

हिन्दी मलयालम कोश

[परिवर्द्धित संस्करण]

प्रकाशक

दक्षिण भारत हिन्दी प्रचार सभा

मद्रास

चौथा संस्करण :
प्रथम पुनर्मुद्रण
जून, 1958
5

430-H
99

दाम रु. 5—8—0
(सर्वाधिकार स्वरक्षित)

181167

O. No. 399

मुद्रक : हिन्दी प्रचार प्रेस, त्यागरायनगर, मद्रास-17

हिन्दी मलयालम कोश

अपनी तरफ से—

हिन्दी मलयालम कोश का प्रथम संस्करण सन् 1933 में निकला था । जैसे-जैसे समय की माँग बढ़ती गयी, इसके पिछले संस्करणों में शब्दावली को राष्ट्रभाषा हिन्दी के बढ़ते हुए व्यापक व्यवहार के अनुसार बढ़ाते गये हैं और हिन्दी प्रेमियों व विद्यार्थियों के लिए इसे उपयोगी बनाते गये हैं ।

इस कोश के संपादन-कार्य में हमें हिन्दी प्रचार क्षेत्र के अनुभवी कार्यकर्ता सर्वश्री ए. चन्द्रहासन तथा पी. के. केशवन नायर की पूरी-पूरी सहायता मिली थी जिसके लिए हम उनको धन्यवाद देते हैं ।

प्रस्तुत चौथा संस्करण उस कोश का परिवर्द्धित संस्करण है, जिसमें पिछले संस्करण की अपेक्षा 5000 से अधिक शब्द जोड़े गये हैं । हमने इस कोश में राष्ट्रभाषा हिन्दी में आम तौर पर आनेवाले उर्दू, अरबी, फ़ारसी के शब्द भी दिये हैं । परिशिष्ट में संविधान की शब्दावली भी अंग्रेज़ी अर्थसहित दी गयी है ।

इस कोश को हिन्दी विद्यार्थियों के लिए अधिक से अधिक उपयोगी बनाने के लिए शब्दार्थ के साथ-साथ मुहावरे भी दिये गये हैं जिससे इस कोश का कलेवर पहले से (152 पृष्ठ) अधिक बढ़ गया है । अतः इसका दाम भी बढ़ाना पड़ा है ।

हमें आशा है कि हिन्दी-प्रेमी जनता इसे अपनाएगी तथा आवश्यक सलाहें देकर इसे और उपयोगी बनाने में हमारी मदद करेगी ।

—प्रकाशक

इस कोश में इस्तेमाल किये हुए
संकेतों की सूची

पु०	...	संज्ञा पुल्लिंग
स्त्री०	...	संज्ञा स्त्रीलिंग
नि०	...	विशेषण
क्रि०	...	क्रिया-विशेषण
स०	...	सकर्मक क्रिया
अ०	...	अकर्मक क्रिया
अव्य०	...	अव्यय
प्रत्य०	...	प्रत्यय
सर्व०	...	सर्वनाम
दे०	...	देखिये
बहु०	...	बहुवचन
उदा०	...	उदाहरण

हिन्दी मलयालम कोश

अंक

अंजर-पंजर

अ

අංක - ප්‍රං. 0000000000 ; 0000000000 ;
0000000000 ; 0000000000.

અંકડી - સ્ત્રી. યોગ્ય ; બહુ.

अंकवार - स्त्री० ढसी ; अङ्गुली० गम०.

அகாநா - ச. விவ திற்செபு
 ன்றியுடக ; ஁ரிசெயிபி
 ஁டக.

අංකිත - වි. ආදායමක් ලෙස
 නොගැනීම ; ප්‍රතික්ෂේපනය කිරීම

અંકુડા - પુ. ગ્રામી.

அங்குர - பு. மூல : கிருமய.

අංකුරනා - අං ගුණයකි.

அங்குச - பு. அருங்குசத்தி.

അങ്കുര - പുറം തോട്ടി ; കൊമ്മി.

अंस्वआ - पु० अंकर २३.

અંગ - પુ. ગ્રામ્યવં.

अंगसंगी - स्त्री० आवयवड०गी.

അംഗാഭാഷ - സ്ത്രീ. മുനിനിവർത്തം ;
 മുനിനിവർത്തം ; കോട്ടനാ ന്നാൽ.

അംഗരഖാ - പു. മുട്ടുവരെ നീളമുള്ള
ഒരുതരം കോട്ട്.

അംഗരേജ - പു. ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ.

अंगरेजी - स्त्री०. इ०ग्लीश०.

अंगा - पु० दे० अंगरखा

අංකාර - පුං ගීයනම.

अंगिया - स्त्री० नेत्रक.

അംഗീകാര - പു. അംഗീകരണം.

અંગીઠી - સ્ત્રી. ૭૦૬૫.

अंगुर } पु० आ० गु० द०.

അംഗുലി - സ്ത്രീ. വിരൽ.

അംഗുസ്തനുമാർ - സ്ത്രീ. ഭക്ഷിതന്തി;
ദോഷാദോഷം.

अंगुस्ताना - पु० इनालकाळ वि०
वि० यल्लुना द०.

അംഗുത - പു. തളവീരൻ;

—**ദിഖാനാ** - പററിയുക :

ഏതെങ്കിലും വസ്തു കൊടുക്കുക

കയോ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി

ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെ

വിസമ്മതിയുടേ.

അംഗുലി - സ്ത്രീ. മേന്മയിൽ.

அங்கூர் - பு. மூன்றாம் பகுதி.

அங்கேஜனா - ச. சோமேஸ்வரன்; ஸ்தல
திரு. க.

અંગેઠી - સ્ત્રી. અંગીઠી 𑀅𑀲𑀭𑀺𑀭𑀺𑀢𑀺.

അംഗോള - പു. തുറമുഖ ; തോട്ടം.

அனல் - பு. ஸ்ரீயுடைய ஸ்ரீ;

റഫ്. ; തീരം.

अंजन - पु० कनकाद्वारा।

അഞ്ചര-പഞ്ചര - പു. അന്യമിപഞ്ചരം

അഞ്ചലി - ഹിം കൂപ്പുകൈ.

അഞ്ചമ - പും അവസാനം ; ഫലം

—ഭേദ - പുത്തിയാക്കുക.

അഞ്ചീര - പും അത്തിപ്പഴം.

അഞ്ചുമന - ഹിം സംഘം ; സഭ.

അഞ്ചോര - പും വെളിച്ചം.

അന്താ - അം കൊള്ളുക ; നിറയുക ; പൂർണ്ണമാവുക.

അന്താ - പും വലിയ ഉണ്ട ; ഉണ്ടത്തൽ ; ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ മേശപ്പുറത്തു കളിക്കുന്ന ഒരുതരം കളി.

അന്താ ഗഫീല } വിം മദോന്മത്തനായ ; ലഹരി പിടിച്ചു.

അന്താചിത - ക്രിം, വിം മലന്റകിടക്കുന്ന ; മലന്റ ; —ഹോന - മലന്റപോവുക.

അന്തീയാ - ഹിം ചെറിയ പൊതി.

അന്തീ - ഹിം വിരലിന്റെ നടുഭാഗം ; ചെറുകമ്മൽ ; പരുത്തിത്തലോ പട്ടുതലേ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മടിയ്ക്കില.

അന്ത - പും മുട്ട ; —കോശ - വൃഷണം.

അന്തജ - പും പക്ഷി ; മുട്ടയിൽ നിന്നു മുണ്ടാകുന്ന ജീവി.

അന്തർവ്വ - ഹിം അസംബന്ധമായ സംസാരം ; അത്ഥമില്ലാത്ത സംഭാഷണം.

അന്താ - പും മുട്ട.

അന്താകാര - വിം മുട്ടയുടെ ആകൃതിയുള്ള.

അന്തീ - ഹിം ആവണക്കു ; ആവണക്കിൻ കരു.

അന്ത - പും അവസാനം ; മരണം.

അന്തർഭി - ഹിം കടൽ.

അന്തര - പും വ്യത്യാസം ; അകലം ; ഇട ; മറവ്.

അന്തരംഗ - പും മനസ്സ് ; വിം അടുത്തുള്ള ; ഹൃദയരഹസ്യമറിയുന്ന.

അന്തരനാദ - പും ഹൃദയത്തിന്റെ വിളി.

അന്തരാ - പും പല്ലവി.

അന്തരാര - പും മധ്യഭാഗം.

അന്തരീക്ഷ - പും ആകാശം.

അന്തരീപ - പും കോടി ; കരയുടെ സമുദ്രത്തിലേയ്ക്കു തള്ളി നില്ക്കുന്ന ഭാഗം ; ഭീപ്.

അന്തർഗ്ഗത - വിം ഉൾക്കൊണ്ട ; അന്തർവിചിരിയ്ക്കുന്ന.

അന്തർദ്വാന - പും മറഞ്ഞുപോകൽ ; അപ്രത്യക്ഷമാകൽ.

അന്തർധർമ്മീ - പും ഭഗവാൻ ; പരബ്രഹ്മം ; വായു ; വിം അകത്തുകടക്കുന്ന ; മനോഭാവമറിയുന്ന.

അന്തർഹിത - വിം മറഞ്ഞ ; അദൃശ്യമായ.

അന്തഃകരണ - പും മനസ്സ് ; മനസ്സാക്ഷി.

അന്തർ-രാഷ്ട്രീയ - വിം രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ; രാഷ്ട്രാന്തർഗതം.

അന്തിമ - വിം അവസാനത്തെ.

അന്ത്യ - വിം അവസാനത്തെ.

അന്ത്യജ - പും ചണ്ഡാളൻ ; ഹരിജനം.

അന്ദർ - ക്രിം ഉള്ളിൽ ; അകത്തു്.

അന്ദരൂനി - വിം ആന്തരികമായ ; ഉള്ളിലുള്ള.

അന്ദാജ് - പും ഉഗ്രഹം ; അനമാനം.

അന്ദാജ്ഞ - ക്രിം സ്മരണം ; ഏകദേശം.

അന്ദേഷാ - പും ആശങ്ക ; ഭയം.

അന്ധ - വിം കരുതനായ ; —കാര - ഇരുട്ടു്.

അന്ധകൂപ - പും പൊട്ടിക്കിണറു്.

അന്ധഖോപഭീ - പും മുഷൻ.

അന്ധഭ - പും കൊടുങ്കാറ്റു്.

അന്ധപരമ്പരാ - സ്ത്രീം പഴയ മാതൃലകളെ അനുസരിക്കൽ ; ആലോചനയില്ലാതെ അന്ധമായി അന്യനെ അനുസരിക്കൽ.

അന്ധാ - പും കരുതൻ ; അവിവേകി.

അന്ധാർദ്ധ - സ്ത്രീം കൂരിരുട്ടു് ; അനീതി ; വിം മുമ്പും പിമ്പും ആലോചനയില്ലാത്ത.

അന്ധിയാ - പും അന്ധൻ ഇരുട്ടു്.

അന്വേ - പും ദേം അന്വർണ്ണ ; —ഖാതാ - പും കണക്കില്ലാത്ത കഴപ്പം ; അവിവേകം ; അന്യായം.

അന്വേ - പും ഇരുട്ടു് ; വിം ഇരുട്ടുള്ള.

അവ - സ്ത്രീം അമ്മ ; പും മാവു്.

അവർ - പും വസ്ത്രം ; ആകാശം ; പരുത്തി ; മേഘം.

അവരാई - സ്ത്രീം മാന്യോട്ടം.

അബ്ബ - സ്ത്രീം അമ്മ ; പാർവ്വതി ; ദുർഗ്ഗ ; പാടക്കിഴങ്ങു്.

അബ്ബാ - പും കൂട്ടം ; കൂമ്പാരം.

അബ്ബിയാ - സ്ത്രീം കണ്ണിമാങ്ങ.

അബു - പും വെള്ളം.

അബുജ - പും താമര.

അബുദ് - വിം വെള്ളം തരുന്ന ; പും മേഘം.

അബുധി - പും സമുദ്രം.

അബ്ബോഹ - പും ആൾക്കൂട്ടം.

അബു - പും കിരണം.

അബുമാന } പും നൃപൻ.

അബുമാലി }

അബുവാനാ - അം കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറയുക.

അബ്ബാ - പും തുടങ്ങുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന കട്ടി.

അകകുകാനാ - അം അമ്പരക്കുക.

അകടു - സ്ത്രീം അഹങ്കാരം ; തെളിയൽ ; ധിക്കാരം ; ശാഠ്യം.

അകടുനാ - അം തെളിയുക ; അഹങ്കരിക്കുക ; ഉണങ്ങിപ്പോവുക ; ശാഠ്യം പിടിക്കുക.

അകടുവാई - സ്ത്രീം അഹങ്കാരവേദന ; കൈകാൽ കോച്ചൽ.

അകടുവാജ - പും അഹങ്കാരി; ദുരഭിമാനി.

അകട്വൈത - പും അകടുവാജ അഹങ്കാരി.

അകഥ - വിം അവസ്ഥനിയം.

അകനനാ - സം ചെവിയോക്കുക.

അകനാ - അം വ്യാകലപ്പെടുക; പരിഭ്രമിക്കുക.

അകുവ - പും പിൻഭാഗം.

അകവക - സ്ത്രീം അത്ഥമില്ലാത്ത സംസാരം; പരിഭ്രമം; അമ്പരപ്പ്; സാമന്ത്വം.

അകവകാനാ - അം പരിഭ്രമിക്കുക; അമ്പരക്കുക.

അകവര - വിം ഏറ്റവും വലിയ; മഹാനായ.

അകവല - പും പരാക്രമം; പ്രതാപം.

അകർമ്മണ്യ - വിം ഒരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാത്ത; മടിയനായ.

അകസ - പും ശത്രുത്വം; ദ്രോഷം.

അകസര - ക്രിം സാധാരണയായി; മിക്കവാറും.

അകുസാമ - പും (किस्म व कसम का बहु०); പോല; പ്രകാരം; തരങ്ങൾ; ശപഥങ്ങൾ.

അകുസീര - പും ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി സർവ്വ രോഗങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന ഔഷധം; രസായനം.

അകുസ്മാത് - अव्य० യദൃച്ഛയാ; പെട്ടെന്ന്.

അകാജ - പും വിഷ്ണു; പ്രവൃത്തിയിൽ തടസ്സം; ഹാനി; ദുഷ്പ്രവൃത്തി.

അകാഢ്യ - വിം ദൃഢമായ; ഉറപ്പുള്ള; മുറിയ്ക്കാനാകാത്ത.

അകാര്യ - ക്രിം നിഷ്പഫലമായി.

അകാരിഖ - പും ബന്ധ.

അകാല - പും പത്തേ; ഛായം.

അകാലീ - പും സിദ്ധകാരുടെ ഒരു വർഗ്ഗം.

അകിഞ്ചന - വിം പാവപ്പെട്ട; ദർശിതമായ.

അകീല - പും ബുദ്ധിമാൻ.

അകുതാനാ - അം മനസ്സ് മുഷിയുക; ബദ്ധ്യമാന് കാണിയ്ക്കുക.

അകുലാനാ - അം വ്യാകലപ്പെടുക; തിടുക്കം കാണിയ്ക്കുക; പരിഭ്രമിക്കുക.

അകൂത - വിം നിശ്ശയിക്കാൻ കഴിയാത്ത; അപരിമിതമായ.

അകേലാ - വിം ഒറ്റയായ; തനിയെ; അദപിതീയമായ.

അക്ഷഭ - വിം താന്തോന്നിയായ; ധിക്കാരിയായ; മയ്യാദയില്ലാത്ത; കലഹിയായ.

അകുദ് - പും सम्बंध, शादी വിവാഹം; —नामा - വിവാഹ ഉടമ്പടി.

അകുല - സ്ത്രീം അകുല ബുദ്ധി; —का दुश्मन - ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.

വൻ ; —चक्र में आना - ബുദ്ധി കെട്ടുപോവുക ; —दौड़ाना - പലപ്രകാരത്തിലും ആലോചിച്ചുനോക്കുക ; —पर पदा पड़ जाना - വിവേകഹീനനാവുക ; —मारी जाना - ബുദ്ധിഭ്രാന്തം വരിക.

अक्रमं - വി० ബുദ്ധിമാനായ.

अक्रमदी - स्त्री० ബുദ്ധിസാമന്ത്വം.

अक्षरौटी - स्त्री० അക്ഷരമാല ; എഴുതുന്ന രീതി ; അക്ഷരത്തിലെഴുതുന്ന പദ്യം.

अक्षि - स्त्री० കണ്ണ്.

अक्षुण्ण - वि० മുഷ്ടാത്ത ; സമ്പൂർണ്ണം ; അവികൃതം.

अक्षौहिणी - स्त्री० ചതുരംഗസേന (10950 കാവാൾ, 65610 കുതിര, 21870 ആന, 21870 രഥം.)

अक्स - पु० പ്രതിബിംബം ; നിഴൽ ; ചിത്രം.

अक्सर - कि० दे० अक्सर

अखबार - पु० വാർത്താപ്പത്രം ; —नवीस - പത്രപ്രവർത്തകൻ ; പത്രപ്രവർത്തകൻ.

अखरना - अ० മീനയായി തോന്നുക ; മനസ്സിന് പിടിക്കാതാവുക.

अखरोट - पु० (walnut) വടക്കേ ഇന്ത്യയിലുള്ള ഒരു തരം മരത്തിന്റെ കായ് ; (അതി

ന്റെ പരിച്ഛിന്നം) ബദാംപോലെ തിന്നാൻ പറ്റാത്തതല്ല.)

अखलाक - पु० (खुल्क का बहु०) ആചാരങ്ങൾ ; രീതികൾ ; സമ്പ്രദായങ്ങൾ.

अखडैत - पु० ഫയൽമാൻ ; ഗുസ്തിക്കാരൻ ; മല്ലൻ.

अखाड़ा - पु० ഗുസ്തി പിടിക്കുന്ന കളം ; വ്യായാമം ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം ; സംഘം ; കളരി.

अखाद्य - वि० തിന്നാൻ കൊള്ളാത്തതായ.

अखिल - वि० എല്ലാം.

अखीर - पु० ഒടുവിൽ ; അവസാനത്തിൽ ; അവസാനം.

अखोह - पु० നിഷ്ഠാനന്ത ഭൂമി.

अख्तर - पु० നക്ഷത്രം.

अख्तियार - पु० അധികാരം.

अख्वाह - अव्य० ഉദ്ദേശവും ആശയവും തോന്നിക്കുന്ന ഗദ്യം.

अगडबगड - वि० വ്യക്തമായ ; (നിശ്ചയമായ സംസാരം അഥവാ പ്രവർത്തി) ; ഭ്രമമില്ലാത്ത.

अगव्य } वि० സഞ്ചരിക്കാനാത്തതായ
अगम } ത്ത ; അറിയാനാത്തതായ.
अगम्य }

अगमानी - पु० അഗാധ തവവൻ ; നായകൻ.

अगर - अव्य० എങ്കിൽ (If)

അഗരച്ചെ - ക്രിം എങ്കിലും ; എന്നാലും.

അഗരവർത്തി - ക്രിം സാമ്പ്രാണിത്തിരി.

അഗരവർഗ്ഗ - ക്രിം അങ്ങമിങ്ങം ; അടുക്കൽ ; രണ്ടു വശത്തും.

അഗര - വിം അടുത്ത ; വരുന്ന ; മുന്പേയുള്ള.

അഗരവാനി - ക്രിം അഗരവാനി ; സപീകരണം.

അഗരവാര - പും അഗരവാരം ; കൂലിയായി കൊടുക്കുന്ന ധാന്യം ; വല്ലി.

അഗരഹന - പും ധനമാസം ; ഹേമന്ത കാലം.

അഗരഹനി - ക്രിം ധനമാസത്തിൽ കോയുന്ന വിള.

അഗര - പും മുൻകൂറായി കൊടുക്കുന്ന പണം ; വിം വരൻ പോകുന്ന ; ക്രിം മുൻകൂട്ടി.

അഗരീ - ക്രിം മുമ്പിൽ ; ഭാവിയിൽ ; ക്രിം മുൻഭാഗം ; കതിരയുടെ കാലുകളെ കെട്ടുന്ന കയറ്.

അഗര - വിം ആഴമുള്ള.

അഗര - വിം ദേം അഗര.

അഗര - ക്രിം തീ :—ഓട - പും തീ ബോട്ട്.

അഗരീ - ക്രിം സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം പുക്കയ്ക്കൽ ; അഗ്നിയിൽ സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം ഹോമിക്കുന്ന ഒരു തരം പൂജാവിധി.

അഗര - പും നേതാവ് ; നായകൻ.

അഗര - ക്രിം നേതൃത്വം.

അഗര - അം കാക്ക ; തടയുക ; രക്ഷിക്കുക ; എഴുതിയതു വെട്ടുക.

അഗരീ - ക്രിം അഗരീ സപീകരണം.

അഗര } പും അററം ; ജ്യേഷ്ഠൻ.

അഗര - വിം പുരോഗമിക്കുന്ന ; പും തലവൻ.

അഗര - വിം സപീകരിക്കാത്തതായ.

അഗര - പും പാപം.

അഗര - വിം സംഭവിക്കാത്ത ; അസംഭാവ്യമായ ; യോജിക്കാത്ത.

അഗര - അം തൃപ്തിപ്പെടുക ; ഭക്ഷണം കഴിച്ച് തൃപ്തി വരുക ; സന്തോഷിക്കുക.

അഗര - വിം ഘോരമായ.

അഗരീ - വിം അഘോര (ഒരുതരം ശിവഭക്ത) വർത്തിൽ പെട്ട ; വെറുക്കപ്പെട്ട.

അച്ഛ - പും ആശ്രയം.

അച്ഛ - വിം അനുതരപ്പെട്ട.

അച്ഛ - പും അം ഒരുതരം നീളമുള്ള കോട്ട്.

അച്ഛ - പും മുമ്പും പിമ്പും അറിയാത്തവൻ.

അച്ചരജ - പും ആശ്ചര്യം.

അച്ചല - വിം ഇളകാത്ത ; പും പർവ്വതം.

അച്ചല - വിം ഇളകാത്ത ; സ്ത്രീം ഭൂമി

അച്ചാനക - ക്രിം യാദൃച്ഛികമായി ; പെട്ടെന്നു്.

അച്ചാര - പും ഉപ്പി വീട്ടിയതു് ; അച്ചാറു്.

അച്ചര - ക്രിം വേഗത്തിൽ.

അച്ചീത - വിം വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത ; ആകുലമായി.

അച്ചൂക - വിം പിഴയ്ക്കാത്ത ; കുറിക്കാത്ത ; തീർച്ചയായും ഫലിക്കുന്ന.

അച്ചേത - വിം ബോധമില്ലാത്ത ; അറിവില്ലാത്ത ; ജീവനില്ലാത്ത.

അച്ചേതന - വിം ജീവനില്ലാത്ത ; അനക്കമില്ലാത്ത ; സ്ഥാവരം.

അച്ചൈ - പും സൈപരക്കേട്.

അച്ചയുത - വിം വീഴാത്ത ; പിഴയ്ക്കാത്ത ; പും സ്ഥിരം ; വിഷ്ണു ; ബ്രഹ്മാവു്.

അച്ചുത - വിം മുറിയായ്ത്ത ; പും പുഷ്പം ഉപയോഗിക്കുന്ന മുറിയായ്ത്ത അരിമണി ; ക്രിം മുനിയ്ക്കൽ ; കൂടാതെ ; പിന്നീട് ; മറ്റുകിൽ.

അച്ചു - വിം നല്ല ; ശരിയായ ; ക്രിം ശരി ; ആദ്യ ; സുഖമായി.

അച്ചു - സ്ത്രീം നന്മ.

അച്ചുത - പും തീണ്ടൽ ജാതിക്കാർ ; അസ്പഷ്ടൻ.

അച്ചുത - വിം തീണ്ടാത്ത ; സ്ഥിരിക്കാത്ത ; ഉപയോഗിക്കാത്ത ; പുതിയ.

അച്ചേ - വിം അദ്വൈതം.

അച്ച - വിം ജനനമില്ലാത്ത ; പും ബ്രഹ്മാവു് ; ആട്.

അച്ച - പ്രത്യം നിന്നു ; കാൽ ; മുതൽ ; ആൽ ; ഭാട് ; കൊണ്ട് ; ഇൽ.

അച്ചാ - പും പെരുമ്പാമ്പു്.

അച്ചാ - പും അദൃശ്യമായ സ്ഥലം ; അപ്രത്യക്ഷമായ സ്ഥാനം.

അച്ചാ - വിം മറഞ്ഞ ; രഹസ്യമായ ; അദൃശ്യമായ.

അച്ചാ - പും പെരുമ്പാമ്പു്.

അച്ചാ - പും പൂർണ്ണൻ.

അച്ചാ - വിം അപരിചിതനായ ; പരദേശിയായ.

അച്ചാ - വിം അതുതകരമായ ; വിചിത്രമായ ; അതിശയകരമായ.

അച്ചാ - സ്ത്രീം പ്രതാപം ; മഹിമ.

അച്ചാ - സ്ത്രീം പരിശോധന ; പരീക്ഷിക്കൽ.

അച്ചാ - സം പരീക്ഷിച്ചറിയുക ; പരിശോധിക്കുക.

അച്ചാ - വിം ജ്ഞിക്കാനതാത്ത.

അച്ചാ - വിം ജ്ഞാനരഹിതൻ.

അടവ് - വിം രണ്ടര.

അനിമ - ഖിം അനിമിതമായ ;

അക്ഷേപശ്ചിത്തലിഖനം.

അതഃ } ക്രിം അതുകൊണ്ട് ;

അതഃ } ആയതുകൊണ്ട്.

അതനു - വിം ശരീരമില്ലാത്ത ; പും
കാമദേവൻ.

അതര - പും അതർ ; (സുഗന്ധ
രൂപം) ; —ദാന - അതർ
സുഷിജ്ഞന രൂപി.

അതസി - ഖിം ദേം അതസി.

അതരസം - ക്രിം വരാൻ പോകുന്ന
നാലാംനാൾ ; കഴിഞ്ഞ
നാലാംനാൾ.

അത - പും അനഗ്രഹം ; കൃപ.

അതാത - ഖിം ദേം ഇതാത.

അതാഇ - വിം, പും സമത്വം.

അതാനാമ - പും ദാനപത്രം.

അതി - ക്രിം ഏറ്റവും.

അതിക്രമ - പും വിപരീതപ്ര
വൃത്തി ; കവചകടാർ.

അതിർബാ - പും (തർബ്ബ കാ ബഹു)
വൈദ്യന്മാർ.

അതിർക്ത - ക്രിം ഒഴികെ ; പുറമെ ;
അല്ലാതെ ; കൂടാതെ.

അതിശയ - വിം വളരെ.

അതീത - വിം കഴിഞ്ഞ ; വേറിട്ട ;
മരിച്ച.

അതീവ - വിം ഏറ്റവും ; വളരെ.

അതൃ - വിം അതുലമായ ; അള
വറ്റ ; അനുപമമായ.

അതൃലിത - വിം അപരിമിതമായ ;
അനുപമമായ.

അതൃ - പും മരണകൾ വിദ്യുത
വൻ ; അതർ മുതലായ സുഗ
ന്ധരൂപങ്ങൾ വിദ്യുതവൻ.

അതൃത - വിം ഏറ്റവും.

അതൃചാര - പും അക്രമം ; ദുരാ
ചാരം ; അനീതി.

അതൃചാരി - വിം അക്രമിയായ ;
ദുരാചാരിയായ.

അതൃക്തി - ഖിം ഉത്തുതിദ്രവ്യം
പറയൽ ; അതിദ്രവ്യം.

അതൃവാ - അത്യം അത്യുക്തി.

അതൃവ്വ - ഖിം ഇതിൽ അത്യ
സ്ഥലം ; തിണ്ണ.

അതൃഹ - വിം ആഴമേറിയ.

അതൃഭ്യ - വിം ശിക്ഷിപ്പാനു
താത.

അതൃത - വിം പരിശുദ്ധ ; പും
അട്ട.

അതൃദ - ഖിം സംഖ്യ ; എണ്ണം ;
അക്കം.

അതൃദന - വിം തുച്ഛമായ ; നിസ്സാര
മായ ; എളിയ ; സാമാന്യ
മായ.

അതൃവ - പും വിനയം ; ശിഷ്യ
ചാരം ; മര്യാദയോടു കൂടിയ
പെരുമാറ്റം ; —പേരവ് - ഖിം
കേസ്സിൽ ആവശ്യമായ നട
പടികൾ നടത്താതിരിക്കുക.

അഭിജ്ഞാശ്വത - ക്രി. തീർച്ചയായും ;
നിശ്ചയമായും.

അഭി - വി. ഭവതി.

അഭി - പു. ഇതി.

അഭി - പു. ന്യായം.

അഭി-അഭി - പു. മാറ്റം.

അഭിവാൻ } ഹി. കട്ടിൽ വരിയ
അഭിവാൻ } വാൻ ഉപയോഗി
ക്കുന്ന കയർ.

അഭിവാദ - ഹി. (ദാ കാ വഹു)
മരുന്നകൾ.

അഭിഹ - പു. അറിവെക്കുവാൻ അടു
പ്പിപ്പിക്കുവാനായി തിരുത്തുന്ന
വെളിച്ചം.

അഭി - വി. ബാക്കിവെക്കാനെ
(മുഴുവൻ) കൊടുത്തു തീർത്ത ;
ഹി. നിർവ്വഹണം ; ഗുഹാര
മേഖല ; —കരണ - കൊടുത്തു
തീർക്കുക ; നിർവ്വഹിക്കുക ;
പൂർത്തിയാക്കുക.

അഭി - ഹി. കടം തീർക്കൽ.

അഭി - ഹി. കോടതി ;
—ദീവാനി - സിവിൽകോടതി ;
—മാല - റവന്യൂ കോട്
(നഗരകോടതി).

അഭി - വി. കോടതി സം
ബന്ധമായ ; പു. കോട് സ്ഥാ
പിക്കൽ.

അഭി - പു. ഗുരുതരം.

അഭി - പു. സാഹിത്യജ്ഞൻ.

അഭി - വി. ദീർഘ ദർശനം
മില്ലാത്ത ; ആലോചനയി
ല്ലാത്ത.

അഭി - പു. ഗുരു.

അഭി - വി. കൊടുക്കാൻ കഴി
യാത്ത ; കൊടുക്കപ്പെടാത്ത.

അഭി - വി. കാണാൻ കഴിയാത്ത ;
മറഞ്ഞ.

അഭി - പു. പകുതി.

അഭി - ഹി. ഒരു പൈസയുടെ
പതിനാറിൽ പാർശ്വഭാഗം ;
നേർത്തു മിനുത്ത തൂണി.

അഭി - പു. പർവ്വതം.

അഭി - വി. ഒന്നാമത്തെ.

അഭി - വി. അഭിജ്ഞാശ്വത ;
സാമന്ത്രിയല്ലാത്ത.

അഭി - ഹി. ഒരു വശത്തു മാത്ര
മുണ്ടാകുന്ന തലവേദന ;
(ചെന്നിക്കത്തു).

അഭി - വി. പകുതി വിടൻ.

അഭി - വി. അർത്ഥാണനായ ;
അഭി - പകുതി ചത്ത.

അഭി - പു. ചുണ്ടു.

അഭി - ഹി. വിധവ.

അഭി - പു. ആഗ്രയം.

അഭി - പു., വി. അധികഭാഗം.

അഭി - വി. അധികാരമുള്ള ;
അധികാരത്തിൽ വന്ന.

അഭി - വി. അറിയാപ്പെട്ട ;
സ്ഥിരപ്പെട്ട.

അധിനായക - പും നേതാവ്.
 അധിയാനാ - സം നേർപകതിയാക്കി വീതിക്കുക.
 അധിരഥ - പും തേരിൽ കയറിയ ഭടൻ; തേരാളി.
 അധിവേഷന - പും സഭ; സമ്മേളനം.
 അധിഷ്ഠാതാ - പും തലവൻ; അദ്ധ്യക്ഷൻ; മേലാവ്.
 അധിഷ്ഠാന - പും താമസസ്ഥലം; നഗരം; ആശ്രയം.
 അധീന - വിം അധീനനായ.
 അധീര - വിം ധൈര്യമില്ലാത്ത; വ്യാകുലനായ.
 അധീശ - പും യജമാനൻ; ഉടമസ്ഥൻ; രാജാവ്.
 അമൃത - വിം ധീരനായ; ധൃഷ്ടനായ.
 അമൃത - വിം അമൃതമായ.
 അമൃത - വിം മദ്ധ്യവയസ്സായ; യൗവനം കഴിയാറായ.
 അമൃത - പും അമൃതമായ.
 അമൃത - വിം നിരന്തരമായ പരിശ്രമം; ഉത്സാഹം.
 അമൃത - പും പഠിപ്പിക്കൽ.
 അമൃത - വിം അവയവമില്ലാത്ത; പും കാമഭേവൻ.
 അമൃത - വിം അവസാനമില്ലാത്ത; പും ആകാശം; അനന്തൻ.
 അമൃത - ഉപം ഇല്ല, അല്ല, നിഷേധാത്മക ഉപസർഗ്ഗം.

അനകുരീഭ - ക്രിം സുന്ദർ; ഏകഭേദം; കറുപ്പു സമയത്തിനുള്ളിൽ; അടുത്ത ദിവസം.
 അനകുരൂ - വിം പരയാത്ത.
 അനഖ - പും കോപം; ദുഃഖം; വിഷമം; പൊട്ട്.
 അനഖനാ } അം ദേവസ്വപ്പെട്ടുക;
 അനഖനാനാ } കോപിക്കുക.
 അനഖനാ }
 അനഗദ് - വിം വികൃതമായ; നിർമ്മിക്കാത്ത.
 അനഗിനത - വിം അസംഖ്യം.
 അനഘ - വിം പാപമില്ലാത്ത; പരിശുദ്ധമായ.
 അനജാന - വിം അറിവില്ലാത്ത; അപരിചിതനായ.
 അനജ്ഞാ - പും കൈതളിക്ക.
 അനന്യ - വിം ദൈവാനുഗ്രഹം സംബന്ധമില്ലാത്ത; അറിവ് മാത്രം നിറയുള്ള.
 അനപച - പും അജിഹ്വം.
 അനപദ് - വിം പഠിപ്പില്ലാത്ത.
 അനപേഷ - വിം അശ്രദ്ധനായ; ആശ്രയില്ലാത്ത.
 അനപേഷിത - വിം ആശ്രയില്ലാത്ത; ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത.
 അനവന - പും വിരോധം; സ്വാഭാവികമല്ലാത്ത.
 അനമല - പും തിന്മ; ദാഹി.
 അനമിജ - വിം അറിവില്ലാത്ത.

അന്ധ്യസ്ത - വിം അഭ്യസിപ്പാത്ത ;
പരിചയമില്ലാത്ത.

അനമന } വിം മനസ്സന്തോഷമി
അനമനാ } ള്യാത്ത ; അസംസ്ഥ
ചിത്തനായ.

അനമിത } വിം യോജിപ്പില്ലാത്ത.
അനമിത } വിം യോജിപ്പില്ലാത്ത.

അനമിത - വിം അമൃതമായ.

അനരസ - പും രസമില്ലായ്മ ;
രൂക്ഷത ; വിരോധം ; ദുഃഖം ;
കോപം ; മുഖിച്ചത്.

അനരീതി - ഖീം ദുർന്നിതി, ദുഷ്ടപ്പം.

അനർഗ്ഗ - വിം തടവില്ലാത്ത.

അനല - പും തീ.

അനലഹ്വ - ഞാൻതന്നെ ഇതഗ്ര
രൻ ; 'അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി'

അനവരത - ക്രിം തുടച്ചയായി.

അനശന - പും ഉപവാസം.

അനസുന - വിം കേൾക്കാത്ത.

അനസുനി കരണ - സം കേട്ടില്ലെന്ന
നടിക്കുക.

അനഹ്വദനാദ - പും ധ്യാനനിവൃ
ന്നാൽ കേൾക്കാൻ കഴിയുന്ന
അന്തർദാദം.

അനഹിത - പും തിന്മ ; തരക്കേട് ;
അഹിതം ചെയ്യുന്നവൻ.

അനഹിത - വിം അസംഭാവ്യമായ ;
അസംഭാവ്യമായ.

അനാകാശി - ഖീം കേൾക്കാത്ത
ദാദം ; അശുഭ ; അശുഭിച്ചത്.

അനാഗത - വിം വരാത്ത ; ഹാജരാ
കാത്ത.

അനാജ - പും ധാന്യം.

അനാഭി - വിം അറിവില്ലാത്ത ;
അറിവില്ലാത്ത.

അനാദര - പും ആദരവില്ലായ്മ.

അനാദൃത - വിം ആദരിക്കപ്പെടാ
ത്ത ; അവമാനിതനായ.

അനാപശനാപ - പും നിരത്നകമായ
സംസാരം ; അസംബന്ധ
മായ ജല്പനം.

അനാമയ - വിം രോഗമില്ലാത്ത.

അനാമിക - ഖീം മോതിരവിരൽ.

അനാധാസ - ക്രിം എളുപ്പത്തിൽ.

അനാദ - പും ചാത്തുനാടം.

അനാവൃത - വിം മറവില്ലാത്ത ;
തുറന്ന ; സ്പഷ്ടമായ.

അനാവൃഷ്ടി - ഖീം വരൾച്ച ; മഴ
യില്ലായ്മ.

അനാസക്ത - വിം ആസക്തിയി
ല്ലാത്ത.

അനാസര - പും (അസര കാ വഹു) ;
മൃതത്വം.

അനാഹാര - പും ഉപവാസം ; പട്ടി
ണി ; വിം ഉപവാസിക്കുന്ന.

അനിധ - വിം നിന്ദിച്ചുകൊള്ളാത്ത.

അനിച്ഛ - ഖീം ആഗ്രഹമില്ലായ്മ.

അനിമേഷ - വിം ഇമകൂടാതെ.

അന്ധ്യസ്ത - വിം നിയന്ത്രിതപ്പെ
ടാത്ത ; സ്വേച്ഛാനുസരണ
മുള്ള.

അനിയമിത - വിം നിയമമില്ലാത്ത ;
അവ്യവസ്ഥിതമായ ; ക്രമമില്ലാത്ത.

അന്ധാരാ - വിം മൂർച്ഛയുള്ള ;
തീക്ഷ്ണമായ.

അനിർദ്ദിष्ट - വിം നിർദ്ദേശിക്കാത്ത ;
അനിശ്ചിതമായ.

അനിർവ്വചനീയ - വിം വർണ്ണിക്കാൻ
കഴിയാത്ത ; പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത.

അനില - പും കാറ്റു.

അനിവാര്യ - വിം ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത ;
നിർബന്ധമായ.

അനി - സ്ത്രീം മന ; അററം ;
സൈന്യം.

അനീക - പും സേന ; യുദ്ധം ;
സംഘം ; ചീത്തശ്രേണി ;
ക്ഷേത്രം.

അനീത } സ്ത്രീം അന്യായം ;
അനീതി } ദുർന്നീതി.

അനിശ - വിം അനാഥനായ ; അധി
കാരമില്ലാത്ത ; അസമർത്ഥനായ ;
അസ്വതന്ത്രനായ.

അനീസ - പും അനാഥൻ.

അനു - ഉപം പുറകെ, ഒപ്പം, മുതലായ
അർത്ഥത്തെ കാണിക്കുന്ന ഉപസർഗ്ഗം.

അനുക്ത - വിം പറയാത്ത.

അനുഗത - വിം അനുഗാമിയായ ;
സേവകനായ ; അനുയായിയായ.

അനുഗാമി - വിം പിൻഗാമി ;
പിൻതുടരുന്ന.

അനുജാ - സ്ത്രീം ആജ്ഞ ; കല്പന ;
സമ്മതം.

അനുചര - പും അനുഗാമി.

അനുതാപ - പും ദുഃഖം ; പശ്ചാത്താപം.

അനുനയ - പും അപേക്ഷ ; പ്രാർത്ഥന.

അനുപമ - വിം ഉപമയില്ലാത്ത ;
അതുല്യമായ.

അനുപस्थിത - വിം ഹാജരില്ലാത്ത.

അനുപാത - പും പരിമാണം ; അനുപാതം. (ratio)

അനുപാൻ - പും ഭരണാധിപതി ;
സേവിച്ചശേഷം കഴിഞ്ഞുവന്ന വസ്തു.

അനുബന്ധ - വിം അനുഭവസ്ഥനായ ;
പരിചയം സിദ്ധിച്ച.

അനുബൂതി - സ്ത്രീം അനുഭവം ; പാഠി
ജ്ഞാനം ; അറിവ്.

അനുരോധ - പും പ്രേരണ ; അഭ്യർത്ഥന ;
വിനയപൂർവ്വം നിർബന്ധിക്കൽ.

അനുയാധി - പും അനുഗമിക്കുന്നവൻ.

അനുലേപന - പും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ
പുരട്ടൽ.

അനുവാദ - പും പരിഭാഷ ; തർജ്ജമ.

അനുവാദക - പും പരിഭാഷകൻ ;
തർജ്ജമക്കാരൻ.

അനുശാസന - പും അച്ചടക്കം; (discipline) ആജ്ഞ.

അനുശീലന - പും ചിന്തനം; അഭ്യസനം; ഗാഢമായ ആലോചന.

അനുസ്മരണ - പും അനുസ്മരണം; പരിശ്രമം.

അനുസരണ - പും അനുസരിക്കൽ; അനുസരണം; അനുസരണം.

അനുസാര) വിം അനുക്രമമായ;
അനുഹാര) തുല്യമായ; പും സാദൃശ്യം; ആകൃതി.

അനുഭൂതി - വിം അനുഭൂതകരമായ; വിചിത്രമായ.

അനുഭൂതി - വിം വിവർത്തനം ചെയ്ത.

അനുപ - വിം സുന്ദരമായ; അനുപമായ; പും ജലപ്രദേശം.

അനുഭവ - പും ഭിന്നിപ്പ്.

അനുഭവ - പും നശിച്ചു; ചീത്തത്തം.

അനുഭവ - വിം വിചിത്രമായ; മനോഹരമായ.

അനുഭവ - വിം ഉപരിപാത.

അനുഭവ - പും ഔചിത്യനിഷ്ഠായ്.

അനുഭവ - പും ചിന്തിക്കുന്നവൻ; പ്രതിജ്ഞാവാദി.

അനുഭവ - പും ദുഃഖം; വ്യഗ്രത.

അനുഭവ - ക്രിം മരണാദിത്തം.

അനുഭവ - അവ്യം അല്ലെങ്കിൽ.

അനുഭവ - വിം ചിന്തിക്കുന്നവൻ; നിരസാഹിയായ.

അനുഭവ - പും അനുഭവം; വംശം.

അനുഭവ - പും ഗവേഷണം; പശ്ചാത്താപം.

അനുഭവ - വിം അനുഭവിക്കുന്നു.

അനുഭവ - ക്രിം പോറ്റാൻ.

അനുഭവ - വിം അനുഭവിക്കുന്നവൻ; മുടന്തനായ.

അനുഭവ - ഉപം നിഷേധം; അനുഭവരൂപം മുതലായതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഉപസർഗ്ഗം.

അനുഭവ - പും ഇടിച്ചിൽ; ഹീനത.

അനുഭവ - വിം സ്വാർത്ഥിയായ.

അനുഭവ - പും അജ്ഞം.

അനുഭവ - പും ചീത്തപ്പെടൽ.

അനുഭവ - വിം അസമർത്ഥനായ.

അനുഭവ - വിം പഠിപ്പിക്കൽ.

അനുഭവ - പും സന്താനം.

അനുഭവ - സർവ്വം സ്വന്തം;—सा मुँह लेकर रह जाना - ലജ്ജിതനാകുക; अपने आप - തന്നെത്താൻ.

അനുഭവ - സം സ്വന്തമാക്കുക; സ്വായത്തമാക്കുക; തനിക്കു കൂവമാക്കുക; സ്വന്തമായി സ്വീകരിക്കുക.

അനുഭവ - പും തന്റേതാണെന്നുള്ള അവസ്ഥ; ആത്മീയത്വം; ആത്മാഭിമാനം.

അനുഭവ - അവ്യം എന്നാലും.

അനുഭവ - വിം അപാരമായ; അപാരമായ.

അപര - വിം മരൊറാരു.
അപരാഹ് - പും വൈകുന്നേരം.
അപരിഗ്രഹ - പും അസഹിഷ്ണുത ; വിം അസഹിഷ്ണുത.
അപരിച്ഛിന്ദ - വിം സീമയറ്റ ; അഭ്യേച്ഛം.
അപരിപക്വ - വിം പാകംവരാത്ത ; പ്രൗഢനല്ലാത്ത.
അപരിമിത - വിം അളവറ്റ.
അപരിമേയ - വിം അളക്കാനാത്തതാത്ത.
അപ്രവൃത്ത - വിം അനാവശ്യചരിവു ; അനാവശ്യചരിവു.
അപവാദ് - പും നിയമത്തിൽനിന്നു ഭംഗിത്തത ; ഖണ്ഡനം ; ഭംഗിത്തതി.
അപശബ്ദ - പും വല്ലാത്ത ശബ്ദം.
അപസ്വാർത്ഥ - വിം സ്വാർത്ഥമില്ലാത്ത.
അപാവന - വിം അപവിത്രമായ ; അശുദ്ധമായ.
അപാഹിജ - വിം അംഗഹീനനായ.
അപി, അപിതു - അവ്യം കൂടി ; നിശ്ചയമായും.
അപേക്ഷ - സ്ത്രീം കാർ ; അപേക്ഷിച്ചു ; ആഗ്രഹം ; ആവശ്യം ; താരതമ്യം ; ആശ.
അപേക്ഷാകൃത - അവ്യം താരതമ്യേന ; അപേക്ഷിച്ചു.
അപേക്ഷിത - വിം ആവശ്യമായ ; ആഗ്രഹിച്ചു.
അപ്രതിമ - വിം, പും ഉത്തരം കിട്ടാത്തവൻ.

അപ്രവൃത്ത - വിം ജോലിയിലേപ്പെടാത്ത.
അപ്രജാ - വിം സർവ്വാത്മമായ ; ഹൃദയം നല്ല.
അപ്രജ്ഞ - വിം വളർന്ന.
അപ്രയുക്ത - സ്ത്രീം അവിൻ ; കറുപ്പ്.
അപ്രഭാവ - വിം ശോഭയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന.
അപ്രഭാവ - അം വയറ്റു നിറയെ ഭക്ഷണം കഴിയുക.
അപ്രഭാവ - വിം അജ്ഞാതം കൊണ്ടോ വായുവിന്റെ കോപം കൊണ്ടോ ഉള്ള വയറ്റുവിടൽ.
അപ്രഭാവ - പും ദുരഭിമാനി ; പേറ്റോ എന്ന പ്രിയദാസ്യജ്ഞൻ.
അപ്രവാ } സ്ത്രീം കേട്ടുകേൾവി ;
അപ്രവാഹ } കിംവന്തേ ; അഗ്രാതി.
അപ്രഭാവ - വിം പ്രകടമായ ; സ്പഷ്ടമായ.
അപ്രഭാവ - പും വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ (officer)
അപ്രഭാവ - പും കഥ.
അപ്രഭാവ - വിം ദുഃഖിതനായ.
അപ്രഭാവ - പും മന്ത്രം ; ഇന്ദ്രജാപം.
അപ്രഭാവ - പും ദുഃഖം ; സങ്കടം.
അപ്രഭാവ - സ്ത്രീം അവിൻ, (കറുപ്പ്).
അപ്രഭാവ - പും അവിൻ (കറുപ്പ്) തിന്ന പരിചയിച്ചവൻ.
അപ്രഭാവ - അവ്യം ഇപ്പോൾ ; ഇനി.

അക്ഷര - പു. ആവി.
 അതര - വി. ചിത്തയായ.
 അരക - പു. അരയ അര.
 അര - ളി. പുരികം.
 അലക } വി. കവരാ വെളുപ്പം
 അലയ } കറുപ്പം അല്ലെങ്കിൽ
 വെളുപ്പം ചുവപ്പം കലർന്ന;
 പു. ആ നിറത്തിലുള്ള കരി
 അല്ലെങ്കിൽ കാള.
 അല - ളി. സ്ത്രീ.
 അലാ - പു. ഭൂമികരിയിൽ ചുവ
 തുന്ന അധികകരം, സൂപ്പർ
 ടാക്സ്.
 അല - പു. അയഞ്ഞ കപ്പായം.
 അലാ - വി. നിറഞ്ഞ; പൂർണ്ണ
 മായ.
 അലാ } വി. അലയുന്ന.
 അലാ }
 അലാ - ളി. കരകരുവി.
 അല - പു. കരകരം പോലെയുള്ള
 കരകരം ചുവന്ന പൊടി.
 അല - വി. അല അറിവില്ലാത്ത.
 അല - അല. എടോ; —തവേ കരനാ -
 അനാദരവോടുകൂടി സംസാ
 രിക്കുക.
 അല - ളി. അമാന്തം; താമസം.
 അല - വി. അറിവില്ലാത്ത.
 അല - പു. താമസം.
 അല - പു. വാഷം; കൊല്ലം.
 അല - പു. സമുദ്രം; കളം;
 സരോവരം.

അല - പു. അലയ്ക്കൽ; അലയ്ക്കൽ.
 അല - പു. കാലേഘം.
 അല - ളി. പുരികം.
 അലാ - വി. ഭാഗ്യഹീനനായ.
 അലാ - വി. ഭാഗ്യമില്ലാത്ത;
 സ്വത്തിനവകാശമില്ലാത്ത.
 അലാ - പു. പ്രതിബിംബം;
 തിളക്കം; സങ്കേതം; ഛായ;
 മിഥ്യാജ്ഞാനം.
 അല - ഉപ. എതിരെ, മുമ്പിൽ,
 ആദി അർത്ഥസൂചക ഉപ
 സർഗ്ഗം.
 അലകഥന - പു. പറയൽ; നേരിട്ട
 പറയൽ.
 അലാ - വി. ഉന്നതകലത്തിൽ
 ജനിച്ച.
 അലാ - വി. വിജയിയായ;
 പു. നട്ടച്ച; ഉത്രാടം നക്ഷത്രം.
 അലാ - വി. അറിവുള്ള; നിപുണ
 നായ.
 അലാ - പു. സൂര്യൻ; അട
 യാളം.
 അലാ - പു. അഭിനയിക്കുന്ന
 വൻ; നടൻ.
 അലാ - ളി. നടി.
 അലാ - വി. ഭിന്നമല്ലാത്ത; വേറി
 ടാത്ത.
 അലാ - പു. രക്ഷകൻ; തോ
 ളിക്കുന്നവൻ.
 അലാ - വി. കററക്കാരനായ;
 കററം ചുമത്തപ്പെട്ടവനായ.

अभियोग - पु० കേസ്സ്; അന്യായം.

अभिलेख - പു० ശിലാലേഖനം.

अभिवादन - പു० വന്ദനം; സ്തുതി.

अभिशास्त्र - वि० അപവാദത്തിന്നിരയായ.

अभिसंधि - स्त्री० ചതി; ഗ്രന്ഥാലോചന.

अभिसार - पु० യുദ്ധം; സമ്മേളനം; സഹായം; സങ്കേതസ്ഥലത്തേയ്ക്ക് നായകനെ കാണുവാനുള്ള നായികയുടെ യാത്ര.

अमी - क्रि० ഇപ്പോൾത്തന്നെ.

अमीर - पु० ഇടയൻ; പതിനൊന്നു ചുറ്റക്കുള്ള ഒരു വൃത്തം.

अमुआना - अ० അധീരനാവുക; കാര്യം കഴിയില്ലാത്ത മരണശോഷികൾ കാട്ടുക.

अमृतपूर्व - वि० മുൻപ് ഉണ്ടാകാത്ത; അപൂർവ്വമായ.

अमेघ - वि० പിളക്കാൻ കഴിയാത്ത.

अम्यागत - पु० അതിഥി.

अभ्युत्थान - पु० എഴുന്നേല്ക്കൽ; ഉയർച്ച; ഉദയം; ഉന്നതി.

अम्र } पु० അമ്രം; മേഘം; ആ
अम्रक) കാശം; സ്വപ്നം.

अम्रांत - वि० ഭ്രമമില്ലാത്ത.

अमचूर - पु० മാങ്ങ അരിഞ്ഞു ഉണക്കി പൊടിച്ചത്; (കറികളിൽ പുളിക്കു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.)

अमजद - वि० മാന്യനായ; പുഷ്പനായ.

अमन - पु० സമാധാനം; സുഖം.

अमर - वि० ശാശ്വതമായ; മരണമില്ലാത്ത.

अमराई - स्त्री० മാനോട്ടം.

अमरुद, अमरुत - पु० കൊച്ചാക്കായ്; (പേരക്കായ്.)

अमर्ष - पु० കോപം.

अमल - वि० നിർമ്മലമായ; പുറംനടത്തിപ്പ്; നടപ്പിന്റാക്കൽ; —करना - നടപ്പിന്റാക്കുക; പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക; —दारी - അധികാരം; പാട്ടം; പ്രവൃത്തി.

अमला - पु० കച്ചേരിയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

अमली - वि० നടപ്പിൽ വരുന്ന; വ്യാവഹാരികമായ; പ്രായോഗികമായ; നടപ്പിന്റാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന.

अमान - पु० രക്ഷ; അഭയം; സമാധാനം; वि० കണക്കില്ലാത്ത.

അമാനത - **स्त्री** അനാമത്തു; സൂക്ഷിപ്പു മുതൽ (deposit):—**दार**-**पुं** ട്രസ്റ്റി;—**में** സ്വന്താനത - സൂക്ഷിപ്പു മുതൽ അപഹരിയ്ക്കുക (വഞ്ചന).

അമാന - **अं** **दे** അടന

അമാനി - **स्त्री** സർക്കാർ നിധി; ഇളവുചെയ്തു പാട്ടം അല്ലെങ്കിൽ കരം; സ്വന്തം ഭൂമിയിൽ കൃഷിക്കൊടുത്തു വേല ചെയ്യിയ്ക്കൽ; സ്വന്തം കൃഷി നടത്തുന്ന നിധി (തനതു കൃഷിസ്ഥലം).

അമാസ - **पुं** തലപ്പാവു.

അമാരി - **स्त्री** അമ്പാരി; തട്ടു.

അമാലനാസ - **पुं** ജോലിക്കാരുടെ ഗുണഭോജങ്ങൾ എഴുതുന്ന പുസ്തകം.

അമാവട്ട - **स्त्री** ഉണക്കിയെടുത്ത സൂക്ഷിയ്ക്കുന്ന മാമ്പഴച്ചാറ് (തേര).

അമിട - **विं** മായാത്ത; ശാശ്വതമായ.

അമിതാമ - **पुं** ബുദ്ധഭഗവാൻ.

അമിയ - **पुं** അതു.

അമിഷ - **पुं** നൈസർഗ്ഗികമായ **अं** ഭോഗ്യവസ്തു; മാംസം; കപടമിറുവ.

അമീന - **पुं** കോടതി സംബന്ധമായ ജഡ്ജി മുതലായ കപ്പന

കൾ നടത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ (ആച്ചൻ).

അമീര - **पुं** ധനികൻ.

അമീരാന - **विं** **अ** നികുത്തനുള്ള പോലെയുള്ള (പ്രഭുത്വം).

അമീരി - **स्त्री** ധനികത്വം.

അമുക - **विं** 'ഇന്ന്' ആൾ, 'ഇന്ന്' സംഗതി, എന്നും മറ്റും പറയുമ്പോൾ 'ഇന്ന്' എന്നർത്ഥത്തിൽ ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു.

അമൂഘന - **क्रिं** സാധാരണയായി.

അമേടന - **सं** **उ** **मे** **ठ** **ना** പിരിയ്ക്കുക; പിഴിയുക.

അമോഘ - **विं** നിഷ്പലമാകാത്ത; ലക്ഷ്യം പിടയ്ക്കാത്ത.

അമോല } **विं** അമൂല്യ വില മതി
അമോലക } **क्रि** **अ** **म** **ल** **क** **ना** കഴിയാത്ത.

അമോല - **पुं** മാവിൻതൈ.

അമുന് - **क्रिं** **अ** **म** **नु** **न्** **ति**.

അമ്ര - **पुं** പ്രവൃത്തി; സംഭവം; ആജ്ഞ.

അമ്ര - **पुं** പുളിരസം.

അമ്ഹീരി - **स्त्री** വിയപ്പുക.

അയന - **पुं** ദിശ; അംശം; മാർഗ്ഗം.

അയശ - **पुं** ദുഷ്ടി.

അയാ - **विं** വ്യക്തമായ.

അയാദത - **स्त्री** രോഗവിവരമന്ത്രേപിജ്ഞ.

അയാന - **विं** കാൽനടയായി; **पुं** സ്ഥിരത; നൈസർഗ്ഗികം.

അധ്വാനത - ഹിം സഹായം ; ആശ്രയം.

അധ്വായ - പും കണ്ഠിരോമം ; കുടുംബം (family).

അധ്വായ - പും കാലം ; ആത്മവകാലം.

അർദ്ധ - പും ആവണക്കു.

അർക - പും രസം ; ആസവം.

അർഗ്ജ - പും കർമ്മം, ചന്ദനം, കർപ്പൂരം എന്നിവ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു സുഗന്ധവ്യഞ്ജനം.

അർഗ്നി - ഹിം ദേം അഗ്നി

അർജ - ഹിം ദേം അർജ

അർജ - വിം വിവകരണത.

അർജ - ഹിം ഹർജി.

അർജ്ജരോദന - പും കാട്ടിലെ കറുപ്പിൽ ; നിഷ്പലശൃംഗം.

അർജ്ജ - സം വിവരിച്ച പരയുക.

അർജ - ഹിം ഗവം കൊണ്ടുപോകാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മഞ്ചൽ.

അർദ്ദലി - പും ശിപായി ; പൂർണ്ണ (an orderly).

അർണ - പും കാട്ടുപോത്തു.

അർബ - പും നൂറുകോടി ; അറബി.

അർമാന - പും ആശ്രയം ; ആകാശം.

അർവാ - പും ഉണക്കലരി.

അർവിദ് - പും താമര.

അർവി - ഹിം ചേമ്പിൻ കിഴങ്ങു.

അർവ - പും കൂലി-കൂലി കട്ടികളുടെ ഒരു തരം 'തൊട്ടുപിടി'ത്തക്കളി (ഒളിച്ചുകളി).

അർവാ - പും അടി സമയം ; ദീർഘകാലം.

അർവ്വ - പും 'അറിവ്' എന്ന പേരായ ഒരു പ്രസിദ്ധഗ്രീക്കു തത്വജ്ഞാനി.

അർഹ - ഹിം ഉവര.

അർജ്ജത - ഹിം നാമനിശ്ചയ.

അർജ്ജ - ഹിം വയൽ ; ഉഴുതുശരിയാക്കിയ സ്ഥലം.

അർല - വിം വളഞ്ഞു ; പും മരിച്ചു ആന.

അർവ്വ - പും വെള്ളം കോൽവാൻ പാത്രത്തിൽ കെട്ടുന്ന കയറിന്റെ കട്ടക്കു.

അർ - അർവ്വം ഓർ ഉം (അർവ്വം).

അർവ്വ - ഹിം ദേം അർവി

അർജ - വിം രോഗമിച്ഛത്ത.

അർജ്ജ - വിം ചുവന്നു ; പും സൂര്യൻ.

അർജ്ജശിഖ - പും കോഴി.

അർജ്ജ } ഹിം ചുവപ്പനിറം.

അർക് - പും ദേം അർക

അർക് - പും സൂര്യൻ.

അർഗ്ഗ - ഹിം ആനച്ചങ്ങവ.

അവ് - പും വിഭ; പുഷ്പിക്കുന്ന
തിനുള്ള ഉപഹാരം; ഒരു
തരം മുത്തും; ഉപഹാരം;
കൈകഴുകുവാൻ കൊടുക്കുന്ന
വെള്ളം.

അർച്ച - സ്ത്രീ പുഷ്പ; പ്രതിമ.

അർജ്ജ - സ്ത്രീ അപേക്ഷ; അഭ്യ
ർത്ഥന; പും ഭൂമി; വീതി.

അർജ്ജ - പും സമ്പാദിക്കൽ.

അർജ്ജ - സ്ത്രീ അപേക്ഷ; ഹർജി;
പെററിഷൻ; —ദാവാ - പും
അവകാശത്തെ സ്ഥാപിക്കു
വാൻ കൊടുക്കുന്ന അന്യായം;
—നവീസ - പും അന്യായം
ഏഴതിക്കൊടുക്കുന്ന ആൾ.

അർത്ഥ - പും അർത്ഥം; ധനം;
—ദണ്ഡ - പും പിഴ (ധനസം
ബന്ധമായ ശിക്ഷ); —ശാസ്ത്ര -
പും സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം (ധന
തത്വശാസ്ത്രം).

അർത്ഥ - അർത്ഥം അതായത്.

അർത്ഥ - പും ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ;
വാദി; യാചകൻ.

അർത്ഥ - പും ശിശു; വിം നേർത്ത;
മെലിഞ്ഞ.

അർത്ഥ - വിം ആധുനികമായ;
ഇക്കാലത്തെ സംബന്ധി
ക്കുന്ന (modern).

അർത്ഥ - പും അർത്ഥം രോഗം.

അർത്ഥ - പും ദേം അർത്ഥം

അർത്ഥ - പും കുറുനിര; അർത്ഥം.

അർത്ഥ - പും കീഴ്; കോർട്ടാർ.

അർത്ഥ - പും പട്ടം; പദവി.

അർത്ഥ } വിം അർത്ഥമായ.
അർത്ഥ }

അർത്ഥ - വിം അർത്ഥമായ;
അർത്ഥമായ; —ജ്ഞാന - ഉച്ച
ത്തിൽ ഇതരപരനാമം ഉച്ച
രിച്ചുകൊണ്ടു് ഇതരപരനെ
സ്മരിക്കുക; ഇതരപരന്റെ
പേരിൽ ഭിക്ഷ യാചിക്കുക.

അർത്ഥ - വിം വേറിട്ടു; വേറെ;
ഭിന്നമായ; പ്രത്യേകമായ.

അർത്ഥ - സ്ത്രീ അയക്കോൽ;
അഴ; തുണി ഉണക്കുവാൻ
വേണ്ടി കെട്ടുന്ന കയർ അഥ
വാ മുള.

അർത്ഥ - വിം അർത്ഥമായ;
ജാഗ്രതയുദ്ധത്തു; ക്രിം
പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം
എന്തെന്നു വെച്ചാൽ; ചുരു
പ്പത്തിൽ.

അർത്ഥ - സ്ത്രീ അജാഗ്രത;
അജാഗ്രത.

അർത്ഥ - സം വേറാക്കുക; വേർ
പെടുത്തുക; മാറ്റുക.

അർത്ഥ - വിം രഹസ്യമായ.

അർത്ഥ - പും ഒരുതരം പുഷ്പം
കുഴൽ.

അർത്ഥ - പും രോഗം വെക്കൽ.

അലങ്കാർ - പും (ലങ്കാർ കാർ വഹും)

ശബ്ദസമൂഹം ; സമാനപദം.

അലങ്കാർ - അർത്ഥം തീർച്ചയായും ; നിസ്സംശയം ; ശരി ; എന്നാൽ.

അലങ്കാർ - വിം മനോഹരമായ.

അലം - അർത്ഥം യഥേഷ്ടം ; പര്യായം ; പും ദുഃഖം ; കൊടി.

അലംബം - വിം മദമത്തനായ ; നിശ്ചിതനായ ; പ്രജ്ഞയറ്റ.

അലംബം - പും വൈരക്കല്ല.

അലംബം - വിം ഉപഹിത ; ക്രമമില്ലാത്ത ; അസംബന്ധമായ.

അലംബം - വിം കണക്കില്ലാത്ത ; കണക്കു കൂട്ടുവാൻ സാധിക്കാത്ത.

അലംബം - വിം കമ്പിളി.

അലംബം - പും യാത്രസമയത്തു പറയുന്ന വാക്യം (good-bye).

അലംബം - വിം മടിയനായ.

അലംബം - അം ആലസ്യംകാണിക്കുക ; മടികാണിക്കുക ; ഉന്മേഷം കുറഞ്ഞിരിക്കുക.

അലംബം - ഖീം ദേം ദിലാई.

അലംബം - വിം വേറെ ; വേറിട്ട.

അലംബം - പും ആനയെ തളയ്ക്കുന്ന മരം ; ചങ്ങല ; ബന്ധനം ; കൈവിലങ്ങു ; സമ്പ്രദായംകൾ പടർത്തുവാൻ നാട്ടുന്ന മുള (കമ്പു) ; ഉന്നതകോൽ.

അലംബം - ക്രിം തുറന്നു ; സ്പഷ്ടമായിട്ടു.

അലംബം - അം ആലാപിക്കുക ; സംസാരിക്കുക.

അലംബം - ഖീം ചിഹ്നം ; അടയാളം.

അലംബം - വിം അവസാനമായ ; മടിയനായ.

അലംബം - ഖീം രോഗം.

അലംബം - പും കായുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള തീയ്യ.

അലംബം - ക്രിം ഭടികെ ; പുറമെ ; കൂടാതെ.

അലംബം - ഖീം തോഴി ; സഖി.

അലംബം - വിം കളവായ ; പും കളവു.

അലംബം - വിം രോഗിയായ.

അലംബം - വിം കാണാൻ കഴിയാത്ത.

അലംബം - വിം ഉച്ചിച്ഛായ ; തമിയില്ലാത്ത ; രസമില്ലാത്ത.

അലംബം - വിം അനുഭവഹീനനായ ; മുഖ്യനായ ; അജ്ഞനായ ; അപരിഷ്കൃതനായ.

അലംബം - ഉപം നിശ്ചയം, തീർസ്ഥാരം, തുല്യത മുതലായതിനെ കാണിക്കുന്ന ഉപസർഗ്ഗം.

അലംബം - പും ഭടീവു സമയം (leisure).

അവഗത - വിം അറിയപ്പെട്ട ; താഴെ പതിച്ചു.

അവഗുണ - പു. മുഴുപടം; ആവ
രണം.

അവഗുണ - പു. ദുർഗ്ഗണം; തിന്മ.

അവഗത - വി. ദുർഗ്ഗമമായ; കഴപ്പ
മായ; വിഷമമുള്ള.

അവചത - വി. അറിവില്ലാത്ത; പു.
ബുദ്ധിമുട്ട്; വിഷമം; അസത്
, ക്രൂരം.

അവഭേദ - പു. വഴക്കം; കഴപ്പം;
ഭ്രമം.

അവഭേദന - സ. കഴപ്പത്തിലാക്കുക;
ഭ്രമിപ്പിക്കുക; ഉപദ്രവിക്കുക.

അവഭേദ - വി. ഭ്രമിച്ചു; കഴപ്പാക്ക
രനായ; വല്ലാത്ത.

അവതംസ - പു. ഒരു ശിരോഭൂഷണം;
മാല; വരൻ; ശ്രേഷ്ഠം.

അവതരണിക - ളീ. ഭൂമിക.

അവദശ - ളീ. ദുർഗ്ഗ.

അവദാന - വി. ശുഭമായ; സുന്ദര
മായ; മഞ്ഞനിറമുള്ള.

അവദ്യ - വി. അധമമായ; നിന്ദ്യ
മായ; ത്യാജ്യമായ.

അവധിദാന - പു. അവധി കൊടു
ക്കൽ.

അവധൂത - പു. സന്യാസി; യോഗി.

അവനത - വി. താഴ്ന്ന; അധഃപ
തിച്ചു.

അവനതി - ളീ. താഴ്ന്ന; അധഃപ
തിച്ചു.

അവരൂ - വി. തടയപ്പെട്ട; ഗോ
പ്യമായ.

അവരൂ - വി. ഇറങ്ങിയ.

അവരേവ - പു. വക്രഗമനം; കടുക്കു;
ബുദ്ധിമുട്ട്; വഴക്കം.

അവരോധ - പു. തടസ്സം; നിരോ
ധനം (blockade).

അവരോഹണ - പു. ഇറങ്ങൽ.

അവരംബിത - വി. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട.

അവദ്യ - ക്രി. തീർച്ചയായും.

അവലി - ളീ. കൂട്ടം.

അവദ്യമേവ - ക്രി. തീർച്ചയായിട്ടും;
നിസ്സംശയം.

അവസന്ന - വി. ദുഃഖിതനായ;
അലസനായ; നശിക്കുവാൻ
പോകുന്ന; കൊള്ളരുതാത്ത.

അവസര - പു. സന്ദർഭം; ഒഴിവു
കാലം; ഒഴിവ്;—ചൂന്ന -
സന്ദർഭം നഷ്ടപ്പെടുക.

അവസാദ - ളീ. നാശം; ദുഃഖം;
ദീനതപം; ക്ഷീണം.

അവസ്ഥ - ളീ. സ്ഥിതി; പ്രായം;
വയസ്സ്.

അവസ്ഥിത - വി. ഉള്ള.

അവഹേലന - ളീ. അവജ്ഞ; തിര
സ്സാരം; നിന്ദിക്കൽ.

അവാന്തര - വി. നടുവിലുള്ള; പു.
ഉപദേശം.

അവാർ - ളീ. ആഗമനം.

അവാക് - വി. സ്തംഭിതനായ;
നിശ്ചിന്തനായ; വിസ്മിതനായ.

അവാജ് - ളീ. അവാജ് ശബ്ദം; ഉച്ച.

അവത - പു. അതൃപ്തജനങ്ങൾ.

அவாரஜா - பு. வரவு[°] செயவு[°]
களக்க புஸ்தகம்; லயரி;
தளபேரம் நாடுவசியும்
ஹேதும ஸூக்.

அவிகல - வி. பரிவர்த்தம
புத்த; புண்ணுமாய; நிபு
பமாய; மானமாய.

அவிசு - வி. அநாதாமாய;
மலிபுத்த; மிபுமாய.

அவிசு - வி. மலிபுத்த; மிபுமாய;
கமிபுத்த.

அவிசு - பு. விபேகமிபுத்த;
ஹேதுமமிபுத்த; அரி
மிபுத்த.

அவிசு - சி. அநாதாம.

அவிசு - வி. யேன்; யாராடு
மலிபுத்த; மிபுத்த; மிபுத்த
புத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்த.

அவிசு - சி. அநாதாமபுத்த;
கமிபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்த;
புத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்த;
புத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்த;
புத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்த;
புத்த.

அவிசு - பு. (செர் யா சாயர் கா
புத்த) கமிபுத்த.

அவிசு - பு. பத்திபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - சி. மலிபுத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - சி. (சாயர் கா புத்த)
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - சி. சாயர் புத்தபுத்த
புத்தபுத்த.

அவிசு - வி. பரிபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - பு. அவிசு கமிபுத்தபுத்த.

அவிசு - பு. (சாயர் கா புத்த)
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - பு. கமிபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. கமிபுத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - பு. கமிபுத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - பு. மலிபுத்தபுத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

அவிசு - வி. மலிபுத்தபுத்தபுத்தபுத்த;
புத்தபுத்தபுத்த.

അടകതാനാ - അം ക്ഷീണം തോ
നക; മടിതോനക; അല
സനാകക.
അടഗുന - പും ദൃശ്യകനം.
അടബാബ - പും സാമാനം (lug-
gage).
അടമ്യ - വിം ചാരിഷ്ഠാചിച്ഛാത.
അടമ്ജസ - ളീം സംഗതം; ശങ്ക;
ധമ്നശങ്കം; കഴപ്പം.
അടര - പും പ്രഭാവം; ശങ്കി.
(effect, influence)
അടരാര - പും രഹസ്യങ്ങൾ;
ഗോപ്യമായ സംഗതികൾ.
അടല - വിം യഥാർത്ഥമായ; പും
സത്യം; അടിത്തറ.
അടലഹ - പും യുദ്ധത്തിന്നുപയോ
ഗിയ്ക്കുന്ന ആയുധങ്ങൾ.
അടലിയത - ളീം യഥാർത്ഥത;
വാസ്തവത്വം; സത്ത.
അടലി - വിം യഥാർത്ഥമായ;
കളങ്കമില്ലാത്ത; ശരിയായ;
കവർപ്പില്ലാത്ത.
അടഹയോഗ - പും നിസ്സഹകരണം.
അടഹാബ - പും साहब का बहु
അടഹിണ്യ - വിം സഹനശക്തിയി
ല്ലാത്ത; മുൻകോപിയായ.
അടാമധിക - വിം സമയാനുസൃത
മല്ലാത്ത; അനുസരോചിത
മല്ലാത്ത.
അടാമി - പും ദേം അടാമി

അടാലതന - ക്രിം സ്വയം; തന്നെ
ത്താൻ.
അടാവാധാനി - ളീം അജാഗ്രത;
ശ്രദ്ധക്കുറവ്.
അടി - ളീം വാൾ.
അടിത - വിം കറുത്ത; ചീത്ത.
അടിന - വിം അതിർത്തിയററ.
അടിര - പും തടവുകാരൻ.
അടീല - വിം ഉയർന്ന കുടുംബ
ത്തിൽ ജനിച്ച; സൽസ്വഭാവ
മുള്ള.
അടീസ - ളീം ആശിപ്പാദം.
അടുവിധാ - ളീം അസൗകര്യം.
അടീനിക - വിം സൈനികമല്ലാത്ത;
സൈനിക പ്രാധാന്യമില്ലാ
ത്ത.
അടീലാ - വിം കീഴ്നടപ്പിന് വിരു
ദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന; അനു
ചിതമായ; ദുർമാർഗ്ഗിയായ;
ശൈലിക്കു വിരുദ്ധമായ.
അടോക - പും അശോകൻ;
അശോകൻ.
അടോച - വിം ചിന്തയില്ലാത്ത.
അടോജ - പും ആശ്ചര്യനാശം.
അടത - വിം അദൃശ്യമായ; നശിച്ച;
പും മറയൽ.
അടതല - പും കതിരലായം.
അടതര - പും നാശയുദ്ധ തട്ട്;
സാരിയുടെ അടിയിൽ ഉടു
ക്കുന്ന വസ്ത്രം.

അസ്തരകാരി - ഖീം ചുവരിൽ ചുണ്ണാമ്പു പുശൽ ; വെള്ളത്തേപ്പു.
അസ്തവ്യസ്ത - വിം താറുമാറായിക്കിടക്കുന്ന ; ശിഥിലമായ ; ക്രമരഹിതമായ.
അസ്താവൽ - പും അസ്തമനപർവ്വതം.
അസ്തിത്വ - പും ഉണ്ടെന്നുള്ള അവസ്ഥ (existence).
അസ്തുരാ, ഉസ്തരാ - പും ക്ഷയരക്കത്തി.
അസ്തിയ - വിം സ്ഥിരമില്ലാത്ത.
അസ്താല - പും ആസ്ത്രം.
അസ്തൃഷ്യ - വിം തൊടാൻ പാടില്ലാത്ത; അവിടുത്തെ; (ഹരിജനം).
അസ്മത - ഖീം പാതിപ്രത്യം ; പാപങ്ങളിൽ നിന്നകന്ന നിഷ്കൽ.
അസ്വസ്വ - വിം അസ്വസ്ഥനായ ; സുഖക്കേടുള്ള ; ആരോഗ്യമില്ലാത്ത.
അസ്വീകാര - പും അസ്വീകാരം.
അസ്വീകൃത - വിം അസ്വീകൃതം.
അഹകാമ - പും (हुकुम का बहु) ആജ്ഞകൾ.
അഹതിയാത - ഖീം ദേം ഏതിയാത
അഹ - പും ദ്രവനിശ്ചയം ; കരാറ്റു ; പ്രതിജ്ഞ.
അഹദിയാത - ഖീം ഏകതപം ; ഒന്നിഷ്കൽ.
അഹദീ - വിം മടിയനായ ; ഒരു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാത്ത.

അഹവാവ - പും (हबीब का बहु) സ്നേഹിതന്മാർ ; പ്രിയപ്പെട്ടവർ.
അഹമ - വിം മുഖ്യമായ.
അഹമക - വിം അജ്ഞനായ ; വിവർദ്ധിതമായ.
അഹമേവ - അവ്യം ഞാൻതന്നെ.
അഹരഹ - ക്രിം എല്ലാദിവസവും.
അഹർനിശ - ക്രിം രാവു പകലും.
അഹരാ - പും ചാണക വരളി ; വഴിയമ്പലം.
അഹരാര - വിം ഉദാരമനസ്സനായ.
അഹല - വിം യോഗ്യമായ ; പും വ്യക്തി ; കടംബക്കാർ ; യജമാനൻ ; **അഹലേ-വതന - സ്വദേശീയർ.**
അഹലകാര - പും ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ; തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവൻ.
അഹലമദ - പും കോടതിയിൽ ഒരു തെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.
അഹവാൽ - പും (हाल का बहु) വിവരങ്ങൾ ; വിവരണം ; സ്ഥിതി ; സംഗതികൾ.
അഹസാൻ - പും ദേം ഏഹസാൻ
അഹസാസ് - പും ദേം ഏഹസാസ്
അഹഹ - അവ്യം ശോകം, ആത്മച്ഛേദം മുതലായവ സൂചിപ്പിക്കുന്നു അവ്യയം.
അഹ - അവ്യം സന്തോഷസൂചകമായ അവ്യയം.

अहाता, इहाता - पु० वहुप्; प०
नृ०; തൊടി.

अहार - पु० കഞ്ഞിപ്പു.

अहारना - स० തുണിക്കു കഞ്ഞി
പുശയിടുക; ആഹാരം കഴി
യ്ക്കുക.

अहि-फेन - पु० പാമ്പിന്റെ
വായിൽ നിന്നുവരുന്ന പത;
അവിൻ.

अहित - पु० തിന്മ; വിരോധം;
ഹാനി; ശത്രു.

अहिवात - स्त्री० സ്ത്രീയുടെ സൈന്യഭാ
ഗ്യം (ഭർത്തവതിയായിരി
യ്ക്കുന്ന അവസ്ഥ).

अहिवातिन } स्त्री० ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ.
अहिवाती }

अहीर - पु० പശു, ഏതമ മുത
ലായ മൃഗങ്ങളെ വളർത്തുന്ന
വൻ (ഇടയൻ).

अहेर - पु० നായാട്ട്.

अहेरी - पु० നായാട്ടുകാരൻ.

आ

आँक - पु० അടയാളം; അക്കം;
അക്ഷരം.

आँकड़ा - पु० അടയാളം;
അക്കം.

आँकना - स० അടയാളപ്പെടു
ത്തുക; വിവരമതിയ്ക്കുക; അനു
മാനിയ്ക്കുക.

आँकुश, आँकुस - पु० ആനത്തോട്ടി.

आँख - स्त्री० കണ്ണ്; —आना -

കണ്ണിൽ ദീനം ഉണ്ടാകുക;

—का तारा - കണ്ണിലുണ്ണി;

(പ്രിയപ്പെട്ട); —मिचौली

(मिचौली) - കണ്ണു പൊത്തി.

ക്കളി; —लड़ना - പരസ്പരം

പ്രേമമുണ്ടാകുക; —सँकना -

ചിന്തപ്പെടുക; വസ്തുവിനേയോ,

ആളേയോ കണ്ടിട്ട് ആനന്ദി

യ്ക്കുക; आँखें चार होना - പര

സ്പരം കാണുക; आँखें नीली-

पीली करना - കോപിയ്ക്കുക;

—बचाकर निकल जाना - കാ

ണാതെ കടന്നു കളയുക;

आँखों पर बैठाना - വളരെ

സ്നേഹിയ്ക്കുക; പ്രേമപൂർവ്വം

രക്ഷിയ്ക്കുക; आँखों पर चरबी

छाना - അഹങ്കാരം കൊണ്ട്

അന്ധനാകുക; आँखें चुराना -

കാണാതെ ഒഴിയുക; आँखों में

रात काटना - വ്യസനം കൊണ്ട്

ഉറങ്ങാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുക;

आँखों में धूल डालना - കണ്ണിൽ

പൊടിയിടുക (ചതിയ്ക്കുക);

—लगाना - ഉറക്കം വരുക;

പ്രേമമുണ്ടാകുക; —होना -

അറിവുണ്ടാകുക; പരിചയമു

ണ്ടാകുക; आँखों में खून उतरना -

അന്ധനാകുക; കോപിപ്പാനായി

ത്തീരുക; आँखें खुलना - കണ്ണു

തുറക്കുക; അറിവുണ്ടാകുക.

ഓഗ് - പും ഓഗ അവയവം; ഭാഗം;
മടിത്തട്ട്; കലം.

ഓഗ്ന - പും മുററം.

ഓഗി - സ്ത്രീം ഓഗിയാ അരിപ്പ;
മലക്കച്ച; റെതക്ക.

ഓച് - സ്ത്രീം ചുട്ട്; ജപാല;
തീയ്; ഹാനി.

ഓച്ചർ } പും മുണ്ടിന്റെ വക്കു്;
ഓച്ചൽ } തൂമ്പ്.

ഓജന - പും ഓജന കണ്ണെഴുത്തു
മഷി.

ഓജനാ - സം അഞ്ചനം (കണ്ണി
വെഴുതുന്ന മഷി) എഴുതുക.

ഓട്ട - സ്ത്രീം വിരോധം; കെട്ട്.

ഓട്ടി - സ്ത്രീം ചെറിയ പാൻകൊട്ട്;
തൂൽക്കുഴി.

ഓട്ടി - സ്ത്രീം പാഴ്ചെയ്ത അണ്ടി;
(കുരു) തെരക്കട്ടി; കെട്ട്.

ഓട്ട - പും അണ്ഡകോശം.

ഓട്ട - സ്ത്രീം അട്ടി കടൽ.

ഓട്ടോല - പും പ്രക്ഷോഭം;
ഇളക്കം.

ഓട്ടി - സ്ത്രീം കൊടുങ്കാറ്റു്.

ഓയ്-വായ് - സ്ത്രീം അത്ഥമില്ലാത്ത
സംസാരം; ജല്പനം.

ഓവ്ല - പും നെല്ലിക്ക.

ഓവ് - പും ചുള.

ഓസ് - പും കണ്ണീർ; —പീക

रह जाना - ദുഃഖം അടക്കുക.

ഓഹ് - अव्यം नहीं ഇല്ല; അല്ല.

ഓഹ് - ക്രിം മേലിൽ; ഭാവി
യിൽ; പും ഭാവി.

ഓഹ് } പും കണ്ണാടി.
ഓഹ് }

ഓഹ് - പും കാനൂന നിയമം;
—അന്ദേസ - ചട്ടം; അവകാശം.

ഓഹ് - വിം കാനൂന നിയമസം
ബന്ധമായ.

ഓഹ് - പും എരുക്കു്.

ഓഹ് - സ്ത്രീം പരലോകം;
—അന്ദേ - ദീർഘദൂരമായ.

ഓഹ് - പും വജാനം; ചെറി.

ഓഹ് - പും ഖിചാവ ആകുഷണം.

ഓഹ് - വിം ആകുഷിക്കുന്ന.

ഓഹ് - പും ആകുഷണം.

ഓഹ് - പും കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ;
ശേഖരിക്കൽ.

ഓഹ് - സ്ത്രീം വ്യാകവത; അസ്ഥ
സ്ഥത.

ഓഹ് - വിം യാദൃച്ഛികമായ;
—ഓഹ് - casual leave.

ഓഹ് - സ്ത്രീം ആഗ്രഹം.

ഓഹ് - പും ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.

ഓഹ് - പും മാലിക യജമാനൻ;
ഇതഗ്രഹൻ.

ഓഹ് - പും രൂപം.

ഓഹ് - വിം ബുദ്ധിശാലിയായ.

ഓഹ് - പും കനിവു്; വളവു്;
ചുളിവു്.

ഓഹ് - വിം പരവശനായ;
വലഞ്ഞ.

ആകൃഷ്ട - വിം ആകർഷിക്കപ്പെട്ട.
ആകാശ - വിം ആകാശത്തിൽപ്പെട്ട;
 വായുപ്പെട്ട; അഗ്നിപ്പെട്ട;
ആകാശ - പും ഗവിയുൽ; പശു
 യുൽ.
ആഖ്യരി } **വിം** അവസാനത്തി
ആഖ്യരി } ലുള്ള.
ആഖ്യര - വിം ഒടുവിലെ; —**കാ** -
കിം അവസാനത്തിൽ (ഒടു
 വിൽ).
ആഖ്യരത - ഹിം അവസാന ദിവ
 സം; മരണദിവസം; പ്രളയം.
ആഖ്യരശ - കിം അവസാനത്തിൽ
 (ഒടുവിൽ).
ആഖ്യ - **പും** ഏലി.
ആഖ്യേ - **പും** വേട്ട.
ആഖ്യ - **വിം** വരി കിറിയെടുത്ത;
 (വരിയുടച്ച).
ആഖ്യ - **വിം** മശാഹൂർ പ്രസിദ്ധ
 പ്പെട്ട; പറയപ്പെട്ട.
ആഖ്യ - **പും** വർണ്ണ കഥ.
ആഖ്യ - **ഹിം** കെട്ടുകഥ.
ആഗ്നു - **പും** അതിഥി.
ആഗ - **ഹിം** തീയ്യ; —**ബഹു**
ഹിം - അതിക്രമനാകക.
ആഗത-സ്വാഗത - **പും** അവസാന സ്വാ
 ഗതം.
ആഗമ - **പും** ആഗമനം; വേദം.
ആഗര - **വിം** ശ്രേഷ്ഠമായ; സമത്വ
 മായ; മെച്ചപ്പെട്ട; **പും** ഖനി;
 കൂട്ടം.

ആഗ - **പും** മുൻഭാഗം; മുൻപു;
 ഭാവി; —**പീഠ** **കര** - സംശ
 യിക്കുക; സംശയപ്പെടുക;
 ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ പെടുക;
 —**പീഠ** **സോ** - മുൻപു
 പിൻപു ആലോചിക്കുക.
ആഗ - **പും** ജ്യേഷ്ഠൻ; മാന്യൻ;
 യജമാനൻ.
ആഗാ - **പും** ആരംഭം; ആദ്യം.
ആഗാ - **വിം** വരന; വരാൻ.
 പോകുന്ന; ഭാവിയിലുള്ള;
 അടുത്ത.
ആഗ - **പും** ആഗ ഗൃഹം; ഇരി
 പ്പിടം; വജനാവു.
ആഗ - **വിം** അറിവുള്ള; മുന്നറി
 യില്ലാത്ത.
ആഗ - **ഹിം** മുന്നറിയിപ്പ്.
ആഗ - **കിം** മുഖിൽ; ഭാവിയിൽ;
 പിന്നീട്.
ആഗ - **ഹിം** മടിപ്രദേശം.
ആഗ - **ഹിം** ആലിംഗനം.
ആഗ - **പും** അപേക്ഷ; നിബ്ബന്ധ
 പൂർവ്വമുള്ള അപേക്ഷ; നിബ്ബ
 ധനം.
ആഗ - **പും** അടി; മുറിവ്;
 ചതവ്; പതക്കം.
ആഗ - **പും** മണക്കൽ.
ആഗ - **പും** പെരുമാറ്റം;
 അനുഷ്ഠാനം; ആചാരം; നട
 പടി.
ആഗ - **പും** നടപടി.

അക്ഷര } വിം മറയ്ക്കപ്പെട്ട;
 അക്ഷാദിത } മുടിയ.
 അജ - ക്രിം ഇന്ന്; ഇക്കാലത്തു;
 ഇതു സമയത്തു.
 അജകല - ക്രിം ഇരയിടെ; ഇക്കാ
 ലത്തു.
 അജ്ഞ - ക്രിം ജീവിതം മുഴുവനും.
 അജ്ഞാമുഖ - ളീം പരിശോധന;
 പരീക്ഷിച്ചറിയൽ.
 അജ്ഞാന - സം പരിശോധിക്കുക.
 അജ്ഞാത - വിം പരിശോധിക്കു
 പ്പെട്ട; പരീക്ഷിച്ചു.
 അജ്ഞാ - പും ഹൃദയം മുതൽ.
 അജ്ഞാ - വിം സ്വതന്ത്രമായ.
 അജ്ഞാദി - ളീം സ്വതന്ത്രം.
 അജ്ഞാ - വിം വലിയ; ശ്രേഷ്ഠ
 മായ.
 അജ്ഞാ - പും രോഗം; ദുഃഖം.
 അജ്ഞാ - വിം വിനീതമായ; ദീന
 നായ; ദാസ്യം.
 അജ്ഞാ - ളീം ദൈവത; വിന
 യം; അപേക്ഷ.
 അജ്ഞാ - വിം ആലോചിക്കുന്ന.
 അജ്ഞാ - ളീം അജ്ഞാൻ അമ്മ;
 മുത്തശ്ശി.
 അജ്ഞാ - ക്രിം ജീവിതകാലം
 മുഴുവൻ.
 അജ്ഞാ - ളീം നിത്യവൃത്തി;
 ഉപജീവനം.
 അജ്ഞാ - ളീം സ്വതന്ത്രമായി;
 ദേവം; ദുഃഖം.

അജ്ഞാ - വിം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട;
 ദുഃഖിതനായ; ചിന്തിതനായ.
 അജ്ഞാ - പും ധാന്യങ്ങളുടെ പൊടി;
 മാവ്; —**നീലാ ഹിനാ** - കപ്പൽ
 കൾ അധികരിയ്ക്കുക; **അ**
ദാല കാ ബാവ മാൽസ ഹിനാ -
 ഒരു വികാർ; അതിൽ അറി
 വുണ്ടാകുക.
 അജ്ഞാ - ളീം മറവ്; രക്ഷ; ആശ്ര
 യം; തടസ്സം.
 അജ്ഞാ - ജം തടയുക; കെട്ടുക.
 അജ്ഞാ - വിം ചെരിഞ്ഞ; കോണാ
 ഉള്ള; ചാഞ്ഞ; **അ** **ഹ്യോ ലെനാ** -
 വ്യംഗ്യമായി പരിഹസിച്ചു
 ലക്ഷ്യപ്പെടുക; **അ** **അ** -
 ജം തടസ്സം ഉണ്ടാകുക;
 ആപത്തിൽ സഹായിച്ചായി
 തീരുക.
 അജ്ഞാ - ളീം സഹായി; രക്ഷകൻ;
 തബല, മൃദംഗം മുതലായവ
 വായിയ്ക്കുന്ന രീതി; വായം;
 ഭാഗം.
 അജ്ഞാ - പും അല്പ ഉരുളക്കിഴങ്ങ്.
 അജ്ഞാ - പും നാർവ്വേൻ ദേശം
 രേഖപ്പെടുത്തേതു; **അ** **അ**;
 രക്ഷ.
 അജ്ഞാ - പും നാർവ്വേൻ ദേശം
 രേഖപ്പെടുത്തേതു.
 അജ്ഞാ - ളീം ദണ്ഡാധിപതി;
 ഏജൻസി; കമ്മീഷൻ.
 അജ്ഞാ - പും ദേം അജ്ഞാ

आतंक - पु० പ്രതാപം ; ഭയം ;
സപാധിനശക്തി ; രോഗം.

आततायी - पु० അക്രമി.

आतप - पु० വെയിൽ.

आतश } स्त्री० അഗ്നി ; പ്രകാശം ;
आतिश } ക്രോധം.

आतशक - पु० പറങ്കിപ്പുണ്ണ് ; മുട്ട് ;
ഉപദംശം (കൊഴുക്കട്ട).

आतशदान - पु० അടുപ്പ്.

आतशपरस्त - पु० അഗ്നിപുഷകൻ ;
പാർസി.

आतिशबाज़ी - स्त्री० വെടിക്കെട്ട് ;
(കരിമരുന്ന പ്രയോഗം.)

आतिशी - वि० അഗ്നിസംബന്ധ
മായ ; —शीशा - पु० ക്രമ
ക്കണ്ണാടി (lens).

आतुर - वि० ഉൽക്കണ്ഠയുള്ള ;
വ്യാകുലനായ.

आतुराई - स्त्री० आतुरता ഉൽക്കണ്ഠ ;
പരിഭ്രമം ; അസ്വസ്ഥത.

आत्मज - पु० മകൻ.

आत्मा - स्त्री० ആത്മാവ് ; മനസ്സ് ;
ജീവൻ ; ചൈതന്യം ; —ठंडी
होना - ഹൃദയം കളിപ്പുക ;
മനസ്സ് തണുക്കുക ; തൃപ്തിപ്പെ
ടുക.

आत्मीय - वि० തൻറതു്.

आदत - स्त्री० സ്വഭാവം ; ശീവം ;
പതിവ് ; അഭ്യാസം.

आदतन - क्रि० ശീവമായതു
കൊണ്ട് ; പതിവുകൊണ്ടു്.

आदम - पु० ആദിമമനുഷ്യൻ ;

—खोर - മനുഷ്യഭക്ഷകൻ ;

—ज़ाद - മനുഷ്യവർഗ്ഗം ; മനു
ഷ്യരിൽനിന്നു് ജനിച്ചു.

आदमियत - स्त्री० आदमीयत മനു
ഷ്യത്വം.

आदमी - पु० മനുഷ്യൻ ; പുരു
ഷൻ ; ആൾ ; —बनना -
സംസ്കാരമുറപ്പാക്കുക.

आदर्श - पु० ആദർശം ; കണ്ണാടി.

आदहन - पु० अदहन രഹിപ്പി
ക്കൽ ; ഹിംസ ; കൊല്ലം
കൊലയും.

आदान - पु० വാങ്ങൽ ; —प्रदान -
കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ.

आदाब - पु० വന്ദനം ; സലാം ;
—अज़ - വിനയപൂർവ്വ നമ
സ്കാരം.

आदि } वि० മുതലായ ; ആദി
आदिक } യായ.

आदिम - वि० ആദ്യമുള്ള ;
മുഖ്യമുള്ള ; പ്രാഥമ്യമായ.

आदिल - वि० ന്യായശീലനായ.

आदी - वि० അദ്വൈതനായ ; ശീവ
മുള്ള.

आदत - वि० സ്വഭാവമുള്ള ;

आदेश - पु० ആജ്ഞ ; കല്പന.

आद्यंत } क्रि० ആദ്യം മുതൽ
आद्योपांत } അവസാനംവരെ.

आध } वि० പകുതി ; അർദ്ധം
आधा }

आधार - पु० ആശ്രയം; അടിസ്ഥാനം; സഹായം.

आधि-दैविक - वि० ഭൂതങ്ങളാലും ദൈവികമായ കാരണങ്ങളാലുമുണ്ടാകുന്ന (ഭു:ഖം).

आधि-भौतिक - वि० ജന്തുക്കളാലും പ്രാണികളാലും ഉണ്ടാകുന്ന (ഭു:ഖം).

आधीन - वि० अधीन അധീനത്തിലുള്ള; അധീനത്തിൽ.

आधुनिक - वि० ഇക്കാലത്തുള്ള.

आन - स्त्री० പ്രതിജ്ഞ; ഗപഥം; മാനം; —की आन में - ക്ഷണത്തിൽ; —बान - അലങ്കാരം; ആവംബരം.

आनन - पु० मुँह മുഖം; —फानन - क्रि० അതിവേഗത്തിൽ; പെട്ടെന്ന്.

आना - अ० വരിക; पु० അണ.

आनाकानी - स्त्री० हीला-हवाला ഭടികഴിവു; അശ്രദ്ധ; കേൾക്കാത്ത ഭാവം.

आनुषंगिक - वि० അപ്രധാനമായ.

आन्दोलन - पु० दे० आंदोलन

आप - सर्व० താങ്കൾ; തൻ.

आपत्ति - स्त्री० വിരോധം.

आपद् } स्त्री० ആപത്തു.
आपदा }

आपन } सर्व० अपना തന്റെ.
आपना }

आपस - स्त्री० പരസ്പരം.

आपा - पु० (self) മമതപം;

അഹങ്കാരം; സ്വബോധം;

आपे से बाहर होना - ദേവഷ്യമോ സന്തോഷമോ കൊണ്ടു മതി.

മറക്കുക; —खोना - ഗർഭം നശിക്കുക; വിനീതനായിത്തീരുക; നാണം കെടുക.

आपात - पु० വീഴ്ച; പ്രാരംഭം; വിചാരിയ്ക്കാത്ത സംഭവം.

आपाति - वि० താഴോട്ടു പതിയ്ക്കുന്ന; ഭ്രമിക്കുക.

आपाधापी - स्त्री० അവനവനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത; സ്വാർത്ഥചിന്ത.

आपेक्षिक - वि० ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന.

आफत - स्त्री० ആപത്തു; —उठाना - കഷ്ടപ്പാടു സഹിക്കുക; —का परकाला - ഏതു പ്രവൃത്തിയുടെ അതിവേഗത്തിൽ ചെയ്തതിടുന്നവൻ; സമർത്ഥൻ; ഉപദ്രവി.

आफताब - पु० ന്യായൻ.

आफताबा - पु० തെരുവു പാതം (കിണ്ടി).

आफरीन - अव्य० ബഹോദേഷ്; ശബ്ദം.

आफाक - पु० ചക്രവാളം; ലോകം.

आफ़ियत - स्त्री० आराम नुबं ;
विग्रहं.

आब - पु० വെള്ളം ; स्त्री० പ്രകാ
ശം ; ശോഭ ; മാനം ; —എഹ്യാത്-
അമൃതം ; —കാരി - മദ്യവകുപ്പ് ;
(എക്സൈസ്) ; മദ്യശാല ;
കള്ള വാരറുന്ന സ്ഥലം ;
—ഖാനാ - കളസ് ; —ഖോര -
കടവു ; തീരം ; —ഖോരാ -
ഉവള്ളം കടിയ്ക്കാനുള്ള
പാത്രം ; —ജോഷ - നുപ്പ ; തെ
തരം മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം ;
—താബ - സ്ത്രീ ശോഭ ; പ്രകാ
ശം ; —ദസ്ത - മലവിസർജന
ശേഷമുള്ള ശേഷം ;
—ദാനാ - വെള്ളവും ധാന്യവും
(ആഹാരം) ; ഉപജീവനം ;
—ദാർ - വി० ശോഭയുള്ള ;
—ദീദാ - വി० അശ്രുപൂർണ്ണ
മായ ; —പാശി - വായുവുകളിൽ
വെള്ളം കേററി നനയ്ക്കൽ ;
—ശാർ - അതവി ; വെള്ള
ചാട്ടം ; —ഹവാ - കാലാവസ്ഥ
(climate)

आबनूस - पु० ഏഴിനാര.

आबनूसी - वि० നല്ലമോശം
കുത്ത ; ഏഴിനാരംകൊണ്ടു
ണ്ടാക്കിയ.

आबरवाँ - पु० മഴയെന്നു വെള്ളം ;
സ്ത്രീ० തെറ്റാര നേരിയ മപ്പു.

आबरू - स्त्री० इज्जत മാനം.

आबला - स्त्री० പൊള്ളം ; കരു ;
പോളൻ.

आबाद - वि० ആൾ പാർപ്പുള്ള.

आबादी - स्त्री० जनसंख्या ജന
സംഖ്യ ; വിളഭൂമി.

आबिद - पु० ആരാധകൻ ; പൂജ
കൻ.

आबी - वि० जलसंबंधी ജലസംബ
ന്ധമായ ; വെള്ളത്തിൽ ജീവി
യ്ക്കുന്ന ; പു० ജലസംബന്ധ
ഉപ്പ്.

आब्दिक - वि० सालाना കൊല്ലം
തോറുള്ള ; വാർഷികം.

आभा - स्त्री० ശോഭ.

आमार - पु० ഉപകാരം ; നന്മ ;
ഗുണഭാരം ; ചുമതലാ
ബോധം.

आमारी - वि० ഉപകാരസ്മരണ
യുള്ള ; കടപ്പാടുള്ള.

आमास - पु० പ്രകാശം ; പ്രതി
ബിംബം ; തേജസ് ;
ദായ.

आमूषण - पु० गहना ആഭരണം.

आमंत्रण - पु० ക്ഷണനം.

आमंत्रित - वि० അമ്മിണിപ്പെട്ട.

आम - पु० മാങ്ങ ; മാവു ; ഭരി
യ്ക്കാതെ വയറിൽനിന്നു
പോകുന്ന മലം ; വി० സാധാ
രണമായ ; പ്രസിദ്ധമായ.

അമദ് - ഖീം വരവ് ; — അ ഖർവ് -
വരവു ചിലവ് ; — രസ്ത -
വരവു പോക്കു (ഗതാ
ഗതം).

അമദ്നീ - ഖീം വരവ്, ആദായം.

അമനാ-സാമനാ - പും കൂടിക്കാഴ്ച ;
നേരിടൽ.

അമനേ-സാമനേ - ക്രിം നേരിട്ട് ;
മുഖത്തോടുമുഖം തിരിഞ്ഞു്.

അമഫ്ഹമ - വിം ലളിതമായ ;
സാധാരണക്കാർക്കു് മനസ്സിലാ
ക്കുവാൻ പറ്റിയ.

അമരണ - ക്രിം മരണംവരെ.

അമർഷ - പും അമർഷ കോപം.

അമൽക് } പും അ്വലാ നെല്ലിക്കു.
അമലാ }

അമാദാ - വിം ഒരുങ്ങിയ ; തയ്യാ
റായ ; തല്പരനായ.

അമാൽ - പും പ്രവൃത്തി ; കാര്യം ;
— നാമാ - ജോലിക്കാരുടെ

യോഗ്യത, പേര് മുതലായവ
ഏഴുതി വയ്ക്കുന്ന പുസ്തകം.

അമാസ് - പും വീക്കം ; നീർ.

അമിൽ - പും കല്പന നടത്തുന്ന
വൻ ; ഭരണാധികാരി ;
ശില്പി ; ജാലവിദ്യക്കാരൻ ;
സമർത്ഥൻ.

അമിഷ - പും ദേം അമിഷ

അമീ - ഖീം കണ്ണിമാങ്ങ.

അമീൻ - അയ്യം ഇരുശ്ചരൻ നമ്മെ
രക്ഷിക്കട്ടെ ! (Amen !)

അമേജു - വിം കലൻ ; കൂടിക്കലൻ.
അമേജിശ - ഖീം കലത്തൽ ;
യോജിപ്പ്.

അമോദ്-പ്രമോദ് - പും ഉല്പാസം ;
സന്തോഷം.

അയ - ഖീം വരവ് ; ആദായം ;
— കർ - പും ആദായനികുതി.

അയത് - വിം നീണ്ട ; വിസ്തൃത
മായ ; വിശാലമായ ; ഖീം
കറാനിലെ വാചകങ്ങൾ ;
അടയാളം.

അയദ് - വിം ഏല്പട്ട ; പ്രയോ
ഗിസ്താപുടാൻ യോഗ്യ
മായ.

അയാ - ഖീം പോററമ്മ ; വള
ത്തമ്മ.

അയാത് - പും ഇറക്കുമതിച്ചരക്കു് ;
(imported goods).

അയാമ - പും നീളം ; വിസ്താരം ;
നീളം.

അയാസ് - പും ശ്രമം.

അയു - ഖീം ഉമ്ര വയസ്സ് ; ജീവിത
കാലം ; — ഖുടാനാ - ആയസ്സ്
കരയുക.

അയുഡ്യ - പും വയസ്സ് ; ജീവിത
കാലം.

അയോജന - പും ഏല്പാടു് ; വ്യവ
സ്ഥ ; ഒരുക്കം.

അർ - പും ലജ്ജ ; ചിത്തച്ഛേദം ;
ഖീം ചെറിയ ആണി ; മക്കട
മുഷ്ടി.

आरक्षक - पु० पोलीस.

आरज्ञा - पु० रोग.

आरजू - स्त्री० आग्रह; अपेक्षा; —मिश्र - अपेक्षा (सविनय).

आरत - वि० दे० आर्त

आरती - स्त्री० ദീപാരാധന; ദീപം ഉഴിയൽ; ദീപാരാധനത്തട്ട്.

आरपा - पु० ഇക്കരയും അക്കരയും; അപ്പറവും ഇപ്പറവും; മറുപറ.

आरसी - स्त्री० आईना കണ്ണാടി; ചിപ്പ് (glass).

आरा - पु० ഇതൃവാൾ; അറക്കവാൾ; —कश - മരം ഇതരുന്നവൻ; (അറക്കുന്നവൻ); प्र० അലങ്കരിക്കുന്നതു്; ശോഭകൂട്ടുന്ന. (जैसे जहानआरा)

आराइश } स्त्री० അലങ്കാരം.

आरास्तगी }

आराई - स्त्री० അലങ്കരിക്കൽ.

आराजी - स्त्री० ഭ്രമി; കൃഷിസ്ഥലം.

आराति - पु० അരാതി ശത്രു.

आराम - पु० പുത്തോട്ടം; സുഖം; വിശ്രമം; —करना - ഉറങ്ങുക; —गाह - വിശ്രമ ഗൃഹം; (rest house); —तख - സുഖലോലുപനായ; മടിയനായ.

आरास्ता - वि० അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട.

आरिज - पु० गाल കവിൾത്തടം;

वि० സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന; തടസ്സമായ; തടയുന്ന.

आरिफ - वि० പരിചിതനായ; पु० മഹാത്മാവു്.

आरी - स्त्री० ചെറിയ ഇതൃവാൾ (കൈവാൾ); നഗ്നമായ; ഭ്രമിക്ക; ക്ഷീണിച്ച; പാവപ്പെട്ട.

आरुढ - वि० सवार കയറിയ.

आरोप - पु० വെട്ടുകെട്ടൻ; ചുമത്തൽ.

आरोपित - वि० ചുമത്തിപ്പെട്ട.

आरोहण - पु० चढ़ना കയററം.

आरोही - वि० കയറുന്ന.

आर्त्त - वि० പീഡിതനായ; ദുഃഖിതനായ; പരുഷപററിയ.

आर्त्तनाद - पु० കരച്ചിൽ.

आर्थिक - वि० സാമ്പത്തികമായ; ധനസംബന്ധമായ.

आर्द्र - वि० नमोदार; നനവുള്ള.

आर्य } वि० ബഹുമാന്യനായ; आर्य्य } ശ്രേഷ്ഠനായ.

आर्ष - वि० ദൈവികം; ജ്ഞിയെ സംബന്ധിച്ച.

आलंबन - पु० സഹായം; ആശ്രയം.

അൽ - ഖീം വംശം ; വംശജൻ ;
മക്കൾ ; **പും** ചുവന്നചായം
എടുക്കുന്ന ഒരു തരം ചെടി ;
ചുവപ്പു നിറം ; കൂടാരം ; ഒരു
തരം മദ്യം ; കഴുപ്പം ; നനവ് ;
കണ്ണനിർ ; ആർദ്രത.

അൽമ - പും പ്രപഞ്ചം ; ലോകം ;
സ്ഥിതി ; ജനസമൂഹം ;
—**ഗീർ** - ലോകവിജയിയായ.

അൽയ - പും घर വീട്.

അൽവാൽ - പും താലാ തടം (മര
ങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ വെള്ളം
ചിതറുന്നതായ്).

അൽസ - പും അൽസ്യ മടി ; ആല
സ്വം.

അലാ - പും ചുവരിലോ, തൂണി
ലോ വിളക്കു വെക്കുന്നതിനു
ഉത്തമം ; മാടപ്പുറ ; **വിം**
വലിയ ; ഉയർ ; മഹത്തായ.

അലാൻ - പും ആനയെ തളയ്ക്കു
വാൻ ഉള്ള കുറുപ്പി ; കയർ ;
ചങ്ങല.

അലാപ - പും ആലാപിക്കൽ ;
—**നാ** - ആലാപിയ്ക്കുക.

അലിം - വിം വിദഗ്ദ്ധനായ ;
പണ്ഡിതനായ.

അലീ - വിം വലിയ ; ഉയർ ;
ശ്രേഷ്ഠമായ ; നന്നെ ; **ഖീം**
സഖി ; തോഴി ; —**ജാൻ** - ഗം
ഭീരമായ ; വളരെ വലിയ ;
വിശാലമായ (കെട്ടിടം).

അൽ - പും ഉരുളക്കിഴങ്ങ്.

അൽദഗീ - ഖീം അഴുക്കു ; മാലി
ന്യം ; അശുഭത.

അൽദാ - വിം നന്നെ ; മുങ്ങിയ ;
മുഴുകിയ.

അൽദുഖ്യാ - പും ഒരുതരം ഉണ
ങ്ങിയ പഴം.

അൽഖ - പും लिखावट എഴുത്തു ;
കൈപ്പട. (കൈയെഴുത്തു)

അലോക് - പും रोशनी പ്രകാശം ; പ്രഭ.

അലോക് - പും നിരൂപകൻ ;
വിമർശകൻ.

അലോചന } ഖീം വിമർശനം ; നിരൂ
അലോചനാ } പണം.

അലോഭ്യാ - അം കടയുക ; ഗാഢ
മായി ചിന്തിക്കുക.

അവബഗത് - പും അവബാഖ സൽ.
ക്കാരം ; സ്വീകരണം.

അവശ്യക് - വിം जरूरी ആവശ്യ
മായ.

അവശ്യക്താ - ഖീം जरूरत ആവ
ശ്യം.

അവ്വ് - പും കശവന്മാർ മൺ
പാത്രം വേവിയ്ക്കുന്ന (മുട്ടുന്ന)
മുള.

അവാഗമൻ - പും ഗതാഗതം ;
ജനനമരണം.

അവാജ് - ഖീം ശബ്ദം ; വാക്ക് ;
സ്വരം ; —**ഉദാ** - എതിരു
പറയുക ; പ്രതിവാദം
ചെയ്യുക ; —**ദേ** - ഉറക്കെ

വിളിക്കുക ; — **ഭേടന** - കഥ
ത്തിന്റെ സുഖക്കേട് മുഖം
കുട്ട അടയുക.

അവാജാ - **പു** കിം വദന്തി ;
പരിഹാസം.

അവാജാഹി - **സ്ത്രീ** **ദേ** **അവാഗമന**

അവാദഗീ - **സ്ത്രീ** അലഞ്ഞുനടപ്പ് ;
ഭുങ്ങ് ; പോക്കിരിത്തരം.

അവാദജാ - **പു** **ജമാഖുവ്-ബഹി** വരവു
ചിലവു കണക്കു പുസ്തകം.

അവാദാ } **വി** അലഞ്ഞുതി
അവാദാഗദ് } രിഞ്ഞു നടക്കുന്നു ;
തെങ്ങിയായ ; പോക്കിരി
യായ.

അവാദ - **പു** വാസസ്ഥാനം ; വീട്.

അവാഹന - **പു** മന്ത്രത്താൽ ആവാ
ഹിക്കൽ ; വിളി.

അവിർബ്ബ - **പു** **उत्पत्ति** ഉൽപത്തി.

അവിർബ്ബ - **വി** ജനിച്ചു ; പ്രത്യക്ഷ
പ്പെട്ടു.

അവിൽ - **വി** കലുഷമായ ; മലിന
മായ.

അവിഷ്കാര - **പു** കണ്ടുപിടിത്തം ;
(invention).

അവിഷ്കൃത - **വി** കണ്ടുപിടിക്കു
പ്പെട്ടു.

അവുദ് - **വി** കൃത്രിമമായ ;
എവിടെ നിന്നെങ്കിലും
വന്നതോ കൊണ്ടുവന്നതോ
ആയ ; എങ്ങിനെയെങ്കിലും
വന്നുചേർന്നു.

അവുദ് - **വി** കൊണ്ടുവന്നു ; കട
പ്പെട്ടു ; കൃപാപാത്രമായ.

അവുത - **വി** മറയപ്പെട്ടു ; ചുറ്റ
പ്പെട്ടു ; മുടപ്പെട്ടു.

അവുതി - **സ്ത്രീ** പലവട്ടം ചെയ്യൽ.

അവേഗ - **പു** ആവേശം ; ശക്തി
യായ വികാരം ; പരിഭ്രമം.

അവേജാ - **പു** തുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന
വസ്തു (പതക്കം, ലോലാക്കു
ആദി).

അവേദക - **പു** അപേക്ഷകൻ.

അവേദന } **പു** അപേക്ഷ ;
അവേദന-പത്ര } അപേക്ഷാപത്രം.

അവേഷ - **പു** जोश ആവേശം.

അഷ്ടക - **സ്ത്രീ** സംഗ്രഹം ; അപ
കടശങ്ക.

അഷ്ടാന - **പു** സ്തോഹിതൻ ; കാമ
കൻ ; പ്രേമപാത്രം ; **സ്ത്രീ**
കാമകി ; സ്തോഹിത ; പ്രേമിക ;
വി പരിചയമുള്ള.

അഷ്ടനാദി - **സ്ത്രീ** മൈത്രി ; പ്രേമം ;
സ്തോഹനം ; കാമകുതാപം ; പരി
യം.

അഷ്ടയ - **പു** मतलब സാരം.

അഷാ - **സ്ത്രീ** പ്രതീക്ഷ ; ആശ.

അഷിക - **പു** കാമകൻ ; പ്രേമി ;
അനുരക്തൻ ; — **मिज़ाज** - കാമ
കസ്ഥഭാവമുള്ള.

അഷ്ടികാനാ - **വി** അനുരാഗപൂർണ്ണ
മായ ; കാമകന്റേതു പോലെ
യുള്ള.

आशिया } पु० पक्षी १५० ;
आशियाना } कसित.

आशि } स्त्री० आशी०
आशीश }

आशु - कि० वेगത്തിൽ.

आशुपुतगी - स्त्री० घबराहट पരി
ഭമം ; അസ്വസ്ഥത ; വ്യാക
ലത.

आशुपुता - वि० പരഭൂമി ; വ്യാക
ലനായ ; ദുരവസ്ഥയിൽ
പെട്ട.

आशोब - पु० പരിഭ്രമം ; വ്യാക
ലത ; നീരുവീക്കം.

आश्कार - वि० പ്രത്യക്ഷമായ ;
സ്തംഭമായ ; വ്യക്തമായ.

आश्रय - पु० पनाह ആശ്രയം ;
ശരണം.

आस - स्त्री० आशा ആശ ; പ്രതീ
ക്ഷ ; ആഗ്രഹം.

आसक्त - स्त्री० ആലസ്യം ; മടി.

आसक्ती - वि० അലസനായ ;
മടിയനായ.

आसक्त - पु० അനരകൻ ; वि०
ആഗ്രഹമുള്ള.

आसन - पु० പീഠം.

आसनी - स्त्री० ചെറിയ വിരിപ്പ് ;
ഇരിയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന
ചെറിയ പായ്.

आसन्न - वि० സമീപിച്ച ; അടു
ത്തെയ്ത.

आसपास - कि० അടുക്കൽ ; നാലു
ഭാഗത്തും ; അങ്ങുമിങ്ങും.

आसमान - पु० आकाश ആകാശം ;
— के तारे तोड़ना - അസാധ്യ
മായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുക ;
— पर उड़ना - അത്ഭുതം
അഹങ്കരിക്കുക ; दिमाग
आसमान पर होना - അത്ഭുത
കം അഭിമാനിക്കുക.

आसमानी - वि० ആകാശത്തെ
സംബന്ധിച്ച ; ആകാശ
ത്തിന്റെ നിറമുള്ള ; ദൈവീ
കമായ ; स्त्री० മാദകവസ്തു ;
പനങ്കളു്

आसरा - पु० ; ആശ്രയം ; സഹാ
യം ; വിശ്വാസം.

आसव - पु० മദ്യം ; ആസവം.

आसा - स्त्री० ആശ.

आसाइश - स्त्री० സുഖം ; സമാ
ധാനം ; ആനന്ദം.

आसान - वि० എളുപ്പം ; ലളി
തമായ.

आसानी - स्त्री० എളുപ്പം.

आसामी - पु० പണമിടപാടുകാ
രൻ ; പാട്ടുകൃഷിക്കാരൻ ; കടി
യാനവൻ ; അന്യായക്കാരൻ ;
ഇടപാടുകാരൻ ; അപരാധി.

आसार - पु० (असर का बहु०) चिन्ह
അടയാളം ; ലക്ഷണം ; അസ്തി
വാദം ; ചുമരിന്റെ വണ്ണം.

അക്ഷര - പു० ആശീർവാദം ; അനുഗ്രഹം.

അക്ഷിന - പു० അക്ഷിന ആശീനമാസം.

അക്ഷി - വി० പാപിയായ ; അപരാധിയായ.

അക്ഷിന - വി० ഇരിക്കുന്നു ; ഇരുന്ന.

അക്ഷി - ഞ്ഞി० ആശീർവാദം.

അക്ഷുദഗീ - ഞ്ഞി० സുഖവും സമാധാനവും ; സന്തോഷം ; തൃപ്തി.

അക്ഷുദ - വി० സുഖിയായ ; നിശ്ചിതനായ ; സംതൃപ്തനായ.

അക്ഷാൻ - പു० പടിവാതിൽ ; സമ്പ്രദായമാർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലം ; ഉത്തരപ്പടി.

അക്ഷി - പു० ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം.

അക്ഷിന - ഞ്ഞി० കപ്പായത്തിന്റെ അറ്റം ; കപ്പായക്കയറ്റിന്റെ അറ്റം (sleeve); —का सॉप-സ്നേഹിതനാണെന്നു നടിച്ചു ശത്രുതപ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.

അക്ഷേ - ക്രി० മെല്ലെ.

അക്ഷാ - ഞ്ഞി० അക്ഷാ ശ്രദ്ധ ; താല്പര്യം.

അക്ഷാദന - പു० ആസ്വദിക്കൽ ; രസിക്കൽ.

അഹ - അന്യം ദുഃഖത്തെയോ, വേദനയെയോ സൂചിപ്പി

ക്കുന്ന ശബ്ദം ; ദീർഘനിശ്വാസം ; —अह - ദീർഘനിശ്വാസം വിടുക.

അഹ - ഞ്ഞി० കാലൊച്ച.

അഹ - വി० ധ്വനിയുണ്ടാകുന്നു.

അഹ - അന്യം ദുഃഖം, ആശ്ചര്യം മുതലായവ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥം.

അഹ-വിഹാ - പു० കളി, ഉത്സാഹം, ഉറക്കം തുടങ്ങിയ ദിനചര്യ ; ജീവിതരീതി.

അഹാരി - വി० തിന്നുന്നവൻ.

അഹി - വി० സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ; പണയംവെച്ച ; നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള.

അഹിസ്തഗീ - ഞ്ഞി० സാവധാനം ; മന്ദത ; മാർദ്ദവം ; കോമളത.

അഹിസ്ത - ക്രി० മെല്ലെ മെല്ലെ ; സാവധാനത്തിൽ ; വി० മൃദവായ ; സുന്ദരമായ.

അഹു - വി० വിളിക്കപ്പെട്ട.

അഹ്വാന - പു० നിർമ്മാണ വിളി.

ഇ

ഇംഗലിസ്താൻ - പു० ഇംഗ്ലണ്ട്.

ഇംഗിത - പു० ഇശ്വര അനുഗ്രഹം ; മൃഗ ; അനേകജനം ; വി० സൂചിപ്പിച്ചു.

ഇംഗുരീദീ - ഞ്ഞി० കൈമെച്ചപ്പെട്ട.

ഇംഗീല - ഞ്ഞി० ക്രൈസ്തവവേദപുസ്തകം (the bible).

ഇടുഷാ - പും തെരിക ; ചുമ്മാട്ട്.

ഇതകാല - പും മരണം.

ഇതഖാബ - പും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ;
നല്ലതൊന്നും വേറെ തിര
ഞ്ഞെടുക്കൽ ; ഇഷ്ടം.

ഇതജാമ - പും ഏല്പാട് : വ്യ
വസ്ഥ.

ഇതജാറ - പും പ്രതീക്ഷ.

ഇതഹ - സ്ത്രീം അവസാനം ; സമാ
പ്തി ; പരിണാമം ; ഫലം.

ഇന്ദാര - പും കിണറ്റ്.

ഇന്ദു - പും ചന്ദ്രൻ.

ഇന്ദുജാല - പും ജാലവിദ്യ ; കൺ
കെട്ടു വിദ്യ.

ഇന്ദുജാലി - പും കൺകെട്ടുവിദ്യ
ക്കാരുൻ.

ഇന്ദുനൂപ - പും മഴവില്പ്.

ഇന്ധന - പും വിറക്.

ഇസാഫ - പും ന്യായം.

ഇഅദത് - സ്ത്രീം ആവർത്തിക്കൽ ;
രോഗിയുടെ അടുത്തുപോയി
രോഗവിവരം ചോദിച്ചു മന
സ്സിലാക്കൽ.

ഇകടക - പും ദേം ഏകടക

ഇകട്ടാ - വിം റോഡിനുള്ളിൽ ;
ഒന്നിച്ചു കൂടിയ ; —കരണ -
ശേഷിയിൽ ക ; —ഹിനാ -
ഒന്നിച്ചു കൂടുക.

ഇകതാ - വിം തുടച്ചുയായി ; ഒരു
പോലെ ; നിരന്തരമായി.

ഇകതാര - പും ഒരു കമ്പിമാത്ര
മുള്ളതും വീണപോലെയുള്ള
തുമായ ഒരു വാദ്യം.

ഇകുബാല - പും ഏകുബാല പ്രതാപം ;
ഭാഗ്യം ; അംഗീകരണം ;
കീർത്തി ; ഐശ്വര്യം.

ഇകരാം - പും ഇനാമ സമ്മാനം ;
പുരസ്കാരം ; ദാനം ; മാനം.

ഇകരാര - പും കരാർ ; ഉടമ്പടി ;
പ്രതിജ്ഞ ; —നാമാ - ഉടമ്പടി
പത്രം.

ഇകല - വിം അകലാ ഒരായായ ;
തനിയേയുള്ള.

ഇകലാई - സ്ത്രീം ഒരു തരം വിശേഷ
പ്പെട്ട രണ്ടാമുണ്ടു ; തുപ്പ
ട്ടാവു ; ഏകാന്തത.

ഇകലൗതാ - പും സിമന്ത പുത്രൻ ;
ഒരേ ഒരു പുത്രൻ. (only
son)

ഇകളാ - വിം ഏകളാ ഒരായായ.

ഇകസ - വിം ഒരായായ ; തനിയേ
യുള്ള.

ഇകഹാ - വിം ഏകഹാ ഒരായായ ;
ഒരേനിറമുള്ള.

ഇകഹാई - ക്രിം ഒരു മിച്ചു ;
പെട്ടെന്ന്.

ഇകൗജ - സ്ത്രീം കാകവന്ധ്യ (ഒരു
പ്രസവത്തിനു ശേഷം പ്രസ
വിക്കാത്ത സ്ത്രീ.)

ഇഷ്ട - വിം ഏകാ ഒരായായ ;
ഏകാകിയായ ; അനുപമ

മായ ; പും ഒരക്ഷതിരവണി ;
—ദുക്ത - വിം ഏകാദുക്ത ഒന്നോ
രണ്ടോ ; തനിയെ ; ഏകാകി
യായി.

ഇക്താ - പും സംഗ്രഹി ; സന്തോഷ
മായിരിക്കൽ ; പുഷ്പ സമാ
ധാനം.

ഇഖ്ബാർ - പും അഖ്ബാർ വർത്തമാന
പത്രം.

ഇഖ്തിയാർ - പും അധികാരം ;
അവകാശം ; കഴിവു ; സാമ
ർത്ഥ്യം.

ഇഖ്തിലാത് - പും യോജിപ്പു ;
സ്നേഹം ; ബന്ധം.

ഇഖ്തിലാക് - പും വിരോധം ;
യോജിപ്പില്ലായ്മ.

ഇഷ്ട - ഖീം ആഗ്രഹം ; —പത്ര് -
പും വശീയത മരണപത്രം.

ഇച്ഛിത - വിം ആഗ്രഹിച്ചു.

ഇച്ഛുക - വിം ആഗ്രഹിക്കുന്ന.

ഇജ്മാൽ - പും ഒന്നിച്ച ചേർക്കൽ ;
കൂട്ടസമ്മതം ; സംഗ്രഹിക്കൽ.

ഇജ്റ - ഖീം } നടപ്പിലാക്കൽ ;
ഇജ്റായ - പും } പ്രചരിപ്പിക്കൽ ;
നടത്തൽ (നോട്ടീസ് മുത
ലായവ).

ഇജ്ലാസ് - പും കോടതി ; കച്ചേരി.

ഇജ്ഹാർ - പും പ്രകടിപ്പിക്കൽ,
കോടതിയിൽ മൊഴി കൊടു
ക്കൽ ; സാക്ഷിമൊഴി.

ഇജാജുത - ഖീം അനവാദം ; സമ്മ
തം. (permission)

ഇജ്നാ - ഖീം അഭിവൃദ്ധി ; കയ
ററം ; മിച്ചം ; ആദായം.

ഇജ്റ - ഖീം പൈജാമ ; കാലുറ.

ഇജ്റാ - പും കരാറു ; കൂലി ;
കത്തക.

ഇജ്റാദാർ - പും കത്തകക്കാരൻ ;
കരാറുകാരൻ ; കൺട്രാക്ടർ ;
ല്ലൊളി.

ഇജ്ജുത - ഖീം മാനം ; —ദാർ -
മാനപ്രദായ ; —ഉതാർനാ -
നാണമകെടുത്തുക ; —രഖ്നാ -
മാനം കാക്കുക.

ഇൽനാ - അം അഹങ്കരിക്കുക ;
ഗർവ്വം നടിക്കുക.

ഇതന - വിം ഇത്ര ; ഇത്രത്തോ
ളം.

ഇത്മീനാൻ - പും വിശ്വാസം.

ഇതരാനാ - അം അഹങ്കരിക്കുക.

ഇതലാക് - പും വിടൽ ; മോചി
പ്പിക്കൽ ; വിവാഹമോചനം
ചെയ്യൽ.

ഇതവാർ - പും ഞായറാഴ്ച.

ഇതാഅ - ഖീം ആജ്ഞ അനുസരി
ക്കൽ.

ഇതി - അഖ്യം സമാഹൃതിയുക
അവ്യയം ; പുഷ്പത ; സമാഹൃതി.

ഇതിശ്രീ - ഖീം അവസാനം.

ഇതിഹാസ് - പും ചരിത്രം.

ഇത്ഥാക - പും യോജിപ്പ് ;
ഐക്യം ; —സേ - യദൃച്ഛയാ ;
—രായ - ഐക്യകണ്ഠമായ
അറിവായ.

ഇത്ഥാകന } ക്രിം യാദൃച്ഛിക
ഇത്ഥാകിയാ } മായി ; പൊട്ടുന്ന
നവേ.

ഇത്ഥാ - സ്ത്രീം മനറിയിപ്പ് ;
സുഖന.

ഇത്ഥാദ് - പും ഭരത ; ഐക്യം ;
മൈത്രി.

ഇത്ഥാമ - പും കററം ചുമത്തൽ ;
ഇല്ലാവചനം പറയൽ.

ഇത്ഥാ } വിം ഇത്ര.
ഇത്ഥാ }

ഇത്ഥാദ് - അന്യം എന്നുതൂടങ്ങി.

ഇത്ഥ - പും അതർ അത്തർ ; സുഗന്ധ
രൂപം.

ഇത്ഥ - സ്ത്രീം എണ്ണം ; വിധവകൾ
ക്കും ഭർത്താവിനെയുംകൾക്കും
വീണ്ടും വിവാഹം ചെയ്യുന്ന
തിനെ നിഷേധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു
നിശ്ചിതകാലം (ഇതു നിയമം
മുഹമ്മദീയ നാഗ്രഹാമുള്ള
താകുന്നു).

ഇത്ഥാ - പും നിഷേധം ; വിസമ്മ
തം.

ഇത്ഥാല - പും വിപ്ലവം.

ഇത്ഥാസാമ - പും ഹിസ്സെ വിതരണം ;
പങ്കുവെക്കൽ.

ഇത്ഥാസാ - പും മനുഷ്യൻ.

ഇത്ഥാസാനിയ - സ്ത്രീം മനുഷ്യതപം.

ഇത്ഥാസാ - പും ഇത്ഥാ ന്യായം.

ഇത്ഥാസ - പും സമ്മാനം.

ഇത്ഥാസ - സ്ത്രീം ദയ.

ഇത്ഥാ - പും ഇത്ഥാ കിണ്ഠം.

ഇത്ഥാസി - വിം ഏതാനും ചില ;
അല്പമായ.

ഇത്ഥാസ - പും പകവീട്ടൽ ; പക-
രം ചോദിക്കൽ.

ഇത്ഥാ - സ്ത്രീം ആധിക്യം ; വിപു-
ലത ; സമൃദ്ധി. (excess)

ഇത്ഥാസ - പും ഗുരൂർ ദാരിദ്ര്യം.

ഇത്ഥാഹ - പും നന്മ ; ഉപകാരം.

ഇത്ഥാദ് - സ്ത്രീം പുഷ്പ ; ഉപാസന ;
ഇതരപരാധന.

ഇത്ഥാ - സ്ത്രീം ലേഖനം ; ലേഖന
ശൈലി ; ഫലഭൂയിഷ്ഠത.

ഇത്ഥാ - സ്ത്രീം പ്രാർത്ഥന ആരംഭം ;
ഉത്ഭവം ; വികാസം.

ഇത്ഥാ - പും സംഭാവ്യത ;
സാധ്യത ; ശക്തി ; കഴിവ്.

ഇത്ഥാ - സ്ത്രീം സഹായം ; സഹ-
യനം.

ഇത്ഥാ - സ്ത്രീം ജീവേബി.

ഇത്ഥാ - ക്രിം ഇന്ന്.

ഇത്ഥാ - പും വാക്കുകളെ ശരിയായ
രൂപത്തിലെഴുതുക ; കേട്ടെ-
ഴുത്തു (dictation).

ഇത്ഥാ - സ്ത്രീം പുളിമരം ; പുളി.

ഇസാമ - പും മാർഗ്ഗദർശി; നേതാവു;
 മുഹമ്മദിയരുടെ മതഗുരു;—
ദസ്ത - മരുന്ന പൊടിയ്ക്കാനു
 പയോഗിയ്ക്കുന്ന പിച്ചുള
 കോണ്ടോ, ഇരമ്പുകോണ്ടോ
 ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ഉപക
 രണം;—**ബാഹ** - ശിയാ മുസൽ
 മാനാർ മുഹററ ആഘോഷി
 യ്ക്കുന്ന സ്ഥലം.

ഇമാരത് - ഖീം കെട്ടിടം.

ഇസ്തഹാന - പും പരീക്ഷ.

ഇസ്തിന - പും ഇസ്തന തടയൽ;
 നിഷിദ്ധം.

ഇസ്തിയാജ് - പും ഗുണഭോഷ വിവേ
 ചനം ചെയ്ത് വേർതിരി
 യ്ക്കൽ; തിരിച്ചറിവ്.

ഇസ്ദാദ് - ഖീം ദേം ഇമദാദ്

ഇയ്ത - ഖീം ഇറുയെന്ന നില;
 കോറം; അതിർത്തി.

ഇരശാദ് - പും ഉപദേശിയ്ക്കൽ.

ഇരസാല - പും അയയ്ക്കൽ (അയ
 യ്ക്കുക).

ഇരാദ്ത - ക്രിം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു;
 മന:പൂർവ്വമായി.

ഇരാദ - പും } വിചാരം; ഉദ്ദേ
ഇരാദ്ത - ഖീം } ശം; നിശ്ചയം.

ഇദ്ദിഗിദ് - ക്രിം സമീപത്തിൽ;
 നാലുഭാഗത്തും; അങ്ങമിങ്ങും.

ഇൽജാമ - പും കററം; അപരാധം.

ഇൽതജ } പും അപേക്ഷ; പ്രാ
ഇൽതിജ } ത്ഥന.

ഇൽഹാമ - പും ദൈവവാണി; അ
 ശരീരി വാക്കു.

ഇൽകാ - പും കൂട്ടുകെട്ടു; പ്രണയം;
 അധികാരസീമ; ഭൂവിഭാഗം.

ഇൽജ - പും ചികിത്സ; പ്രതി
 വിധി; മരണം; യുദ്ധം.

ഇലായ്ചി - ഖീം ഏലക്കായ്.

ഇൽഹി - പും ഇശ്ശഗരൻ; വിം
 ദൈവീകമായ.

ഇൽജാമ - പും ഇൽജാമ കററം.

ഇൽതിമാസ - പും ഇൽതിജ പ്രാത്ഥന;
 അപേക്ഷ.

ഇൽ - പും വിദ്യ; അറിവ്; കല;
 —**ദ്** - പാണ്ഡിത്യമുള്ള.

ഇൽ-ഇദ്ദ - പും സാഹിത്യം.

ഇൽ - ഖീം കാരണം; കററം;
 സ്വഭാവം; കറവ്; രോഗം.

ഇൽ - ഖീം ചൊരി; ചിരഞ്ജു;
അയ് എന്നാൽ; കൂടാതെ;
 അല്ലെങ്കിൽ.

ഇവ - അയ് പോലെ.

ഇശരത് - ഖീം ആനന്ദം; സുഖം;
 ഭോഗങ്ങൾ.

ഇശാ - പും ആംഗ്യം; സൂചന;
 അടയാളം.

ഇസ്ക - പും പ്രേമം; അഭിവാഷ.

ഇസ്തഹാ - പും ഇദ്ദിഹാ വിജ്ഞാ
 പനം; പരസ്യം.

ഇദ്ദിഅ - പും പ്രജ്വലിത होना ആളി
 പിടിയ്ക്കൽ.

ഇദ്ദിതദാദ് - ഖീം നിപുണത നൈപുണ്യം.

ഇറ്റ - വിം പ്രിയപ്പെട്ട.

ഇസപാത - പും ഉരക്കു.

ഇസഖഗോല - പും മരുന്നിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരുതരം വിത്തു.

ഇസരാഫ് - പും പാഴ്ചിലവു; അമിത വ്യയം.

ഇസരാര - പും ശാഘം; നിബ്ബന്ധം.

ഇസലാം - പും ദൈവപ്രാപ്തിക്കു വേണ്ടി പ്രാണത്യാഗത്തിനു പോലും ഒരുങ്ങൽ; മുസൽമാനാവൽ; മുസൽമാൻ മതം.

ഇസലാഹ് - ഖീം പരിശോധന; തെറ്റുതിരുത്തൽ; —ബനാനാ - ക്ഷേത്രം ചൊല്ലിക്ക.

ഇസ്തക്ബാല - പും എതിരേൽക്കൽ; സ്വാഗതം ചെയ്യൽ; ഭാവി കാലം (വ്യാകരണത്തിൽ).

ഇസ്തകരാര - പും സ്ഥിരമായി നിൽക്കൽ; സുഖമായി താമസിക്കൽ; നിശ്ചയിക്കൽ.

ഇസ്തക്ലാല - പും ദ്രവത; ധൈര്യം; ദ്രവനിശ്ചയം; പരിശ്രമം.

ഇസ്തഗാസാ - പും സങ്കടം അറിയിക്കൽ; അന്യായം ബോധിപ്പിക്കൽ.

ഇസ്തദുഅ - ഖീം അപേക്ഷ.

ഇസ്തമരാരീ - വിം ശാശ്വതമായ; സ്ഥിരമായ.

ഇസ്തീഫാ - പും രാജിക്കത്തു.

ഇസ്തേദാദ് - ഖീം ശക്തി; സാമർത്ഥ്യം; പ്രാപ്തി; വിദ്യാസംബന്ധമായ യോഗ്യത (ബിരുദം); അറിവു.

ഇസ്തേമാല - പും ഉപയോഗം; പ്രയോഗം.

ഇസ്സ - പും നാമ പേർ; —ശരീഫ് - ശുഭമായ പേർ; (തീരുനാമം).

ഇസ്ലാഹ് - ഖീം ദേം ഇസ്ലാഹ്

ഇഹ്തിയാത - ഖീം ജാഗ്രത; സൂക്ഷ്മശ്രദ്ധ.

ഇഹ്സാന - പും എഹ്സാന ഉപകാരം; നന്മ.

ഇഹ്യാത - പും അഹ്യാത വളപ്പ് (compound).

ഇ

ഇഗുര - പും സിന്ധൂരം.

ഇറ്റ - ഖീം } ചെങ്കല്ല്; ഇഷ്ടിക.
ഇറ്റാ - പും }

ഇദ്ദിന - പും വിറകു.

ഇഖ് - ഖീം കരിമ്പു.

ഇജ്ജാ - ഖീം ദുഃഖം; പീഡ; കഷ്ടത.

ഇജ്ജാദ് - ഖീം ആവിഷ്കരണം; കണ്ടു പിടിത്തം (invention).

ഇദ് - പും മുസൽമാന്മാരുടെ ഒരു വിശേഷദിവസം; സഭ്യ; വിശേഷദിവസം; —കാ ചാദ് ഹോന - അപൂർവ്വമായി കാണുക; —ഗാഹ് - ഇദ്ദി ദിവസം പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന സ്ഥലം.

ईदृश - क्रि० ऐसे इങ്ങനെയുള്ള.
 ईप्सा - स्त्री० इच्छा ആഗ്രഹം.
 ईप्सित - वि० इच्छित ആഗ്രഹിച്ച.
 ईमान - पु० विश्वासം; മതവിശ്വാസം; ഇശ്ശാഖവിശ്വാസം; സത്യം; —दार - वि० विश्वासयोग्यനായ; സത്യസന്ധനായ; മതവിശ്വാസിനായ; —दारी - स्त्री० विश्वासयोग्यത; സത്യസന്ധത.

ईरान - पु० പേർഷ്യ.
 ईर्षा - स्त्री० ईर्ष्या അന്യൂത്.
 ईर्षालु - वि० അന്യൂയയുള്ള.
 ईश - पु० ईश्वर ഇശ്വരൻ.
 ईशान - पु० വടക്കുകിഴക്കു.
 ईसवी - वि० ईस्वी യേശുക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച.
 ईसा - पु० യേശുക്രിസ്തു.
 ईसाई - पु० ക്രിസ്ത്യാനി.
 ईहा - स्त्री० कोशिश, इच्छा പ്രയത്നം; അത്യാഗ്രഹം.

उ

उँगली - स्त्री० വിരൽ; —उठाना - നിനിയ്ക്കുക; നിന്ദാപാത്രമാക്കുക; —पर नाचना - ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുക; पाँचों उंगलियाँ धी में होना - എല്ലാവിധത്തിലും ലാഭം (വിജയം) ഉണ്ടാകുക.

उँचाई - स्त्री० ഉയരം; മനോരമം.

उँछवृत्ति - स्त्री० വിശ്വകിടക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ പെറുക്കിയെടുത്ത ജീവിയ്ക്കൽ.

उँढेलना - स० ഒഴിയ്ക്കുക; ചൊരിയുക.

उँदुर - पु० എവി.

उक्कण - वि० കടത്തിൽ നിന്നു മോചിച്ച് (ശുദ്ധമാകുന്നതായ).

उकटना - स० ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചപറയുക; താളം പിടിയ്ക്കുക; കഴിഞ്ഞകാര്യത്തെ വീണ്ടും പറയുക; (അർത്ഥപിടിയ്ക്കുക); ചീത്ത പറയുക.

उकटा - पु० താൻ ചെയ്ത ഉപകാരത്തെയും, അന്യന്റെ കരറത്തെയും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ് ശകാരിയ്ക്കുന്നവൻ; वि० മുൻ പറഞ്ഞ സ്വഭാവമുള്ള; കനം കറഞ്ഞ.

उकठना - अ० ഉണക്കുക; ഉണക്കി കട്ടിയാക്കുക.

उकठा - वि० ഉണക്കിയ; ശുഷ്കിച്ച്.

उकई - पु० ചന്ദ്രൻ പടിഞ്ഞാറിയ്ക്കൽ; കന്തിയിരിക്കൽ.

उक्ताना - अ० മനസ്സ് മണിയുക; മടുപ്പ് തോന്നുക; ബാധപ്പെടുക.

ഉക്താ - പും ഉക്താ കെട്ട്; എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യം; വിഷമപ്രശ്നം.

ഉക്താ - പും പരലോകം; പ്രളയം.

ഉക്താ - സ്ത്രീം കൈ മാറ്റി.

ഉക്താനാ - അം മാറ്റിയുക; വമിയുക.

ഉക്തവ - പും ഒരു ജാതി തപശ്ശാശ്വം.

ഉക്തസന - അം മുളച്ചു വരിക; മേലോട്ടു പൊന്തുക; കടപറിഞ്ഞു വിഴുക.

ഉക്തസാനാ - സം ക്ഷോഭിപ്പിയ്ക്കുക; ആവേശമുണ്ടാക്കുക; പിൻവലിയ്ക്കുക.

ഉക്താവ - പും കഴുകൻ; സ്ത്രീം ജനശ്രുതി.

ഉക്തേന - സം വേർവിടുവിയ്ക്കുക; പൊളിച്ചെടുക്കുക.

ഉക്തേന - അം അടിപറിഞ്ഞു വിഴുക; ദമ ഉക്തേനാ ശ്വാസം മുട്ടുക; പൈ വാ പാവ ഉക്തേനാ എതിർത്തു നില്ക്കാൻ കഴിയാതാകുക; നില്ക്കുവാൻ കഴിയാതാകുക.

ഉക്തേന - സ്ത്രീം അഗതി - ഉരൽ.

ഉക്തേന - സം പിഴുതെടുക്കുക; പരിച്ചെടുക്കുക.

ഉക്തേന - അം മുളയ്ക്കുക; ഉദിയ്ക്കുക.

ഉക്തേന - സം മാറ്റിയ്ക്കുക; കടക്കുക (വമിയ്ക്കുക).

ഉക്തേന - സം മുളപ്പിയ്ക്കുക; കൃഷി ചെയ്യുണ്ടാക്കുക.

ഉക്തേന - പും പീകദാന കോളാമ്പി.

ഉക്തേന - സം വസുലാക്കുക; ശേഖരിയ്ക്കുക; വരിപിരിയ്ക്കുക.

ഉക്തേന - സ്ത്രീം അപ്പിരിപ്പി; വസുലാക്കിയ പണം.

ഉക്തേന - വിം തീക്ഷ്ണമായ; അസഹ്യമായ.

ഉക്തേന - സം ഉക്തേന

ഉക്തേന - അം തുറക്കുക; കുറന്നിടുക; നഗ്നമാക്കുക; പ്രകടമാക്കുക; പ്രത്യക്ഷമാക്കുക.

ഉക്തേന } സം തുറക്കുക; മറു
ഉക്തേന } മാറ്റുക; നഗ്നമാക്കുക; പ്രകടിപ്പിയ്ക്കുക.

ഉക്തേന - പും ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിനെ പൊക്കുവാൻ വേണ്ടി അതിന്റെ അടിയിൽ വെക്കുന്ന കല്ലിന്റെയോ, ഇഷ്ടികയുടെയോ, കഷണം; താങ്ങു; തട; ഉയന്നു.

ഉക്തേന - അം കാലിന്റെ പടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു, കുതിച്ചുയർത്തി പൊങ്ങി നില്ക്കുക; കുതിയ്ക്കുക; ചാടുക; സം തട്ടിപ്പറിയ്ക്കുക.

ഉക്തേന - സം ഉയർത്തുക; പൊക്കുക.

ഉച്ചക - പും തട്ടിപ്പറിയുന്നവൻ ;
പോക്കിരി ; കൊള്ളക്കാരൻ.

ഉച്ചടന - അടൻ പോകുക ;
മടുത്തു പോകുക ; വിരക്കി
തോന്നുക.

ഉച്ചടാന - സം മടുപ്പിക്കുക ;
വിരക്കി നോന്നിപ്പിക്കുക ;
വേർപെടുത്തുക.

ഉച്ചടന - അം ഉച്ചടന വേർ
പെടുക ; വീഴുക ; ചാടുക ;
വിരക്കി വരുക ; മുഷിയുക.

ഉച്ചരന - സം ഉച്ചരിയ്ക്കുക ; മടു
ക്കുക.

ഉച്ചാ - പും മനസ്സ് മടുപ്പ് ;
വിരക്കി ; ഉദാസീനത.

ഉച്ചാടന - സം ദേം ഉച്ചടാന

ഉച്ചാടന - സം വേർപെടുത്തുക.

ഉചിത - വിം തക്കതായ ; യോജിച്ച

ഉച്ച - വിം ഉയർന്ന ; മഹത്തായ.

ഉച്ച ന്യായാലയ - പും ജില്ലാകോട്ട്.

ഉച്ചതമ ന്യായാലയ - പും ഹൈ
കോട്ട്.

ഉച്ചാടന - പും വേർപെടുത്തൽ ;
ഭൂരികരിയ്ക്കൽ ; വൈരാഗ്യം
തോന്നിയ്ക്കൽ ; മനസ്സ്
മാറൽ.

ഉച്ചാരണ - പും ഉച്ചരിയ്ക്കൽ.

ഉച്ഛം - പും ഗോമടി ; ഹൃദയം ;
മാറിടം.

ഉച്ഛ്വല - വിം ക്രമമില്ലാത്ത ;
വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത ; സ്വേച്ഛാ
നസാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന.

ഉച്ഛകൂട - ളീം കത്തിച്ചാട്ടം ;
കളി ; ആഘോഷം.

ഉച്ഛലന - അം ആഘോഷത്താൽ
തള്ളിച്ചാടുക.

ഉച്ഛല - ളീം ഉച്ഛാ ചാട്ടം ; ഉത്തേ
ജനം ; മദ്യം ; വെള്ളത്തള്ളി.

ഉച്ഛലന - സം തെറിപ്പിക്കുക ;
എറിയുക ; തേക്കുക ; പ്രകടി
പ്പിക്കുക ; എടുത്തെറിയുക.

ഉച്ഛാഹ - പും ഉത്സാഹം ; ആന
ന്ദം ; ഉന്മേഷം.

ഉച്ഛിഷ്ട - പും ബാക്കി ; എച്ചിൽ.

ഉച്ഛേദ } പും നാശം ; നശിപ്പി
ഉച്ഛേദന } യ്ക്കൽ ; മുറിയ്ക്കൽ.

ഉച്ഛ്വാസ - പും പുറത്തേയ്ക്കു്
വിടുന്ന ശ്വാസം.

ഉജ്ജന - അം ഉജ്ജന നശിയ്ക്കുക ;
ശൂന്യമാകുക ; മരിച്ചിരിക്കുന്ന
യിത്തീരുക.

ഉജ്ജ - വിം അപരിഷ്കൃതനായ ;
വിപ്ലവിയായ ; അസഭ്യ
നായ.

ഉജ്ജവക - വിം ഉജ്ജ മുഖനായ ;
അപരിഷ്കൃതനായ ; വിപ്ലവീ
യായ.

ഉജ്ജര - ളീം കൂലി ; വാടക.

ഉജ്ജല - ളീം വേഗം ; ശീഘ്രത.

ഉജ്ജ്വല - വിം വെള്ളനിറമുള്ള;
നിർമ്മലമായ; പ്രകാശമുള്ള.

ഉജ്ജ്വല - വിം പ്രകാശമുള്ള;
തിളങ്ങുന്ന; പ്രസിദ്ധമായ.

ഉജ്ജ്വല - പും ശുഭമായ സ്ഥലം;
നിർമ്മലസ്ഥലം; കാട്; —നാ-
നഗിപ്പിക്കുക.

ഉജ്ജ്വല - സം ആയുധങ്ങൾ,
ആഭരണങ്ങൾ മുതലായവ
തേച്ചു വെളുപ്പിക്കുക; പ്രകാ-
ശിപ്പിക്കുക; കത്തിക്കുക.

ഉജ്ജ്വല - പും പ്രകാശം; വെളിച്ചം.

ഉജ്ജ്വല - ഖീം ചന്ദ്രിക; നിലാ
വെളിച്ചം.

ഉജ്ജ്വല - പും പ്രകാശം; തിളക്കം.

ഉജ്ജ്വലാ }
ഉജ്ജ്വലാ } പും ദേം ഉജ്ജ്വല
ഉജ്ജ്വലാ }

ഉജ്ജ്വല - പും സൂര്യ മുഖം.

ഉജ്ജ്വല - വിം ജപിക്കുന്ന; ഉജ-
പമായ.

ഉജ്ജ്വല - പും തടസ്സം; എതിർപ്പ്;
വിരോധം; എതിരായുള്ള
പ്രസ്താവന; —ദാരി - തടസ്സ
വാദം. (objection
petition).

ഉജ്ജ്വല - ഖം കത്തിച്ച ചാടുക;
തല ഉയർത്തി എത്തി
നോക്കുക; പൊന്തിനില്ക്കുക.

ഉജ്ജ്വല - സം ഭാലനാ ഒഴിക്കുക.

ഉദ്ദാന - വിം വേണ്ടത്ര നീളവും
വീതിയുമില്ലാത്ത (മുണ്ടു്);
കറിയ.

ഉദ്ദാന - സം അനമാനിക്കുക;
ഉയർത്തുക.

ഉദ്ദാന - പും ഷോപ്പട്ടി മുനികളുടെ.
കടിൽ (ആശ്രമം).

ഉദ്ദാന - ഖം എഴുന്നേല്ക്കുക; ഉയ-
രുക; പൊന്തുക.

ഉദ്ദാന - വിം സ്ഥിരതയില്ലാത്ത;
രേടിത്തു സ്ഥിരമായി താമ-
സിക്കാത്ത; തെണ്ടിയായ.

ഉദ്ദാന - സം അന്യനെയൊക്കെ
എഴുന്നേല്ക്കുക; ഉയർത്തി-
പ്പിക്കുക.

ഉദ്ദാന - വിം കള്ളനായ; വഞ്ച-
കനായ; തെമ്മാടിയായ.

ഉദ്ദാന - പും ഉയർച്ച; വർദ്ധന;
ചിലവ്.

ഉദ്ദാന - സം എഴുന്നേല്ക്കുക;
പൊന്തിക്കുക; പൊക്കുക;
ഉയർത്തുക; എടുക്കുക; ഉദ്ദാന
രഖന - ബാക്കി വയ്ക്കുക.

ഉദ്ദാന - പും ദേം ഉദ്ദാന

ഉദ്ദാന - വിം പറക്കുന്ന; പറ-
ക്കാൻ കഴിയുന്ന; പും വൈമാ-
നികൻ; വേഗം പ്രവർത്തിക്കു-
ന്നവൻ.

ഉദ്ദാന - പും ഉഴുന്ന.

ഉദ്ദാന } ഖീം പറക്കൽ; കതി
ഉദ്ദാന } യ്ക്കൽ.

ഉദ്ദേശ്യം - പുറം ഉറപ്പാക്കൽ
കുറിപ്പ് ; ആകാശവിമാനം.

ഉദ്ദേശം - അ. പരിഭാഷ.

ഉദ്ദേശ - വി. പരക്കുന്ന ; ധാരാ
ളിയായ.

ഉട്ക } വി. പറക്കുന്നു ; പറ
 ഉട്ക } ഞാൻ കഴിയുന്നു.

உடனா - ச. ப. பி. கி.
 உலவு உலவு.

ഉദ്ദാസ - ജി. വാസന്തമാനം ;
കൊട്ടാരം.

ഉള്ള - സ്ത്രീ. താര നക്ഷത്രം.

उद्भुस - पु० खटमल २५.

उड़ेलना - स० ष्टीयुक्त ; च्यानी
युक्त.

உத்கா - அம் மாநில நிபுண ;
 தடையக ; மதுக ; தடைய
 வீதக .

உடுகாநா - ச. அரிவருக;
அரி நிற்க.

ഉദ്ദേശം :- അംഗങ്ങൾക്കു വിട്ടു
 മറ്റൊരാളുടെ പിന്നാലെ
 പോവുക.

ഉദ്ദേശം - സ്ത്രീ. രാജകുമാരി. വെളിച്ചം;
 ഉപപത്നി; വേഷം.

ഉദ്ധരണ - സം അന്യന്റെ ഭാര്യയെ
തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുക.

உதாவனி - ச்ரீ. ஆதனி அ.த.பு.

ഉദ്ദിരി - സ്ത്രീ. ചുമ്മാട്ട്; തെരിക.

ഉതംഗ - വി. ഉയൻ ; വലിയ ;
മേൽത്തരമായ ; ശ്രേഷ്ഠമായ.

उत्तना - वि० अ०; अ० १३७२.

உத்பாத - பு. உபடுவம்; கிபஹம்;
உஹடு.

उतरन - स्त्री० यन्त्रिण पशुकीय
 वस्त्राणि (used old
 clothes); पशुनाम्.

उत्तरना - अ० ഇറങ്ങുക; അഴിയുക.

ഉതരാई - സ്ത്രീ. ഇറക്കം ; കടത്തുക
കുലി ; തോണിക്കുലി.

उतराना - स० ഇറക്കുക.

ഉത്തരവ് - പു. ഇറക്കം ; ചട്ടാവ-
 ഉത്തരവ് നിർദ്ദേശനം.

ഉതാന - വി० മലന്റ^o കിടക്കുന്നു.

उत्तर - पु०. इ०. १०००; १०००;
१०००; १०००.

உதாரண - ச. ஹக்கீம்; அப்துல்
நிஸ்சிக்; அசியூக்; தாஜிக்.

उत्तरन - पु० दे० उत्तरन

ഉതാരു - വി० തയ്യാറായ ; ഉദ്യമനായ.

ഉതാവല - വി० ഉൽക്കണ്ഠയുള്ള ;
വ്യാകുലനായ; ബദ്ധ്യപാത്രമുള്ള.

ഉക്ത - **ജിം** അറിയാനുള്ള പ്രബലമായ ആഗ്രഹം ; വ്യാകുലത.

उत्कंठित - वि० ഉൽക്കണ്ഠയുള്ള ;
 ന്യായമുള്ള ; വ്യാകുലനായ ;
 ആഗ്രഹമുള്ള .

ഉത്കട - വി० തീവ്രമായ ; പ്രബലമായ ; ദൃഢമായ.

ഉത്കർഷ - പു. ഉന്നതി ; അഭിവൃദ്ധി.

ഉക്തോ പു. കൈക്കൂലി.

ഉക്താതി - ഖീ. വികാസം; ക്രമത്തിലുള്ള പരിവർത്തനം; (evolution).

ഉക്ത - വി. നല്ലപോലെ പഴുപ്പിച്ച; ദുഃഖിതനായ.

ഉക്ത - പു. മറുപടി; വടക്കു.

ഉക്താധികാര - പു. പിൻതുടർച്ച വകാരം.

ഉക്താർത്ഥ - പു. ഒടുവിൽത്തെ പകുതി.

ഉക്തരീയ - പു. മേൽമുണ്ടു; വി. വടക്കുള്ള; അനന്തരമുള്ള.

ഉക്തരോക്ത - ക്രി. ബരാബർ മേൽക്കു മേൽ; നിരന്തരം.

ഉക്താന - വി. മലർ.

ഉക്താപ - പു. ദുഃഖം; ചുറ്റു.

ഉക്തീണ് - വി. കരകടന്നു; ജയിച്ചു; മോചിച്ചു.

ഉക്തംഗ - വി. വളരെ ചുരുങ്ങിയ.

ഉക്തേജ - വി. ദോഷമില്ലാത്ത; പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന; പ്രോത്സാഹനം തരുന്ന.

ഉക്തേജന - ഖീ. ക്ഷോഭം; പ്രേരണ; പ്രോത്സാഹനം.

ഉക്താന - പു. ഉയർച്ച; അഭിവൃദ്ധി.

ഉക്തതി - ഖീ. ഉത്ഭവം.

ഉക്ത - വി. ഉണ്ടായ.

ഉക്താ - പു. ഉത്പാത

ഉക്താദന - പു. ഉണ്ടാക്കൽ; വിളയിക്കൽ.

ഉക്താദക - വി. ഉണ്ടാക്കുന്ന.

ഉക്താദന - പു. ഉണ്ടാക്കൽ.

ഉക്തവാസ - പു. വിദേശവാസം (emigration).

ഉക്ത - വി. വിടൻ; വികസിച്ചു.

ഉക്ത - പു. ത്യാഗം; അപ്തം.

ഉക്ത - വി. ആഗ്രഹമുള്ള.

ഉക്ത-പുക്ത - ഖീ. ഇളക്കം; പരിവർത്തനം; ക്രമക്കേട്.

ഉക്ത - വി. ക്ഷിപ്രം ആശംകരണം.

ഉക്ത - പു. വൃത്താന്തം; വി. പല്ലിപ്പാത്ത.

ഉക്ത - പു. പാനി വെള്ളം.

ഉക്ത - പു. സമുദ്രം.

ഉക്ത - പു. പേട വയർ.

ഉക്ത - വി. ദയാലുവായ; ഉദാരനായ.

ഉക്താർത്ഥ - വി. ഉദാരമനസ്സനായ.

ഉക്താന - സ. വീഴ്ച; പൊട്ടിയ്ക്കുക; ഉടയ്ക്കുക.

ഉക്താ - വി. ദുഃഖിതനായ; വിരക്തനായ; ചിന്തിതനായ.

ഉക്താ - പു. വിരക്തൻ; സത്യാസി; ഖീ. ദുഃഖം.

ഉക്ത - പു. ദുഷ്ടൻ ശത്രു; വിരോധി.

ഉക്ത - പു. പഥഭ്രഷ്ടനാകൽ; നിഷേധിക്കൽ; — ദുഷ്ടി - ഖീ. ആജ്ഞയെ അനുസരിക്കാതിരിക്കൽ.

ഉദ്ഗമ - പും ഉത്ഭവസ്ഥലം ;
ഉദയം.

ഉദ്ഗാര - പും തിളക്കൽ ; ശക്തി ;
ഉള്ളിൽ അടക്കിവെച്ചിരി
യ്ക്കുന്ന ആവേശപൂർണ്ണമായ
വികാരങ്ങൾ ; ആവേശകര
മായ വാക്കു്.

ഉദ്ഭാടന - പും തുറക്കൽ ; ഉൽഘാ
ടനം ; പ്രകടനം.

ഉദ്ഭാഷണ - സ്ത്രീ ഘോഷിക്കൽ.

ഉദ്ഭു - വിം അഹങ്കാരിയായ ;
സ്വേച്ഛാനുസാരിയായ.

ഉദ്ഭവ - വിം അടക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത ;
അവിച്ഛിന്യമായ ; സ്വതന്ത്ര
മായ.

ഉദ്ഭവ - പും ഉണർത്തൽ ; ഉത്തേ
ജിപ്പിക്കൽ ; ത്രംഗാത്മാവി
രസങ്ങളെ ഉദ്വേജിപ്പിക്കുന്ന
വസ്തു.

ഉദ്ഭവ - പും ആഗ്രഹം ; കാരണം ;
ഉദ്ദേശം.

ഉദ്ഭവ - വിം ഉദ്ദേശിച്ചു ; പും ഉദ്ദേ
ശം.

ഉദ്ഭവ - വിം ഉഗ്രമായ ; അഹങ്കാ
രിയായ ; തോന്നി വാസി
യായ ; വിനയമില്ലാത്ത.

ഉദ്ഭവ - പും ഉയർത്തൽ ; ഉദ്ധരി
ക്കൽ ; ചീത്തനിലയിൽനി
ന്നും നല്ല നിലയിൽ വരു
ത്തൽ.

ഉദ്ഭവ - പും മുക്തി ; ത്രാണനം ;
ഉന്നതി.

ഉദ്ഭവ - വിം ഉദ്വേഗം ; ഉയ
ർത്തിയ.

ഉദ്ഭവ - പും ഉണർത്തൽ ; പര
ഞ്ഞമനസ്സിലാക്കൽ.

ഉദ്ഭവ - വിം ശ്രേഷ്ഠനായ ; പ്രബല
നായ ; ഉദാരനായ.

ഉദ്ഭവ - പും ഉൽപത്തി.

ഉദ്ഭവ - സ്ത്രീ കല്പന ; ഉൽ
പത്തി.

ഉദ്ഭവ - പും പ്രകാശം ; തിളക്കം ;
ശോഭ.

ഉദ്ഭവ - പും സമ്പ്രദായം, മര
ങ്ങൾ, ചെടികൾ മുതലായവ.

ഉദ്ഭവ - വിം ഉത്ഭവിച്ചു ; ഉണ്ടായ.

ഉദ്ഭവ - വിം ചുറ്റിത്തീരുന്ന ;
ഭൂമതിൽ പെട്ടു ; വഴി
തെറ്റിയ.

ഉദ്ഭവ - വിം തയ്യാറായ ; ഒരു
ബെട്ട.

ഉദ്ഭവ - പും പരിശ്രമം ; തൊഴിൽ.

ഉദ്ഭവ - വിം പരിശ്രമിയായ ;
വ്യവസായിയായ.

ഉദ്ഭവ - പും വഴിയിൽ പുറത്തു.

ഉദ്ഭവ - വിം ഒരുങ്ങിയ.

ഉദ്ഭവ - പും പരിശ്രമം ;
തൊഴിൽ.

ഉദ്ഭവ - വിം പരിശ്രമിയായ.

ഉദ്ഭവ - പും പ്രകാശം ; തിളക്കം ;

ഉദ്ദേക - പും വൃദ്ധി; ആധികൃം.
ഉദ്വിഗ്ന - വിം വ്യാകുലനായ;
 പരിഭ്രമിച്ചു.
ഉദ്വേഗ - പും വ്യാകുലത; പരി
 ഭ്രമം; ആവേഗം.
ഉദ്വര - ക്രിം അവിടെ; അങ്ങോട്ട്;
 ആ ഭാഗത്തേയ്ക്കു്.
ഉദ്വാര - പും കടം (വായ്പ).
ഉദ്വേദന - സം വേർപെടുത്തുക;
 അഴിയുക; ചിതറുക.
ഉദ്വേദന - സ്ത്രീം വിചാരം; ചിന്താ
 ക്ഷഴപ്പം.
ഉദ്വഹാര - വിം സദൃശമായ; സമാ
 നമായ.
ഉദ്വഹാരി - സ്ത്രീം സമാനത.
ഉദ്വീതി - വിം ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞതി
 നാലുള്ള ക്ഷീണത്തോടു കൂടി
 യ; മയങ്ങുന്ന; ഉറക്കം
 തുങ്ങുന്ന.
ഉദ്വര - വിം ഉയർന്ന; മഹത്തായ.
ഉദ്വര - സ്ത്രീം ഉയർച്ച; അഭിവൃദ്ധി.
ഉദ്വര - പും കുറപ്പും ചുവപ്പും
 കലർന്ന നിറമുള്ള; കടും ചുവ
 പ്പ നിറമുള്ള.
ഉദ്വര - വിം ലഹരിപിടിച്ച;
 സ്വബോധമില്ലാത്ത; ഭ്രാന്ത
 നായ.
ഉദ്വര - പും ഭ്രാന്തു്.
ഉദ്വര - വിം ഭ്രാന്തുള്ള.
ഉദ്വര - പും തുറക്കൽ (കണ്ണു്).

ഉദ്വര - വിം അഭിവൃദ്ധമായ;
 ഉയർന്ന; ഉൽക്കണ്ഠയുള്ള.
ഉദ്വര - പും സ്നേഹം; പ്രേമം.
ഉദ്വര - പും സാമഗ്രി; ഉപക
 രണം.
ഉദ്വര - പും മുഖവുര; ആരംഭം;
 കരുക്കം.
ഉദ്വര - സ്ത്രീം മുഖവുര.
ഉദ്വര - പും ചികിത്സ; സേവനം.
ഉദ്വര - സ്ത്രീം വിളവു്; ഉല്പന്നം.
ഉദ്വര - അം വിളയുക; ഉത്ഭവി
 യ്ക്കുക; മുളയ്ക്കുക.
ഉദ്വര - വിം വിളയുന്ന; ഫലഭൂ
 യിഷ്ടമായ.
ഉദ്വര - സ്ത്രീം ഉപജീവനം.
ഉദ്വര } അം അടയാളം പതി
ഉദ്വര } യുക (അടി, ചതവു്,
 എഴുത്തു് മുതലായവയുടെ
 അടയാളം ഉണ്ടാകുക).
ഉദ്വര - സ്ത്രീം താഴ്വര; മല
 ബരിവു്; താഴ്വാരം.
ഉദ്വര - പും പൂണത്തൽ ഇടുന്ന
 കമ്മം.
ഉദ്വര - പും തകൽപ്പൻ ഇറട്ടപ്പേർ;
 മറ്റു പേർ.
ഉദ്വര - പും ഉപതിരഞ്ഞെ
 ടപ്പു്.
ഉദ്വര - പും കടിയേറിപാകുന്ന
 സ്ഥലം; കോളനി.
ഉദ്വര - പും നോവൽ; ആഖ്യാ
 യിക.

ഉപശ്ലോഗ - പു. ആനന്ദാനന്ദവം ;
ഉപയോഗിക്കൽ ; സുഖസാ
മഗ്നി.

ഉപമാ - ഹി. ഉപമ.

ഉപമാന - പു. ഏതിനോടു ഉപ
മിക്കുന്നുവോ അതു.

ഉപമേയ - വി. ഉപമിക്കപ്പെടുന്ന;
പു. ഏതിനെ ഉപമിക്കു
ന്നുവോ അതു.

ഉപയുക്ത - വി. യോഗ്യമായ; ഉചി
തമായ.

ഉപയോഗിതാ - ഹി. ഉപയോഗിക്കാ
നുള്ള യോഗ്യത.

ഉപയോഗി - വി. ഉ. യോഗ്യത.

ഉപരണ - പു. ഉപകരണം; അംഗ
വസ്തു; ഉത്തരീയം; മേൽ
മുണ്ടു.

ഉപരാന്ത - ക്രി. പിന്നിട്ടു; ശേഷം.

ഉപരാ-ചർമ്മ } ഹി. മത്സരം.
ഉപരാ-ഉപരി }

ഉപരോക്ത } വി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ.
ഉപര്യുക്ത }

ഉപല - പു. ഓലാ മഞ്ഞ കട്ട;
ചരൽക്കല്ലു.

ഉപലബ്ധ - വി. ലഭിച്ച; പ്രാപ്ത
മായ.

ഉപലാ - പു. ചാണകവറളി.

ഉപവന - പു. ഉദ്യാനം.

ഉപവാസ - പു. പട്ടിണി; ഉപ
വാസം.

ഉപവിട്ട - വി. അടിയിൽ ഇരുന്ന.

ഉപവീത - പു. ജനേഊ പുണരത്ത്.

ഉപശമന - പു. കുറവു; ശാന്തമാ
ക്കൽ; അടക്കി നിറുത്തൽ;
സൂത്രത്തിൽ അ കുറവിക്കള
യൽ.

ഉപസംഹാര - പു. സമാപ്തി; അവ
സാനം; സാരാംശം.

ഉപസർഗ്ഗ - പു. ദൈവശിക്ഷ; ഭുജ
കനം; ഭുജം; ഉപസർഗ്ഗം;
ഉപഭവം.

ഉപस्थിത - വി. ഹാജരുള്ള; സന്നി
ഹിതനായ; അടുത്തുവന്ന

ഉപस्थിതി - ഹി. എത്തൽ; സന്നി
ഹിതമാകൽ; ഉണ്ടായിരി
യ്ക്കൽ; ഹാജരാകൽ; (pre-
sence).

ഉപഹാര - പു. സമ്മാനം; കാഴ്ച
രൂപം (present).

ഉപഹാസ - പു. ദിളിഗി കളിയാക്കൽ.

ഉപാഖ്യാന - പു. പഴയ കഥ;
ഉപകഥ.

ഉപാടനാ } സം ഉപാധി പിഴയെ
ഉപാധി } ടക്കക; പഠിച്ചെടു
ക്കുക.

ഉപാദേയ - വി. സ്വീകരിക്കത്തക്ക;
അറിയത്തക്ക; ശ്രേണീമായ;
ഉത്തമമായ.

ഉപാധി - ഹി. ഉപാധി ബിരുദം;
പദവി; കളവു; ഉപഭവം;
കത്തവ്യബോധം.

ഉപാധി - വി० ഉപദ്രവിയായ ;
ലഹള കൂടുന്ന.

ഉപാനഹ - പു० ജൂതാ ചെരിപ്പ്.

ഉപാർജ്ജ - പു० സമ്പാദിക്കൽ.

ഉപാർജ്ജ - പു० ശിക്ഷാധിനി
യുക്ത ; ആവലാതി.

ഉപാസ - പു० ഉപവാസ ഉപവാസം.

ഉപാസന - സ്ത്രീ० പൂജിക്കൽ ;
ആരാധന ; പരിചര്യ ; സം
ആരാധിക്കുക ; സേവ
ചെയ്യുക.

ഉപാസ - വി० വെള്ളവും ചോറും
ഉപേക്ഷിച്ചു.

ഉപാസി - വി० പൂജിക്കുന്ന ; പു०
പൂജിക്കുന്നവൻ.

ഉപാസ്യ - വി० ആരാധിക്കത്തക്ക ;
പു० ആരാധ്യൻ.

ഉപേക്ഷിത - വി० ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

ഉപോദ്ഭാത - പു० ദീവാചാ അവതാരിക.

ഉപ - അന്യം അയ്യോ ; ആവു ;
കഷ്ടം.

ഉപതാദാ - വി० ഉപതാദാ ഒഴിഞ്ഞു
കിടക്കുന്ന ; തരിശായിക്കിട
ക്കുന്ന (സ്ഥലം).

ഉപനനാ } അ० തിളച്ചുപൊന്തുക
ഉപനാനാ } (ഉയരുക) ; ആവേശം
കൊള്ളുക.

ഉപന - പു० തിളച്ചു പൊങ്ങൽ
(തിളച്ച പതയോടുകൂടി
പൊന്തുന്നതു്).

ഉപകാ - അ० ഹൃദിക്കുക.

ഉപകാ - പു० ദേ० അഭിവ

ഉപകാർ - സ്ത്രീ० ഹൃദി.

ഉപകടന - പു० കഷ്ടസ്ഥി ; അംഗ
ലേപം.

ഉപകടന - അ० മോചിക്കുക ; മുക്തി
യടയുക.

ഉപകട - വി० ശേഷിച്ച ; ഉദ്ധരിക്കു
പ്പെട.

ഉപകടന - അ० തിളക്കുക.

ഉപകട - പു० മോചനം ; ഉദ്ധരി
യ്ക്കൽ ; —നാ - സം മോചിപ്പി
യ്ക്കുക ; രക്ഷിക്കുക ; ഉദ്ധരി
യ്ക്കുക.

ഉപകട - പു० തിളക്കൽ ; —നാ
തിളപ്പിക്കുക ; ആവേശമുണ്ടാ
ക്കുക.

ഉപകടന - അ० പൊന്തിവരിക ;
മുളയ്ക്കുക ; വളയ്ക്കുക ; യൗ
വനം പ്രാപിക്കുക.

ഉപകട - വി० മോചനം.

ഉപകടന - സം പൊന്തിയ്ക്കുക ;
ഉയർത്തുക ; ക്ഷോഭിപ്പിക്കുക ;
ആവേശം കൊള്ളിക്കുക.

ഉപകട - സ്ത്രീ० ഉന്മേഷം ; ഉല്ലാ
സം ; ഉത്സാഹം.

ഉപകടന - അ० ഉപകടന കവി
ശൈലിക ; സന്തോഷഭരിത
മാകുക.

ഉപകടന } അ० ഉയർന്നു വരിക ;
ഉപകടന } പൊന്തി വരിക ;
ആവേശഭരിതമാകുക.

ഉമ്മദാ - വിം ഉമ്മദാ നല്ല ; വിശേഷ
പ്പെട്ട ; മേത്തരമായ.

ഉമര - ളീം ഉമ്ര വയസ്സ് ; ജീവിത
കാലം.

ഉമരാ } പും ധനവാന്മാർ ; നായ
ഉമരാവ } കന്മാർ ; മാന്യന്മാർ ;
പ്രഭുക്കന്മാർ.

ഉമസ - ളീം ഉഷ്ണം ; ചൂട്.

ഉമാഹ - പും ഉത്സാഹ ഉത്സാഹം.

ഉമേഠനാ - സം പിരിയുക ; മുറ
ക്കുക.

ഉമ്മദഗ്നി - ളീം നന്മ ; വിശേഷത ;
ഗുണം ; ശ്രേഷ്ഠത.

ഉമ്മാ - വിം ദേം ഉമ്മദാ

ഉമ്മത - ളീം സമിതി സംഘം ;
സമാജം.

ഉമ്മീദ് - ളീം ഉമ്മേദ് ആശ ;
പ്രതീക്ഷ.

ഉമ്മേദ്വാര - പും സ്ഥാനാത്മി ;
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവൻ ; പരി
ശീലനത്തിനായി ശമ്പളം
കൂടാതെ പണിയെടുക്കുന്ന
ആൾ.

ഉമ്ര - ളീം ദേം ഉമര

ഉര - പും നെഞ്ച് ; ഹൃദയം.

ഉരഗ - പും സാ൬ പാമ്പ്.

ഉരജ - പും സ്തന മുഖ.

ഉരജ്ജനാ - ളം ഉൽജ്ജനാ കടുങ്ങുക ;
കെട്ടുപിണയുക.

ഉരദ് - പും ഉദ്ദ് ഉഴുന്ന്.

ഉരസ - വിം നീരസമായ ; പും
മാറിടം.

ഉരഹ്നാ } പും ദേം ഉൾഹ്നാ
ഉരാഹ്നാ }

ഉരിണ } വിം കടമില്ലാത്ത ; കട
ഉരിന } പ്ലാടില്ലാത്ത.

ഉര - വിം വിശാലമായ ; പും തുട.

ഉരൂജ - പും അഭിവൃദ്ധി ; ഉന്നതി ;
വികാസം.

ഉരൂസ - പും വരൻ ; ളീം വധു
(വധു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്
സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാ
റുള്ളത്).

ഉരേഖ - വിം വളഞ്ഞ ; കേശശല
ത്തോടുകൂടിയ.

ഉരേഹ്നാ - സം ളീം വരയ്ക്കുക ;
എഴുതുക ; രചിക്കുക.

ഉരോജ - പും ദേം ഉരജ

ഉർദ് - ളീം സേന ; സൈനികവി
പണി ; ഉറുദുഭാഷ.

ഉർഫ് - പും വിളിക്കുന്നപേര് ;
ഉപനാമം.

ഉർവ്വരാ - ളീം ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ
ഭൂമി ; രേപ്തരസ്സ് ; ഭൂമി.

ഉർവീ - ളീം ഭൂമി.

ഉർസ് - പും വിവാഹം, പുലകളി
അടിയന്തിരം മുതലായ സന്ദ
ർഭങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന സദ്യ.

ഉൽകാ - ളീം കൊള്ളിമിൻ ;
ആകാശത്തിൽ ചിലപ്പോൾ

ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു വേഗത്തിൽ മാറുന്നതായിക്കാണുന്ന നക്ഷത്രം (പൊഴിയുന്ന നക്ഷത്രം); പ്രകാശം.

ഉലഭന - ഖീം കഴപ്പം; കടുക്കു.

ഉലഭന - അം കഴങ്ങുക; കടുക്കുക; കഴപ്പത്തിൽ പെടുക.

ഉലഭാവ - പും ഉലഭന കെട്ടിപ്പിണച്ചിൽ.

ഉലടന - അം മറിയുക; തിരിയുക; തലതിരിഞ്ഞു പോകുക.

ഉലട-പലട } പും മാററം; പരിവ
ഉലട-ഫേ } ണ്തനം; കഴഞ്ഞു മറിയൽ.

ഉലട - വിം തിരിഞ്ഞു മറിയൽ; വിരുദ്ധമായ; എതിരായ;

ഉലടേ ഴുഹ് ഗിരന - അന്യനെ കഴിയിൽ ചാടിക്കുറുത്ത ശ്രമിച്ചു സ്വയം കഴിയൽ ചാടുക.

ഉലടാന - സം മറിയുക.

ഉലട-പലടി - ഖീം തിരിയുകയും മറിയുകയും.

ഉലടി - ഖീം ഛട്ടി.

ഉലടേ - ക്രിം നേരേ മറിച്ചു; പ്രത്യുത.

ഉലത - പും പരിഭാഷ; തർക്കം.

ഉലഫുത - ഖീം പ്രേമം; മൈത്രി.

ഉലമാ - പും വിദ്വാന്മാർ.

ഉലഹന } പും ആവലാതി; സങ്ക
ഉലഹന } ടം പറയൽ.

ഉലാ - വിം പിന്നോടു കനിഞ്ഞു; പിൻഭാഗത്തു ഭാരം അധികമുള്ള.

ഉലീചന - സം വെള്ളം എടുത്തു മേല്പോട്ടു ഒഴിയ്ക്കുക; കൈകൊണ്ടോ, പാത്രം കൊണ്ടോ വെള്ളം മുക്കി പുറത്തേയ്ക്കു ഒഴിയ്ക്കുക.

ഉലുക - പും മുങ്ങു; ഇന്ദ്രൻ.

ഉലൂം - പും ശാസ്ത്രങ്ങൾ.

ഉലേടന - അം ഉലേടന മറിയുക.

ഉലുഖന - പും ഉലുഖന ലംഘിക്കൽ; കവച്ചുവെയ്ക്കൽ.

ഉലാസ - പും ആനന്ദം; പ്രകാശം.

ഉലിഖിത - വിം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

ഉലൂ - പും മുങ്ങു; —ബനാന - വിഡ്ഢിയാക്കുക; —സീധാ കരന - സ്വാത്ഥം നേടുക.

ഉലുഖ - പും വണ്ണ; പ്രസ്താവിക്കൽ; പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയൽ.

ഉശാക - പും (आशिक का बहु)

ഉശീര - പും രാമച്ചം.

ഉധ - ഖീം പ്രഭാതം.

ഉണ്ണ - വിം ചുട്ടുള്ള.

ഉഷം - പും ചൂടു; ഗ്രീഷ്മകാലം.

ഉടകാന - സം ഉടകാന

ഉടനന - സം തിളപ്പിക്കുക; പഴുത്തുക.

ഉടനാ ചാവൽ } പും പുഴുക്കൾ
ഉടവാ ചാവൽ } അരി.

ഉടരനാ - അം മാറ്റുക ; കഴിയുക ;
നീങ്ങുക.

ഉടാസ } ഓം ദീപ്തിശാസനം.
ഉടാസ }

ഉടാരാ - പും വരമദാ തിണ്ണ ;
വരാന്ത.

ഉടൂല - പും സിദ്ധാന്തം ; തത്വം.

ഉട്തരാ - പും ക്ഷേത്രരക്ഷത്തി.

ഉട്താദ് - പും അദ്ധ്യാപകൻ ;
വിം യുത്തനായ ; വഞ്ചക
നായ ; സമത്വനായ.

ഉട്താദീ - ഓം അദ്ധ്യാപകവൃത്തി ;
വൈദഗ്ദ്ധ്യം ; അറിവ് ;
യുത്തം ; സുതം.

ഉഹ്ദാ - പും ഓഹ്ദാ പദവി.

ऊ

ऊङ - ഓം ഓം ഉറക്കം തുങ്ങൽ.

ऊङനാ - അം ഉറക്കം തുങ്ങുക ;
മയങ്ങുക (to doze).

ऊङാ - വിം ഉയന്നു ; പൊക്കമുള്ള ;
ശ്രേഷ്ഠമായ.

ऊङാई - ഓം ഉയരം ; മാഹാ
ത്വം.

ऊङനാ - അം മുടി ചീകുക.

ऊङ - പും ഭട്ടകം.

ऊङ് - अव्यയം ഇല്ല ; ഒരിയ്ക്കലു
മില്ല.

ऊख - പും ഇഖ കരിമ്പ്.

ऊखल - പും ഓഖലി ഉരൽ.

ऊङङ - വിം ഉഞാङ ജനവാസമി
ല്ലാത്ത ; ശൂന്യമായ ; നശിച്ചു.

ऊटपटाङ - വിം वाहियात् നിരത്ന
കമായ ; യോജിപ്പില്ലാത്ത ;
വ്യർത്ഥമായ ; അസംബന്ധ
മായ.

ऊत - വിം - ഉത്തമനായ ; ബുദ്ധി
ശൂന്യനായ.

ऊदबत्ती - ഓം ചന്ദനത്തിരി.

ऊदबिलाव - പും ചീകണ്ണി.

ऊधम - പും ഉപദ്രവം ; ബഹളം ;
കുഴപ്പം.

ऊधमी - വിം ഉപദ്രവിയാ ;
ബഹളം കൂടുന്ന.

ऊन - പും അറിവില്ലായ്മ.

ऊनी - വിം രോമംകൊണ്ടുള്ള.

ऊपर - ക്രിം മേൽ ; മീതെ.

ऊपरी - വിം മേലേയുള്ള ; മീതേ
യുള്ള ; ബാഹ്യമായ.

ऊब - ഓം മടുപ്പ് ; മുഷിപ്പ്.

ऊबना - അം മുഷിയുക ; മടു
ക്കുക ; നീരസം തോന്നുക.

ऊबङ-खाबङ - വിം സമതലമ
ല്ലാത്ത ; പൊന്തിയ താണു
കിടക്കുന്ന.

ऊरु - പും ജവാ തുട.

ऊर्ज - വിം ബലമുള്ള ; ശക്തി
യുള്ള.

ऊर्मि - ഓം തിരമാല.

ऊर्व - ക്രിം ऊपर മുകളിൽ.

ചലന - സം ഒരു യുക്തിയും
ഫലിതായതെ വരിക;
—ബാഗി - ക്രിം പെട്ടെന്ന്;
ആകസ്മികമായി.

എക്കുട്ടി - വിം ഒരേഗോത്രത്തിൽ
ജനിച്ചു.

എക്കുട്ടി - ക്രിം നിന്നിമേഷദൃഷ്ടി;
കണ്ണിമയ്ക്കായെ നോക്കൽ.

എക്കുട്ടി - ക്രിം ഒരുമ; ഐക്യം.

എക്കുട്ടി - പും ഒരു കമ്പിമാത്ര
മുള്ള വീണ.

എക്കുട്ടി - ക്രിം ഒരിടത്ത്; —കുറുപ്പ് -
താഴെപ്പുറം; —ഹോ - നെച്ച
ചേരുക.

എക്കുട്ടി - വിം നെച്ച കൂടിയ;
ചേർ.

എക്കുട്ടി - വിം ഒരുതവണമാത്രം
വിളവെടുക്കുന്ന (ഒരുപ്പുറം
നില്പം).

എക്കുട്ടി - വിം തുല്യമായ; ചതുര
ത്തിലുള്ള; സപക്ഷഹൃദയ
നായ.

എക്കുട്ടി - വിം ഒരേ രീതിയിലുള്ള.

എക്കുട്ടി - ക്രിം അറിയപ്പെടാത്ത; ഒരേ
നാണു.

എക്കുട്ടി - പും പ്രതാപം; ഭാഗ്യം;
ഐശ്വര്യം; സമ്മതിക്കൽ.

എക്കുട്ടി - പും സമ്മതിക്കൽ;
വാക്കുകൊടുക്കൽ; ഗപഥം
ചെയ്യൽ.

എക്കുട്ടി - വിം ഇക്കുട്ടി ഒരേഒരു
(മകൻ).

എക്കുട്ടി - വിം അകുലാ ഒരായായ.

എക്കുട്ടി - വിം ഒരുപോലെ; സമ
മായ.

എക്കുട്ടി - വിം ഒരു മടക്കുള്ള; ഒരു
അടുക്കുള്ള; ഒരായായ;
—ബുദ്ധ - മെലിഞ്ഞ ഗുരീ
രം.

എക്കുട്ടി - പും ഒരേമുള്ള നാടകം;
വിം ഒരേമുള്ള.

എക്കുട്ടി - വിം ഒരു ഭാഗത്തുള്ള;
പക്ഷപാതമുള്ള; ദുഷ്ടാപ്ത
മുള്ള; അപൂർണ്ണമായ.

എക്കുട്ടി - ക്രിം എക്കുട്ടി ഒരുമ; ഐ
ക്യം.

എക്കുട്ടി - ക്രിം ഒരുമ; യോജിപ്പ്;
ഒരായുടെ സ്ഥാനം.

എക്കുട്ടി - ക്രിം യുക്തമായ യാദൃച്ഛിക
മായി; പെട്ടെന്ന്.

എക്കുട്ടി - പും കൂടിച്ചേർത്താനാ
ക്കിയ രൂപം; ദേദമില്ലായ.

എക്കുട്ടി - വിം തനഹാ ഒരായായ;
സഹായമില്ലാത്ത.

എക്കുട്ടി - വിം നെച്ചത്തന്നെബദ്ധ
ശ്രദ്ധമായ; ചാഞ്ചല്യരഹിത
മായ.

എക്കുട്ടി - വിം തനിയെ; പും ഒരേ
ഒരുതര വണ്ടി.

എക്കാവാന - പും വണ്ടിക്കാരൻ.

ഘൃ - ഖീം ഉള്ള കാലിന്റെ
 പിൻഭാഗം (heel); ഉപ്പു
 കുറി; പ്രാത്യാഹനം;
 —**കർണ** - പുറപ്പെട്ടുകിടക്ക;
 —**ദേവ** **വ** **ഭഗവാനാ** - കതിരയെ
 കാടിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി ചവിട്ടുക;
 —**പ്രാത്യാഹനം** കൊടുക്കുക;
 നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയെ വിഷ്ണുപ്പെടുത്തുക.

एड़ी - स्त्री० छप्पकुरी; —चोटी
 का पसीना एक करना - (मुहा०)
 आत्युत्थानम् ചെയ്യുക;
 —चोटी पर से वारना उच्च
 मयी कलकलक; —से
 चोटी तक आवागमनम्.

എതകാദ് - പു० മക്തി ദുരവ്വിശ്വാ
സം.

एतदर्थ - क्रि० इसके लिए इतिना
पेणडी.

एतबार } पु० वि० १०००.
एतमाद }

ഏതാജ - പും വിഭാഗം ; എതി
 രഭിപ്രായം (objection);
 സന്ദേഹം.

සැතවාර - පු. සැතවාර ෨෦෦෦.

എർട്ട - പു० ആവണക്കു.

ഘൃതം - പു. രാജഭൃതം ; —ഗീരി
വാ ഗീരി - ഭദ്രതപം.

एवं - क्रि० हुआने.

എവ - अव्य० ही, मी തന്നെ.

एवञ्ज - पु० प्रतीमल० ; प०क० ;
—देना - प्रतीमल० കൊടുക്കുക ; **—लेना** - പ്രതികാരം ചെയ്യുക ; **—में** - പ०ക०യിൽ .

एवञ्जी - पुं प्रतीपुत्र्यन्तः
 പകരം ജോലി നോക്കുന്ന
 വൻ ; —**देना** - പകരം കൊടു
 ക്കുക ; —**करना** - പകരം
 ജോലി നോക്കുക..

ഏതാമസം - പുറം പ്രായം; വൃദ്ധ
സ്ഥ; നിരീക്ഷണം; മേൽ
നോട്ടം; അധികാരസ്ഥിതി.

എതിയാത - ഹി. സാവധാനി ജാഗ്രത;
ശ്രദ്ധ ; സൂക്ഷ്മത.

എഹ്സാൻ - പും ഭൂതജ്ഞത ഉപകാര
 സ്മരണ; — **കുരാംശ** - വിം
 നന്ദിയില്ലാത്ത; — **മുൻ** - ഉപ
 കാരസ്മരണയുള്ള; കൃതജ്ഞ
 നായ.

എഹ്സാസ - പുറം അനുഭവിയ്ക്കൽ.

ഈച്ച - സംഖ്യാ വലിപ്പം ;
 (അമ്പലമുക്ക് കടം തന്റെ)
 ചുമലയിൽ എടുക്കുക ;
 പുതയ്ക്കുക ; മേറുക ; പാറുക.

ഏ്ചാതാനാ - വിം കോകണ്ണള്ള ;
 പും കോകണ്ണൻ .

ऐंचातानी - स्त्री० स्त्रींचास्त्रींची वासो
वाप्री.

ഏട - പും } അഹങ്കാരഭാവം ;
ഏടന - സ്ത്രീ } ഗർവ്വം ; ഞെളിച്ചൽ ;
വിരോധം ; പിരി.

ഏടന - അം അഹങ്കരിക്കുക ;
ഞെളിയുക ; സം പിരിക്കുക ;
പിരിച്ചു മുറക്കുക.

ഏട - പും ചുഴി ; പിരി ; ചുറ്റൽ ;
ഗർവ്വം ; വിം കൊള്ളരുതാത്ത.

ഏ - अव्यം അല്ലയോ ; ഹേ.

ഏവ്യ - പും ഒരുമ.

ഏഷ്ടിക - വിം ഇഷ്ടമുള്ള.

ഏടന - अव्यം उक्त മേല്പടി ; അപ്ര
കാരം തന്നെ (ditto).

ഐതിഹ്യ - വിം ചരിത്രസംബ
ന്ധമായ.

ഏന - വിം ശരിയായ ; കൃത്യമായ ;
ക്ലിപ്തമായ ; സ്ത്രീം കണ്ണ.

ഏനക - സ്ത്രീം മുക്കക്കണ്ണാടി ;
കണ്ണട.

ഏഭ - പും ദോഷം ; ദുർഗുണം ;
—നോഭ് - സ്ത്രീം പരദൂഷണം ;
—ജോഭ് - സ്ത്രീം അന്യന്റെ
കുറ്റം കണ്ടുപിടിക്കൽ ; —
ദാർ - വിം കുറ്റമുള്ള ; ദോഷ
മുള്ള ; —പോഷ - വിം കുറ്റത്തെ
മറച്ചുവെയ്ക്കുന്ന.

ഏഭക - പും പ്രിയപ്പെട്ടവൻ ;
സേവകൻ ; ദൂതൻ.

ഏഭഗോ - വിം പരദൂഷണം ചെയ്യുന്ന.

ഏഭി - വിം ദോഷമുള്ള ; ദുർഗുണ
മുള്ള.

ഏയം - പും കാലം ; വിളവു ;
ജ്വര.

ഏയർ - പും സൂത്രശാലി ; പോ
ക്കിരി.

ഏയരി - സ്ത്രീം കൈശലം ; തരാം ;
പോക്കിരിത്തരം ; കാപട്യം.

ഏയാശ - വിം സുഖഭോഗിയായ ;
ആഡംബരപ്രിയനായ ; ലമ്പ
ടനായ.

ഏയാശി - സ്ത്രീം സുഖലോലുപത ;
ലമ്പടതപം.

ഏറാറു - വിം നിസ്സാരനായ ;
തൃച്ഛനായ ; ഹീനനായ ; അപ
രിചിതനായ (മനുഷ്യൻ).

ഏലാന - പും ദോഷം ; വിളംബരം ;
രാജശാസനം ; പരസ്യം.

ഏശ - പും സുഖം ; സുഖഭോഗം.

ഏസ - വിം ഇങ്ങനെയുള്ള.

ഏസെ - ക്രിം ഇങ്ങനെ ; ഇപ്ര
കാരം.

ഏഹിക - വിം ഇഹലോകസംബ
ന്ധമായ.

ഓ

ഓട - പും ചുണ്ടു ; ഓപ്പം.

ഓക - പും വീടു ; വാസസ്ഥലം.

ഓകന - അം ഓക്കാനിക്കുക ;
മർദ്ദിക്കുക ; എന്തെങ്കിലും
പോലെ നിലവിലിരിക്കുക.

ഓകാई - ഹിം ഓക്കാനം ;
മുട്ടി.

ഓഖലി - ഹിം ഉരൽ.

ഓളാ - വിം ചെററയായ ; തു
നായ ; ഹീനനായ ; —പന -
ചെററത്തരം ; തു മത ;
നിസ്സാരതപം.

ഓളാई - ഹിം തുമത ; ക്ഷുദ്രത ;
ചെററത്തരം.

ഓജ - പും ഓജസ്സ് ; ബലം ;
പ്രകാശം ; പ്രസാദം.

ഓജസ്വി - വിം ഓജസ്സുള്ള.

ഓജ്ജ - പും വയറ്റ് ; ആമാശയം.

ഓജ്ജ - പും മറവു ; മറ.

ഓജ്ജാ - പും വടക്കേ ഇൻഡ്യ
യിലെ ഒരു ബ്രാഹ്മണവർഗ്ഗം ;
മന്ത്രവാദി.

ഓജ്ജാई - ഹിം മന്ത്രവാദം.

ഓട - ഹിം മറവു ; രക്ഷ.

ഓടനാ - ഹിം പരുത്തി കടഞ്ഞു്
കുരുവും പഞ്ഞിയും വെവ്വേ
റെയാക്കുക ; തന്റെ കാര്യം
മാത്രം പറയുക.

ഓടനീ - ഹിം പരുത്തി കടയുവാ
നുള്ള യന്ത്രം.

ഓട്ജാനാ - ഹിം ചാരിയിരിക്കുക ;
ചാരിക്കിടക്കുക ; അല്പം വിശ്ര
മിക്കുക ; ചാരുക ; താങ്ങുക.

ഓട്ജാ - ഹിം തടയുക ; (കൈ)
നീട്ടുക.

ഓട്ജാനാ - ഹിം പുതയ്ക്കുക ; പും
പുതപ്പു് ; —उतारना - അപ
മാനിക്കുക.

ഓട്ജനീ - ഹിം സ്രീകർമ്മ പുതയ്ക്ക
വാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന
പുതപ്പു്.

ഓട്ജാനാ - ഹിം പുതപ്പിക്കുക.

ഓട്ജോത - വിം കലൻ ; ചേൻ ;
തിങ്ങിവിങ്ങിയ.

ഓട്ജ - പും നനവു് ; ഇളപ്പം ; വിം
നനഞ്ഞു ; ഇളപ്പിച്ചു.

ഓട്ജ - പും ചോറ്റു്.

ഓട്ജരനാ - ഹിം പിളരുക ; മറിന
ഭിന്നമാക്കുക ; നശിക്കുക.

ഓട്ജാ - വിം നനഞ്ഞു ; ഇളറനായ.

ഓപ - ഹിം ദമക പ്രകാശം ;
കാന്തി ; ശോഭ.

ഓഫ് - अव्यം വേദന, ദുഃഖം,
ആശ്ചര്യം എന്നിവയെ സൂചി
പ്പിക്കുന്ന വാക്കു്.

ഓര - ഹിം നേരെ ; ഭാഗം ;
അറ്റം ; അതിർ ; തീരം ;
ആരംഭം ; —आना - നാശ
കാലം വരിക.

ഓര - പും ചേന ; വിം നനഞ്ഞു.

ഓരതീ - ഹിം മേൽപ്പരയുടെ
വക്കു് ; (പരയുടെ) ഇറ.

ഓരനാ - ഹിം മറയ്ക്കുക ; തടയുക.

ഓര - പും ആലിപ്പഴം ; മറവു് ;
രഹസ്യം ; മഞ്ഞു്.

ഓഃ - പും ഹ്വേ ചുണ്ടു്.

ഓസ - ഖീം മഞ്ഞു്.

ഓസർ - ഖീം പ്രായം തികഞ്ഞ
എരുമ.

ഓസാനാ - സം ധാന്യം പാറുക ;
പതിൽ പാറിക്കളയുക ;
ഉമി ചേരുക.

ഓസാർ - പും വിസ്താരം ; വ്യാപ്തി.

ഓസാരാ - പും വരാനു ; മുററം.

ഓഹ - अव्यം दे० ओ०.

ഓഹട്ട - ഖീം മറവു്.

ഓഹട്ടാ - പും പദവി ; സ്ഥാനം.

ഓഹട്ടേദാർ - പും ഉയന്ന സ്ഥാന
ത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

ഓഹാർ - പും രഥത്തിന്റേയോ,
പല്ലക്കിന്റേയോ മുകളിലി
ടുന്ന വസ്ത്രം ; മുടുപടം.

ഓ

ഓധനാ } അം ഉറക്കം തുങ്ങുക ;
ഓധാനാ } മയങ്ങുക.

ഓധാई - ഖീം മയക്കം.

ഓധാ - വിം തലകീഴായ ; —ലേടനാ-
അം കമഴ്ന്നു കിടക്കുക.

ഓധാനാ - സം കമിഴ്ത്തുക.

ഓകാത - ഖീം (वक्त का बहु०)
സമയം ; നില ; സ്ഥാനം ;
മുലധനം ; ശക്തി ; —बसरी -
ഖീം നിത്യം ; —നിത്യം ഉപ
കരണം ; സമയം കഴിയ്ക്കൽ ;
—बसर करना -സം നിത്യവൃത്തി
കഴിയ്ക്കുക ; സമയം കഴിയ്ക്കുക.

ഓഘട്ട - പും വിഷമം ; കഴപ്പം ;
ഭർഗ്ഗമം.

ഓഘട്ടു - പും അപേക്ഷാമതക്കാ
രൻ ; ആലോചനയില്ലാത്ത
വൻ.

ഓഘക - ക്രിം അചാനക യാദൃച്ഛിക
മായി ; പെട്ടെന്നു്.

ഓഘട്ട - പും കഠിനാई കഷ്ടപ്പാടു് ;
വിഷമം ; ന്യായമുട്ടു്.

ഓഘിത്യ - പും ഭൗമിത്യം.

ഓഘാർ - പും പണി ആയുധങ്ങൾ.

ഓടനാ } സം കാച്ചുക ; തിളപ്പി
ഓടാനാ } ക്കുക ; കുറക്കുക ; അം
കുറക്കുക.

ഓടർ - വിം തന്നിഷ്ടം അനുസ
രിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുന്ന.

ഓടാർ - പും ഭൗമ്യം.

ഓഘോഗിക - വിം തൊഴിൽ സംബ
ന്ധമായ (official).

ഓർ - अव्यം ഉം ; വേറെ ; മറു്.

ഓർ - ഖീം സ്ത്രീ ; ഭാര്യ.

ഓർസ - പും ധർമ്മപത്നിയിൽ
ജനിച്ച സന്താനം.

ഓലാട - ഖീം സന്തതി ; സന്താനം.

ഓലിയാ - പും മുഹമ്മദീയ മത
പ്രകാരമുള്ള സിദ്ധൻ ; ഭിക്ഷു.

ഓവൽ - വിം അവൾ ഒന്നാമത്തെ.

ഓഘ - ഖീം ദ്വാ മരുന്നു്.

ഓസത - പും ശരാശരി.

ഓസർ - പും അവസരം ; സമയം.

ഓസാന - പും അവസാനം; ശാന്തി;
പ്രജ്ഞ; അറിവ്; —**खता**
होना - അവരക്ഷക; ബോധം
കെടുക.

ഓസാഫ - പും ഗുണങ്ങൾ; വിശി
ഷ്ടത; പ്രത്യേകത.

ക

കങ്കട - പും ചരൽക്കല്ല്.

കങ്കുല - വിം ചരലുള്ള.

കങ്കണ - പും ക്കണ വള.

കങ്കാല - പും അസ്ഥികൂടം.

കങ്കൗआ } പും പട്ടം (kite)
कनकौआ }

കങ്കുരീ - സ്ത്രീ കക്ഷം; കക്ഷത്തി
ലുണ്ടാകുന്ന കുരു.

കങ്കനീ - സ്ത്രീ ചുമരിന് ചുറ്റുമുള്ള
വളര.

കങ്കാ - പും കങ്കാമൃഗം.

കങ്കാല - വിം ഭരിത്രനായ.

കങ്കാലി - സ്ത്രീ ദാരിദ്ര്യം.

കങ്കൂ - പും ശിവരം; ഗോപു
രം.

കങ്കി - സ്ത്രീ ചിപ്പ്; —**चोटी** - സ്ത്രീ
ആഡംബരം; —**चोटी करना** -
മടി ചീകുക; അണിഞ്ഞൊരു
ങ്ങുക.

കങ്കന - സ്ത്രീ സ്വപ്നം.

കങ്കനീ - സ്ത്രീ വേഗ്യ; നന്തകി.

കങ്കുക - പും കപ്പായം.

കങ്കുകി - സ്ത്രീ റെതക; ബുളുസ;

പും അന്തഃപുര രക്ഷകൻ;
ദപാരപാലൻ; പാമ്പ്.

കങ്ക - പും താമര; ബ്രഹ്മാവ്;
തലമുടി.

കങ്കു - വിം പുകനിറത്തിലുള്ള;
കാക്കി നിറത്തിലുള്ള; പും
കാക്കിനിറം.

കങ്കു - പും പാമ്പിന്റെ മുഖം
ഒരു വർഗ്ഗം.

കങ്കു - വിം പിശുക്കുള്ള.

കങ്കു - സ്ത്രീ പിശുക്കു; ലുബ്ധ്.

കങ്ക - പും മുള; വിഷ്ണു;
സുചിയുടെ മന.

കങ്കി - സ്ത്രീ ചെറിയ ആണി;
ചുണ്ടൽ; പാതാളക്കരണി;
ഒരു ശിരോഭൂഷണം.

കങ്കി - വിം മുളനിറമായ; തട
സ്സുള്ള.

കങ്ക - പും ചെവിവരെ മുട്ടുന്ന
ഒരുതരം തൊപ്പി.

കങ്ക - പും കഴുത്തു; ധ്വനി; കണ്ടു
നാളം.

കങ്ക - വിം കാണാപ്പാറമാക്കിയ.

കങ്ക - പും ഒരു കണ്ണാഭരണം.

കങ്ക - വിം ജ്വാനി കാണാതെ
പരിച്ച.

കങ്കി - സ്ത്രീ ഒരുതരം ചെറിയ
മാല; തുളസിമാല.

കങ്ക - പും ചാണകവറളി.

കങ്കി - സ്ത്രീ ഒരുതരം വിളക്കു.

കുടേരാ - പും പഞ്ഞിനന്നാക്കുന്ന
വൻ.

കുത - പും ഭക്താവു്.

കുതാ - സ്ത്രീം പഴയുണി; കീറ
യുണി.

കുത - പും കിഴങ്ങു്; കൽക്കണ്ടം.

കുതന - പും നാഗം.

കുതര - പും ഗുഹ; അങ്കുശം.

കുതരാ - സ്ത്രീം ഗുഹ.

കുതീല - സ്ത്രീം ഒരു തരം വിളക്കു്;
ഗളോപ്പു്.

കുതുക - പും പത്തു്.

കുതാ - പും തോരം; ചുമൽ;
—കാലനാ - അം ഉത്സാഹം കുറ
യുക; —കേന - സം സഹായി
ക്കുക.

കുത - പും വിറ; പാളയം.

കുതകുതീ - സ്ത്രീം വിറച്ചു തുള്ളൽ.

കുതന - പും തുരതരാഹുട്ട വിറയൽ.

കുതനാ - അം വിറയ്ക്കുക.

കുതനീ - സ്ത്രീം കമ്പനി.

കുതാ - പും മുളവാരി; (പക്ഷിപി
ടിത്തക്കാരൻ പക്ഷികളെ
കുടക്കുന്ന വാതിലിനുള്ളിൽ
ഒരു കുടം); —കാരനാ യാ
ലഗാനാ - പക്ഷികളെ കുടക്കുക;
അന്യരെ ചതിച്ചോടിച്ച
കീഴടക്കുക.

കുതാനാ - സം കാരനാ വിറപ്പിക്കുക;
കുതാനി - സ്ത്രീം കുടക്കുക; പേടിപ്പി
ക്കുക.

കുതായമാന - വിം വിറയ്ക്കുന്ന;
ഇളക്കുന്ന.

കുതപിത - വിം വിറകൊണ്ടു;
ഭയന്ന.

കുത - പും സൈന്യത്തിന്റെ
കൂടാരം; പാളയം.

കുതപുത - വിം ഭാഗ്യംകെട്ട.

കുതല - പും കമ്പിളി; പുതപ്പു്.

കുത } പും ശമ്പു്; ചിപ്പി;
കുതുക } ആന.

കുതല - പും താമര; —കാട്ടാ - പും
താമരവിത്തു്.

കുത - വിം അനവധി; പല;
—കുത - ചില; പല.

കുതകുതീ - സ്ത്രീം കക്കരിയ്ക്കു്; വെള്ള
രിയ്ക്ക.

കുതനാ - പും } വള.
കുതനീ - സ്ത്രീം }

കുതകുതാ - പും 'ക' മുതൽ 'ഹ'
വരെയുള്ള അക്ഷരമാല.

കുതാ - പും ദുരൂഹി; ഒരു വാദ്യ
വിശേഷം.

കുത - പും കക്ഷം; മുറി (room);
തരം; കക്ഷക്കുരു; ശ്രോണി.

കുതാ - സ്ത്രീം പരിധി; ക്ലാസ്സ്;
സമാനത; കക്ഷം.

കുതരി } സ്ത്രീം കക്ഷത്തിലുണ്ടാ
കുതരീ } കുന്നകുരു.

കുതാ } പും ചുമരിലുള്ള വളയം;
കുതാ } വക്കു്; വരമ്പു്; ക്ലിം തീര
ത്തിൽ; അടുത്തു്; വേറിട്ടു്.

കവ - പും തലമുടി; ഉണങ്ങിയ
വൃണം; കൂട്ടം; മേഘം;
—വീധന - തലയിൽക്കേറി
ചെവി തിന്നുക.

കവക - സ്ത്രീം ചവിട്ടുകൊണ്ടുണ്ടായ
പരുക്കു്.

കവകവ - പും ജല്പനം; അസംബ
ന്ധമായ സംസാരം.

കവകവാന - അം ചിലയ്ക്കുക;
പല്ലു് കടിയ്ക്കുക.

കവകന - അം ചതയുക; ഉളുക്കുക;
പരുക്കുപറുക.

കവപച്ചിയാ - പും കവപച്ചി കാത്തി
കനക്കുരം; സ്ത്രീകൾ നെറ്റി
യിൽ പതിയ്ക്കുന്ന മിന്നുന്ന
ഒരുതരം പുളളികൾ.

കവകുട - പും നല്ലവണ്ണം അടിയ്ക്കു
കയും ചവിട്ടുകയും ചെയ്യൽ;
വയറു നിറയെ ഭക്ഷണം കഴി
യ്ക്കൽ.

കവരന - സം ചവുട്ടിത്തേയ്ക്കുക;
വയറുനിറയെ ഭക്ഷണം കഴി
യ്ക്കുക.

കവര - പും പച്ചക്കുരുട്ടിക്കായ;
കപ്പ; ചപ്പുചവറു്.

കവഹരി - സ്ത്രീം കച്ചേരി; കോടതി.

കവാർ - സ്ത്രീം അപകുപത; പരി
ചയക്കുറവു്.

കവാരന - സം വസ്ത്രം അലക്കുക.

കവാര - പും ഒരുതരം ചേമ്പു്.

കവിയാന } അം ഭയപ്പെടുക;
കവാന } അധീരനായിപിന്മാ
റുക; ലജ്ജിയ്ക്കുക.

കവുര - പും ഇടിച്ച് ചതച്ച്
ഉപ്പിലിട്ടതു്; —നികാലന -
സം നല്ലൊന്നു മട്ടിയ്ക്കുക.

കവോടന - സം കഷ്ടപ്പെടുത്തുക;
ഭുവിപ്പിയ്ക്കുക.

കവുടി } സ്ത്രീം ഒരുതരം പൂരി;
കവുരി } ഒരു പലഹാരം.

കവ - വിം പച്ചയായ; ഉറപ്പി
ല്ലാത്ത; വേവിയ്ക്കാത്ത; ശക്തി
കുറഞ്ഞ; പാകമാവാത്ത;
—കിട്ടാ ഖോലന - സം രഹ
സ്വം വെളിവാക്കുക;
—ധാഗ - സം മിശ്രമാകുന്നു;
നിരുപയോഗവസ്തു; —മാല -
അസംസ്കൃത പദാർത്ഥം;
—കിട്ടാ യാ ഹാല - പും ശരി
യ്ക്കുള്ള വിവരങ്ങൾ; രഹ
സ്വം.

കവു രസുർ - സ്ത്രീം ചോറു്, ചപ്പാ
ത്തി തുടങ്ങിയ കേവലം
വെള്ളത്തിൽ പാകംചെയ്ത
ആഹാരസാധനങ്ങൾ.

കവു സടു - സ്ത്രീം ചരലിട്ടു് ഉറ
പ്പിയ്ക്കാത്ത നിറത്തു്
(റോഡു്).

കവു - സ്ത്രീം അർദ്ധ്വ മേമ്പു്.

കച്ചെ വച്ചെ - പും ചെറുചെലുത്തു.

കട - പു. ജനമധ്യപ്രദേശം ;
നദി, തടാകം മുതലായവ
യുടെ തീരം ; ഗുജറാത്തിലെ
ഒരു പ്രദേശം.

കടപ - പു. കടുത ആമ.

കടനി - ളീം കടനി മുട്ടുകാൽ
വരെ കയറി ഉടുത്ത വസ്ത്രം ;
താറുക്കുന്നരീതി ; അരിപ്പ.

കടര - പു. നദീതടം താറുക്കുന്ന
തീര പ്രദേശം (ഇവിടം നന്ന
വുള്ളതിനാൽ ഫലഭൂയിഷ്ഠമാ
യിരിക്കും).

കട - ക്രി. കുള ഒട്ടം ; കുറെ ;
ഒന്നും ; വി. കുറച്ചു.

കട - പു. ആമ.

കടാ - പു. സ്രീകുമാര വസ്ത്രം ധരി
ക്കുന്ന രീതി ; താറുക്കൽ ;
താറുക്കൽ.

കട - പു. ടേപ്പാപ്പന വളവു ; കുറവ്.
വി. വളഞ്ഞ.

കട - പു. വെറുതെ തക്കി
ക്കുന്നവൻ.

കട - വി. മഷിപോലെ കുറ
ത്ത ; മഷി എഴുതിയ (കണ്ണു).

കട - പു. കണ്ണുഴുവാനുള്ള
മഷിവെക്കുന്ന ഡപ്പി ; മഷി
ക്കുട്ട്.

കട) ളീം കണ്ണുഴുതാനുള്ള
കട) മഷി.

കട - പു. കടര

കട - ളീം മരണം ; ഭാഗ്യം.

കട - ളീം നാഗഹനി - ളീം ആകസ്മിക
മൃത്യു ; അകാല മരണം.

കട - പു. കൊള്ളക്കാരൻ.

കട - ക്രി. വിചാരിച്ചിരി
ക്കുന്നു ; പെട്ടെന്ന് ; ഭാഗ്യ
വശാൽ.

കട - ളീം കൊള്ള ; ചതി.

കട - പു. കലഹം ; കേസ് ;
തർക്കവിഷയം.

കട - ളീം വളവു ; വക്രത ;
ദൃഷ്ടം.

കട - പു. കട

കട - പു. കട

കട - പു. സൈന്യം ; പാളയം ;
പുൽപായ ; കൂട്ടം ; വള.

കട - അ. പല്ലു കടിക്കുക.

കട - വി. കടിക്കുന്ന സ്വഭാവ
മുള്ള.

കട - പു. മരക്കുട്ട് ; പക്ഷി
ക്കുട്ട്.

കട - ളീം വില്ലന ; കുറവ്.

കട - അ. മുറിയുക ; കഴിയുക.

കട - ളീം മുറിയുന്നതുള്ള ആയു
ധം ; മുറിക്കൽ ; കോയത്തു.

കട - പു. ചെറിയ അങ്ങാടി ;
എരുമയുടെ കട്ടി.

കട - പു. കട

കട - പു. ചക്ക ; പ്ലാവ്.

കട - വി. കട

കടാई - ഖീം കൊയ്ത്തു്; കൊയ്ത്തു കൂലി.

കടാകട - ഖീം 'കടകട' ശബ്ദം; യുദ്ധം.

കടാകടീ - ഖീം കൊല.

കടാക്ഷ - പും കടാക്ഷം; പരിഹാസം.

കടാനാ - സം മുറിച്ചിരിക്കുക.

കടാര - ഖീം കറാരി.

കടാവ - പും മുറിക്കൽ; വെട്ടിമുറിക്കൽ; കൊത്തി ഉണ്ടാക്കുന്ന വിചിത്രവേല.

കടാസ - പും കാട്ടുപൂച്ച.

കടാഹ - പും കടാഹ വലിയ പാത്രം; വട്ടളം.

കടി - ഖീം കമര അർദ്ധം;

—ബദ്ധ - വിം സന്നദ്ധനായ; ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായ;

—ബന്ധ - പും കമരബന്ധ അറപ്പട്ട; സ്ത്രീകൾ അരയിൽ ധരിക്കുന്ന ഒരുതരം ആഭരണം (അരഞ്ഞാണം); മേഖല.

കടീലാ - വിം മട്ടുകുട്ടുള്ള; തീക്ഷ്ണമായ; ആകർഷണീയമായ.

കടു - വിം കടുവാ കയ്ക്കുള്ള; ഇഷ്ടമില്ലാത്ത; —താ - ഖീം കയ്ക്കു്.

കടുകി - ഖീം കടുത്തവാക്കു്; അനിഷ്ടവചനം.

കടോര - പും കിണ്ണം; കപ്പു്.

കടോരി - ഖീം ചെറിയ കിണ്ണം.

കടോതീ - ഖീം കിഴിവു്; കമ്മീഷൻ.

കടര - വിം കടിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള; ദുഷ്ടനായുള്ള;

തന്റെ വിശ്വാസത്തിലുറച്ചു

നില്ക്കുന്ന; അന്ധവിശ്വാസ

മുള്ള; —ദുര്മന - പരമശത്രു.

കടാ - വിം തടിച്ചു; ശക്തിയുള്ള.

കടാ - പും നാലുമുഴവും നാലംഗു

ലവും വിസ്തൃതമായ ഭൂമി

(ഏക്കർ പോലുള്ള ഒരുവ

തോതു്); ധാതുക്കൾ ഉരുക്ക

വാനുള്ള മുള.

കടു - പും അഴികളിട്ട വലിയ

മരക്കുടു്; മരംകൊണ്ടുണ്ടാ

ക്കിയ ഒരു വലിയ പാത്രം

(പാത്തി); മാപ്പെട്ടി.

കടപുതലി - ഖീം മരപ്പാവ.

കടഫോട്ടാ } പും മരംകൊത്തി

കടഫോട്ടുവാ } പക്ഷി.

കടമലിയാ - പും കപടസന്യാസി.

കടഹ്സി - ഖീം കള്ളച്ചിരി.

കടിന - വിം പ്രയാസമുള്ള; കഠോര

മായ; കട്ടിയുള്ള; ഖീം ബുദ്ധി

മടു്.

കടിനാई - ഖീം സദ്യ വിഷമത;

പ്രയാസം; കഷ്ടത.

കടുവാനാ } ഖം ഉണങ്ങി മരംപോ

കടുവാനാ } ലെയായിത്തീരുക.

കടര - വിം നിർദ്വയനായ; കഠിന

മായ.

കർത - ഖീം } വലിയ മറപ്പാ
കർതാ - പും } തും ; പാത്തി.
കർതീ - ഖീം }

കടുക - ഖീം ഇടിമുക്കം ; മൃത
ചൂട് ; —कर बोलना - കോപി
ചുസംസാരിയ്ക്കുക.

കടുകുടാനാ } സം 'കട' കട' എന്ന
കടുകനാ } ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക.

കടുകുടാഹ് - ഖീം മുക്കം ; 'കട
കട' ശബ്ദം.

കടുവാ - വിം കടുവാ കയ്യുള്ള ;
അപ്രിയമായ.

കടാ - വിം കട്ടിയുള്ള ; കറോര
മായ.

കടാई - ഖീം കാരീമ്പും ; കടുപ്പം.

കടാകാ - പും പൊട്ടുന്ന ശബ്ദം ;
ഉപവാസം ; कड़ाके का - വിം
ശക്തിയായ ; കഠിനമായ.

കടാഹ് } പും വലിയ വൃത്താകൃതിയി
കടാഹാ } ലുള്ള ഒരു പാത്രം (ചീന
ചട്ടി).

കടാഹീ - ഖീം ചെറിയ ഇരുമ്പു
പാത്രം (ചെറിയ ചീനചട്ടി).

കടീ - ഖീം അയക്കോൽ ; ചങ്ങല
ക്കണ്ണി ; ദുഃഖം.

കടുവാ - വിം കയ്യുള്ള ; കടുരസ
മുള്ള ; —तेल - പും പെരുങ്കുട
കെണ്ണ.

കടുവാനാ - അം കയ്ക്കുക ; ചീത്ത
യാവുക ; ഉറക്കമില്ലാത്തതി

നാൽ കണ്ണിൽ കറട്ടു വീണ
പോലെ വേദന തോന്നുക.

കടുനാ - അം പുറപ്പെടുക ; വെളി
യിൽ വരിക ; കൊഴുക്കുക.

കടാई - ഖീം ഇരുമ്പുപാത്രം
(ചീനചട്ടി) ; പുറത്തെടുക്കൽ ;
പുറത്തെടുക്കാനുള്ള കൂലി.

കടാവ - പും വിചിത്രമായ തയ്യൽ.

കടീ - ഖീം ഒരുതരം കൂട്ടാൻ ;
കറി ; കാളൻ.

കണ } പും രവാ തരി ; ചെറിയ
കണികാ } കഷണം ; പൊടിയരി.

കുത - പും ചേനയുടെ മുമ്പ ; നിബ്ബ് ;
കഷണം ; ദാഗം.

കുതന - अव्यം തീരെ ; ഒരി
യ്ക്കലും ഇല്ല.

കുതई - अव्यം തീരെ ; മുഴുവൻ ;
വിം അവസാനത്തെ ; ഒടു
ക്കത്തെ.

കുതഖുദാ - പും ഗുഹനാഥൻ.

കുതനാ - അം നുല്കപ്പെടുക.

കുതഖ - പും ലേഖ ലേഖനം.

കുതരന - ഖീം തുണി, കടലാസു
മുതലായവ വെട്ടിയാൽ
ശേഷിയ്ക്കുന്ന കഷണം ; ചപ്പു
ചവറ്.

കുതരനാ - സം കത്രിയ്ക്കുക ; വെട്ടുക.

കുതരനീ - ഖീം കൈ കത്രിക ;
(scissors).

കുതർവ്യാത - ഖീം കത്രിയ്ക്കൽ ;
വെട്ടിമറിയ്ക്കൽ ; ധർമ്മസങ്കടം.

കുറ്റം - പു. (കുറ്റം കുറ്റം) കഷണം; തുടങ്ങും; ഒരു തുടങ്ങി (വെള്ളം തുടങ്ങി).

കുറ്റം - സ. മുറിപ്പിക്കുക; കുറ്റിക്കുക.

കുറ്റം, കുറ്റം - പു. കൊല; —കുറ്റം അം - കൂട്ടുകൊല; —കുറ്റം - കൊല്ലുന്നവൻ; കൊല്ലാൻ.

കുറ്റം - ക്ഷി. ഉണ്ടാക്കൽ; നിർമ്മണം; ശൈലി; വി. മുറിച്ചു.

കുറ്റംകുറ്റം - പു. ഇടയ്ക്കു കയറി പറയൽ.

കുറ്റം - ക്ഷി. നൽ നൽകൽ; നൽകുന്നതിനുള്ള കൂലി.

കുറ്റം - ക്ഷി. നിര; വരി; —കുറ്റം - സ. വരിനിരക്കുക.

കുറ്റംപയ - ക്ഷി. കർമ്മം എത്രയോ; പല; ഏതാനും ചില.

കുറ്റം - ക്ഷി. കുറ്റം കുറ്റം

കുറ്റം - പു. ഒരുതരം ചെറിയ വാൾ; കുറ്റം.

കുറ്റം - ക്ഷി. കുറ്റം; കുറ്റം; ചെറിയവാൾ; ഒരു തരം തലപ്പാവ്; ലോഹങ്ങൾ മുറിക്കുന്ന കുറ്റം.

കുറ്റം - വി. കുറ്റംകുറ്റം മരത്തിന്റെ നിറത്തിലുള്ള.

കുറ്റം - പു. തുടങ്ങും പാട്ടം കലത്തോഴി ലായിട്ടുള്ള ഒരു കുറ്റം.

കുറ്റം - പു. കുറ്റംകുറ്റം മരം; (വാസന പാക്കുണ്ടാക്കുവാൻ ഈ മരത്തിന്റെ കഷായം ഉപയോഗിക്കുന്നു) ആ മരത്തിന്റെ ചാറ് (catechu).

കുറ്റം - പു. കുറ്റം

കുറ്റം - പു. കുറ്റം പറയുന്നവൻ; പുറംപുറംപറയുന്നവൻ.

കുറ്റം - പു. കുറ്റംകുറ്റം പുറംപുറം പറയുന്നവൻ.

കുറ്റം - പു. കുറ്റം പറയൽ; ഉക്തി (statement).

കുറ്റം - ക്ഷി. വാക്കുകൾ; കുറ്റം; പറയൽ.

കുറ്റം - വി. പറയത്തക്ക; നിർദ്ദേശിക്കുക.

കുറ്റം - ക്ഷി. കുറ്റം പഴയ തുണികൾ കൂട്ടിത്തുണ്ടാക്കിയ വിരിപ്പ്.

കുറ്റം - പു. കുറ്റം } കുറ്റം വസ്തു; കുറ്റം - ക്ഷി. } കുറ്റംവസ്തു; ഇതിവൃത്തം (plot).

കുറ്റം - ക്ഷി. കുറ്റം വസ്തുവസ്തു പറയൽ.

കുറ്റം - വി. പറയപ്പെട്ട.

കുറ്റം - പു. കുറ്റംകുറ്റം.

കുറ്റം - പു. കുറ്റം വസ്തു; കുറ്റം; കുറ്റം; കുറ്റം.

കുറ്റം - ക്ഷി. കുറ്റംകുറ്റം; കുറ്റംകുറ്റം; കുറ്റംകുറ്റം; കുറ്റംകുറ്റം; കുറ്റംകുറ്റം; കുറ്റംകുറ്റം.

ടം; വീട്; —**കുടാ** - വീട്ടിലെ
കാരണവർ; ഗൃഹനാഥൻ;
—**കുടാർ** - വിവാഹം.
കുട - പു. ഉയരം (പ്രാണിക
ളുടെ); **കുടേ** **ആദമ** - ആളോ
ളം പൊക്കമുള്ള; **പസ്താ കുട** -
മുണ്ടനായ; —**ആവർ** - പൊ
ക്കം കൂടിയ (മനുഷ്യൻ); നീള
മുള്ള.
കുടന - പു. ഹിംസ; ദുഃഖം;
നാശം; യുദ്ധം; പാപം.
കുടമ - പു. കടമ്പമരം; അതിന്റെ
ഫലം.
കുടമ - പു. കാലു; കാലടി;
പാദം; —**കോട** - അന്യരുടെ
കാലു ചുംബിയ്ക്കുന്നവൻ;
അന്യരെ ആഗ്രഹിച്ചു കഴിയു
ന്നവൻ; —**കുടാ** - വേഗം
നടക്കുക; പ്രവർത്തിക്കുവാൻ
സന്നദ്ധനാവുക; —**കുടമ**
ചലനാ - അനുകരിയ്ക്കുക;
ക്രമേണ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുക;
—**രജനാ** - ആരംഭിയ്ക്കുക; —
ശരീഫ - പു. പരിശുദ്ധപാദം;
അപവിത്രപാദം (വ്യംഗ്യ
മായി).
കുടർ - സ്ത്രീ. ആദരവ്; ബഹുമാ
നം; മാതൃ; പരിമാണം;
—**കുടാ** **ദാന** - ആദരയ്ക്കാനറി
യുന്ന; ഗുണഗ്രാഹിയായ.

കുടർ } സ്ത്രീ. ഭീരുത്വം.
കുടരാർ }
കുടരാനാ - അം ഭരണാഭ്യർത്ഥക.
കുടർ - വി. കത്തിതമായ;
ചീത്ത; അത്മഹീനമായ;
പു. ചപ്പച്ചവറ് (അടിച്ചുകൂട്ടി
യതു്).
കുടർ - വി. പിശുക്കനായ.
കുടലി - സ്ത്രീ. വാഴ; വാഴപ്പഴം.
കുടാ - അവ്യം കവ എപ്പോൾ;
യദാ-കുടാ-വല്ലപ്പോഴും.
കുടാകാർ - വി. വിശുദ്ധിയായ.
കുടാചാർ - പു. ദുഷിച്ച നടപടി.
കുടാചി - വി. ശായമ ഒരു പക്ഷെ.
കുടാപി - ക്രി. ഒരിയ്ക്കലും.
കുടീ - വി. കുമ്പി ശാഠ്യക്കാരനായ.
കുടീമ - വി. പुरാനാ പ്രാചീനമാ
യ; വളരെ പഴക്കമുള്ള.
കുടീമി - വി. പഴയ; പെൺ
ണികമായ.
കുടാവർ - വി. കുടാ ഉയർ;
പൊക്കം കൂടിയ.
കുടൂ - പു. മത്തങ്ങ; കമ്പളങ്ങ.
കുടൂക - പു. കമ്പളങ്ങ ചെറു
താക്കി മുറിയ്ക്കുന്ന ഒരുതരം
ഭാരമുള്ള പാത്രം.
കുട - പു. ചെറിയ കഷണം
(atom); കണിക; തുള്ളി;
എച്ചിൽ; ശാരീരികശക്തി;
ഭിക്ഷാനം; തരി; സത്തു്;

(സമാസത്തിൽ കാന ശബ്ദത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപം. जैसे कनपटी).

കനക - പും സ്വർണ്ണം; ഉമ്മത്തിൻ കായ്; ഗോതമ്പ്; ഗോതമ്പു മാവ്.

കനകടാ - വിം കാതുമറിഞ്ഞ.

കനകനാനാ - അം ചെറിയ ക (ചേമ്പ് മുതലായ കിഴങ്ങുകൾ തൊട്ടാലോ, തിന്നാലോ ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിച്ചൽ); അരുചികരമായിത്തോന്നുക.

കനകീ - സ്ത്രീം ദേം കണിക

कनकौआ - പും പട്ടം (kite).

कनखजूरा - പും പഴുതാര (വിഷമുള്ള ഒരു പ്രാണി).

कनखा - പും തളിത്; ശാഖ; ചില്ല.

कनखियाना - സം ഏകകണ്ഠിത നോക്കുക; കടാക്ഷിക്കുക; കണ്ണുകൊണ്ട് ഇംഗിതം സൂചിപ്പിക്കുക.

कनखी - സ്ത്രീം കടക്കണ്ണ്; ഏകകണ്ണ്; —मारना - (मुहा०) കണ്ണുകൊണ്ട് നിരോധിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ സൂചിപ്പിക്കുക.

कनगुरिया - സ്ത്രീം ചെറുവിരൽ.

कनटोप - പും ക്നോപ്പ് ചെവിവരമുറ്റുന്ന ഒരുതരം തൊപ്പി.

कनपटी - സ്ത്രീം ചെവിയുടേയും കണ്ണിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള സ്ഥലം; ചെന്നി.

कनफुँकवा } പും ചെവിയിൽ മന്ത്രം
कनफुँका } കൊതിക്കൊടുക്കുന്നവൻ; ഗുരുനാഥൻ; മന്ത്രം ശ്രവിച്ചവൻ; ശിഷ്യൻ.

कनफुसका - പും ചെവിയിൽ മന്ത്രിയ്ക്കുന്നവൻ; സ്വകാര്യം പറയുന്നവൻ.

कनफुसकी - സ്ത്രീം ചെവിയിൽ മന്ത്രിയ്ക്കൽ; രഹസ്യം പറയൽ.

कनरसिया - പും സംഗീതപ്രിയൻ.

कनस्तर - പും എണ്ണ, നെയ്യ് ആദി വയ്ക്കുന്ന പാട്ട (ടിൻ).

कनाअत - സ്ത്രീം സന്തോഷം; തൃപ്തി; സമാധാനം.

कनात - സ്ത്രീം തടിച്ച തുണികൊണ്ടുള്ള കർട്ടൻ (screen).

कनिक - സ്ത്രീം ഗോതമ്പ്; ഗോതമ്പു മാവ്.

कनिका - സ്ത്രീം കണികാ ലേശം; ചെറുതൂണും; (particle).

कनिष्ठ - വിം പ്രായം കുറഞ്ഞ; ഇളയ (സഹോദരൻ).

कनिष्ठा - സ്ത്രീം ഇളയ (സഹോദരി); അനുജത്തി.

कनी - സ്ത്രീം വജ്രത്തിന്റെ ചെറിയ കഷണം; പൊടിയരി.

കനീജ - ഖീം ദാസി; വേലക്കാരി.

കനീനിക - ഖീം കൃഷ്ണമണി.

കനേടി - ഖീം ചെവിപിടിച്ച തിരുമ്മൽ.

കനേര - പും അരളിമരം; അലറി മരം.

കനൗടാ - വിം ഒരറക്കണ്ണുള്ള; അംഗഹീനനായ; നാണമില്ലാത്ത; കളങ്കമുള്ള; കടപ്പെട്ട; പും അടിമ; ക്രൂരദാസൻ.

കനൗതീ - ഖീം ഗുഹയുടെ ചെവി അല്ലെങ്കിൽ ചെവിയുടെ അറ്റം; ചെവി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കൽ; ഒരു കണ്ണാഭരണം.

കന്ദ - പും പഞ്ചസാര; കൽക്കണ്ടം; വിം നല്ലമരക്കുരു.

കന്ദന - പും കഴിക്കൽ; കൊത്തുപണി.

കന്ദി - വിം പട്ടത്തിന്റെ വാൽ; പട്ടത്തിന്റെ വക്കു; —ദാർ - വിം വക്കത്തുള്ള; തിരത്തുള്ള.

കന്യാ - ഖീം പുത്രി; കന്യക.

കന്ഹാई } പും ശ്രീകൃഷ്ണൻ; ഉററ
കന്ഹैया } മിത്രം.

കപട - പും ധോഖാ കളവു; ചതി.

കപടന - സം മുറിച്ച വേർപെടുത്തുക; മുറിച്ച ചെറുതാക്കുക.

കപടി - വിം കപടമുള്ള; ചതിയനായ.

കപട്ഛന } പും തുണിയിലിട്ടു
കപട്ഛാന } അരിയ്ക്കൽ; വിം
നേർത്തുള്ള.

കപടാ - പും വസ്ത്രം.

കപാർ } പും തലയോട്ടം; തല;
കപാൽ } നെറ്റിത്തടം; പിച്ച്
ച്ചട്ടി; ഭാഗ്യം; വിധി.

കപാസ - ഖീം പരുത്തിച്ചെടി.

കപിങ്ഘ - പും വിളാമരം; വിളാപ്രഭം (wood-apple).

കപില - വിം മൂർക്കക്കിനിറമുള്ള; ചെമ്പിച്ച; വെളുത്ത; തവിട്ടുനിറമുള്ള; നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയമുള്ള; പും അഗ്നി; സൂര്യൻ.

കപിലാ - ഖീം തവിട്ടു നിറമുള്ള പശു; വെളുത്ത പുളിയുള്ള പശു; വെളുത്തനിറത്തിലുള്ള പശു; വിം ശുദ്ധഹൃദയയായ.

കപിശ - വിം മടമേലാ കുറുപ്പു മഞ്ഞയും കലർന്ന തവിട്ടു നിറത്തിലുള്ള.

കപൂത - പും ഭൃഗുപദാവിയാലുപുത്രൻ.

കപൂതീ - ഖീം പുത്രന്റെ ചീത്ത നടപടി.

കപൂർ - പും കപ്പുരം: —ഖാനാ - വിഷം കടിക്കുക.

കപൂർ - പും നാറ്റുനാറ്റിഗുഹയുടെ അണ്ഡകോശം.

കപൂരി - വിം ഇളംമഞ്ഞ നിറമുള്ള; കപ്പുരം കൊണ്ടുള്ള.

കപോത - പും മാടപ്രാവു.

കപോല - പും കവിർത്തടം.

കഫ - പും കഫം.

കകു - പും പത; കഫം; ളീം ഉള്ളുകാൽ; ഉള്ളുകൈ.

കകുന - പും ശവം മുടുന്ന വസ്ത്രം;

—खसोट - वि० പുണ്യനായ;

ലോഭിയായ; —को कौड़ी न

होना वा रहना വളരെ ദരിദ്ര

നായിത്തീരുക; —फाड़कर

बोलना या चिहाना വളരെ

ഉറക്കെ സംസാരിക്കുക;

—सिर पर बांधना - മരിക്ക

വാൻ കൂടി തൂങ്ങുവാൻ.

കകുനാന - സം തുണികൊണ്ടു

ശവം മറവു ചെയ്യുക.

കകുനീ - ളീം ശവത്തിന്റെ കഴ

ത്തിലിട്ട തുണി; സന്യാസി

മാരുടെ കഴത്തിലിട്ട

തുണി.

കകുനചोर - പും മഹാകള്ളൻ;

ദുഷ്ടൻ.

കകുസ - പും കൂട്; ഇരുട്ടമുറി;

കാരാഗൃഹം; അസ്ഥി

പഞ്ചരം.

കകാലത - ളീം ജാമ്യം.

കകീല - പും ജാമ്യക്കാരൻ.

കകുഫാര - പും പാപങ്ങൾക്കുള്ള

പ്രായശ്ചിത്തം.

കകു - ളീം ചെരുപ്പ്; പാദ

രക്ഷ.

കവ - ക്രി० എപ്പോൾ; ഒരിക്കലും

ഇല്ല.

കവട്ടി - ളീം കട്ടികൾ രണ്ടു സംഘ

മായി കളിക്കുന്ന ഒരു കളി:

മാസ്സ് കളി.

കവർ - ളീം ദേം കവ

കവരാ - വി० വെളുത്ത നിറത്തിൽ

കറുത്തതും, മഞ്ഞയും മായ

പുള്ളികളുള്ള; പലതരം

പുള്ളികളുള്ള.

കവല - ക്രി० മുമ്പ്; വി० മുമ്പുള്ള;

മുമ്പിലത്തെ.

കവാ - ളീം നീണ്ട അയവുള്ള

ഉടുപ്പ്.

കവാട്ട് - പും ഉപയോഗമില്ലാത്ത

സാമാനം; ഉപയോഗത്തു

മായ പ്രവൃത്തി.

കവാട്ടിയാ } പും പഴയ സാമാന

കവാട്ടി } ണർ വില്ക്കുന്നവൻ.

കവാബ - പും പൊരിച്ച മാംസം;

—करना - തീർപ്പാക്കുക.

കവാബി - പും പൊരിച്ച മാംസം

വില്ക്കുന്നവൻ; മാംസാഹാരി.

കവാർ - പും വ്യാപാരം; വ്യവ

സായം.

കവാലാ - ളീം തീരാധാരം; പ്രമാ

ണം.

കവാഹ്ത - ളീം ദുഷ്ടം; ബുദ്ധി

മുട്ട്; കഴപ്പം.

കവീർ - വി० മഹാനായ; വലിയ.

കവീരാ - പും മഹാപാപം.

കവീല - പും വസ്ത്രം ; ജാതി.

കവീലാ - പും സംഘം ; സമൂഹം ;
വംശം ; പരമ്പര ; **ഈ** സ്ത്രീ ;
ഭായ്യ.

കവുതര - പും മാടപ്രാവു.

കവുല - **വി**ം സ്വീകാര്യമായ ;
സമ്മതമുള്ള ; — **സുര** - സുന്ദര
ഗാത്രമുള്ള.

കവുലനാ - **സ**ം സമ്മതിയ്ക്കുക ;
സ്വീകരിയ്ക്കുക.

കവുലിയത - **ഈ** സ്വീകാര്യമായ ;
സമ്മതിപത്രം.

കവുലി - **ഈ** കടലപ്പരിപ്പു
കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭക്ഷണസാധ
നം ; സമ്മതിയ്ക്കൽ.

കവു - പും മലബന്ധം ; അധി
കാരം ; കൈയടക്കൽ.

കവു - പും വാൾ, കത്തി മുത
ലായതിന്റെ പിടി ; അധി
കാരം ; കൈവശം ; ബിജാ
ഗരി.

കവു - **ഈ** മലബന്ധം.

കവ - **ഈ** ഗവേഷി ; ഗവക
ടീരം.

കവുസ്താന } പും ശുശ്രൂഷ.

കവീ - **കി**ം എപ്പോഴെങ്കിലും ;
വെല്ലുവിളി.

കവുഗര - പും വില്ലുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

കമുഡല } പും സന്യാസിമാരുടെ
കമുഡലു } ജലപാത്രം.

കമുഡലി - **വി**ം സന്യാസിനായ ;
പുഷ്പസ്തന്യാസിനായ.

കമു - പും തലയില്ലാത്ത ശരീരം ;
കബന്ധം ; **ഈ** കടുക്കു ;
കയറു , കയറേണി.

കമ - **വി**ം കുറവായ ; നൂനത
യുള്ള ; — **സ** കമ - കുറഞ്ഞ
പക്ഷം ; **കി**ം ഇല്ല ; ദുർല്ലഭ
മായി.

കമകുല - **വി**ം ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ;
അല്പബുദ്ധിയായ.

കമകുല } **വി**ം വണ്ണസങ്കരമായ ;
അമുല } നീചകലത്തിൽ ജനിച്ച.

കമകുല } **വി**ം പ്രായം തികയാ
കമസിന } ത്ത.

കമകുല - പും കുറുകുശലം കാ
ണിച്ച തുന്നിയ പട്ടുതണി.

കമകി - **ഈ** അളി (കൊട്ട, വട്ടി,
പനമ്പു മുതലായവ നെയ്യു
വാണപയോഗിയ്ക്കുന്ന മുളച്ചി
ത്തുകൾ).

കമകി - **ഈ** മരച്ചില്ല ; വടി ;
(walking stick).

കമകുര - **വി**ം ശക്തികുറഞ്ഞ.

കമകുരീ - **ഈ** ദുർബലത.

കമ - പും കളുപ്പം ആമ.

കമ - പും മനുഷ്യ വില്ലു.

കമതര - **വി**ം വളരെ കുറവുള്ള.

കമതരീന - പും ദാസൻ ; എഴുത്തു
എഴുതുവോൾ വിനയസൂചക
മായി സ്വന്തം പേരിന്റെ
കൂടെ ചേർന്ന വാക്ക് ; വിം
വളരെ കുറച്ചു.

കമതീ - സ്ത്രീ കുറവു ; നൂനത.

കമനസിഖ - വിം ഭാഗ്യനിസ്സാര.

കമനീയ - വിം മനോഹരമായ.

കമനൈത - പും വില്ലാളി.

കമനഹ്സ - വിം ബുദ്ധി കുറഞ്ഞ.

കമവൽ - വിം ഭാഗ്യംകെട്ട.

കമവൽതീ - സ്ത്രീ വടനടിയിൽ ദൈവർ
ഭാഗ്യം.

കമര - സ്ത്രീ അരക്കെട്ടു ; ഇടുപ്പു ;

—**കസനാ യാ വാർധനാ** - അരയും
തലയും മുറുക്കുക (തയ്യാറാ
വുക) ; —**കൂടനാ** - നിരാശനാ
യിത്തീരുക.

കമര - പും ചന്ദ്രൻ.

കമരവർദ്ധ - പും അരഞ്ഞാണം ;
ബെൽട്ട് ; അരക്കച്ച.

കമരാ - പും (വീടിന്റെ) മുറി
(room) ; ക്യാമറ.

കമല - പും താമര ; വെള്ളം ;
—**കമലാ** - പും താമരക്കുരു.

കമലാ - സ്ത്രീ ലക്ഷ്മി ; സമ്പത്തു ;
ഐശ്വര്യം ; പും കരിമ്പട
പ്പൂ ; പൂ.

കമലാസന - പും ബ്രഹ്മാവു.

കമലീ - സ്ത്രീ ഓടാ കമ്പൽ ചെറിയ
കമ്പിളി.

കമവാനാ - സം സമ്പാദിപ്പിക്കുക.

കമസഖുന - വിം അല്ലഭാഷിയായ.

കമസിന - വിം പ്രായം കുറഞ്ഞ.

കമസിനീ - സ്ത്രീ ബാല്യം.

കമാർ - സ്ത്രീ സമ്പാദ്യം ;
തൊഴിൽ ; വ്യവസായം.

കമാൾ - വിം സമ്പാദിക്കുന്ന ;
വ്യവസായിയായ.

കമാന - സ്ത്രീ വില്ലു.

കമാനചാ - പും ചെറിയ വില്ലു.

കമാനാ - സം സമ്പാദിക്കുക.

കമാനിയ - പും വില്ലാളി.

കമാനീ - സ്ത്രീ സ്പ്രിങ് (spring) ;
വിം വില്ലിന്റെ ആകൃതിയുള്ള.

കമാൽ - പും പൂണ്ണത ; സാമന്ത്വം ;
അതുതകൃത്യം ; ശിപ്തവേല ;

—**വിം** പൂണ്ണമായ ; ഉത്തമ
മായ ; —**കരനാ** - സം പൂണ്ണ
വിജയം പ്രാപിക്കുക.

കമാക്രിയത - സ്ത്രീ പഠിപ്പുണ്ണത ;
കഴിവു.

കമാസുത - വിം പരിശ്രമിയായ ;
സമ്പാദിക്കുന്ന.

കമീ - സ്ത്രീ കുറവു ; അപൂണ്ണത ;
നഷ്ടം.

കമീജ് } **സ്ത്രീ** ഒരുതരം ഷർട്ട്.
കമീസ് }

കമീനാ - വിം നീചനായ ; —**പന** -
പും നീചത്വം ; ക്ഷൗരത.

കമീ-വേശി - സ്ത്രീ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ.

കമേരാ - പും : കമി : കമി : കമി :
തൊഴിലാളി.

കമേലാ - പും കശാപ്പുശാല.

കയാകാ - പും ആകൃതി; രൂപം;
—ശിനാട - വിം ആകൃതി
നോക്കി മനോഭാവമറിയുന്ന.

കയാമ - പും നിലനില്പ്;
സ്ഥിരത; വിശ്രമസ്ഥാനം.

കയാമത - സ്ത്രീ മുഹമ്മദിയമത
പ്രകാരം സൃഷ്ടിയുടെ അവ
സാന ദിവസം; പ്രളയം;
ആപത്തു്; കഴപ്പം.

കയാട - പും ഉയരം; ഗാഢമായി
ചിന്തിക്കൽ.

കയാടി - വിം ഉയർന്നു; സങ്ക
ല്പിച്ചു; കല്പിതമായ.

കരക - പും തല; കമണ്ഡലു;
ചിരട്ട; കൂട്; അസ്ഥി
പഞ്ചരം.

കരങ്കാ - വിം കാക്കിനിറമുള്ള.

കരന്ദ - പും തേനീച്ചക്കൂട്; വാൾ;
വട്ടി, കൊട്ട ആദിയായവ.

കര - പും തുമ്പിക്കൈ; കൈ;
നികുതി; കിരണം; —ഗാഹ്നാ -
വിവാഹം കഴിക്കുക.

കരകച്ച - പും കടലുപ്പ്.

കരകട - പും കപ്പ; ചപ്പച്ചവറ്.

കരകട - വിം കർക്കശ പരുപരുത്ത.

കരകടാ - സ്ത്രീ കർക്കശതപം.

കരകാ - പും നെയ്ത്തുതറി.

കരകാ - പും വലിയ കരണ്ടി.

കരകി - സ്ത്രീ ചെറിയ കരണ്ടി.

കരകുല - പും കയിൽ.

കരങ്ക - പും ദേം കർ

കരങ്കാ - പും ദേം കർ

കരണ - പും ആയുധം; കാരണം;
ഇന്ദ്രിയം.

കരതവ - പും പ്രവൃത്തി; അത്ഭുത
കൃത്യം; കല; ജാലവിദ്യ.

കരതല - പും ഹൃദയം കൈപ്പടം;
ഉള്ളുകൈ.

കരതാര - പും ദീപ്ത ഇരഗപരൻ.

കരതാല - പും കൈകൊട്ടൽ;
താളം പിടിക്കൽ.

കരതൂത - സ്ത്രീ പ്രവൃത്തി; കല;
കൈശലം.

കരദ - പും കരം കൊടുക്കുന്നവൻ;
അധീനൻ; സഹായി.

കരധനി - സ്ത്രീ അരഞ്ഞാണം.

കരനാ - സം ചെയ്യുക.

കരനി - സ്ത്രീ പ്രവൃത്തി; കായ്തം;
കമ്മം.

കരവരനാ - സം ' കളകള ' ശബ്ദ
മുണ്ടാക്കുക; (പക്ഷികൾ)
ചിലയ്ക്കുക.

കരവലാ - പും അറേബിയായിൽ.
ഹുസേൻ എന്ന ആളെ
കൊന്ന ശൂന്യമായ സ്ഥലം;
വെള്ളം കിട്ടാത്ത സ്ഥലം.

കരമ - പും കരപുഷ്പം; ഒട്ടക
ക്കണ്ണു്; ആനക്കുട്ടി; അറ
ക്കൊട്ട്.

കരമ - പും കർമ്മം; പ്രവൃത്തി;

ദയ; അനുഗ്രഹം; ഭാഗ്യം;

—മോഗ - കർമ്മഫലം.

കരമകള - പും വിരിയാത്ത ഇല
യുള്ള മുട്ടക്കോസം.

കരമുണ്ട - വിം കുറുത്തമുഖമുള്ള;
കളങ്കമുള്ള.

കര - പും ഒരുതരം വിഷജന്തു.

കരവട്ട - സ്ത്രീം വശം; പാർപ്പം;

ഏതെങ്കിലും വശത്തേയ്ക്ക്

തിരിഞ്ഞു കിടക്കൽ;—**വടലന**

യാ ലേന - തിരിഞ്ഞു കിടക്കുക;

ഒന്ന് മറെറൊന്നായിമാറുക;

—**ന** ലേന - ചെയ്യേണ്ടതിൽ

പ്രതിപാദിക്കുക; **കരവട്ടെ**

വടലന - അസ്വസ്ഥതയാൽ

കിടക്കയിൽ കിടന്നുരുളുക;

—**ഖാന** - തിരിഞ്ഞുപോകുക.

കരവട്ട } പും ഇഷ്ടവാർത്ത.

കരവട്ട }

കരവാ - പും വാലുള്ള ലോട്ട;
കിണ്ടി.

കരവാര - പും വാൾ.

കരവാല - പും കരവാളം;
നഖം.

കരവീര - പും അരുളിമരം; വാൾ;
ശൂലാനം.

കരശ്ശ - പും അത്ഭുതകൃത്യം;
ജാലവിദ്യ.

കരഷ - പും ആകർഷണം; അമർഷം.

കരണ - സം പിടിച്ചു വലിയുക;

ആകർഷിക്കുക; ഒന്നിച്ചു

ചേർക്കുക.

കരസായർ } പും ഉഷ്ണമരം.

കരസായർ }

കരസി - സ്ത്രീം ചാണകവരളി;

ഉണങ്ങിയ ചാണകപ്പൊടി.

കരാങ്കുല - പും ചാണകപ്പൊടി

താമസിക്കുന്ന ഒരു വലിയ

പക്ഷി; ക്രൗഞ്ചപ്പക്ഷി.

കരാത - പും അറക്കവാൾ.

കരാതീ - പും അറക്കു മരമുറക്കുന്ന
വൻ.

കരാട്ട - പും ഉഷ്ണസ്പർശം.

കരാട്ട് - സ്ത്രീം ഉഴന്നു, പരിച്ഛ

മുതലായവയുടെ പുറം

തൊലി; കുറച്ചുനിറം;

ചെയ്യൽ.

കരാബ - പും ഒരുതരം വലിയ
കപ്പി (ആസവാദികൾ വയ്ക്ക
നത്ത്).

കരാമാത - സ്ത്രീം അത്ഭുതകൃത്യം;
ജാലവിദ്യ.

കരാമാതീ - പും അത്ഭുതപ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നവൻ; സിദ്ധൻ.

കരാര - പും സ്ഥിരത; തീർച്ച;
യെയ്യും; കരാറും; വിശ്വാസി;
സംരക്ഷി.

കരാര - പും നദിയുടെ ഉയർന്ന
തീരം; മണൽത്തീട്ട; വിം

തീക്ഷ്ണമായ ; ശുക്ലമായ ;
 നല്ലവണ്ണം ചുട്ട അല്ലെങ്കിൽ
 വറുത്ത ; —പന - കടുപ്പം.
 കരारी - വിം തീർച്ചപ്പെട്ട ; ഉറപ്പുള്ള ; സമ്മതിച്ച.
 കരാര - വിം ദയങ്കരമായ.
 കരാഹ - പും ദീനശബ്ദം.
 കരാഹന - അം ദീനസ്വരം പുറപ്പെടുവിക്കുക ; കരയുക.
 കരാഹി - പും കറാഹി ചെറിയ വട്ടം ; ഉരുളി.
 കരി - പും ആന.
 കരിഖ - പും മേം കാലിഖ
 കരിണി - ഹിം കരിനി പിടിയുന്ന.
 കരിൽ - വിം കുറുത്ത ; പും തളിർ.
 കരീന - വിം അടുത്തുള്ള ; യോജിച്ച ; യുക്തമായ.
 കരീന - പും ക്രമം ; യോജിപ്പ്.
 കരീഖ - ക്രിം സുമാറ്റം ; അടുക്കൽ ; ഏകദേശം.
 കരീന - വിം ദയാലുവായ.
 കരീര } പും ഇലയില്ലാത്ത ഒരു കരീൽ } മുൾച്ചെടി.
 കരൂ - വിം കടുപ്പം കയ്യുള്ള.
 കരൂ - ഹിം കടുപ്പം കയ്യുള്ള.
 കരൂ - വിം മേഹരാന ദയയുള്ള ; പും ദയ ; കരുണ ; അലിവ്.
 കരൂ - പും പരായം.
 കരൂ - ഹിം കരൾമാംസം.
 കരൂ - പും കയ്യുക ; കയ്യവള്ളി.

കരൂ - ഹിം കടുപ്പം കയ്യുള്ള.
 കരൂ - പും കുറുത്തതല്ലാത്ത ഒരു വിഷസ്പർശം (cobra).
 കരൂ - ഹിം കുറുത്തതല്ലാത്ത.
 കരൂ - പും മേം കരൂ
 കരൂ - വിം കോടി ; —പതി - പും കോടിശ്ചരൻ.
 കരൂ - പും തഹസിൽദാർ ; കാഷിയർ.
 കരൂ } സം കരൂ } ഉറപ്പുക.
 കരൂ } സം കരൂ } ഉറപ്പുക.
 കരൂ - പും പറ്റിപ്പുള്ള കായ കളോടുകൂടിയ ഒരുതരം മുൾച്ചെടി (gooseberry).
 കരൂ - പും അറക്കവാൾ ; ഹിം വെപ്പാട്ടി.
 കരൂ - പും ഒരുതരം കുറുത്ത മണ്ണ് ; അറക്കവാൾ ; സ്തംഭിപ്പാത്രം.
 കരൂ - ഹിം അറക്കവാൾ ; ചെറിയ സ്തംഭിപ്പാത്രം.
 കർ } പും കർ } ഉറപ്പുക.
 കർ } പും കർ } ഉറപ്പുക.
 കർ - പും ചരൽക്കല്ല് ; ചാണ യുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം കല്ല്.
 കർ - ഹിം കർ } കർ } ഉറപ്പുക.
 കർ } പും കർ } ഉറപ്പുക.
 കർ } പും കർ } ഉറപ്പുക.
 കർ - വിം കർ } കർ } ഉറപ്പുക.

കണ്-വേദ - പും കാതുകത്തൽ.

കണ്ഘാർ - പും കണ്ഘാർ തോണി
ക്കാറൻ ; ചുക്കാൻ.

കർന്ന - പും കർത്തിക്കൽ ; കർത്തിക
കൊണ്ടു വെട്ടൽ.

കർത്വ്യ - പും കർമ്മ കടമ.

കർതാ - പും ചെയ്യുന്നവൻ ; ഈ
ശ്വരൻ.

കർത്തി - സ്ത്രീം കർത്തിക (scissors).

കർതാ - സ്ത്രീം കർത്തി ; കറാരി.

കർതാ - പും ചെയ്യുന്നവൻ ; ഈ
ശ്വരൻ ; സൃഷ്ടികർത്താവ്.

കർതാ-ധർമ്മ - പും നോക്കി നടത്തുന്ന
ആൾ ; അധികാരസ്ഥൻ ;
ആഭ്യവസാനക്കാർ.

കർമ്മ - പും ചളി ; മാംസം ;
പാപം.

കർപ്പ - പും പഴത്തുണി.

കർപ്പ - പും തലയോട്ട്.

കർപ്പ - പും കർപ്പ കർപ്പം.

കർപ്പ - പും സ്വർണ്ണം ; പാപം ;
ജലം ; രാക്ഷസൻ ; ഉമ്മം ;

വിം പാപവർണ്ണിതവർണ്ണം.

കർമ്മ - പും കർമ്മം ; യാഗാദി കർമ്മ
ങ്ങൾ ; വിധി ; ഭാഗ്യം ; ശവ
സംസ്കാരം ; —കാർമ്മ - മത
കൃത്യം ; യാഗാദി കർമ്മങ്ങൾ ;
യാഗാദികർമ്മങ്ങളുടെ വിവര
ണങ്ങൾ ഉള്ള ഗ്രന്ഥം ;
—ക്ഷേത്ര - പ്രവർത്തനരംഗം ;
ഭാരതവർണ്ണം.

കർമ്മകാർ - പും ഒരു വർണ്ണസങ്കര
ജാതി ; കൊല്ലൻ ; തട്ടാൻ ;
സേവകൻ ; കാള.

കർമ്മചാരി - പും ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

കർമ്മ - വിം കർമ്മനിഷ്ഠനായ ;
വേലയിൽ അധികം ശ്രദ്ധ
യുള്ള.

കർമ്മരേഖ } സ്ത്രീം തലയിലെഴുത്തു.
കർമ്മരേഖ }

കർമ്മശീല - പും ഫലേച്ഛ കൂടാതെ
പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ; പരി
ശ്രമശീലൻ.

കർമ്മഹീന - വിം വേലചെയ്യാത്ത ;
ഭാഗ്യഹീനനായ ; ദുഷ്കർമ്മി
യായ.

കർപ്പ - പും ഒരു പഴയ നാണയം ;
പതിനാറു മാഷെ തുല്യം ;
ഉപ്പു ; ആകർഷണം.

കർപ്പ - പും കർപ്പിക്കാൻ.

കർപ്പ - പും പിടിച്ചുവലിക്കൽ ;
കർപ്പ പ്രവൃത്തി ; ആകർഷി
ക്കൽ.

കൽക - പും ദോഷം ; അടയാളം ;
അപവാദം.

കൽകി - വിം ദുഷിച്ചു ; കളങ്കം
പറിയ ; അടയാളപ്പെടു
ത്തിയ.

കൽകി - വിം ദോഷിയായ ; അപ
വാദത്തിന്നിരയായ ; അപരാ
ധിയായ.

കല്പാ - പും മൂശാരിമാർ പാത്രങ്ങളിൽ കൊത്തു പണിക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ഇരുമ്പായുധം; കൊത്തു പണിക്കാരുടെ അയ്യം.

കല്പി - ഖിം മയിൽ മുതലായ പക്ഷികളുടെ തൂവൽ; തൊപ്പി മേലും കിരീടങ്ങളിലും കുത്തുന്ന തൂവൽ; മയിൽ, കോഴി മുതലായ പക്ഷികളുടെ തലയിലെ ചുവ; താഴികക്കടം (കെട്ടിടത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഭാഗം).

കല്പർ - പും ഒരു മുഹമ്മദീയ സന്യാസി; കരണ്യം, കരടി മുലായവയെക്കൊണ്ടു് റുത്തം ചെയ്യുന്നവൻ.

കല - ിം ഇന്നലെ; നാളെ; ഖിം സുഖം; ശാന്തത; യന്ത്രം; വിം സുന്ദരമായ; പും അവിഷ്കരണവ്യവസ്ഥ; വീര്യം; —
കല്പന - മനസ്സു മാറ്റുക.

കല്പ - ഖിം വെളുത്ത ഇരയം; ബാഹ്യസൗന്ദര്യം; നിറം പിടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള പൂശൽ; ഇരയം പൂശൽ; —**കല്പ -** വിം ഇരയം പൂശിയ; —**കല്പന -** ഖം കള്ളി പുറത്താക്കുക; സത്യം ഓളിവാ; —
കല്പന - ഖം യുക്തി ശരി

യാകാതെ വരുക; യുക്തി ഫലിക്കാതിരിക്കുക; —**കല്പ -** പും ഇരയം പൂശുന്നവൻ; തകരപ്പണിക്കാരൻ.

കല്പ - പും കയിൽ; ഹംസം; വിം നാശനാശന; ഭംഗിയുള്ള കഴുത്തോടുകൂടിയ.

കല്പ - പും ദുഃഖം; പരിഭ്രമം; വേദം.

കലകല - ഖിം വഴക്കം; വാദവിവാദം; പും കോലാഹലം.

കലഗി - ഖിം ദേം കല്പി

കലാ - പും } വലിയ കരണ്ടി;
കലാ - ഖിം } കയിൽ; ചട്ടകം.
കലാ - പും }

കലാ - വിം കരിനാവുള്ള;
കലാ - വിം അയ്യം മോയി പറഞ്ഞു ഫലിക്കുന്ന.

കല - പും ഭായ്യം; നിതംബം; കോട്ട.

കല - വിം യന്ത്രം ഘടിപ്പിച്ചു; പും രൂപ (സക്കാർ നാണ്യം).

കല - പും വെള്ളി.

കല - പും സ്വർണ്ണം; വെള്ളി; മധുരസ്വരം.

കല - പും ഉണ്ടാക്കൽ; ധരിയ്ക്കൽ; ആചരണം; സംബന്ധം.

കല - പും കല്പം; നരച്ച രോമത്തെ കറുപ്പിക്കുന്ന രേഷയം; കഞ്ഞിപ്പുശ.

കലപനാ - അം നിവചിതിയുക്തക ;

വിലപിയിക്കുക ; വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

കലം ഭാവനാശക്തി ; സങ്കല്പം.

കലക - പും കണ്ണിപ്പുഴ ; മുഖത്തു
ണ്ടാകുന്ന പുളളിക്കുത്തു്.

കലകല - പും ഉപായം ; യുക്തി ;
സൂത്രം ; ബഹുളം ; വിം അവ്യ
ക്തമായ (ശബ്ദം).

കലകൂട - പും അച്ച (structure).

കലക - ക്ഷീം പേന ; — അന്ദാജ -

വിം എഴുതുവോൾ വിട്ടു
പോയ ; — കരണ - സം വെട്ടി

ക്കറയ്ക്കുക ; — കരി - ക്ഷീം

പേന കൊണ്ടു് ചെയ്യപ്പെട്ട
ജോലി ; തുണി മുതലായവ

യിൽ ചെയ്യുന്ന ചിത്രവേല ;

— തരാശ - പും എഴുത്തു തുവൽ

ചെത്തി ശരിയാക്കാനുള്ള
കത്തി ; — തോട് - സം കേമ

മായി എഴുതുക ; യുക്തിയുക്തം

ഭംഗിയായി എഴുതുക ; —

താന - ക്ഷീം എഴുത്തു സാമാന

ങ്ങൾ പൊതുവായ പെട്ടി
അല്ലെങ്കിൽ സ്റ്റാൻറു് ; — തന്ദ -

വിം എഴുതപ്പെട്ട ; രേഖപ്പെ
ടുത്തിയ ; — താനാ - സം എ

ഴുതുക.

കലമ-രീ - ക്ഷീം ഭരണം ; സാമ്രാ
ജ്യം.

കലമാ - പും വാക്യം ; മുഹമ്മദിയ

രുടെ മൂലമത്രം ; — പട്ടനാ -
മുസൽമാനാവുക.

കലമീ - വിം എഴുതപ്പെട്ട ; ഒരു
പ്പെട്ട (grafted).

കലമുഹ് - വിം കറുത്ത മുഖമുള്ള ;
നിർഭാഗ്യവാനായ ; കളങ്കിത
നായ.

കലരവ - പും മധുരനാദം ; കയിൽ ;
മാടപ്രാവു്.

കലവരിയാ - ക്ഷീം കള്ളുഷാപ്പു്.

കലവാര - പും കള്ളുണ്ടാക്കി വി
ല്പിക്കുന്ന ഒരു ജാതി.

കലസാ - പും വെള്ളം നിറച്ച വെ
ളുത്തുള്ള മൺപാത്രം ; കടം.

കലസി - ക്ഷീം ചെറിയ മൺ
പാത്രം.

കലഹ - പും യുദ്ധം ; വഴക്കു്.

കലഹീ - വിം ഇഗ്ദാലു വഴക്കിടുന്ന.

കലാ - വിം വലിയ ; ദീർഘാകാര
മായ.

കലാ - ക്ഷീം ഭാഗം ; ചന്ദ്രന്റെ
പതിനാറിലൊരംശം ; അറു
പത്തിനാലു കലകൾ.

കലാഇ - ക്ഷീം മണിബന്ധം ; ഉള്ളം
കൈയും കൈത്തണ്ടും ചേര
ുന്ന സ്ഥലം (wrist).

കലാകുന്ദ - പും പാർവ്വതിയുടെ
പഞ്ചസാരയും ചേർത്തുണ്ടാ
ക്കിയ ഒരു പലഹാരം.

കലാകേലി - പും കാമദേവൻ.

കലാധര - പും ചന്ദ്രൻ.

കലാപ - പും സമൂഹം; മയിൽ
 പീലി; ഒരു ആദരണം;
 ചന്ദ്രൻ; ബാണം; തുണീരം.
 കലാപി - പും മയിൽ; കയിൽ;
 ആൽമരം; വിം കൂട്ടായി താമ
 സിയ്ക്കുന്ന.
 കലാബന്ധു } പും കസവ്; നേരിയ
 കലാബന്ധു } സ്വപ്നക്കമ്പി അല്ലെ
 കിൽ വെള്ളിക്കമ്പി.
 കലാബാജ - വിം കലാകൾവന്നായ;
 നാട്യകലകളിൽ സമർത്ഥ
 നായ; സക്കസ്സ കളിയ്ക്കുന്ന.
 കലാബാജി - സ്ത്രീം തലകത്തിമറി
 യൽ; സക്കസ്സ.
 കലാമ - പും വാക്യം; വർത്തമാ
 നം; പ്രതീജ്ഞ; സന്ദേശം;
 വിരോധം; —होना - സംഗ
 യമുണ്ടാകുക.
 കലാ } പും മദ്യം ഉണ്ടാക്കി
 കലാ } വില്ക്കുന്നവൻ.
 കലാരി } സ്ത്രീം മദ്യവില്പനക്കാരനി.
 കലാരി }
 കലാലിഖാന - പും മദ്യശാല.
 കലാവന്ത - പും ഭാഗവതൻ; നടൻ;
 വിം കലാകൾവന്നായ.
 കലിംഗ - പും കാക്കിനിറത്തിലുള്ള
 ഒരുതരം പക്ഷി; തണ്ണി
 മത്തൻ; കമ്മട്ടിങ്ങ; സംഗീ
 തത്തിൽ ഒരു രാഗം; ഒരു
 ദേശം.
 കലിദ്വാ - സ്ത്രീം യമുനാനദി.

കലി - പും കലി; വാദവിവാദം;
 ദുഃഖം.
 കലിക - സ്ത്രീം പൂമൊട്ട്; മുള
 ത്തം; ഭാഗം.
 കലിത - വിം സുന്ദരമായ; അറി
 യപ്പെട്ട; പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട;
 കിട്ടിയ; സുസജ്ജിതമായ.
 കലിമല - പും പാപം.
 കലിയാ - പും നെയ്യിൽ പാകം
 ചെയ്യപ്പെട്ട മാംസം.
 കലിയാ - അം മൊട്ടിടുക; ചിറകു
 മുളയ്ക്കുക.
 കലി - സ്ത്രീം വെന്ത കക്ക; പൂ
 മൊട്ട്; दिल की कली खिलना -
 ആനന്ദമുണ്ടാകുക.
 കലീച്ച - പും വാർ; ഖഡ്ഗം.
 കലീദ് - സ്ത്രീം കുഞ്ചി താക്കോൽ.
 കലീമ - വിം വക്താവായ; പ്രസം
 ഗികനായ; —उल्लाह - പ്രവാ
 ചകൻ.
 കലീല - വിം അല്പമായ; കുറച്ച്.
 കലീസ - പും യജുർവേദമുറപ്പായും
 കൃഷ്ണാനികളുടേയും പ്രാർത്ഥ
 നാമന്ദിരം.
 കലുഷ - പും മലിനതാ മാലിന്യം;
 പാപം.
 കലുഷിത - വിം അഴക്കായ; പാപി
 യായ.
 കലുഷി - വിം അഴക്കുള്ള; പാപ
 മുള.

കൽദാ - വിം കുറുകുത്ത ; അത്യന്തം കുറുത്ത.

കൽദ - പും ലഘുഭക്ഷണം ; പ്രാതൽ.

കൽദാ - പും കരൾ ; ഹൃദയം ;

—ഫടന - പരിഭ്രമിക്കുക ;

—കാദന - അന്യനെ കൂടുതൽ

ദുഃഖിപ്പിക്കുക ; അന്യന്റെ

ഹൃദയവും പ്രിയപ്പെട്ട വസ്തു

എടുക്കുക ; —ധട്കന - വല്ലാ

തെ ഭയപ്പെടുക ; ഹൃദയം

തുടിക്കുക ; —ധാമകർ ബैठ जाना

या रह जाना - ദുഃഖം സഹി

യ്ക്കുക ; —मुँह को या मुँह तक

आना - അത്യന്തം ദുഃഖിക്കുക ;

അന്ധാളിക്കുക ; കൽദെ പര

साँप लोटना - അന്യന്റെ

ഐശ്വര്യത്തിൽ അസുയപ്പെ

ടുക ; കൽദെ से लगाना - ആ

ലിംഗനം ചെയ്യുക ; पत्थर

का कൽദാ - കറോറ ചിത്തം ;

ദുഃഖം സഹിക്കാൻ സമർത്ഥ

മായ ചിത്തം.

കൽദി - ഷീം കരൾ മാംസം.

കൽവർ - പും ശരീരം ; ആകാരം ;

—बदलना - രൂപം മാറുക ;

ഒരു ശരീരം വിട്ട് മറെറൊരു

ശരീരം സ്വീകരിക്കുക.

കൽവാ - പും ദേം കൽദ

കൾ - ഷീം മാർദ്ദിയാൽ പശു.

കൾ - പും കളി ; വിനോദം ;
ചെറിയ തിര.

കൾന - ഷം കളിക്കുക ; രസിക്കുക.

കൾ - പും നിയമം ; കൃത്യം.

കൾന - ഷീം മനോരാജ്യം ;

അനമാനം ; സങ്കല്പം (ima-

gination).

കൾന - പും കൃഷ്ണ പ്രഭയം.

കൾന - വിം മനോഭൂത കെട്ടിച്ചമച്ച.

കൾ - പും ബുദ്ധി ; നടുഭാഗം ;

ഇ മിറേറഷൻ സ്വർണ്ണം

അല്ലെങ്കിൽ വെള്ളി ; മനസ്സ്.

കൾസാ - പും കള്ളനാണയം

അടിക്കുന്നവൻ.

കൾസാ - ഷീം കള്ളനാണയ

നിർമ്മാണം.

കൾ - വിം മാനസികമായ ;

ഹൃദയസംബന്ധമായ ; കള്ള

വായ.

കൾ - പും മംഗളം ; നന്മ.

കൾ - പും പോക്കിരി ; തെങ്ങി ;

ദരിദ്രൻ.

കൾ - പും അണ്ണാക്കു ; അണ ;

തൊണ്ട ; കവിളിന്റെ ഉൾ

ഭാഗം ; വിളക്കിന്റെ

ബർണ്ണൻ.

കൾ - വിം ബലവാനായ ;

അണ്ണി (അണ്ണാക്കു) അടിച്ച

പൊടിക്കുന്ന.

കളാ-ദരാജ - വിം വായാടിയായ;
 ഉറക്കെ സംസാരിക്കുന്ന.
 കളാനാ - അം എരിച്ചുലുണ്ടാകുക.
 കളാശ - പും ദരിദ്രൻ; നിർന്നൻ.
 കളോല - പും സന്തോഷം; തിര
 മാല; ഓളം.
 കളോലിനി - സ്ത്രീം നദി; പുഴ.
 കഛാരണ - സം ഉരുളിയിലോ,
 ചീനച്ചട്ടിയിലോ വരക്കുക;
 മുറവിളി കൂട്ടുക.
 കവച - പും ഭടന്മാർ ധരിക്കുന്ന
 ഇരുമ്പു കപ്പായം; പടച്ചട്ട.
 കവര - പും ഉരുള; കബളം; തല
 മുടിക്കെട്ട്; കവർ.
 കവരി - സ്ത്രീം ജൂട്ടാ വേണി; കാട്ടു
 തുളസി.
 കവല - പും കവിളിൽ കൊള്ള
 നന്നു സാധനം; ഗ്രാസം.
 കവലിത - വിം ഉരുളയാക്കിയ;
 വിഴുങ്ങിയ.
 കവാട - സ്ത്രീം തേൻപോലെ
 കറക്കിയത്.
 കവാട - സ്ത്രീം നിയമം;
 വ്യവസ്ഥ; കവാത്തു്; വ്യാ
 കരണം; ദേഹാഭ്യാസം.
 കവിതാ - സ്ത്രീം ഹൃദയത്തെ സ്പർശി
 ക്കുന്ന പദ്യം.
 കവീരാജ - പും മഹാകവി; ബങ്കാ
 ഉിവൈദ്യന്മാർക്കുള്ള സ്ഥാന
 പേർ.

കുവീ - ബലവാനായ; ശക്തി
 ശാലിയായ,
 കശ - പും ചമ്മട്ടി; ആകർഷണം;
 ഇക്കാവലിക്കൽ.
 കശക - സ്ത്രീം രേഖ.
 കശകാ - പും തിലകം; പൊട്ടു്.
 കശ-മകശ } സ്ത്രീം വടംവലി;
 കശാകശ } യമസങ്കടം.
 കശാ - സ്ത്രീം ചാട്ടവാർ; കയർ.
 കശിശ - സ്ത്രീം ആകർഷണം.
 കശിദഗീ - സ്ത്രീം വൈമനസ്യം.
 കശിദാ - പും വസ്ത്രങ്ങളിൽ തുന്ന
 പ്പെടുത്തപ്പെടുത്തി (embroidery); —
 ഖാതിര - വിം അസന്തുഷ്ടനായ; അപ്രസന്ന
 നായ.
 കശിത് - വിം ഏതോ; ഒരു.
 കശ്തീ - സ്ത്രീം തോണി; തളിക;
 ചതുരംഗത്തിലെ ഒരു
 കരു.
 കടക - പും ഇടവഴി; വഴി;
 കട്ടൻ പൊന്തിയത്.
 കടകു - വിം തുറന്ന; സ്പഷ്ട
 മായ.
 കടവായ - വിം ചവപ്പുള്ള; സുഗന്ധ
 മുളള; കാറ്റിനിറമുള്ള; പും
 ചവപ്പു്; ലോഭക്രോധാദി
 വികാരങ്ങൾ.
 കള - പും തകലിപ്പു ബുദ്ധിമുട്ടു്;
 വ്യഥ.

കട - മനുഷ്യൻ; വ്യക്തി; പരീക്ഷണം; ഉരയ്ക്കൽ; കൂട്ടുകാരൻ; അധീനം; —**വ നാകട** - എല്ലാവരും; **വേകട** - നിസ്സഹായൻ.

കടക - **ഈ** വേദന; മധുര വേദന; പഴയ വൈരം; പക; അഭിലാഷം.

കടകന - **അ** വേദനയ്ക്കുക.

കടകുട - **പു** ഓട്ട് (ഒരു ധാതു).

കടകുട } **കി** അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു്;
കടകുട } മനഃപൂർവ്വം.

കടന - **പു** കെട്ടിമുറക്കൽ; കെട്ടിമുറക്കുന്ന രീതി; കെട്ടുന്ന കയറ്; ക്ലേശം.

കടന - **സ** കെട്ടി മുറക്കുക; കെട്ടിവരിയുക; ഉറച്ചു നോക്കുക; അഭിപ്രായം.

കടനി - **ഈ** കയറ്; തലയണ ഉറ; ഉരകല്ല് (ചാണ); ബോധിസ്.

കടവ - **പു** പരിശ്രമം; തൊഴിൽ; ഉൽപാദിപ്പിക്കൽ; വേശ്യാവൃത്തി; കല.

കടവ - **പു** കസവുമുണ്ടു്; എല്ല്.

കടവല - **പു** ശക്തി; ബലം; സാഹസം; ധൈര്യം.

കടവ - **പു** വലിയ ഗ്രാമം; ചെറിയ പട്ടണം (town).

കടവ - **ഈ** വേശ്യ; വ്യഭിചാരിണി; **വി** വ്യഭിചരിക്കുന്ന.

കടമ - **ഈ** ശപഥം; ആണ;

—**ഖാന** - **സ** ആണയിടുക;

—**ഖാനെ കോ** - നാമമാത്രമായി;

—**ഉതാരന** - നാമമാത്രമായി ചെയ്യുക.

കടമസാന - **അ** തിരക്കുക; തിക്കി തിരക്കുക; പരിഭ്രമിക്കുക; സങ്കോചപ്പെടുക.

കടര - **ഈ** ന്യൂനത; കുറവു്; ദേഷ്യം; വിരോധം; വൈമനസ്യം; നിബ്ബന്ധിക്കൽ; ഹാനി; —**കരന** - കുറവു വരുത്തുക; —**നികാലന** - പകരം വീടുക; —**പടന** - കുറവു വരിക; —**രഖന** - ഉപേക്ഷ വരുത്തുക.

കടരത - **ഈ** വ്യായാമം; അലപനം; ആധിക്യം; —**രായ** - **ഈ** ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം; ബഹുमतം.

കടരത - **വി** വ്യായാമശീലനായ.

കടരഹട്ട - **പു** ഓട്ടപാത്രം വിൽക്കുന്ന അങ്ങാടി.

കടര - **പു** ക്ഷീണം; തളച്ചു്; രോഗം.

കടാഭി - **ഈ** കശാപ്പുകാരി.

കടാഭി - **പു** കശാപ്പുകാരൻ; മൃഗങ്ങളെ അറക്കുന്നവൻ; നിഷ്കാരൻ; നിർദ്യയൻ.

കടാനാ - അം കിളിപ്പാട്ട് ; ക്ലാവ്
ചുവക്കുക ; സം അന്യനെ
ക്കൊണ്ടു് മുറക്കിക്കുക.

കടാര - പും നെയ്യും പഞ്ചസാരയും
ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു പല
ഹാരം.

കടാലാ - പും ബുദ്ധിമുട്ടു് ; അത്യ
ദ്ധാരം.

കടാവ - പും കിളിപ്പാട്ട് ; ക്ലാവ്
ചുവക്കുക.

കടാവട - സ്ത്രീം കെട്ടൽ ; മുറക്കം
(tension).

കടീദാ - പും ദേം കടീദാ

കടീദാ - പും ഉറുദു ഭാഷയിലെ
ഒരുതരം കവിത. ഇതിലെ
പ്രതിപാദ്യവിഷയം ആരേ
യെങ്കിലും സ്തുതിച്ചാ, നിന്ദി
ച്ചോ ആയിരിക്കും. 15 വരി
യിൽ കുറയതെന്നു നിബ്ബ
ന്ധമുണ്ടു്.

കടീര - പും അത്യധികം.

കടീസ - പും അന്നഭേദി ; പച്ച
ത്തുരിശു് (green
vitriol).

കടൂര - പും കുററം ; തെറു് ;
അപരായം ; —मंद या वार -
കുറവാളിയായ ; തെറുകാ
രനായ.

കടേരാ - പും മൂശാരി ; ചാട്ടാപാത്രം
ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.

കടേലാ - വിം ചവപ്പുള്ളി ; കിള
പ്പുള്ളി.

കടേലീ - സ്ത്രീം സുപാരി അടയ്ക്ക ;
പാക്കു് ; അടയ്ക്കാമരം.

കടോരാ - പും മൺകോപ്പ ; എണ്ണ
ക്കിണ്ണം.

കടൗരീ - സ്ത്രീം ചാണ ; ഉരകല്ലു് ;
പരീക്ഷണം.

കടൂർ } പും കസു്തുരിമുഗം ;
കടൂർ } കസു്തുരി.

കടൂരിയാ - വിം കസു്തുരി ചേന്നു ;
കസു്തുരി നിറമുള്ള ; പും
കസു്തുരിമുഗം.

കടു - പും വിചാരം ; ഉദ്ദേശം.

കടുന - ക്രിം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ;
മനസ്സോടുകൂടി.

കടുവ - പും സമ്പാദിക്കൽ ; കല ;
വ്യവസായം ; വേശ്യാവൃത്തി.

കടുവാ - പും വലിയഗ്രാമം.

കടുവീ - വിം സമ്പാദിക്കുന്ന ;
വ്യവസായം ചെയ്യുന്ന ; വ്യഭി
ചരിക്കുന്ന ; സ്ത്രീം വ്യഭിചാ
രിണി ; വേശ്യ.

കടുവാവ - പും കശാപ്പുകാരൻ.

കടുവാവാ - പും സ്ത്രീകൾ തലയിൽ
കെട്ടുന്ന ഉറുമാൽ.

കടുകുഹാ - പും കടുകുഹാ ;
അട്ടഹാസം.

കടുത - പും ദുർഭിക്ഷം ; ക്ഷാമം.

കടന - സ്ത്രീം കഥനം ; പഴമൊഴി ;
കവിത ; പ്രസ്താവം.

കഹ്ന - സം പറയുക; ഉച്ചരി
യ്ക്കുക; പും പഴഞ്ചൊല്ല്.

കഹ്നാവത - ഹിം ദേം കഹ്നാവത

കഹ്നീ - ഹിം വാക്കു; പഴ
ഞ്ചൊല്ല്.

കഹ്ന - പും ആപത്തു; വിപത്തു;

—കാ - അത്യന്തം ഭയങ്കര
മായ; വിം ഭയങ്കരമായ.

കഹ്ന - അം ഞരങ്ങുക; വേദ
നിച്ചു നിലവിക്കുക.

കഹ്നാനാ } സം പറയുക;
കഹ്നാനാ } പറയപ്പെടുക; സ
കഹ്നാനാ } നേരം അയയ്ക്കുക.

കഹ്ന - പും കാപ്പിച്ചെടി; കാപ്പി
ക്കുരു.

കഹ്നവേ - പും സംസാരിക്കുന്ന
വൻ; പറയുന്നവൻ.

കഹ്ന - ക്രിം എവിടെ; —കാ കഹ്ന -
വളരെ ദൂരം; —കാ - അസാ
ധാരണമായ; അപരിചിത
നായ.

കഹ്ന - പും ചൊല്ല്; കല്പന;
ഉപദേശം; —ഭജന - സന്ദേ
ശം അയയ്ക്കുക.

കഹ്നകഹ്നീ - ഹിം തക്കം; വാദം.

കഹ്നാനി - ഹിം ചെറുകഥ; രാമ
കഹ്നാനി - വലിയ കഥ; ദീർഘ
മായ വൃത്താന്തം.

കഹ്ന - പും വെള്ളം കോരുകയും,
മഞ്ചൽ ചുമക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
ഒരു ജാതി; ഒരു ഭൃത്യജാതി.

കഹ്നാലത - ഹിം മടി; ഉപേക്ഷ.

കഹ്നാവത - ഹിം പഴഞ്ചൊല്ല്.

കഹ്നാസുന - പും അനാചാരമായ
സംസാരം.

കഹ്നാസുനീ - ഹിം വാദവിവാദം;
വാക്കേറ്റം.

കഹ്നീ - ക്രിം വല്ലയിടത്തും;
എങ്ങാനും; ഒരു പക്ഷേ;
എത്രയോ; —കഹ്നീ - ചിലേ
ടത്തും; ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ.

കഹ്നീ - വിം സുത്രശാലിയായ;
ധൂതനായ.

കഹ്ന - പും ചരൽക്കല്ല്.

കഹ്നീ - ഹിം ചരൽ.

കാഷ്നീയ - വിം ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക
അഭിലഷിക്കത്തക്ക.

കാഷ്ന - ഹിം ആഗ്രഹം; ഇച്ഛ.

കാഷ്നീ - വിം ആഗ്രഹിക്കുന്ന;
ഇച്ഛിക്കുന്ന; ഹിം ഒരുതരം
സുഗന്ധമുള്ള മണ്ണ്.

കാഷ്ന - ഹിം കക്ഷം.

കാഷ്ന - അം വേദന നിമിത്തം
ഞരങ്ങുക; മലവിസർജ്ജനത്തി
നുവേണ്ടി ചീട്ടോടൊപ്പം ശ്വാ
സം പിടിക്കുക (മുക്കുക).

കാഷ്ന - ഹിം കണ്ണാടി; സ്തംഭം;
താറ്റം; താറ്റക്കുമ്പോൾ പുറ
കിൽ തിരുകുന്ന മുണ്ടിന്റെ
ഭാഗം.

കാഞ്ച - പും സ്വപ്നം; ഉമ്മം;
സ്വപ്നം; സ്വപ്നം.

കാടി - വിം ഓട്ട കൊണ്ടുള്ള.
 കാടി - ഖിം വൃത്തികേട്; പായൽ;
 ചമ്മി; പുപ്പായി.
 കക - പും കാക്ക; കെടേമം.
 കക - വിം ശുഷ്കിച്ച;
 ക്ഷിണിച്ച.
 കകതാലീയ - വിം യാദൃച്ഛികമായ;
 ആകസ്മികമായ.
 കകദന്ത - പും സംഭവിക്കാത്ത
 കാര്യം.
 കകപക്ഷ - പും തലമുടി; ചെന്നി
 യുടെ അടുത്തുണ്ടാകുന്ന
 രോമം (കൃതാവ്).
 കാക - പും ഇളയച്ഛൻ; അച്ഛ
 ന്റെ സഹോദരൻ.
 കകി - ഖിം ഇളയമ്മ.
 കകു - പും വ്യംഗ്യമായി സംസാ
 രിക്കൽ; ഒരു ഭാവ പ്രകടന
 ശൈലി; ഒരു അലങ്കാരം.
 കകുല - പും കകപക്ഷ ചെന്നിയിൽ
 ഉള്ള നീളംകൂടിയ രോമങ്ങൾ.
 കാഗ - പും കാക്ക; കെടേമം;
 കോക്ഷ് മരം.
 കാഗു - പും കടലാസ്; വർത്ത
 മാനപ്പത്രം; പ്രൊമിസി
 നോട്ട്; —കാലാ കരണ -
 വെറുതെ എഴുതുക; —കീ
 നീവ് - ക്ഷണികവസ്തു.
 കാഗുജാത - പും ആധാരങ്ങൾ;
 കടലാസുകൾ; കോടതിസം

ബന്ധമായ കടലാസുകൾ;
 റിക്കാർട്ടുകൾ.
 കാഗുജി - വിം കടലാസുകൊണ്ടുള്ള.
 കാഗു - പും കേം കാഗു
 കാഗ - ഖിം - പും ബഹളം; കാക്ക
 യെപ്പോലെ ശബ്ദിച്ച ബഹ
 ളം കൂടൽ.
 കാച - പും ഭീരു; കാക്കപ്പൊന്നം.
 കാള - പും അറക്കെട്ട്; താറ്റി;
 താറ്റുകൽ; —കാളന -
 വേഷം കെട്ടുക (നാടകാദിക
 ളിൽ).
 കാളന - സം താറ്റുകക്ക; പാള
 താറ്റുകെട്ടി ഉടുക്കുക; വടി
 ചെടുക്കുക.
 കാളനി - ഖിം } താറ്റുകക്കുന്ന രീതി;
 കാള - പും } താറ്റുകക്കുന്ന രീതി;
 പരദേശിബ്രാഹ്മണൻ സോ
 മൻ കെട്ടുന്ന രീതി;
 ലംഗോട്ടി.
 കാളി - പും പച്ചക്കറികൾ വില്ക്ക
 നവൻ.
 കാള - ക്രിം അടുക്കൽ.
 കാല - പും കാല കായ്; ജോലി;
 തൊഴിൽ; വ്യവസായം.
 കാല - ഖിം കൊററിയെപ്പോ
 ലുള്ള ഒരു പക്ഷി; സ്വർണ്ണം.
 കാല - പും കണ്ണെഴുതാനുള്ള
 കാല } മഷി; —കീ കോശി - പോ
 യാൽ ചിത്തപ്പെടാത്തതാകുന്ന
 സ്ഥലം.

കാഴ്ച - പും മുസൽമാൻ ന്യായാധിപതി.

കാജു - പും പറങ്കി അങ്ങി; കശുവങ്ങി; കശുമാവു; പറങ്കി മാവു.

കാട - ളീം മുറിയ്ക്കൽ; —കാട് - വാൾപ്പയറു; വെട്ടിമുറിച്ച് ശരിയാക്കൽ; യുദ്ധം.

കാടന - സം മുറിയ്ക്കുക; കഴിച്ചുകൂട്ടുക; കടിയ്ക്കുക; വെട്ടുക.

കാടൂ - വിം കടിയ്ക്കുന്ന; ഭയങ്കരമായ.

കാട - പും മരം; തടിമരം; വിറകു; മരം കൊണ്ടുള്ള കൈവിലങ്ങു; —കാട് - പൊട്ടി കേടുവന്ന മരസ്സാമാനങ്ങൾ; —കാ ഉൾ - മരമണ്ടുസൻ; വിടുവിഡ്ഡി; —കീ ഹാർട്ടി - കൃത്രിമം; വേഗത്തിൽ വെളിച്ചത്താകുന്ന വസ്തു; —ഹോണ - മരവിയ്ക്കുക; നിറം; —മാരനാ യാ കാട സേ പാവ് ദേന - തടിയലിടുക.

കാടാ - പും മാറ്റം; പാത്തി.

കാടി - ളീം ജീനി; കതിരപ്പറത്തിട്ടന്ന ഇരിപ്പിടം.

കാടന - സം തുരന്നെടുക്കുക; തുറന്ന കാണിയ്ക്കുക; കപ്പു, മരം, തുണി മുതലായവയിൽ കൊത്തുപണി ചെയ്യുക.

കാട്ട - പും കഷായം; സത്തു.

കാതന - സം നുൽക്കുക.

കാതര - വിം ഭയന്ന; പേടിച്ചു; ഭീരുവായ; ളീം ചക്കിന്റേൽ ചക്കാട്ടി കാളയെ ഓട്ടാനിറിയ്ക്കുന്ന പലക.

കാതരത - ളീം ഭയം; പേടി; പരവശത; ഭീരുത്വം.

കാതിക - പും കാത്തികമാസം.

കാതിവ - പും എഴുത്തുകാരൻ.

കാതില - പും ഘാതകൻ; കൊലയാളി; വിം കൊല്ലുന്ന.

കാതി - ളീം കത്രിക (scissors); തട്ടാൻ ലോഹങ്ങൾ മുറിയ്ക്കുന്ന കത്രിക; കറാരി; കത്തി.

കാട്വരി - ളീം കയിൽ; വാണി; മദ്യം.

കാട്വിനി - ളീം മേഘമാല.

കാട്ര - വിം ഭീരുവായ; ഭീരുനായ; വ്യാകുലനായ.

കാദിര - വിം അഭിമാനമുള്ള; ബലമുള്ള; സാമന്ത്വമുള്ള.

കാന - പും ചെവി; ശ്രവണശക്തി; കണ്ണാദരണം; ളീം ലോകപവാദം; മദ്യാദനോക്തം; ലജ്ജ; സങ്കോചം; —കാടന - സാമന്ത്വത്തോടെ അമ്പനെ പററിയ്ക്കുക; —കാ കട്യാ - കേൾക്കുന്നതങ്ങനെ തന്നെ

വിശ്വസിക്കുന്ന ; —**ഖാനാ** യാ
ഖാ **ജാനാ** - ചെയ്യെടുത്തു് ലഹ
 ഉകൂട്ടുക ; പറഞ്ഞു് പറഞ്ഞു്
 ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക ; —**ദേനാ** യാ
ധരനാ - ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക ;
 —**പകുട്നാ** - പശ്ചാത്താപ
 തോടെ ചെയ്യതിനെ മേ
 ലാൽ ചെയ്യുന്ന സ
 ത്വം ചെയ്യുക ; ചെയി പിടിച്ചു്
 തിരുമുക ; —**പര** **ജൂ** **ന** **രേണാ** -
 ഒന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക ;
 ഒന്നും കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുക ;
 —**പര** **ജൂ** **ന** **ചലനാ** - ഒന്നും
 ചെയ്യാതിരിക്കുക ;
 —**ഖഭേ** **ഹോനാ** യാ **ഖുലനാ** - അറി
 വുണ്ടാകുക ; ബോധം വരിക ;
 —**പര** **ഹാ** **ധരനാ** - കേൾക്കാൻ
 വിസമ്മതിക്കുക ; —**ഫൂലനാ** -
 അഹങ്കരിക്കുക ; —**മരനാ** -
 ഏഷണിക്കുക ; —**മേ** **തേ**
ഡാലനാ - കേട്ടിട്ടും കേട്ടില്ലെന്നു
 നടിക്കുക.

കാന - **ഖി**ം ഖനി.

കാനാ - **വി**ം ഒരറക്കത്തുള്ള ;
 കോട്ടം പററിയ ; വളവും
 ചരിവുമുള്ള.

കാനാകാനി } **ഖി**ം ചെയിയിൽ
കാനാഫൂസി } മന്ത്രിക്കൽ.

കാനി - **ഖി**ം ലോകാപവാദം ;
 സങ്കോചം ; ആദരവു്.

കാനീ - **വി**ം ഖനിയിൽനിന്നും
 കിട്ടുന്ന ; ഖനിസംബന്ധമായ ;

ഖിം ഒരു കണ്ണുള്ള സ്ത്രീ.
കാനീ **ട്ങലി** - **ഖി**ം ചെറുവിരൽ.
കാനീന - **പു**ം കന്യാപുത്രൻ.

കാനീ **ഹാട** - **ഖി**ം **ദേ**ം **കാജി** **ഹാട**
കാനൂ - **പു**ം നിയമം ; രാജനിയ
 മം ; പ്രമാണം ; —**ഖധാരനാ** -
 നിയമവും ചട്ടവും പറയുക
 (വ്യാഖ്യാനം).

കാനൂനഗ - **പു**ം റവന്യ ഇൻസ്പെ
 ക്റ്റർ.

കാനൂന - **ക്രി**ം നിയമാനുസരണം.
കാനൂന - **പു**ം നിയമങ്ങൾ അറി
 യുനവൻ ; നിയമജ്ഞൻ.

കാനൂനിയ - **വി**ം നിയമങ്ങൾ
 അറിയുന്ന ; നിയമജ്ഞനായ ;
പും താക്കീകൻ.

കാനൂ - **വി**ം നിയമപരമായ ;
 കോടതി സംബന്ധമായ ;
 നിയമമറിയുന്ന ; ന്യായമായ.

കാൻ - **പു**ം ശ്രീ കൃഷ്ണൻ.

കാപു - **പു**ം പുരുഷതപമില്ലാത്ത
 വൻ ; ഭീരു.

കാഫി - **പു**ം അന്ത്യാനുപ്രാസം ;
 —**തംഗ** **കരനാ** - കഴക്കുക ; വളരെ
 ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക ; —**ഖ്വ്** -
 അപമാനം ; പദ്യരചന.

കാഫി - **വി**ം ഇതരമതത്തെ
 വിശ്വസിക്കുന്ന ; നാസ്തിക
 നായ ; നിഷ്ഠൂരനായ.

കാഫിലാ - പും യാത്രക്കാരുടെ സംഘം.

കാഫീ - വിം വേണ്ടുവോളം.

കാഫൂർ - പും കപ്പുരം; —होना - കാണാതായിപ്പോക.

കാഫൂരി - വിം കപ്പുരസംബന്ധമായ; കപ്പുരം കൊണ്ടുള്ള; കപ്പുരനിറമുള്ള.

കാബ - ഖീം തളിക; കിണ്ണം; പിത്താണം.

കാബ - പും കബാബ എന്ന മാനം (cubic measure); ഒരു സംഖ്യയെ അതേ സംഖ്യ കൊണ്ടു രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഗുണിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഗുണനഫലം.

കാബർ - വിം പല വർണ്ണങ്ങളുള്ള കാബലിയത് - ഖീം ദേം കാബിലിയത് കാബാ - പും മുഹമ്മദിയർ ഹജ്ജിന്നു പോകുന്ന സ്ഥലം; മക്കയിലെ പുണ്യസ്ഥാനം.

കാബിദ് - വിം അവകാശമുള്ള; അധികാരമുള്ള; മലബന്ധമുണ്ടാക്കുന്ന.

കാബിൽ - വിം യോഗ്യതയുള്ള; പാണ്ഡിത്യമുള്ള; സാമർത്ഥ്യമുള്ള.

കാബിലിയത് - ഖീം യോഗ്യത; പാണ്ഡിത്യം; സാമർത്ഥ്യം.

കാബുക - ഖീം മാടപ്രാവുകയെ വളർത്താനുള്ള കൂട്.

കാബൂലി - വിം കാബൂളിലുള്ള; പും കാബൂളി.

കാവ - പും അധികാരം; ശക്തി; സ്വാധീനത; നിയന്ത്രണം; —में करना - സ്വാധീനത്തിലാക്കുക; കയ്യിലാക്കുക.

കാമ - പും അഭിലാഷം; കാമദേവൻ; രതിചെയ്യുവാനുള്ള ഇച്ഛ; ശിവൻ; ജോലി; പ്രവൃത്തി; കാര്യം; —आना - യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുക; ഉപയോഗപ്പെടുക; —तमाമ करना - നശിപ്പിക്കുക; കൊല്ലുക; ജോലിമുഴുവൻ ചെയ്യുക; —देना - ഉപകരിയ്ക്കുക; —निफलना - കാര്യം സാധിയ്ക്കുക; ഉദ്ദേശം പൂർത്തിയാക്കുക; —पडना - നേരിടുക; —में लाना - ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക.

കാമകാജ - പും ജോലി; കാര്യം.

കാമകാജി - വിം ജോലിയുള്ള; കാര്യം നടത്തുന്ന.

കാമഗാർ - വിം ലബ്ധകാമമായ; ഭാഗ്യവാനായ; പും തൊഴിലാളി; ക്രൂരിവേലക്കാരൻ; കാര്യസ്ഥൻ.

കാമചലാട - വിം ഉപയോഗമുള്ള; കാര്യം നടത്താൻ പററിയ.

കാമചോര - വിം അലസനായ; ജോലി ചെയ്യാൻ മടിയുള്ള.

കാമദാനി - **ഈ** കസവുകൊണ്ടു
 ചെയ്യപ്പെടുന്ന പൂപ്പണികൾ ;
 അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്ത്രം.
 കാമദാ - **പു** കാൽപ്പന്തൻ ; **വി**
 കാൽപ്പന്തൻ നോക്കി നടത്തുന്ന ;
 വിചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്തി
 ട്ടുള്ള.
 കാമധാമ - **പു** കാൽപ്പന്തൻ ; ജോലി ;
 തൊഴിൽ ; വ്യവസായം.
 കാമനാ - **ഈ** ആഗ്രഹം ; മനോ
 രഥം.
 കാമയാവ - **വി** സഹലമായ ;
 വിജയിയായ.
 കാമയാവീ - **ഈ** സാഹല്യം ;
 വിജയം.
 കാമര } **ഈ** കമ്പിളി.
 കാമരീ }
 കാമില - **വി** പൂർണ്ണമായ ; യോ
 ഗ്യമായ ; എല്ലാം.
 കാമി - **വി** ആഗ്രഹിക്കുന്ന ;
 വിഷയിയായ ; **പു** കാമുകൻ
 കാമുക - **വി** കാമിക്കുന്ന ; **പു**
 കാമുകൻ.
 കാമ്യ - **വി** ഇഷ്ടയുള്ള ; കാമി
 യ്ക്കുതക്ക.
 കായ - **ഈ** ശരീരം ; ദേഹം.
 കായദാ - **പു** നിയമം ; ക്രമം ;
 രീതി ; മാതിരി ; —**ദാ** - നിയ
 മജ്ഞനായ.
 കായനാത - **ഈ** ലോകം ; സംസാ
 രം ; ധനം ; മഹത്വം.

काय - **വി** സ്ഥിരമായ ; സ്ഥാ
 പിച്ച് ; നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ;
 —**मुकाम** - **വി** പകരക്കാര
 നായ ; **പു** ഏതെങ്കിലും
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കേന്ദ്ര
 സ്ഥാനം.
 कायर - **വി** ഭീരുവായ ; ഭയ
 മുളള.
 कायरता - **ഈ** ഭീരുത്വം.
 कायल - **വി** വാദവിവാദം
 കൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെ
 സമ്മതിക്കുന്ന ; ഏതെങ്കിലും
 നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെ അനുസരി
 ക്കുന്ന.
 कायस्थ - **പു** ഉത്തരേന്ത്യയിലെ
 ഒരു ജാതി ; പരമാത്മാവു ;
 ജീവാത്മാവു ; **വി** ശരീരത്തി
 ലുള്ള.
 काया - **ഈ** ശരീരം ; —**कल्प** -
പു കായകല്പം ; ഭ്രഷ്ടന്മാർ
 ഉപയോഗിച്ച് ; വാൽകുഞ്ഞെ
 ദുരീകരിച്ചു താക്കണ്ണത്തെ
 നേടാനുള്ള ചികിത്സ ;
 —**पलट** - **ഈ** വലിയ പരി
 വർത്തനം ; ഒന്നിന്റെ സമുപ
 പരിവർത്തനം വരുത്തൽ ;
 —**पलट जाना** - ഒന്നിന്റെ
 രൂപം മററൊന്നായി നിശ്ലേ
 ഷം മാറ്റുക ; രൂപാന്തരം
 വരിക.

കായിക - വിം ശാരീരികമായ ; ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ.

കാർ - പും കായ്ക ; പ്രവൃത്തി ; മ്രം ചെയ്യുന്നവൻ (ജैसे ജക്നാകാർ ; കാർത്യാകാർ).

കാർ-അജ്മൂദാ - പും പരിചയമുള്ള ; തഴക്കമുള്ള ; അനുഭവസ്ഥനായ.

കാർ-അമദ് - വിം ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ; ഉപയോഗമുള്ള ; ഫലപ്രദമായ.

കാർകർദാ - വിം അനുഭവം സിദ്ധിച്ച ; തഴക്കവും പഴക്കവുമുള്ള.

കാർ-കുന് - പും മാനേജർ ; ഏജൻ്റ് ; ഡയറക്ടർ ; റിക്കാർട്ടുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ; ജോലികൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുന്നവൻ ; കാര്യസ്ഥൻ.

കാർഖാനാ : പും വ്യവസായശാല ; നിർമ്മാണശാല ; തൊഴിൽശാല (factory) ; കാർഖാനെ-ദാർ - വ്യവസായി ; നിർമ്മാതാവ് (manufacturer).

കാർഗർ - വിം കൃത്യനിർവ്വഹ ; പ്രഭാവജനകമായ ; ഫലവത്തായ ; സ്വകൽവൃത്തശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്ന.

കാർഗുജാർ - വിം അവനവന്റെ പ്രവൃത്തി നന്നായി ചെയ്യുന്ന ;

ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്ന.

കാർഗുജാരി - ഖീം കൽവൃപാലനം ; കായ്കശലത.

കാർചോബ - പും വസ്ത്രങ്ങളിൽ വിചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ചട്ടക്കൂട് (frame) ; വസ്ത്രങ്ങളിൽ വിചിത്രവേലകൾ ചെയ്യുന്നവൻ (embroiderer) ; വിചിത്രവേല (embroidery).

കാർചോവീ - ഖീം വസ്ത്രങ്ങളിലെ വിചിത്രവേല ; വിം വിചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്യിപ്പിക്കുക.

കാർജ - പും കായ്ക.

കാർതൂസ് - പും തോക്കിന്റെ തെര ; വെടിയുണ്ട (a cartridge).

കാർദാ - വിം മിടക്കനായ.

കാർനാമാ - പും ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളുടെ വിശേഷിച്ച് യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം.

കാർപർദാ - പും പ്രവൃത്തി ചെയ്തിയവൻ ; കായ്കസ്ഥൻ ; ഏജൻ്റ് ; മാനേജർ.

കാർബാർ - പും വ്യാപാരം ; തൊഴിൽ ; വ്യവസായം.

കാർബാരി - വിം വ്യാപാരിയായ ; വ്യവസായിയായ ; കാര്യതല്പരതയുള്ള ; പും കായ്കസ്ഥൻ ; വ്യവസായി ; വ്യാപാരി.

കാർവാ - പും കാഫിലാ യാത്രക്കാരുടെ സംഘം.

കാർവാई - स्त्रीം കായ്പരിപാടി; കായ്കൃമം; നടപടി; ഏജൻസി (agency).

കാർസാജ് - वि० തകരാറായ കായ്ത്തെ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

കാർസാജി } स्त्रीം കായ്കശലത;
കാർസ്താനി } കപടതന്ത്രം; ഗുഡ്
കാർസ്താനി } തന്ത്രം.

കാർ - स्त्रीം തടവ്; ബന്ധനം; വേദന; ക്ലേശം; ദുരിതി; വിം കുറ്റം.

കാർഗാർ } പു० കാരാഗൃഹം;
കാർഗൃഹ് } ജയിൽ; തടവ്.

കാർവാസ് - പു० ജയിൽവാസം.

കാർിന്ദാ - പു० ഗുമസ്തൻ; കായ്തസ്തൻ; ഏജൻ്റ്; മാനേജർ.

കാർഖ - स्त्रीം പുകക്കരി; കുറപ്പ്; കണ്ണെഴുതുന്ന മഷി; മഷി; കുളിർ.

കാർ - वि० ചെയ്യുന്ന; മൺഭേദകമായ; പു० ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ; स्त्रीം ചെയ്യൽ; (ഇതു ശബ്ദം സമസ്തപദങ്ങളിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. जैसे न्यायकारी).

കാർഗർ - പു० ശിപ്പി; നല്ല വസ്തുക്കളെ നിർമ്മിക്കുന്നവൻ; वि० സാമത്വമുള്ള; കലാമുഖ്യമുള്ള.

കാർഗറി - स्त्रीം നിർമ്മാണകൗശലം; ശിപ്പിവേല.

കാർ - പു० ശിപ്പി.

കാർ - പു० മുതം; പരിശോധിക്കാനായി മുതം എടുത്തുവെക്കുന്ന കപ്പി.

കാർ - പു० ദേം കാർവാർ

കാർ - പു० പിശുക്കു; ലുബ്ധ്.

കാർ - പു० ജോലി; വ്യാപാരം; വ്യവസായം; തൊഴിൽ; ഫലം; പ്രയോജനം; —च्युत-വേലയിൽനിന്നും നീക്കം ചെയ്ത; —में लीन - പ്രവൃത്തി തല്പരനായ.

കാർ - പു० ജോലി ചെയ്യുന്നവൻ; ഉദ്യോഗസ്ഥൻ; പ്രവർത്തകൻ.

കാർ - പു० കായ്പരിപാടി.

കാർ - वि० കായ്നിരതനായ.

കാർ - പു० ആപ്പീസ്

കാർ - स्त्रीം ദേം കാർ-വാई

കാർ - പു० സമയം; കാലം; ക്ഷാമകാലം; वि० കുറ്റം; क्रि० നാളെ; ഇന്നലെ.

കാർ - പു० പറച്ചിൽ; വീമ്പ്; —मकाल - വീമ്പ് പറച്ചിൽ; പറഞ്ഞുതന്ന വീണ്ടും വീണ്ടും പറയൽ; വീരവാദം പറയൽ.

കാലകൂട - പും കാളകൂടവിഷം.
 കാലകോശി - സ്ത്രീം ജയിൽ; ഇരുട്ടു മുറി; കല്ലറ.
 കാലക്രമ - പും കാലചക്രം.
 കാലവൃത - പും ഷൂസ് ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അച്ചു; കയറു പീരിയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണം.
 കാലയാപന - പും കാലം കഴിയ്ക്കൽ.
 കാലാ - വിം കുറുത്ത; (അപ്പന) **मुँह काला करना** - ദുഷ്ടവൃത്തി ചെയ്യുക; വൃദ്ധിച്ചരിക്കുക;
—अक्षर मैं बराबर - (मुहा.) മുഖൻ; വിസ്തരിച്ച; **काले कोसों - (मुहा.)** വളരെ ദൂരം.
 കാലാ-കല്പന - വിം കരിക്കട്ട പോലെ കുറുത്ത (മനുഷ്യൻ).
 കാലാചാര - പും മഹാകളി; ദുഷ്ടൻ; നീചൻ.
 കാലാതീത - വിം കാലത്തിനപ്പുറത്തുള്ള; സമയം കഴിഞ്ഞ.
 കാലാ നമക - പും വിളയച്ചു.
 കാലാനാഗ - പും കൃഷ്ണസപ്തം.
 കാലാ പാനി - സ്ത്രീം നാടുകടത്തൽ; മദ്യം.
 കാലിന്ദി - സ്ത്രീം യമനാനദി.
 കാലി - ക്രിം നാളെ; ഇന്നലെ.
 കാലിഖ - സ്ത്രീം കളങ്കം; പുകക്കരി; മഷി; **मुँह में कालिख लगना** - കളങ്കപ്പെടുക; ദുഷ്ടതയുണ്ടാകുക.

കാലിഖ - പും ദേഹം; തൊപ്പിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള അച്ചു.
 കാലിമാ - സ്ത്രീം കുറുപ്പ്.
 കാലി ജ്വാന - വിം അശുഭമായി പറഞ്ഞു ഫലിയ്ക്കുന്ന (കരിനാക്കുള്ള).
 കാലിന - വിം കാലത്തെ സംബന്ധിച്ച.
 കാലിന - പും പരവതാനി; വിരിപ്പ് (carpet).
 കാലി മിച്ച് - സ്ത്രീം കരുമുള്ളത്.
 കാലാനിക - വിം മനഗർഭ കല്പിതമായ.
 കാലഹ } ക്രിം നാളെ; ഇന്നലെ.
 കാലിഹ }
 കാവര - പും ഒരുതരം അമ്പ്രം; ചെറുകുത്തം.
 കാശ - പും പുൽപ്പായയുണ്ടാക്കുന്ന പുല്ലു; ചുമ; **अव्यം** അങ്ങിനെ ആയിരുന്നവെങ്കിൽ; ഇതുപരകാരമുള്ള ഉണ്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ.
 കാശാനാ - പും കടിൽ; ഗൃഹം. (വിനയസൂചകം).
 കാശീഫല - പും കമ്പളമുണ്ട.
 കാഷ്ട - സ്ത്രീം കൃഷി; കൃഷി നടപ്പുവകാശം; പാട്ടാവകാശം.
 കാഷ്ടകാരി - പും കൃഷിക്കാരൻ; പാട്ടക്കാരൻ; കടിയായവൻ.
 കാഷ്ടകാരി - സ്ത്രീം കഷ്ടകൃഷ്ണി; കൃഷിപ്രവൃത്തി.

കാശ്മീരാ - പു० ഒരുതരം രോമം കൊണ്ടുള്ള തടിച്ച തുണി.

കാഴായ - വി० കാവിനിറമുള്ള.

കാഘ - പു० മരക്കഷണം ; വിറക്.

കാഘ - ളീ० സീമ ; അവധി ; അതിർ.

കാട - പു० കര (ചുമ) ; പുൽപ്പായുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം പുല്ലു.

കാടാ - പു० കപ്പ.

കാടാര - പു० ചെറിയകുളം ; ഒരു വൃത്തം.

കാസിദ് - പു० സന്ദേശവാഹകൻ ; ദൂതൻ.

കാസിമ - പു० വിഭാജകൻ ; വി० വിഭാഗം ചെയ്യുന്ന.

കാസिर - വി० നൂണതയുള്ള ; അസമത്വമായ.

കാഹില - വി० മടിയുള്ള.

കാഹിലി - ളീ० മടി ; ആലസ്യം.

കാഹീ - വി० പല്ലിന്റെ നിറമുള്ള ; പല്ലിന്റെ നിറം.

കാഹ് - ക്രി० എന്തിന്നു ; —കോ - എന്തുകൊണ്ടു ; എന്തിനു.

കി്കര - പു० ദൂതൻ.

കിക്തന്യ-വിമുദ് - വി० എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാത്ത.

കിക്നി - ളീ० കർമ്മനി അറഞ്ഞാണു.

കി്കരി } ളീ० ഒരുതരം ചെറിയ കി്കിരി } തംബുരു.

കി്കന - പു० അല്പം ; സ്വല്പം ; ക്രി० കുറച്ചു.

കി്കിത് - വി० കുറച്ചു ; —മാത്ര - അല്പമെങ്കിലും.

കി്കൽ - പു० പരാഗം ; താമര ; വി० പരാഗിതം.

കി്കു - अव्य० എന്നാൽ ; എങ്കിൽ.

കി്കുന്തി - ളീ० അഭവാഹ ജനശ്രുതി ; കിംവദന്തി.

കി്കാ - अव्य० അല്ലെങ്കിൽ ; അഥവാ.

കി്കുക - പു० നന്നായി വെട്ടിയുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷം ; പ്ലാശ്ഠ ; പലാശം.

കി - अव्य० ഒരു സംയോജക ശബ്ദം ; എന്തു ; സന്ദേഹ സൂചകമായ ശബ്ദം.

കിക്യാന - അം വെറുതെ കരയുക.

കിക്കിക് } ളീ० വഴക്കു ; വൃത്ഥ കിടകിട } മായ വാദവിവാദം.

കിക്കിക്യാന } അം കോപം കൊണ്ടു കിടകിടയാ } പല്ലുകടിയടക ; പല്ലിറയുക.

കിതന - വി० എത്ര ; വളരെ ; ക്രി० എത്രത്തോളം.

കിത - പു० കഷണം ; തുണ്ടു തുണ്ടു മായി വെട്ടിയ തുണിത്തുണ്ടു കൾ ; വിഭാഗം ; വിഭജനം.

കിതാവ - ളീ० പുസ്തകം ; കണക്കു പുസ്തകം.

കിതാബത് - ഖീം എഴുതൽ ; ഖുത് -
കിതാബത് - എഴുത്തുകത്തു്.

കിതാബീ - വിം പുസ്തകത്തിന്റെ
ആകൃതിയുള്ള ; പുസ്തകസംബ
ന്ധമായ ; കിതാബീ കീദാ - പും
എപ്പോഴും വായിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുന്നവൻ ; പുസ്തകപ്പഴ.

കിമ്ദർ - ക്രിം എ വി ടെ ;
എങ്ങോട്ടു്.

കിനകാ - പും പൊടിയരി ; നറു
ങ്ങിയ ധാന്യം.

കിനാർ - പും ദേം കിനാർ

കിനാർദാർ - വിം കരയുള്ള
(വസ്ത്രം) ; മാർജിനുള്ള (with
border).

കിനാർ - പും കര ; തീരം ; വക്കു് ;
—ഖീ'ചനാ - മാറിനില്ക്കുക ;
ഒഴിഞ്ഞു മാറുക ; പിൻവലി
യ്ക്കുക.

കിനാറാകുഷ - വിം വിട്ടുമാറിയിരി
യ്ക്കുൻ ; സംബന്ധമില്ലാത്ത.

കിനാരി - ഖീം മുണ്ടിന്റെ വക്കു
ത്തുള്ള കര.

കിനാരി - ക്രിം തീരത്തിൽ ;
—ലുഗാനാ - കരയ്ക്കത്തുക ;
സമീപിയ്ക്കുക.

കിസായത് - ഖീം മിതവ്യയം ;
മതിയാകൽ ; ശേഷിപ്പു് ;
(economy) ; —കർനാ -
വേണ്ടതിനമായാലും ചിലവു
ചെയ്തു മിച്ചപ്പെടുത്തുക.

കിസായതി - വിം ചിലവു കുറഞ്ഞു ;
ആദായകരമായ ; മിതവ്യയി
യായ (economical).

കിബ്ലാ - പും മക്കയിലെ പള്ളി ;
വന്ധപുരുഷൻ ; അച്ഛൻ ;
പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ; —അലം -
പും ശ്രവനക്ഷത്രം ; മുഹമ്മ
ദീയ രാജാക്കന്മാരെ സം
ബോധന ചെയ്യാനുള്ള ശബ്ദം ;
മഹാമാരെ സംബോധന
ചെയ്യുന്ന ശബ്ദം ; —ഗാഹ് - പും
മഹാമാരെ വിശേഷിച്ച്
കാരണവന്മാരേയോ അച്ഛ
നേയോ സംബോധന ചെയ്യാ
നുള്ള ശബ്ദം ; —സുമാ - പും
ദിശാജ്ഞാപക യന്ത്രം ; നാവി
കന്മാരുടെ വടക്കുനോക്കി
യന്ത്രം ; കപ്പലുകളിൽ പോകു
മ്പോൾ ദിക്കറിയാൻ വേണ്ടി
ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന ഒരുതരം
ദിശഗ്നി യന്ത്രം. അറബിക
ളാണു് ഇതു് ഉപയോഗി
യ്ക്കാറുള്ളതു്. ഇതു് പടിഞ്ഞാ
റേദിക്കിനേയാണു് സൂചിപ്പി
യ്ക്കുന്നതു്.

കിസ്ര - പും } മാഹാത്മ്യം ;
കിബ്രിയാ - ഖീം } വൃദ്ധാവസ്ഥ ;
വലിപ്പം.

കിസാമ - പും തേൻപോലെ കൊ
ഴുപ്പിച്ച സമൃത്തു് ; ഒരുതരം
പാനീയം.

കിമാര - പും ചുരുക്കളി; പണം
വെച്ചുകളി.

കിമാരവാള - പും ചുരുക്കളിയിൽ
വൻ.

കിമാശ - പും മാതിരി; മട്ട്;
വിധം.

കിയത - വിം എത്ര.

കിയാരി - ളീം കണ്ടം; തടം;
തേവി നന്നായ്ക്കു തടം;
ഉപ്പളം (സമുദ്രജലം കെട്ടി
നിറുത്തി ഉപേക്ഷിക്കുന്ന
സ്ഥലം); തോട്ടം.

കിറക - പും ചരൽക്കല്ല്.

കിറകി - പും a ratchet; വിം
ചാൽക്കല്ലു; —हो जाना -
(ആനന്ദത്തിന്നു) ഭംഗം നേ
രിടുക.

കിറകിറാന - ളം കണ്ണിൽ കറടുത്തു
മാതിരിയോണക; കലിയിക്കുക.

കിറകിരി - ളീം കറട്ട്; ഒരു കണ്ണു
രോഗം; കലിപ്പ്; അപ
മാനം.

കിറച്ച - ളീം കട്ടാരം; ചെറുതും
പുറം ചെറുതും മുനയുള്ളതും
മായ കഷണം; (കുപ്പിച്ചില്ല
ആദി).

കിറന - ളീം കിറണരശ്മി; കിറണം;
—कटना - നൂയ്യനദിയിൽ.

കിറപാ - പും കൃപാണ വാൾ.

കിറമി - പും ഒരുതരം തടിച്ച
തൂണി (canvass).

കിറരാന - ളം കോപത്താൽ
പല്ലിറച്ചുക.

കിറാ - ളീം പണം; അദ്ധ്യയ
നം; ഒരു പരിമാണം; സ്വ
ണ്ണത്തിന്റെ മാത്രയെക്കുറി
യിൽ മാറു് (carat).

കിറാന - പും കേരാന

കിറാനി - പും ആംഗ്ലോ ഇൻഡ്യൻ;
നഗ്നശ്ചാരൻ (ക്ലാഷ്).

കിറാ - പും വാടക; കൂലി.

കിറാ - പും വാടക; വാങ്ങി
യവൻ; വാടക കൊടുക്ക
ന്നവൻ.

കിറാ - പും മണ്ണെണ്ണ.

കിറ - പും ബയനറു്; ചെറു
തും മട; ചെറുതായ കഷണ
ങ്ങൾ (കുപ്പിച്ചില്ല) മുതലാ
യവ).

കിറ - ളീം ഗപഥം; ആണ;
കർത്തവ്യം; മരിച്ച ആൾക്കു
വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന കർമ്മം
(ശ്രാദ്ധാദികൾ).

കിറ - പും കിറ

കിലക - ളീം ഹഷ്ടലപതി;

സന്തോഷസുചകശബ്ദം;
ഹഷ്ടാരവം മുഴക്കൽ; മുള
വട്ടുചിപ്പിച്ച ഒരു ചെടി
(ഇതിന്റെ കമ്പ് പേന
ഉണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗി
ക്കുന്നു).

കിലകനാ - അം ഹഷ്ഠപനിയുണ്ടാ
കുക.

കിലകാർ } ഹിം ദേം കിലക
കിലകാരി }

കിലകില - ഹിം വഴക്കം ; വാദ
വിവാദം.

കിലകിലാ - ഹിം ഹഷ്ഠാരവം ;
പൊന്മാൻ.

കിലകിലാനാ - അം ദേം കിലകനാ

കിലനാ - അം തറയുക ; തടസ്സം
ഉണ്ടാകുക ; അധീനത്തിലാ
കുക.

കിലവിലാനാ - അം ദേം കുലവുലാനാ

കിലാ - പും കോട്ട ; കിടങ്ങു്.

കിലാബ്ദി - ഹിം ദുർഗ്ഗനിർമ്മാണം ;
വ്യുഹരചന.

കിലേദാർ - പും കോട്ടയുടെ രക്ഷ
കൻ.

കിലോല - പും ദേം കലോല

കിലുത - ഹിം ന്യൂനത ; കുറവു് ;
സങ്കോചം ; വൈഷമ്യം.

കില്ലാ - പും വലിയ ആണി ;
കററി.

കില്ലി - ഹിം ആണി.

കിവാടു } പും കതകം ; വാതിൽ.
കിവാർ }

കിശമിഷ - പും ഉണക്കിയ കരു
വില്ലാത്ത മുന്തിരിങ്ങ.

കിശലയ - പും തളിരു്.

കിശോർ - പും ബാലകൻ ; പുത്രൻ.

കിസ്ത - ഹിം ചതുരംഗക്കളിയിൽ
രാജാവു് (ദേവൻ) ബന്ധിക്കു
പ്പെടുന്ന നില ; അടിയറവു്.

കിസ്തവാര - പും തണ്ടപ്പേരു് ;
പാട്ടത്തിന്റേറയും നിലത്തി
ന്റേറയും വിവരങ്ങൾ എഴുതി
യിട്ടുള്ള പുസ്തകം ; പട്ടയം.

കിസ്തീ - ഹിം തോണി ; വള്ളം ;
താലം ; തളിക ; ചതുരംഗ
ത്തിലെ ആന ; —സുമാ - വിം
തോണിയുടെ ആകൃതിയുള്ള.

കിസ്വത - ഹിം കിസ്വത ക്ഷുരകൻ
ക്ഷുരക്കത്തിയും മറ്റും
വെയ്ക്കുന്ന സഞ്ചി.

കിസമത - ഹിം ദേം കിസമത

കിസമിസ - പും ദേം കിശമിഷ

കിസമീ - പും കൂലിവേലക്കാരൻ ;
തൊഴിലാളി.

കിസലയ - പും ദേം കിശലയ

കിസാന - പും കൃഷിക്കാരൻ.

കിസാനി - ഹിം കഷ്കവൃത്തി ;
വിം കൃഷി സംബന്ധമായ.

കിസ്ത - ഹിം തവണകുമത്തിൽ
അടയ്ക്കുന്ന പണത്തിന്റെ
അംശം ; തവണപ്രകാരം
അടയ്ക്കൽ ; (instalment)
തവണ ; ഉത്ഭവം.

കിസ്തബ്ദി - ഹിം തവണയായി
പണമടയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം.

കിസ്തവാര - ക്രിം തവണകുമത്തിൽ.

കിസ്സ - പും മാതിരി; തരം; രീതി.

കിസ്സ - സ്ത്രീ ഭാഗ്യം; വിധി; സംസ്ഥാനം; —കാ കേര - വിധിവൈപരീത്യം; —കാ ലിഖാ - തലവിധി; —കാ ഹേള - ഭാഗ്യം കെട്ടു; —അജ്ഞാ - ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുക; —ഖുലന - നല്ല കാലം വരുക; —ചമകന - ഭാഗ്യം തെളിയുക; —ഫൂടന - ഉള്ള ഭാഗ്യം തെളിയാതിരിക്കുക; —പര രോ - ഭാഗ്യവാദിന് ദുഃഖിക്കുക.

കിസ്സതവർ } വിം ഭാഗ്യവാനായ.
കിസ്സതവാലാ }

കിസ്സ - പും കഥ; ചെറുകഥ; —കഹാനി - കെട്ടുകഥ; കിസ്സ കോതാഹ യാ മുഖ്തസർ (മുഹാം) - ചുരുക്കമെന്നു വെച്ചാൽ.

കീക - പും നിലവിളി; കോലാ ഹലം; മുറവിളി.

കീകന - അം 'കികീ' എന്നു നില വിളിക്കുക; മുറവിളി കൂട്ടുക.

കീകർ - പും ഒരു മുളയുള്ള മരം; (mangrove).

കീകരീ - സ്ത്രീ ഞെറിഞ്ഞു തുണൽ.

കീച } പും ചളി.
കീചട്ട }

കീട } പും പുഴ; കുമി; ഇഴജന്തു.
കീടാ }

കീടീ - സ്ത്രീ ഹൃദയം; പുഴ.

കീനഖാബ - പും ദേം കടഖാബ

കീനന - സം വിലയുള്ള വാങ്ങുക.

കീന - പും ദേഷ്യം; വിരോധം.

കീനിയ - പും കാപട്യമുള്ളവൻ; വിരോധി.

കീപ - സ്ത്രീ കീഴ് നാളം; ദ്രവ പദാർത്ഥങ്ങളെ വായുവട്ട മില്ലാത്ത ചാറ്റത്തിന് ഒഴി അമ്പോൾ താഴെ വീഴാതെ ഇരിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന നാളം (കനീൽ).

കീമത - സ്ത്രീ വില; —ലഗാന - വില പറയുക.

കീമതീ - വിം വിലയേറിയ; വില പിടിച്ച.

കീമാ - പും ചെറിയ ചെറിയ കഷണമായി നറുക്കിയ മാംസം.

കീമിയ - സ്ത്രീ രസായനക്രിയ; രസായനം (alchemy).

കീമിയാഗർ - പും രസായനമുണ്ടാക്കുന്നവൻ (alchemist).

കീർ - പും തത്ത; തുക; വ്യാധൻ.

കീർത്നിയായ് - പും കീർത്തനം ചെയ്യുന്നവൻ; ഹരികഥ പറയുന്നവൻ.

കീൽ - സ്ത്രീ തൂണി; മുക്കുത്തി.

കീല - പും വചനം; വാങ്ത്;

—വ കാല - ളീം സംഭാഷണം; വാദവിവാദം (debating).

കീലക - പും ആണി; കുററി.

കീലന - പും തടവു; തടസ്സം.

കീലനാ - സം ആണിതരയ്ക്കുക; പാമ്പിനെ വശത്താക്കുക; കീഴടക്കുക.

കീലാ - പും വലിയ ആണി; തിരികല്ലിന്റെ നടുക്കുള്ള ആണി.

കീലി - ളീം അച്ചുതണ്ടു; കുററി.

കീശ - പും കരങ്ങു; പക്ഷി; സൂയൻ.

കീസ - പും ഗർഭപാത്രം.

കീസാ - പും കീശ; സഞ്ചി.

കുഅ - പും കമാരൻ; അവി വാഹിതൻ; മകൻ; രാജകമാരൻ.

കുഅ }
കുഅ } പും കിണർ.

കുഅരാ - വിം കമാരനായ; അവി വാഹിതനായ.

കുഇയ് - ളീം ചെറിയ കിണർ.

കുഇ - ളീം കുമുദിനി ആമ്പൽ പൊയ്.

കുകുസ - പും കങ്കുമം.

കുന്ചന - പും ചുരുളൽ; ചുരുങ്ങൽ.

കുന്ചിത - വിം ചുരുണ്ട; ചുരുങ്ങിയ; വളഞ്ഞ.

കുച്ചി - ളീം താക്കോൽ.

കുജ - പും ലതാഗൃഹം; വള്ളിക്കടിൽ; കഴക്കോൽ; വക്കു; അററം; മുല.

കുജഭാ - പും പച്ചക്കറി വില്പന ഒരു ജാതി.

കുജര - പും ആന; വിം (സമാസത്തിൽ) ശ്രേഷ്ഠനായ; (ഉദാം പुरुഷകുജര, കപികുജര).

കുജവിഹാരി - പും ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

കുജാ - പും മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ചെറിയ കലം; മൺകോപ്പ.

കുജി - ളീം താക്കോൽ; കണക്കിന്റേയും മറ്റും ഉത്തരം; വ്യാഖ്യാനം; ടീക.

കുട } വിം ചുട്ടിപ്പൊക്കം; തീഷ്ണകുട്) മല്ലാത്ത; വിസ്ഥിതമായ; നിരുപയോഗമായ.

കുട - പും മൺഭരണി; ഹോമകണ്ഡം; കഴി; ചെറിയ കളം; ഭത്താവു ജീവിച്ചിരിയ്ക്കേ ജാരനങ്ങായ കട്ടി.

കുടല - പും തോട; കമ്മൽ; കണ്ഡലം.

കുടലിനി - ളീം ഒരു നാഡി; ജീലേബി (നെയ്യിലുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മധുര പലഹാരം).

കുടലി - ളീം ജന്മസമയത്തുള്ള നാഡത്രാണുക്കളുടെ സ്ഥിതിയെ കാണിക്കുന്ന രാശി ചക്രം;

ജിലേബി; പും പാമ്പു;

മയിൽ; വരണൻ; വിഷ്ണു;

വിം കണ്ഡലധാരിയായ;

ജന്മകുंडലി - ജാതകം.

കുंडാ - പും സാക്ഷ; തഴുതു; ഓടാ
മ്പില; വലിയ മൺപാത്രം.

കുंडി - സാക്ഷ; ഓടാമ്പില;
ഡവറ; കലം; ചങ്ങല
ക്കണ്ണി.

കുന്ത - പും കുന്തം; പേൻ; കൂരത.

കുന്തല - പും തലമുടി.

കുന്ദ - പും മുല്ല; വിം മരനായ;
മണ്ടനായ.

കുന്ദജേഹ്ന - വിം മരബുദ്ധിയായ.

കുന്ദന - പും തങ്കം; മുത്തുകൾ
കോക്കുന്ന തങ്കക്കമ്പി.

കുന്ദരൂ - പും കോവയ്ക്ക.

കുന്ദാ - പും മുട്ടി; പിടി; തോക്കി
ന്റെ പിടി; കൊട്ടി; ചിറക്.

കുന്ദി - ളീം തുണി, കടലാസ്സ്
മുതലായവ തല്ലി മിനുസ്സമാ
ക്കൽ; ഇസ്തിരിയ്ക്കിടൽ.

കുന്ദേരന - സം ചുരണ്ടുക.

കുന്മ - പും മൺകടം; ആനയുടെ
മസ്തകത്തിലെ മുഴ; കണ്ട
രാശി.

കുന്മക - പും പ്രാണായാമത്തിലെ
ഒരു ക്രിയ.

കുന്മകാ - പും കശവൻ; കോഴി.

കുന്മി - പും ആന; മുതല; വിഷ
ജന്തു; ളീം ചെറിയ കടം.

കുന്മീര - പും മുതല.

കുന്വര - പും കമാരൻ; പുത്രൻ;
രാജകമാരൻ.

കുന്വരി } ളീം കമാരി; പുത്രി;
കുവരി } രാജകമാരി.

കുന്വാ - പും ദേം കുമാ

കുന്വാര - വിം കമാരനായ; അവി
വാഹിതനായ.

കു - ളീം ഭൂമി.

കുമാ - പും കിണർ; —ഖോദനാ -
നിത്യവൃത്തിയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രയ
ത്തിയ്ക്കുക; അന്യനെ നശിപ്പി
യ്ക്കുവാനോ കഷ്ടപ്പെടുത്തു
വാനോ ശ്രമിയ്ക്കുക; കുഡ് മേ
നീരനാ - നാശിപ്പിക്കുക.

കുമാര - പും കമാരൻ; ഹിന്ദുസ്ഥാ
നിയിലെ ഏഴാമത്തെ മാസം
(ആഗ്നിനമാസം).

കുമാരാ - വിം ദേം കുന്വാര

കുഡ്യാ } ളീം ചെറിയ കിണർ.
കുഡ് }

കുടീ - ളീം ചുവന്ന പരുത്തി
ച്ചെടി.

കുടുനാ - ളം ചുരുളുക; സങ്കചി
തമായിത്തീരുക.

കുടുടി - ളീം നൂററ ഉടനെ
എടുത്ത നൂലുണ്ട.

കുകർമ്മ - പും ചുവപ്പുനാ.

കുകർമ്മി - പും ചുവപ്പുനാ ചെയ്യുന്ന
വൻ; വിം പാപിയായ.

കുകുര - പും നായ് ; ഒരു പാമ്പിന്റെ പേർ.

കുകുരഖ്വ്സി - ഖ്വിം ഒരുതരം കര (ചമ) ; കഥം തുല്യംതെ തുടർച്ചയായി ചമയ്ക്കൽ (വരട്ട ചമ).

കുകുരദന്ത - പും നായ് ; മുടവല്ലൂ.

കുകുരസുന്ത - പും കൂണ് ; കമിഴ്.

കുക്കുട - പും കോഴി.

കുക്കുര - പും നായ്.

കുക്ഷി - ഖ്വിം കുക്ഷ വയറ് ; ഗർഭം ; ഗുഹ.

കുഖേത - പും ചീത്തസ്ഥലം.

കുഖാത - പും ചീത്ത സ്ഥലം ; ചതി ; കപടം ; ഉന്നം പിടയ്ക്കൽ.

കുച - പും മുഖ ; വിം സങ്കചിതമായ ; പിന്തുക്കുള്ള.

കുചന - ഖം ചുരുങ്ങുക.

കുചന - പും ഷഡ്വന്ദ്ര മറ്റുള്ളവരെ ചതിക്കാനുള്ള ഗോപ്യമായ പ്രയത്നം ; ഗുഹാലോചന.

കുചന്ദ്രി - പും രഹസ്വമായി മറ്റുള്ളവർക്കു ഹാനി വരുത്തുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നവൻ.

കുചലന - സം ചവിട്ടിത്തേക്കുക ; കശക്കുക.

കുചല - പും കാഞ്ഞിരം ; കാഞ്ഞിരക്കായ് (aconite).

കുചാല - ഖ്വിം ദുർന്നപടി ; ദുഷ്ടത ; തെമ്മാടിത്തം.

കുചാലിയാ } പും ദുർന്നപടി കാ
കുചാലി } രൻ ; ദുഷ്ടൻ ; തെമ്മാടി.

കുചാഹ - ഖ്വിം നായ്.

കുചേല - പും മലിനവസ്ത്രം.

കുചേല } വിം മുഷിഞ്ഞ തുണി
കുചേലാ } ഉടുത്ത ; അഴുക്കുള്ള.

കുചേഠ - ഖ്വിം ചീത്തപ്രവൃത്തി.

കുള - വിം അല്പം ; കുറച്ചു ; —

കുള - അല്പമെങ്കിലും ; എന്തെങ്കിലും ; —കാ കുള - ഒന്നിനൊന്നു വിരുദ്ധമായ.

കുജന്ദ്ര - പും ഒടി ; മന്ത്രവാദം ; ആഭിചാരപ്രവൃത്തി.

കുജാ - ഖ്വിം സീത ; ക്രിം എവിടെ ; എവിടത്തിൽ.

കുജാതി - ഖ്വിം നീചജാതി ; പും നീചൻ ; ജാതിഭ്രഷ്ടൻ.

കുജോഗ - പും ചീത്ത അവസരം ; ചീത്തകൂട്ടുകെട്ട് ; ദുഷ്ടാലം.

കുജോഗി - വിം അസംയമിയായ.

കുട - പും കോട്ട ; വീട് ; കുടം.

കുടകാ - പും ചെറുകുപ്പണം.

കുടനപന } പും അവിടവിടെ പറ
കുടനപേഷാ } തെറ്റുനടക്കുന്ന സ്വഭാവം ; എഷണികൂട്ടൽ ; ദുരിയുടെ പ്രവൃത്തി.

കുടന - ഖം ഇടിയുക ; പൊടിയുക ; പും വേഗ്യയെ എപ്പാടു ചെയ്യുന്നവൻ ; ദല്ലാളി ; എഷണിക്കാരൻ.

കുടനി - ഖീം വേഗ്യയെ ഏപ്പാടു ചെയ്യുന്നവൾ; ഭൂതി; ഏഷണിക്കാരി; വ്യഭിചാരിണി.

കുടവാനാ - സം ഇടിപ്പിക്കുക; കത്തിയുക (ധാന്യാദികൾ).

കുടാई - ഖീം ഇടിക്കൽ; ഇടിക്കുന്നതിനുള്ളകുലി; (നെല്ലു മുതലായവയുടെ) കത്തുകുലി.

കുട്രിയാ - ഖീം കടിൽ.

കുട്രില - വിം കടിപമായ; വളഞ്ഞ; വഞ്ചനയുള്ള.

കുടി - ഖീം } കടി; കടിൽ.
കുടീര - പും }

കുടേക - ഖീം അനചിതമായ ശാഘം; ദുഷ്ടാഘം.

കുടേവ - ഖീം ദുഃസ്വഭാവം; ദുരഭിമാനം.

കുടനി - ഖീം ദേം കുടനി

കുടാ - പും ചിറകു മുറിഞ്ഞ മാടപ്രാവ്.

കുടീ - ഖീം നറുക്കിയ വയ്ക്കോൽ മുതലായ തീറ്റ സാധനം; ചിറകു മുറിയ്ക്കപ്പെട്ട പ്രാവ്; (paper pulp) (കടലാസുണ്ടാക്കു വാനുള്ള) കഴമ്പ്.

കുടലാ - പും ധാന്യങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള വലിയ മൺപാത്രം; കക്കനീറാനുള്ള ചൂള.

കുടാവ് - ഖീം ചീത്ത സ്ഥലം;

—മാരനാ - മൺം നോക്കിത്തലുക.

കുടാട - പും അനാവശ്യമായ അലങ്കാരം; ദുഷ്ടവൃത്തി ചെയ്യാനുള്ള ഒരുക്കം കൂട്ടൽ.

കുടാ - പും } മഴ; കോടാലി.
കുടാരി - ഖീം }

കുടാഹര - ഖീം ദേം കുടാവ്

കുടിലാ - പും ദേം കുടലാ

കുടീര - ഖീം ദേം കുടാവ്

കുടുവുടാനാ - അം അസൂയപ്പെടുക; നീരസമുണ്ടാകുക.

കുടാലി - ഖീം മഴ.

കുടാല - വിം അവയവമേല്പിച്ചിരിക്കാത്ത; വിരൂപമായ.

കുടംഗ - പും ദുഷിച്ച രീതി.

കുടംഗ } വിം ചീത്ത വഴിയ്ക്കു നട
കുടംഗി } കുന്ന; ചീത്തനടപടിയുള്ള.

കുടനാ - അം ഉള്ളുകൊണ്ടു് ദേവ്യപ്പെടുക; ഉദ്ദമൊണ് അസൂയപ്പെടുക.

കുടവ - പും ദുർയാസന; വിം കഠിനമായ; വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത.

കുടാനാ - സം ദേഷ്യം പിടിപ്പിക്കുക; മനസ്സ് മുഷിപ്പിക്കുക; കഷ്ടപ്പെടുത്തുക.

കുതനാ - അം അനാചിതപ്പെടുക.

കുതരനാ - സം കഠിയ്ക്കുക; കടിച്ചു മുറിയ്ക്കുക.

കുതകം - പും ദൃഷ്ടം.

കുതകി - പും വെറുതെ തക്കിയുന്ന
വൻ.

കുതവാര } പും ദേം കോതവാല
കുതവാല }

കുതാഹി - ളീം ദേം കോതാഹി

കുതിയാ - ളീം പെണ്നായ്.

കുതുവ - പും നായകൻ; യുവനക്ഷ
ത്രം; പുസ്തകങ്ങൾ; —ഖാനാ -

പും പുസ്തകാലയം; വായന
ശാല; —മീനാർ - ദെൽഹി
യ്ക്കടുത്തുള്ള വളരെ ഉയരമുള്ള
ഒരു സ്തംഭം; —സുമാ - പും
വടക്കു നോക്കി യന്ത്രം.

കുതുഹൽ - പും കെതുക്കം.

കുതാ - പും നായ്.

കുതീ - ളീം പെണ്നായ്.

കുത്സാ - ളീം നിന്ദനം.

കുത്സित - വിം നിന്ദിക്കത്തക്ക;
കത്വിതമായ; നീചമായ.

കുടകനാ - ളം ദേം കൂടനാ

കുടരത - ളീം ശക്തി; പ്രകൃതി;
മായ; (ഖുദാ കീ കുടരത
ഇ ശ ഗ പ ര ലീ ല, മായാ
വിലാസം).

കുടരതീ - വിം സാദാവികമായ;
ദൈവികമായ; പ്രാകൃതിക
മായ.

കുടർശന - വിം വിരൂപമായ.

കുടലാനാ - ളം ഉള്ളക; ഉള്ളി
ത്തള്ളി നടക്കുക.

കുടാർവ്വ } പും വിശ്വാസവഞ്ചന;
കുടാർവ്വ } ചതി; മർദ്ദനം.

കുടാനാ - സം ഉള്ളിപ്പിള്ളക;
ചാടിയ്ക്കുക.

കുടാൽ } ളീം കൈക്കോട്ട്;
കുടാലി } മൺവെട്ടി; നായ്ക്കൻ
തുവ.

കുട്കൂട - വിം പവിത്രമായ; പരി
ശുദ്ധമായ.

കുട്കൃ - ളീം ദുഷിച്ച നോട്ടം;
പാപദൃഷ്ടി; തെറ്റായ വി
ക്ഷണം.

കുനകുനാ - വിം ഇളം ചുടുള്ള
(തരളപദാർത്ഥം).

കുനവാ - പും സമൂഹം; കടുംബം.

കുനഹ - ളീം ദേവൻ; പഴയ
വിരോധം; പക.

കുനഹി - വിം മനസ്സിൽ പകയുള്ള;
(പ്രതികരണം).

കുന്ദാ - പും ദേം കുന്ദാ

കുപ്ത } പും ദുർമ്മാർഗ്ഗം; കെട്ട വഴി.
കുപ്ത }

കുപദ് - വിം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള.

കുപദ്യ - പും ആരോഗ്യം നശി
പ്പിയ്ക്കുന്ന ആഹാരാദി; പഥ്യ
മല്ലാത്ത ആഹാരം.

കുപാഠ - പും ദുഷ്ടത പഠിപ്പിയ്ക്കൽ;
ദുഷ്ടരണ ചെയ്യൽ.

കുപാത്ര - അയോഗ്യൻ; കെട്ടവൻ;
കൊള്ളരുത്താവൻ.

കുപിത - പും കോപിച്ചു.

കുപു - പും ദൃഷ്ട പുത്രൻ.

കുപ്യാ - പും തോലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു തരം ഭരണി; —
 होना - വീക്ഷക ; फूलकर कुप्पा
 हो जाना - തടിയ്ക്കുക ; അത്യന്തം സന്തോഷിയ്ക്കുക.

കുപി - स्त्रीം ചെറിയ തോൽ സഞ്ചി.

കുഫ് - പും അനേകേശ്വരവാദം ;
 ഇസ്ലാം മതത്തിനെതിരായുള്ളത്.

കുഫ്ല - പും തഴുത്ത് ; സാക്ഷ ;
 പൂട്ട്.

കുവड़ा - वि० കുന്നുള്ള ; पु० കുന്നൻ.

കുവड़ी - स्त्रीം അററം വളഞ്ഞ വടി ; കുന്നുള്ളവൾ.

കുബാനി - स्त्रीം ദുശ്ശീലം ; ദുഷ്ടാസന.

കുബാനി - स्त्रीം ദുഷ്ടാപാരം.

കുവुद्धि - स्त्रीം വിഷ്ണിത്തം ; ദുഷ്ടബുദ്ധി ; वि० ബുദ്ധികെട്ട.

കുവേലാ - स्त्रीം ചീത്ത സമയം ;
 അസമയം.

കുञ - वि० കുന്നുള്ള ; पु० കുന്നൻ.

കുमंत्रणा - स्त्रीം ദുരുപദേശം.

കുमक - स्त्रीം സഹായം ; പക്ഷപാതം കാണിയ്ക്കൽ.

കുमकी - वि० സഹായമുള്ള ; स्त्रीം പെൺ താപ്പാന.

കुमकुमा - पु० ഇടുങ്ങിയ വായുള്ള

ലോട്ടു ; സ്തംഭികം കൊണ്ടോ, അരക്ക കൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയ പൊള്ളയായ ഉണ്ട.

कुमति - स्त्रीം ദുഷ്ടബുദ്ധി.

कुमार - पु० ദുർമാറ്റം ; അധർമ്മം.
 कुमुदनी } स्त्रीം ചെറിയ കിണർ ;
 कुमुदिनी } ആവൽപൊയ്ക്ക.

कुम्भैत - पु० കതിരയുടെ കറുപ്പും ചുവപ്പും ചേർന്ന ഒരു തരം നിറം ; आठों गांठ कुम्भैत (मुहा०) അതിസമർത്ഥൻ. ; സുത്രശാലി.

कुम्हड़ा - पु० കമ്പളങ്ങൾ ; कुम्हड़े की बतिया (मुहा०) ശക്തിയില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ.

कुम्हड़ौरी - स्त्रीം വരി കമ്പളങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു തരം ഭക്ഷണസാധനം.

कुम्हलाना - अ० വാടുക ; കരിയുക.

कुम्हार - पु० കശവൻ ; കലാലജാതി.

कुम्ह - पु० നാൻ.

कुम्हकी - स्त्रीം ദേം കുർക്കി

कुम्कुट - पु० ടുകുട്ടാ ചെറിയ കഷണം.

कुम्कुर - पु० പപ്പടം മുതലായതു ഞെരിയുന്ന ശബ്ദം.

कुम्ता - पु० കപ്പായം ; ഷട്ട്.

कुम्ती - स्त्रीം ചെറിയ കപ്പായം ; ബെറ്റുതസ്.

കുരതീ - ഖീം ദേം കുലതീ

കുരവത - പും സാമീപ്യം.

കുരവാന - വിം ത്യാഗം ചെയ്യപ്പെട; —കരനാ - ത്യാഗം ചെയ്യുക; —ജാനാ - സമപ്പി യ്ക്കപ്പെടുക.

കുരവാനി - ഖീം ത്യാഗം; ആത്മ സമപ്പണം; ബലിദാനം.

കുരരാ - പും ഒരു പക്ഷി.

കുരരി - ഖീം ഒരു വൃത്തം.

കുരസി - ഖീം കസേല.

കുരസിനാമാ - പും എഴുതപ്പെട്ട വംശപരമ്പര.

കുരാ - പും പഴക്കിയ വസ്തുവി-
ലുണ്ടാകുന്ന വട; തഴമ്പ്.

കുരാന - പും മുഹമ്മദിയരുടെ മത ഗ്രന്ഥം; —ഉത്താനാ - സത്യം ചെയ്യുക; ആണയിടുക.

കുരാഹ - ഖീം ദുർമ്മാർഗ്ഗം.

കുരാഹി - വിം ദുർമ്മാർഗ്ഗിയാക.

കുരി - ഖീം ചെറിയ കന്ന; വംശം; പരമ്പര; സമൂഹം; കഷണം.

കുരിതി - ഖീം ദുഷിച്ച രീതി.

കുരുവ - വിം നാരാജ കപിതനായ.

കുരുപ - വിം വിരൂപനായ.

കുരേദനാ - സം മാതൃക; കഴിയ്ക്കുക. ചുരണ്ടുക; തട്ടിത്തുറയ്ക്കുക.

കുർക് - വിം ജപ്പി ചെയ്യാപ്പെട്ട;

—അമീന - ജപ്പി ചെയ്യുന്ന

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ; —നാമാ - പും ജപ്പിപത്രം; ജപ്പി വാരണ്ട.

കുർകീ - ഖീം ജപ്പി.

കുർതാ - പും ദേം കുരതാ

കുർബ - പും സാമീപ്യം; ചേർച്ച.

കുർവാനി - ഖീം ദേം കുരവാനി

കുർവത - ഖീം പ്രസന്നത.

കുർസി - ഖീം ദേം കുരസി

കുർഗ - പും കളക്കോഴി; കോഴി.

കുർജന - പും വെററിലക്കൊടി യുടെ വേര; ഇഞ്ചിപോലെ യുള്ള ഒരു ചെടി.

കുൽ - പും വംശം; കലം; സമൂഹം; വിം ആകെ (total); —ജമാ - പും ആകത്തുക.

കുൽകാനി - ഖീം കലമുച്ചാദ.

കുൽചാ - പും ഒരുതരം പുരി; ഒരു പലഹാരം.

കുൽജന - വിം ലക്ഷണംകെട്ട.

കുൽറ്റാ - ഖീം വേഗ്യ.

കുൽതാരന - വിം കലത്തെ ഉദ്ധരി യ്ക്കുന്ന.

കുൽതീ - ഖീം മുതിര.

കുൽനാ - ഖം വേദനിയ്ക്കുക; പുക ചിൽ ഉണ്ടാകുക.

കുൽനാര - പും ഖനിയിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ഒരുതരം കപ്പ; ഇതു കൊണ്ടു 'പ്ലാസ്റ്റർ ഓഫ് പാരീസ്' ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതു പശയ്ക്കം 'ഉപയോഗിയ്ക്കാ

റുണ്ടു്. വിഗ്രഹങ്ങളും കിളിപ്പാട്ടങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു, ഇത് മരന്നായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. ഇതിന്റെ വേറെ ഒരു പേരു് സൂർമാ എന്നാകുന്നു.

കുലകൃത - സ്ത്രീ. മനോഭൂഃഖം ;
ചിന്ത.

കുലകാ - പും ഒരുതരം പച്ചക്കറി.

കുലബുദ്ധി - അം ചവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക ; അനേകം ചെറുപ്രാണികൾ ഒന്നായി ചേർന്നു ചവിട്ടുക.

കുലബോര - വി० വംശത്തിന്റെ
മാനത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന ;
അയോഗ്യനായ.

കുലവാന - വി० കുലീനനായ.

കുലഹ } ഖീ. ഒരുതരം തൊപ്പി.
കുലഹി }

കുലാങ്കാര - പു. കലനാശകൻ.

**കുലാച്ച - ഛിം ഉള്ളത് ; കുതിച്ച
ചാട്ടം ; ഒരു മാറ്റ വിസ്താരം.**

കുലാബ - പു. വിജാഗിരി;
മുണ്ടൽ; കോട.

കുലാല - പു० കുശവൻ.

കുലിശ - പും വജ്ജം ; ഇടിമി
ന്നൽ ; കുറുക്കം.

കുലീ - പു. ഭൂപിന്നാൻ.

കുലീന - വി. നല്ല കലത്തിൽ ജനിച്ചു.

കുലുക് - പു. നാഴ്; പൂട്ട് (lock).

കുലേല - സ്ത്രീ. കളി ; തമാശ.

कुलथी - स्त्री० दे० कुलथी

കുലഫി - ഖിം കുലഫി ഒരുതരം
സൂര്യ; ഐസക്രിം ഉണ്ടാ
കൊന്നുള്ള പാത്രം.

കുളാ - പും കല്പക്കുഴിയൽ ; തല
ചുവന്നൊട്ട് ; അളകം.

कुली - स्त्री० दे० कुला

കുലുഹു - സ്ത്രീ ചെറിയമണ്ണ്
പാത്രം.

കുളാഭാ - പു. } മഴ ; കോടാലി.
കുളാഭാ - സ്ത്രീ. }

कुलिया - स्त्री० चेरिय मण्पा
७० ; यत्ति.

കുവलय - പു० നീലത്താമര.

क़वाँ - पु० दे० क़आँ

കുവാച്യ - വി० പറയാൻ വയ്ക്കാത്ത;
 പു० ചീത്തശകാരം ; ഭുവ്വ
 നം.

കുവാര - പു० ആശ്ചിനമാസം.

കുവിചാരി - വി. ചീത്തവിചാര
ക്കാരൻ.

കുവേർ - പു. കുബേരൻ.

കുബ്ജത - സ്ത്രീ. കൂബത ശക്തി; സാമ
ത്വം.

കുശ - പു० കൃഷ്ണപ്രഭു; ദർ.

കുശല - വി. സമർത്ഥനായ ; പു.
ക്ഷേമം.

കുशलത - സ്ത്രീ സാമത്വം ;
മിട്ടു.

കുശലാഭ് - സ്ത്രീ. മംഗളം ; ഭക്ഷണം.

കുശാ - **ഈ** കശപ്പല്ലി; കയറ്റി; ഒരുതരം മധുരമുള്ള നാരങ്ങ.

കുശാഗ്ര - **വി**ം നാശമായ; തീർന്നു മായ.

കുശാദാ - **വി**ം വിസ്മൃതമായ; തുറന്നു കിടക്കുന്ന.

കുശാ - **പു**ം സ്പഷ്ടം ചെയ്ത ഭസ്മം.

കുശി - **ഈ**ം ഗുസ്തി; മല്ലയുദ്ധം.

കുശിവാജ - **പു**ം ഗുസ്തിക്കാരൻ.

കുശ്ശ - **പു**ം } ചിത്ത കൂട്ടി
കുശ്ശി - **ഈ**ം } കെട്ടി; ഭംഗം സംസ്കരണം.

കുശമയ - **പു**ം ചിത്തസമയം; കഷ്ടകാലം.

കുശവരി - **പു**ം ചിത്തം.

കുശാഭി - **ഈ**ം കശമയം; ചിത്തമുള്ളതും.

കുശിദ - **പു**ം പലിശ; പലിശയ്ക്കു കൊടുത്ത പണം; രക്ഷചരണം.

കുശുമാ - **വി**ം ചുവന്ന നിറമുള്ള.

കുശുമാ - **പു**ം പൂപ്പം; ഒരു നേത്രരോഗം; തീണ്ടാരി.

കുശുമാഞ്ജലി - **ഈ**ം പൂപ്പാഞ്ജലി.

കുശുമാരക - **ഈ**ം വസന്തകാലം; ഉദ്യാനം.

കുശുമിത - **വി**ം പൂത്ത; പൂപ്പിച്ച.

കുശുമാ - **പു**ം സൂക്ഷ്മഗുണം; ദുരവസ്ഥയിൽ പെടൽ.

കുശുമാ - **പു**ം ദേം കശുമാ

കുശി - **ഈ**ം ദേം കുശി

കുശാ - **പു**ം കുശാ കൈക്കൊട്ടി; നാശം.

കുശ - **പു**ം മായ; ചതി; ഇരുജാലക്കാരൻ; ദുഷ്ടൻ; കോഴിയുടെ കൂകൽ.

കുശന - **ഈ**ം പക്ഷികൾ കരയുക; കയിലോ, മയിലോ മധുരമായി ശബ്ദിക്കുക.

കുശി - **ഈ**ം കൈമുട്ടി; ഇക്കവിളിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണം.

കുശ - **പു**ം മുടൽമഞ്ഞി.

കുശാ - **പു**ം വിശാലം; ആത്മനാദം; ബഹുതം; —**മചന** - വിശാലം.

കുശ - **പു**ം കുശാ കശവൻ.

കുശാ - **ഈ**ം പിണങ്ങുക; ദേഷ്യപ്പെടുക.

കുശാ - **പു**ം കോടാലി.

കുശ - **പു**ം പക്ഷികളുടെ കളിനാദം; മയിലിനേറയോ, കയിലിനേറയോ മധുരസ്വരം.

കുശന - **ഈ**ം മധുരമായി ശബ്ദിക്കുക (പക്ഷികൾ).

കുഞ്ച - **ഈ**ം കാൽമടമ്പിനടുത്തുള്ള ഒരു വലിയ ഞരമ്പ്; കൊല്ലന്മാരുടെ ഒരുതരം വലിയ കടിൽ; പാവിന് പശ കൊടുക്കാനുള്ള ബ്രഹ്മം.

കൂടന - സം അരയ്ക്കുക ; ചവിട്ടി
തേയ്ക്കുക.

കൂടാ - പും ഒരുതരം ബ്രഹ്മം.

കൂടീ - ളീം ചുവരിൽ വെള്ളയ
ചുവന്ന ബ്രഹ്മം ; ചെറിയ
ബ്രഹ്മം.

കൂട - പും ക്രൈസ്തവപ്പക്ഷി.

കൂടാ - പും കടം ; പുച്ചട്ടി ; മര
പ്പാത്ത.

കൂടീ - ളീം കൽത്തൊട്ടി ; ചക്കി
ന്റെ നടുവിലുള്ള കഴി.

കൂടന - ളം ദുഃഖം കൊണ്ടോ
ക്ഷീണംകൊണ്ടോ അസ്സഷ്ട
ങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾ ഉച്ചരി
യ്ക്കുക ; മാടപ്രാവ് കരയുക.

കൂട് - ളീം ആമ്പൽ.

കൂട - ളീം മയിലിന്റെയോ,
കയിലന്റെയോ കളകളനം.

കൂടന - ളം കയിലോ, മയിലോ
മധുരമായി ശബ്ദിയ്ക്കുക.

കൂട - പും നായ്.

കൂട - പും പുറപ്പാട് ; —ക
ജാനാ - മരിയ്ക്കുക ; —കാ ട്കാ
വാ നകാരാ ബജാനാ - പട പു
പ്പെടുക ; —ബോലനാ - ആക്രമ
ണത്തിന്നൊരുവെടുക ; പു
പ്പെടുക.

കൂടാ - പും തെരുവ് ; ഇടവഴി.

കൂടാഗദ് - പും തെരുവിൽ
അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവൻ.

കൂടാഗദ് - ളീം തെരുവുകളിൽ
അലഞ്ഞു നടക്കൽ.

കൂടീ - ളീം ദേം കൂടീ

കൂട - ളീം ശബ്ദം ; ശബ്ദി
യ്ക്കൽ.

കൂടന - പും പക്ഷികളുടെ മധുര
ശബ്ദം.

കൂടനാ - ളം മധുരമായി ശബ്ദി
യ്ക്കുക (പക്ഷികൾ).

കൂടാ - പും കൂട ; വെള്ളം നിറച്ച
വെള്ളം മൺപാത്രം.

കൂടത - വിം ശബ്ദിയ്ക്കുക ;
മുഴങ്ങുന്ന.

കൂട - പും (സമാസത്തിൽ) കൊടു
മടി ; കൊമ്പ് ; അസത്യം ;
ചതി.

കൂടനാ - സം ഇടിയ്ക്കുക ; ചത
യ്ക്കുക (നെല്ല് മുതലായവ)
കത്തുക.

കൂടനീതി - ളീം കപടനയം.

കൂടസ്ഥ - വിം എല്ലാത്തിലുമുപരി
യുള്ള ; ഇളകാത്ത ; ഒളിഞ്ഞ.

കൂടാ - പും കുപ്പ ; വൃത്തിക്കേട് ;
—കൂടകട - പും കുപ്പ ; ചപ്പ
ചവറ് മുതലായവ.

കൂട - വിം മറയനായ ; വിസ്ഥി
യായ,

കൂടമുട്ട - വിം മനുഷ്യലിയായ.

കൂടനാ - സം ഒരുദേശവില പര
യുക ; അനമാനിയ്ക്കുക.

കൂട } ഹിം . ഉള്ളിച്ചാട്ടം ;
കൂട-ഫാദ് } ഉള്ളൽ ; ചാടൽ.

കൂടനാ - ഹം ഉള്ളുക ; കരിച്ച
ചാടുക.

കൂപ - പും കിണർ.

കൂപമുക്ക - പും അല്ലത്തൻ.

കൂവ }
കൂവട്ട } പും കൂൻ.
കൂവർ }
കൂവാ }

കൂര - വിം ദൃഷ്ടനായ ; നിട്ടിയി
യായ ; കൂരനായ ; ദുർമ്മാർഗ്ഗി
യായ.

കൂരാ - പും കൂട്ടം ; ഭാഗം.

കൂർമ - പും ആമ ; ഭൂമി ; കണ്ണട
യ്ക്കാനും തുറക്കാനും സഹാ
യിയ്ക്കുന്ന വായു.

കൂൾ - പും കര ; തീരം ; വക്കം.

കൂർഹ - പും അരക്കെട്ടിലുള്ള
എല്ലം.

കൂവത - ഹിം ശക്തി ; ബലം.

കൂവർ - പും വണ്ടിയിൽ വണ്ടിക്കാ
നായിത്തന്നെ സ്ഥലം ;
വണ്ടിയുടെ നകം കെട്ടുന്ന
ഭാഗം ; വിം മനോഹരമായ.

കൂഹി - ഹിം ഒരുതരം ആനറാഞ്ചി
പ്രക്ഷി (കഴകൻ).

കൂത - പും കൃത്യഗം ; വിം ചെയ്യ
പ്പെട്ട ; കൃത്യം ; —കാർയ് -
പും ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്തവൻ ;
—കൃത്യ - പും കൃതകൃത്യൻ ;
(കൃതാത്മൻ).

മ. കോ—8

കൂതദ - വിം നന്ദികേട്ട ; —താദ്
(താ) - ഹിം നന്ദികേട്ട് ; ഉപ
പാദനം ; നന്ദിപാദം.

കൂതദ് - വിം നന്ദിയുള്ള ; —താ -
ഹിം ഉപകാരസ്മരണ.

കൂതാത - പും യമൻ ; അവസാനി
പ്രിയനവൻ ; മരണം ;
പാപം ; കൊല്ലുന്നവൻ ; മുഷ
ണഫലം.

കൂതാർയ് - വിം കൃതകൃത്യനായ.

കൂതി - ഹിം പ്രവൃത്തി ; ഹാനി ;
ഇന്ദ്രജാലം ; വർഗ്ഗസംഖ്യ ;
(കൃതി).

കൂതിസ്വാമ്യ - പും പകർപ്പവകാശം
(copyright).

കൂതി - വിം നിപുണൻ ; കശലൻ ;
പുണ്യാത്മാവ്.

കൂത്യ - പും പ്രവൃത്തി ; കർത്തവ്യം.

കൂത്രിമ - വിം അസാധാരണ
മായ.

കൂപണ - പും പിശുക്കൻ.

കൂപയാ - ക്രിം ദയവു ചെയ്ത് ; ദയ
വായി.

കൂപാണ - പും വാൾ.

കൂപാലു - വിം ദയയുള്ള.

കൂമി - പും കീടം.

കൂശാനു - പും അഗ്നി.

കൂശിത - വിം മെലിഞ്ഞു ;
ക്ഷീണിച്ചു.

കൂഷക - പും കൃഷിക്കാരൻ.

കുണ്ണ - വിം കുന്ത; പും ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

കുഞ്ചു - പും ഞാഞ്ഞൂൽ; കലപ്പാമ്പ് (വയറിൽ നിന്നു പോകുന്ന വിര, ഇര).

കുഞ്ചുല - പും പാമ്പിന്റെ ഉറ.

കുഞ്ചുലി - വിം പാമ്പിന്റെ ഉറ പോലുള്ള.

കുഞ്ചുവ - പും ദേം കുഞ്ചു

കേന്ദ്ര - പും നാഭി; കേന്ദ്രം; മുഖ്യം (centre of a circle).

കേകടാ - പും ഞണ്ടു.

കേകി - പും മയിൽ.

കേचित - സർവ്വം ചിലർ.

കേടാ - പും അങ്കുര മുള; യുവാവ്; കുറു.

കേത - പും വീടു; സ്ഥാനം; പതാക.

കേതകി - സ്ത്രീം കൈത.

കേതന - പും അടയാളം; സ്ഥാനം; ആഹ്വാനം.

കേതു - പും അടയാളം; കൊടി (flag); നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്ന് (കേതു); ധൂമകേതു - വാൽ നക്ഷത്രം.

കേദളി - പും കടളിവാഴ.

കേദാ - പും വിളമ്പലം; വയൽ; തോട്ടം.

കേയൂര - പും കൈയിൽ ധരിക്കുന്ന രോമരേണം.

കേര - പും ലിംഗം; പുരുഷേന്ദ്രിയം.

കേരാന - പും ഉപ്പ്, മുളക്, മസാല മുതലായ സാമാനങ്ങൾ (പലവ്യഞ്ജനം); സംയോജക; കൊഴിയുക.

കേരാനി - പും ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ; ക്രിസ്ത്.

കേരായ - പും ദേം കിരായ

കേരവ - പും പട്ടാണിക്കടല.

കേരി - സ്ത്രീം അമ്പിയാ കണ്ണിമാങ്ങ.

കേരോസിന - പും മണ്ണെണ്ണ.

കേല - പും വാഴ; വാഴപ്പഴം.

കേലി - സ്ത്രീം കളി; തമാശ; ക്രിഡ.

കേവട - പും തോണി തുഴയുന്ന ഒരു ജാതി; മുക്കുവൻ.

കേവടി ദാല - സ്ത്രീം അനേകവിധം പരിപ്പ് ഒന്നായിച്ചേർത്തു.

കേവടാ - പും ഒരുതരം കൈതപ്പൂവ്; കൈനാരിപ്പൂവ്.

കേവല - ക്രിം മാത്രം; കേവലം; വിം ശൂന്യമായ; ശ്രേഷ്ഠമായ.

കേവാ - പും കമലം; താഴാടാട്; സങ്കോചം; പറിക്കൽ.

കേവാട - പും ദേം കിവാട്

കേശ - പും തലമുടി; കിരണം; ലോകം.

കേശാശ - പും തലമുടിക്കെട്ട്.

കേശരി - പും കേശരി സിംഹം.

കേസ - പും തലമുടി; കണ്ണിലെ
ദശ; കേസ് (case);
അളക്കു; അപകടം.

കേസർ - പും കകമം; പൂമ്പൊടി.

കേസരിയാ - വിം മഞ്ഞനിറത്തി
ലുള്ള.

കേസരി } പും സിംഹം.
കേ ഹരി }

കേതുനി - ളീം ജിലേബി; മുറുക്കു്
മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള
അച്ചു; കൈമുട്ടു്.

കേച്ച - പും വലിയ കത്രിക;
(scissors); വിം കോങ്ക
ണ്ണുള്ള.

കേച്ചി - ളീം കത്രിക.

കേടാ - പും വാരക്കോൽ; അളവു
പാത്രം; സാമന്ത്രി; പട്ടത.

കേ - വിം എത്ര; എത്രത്തോളം;
അവ്യം അല്ലെങ്കിൽ; അഥവാ.

കേ - ളീം മാട്ടി; ഓക്കാനം.

കേതവ - പും ചതി; കപടം;
ചുതുകളി; പററിയുൽ; ചതി
യുൽ; വൈവുവു; വിം
ചതിയനായ; ചുതുകളിയുന്ന
വനായ.

കേതൻ - ളീം വസ്ത്രത്തിൽ തൂനി
ച്ചേക്കുന്ന ലേസ്.

കേയ } പും കപിത്തം; വിളാ
കേയാ } നഴം.

കേയിൻ - ളീം കായസ്ഥജാതിയി
ലെ സ്ത്രീ.

കേയി - ളീം ദേവനാഗരി ലിപി
യുടെ ഒരു പ്രാചീന രൂപം.

കേദ് - ളീം ബന്ധനം; തടവു്;
കാരാഗൃഹം; നിബന്ധന.

കേദ്ഖാനാ - പും ജെൽഖാനാ കാരാഗൃ
ഹം; ജയിൽ.

കേദ്തനഹാई - ളീം കാൽകോട്ടരി ഏകാ
ന്തത്തടവു്.

കേദ്മഹജു - ളീം വെറും തടവു്.

കേദ്സഖ്ത - ളീം കഠിനതടവു്.

കേദ്ദി - പും തടവുകാരൻ; ബന്ധ
നസ്ഥൻ.

കേർ - പും ലഹരിപദാർത്ഥം;
അവ്യം എന്തുകൊണ്ടു്.

കേദ്ദിയത് - ളീം സ്ഥിതി; വിവ
രണം; വർത്തമാനം; തെളിവു്;

—തലവ് करना - സമാധാനം
ചോദിക്കുക; തെളിവെടു
ക്കുക.

കേഫ്ഫി - വിം ലഹരിയുള്ള; മത്തുള്ള.

കേവ - പും കമുദം; വെള്ളത്താ
മര; ശത്രു; ചുതാടി.

കേരാ - പും ചെമ്പിച്ച നിറം; വിം
തവിട്ടു നിറമുള്ള.

കേവർ - പും കേവർ മുക്കുവൻ.

കേവൽ - പും മുക്കി; ശുദ്ധത.

കേസാ - വിം എന്തിനെയെന്നു്.

കേസെ - ഫ്രീം എങ്ങിനെ.

കോച്ചനാ - സം തറയ്ക്കുക.

കോച്ച - പും ക്രൈമിനേഷൻ.

കോളന } സം ഞെറിഞ്ഞുടക്കുക;
കോളിയാന } ഇടുപ്പിൽ തിരക്കുക.

കോപ - പും പാകമാകാത്ത മാങ്ങ.

കോപൽ - സ്ത്രീം തളിരും.

കോഹ്ല - പും ദേം കുമ്മുള

കോ - സർവ്വം ദേം കോ

കോ - പും ഹൃദയം ദൃഢമാക്കുക;
കൂടും; ചക്കച്ചുള; കടക്കണ്ണും.

കോളി - പും കാഴ്ച കാഴ്ചകൾ
കാഴ്ചയായ ഒരു ജാതി.

കോള - സർവ്വം ഹൃദയകലയും ഒന്നും;
ആരെങ്കിലും ഒരാൾ; ഹൃദയം;

കിം ഉദ്ദേശം; ഹൃദയദേശം;

—ന കോള - ഒന്നല്ലെങ്കിൽ
മറ്റൊന്നും.

കോ - പും ചക്രവാകം; തവള.

കോശാശ്വ - പും കാമശാസ്ത്രം.

കോ - പും ചായപോലുള്ള ഒരു
പേയം (cocoa); സ്ത്രീം ആയ
യുടെ സന്താനം.

കോകാ - പും ദേം ലോമളി

കോകിൽ } സ്ത്രീം കോയൽ കയ്യിൽ.
കോകിൾ }

കോ - സ്ത്രീം വയറും; ഗർഭാശയം;

—ജലം - സന്താനങ്ങൾ മരിച്ചു

അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കുന്ന;

—ഉജ്ജ്വലം - ഗർഭം അലസി
പോവുക; സന്താനങ്ങൾ മരി
ക്കുക.

കോ - പും ഒരുതരം കരിവെള്ള.

കോ - സം തറക്കുക.

കോ - പും ക്രൈവൻ; കരിവെ
വെള്ളം.

കോ - പും കോട്ട; കിടപ്പും;
കോട്ട (coat); കൊട്ടാരം;
കൂട്ടം.

കോ - പും പൊതു.

കോ - സ്ത്രീം കോടി; തരം;
ശ്രേണി; വില്ലിന്റെ അഗ്രം;
ഏതെങ്കിലും ആയുധത്തി
ന്റെ മുഴുയുള്ള ഭാഗം.

കോ - വിം കോടിക്കണക്കായി;
കണക്കില്ലാതെ.

കോ - കിം അനേകപ്രകാര
ത്തിൽ.

കോളി } സ്ത്രീം കമര മുറി.
കോളി }

കോ - പും വലിയ മുറി; അടം;
കലവറ (store-room).

കോ - പും പത്തായം; ഭണ്ഡാ
രം.

കോ - പും ഭണ്ഡാരം സൂക്ഷിക്കു
ന്നവൻ.

കോ - സ്ത്രീം ചാളിപ്പാടി; ബം
ഗ്ലാവ്; വലിയ പീടിക;
ബാങ്ക്.

കോ - പും ഇണിക്കുള്ളവട
ക്കാൽ; വ്യാപാരി.

കോ - സം ഖോദന കിളിയ്ക്കുക.

കോ - പും ചാട്ട; ചമ്മടി; മണ്ണ്
ത്തിൽ കൊള്ളുന്ന വാക്കും.

കോടി - ഖീം ഇരുപതിന്റെ
കൂട്ടം.

കോട് - പും കഷ്ടരോഗം; —
खाज - കൂനിയേൽ കരു;
ആപത്തിനുമേൽ ആപത്തു്.

കോടി - വിം കഷ്ടരോഗിയായ;
പും കഷ്ടരോഗി.

കോണ - പും മുക്കു; മൂല; കോണം.

കോതല - പും അലക്കിയിട്ടു കതിര;
രാജാവിന്റെ സവാരിക്ക
തിര; വിം കൊള്ളരുതാത്ത.

കോതവാല - പും പോലീസ് ഇൻ
സ്പെക്ടർ.

കോതവാലി - ഖീം പോലീസ്
സ്റ്റേഷൻ; പോലീസ് ഇൻ
സ്പെക്ടറുടെ പദവി.

കോത } വിം ചെറിയ; കുറഞ്ഞ;
കോത } കുറവുള്ള.
കോതാഹ് }

കോതാഹി - ഖീം കുറവു്; പോരായ്മ.

കോതല - പും വലിയ സഞ്ചി;
വയറു്.

കോതലി - ഖീം നീളമുള്ള അര മടി
ശ്ലീല.

കോട്ട - പും വില്ലു്; ചില്ലിക്കൊടി.

കോട്ടി പും ഒരു തരം ധാന്യം;
കോട്ടി പല്ലു്.

കോന - പും കോണം; മുക്കു;
മൂല.

കോനിയ് - ഖീം ചുമരിന്റെ കോ

ണിൽ സാമാനങ്ങൾ വെയ്ക്കു
വാൻ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള തട്ടു്;
മൂലപ്പടി.

കോപന - ഖം കോപിയ്ക്കുക.

കോപല - പും തളിരു്.

കോപി - വിം കോപമുള്ള.

കോപീന - പും കെട്ടുപീനം;
കോണകം.

കോപുത - ഖീം പീഡ; ദുഃഖം;
ബുദ്ധിമുട്ടു്.

കോപുത - പും മാംസം കൊത്തി
നറുക്കിയുണ്ടാക്കിയ ഒരുതരം
ഭക്ഷണസാധനം; ചെറിയ
ചെറിയ മാംസക്കഷണം;
വിം കൊത്തിനറുക്കിയ.

കോപി - പും ഗോമീ കാ പൂല മുട്ട
ക്കുസ്സു്; മുട്ടഗോസു്.

കോയല - ഖീം കയിൽ.

കോയല - പും കരി; കല്ലുരി.

കോ - പും ദേം കോ

കോ - ഖീം ആയുധം.

കോ - ഖീം തീരം; വക്കു്;
കോണം; വൈമനസ്സം;
ദോഷം; ദോഷം; ചീത്ത
ത്തം; വാസ്തുവ (വാൾ, കത്തി
മുതലായതിന്റെ മുച്ചുയുള്ള
ഭാഗം); വിം കരുടനായ.

കോരകുസര - ഖീം കുറവും കുറവും.

കോരനിശ - ഖീം കുമിഞ്ഞു സലാം
ചെയ്യൽ.

കോരമാ - പും പൊരിച്ച മാംസം.

കോര - വിം പുതിയ ; ഉപയോഗി
 യ്ക്കാത്ത (കോടിവസ്ത്രം) ;
 വിഷ്ണിയായ ; വിഷ്ണുവിന്റെ ;
 ശുദ്ധമായ ; **ക്രിം** വെറും ;
 കേവലം ; —**जवाब** - സ്വഷ്ട
 മായ നിഷേധം.

കോരന - പും കോരന

കോരി - പും ചാലിയൻ.

കോല - പും പന്നി ; ഉത്സംഗം ;
 കരുമുള്ളം ; ഒരു കാട്ടുജാതി.

കോലീ - പും കോരി

കോള - പും ചക്ക ; —**का बैल** -
 ചക്കിനപ്പുട്ടിയ ചെങ്കുളം ;
 വെ വേല എടുക്കുന്നവൻ ;
 രാവു പകലും ഇളവില്ലാതെ
 ജോലി ചെയ്യുന്നവൻ.

കോവിദ് - വിം പണ്ഡിതനായ ;
 വിദഗ്ദ്ധനായ.

കോശ - പും നിഘണ്ടു ; മുട്ട ;
 സഞ്ചിതധനം ; പെട്ടി ; പൂ
 മൊട്ട് ; പട്ടുതൽപ്പഴ ;
 വാളൻ.

കോശകാ - പും നിഘണ്ടുകാരൻ ;
 വാളൻ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ ; പട്ടു
 തൽപ്പഴ.

കോശപാല - വജനാവ് (വജാന)
 പാലകൻ ; വജാൻജി.

കോശാഗാ - പും വജാന ; വജനാവ് ;
 ഷേരി.

കോശി - സ്ത്രീ പരിശ്രമം.

കോഷ - പും കോശ

കോഷധ്വജ - പും വജാൻജി.

കോട്ട - പും മുറി (room) ; വയ
 റിന്റെ ഉൾഭാഗം ; ആമാ
 ശയം ; ധാന്യാദികൾ സൂക്ഷി
 യ്ക്കുന്ന സ്ഥലം ; ഭണ്ഡാരം ;
 കോട്ടമതിൽ.

കോട്ടക - പും കള്ളി ; നാലു
 കോണം ചുവർ കൊണ്ടോ
 വര കൊണ്ടോ ചുറ്റപ്പെട്ട
 സ്ഥലം ; (bracket).

കോട്ടവദ് - പും മലബന്ധം.

കോട - പും രണ്ടു മൈൽ ദൂരം.

കോസ - സം ശപിത്തക ; പഴി
 യ്ക്കുക ; പ്രാകുക ; **पानी पी-
 पीकर** കോസ - അത്യധികം
 ശകാരിയ്ക്കുക.

കോട - പും ഒരുതരം പട്ട് ; ഒരു
 മൺപാത്രം.

കോഹ - പും പർവ്വതം ; കോപം.

കോഹന - പും പർവ്വതം കഴിയ്ക്കുന്ന
 വൻ.

കോഹകാ - പും യൂറോപ്പിന്റെയും
 ഏഷ്യയുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ
 നിൽക്കുന്ന പർവ്വതം.

കോഹന - വിം പഴയ ; പ്രാചീന
 മായ.

കോഹി - സ്ത്രീ കൈമുട്ട്.

കോഹർ - പും വിവാഹ സമയം
 ദേവതകളെ സ്തോപിയ്ക്കുന്ന
 സ്ഥാനം.

കോഹ - പും മുടൽമഞ്ഞു്.

കോഹരാം - പും മുറവിളി കൂട്ടൽ ;
ബഹളം.

കോഹ്സാർ - പും മലംപ്രദേശം.

കോഹ്ന - പും ട്രേക്കത്തിന്റെ മുതു
കിലുള്ള മുഴ.

കോഹിസ്താൻ - പും പർവ്വതപ്രദേശം.

കോഹി - വിം ശ്രോധിയായ ; മല
യിലുള്ള ; പർവ്വതത്തെ സം
ബന്ധിച്ചു.

കോ - അന്യം ആൾ.

കോ - ഖിം ഇടിമിന്നൽ.

കോ - അം ഇടിമിന്നിച്ചുണ്ടാകുക.

കോ - ഖിം ദേം കർമ്മനി

കോ - പും ദേം കോ

കോ - പും ദേം കോ

കോ - പും വലിയതും പ്രകാശി
യ്ക്കുന്നതുമായ നക്ഷത്രം.

കോ - വിം കടിവത.

കോ - വിം കറുപ്പുംബസംബന്ധ
മായ.

കോ - പും കായാനുള്ള തീയ് ;
വലിയ കവടി.

കോ - വിം കവടിനിറത്തി
കോ - വിം ലുള്ള ; പും ഒരുതരം
വിഷപ്പായ് ; ധാരാളം സമ്പ
ത്തുള്ള പിതൃക്കൻ.

കോ - ഖിം കവടി ; — കാ ന
ഹോ - ഉപയോഗ ശൂന്യ
മാകുക ; — കേ തീൻ ഹോ -
ലാഭത്തിൽ കിട്ടുക ; തുച്ഛമായി

ത്തീരുക ; — കോ - ജോ -
വളരെ ബുദ്ധി മുട്ടി പണം
സമ്പാദിക്കുക ; — സർ - വള
രെക്കുറച്ചു.

കോ - വിം വിനോദശീലനായ ;
വിവാഹദല്ലാളിയായ.

കോ - പും കരുഹലം ;
ജിജ്ഞാസ.

കോ - വിം ബുദ്ധിശൂന്യനായ ;
മറയനായ.

കോ - സർവ്വം ആൾ ; ഏതു ;

— होता है - എന്തധികാര
മാണുള്ളതു ; പും ഉണ്ണ ;
പ്രകൃതി ; — व मकान - പ്രപ
ഞ്ചം ; സംസാരം.

കോ - പും കോപിന കോണകം.

കോ - ഖിം ജാതി ; വർഗ്ഗം.

കോ - പും ബാല്യം.

കോ - ഖിം ജാതി.

കോ - വിം രാഷ്ട്രീയം ; — ज्ञान -
രാഷ്ട്രഭാഷ ; — हुकूमत - ജന
കീയഭരണം ; — मजलिस -
രാഷ്ട്രീയ സഭ.

കോ - ഖിം ചന്ദ്രിക ; നിലാവ്.

കോ - പും ഉരുള ; मुँह का कौर
ജീന - കിട്ടിയതിനെ തട്ടി
പ്പറിക്കുക.

കോ - വിം കലീനനായ ; പും
ഉരുള ; താമര.

കോ - പും വാക്കു ; കരാറ് ;
പ്രതിജ്ഞ.

കോലകുരാര - പും പരസ്സരം ചെയ്യുന്ന
ദൃശ്യപ്രതിഭാ.

കോവാ - പും കോവാ കാക്ക.

കോവേല - പും ഇതഗപരകിത്തനം
പാടുന്നവൻ.

കോവാലി - സ്ത്രീം മുഹമ്മദിയരുടെ
ഇതഗപരകിത്തനം.

കോശല - പും സാമന്തം ; സുതം.

കോസ - സ്ത്രീം വില്ലു ; ധനരാശി.

കോസ-എ-കുജ്ജ - സ്ത്രീം മഴവില്ലു.

കോസര - പും ദാനശീലൻ.

क्या - सर्वം എന്തു.

क्यारी - സ്ത്രീം കിയാരി ഉപ്പുപടന്ന;
തോപ്പു ; തടം (ചെടികൾ
നടുപിടിപ്പിക്കുവാനുള്ള).

क्यों - क्रि० എന്തു കൊണ്ടു ;
എന്തിനു.

क्योंकर - क्रि० എങ്ങിനെ.

क्योंकि - अन्य എന്നുകൊണ്ടെ
നാൽ.

क्रंदन - പും കരച്ചിൽ ; നിലവിളി.

क्रम - പും ക്രമം.

क्रमशः - क्रि० ഓരോന്നായി ; ക്രമ
ത്തിൽ.

क्रमागत - वि० ക്രമത്തിൽ വന്ന.

क्रय - പും വാങ്ങൽ ; —विक्रय -
വാണിജ്യം ; കച്ചവടം.

क्रयी - പും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നവൻ.

क्रय्य - പും മാംസം.

क्रांत - वि० അതിരുകടന്ന ; ആക്ര
മിക്കപ്പെട്ട ; അമർന്നുപുട്ട.

क्रांति - स्त्री० പരിവർത്തനം ; ഗതി;
വിപ്ലവം (revolution).

क्रिया - स्त्री० പ്രവൃത്തി ; പ്രയത്നം ;
ഇളക്കം ; ആരംഭം ; പ്രവൃത്തി
യെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പദം :

—विशेषण - ക്രിയയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഭേദകം.

क्रिस्तान - പും ക്രിസ്ത്യാനി.

क्रീट - പും കിരീടം.

क्रीडा - स्त्री० കളി ; മനോവി
നോദം.

क्रीत - वि० വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയ.

क्रुद्ध - वि० കോപിച്ചു.

क्रूर - वि० ക്രൂരനായ ; നിർഭയ
നായ.

क्रूस - പും കരിയ.

क्रेता - പും വാങ്ങുന്നവൻ.

क्रोड - स्त्री० നെഞ്ചു ; ഉത്സംഗം.

क्रोडपत्र - पु० അനുബന്ധം (sup-
plement).

क्रोधी - वि० കോപശീലനായ.

क्रोश - पु० ദേം കോട

क्रौंच - पु० ക്രൗഞ്ച പക്ഷി ;
ക്രൗഞ്ചദീപു ; ഹിമാലയ
ത്തിലെ ഒരു കൊടുമുടി ;
ഒരു തരം അസ്ത്രം.

क्रांत - वि० തളൻ ; ചീന്തിച്ചു.

क्रांति - स्त्री० തളച്ചു ; ക്ഷീണം.

क्रिष्ट - वि० ക്രൈസ്തവനായ.

क्रिब - वि० നപുംസകമായ ;
ഭീരുവായ.

കേദ - പു വിയപ്പ്; നനവ്.

കേവ്യ - പു നപുംസകതപം.

കണ - പു വീണാനാദം.

കണിത - വി കിലുങ്ങുന്ന; മുഴങ്ങുന്ന.

कचिन् - ക്രിം ചിലേടത്തു; ദുർല്ലഭമായി.

काँरा } പു അവിവാഹിതൻ.
കാരാ }

काँरी } ഖീം അവിവാഹിത.
കാരി }

काथ - പു കാട്ടാ കഷായം.

क्षतव्य - വി ക്ഷമിക്കുത്തക്ക.

क्षणमंगुर - വി ക്ഷണത്തിൽ നശിക്കുന്നു.

क्षणिक - വി ക്ഷണനേരത്തേക്കുള്ള.

क्षत - വി മുറിഞ്ഞ; പു മുറിവ്.

क्षति - ഖീം ഹാനി; നഷ്ടം; നാശം (damage).

क्षत्र - പു ബലം; ധനം; രാജ്യം; ക്ഷത്രിയൻ; ശരീരം; ജലം.

क्षत्राणी - ഖീം ക്ഷത്രിയസ്ത്രീ.

क्षपा - ഖീം രാത്രി; —കര - ചന്ദ്രൻ.

क्षम - വി സാമന്തമുള്ള; യോഗ്യതയുള്ള.

क्षमता - ഖീം ശക്തി; യോഗ്യത; സാമത്വം.

क्षमा - ഖീം മാപ്പ്; ഭൂമി; സഹനശക്തി.

क्षमाई - ഖീം ക്ഷമിക്കൽ; മാപ്പനൽകൽ.

क्षमी - വി മാപ്പ നൽകുന്നവനായ; സഹനശക്തിയുള്ള.

क्षम्य - വി മാപ്പുകൊടുക്കാത്തക്ക.

क्षय - പു മെല്ലെമെല്ലെ കുറയൽ; പ്രളയം; ക്ഷയരോഗം; നാശം.

क्षयी - വി ക്ഷയിക്കുന്ന; ക്ഷയരോഗമുള്ള; പു ചന്ദ്രൻ.

क्षर - വി നശിക്കുന്ന; നാശമുള്ള; പു ജലം; മേഘം; ജീവാത്മാവ്; ശരീരം; അജ്ഞാനം.

क्षാत्र - വി ക്ഷത്രിയന്മാരെ സംബന്ധിച്ച; പു ക്ഷത്രിയതപം.

क्षार - പു ക്ഷാരം (acid); nitre; ഉപ്പ്; ഭ്രൂം; ചാരം.

क्षिति - ഖീം ഭൂമി; ഗോരോചനം.

क्षितिज - പു ചന്ദ്രൻ; മരം; ചൊവ്വഗ്രഹം.

क्षിप्त - വി തൃജിക്കപ്പെട്ട; വാതരോഗമുള്ള; ഭ്രൂണായ.

क्षिप्र - ക്രിം വേഗത്തിൽ; —हस्त - വേഗം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.

क्षीण - വി ക്ഷീണിച്ച; സൂക്ഷ്മമായ; കുറഞ്ഞ.

क्षीर - പു പാൽ; വെള്ളം; ദ്രവപദാർത്ഥം; വൃക്ഷാദികളുടെ ചാറ്.

ഖ്ജര - പും കഠാരി.

ഖ്ജരി - സ്ത്രീം ഒരുതരം വാദ്യം;
ചെറിയ തപ്പ്.

ഖ്ഭ - പും ഭാഗം; കഷണം;
തുണി.

ഖ്ഭന - പും മുറിയുൽ; വണ്ണി
യുൽ.

ഖ്ഭന - സം വണ്ണിയുൽ; തുണി
തുണിമാക്കുക.

ഖ്ഭർ } പും ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ
ഖ്ഭർ } വീടിന്റെ അവശേഷ
ങ്ങൾ.

ഖ്ഭിക - സ്ത്രീം ദേം കിസ്ത

ഖ്ഭിത - വിം അപൂർണ്ണമായ; മുറി
യുപ്പെട്ട; ഭഗമായ.

ഖ്ഭത - പും കൈക്കൊടു്; മൺ
വെട്ടി; പടന്ന.

ഖ്ഭക് - സ്ത്രീം കഴി; കിടങ്ങു്.

ഖ്ഭ } പും തുണി; സ്തംഭം;
ഖ്ഭ } ഉറ്റുന്ന്.

ഖ്ഭിയാ - സ്ത്രീം ചെറിയതുണ്.

ഖ്ഭി - സ്ത്രീം ഗണ്യ; യുദ്ധം; ക്ഷയം.

ഖ്ഭാ - പും കഥം (കാക്കിച്ചതു
പ്പന്ന).

ഖ്ഭാന - അം കാക്കിച്ച
(കാപ്പിച്ചു്) തപ്പുക; കുറച്ച
തപ്പുക.

ഖ്ഭ - പും പക്ഷി; ബാണം;
വിം ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരി
യുന്ന്.

ഖ്ഭാന - അം തറയുക; നട്ടുക;
മനസ്സിൽ കൊള്ളുക; ലീന
മാകുക; അടയാളപ്പെടുക.

ഖ്ഭാ - പും കാണാമൃഗം.

ഖ്ഭാ - പും ആകാശമണ്ഡലം;
—വിദ്യാ - ബ്രഹ്മാനിർവ്വാനം.

ഖ്ഭന - അം കോർക്കപ്പെടുക;
കെട്ടപ്പെടുക; അടയാളപ്പെടുക;
സം കോർക്കുക; രമിയുൽ;
അടയാളപ്പെടുക.

ഖ്ഭര - വിം വണ്ണസങ്കരമായ;
ദൃഷ്ടനായ; നീചനായ.

ഖ്ഭാഖ്ഭ - ക്രിം നിറയെ; തിങ്ങി
വിങ്ങി.

ഖ്ഭാന - സം അടയാളപ്പെട്ട
തുക്ക; വേഗം വേഗം എഴു
തുക.

ഖ്ഭിത - വിം എഴുതപ്പെട്ട;
നിറയപ്പെട്ട; പതിയു
പ്പെട്ട.

ഖ്ഭര - പും കോവർ കഴുത;
ആൺ കഴുതയും പെൺകുതി
രയുമായുള്ള സംയോഗത്താൽ
ഉണ്ടായ മൃഗം; വിം വണ്ണ
സങ്കരമായ; ദൃഷ്ടനായ.

ഖ്ഭാജി - പും ദേം കോപാധ്യക്ഷ

ഖ്ഭാന - പും ഭണ്ഡാരം; പണം
സൂക്ഷിയുന്ന സ്ഥലം; വജ
നാവു്.

ഖ്ഭിന - പും ദേം ഖ്ഭാന

ഖജുലാനാ - അം **ദേം** **ഖജുലാനാ**
ഖജുലി - ഖീം **ദേം** **ഖജുലി**
ഖജൂർ - പും ഇത്തരപ്പഴം ; ഇത്തരപ്പഴം ; **ഖീം** ഒരുതരം മധുര പലഹാരം.
ഖട - പും രണ്ടു വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ മുട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം ; ഉടയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം ; — **ഖേ** - ഉടനേ ; വേഗത്തോടുകൂടി.
ഖടക - ഖീം അനക്കം ; പേടി ; ശങ്ക ; ഭയം.
ഖടകനാ - അം പൊട്ടുന്ന ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; നീരസമായി തോന്നുക ; അനിഷ്ടമായി തോന്നുക ; നീറി നീറി വേദനിക്കുക.
ഖടകാ - പും 'ഖട് ഖട്' എന്ന ശബ്ദം ; പേടി ; ശങ്ക ; ചിന്ത ; ഉൽക്കണ്ഠ ; ബട്ടൺ (button).
ഖടകാനാ - സം 'ഖട് ഖട്' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക.
ഖടഖട - ഖീം 'ഖട് ഖട്' എന്ന ശബ്ദം ; ബുദ്ധിമുട്ട് ; വഴക്കു ; കത്തു , ഇടി മുതലായതിന്റെ ശബ്ദം.
ഖടഖടാ - പും വഴക്കു ; മുട്ടൽ.
ഖടഖടാനാ - സം വാതിലിന്നുമടുക്ക ; ഓർത്തിരിക്കുക.

ഖടനാ - സം ധനം സമ്പാദിക്കുക ; **അം** ജോലിയിലേപ്പെട്ടുക ; പരിശ്രമിക്കുക.
ഖടപട - ഖീം വഴക്കു ; നിരസം ; ശബ്ദം.
ഖടപടിയ - വിം വഴക്കുണ്ടാക്കുന്ന ; ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന ; തമ്മിൽത്തല്ലുണ്ടാക്കുന്ന.
ഖടമല - പും മുട്ട.
ഖടമിട്ടാ } വിം പുളിയും മധുരവും **ഖടമീട്ടാ }** മുളു.
ഖടരാഗ - പും ഉപയോഗ ശൂന്യമായ വസ്തു ; കഴപ്പം.
ഖടാई - ഖീം പുളിപ്പ് ; പുളിയുള്ള വസ്തു.
ഖടാഖട - ക്രിം 'ഖട് ഖട്' എന്ന ശബ്ദത്തോടുകൂടി ; വേഗം വേഗം.
ഖടാനാ - അം പുളിക്കുക ; പുളിപ്പ് വരുക ; താമസിക്കുക ; പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയം വരുക ; **സം** ജോലി ചെയ്തിരിക്കുക.
ഖടാവ - പും നിർവ്വാഹം ; നിത്യവൃത്തി ; വഞ്ചി കെട്ടിയിടുന്ന കററി.
ഖടാട - പും കീറിയപ്പോലെ യുള്ള ഒരു മൃഗം ; കാട്ടുപൂച്ച ; **ഖീം** പുളിപ്പ്.
ഖടിക - പും പഴവും മറ്റും വിമുക്തനായ ഒരു കൂട്ടർ.
ഖടിയ - ഖീം കട്ടിൽ.

ഖടോലനാ } പും ചെറിയ കട്ടിൽ;
ഖടോലാ } തൊട്ടിൽ.

ഖട്ടാ - പും പുളിയൻ നാരങ്ങ;
തൊട്ടിൽ; വിം പട്ടിപ്പുള്ള;

—ഹോന - കോപിയുക്ക.

ഖട്ടൂ - പും സമ്പാദിയുക്കവൻ.

ഖട്ടുജാ - പും ഇഷ്ടിക പതിയുക്കൽ.

ഖട്ടുക - ഖീം ദേം ഖടക

ഖട്ടുഖട്ടാനാ - സം തട്ടുക; മുട്ടുക;
'ഖഡഖഡ' ശബ്ദം ഉണ്ടാ
ക്കുക.

ഖട്ടുഖട്ടിയാ - ഖീം പല്ലക്കം;
മഞ്ചൽ.

ഖട്ടുനാ - പും വാൾ.

ഖട്ടുഖട്ടാനാ - ഖം പരിഭ്രമിയുക്ക;
തകരാറായിത്തീരുക.

ഖട്ടുഖട്ടി - ഖീം വൃതികൃമം; പരി
വർത്തനം; പരിഭ്രമം;
ബഹളം.

ഖട്ടുമുടല - പും കഴുപ്പം; അവ്യ
വസ്ഥ.

ഖട്ടാ - വിം നില്ക്കുന്നു; —കരണ -
നിൽക്കുക; സ്ഥാപിയുക്കുക;

—രഹണ - നില്ക്കുക; —ഹോന -
എഴുന്നേല്ക്കുക; സഹായി
യുക്കുക; ഖട്ടു-ഖട്ടു - നിന്നു
കൊണ്ടു; പെട്ടെന്നു;
—ജവാബ - വ്യക്തമായ പ്രതി
ഷേധം.

ഖട്ടാജ് - ഖീം മെതിയടി.

ഖട്ടാകാ - പും ദേം ഖടക

ഖട്ടിയാ } ഖീം കൽ ചുണ്ണാമ്പ്;
ഖട്ടി } ചോക്ക (chalk).

ഖട്ടി ബോലി - ഖീം ഹിനിയുടെ
പ്രധാന ദേശ്യഭാഷകളിൽ
ഒന്ന്; ദൽഹി, മീററ്റ്
എന്നീ ജില്ലകളിലെ ഭാഷ
ഇതാണ്. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്ര
ഭാഷയും ഉർദുവും ഇതിൽ
നിന്നാണ് വികസിച്ചത്.

ഖട്ടു } പും കഴി.
ഖട്ടു } പും കഴി.

ഖത - പും മുറിവ്; പരുക്ക.

ഖത - പും കത്തു; കൈയെഴുത്തു;
വര; മീശ; ക്ഷേത്രം;

—കിതാവത - എഴുത്തുകത്തു.

ഖതനാ - ഖം കണക്കിൽ ചേർക്ക
പ്പെടുക; പേരേടൽ ചേർക്ക
പ്പെടുക.

ഖതനാ - പും സൂന്നത്തു കർമ്മം.

ഖതമ - വിം അവസാനിച്ചു;

—കരണ - കൊന്നുകളയുക.

ഖതര } പും അപകടം; ആപത്തു;
ഖതരാ } ഭയം; ആശങ്ക.

ഖതരനാക - വിം ഭയാനകമായ.

ഖതാ - ഖീം അബലം; വീഴ്ച;
തെറ്റു; കുറ്റം; ചതി.

ഖതാവാര - വിം തെറ്റുകാരനായ;
അപരാധിയായ.

ഖതിയാനാ - സം കണക്കിൽ
ചേർക്കുക; പേരേടൽ
ചേർക്കുക.

ഖതിയീനീ - ഖീം പേരേട്; പേരേടിൽ ചേർക്കൽ.

ഖതാ - പും നിലവറ; പത്തായം.

ഖത്മ - വിം ദേം ഖതമ

ഖദ്ഗ - പും ശരം; അമ്പ്.

ഖദ്ഖദാനാ } അം തിരുത്തുനഗ്ന
ഖദ്ഖദാനാ } മുണ്ടാകുക; തിരു
യ്ക്കുക.

ഖദ്ദാ - വിം ഉപയോഗമില്ലാത്ത.

ഖദ്ദാ - പും യേം; ആശങ്ക.

ഖദ്ദാ - ഖീം ഖനി.

ഖദ്ദി - പും കരിങ്ങാലിപ്പുക്കുറം;
കരിങ്ങാലിമരത്തിന്റെ
സത്ത; ചന്ദ്രൻ.

ഖദ്ദേനാ - സം ഖദ്ദേനാ കാടിയ്ക്കുക.

ഖദ്ദ - പും കൈകൊണ്ടു നൂററ
നൂൽകൊണ്ടു നെയ്യു വസ്ത്രം;
ഖദ്ദർ മുണ്ടു്.

ഖദ്യോത - പും മിന്നാമിന്നങ്ങു്;
സൂര്യൻ.

ഖന - പും അല്പസമയം; അവസ
രം; (കെട്ടിടത്തിന്റെ) അവ
ശേഷം.

ഖനക - പും എലി; മണ്ണുവെട്ടുന്ന
വൻ; ഭൂഗർഭഗാന്ത്രജ്ഞൻ;
ഖനി; ഖീം ലോഹങ്ങൾ
തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ
ഉണ്ടാകുന്നഗന്ധം (കിമുക്കം).

ഖനകനാ - അം കിമുക്കുക; മുഴ
ങ്ങുക.

ഖനഖനാ - വിം കിമുക്കുന്ന.

ഖനഖനാനാ - സം കിമുക്കുക; അം
കിമുക്കുക.

ഖനനാ - സം കഴിയ്ക്കുക.

ഖനാജീര - പും കണ്ണുമാല എന്ന
രോഗം.

ഖനിജ - വിം ഖനിയിൽ നിന്നും
എടുത്ത.

ഖപച്ചി - ഖീം നേരിയ മുളവാരി.

ഖപട്ടാ - ഖീം പുരമേയുന്ന ഓട്ടു്;
ഭിക്ഷാപത്രം (മണ്ണുകൊണ്ടു
ഉള്ളതു്); ദാർശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ
ഉടഞ്ഞകഷണം; ആമയോട്ടു്.

ഖപട്ടി - ഖീം പുരമേയുന്ന ചെറിയ
ഓട്ടു്; തലയോട്ടു്.

ഖപട്വേല - ഖീം ദേം ഖപരേൽ

ഖപത } ഖീം വില്ലന; ചിലവു്.
ഖപതി }

ഖപനാ - അം വിററുതീക്കുക; പ്രവൃ
ത്തിയിലേപ്പെട്ടുക; ചിലവാ
കുക; കഴിയുക.

ഖപനാ - പും ദേം ഖപട്ടാ.

ഖപരിയാ - ഖീം തവിട്ടുനിറത്തി
ലുള്ള ഒരു ധാതുവു്;
രസകം.

ഖപരീ - ഖീം ദേം ഖപട്ടി

ഖപരേൽ - ഖീം ഓട്ടമേഞ്ഞ പുര;
ഓട്ടമേയൽ.

ഖപാനാ - സം വിററുതീക്കുക;
അവസാനിപ്പിയ്ക്കുക; മാതാ
യാ സിര ഖപാനാ - ആലോചിച്ചു
തലപുണ്ണാക്കുക.

ഖമ്പര - പും തലയോട്ടം; ഭിക്ഷാ
പാത്രം; —**भरना** - ഭിക്ഷ
കൊടുക്കുക,

खफ़ी - **स्त्री** ദേഷ്യം; അപ്ര
സന്നത.

ख़फ़ാ - **वि०** കോപിച്ചു; ദേഷ്യ
മുള്ള; **स्त्री** ഒളിപ്പിക്കൽ.

ख़फीफ़ - **वि०** ചെറിയ; കുറച്ചു;
തുച്ഛമായ; ലജ്ജിതനായ.

ख़फीफ़ാ - **स्त्री** ന്യാറകാസ് കോ
ടതി; ജില്ലാക്കോട്ട്.

ख़बर - **स्त्री** വർത്തമാനം; വിവ
രം; —**उड़ना** - ജനശ്രുതി
പൊങ്ങുക; —**उड़ाना** - വർത്ത
മാനം പറയുക; —**लेना** -
മേലന്വേഷണം നടത്തുക;
ശിക്ഷിക്കുക.

ख़बरगीर - **वि०** ചാരനായ; സം
രക്ഷകനായ.

ख़बरगीरी - **स्त्री** മുന്നറിവുകൊടു
ക്കൽ; രക്ഷ.

ख़बरदार - **वि०** ജാഗ്രതയുള്ള; കരു
തമുള്ള.

ख़बरदारी - **स्त्री** ജാഗ്രത.

ख़वीस - **पु०** ലുബ്ബൻ; വിരൂപി;
പിശാചു്.

ख़व्त - **पु०** പാഗലപന ഭ്രാന്തം;
മൃഗത.

ख़वती - **वि०** ഭ്രാന്തുള്ള.

ख़भरना - **स०** യോജിപ്പിക്കുക;
വിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കുക.

ख़म - **पु०** കനിവു്; വക്രത;
—**ख़ाना** - തിരിയുക; കനിയുക;
തോല്ക്കുക; —**ठाँकना** - കൈ
യടിച്ച് വെല്ലുവിളിക്കുക;
—**दम** - **पु०** മെയ്യും; പെന്
തഷം; —**दार** - വളവുള്ള.

ख़मीदा - **वि०** കനിഞ്ഞ; വളഞ്ഞ.

ख़मीर - **पु०** പുളിപ്പിക്കുന്ന സാധ
നം (പുളിച്ചുമാവു്, കാടി
മുതലായവ).

ख़मीरा - **पु०** പുളിച്ച സാധനം
വസ്തു.

ख़मोश - **वि०** മൗനം; **ख़मोश**

ख़न्न - **पु०** മദ്യം.

ख़यानत - **स्त्री** വിശ്വാസവഞ്ചന;
വഞ്ചന; സൂക്ഷിപ്പാൻ കൊ
ടുത്ത വസ്തു തിരിച്ചറിയുന്ന
തിരിക്കൽ.

ख़याल - **पु०** (बहु० **ख़यालात**) മേ
ഖ്യാല.

ख़याली - **वि०** കല്പിതമായ; ഭാവ
നയിലുള്ള.

ख़य्यात - **पु०** തുണൽക്കാവൻ.

ख़य्याम - **पु०** കൂടാരമുണ്ടാക്കുന്ന
വൻ.

ख़र - **पु०** കഴുത; വസ്ത്രോൽ;
തൂണും; **वि०** തീക്ഷ്ണമായ;
മുച്ചുയുള്ള; ശ്രദ്ധേയമായ.

ख़रक - **पु०** നാല്ക്കാലികളെ
കെട്ടുന്ന തൊഴുത്തു്; തമ്പ;
മേച്ചിൽ സ്ഥലം.

ഖരകന - ജം ഇളകുക ; നീറി നീറി വേദനിക്കുക.

ഖരക - പും പല്ലിന്റെ ഇഴ ; നാല്കാലികളെ കെട്ടുന്ന സ്ഥലം ; മേച്ചിൽ സ്ഥലം.

ഖരഖ്യാ - പും ശബ്ദം ; ഭയം ; കഴപ്പം.

ഖരഖരാഹ് - സ്ത്രീം 'ഖർ ഖർ' ശബ്ദം.

ഖരഗ - പും വാൾ.

ഖരഗോഷ - പും മുയൽ.

ഖരച - പും ദേം ഖർച്ച

ഖരചന - സം ചിലവാക്കുക.

ഖരച - പും ദേം ഖർച്ച

ഖരതല - വിം നല്ല ; ശുദ്ധമായ ; സ്പഷ്ടമായ.

ഖരദനീ - സ്ത്രീം ചിപ്പളി ; കടയ നതിനുള്ള ഉളി.

ഖര-ദിമാഗ - വിം ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.

ഖരധാര - പും മുച്ചയുള്ള അമ്പ്.

ഖരവ - പും ആയിരം കോടി.

ഖരവ്ജാ } പും തണ്ണിമത്തൻ ;
ഖരവ്ജ } കമ്മട്ടിങ്ങ.

ഖരമര - പും ബഹളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചെച്ച ; ഇരയ്ക്കൽ ; ഇരമ്പൽ.

ഖരമരാന - സം ചോദിപ്പിക്കുക ; പരിഭ്രമിപ്പിക്കുക.

ഖരമസ്തി - സ്ത്രീം തമാശയിൽ ചെയ്യുന്ന തെമ്മാടിത്തം.

ഖരല - പും ചൊടിപ്പോലുള്ള കല്ലുരൽ ; തിരികല്ല്.

ഖരസാന - സ്ത്രീം ആയുധങ്ങൾ മുട്ടുവരുത്തുവാനുള്ള ചാണ.

ഖരഹ - പും കതിരയെ തേയ്ക്കുവാനുള്ള ബ്രഷ് ; തുവരത്തണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ചുൽ.

ഖരഹ - പും മുയൽ.

ഖരാ - വിം ശുദ്ധമായ ; കളങ്കമില്ലാത്ത ; വിശ്വസിക്കാവുന്ന ;

—ഖോട്ട - ശകാരം ; ഖരി ഖരി

സുനാന - അമ്പന്റെ ഹിതാഹിതത്തെ ഗണിക്കാതെ ഉള്ളതു തുറന്ന പറയുക.

ഖരാई - സ്ത്രീം ശുദ്ധി ; ശുദ്ധത.

ഖരാऊ - സ്ത്രീം ദേം ഖർച്ച

ഖരാദ് - പും കടച്ചിൽ യന്ത്രം ; കടയൽ.

ഖരാദന - സം കടയുക.

ഖരാപന - പും ശുദ്ധത ; കലപ്പില്ലായ്മ.

ഖരാവ - വിം ചീത്തയായ ; പതിതനായ ; നികഷ്ണനായ.

ഖരാവാ - പും നാശം ; ചീത്തത്തം.

ഖരാബി - സ്ത്രീം കേട് ; ദുഷ്ടം ; നാശം.

ഖരാശ - സ്ത്രീം ചുരണ്ടൽ ; ഉറിയ്ക്കൽ ; പോറൽ.

ഖരിയാ - സ്ത്രീം ചെറിയ വലസഞ്ചി ; ഒരു തരം മണ്ണ് (ഇതിന്റെ വകഭേദങ്ങളാണ് സ്റ്റേററ്റ്, ചോക്ക മുതലായവ).

खरियाना - स० सन्ध्याയിലാക്കുക;
സന്ധിയിൽ നിന്നും താഴെ
വീഴുക.

खरिहान - पु० दे० खलियान

खरीता - पु० കത്തുകൂടുന്ന
സഞ്ചി; സക്കാർ കല്പനകൾ
അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന വലിയ
ലക്കോട്ട്; കീശ.

खरीद - स्त्री० വാങ്ങൽ; വാങ്ങി
ച്ച വസ്തു; —फरोख्त - ക്രയ
വിക്രയം.

खरीदना - स० വിലയ്ക്കു വാങ്ങുക.

खरीददार - वि० खरीदार വിലയ്ക്കു
വാങ്ങുന്നവൻ.

खरीदारी - स्त्री० വിലയ്ക്കു വാങ്ങൽ.

खरीफ - स्त्री० ശരൽക്കാലം;
പാൽക്കാലത്തു് കൊയ്യുന്ന
വിള.

खरोंच - स्त्री० ചുരണ്ടൽ; മാന്തൽ.

खरोंचना - स० ചുരണ്ടുക; മാന്തുക.

खरोटना - स० നഖം കൊണ്ടു
മാന്തി പരുക്കെല്പിക്കുക;
മാന്തുക.

खर्च - पु० ചിലവു്; —उठाना -
ചിലവു ചെയ്യേണ്ട ഭാരം
ഏല്ക്കുക.

खर्चना - स० दे० खरचना

खर्चा - पु० കോടതിചിലവു്;
ചിലവു്.

खर्चीला - वि० അധികം ചില

വുള്ളു; അധികം ചിലവു
ചെയ്യുന്ന,

खर्जर - पु० ഇഴനാപ്പഴം; ഇഴനാ
പ്പന; തേളു്.

खर्पर - पु० दे० खप्पर

खर्पा - पु० കരടുപകപ്പു്.

खर्पाच - वि० അധികച്ചിലവുകാര
നായ.

खर्पाटा - पु० കൂക്കം വലി.

खर्व - वि० ചെറിയ; അംഗ
ഭംഗം വന്ന; പൊക്കം
കുറഞ്ഞ; മുണ്ടനായ; അപൂ
ണ്ണമായ.

खल - वि० ദുഷ്ടനായ; ഖലനായ.

खलक - पु० പ്രപഞ്ചം; ജീവ
ജന്തുക്കൾ.

खलकत - स्त्री० നൃഷ്ടി; പ്രപഞ്ചം.

खलड़ी - स्त्री० തോൽ; തൊലി;
തൊണ്ടു്.

खलता - स्त्री० വിക്രതിത്തരം;
മൂഖത.

खलना - अ० ചിത്തയായിത്തോ
ന്നുക; പ്രിയമല്ലാതാകുക.

खलबल - स्त्री० കഴപ്പം; ഇളക്കം;
അസ്വസ്ഥത.

खलबलाना - अ० ഇളക്കമുണ്ടാ
കുക; തിളയ്ക്കുക; പരിഭ്രമി
യ്ക്കുക.

खलबली - स्त्री० ഇളക്കം; കഴ
പ്പം; അസ്വസ്ഥത; വ്യാ
കലത; പരിഭ്രമം.

ഖരത - പും തടസ്സം ; കഴപ്പം.
ഖരവത - ഹിം ശുഭസ്ഥലം ;
 ഏകാന്തസ്ഥലം ; —ഖാനാ -
 അന്തഃപുരം.
ഖര - പും ഭരിത സ്ഥലം ;
 ആകാശം ; കഷ്ട സു പുര ;
 പങ്കായം.
ഖരാന - സം ഭരിവാക്കുക ; കഴി
 യ്ക്കുക ; ഭരിയ്ക്കുക.
ഖരായക - ഹിം സൃഷ്ടി ; പ്രപഞ്ചം.
ഖര - പും പല്ലകത്തി.
ഖര - ഹിം തോലിൽ (കളി
 കളിൽ.)
ഖര - പും മോചനം ; മോക്ഷം ;
 ശുക്ലപതനം ; വിം മോചിച്ചു ;
 ചുരുതമായ ; താഴെ വീണ.
ഖര - ഹിം മോചനം ; മുകി ;
 ഭരിപ്പ് ; പും കപ്പൽ വേല
 കാരൻ ; നാവികൻ ; പീരങ്കി
 വെയ്ക്കുന്നവൻ.
ഖര - വിം ചഞ്ചലമായ ; താഴെ
 വീണ.
ഖര - പും കളം ; കറവെ
 യ്ക്കുന്ന സ്ഥലം.
ഖര - സം ചത്തമൃഗങ്ങളുടെ
 തോൽ ഉരിയ്ക്കുക ; ഭരിവാ
 ക്കുക.
ഖര - ഹിം വേദന ; സംശ
 യം ; ചിന്ത ; തറയൽ.
ഖര - പും ദേം ഖര

ഖര - ഹിം പിണ്ണാക്കു.
ഖര - പും ഖര ഉൾക്കടൽ.
ഖര - പും ദേം ഖര
ഖര - പും പിൻവാഴ്ചകാരൻ ;
 ബാധാദിലെ രാജവംശം ;
 അദ്ധ്യക്ഷൻ ; വൃദ്ധൻ ; തുണൽ
 കാരൻ ; ക്ഷേത്രകാരൻ.
ഖര - പും യഥാർത്ഥസ്തോഹി
 തൻ.
ഖര - ഹിം നിശ്ചയം.
ഖര - വിം അമ്മയുടെ സഹോ
 ദരിയെ സംബന്ധിച്ചു.
ഖര - ഹിം ദേം ഖര
ഖര - പും തോൽ സഞ്ചി ;
 തിരികപ്പൂ.
ഖര - പും കഷണിരോഗം.
ഖര - വിം കഷണിരോഗം ; പും
 കഷണിരോഗം.
ഖര - പും തോൽ ; ചുമൽ.
ഖര - ഹിം ഭക്ഷണം ; ഉത്തമ
 കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം കൊടു
 ക്കുന്ന ഭക്ഷണം.
ഖര - പും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയോ
 രാജാക്കന്മാരുടെയോ പ്ര
 ത്വേക സേവകൻ.
ഖര - ഹിം രാജസേവ.
ഖര - പും ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കുന്ന
 വൻ.
ഖര - പും ദേം ഖര
ഖര - പും ദേഷ്യം ; ക്രോധം.

ഖട - ഖീം രാമച്ചം.

ഖടകന്ത - ഖീം മെല്ലെ മെല്ലെ ഒരിടത്തു നിന്നു മറൊരിടത്തിൽ എത്തൽ; ഇഴയൽ.

ഖടകന - ഖം ഒഴിഞ്ഞുമാറുക; ഇഴയുക.

ഖടകാന - സം കളിവായി മാറുക; ഇഴച്ചുകൊണ്ടു പോവുക.

ഖടഖട - ഖീം നാശിപ്പിക്കുകയ്ക്ക്.

ഖടഖട - വിം അമഞ്ഞുവോൾ പൊടിയുക; വളരെ ചെറിയ (തലമുടി).

ഖടന - ഖം വിണപോകുക; സ്ഥാനത്തുനിന്നു തെറുക; നശിക്കുക.

ഖടമ - പും യജമാനൻ; ഉടമസ്ഥൻ; ഭർത്താവ്; ഗത.

ഖടരാ - പും പട്ടയം; ദിനസരിക്കൈക്കു പുസ്തകം.

ഖടരത - ഖീം സ്വഭാവം; അന്തസ്സ്; പ്രകൃതി.

ഖടാന - സം താഴെ വീഴുക.

ഖടിയ - വിം വരിയുടച്ചു; നപുംസകമായ; വിച്ഛിന്നമായ; പും മുട്ടനാട്.

ഖടിയാന - ഖം വരിയുടയ്ക്കുക.

ഖടീ - ഖീം കോലാട്; നപുംസകം; വരിയുടച്ച ഗുഹ.

ഖടീ - വിം ലുബ്ധുള്ള.

ഖടോട - ഖീം കീറൽ; മാനൽ; തട്ടിപ്പറിക്കൽ.

ഖടോടന - സം കീറുക; മാനുക; തട്ടിപ്പറിക്കുക.

ഖട്തീ - ഖീം പൊട്ടൽ; മുറിയേല്ക്കൽ.

ഖട്ത - വിം മുറിവേററ; പൊട്ടിയ; അമത്തിയാൽ പൊട്ടുന്ന.

ഖട്തീ - പും ദേം ഖടീ

ഖാ - പും ദേം ഖാന

ഖാഖര - വിം പൊള്ളയായ; ധാരാളം ഭാരങ്ങളുള്ള.

ഖാഗ - പും മുളള; ഭംഷം; തേററ; ഖീം കുറവ്.

ഖാച - ഖീം സന്ധിസ്ഥലം; വര.

ഖാചന - സം അടയാളപ്പെടുത്തുക; വരയ്ക്കുക.

ഖാച - പും കൊട്ട.

ഖാട - ഖീം നുയിച്ചൊഴുത്ത പഞ്ചസാര.

ഖാടന - സം പൊട്ടിക്കുക; ചവയ്ക്കുക.

ഖാടാ - പും ഖഡ്ഗം; കുറ്റാരി; ഭാഗം; അംഗം.

ഖാടന - ഖം ചുമയ്ക്കുക; കുറയ്ക്കുക.

ഖാടീ - ഖീം ചുമ; കുറ.

ഖാട് - ഖീം കിടങ്ങു.

ഖാജ - വിം ഭക്ഷണപ്രിയനായ.

ഖാക - ഖീം മണ്ണു; പൊടി;
(कहीं पर) ഖാക ഉട്താ ഉരുവ
നാഗം വരുക; —ഉട്താ യാ
ജ്ഞാന - അലഞ്ഞു നടക്കുക;
—चाहना - ഒന്നു ഇഷ്ടപ്പെടാ
തിരിക്കുക; —में मिलना -
നശിക്കുക; —सिर पर उड़ाना -
അലഞ്ഞു തിരിയുക; ക്രിം
തൃച്ഛം; ഒന്നുമില്ല.

खाकसार - വിം വിനയമുള്ള;
തൃച്ഛമായ; നിസ്സാരമായ;
(മിക്കവാറും വിനയം കാണി
യ്ക്കുന്നതിന് അ വ ന വ നെ
പ്പററിയാണു് പറയാറു
ള്ളതു്); പും ഒരു മുസ്ലീം ധർ
മസംഘം.

खाका - പും ഭൂപടം; ബ്ലേച്ചു;
അനുമാനപത്രം (budget);
—उड़ाना - പരിഹസിക്കുക.

खाकी - വിം മൺ നിറമുള്ള;
പൊടിപററിയ; നനയ്ക്കാത്ത
(വയൽ); ഖീം കാക്കിത്തുണി.

खागना - അം തറയുക; കുറയുക;
നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുക.

खाज - ഖീം ചൊരി; ചിരങ്ങു;
कोड़ में खाज या कोड़ की खाज
കൂനിന്മേൽ കുരു.

खाजा - പും വാദ്യം; ഒരു
മധുര പലഹാരം.

खाट - ഖീം കട്ടിൽ; —खटोला -

വീട്ടുനാശനശി; —पर
पड़ना, —से लगना - രോഗം
ബാധിച്ചു കിടപ്പിലാകുക.

खाड़ी - ഖീം ഉൾക്കടൽ.

खात - പും കഴിക്കൽ; കുളം;
കിണർ; വളക്കുഴി; വളം;
വിം അഴക്കായ.

खातक - പും ചെറിയ കുളം;
കിടങ്ങു; കടപ്പെട്ടവൻ.

खातमा - പും സമാപ്തി; അവ
സാനം; മരണം.

खाता - പും നാൾവഴി കണക്കു
പുസ്തകം (account book);
—खोलना या डालना - കണക്കു
വെയ്ക്കുക; (പററുപടി തുട
ങ്ങുക).

खातिर - ഖീം ആദരവു്; ആന
കൂലി; अव्यം വേണ്ടി;
ആയി.

खातिरखाह - ക്രിം ഇഷ്ടപോലെ.

खातिरजमा - ഖീം സംതൃപ്തി;
സുഖം; ശാന്തി.

खातिरदारी - ഖീം സന്ദർശിക്കൽ;
ആദരിക്കൽ.

खातिरी - ഖീം വിശ്വാസം;
സന്തോഷം; സംതൃപ്തി;
സന്ദർശിക്കൽ.

खातून - ഖീം കലീന (ശ്രീ).

खाद - ഖീം വളം.

खादन - പും ഭക്ഷണം.

ഖാദർ പും പുഞ്ചനിലം.

ഖാദിമ - പും ഭൃത്യൻ ; സേവകൻ.

ഖാദി - ഖീം ദേം ഖദർ

ഖാദ്യ - വിം തിന്നാൻ യോഗ്യമായ ; പും തിന്നാനുള്ള വസ്തു.

ഖാന - ഖീം ഖനി ; നിധി ; കലവറ ; പും ഭക്ഷണസാധനം ; ഭക്ഷിക്കൽ ; ഭക്ഷണരീതി.

ഖാന - പും പഠാണിത്തലവന്റെ പദവി ; പ്രമാണി.

ഖാനകാഹ് - പും മുഹമ്മദിയ സമ്പ്രദായം താമസിക്കുന്ന മഠം.

ഖാനഖാനാ - പും ന. ഹിന്ദി ; തി ; മുഗൾ സേനാനായകന്റെ സ്ഥാനപ്പേര്.

ഖാനഖാഹ് - ക്രിം ദേം ഖാഹ്മഖാഹ്

ഖാനഗീ - വിം സ്വന്തമായ ; ഗൃഹ സംബന്ധമായ ; ഖീം അല്പ സംഖ്യയുള്ളതി വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവർ ; കലട.

ഖാനജാദി - പും കലീനൻ.

ഖാനദാന - പും വംശം ; കലം ; പരമ്പര.

ഖാനദാനി - വിം നല്ലവംശത്തിൽ ജനിച്ചു ; പൈതൃകം.

ഖാനപാന - പും ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ ; പാനീഭോജനം.

ഖാന ബഹാദുർ - പും ഒരു മുഹമ്മദിയ സ്ഥാനപ്പേര്.

ഖാനമ - ഖീം ദേം ഖാതൂൻ

ഖാനമാ - പും വീട്ടുസാമാനം.

ഖാനസാമാ - പും കലവറക്കാരൻ ; ബട്ഠൻ ; അരിവെപ്പുകാരൻ.

ഖാനാ - സം തിന്നുക ; — കമാനാ - ജോലി ചെയ്ത് നിത്യ വൃത്തിയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കുക ; — ന പചനാ - മനസ്സ് സമ്മതിയ്ക്കാതിരിക്കുക ; മനശ്ശാന്തി കിട്ടാതിരിക്കുക ; ഖാ ജാനാ - കൊല്ലുക ; വിഴങ്ങുക.

ഖാനാ - പും വീട് ; മുറി (room) ; ചതുരക്കള്ളി ; കാളം (column) ; പെട്ടി.

ഖാനാ-ഖരാഖ - വിം വീട് നശിച്ചു ; നിരാശ്രയമായ.

ഖാനാജംഗി - ഖീം കഡുംബ കലഹം ; അന്തഃക്കീടം.

ഖാനാജാദ് - പും അന്യരുടെ വീട്ടിൽ ജനിച്ചു വളർന്നവൻ.

ഖാനാതലാശി - ഖീം ഭവനപരിശോധന.

ഖാനാദാരി - ഖീം ഗൃഹഭരണം.

ഖാനാ-പിനാ - പും ദേം ഖാനപാന

ഖാനാപുരി - ഖീം കള്ളികൾ പൂരിപ്പിക്കൽ (അലാപ്രശ്നാദിയിൽ).

ഖാനാബദോഷ - വിം വീടും കടിയുമില്ലാത്ത ; തെണ്ടിയായ.

ഖാനാശുമാരി - ഖീം ജനനമരണക്കണക്കു ; കാനേഷുമാരി.

ഖ്യാനി - ഖ്യാനി; സമുദ്രം;
രീതി; പ്രകാരം; വശം
(direction).

ഖ്യാബ - പുറം സ്വപ്നം.

ഖ്യാബദ് - വിം താണ; —ഖ്യാബദ് -
നിശ്ചിതമായ; സമനീര
പ്രകാരം.

ഖ്യാമ - വിം അനുഭവമില്ലാത്ത;
പശ്ചാത്താപം; പുറം ലക്ഷ്യം;
രണ്ടു വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ ചേ
രുന്ന സ്ഥലം.

ഖ്യാമഖ്യാലി - ഖ്യാനി മിത്വം സ
കലം.

ഖ്യാമഖ്യാഹ് } ക്രിം ഖ്യാഹ്ഖ്യാഹ്
ഖ്യാമഖ്യാഹ് } ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലും
ഇല്ലെങ്കിലും; ബലാപ്രകാര
മായി; നിശ്ചയമായും.

ഖ്യാമി - ഖ്യാനി അപകൃത; അനു
ഭവമില്ലായ്മ; അപ്രകൃത.

ഖ്യാമോശ - വിം നിശ്ചിതമായ.

ഖ്യാമോശി - ഖ്യാനി നിശ്ചിതമായ;
മെഴുതൽ.

ഖ്യാന - പുറം വിശ്വാസവഞ്ചന
ചെയ്യുന്നവൻ.

ഖ്യാന - പുറം കോഴിമുട്ട; അണ്ഡ
കോശം.

ഖ്യാന-വരദാരി - ഖ്യാനി മുഖസ്തുതി;
സേവപരയൻ.

ഖ്യാര - പുറം ക്ഷാരം (acid);
കാശം (sodium carbo-

nate); ഉപ്പു കലൻ മണ്ണ്;
ചാരം.

ഖ്യാര - പുറം മുളയ്ക്കൽ; ഇഷ്ട്യം;
—ഖ്യാന - അനുയോജ്യം.

ഖ്യാര - വിം ഉപ്പുരസമുള്ള.

ഖ്യാര - പുറം ഒരതരം കട്ടിയുള്ള
കല്ലു; വെയിലത്തിട്ടാൽ
പൊടിഞ്ഞുപോകുന്ന രേ
തരം വസ്ത്രം.

ഖ്യാരിജ - വിം തൃക്കിയപ്പെട്ട.

ഖ്യാരിശ - ഖ്യാനി ചൊരി; ചിരഞ്ജ.

ഖ്യാരി - വിം ഉപ്പുരസമുള്ള;
കാരമുള്ള; ഖ്യാനി ഒരതരം
ഉപ്പ്.

ഖ്യാല - ഖ്യാനി താണ നിലം;
തൊലി; തീയുതാനുള്ള കടൽ;
ശവശരീരം; —ഉദ്ദാനാ യാ
ഉദ്ദേഹ - അടിച്ച തൊലി
ഉരിയുക.

ഖ്യാലസ - പുറം സക്കാർവകസ്ഥലം;
സിക്കജാതി; വിം ഒരാളുടെ
ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള;
സക്കാർ സംബന്ധമായ.

ഖ്യാല - വിം താഴ്ന്ന; നിമ്നമായ.

ഖ്യാല - ഖ്യാനി അമ്മയുടെ സഹോ
ദരി; —ജീ കാ ഘര - ബുദ്ധി
മുട്ടില്ലാത്ത ജോലി.

ഖ്യാലിക് - പുറം സ്രഷ്ടികർത്താവ്.

ഖ്യാലിസ - വിം കലപ്പില്ലാത്ത;
ശുദ്ധമായ.

ഖാലീ - വിം ഒഴിഞ്ഞു; വെറും പൊള്ളയായ; —**ബേതന** - വെറുതെ ഇരിക്കുക.

ഖാലൂ - പും അമ്മയുടെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവ്.

ഖാവിദ് - പും ഭർത്താവ്; യജമാനൻ.

ഖാസ - വിം വിശേഷമായ; പ്രത്യേകമായ; സ്വകാര്യമായ; യഥാർത്ഥമായ; പരിശുദ്ധമായ; —**കർ** - ക്രിം വിശേഷിച്ചു.

ഖാസനവീസ - പും ഖാസകലമുപേ വരുന്ന സിക്വട്ടറി.

ഖാസഗീ - വിം രാജകീയമായ; സ്വന്തമായ.

ഖാസതരാശ് - പും രാജാവിന്റെ ക്ഷരകൻ.

ഖാസദാന - പും ചെല്ലം; താമ്പാളം.

ഖാസവർദാർ - പും രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ നടക്കുന്ന ഭൃത്യൻ; വില്ലക്കാരൻ.

ഖാസമഹൽ - പും സ്വകാര്യഗൃഹം; അന്തഃപുരം.

ഖാസ-വ-അം - വിം ആബാലവൃദ്ധം; എല്ലാവരും.

ഖാസാ - വിം ചിന്താശേഷ്യ; നല്ല; അരോഗദൃഢഗാത്രനായ; പും രാജാവിന്റെ

കുതിരലായം; രാജകീയഭോജനം.

ഖാസിയത് - ഖീം പ്രത്യേകത; വിശേഷത; നൈസർഗ്ഗികം.

ഖാഹമഖാഹ് - ക്രിം **ദേം** ഖാമഖാഹ് ഖിച്ച് - ഖീം വലിവ്.

ഖിച്ന - അം ആകർഷിക്കപ്പെടുക; വരയ്ക്കപ്പെടുക; മുറുകുക.

ഖിച്വാന - സം വലിപ്പിക്കുക; ആകർഷിപ്പിക്കുക.

ഖിച്ന - സം **ദേം** ഖിച്ന

ഖിച്വ - പും ആകർഷണം; വലിപ്പം.

ഖിച്വീ - ഖീം അരിയും പരിപ്പും കൂടി വേവിച്ച ഭക്ഷണസാധനം; വിം മിശ്രിതമായ.

ഖിജന - അം അസഹ്യപ്പെടുക; മുഷിയുക.

ഖിജലാന - സം അന്യനെയൊണ് മുഷിപ്പിക്കുക; അസഹ്യപ്പെടുത്തിപ്പിക്കുക; അം അസഹ്യമാകുക; മുഷിയുക.

ഖിജലാഹ് - ഖീം കോപിക്കൽ.

ഖിജ്ജ് - ഖീം ഹേമന്തകാലം; ഇല പൊഴിയും കാലം; അധഃപതനകാലം.

ഖിജ്വാ - പും നരച്ച രോമം കുറുപ്പിക്കും തൈലം.

ഖിജാലത് - ഖീം ലജ്ജ; നാണം.

ഖിജ്ജിനാ - പും **ദേം** **ഖിജ്ജാനാ**
ഖിജ്ജനാ - അം **ദേം** **ഖിജ്ജനാ**
ഖിജ്ജകീ - **ഖീം** ജനാല; കിളി
 വാതിൽ.
ഖിതാബ - പും പദവി; ബിരുദം.
ഖിത്താ - പും സംസ്ഥാനം.
ഖിദ്മത - **ഖീം** സേവനം; പരി
 ചയ്യ; ഉദ്യോഗം.
ഖിദ്മതഗാർ - പുംസേവകൻ; പരി
 ചാരകൻ; ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.
ഖിദ്മതീ - **വിം** നല്ലവണ്ണം സേവ
 നം ചെയ്യുന്ന; സേവന
 സംബന്ധമായിട്ടുള്ള.
ഖിജ്ജ - **വിം** ദുഃഖിയായ; വ്യസന
 മുളള.
ഖിയാനാ - അം തേഞ്ഞു പോകുക.
ഖിര - പും നാർ മുണ്ടു നെയ്യുവാ
 നപയോഗിക്കുന്ന ഷട്ടിൽ.
ഖിരദ് - **ഖീം** ബുദ്ധി; —**മന്ദ്** -
 ബുദ്ധിമാനായ.
ഖിരമന - പും കളം; കററവെ
 യ്ക്കുന്ന സ്ഥലം; കററ.
ഖിരാജ - പും കരം; വരി; കപ്പം.
ഖിരാം - **ഖീം** അന്തസ്സോടും
 ഗദ്യോടുംകൂടിയുള്ള നടത്തം.
ഖിലാഖ - **ഖീം** രാജാക്കന്മാർ
 സമ്മാനമായി കൊടുക്കുന്ന
 വസ്ത്രം; ബഹുമതി.
ഖിലക്ത - **ഖീം** സൂക്ഷി; പ്രപഞ്ചം;
 ആൾക്കൂട്ടം.

ഖിലഖിലാനാ - അം കിലുകിലെ
 ചിരിയ്ക്കുക; പൊട്ടിച്ചിരി
 യ്ക്കുക.
ഖിലത് - **ഖീം** വികസിയ്ക്കൽ;
 രാജാവിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന
 ബഹുമതി.
ഖിലനാ - അം വികസിയ്ക്കുക;
 വിടുക; സന്തോഷിയ്ക്കുക;
 വിളക്കുക.
ഖിലവത് - **ഖീം** ഏകാന്തം; വിജന
 സ്ഥലം; —**ഖാനാ** - ഏകാന്ത
 സ്ഥലം; ഗുഹാലോചന
 യ്ക്കുള്ള സ്ഥലം.
ഖിലവാദ് - പും **ദേം** **ഖിലവാദ്**
ഖിലവാനാ - **സം** ഭക്ഷണം കഴിപ്പി
 യ്ക്കുക; സന്തോഷിപ്പിയ്ക്കുക.
ഖിലാദ് - **ഖീം** ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കൽ
 അഥവാ കഴിപ്പിയ്ക്കൽ; കട്ടി
 കളെ കളിപ്പിയ്ക്കുവാൻ നിയ
 മിക്കപ്പെടുന്ന വേലക്കാരീ.
ഖിലാദ് } പും കളിക്കാരൻ; ഗുസ്തി
ഖിലാദ്ദീ } പിടുത്തക്കാരൻ.
ഖിലാനാ - **സം** ഭക്ഷണം കഴിപ്പി
 യ്ക്കുക; കളിപ്പിയ്ക്കുക.
ഖിലാഫ - **വിം** വിപരീതമായ;
 —**ഗോദ്** - കള്ളം പറയൽ.
ഖിലാഫത് - **ഖീം** ഖലീഫായുടെ
 സ്ഥാനം; ആധിപത്യം
 അല്ലെങ്കിൽ വാഴ്ച; ഒരു
 മുസ്ലീം പ്രക്ഷോഭം.

ഖിലാല - ഖീം കളികളിലുള്ള
പരാജയം; പല്ലകത്തി;
ദൂരം.

ഖിലൗനാ - പും കളിപ്പാട്ടം.

ഖിള്ളി - ഖീം പരിഹാസം; നേരം
പോക്കു്.

ഖിസകനാ - അം ദേം ഖിസകനാ

ഖിസാരാ - പും നഷ്ടം.

ഖിസലനാ - അം വഴുതിപ്പോകുക;
വീണപോകുക.

ഖിസിബാനാ } അം ലജ്ജിക്കുക;
ഖിസിയാനാ } ക്രുദ്ധനാകുക.

ഖീ'ച - ഖീം വലിക്കൽ; ഇഴ
യ്ക്കൽ.

ഖീ'ചതാന - ഖീം വടംവലി.

ഖീ'ചനാ - സം പിടിച്ചുപിടിക്കുക;
വരയ്ക്കുക; തറകഷിയ്ക്കുക;
വലിച്ചെടുക്കുക.

ഖീ'ചാഖീ'ചി } ഖീം ദേം ഖീ'ചതാന
ഖീ'ചാതാനി }

ഖീജ - പും മുഷിയൽ; ദേഷ്യ
പ്പെടൽ; അലട്ടു്; മുഷിപ്പി
യ്ക്കുന്ന വർത്തമാനം.

ഖീജനാ - അം മുഷിയുക; ദേഷ്യ
പ്പെടുക.

ഖീജ - ഖീം ദേം ഖീജ

ഖീജനാ - അം ദേം ഖീജനാ

ഖീമാ - പും ദേം ഖീമാ

ഖീര - ഖീം പാൽ; പായസം;
പാലായസം; —ചടാനാ -
ചോറുണു് കഴിയ്ക്കുക.

ഖീരാ - പും കക്കരിയ്ക്കു്; വെള്ള
രിയ്ക്കു്.

ഖീരാ - വിം ഇരുട്ടള്ളു്; ദുഷ്സന്ദേശം.

ഖീരി - ഖീം വാഴ അകിട്ടു്.

ഖീല - ഖീം പൊരി; മലതു്.

ഖീലി - ഖീം വെററില ഖീഡ.

ഖീസ - ഖീം ദേഷ്യമോ ലജ്ജ
യോ കൊണ്ടു് പല്ലിളിച്ചു്
കാണിയ്ക്കൽ; അപ്രസന്നത;
കോപം; നാണം; വിം
നശിച്ചു്.

ഖീസാ - പും കീശ (pocket);
സഞ്ചി.

ഖു'ദാനാ - സം (കുതിരയെ) ചാടി
യ്ക്കുക.

ഖു'ഖ - വിം മഹാദരിദ്ര
നായ; കൈവശമൊന്നുമി
ല്ലാത്ത; പണം വെച്ചുള്ള കളി
യിൽ സർവ്വം പൊയ്ക്കോയ.

ഖു'ഖി - ഖീം ചക്കയുടെ സൂചി
(സ്പ്രിംഗിൽ) മേൽ ചുററിയ
തൂൽ; നേപ്പാൾക്കാരുടെ ഒരു
തരം വളഞ്ഞ കത്തി.

ഖു'ഗീര - പും കുതിരയുടെ ജീനി.

ഖു'ചര } ഖീം യഥാർത്ഥമല്ലാത്ത
ഖു'ചുര } കററങ്ങൾ എടുത്തു
കാണിയ്ക്കുന്ന പ്രവൃത്തി.

കുജലാനാ - സം ചൊറിയുക;
മാറുക; അം ചൊറിച്ചൽ
ഉണ്ടാകുക.

കുജലി - ഷിം ചൊരി; ചൊരിച്ചത്.

കുജാനാ - സം വ അം ദേം കുജലാനാ

കുടകനാ - സം കഴുത്തു നുള്ളിയെടുക്കുക; കഴുത്തുചൊട്ടിച്ചെടുക്കുക; നുള്ളുക.

കുടക - പും കുടക 'ഖട ഖട' ശബ്ദം; ആശങ്ക; ഭയം.

കുടകാലി - വിം ഭുഷണമായ; ഭുഷാലിയായ.

കുട്ടി - ഷിം പ്രണത്തിന്മേലുള്ള പൊററ.

കുതബ - പും പ്രശംസ; किसीके नाम का कुतबा पढ़ा जाना - ആരെങ്കിലും രാജാവായാൽ ആ വിവരം ജനങ്ങളെ കൊട്ടിയറിയിക്കുക.

കുതുബ - പും കുത കാ बहु

കുതു - अव्यം തന്നെത്താൻ; സ്വയം; —ब-कुതു - അന്യസാധനമില്ലാതെ; തന്നെത്താൻ.

കുതുകുശി - ഷിം ആത്മഹത്യ.

കുതുകുശ } വിം സ്വാതന്ത്രിയായ.

കുതുകുശ } ഷിം സ്വാതന്ത്ര്യം.

കുതുകുശ - അം കഴിഞ്ഞുപോകുക; കഴിയുക.

കുതുകുശ - വിം അഹങ്കാരിയായ; അഭിമാനിയായ.

കുതുകുശ - വിം അവനവനെത്തന്നെ നല്ലവനെന്നു കരുതുന്നു.

കുതുകുശ - വിം സ്വാതന്ത്ര്യനായ. കുതുകുശ - പും ചിലവ് സാമാനങ്ങൾ; പലവ്യഞ്ജനം; —फरोश - ചിലവ്കച്ചവടക്കാരൻ.

കുതുകുശ - ഷിം കഴിപ്പിക്കൽ; കൊത്തുപണി ചെയ്തിപ്പിക്കൽ; ഇവയ്ക്കുള്ള കൂലി.

കുതുകുശ - സം കൊത്തുപണി ചെയ്തിപ്പിക്കുക; കഴിപ്പിക്കുക.

കുതുകുശ - വിം സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള; സ്വേച്ഛാധാരിയായ.

കുതുകുശ - പും ഇരുപരൻ; സ്വയംഭൂ; —कुतുകुश करके - വളരെ പ്രയത്നമില്ല.

കുതുകുശ - ഷിം ഇരുപരനെ; സൃഷ്ടി; വിം ദൈവികമായ.

കുതുകുശ - ഷിം കഴിക്കൽ; കഴിക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

കുതുകുശ-कुतുകुशमतगार - പും പടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിസംസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു സ്വയംസ്വേച്ഛ സംഘം. ഇത് സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഉന്നതിയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

കുതുകുശ - വിം കൂലിയായ; ദൈവകോപത്തിൽ ഭയമുള്ള.

കുതുകുശ - പും പരമേശ്വരൻ.

ഖുദാദാദ് - വിം ഇഗ്ഗപരദത്ത
മായ.

ഖുദാപരസ്ത - വിം ഇഗ്ഗപരപുഷക
നായ; ഇഗ്ഗപരവിഗ്ഗാസി
യായ.

ഖുദാവസ്ദ് - പും യജമാനൻ; ശ്രീ
മാൻ (ആദരവു കാണയ്ക്കുന്ന).

ഖുദാ-ഹാഫിജ് - ദൈവം നിങ്ങളെ
രക്ഷിക്കട്ടെ! (സാധാരണ
രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ കണ്ടുപിരി
യുമ്പോൾ പറയാറുള്ള ഒരു
വാക്ക്).

ഖുദീ - പും അഹങ്കാരം; സ്വാ
ർഥത; അഹംഭാവം.

ഖുദീ - ഖീം താവലരി; പൊടി
യരി; കരിമ്പിൻനീരിന്റെ
ഉതറൽ.

ഖുനക് - വിം തണുപ്പുള്ളി; ശീതള
മായ.

ഖുനകീ - ഖീം തണുപ്പ്; ശീതളത.

ഖുനഖുന - പും കുട്ടികളുടെ ഒരു
തരം കളിപ്പാട്ടം.

ഖുനസ് - ഖീം ദേഷ്യം.

ഖുനസാന - ഖം ദേഷ്യപ്പെടുക.

ഖുനസീ - വിം കോപിയ്ക്കുന്ന;
കോപിയായ.

ഖുഫിയാ - വിം രഹസ്യമായ; ക്രിം
രഹസ്യമായിട്ട്; —**خفيس**
يا نبيس - രഹസ്യപ്പോ
ലീസ്; സി. ഐ. ഡി.;
ചാരൻ.

ഖുഫിയാഖാന - പും ദുതികൾ സ്ത്രീ
കളെ വൃദിച്ചരിയ്ക്കാൻ കൊ
ണ്ടുപോയി ആക്കുന്ന സ്ഥലം;
സങ്കേതം.

ഖുസന - ഖം തറയുക.

ഖുസീ - ഖീം ഒരുതരം കണ്ണാടി
രണം; ഒരുതരം കൂണ്.

ഖുസ - പും കടം; മദ്യകുടം.

ഖുമാന - വിം ദീപ്തയുസ്സുള്ള;
ചിരഞ്ജീവിയാ യ (ആശീ
ർവാദം).

ഖുമാർ - പും } ലഹരി; മയക്കം.
ഖുമാരി - ഖീം }

ഖുസ്ര - ഖീം ശാരഖലഹരിപദാത്മം;
മദ്യം; ചാരായം.

ഖുരൂന്ദ് - പും വൃണങ്ങളിലെ
പൊററ.

ഖുർ - പും കളമ്പ്.

ഖുർഖുരാ - വിം പരുപരുത്ത.

ഖുർഖുരാന - ഖം കഹംകൊണ്ടു്
തൊണ്ടയിടുക; കാക്കി
യ്ക്കുക.

ഖുർചന - ഖീം ചുരണ്ടിയെടുത്ത
സാധനം.

ഖുർചന - ഖം ചുരണ്ടി എടുക്കുക.

ഖുർചനീ - ഖീം ചുരണ്ടുവാനുള്ള
ആയുധം.

ഖുർചാഹ് - ഖീം ഖുട്ചാൽ ദുഷ്ടത;
ദുരാചാരം; കന്യതി.

ഖുർചാഹ് - വിം ദേം ഖുട്ചാഹ്

കുറജി - ളിം കുതിര, കാള മുതലായവയുടെ പുറത്തു സാമാനങ്ങൾ വസ്തുവാനുള്ള വലിയ സഞ്ചി.

കുറട - പും കളമ്പുരോഗം.

കുറപാ - പും കുറപ്പി അരിവാൾ.

കുറമാ - പും ഇടത്തു; ശം; ഒരു തരം മധുരപലഹാരം.

കുറശ്ശേ - പും നൂയ്യൻ.

കുറാക - ളിം ആഹാരം; മാത്ര.

കുറാകി - ളിം ഭക്ഷണച്ചിലവു;

വിം അധികം തിന്നുന്ന സ്വഭാവമുള്ള.

കുറാകുത - ളിം അസഭ്യവാക്കു; ശകാരം; വഴക്കു.

കുറീ - ളിം കളമ്പടയാളം.

കുറു - വിം ലഘുവായ; ചെറിയ;

—വ കലീ - വലുതും ചെറുതുമായ എല്ലാം.

കുറുബീന - ളിം ഭൂതക്കണ്ണാടി.

കുറുവുറു - വിം നശിച്ചു; പും നഷ്ടം; അനാചിതമായി സമ്പാദിച്ച ധനം; അപവൃതം.

കുറു - പും ചില്ലറ സാധനം.

കുറുപുറു - പും സാധനങ്ങൾ ചില്ലറയായി വില്ക്കുന്നവൻ.

കുറുപുറു - വിം പഴക്കമുള്ള; അനുഭവിതായ; വൃദ്ധനായ; നൂതനമായിത്ത.

കുറുപുറു - പും കൂടും വലി.

കുറുന - ളം പരസ്യമാകുക; തടസ്സം തീരുക; തുറക്കുക; (തുറക്കപ്പെടുക); വെളിപ്പെടുക; **കുറു** അം, **കുറു** ഉജ്ജ്വലം, **കുറു** മൈദാന യാ **കുറു** ബാജാ, പരസ്യമായി.

കുറു - വിം തുറന്ന; അഴിഞ്ഞ; തടസ്സമില്ലാത്ത; പ്രകടമായ.

കുറുശാ - പും സാരാംശം; **വിം** സ്പഷ്ടമായ; പരസ്യമായ.

കുറുശമകുറു - ക്രിം സ്പഷ്ടമായി.

കുറു - വിം സന്തോഷമുള്ള;

—കിസ്മത - വിം സൗഭാഗ്യമുള്ള; **—കിസ്മതീ - ളിം** സൗഭാഗ്യം; **—കുറു - വിം** നല്ല കൈയക്ഷരമുള്ള; പും നല്ല കൈയക്ഷരം.

കുറുശുഖരീ - ളിം സന്തോഷവത്തമാനം.

കുറുശുഖാ - വിം നല്ലവനായ; പ്രിയപ്പെട്ട.

കുറുശുഖ - വിം സന്തോഷനായ.

കുറുശുഖവീ - വിം നല്ല കൈയക്ഷരമുള്ള.

കുറുശുഖവീ - ളിം നല്ല കൈയക്ഷരം.

കുറുശുഖവീ - വിം സന്തോഷനായ.

കുറുശുഖവീ - ളിം സൗഭാഗ്യം.

കുറുശുഖാ - വിം ഭംഗിയുള്ള; സൗന്ദര്യമുള്ള.

ഖുദാസുമാई - ഖീം സെതനയ്തും ;
രൂപഭംഗി ; കെതുകം.

ഖുദാനൂദി - ഖീം പ്രസന്നത.

ഖുദാവ് - ഖീം സുഗന്ധം ; —ദാർ -
വിം സുഗന്ധമുള്ള.

ഖുദാമിജ്ജാജ - വിം സത്യാഭാവം
യായ ; പ്രസന്നനായ.

ഖുദാർഗ - വിം നല്ല നിറമുള്ള.

ഖുദാഹാൽ - വിം സുഖിയായ ;
സമ്പന്നനായ.

ഖുദാഹാലി - ഖീം ക്ഷേമാവസ്ഥ.

ഖുദാമദ് - ഖീം മുഖസ്തുതി.

ഖുദാമദി - വിം മുഖസ്തുതി
ചെയ്യുന്ന.

ഖുദാ - ഖീം പ്രസന്നത ; ഇഷ്ടം ;
സന്തോഷം ; —ഖുദാ - ക്രിം
സന്തോഷത്തോടുകൂടി.

ഖുദക് - വിം രസമില്ലാത്ത ;
ശുഷ്കിച്ച ; ഉണങ്ങിയ.

ഖുദക്സാലി - ഖീം മഴയില്ലാതെ
ക്ഷാമം ബാധിച്ച കൊല്ലം.

ഖുദക് - ഖീം ഉണക്കം ; ശുഷ്കത.

ഖുദർ - പും ശപതരൻ.

ഖുദർ - പും ചക്രവർത്തി.

ഖുദർ-കുദർ - ഖീം ഗുണോപ
ദേശം ; ചെവിയിൽ മന്ത്രി
യ്ക്കുക.

ഖുദുസൻ - ക്രിം മുഖ്യമായി ;
വിശേഷിച്ചു.

ഖുദുസിയത് - ഖീം വിശേഷത.

ഖുഖ്വാര } വിം കൂരതയുള്ള ; ചോര
ഖുഖ്വാര } കടിയ്ക്കുന്ന ; മൃഗങ്ങളെ
തിന്നുന്ന (മൃഗം).

ഖുട്ട - വിം കോണം ; അററം ;
പങ്കു ; പ്രദേശം ; ഖീം ചെവി
ക്കായം ; ചെവിമൊട്ടം.

ഖുട്ടി - ഖീം കുറുപ്പി ; അതിർപ്പി.

ഖുട്ടനാ - ഖം കരിച്ച മാടുക ;
ചെറിയൊട്ടനായകൻ.

ഖു-രേജ - വിം രക്ഷമൊഴുക്കുന്ന.

ഖു-രേജി - ഖീം രക്ഷമൊഴുക്കൽ.

ഖുര - വിം ശീലിച്ച ; പരിച
യിച്ച.

ഖുൻ - പും രക്ഷം ; കൊലപാതകം ;

—ഉബലനാ - അരിശംകൊണ്ടു്

ദേശം വിറയ്ക്കുക ; —സഫേദ്

ഹോന - തീരെ ദയയില്ലാതാ

കുക ; —സീർ പര സവാർ ഹോന യാ

ചദ്ദനാ - കൊല്ലുവാനോ അത്ര

മം പ്രവർത്തിയുവാവാനോ ഒരു

വെട്ടുക ; —പീനാ - കൊന്ന

കളയുക ; നല്ലവണ്ണം ഉപദ്ര

വിയ്ക്കുക ; —അൽദാ - വിം

രക്ഷം പുറപ്പെട ; —കാ പ്യാസാ -

കൊല്ലാനാഗ്രഹിയ്ക്കുന്ന.

ഖുൻഖുരാബി - ഖീം കൊല ; അടി
പിടി.

ഖുനീ - വിം കൊലപാതകിയായ ;

ഘാതകനായ ; പും ഘാതകൻ.

ഖുവ - ക്രിം നല്ലവണ്ണം ; വിം നല്ല.

ख़बर - वि० सूनरमाय ; ഭംഗി
യുള്ള.

ख़बसूरत - वि० ഭംഗിയുള്ള.

ख़बसूरती - स्त्री० ഭംഗി ; സൗ
ന്ദര്യം.

ख़बी - स्त्री० വിശേഷത ; ഗുണം ;
നന്മ.

ख़राक - स्त्री० दे० ख़ुराक

ख़रिश - स्त्री० ഭക്ഷണസാധനം.

ख़ूद } പു० മുങ്ങ ; वि० ശുഷ്ക
ख़सर } ഹൃദയനായ ; അരസിക
നായ ; വിസ്ഥിതായ.

ख़ेचर - पु० ആകാശചാരി
(പക്ഷി, വിമാനം ആദി).

ख़ेटक - पु० നായാട്ട്.

ख़ेटकी - पु० ഒരു ബ്രാഹ്മണ ജാതി ;
നായാടി ; കൊലയാളി.

ख़ेड़ा - पु० ചെറിയ ഗ്രാമം.

ख़ेत - पु० വയൽ ; വിളവു ;
സമരഭൂമി ; —करना - നില്പം
ഉഴുതു സമ നിരപ്പാക്കുക ;
—ख़ना - യുദ്ധത്തിൽ വിജയി
യ്ക്കുക ; —आना या रहना - യുദ്ധ
ത്തിൽ മരിക്കുക.

ख़ेतिहर - पु० കൃഷിക്കാരൻ.

ख़ेती - स्त्री० കൃഷി ; —बारी - स्त्री०
കൃഷിപ്പണി.

ख़ेद - पु० ദുഃഖം ; വേദം ;

ख़ेदना - स० അടിച്ചോടിയ്ക്കുക.

ख़ेदा - पु० ആന മുതലായ വന്യ

മൃഗങ്ങളെ പിടിയ്ക്കുന്ന
പ്രവൃത്തി.

ख़ेना - स० തോണി തുഴയ്ക ;
കാലം കഴിയ്ക്കുക.

ख़ेप - स्त्री० ഒരു പ്രാവശ്യത്തിൽ
കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്ന സാ
മാനം (ഒരു ചുമട്ട്) ; വണ്ടി
മുതലായ വാഹനങ്ങളുടെ
ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ യാത്ര.

ख़ेपना - स० (കാലം) കഴിച്ചു
കൂട്ടുക.

ख़ेमटा - पु० 12 മാതൃകയുള്ള ഒരു
താളം ; ഈ താളമനുസരി
ച്ചുള്ള ഗുണം അഥവാ പാട്ട്.

ख़ेमा - पु० കൂടാരം.

ख़ेल - पु० കളി ; വിനോദം.

ख़ेलना - अ० കളിയ്ക്കുക ; വിച
രിയ്ക്കുക ; മരണവികൃതി
കാട്ടുക ; जान वा जी पर खेलना -
ജീവനെ തുണവൽഗണിച്ചു
പ്രവർത്തിയ്ക്കുക.

ख़ेलवाड़ - पु० കളി ; മനോവി
നോദം ; തമാശ.

ख़ेलवाड़ी } वि० खिलाड़ी കളിക്കാര
ख़ेलाड़ी } നായ ; വിനോദശീല
നായ.

ख़ेलाना - स० കളിപ്പിയ്ക്കുക.

ख़ेलौना - पु० दे० ख़िलौना

ख़ेवट - पु० പട്ടയ രജിസ്റ്റർ ;
തോണിക്കാരൻ ; മുക്കവൻ.

ഖേവാ - പും തോണിക്കു പി;
തോണി കടത്തൽ; പ്രാവ
ശ്യം; ഭാരം കയറിയ
വഞ്ചി.

ഖേവാई - ഖീം തോണി തുഴയൽ;
തോണിക്കു പി; തോണി
കെട്ടിയിടുന്ന കയർ.

ഖേസാരി - ഖീം ഒരുതരം പട്ടാണി
ക്കടല.

ഖേശ - വിം സ്വന്തമായ; പും
ബന്ധക്കൽ; ജാമാതാവ്.

ഖേഹ (ര) - ഖീം പൊടി; യൂളി.

ഖേ്ചന - സം ദേം ഖേ്ചന

ഖേ്യാമ - പും ദേം ഖേ്യാമ

ഖേര - പും ദേം കത്യാ

ഖേര - ഖീം നന്മ; ക്ഷേമം; ഛായം

നല്ലത്; കൊള്ളാം; ആകട്ടെ;

—आफियत - ഖീം കശല

പ്രശ്നം ചെയ്യൽ; —ख्वाह -

വിം ഗുണകാംക്ഷിയായ; ശുഭ

കാംക്ഷിയായ.

ഖേര-ഖ്വാഹി - ഖീം ഗുണകാംക്ഷ.

ഖേര-मकुदम - പും സ്വാഗതം.

ഖേരാ - വിം ദേം കത്യാ

ഖേരാത - ഖീം ഭാനം.

ഖേരിയത - ഖീം കശലപ്രശ്നം ചെ
യ്യൽ; ക്ഷേമം; ഗുണം.

ഖേ്ച - ഖീം പോറൽ; ആണി
കൊണ്ടു കീറൽ.

ഖേ്ചാ - പും പക്ഷികളെ പിടി
യ്ക്കാനുള്ള നീണ്ട മുള.

ഖേ്ചന - സം (ചെടികളുടെ) അ
റ്റം അറ്റത്തു വാടി; ദുഷ്ടം.

ഖേ്താ - പും പക്ഷിക്കൂട്.

ഖേ്സന - സം കത്തിത്തീർന്നു കി
വെക്കുക.

ഖോ - പും ദേം ഖോ

ഖോई - ഖീം കരിമ്പിൻ കോച്ച
(ചവറ്); വറുത്ത ധാന്യ
ങ്ങൾ; പൊരി; മലത്.

ഖോഖലാ - വിം അകം പൊള്ള
യായ; അനസ്താഹിപ്പാത്ത.

ഖോഗീര - പും ദേം ഖോഗീര

ഖോജ - ഖീം അന്വേഷണം;
പരീക്ഷണം; അടയാളം.

ഖോജന - സം അന്വേഷിക്കുക;
പരീക്ഷണം നടത്തുക.

ഖോജാ - പും അന്വേഷണത്തിലെ
നപുംസകനായ സേവകൻ.

ഖോട - ഖീം ദോഷം; ദുർഗുണം;
കൂടുകൂട്ടൽ.

ഖോടാ - വിം കളവായ; ദുഷിച്ച;

ഖോടി-ഖരീ സുനാന - ചിത്തപര
ന്റെ ശകാരിയ്ക്കുക.

ഖോദുരാ - പും കോടരം; പൊതു.

ഖോദന - സം കഴിക്കുക; കിള
യ്ക്കുക; കൊത്തുപണി ചെയ്യ
ക; **ഖോദ്-വിനോദ്** - വേണ്ടാത്ത
അന്വേഷണം.

ഖോദനി - ഖീം മൺവെട്ടി.

ഖോദാई - ഖീം കഴിയ്ക്കൽ; അതി
നുള്ള കൂലി; കൊത്തുപണി.

ഖോന - **സം** കളയുക ; നഷ്ടപ്പെടുത്തുക ; **അം** കളഞ്ഞുപോകുക.

ഖോന്ച - **പും** വലിയ മിട്ടായിത്തട്ട്.

ഖോപട്ട - **പും** കൊപ്ര ; തലയോട്ട്.

ഖോപട്ടി - **ഖീം** തലയോട്ട് ; —**चाट जाना** - വളരെ സംസാരിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക ; **अंधी खोपड़ी** - അറിവില്ലാത്തവൻ ; മുഗൾ.

ഖോയ - **ഖീം** സ്വഭാവം ; ശീലം.

ഖോയാ(आ) - **പും** പാൽക്കട്ടി ; പാൽ കോവ ; കമ്മായക്കുട്ട്.

ഖോര - **ഖീം** പുൽത്തൊട്ടി ; ഇടുങ്ങിയ തെരുവ് ; കളി.

ഖോരന - **അം** കളിക്കുക.

ഖോരാ - **പും** പരന്ന പാത്രം ; ഗ്ലാസ് ; **വിം** അംഗഭംഗം വന്ന ; മുടന്തനായ.

ഖോരക് - **ഖീം** ഭക്ഷണസാധനം ; മരുന്നുകളുടെ മാത്ര.

ഖോരി - **ഖീം** ഇടുങ്ങിയ തെരുവ് ; ദോഷം.

ഖോൾ - **പും** ആവരണം ; മുടി ; പാവ് മുതലായ ജീവികളുടെ ഇടയ്ക്കിടെ ഉരിഞ്ഞുപോകുന്ന തൊലി (ഉറ) ; പുതപ്പ്.

ഖോൽന - **സം** തുറക്കുക ; പ്രത്യക്ഷമാക്കുക ; അഴിക്കുക.

ഖോലി - **ഖീം** ഉറ ; ആവരണം.

ഖോവാ - **പും** ദേം ഖോയാ

ഖോഹ് - **ഖീം** ഗുഹ ; താഴ്വര.

ഖോഫ് - **പും** ഭയം ; —**ज़दा - विं** ഭയമുള്ള ; —**नाक - विं** ഭയകരമായ.

ഖോർ - **ഖീം** ഗോപിക്കുറി ; ചന്ദനക്കുറി ; സ്രീകുളുടെ ഒരു ശിരോഭൂഷണം ; മീൻ പിടിക്കുന്ന വവ.

ഖോരാ - **പും** മൃഗങ്ങളുടെ രോമം കൊഴിയുന്ന ഒരുതരം ചൊറി ; **വിം** ഈ രോഗമുള്ള.

ഖോൽന - **അം** തിളയ്ക്കുക.

ഖോലാന - **സം** തിളപ്പിക്കുക.

ഖ്യാത് - **വിം** പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക.

ഖ്യാതി - **ഖീം** പ്രസിദ്ധി.

ഖ്യാൽ - **പും** വിചാരം ; ഭാഷ ; ശ്രദ്ധ ; സങ്കല്പം ; കളി ; തമാശ.

ഖ്യാലി - **വിം** സങ്കല്പിതമായ ; ഭാവനയിലുള്ള ; —**पुलाव** - മനോരാജ്യം ; മനഃപായസം.

ഖ്വാജ - **പും** യജമാനൻ ; നായകൻ ; മുഹമ്മദീയ സന്യാസി ; അന്തഃപുരസ്സേവകൻ (നപുംസകം).

ഖ്വാന - **പും** ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന കിണ്ണം ; —**पोश** - ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ മേൽ ഇടുന്ന വസ്ത്രം.

ഖ്വാനച - **പും** ദേം ഖോന്ച

സ്വാഭ - പും സ്വപ്നം; ഉറങ്ങിക്കിടക്കൽ; —**ഗാഹ** - ഗയനമുറി; —**ഹോന** - സ്വപ്നസ്വലനം ഉണ്ടാകുക; ഒരിയ്ക്കലും കിട്ടാതിരിയ്ക്കുക.

സ്വാഭ - വിം ചീത്തയായ; തിരസ്കൃതനായ; ദുഃഖമുള്ള; തിന്നുന്ന (**जैसे, नमकस्वाभ**)

സ്വാഭി - ഖീം ദീനത; കഷ്ടത; അപമാനം.

സ്വാസ്ത് - ഖീം അഭിലാഷം.

സ്വാസ്ത്യാഗ - പും അപേക്ഷകൻ; ആഗ്രഹമുള്ളവൻ.

സ്വാഹ - വിം ആഗ്രഹമുള്ള; **अव्यം** ഒന്നുകിൽ; അല്ലെങ്കിൽ; —**മസ്വാഹ** - ക്രിം എന്തായലും; തീർച്ചയായും.

സ്വാഹ് - വിം ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്ന.

സ്വാഹിഷ - ഖീം ആഗ്രഹം; ഇച്ഛ; —**മന്ദ്** - വിം ആഗ്രഹമുള്ള.

ग

ഗ്ദാ-ഗതി - ഖീം മൃത്യു.

ഗ്ദാ-ജമനി - വിം കൂടിക്കലർന്നു; സങ്കരമായ.

ഗ്ദാജലി - ഖീം യാത്രക്കാർ ഗംഗാജലം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്ന കൂജ.

ഗ്ദാല - പും ലോഹം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വലിയ ജലപാത്രം.

ഗ്ദാലാമ - പും മരണം.

ഗ്ദാ - പും കഷ്ടിണി രോഗം; ഖജാനാ; കൂട്ടം; അങ്ങാടി; കലവറ; മദ്യശാല.

ഗ്ദാജന - പും തിരസ്കാരം; നാശം; പീഡ.

ഗ്ദാ - പും കഷ്ടിണി രോഗം; കഷ്ടിണിവന്നവൻ; വിം കഷ്ടിയുള്ള.

ഗ്ദാജിയാ - ഖീം പുൽക്കൂട; ഒരു മൺകടം; പണസ്തഞ്ചി (മടിശ്ശീലെ).

ഗ്ദാജി - ഖീം ധാന്യാദികളുടെ കൂമ്പാരം; കൂട്ടം; ബനിയൻ; മധുരക്കിഴങ്ങ്; പും കഞ്ചാവുവലിയ്ക്കുന്നവൻ.

ഗ്ദാജിഫാ - പും മൂന്നാളുകൾകൂടിക്കൂട്ടിയ്ക്കുന്ന ഒരുതരം ശിട്ടുകളി.

ഗ്ദാജി - വിം കഞ്ചാവുവലിയ്ക്കുന്നവനായ.

ഗ്ദാകടാ - പും കീശയറ്റത്തു് പണം മോഷ്ടിയ്ക്കുന്നവൻ; കൊള്ളക്കാരൻ.

ഗ്ദാബ്ധന } പും വിവാഹത്തിൽ
ഗ്ദാജോഭാ } വധു വരന്മാർ വസ്ത്രങ്ങൾ പരസ്പരം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങ്; പുടമുറി.

ഗ്ദാ - പും കവിതത്തടം; ചെന്നി; ചിഹ്നം; ഗണ്ഡാനം; പുളി; വര; —**സ്തല** - കപോലം.

ഗ്ദാ - പും കെട്ടു്; മന്ത്രം ജപിച്ചു കെട്ടിയ ചരട്ടു്.

ഗ്ലാസാ - പും } വയ്ക്കോൽ, പല്ലം
 ഗ്ലാസി - സ്ത്രീ } മുതലായവ മുറി
 യ്ക്കുവാനുള്ള ആയുധം.

ഗ്ലേരി - സ്ത്രീം കരിമ്പിൻ കഷണം.

ഗ്ലേഗി - സ്ത്രീം അഴക്കം; മാലിന്യം.
 ഭഗ്ഗന്യം.

ഗ്ലേല } വിം അഴക്കുള്ള; മലിന
 ഗ്ലാ } മായ.

ഗ്ലേസ - പും ഗോതമ്പ്.

ഗ്ലേസി - വിം ഗോതമ്പോ അല്ലെ
 കിൽ അതിന്റെ മാവുകൊ
 ണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയ; ഗോതമ്പ്
 നിറമുള്ള; ചുവപ്പു കലർന്ന
 തവിട്ടുനിറമുള്ള.

ഗ്ല - സ്ത്രീം ഗന്ധം; സുഗന്ധം.

ഗ്ലക - സ്ത്രീം ഗന്ധകം (sul-
 phur).

ഗ്ലകി - വിം ഗന്ധകത്തിന്റേതു
 പോലെ ഇളം മഞ്ഞ നിറ
 മുള്ള.

ഗ്ലവഹ } പും വായു.
 ഗ്ലവാഹ }

ഗ്ലാനാ - സം മണമുണ്ടാക്കുക;
 നാററമുണ്ടാക്കുക.

ഗ്ലി - പും അത്തർ മുതലായ സുഗ
 ണ്ധദ്രവ്യങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവൻ.

ഗ്ലിലാ - വിം ഭഗ്ഗന്യമുള്ള; അഴ
 കുള്ള.

ഗ്ലൈ - സ്ത്രീം ചെറിയ ഗ്രാമം.

ഗ്ലേര - സം നാടോടി

ചൊല്ലും; ഗ്രാമീണരുടെ പഴ
 ഞ്ചൊല്ലും.

ഗ്ലാനാ - സം ഭഗ്ഗന്യം ചെയ്യുക;
 പാഴാക്കുക.

ഗ്ലേ - വിം ഗ്രാമീണനായ;
 അപരിഷ്കൃതനായ; വിഡ്ഢി
 യായ.

ഗ്ലേരി - സ്ത്രീം ഗ്രാമീണത്വം;
 വിഡ്ഢിത്തം; ഗ്രാമീണത്വീ;

വിം ഗ്രാമത്തിലുള്ള; ഗ്രാമീണ
 രെപ്പോലെ; ഭംഗിയില്ലാത്ത.

ഗ്ലേര - വിം ഗ്രാമത്തിലുള്ള;
 വൃത്തികെട്ട.

ഗ്ലേസ - സം വരിഞ്ഞു കെട്ടുക;
 നല്ലവണ്ണം നിറയ്ക്കുക; നെയ്യ്
 ബോൾ ഇഴഅടുപ്പിക്കുക.

ഗ്ലേസിലാ - വിം അസ്തംപോലെ
 മനയുള്ള.

ഗ്ലൈ - സം അനാചിതകാര്യ
 ങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക;
 ഉപേക്ഷിക്കുക; വിട്ടുകളയുക.

ഗ്ലൈഹോ - വിം കളഞ്ഞുപോയതു്
 നോക്കി എടുത്തു കൊടുക്ക
 കയോ ചീത്തയായിപ്പോ
 യതു് നന്നാക്കിക്കൊടുക്ക
 കയോ ചെയ്യുന്നവനായ.

ഗ്ല - സ്ത്രീം പത്ര.

ഗഗന - പും ആകാശം.

ഗഗനചുവിയ } വിം ആകാശത്തെ
 ഗഗനമേദി } സ്पर्ശിക്കുന്ന; വളരെ
 ഉയരമുള്ള.

ഗവര - പും ലോഹം കൊണ്ടുള്ള
വലിയകടം.

ഗവരിയാ } ഹിം ചെറിയ കടം.
ഗവരി }

ഗവ - പും കമ്മായം, സിമൻറ്
മുതലായതിന്റെ കൂട്ട്; കമ്മാ
യമിട്ട് ഉറപ്പിച്ച തറ.

ഗവകാരി - ഹിം കമ്മായക്കൂട്ടുകൊ
ണ്ടുള്ള പണി.

ഗവന - സം കത്തിനിറയ്ക്കുക;
കോക്കുക; അമയ്ക്കുക.

ഗവ - പും ഒരു വാര.

ഗവക - പും മദ്യപാനത്തിന്നു
ശേഷം സ്വാദു മാറുവാ
നായി കഴിയുന്ന വസ്തു;
പെട്ടെന്നുതിന്നുവാൻ പറുന്ന
വസ്തു; ലഘു ഭക്ഷണം.

ഗവക - പും കോപം; ആപത്തു്;
അന്യായം; അസാധാരണ
മായ സംഗതി; —കാ -
അപൂർവ്വമായ; പ്രത്യേകത
യുള്ള; —നക - വിം ആശ്ചര്യ
കരമായ; ഭൂലനായ.

ഗവകി - വിം കോപിയും ദുഷ്ടന
മായ.

ഗവര - പും യാമന്തോറ്റം മണി
യടിയുന്ന ശബ്ദം; പ്രഭാത
സമയത്തുള്ള മണിനാദം.

ഗവര - പും പുഷ്പമാല; വള;
ഒരുതരം പട്ടവസ്ത്രം.

ഗവര - ഹിം ഉർദ്ദവിലെ ഗ്രാഹര
രസപ്രധാനമായ മൂക്കുക.

ഗവര - പും മാൻകുട്ടി.

ഗവരി - പും കുട്ടിയുള്ള ഒരുതരം
സംഗീതം.

ഗവരി - ഹിം പിടിയാന.

ഗവകന - സം അന്യായമായി തട്ടി
യെടുക്കുക; വിഴങ്ങുക.

ഗവ ഗവ - പും വിഴങ്ങുമ്പോഴോ വെ
ള്ളം കടിയ്ക്കുമ്പോഴോ തൊണ്ട
യിലുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.

ഗവഗവ - ഹിം ഗാഢമൈത്രി; സഹ
വാസം.

ഗവ } പും കൈയിന്റെ കഴ
ഗവ } (wrist); കാലിന്റെ കഴ
(ankle); വിത്തു്; ബീജം;
ഒരു മധുരപലഹാരം.

ഗവ - പും വലിയ ഭാഗം.

ഗവ - പും പൂപ്പു്, വിറക് മുതലാ
യവയുടെ വലിയ കെട്ടു്;
വലിയ ഭാഗം.

ഗവക - പും പോക്കറ്ററിക്കാ
രൻ; കൊള്ളയടിയുന്നവൻ.

ഗവക } പും ദേം റ്റോട്ടാ
ഗവക }

ഗവ - ഹിം നിർമ്മാണം; ഘടന;
ആകാരം.

ഗവന - സം രണ്ടുവസ്തുക്കൾ ചേർന്നു്
ഒന്നാകുക; സംഘടിതമാവുക;
ഗുണാലോചന നടത്തുക;

കായ്തം സാധിയ്ക്കുക ; **ഗദാ**
വദന - ൧൧൧൧ മുദായ ദേഹം.
ഗദ്ദരി - **ഖീ**ം സമ്പാദ്യം ; ചെറിയ
 ഭാഗം.

ഗദ്ദി - **വി**ം നല്ലവണ്ണം സംഘടി
 പ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ഗദ്ദി - **പു**ം **ദേ**ം **ഗദ്ദി**

ഗദ്ദി - **ഖീ**ം വാതരോഗം ;
 കഴുത്തു സാമാനം
 കെട്ടിയിടുന്ന ചാക്കു ;
 ഭാഗം ; പൊതി ; സസ്യാ
 ദികളുടെ മൊരടിയ്ക്കൽ.

ഗദ്ദി - **സ**ം കെട്ടിയിടുക ;
 കെട്ടിവയ്ക്കുക.

ഗദ്ദി - **വി**ം കെട്ടുകളുള്ള ; ഉറ
 പ്പുള്ള ; നല്ലവണ്ണം നിമ്മിക്കു
 പ്പെട്ട ; ദൃഢമായ.

ഗദ്ദി - **പു**ം ആത്മപ്രശംസ ;
 ഗർവ്വം ; തന്നെത്താൻ വമ്പു്
 പറയൽ.

ഗദ്ദി - **പു**ം മറവു് ; നാലുവശവും
 കെട്ടിയിട്ടുള്ള മതിൽ ; ചുമരും ;
 കിടങ്ങു് ; കോട്ട.

ഗദ്ദി - **പു**ം ഒരുതരം ഹുക.

ഗദ്ദി - **ഖ**ം ഗജ്ജിയ്ക്കുക ;
 കടുങ്ങുക ; **സ**ം 'ഗഡ്' ഗഡ്'
 ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുക.

ഗദ്ദി - **പു**ം മദയാനയുടെ കൂടെ
 കന്തവുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന
 വൻ ; ആനക്കാരൻ.

ഗദ്ദി - **ഖ**ം താണുപോകുക ; തറ
 യുക ; മണ്ണിനുള്ളിൽ മുടിപ്പോ
 കുക ; വേദനിയ്ക്കുക ; തുളയുക ;

ഗദ്ദി - **നാ**ണിയ്ക്കുക.

ഗദ്ദി - **സ**ം വിഴങ്ങുക ; തിന്ന
 കളയുക ; കയ്യേറുക.

ഗദ്ദി - **പു**ം ചതിപറന്ന
 സ്ഥലം ; കഴി.

ഗദ്ദി - **വി**ം കഴപ്പമുള്ള ; വ്യവ
 സ്ഥയില്ലാത്ത ; **പു**ം കഴപ്പം ;
 ക്രമക്കേടു് ; ഉപദ്രവം.

ഗദ്ദി - **ഖ**ം കഴപ്പത്തിൽ
 പെടുക ; വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത
 കുക ; ക്രമം തെറ്റുക ;
 തെറ്റിപ്പോകുക ; **സ**ം തെറ്റി
 യ്ക്കുക ; ചീത്തയാക്കുക.

ഗദ്ദി - **വി**ം കഴപ്പമുണ്ടാ
 കുന്ന ; ഉപദ്രവിയായ,

ഗദ്ദി - **ഖീ**ം കഴപ്പം ; തകരാറു്.

ഗദ്ദി - **പു**ം ആട്ടിടയൻ.

ഗദ്ദി - **പു**ം **ദേ**ം **ഗദ്ദി**

ഗദ്ദി - **പു**ം വലിയ കഴി ;

—**ഖി** - നഷ്ടപ്പെടുത്തുക ;
 ഹാനി ചെയ്യുക.

ഗദ്ദി - **പു**ം കൂട്ടം ; കൂമ്പാരം ;
 രാഗി.

ഗദ്ദി - **സ**ം തറയ്ക്കുക ; കഴിച്ചു
 മുടിയ്ക്കുക ; കത്തിക്കേറുക.

ഗദ്ദരി - **ഖീ**ം വൃത്താകാരത്തി
 ലുള്ള വര ; വൃത്തം (circle) ;
 ചകട ; കപ്പി (pulley).

ഗദ്യ } പു. വാലുള്ള ലോട്ട ;
ഗദ്യ } കിണ്ടി.

ഗദ്യ - പു. ദേ. ഗദ്യ

ഗദ്യ - പു. ഒരു ആകൃതിയിലുള്ളതും, ഒന്നിനുമേൽ ഒന്നായി അടുക്കി സാധനങ്ങളുടെ കൂട്ടം ; അട്ടിയിട്ടു വെക്കൽ.

ഗദ്യ - ഖി. ദേ. ഗദ്യ

ഗദ്യ - പു. ഗന്ധം ; കഴി ; (किसीके लिए) ഗദ്യ ഖോദ്ന - അന്യനെ കഴിയിൽ ചാടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

ഗദ്യ - വി. കല്പിതമായ ; കൃത്രിമമായ (വാത്ത്) ; ഖി. സങ്കല്പിക്കൽ ; ഭാവന ചെയ്യൽ.

ഗദ്യ - പു. കോട്ട ; കഴി ; കിടപ്പ് ; —जीतना या तोड़ना - വളരെ ബലിമുട്ടുള്ള കാര്യവും കൂടി ചെയ്തു തീർക്കുക.

ഗദ്യ } ഖി. നിമിതി ; ആകൃതി.
ഗദ്യ }

ഗദ്യ - സ. നിമിത്തക ; രചിക്കുക ; അടിക്കുക ; बात गद्യ - ഇല്ലാത്ത സംഗതി കെട്ടിച്ചമച്ച പരയുക ; കല്പന ചെയ്യുക.

ഗദ്യ - പു. ദേ. ഗദ്യ

ഗദ്യ - ഖി. ഉണ്ടാക്കൽ ; നിമിതി ; അതിനുള്ള കൂലി.

ഗദ്യ - പു. നിമിത്തകവൻ ; (തട്ടാൻ, ആശാരി, മുശാരി മുതലായവർ).

ഗദ്യ - ഖി. ചെറിയ കോട്ട.

ഗദ്യ - വി. ഉണ്ടാക്കുന്നവനായ ; രചിക്കുന്നവനായ.

ഗദ്യ - പു. കൂട്ടം ; മൃണകുരങ്ങളുടെ ഒരു സമൂഹം ; അനേകന്മാരുടെ സംഘം ; അനയായി.

ഗദ്യ - പു. ജ്യോത്സ്യൻ.

ഗദ്യ - പു. ദേ. ഗദ്യ

ഗദ്യ - പു. } എണ്ണം ; എണ്ണൽ ;
ഗദ്യ - ഖി. } കണക്കാക്കൽ.

ഗദ്യ - ഖി. സീമ ; കോറം.

ഗദ്യ - പു. ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനനായകന്മാർ ഭരിക്കുന്ന രാജ്യം.

ഗദ്യ - ഖി. വേഗം ; ദാസി.

ഗദ്യ - പു. കണക്കുശാസ്ത്രം.

ഗദ്യ - വി. എണ്ണപ്പെട്ട ; മാന്യനായ.

ഗദ്യ - വി. കഴിഞ്ഞ ; മരിച്ച ; പോയ ; (ശബ്ദങ്ങളുടെ ആദ്യം വന്നാൽ) രഹിതമായ (जैसे, गतवैभव) മൃ. ഉള്ള ; സംബന്ധിച്ച (जैसे, व्यक्तिगत, जातिगत) ; ഖി. സ്ഥിതിഗതി ; അവസ്ഥ ; ഉപയോഗം ; ദൂരവസ്ഥ.

ഗതകാ - പും അററം തോൽ
പൊതിഞ്ഞ വടി; ആ വടി
ഉപയോഗിച്ചു കളിയ്ക്കുന്ന ഒരു
തരം കളി.

ഗതകുല - പും ഉടമസ്ഥനില്ലാത്ത
മുതൽ; അനന്തരാവകാശിയി
ല്ലാത്ത സ്വത്തു്.

ഗതാങ്ക - പും കഴിഞ്ഞ ലക്കം;
വിം കൊള്ളരുതാത്ത.

ഗതാഗത - വിം വന്നുപോയി
ക്കൊണ്ടു മിരിയ്ക്കുന്ന; പും ഗതാ
ഗതം; ജനനമരണം.

ഗതി - സ്ത്രീം പോക്കു്; ഗമനം;
സ്ഥിതി; മോക്ഷം; ചഞ്ചലം;
സ്വന്തം; ആശ്രയം.

ഗതിയാ - പും തബലക്കാരൻ.

ഗതാ - പും കുട കാർഡു് ബോർഡു്.

ഗതാലഖാതാ - പും നഷ്ടമായ സംഖ്യ
യുടെ കണക്കു്.

ഗത്യ } പും മുലയനം; കൂട്ടം;
ഗയ } സമ്പത്തു്.

ഗദ് - പും രോഗം; വിഷം.

ഗദ്കാ - പും ദേം ഗതകാ

ഗദ്കാരാ - വിം മാദ്വമുള്ളതും
ഞെങ്ങുന്നതുമായ; പിതു
ങ്ങുന്ന.

ഗദ്ദര - പും ഭരണകൂടത്തിനെതിരാ
യുള്ള ലഹള; വിപ്ലവം.

ഗദ്ദരാനാ - ജം കായ്ക്കു പഴക്കാ
റാകക; ചുനയ്ക്കക; യെമ്പു

നത്തിൽ അംഗങ്ങൾ പൂജ്യമാ
കക; കണ്ണിൽ പീളുകെട്ടുക.

ഗദ്ദലാ - വിം കലങ്ങിമറിഞ്ഞ
(വെള്ളം).

ഗദ്ദഹ്വചീസി - സ്ത്രീം 16 മുതൽ 25
വയസ്സുള്ളവളുടെ ലോക
പരിചയം കറഞ്ഞതുമായ
പ്രായം.

ഗദ്ദഹ്വന - പും മുയൽ.

ഗദ്ദഹ്വ - പും കഴുത; വൈദ്യൻ;
വിഡ്ഢി; മായൻ.

ഗദ്ദാ - സ്ത്രീം ഗദ; പും ദരിദ്രൻ;
സന്യാസി.

ഗദ്ദാദ് - വിം നീചമായ; ഉച്ഛ
മായ; ഒന്നിന്നു കൊള്ളാത്ത;
സ്ത്രീം ഭിക്ഷയെടുക്കൽ;
യാചന.

ഗദ്ദെലാ - പും തടിച്ച (കിടക്ക),
വിരിപ്പു് അഥവാ പുതപ്പു്.

ഗദ്ദഗദ് - വിം ഇടറിയ (ശബ്ദം).

ഗദ് - പും അഗ്നിമാന്ദ്യം; ഭഹന
ക്കേടു്.

ഗദ്ദ - വിം അസ്ഥിമാന്ദ്യം; ക്ഷാത്ത;
പും തടിച്ച മെത്ത.

ഗദ്ദാ - പും മെത്ത; കിടക്ക.

ഗദ്ദാർ - പും വലിയ ലഹളക്കാ
രൻ; ചതിയൻ.

ഗദ്ദി - സ്ത്രീം സിംഹാസനം;
ചെറിയ മെത്ത; —**നദ്ദീന** -
വിം സിംഹാസനാഭ്യുദനായ;
അനന്തരാവകാശിയായ.

ഗദ്യ - പും കഴുത ; മറയൻ.

ഗനിക - ളീം ദേം ഗണിക

ഗനി - വിം വലിയ ധനികനായ ;
സ്വതന്ത്രനായ.

ഗനിമ - പും ശത്രു ; കൊള്ളക്കാരൻ.

ഗനിമത - ളീം കൊള്ളയടിച്ച കിട്ടിയ സ്വത്തു ; പരിശ്രമം കൂടാതെ കിട്ടിയ സ്വത്തു ; ആശ്വാസകരമായ സംഗതി.

ഗനിമി യുദ്ധ - പും ഗോരില്ലായുദ്ധം.

ഗന്ദഗി - ളീം മലം ; അഴക്കു ; അശുദ്ധി.

ഗന്ദാ - വിം ദേം ഗന്ധ

ഗന്ധ - പും കരിമ്പു.

ഗപ - ളീം കിംവദന്തി ; വെടി പറയൽ ; വൃഥാ സംസാരം ; ബദ്ധായി ; — मारना या हाँकना - നേരമ്പോക്കു പറയുക.

ഗപകന - സം പെട്ടെന്നു വിഴങ്ങുക.

ഗപഭൂത - പും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പറയുന്ന നേരമ്പോക്കു ; വിം അസംബന്ധമായ.

ഗപനാ - സം വെടിപറയുക ; ജല്ലിക്ക.

ഗപശാപ - ളീം വെടി പറയൽ.

ഗപോദ്ധ - പും ഗപ മിത്യാഭാഷണം ;

ഇല്ലാത്തതിനെ സങ്കല്പിച്ചു പറയൽ.

ഗപോദ്ധാജി - ളീം വെടിപറയൽ ; വൃഥാ തർക്കിക്കൽ.

ഗപ് - ളീം ദേം ഗപ

ഗപ്സി - വിം വെടി പറയുന്ന.

ഗപ്താ - പും വലിയ ഉരുള ; ലാഭം ; പ്രയോജനം.

ഗപ് - വിം ഇഴയെടുപ്പമുള്ള (മുണ്ടു) ; തിങ്ങിയ.

ഗപ്ത - ളീം അശുദ്ധ ; സമ്പോധിപ്പായ ; തെറ്റു ; മറവി ; നോട്ടക്കുറവു.

ഗപ്ത - പും ക്ഷമാശീലൻ (ഇത ശപരന്റെ വിശേഷണം).

ഗപ്താ - വിം കരുണാനിധിയായ (ഇതശപരൻ).

ഗപ്ത - വിം തടിച്ച ഇഴയുള്ള (വസ്ത്രം) ; ഇഴയെടുപ്പമുള്ള (മുണ്ടു).

ഗപ്ത - പും സ്വയന്ത അപഹരിയ്ക്കൽ ; അന്യൻ ഏല്പിച്ച സ്വത്തിനെ വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്തു അപഹരിയ്ക്കൽ.

ഗപ്ത - വിം പുണ്യയെഴുന്നമായ ; നിഷ്പക്ഷനായ ; പും വരൻ ; ഭർത്താവു.

ഗപ്ത - വിം അഹങ്കാരമുള്ള ; വില പിടിച്ചു ; ധനികനായ.

ഗമീര - വിം ഗംഭീരമായ.

ഗമ - ഛീം (എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ) തുടങ്ങൽ; പും മാർഗ്ഗം.

ഗമ - പും ദുഃഖം; വ്യാകുലത; —ഖാനാ - റിട്ടനട്ടെന്ന്: ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക.

ഗമക - ഛീം സ്വരങ്ങളുടെ ലയം; സുഗന്ധം; വിം സുചന്ദനം.

ഗമകന - അം മണക്കുക.

ഗമകീലാ - വിം സുഗന്ധമുള്ള.

ഗമഖോര - വിം സഹനശക്തിയുള്ള; സഹനശീലമുള്ള.

ഗമ-ഗുലത - പും ദുഃഖിതനെ സമാപരിചരിക്കൽ; മനോവിനോദ പ്രവൃത്തി; മദ്യം.

ഗമഗീന - വിം ദുഃഖമുള്ള; ഉദാസിനനായ.

ഗമഗീനി - ഛീം ദുഃഖാവസ്ഥ.

ഗമഗുസാര - വിം അന്യന്റെ ദുഃഖം മാറ്റുന്നത്.

ഗമജാ - പും കച്ചമുണ്ടു്; തോത്തുമുണ്ടു്.

ഗമജ്ജാ - വിം ദുഃഖമുള്ള.

ഗമന - പും പോക്കു്; സംഭോഗം; വഴി; യാത്രോപകരണങ്ങൾ.

ഗമനാക - വിം ദുഃഖകരമായ.

ഗമരസീദാ - വിം ദേം ഗമജ്ജാ

ഗമലാ - പും പൂച്ചട്ടി.

ഗമാനാ - ടം ദേം റ്റാവാ

ഗമീ - ഛീം ദുഃഖാവസ്ഥ; ദുഃഖമാചരിക്കൽ; മരണം.

ഗമ്യ - വിം പോകത്തക്ക; ലഭിക്കത്തക്ക; ഭോഗ്യമായ; സരളമായ; ലക്ഷ്യമായ.

ഗമ്യം - പും വലിയ ആന.

ഗമ - പും വിടു്; ആകാശം; ധനം; പ്രാണൻ; ആന.

ഗമ - വിം പോയ; നശിച്ചു; —ഗുജ്ജാ യാ ബീതാ - നശിച്ചു; കൊള്ളരുതാത്ത; അധഃപതിച്ചു.

ഗമയാല - പും 'ഗയാ' തീർത്ഥത്തിലെ പുരോഹിതൻ.

ഗമയാ - ഛീം സഹായം; മോചനം.

ഗമയൂര - വിം അഭിമാനിയായ; ഇച്ഛാപ്രവാച.

ഗര - പും രോഗം; വിഷം; കടുത്തു്.

ഗര - ഫ്രം ചെയ്യുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ (ജൈ, കാരീഗര, സിക്കലീഗര); അന്യം എങ്കിൽ; ആയാൽ.

ഗരക - വിം ലയിച്ചു; മഗ്നമായ; മുങ്ങിയ.

ഗരകാ - വിം (വെള്ളത്തിൽ) മുങ്ങിയ; പും വെള്ളത്തിലെ ചുഴി; ആഴം; മുങ്ങൽ.

ഗരകീ - **ഖീം** മുങ്ങൽ; ലയിക്കൽ;
വെള്ളപ്പൊക്കം.

ഗരഗജ - **പും** പീരങ്കി വെയ്ക്കുവാൻ
വേണ്ടി കോട്ട മതിലിന്മേ
ലുള്ള ഗോപുരം; ഉയർന്ന
സ്ഥലം; തോണിയുടെ മുക
ളിലത്തെ പലകത്തട്ട്; തൂക്കി
ലിടുന്ന ആളെ നിർത്തുന്ന
പലക; **വിം** വിശാലമായ.

ഗരച്ചെ - **अव्यം** അഗരച്ചെ എങ്കിലും.

ഗരജ - **ഖീം** ഗർജനം.

ഗരജ - **ഖീം** സാരം; ഉദ്ദേശം;
ആഗ്രഹം; ആവശ്യം; സ്വാ
ർത്ഥം; **अव्यം** അവസാനം;
കാരണമായി; —**का बाबला** -
ആഗ്രഹത്തിനടിമപ്പെട്ട;
—**मंद** - സ്വാർത്ഥിയായ;
ആഗ്രഹമുള്ള; **अलुगुरज** - ചുരു
ക്കത്തിൽ.

ഗരജന - **പും** ഗർജനം.

ഗരജനാ - **अം** ഗർജിക്കുക.

ഗരജീ - **വിം** സ്വാർത്ഥിയായ;
ആഗ്രഹിയായ.

ഗരദ - **ഖീം** ദേം ഗർദ്

ഗരദന - **ഖീം** കഴുത്തു്; ഗളം;
—**उठाना** - എതിർക്കുക.

ഗരദനിയായ് - **ഖീം** കഴുത്തു പിടിച്ചു
തള്ളി പുറത്താക്കൽ.

ഗരദാ - **പും** പൊടി; ധൂളി.

ഗരദാന - **വിം** ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു്

അതേ സ്ഥലത്തു തന്നെ
വരുന്ന; **പും** ഭ്രമം; **ഖീം**
തിരിച്ചു വരവു്.

ഗരദാനന - **सं** വീണ്ടും വീണ്ടും
പറയുക; ഉദ്ധരിക്കുക
(quote); എണ്ണുക; മനസ്സിലാക്കുക.

ഗരदिश - **ഖീം** ദേം ഗർदिश

ഗരदी - **ഖീം** ചുറ്റിത്തിരിയൽ;
പരിവർത്തനം; ക്രാന്തി; ഭ്രാ
ഗ്ഗം.

ഗരदू - **പും** കാളവണ്ടി; ആകാശം.

ഗരब - **പും** ദേം ഗർब

ഗരब - **പും** പടിഞ്ഞാറു്; സൂര്യാ
സ്തമനം.

ഗരबा - **പും** ഗുജറാത്തി സ്ത്രീകളുടെ
ഒരു നൃത്തഗീതം.

ഗരबीला - **വിം** ഗർവ്വമുള്ള; അഹം
ഭാവമുള്ള.

ഗരभ - **പും** ഗർഭം; ഗർഭാശയം;
അഹങ്കാരം; അഹംഭാവം.

ഗരभाना - **अം** ഗർഭിണിയാകുക.

ഗരभी - **വിം** അഹംഭാവിയായ;
അഹങ്കാരിയായ.

ഗരभ - **വിം** ചൂടുള്ള; പഴുത്ത;
ചൂടുകൊടുക്കുന്ന; ആവേശം
നിറഞ്ഞ; बाज़ार गरम होना -
സാധനങ്ങളുടെ വില കൂടുക.

ഗരमा - **പും** വേനലുപാലം.

ഗരमाई - **ഖീം** ചൂടു്; ശരീരത്തിൽ
ചൂടുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു.

ഗരമാഗരമ - പും നല്ല ചുടുള്ള
(ഭോജ്യം).

ഗരമാഗരമീ - സ്ത്രീം ആവേശം ;
വാക്കേററം ; ഭേദം ;
ശുണ്ണി.

ഗരമാന - ജം ചുടുണ്ടാകക ;
ആവേശമുണ്ടാകക ; ഭേദം ;
പ്പെടുക ; മദമത്തമാകക ;
സം ചുടു പിടിപ്പിക്കുക ; ഹാഥ
ഗരമാന - കൈക്കൂലി കൊടു
ക്കുക.

ഗരമീ - സ്ത്രീം ചുടു ; വേനല്ലാപം ;
കോപം ; തീക്ഷ്ണത ; —
ദാനം - ചുടു പൊങ്ങൽ.

ഗരല - പും വിഷം ; സ്പ്പവിഷം.

ഗരീ - വിം വളരെ വിലപിടിച്ചു ;
ഭാരമുള്ള ; — ഖാതിര - അപ്രി
യമായ.

ഗരാദി - സ്ത്രീം തുടി ; കപ്പി.

ഗരാനി - സ്ത്രീം വി ല ക യ റ റം ;
ഉദാസീനത ; ഫനം.

ഗരാര - വിം ഗദ്യോടു കൂടിയ ;
പ്രബലനായ ; പും കലുഷി
യത്.

ഗരീമാ - സ്ത്രീം മഹിമ ; ഗുരുതപം ;
ഗൗരവം.

ഗരിഷ - വിം വളരെ ഗുരുതപമുള്ള.

ഗരിയ - വിം മടിയനായ.

ഗരി - സ്ത്രീം കൈത ; പീച്ചിങ്ങ ;
തേങ്ങാക്കുഴമ്പ് ; ഫലങ്ങളുടെ

തിന്നാൻ കൊള്ളാവുന്ന
ഭാഗം ; — का गोदा - കൊപ്ര ;

— का तेल - വെളിച്ചെണ്ണ.

ഗരിക് - വിം മുങ്ങിയ ; ലീനമായ.

ഗരിജ - സ്ത്രീം പ്രകൃതി ; സ്വഭാവം ;
സഹനശീലത.

ഗരിവ - വിം ദരിദ്രനായ ; എളിയ.

ഗരിവ-നിവാജ് } വിം ദീനയോലു
ഗരിവ-परवर } വായ ; സാധുസം
രക്ഷകനായ.

ഗരിബാന - വിം എളിയമട്ടിലുള്ള ;
വിനീതമായ.

ഗരിബി - സ്ത്രീം ദാരിദ്ര്യം ; നളത.

ഗരിയസ - വിം വലിയ ; മഹാ
ത്വമുള്ള.

ഗരഭ - വിം ഭാരമുള്ള ; ഫനമുള്ള ;
ഗൗരവശാലിയായ.

ഗരഭാई - സ്ത്രീം ഗുരുതപം ; ഫനം ;
ഗൗരവം.

ഗരു - വിം ഗുരുതപമുള്ള (ഭക്ഷ
ണം) ; ഭാരമുള്ള ; വലിയ.

ഗരൂര - പും അഹങ്കാരം ; അഭി
മാനം.

ഗരൂരി - വിം അഹങ്കാരമുള്ള ;
അഭിമാനമുള്ള ; സ്ത്രീം ഗദ്യ് ;
അഭിമാനം.

ഗരേബ - പും ഷട്ടിന്റെ കടുത്തു ;
കാളർ.

ഗരേന - സം ചുറ്റിവളയുക ;
തടയുക.

ഗരോഹ - പും കൂട്ടം; സമൂഹം.

ഗർഭ - വിം മുഴുകിയ; മുങ്ങിയ;
വിചാരമഗ്നമായ.

ഗർഭ - ളീം ദേം ഗർഭ

ഗർഭന - ളം ദേം ഗർഭന

ഗർഭ - പും കഴി.

ഗർഭ - പും ഒരുതരം പട്ടവസ്ത്രം;

ഈം ധൂളി; ചാരം; —ഗുബാ -

പൊടി മണ്ണ്; किसी की गर्द

को न पाना - എതിരാളിയുടെ

മുമ്പിൽ ഒന്നും നടക്കാതിരി

യ്ക്കുക.

ഗർദ്ഖോറ } പും ചവിട്ടി (ചവിട്ടു

ഗർദ്ഖോറ } പായ); വിം പൊടി

പററിയായ് ചീത്തയാകാത്ത.

ഗർദ്ദന - ളീം ദേം ഗർദ്ദന

ഗർദ്ദമ - പും ഗന്ധ കഴുത.

ഗർദ്ദിഷ - ളീം തിരിവ്; ചുറ്റു്;

ആചന്ത്രം.

ഗർവ് - ളീം ദേം ഗർവ്

ഗർവ് - പും ദേം ഗർവ്

ഗർവ് - പും വയററിനുള്ളിലെ കട്ടി;

ഗർഭാഗ്രയം; —गिरना - ഗർഭം

അലസിപ്പോകുക.

ഗർമിത - വിം ഗർമുള്ള; അന്തർ
വിച; അടങ്ങിയ.

ഗർമീ - പും ദേം ഗർമീ

ഗർവ് - പും അഹങ്കാരം; തന്നിൽ

ത്താഴെയാണു് മററുള്ളവരെ

ന്നുള്ള ഭാവം.

ഗർവിത - ളീം തന്റെ സൗന്ദര്യം
യ്യാദി ഗുണങ്ങളിലുള്ള ഗർവ്വം
മുക്തിയവർ; മാനവതി.

ഗർവീ } വിം അഹങ്കാരിയായ;
ഗർവീ } അഹങ്കാരമുള്ള.

ഗർഹ്വ - പും നിന്ദ.

ഗർഹ്വീ - വിം നിന്ദനീയമായ.

ഗർഹ്വ - ളീം നിന്ദ.

ഗർഹിത - വിം നിന്ദിച്ചതല്ല; ഭൂഷിതമായ.

ഗർഹ്വ - വിം നിന്ദനീയമായ.

ഗർവ് - പും കഴുത്തു്.

ഗർവ്വകർമ്മ - പും പശുവിന്റേയോ,
കാളയുടേയോ കഴുത്തിന്റെ
അടിയിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന
ഭാഗം.

ഗർവ്വ - പും ബഹളം; കോലാ
ഹലം.

ഗർവ്വ - വിം തെറായ; അസത്യ
മായ.

ഗർവ്വ-തക്വിയ - ളീം കവിളിന്റെ
താഴെ വെയ്ക്കുന്ന ചെറിയ
തലയണ.

ഗർവ്വ-തക്വിയ - ളീം തെററിശ്ശാരണ.

ഗർവ്വതാന - വിം ഗോളാകൃതിയിൽ
ലുള്ള.

ഗർവ്വതീ - ളീം തെററു്; മറവി;
ഭ്രമം.

ഗർവ്വന - ളം അലിയുക; ഉരുക്കുക;

ജിഹ്വിക്കുക; (ദേഹം) ക്ഷീണി
യ്ക്കുക; ചടയ്ക്കുക.

ഗൽഫാടി - ഖീം കഴുത്തിലെ
കടുക്കു; ബന്ധനം.

ഗൽഫൂല - വിം തടിച്ച കഴുത്തുള്ള.

ഗൽബാഹി - ഖീം കഴുത്തിൽ കയ്യി
ടൽ; കഴുത്തുകൾ ചേർത്തുള്ള
ആലിംഗനം.

ഗൽബ - പും പ്രാധാന്യത; ആധി
ക്യം.

ഗൽമുച്ഛ - പും കവിളുകൾക്കു
മുകളിൽ ഭാഗത്തു വളർത്തിയ
മുടി; കൃതാവ്.

ഗൽവാന - സം അലിയിപ്പിക്കുക;
ഉരക്കിപ്പിക്കുക.

ഗൽ - പും തൊണ്ട; ഗളനാളം;
കഴുത്ത്; ഗൽ ലഗാന - ആലിം
ഗനം ചെയ്യുക; —വേടന -
ശബ്ദം പൊങ്ങാത്താവുക; ഗൽ
പട്ന - ആഗ്രഹമില്ലെങ്കിലും
കിടുക; ഗൽ കാ ഹാർ ഹോന -
ഏറ്റവും പ്രിയമായിത്തീ
രുക.

ഗൽജ - വിം (വെള്ളത്തിലിട്ടാൽ)
അലിയുന്ന.

ഗൽന - സം അലിയിക്കുക; ഉര
ക്കുക.

ഗൽവട - ഖീം അലിയൽ; ഉര
കൽ.

ഗൽത - വിം വീണപോയ; അലി
ഞ്ഞ; ദ്രവിച്ച; ചീഞ്ഞ.

ഗൽധാര - പും } ചെറിയ തെ
ഗൽധാരി - ഖീം } രാവ്; ഇടവഴി.

ഗൽ - ഖീം തെരവ്; ഇടവഴി.

ഗൽച്ച - പും പരവതാനി; ജമ
ക്കാളം.

ഗൽജ - വിം അഴക്കുള്ള; അശുദ്ധ
മായ; പും കപ്പ; മലം;
വൃത്തികേട്.

ഗൽബാജ - വിം നല്ല വസ്ത്രം
പാടുന്ന.

ഗൽ - ഖീം ചെറുകുന്ന്; വെടി
പറയൽ; വീമ്പ് അടിക്കൽ.

ഗൽ - പും ധാന്യം; ഉല്പന്നം;
വിളവ്.

ഗൽ - പും കൂട്ടം; മൃഗസമൂഹം;
കൂട്ടം; ആട്ടുവാൻ ഒരു പ്രാവ
ശ്യം ചക്കിൽ ഇടുന്നത്ര
സാധനം.

ഗൽവാന - പും ആട്ടിടയൻ.

ഗൽ - ഖീം കായ്ക്കും സാധിക്കുവാ
നുള്ള തക്കം; തഞ്ചം;
പ്രയോജനം.

ഗൽ - പും ഗമനം; വിവാഹാ
നന്തരം വധു ആദ്യമായി
പതി ഗൃഹത്തിൽ വരുക; കടി
വെപ്പ്.

ഗൽവ - പും ഗൽവ ചെറിയ
ജനാല; കിളിവാതിൽ.

ഗൽവ - വിം ഇഷ്ടമുള്ള; സഹിക്കു
ത്തക്ക.

ഗൽവ - പും സാക്ഷി.

ഗൽവ - ഖീം സാക്ഷ്യം; സാക്ഷി
മൊഴി.

സവേഷണ - സ്ത്രീ. ഗവേഷണം.

गवेषी - वि० गवेषकनाम.

गवैया - पु० पाठुकारुन्.

മദ്യ - വിം പശുവിൽ നിന്നും
 കിട്ടുന്നവ; പഞ്ചഗവ്യം;
 പശുക്കൂട്ടം.

മുദ്ര - പു. മോഹാലസ്യം ;
 തളർച്ച ; — **ഖാനാ** - ബോധം
 കെട്ടുവീഴുക ; മോഹാലസ്യ
 പെട്ടുക.

ருஷி - ச்ரீ. மூர்ச்சிபுரீசு :
 —அநா - ஸேரயங்கெக்டு
 வீசு.

മുഖ്യ - പുറം ചുറ്റിനടക്കൽ;
 പാറാമ്പു ചുറ്റൽ; സഞ്ചരി
 യ്ക്കൽ.

ഗദ്യം - വി. സഞ്ചരിക്കുന്ന ;
 ചുറ്റി നടക്കുന്ന ; — **ചിട്ട** -
 സങ്കല്പം ; **ജി** - വൃദ്ധി
 രിണി.

ಗಸನಾ - ಸಂ ಗಸನಾ ವರಿಣ್ಣಕ
 ಡುಕ ; ಅಡುಕುಪಿಡುಕು ;
 (ನೆಯುಯೋಡು ಣುಲಿಣ್ಣ
 ಉ) ಅಡು ಪಿಡುಕ.

റാസവ - പു. തട്ടിപ്പറിയൽ ; തട്ടി
ത്തിനൽ.

ಗಸಿಲಾ - ವಿ ವರಿಣ್ಣ ಕೃಷಿ ;
 ಪರಸ್ಪರಂ ಚೇನ್ ; ಕೂಡಿಯೊ
 ಚಿಚ್ಚ ; ಇ ಸ ಯ ಟ್ಪ ದುಡು
 (ವಸ್ತು).

ಗಸ್ಸಾ - ಪುಂ ಉಚ್ಛ್ರ: ಗ್ರಾಸಂ.

ഗഹ - സ്ത്രീം പിടിത്തം; (ആയുധാദി കൂടെ) പിടി.

ഗഹ - ൧൦ **ഗാഹ** ഒരു പ്രത്യയം.
 സ്ഥലത്തേയും സമയത്തേയും
 കുറിയ്ക്കുന്നു. **ഉദാ**ം **ഇബാദതഗഹ**
യാ **ഇബാദതഗാഹ** ; **ജ്ഞാഗാഹ**.

ಗಹಕನಾ - ಅಂ. ಆಗ್ರಹಮೋ ಉದೇ.
 ಷಮೋ ಕೊಂಢ ನಿರಯಕ.

ഗുഹഗുഹ } വി० ഉത്സാഹവും ആന
 ഗുഹഗുഹ } ദുഃഖംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ;
 പ്രസന്നമായ.

गहगहाना - अ० वल्लभे सन्तोषः
 शिर्युक्तः ; सन्तोषश्चमननः
 कृत्.

ଗହଗହେ - କ୍ରି० ବହୁରେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ
କରାଯାଇଥିବାରୁ.

ഗहन - വിം ഗംഭീരമായ ; അഗാധമായ ; ഭൃഗ്ഗുമായ ; നിബിഡമായ ; മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള ; **പും** അഗാധത ; കൈവശമാക്കൽ ; കളങ്കം ; ദുഃഖം ; **ഈം** പിടിത്തം ; ശാഠ്യം .

ഗഹ്ന - പും ആദരണം ; സം പിടി
യുക ; തിരുക്ക.

गहनी - स्त्री० पशुക്കളുടെ പല്ലുകൊഴിയുന്ന രോഗം.

ഗഹ്വര - വി० ദുർഗ്ഗമമായ ; വിഷമമായ ; വ്യാകുലമായ ; ധ്വാനമഗ്നമായ.

ഗഹര - **स्त्री** താമസം ; വിളംബം.

ഗഹരനാ - **अ०** നേരംവൈകിക്കുക ;

വഴക്കിടുക ; ഉള്ള കോണ്ട
കോപിക്കുക.

ഗഹരാ - **वि०** ആഴമുള്ള ; ഗംഭീര
മായ.

ഗഹരാई - **स्त्री** ആഴം ; അഗാധത.

ഗഹരാനാ - **अ०** ആഴമുള്ളതാകുക ;
പിണങ്ങുക ; **स०** ആഴമുണ്ടാ
ക്കുക.

ഗഹരौत - **पु०** രാജപുത്താനയിലെ
ഒരു ക്ഷത്രിയ വംശം.

ഗഹവാരാ - **पु०** തൊട്ടിൽ ; ഉയ
ഞ്ഞാൽ.

ഗഹിരാ - **वि०** **दे०** ഗഹരാ

ഗഹിരാई - **स्त्री** **दे०** ഗഹരാई

ഗഹ്വര - **पु०** ഗുഹ ; ഇരുളടഞ്ഞ
ഇടം ; മാളം ; പൊത്തു ;
वि० ഗോപ്യമായ.

ഗാँछना - **स०** (മാല) കോക്കുക.

गांज - **पु०** കൂട്ടം ; കൂമ്പാരം.

गाँजा - **पु०** കഞ്ചാവ്.

गाँठ - **स्त्री** കെട്ട് ; ഗ്രന്ഥി ;

ഭാരം ; അപചരങ്ങളുടെ
സന്ധി (joint) ; हृदय की गाँठ

खोलना മനസ്സിപ്പുള്ള ഇഷയെ
പ്രകടിപ്പിക്കുക ; —का -

വക്കത്തുള്ള ; അടുത്തുള്ള ;

गाँठ में बाँधना എന്നും സ്മരിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുക.

गाँठगोभी - **स्त्री** കിഴങ്ങുള്ള ഒരു
തരം മുട്ടക്കുന്ന്.

गाँठना - **स०** ഏച്ചുകെട്ടുക ; കെട്ടി
ടുക ; ചേക്കുക ; (മാല)
കോക്കുക ; താനിട്ടുറപ്പുമാ
ക്കിത്തീക്കുക ; मतलब गाँठना -
തന്റെ കാര്യം നേടുക.

गाँड - **स्त्री** മലദ്വാരം ; ഗുദം.

गाँडर - **स्त्री** ഒരുതരം കറുക
പുല്ലി.

गाँडा - **पु०** കരിമ്പിൻ കഷണം ;
തടിക്കഷണം.

गाँथना - **स०** **दे०** **गूँधना**

गांधी - **स्त्री** ഗുജറാത്തിലെ ഒരു
വൈശ്വജാതി ; വിളവു നശി
പ്പിക്കുന്ന ഒരുതരം പാറ ;
ഒരുതരം പുല്ലി.

गाँव } **पु०** ഗ്രാമം.

गाँस - **स्त्री** ഇലച്ഛ ; വിദ്വേഷം ;
തടസ്സം ; അമ്പ് , കത്ത് മുത
ലായതിന്റെ മൂന്നു ; കെട്ട് ;
മേൽനോട്ടം.

गाँसना - **स०** വരിയുക ; തുളയ്ക്കുക ;
കത്തിനിറയ്ക്കുക ; അമത്തുക.

गाँसी - **स्त्री** നായുധങ്ങളുടെ മൂന്നു
യുള്ള ഭാഗം ; കെട്ട് ; കപടം ;
മനസ്സിന്റെ മലിനത.

गाँहक - **पु०** **दे०** गाहक

गाइ (ई) - **स्त्री** പത്നി.

ഗാഗര } ഖീം കടം.
ഗാഗരി }

ഗാള - പും പേട മരം ; ചെടി.

ഗാളി - ഖീം വള്ളിക്കടലിൽ ;
പുനോട്ടം ; കാള, കഴുത തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തു സാമാനങ്ങൾ കെട്ടിയിടുന്നതിനുള്ള ചാക്കു്.

ഗാജ - ഖീം ഇടിമിന്നൽ ; ഗജനം ;
പും നര ; പത ; —പട്ടുനാ -
ആപത്തു സംഭവിക്കുക ;
നാശം പററുക.

ഗാജനാ - ഖം ഗജിക്കുക ; സന്തോഷിക്കുക.

ഗാജര - ഖീം गजराज കിഴങ്ങുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം ചെടി (carrot) —സൂര്യ സമജ്ഞാ - നിസ്സാരമായി കരുതുക.

ഗാജാ - പും മുഖത്തിടാനുള്ള പെരയർ ; —സലനാ - മുഖത്തു പെരയറിടുക.

ഗാജാ ബാജാ - പും വാദ്യഘോഷം.

ഗാജി - പും തന്റെ മതത്തിനു വേണ്ടി അന്യമതക്കാരുോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന മുഹമ്മദീയ വീരൻ ; തുരൻ.

ഗാദാ - പും ചെറിയ പുരയിടം അഥവാ നിലം (plot).

ഗാഭ - ഖീം കഴി ; കിണററിന്റെ ചുറ്റും അല്പം ഉയർത്തിക്കെട്ടി

യിട്ടുള്ള മറ (ആൾ മറ) ;
(ധാന്യാദികൾ വയ്ക്കുന്ന) നിലവറ ; വരമ്പു്.

ഗാഭുനാ - സം കഴിച്ചു മുടുക ; കഴിച്ചിടുക ; നടുക ; ഒളിപ്പിക്കുക.

ഗാഭൂര - ഖീം ചെമ്മരിയാടു്.

ഗാഭാ - പും വലിയ കാള വണ്ടി ; ഒളിച്ചിരുന്ന ശത്രുക്കളെ ആക്രമിക്കാൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കഴി.

ഗാഭി - ഖീം വാഹനം ; വണ്ടി (vehicle) ; —വാന - വണ്ടിക്കാരൻ.

ഗാഭ - വിം അധികമായ ; അഗാധമായ ; ഗാഢമായ ; ഉറപ്പുള്ള ; ഖീം ആപത്തു്.

ഗാഭാ - വിം കൊഴുത്ത ; നിബിഡമായ ; അഗാധമായ ; ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ; ഗാഭേ കീ കമാई - എല്ലാ മുറിയെ വേല ചെയ്തു് സമ്പാദിച്ച സ്വത്തു് ; ഗാഭേ കാ സാധി - ആപത്തിൽ സഹായിയ്ക്കുന്നവൻ ; ഗാഭേ ദിന - ആപമൂലം.

ഗാത - പും ശരീരം.

ഗാതാ - പും പെയിസ്സു് ബോംബു് ; കാബു് ബോംബു് ; ഗായകൻ.

ഗാതീ - ഖീം കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു വസ്ത്രം ; ഉത്തരീയം ; സാൽവ.

ഗാത്ര - പും ശരീരം.

ഗാഥാ - **ഈ** പാട്ട്; ശ്ലോകം;
പ്രശംസ; വിവരണം; കഥ.

ഗാഥ - **ഈ** ഉഗ്രൻ; കീടൻ.

ഗാഥ } **വി** ഭീരുവായ; മടിയ
ഗാഥ } നായ; **പു** കറുക്കൻ.

ഗാഥാ - **പു** വിളയാത്ത ധാന്യം.

ഗാഥി - **ഈ** **ദേ** **ഗദ്ദി**

ഗാഥ - **പു** സ്ഥലം; വെള്ള
ത്തിന്റെ അടിത്തട്ട്; **വി**
ആഴം കുറഞ്ഞ; സ്വല്പമായ.

ഗാന - **പു** പാട്ട്; പാട്ടുപാടൽ.

ഗാനാ - **സ** പാടുക; സൃഷ്ടിക്കുക;
വിസ്തരിച്ചു പറയുക; **പു** പാട്ട്;
പാട്ടുപാടൽ; **അപനി ഹീ ഗാനാ** -
തന്റെ കാര്യം മാത്രം
പറഞ്ഞു കൊണ്ടു പോകുക.

ഗാഫിൾ - **വി** അശ്രദ്ധനായ;
ബോധമില്ലാത്ത.

ഗാമ - **പു** മൃഗങ്ങളുടെ ഗർഭം.

ഗാമാ - **പു** തളിർ; ഉണ്ണിക്കടവ്;
(വാഴയുടെ) പിണ്ടി; വൃക്ഷാ
ദികളുടെ കാതൽ.

ഗാമിന } **വി** ഗർഭിണിയായ.
ഗാമിനി }

ഗാമ - **പു** **ദേ** **ഗാവ്**

ഗായ - **ഈ** പതു; **പു** സാധു
പ്രകൃതിക്കാരൻ.

ഗായക - **പു** പാട്ടുകാരൻ.

ഗായകീ - **ഈ** പാട്ടുകാരി; ഗാന
വിദ്യ.

ഗായഗോള - **ഈ** തൊഴുത്തു;
ആല.

ഗായത - **വി** ഏറ്റവും; വിശേഷ
പ്പെട്ട; അങ്ങേ അററത്തെ;
ഈ ചരമസീമ.

ഗായന - **പു** പാട്ട്; പാടുന്നവൻ.

ഗായബ - **വി** മറഞ്ഞ; ലോപിച്ചു.

ഗായവാനാ - **കി** മറവിൽ; ഹാജ
വിദ്വാന്യായിട്ട്; രഹസ്യമായി.

ഗാര - **പു** ശകാരം; **ദ്ര** ചെയ്യുന്ന
വൻ (**ജൈ**, **ഗുനഹ്ഗാര**)

ഗാര - **പു** വലിയ കഴി; ഗുഹ.

ഗാരത - **വി** നശിച്ചു; നഷ്ടപ്പെട്ടു;
പു കൊള്ളു; കവച്ചു; നാശം;
—**ഗാര** - നാശകൻ.

ഗാരദ് - **ഈ** കാവൽ സൈന്യം.

ഗാരനാ - **സ** പിഴിഞ്ഞെടുക്കുക;
അരയ്ക്കുക; നശിപ്പിക്കുക.

ഗാരാ - **പു** കമ്മായക്കുട്ട്; ചതുപ്പു
നിലം.

ഗാരി - **ഈ** ചീത്ത പറയൽ.

ഗാരി - **പു** ഗർവ്വ്; ഗൌരവം.

ഗാർഹ്യ - **പു** ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം.

ഗാല - **പു** കവിതയുടെ;

—**കുലാനാ** - മുഖം വീഴ്ത്തുക;

—**മാരനാ** - വീരവാദം പറ
യുക.

ഗാലഗുല - **പു** വെടിപറയൽ.

ഗാലാ - **പു** നുള്ളാൻ തയ്യാറാ
ക്കിയ പഞ്ഞിത്തരി.

ഗാലിഖ - വിം വിജയിയായ ;
ശക്തിമാനായ ; അന്യരെ
അടിച്ചമർത്തുവാനുള്ള ശക്തി
യുള്ള ; സംഭവിക്കാവുന്ന.

ഗാലി - ഷീം ചീത്തവാക്കു ; ശകാ
രം ; അപവാദം.

ഗാലി-ഗലീജ - ഷീം } അന്യോന്യ
ഗാലി-സുപ്ത - പും } ശകാരം.

ഗാലിച - പും ക്വലീന ജമക്കാളം
(carpet).

ഗാല - വിം വായാടിയായ.

ഗാവ - ഷീം പശു ; **പും** ഉടയ്ക്കാത്ത
കാള (വിത്തുകാള).

ഗാവകുശി - ഷീം ഗോവധം.

ഗാവഖുദ് - വിം നശിച്ച.

ഗാവജുരി - ഷീം ബലപ്രദർശനം ;
അടിപിടി ; ഏറ്റുമുട്ടൽ.

ഗാവതക്രിയാ - ഷീം മടനട തറയിൽ
ചാരി ഇരിയ്ക്കുവാനുള്ള
വലിയ തലയണ.

ഗാവദി - വിം മുട്ടാളൻ ; മുർഖൻ.

ഗാവദുമ - വിം പശുവിൻ വാലു
പോലെ ഒരറ്റം വണ്ണം കൂടി
യും ക്രമേണ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു
മറേ അറ്റത്തെത്തുമ്പോൾ
വണ്ണം വളരെ കുറഞ്ഞു ഇരി
യ്ക്കുന്ന (conical) ; ചരി
വുള്ള (sloping).

ഗാസ - പും ഉരുള ; സങ്കടം ;
കഷ്ടം.

ഗാഹ - പും തക്കം ; വാങ്ങുന്നവൻ ;
ദുഗ്ഗമം ; മുങ്ങുന്നവൻ ; മുതല.

ഗാഹ - ഷീം **ദേം** **ഗാഹ**

ഗാഹക - പും വാങ്ങുന്നവൻ ; മുങ്ങു
ന്നവൻ ; അഭിലാഷി.

ഗാഹകതാई - ഷീം ഗുണമറിയൽ ;
ആഗ്രഹം.

ഗാഹകി - ഷീം വിക്രി വില്പന ;
വാങ്ങുന്നവൾ.

ഗാഹന - പും മുങ്ങൽ.

ഗാഹനാ - ഷം മുങ്ങുക ; ഇളക്കിമറി
യ്ക്കുക ; ചേറുക ; പാറുക.

ഗാഹ-ബ-ഗാഹ - ക്രിം **ഗാഹേബ** **ഗാഹേ** ചില
പോൾ.

ഗാഹാ - ഷീം കഥ ; വണ്ണന.

ഗാഹി - ഷീം അയ്യഞ്ചണ്ണം.

ഗാഹേഗാഹേ - ക്രിം **ഗാഹേ-ബ-ഗാഹേ** ചില
പോൾ.

ഗിട - പും കഴുത്തു.

ഗിചപിച } **വിം** ക്രമമല്ലാത്ത ;
ഗിചരപിച } അസ്സഷ്ടമായ.

ഗിജാ - ഷീം ആഹാരം ; ആഹാര
സാധനം.

ഗിടപിട - ഷീം അർത്ഥമില്ലാത്ത
വാക്കു ; —**करना** - പൊട്ട
ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുക ;
നാടോടി ഭാഷയിൽ സംസാ
രിക്കുക.

ഗിറ്റാ - പും } ചരൽ ; കരിങ്കൽ
ഗിറ്റി - ഷീം } ചിലിപ്പു ; മൺപാത്രം
ഉടഞ്ഞ കഷണം.

ഗിദ്ഗിദ്ദാനാ - അം വിനയപൂർവ്വം
അപേക്ഷിക്കുക; കെഞ്ചുക.

ഗിദ് - പും കഴുകൻ.

ഗിനതീ - സ്ത്രീം എണ്ണൽ; സംഖ്യ;

—കേ - വളരെ കുറച്ചു; —മേ -

അനാ യാ ഹോനാ എണ്ണപ്പെടുക;

മാനവമനുഷ്യാദിനാമ;

—ഗിനതേ കേ ലിഘ് - നാമമാത്ര
മായി.

ഗിനനാ - സം എണ്ണുക; ദിന

ഗിനനാ - എങ്ങിനെയെങ്കിലും

കാലം കഴിച്ചുകൂടുക; നാളെ

പ്രകാശിക്കുക.

ഗിനാനാ - സം എണ്ണിക്കുക.

ഗിനി } സ്ത്രീം ഗിനി; ഒരു സ്വസ്ത

ഗിന്ദ്രി } നാണയം.

ഗിര - പും പർവ്വതം.

ഗിരമിട - പും നിറംമാറുന്ന ജന്തു;
ജന്തു.

ഗിരജാ - പും ക്രിസ്തീയ പള്ളി.

ഗിരദാ - പും ചുറ്റു; പരിധി;

പലഹാരം വെയ്ക്കുന്ന വലിയ

മരപ്പാത്രം; തലയണ.

ഗിരനാ - അം വീഴുക; അധഃപതി

ക്കുക; ക്ഷയിക്കുക.

ഗിരപ്ത - സ്ത്രീം പിടിത്തം.

ഗിരപ്താര - വിം പിടിക്കപ്പെട്ട;

തടവിലാക്കപ്പെട്ട.

ഗിരപ്താരി - സ്ത്രീം അറസ്റ്റ്; തടവി
ലാക്കൽ.

ഗിരമിട - പും മരം തുളയ്ക്കുന്ന
വലിയ തമസ് (ബ്രഹ്മ);

കരാർ പത്രം; കരാറ്.

ഗിരവാനാ - സം വീക്ഷിപ്പിക്കുക.

ഗിരവീ - വിം പണയം വെച്ചു.

ഗിരവീദാ - പും പണയം വാങ്ങുന്ന
ആൾ.

ഗിരഹ - സ്ത്രീം എച്ച കെട്ടു; പോ

ക്കുറു; സന്ധി (joint);

ഒരു ഗജത്തിന്റെ പതിനാറി

ലൊരുഭാഗം.

ഗിരഹകട - വിം കീഴെ മുറിച്ചു

പണം ഭോഷിപ്പിക്കുക.

ഗിരഹദാ - വിം കെട്ടുള്ള.

ഗിരഹവാജ - പും പറക്കുമ്പോൾ

തലകീഴായി മറിയുന്ന ഒരു

തരം പ്രാവ്.

ഗിരഹസ്ത - പും ഗൃഹസ്ഥൻ.

ഗിരഹസ്തീ - സ്ത്രീം ഗൃഹസ്ഥയമ്മ.

ഗിരാ - വിം വില കൂടിയ; ഭാര

മുള്ള; അപ്രിയമായ.

ഗിരാ - സ്ത്രീം വാക്കു; സരസ്വതി;

നാക്കു; പറയാനുള്ള ശക്തി.

ഗിരാനാ - സം വീക്ഷിക്കുക; കുറയ്ക്കുക.

ഗിരാനീ - സ്ത്രീം വിലക്കുയരണം;

കുറവ്; ക്ഷാമം; അഗ്നി

മാന്ദ്യം.

ഗിരി - പും പർവ്വതം.

ഗിരിയാ - പും കുറച്ചിൽ.

ഗിരി - സ്ത്രീം വിത്തിനകത്തുള്ള
കഴമ്പ്.

गिरेबान - पु० ऋत्तिर्नैर्यो
कोत्तिर्नैर्यो कश्चिन्.

गिरो - वि० पणयं वधु;
पु० पणयं वधु वधु;
निषण्ण.

गिरोह - पु० कृतं; स०.

गिर्जा
गिर्जावर } पु० दे० गिरजा

गिर्द - अव्य०; अ०; अ०; अ०;

इर्दगिर्द - अ०; अ०.

गिर्दाब - पु० गिरदाब नीर्मुषि.

गिर्दावर - पु० अ०; अ०; अ०;
व०; अ०; अ०; अ०;
प०; अ०; अ०; अ०;

गिल - स्त्री० म०; क०; क०;
अ०; क०; क०.

गिलकार - पु० क०; क०; क०;
व०.

गिलकारी - स्त्री० क०; क०.

गिलट - पु० नि०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०.

गिलटी - स्त्री० क० (gland);
स०; अ० (a hard
swelling).

गिलना - स० वि०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०.

गिलबिला - वि० म०; अ०; अ०.

गिलबिलाना - अ० अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०.

गिलम - स्त्री० म०; अ०; अ०.

कोण्डु प० व०; अ०;
अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;

गिलहरी - स्त्री० अ०; अ०.

गिला - पु० अ०; अ०; अ०.

गिलाक - पु० अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;

गिलाबा - पु० क०; क०.

गिलास - पु० अ०; अ०; अ०.

गिलिम - स्त्री० दे० गिलम

गिली - स्त्री० दे० गुली

गिलोय - स्त्री० अ०; अ०; अ०;
(अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०).

गिलौरी - स्त्री० अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०.

गिल्टी - स्त्री० दे० गिल्टी

गिल्ली - स्त्री० दे० गुल्ली

गी - अ० अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;

गीजना - स० म०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;
अ०; अ०; अ०;

गीड - स्त्री० दे० गीव

गीत - पु० पाठो; —गाना -
 പ്രശ്നംനിയ്ക്കുക; अपना ही गीत
 गाना - തന്റെ കാര്യം മാത്രം
 പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുക.

गीति - स्त्री० पाठो.

गीती - स्त्री० ലോകം.

गीदङ्ग - पु० കുറുക്കൻ; वि० ഭീരു
 വായ.

गीदी - वि० ഭീരുവായ; നാണമി
 ല്ലാത്ത.

गीध - पु० കഴുകൻ.

गीधना - अ० ഒരിക്കൽ കിട്ടിയ
 ലാഭംപോലെ പിന്നെയും
 കിട്ടുന്നതിലുള്ള ആശയങ്ങാ
 യിക്കൊണ്ടിരിക്കുക.

गीवत - स्त्री० ഹാജരില്ലായ്മ;
 ഏഷണി പറയൽ.

गीर - स्त्री० വാണി; प्र० 'വിജയി
 യായ' എന്ന അർത്ഥത്തെ
 സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യയം.
 (उदा०—जहांगीर, आलम-गीर)

गीला - वि० നനഞ്ഞ.

गीव(1) - स्त्री० दे० ग्रीवा

गुं } पु० ഉത്തമയായിരിക്കുന്ന
 गुं } സ്ഥിതി; മുകുതം.

गुंरी - स्त्री० രണ്ടുതലയുള്ള പാമ്പ്.

गुँचा - पु० മൊട്ട്; പാടുകച്ചേരി.

गुँज - स्त्री० } വണ്ടുകളുടെ മുളൽ;

गुँजन - पु० } കുളുരവം; മുഴക്കം.

गुंजना - अ० വണ്ടുകൾ മുളക;
 മധുരശബ്ദമുണ്ടാകുക.

गुंजरना - अ० മുരളുക (വണ്ടു);
 ശബ്ദിയ്ക്കുക; ഗർജ്ജിയ്ക്കുക.

गुंजा - पु० കന്നിക്കുരുവിന്റെ
 വള്ളി.

गुंजाइश - स्त्री० കഴിവ് (capa-
 city); സ്ഥലം; പ്രാപ്തി;
 യോഗ്യത; സൗകര്യം;
 ലാഭം.

गुंजान - वि० തിങ്ങിയ; ഇടതൂർ.

गुंजायमान - वि० മുഴങ്ങുന്ന.

गुंजार - पु० വണ്ടുകളുടെ മുളൽ.

गुंङई - स्त्री० തെമ്മാടിത്തം.

गुंङा - वि० തെമ്മാടിയായ; पु०
 ഗുണ്ട.

गुंथना - अ० മെടയുക; കെട്ട
 പിണയുക; പാർപ്പിക്കുക.

गुंथना - अ० കഴയ്ക്കപ്പെടുക;
 കോക്കപ്പെടുക.

गुँघाई - स्त्री० കഴയ്ക്കൽ; കഴയ്ക്ക
 ന്നതിനുള്ള കൂലി; കോക്കൽ.

गुंफ - पु० കടുക്ക; കല; താടി.

गुंफन - पु० കോക്കൽ; മെടയൽ.

गुंबज } पु० ഗോളാകൃതിയിലുള്ള
 गुंबद } ഗോപുരശിഖരം.

गुंबा - पु० വീക്കം; തട്ടുകയോ
 മുട്ടുകയോ ചെയ്താൽ നെററി
 യിലോ തലയിലോ ഉണ്ടാ
 കുന്ന മുഴ.

गुंमी - स्त्री० മുള; അങ്കുരം.

गुड्याँ - स्त्री० കൂട്ടുകാരി; पु० കൂട്ട
 കാരൻ.

ഗുച്ഛി - ഛീം രാശിക്കായ (ഗോട്ടി)
കളിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചെറിയ
കുഴി; വിം വളരെ ചെറിയ.

ഗുച്ഛ } പും കല; കൂട്ടം; കതിർ;
ഗുച്ഛക } ചെണ്ട; മയിൽപ്പീലി;
മുത്തുമാല.

ഗുച്ഛാ - പും കല; ചെണ്ട;
കൂട്ടം.

ഗുച്ഛേദാർ - വിം കലയോടുകൂടിയ.

ഗുജർ - ഛീം കാലക്ഷേപം; പ്രവേ
ശം; എത്തൽ; —ജാനാ -
മരിച്ചു പോകുക; കഴിഞ്ഞു
പോകുക.

ഗുജർ-गाह - ഛീം കടത്തു കടവു.

ഗുജർന - അം കഴിഞ്ഞുപോകുക;
കടന്നു പോകുക; നദി കട
ക്കുക.

ഗുജർबसर - പും നിത്യവൃത്തി.

ഗുജ്ജാന - പും കാലക്ഷേപം.

ഗുജ്ജരിയാ - ഛീം ഗുർഭരദേശക്കാരി;
ഇടച്ചി; ഇടയസ്ത്രീ.

ഗുജ്ജത - വിം കഴിഞ്ഞ (കാലം).

ഗുജ്ജാർ - വിം (गुज्जरा, गुज्जरी)
കൊടുക്കുന്ന; ചെയ്യുന്ന (माल-
गुज्जാർ, खिदमतगुज्जാർ); പും വഴി;
കടവു.

ഗുജ്ജാന - സം കഴിച്ചു കൂട്ടുക.

ഗുജ്ജാ - പും ജീവിതമാറ്റം; കഴി
ച്ചുകൂട്ടൽ; ചുരുക്കല.

ഗുജ്ജാരിഷ - ഛീം അപേക്ഷ.

ഗുജ്ജാന - സം ദേം ഞ്ചിനാന

ഗുഭുചിയാ - ഛീം ഒരുതരം മധുര
പലഹാരം.

ഗുഭുക്ന - അം പ്രാവിനെപ്പോലെ
ശബ്ദിയ്ക്കുക; സം വിഴുങ്ങുക.

ഗുഭുക്ത - പും ചെറിയ പുസ്തകം;
ഗുളിക; വിളക്കിന്റെ
ബൾബ്; ഏറ്റുപമ്പരം.

ഗുഭുഗ് - ഛീം പ്രാവിന്റെ കര
ച്ചിൽ (ശബ്ദം).

ഗുഭുക്ത - ഛീം ഗുളിക.

ഗുഭു - പും സമൂഹം; സംഘം.

ഗുഭു - വിം കുറിയ; പൊക്കം
കുറഞ്ഞ.

ഗുഭുല - വിം കായുള്ള; അണ്ടിയുള്ള
(ഫലം); പും കട്ടപ്പിടിയ്ക്കൽ.

ഗുഭുലി - ഛീം (മാങ്ങമുതലായതി
ന്റെ) അണ്ടി; കുരു.

ഗുഭുല - പും തിളപ്പിച്ച സിറപ്പി
ലിട്ട പച്ചമാങ്ങ.

ഗുഭു - പും ശക്ത; വെല്ലം.

ഗുഭുഗുഭാന - അം 'ഗുഡ് ഗുഡ്'
ശബ്ദമുണ്ടാകുക; സം 'ഗുഡ്'
ഗുഡ്' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക;
ഹക്കു വലിയ്ക്കുക.

ഗുഭുഗുഭി - ഛീം ഒരുതരം ഹക്കു.

ഗുഭുചിയാ - ഛീം കട്ടികൾക്കു കളി
പ്പാൻ തുണികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ
ചെറിയ പാവ; —ഗുഭുചിയാ കാ
ഖേല - എളുപ്പമുള്ള കായ്.

ഗുഭു - ഛീം കടലാസു പട്ടം.

ഗുഭുചി - ഛീം ദേം ഗിലോയ

ഗുഡ്ദാ - പും കട്ടികൾക്കു കളി
പ്രാൻ തുണികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ
പാവാ; വലിയ പട്ടം.

ഗുഡ്ദി - ഷീം കടലാസുപട്ടം
(kite); കാൽമുട്ടിലെ എല്ലു;
ഒരുതരം ചെറിയ ഹുക്ക.

ഗുഡ് പും കളിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു
ഗുഡ് സ്ഥലം; രഹസ്യസങ്കേതം.

ഗുണ - പും ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നിൽ
നിന്നും വേർതിരിക്കുന്ന
ഗുണം; നൈപുണ്യം; കല;
നല്ലശീലം; ഫലം (effect);
പ്രത്യേകത; മൂന്ന്; കയറ്;
ഞാണം,

ഗുണക - പും ഏതുകൊണ്ടു ഗുണി
യ്ക്കുന്നവോ ആ സംഖ്യ.

ഗുണകാർക } വിം ഗുണം ചെയ്യുന്ന;
ഗുണകാരി } ലാഭമുള്ള.

ഗുണഗൗരി - ഷീം പതിവ്രത; ഭർത്താ
വുള്ള സ്ത്രീ.

ഗുണജ്ഞ - വിം ഗുണമറിയുന്ന.

ഗുണന - പും ഗുണിയ്ക്കൽ; എണ്ണൽ;
ചിന്തിയ്ക്കൽ.

ഗുണനാ - സം ഗുണിയ്ക്കുക; പെരു
ക്കുക.

ഗുണാങ്ക - പും ഗുണിയ്ക്കേണ്ട സംഖ്യ;
ഗുണ്യം.

ഗുണാ - പും ദുർവ്വ പെരുക്കൽ.

ഗുണാഭ്യ - വിം ഗുണസമ്പുഷ്ടനായ.

ഗുണി - വിം ഗുണമുള്ള; കലാകുശ
ലനായ; പും മന്ത്രവാദി.

ഗുന്ധമഗുന്ധ - പും കടുക്കു; അടി
പിടി; തമ്മിൽത്തല്ല.

ഗുന്ധി - ഷീം കടുക്കു; കെട്ടു.

ഗുന്ധനാ - ഷം കെട്ടുപിണയുക;
മെക്കട്ടു കേറുക; പിന്നീച്ചേ
രുക.

ഗുദഗുദാ - വിം മാംസമൂലമായ;
കൊഴുത്ത; പാത്രങ്ങള.

ഗുദഗുദാനാ - സം കിഴിയിട്ടായാക്കുക;
ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടാക്കുക; ചിരി
പ്പിക്കുക.

ഗുദഗുദി - ഷീം കിഴിയിട്ട; ഉൽ
ക്കണ്ഠ; ആഹ്ലാദം.

ഗുദഭിയാ - വിം കീറവസ്ത്രം ധരിച്ച;
പും കട്ടൻ, കൂടാരം മുതലായ
സാധനങ്ങൾ വാടകയ്ക്കു
കൊടുക്കുന്നവൻ.

ഗുദഭി - ഷീം പഴയുണി കൂട്ടി
തുണിയുണ്ടാക്കിയ വിരിപ്പ്
അഥവാ പുതപ്പ്; കീറത്തുണി;
—में का लाल - കപ്പയിലെ
രത്നം; —बाज़ार - പഴയ
സാധനങ്ങൾ വില്ക്കുന്ന
അങ്ങാടി.

ഗുദരനാ - ഷം കഴിഞ്ഞുപോകുക;
സം അപേക്ഷിയ്ക്കുക; ഹാജ
രാക്കുക.

ഗുദരൈ - ഷീം പഠിച്ചതു് ചൊ
ല്ലിക്കേൾപ്പിയ്ക്കൽ; പരീക്ഷ.

ഗുദാ - ഷീം മലദോരം.

ഗുദാജ - വിം മാംസമയ ; മൃദ
വായ ; ദ്രവിപ്പിക്കുന്ന ; (ദി-
ഗുദാജ - ഹൃദയം അലിയിപ്പി
യ്ക്കുന്ന).

ഗുദാനാ - സം പശുക്കളായിക്ക.

ഗുദാമ - പും ദേം ഗോദാമ

ഗുദാരാ - പും തോണി കടക്കൽ ;
ജീവിതവൃത്തി ; വിം മാംസമ
യായ.

ഗുദീ - ങ്കീം വിത്തിന്നുള്ളി ലെ
പരിപ്പ് ; (പിടലി) പിൻ
കഴുത്തു ; ഉള്ളകയ്യി ലെ
മാംസം.

ഗുന - പും ദേം ഗുണ

ഗുനഗുനാ - വിം ഇളം ചുട്ടുള്ള ;
മുളുന്ന.

ഗുനഗുനാനാ - അം മുളുക ; മുളിപ്പാട്ടു
പാടുക.

ഗുനചാ - പും പൂമൊട്ട്.

ഗുനനാ - സം പെരുക്കുക ; ഗുണി
യ്ക്കുക ; ഉരുവിടുക ; ചിന്തി
യ്ക്കുക.

ഗുനഹ - പും ദേം ഗുനാഹ

ഗുനഹഗാര - വിം അപരാധിയായ ;
പാപിയായ ; ദോഷിയായ.

ഗുനഹഗാരി - ങ്കീം അപരാധിതപം.

ഗുനഹീ - പും അപരാധി.

ഗുനാ - പ്രം സംഖ്യാഗുണങ്ങളോടു

കൂടി ചേർന്ന പ്രത്യയം ;

“ഇരട്ടി” എന്ന അർത്ഥം

കിട്ടുന്നു (ഗുദാം ചൈഗുനാ നാലി

രട്ടി) ; പും പെരുക്കൽ ; ഒരു
തരം പലഹാരം.

ഗുനാഹ - പും അപരാധം ; പാപം ;
—ഗാര - ദോഷിയായ.

ഗുനാഹീ - പും അപരാധി ; ദോഷി.

ഗുനിയ - പും ഗുണവാൻ.

ഗുനീ - വിം ദേം ഗുണീ

ഗുപ്ത - ക്രിം രഹസ്യമായി ;
നിശ്ശബ്ദമായി.

ഗുപ്ത - വിം ഗോപ്യമായ ; മനസ്സി
ലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള.

ഗുപ്ത - പും ചാരൻ ; സി. ഐ.
ഡി.

ഗുപ്ത - ങ്കീം വെപ്പാട്ടി.

ഗുപ്ത - ങ്കീം വടിവാൾ.

ഗുപ്ത - ങ്കീം ഗുഹ.

ഗുപ്ത - വിം പറഞ്ഞ.

ഗുപ്ത - ങ്കീം സംഭാഷണം.

ഗുപ്ത - പും ചാണകപ്പഴ.

ഗുപ്ത - പും പൊടി ; മനസ്സില
ടക്കിവെച്ച രേഖണം, ദഃഖം
മുതലായ വികാരങ്ങൾ.

ഗുപ്ത - പും ബലുൺ.

ഗുപ്ത - വിം ഗോപ്യമായ ; അപ്ര
സിദ്ധമായ ; കാണാതായ ;

—നാമ - പേരില്ലാത്ത ;
അജ്ഞാതമായ ; —രാഹ - വഴി
തെറ്റിയ ; ദുഷ്ടമായി.

ഗുമടാ - പും മുട്ടോ, തട്ടോ മുഖം
തലയിലുണ്ടാകുന്ന മുഴ ;
തടിപ്പ്.

ഗുമട്ടി - **ഖീം** ഗോപുരം ; റയിൽ
വേഗേറു്.

ഗുമട്ടിഹാ - **പും** റെയിൽ വേ
ഗേറു് കീപ്പർ.

ഗുമനാ - **ജം** കളഞ്ഞുപോകുക ;
കാണാതാവുക.

ഗുമര - **പും** അഭിമാനം ; അഹ
ങ്കാരം ; സ്വകാര്യം പറയൽ ;
മനോവ്യഥ.

ഗുമാന - **പും** അനമാനം ; അഹ
ങ്കാരം ; തെറ്റിദ്ധാരണ.

ഗുമാനാ - **സം** **ദേം** **നീ** വാനാ

ഗുമാനീ - **വിം** അഹങ്കാരിയായ.

ഗുമാഇതാ - **പും** ഗുമസ്തൻ ; ഏജൻ്റ്.

ഗുമ്മട - **പും** **ദേം** **ഗു** ബജ

ഗുമ്മാ - **വിം** അല്ലഭാഷിയായ ;
പും ഒരു വലിയ തരം ഇഷ്ടിക.

ഗുര - **പും** മന്ത്രം ; രഹസ്വം ;
യുക്തിസൂത്രം ; ഗുരുനാമൻ.

ഗുരഗാ - **പും** ശിഷ്യൻ ; ഭൃത്യൻ ;
ചാരൻ.

ഗുരദാ - **പും** മുത്ര സഞ്ചി ; ധൈര്യം.

ഗുരവത - **ഖീം** വിദേശം ; വിദേശ
വാസം ; വിദേശ യാത്ര ;
നഗ്രത.

ഗുരവാ - **ഖീം** പുച്ച.

ഗുരവാ - **പും** (गुरीब का बहु) ദരി
ദ്രൻ.

ഗുരവീ - **വിം** അഹങ്കാരിയായ.

ഗുരാई - **ഖീം** വെളുപ്പ് ; സൗന്ദര്യം.

ഗുരിയാ - **ഖീം** മാലയിലെ മണി
(മുത്തു്) ; മുറിച്ചെടുത്ത കഷ
ണം.

ഗുരു - **വിം** വലിയ ; ഘനമുള്ള ;
പും ആചാര്യൻ ; രണ്ടുമാത്ര
യുള്ള അക്ഷരം.

ഗുരുഭാഇന - **ഖീം** ഗുരുപത്നി ;
അദ്ധ്യാപിക.

ഗുരുഭാई - **ഖീം** **ധൂ** ത്ത്ത് ; അദ്ധ്യാ
പനം ; സൂത്രം.

ഗുരുഭാനീ - **ഖീം** ഗുരുപത്നി ; ഗുരു
നാഥ.

ഗുരുതാ - **ഖീം** } ഗൌരവം ; ഘനം.
ഗുരുത - **പും** }

ഗുരുദ্বാരാ - **പും** സി ക്ക ക ാ ര ട
ക്ഷേത്രം ; ഗുരുഗൃഹം.

ഗുരുഭാई - **വിം** സഹപാഠിയായ.

ഗുരുമുഖീ - **ഖീം** ഗുരുനാമക പ്രച
രിപ്പിച്ച ഒരു ലിപി.

ഗുരുവാര - **പും** വ്യാഴാഴ്ച.

ഗുരു - **പും** ഗുരുനാമൻ. ; **ധൂ** ത്ത്ത്.

ഗുരുവ്ദാല - **പും** അതിസമത്മൻ ;
പോക്കിരി.

ഗുരുവ - **പും** അസ്തമനം.

ഗുരൂര - **പും** **ദേം** **ഗുരൂര**

ഗുരേജ - **ഖീം** ഓടി രക്ഷപ്രാപി
യ്ക്കൽ ; അകന്നിരിക്കൽ.

ഗുരേരനാ - **സം** തുറിച്ചു നോക്കുക.

ഗുർജ - **പും** ഗദ ; കുറുവടി.

ഗുജർ - **പും** **ഗു** ജ റ ാ ത്ത് ; **ഗു** ജ
റാത്തി ; ഇടയൻ.

ഗുജറീ - **ഖീം** ഗുജറാത്തി സ്ത്രീ ; ഇടനമ്പി.

ഗുറാന - **ജം** മുറുമുറക്കുക ; മുറളുക.

ഗുല - **പും** പഷ്ടം ; പനിനീപ്പൂവ് ;

വിളക്കിന്റെ നാളം ; ചിരി

യുദ്ധോൾ കവിളിലുണ്ടാകുന്ന

ക്ഷി ; തീപൊള്ളിയ വട ;

ചുരുട്ട്, ബീടി മുതലായ

തിന്റെ കത്തിയ ഭാഗം

(ചാരം) ; എരിഞ്ഞുകൊണ്ടി

രിയ്ക്കുന്ന കല്ലരി (തീക്കട്ട) ;

—**ഖിലന** - അസാധാരണ

സംഭവമുണ്ടാകുക ; (**ചിരാഗ്**)

ഗുല **കര** (വിളക്കു്) കെട്ട

ത്തുക.

ഗുല - **പും** ശബ്ദം.

ഗുലകന്ദ - **പും** കൽക്കണ്ടത്തിലോ

പഞ്ചസാരയിലോ ഇട്ട്

വെയിലത്തു വെച്ചുണക്കിയ

റോസാപ്പൂവിന്റെ ഇതളു

കൾ. ഇതു് വയറിളക്കാൻ

ഉപയോഗിയ്ക്കാറുണ്ടു്.

ഗുലകാരി - **ഖീം** ചിത്രപ്പണി.

ഗുലഗുല - **വിം** മുദവായ.

ഗുലഗുല - **പും** ഒരുതരം മധുര

പലഹാരം ; ചെന്നി ; **വിം**

മാംസളമായ.

ഗുലഗുലാന - **സം** കുമ്പളള സാധ

നത്തെ തിരുമ്മി മുദവാക്കുക.

ഗുലഗു - **വിം** ഗുലാബി പനിനീപ്പൂ

വിന്റെ നിറമുള്ള.

ഗുലചാന്ദനി - **പും** രാത്രിയിൽ വിരി

യുന്ന പൂവുള്ള ഒരു ചെടി.

ഗുലച - **പും** സ്നേഹപൂർവ്വം കവി

ളിൽ പതുക്കെയുള്ള അടി.

ഗുലചന } **സം** സ്നേഹപൂർവ്വം കവി

ഗുലചാന } ളിൽ പതുക്കെ അടി

യ്ക്കുക.

ഗുലച്ചീ - **പും** തോട്ടക്കാരൻ ; പൂവ

റുക്കുന്നവൻ ; തമാശ കാണ

ുന്നവൻ.

ഗുലജാ - **പും** അനചിതമായും

സേവയ്ക്കുന്ന സുരണമായും

ചെയ്യുന്ന സുഖഭോഗം ;

—**ഉദ്ദാന** അമിതമായ സുഖ

ഭോഗങ്ങളിടലാട്ടം.

ഗുലജാ - **പും** പുത്തോട്ടം ; **വിം**

ആനന്ദവും ശോഭയും നിറഞ്ഞ

(സുന്ദരമായ) ; പച്ചപ്പുള്ള.

ഗുലജാ } **ഖീം** കെട്ടു് ; കുടുക്കു് ;

ഗുലജാ } ചളിവു്.

ഗുലതീ - **ഖീം** മുഴ ; കട്ടകൂടൽ.

ഗുലദസ്ത - **പും** അലങ്കാരത്തിന്നു

മേൽമേൽ വെയ്ക്കുന്ന പൂ

ച്ചെണ്ടു് ; ബൊക്കെ (**bou-**

quet).

ഗുലദാഉദി - **ഖീം** ഒരുതരം പൂ

ച്ചെടി.

ഗുലദാന - **പും** പൂച്ചെണ്ടുകാലുള്ള

പാത്രം.

ഗുലദുമ - **ഖീം** ബുൽബുൽ പക്ഷി.

ഗുലനാർ - പും മാതളപ്പൂവ്; മാതളപ്പൂവോലെ ചുവന്ന നിറം.

ഗുലഫാം - വിം റോസാപ്പൂ നിറമുള്ള; വളരെ സുന്ദരമായ.

ഗുലബദൻ - വിം സുന്ദരനായ; പും ഒരുതരം പട്ടാമ്പി.

ഗുല-രൂ - വിം വളരെ സുന്ദരനായ.

ഗുലരേജ് - പും കരിമരുന്ന പണിയിലുള്ള പൂവ്.

ഗുലശൻ - പും പുത്തോട്ടം.

ഗുലശബ്ദി - ഖീം വെള്ളുള്ളി പേലെയുള്ള ഒരു ചെടി; നിശാഗന്ധി (night-queen).

ഗുലാബ - പും പനിനീർ ചെടി; പനിനീർപ്പൂവ്; —जल - പനിനീർ.

ഗുലാബ്ജാമുൻ - പും ഒരു മധുര പലഹാരം.

ഗുലാബ-പാശ - പും പനിനീർവീശി.

ഗുലാബീ - വിം റോസാപ്പൂ നിറമുള്ള; അല്പമായ.

ഗുലാം - പും അടിമ; സേവകൻ; —का तिलाम - തുള്ളനായ സേവകൻ; സേവകസേവകൻ.

ഗുലാമീ - ഖീം അടിമത്തം.

ഗുലാൾ - പും വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഹിന്ദുക്കൾ 'ഹോലി' കൊണ്ടാടുന്ന പരമ്പര

മുഖത്തു തേയ്ക്കുന്ന ചുവന്ന പൊടി.

ഗുലിസ്തീ - പും പുത്തോട്ടം.

ഗുൽ - പും കഴുത്തു; സ്വരം; —बंद - ഒരു കണ്ണാരണം; തണുപ്പു സമയത്തു തലയിലോ കഴുത്തിലോ കെട്ടുവാൻ പയോഗിക്കുന്ന പ്ലാനൽ.

ഗുലേനാർ - പും ദേം ഗുലനാർ

ഗുലേൽ - ഖീം കവണി.

ഗുലേലീ - പും കവണിക്കൊണ്ടെറിയാൻ മിടക്കുള്ളവൻ.

ഗുലേലാ - പും കവണിക്കെട്ടി എറിയാനുള്ള കല്ലു.

ഗുൽഫ് - പും കണങ്കാൽ; നെരിയായി.

ഗുൽം - പും നമ്മുവറ്റുനീൽ പെട്ട ചെടികൾ.

ഗുൽദാ - പും കവണിയെറിയാനുള്ള കല്ലു; ബഹളം.

ഗുൽദീ - ഖീം അങ്ങി; പരിപ്പ്; —हंडा - കട്ടിയും കോലും കളി; ഹാക്കി.

ഗുസാई - പും ദേം ഗോസാई

ഗുസ്താഖ് - വിം വിനയമില്ലാത്ത; ധിക്കാരിയായ.

ഗുസ്താഖ്നാ - ക്രിം ധിക്കാരമായിട്ട്.

ഗുസ്താഖ്വീ - ഖീം ധിക്കാരം.

ഗുസ്ല - പും കളി; —खाना - കളി മുറി.

ഗുസ്സാ - പും ദേവഷ്വം.

ഗുസ്സൈൽ - വിം മുൻകോപിയായ.
ഗുഹന - സം ദേം **ഗുന്യന**
ഗുഹാന - സം ഉറക്കെ വിളിക്കുക.
ഗുഹ - ഓം ദേം **ഗുഹ**
ഗുഹ - പും മുത്തം.
ഗുഹ - ഓം രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള
 നിലവിളി; —നാ - രക്ഷയ്ക്കു
 വേണ്ടി നിലവിളിക്കുക.
ഗുഹ - വിം ഗോപ്യമായ; താല്പ
 യം; മനസ്സിലാകാത്ത;
 ഒളിച്ചുവെക്കേണ്ടതായ.
ഗുഹ - പും ഉതമ; മുകൾ.
ഗുജ - ഓം മുഴക്കം; മാറൊലി.
ഗുജന - അം മുഴങ്ങുക; മാറൊലി
 കൊള്ളുക.
ഗുന്യന - സം ദേം **ഗുന്യന**
ഗുന്യന - സം കഴയ്ക്കുക; കോക്കുക.
ഗു - പും മലം.
ഗുജ - പും ഇടയൻ.
ഗുഹ - വിം ഗുഹ്യമായ; ആശയം
 വേഗം മനസ്സിലാകാത്ത.
ഗുന്യന - സം കോക്കുക; പിന്നുക;
 കഴയ്ക്കുക.
ഗുഹ - പും കീറത്തുണി.
ഗുഹ - പും ദേം **ഗുഹ**
ഗുഹ - പും ഫലങ്ങളുടെ കഴമ്പ്;
 തലച്ചോറ്.
ഗു - ഓം തോണികെട്ടുവാനുള്ള
 വലിയ കയർ; നിറം; —**ഗു** -
 പല നിറത്തിലുള്ള; പല
 തരത്തിലുള്ള.

ഗുഹ - പും ഗിൽട്ട്; നിറം;
 മാതിരി; രീതി.
ഗുഹ - ഓം (pimple) കരു;
 ചിരങ്ങ്.
ഗുഹ - പും അത്തിമരം; അത്തി
 പഴം; —കാ **കുഹ** - ദുർലഭ
 വസ്തു.
ഗുഹ - പും മലം.
ഗുഹ - പും കഴുകൻ.
ഗുഹ - ഓം ഗൃഹഭരണം; കുടും
 ബം (family).
ഗുഹ } പും ഗൃഹനായകൻ.
ഗുഹി }
ഗുഹി - ഓം ഗൃഹനായിക.
ഗുഹ - വിം ഗൃഹസംബന്ധമായ.
ഗുഹ - സം വയലുകൾക്കു് വര
 നുണ്ടാക്കി അതിർത്തി നിശ്ച
 യിക്കുക.
ഗുഹ - ഓം വളച്ചിടൽ; വട്ട
 ത്തിൽ ചുരുട്ടി വെയ്ക്കൽ;
 ചുറ്റം.
ഗുഹ - പും കാണ്ടാമൃഗം; കരി
 വിന്റെ ഇല; കരിമ്പിൻ
 തല; കരിമ്പു ചെടി.
ഗുഹ } ഓം കടം വെയ്ക്കാനുള്ള
ഗുഹ } തെരിക; ചുമ്മാട്ട്.
ഗുഹ - പും പന്ത് (ball); —**ഗുഹ** -
 പന്തുകൊണ്ടു് തമ്മിൽത്തമ്മി
 ലുള്ള ഒരുതരം ഏറിഞ്ഞു
 കളി.

മേടാ - പും മഞ്ഞ പൂപ്പമുള്ള ഒരു തരം ചെടി; സൗഗന്ധിക പൂവ്; ചേമന്തിപ്പൂവ്; വലിയ പത്ത്.

മേടുവാ - പും ഉരുണ്ട തലയണ.

മേടന - സം വരയ്ക്കുക; ചുറ്റും വളയ്ക്കുക; പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കുക; വരമ്പ് വെയ്ക്കുക.

മേയ - വിം പാടുവാൻ പറിയ.

മേരന - സം വീഴ്ത്തുക; ഒഴിയ്ക്കുക.

മേരു - വിം കാവിനിറമുള്ള.

മേരു - ളീം കാവിമണ്ണ്.

മേഹനി - ളീം ഗൃഹനായിക.

മേട്തൂ - പും മണ്ണിന്റെ നിറത്തിലുള്ള ഒരു വിഷപ്പായ്.

മേട്തൂ - വിം ഗോതമ്പുനിറമുള്ള.

മേട് - പും ഗോതമ്പ്.

മേടാ - പും കാണ്ടാമൃഗം.

മേതീ - ളീം ചെറിയ മൺവെട്ടി; പിക്കാസ്.

മേന - പും വഴി; ആകാശം.

മേവ - പും അദൃശ്യത; പരോക്ഷം; ഗുഹം; അദൃശ്യലോകം.

മേവ - ളീം പരോക്ഷമായ നിന്ദ; ഏഷണി പറയൽ; അപ്രത്യക്ഷത.

മേവാനി - ളീം ദുസ്സഹ്യമാരി; അത്യാപത്ത്.

മേവീ - വിം അദൃശ്യശക്തിയായ; പരോക്ഷമായ; ഗോപ്യമായ; അപരിചിതമായ.

മേവ - ളീം നായ പത്ത്.

മേവ - വിം അന്യമായ; അന്യന്റെ; പും അപരിചിതൻ; ഉപം വിപരിതാത്മത്തേയും അഭാവത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു (ജൈ, മേവജിരി, മേവമുക്തി).

മേവ - പും അക്രമം.

മേവ - വിം ജനവാസമില്ലാത്ത.

മേവ - ളീം ലജ്ജ; —മന്ദ - ലജ്ജയുള്ള.

മേവ - വിം ഉഴുതുവിതയ്ക്കാത്ത.

മേവ - വിം ജംഗമമല്ലാത്ത; സ്ഥാവരമായ.

മേവ - വിം അസാധാരണമായ.

മേവ - വിം അസംഭവമായ.

മേവ - വിം അനാചിതമായ.

മേവ - വിം ഹാജരില്ലാത്ത.

മേവ - വിം ഹാജരില്ലായ്മ.

മേവ - പും കാവിമണ്ണ്; സ്വർണ്ണം; വിം കാവി നിറമുള്ള.

മേവ - ളീം ഇടവഴി.

മേവ - ളീം വസ്തുത്തിന്റെ അരികിലുള്ള ചുറ്റം.

മേവ - സം ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്റെ മനയോ അറ്റമോ ഉരുണ്ടതാക്കുക; നാലുവശത്തുനിന്നും വളയുക.

ഗോള - പും മദ്ധ്യേന്ത്യയിലുള്ള ഒരു അപരിഷ്കൃത ജാതി.

ഗോളാ - പും ഉരുണ്ട വസ്തു; വളയം.

ഗോളാ - പും വളപ്പു; ഗ്രാമം; മുററം.

ഗോള - പും (വൃക്ഷാന്താദികളുടെ) ചാറ്; പശു.

ഗോ - സ്ത്രീം പശു; രശ്മി; വാക്കു; കണ്ണു; മിന്നൽ; ഭൂമി; ദിക്കു; **अव्यം** എങ്കിലും; **प्र** പറയുന്നവൻ (जैसे, कानूनगो).

ഗോളാ - പും വരളി.

ഗോളാ - പും ചാരൻ; രഹസ്വ പോലീസ് (സി. ഐ. ഡി.); വകാശി.

ഗോളാ - പും കൂട്ടുകാരൻ; സ്ത്രീം കൂട്ടുകാരി.

ഗോള - പും ഒളിപ്പിക്കുന്ന; കടു കൊണ്ടുപോകുന്ന.

ഗോള - പും പശുക്കുട്ടം; മറ്റു യുടെ തെക്കു കിഴക്കുള്ള ഒരു പഴയ ഗ്രാമം; ഗോശാല.

ഗോള - പും പശുവിന്റെ കരച്ചിൽ കേൾക്കാവുന്നിടത്തോളം ദൂരം; ഒരു വിളിപ്പാട്.

ഗോള - പും നൈരിഞ്ഞിൽ മുളയ്ക്കു; ആനയെ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മുളയ്ക്കുള്ള ഇരുമ്പുണ്ട; കയ്യിന്മേൽ ധരിക്കുന്ന ഒരു ആഭരണം.

ഗോള - പും ജനാല.

ഗോള - പും ഇന്ത്യയിലുള്ള വഴി അറിയുവാൻ കഴിയുന്ന വിഷയം; മേച്ചിൽ സ്ഥലം.

ഗോള - പും അപാനവായു.

ഗോള - പും ചെവിപ്പാമ്പ്.

ഗോള - സ്ത്രീം പശുക്കളെ തെളിക്കുവാനുള്ള വടി; വലിയ വടി; —**चलना** - ലാത്തിച്ചാൽ നടക്കുക.

ഗോള - പും ഒരുതരം പലഹാരം; ഒരുതരം മുളയ്ക്കുള്ള പല്ലി; കപ്പായക്കീഴ്; അട്ട.

ഗോള - സ്ത്രീം } മുണ്ടിന്റെ വക്കിൽ.
ഗോള - പും } വെച്ചു തൂണുനലേസ്; നാട.

ഗോള - സ്ത്രീം ഗോട്ടി; രാഗിക്കായ.

ഗോള - സ്ത്രീം തൊഴുത്തു; സഭ; ശ്രാദ്ധം; സവാരി.

ഗോള - പും കാലി.

ഗോള - പും (ഗ്രാമത്തിലെ) പാറാവുകാരൻ.

ഗോള - പും കിട്ടു; മണ്ണുപാത്രം.

ഗോള - പും മേശ, കട്ടിൽ മുതലായവയുടെ കാൽ; ഇറയെ താങ്ങുന്നതിന് ചുമരിൽ പുറത്തേയ്ക്കു തള്ളിവയ്ക്കുന്ന കല്ലി.

ഗോളാ - സ്ത്രീം കിടക്കുമ്പോൾ കാൽവെക്കുന്ന ഭാഗം (കാൽക്കൽ); ചെരിപ്പ്.

ഗോദിയാ - ഹീം ചെറിയ കാലു.

ഗോണി - ഹീം ഒരുതരം ചാക്കു.

ഗോത - പും വംശം; ഗോത്രം,

ഗോതാ - പും മുങ്ങൽ; —ഖാനാ -
ചതിപറുക; —മാരനാ -
മുങ്ങുക.

ഗോതാഖോര } പും മുങ്ങുന്നവൻ;
ഗോതാമാര } മുങ്ങിക്കുപ്പൽ.

ഗോതിയാ } വിം തന്റെ വംശത്തി
ഗോതീ } ലുള്ള; ശേഷക്കാരായ.

ഗോത്ര - പും കലം; സന്തതി.

ഗോദ് - ഹീം മടി; —ലേനാ - ഭത്തെ
ടക്കുക; —ദേനാ ഭത്ത കൊടു
ക്കുക; —മാരനാ - സന്താന
മുണ്ടാക്കുക; —കാ - ചെറിയ;
അടുത്തുള്ള.

ഗോദനാ - പും പച്ചകത്തുക; സം
തറയ്ക്കുക; കത്തിക്കയറുക;
ഉണിപ്പറയുക.

ഗോദനീ - ഹീം പച്ചകത്താനുള്ള
സൂചി.

ഗോദാമ - പും പണ്ടികൾ (godown); ഗുദാം.

ഗോദി - ഹീം ദേം ഗോദ്.

ഗോമൂസ - പും ഗോതമ്പ്.

ഗോമൂലി } ഹീം സന്ധ്യാസമയം.
ഗോമൂലീ }

ഗോന - ഹീം ചാക്കു; കപ്പൽപായ
യിൽ കെട്ടുവാനുള്ള കയർ.

ഗോനാ - സം ഒളിപ്പിക്കുക.

ഗോനീ - ഹീം ചണ്ഠ; ചാക്കു.

ഗോപ - പും ഇടയൻ; രാജാവ്;
നാട്ടു പ്രമാണി.

ഗോപന - പും മറയ്ക്കൽ; രക്ഷ.

ഗോപനാ - സം മറയ്ക്കുക.

ഗോപാ - പും തളിർ.

ഗോവർ - പും ചാണകം; —ഗണേഷ -
വിശ്വീയായ; വിരൂപി
യായ.

ഗോവരീ - ഹീം ചാണകപ്പട്ടി;
ചാണകംകൊണ്ടു മെഴുകൽ.

ഗോവരേലാ - പും ചാണകപ്പട്ട.

ഗോവീ, ഗോമീ - ഹീം മുട്ടക്കോസ്.

ഗോയാ - ഹിം മാനോ പോലെയെ;
തോന്നം.

ഗോർ - ഹീം ശവക്കുഴി; വിം
വെളുത്ത.

ഗോരഖർഖാ - പും കഴുപ്പമുള്ള
പ്രവൃത്തി.

ഗോരസ - പും പാൽ, തൈര്,
മോര് മുതലായവ;
ഗോരസം.

ഗോരാ - വിം വെളുത്ത; പും വെള്ള
ക്കാരൻ.

ഗോരാई - ഹീം വെളുപ്പനിറം;
സെതുമ്പം.

ഗോരിളാ - പും ആറിക്കരങ്ങൻ.

ഗോരീ - ഹീം വെളുത്ത സൂര്യ;
സുന്ദരി.

ഗോരൂ - പും കൊമ്പുള്ള മൃഗം; കന്ന
കാലി.

ഗോരോചന - പും ഗോരോചനം.

ഗോലാജ - പും പീരങ്കിവെടിക്കാ
രൻ.

ഗോലാജി - സ്ത്രീം പീരങ്കികൊണ്ടു
വെടിവെയ്ക്കൽ.

ഗോലം - പും ഉരുണ്ട മേലൂര;
ഉണ്ട; അച്ചു.

ഗോല - സ്ത്രീം സംഘം; സമൂഹം.

ഗോല - വിം ഉരുണ്ട; വൃത്താകൃതി
യിലുള്ള; പും ഉണ്ട; —**വാത**-അ
ർത്ഥം സ്പഷ്ടമാകാത്ത സംഗതി;
—**മാല** - കഴപ്പം; അവ്യ
വസ്ഥ.

ഗോലക - പും ഗോളം; നിസ്സാരം;
കൃഷ്ണമണി; വിധവാപുത്രൻ;
കൂട്ടം.

ഗോലക - സ്ത്രീം പണം സംഗ്രഹിച്ചു
വെയ്ക്കുന്ന പെട്ടി.

ഗോലാ - പും ഉരുണ്ട സാധനം;
വെടിയുണ്ട; കൊപ്ര.

ഗോലമിർവ് - സ്ത്രീം കരുമുള്ളത്.

ഗോലാർ - സ്ത്രീം ഗോളാകൃതി: വൃത്താ
കാരം.

ഗോലാകാര - വിം ഉരുണ്ട.

ഗോലാകൃതി - സ്ത്രീം ഉരുണ്ടരൂപം.

ഗോലിയാന - സം വൃത്താകൃതിയി
ലാക്കുക.

ഗോലി - സ്ത്രീം ഇളിക; ഉണ്ട;
ഗോട്ടി; —**ഖാന** - വെടിയേ
ല്ക്കുക.

ഗോശ - പും ചെവി; —**മാലി** -
ചെവി പിടിച്ചു തിരുത്തൽ.

ഗോശവാര - പും ഒരു കണ്ണാദരണം;
ഓരോ ഇനത്തിലുമുള്ളവരവു്
ചിലവു് വെറുവാ ചുരുക്കി
ഏഴുതീയ കണക്കു വിവരപ്പ
ട്ടിക.

ഗോശാ - പും കോൺ; ദിക്കു്;
വില്ലിന്റെ രണ്ടു തലകൾ;
ഏകാന്തസ്ഥാനം.

ഗോശാ-നശീന - വിം ഏകാന്തത്തിൽ
ഇരിക്കുന്ന; സ്ത്രീം മുഴുപടം
ധരിച്ച സ്ത്രീ.

ഗോശ്വ - പും മാംസം.

ഗോഷ - പും തൊഴുത്തു്; കൂടിയ
ലോചന; ചർച്ച; സഭ.

ഗോഷി - സ്ത്രീം സഭ; സംഭാഷണം;
ചർച്ച.

ഗോസാർ - പും ഗോസ്വാമി സന്യാസി;
ഇന്ദ്രഗപരൻ.

ഗോസെയ് - പും സന്യാസി.

ഗോഹ - സ്ത്രീം ഉടുമ്പു്.

ഗോഹന - പും കൂട്ടുകാരൻ; കൂട്ട
കെട്ടു്.

ഗോഹര - പും ചാണകവരളി;

ഗോഹരാന - സം വിളിക്കുക.

ഗോഹരോത - പും രാജപുത്താന
യിലെ ഒരു ക്ഷത്രിയ വംശം.

ഗോഹാര - സ്ത്രീം വിളി; രക്ഷയ്ക്കു
വേണ്ടിയുള്ള നിവവിളി.

ഗ് - ഷിം തക്കം ; നല്ല സമയം.

പ്രയോജനം ; സ പാ ത്തം ;

—का यार - സ പാ ത്തി ;

—निकलना - കായ്തം സാധി
യ്ക്കുക.

ഗ്ഗീര - വിം കായ്ത്തതിൽ വിജയം
നേടിയ.

ഗ് - ഷിം പതു.

ഗ്ഷ - ഷിം } ചെറിയ ജനൽ ;

ഗ്ഷാ - പും } പൂ മുഖം ; വിളക്കു
വയ്ക്കുവാൻ ചുമരിലുള്ള
പാറം.

ഗ്ഗീ - പും ബഹളം ; കിംവദന്തി.

ഗ്ഗീ - ഷിം മേച്ചിൽപ്പറ
മ്പിന്റെ നികുതി.

ഗ്ഗീ - പും ഒരുബ്രാഹ്മണ ജാതി.

ഗ്ഗീ - വിം അപ്രധാനമായ.

ഗ്ഗീ - പും ഫലങ്ങളുടെ കല.

ഗ്ഗീ - വിം പതുവിന്റെ വാൽ
പോലെയുള്ള.

ഗ്ഗീ - പും വിവാഹത്തിനു ശേഷം
വരൻ വധുവിനെ വീട്ടിലേയ്ക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ചടങ്ങു്
(കടിവെപ്പ്).

ഗ്ഗീ - വിം വെള്ളയായ ; പും
ചുവപ്പ് ; സ്വപ്നം.

ഗ്ഗീ - പും ശ്രദ്ധ ; വിചാരം ;
ധാരണ ; —परदास्त - മേൽ
നോട്ടം ; രക്ഷണം.

ഗ്ഗീ - പും വിഷ്ണു ; ചൈതന്യ
സ്വാമി.

ഗ്ഗീ - ഷിം വെളുത്ത നിറമുള്ള
ശ്ലീ ; പാർവ്വതി ; വിം വെളുത്ത.

ഗ്ഗീ - ഷിം (കരുവി) ഒരുതരം
കറുത്ത കിളി ; മണ്ണുകൊണ്ടു
ണ്ടാക്കിയ പ്രാവിന്റെ അടുത്തു
കഴൽ.

ഗ്ഗീ - ഷിം വെളുത്ത നിറമുള്ള
ശ്ലീ ; പാർവ്വതി ; ഏടുവയ
സ്സുള്ള പെൺകുട്ടി ; തുളസി.

ഗ്ഗീ - ഷിം ദേം ഗ്ഗീ

ഗ്ഗീ - പും ആവലാതി.

ഗ്ഗീ - പും ചെവി.

ഗ്ഗീ - പും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം ;
മത്തു് ; രത്നം ; സ്വഭാവം.

ഗ്ഗീ - ഷിം ഏകാദശി.

ഗ്ഗീ - പും ഒട്ടിയുൽ ; കഴയുൽ.

ഗ്ഗീ - ഷിം കെട്ടു് ; വീക്കം.

ഗ്ഗീ - വിം കഴച്ചു ; കെട്ടുവീണ.

ഗ്ഗീ - പും വിവാഹസമയത്തു്
വധുവരന്മാർ പരസ്പരം വസ്ത്ര
ങ്ങളിൽ കെട്ടിടുന്ന ഒരു
ചടങ്ങു്.

ഗ്ഗീ - പും വിഴുങ്ങൽ ; പിടി
യുൽ.

ഗ്ഗീ - സം പിടിയുക ; ഉപദ്ര
വിയുക ; വിഴുങ്ങുക.

ഗ്ഗീ - വിം പിടിയുകപ്പെട്ട ; ഉപ
ദ്രവിതപ്പെട്ട ; വിഴുങ്ങ
പ്പെട്ട.

ഗ്രഹണീയ - വിം ഗ്രഹിക്കാവുന്ന.

ഗ്രാമണി - പും ഗ്രാമനേതാവു.
ഗ്രാമീണ - വിം ഗ്രാമസംബന്ധമായ ; ഗ്രാമീണനായ.
ഗ്രാമ്യ - വിം ഗ്രാമത്തിലുള്ള.
ഗ്രാസ - പും ഉരുള ; പിടിത്തം.
ഗ്രാസന - സം ദേം **ഗ്രസന**
ഗ്രാഹ - പും മുതല ; പിടിത്തം ; എടുക്കൽ.
ഗ്രാഹക - പും വാങ്ങുന്നവൻ ; സ്വീകരിക്കുന്നവൻ ; (പത്രം, മാസിക മുതലായതിന്റെ) വരിക്കാരൻ.
ഗ്രാഹി - പും സ്വീകരിക്കുന്ന ; മലബന്ധമുണ്ടാക്കുന്ന.
ഗ്രാഹ്യ - വിം സ്വീകരിക്കത്തക്ക ; അറിയുവാൻ യോഗ്യമായ.
ഗ്രീവാ - പും കഴുത്തു.
ഗ്രീവ്വ - ഖീം വേനൽക്കാലം ; ഉഷ്ണം ; ചൂടു.
ഗ്ലാനി - പും ദുഃഖം ; വ്യാകുലത ; പശ്ചാത്താപം.
ഗ്വാ - ഖീം പയറു.
ഗ്വാല (i) - പും ഇടയൻ.
ഗ്വാലിന - ഖീം ഇടയ സ്ത്രീ ; ഇടച്ചി.

ഘ

ഘോര - പും പാവാട.
ഘോര - ഖീം ചെറിയ പാവാട.
ഘോരന } സം കലുഷക ; ഇള
ഘോരന } ക്കക.
ഘട്ട - പും (മരിച്ച ആളിനെക്കുറിച്ച്

ചെയ്യുന്ന ക്രിയയുടെ അംഗമായി അരയാലിന്റെ മുകളിൽ കെട്ടുവാൻപയോഗിക്കുന്ന) കടം ; മണി ; മണിക്കൂർ.
ഘട്ട - പും മണിക്കൂർ ; മണി ; —**ഘര - പും** മണിമാളിക (clock-tower).
ഘടിക - ഖീം ചിലമ്പു ; ചെറിയ മണി ; കിങ്കിണി.
ഘട്ടി - കിങ്കിണി ; മണിനാക്കു ; മണിനാദം ; ചെറിയ മണി.
ഘർ - ഖീം ചൂഴ് ; തുണു ; വിം അഗാധമായ.
ഘട - പും ദേം **ഘട**
ഘട - പും കടം ; ശരീരം ; ഹൃദയം ; വിം കറുത്ത.
ഘടക - പും മദ്ധ്യസ്ഥൻ ; ദല്ലാൾ ; കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതു ; ഘടകം.
ഘടതി - ഖീം കറവു ; ഇടിവു.
ഘടന - ഖം കറയുക ; സംഭവിക്കുക ; യോജിക്കുക ; ഖീം സംഭവം ; അപകടം.
ഘടക - ഖീം കൂടുതൽ കറവു.
ഘടവർ - പും കടവു നികത്തി പിരിയുന്നവൻ.
ഘടവർ (ല) - പും ദേം **ഘടവർ**
ഘട്ട - പും പാപി ; കടവു ലേലത്തിനെടുത്തവൻ ; അപരാധി ; കടത്തുവഞ്ചി.

വടാ - **ഖീം** കാമേഷം ; സമൃദ്ധം.

വടാറ്റോപ - **പും** ചുറ്റും വളഞ്ഞ
മേഘസമൃദ്ധം ; വണ്ടി,
പല്ലക്കു മുതലായവയുടെ
മേൽക്കൂട്ട് ; **വിം** മേഘം
കൊണ്ടു മുടിയ.

വടാനാ - **സം** കുറയ്ക്കുക.

വടാവ - **പും** കുറവ് ; കമ്മി ;
—വടാവ - ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ.

വടിക്ക - **ഖീം** ചെറിയ വാച്ചു ;
ഒരു നാഴിക നേരം.

വടിത - **വിം** ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ;
ഘടിപ്പിച്ചുപെട്ട.

വടിയാ - **വിം** താണതരത്തിലുള്ള ;
വില കുറഞ്ഞ.

വടിഹ - **വിം** തക്കം നോക്കി
സ്വാർത്ഥം നേടുന്ന ; ചതിയ
നായ ; സൂത്രശാലിയായ ;
ലമ്പടനായ.

വട്റ്റാ - **പും** തഴമ്പ്.

വട്റ്റാ - **പും** കടം.

വട്റ്റിയാ - **ഖീം** സ്വപ്നം, വെള്ളി
മുതലായവ ഉരുക്കുവാനുള്ള
ചെറിയ മൺ പാത്രം ; ഗർ
പാത്രം.

വട്റ്റിയാൽ - **പും** മുതല ; ചെറിയ
പൂജാമണി ; സമയ സൂചന
തരുന്ന മണി.

വട്റ്റി - **ഖീം** വാച്ചു ; 24 മിനിട്ടു
സമയം ; —വട്റ്റി - വീണ്ടും
വീണ്ടും ; ഇടയ്ക്കിടെ.

വട്റ്റിസാജ - **പും** വാച്ചു നന്നാക്ക
നവൻ.

വട്റ്റി - **ഖീം** വെള്ളം നിറച്ച
കടം വെള്ളുവാനുള്ള പീഠം.

വട്റ്റിയാ - **പും** ചതിയൻ.

വട്റ്റിയാനാ - **സം** കുറയ്ക്കുക ;
—ത്തുക ; കട്ടെടുക്കുക.

വട - **പും** മേഘം ; കൊല്ലന്റെ
കൂടം ; കൂട്ടം ; ഘനമാനം ;
വിം തിങ്ങിയ ; അധികമായ.

വടവടാനാ - **ഖം** മണിയുടേതു
പോലെയുള്ള ശബ്ദം പുറ
പ്പെടുക.

വടവടാഹ്വ - മണിനാദം പോലെ
യുള്ള ശബ്ദം ; കിലുങ്ങുന്ന
ശബ്ദം.

വടവോര - **പും** ഇടിനാദം ; **വിം**
തിങ്ങിവിങ്ങിയ ; ഭയങ്കര
മായ.

വടവ്വർ - **പും** ചഞ്ചലബുദ്ധി ;
വിഡ്ഢി ; അലയുന്നവൻ.

വടവൂൾ - **പും** ഘനമൂലം (cube
root) ഉദാ. 27-ന്റെ ഘന
മൂലം 3 ആകുന്നു.

വടവുധാമ - **പും** ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

വടവുധാ - **പും** കർപ്പൂരം.

വടവ - **വിം** തിങ്ങിയ ; ഇടതൂർ.

വടവു - **വിം** ഗാഢമായ ; ഉററ.

വടവെ, വടവെരാ, വടവെരെ - **വിം** അനേകം ;
വളരെ ; അധികം.

घपचिआना - अ० पढिडुमिळ्ळक.

घपची - स्त्री० रण्डू केक കൊण्डും
കൂടി മുറുകെയുള്ള പിടിത്തം.

घपला - पु० വേർതിരിയ്ക്കാൻ കഴി
യാത്തവിധത്തിലുള്ള കലപ്പ്;
കഴപ്പം.

घपुआ } വി० അജ്ഞനായ ; മുർഖ
घपूचन्द } നായ.

घबडाना } अ० പരിഭ്രമിച്ഛക ;
घबराना } ചഞ്ചലനാകക.

घबडाहट } स्त्री० പരിഭ്രമം ; വ്യാക
घबराहट } ലത.

घमंड - पु० അഹങ്കാരം ; ബലം.

घमंडी - वि० അഹങ്കാരിയായ.

घमकना - अ० വലിയശബ്ദമുണ്ടാ
വുക ; स० ഇടിച്ചുക (മുഷ്ടി
ചുരുട്ടി).

घमका } पु० ഇടി, കത്തു മുത
घमाका } ലായവയുടെ ശബ്ദം.

घमखोर - वि० വെയിൽ കൊ
ണ്ടാൽ കേടുപരാത്ത.

घमघमाना - अ० 'ഘമ' ഘമം
എന്ന ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; स०
അടിച്ചുക.

घमर - पु० പെരുമ്പറയുടെ ശബ്ദം

घमसा - पु० വെയിലിന്റെ ചൂട് ;
ഉഷ്ണം ; നിബിഡത.

घमसान } वि० ഭയങ്കര (യുദ്ധം).
घमासान }

घमोय - स्त्री० കൊടുത്തുവ.

घर - पु० വീട് ; —उजडना -
കുടുംബം നശിച്ചുക ; വീട്
അഗ്നിൻ നീലുക ; സ്വത്തു
നശിച്ചുക ; —करना - താമ
സിച്ചുക ; ഉറയ്ക്കുക ; —का -
സ്വന്തമായ ; —कान घाटका -
ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത ;
എങ്ങും താമസിച്ചാത്ത ;
—कूक तमाशा देखना - സ്വത്തു
നശിപ്പിച്ചു വിനോദങ്ങളി
ലേപ്പെടുക ; —बसना - വിവാ
ഹിതനായി താമസിച്ചുക ;
വീട്ടിന്റെ സ്ഥിതി നന്നാകുക ;
വീട്ടിൽ ആളുകൾ വസിച്ചുക.

घरघराना - अ० ശ്വസിച്ചുവോൾ
കഫം നിമിത്തം തൊണ്ട
യിൽ നിന്നു പരപ്പമായ
ശബ്ദം ഉണ്ടാകുക.

घरघालक } वि० കുടുംബം നശിപ്പി
घरघालन } യ്ക്കുന്ന ; കുടുംബത്തിന്നു്
ദുഷ്ടേന്ദുണ്ടാക്കുന്ന.

घरजाया - पु० അടിയൻ ; വി
ട്ടിൽ പിറന്ന ഭൃത്യൻ.

घरद्वार - पु० നിവാസസ്ഥാനം ;
കുടുംബം ; ഗൃഹഭാരം.

घरनी - स्त्री० ഭാര്യ ; ഗൃഹനായിക.

घरफोरी - स्त्री० വീട്ടിൽ കലഹമു
ണ്ടാക്കുന്നവൾ.

घरवार - पु० കുടുംബം ; താമസ
സ്ഥലം ; ഗൃഹഭാരം.

ഗവരീ - പും ഗൃഹസ്ഥൻ ; ഷീം
ഗൃഹഭരണം.

ഗവര - വിം വീട്ടിനെ സംബ
ന്ധിച്ചു ; വീട്ടുകാര്യങ്ങളെ
സംബന്ധിച്ചു ; സ്വന്തമായ.

ഗവരീ - പും വിവാഹത്തിൽ വധു
വിന്റെ സംഘത്തിലുള്ള
ആളുകൾ.

ഗവര - പും വംശം.

ഗവര - ഷീം ദേം വളിച്ച

ഗവര - ഷീം മടക്കം ; ചുറ്റം.

ഗവര - വിം വീട്ടിലെ.

ഗവര - വിം വീട്ടിലുള്ള ; വീട്ടിൽ
വളയ്ക്കുന്നു ; വീട്ടിലുണ്ടാക്കിയ ;
ഗൃഹഭരണ സംബന്ധമായ .
സ്വന്തമായ.

ഗവര - വിം കടംബത്തിലുള്ള ;
ഉററബന്ധമുള്ള.

ഗവര - പും കട്ടികൾ കളിയ്ക്കുവാ
നായി കടലാസ് കൊണ്ടോ
മണ്ണുകൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കുന്ന
ചെറിയ വിട്.

ഗവര - പും കൂടാ കൂടാ വലി.

ഗവര - പും ഉറസ്സ്.

ഗവര - അം തെറിച്ചു വീഴുക.

ഗവര - പും വാങ്ങുന്നവൻ ശരി
യായ തുക്കത്തിന്നു പുറമേ
അധികം കൊടുക്കുന്ന വസ്തു.

ഗവര - പും പുല്ലു കിളിയ്ക്കുന്ന
വൻ ; വിസ്തരി.

ഗവര - അം തേയുക ; ഉരയുക.

ഗവര - അം വലിച്ചിഴയ്ക്കപ്പെ
ടുക ; ഇഴയുക.

ഗവര - പും പുല്ലു വില്ലുന്ന
വൻ ; പുല്ലു ചെത്തിക്കൊണ്ടു
വരുന്നവൻ.

ഗവര (ഗവര) ഷീം പുല്ലു വില്ലുന്ന
ഗവര വർ.

ഗവര - ഷീം വലിച്ചിഴയ്ക്കൽ ;
വേഗമെഴുതിയതിനാൽ സ്പഷ്ട
മല്ലാത്ത കത്തു്.

ഗവര - സം വലിച്ചിഴയ്ക്കുക ;
വേഗം എഴുതിത്തീർക്കുക ; ബ
ലം പ്രയോഗിച്ച് ജോലി
യിൽ ചേർക്കുക.

ഗവര - അം ഗർഭിണിയെന്നു പോ
ലെയുള്ള ശബ്ദമുണ്ടാകുക ;
വലിയ ശബ്ദത്തോടെ താഴെ
വീഴുക ; ചാടിവീഴുക.

ഗവര - പും } ഒരു തരം പാവം.
ഗവര - ഷീം }

ഗവര - ഷീം തൊണ്ടയിലെ മുഴ.

ഗവര - ഷീം നേരെ ; വശം ; സന്ധി ;
പ്രാവശ്യം ; വെള്ളത്തിലെ
മുഴ.

ഗവര - ഷീം രണ്ടുവിലകളുടെ
ഇടയിലുള്ള സന്ധി ; മുറി ;
അടി ; ചതി ; ചതവ്.

ഗവര - വിം മടിയനായിരുന്ന
സ്വന്തം തിന്നു നശിപ്പി
യ്ക്കുന്ന ; അന്യന്റെ മുതൽ
തട്ടിത്തീരുന്ന.

വാഴ് - ക്രിം തരക്ക ഭാഗം ; വശം ;
നേരെ.

വാഴ - പും വലിയ സൂത്രശാലി ;
ലോകപരിചയമുള്ളവൻ.

വാഴ - പും ദേം വാഴ

വാഴ - പും കടവു ; പാട്ടുതാളം ;
രീതി ; മാതിരി ; വാളിന്റെ
വാഴ്വല ; ഹിം അടി ; ചതി ;
—വാഴ കാ പാനി പീന - ദേശ
സഞ്ചാരം ചെയ്തു ലോകപരി
ചയം സമ്പാദിക്കുക ;
അലഞ്ഞു തിരിയുക ; വിം അല്പ
മായ ; താണതരത്തിലുള്ള.

വാഴ - പും കറവു ; നഷ്ടം ;
—ഉടാന - നഷ്ടം സഹിക്കുക ;
—മരണ - കറവു നികത്തുക ;
നഷ്ടം കൊടുക്കുക.

വാഴ - വിം കറവായ ; കറവാ
യിട്ടു ; ഹിം നീചമായ
പ്രവൃത്തി ; പാപം.

വാഴ - പും തീർത്ഥസ്നാനം
ചെയ്യുന്നവരാൽ ഭക്ഷണ
വാങ്ങുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ.

വാഴ - ഹിം മലയിടുക്കു ; താഴ്വര.

വാഴ - പും മുറിവു ; അടി ; വധം ;
തിന്മ ; ഗുണനഷ്ടം ; ഹിം
തക്കം ; തന്ത്രം ; ചതി.

വാഴ - പും } ആട്ടുനോട് ഒരു
വാഴ - ഹിം } പ്രാവശ്യം ചക്കിൽ
കൊള്ളുന്ന വസ്തു ; ഒരു പ്രാവശ്യം

ത്തിൽ പാകം ചെയ്യപ്പെടുന്ന
ഭക്ഷണം ; അടി ; പരുക്കു.

വാഴ - ഹിം വെയിൽ.

വാഴ - വിം വെയിൽകൊണ്ടു
തളൻ (മൃഗം) ; വിസ്തീയായ.

വാഴ - പും ദേം വാഴ

വാഴ - വിം നശിപ്പിക്കുന്ന ;
പ്രാപ്തി ; വിജയം.

വാഴ - വിം മുറിവേറേ ; പരു
ക്കേറേ.

വാഴ - പും ദേം വലുത്തു ; —ന
ഗിന്ന - തുച്ഛമായി കണക്കാ
ക്കുക.

വാഴ - പും കൊല്ലുകയോ നശി
പ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ.

വാഴ - സം ഇടുക ; വെക്കുക ;
എറിയുക ; കൊല്ലുക ; നശി
പ്പിക്കുക ; വിടുക (അസ്ത്രം).

വാഴ - പും മുറിവു ; പരുക്കു ;

—പര നമക യാ നോന ഞ്ഞകന -
ദുഃഖത്തിനുമേൽ ദുഃഖം വരുക ;

—ഖാന - മുറിവേൽക്കുക ;

—പൂജന യാ മരണ - മുറിവു
ഉണങ്ങുക (നശിപ്പിക്കുക).

വാഴ - ഹിം പൂപ്പു ; —പാത യാ
കൂട - ചപ്പു ചവറ്റു ; നിരുപ
യോഗ വസ്തു.

വിദ്യ - ഹിം ഏങ്ങൽ ; കരഞ്ഞു
കരഞ്ഞു ശ്വാസം മുട്ടൽ ;
ഭയംകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്ന
തിലുണ്ടാകുന്ന തടസ്സം.

വിധിയാനാ - അം ദീനസ്വരത്തിൽ
അപേക്ഷിക്കുക ; കെഞ്ചുക.

വിചിപിച് } ഹിം തിങ്ങൽ ;
വിചര-പിച് } ഞെരുക്കം ; വിം
വെറുപ്പ് ; കൂടിക്കലർന്നു.

വിന - ഹിം വെറുപ്പ് ; —ഖാനാ -
വെറുക്കുക.

വിനാനാ - അം വെറുപ്പതോന്നുക.

വിനാവനാ - വിം വൃത്തികെട്ട ;
വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നു.

വിനൗനാ - വിം ദേം വിനാവനാ

വിനീ - ഹിം ദേം വിരനി

വിധാ - പും കടു മത്തങ്ങ.

വിരനാ - അം ചുറ്റപ്പെടുക ;
വെറുപ്പു.

വിരനി - ഹിം കപ്പി ; കറങ്ങൽ ;
കയറു പിരിയുന്നതിനുള്ള
റാട്ട് ; പൊന്മാൻ ; —ഖാനാ -
കറങ്ങുക.

വിരാई - ഹിം ചുറ്റി വളയൽ ;
കുന്നുകാലിമേയ്ക്കൽ ; മേയ്ക്കുന്ന
തിനുള്ള കൂലി.

വിരാവ - പും ചുറ്റിവളയൽ ;
ചുറ്റളവ് ; ചുറ്റ.

വിസവിസ - ഹിം പ്രവൃത്തിയിലുള്ള
ഗൈരിമ്യം ; ഉദാസീനത ;
നിശ്ചയമില്ലായ്മ.

വിടനാ - സം തേയ്ക്കുക ; അരയ്ക്കുക ;
ഉരയ്ക്കുക ; അം തേയുക ; ഉര
യുക ; അരയുക ; വിട ലഗാനെ

को नहीं - പൊട്ടു തൊട്ടുവാൻ
കൂടി ഇല്ല ; അല്പംപോലു
മില്ല.

विसाई - ഹിം അരയ്ക്കൽ ; അരയ്ക്ക
ന്നതിനുള്ള കൂലി ; അരവ്.

विसाव - പും അരവ് ; തേയ്ക്കാനം ;
ഉരയൽ.

विस्सा - പും തേയ്ക്കാനം ; ചവിട്ട് ;
തട്ട് ; മുട്ട് ; കഴത്തിൽ പിടി
ച്ചുരുട്ടൽ.

घी - പും നെയ്യ് ; —का दीया
जलना - അഭിലാഷം സാധി
യ്ക്കുക ; സമൃദ്ധിയാകുക ; (किसी-
की) पाँचों उँगलियाँ घी में होना -
അമിതലാഭമുണ്ടാകുക ; സുഖ
മനുഭവിക്കാനുള്ള യോഗം
വരുക.

घुईयाँ - ഹിം അരവി ചേമ്പ്.

घुवची - ഹിം കന്നി ; മഞ്ചാടി.

घुवनी - ഹിം നനച്ച എണ്ണയി
ലോ നെയ്തിലോ വറുത്ത
കടല മുതലായ ധാന്യം.

घुवरारे } വിം ചുരുണ്ട (തലമുടി).
घुवराले }

घुवरू - പും ചുരുണ്ടിത്തോന്നൽ
ചുക്കിണി ; ചിലമ്പ്.

घुंडी - ഹിം തുണികൊണ്ടുള്ള
ഉരുണ്ട ബട്ടൺ ; പട്ടമുള.

घुघू - പും മുങ്ങ.

घुघुआना - അം മുങ്ങുകയുക ;
പുച്ചുകയുക.

ഘടകനാ - **സം** കവിളു കവിളായി കടിയുക്കുക ; വിഴുങ്ങുക.

ഘടകീ - **ഖീം** കണ്ണനാളം.

ഘടനാ - **പും** കാൽമുട്ട് ; **അം** ശ്വാസം മുട്ടുക ; ഉറഞ്ഞു മിനസമാകുക ; അറഞ്ഞു മാത്രവെപ്പുക ; പാറം ഉരുവിടുക.

ഘടനാ - **പും** കാലുറ ; ഭ്രമസർ.

ഘടനാ - **സം** തല മൊട്ടയടിപ്പിയ്ക്കുക.

ഘടന - **ഖീം** അറയൽ ; ഉറഞ്ഞു മിനസവും പ്രകാശവും ഉണ്ടാകൽ ; പാറം ഉരുവിട്ടു പഠിയ്ക്കൽ.

ഘടനാ - **സം** അറപ്പിയ്ക്കുക ; ഉറപ്പിയ്ക്കുക ; പാറം ഉരുവിട്ടുവിയ്ക്കുക ; (തല) മൊട്ടയടിപ്പിയ്ക്കുക.

ഘടീ - **ഖീം** കുട്ടികൾക്കു് ഭവനമുണ്ടാക്കുവൻ കൊടുക്കുന്ന മരണം ; —**മേ പടനാ** - സ്വഭാവമായിത്തീരുക.

ഘടകനാ - **സം** ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക ; കോപിച്ചു സംസാരിയ്ക്കുക.

ഘടകീ - **ഖീം** ഭീഷണിപ്പെടുത്തൽ.

ഘടദൗഢ - **ഖീം** കതിരയോടും ; കതിരപ്പന്തയം.

ഘടസവാര - **ഖീം** കതിരപ്പറത്തു സഞ്ചരിയ്ക്കുന്നവൻ.

ഘടസാര } **ഖീം** കതിരലായം.
ഘടസാര }

ഘുണ് } **പും** ഒരു തരം പുഴ (സസ്യാഘുണ് ദികളിൽ പുഴക്കത്തുണ്ടാക്കുന്നതു്) ; ചെളി.

ഘുനനാ - **അം** പുഴക്കത്തുണ്ടാകുക.

ഘുനാ - **വിം** കോപാദിവികാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ.

ഘുനീ - **ഖീം** മെഴനം.

ഘുപ - **വിം** ഇരുളടഞ്ഞ.

ഘുമ്പുനാ - **അം** **ദേം** ഘുമ്പുനാ

ഘുമ്പുന - **വിം** സഞ്ചാരിയായ ; അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന.

ഘുമ്പാ - **പും** തലച്ചുററൽ.

ഘുമ്പുനാ } **അം** മേഘങ്ങൾ ചുറ്റി
ഘുമ്പുനാ } **ഇടുക** ; മേഘങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടുക.

ഘുമ്പാ - **വിം** **ദേം** ഘുമ്പുന

ഘുമ്പി - **ഖീം** തലച്ചുററൽ ; ചുഴി.

ഘുമ്പാ - **സം** തിരിയ്ക്കുക ; ചുറ്റിയ്ക്കുക ; സവാരി ചെയ്തിയ്ക്കുക.

ഘുമ്പാ - **പും** ചുറ്റൽ ; ചുറ്റിയ്ക്കൽ ; തിരിയൽ ; തിരിയ്ക്കൽ.

ഘുമ്പുനാ - **അം** തൊണ്ടയിൽ നിന്നു് പരുപരുത്ത ശബ്ദം പുറപ്പെടുക.

ഘുമ്പി - **കിം** ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു് ; **വിം** കറങ്ങുന്ന.

ഘുലനാ - **അം** അലിയുക ; ഉരുക്കുക ; രോഗംകൊണ്ടു ചാന്ത കൊണ്ടോ മെലിയുക ; പഴുത്തു് പാകം വരുക.

ബുലാനാ - **സം** അലിയിയ്ക്കുക;
ഉരുക്കുക; വീണിപ്പിക്കുക;
മുറ്റവാക്കുക; പതം വരുത്തുക.
ബുലാവട - **ഖീം** അലിയൽ; ഉരുക്കൽ.

ബുസനാ - **അം** തറയുക; ഉള്ളിൽ കടക്കുക; അധികാരമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു കേറിച്ചെല്ലുക.

ബുസാനാ } **സം** പ്രവേശിപ്പിക്കുക;
ബുസെട്നാ } കത്തിച്ചെടുത്തുക.

ബുവട - **പും** മുടപടം; മറവു്.

ബുവര - **പും** മുടിയുടെ ചുരുളു്.

ബുവരി - **ഖീം** } **ദേം** ബുവരു
ബുവരു - **പും** }

ബുട - **പും** ഒരു കവിളിൽക്കൊള്ളുന്നത്ര സാധനം.

ബുടനാ - **സം** കടിയ്ക്കുക.

ബുടീ - **ഖീം** കട്ടികൾക്കു് കൊടുക്കുന്ന ഒരുതരം മരന്നു്.

ബുടാ - **പും** മുഷ്ടി ചുരുട്ടിയുള്ള ഇടി; ചുരുട്ടിയ മുഷ്ടി.

ബുടേബാജീ - **ഖീം** മുഷ്ടിയുദ്ധം.

ബുടനാ - **സം** ഗപാസം അടക്കുക.

ബുനാ - **വിം** മനോവികാരങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയ; സൂത്രശാലിയായ.

ബുസ - **ഖീം** ചുറ്റൽ; തിരിവു്.

ബുസനാ - **അം** ചുറ്റുക; തിരിയുക; ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കുക.

ബുസനീ - **ഖീം** തലചുറ്റൽ.

ബുര - **പും** ചുറ്റത്തൊട്ടി; ചുറ്റ ചുവറ്റു്.

ബുരനാ - **അം** തുറിച്ചു നോക്കുക; ദോഷ്യത്തോടുകൂടി നോക്കുക.

ബുരാ - **പും** കുപ്പ; കുപ്പത്തൊട്ടി.

ബുസ - **ഖീം** പെരിച്ചാഴി; കൈക്കൂലി; —ഖോര - കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നവൻ.

ബുണാ - **ഖീം** വെറുപ്പു്.

ബുണിത - **വിം** വെറുക്കത്തക്ക; വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന.

ബുട - **പും** തൊണ്ട; കഴുത്തു്.

ബുവാ - **പും** കണ്ണനാളം; തൊണ്ട വീക്കം.

ബുവേ - **പും** ചുറ്റു്; ചുറ്റളവു്; അതിൽ; വിസ്താരം; പരിധി;

—ബുവേ - ചുറ്റി വളയൽ; വിസ്താരം; അപേക്ഷ; വിനീതപ്രാർത്ഥന.

ബുവേനാ - **സം** ചുറ്റുക; വളയുക; വളയ്ക്കുക; നാലുഭാഗത്തു നിന്നും കൂടി ആക്രമിയ്ക്കുക.

ബുവേ - **പും** ചുറ്റുമുള്ള അതിൽ; വേലി; ചുറ്റു്; വിസ്താരം; ചുറ്റളവു്.

ബുലാ - **പും** കടം; കലശം.

ബുവാ - **പും** കക്ക; കച്ചു്; ഞെലിക്ക; **വിം** അന്തസ്സാരമില്ലാത്ത; മറയനായ.

ചംചു } ളീം പക്ഷികളുടെ
ചംചുപുട } ചുണ്ടു (കൊക്കു).

ചന്ദ - വിം നൂതൃശാലിയായ;
പുനർവൃത്തം; യുത്തനായ.

ചന്ദ - വിം ഉഗ്രമായ; കരോര
മായ; പും ചൂട്.

ചന്ദാല-ചൈകുടി-ഈം നീചന്മാരുടെ
സംഘം.

ചന്ദൂ - പും പുകവലിയ്ക്കുന്ന
കുറുപ്പു ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു
ലഹരി സാധനം; —ഖാനാ -
'ചംഡു' വലിയ്ക്കുന്നതുള്ള
സ്ഥലം; —ബാജു - 'ചംഡു'
എന്ന ലഹരി സാധനം ഉപ
യോഗിയ്ക്കുന്നവൻ.

ചന്ദൂല - പും കാക്കിനിറത്തിലുള്ള
ഒരു കിളി (a kind of
lark); പൂരാനാ ചന്ദൂല വൃത്തി
കെട്ടു മനുഷ്യൻ; മായൻ.

ചന്ദ - വിം കുറച്ചു; —രോജാ - അല്പ
ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള; നശപര
മായ.

ചന്ദരാനാ - സം തെറിവരിപ്പി
യ്ക്കുക; പറഞ്ഞിളക്കുക; അറി
ഞ്ഞിട്ടും അറിഞ്ഞില്ലെന്ന്
നടിയ്ക്കുക.

ചന്ദലാ - വിം ദേം രാജാ

ചന്ദവാ - പും (canopy) കട്ടിൽ,
സിംഹാസനം മുതലായ
വയുടെ മുകളിലുള്ളവിതാനം;

ചപ്രമഞ്ചം; മയിൽപ്പീലി
യുടെ കണ്ണു.

ചന്ദാ - പും വരിസംഖ്യ; ചന്ദ്രൻ.

ചന്ദിയാ - ളീം നെറുക; കയം.

ചന്ദോവാ - പും ദേം ചന്ദവാ

ചന്ദവിന്ദു - അർദ്ധനവസ്ഥാര
ചിഹ്നം (൧).

ചന്ദമാ - പും ചന്ദ്രൻ.

ചന്ദാ - ളീം മരിയ്ക്കുവാനായിക്കിട
ക്കുന്ന അവസ്ഥ; ചെറിയ
ഏലക്കായ്; വിതാനം.

ചന്ദികാ - ളീം നിലാവു; മയിൽ
പ്പീലിയുടെ കണ്ണു; ഒരു
ഗിരോഭൂഷണം; ഏലക്കായ്.

ചന്ദി - വിം ചെമ്പകംപോലെ
ചുവന്ന നിറമുള്ള.

ചന്ദക - പും ചെമ്പകം.

ചന്ദത - വിം കാണാതായ;
മറഞ്ഞ; —ബനനാ - മറയുക.

ചന്ദനാ - അം ഭാരംകൊണ്ടു് അമ
രുക; ലജ്ജിയ്ക്കുക.

ചന്ദാ - പും ചെമ്പകം; ചെമ്പക
പ്പൂവു; പട്ടുത്തൽപ്പൂ.

ചൈവരി - പും ചാമരം; —ചാര -
ചാമരം വീശുന്ന സേവ
കൻ.

ചൈവരി - ളീം കതിരയുടെ പുറത്തെ
പൊടിതട്ടാനപയോഗി
യ്ക്കുന്ന കതിരവാലുകൊണ്ടുള്ള
ബ്രഷ്; ചാമരം.

ചക - പു ഏറ്റുപമ്പരം ; ചക്രവാകം ; വണ്ടിച്ചക്രം ; അധികാരം ; ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗം ; ചെറിയ ഗ്രാമം ; **വി**ം വളരെ ; —**ബ്ധനാ** - ഉത്തരോത്തരം ഉന്നതിപ്രാപിക്കുക ; —**ജമനാ** - അധികാരം ഉറയ്ക്കുക.

ചകർ - **ഖീ**ം ചക്രവാകപ്പിട ; ഏറ്റുപമ്പരം ; **വി**ം ഉരുണ്ട.

ചകചൂർ (ന) - **വി**ം പൊടിഞ്ഞ.

ചകചോധ - **ഖീ**ം **ദേ**ം ചകാചോധ

ചകതീ - **ഖീ**ം തോൽ, തുണി മുതലായതിന്റെ ചെറിയ തുണ്ടുകൾ ; പ്ലാസ്തിരി.

ചകതാ - **പു**ം ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന തടിപ്പ് ; തടസ്സം.

ചകനാ - **ജ**ം നാലു ചുട്ടുക.

ചകനാചൂർ - **വി**ം തവിട്ടുപൊടിയായ ; വളരെ ക്ഷീണിച്ചു.

ചകപക } **വി**ം അമ്പരന്ന ; പരിഭ്രമിച്ചു ; നൃത്തനാച്ച.

ചകപകാനാ - **ജ**ം അമ്പരക്കുക ; പരിഭ്രമിക്കുക ; നൃത്തനാടുക.

ചകഫേരി - **ഖീ**ം പ്രദക്ഷിണം.

ചകബ്ദി - **ഖീ**ം ഭൂമിയെ പല ഭാഗങ്ങളായി ഭാഗിച്ച അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കൽ.

ചകവസ്ത - **പു**ം കാശ്മീരി ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു ജാതി ; പട്ടയം ; നിലത്തിന്റെ അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കൽ.

ചകമക - **പു**ം മുട്ടിയാൽ തീയുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം കല്ലും ; തീക്കല്ലും.

ചകമാ - **പു**ം മോശാ ചതി ; തന്ത്രം.

ചകരാ - **വി**ം വിസ്മൃതമായ ; **പു**ം ചൂഴ്.

ചകരാനാ - **ജ**ം തല ചുറ്റുക ; പരിഭ്രമിക്കുക ; അമ്പരക്കുക ; **സ**ം നൃത്തിപ്പിക്കുക ; അമ്പരപ്പിക്കുക.

ചകരാനി - **ഖീ**ം പരിചാരിക.

ചകരി - **ഖീ**ം **ദേ**ം ചക്രീ ; **ദേ**ം ചകർ

ചകലാ - **പു**ം 'ചപ്പാത്തി' പരത്തുവാനുള്ള പലക ; വേഗ്യകളുടെ തെരുവും ; ജില്ല.

ചകലാനാ - **സ**ം വീതിക്കുക.

ചകലി - **ഖീ**ം കപ്പി ; ചകട ; ചന്ദനമരയ്ക്കാനുള്ള ചെറിയ മാണക്കല്ലും.

ചകലേദാർ - **പു**ം നികുതി പിരിയ്ക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

ചകൽസ - **ഖീ**ം വഴക്കം ; നാലു പേരിരുന്ന് നേരംപോക്കം പറയൽ.

ചകവാ - **പു**ം ചക്രവാകം.

ചകാചക - **കി**ം **ഖു** നല്ലപോലെ ; നിറയെ ; **വി**ം രസമുള്ള ; പ്രകാശമുള്ള ; നന്നായ ; മുങ്ങിയ.

ചകാചോധ } **ഖീ**ം പ്രകാശം കൊ
ചകാചോധി } ണ്ട് കണ്ണു മങ്ങൽ.

ചകിത - വി. ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ട്;
അമ്പരന്ന.

ചകോടന - സ. നുള്ളുക.

ചകോതരാ - പു. ഒരുതരം നാരങ്ങ.

ചകോര - പു. } ചെമ്പോത്തു്;

ചകോരി - ളീ. } ഉപ്പൻ; ചകോരം;

ചകോഹ് - പു. ചുഴി.

ചകൌഢ - ളീ. ദേം ചകാചൌഢ

ചകര - പു. ചുറ്റൽ; ചുറ്റം;

വളയം; ചുഴി; കറക്കം;

—മേ് അനാ - ആശ്ചര്യപ്പെടുക;

ചതിയിൽപ്പെടുക; —ഛഗാനാ -

ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുക; ചുറ്റി

ത്തിരിയുക; —കാടന - കറ

ങ്ങുക.

ചകാ - പു. ചക്രം; വണ്ടിച്ചക്രം.

ചകീ - ളീ. തിരികല്ലു്; ആട്ടു

കല്ലു്; കാൽമുട്ടിന്റെ ചിരട്ട;

ഒട്ടകത്തിന്റെ പുറത്തെ മുഴ;

—പീടന - അത്യുദ്ധപാണ്ഠ

ചെയ്യുക.

ചക്ര - പു. ദേം ചാക്ര

ചക്ര - പു. കലാലചക്രം; ചക്രാ

യുധം; ചക്രം; ചുഴി; ചുഴലി;

സംസ്ഥാനം; സഞ്ചാരം;

ചക്കു്; ഹസ്തരേഖ.

ചക്രവാക് - പു. ചക്രവാകപ്പക്ഷി.

ചക്രവാത - പു. ചുഴലിക്കാറ്റ്.

ചക്ര } പു. കണ്ണു്.

ചക്ര }

ചക്ര - ളീ. തകരാര തകരാറു്;

കഴപ്പം; ബഹളം; വഴക്കു്;

—ചക്ര - വാക്കേററം; തമ്മിൽ

ത്തല്ലു്; വി. ഭുഷിച്ചു.

ചക്രനാ - സ. രചിനോക്കുക.

ചക്രാചക്ര - ളീ. വിരോധം;

ശത്രുത; മത്സരം.

ചക്രാനാ - സ. രചി അറിയി

ക്കുക.

ചക്ര - വി. സാമത്ഥ്യമുള്ള;

കൈശലമുള്ള.

ചക്ര - പു. പിതൃസഹോദരൻ.

ചക്രീ - പു. പടവലങ്ങ.

ചക്ര - ളീ. പിതൃസഹോദ

രൻറഭായു്.

ചക്ര - വി. ചാക്രാദ പിതൃസഹോ

ദരനിൽനിന്ന ജനിച്ചു.

ചക്ര - സ. നകരക; ഉറ

ഞ്ചുക.

ചക്ര - ക്രി. പെട്ടെന്നു്; പു. പോ

ളളിയ പാടു്; അടയാളം;

തഴമ്പു്; ളീ. കപ്പിച്ചിപ്പു് മുത

ലായവ ഉടയുന്ന ശബ്ദം.

ചക്ര - പു. ഗൗരീയാ ഒരുതരം കരുവി

(lark); ളീ. ശോഭ.

ചക്രനാ - അ. പൊട്ടുക; തീ കത്തു

മ്പോൾ വിറകിൽനിന്ന 'ചട'

ചട' ശബ്ദമുണ്ടാകുക; പാള

രുക; ഉണങ്ങി വിളുക; പൂ

വിടരുക; പു. ചെകിടത്തടി.

ചടകനി - ഛീം സാക്ഷ; ഓടാ
മ്പില.

ചടകമടക - പും ആഡംബരം;
വേഷഭൂഷണം; ഹാവഭാവം.

ചടകാനാ - സം പൊട്ടിക്കുക;
വിറൽ ഞെട്ടൊടിക്കുക;
(ഞൊട്ടവിടുക); അകറുക;
ദേഷ്യപ്പെടുത്തുക; **ജ്തിയ്**
ചടകാനാ - അലഞ്ഞുനടക്കുക.

ചടകാര - വിം പ്രകാശമുള്ള;
ചഞ്ചലമായ.

ചടകാഹട - ഛീം ഉടയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം;
പൊട്ടൽ; (പുഷ്പാദികൾ)
വികസിക്കൽ; കൈ ഞൊടി
യ്ക്കുന്ന ശബ്ദം.

ചടകീലാ - വിം പ്രകാശമുള്ള.

ചടകുനി - ഛീം **ചടകനി**

ചടചടാനാ - ഛം ചടകനാ 'ചട ചട'
അല്ലെങ്കിൽ തീ കത്തുക
അല്ലെങ്കിൽ ഉടയുക.

ചടനി - ഛീം ചമ്മന്തി; ചട്ണി.

ചടപടാ - വിം പളി, എരിവ് മുത
ലായതുള്ള.

ചടപടാനാ - ഛം **ചടപടാനാ**

ചടപടി - ഛീം ബലപ്പാട്; പരി
ഭ്രമം; തിടുക്കം.

ചടശാലാ } ഛീം പാശാല;
ചടസാര } എഴുത്തുപള്ളി.
ചടസാല }

ചടാई - ഛീം നക്കിനോക്കൽ;
പായ.

ചടാചട - വിം 'ചട പട' ശബ്ദം.

ചടാനാ - സം നക്കിക്കുക; കൈ
ക്കൂലി കൊടുക്കുക; ആയുധ
ങ്ങൾ ചാണയ്ക്കുവെയ്ക്കുക.

ചടാപടി - ഛീം തിടുക്കം.

ചടുല - വിം ചഞ്ചലമായ; സാമ
ത്വമുള്ള; ഭംഗിയുള്ള.

ചടുലാ - ഛീം ഇടിമിന്നൽ.

ചടോരാ - വിം ഭോജനപ്രിയനായ.

ചട്താന - ഛീം പാറ; പാറക്കെട്ട്.

ചട്തീ - ഛീം താവളം; സ്ലിപ്പർ;
നഷ്ടം; പിഴ.

ചട്ത - വിം ഭോജനപ്രിയനായ;
പും വലിയ കല്ലുരൽ.

ചട്തീ - ഛീം ഭരതരം ലക്ഷോട്ടി.

ചട്ത (ന) - ഛീം അച്ചനരൂപം;
ദേവന്മാർ അപ്പിച്ചവസ്തു.

ചട്താ - വിം കയറുന്ന; വർദ്ധിച്ചു
വരുന്ന.

ചട്താനാ - ഛം കയറുക; ഉയരുക;
ആക്രമിക്കുക; അപ്പിക്കപ്പെ
ടുക.

ചട്താई - ഛീം കയറൽ; കയററം;
ആക്രമണം.

ചട്താ-ഉതരീ - ഛീം വീണ്ടും വീണ്ടും
കയറുകയുമിറങ്ങുകയുൾ
യ്യൽ.

ചട്താ-ऊपरी } ഛീം മുമ്പിൽ കയറാ
ചട്താ-ചട്ടി } നുള്ള ശ്രമം; മത്സ
രം.

ചടാനാ - **സം** കയറുക; അപ്പി
യ്ക്കുക; നിവേദിക്കുക.

ചടാവ - **പും** കയറുകയോ കയറ
കയോ ചെയ്യൽ; വൃദ്ധി;

—**ഉതാര** - കയററവും ഇറക്ക
വും.

ടാവാ - **പും** അർച്ചന വ്യം;
വിവാഹദിവസം വരൻ വധു
വിനെ ധരിപ്പിക്കുന്ന ആഭര
ണം; ഉപാസന; ദീപനം.

ചട്വേ - **പും** കയറുന്നവൻ; കയ
റുന്നവൻ.

ചനക - **പും** ദേം ചനാ

ചതുർഗ - **പും** ചതുരംഗക്കളി;
ചതുരംഗം.

ചതുര - **വിം** സാമർത്ഥ്യമുള്ള; സുത
ശാലിയായ.

ചതുരത } **സ്ത്രീം** സാമർത്ഥ്യം.
ചതുരാർ }

ചദ്ര - **സ്ത്രീം** ദേം ചാദ്ര

ചനന - **പും** ചന്ദനം.

ചനാ - **പും** കടല.

ചന്ദ - **പും** ദേം ചന്ദ

ചന്ദാ - **ക്രിം** ഇത്രത്തോളം.

ചന്ദേ - **അവ്യം** ചന്ദനം; അല്പ
സമയം.

ചപക - **സ്ത്രീം** ഒരുതരം ഉടുപ്പ്;
വാതിൽ പുട്ടുവാക്കളെ കുററി.

ചപകനാ - **അം** ദേം ചിപകനാ

ചപടാ - **വിം** ദേം ചിപടാ

ചപട-ചപട - **സ്ത്രീം** ഭക്ഷണം കഴി
യ്ക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.

ചപടാ - **പും** ശുദ്ധിയായ അരക്കു.

ചപത - **പും** ചെങ്കിടത്തോ തല
യിലോ കൊള്ളുന്ന അടി;
നഷ്ടം.

ചപനാ - **അം** അമതക; ചവിട്ടി
ത്തേക്കുപെടുക; ലജ്ജിക്കുക;
നഷ്ടപ്പെടുക.

ചപനീ - **സ്ത്രീം** കയിൽ; നാളികേര
ക്കടക്ക; കലത്തിന്റെ മുടി.

ചപരഗട് - **വിം** ഭാഗ്യംകെട്ട;
നശിച്ച; കടക്കിൽപെട്ട.

ചപരാ - **അവ്യം** അവിചാരിതമായി.

ചപരാസ - **സ്ത്രീം** ശിപായിമാർ ധരി
യ്ക്കുന്ന വില്വ.

ചപരാസി - **പും** ശിപായി; പൂൺ.

ചപല - **വിം** ചഞ്ചലമായ; ചപ
ലതയുള്ള; ക്ഷണികമായ.

ചപലാ - **വിം** വേഗതയുള്ള; ചപ
ലയായ; **സ്ത്രീം** ഇടിമിന്നൽ.

ചപലാർ - **സ്ത്രീം** ചാപലം.

ചപലി - **സ്ത്രീം** ചട്ടി ചെരുപ്പ്.

ചപാതി - **സ്ത്രീം** റൊട്ടി; ചപ്പാത്തി.

ചപാനാ - **സം** അമർത്തിക്കുക;
ലജ്ജിപ്പിക്കുക.

ചപേട - **സ്ത്രീം** തട്ടൽ; അടി; ഉരസൽ;
ആപത്തു; ബുദ്ധിമുട്ട്.

ചപേടനാ - **സം** അമർത്തുക; അടി
ച്ചോടിക്കുക; ഭീഷണിപ്പെടു
ത്തുക.

ചപ്പേടാ - പും **ചപ്പേട**
ചപ്പല - ളീം ചെരുപ്പ്; സ്ലിപ്പർ.
ചപ്പാ - പും നാലിലൊരു ഭാഗം;
 നാലാം ഗുലം സ്ഥലം;
 ചെറിയ ഭാഗം.
ചപ്പു - പും തുടക്കോലു.
ചവാനാ - സം ചവയ്ക്കുക; **ചവേ കോ**
ചവാനാ - പി ഷുപേഷണം
 ചെയ്യുക; ചെയ്തതെന്നെ
 വീണ്ടും ചെയ്യുക.
ചവൂതരാ - പും ഉയർന്നത; തിണ്ണ;
 വലിയ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ.
ചവേനാ - പും വറുത്ത ധാന്യം.
ചവേനീ - ളീം ലഘുഭക്ഷണത്തി
 നുള്ള സാധനം.
ചമോരനാ - സം മുക്കുക; നനയ്ക്കുക.
ചമക - ളീം പ്രകാശം; തിളക്കം;
 —**മക** - ശോഭ; മിന്നിത്തി
 ളക്കം; —**ദാ** - പ്രകാശമുള്ള.
ചമകനാ - അം പ്രകാശിപ്പിക്കുക;
 മിന്നുക; തിളങ്ങുക; അഭി
 വൃത്തിപ്പെടുക; വിലങ്ങുക.
ചമകാനാ - സം തിളക്കുക;
 തിളക്കുക.
ചമകീലാ - വിം പ്രകാശമുള്ള;
 മിന്നുന്ന; തിളക്കമുള്ള.
ചമകീമു - പും വാവൽ (bat);
 കടവാതിൽ; നരിച്ചീർ.
ചമചമ - ളീം പാലുകൊണ്ടുണ്ടാ
 ക്കുന്ന ഒരു മധുര പലഹാരം;
കിം ദീപ്തിയോടെ.

ചമചമാനാ - അം **ചമകനാ**
ചമചാ - പും **ചമ്മച** കരണ്ടി;
 തവി.
ചമച്ചീ - ളീം ചെറിയ സ്പൂൺ;
 കയിൽ.
ചമുറ്റാ - പും } തോൽ; തൊലി.
ചമുറ്റി - ളീം }
ചമങ്കാ - പും അതുതകൃത്വം;
 വിചിത്രത; ചമൽക്കാരം.
ചമങ്കാരി - വിം ചമൽക്കാരമുള്ള;
 വൈചിത്ര്യമുള്ള; ജാലവിദ്യ
 കാണിക്കുന്ന (ആൾ).
ചമങ്കുത - വിം ചമങ്കുത.
ചമന - പും പൂത്തോട്ടം.
ചമര - പും ചമരിമാൻ; ചാമരം.
ചമരഖ - ളീം ചക്കയുടെ സ്ഥിൻ
 ഡിലിനോട് ചേർത്തുവെച്ചി
 ടുള്ള തോൽക്കഷണം.
ചമരീ - ളീം പെൺ ചമരിമാൻ.
ചമാചമ - വിം നല്ലവണ്ണം പ്രകാ
 ശിപ്പിക്കുന്ന; അത്യുജ്വല കാന്തി
 യുള്ള.
ചമാര - പും ചെരിപ്പുകത്തി;
 തോട്ടിവെലക്കാരൻ.
ചമു - ളീം സൈന്യം.
ചമേലി - ളീം മുല്ല; മുല്ലപ്പൂവ്.
ചമോടാ - പും കത്തി തേയ്ക്കുവാ
 നുള്ള തോൽ വാറ്റ.
ചമോടി - ളീം ചാട്ട; ചമ്മട്ടി;
 കത്തി തേയ്ക്കുവാനുള്ള തോൽ
 വാറ്റ.

चरमच - पु० दे० चमचा

चय - पु० സമൂഹം ; കനം ; കോട്ട
മതിൽ; ചുമൽ; അസ്ഥിവാഹനം;
കോട്ട; തിണ്ണ; പീഠം;
പ്ലാറ്റ്ഫോം.

चयन - पु० ശേഖരിക്കൽ; തിര
ഞ്ഞെടുക്കൽ.

चर - पु० ചാരൻ; ദൂതൻ; പഴ
വക്കു; മണൽത്തിട്ട്; ഡെൽ
ട്ട; ചളി; നദീതടം; വി० ചലി
യ്ക്കുന്ന; ജംഗമമായ.

चरक - पु० ദൂതൻ; ചാരൻ; വഴി
പോക്കൻ,

चरका - पु० ചെറു മുറിവ്; ഇരു
മ്പുപഴുപ്പിച്ചു വെച്ച പാട്;
ഹാനി; ചതി.

चरख - पु० ചക്രം; പീരങ്കി കയ
റുന്ന വണ്ടി; കടച്ചിൽ
യന്ത്രം; ആകാശം.

चरखा - पु० ചക്രം; റാട്ട്.

चरखी - स्त्री० ചെറിയ ചക്രം;
ചക്രം; വളയം; കപ്പി;
പഞ്ഞി കടയുന്ന യന്ത്രം.

चरचना - स० ചർച്ച ചെയ്യുക; പര
ട്ടുക; മെഴുകുക; അർച്ചിക്കുക;
പൂശുക; ഉഴവിക്കുക.

चरचराना - अ० 'ചർ' ചർ' ഗുണ
ത്തോടെ തീ കത്തുക അല്ലെ
ങ്കിൽ പൊട്ടുക; നീററലുണ്ടാ
കുക.

चरचा - स्त्री० दे० चर्चा

चरन - पु० चरण കാലു്.

चरना - स० മേയുക; अ० അലഞ്ഞു
തിരിയുക; अक्ल का चरने जाना -
ചെയ്യേണ്ടതു് ചെയ്യേണ്ട നേര
ത്തിൽ തോന്നാതിരിക്കുക.

चरनि - स्त्री० ഗതി; പോക്കു്.

चरनी - स्त्री० മേച്ചിൽ സ്ഥലം;
പശുക്കൾക്കു് തീറ്റി കൊടു
ക്കുവാനുള്ള പാത്രം (പുല്ലു
തൊട്ടി); പശുക്കളുടെ തീറ്റി
സാധനം.

चरपरा - वि० ഉപ്പു്, മളക്, പുളി
മുതലായതെല്ലാം ചേർന്നുണ്ടാ
കുന്ന പലഹാരം; ചൊറ
ചൊറുക്കുള്ള.

चरब - वि० തീക്ഷ്ണമായ.

चरबाँक) वि० ചൊടിയുള്ള; ചുണ
चरबाक) യുള്ള; ഗർഭുള്ള.

चरबा - पु० പകപ്പു്; എണ്ണക്കട
ലാസു്.

चरबी - स्त्री० കൊഴുപ്പു്; മേദസ്സു്;
—चढ़ना या छाना - മദാസ്യ
നായിത്തീരുക; आँखों में चरबी
छाना - അഹങ്കാരംകൊണ്ടു്
അന്ധനാകുക.

चरम - पु० അവസാനം; പടി
ഞ്ഞാറ്റു്; ചർമ്മം; वि० ഏറ്റ
വും ഉപരിയായ; അവസാന
ത്തിലുള്ള; —सीमा - (cli-
max) ചരമസിമ.

चरवाहा - पु० ഇടയൻ.

चरवाही - स्त्री० चरवाई മേയ്ക്കുന്ന പ്രവൃത്തി അല്ലെങ്കിൽ കൂലി.

चरस - पु० വലിയ തോൽക്കൊട്ട (കാളത്തേക്കിനപയോഗിക്കുന്നതു്); ഒരു ലഹരി വസ്തു (കഞ്ചാവു്).

चरसा - पु० കാള, പശു മുതലായതിന്റെ തോൽ; തോൽ കൊണ്ടുള്ള വലിയ സഞ്ചി.

चरसी - पु० കഞ്ചാവുവലിക്കുന്നവൻ; കാളയെ കെട്ടിയ ഏത്തം (തുലാവു്) ഉപയോഗിച്ചു് വയൽ നനയ്ക്കുന്നവൻ.

चराई - स्त्री दे० चरवाही

चरागाह - पु० दे० चरनी

चराना - स० മേയാൻ വിടുക; പറഞ്ഞു പറയുക.

चरिंदा - पु० മേയുന്നജീവി (പശു, കാള മുതലായ മൃഗങ്ങൾ).

चरित - पु० നടവടി; സ്വഭാവം; ജീവചരിത്രം.

चरितार्थ - वि० കൃതാത്മനായ.

चरित्र - पु० സ്വഭാവം; ജീവചരിത്രം; നടവടി.

चरित्रवान - वि० നല്ല സ്വഭാവമുള്ള; സദാചാരിയായ.

चरी - स्त्री० മേച്ചിൽ സ്ഥലം; വേലക്കാരി; ഭൃതി.

चरेरा - वि० പരുപരുത്ത.

चख - पु० दे० चरख

चखा - पु० दे० चरखा

चखी - पु० दे० चरखी

चक्क - पु० ചുട്ടുചെയ്യുന്നവൻ.

चर्चा - स्त्री० സംസാരം; പ്രസംഗം; ജനസംസാരം; വാദവിവാദം; വർണ്ണന; ലേപനം.

चर्चित - वि० പുറട്ടിയ; ചുട്ടു ചെയ്തു.

चर्पट - पु० ചെകിട്ടത്തടി; നിവർത്തിയ കൈപ്പടം; വിം വളരെ.

चर्परा - वि० दे० चरपरा

चर्बी - स्त्री० दे० चरबी

चर्या - स्त्री० ആചാരണം; സേവനം; നിത്യവൃത്തി.

चराना - अ० 'ചർ ചർ' ശബ്ദത്തോടെ പൊട്ടുക അല്ലെങ്കിൽ ഉടയുക; (വൃണാദികളിൽ) വേദന തോന്നുക; കോച്ചുക; അത്യാഗ്രഹിക്കുക.

चर्स - पु० दे० चरस

चल - वि० ഇളകുന്ന; പു० വിറ; ദോഷം; തെറ്റു്.

चलचलाव - पु० യാത്ര; മരണം.

चलता - वि० നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന; തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന; പ്രചാരമുള്ള; കായ്പ്രാപ്തിയുള്ള; —खाता - ബാങ്കിലെ കറൻറ് അക്കൗണ്ടു്; —पुर्जा - സാമ

മ്പുമുള്ള; കായ് നിപുണനായ; —**फिरता** - സഞ്ചരിക്കുന്ന.

चलती - स्त्री മാനം; പ്രഭാവം; അധികാരം.

चलतू - वि० दे० चलता

चलन - पु० നടപ്പ്; രീതി; സമ്പ്രദായം; പ്രചാരം; —**सार** - പ്രചാരത്തിലുള്ള; ഇഴുകിക്കുന്ന; —**दरी** - തണുപ്പനൽ.

चलना - अ० നടക്കുക; ഇളകുക; പുറപ്പെടുക; പോകുക; വരുക; ആരംഭിക്കുക; **किसीका चलना** - നിത്യവൃത്തികഴിയുക; **पेट चलना** - വയറിലുക; നിത്യവൃത്തി കഴിയുക; **मन या दिल चलना** - ആശിക്കുക; **हाथ चलना** - കൈ അടിക്കുക; നോക്കുക; **चल बसना** - മരിക്കുക; **अपने चलते** - യഥാശക്തി.

चलनी - स्त्री० दे० छलनी

चलविचल - वि० ഇളകിയ; ക്രമമില്ലാത്ത; കഴങ്ങിയ.

चलाऊ - वि० ഇഴടുള്ള; നടത്താനാകുന്ന.

चलाचली - स्त्री० യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കം കൂട്ടൽ; യാത്ര.

चलान - स्त्री० സാമാനങ്ങൾ അയ

യ്ക്കൽ; കറവാളിയെ പിടിച്ച് കോട്ടിൽ ഹാജരാക്കൽ; അന്യദിക്കുകളിൽ നിന്നും വന്നതോ, അന്യദിക്കുകളിലേയ്ക്ക് അയച്ചതോ ആയ ചരക്ക്; അയച്ച സാധനങ്ങളുടെ വിവരണം.

चलाना - स० നടത്തുക; പ്രചരിപ്പിക്കുക; നടപ്പിലാക്കുക.

चलायमान - वि० നടക്കുന്ന; ഇളകുന്ന; വിചലിതമായ.

चलाव - पु० ചലനം; യാത്ര.

चलावा - पु० രീതി; സമ്പ്രദായം; നടവടി; നടപ്പ്.

चलित - वि० അസ്ഥിരമായ; ഇളകിയ.

चवन्नी - स्त्री० നാണയനൂറ്.

चवाई - पु० ദുഷ്കൃത് പരത്തുന്നവൻ; ഏഷണിക്കാരൻ.

चवाव - पु० ജനസംസാരം; ദുഷ്ടിയിൽ; അപവാദം.

चश्म - स्त्री० ചശമ കണ്ണ്.

चश्मक - स्त्री० ഇഴപ്പ്; കണ്ണട; കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ആംഗ്യം.

चश्मदीद - वि० കാണപ്പെട്ട.

चश्मनुमाई - स्त्री० കണ്ണരുട്ടി ഭയപ്പെടുന്നത്.

चश्मपोशी - स्त्री० ദോഷം നോക്കാതിരിക്കൽ; (അന്യരുടെ കറവങ്ങളുടെ നേരെ) കണ്ണടയ്ക്കൽ.

ചർമ്മാ - പു. കണ്ണട ; അരുവി.

ചർച്ച - **പും** കോപ്പ; മദ്യപാന
ത്തിനുള്ള പാത്രം; തേൻ; ഒരു
തരം വിവിധമദ്യം.

चसक - स्त्री० आर्द्रमास्य वेदम.

ചടക്കം - അ. അല്ലമായ വേദന
യുണ്ടാകുക.

ചടകം } പു. അഭിരുചി; വാസന;
 ചടകം } പ്രതിപത്തി; ശീലം.

ചസ്പാ - വി. ഒട്ടിയ.

ചഹ - പു. നദീതീരത്തിൽ തോണി കയറാനുള്ള ഉയർന്ന തിട്ട്.

चहक - स्त्री० पक्षीकृतोऽऽशुभः।

ചഹ്കനാ - അ० (പക്ഷികൾ) ചില
കൂടുക.

ചങ്ക - പുറം ഇഷ്ടികയോ കല്ലോ
 പതിച്ചു നിലം.

चहचहा - पु० पक्षികളുടെ ചില
 ശബ്ദം; വിനോദം; തമാശ.

ചെറുചെറു - അ. ചിലയ്ക്കുക (പ്രകൃതികൾ).

चहबच्चा - पु० வெகுஜம் நிரயம்
வானஜஜ தைத்தி; பளம்
சூக்ஷித் வையுந பைத்தி;
ஹத் வபு.

चहल - स्त्री० खडी ; खट्टपुनिलम्;
 अणनङ्कोलालम्.

ചഹലകുടുംബി - സ്ത്രീ. മെല്ലെ മെല്ലെ
പ്രൊത്തൽ.

चहलपहल - स्त्री० आनन कोल
हल० ; आननल.

चहला - पु० अष्टी.

ചഹലി - ജിം കിണറ്റിൽനിന്നു
വെള്ളം കോരാൻ ഉപയോഗി
ക്കുന്ന കപ്പി.

ചഹാർ - വി० നാലു; —ദീവാരീ -
 ചുറ്റുമതിൽ; നാലുപുറവും
 ഓട്ടിപ്പിടിച്ച മതിൽ; ചുമൽ.

चहारशंखा - पु० न्यूनग०.

ചഹാരുമ - വി० നാലിലൊരാളാഗം.

चहेता - वि० ३ गी० ३२५.

चाई - वि० नृपुलाभियान् ;
 कपडमुद्रु ; कषण्णि वन ;
 स्त्री० तलमुदि कोशियुन कठ
 रोपु०.

ചാക് - പു. അടയാളപ്പെടുത്താ
നുള്ള മരക്കഷണം.

ചാക്കന - സംസ്കൃതം, 1920: എറണാകുളം അതിർത്തിയിൽ.

ചാँगല - വി. ആരോഗ്യമുള്ള ;
സമർത്ഥനായ.

ചാଁട - പു. വലിയ ഉറുമ്പ്; കര
ണത്തടി.

चाँड - वि० गळीयुद्ध; अणु
कारुण्य; वधू; स्त्री०
अमृतता (अमृतता);
अमृतता.

चांडाल - पु० अण्णाळु.

ചാँദ് - ഖീം തലയുടെ മദ്ധ്യഭാഗം;
 നെറുക; പും ചന്ദ്രൻ; —കാ
 ടുകുടാ - അത്യന്ത സുന്ദരൻ.

ചാട്നാ - പും } നിലാവു; വെളി
ചാട്നീ - സ്ത്രീ } ചും.

ചാട്മാരി - സ്ത്രീം കുറി (ഉന്നം)
നോക്കി വെടി വെക്കുവാ
നുള്ള പരിശീലനം.

ചാടീ - സ്ത്രീം വെള്ളി; ധനലാഭം;
ഉച്ചി; നെറുക; —का जूता -
കൈക്കുലി.

ചാപ്പ - സ്ത്രീം തള്ളൽ; അമർച്ച;
പും ചെമ്പകപ്പുവു.

ചാപ്പന - സം അമർത്തുക.

ചായ്ചായ് } സ്ത്രീം ജല്പനം.
ചാവ്ചാവ് }

ചാ - സ്ത്രീം ദേം ചായ

ചാക - പും കലമുണ്ടാക്കുന്നതി
നുള്ള ചക്രം; കപ്പി; ചക്രം;
വിള്ളൽ; വിം ബലമുള്ള.

ചാകു - വിം വിണ്ടു; പിളർ.

ചാകുചാർവ്വ - വിം തടിച്ചു; സാമ
ത്വമുള്ള; വേഗതയുള്ള.

ചാകന - സം ദേം ചാകനാ

ചാകർ - പും ഭൂതൻ.

ചാകരി - സ്ത്രീം ഭൂതവേല.

ചാകി - സ്ത്രീം തിരികൾ; ഇടി
മിന്നൽ.

ചാകു - പും കുരി പേനാക്കത്തി.

ചാഖന - സം ദേം ചാഖനാ

ചാച - പും പിതൃസഹോദരൻ.

ചാചി - സ്ത്രീം കാകി പിതൃസഹോദ
രന്റെ ഭാര്യ.

ചാട - സ്ത്രീം ആത്തി; ആഗ്രഹം;
പ്രതിപത്തി; തച്ചി; ലാലസ;
വിശ്വാസഘാതകൻ.

ചാടന - സം നക്കുക; തച്ചി
നോക്കുക.

ചാടു - പും ചക്കരവാക്കു; മധുര
വാക്കു; മുഖസ്തുതി.

ചാടുക്കാര - പും മുഖസ്തുതി ചെയ്യുന്ന
വൻ.

ചാടുക്കാരി - സ്ത്രീം മുഖസ്തുതി ചെ
യ്ക്കൽ.

ചാതക - പും വേഷാബൽ.

ചാതുരി - സ്ത്രീം } സാമത്വം.
ചാതുര്യ - പും }

ചാദർ - സ്ത്രീം പുതപ്പു; വിരിപ്പു;
മേൽമുണ്ടു; തകിടു.

ചാദ്ര - പും വലിയപുതപ്പു.

ചാപ - പും വില്ലു; ചാപം;
സ്ത്രീം അമർത്തൽ; കാലോച്ച.

ചാപട - സ്ത്രീം ചോക്കു ഉമി; തവിടു;

ചാപടു - വിം അമർത്ത സമനിരപ്പാ
യിത്തീൻ; നശിച്ചു; സ്ത്രീം ഉമി.

ചാപന - സം അമർത്തുക.

ചാപല - പും ചപലത; വിം ചപ
ലമായ.

ചാപലു - വിം മുഖസ്തുതി ചെ
യ്യുന്ന.

ചാപലു - സ്ത്രീം മുഖസ്തുതി.

ചാബന - സം ചവയ്ക്കുക.

ചാബി - സ്ത്രീം താക്കോൽ.

ചാലുക - പും ഉത്തേജനം; ചാട്ട;
ചമ്മട്ടി; ആഗോഹനാദി
സംഗതി; —സവാർ - കതിര
സവാരി പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ.

ചാമന - സം തിന്നുക.

ചാമീ - ഖീം ദേം ചാമീ

ചാമ - പും തോൽ.

ചായ - ഖീം ചായ; തേയില.

ചാർ - പും നാലു്; ചാരൻ; ഗമ
നം; തടവു്; ആചാരം; വിം
നാലു്; അനേകം; —चाँद
लगाना - കാന്തി കൂട്ടുക; ബഹു
മാനം വർഷിക്കുക; चारों खाने
चित्त गिरना या पड़ना - മലൻ
ടിച്ചു വീഴുക; സ്തംഭിച്ചുപോ
കുക.

ചാർഖാന - പും ചതുരക്കളികളുള്ള
ഒരുതരം വസ്ത്രം.

ചാർണ് - പും സ്തുതിപാഠകൻ.

ചാർദീവാരീ - ഖീം ചുറ്റുമുള്ള
മതിൽ; മുററം; കോട്ട.

ചാർ നാ ചാർ - ക്രിം നിവൃത്തിയി
ല്ലാഞ്ഞിട്ടു്; വിവശനായി.

ചാർപാई - ഖീം കട്ടിൽ.

ചാർവാഗ് - പും ചതുരത്തിലുള്ള
തോട്ടം; സമചതുരത്തിലുള്ള
ലേസ്.

ചാർ - പും ഗുണമുള്ള ഭക്ഷണ
സാധനം (പുല്ലും വെള്ളവും);
ഉപായം.

ചാർജ്ജ് - ഖീം കേസ്; ആവ.
ലാതി.

ചാർത്രി - പും ചാരിത്രികലാചാരം;
നടവടി; സ്വഭാവം.

ചാരി - വിം നടക്കുന്ന; ആചരി
യ്ക്കുന്ന; (ഇത്ര പദം സമസ്തപദ
മായേ വരികയുള്ളൂ. उदा०
आकाशचारी, स्वेच्छाचारी) പും
കാലാരി.

ചാർ - വിം ഭംഗിയുള്ള.

ചാൽ - ഖീം ഗതി; രീതി; നട
വടി; തന്ത്രം; നൃത്തം; ആചാ
രം.

ചാൽക - പും നടത്തുന്നവൻ;
പ്രവർത്തകൻ; വിം നൃത്തശാലി
യായ; ധൃന്തനായ.

ചാൽചലൻ - പും നടവടി; ആച
രണം; പെരുമാറ്റം.

ചാൽടാൽ - പും നടവടി; പെരു
മാറ്റം; രീതി; സമ്പ്രദായം.

ചാൽനാ - സം നടത്തുക; ഇള
ക്കുക; അറിയുക; അം നട
ക്കുക.

ചാൽബാജ് - വിം നൃത്തശാലിയായ;
ചതിയനായ.

ചാൽക - വിം നൃത്തശാലിയായ;
സാമർത്ഥ്യമുള്ള.

ചാൽകീ - ഖീം നൃത്തം; സാമർത്ഥ്യം;
തന്ത്രം.

ചാലൻ - പും ദേം ചാലൻ

ചാലിയാ - വിം ദേം ചാലബാജ
 ചാലി - വിം കന്യതിയുള്ള; ചഞ്ച
 ലമായ; സുതൃശാലിയായ.
 ചാല - വിം നടന്നുകൊണ്ടിരി
 യ്ക്കുന്ന.
 ചാവ - പും ആഗ്രഹം; സ്നേഹം;
 അഭിരുചി; ലാലസ.
 ചാവര } പും അരി; ചോറ്; ഭക്ഷ
 ചാവര } ണധാന്യം; നെല്പിട.
 ചാട - ളീം നിലം ഉഴൽ.
 ചാടനാ - സം നിലം ഉഴക.
 ചാടാ - പും നിലം ഉഴുന്നവൻ;
 കൃഷിക്കാരൻ.
 ചാടനി } ളീം ശക്തപ്രാവു; മധു
 ചാടനി } രമുള്ള വസ്തു.
 ചാഹ - ളീം പ്രേമം; ആഗ്രഹം;
 പ്രീതി; ആവശ്യം; ആദരവ്;
 പും കിണർ.
 ചാഹക - പും പ്രേമി; ഇഷ്ടപ്പെട
 നവൻ; അഭിലാഷി.
 ചാഹകന - പും കിണറു കഴിയ്ക്കുന്ന
 വൻ.
 ചാഹത - ളീം പ്രേമം.
 ചാഹനാ - സം ആശിയ്ക്കുക; ശ്രമി
 യ്ക്കുക; പ്രേമിയ്ക്കുക; ളീം ആ
 വശ്യം.
 ചാഹി - വിം അഹിംസ (സ്ത്രീ);
 കിണറുവെള്ളംകൊണ്ടു നന്ന
 യ്ക്കുന്ന ഭൂമി.
 ചാഹേ - अव्यം വേണമെങ്കിൽ.

ചാഹേ-ജനഖുദ്ദാ - പും താടിയിലുള്ള
 കഴി.
 ചിനാരി - ളീം ദേം ചിനാരി
 ചിബാടു - ളീം അലർച്ച; നില
 വിളി; ആനയുടെ നിലവിളി.
 ചിബാടനാ - അം അലരുക; ഗജ്ജി
 യ്ക്കുക.
 ചിതക - വിം ചിന്തകനായ.
 ചിതന - പും ധ്യാനം; വിചാരം;
 ചിന്ത; പശ്ചാലോചന.
 ചിതനാ - സം ചിന്താവിഷയക;
 ളീം ചിന്തിയ്ക്കൽ.
 ചിതനീയ - വിം ആലോചിയ്ക്ക
 തക്ക.
 ചിതാ - ളീം ആലോചന; ചിന്ത.
 ചിതിത - വിം വിചാരമഗ്നനായ.
 ചിന്ദി - ളീം കഷണം.
 ചിന്ദി - പുളിങ്കുരു.
 ചിന്ദി - പും വലിയ ഉറുമ്പ്.
 ചിന്ദി - ളീം ചെറിയ ഉറുമ്പ്.
 ചിന്ദി } പും ചൂര അവിൽ.
 ചിന്ദി }
 ചിന്ദി - ളീം നേർത്ത മുളവാരികൊ
 ണ്ടുള്ള തട്ടിക; കശാപ്പുകാരൻ;
 ഇടുപ്പുവേദന; ചെക്കു
 (cheque).
 ചിന്ദി } വിം മെഴുക്കു, അഴുക്കു
 ചിന്ദി } മുതലായവകൊണ്ടു വഴു
 വഴുപ്പുള്ള.
 ചിന്ദി - സം അഴുക്കു, മെഴുക്കു
 മുതലായതിനാൽ വഴുക്കുക.

ചിക്ന - ഷിം ചിത്രപ്പണികളുള്ള നേരിയ വസ്ത്രം.

ചിക്നാ - വിം മിനസമുള്ള; മെഴുക്കുള്ള; **ചിക്നീ ചുപടി** ചാറ് - ചക്കരവാക്കു; —**ഘട്ടാ** - നാണമില്ലാത്ത.

ചിക്നാई - ഷിം മിനസം; സ്തിമത.

ചിക്നാനാ - സം മിനക്കുക; വെട്ടുപാക്കുക.

ചിക്നിയ - വിം മോടിയുള്ള; പച്ചപ്പരിഷ്കാരിയായ.

ചിക്ന - അം നിലവിളിക്കുക; അലറുക.

ചിക്വാ - പും മാംസവില്പനക്കാരൻ.

ചിക്ത്സക - പും വൈദ്യൻ.

ചിക്വ - പും തലമുടി; പവ്വതം; ഇഴജന്തു.

ചിക്വോ - ഷിം ദേം ചുട്ടക്കീ

ചിക്വ - പും അഴക്കു; **വിം** അഴക്കായ.

ചിക്ന - വിം ദേം ചിക്നാ

ചിക്ന - അം ദേം ചിക്നാ

ചിച്ഛി - പും ദേം ചിച്ഛി

ചിച്ഛിയാ - അം ദേം ചിച്ഛി

ചിച് - പും കരിപ്പ; കരിപ്പെഴുതാനുള്ള ചെറിയ കടലാസുകഷണം; ചിറു.

ചിച്കന - അം ഉണങ്ങി വിളക്കുക; വിറകിൽനിന്നു കത്തുമ്പോൾ 'ചിട് ചിട്' ശബ്ദമുണ്ടാകുക.

ചിടനവീട - പും ഗുമസ്തൻ.

ചിട്ട - പും ദുഷ്ടരണ; **വിം** വെളുത്ത.

ചിട്ട - പും വരവു ചിലവു കണക്കെഴുതുന്ന പുസ്തകം; ലാഭചേതക്കണക്കു.

ചിട്ടി - ഷിം എഴുത്തു; —**പത്രി** - കത്തു; കത്തിടപാടു.

ചിട്ടീർസാ - പും തപാൽഗീപായി.

ചിട്ടുചിട്ട - വിം മുൻകോപിയായ.

ചിട്ടുചിട്ടാന - അം കോപിയ്ക്കുക; പിണങ്ങുക; കത്തുമ്പോൾ 'ചിട് ചിട്' ശബ്ദമുണ്ടാകുക; ഉണങ്ങി പൊട്ടുക.

ചിട്ടിയാ - ഷിം പക്ഷി; —**ഖാന** യാ ഘര - മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളുമുള്ള വനഭവനം (ZOO).

ചിട്ടിഹാർ } പും നായാടി; കാട്ടാ
ചിട്ടിമാർ } ഉൻ.

ചിട്ട - ഷിം നീരസം; ദേപഷ്യം; വെറുപ്പ്.

ചിട്ട - അം നീരസം ഭാവിയ്ക്കുക; അരിശപ്പെടുക; വെറുക്കുക.

ചിട്ടവാന } സം നീരസപ്പെടുത്തുക;
ചിട്ടാന } ദേപഷ്യപ്പെടുത്തുക;
വെറുപ്പിയ്ക്കുക.

ചിത - വിം മലൻ കിടക്കുന്ന; മറച്ച; ഒന്നിച്ച ചേർത്ത; **പും** മനസ്സ്; ദൃഷ്ടി.

ചിതകവരാ - വിം പല നിറത്തിലുള്ള പുളികളോടുകൂടിയ.

ചിതചോര - വിം മനസ്സിനെ അപഹരിക്കുന്ന; ചിതപ്പെട്ട.

ചിതസംഗ - പും അത്രാള; മുഷിവി.

ചിതല - വിം ദേം ചിതകുവ

ചിതവന - ളീം നോട്ടം; കടാക്ഷം.

ചിതവന - സം നോക്കുക; കടാക്ഷിക്കുക.

ചിത - ളീം ചിത; ശൂന്യം.

ചിതാന - സം താക്കിതു ചെയ്യുക;

ചിതപ്പെടുക; ജാഗ്രത

പ്പെടുത്തുക; ഉപദേശിക്കുക;

മുന്നറിവുകൊടുക്കുക.

ചിതാവനി - ളീം മുന്നറിയിപ്പ്;

താക്കിതു; ഉപദേശം.

ചിതെ - പും ചിതുകാരൻ.

ചിതെരി - ളീം ചിതുകാരന്റെ ഭാര്യ;

ചിതെരി } ചിതുകാരന്റെ ഭാര്യ.

ചിതൗനി - ളീം ദേം ചിതവന

ചിത - പും മനസ്സ്; —വൃത്തി - മനോഗതി.

ചിത - ളീം ചെറിയ പള്ളി;

പാട്; —ദാർ - പള്ളികളുള്ള.

ചിത്ര - പും പൊട്ട്; തിലകം;

ചിത്രം; —പട - ചിത്രമെഴുത

വാക്കുള്ള തൂണി, കടലാസ്സ്

മുതലായവ; —വിചിത്ര - പല

വിചിത്രമുള്ള; കൊത്തുപണി

ചെയ്തിട്ടുള്ള.

ചിത്ര - വിം വായ്പ്പെട്ട; ചിത്രീ

കരിച്ചിട്ടുള്ള; വിചിത്രപ്പണി

കൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള.

ചിതച്ച - പും പഴയണി.

ചിതച്ച - സം കീറുക; ചീന്തുക;

അപമാനിക്കുക; പറഞ്ഞു

പേടിപ്പെടുത്തുക.

ചിത - ളീം നീറൽ; മുതച്ചു.

ചിതഗാരി } ളീം തീപ്പെറ്റി; തീ

ചിതഗാരി } കട്ട.

ചിതാന - സം ദേം ചുവന്ന

ചിതാന - വിം വെളുത്ത; ചൈന

യിലുള്ള; —ചിത - നിലക്ക

ടല; കപ്പലണി.

ചിത - പും അടയാളം.

ചിതാന - സം ചിതപ്പെട്ട

തുക.

ചിതാന - ളീം ലക്ഷണം; സ്മാര

കം; വര.

ചിതാ - വിം പരിചയമുള്ള.

ചിതാരി - ളീം പരിചയം.

ചിതക - അം ഒട്ടുക; പറയുക.

ചിതക - സം ഒട്ടിക്കുക; പറ

യിക്ക (പരക്കൊണ്).

ചിതചി - പും ഒട്ടൽ.

ചിതചി - വിം തൊട്ടാലൊട്ട

ലുള്ള; പശയുള്ള.

ചിതചി - അം ഒട്ടുക.

ചിതന - അം ദേം ചിതക

ചിത - വിം പറയ; ഒട്ടിയ;

പറയച്ചേൻ.

ചിതപ്പി } ളീം ചാണക വള്ളി.

ചിതപ്പി }

ചിതപ്പി - വിം ചഞ്ചലമായ.

ചിബുക - പും താടി.

ചിമടന - അം ഒട്ടിച്ചേരുക ; കെട്ടി
പുണരുക ; ഒഴിയാതെ കൂടുക.

ചിമടാ - പും വലിയ കൊടി.

ചിമടാനാ - സം ഒട്ടിക്കുക ; കെട്ടി
പിടിക്കുക ; ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുക.

ചിമടി - ളീം ചെറിയ കൊടി ;
ചവണ.

ചിമനി - ളീം പുകക്കുഴൽ.

ചിയാ - പും ദേം ചിയാ

ചിരന്തന - വിം പ്രാചീനമായ.

ചിര - പും വളരെ (കാലം) ; ക്രിം
വളരെക്കാലത്തോളം.

ചിരകാല - പും വളരെക്കാലം.

ചിരകീ } വിം നാടകം.

ചിരകുട - പും പഴയൂണി.

ചിരനാ - അം തന്നെത്താൻ കീറുക ;
വര വീണ മുറിയുക ; പും മുറി
യ്ക്കാനുള്ള ആയുധം.

ചിരവർത്തി - വിം കഷണം കഷണ
മായ.

ചിരവാനാ - സം കീറിക്കുക.

ചിരാട്ടൻ } ളീം ശവം, രോമം മുത
ചിരാട്ടൻ } ലായവ കരിയുമ്പോ
ളുള്ള നാററം.

ചിരാട്ടി - ളീം കീറൽ ; കീറുന്നതി
നുള്ള കൂലി.

ചിരാറ്റ - പും വിളക്കു ; —ഗുല
കരണാ യാ വടാനാ - വിളക്കു

യ്ക്കുക ; വംശവിമേദം വരു
ത്തുക ; —ഗുല ഹോ - വിളക്കു
ണയുക ; —ജല - സന്ധ്യയ്ക്കു ;
—തല അധോ ഹോ - വിചാരി
യ്ക്കാത്തതു സംഭവിക്കുക ;
വേലിതന്നെ വിളവു തിന്നുക.

ചിരാഗ്ദാന - പും വിളക്കുകാൽ.

ചിരാഗ്ദാ - വിം ഓളം കമിഴ്ന്ന ;
മുൻകാലകൾ പൊക്കിയ
(മുഗം) ; പും വിളക്കുകാൽ.

ചിരാറ്റി - ളീം ദേവലയങ്ങളി
ലോ, ശവകടീരങ്ങളിലോ
എന്നും വിളക്കുവെയ്ക്കുന്നതിനു
വേണ്ടി ചിലവാക്കുന്ന പണം ;
വഴിപാടു.

ചിരാതന - വിം പുരാതനമായ ;
ജിണ്ണിച്ച.

ചിരാനാ - സം കീറിക്കുക ; വിം
ജിണ്ണിച്ച ; പഴയ.

ചിരായതാ } പും കിരിയാത്തു.

ചിരൈതാ } വിം കിരിയാത്തു.

ചിരി - ളീം ദേം ചിറ്റിയാ

ചിരോരി - ളീം അപേക്ഷ ; യാചന.

ചിലക - ളീം ശോഭ ; പ്രകാശം ;

നടുവേദന ; കഴപ്പു.

ചിലകനാ - അം തിളക്കുക ; ഇട

യ്ക്കിടെ നോവുക ; കഴയ്ക്കുക.

ചിലഗോളാ - പും ഒരുതരം പഴം.

ചിലവില്ലാ } വിം ചെലവായ ;
ചിലവില്ലാ } വികൃതിയായ.

ചിലമ - ഷീം പുകവലിയ്ക്കുവാ
നായി പുകയിലയും തീയും ഇ
ടുന്ന ഇക്കയുടെ ഭാഗം.

ചിലമചീ - ഷീം കാലും മുഖവും
കഴുകുവാൻ വെള്ളം വെയ്ക്കുന്ന
പരന്ന പാത്രം.

ചിലമന - പും ചിക നേരിയ മുള
വാരി കൊണ്ടുള്ള തട്ടിക;
പനമ്പുതട്ടിക.

ചില്ല - പും പേൻ പോലെയുള്ള
ഒരു ചെറുപ്രാണി; ചെറിയ
ചെള്ളി.

ചില്ല-പ്ലീ - ഷീം നിലവിളി.

ചില്ലാ - പും നാലുതു ദിവസക്കാ
ലം; നാലുതു ദിവസത്തെ
വ്രതം (മുഹമ്മദിയരുടെ);
ഞാൺ; **ചില്ലെ കാ ജാड़ा - കഠി**
നമായ തണുപ്പ്.

ചില്ലാന - അം ഉറക്കെ നിലവിളി
യ്ക്കുക.

ചില്ലാഹ് - ഷീം നിലവിളി; ബഹ
ളം.

ചിട്ടൂകന - അം ചിട്ടൂകന

ചിട്ടൂടി - ഷീം നുള്ളൽ; ഞൊടി.

ചീച്ചപ്പ - ഷീം എതിരായി സം
സാരിയ്ക്കുകയോ, പ്രവർത്തിയ്ക്ക
കയോ ചെയ്യൽ.

ചീറ്റ - പും വലിയ ഉറുമ്പ്.

ചീറ്റി - ഷീം ചെറിയ ഉറുമ്പ്.

ചീക - ഷീം ഉച്ചത്തിലുള്ള നില

വിളി; **പും** ചേറ്റ; മാംസം
വില്പനക്കാരൻ.

ചീകട - ഷീം അഴക്കു; എണ്ണക്കി
ടൻ; ചീനമയ്യുള്ള മണ്ണ്; **വിം**
അഴക്കുള്ള.

ചീഖ - ഷീം നിലവിളി.

ചീഖന - സം സ്വാദുനോക്കുക.

ചീഖന - അം നിലവിളിയ്ക്കുക.

ചീജ - ഷീം സാധനം; വസ്തു
(matter).

ചീറ്റി - ഷീം എഴുത്തു; കത്തു.

ചീട - പും വീഞ്ഞമരം.

ചീതകാ - പും നിലവിളി; ചിത്ര
കാരൻ.

ചീതന - അം ശ്രദ്ധിയ്ക്കുക; വിചാ
രിയ്ക്കുക; ബോധം വരുക; **സം**
ചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്യുക.

ചീത - പും പുളിപ്പലി; മനസ്സ്;
ബോധം; **വിം** ആലോചിച്ചു.

ചീങ്കാ - പും നിലവിളി; ലഹള.

ചീയറ്റ - പും ചീയറ്റ

ചീയന - സം കഷണം കഷണമാ
ക്കുക; കീറുക; ചീന്തുക.

ചീന - പും പതാക; തുത്തനാകം;
നാൽ; ഇഴ; നൂൽ; ഒരുതരം
പട്ടവസ്ത്രം; ചൈന.

ചീനന - സം തിരിച്ചറിയുക.

ചീന - പും ചൈനക്കാരൻ; **വിം**
ചൈനയിലുള്ള; —**बादाम** -
നിലക്കടല.

ചീനി - വിം ചൈനയിലുള്ള ; ളീം പഞ്ചസാര.

ചീനി സിന്ദി - ളീം ചൈന മണ്ണ് (ഭരണി മുതലായവ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം വെളുത്ത കളി മണ്ണ്).

ചീന്ഹ്ന - സം ദേം ചീനനാ

ചീപട - പും കണ്ണിലെ പിള.

ചീമട - വിം തോൽപോലെ ഒടി ചാലോ മടക്കിയാലോ കേടു വരാത്ത.

ചീയ് - പും പുളിക്കുക.

ചീര - പും വസ്ത്രം ; മരവിരി ; മരത്തോലു ; ളീം കീറൽ ; ചീന്തൽ ; — ധര - പോസ്റ്ററുമാട്ട് ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം.

ചീരന - സം കീറുക ; പിളക്കുക ; ഇഴയുക.

ചീരഫാട - ളീം കീറിമറിയൽ ; ഗന്ധശ്രീയ.

ചീരാ - പും ഒരുതരം തലപ്പാവു തുണി ; അതിന്തിക്കല്ലു ; കീറിയോ, മുറിച്ചോ ഉണ്ടാക്കിയ വ്രണം.

ചീരി - ളീം പക്ഷി ; പും ചീവീട് ; മണ്ണട്ട (ഒരു പ്രാണി).

ചീല - ളീം പരുതു ; — കാ സൂത - ചീലാല.

ചീലട } പും ദേം ചിലട
ചീലര }

ചീൽ - ളീം ദേം ചീൽ

ചീവര - പും സമ്പാസികളും ഭിക്ഷുക്കളും ധരിയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രം ; വല്ലലം.

ചുഗൾ - പും ദേം ചുഗൾ

ചുഗി - ളീം ചുങ്കം ; ഒരു മുഷിയ്ക്കുള്ളിലടങ്ങുന്ന വസ്തു.

ചുവാന - സം ഇറുങ്ങിയുക ; രസം വലിച്ചെടുപ്പിയുക.

ചുടി - ളീം ശിഖ ; കടുമ.

ചുധലാന } സം കണ്ണു മങ്ങുക ;
ചുധിയാന } പ്രകാശം കൊണ്ടു കണ്ണു മന്ദനിയുക.

ചുധ - വിം ഒന്നും തോന്നാത്തവനായ ; ചെറിയ കണ്ണുകളുള്ളവനായ.

ചുങ്ക - പും ക്ഷാന്തം ; ചുംബിയ്ക്കുന്നവൻ ; കാമുകൻ.

ചുങ്ക - പും ഉമ്മ ; സ്വർഗ്ഗം ; ചുംബിയ്ക്കൽ.

ചുങ്ക - സം ചുംബിയ്ക്കുക ; ഉമ്മവയ്ക്കുക.

ചുങ്കി - വിം ചുംബിയ്ക്കപ്പെട്ട ; തൊട്ട ; ഉരുമ്മിയ.

ചുങ്കി - വിം ചുംബിയ്ക്കുന്ന ; തൊട്ടുന്ന.

ചുങ്ക - ചം ചോരക.

ചുങ്ക - സം ചോരയ്ക്കുക ; തള്ളി തള്ളിയായി വീഴുക.

ചുക്ദര - പും ഒരുതരം മുളുകി.

ചുക് - പും ദേം ചൂക്

ചുക്താ } വിം കടം വീട്ടിയ;
ചുക്തീ } ബാക്കിയില്ലാത്ത.

ചുക്നാ - അം തീരുക; അവസാനിക്കുക; (കടം) വീടുക; തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുക.

ചുക്നാ - സം (കടം) വീടുക; തീർക്കുക; തീരുമാനിക്കുക.

ചുക്കു - പും ചെറിയ മൺ ചട്ടി.

ചുക്കീ - ഛീം ചതി; കളവു.

ചുക്കാ - പും മുങ്ങ; വിഴുപ്പി.

ചുക്നാ - സം (കൊക്കുകൊണ്ടു) കൊത്തിയെടുക്കുക.

ചുക്നാ } പും ഏഷണിക്കാ
ചുക്നാ } രൻ; പരോക്ഷമായി അന്യനെ നിന്ദിക്കുന്നവൻ.

ചുക്നാ - ഛീം ഏഷണി പറയൽ; പരദൂഷണം ചെയ്യൽ.

ചുക്നാ - ഛീം ഏഷണി; പറയൽ.

ചുക്നാ - പും ദേം ചോറാ

ചുക്നാ - ഛീം കൊത്തിത്തീർത്ത; കൊത്തിയത്.

ചുക്നാ - സം പക്ഷികളെ തിറുക; കൊത്തിയുക.

ചുക്നാ - സം ലാളിക്കുക; നീൽക്കാരശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുക.

ചുക്നാ - പും മുലക്കണ്ണ.

ചുക്നാ - പും ഒരു നുള്ള (അല്പം); ഒരു കിള്ളം; ഞൊടി.

ചുക്നാ - ഛീം നുള്ളം; കിള്ളം; ഞൊടി; —വജാതെ - ഞൊടി നേരത്തിനുള്ളിൽ; —വജാനാ - കൈ ഞൊടിയ്ക്കുക; —കാടനാ - നുള്ളുക.

ചുക്നാ - പും ഫലിതം.

ചുക്നാ - ഛീം ശിവ; ഉച്ചിക്കുമ.

ചുക്നാ - സം കടിയ്ക്കുക; മുറിവേല്ക്കുക.

ചുക്നാ - വിം മുറിവേറ.

ചുക്നാ - വിം മുറിവേറ; മുറിവേല്ക്കുന്ന.

ചുക്നാ - പും വള വില്ക്കുന്നവൻ.

ചുക്നാ - ഛീം പിശാചിനി; കൂർപ്പാലം; സ്ത്രീ.

ചുക്നാ - വിം മറ്റേ കോമാളി; വിദ്യക്കൻ.

ചുക്നാ - അം നീറുക.

ചുക്നാ } ഛീം ചുളക്ക; ഞൊറിവു.

ചുക്നാ - വിം ചുളക്കുള്ള; ഞൊറിയുള്ള.

ചുക്നാ - സം തിരഞ്ഞെടുക്കുക; പെറുക്കിയെടുക്കുക; ചുമത് കെട്ടുക.

ചുക്നാ - ഛീം വെളുത്ത പുള്ളികളുള്ള വസ്ത്രം.

ചുക്നാ } സം തിരഞ്ഞെടുപ്പി
ചുക്നാ } യ്ക്കുക; പെറുക്കിയെടുപ്പിയ്ക്കുക; ചുമത് കെട്ടിയ്ക്കുക.

ചുനാई - ഛീം തിരഞ്ഞെടുക്കൽ; ചുമൽ കെട്ടൽ; ചുമൽ കെട്ടുന്നതിനുള്ള കൂലി അല്ലെങ്കിൽ രീതി.

ചുനാଁചെ - ഛവ്യം അതുകൊണ്ടു; അതുപോലെ.

ചുനാവ - പും തിരഞ്ഞെടുപ്പ്.

ചുനിദാ - വിം തിരഞ്ഞെടുത്ത; വളരെ നല്ലതായ; ഗണ്യമായ.

ചുനി - ഛീം രത്നത്തിന്റെ ചെറിയ തരി; ധാന്യപ്പൊടി (മാവ്); അറക്കപ്പൊടി.

ചുനാറ്റി - ഛീം ചുണ്ണാമ്പു പാത്രം; നൂറിടുന്ന അടപ്പൻ.

ചുനാറ്റി - ഛീം പോർവിളി; വെല്ലുവിളി; ഉത്തേജനം.

ചുന്ദി - ഛീം ദേം **ചുനി**; സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തൽ.

ചുപ - വിം മെഴനമായ; നിശ്ശബ്ദമായ.

ചുപകാ - വിം മെഴനമായ; മിണ്ടാത്ത; **ചുപകേ** **സെ** - രഹസ്യമായി; മിണ്ടാതെ.

ചുപകാനാ - സം നിശ്ശബ്ദമാക്കുക.

ചുപകീ - ഛീം മെഴനം.

ചുപചാപ - ക്രിം മിണ്ടാതെ; വെറുതെ; ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ.

ചുപുറാ - സം പുറട്ടുക; തേയ്ക്കുക;

അതുമിതും പറഞ്ഞു കളുപ്പ് മറയ്ക്കുക.

ചുപാനാ - ഛം മിണ്ടാതിരിക്കുക.

ചുപ്പാ - വിം നിശ്ശബ്ദമായ; മെഴനിയായ.

ചുപ്പി - ഛീം മെഴനം.

ചുവലാനാ } സം സ്വാദു നോക്കുക
ചുവലാനാ } വാൻ വേണ്ടി വായിലിട്ടലിയിയ്ക്കുക; നണയുക.

ചുവകനാ - ഛം 'ഗുഡു ഗുഡു' ശബ്ദത്തോടെ മുങ്ങുക.

ചുവകാനാ - സം മുക്കുക.

ചുവകീ - ഛീം മുങ്ങൽ.

ചുവനാ - ഛം കത്തിക്കേറുക; തറയുക; ചീത്തയായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു മനസ്സിൽ കൊള്ളുക.

ചുവാനാ } സം തറയ്ക്കുക; കത്തിക്കുക
ചുവാനാ } തററുക.

ചുവകാർ } ഛീം ലാളിയ്ക്കുവാൻ
ചുവകാരി } വേണ്ടി പുറപ്പെടുവിയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം.

ചുവകാർനാ - സം ദേം **പുവകാർനാ**

ചുവക - പും ദേം **ചുവക**

ചുവ്വാ - പും ചുവ്വനം; ഉമ്മ.

ചുവകുട - വിം തവിട്ടുപൊടിയായ.

ചുവനാ - ഛം വെള്ളത്തിൽ തിളച്ചു വേവുക; ഗുഡാലോചന നടക്കുക; **പും** വിര.

ചുരമുരാ - വിം അമർത്തുമ്പോൾ 'ചുർ ചുർ' ശബ്ദത്തോടു കൂടി പൊടിയുന്ന.

ചുരാന - സം തിളപ്പിക്കുക; വേവിക്കുക; ടോപ്പിക്കുക; **ഓଁ** ചുരാന - കൺമുമ്പിൽ വരാതിരിക്കുക; **चित्त** ചുരാന - മോഹിപ്പിക്കുക; **जी** ചുരാന - അശ്രദ്ധ കാണിക്കുക.

चुस्ट } **पुं** (പ്രകയില) ചുട്ടട്ട്.

चुरु - **पुं** **दे०** **चुल**

चुल - **स्त्री** ചൊരിച്ചൽ; തരിപ്പ്.

चुलचुलाना - **अ०** ചൊരിയുക; തരിക്കുക.

चुलबुल - **वि०** വികാരാധിക്യത്തിലുള്ള ചഞ്ചലത അല്ലെങ്കിൽ ചലപത.

चुलबुला - **स्त्री** ചഞ്ചലമായ; വികൃതിയായ.

चुलबुलाना - **अ०** ചാപല്യം കാട്ടുക; ഇളകുക.

चुल - **पुं** കൈക്കമ്പിൾ; —**मर पानी में डूब मरना** - വളരെ ലജ്ജിക്കുക.

चुवाना - **सं** ചോന്തുക; ഇററിപ്പറവിക്കുക.

चुसकी - **स्त्री** ചുണ്ടിനോടു ചേർത്തു നാറ്റം നാറ്റമായി കടിക്കൽ; ഒരു കവിൾ നിറയെ കൊള്ളുന്ന വസ്തു; പാനപാത്രം.

चुसना - **अ०** രസം വലിച്ചെടുക്കപ്പെടുക; ഇറുഞ്ചി എടുക്ക

പ്പെടുക; ദാനം ചെയ്ത് ചെയ്ത് ദരിദ്രനായിത്തീരുക.

चुसनी - **स्त्री** മുലക്കുപ്പി.

चुस्त - **वि०** മുറക്കമുള്ള; ചുരുചുറക്കുള്ള; ചുണയുള്ള.

चुस्ती - **स्त्री** ചുണ; ചുരുചുറപ്പ്; മുറക്കം.

चुहचुहा } **वि०** രസം തുളനം.

चुहचुहाता } **वि०** രസം തുളമ്പുക; (പക്ഷികൾ) ചിലക്കുക.

चुहल - **स्त्री** നേരമ്പോക്ക്; വിനോദം.

चुहलबाज़ - **वि०** നേരമ്പോക്കു പറയുന്ന; വിനോദശീലനായ.

चुहलबाज़ी - **स्त्री** നേരമ്പോക്കു പറയൽ; വിനോദശീലത.

चुहिया - **स्त्री** (ചൂളെ കാ **स्त्री**ലിംഗ) ചുണ്ടെലി.

चू - **पुं** കിളികളുടെ 'കളകള' ശബ്ദം; —**तक न करना** - ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുക; എതിരായി ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുക.

चूँकि - **क्रि०** ആയതിനാൽ; ഇതു ഹേതുവായി.

चूंदरी - **स्त्री** **दे०** ചുനരി

चूक - **स्त्री** തെറ്റു; ചതി; പിഴ; പിഴുപോയത്; **वि०** അധികം പുളിപ്പുള്ള.

ചൂകനാ - അം തെറ്റുക; പിഴ
യ്ക്കുക; ഉന്നം തെറ്റുക;
തക്കം തെറ്റുക.

ചൂഗാ - പും ദേം ചോഗാ

ചൂചി - ങ്കീം മുല.

ചൂജാ - പും കോഴിക്കുഞ്ഞു്.

ചൂടാ - ങ്കീം ശിവ; കടുമ; മയി
ലിന്റെ തലയിലെ പൂവ്.

ചൂടി - ങ്കീം വള; വളയം; ഗ്രാമ
ഫോൺ പ്ലേറ്ററു്; ചൂടിയ്ക്കു്

പहनना - തൃപ്തിപ്പെടുക;
ഭീരുവാകുക.

ചൂടിദാർ - വിം വളയമുള്ള.

ചൂത - ങ്കീം യോനി; പും മാവ്.

ചൂതട - പും പുഷ്പം; നിതംബം.

ചൂന - പും ധാന്യദികളുടെ
പൊടി (മാവ്); കമ്മായം;
ചുണ്ണാമ്പ്.

ചൂനാ - പും വെന്ത കക്ക;
ചുണ്ണാമ്പ്; അം ചോരക;
(ഫലാദികൾ) മുകളിൽനിന്നു
താഴെ വീഴുക; ഇററിററു
വീഴുക.

ചൂനി - ങ്കീം പൊടിയരി; രത്ത
പ്പൊടി; അറക്കപ്പൊടി.

ചൂമനാ - സം ചുംബിക്കുക.

ചൂമാ - പും ചുംബനം; —ചാടി -
ചുംബനാദികളാലുള്ള പ്രേമ
പ്രകടനം.

ചൂർ - പും പൊടി; വിം മുഴുകിയ;
ലയിച്ച; ക്ഷീണിച്ച.

ചൂരണ } പും പൊടി; ചുണ്ണം.
ചൂരന }

ചൂരനാ - സം പൊടിക്കുക; പൊട്ടി
യ്ക്കുക.

ചൂരമാ - പും റൊട്ടിയോ പൂരിയോ
പൊടിച്ച് പഞ്ചസാരയും
ചേർത്തു് നെയ്യിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന
ഒരു പലഹാരം.

ചൂരമൂർ - പും കൊയ്ക്കുകഴിഞ്ഞാൽ
വയലിൽ ശേഷിക്കുന്ന
കറികൾ.

ചൂറാ - പും ചുണ്ണം.

ചൂരി - ങ്കീം ദേം ചൂരമാ

ചൂണ് - പും പൊടി.

ചൂൽ - പും മുടി; കടുമ (tenon,
hinge).

ചൂൽഹാ - പും അടുപ്പ്.

ചൂസനാ - സം ഇറുഞ്ചുക (suck);
രസം വലിച്ചെടുക്കുക.

ചൂഹാ - പും എലി; पेट में चूहे
दौड़ना - വളരെ വിശപ്പു
തോന്നുക.

ചൂഹാദാന - പും } എലിക്കെണി;
ചൂഹേദാനി - ങ്കീം } എലിപ്പത്താഴം.

ചേക - പും ചെക്ക് (cheque);
ശരിയ്ക്കും കൃത്യമായും ജോലി
നടക്കുന്നങ്ങോ എന്ന പരി
ശോധിയ്ക്കൽ.

ചേചക - പും വമ്പുരി.

ചേചകര - വിം മുഖത്തു് വമ്പുരി
വരുമ്പതു്.

ചേടക - പും ഭൂതൻ; ഭൂതൻ;
ഇന്ദ്രജാലം.

ചേടി - സ്ത്രീം ഭൂത.

ചേതനാ - സ്ത്രീം ഭാഗ്യം; ചൈതന്യം;
ബോധം; ജ്ഞാനം; സ്വബോധമു
ണ്ടാകുക; ഉണർന്നുണ്ടാകുക; സം
ബോധമുള്ള; അറിയുക.

ചേതാവനി - സ്ത്രീം താക്കീത്; മുന്ന
റിയിപ്പ്; അറിയിപ്പ്; അറിവ്.

ചേപ - പും കുറ; പര; —ദാർ -
കുറയുള്ള; ഒട്ടന.

ചേപന - സം ഒട്ടിക്കുക; ചേർക്കുക.

ചേരാ - പും ചേർ ഭൂതൻ; ശിഷ്യൻ.

ചേരാई - സ്ത്രീം ദാസത; ശിഷ്യത.

ചേരി } സ്ത്രീം ഭൂത; ശിഷ്യ.
ചേരി }

ചേല - പും ശിഷ്യൻ.

ചേലിന } സ്ത്രീം ശിഷ്യ.
ചേലി }

ചേല - സ്ത്രീം പ്രവൃത്തി; മാനസിക
വികാരത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കു
ന്നുള്ള അംഗചലനം; പരി
ശ്രമം; ആശ്രയം; ചേക്ക.

ചേഹ - പും മുഖം; മുൻഭാഗം.

ചേഹകദമീ - സ്ത്രീം ദേം ചേഹകദമീ

ചേക - പും ദേം ചേക

ചേത - പും ചൈതന്യമാസം.

ചേതന്യ - പും ആത്മാവ്; ജ്ഞാനം;
പരബ്രഹ്മം.

ചേതി - സ്ത്രീം ചൈതന്യമാസത്തിൽ

കൊയ്യുന്ന വിളവ്; വിം ചൈ
ത്രമാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു.

ചേന - പും സുഖം; സമാധാനം.

ചേല - പും കീറിയ വിറക്;
വിറക കൊള്ളി.

ചേലി - സ്ത്രീം വിറകിന്റെ നറുങ്ങ്;
ചേലി.

ചോംഗ - പും വല്ല സാധനങ്ങളും
സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി കട
ലാസുകൊണ്ടോ മറ്റോ
ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കഴൽ; മുള
കുറി.

ചോംച - സ്ത്രീം പക്ഷികളുടെ
കൊക്ക.

ചോംഭ - പും സ്ത്രീകളുടെ തലമുടി.

ചോംഭ - പും കണ്ട; നെറി.

ചോംചന - സം നുള്ളി എടുക്കുക;
ചീന്തി എടുക്കുക.

ചോംച - പും ഒരുതരം സുഗന്ധ
ദ്രവ്യം.

ചോംക - പും തവിട്ട്; ധാന്യങ്ങളുടെ
ഉടെ ഉമി.

ചോംച - സ്ത്രീം തീക്ഷ്ണത.

ചോംച - വിം കലപ്പില്ലാത്ത; ശുദ്ധ
മായ; വിശ്വസിക്കാവുന്ന;
മുക്തയുള്ള; ഒരുതരം കുറി.

ചോംഗ - പും ലബാദ കാലദിവസം
ഇറങ്ങിക്കിടക്കുന്നതും മുൻ
ഭാഗം മുഴുവൻ കിടക്കുന്നതും
തുറന്നതുമായ ഒരുതരം
കപ്പായം.

ചോചല - പു. ഹവബാവ യെഴുതുന്ന
ത്തിന്റെ ഉന്മേഷം കൊ
ണ്ടുള്ള വികാരമേഖല.

ചോ - പു. ഫലിതം; വിനോദ
രൂപത്തിലുള്ള പരിഹാസം.

ചോ - ഹി. വാവ മുറിവ്; ചതവ്;
അടി; പരുക്ക.

ചോ - വി. വായല മുറിവേറ;
മുറിവേൽപ്പിക്കുന്ന.

ചോ - ഹി. കൊടുമുടി; ഉച്ചി
ക്കുമ്മ; ശിഖരം — കാ -
എല്ലാത്തിലും വച്ച് ഉത്തമ
മായ.

ചോ - പു. കള്ളൻ.

ചോ - ഹി. പ്രേരണ; വിധി
വാക്യം; സം പ്രേരിപ്പിക്കുക;
സംഭോഗം ചെയ്യുക.

ചോ - പു. ആഗ്രഹം; ഉന്മേഷം.

ചോ - അ. മോഹിക്കുക.

ചോ - ഹി. പന്തലിന്റെ
കാല്; പെരുമ്പറയടിക്കുവാ
നുള്ള കോല്; വെള്ളികൊ
ണ്ടോ സ്വർണ്ണകൊണ്ടോ കെ
ട്ടിച്ച വടി.

ചോ - പു. അകമ്പടിക്കാരൻ;
സേവകൻ.

ചോ - പു. കള്ളൻ; ക്ഷമചോ - മടി
യൻ.

ചോ - പു. വിട്ടിന്റെ പിൻ
ചോ $\left. \begin{array}{l} \text{ദർവാ} \\ \text{ദാർ} \end{array} \right\}$ ഭാഗത്തുള്ള രഹസ്യ
വാതിൽ.

ചോ - പു. കരിഞ്ചന്ത.

ചോ - സം. ദേ. ചുരാന

ചോ - ഹി. മോഷണം; കളവ്.

ചോ - പു. സന്യാസിമാർ ധരി
ക്കുന്ന നീളമുള്ളതും അയഞ്ഞ
തുമായ ഒരു തരം കുപ്പാ
യം.

ചോ - ഹി. റവുക; — ദാമന കാ
സാധ - ഉററബന്ധം.

ചോ - പു. ചൂടന വലിച്ച കടി
യ്ക്കൽ; ഉഗ്രറിക്കടിയ്ക്കൽ.

ചോ - ഹി. ഞെട്ടൽ.

ചോ - അ. ഞെട്ടുക; അമ്പര
ക്കുക.

ചോ - അ. കണ്ണമങ്ങുക; സം
കണ്ണ മങ്ങിക്കുക.

ചോ - ഹി. കണ്ണമങ്ങൽ; തിള
ങ്ങൽ.

ചോ - പു. ദേ. ചവർ

ചോ - വി. നാല്.

ചോ - പു. ചതുരത്തിലുള്ള തറ;
തിണ്ണ; പട്ടണമദ്ധ്യത്തിലുള്ള
അങ്ങാടി; നാലും കൂടിയ
വഴി; മണ്ഡപം; നടുമുറം.

ചോ - ഹി. കരിച്ച ചാട്ടം.

ചോ - വി. ജാഗ്രതയോടുകൂടിയ;
അമ്പരന്ന.

ചോ - വി. ജാഗ്രതയോടുകൂടിയ;
ശരിയായ; പൂർണ്ണമായ.

ചോ - ഹി. ജാഗ്രത.

ചീക - പു. ചതുരക്കല്ലു; 'ചപ്പാ
ത്തി' - ചതുരനായുള്ള പലക
അല്ലെങ്കിൽ കല്ലു; അടുക്കള;
മാണകം കൊണ്ടു മെഴുകൽ.

ചീകി - ളീം ഇറിയുറയായുള്ള
പലക; നാലുകാലുള്ളതും
ചതുരനായുള്ളതും ആസ
നം; പീഠം; താവളം; മണ്ഡ
പത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശന
ഭാരം; പാറാവു; നിവേ
ദ്യം; —**ദേന** - പാറാവു
നില്ക്കുക.

ചീകിദാ - പു. പാറാവുകാരൻ.

ചീകിദാരി - ളീം പാറാവു
നില്ക്കൽ; കാവൽ.

ചീകോ } വി. നാലു മൂലയുള്ള;
ചീകോ } ചതുരത്തിലുള്ള.
ചീകോ }

ചീഖ - ളീം കട്ടിള.

ചീഖ - പു. കണ്ണാടി വൃം;
ഘ്രയിം.

ചീഖ് - പു. നാലുദിക്കുകളും;
ഭൂമണ്ഡലം; ക്രിം നാലുഭാഗ
ത്തും.

ചീഖ് - വി. ദേം ചീകോ

ചീഗാ - പു. വടികൊണ്ടുള്ള
ഒരുതരം പന്തുകളി (ഹാക്കി);
പെരുമ്പറയടിയ്ക്കു വാനുള്ള
കോൽ.

ചീഗി - ക്രിം നാലുഭാഗത്തും.

ചീഗു - വി. നാലിരട്ടി; മന

ചീഗു - ഉത്സാഹം വർദ്ധി
യ്ക്കുക; ധൈര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

ചീഗി - വി. നാലുകോണുള്ള.

ചീ - വി. വീതിയുള്ള.

ചീ } ളീം വീതി.
ചീ }

ചീ - പു. ദേം ചവുത

ചീ - ളീം ചതുർ; മഹാരാജ്യ
ക്കാർ അധീനരാജ്യങ്ങളിൽ
നിന്നും പിരിച്ചിരുന്ന നികുതി;
നാലിലൊന്നും; വി. നാലാ
മത്തെ.

ചീ - വി. നാലാമത്തെ.

ചീ - ളീം നാലിലൊരുഭാഗം.

ചീ - പു. നാലു ദിവസങ്ങൾ
പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പനി;
നാലിലൊരു ഭാഗത്തിന്റെ
അവകാശി.

ചീ - പു. ചതുർഗി.

ചീ - പു. സമുദായത്തിലെ
പ്രധാനി; ഉത്തരേന്ത്യയിലെ
ഒരു ജാതി.

ചീ - വി. നശിച്ചു; നാലുഭാഗ
വും തുറന്നു.

ചീ - പു. ഒരുതരം ചുരുക്കി.

ചീ - പു. നാലുംകൂടിയ വഴി.

ചീ } വി. നാലു വശമുള്ള.
ചീ }

ചീ - ളീം പതിനാറു മാത്ര
യുള്ള ഒരു ഹിന്ദിവൃത്തം;
കട്ടിൽ.

ചിപാട് - പു. ഭേ. ചിപാല

ചിപാല - പു. നാലുപാലിമഗം.

ചിപാല - പു. പന്തൽ ; ഭേതരം പല്ലക്കം.

ചിപാല - വി. നാലു പാലുകളുള്ള വാൾ (കത്തി).

ചിപേരി } ക്രി. നാലുപാടം.
ചിപേരി }

ചിപേരി - ക്രി. ഭേതരം കപ്പായം.

ചിപേരി - വി. നാലുഭാഗത്തുള്ള.

ചിപേരി - ക്രി. നാലുഭാഗത്തുനിന്നു മടിയുന്ന കാരറ്റു; കിംവ ഭേത.

ചിപേരി } വി. നാലു നിലയുള്ള
ചിപേരി } (കെട്ടിടം).

ചിപേരി } വി. നാലു വശത്തേക്കു
ചിപേരി } നാലു മുഖമുള്ള.

ചിപേരി - ക്രി. നാലു കൂടിയ പാത.

ചിപേരി - വി. സമനിരപ്പായ.

ചിപേരി - പു. ഭേ. ചിപേരി

ചിപേരി - പു. തിണ്ണ; മണ്ഡപം ; തറ.

ചിപേരി - പു. ഭേ. ചിപേരി

ചിപേരി - പു. അരിമാവു.

ചിപേരി - പു. മോഷണം.

ചിപേരി - ക്രി. ഭേതരം ചെടി.

ചിപേരി - പു. നാലുഗുലം.

ചിപേരി - പു. ഭേ. ചിപേരി

ചിപേരി } പു. നാലു ഭാഗത്തു
ചിപേരി } അങ്ങാടിയുള്ള സ്ഥലം ;
നാലു കൂടിയ പാത.

ചിപേരി - ക്രി. നാലു ഭാഗത്തുള്ള അതിർ.

ചിപേരി - വി. നാലുഭാഗത്തുള്ള ; നാലു ഭാഗത്തുള്ള.

ചിപേരി - വി. തെറിയ ; ഇളകിയ.

ഭ

ഭാഗ - പു. മടിയടം.

ഭാഗ - വി. ഒരു കയ്യിന്മേൽ ആറു വിരലുകളുള്ള.

ഭാഗ - ക്രി. മറിയത്തു വേർപെടുക ; കൂട്ടുക ; അകലുക ; വൃത്തിയാക്കുക.

ഭാഗ - ക്രി. മറിയത്തു ; തിര
ഭാഗ - ക്രി. മറിയത്തു ; തിര

ഭാഗ - പു. വേദം ; പദ്യങ്ങളുടെ വൃത്തം ; ബന്ധനം ; ആഗ്രഹം ; കപടം ; സമൂഹം.

ഭാഗ - പു. ഭാരം കയറാനുള്ള കാളവണ്ടി.

ഭാഗ - ക്രി. തൃപ്തിപ്പെടുക ; ആശ്ചര്യപ്പെടുക ; ബുദ്ധിമുട്ടുക.

ഭാഗ - ക്രി. തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക ; ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുക ; ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക.

ഭാഗ - ക്രി. ആരെണ്ണമടങ്ങിയതും ; ബോധം ; — ഭാഗ - യെയും ക്ഷയിക്കുക ; — പാ - കപടത്തരം.

ഭാഗ - പു. പിഞ്ചുപൈതൽ ; ഭാഗം.

ജഗരി - ജിം പെൺ കോലാട്ട്.

ജഗുനി - ജിം ചെറുവിരൽ.

ജജിയാ - ജിം മോരു അളക്കുവാ
നുള്ള പാത്രം.

ജജുർ | പും ചുണ്ടേലി (musk
ജജുർ | rat); കയ്യിൽ ധരി
ക്കുന്ന രക്ഷ; എലിവാണം.

ജജനാ - ജം ശോഭിക്കുക;
യുക്തമായി തോന്നുക;
ആകർഷകമാകുക.

ജജാ - പും ബാൽക്കണി; തൂവാ
ലപ്പലക.

ജജേദാർ - വിം വക്ക പരന്ന
(ഹാറ്റുപോലെ).

ജടകനാ - ജം വഴുതിപ്പോകുക;
തെറിപ്പോകുക; തനിയെ
സഞ്ചരിക്കുക; ചാടിപ്പോ
കുക; നിയന്ത്രണത്തിൽ നി
ന്നും വിട്ടുപോകുക.

ജടകനാ - ജം തെറിക്കുക; കത
റുക; കെട്ടഴിക്കുക.

ജടപടാനാ - ജം പടയുക; വ്യാക
ലപ്പെടുക.

ജടപടി - ജിം പരിഭ്രമം; വ്യാക
ലത; അതിയായ ഉല്ലാസം.

ജട്കി - ജിം ഒരു സേറിന്റെ
പതിനാറിലൊരു ഭാഗം
തൂക്കം; രണ്ടു ഔൺസ്;
—ജ - വളരെ കുറച്ച്.

ജടാ - ജിം ശോഭ; ഇടി മിന്നൽ;
തിളക്കം; പ്രകാശം.

ജടേൽ - വിം ദേം ചാലാക

ജട - ജിം ഷഷ്ടി.

ജടാ - വിം ജടവ് ആറാമത്തെ;

ജടേ ജമാസേ - ജാഗ്രൂപ്തം.

ജടി - ജിം ജനിച്ച ആറാം ദിവ
സം നടത്തുന്ന ഒരു കർമ്മം;

—का दूध याद आना - എല്ലാ

സുഖവും മറന്നു പോകുക;

വളരെ വ്യാകലനാകുക;

വളരെ വിഷമത്തിലാകുക.

ജടു - പും കമ്പി; വടി; കോൽ.

ജടു - പും കാലിലിടുന്ന ഒരു
ആരേണം; തള; വിം ഒറ്റ
യായ.

ജദ്യു - പും ദോരപാലകൻ.

ജടു - ജിം മുഹമ്മദിയ മഹാത്മാ
ക്കളുടെ സമാധിസ്ഥലത്തു്
കത്തുന്ന കൊടി; വടി;

—बरदार - വില്ലക്കാരൻ;

അകമ്പടി സേവകൻ.

ജത - ജിം മച്ച്; തട്ട്; മേൽ
ക്കട്ടി; ടെറസ്സ്; ക്രിം ഉള്ള
പ്പോൾ; ഇരിയ്ക്കു; പും
ക്ഷതം.

ജതനാ - പും കാലക്കട.

ജതനാർ - വിം പന്തലിച്ചു നില്ക്കുന്ന
ശാഖകളോടുകൂടിയ (മരം).

ജതരി - ജിം കട; സമാധി;
മണ്ഡപം; പാരച്ചുട്ട്; കൂൺ.

ജ്ഞിയാ - ജിം മാറിടം.

ജതിയാന - **സം** മാറോടണയ്ക്കുക.

ജതീസാ - **വിം** സമത്വമായ ;
പ്രായം തികഞ്ഞ ; യുത്ത്
നായ ; — **പന** - യുത്ത്.

ജതാ - **പും** നേരിട്ടതും ; കട.

ജന്മ - **പും** കട ; വെൺകൊററ
ക്കട ; — **പതി** - രാജാവു ;
— **ജാഹ്** - രക്ഷ ; ശരണം ;
ആശ്രയം ; — **മംഗ** - അരാജ
കത ; വൈധവ്യം.

ജന്മക - **പും** കൂടെ ; ശീലക്കട ;
മണ്ഡപം ; തേനിച്ചക്കൂട്.

ജന്മി - **വിം** കടയോടുകൂടിയ ; **പും**
ക്ഷത്രിയൻ ; കട ; ക്ഷരകൻ.

ജദ്) **പും** മുടി ; അടപ്പ് ;
ജദന) ചിറക് ; ഇല.

ജദാമ - **പും** കാലണയുടെ നാലി
ലൊരു ഭാഗം.

ജദ്യ - **പും** ഒളിപ്പ് ; ചതി ; കപ
ടം.

ജദ്യീ - **വിം** കൃത്രിമവേഷം ധരിച്ചു ;
വ്യാജമായ ; കപടമുള്ള.

ജന - **പും** ജ്ഞ നിമിഷം ; ക്ഷണം.

ജനകനാ - **അം** ചൂടുപിടിച്ച ലോഹ
ത്തിൽനിന്ന് വെള്ളത്തുള്ളി
കൾ 'ഇശ്ശ' എന്ന ശബ്ദ
ത്തോടുകൂടി വററിയ്പോകുക ;
അമ്പരന്നോടുക.

ജനകമനക - **ജിം** ആഭരണങ്ങൾ
തമ്മിൽ ചൂട്ടിച്ചോടുന്ന
ശബ്ദം ; ആഡംബരം.

ജനകാനാ - **സം** തെട്ടിയ്ക്കുക ; വ
റിയ്ക്കുക ; കുറയ്ക്കുക.

ജനജനാനാ - **അം** ദേം ജനകനാ

ജനദാ - **ജിം** രാത്രി.

ജനന-മനന - **പും** തിളച്ചു കിടക്കുന്ന
എണ്ണ, നെയ്യ് മുതലായതിൽ
ജലമയമുള്ള എന്തെങ്കിലും
വീണാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.

ജനനാ - **അം** അരിയ്ക്കപ്പെടുക ;
വഴക്കിടിയ്ക്കുക ; **ഗഹ്വരീ** ജനനാ -
യോജിപ്പുണ്ടാകുക ; ഗാഢ
മൈത്രിയുണ്ടാകുക.

ജന്മ - **വിം** മറയ്ക്കപ്പെട്ട ; **പും** തീയി
ലിട്ടു പഴുപ്പിച്ച ലോഹത്തി
ന്മേൽ വെള്ളം മുതലായതു
വീണാലുള്ള ശബ്ദം ; ഏകാ
ന്തസ്ഥലം.

ജപ - **ജിം** വെള്ളത്തുള്ളികൾ
താഴെ വീഴുമ്പോഴുള്ള ശബ്ദം ;
വെള്ളത്തിൽ എന്തെങ്കിലും
വീണാലുള്ള ശബ്ദം.

ജപകനാ - **സം** വാളുകൊണ്ടു വെട്ടി
മറിയ്ക്കുക.

ജപജപാ - **പും** 'അപ്' 'അപ്'
എന്ന ശബ്ദം.

ജപജപാനാ - **അം** വെള്ളത്തിൽ
കയ്യും കാലുമടിച്ച തുടിയ്ക്കുക ;
സം വെള്ളത്തിലിട്ടു 'അപ്'
'അപ്' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക.

ജപദ് - **പും** വണ്ടു.

ഉപനാ - അം അച്ചടിക്കപ്പെടുക;
അടയ്ക്കപ്പെടുക; ഒളിക്കുക.

ഉപരബ്ദ - വിം പുരമേയുന്നവ
നായ; വീടും കടിയുമുള്ള.

ഉപരി - ഖീം കടിൽ.

ഉപവാനാ - സം ദേം ഉപാനാ

ഉപാദ് - ഖീം അച്ചടി; അച്ചടി
യ്ക്കൽ; അച്ചടിയിലി.

ഉപാകാ - പും വല്ല സ്വായനവും
വെള്ളത്തിൽ വീഴുന്നോടുക
കുന്ന ശബ്ദം; ശക്തിയോടു
കൂടി തെറിപ്പിക്കുന്ന വെള്ള
ത്തുള്ളികൾ.

ഉപാനാ - സം അച്ചടിപ്പിക്കുക;
ഒളിപ്പിക്കുക; (വയൽ) നന
യ്ക്കുക.

ഉപ്വ - പും ആറുവരിയുള്ള ഹിന്ദി
യിലെ ഒരു മാത്രാവൃത്തം.

ഉപ്വര - പും വയ്ക്കാൽ, ഓല മുത
ലായതുകൊണ്ട് മേഞ്ഞിട്ടുള്ള
മേൽപ്പുറ; മഴവെള്ളം കെട്ടി
ക്കിടക്കുന്ന കണ്ണ് (കുളം).

ഉപ്വദാ - പും കൊട്ട; കൂട.

ഉപ്വദാതി - ഖീം അഴകു; സുന്ദര
മായ ആകൃതി.

ഉപ്വനാ - അം ശോഭയുള്ളതാകുക.

ഉപ്വീലാ - വിം അഴകുള്ള; ശോഭ
യുള്ള.

ഉപ - ഖീം ചിലമ്പിന്റെ ശബ്ദം;
മഴ പെയ്യുന്ന ശബ്ദം.

ഉപകനാ - അം കിലുങ്ങുക; ശോഭി
യ്ക്കുക.

ഉപകമാനാ - അം 'മമ' 'മമ'
എന്ന ശബ്ദമുണ്ടാകുക.

ഉപാ - ഖീം ദേം ക്ഷമാ

ഉപ - പും ക്ഷയ ക്ഷയം; നാശം.

ഉപ്വരാനാ - അം നീറലുണ്ടാകുക;
എരിച്ചുലുണ്ടാകുക.

ഉപ്വനാ - അം ചോരക; ഇററീററ
വീഴുക; ഉളുക്ക (ooze); സം
ചതിയ്ക്കുക; മയക്കുക.

ഉപ്വഹാ - വിം തുങ്ങിയ ശരീര
ത്തോടുകൂടിയ; വേഗതയുള്ള;
ഘനം കുറഞ്ഞ.

ഉപാ - പും കാലിൽ ധരിയ്ക്കുന്ന
ഒരു ആഭരണം; മാല; ച
ങ്ങല; ചരട്ട്; കയർ.

ഉപ്വദാ വിം ഒററയായ; കൂടുക
ഉപ്വദാ വിം റിപ്പാത്ത.

ഉപ്വ - പും ചരൽക്കല്ലു; ചെറിയ
വെടിയുണ്ട (a small
shot).

ഉപ - പും ചതി; കപടം.

ഉപക } ഖീം കവിഞ്ഞൊഴുകൽ;
ഉപകന } തുളുവൽ; സ്പർശണം.

ഉപകനാ - അം കവിഞ്ഞൊഴുകുക;
തുളുവുക.

ഉപകാനാ - സം തുളുനിയ്ക്കുക;
സ്പർശിപ്പിക്കുക.

ഉപ്വദ - പും കപടത്തം.

ഉൾക്കലാനാ - അം , മൽ മൽ ' ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; വെള്ളം മുതലായവ കരേഴ്ശയായി വീഴുക.

ഉൾകുറ്റ - പും ദേം ഉൾകുറ്റ

ഉൾനാ - സം ചതിയ്ക്കുക ; വഞ്ചിയ്ക്കുക ; ളീം വഞ്ചന ; ചതി.

ഉൾനി - ളീം അരിപ്പ.

ഉൾനാ - ളീം കരിച്ചു ചാട്ടം.

ഉൾനാ - ളീം കാപട്യം.

ഉൾനാ - സം വഞ്ചിപ്പിയ്ക്കുക ; ചതിപ്പിയ്ക്കുക.

ഉൾനാ വിം വഞ്ചിയ്ക്കുന്ന ; ചതിക്കുന്ന.

ഉൾനാ - പും ഉൾനാ മോതിരം ; വളം ; വളയം.

ഉൾനാ - വിം വൃത്തത്തിലുള്ള ; വട്ടപ്പള്ളികളുള്ള.

ഉൾനാ - പും കണ്ഠം ; പന്നിക്കുട്ടി.

ഉൾനാ - പും മൃഗങ്ങളുടെ കട്ടി ; മുരിക്കുട്ടി ; കാലിന്റെ ഉപ്പുകുറി ; (heel).

ഉൾനാ - ളീം പാമേച്ചിൽ ; പുരമേയുന്നതിനുള്ള കൂലി.

ഉൾനാ - സം പുരമേയിയ്ക്കുക.

ഉൾനാ - ളീം ശോഭ ; സൗന്ദര്യം ; കാന്തി ; പ്രഭ.

ഉൾനാ - അം ചിന്നിച്ചിതുക ; പരക്കുക ; (പ്രകാശം) വ്യാപിയ്ക്കുക.

ഉൾനാ - സം ചിതറിയ്ക്കുക ; പരത്തുക ; തട്ടിയ്ക്കുക ; അം വ്യാപിയ്ക്കുക ; പരക്കുക.

ഉൾനാ - വിം ദേം ഉൾനാ

ഉൾനാ - വിം ആറുവീര്യമുള്ള.

ഉൾനാ - ളീം മുറിയ്ക്കൽ ; കന്തിയ്ക്കൽ ; മുറിച്ചുകുടഞ്ഞ നിരപയോഗ വസ്തു ; മദ്യം.

ഉൾനാ - സം മുറിയ്ക്കുക ; കന്തിയ്ക്കുക ; പാറുക ; കൊഴിയ്ക്കുക ; അഴക്കുക ; കളഞ്ഞു വൃത്തിയാക്കുക.

ഉൾനാ - ളീം മൃഗങ്ങളുടെ കാലു കെട്ടുവാനുള്ള കയർ.

ഉൾനാ - സം കെട്ടുക ; വരിയുക ; മൃഗങ്ങളുടെ പിൻകാലുകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടുക ; പേർ ഉൾനാ - തടഞ്ഞു നിത്തുക.

ഉൾനാ - പും മൃഗങ്ങളുടെ കണ്ഠം ; ബാലൻ.

ഉൾനാ - ളീം തണൽ ; നിഴൽ ; അഭയസ്ഥാനം ; പ്രതിബിംബം ; —നീർ - വെൺകൊററക്കുട ; കണ്ണാടി : —മേം ഹോനാ - മറയുക.

ഉൾനാ - ളീം ആഗ്രഹപൂർത്തി ; (കൂലിക്കാരുടെ) ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണം ; മുത്താഴം ; മത്തു.

ഉൾനാ - അം ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുക ; ലഹരികൊണ്ടു മത്തനാകുക ; അമ്പരക്കുക.

ജാഗ - പും ആൺ കോലാട്ട്.

ജാഗല - പും ആൺ കോലാട്ട് ;
ആട്ടിൻ തോൽ കൊണ്ടുണ്ടാ
ക്കിയ സാധനം ; ജിം സ്രീ
കൾ കാലിൽ ധരിക്കുന്ന ഒരു
ആരേണം.

ജാള - ജിം മോൽ.

ജാജ - പും മുറം ; മേൽപ്പുറ ;
ബാൽക്കണി ; അലങ്കരിക്കൽ ;
പുരമേച്ചിൽ.

ജാജന - പും വസ്ത്രം ; ജിം മേൽ
പ്പുറ ; പുരമേയൽ ; പാദ
രോഗം ; —भोजन - ഭക്ഷണ
വും വസ്ത്രവും.

ജാജനാ - ജം ശോഭിക്കുക ;
നന്നായിത്തോന്നുക ; പുരമേ
യുക.

ജാതാ - പും ശീലക്കട ; ക്രൂണം.

ജാതീ - ജിം ഹൃദയം ; മുഖ ;
മാറിടം ; സാഹസം ;

—घड़कना - ഹൃദയം തുടിക്കുക ; —पर पत्थर रखना -
കഷ്ടം സഹിക്കുക ; —पर मूँगा
या कोदो दलना - കഷ്ടപ്പെടു
ത്തുക ; ദുഃഖിപ്പിക്കുക ; —पर
साँप छोटना - അസഹ്യമായ
വേദനയുണ്ടാകുക ; ഇരച്ചു
കൊണ്ട് അസഹ്യതയുണ്ടാ
കുക ; —से लगाना ആലിം
ഗനം ചെയ്യുക ; —जलना -

ദുഃഖിക്കുക ; —ठंडी होना -
മനശ്ശാന്തി കിട്ടുക.

ജാത്ര - പും ശിഷ്യൻ ; വിദ്യാർത്ഥി ;
—वृत्ति - വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു്
ലഭിക്കുന്ന സഹായധനം ;
സ്റ്റോളൻ ; .

ജാത്രിയ - പും ജാത്രിവാസ വിദ്യാ
ർത്ഥികളുടെ താമസസ്ഥലം.

ജാന - ജിം മേൽപ്പുറ.

ജാനനാ - സം അരിക്കുക ; പരി
ശോധിക്കുക ; അന്വേഷി
ക്കുക ; നല്ലതും ചീത്തയും
വേർതിരിക്കുക ; ഗവേഷണം
നടത്തുക ; കെട്ടുക.

ജാനബീന - ജിം അന്വേഷണം ;
പരിശോധന ; ഗവേഷണം.

ജാനാ - സം അടയ്ക്കുക ; മറയ്ക്കുക ;
പറത്തുക ; വിരിക്കുക ; പുറ
മേയുക ; ജം പരക്കുക.

ജാപ - ജിം മുദ്ര ; അച്ചു ; അടയാളം ;
—लगाना - മുദ്രവയ്ക്കുക.

ജാപനാ - സം അച്ചടിക്കുക ; മുദ്ര
കുത്തുക.

ജാപാ - പും അച്ചടി ; അച്ചു ;
മുന്നറിയിപ്പു കൂടാതെയുള്ള
ആക്രമണം ; മുദ്ര ; —खाना -
അച്ചടക്കം.

ജാഗ - ജിം ഇരുട്ട് ; നിഴൽ ;
തണൽ ; പ്രതിബിംബം ;
അനുകരണം ; പകർപ്പ് ;
കാത്തി ; രക്ഷണം.

ജാപാപഥ - പും ആകാശഗംഗ.

ജാപാവാദ് - പും അ വ്യ ക്ക മോ
അജ്ഞാതമോ ആയ ഒന്നിനെ
വിഷയീകരിച്ച് അതിൽ
പ്രണയ വിരഹാദി ഭാവ
ങ്ങളെ ആരോപിക്കുന്ന ഒരു
കവിതാ സമ്പ്രദായം.

ജാർ - പും ചാരം ; ക്ഷാരം.

ജാല - ജിം മരത്തോൽ ; തൊലി.

ജാലതീ - ജിം മരവിരി ; ചണം
കൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രം.

ജാലനാ - സം അറിയുക ; അറിപ്പ
പോലെ ദ്വാരമുള്ളതാക്കുക.

ജാലാ - പും തോൽ ; പൊള്ളം ;
പോളൻ.

ജാലിനി - ജിം പട്ടാളത്താവളം ;
മേൽപ്പുറ ; പാളയം.

ജിഗുനീ - ജിം ദേം ജിഗുനീ

ജിജ്ജാ - വിം അധികം ആശമി
ല്ലാത്ത.

ജിജ്ജരപന } പും നീചത ; നിസ്സാ
ജിജ്ജരപന } രത.

ജിജ്ജരാ - വിം ഓജാ നിസ്സാരമായ.

ജിജ്ജനാ - അം ക്ഷീണിക്കുക ; കുറ
യുക.

ജിജ്ജകനാ - അം വ്യാപിക്കുക ;
ചിതറി വീഴുക ; വിതറപ്പെ
ടുക ; (പ്രകാശം) പരക്കുക ;
സം വിതറുക.

ജിജ്ജകനീ - ജിം ദേം ജിജ്ജകനീ

ജിജ്ജകനാ - സം നാലുവശവും
വ്യാപിപ്പിക്കുക ; വിതറുക.

ജിജ്ജകനാ - സം തളിക്കുക.

ജിജ്ജകവാനാ } സം തളിപ്പിക്കുക.
ജിജ്ജകനാ }

ജിജ്ജകാവ - പും ജിജ്ജക തളിക്കൽ.

ജിജ്ജനാ - അം ആരംഭിക്കുക.

ജിജ്ജതാനാ - അം ചിതറുക ; സം
ചിതറിക്കുക ; വിതറുക.

ജിജ്ജനാ - അം തുളയുക ; പരക്ക
പറുക.

ജിജ്ജവാനാ } സം തുളപ്പിക്കുക.
ജിജ്ജനാ }

ജിജ്ജ - പും ക്ഷണ ക്ഷണം ; നിമിഷം.

ജിജ്ജക - ക്രിം ഒരു ക്ഷണനേരം.

ജിജ്ജകനാ - സം മൂക്കു ചീറുക.

ജിജ്ജനാ - അം തട്ടിപ്പറിക്കപ്പെടുക.

ജിജ്ജവാനാ } സം തട്ടിപ്പറിപ്പിക്കുക.
ജിജ്ജനാ }

ജിജ്ജനാർ } ജിം വൃദ്ധിചാരിണി.
ജിജ്ജനാൽ }

ജിജ്ജ - വിം വേർപെട്ടു ; —മിജ്ജ -
ചിന്നിച്ചിതറിയ ; ഒടിഞ്ഞ.

ജിജ്ജകലീ - ജിം ശൈലി ; പല്ലി.

ജിജ്ജനാ - അം ഒളിയുക ; മറയുക ;
താഴ്ന്നിറങ്ങുക.

ജിപാ-ജിപി - ക്രിം മറഞ്ഞുകൊണ്ടു്.

ജിപാനാ - സം മറയ്ക്കുക ; ഒളിക്കുക.

ജിപാ റുസ്തമ - പും കാഴ്ചയിൽ സാധു
വാണെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ
വീരനായ.

ജിവാവ - പും ഭളിയുൽ ; മറയുൽ.

ജിമാ - ഖീം ഷമാ മാപ്പ് ; ക്ഷമ.

ജിയാ - ഖീം വൊവൊപ്പട്ട വസ്തു ;
അഴക്കം ; മലം.

ജിരകനാ - സം ദേം ജിടുകനാ

ജിരകാ - പും കായ്ക്കളുടെ പുറം
തൊലി ; തൊണ്ട.

ജിരനാ - അം തൊലി ഉറിയുക.

ജിരീരി - ഖീം ദേം അവലാ

ജീക - ഖീം തുമ്മൽ : — ജോനാ -
ദണ്ഡകനം കാണുക.

ജീകനാ - അം തുമ്മുക ; ജീകതെ-ജീകതെ

നാക കാടനാ - ചെറിയ ചെറിയ
തെറുകൾക്കു കൂടി ശിക്ഷ
കൊടുക്കുക.

ജീകാ - പും ഉറി ; ഉഴഞ്ഞാൽ.

ജീട - ഖീം ചെറിയ തുള്ളി ; ചി
ത്രവേലകളുള്ള വസ്ത്രം.

ജീടനാ - സം ദേം ജിതരാനാ

ജീടാ - പും വെള്ളത്തുള്ളി ; മഴ
ച്ചാരൽ ; കണം ; പുളി.

ജീകാ - പും ഉറി ; വലയിട്ട ജനൽ.

ജീളാലേദര - ഖീം കഷ്ടകാലം ;
ഭയനീയസ്ഥിതി.

ജീജനാ - അം തേയ്യാനം വരുക ;
കറയുക ; ക്ഷയിക്കുക.

ജീതീജാന - വിം ചിന്നഭിന്നമായ.

ജീദാ - വിം മെലിഞ്ഞ ; ദോര
മുള്ള ; തുടയടപ്പിച്ചിറുന്ന
(തൂണി).

ജീന - വിം ക്ഷീണിച്ച.

ജീനനാ - സം തട്ടിപ്പറിക്കുക ;
അപഹരിക്കുക.

ജീനാഖസോടി } ഖീം തട്ടിപ്പറി ; ക
ജീനാ-ജീനീ } വച്ച് ; അപഹരണം ;
ജീനാ-ജപടി } കൊള്ള.

ജീപ - ഖീം പുളി ; അടയാളം ;
ചൂണ്ടക്കോൽ ; പവിഴം ; വിം
വേഗതയുള്ള.

ജീപനാ - സം ചൂണ്ടയിട്ട പിടി
യ്ക്കുക.

ജീപി - പും വസ്ത്രങ്ങളിൽ അച്ചിട്ട
നവൻ.

ജീമി - ഖീം ഫലി പയറു വസ്ത്ര
ത്തിൽപ്പെട്ട കായ്.

ജീരനാ - സം തൊലി ഉറിയുക ;
ചൊറിയുക (ചേന, ചേമ്പ്
മുതലായത് കഴിയ്ക്കുമ്പോളു
ണ്ടാകുന്ന ചൊരിച്ചിൽ).

ജീര - പും ചെറിയ കഴി ; വെ
ള്ളം തേവി കഴിയ്ക്കുവാൻ
കിണറിന്റെ അടുത്തു കെ
ട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന തുളം.

ജുജുത - ഖീം തിണ്ടൽ.

ജുജാനാ - സം തൊടുവിക്കുക.

ജുജുത - ഖീം തൊട്ടാവടി.

ജുജി - ഖീം ചെറിയ കഴൽ ;
കുനിൽ (funnal) ; താൽ ;
പുറംചിട്ടയിൽ തിരിയി
ടുന്ന നാളം.

ജുജുണ്ടര - പും ദേം ജുജുണ്ടര

കൂടകാരാ - പും മുക്കി; വിടുതൽ.

കൂടനാ - അം ദേം കൂടനാ

കൂടപന - പും ചെറുപ്പം; ബാല്യം.

കൂടാई - സ്ത്രീം ലഘുതപം.

കൂടാനാ - സം ദേം കൂടാനാ

കൂടാ - വിം ഏകാകിയായ; ബന്ധിയുപേടാത്ത.

കൂട്ടി - സ്ത്രീം ഒഴിവു; കല്പന ദിവസം; അവധി; പോകവാനുള്ള അനുമതി; മുക്കി.

കൂട്ടുവാനാ - സം വിടുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക.

കൂട്ടാനാ - സം വിടുവിക്കുക.

കൂട്ടിഹാ - പും അയിത്തക്കാരൻ.

കൂപ്പനാ - അം ദേം കൂപ്പനാ

കൂപ്പാനാ - സം ദേം കൂപ്പാനാ

കൂരാ - പും കത്തി.

കൂരി - സ്ത്രീം പേനാക്കത്തി.

കൂലാനാ } സം തൊടുവിക്കുക.
കൂലാനാ }

കൂലാരാ - പും ഇത്തപ്രസം.

കൂള { വിം ഒഴിഞ്ഞ; നിർന്ന
കൂള } നായ; നിസ്സാരമായ.

കൂലാകൂത - സ്ത്രീം അയിത്തം.

കൂട്മുട് - സ്ത്രീം തൊട്ടുവാടി.

കൂട - സ്ത്രീം ഒഴിവു; വിടുതൽ; ഇളവ് (exemption); വിടു പോകൽ.

കൂടനാ - അം വിടുവാൻ; മോചിപ്പിക്കുക; വേർപെടുക; പുറപ്പെടുക; വേലയിൽ നിന്നും

പിരിച്ചുവിടുക; ശരീര കൂടനാ - മരിക്കുക.

കൂത - സ്ത്രീം തൊടൽ; തീണ്ടൽ; —കാര രോഗ - സാംക്രമിക രോഗം.

കൂനാ - സം തൊടുക; പുതുക.

കൂനാ - സം മറയ്ക്കുക; ചുറ്റിവയ്ക്കുക; തടയുക.

കൂക - പും ദ്വാരം; വളത്തു മൃഗം.

കൂട - സ്ത്രീം ഉപദ്രവിക്കൽ; അരിശപ്പെടുത്തൽ; ആരംഭിക്കൽ.

കൂട്വാനി } സ്ത്രീം ഉപദ്രവിക്കൽ;
കൂട്വാനി } അരിശപ്പെടുത്തൽ.

കൂടനാ - സം ഉപദ്രവിക്കുക; പറഞ്ഞിളക്കുക; ദേവസ്വപ്പെടുത്തുക; ആരംഭിക്കുക.

കൂട - പും ദ്വാരം; മുറിക്കൽ; വിനാശം.

കൂടനാ - സം തുളയ്ക്കുക.

കൂനാ - പും തൈതകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരുതരം പലഹാരം.

കൂനി - സ്ത്രീം തമസ്; കല്ലുളി.

കൂരി - സ്ത്രീം പെൺ കോലാട്.

കൂവ - പും മുറിവു; വ്രണം.

കൂവനാ - സ്ത്രീം പനങ്കുളു; സം മുറിക്കുക; അടയാളപ്പെടുത്തുക; എറിയുക.

കൂഹ - പും നാശം; മുറിക്കൽ; വിം ഖണ്ഡിതമായ; നഷ്ടമായ; സ്ത്രീം പൊടി.

ജൈ - പും മോടിപിടിപ്പിച്ചവൻ ;

പരിഷ്കാരി ; —ജ്വീലാ - പച്ച
പരിഷ്കാരി.

ജൈ - പും ദേം ജൈ

ജ്വൈന - സം ദേം ജ്വൈന

ജ്വൈന } പും (നീചാത്മത്തിൽ)

ജ്വൈന } ചെറുക്കൻ ; ആൺകുട്ടി.

ജ്വൈ - വിം ചെറിയ ; —ജ്വൈ -

സാധാരണമായ ; ജ്വൈ ഇലാ-

യച്ചി - വെളുത്ത ഏലക്കായ് ;

ജ്വൈ ഹാജിരി - (വെള്ള കോ

രടെ) രാവിലത്തെ ലഘു

ഭക്ഷണം.

ജ്വൈ - ജ്വൈ നീചത ; ലഘുതപം.

ജ്വൈ - ജ്വൈ ബന്ധം വിടൽ.

ജ്വൈ - സം വിടുക ; ഉപേക്ഷി

യ്ക്കുക ; ജ്വൈ - ഒഴിച്ചു.

ജ്വൈ - ജ്വൈ ജ്വൈ ഭൂമി.

ജ്വൈ - പും ചായം ; വാണിഷ് ;

വാണിഷ്തേയ്യൻ ; അടി ;

—ജ്വൈ - വെള്ള പുശൽ ;

ചായം തേയ്ക്കൽ ; ദോഷാദി

കൾ മറച്ചു വെയ്ക്കൽ.

ജ്വൈ - സം പുതുക്ക ; മുടുക.

ജ്വൈ - പും ജ്വൈ ക്ഷോഭം.

ജ്വൈ - പും അററം ; അതിർ ; ജ്വൈ

ജ്വൈ - ആദിയും അന്തവും.

ജ്വൈ - സം ഉരിയ്ക്കുക ; ചുരണ്ടുക.

ജ്വൈ - പും സ്നേഹം ; ദയ.

ജ്വൈ - ജ്വൈ കടുക്കു വറുക്കൽ.

ജ്വൈ - സം കടുക്കു വറുക്കുക ;

അടിയ്ക്കാനോടിവരുക.

ജ്വൈ - ജ്വൈ തുളിക്കുളിയ്ക്കുക.

ജ്വൈ - പും മൃഗത്തിന്റെ കട്ടി.

ജ്വൈ - ജ്വൈ ചെറിയ കൂടാരം.

ജ

ജ്വൈ - ജ്വൈ യുദ്ധം.

ജ്വൈ - പും തുരുമ്പു ; —ജ്വൈ -

തുരുമ്പുപിടിച്ചു.

ജ്വൈ } വിം യോദ്ധാവായ.

ജ്വൈ

ജ്വൈ - പും കാട്ടു ; മരുഭൂമി ;

—ജ്വൈ - വിജന സ്ഥല

തുളള ആനന്ദ കോലാഹലം ;

—ജ്വൈ - മലവിസർജ്ജന

ത്തിന്നു പോകുക.

ജ്വൈ - പും ഇന്ദ്രവഴികളുടെ നിര.

ജ്വൈ - വിം കാട്ടിലുള്ള ; വമ്പ

മായ ; അപരിഷ്കൃതമായ.

ജ്വൈ } പും ചെമ്പിന്റെ ക്ലാപ്.

ജ്വൈ

ജ്വൈ - വിം യുദ്ധം ; യുദ്ധം ;

സൈന്യ സംബന്ധമായ ;

യുദ്ധവീരനായ.

ജ്വൈ - ജ്വൈ തുട.

ജ്വൈ - ജ്വൈ തോന്നുക ; പരി

ശോധിയ്ക്കപ്പെടുക ; നല്ലതാ

ണെന്നു തോന്നുക.

ജ്വൈ - വിം പരിശോധിയ്ക്കപ്പെട്ട ;

തെറ്റാത്ത.

ജ്ജാല - പും കഴപ്പം; കടുക്കി;
മുഴി; വല.

ജ്ജാലി - വിം കലഹമുണ്ടാക്കുന്ന;
കഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന; **ജിം**
കപ്പൽപ്പായ കെട്ടാനുള്ള
കയറ്റം കപ്പിയും.

ജ്ജീര - ജിം മങ്ങല.

ജ്ജീരാ - പും കഴുത്തിലണിയുന്ന
പെണ്ണുങ്ങവ; ഒരുതരം
തുന്നൽപ്പണി.

ജ്ജതര - പും യന്ത്രം; മന്ത്രമെഴു
തിയ തകിട്; —**മ്ജതര** - മന്ത്ര
വാദം.

ജ്ജതരി - ജിം പഞ്ചാംഗം; തട്ടാ
ന്മാർ കവിവലിച്ചു; നിട്ടുന്ന
ഉപകരണം.

ജ്ജതാ - പും യന്ത്രം; തട്ടാന്മാർ
കവിവലിച്ചു നിട്ടുന്ന ഉപ
കരണം; **വിം** ശിക്ഷകൊടു
ക്കുന്ന; ഭരിയ്ക്കുന്ന.

ജ്ജന്ദാ - ജിം **ഭം** യന്ത്രം

ജ്ജന്ദി - പും വാദ്യം.

ജ്ജന്ദ - പും പാർവ്വതിയുടെ വേദ
പുസ്തകം.

ജ്ജന്ദിരി നീവ് - പും നല്ല പളിയുള്ള
ഒരുതരം ചെറുനാരങ്ങ.

ജ്ജു - പും ജ്ജു ഞാവൽപ്പഴം.

ജ്ജുക - പും കുറുക്കൻ.

ജ്ജു - പും ഞാവൽ; ഞാവൽപ്പഴം.

ജ്ജാ, ജ്ജാദ് - ജിം കോടുവാ.

ജ്ജാതാ - ജം കോടുവായിടുക.

ജ്ജ് - ജിം യവം പോലെയുള്ള
ഒരുതരം ധാന്യം (oats).

ജ്ജ് - വിം വൃദ്ധനായ; ദുബ്ബത
നായ.

ജ്ജ് - ജിം വാർദ്ധ്യം; ദുബ്ബത.

ജ്ജ - ജ്ജം അങ്ങിനെയെങ്കിൽ.

ജ്ജ - പും നിധിക്കാക്കുന്ന ഭൂതം;
പിത്തക്കൻ; **ജിം** ശാഘം;
ചിന്ത.

ജ്ജ - ജിം തോൽവി; ഹാനി;
നഷ്ടം; ലജ്ജ; ഭയം.

ജ്ജ - ജിം വരിഞ്ഞു കെട്ടൽ;
വരിഞ്ഞു മുറുക്കൽ.

ജ്ജ - ജിം വരിഞ്ഞു കെട്ടുക.

ജ്ജ - പും താടി.

ജ്ജ - ജം അമ്പരക്കുക; ചില
യ്ക്കുക; ആശ്ചര്യപ്പെടുക.

ജ്ജാത - ജിം ദാനം; നികുതി.

ജ്ജാവത - ജിം ബുദ്ധിസാമന്ത്വം.

ജ്ജാമ - പും മുറിവ്; വ്രണം.

ജ്ജാമി - വിം ഘാത മുറിവേററ;
വ്രണിതമായ.

ജ്ജാമത - ജിം വണ്ണം; (പുസ്തക
ത്തിന്റെ പേജുകൊണ്ടുള്ള)
വലിപ്പം.

ജ്ജാമി - വിം സുഖമായ; തടിച്ചു.

ജ്ജാ - പും ഖജനാവ്; ഒരേ
വസ്തുക്കൾ കൂട്ടിവെച്ചിട്ടുള്ള
സ്ഥലം; പലതരം ചെടി
കളും വിത്തുകളും വിറ്റൊപ്പ
ടുന്ന സ്ഥലം; കലവറ.

ജർമ - പും ദേം ജർമ

ജഗ - പും ലോകം ; ലോകർ.

ജഗജഗ - വിം പ്രകാശമുള്ള.

ജഗജഗാന - അം തിളങ്ങുക ; സം
തിളക്കുക.

ജഗത - ളീം കിണറിന്നു ചുറ്റ
മുള്ള തറ ; പും ലോകം ;
—സേത - വലിയ ധനികൻ.

ജഗന - അം ഉണരുക ; ജാഗ്രത
യുള്ളവനാകുക ; പ്രകാശി
ക്കുക.

ജഗമഗ } വിം തിളങ്ങുന്ന ; ശോഭി
ജഗമഗ } ക്കുന്ന.

ജഗമഗാന - അം തിളങ്ങുക ; പ്രകാ
ശിക്കുക.

ജഗമഗാഹ് - ളീം തിളങ്ങൽ ;
പ്രകാശം ; ശോഭ.

ജഗർ - പും കവചം.

ജഗരന - പും ഉറക്കമൊഴിക്കൽ.

ജഗഹ് - ളീം സ്ഥലം ; സ്ഥാനം ;
പദവി ; സന്ദർഭം.

ജഗാത - പും ദേം ജ്വാത

ജഗാതീ - പും നികതി പിരിയ്ക്ക
ന്നവൻ.

ജഗാന - സം ഉണർത്തുക ; ജാഗ്രത
പ്പെടുത്തുക ; പ്രകാശിപ്പി
ക്കുക.

ജഗന്യ - വിം നീചമായ ; അവ
സാനത്തെ.

ജചന - അം ദേം ജ്ചന

ജ്ച - ളീം പ്രസവിച്ചു കിടക്കുന്ന
സ്ത്രീ ; —ജ്ചന - ഇതറിപ്പം ;
പ്രസവമറി.

ജജ - പും ന്യായാധിപൻ ; ജഡ്ഢി.
ജജമാന - പും യാഗം ചെയ്യുന്ന
വൻ ; ബ്രാഹ്മണക്കു് ദാനം
കൊടുക്കുന്നവൻ.

ജജാ - ളീം പ്രതികാരം ; പകരം
വിട്ടൽ ; പരിണാമം.

ജജിയാ - പും മുസൽമാന്മാരുടെ
രാജ്യം ; അന്യ
മതക്കാരിൽ നിന്നു് ആൾ
വീതം വസൂൽ ചെയ്തുവന്നി
രുന്ന നികുതി ; ശിക്ഷ.

ജജീരാ - പും ദപീപ്പു് ; —നൂമാ -
ഉപദപീപ്പു് (മൂന്നു വശവും
വെള്ളത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു
കിടക്കുന്ന സ്ഥലം).

ജജ്വ - പും ആകർഷണം ; വററി
പ്പോകൽ.

ജജ്വാ - പും മാനസികമായ ആ
വേശം ; മനസ്സിലെ പ്രബല
മായ ഇച്ഛ ; വികാരം.

ജടന - സം വഞ്ചിച്ചെടുക്കുക ;
പതിയ്ക്കുക (to stick).

ജടൽ - ളീം ദേം നപ്പ

ജടാ - ളീം ജട ; ചെറു വേരുകൾ ;
ശാഖ ; ജടാമാഞ്ചി ; ചണം.

ജടാന - അം വഞ്ചിപ്പിച്ചെടുക്കുക ;
സം വഞ്ചിപ്പിക്കുക.

ജദിത - വിം പതിച്ചിട്ടുള്ള.
 ജദില - വിം മനസ്സിലാകാൻ വി
 ഷമമുള്ള; ക്രൂരമായ; ജടാധാ
 റിയായ; ദുഷ്ടമുള്ള.
 ജടുല - പും മറ്റു; കാക്കപ്പുള്ളി.
 ജടർ - പും വയർ; വിം വൃദ്ധ
 നായ; .
 ജടു - വിം ചെയ്തത; നിഷ്ഠായ;
 ഇളകാത്ത; മുൻവനായ; ഷിം
 വേൽ; ആധാരം; അടി
 സ്ഥാനം —**ഉഖാഭുനാ** യാ
ഖോദനാ - ഉന്മൂലനാശം ചെയ്
 യുക; —**ജമനാ** - വേരറ
 യ്ക്കുക; ദുഃഖമാകുക.
 ജടുതാ - ഷിം ചെയ്തതുമില്ലായ്മ;
 അറിവില്ലായ്മ; സ്തബ്ധത.
 ജടുനാ - സം (നാശനാശിൻ
 രത്നം) പതിയ്ക്കുക; ചേർക്കുക;
 അടിയ്ക്കുക.
 ജടുവാനാ - സം പതിപ്പിക്കുക.
 ജടുഭി - ഷിം (രത്നം മുതലായവ)
 പതിയ്ക്കൽ; രത്നം പതിയ്ക്ക
 നതിനുള്ള കൂലി.
 ജടുഭാ - വിം (രത്നം) പതിച്ചു.
 ജടുനാ - സം (രത്നം) പതിപ്പി
 യ്ക്കുക; അം തണുപ്പു തട്ടുക.
 ജടുവർ - പും തണുപ്പുകാലത്തു്
 ധരിയ്ക്കുന്ന (മുട്ടുള്ള) വസ്ത്രം.
 ജടുധി - പും രത്നം പതിയ്ക്കുന്ന
 വൻ.

ജടു - ഷിം മരണിനപയോഗി
 യ്ക്കുന്ന ചെടികളുടെ വേൽ;
 —**വൂടി** - പച്ചമരന്നു്.
 ജടുഭാ - വിം **ഭം** ജടുഭാ
 ജടുധി - ഷിം തുളുൽപനി.
 ജതന - പും പരിശ്രമം.
 ജതലാനാ } **സം** അറിയിയ്ക്കുക;
 ജതാനാ } പറയുക; മുന്നറിവു
 കൊടുക്കുക.
 ജതീ - പും യതീ സമ്പ്രദായം.
 ജതേ - ക്രിം **ഭം** ജിതനാ
 ജതാ - പും (മനുഷ്യ) സമൂഹം;
 (പ്രാണി) സമുദായം.
 ജടു - **അവ്യം** എങ്കിൽ; **ക്രിം**
 എപ്പോൾ; **പും** മുത്തച്ഛൻ;
 സമ്പത്തു്; സൗഭാഗ്യം.
 ജടു - ഷിം അടി; മുറിവു്;
 ലക്ഷ്യം; നഷ്ടം.
 ജടുഗീ - ഷിം അടിയ്ക്കൽ.
 ജടുപി - ക്രിം **ഭം** യദ്ധി
 ജടുന - പും അടിയ്ക്കൽ; മുറിവേ
 ലിയ്ക്കൽ; എറിയൽ; ഭക്ഷി
 യ്ക്കൽ; (നാശനാശിൻ അന്ത
 രിൽ ചേർത്താൽ അതേ
 പ്രവൃത്തി ചെയ്തൽ എന്ന
 അർത്ഥം കിട്ടുന്നു. ഉദാ;—
കുലമജടുന, നമകജടുന)
 ജടുല - പും യുദ്ധം.
 ജടു - വിം അടിയേററ; (ഒരു
 വസ്തുവിന്റെ മനോഭാവ
 തേയോ, അതിന്റെ സ്വഭാവം)

വമുള്ള എന്ന അർത്ഥത്തേയോ
സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യയം
जैसे गमजदा - ദഃഖമുള്ള).

जदीद - വിം പുതിയ.

जदो कोव - ഷിം അടിപിടി.

जह - പും പിതാമഹൻ; ഷിം
പരിശ്രമം; വിം പ്രയത്ന
മായ; —व-जहद - കഠിന പരി
ശ്രമം; അത്യദ്ധപാനം.

जही - വിം പൈതൃകമായ.

जन - ഷിം സ്ത്രീ; ഭാര്യ.

जनख - പും ചിബുക താടി.

जनखा - വിം സ്ത്രീവേഷ്യയുള്ള
(പുരുഷൻ); നപുംസകമായ.

जन्ता - ഷിം ലോഗ ജനങ്ങൾ.

जनना - സം ജനിപ്പിക്കുക.

जनपद - പും ആൾപ്പാപ്പുള്ള
സ്ഥലം; നാട്; പെരൻ.

जनम - പും ജനന ജനനം.

जनमना - അം ജനിക്കുക.

जन-सुरीद - വിം ഭാര്യയോടു അതി
രറെ ഭവിക്കുള്ള.

जनरव - പും കിംവദന്തി; കേട്ടു
കേൾവി; ലോകാപവാദം.

जनवास - പും വരന്റെ സംഘത്തി
ലുള്ളവർ താമസിക്കുന്ന
സ്ഥലം; സഭ; സാധാരണ
ക്കാരുടെ വാസസ്ഥാനം.

जनाई - ഷിം ആയ; വയറൊട്ടി;
വയറൊട്ടിക്കുള്ള കൂലി.

जनाजा - പും ശവപ്പെട്ടി; ശവം.

जनानखाना - പും അന്തഃപുരം.

जनाना - സം അറിയിക്കുക; ജനി
പ്പിക്കുക; ഉല്പാദിപ്പിക്കുക.

जनाना - വിം സ്ത്രീസംബന്ധമായ;
നപുംസകമായ; ഭീരുവായ;
പും അന്തഃപുരം.

जनाब - പും ദേം महाशय

जनावे-आली - പും ശ്രീമാൻ;
മാന്യൻ (സംബോധനം).

जनि - ഷിം ഉൽപത്തി; ജനനം;
സ്ത്രീ; അമ്മ; अव्यം അരുത്.

जनित - വിം ജനിച്ചു.

जनिता - പും അച്ഛൻ.

जनी - ഷിം ഭാസി; സ്ത്രീ; മകൾ.

जनीन - പും ഗർഭത്തിലുള്ള കുട്ടി.

जनु - ക്രിം എന്ന പേരെ ലെ;
തോന്നം; ഷിം ജനനം.

जनून - പും ഉന്മാദം.

जनूनी - വിം ഭ്രാന്തുള്ള.

जनूब - പും തെക്കുഭാഗം.

जनेऊ - പും പുണത്തൽ.

जनेत - ഷിം വരപക്ഷക്കാരൻ.

जनेव - പും ദേം जनेऊ

जहद - പും പാർസിമതം; പാർസി
കുളുടെ മതഗ്രന്ഥം.

जह्मत - ഷിം സ്വപ്നം; —नसीब -
സ്വപ്നം പ്രാപിച്ചു.

जह्ती - വിം സ്വപ്നിയമായ.

जन्म - പും ജനനം; ജീവിത
കാലം; —कुंडली, पत्र, पत्री -
ജാതകം.

ജന്മനാ - ജം ജനിയ്ക്കുക; ക്രിം
ജന്മം.

ജന്മാന്തര - പുറം അടുത്ത ജന്മം.

ജന്യ - പുറം സാധാരണ ജനം;
കേട്ടുകേൾവി; രാജ്യവാസി;
യുദ്ധം; പുത്രൻ; വിറം പിറന്ന.

ജപനാ - സം ജപിയ്ക്കുക.

ജപനീ - ജിറം ജപമാല.

ജപന - പുറം ജയം; ലാഭം.

ജപാ - ജിറം കടുപ്പം; അക്രമം;

—കട - സഹിഷ്ണുവായ.

ജപിരി } ജിറം വിസിതം; വിസി
ജപിരി } ലടിയ്ക്കൽ; ചുറ്റും; ചുറ്റും
വിളി.

ജബ - ക്രിറം എപ്പോൾ; യാതൊരു
സമയത്തും; —ജബ - എപ്പോ
ഴെല്ലാം; —തബ - ചില
പ്പോൾ; —ദേഖോ തബ - മിക്ക
വാറും; സദാ.

ജബ്ദാ - പുറം കള്ള താടിയെല്ലം.

ജബര - വിറം ശക്തിയുള്ള; ഉറ
പ്പുള്ള.

ജബർദ് - ജിറം അതിക്രമം.

ജബർദസ്ത - വിറം ശക്തിയുള്ള; ക്രിറം
ബലാല്ക്കാരമായി.

ജബർദസ്തി - ജിറം ബലാല്ക്കാരം;
അക്രമം; അന്യായം; ക്രിറം
ബലാല്ക്കാരമായി.

ജബരന - ക്രിറം ബലാല്ക്കാരമായി.

ജബരാ - വിറം ബലവാനായ.

ജബഹ - പുറം കഴുത്തറുത്ത കൊല്ലൽ.

ജബഹാ - പുറം ജീവതം ചെയ്യും.

ജബ് - ജിറം ദേം ജബാന

ജബാന - ജിറം നാവ്; ഭാഷ;
പറച്ചിൽ; പ്രതിജ്ഞ;

—ജിറം - ധിക്കാരമായി
പറയുന്നതിനുള്ള കഠിനശിക്ഷ
കൊടുക്കുക; —പകടുനാ - പറ
യാൻ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനുള്ള;

—മേം ലഗാമ ന ഹോനാ - ആലോ
ചിച്ചു പറയാനുള്ള ബുദ്ധിയി
ല്ലാതാകുക; ദബി ജബാന സേ
കഹനാ - അസ്പഷ്ടമായിട്ട് (പതു
ക്കെ) പറയുക; —ജുദ് - പ്രച
രപ്രചാരമുള്ള; —ദരാജ -
ധിക്കാരമായി സംസാരി
യ്ക്കുന്ന; —ബ്ദി - എഴുതപ്പെട്ട
പ്രസംഗം മുതലായത്; മൗ
നം; ശാന്തി.

ജബാമി - വിറം പറയപ്പെട്ട; പ്രവൃ
ത്തിക്കാരനെ പറയുക മാത്രം
ചെയ്യുന്ന; വാക്കാലുള്ള.

ജബ് - വിറം ചിത്തയായ.

ജബ് - പുറം ജപി ചെയ്യപ്പെടൽ;
സ്വന്തമാക്കൽ; നിയന്ത്രി
യ്ക്കൽ.

ജബ്തി - ജിറം ജപി.

ജബാർ - വിറം ബലാല്ക്കാരം ചെ
യ്യുന്ന; അക്രമിയായ.

ജബ - പുറം ബലാല്ക്കാരം; അക്രമം.

ജമന - ക്രിം **ദേം** **ജമന**
ജമദ് - വിം ശേഖരിയ്ക്കപ്പെട്ട;
 റൊക്കം കിട്ടിയ.
ജമവട - പും ആർക്കുട്ടം.
ജമജമ - പും മുഹമ്മദിയർ പരി
 ശുദ്ധമായി ഗണിച്ചു വരുന്ന
 മക്കയിലുള്ള ഒരു കിണർ.
ജമനാ - ജം ഉറയ്ക്കുക; കട്ടിയാ
 കുക; സ്ഥിരമാക്കുക; ഒന്നിച്ചു
 കൂടുക; **ജിം** യമനാനദി.
ജമനിക - ജിം തിരശ്ശീല; പു
 പ്രായി.
ജമനീത - പും } ജാമ്യം നില്ക്കുന്ന
ജമനീത - ജിം } ആർക്കു കൊടു
 ക്കുന്ന പണം.
ജമഹൂ - പും ജനസമൂഹം; ലോ
 കർ; രാജ്യം.
ജമഹൂരിയ - ജിം പ്രജായത്ത ഭര
 ണം.
ജമഹൂരി - വിം പ്രജായത്ത സംബ
 ധമായ; രാജ്യീയമായ;
—സൽതന - പ്രജായത്തഭര
 ണം നടക്കുന്ന രാജ്യം.
ജമാ - വിം ശേഖരിച്ചു; നിക്ഷേ
 പിച്ച് (തുക); **ജിം** മൂലധനം;
 നികുതി; (കണക്കു) കൂട്ടൽ.
ജമാജത് } **ജിം** സംഘം; ക്ലാസ്സ്;
ജമാത് } മനുഷ്യസമുദായം.
ജമാദ് - പും ജാമാതാവ്; **ജിം**
 ഉറപ്പിക്കൽ; ശേഖരിയ്ക്കൽ.

ജമാ-ഖർച് - പും വരവും ചിലവും.
ജമാദാത് - ജിം കല്പ് മുതലായ
 ധാതുഭൂവൃത്തം.
ജമാദാർ - പും പാറാറുമാനക
 യോ പാറാവുകാരനായോ
 നായകൻ.
ജമാനത് - ജിം ജാമ്യം; ഇതദ്;
—നാമാ - ജാമ്യപത്രം;
 ഇതടാധാരം; **ദാർ - ജാമ്യക്കാ**
 രൻ.
ജമാനാ - സം ശേഖരിയ്ക്കുക; ഉറ
 പ്പിയ്ക്കുക; (തണുപ്പിച്ചു) കട്ടി
 യാക്കുക.
ജമാനാ - പും നല്ലകാലം; വളരെ
 കാലം; സമയം; ലോകം;
—സാജ - കാലോചിതമായി
 പ്രവർത്തിക്കുന്ന; കാഴ്ച നേ
 ടാൻ തരംപോലെ പ്രവർത്തി
 യ്ക്കുന്നവൻ; **—സാജി - കാലോ**
 ചിതമായ പെരുമാറ്റം.
ജമാബ്ദി - ജിം നികുതിക്കണക്കു.
ജമാല - പും സൈന്യം.
ജമാലഗോ - പും ഒരു വിരോധന
 ഔഷധം; നീപ്പാളം.
ജമാലി - വിം സൈന്യമുള്ള.
ജമാവ - പും } കട്ടിയായകൽ;
ജമാവട - ജിം } ഉറയ്ക്കൽ.
ജമാവദ് - പും ആർക്കുട്ടം.
ജമീ - ജിം **ദേം** **ജമീന**
ജമീകന്ദ - പും ചേന.

ജർമീദാർ - പും ജന്മി.

ജർമീദാരി - സ്ത്രീം ജന്മിത്വം ; ജന്മി യുടെ നില.

ജർമീദോള - വിം ഭൂമിയോടു ചേർന്ന.

ജർമീൻ - സ്ത്രീം നിലം ; ഭൂമി ; തറ.

ജർമീമാ - പും അനുബന്ധം.

ജർമീർ - സ്ത്രീം മനസ്സ് ; വിവേകം ; സർവ്വനാമം.

ജർമീൽ - വിം ദേം ജമാലി

ജർമുർദ് - പും മരതകം.

ജർമേയ്ത - സ്ത്രീം ആശങ്കാഭാവം ; സൈന്യം ; മനഃസമാധാനം.

ജർമോഗ്നാ - സം കണക്കു പരിശോധിക്കുക ; ഉത്തരവാദിത്വം ഏല്പിക്കുക.

ജർമഹ്ദ് - സ്ത്രീം കോട്ടവാ.

ജർമഹ്നാ - അം കോട്ടവായിടുക.

ജർയ്ത - വിം വിജയിയായ.

ജർയ്തി - വിം വിജയിയായ.

ജർ - പും വൃദ്ധാവസ്ഥ ; ജന.

ജർ - പും സ്വപ്നം ; ധനം.

ജർഖേജ് - വിം ഫലപുഷ്പിയുള്ള (ഭൂമി).

ജർഗ്ഗാ - പും ആശങ്കാഭാവം.

ജർത് - വിം വൃദ്ധനായ ; ജീർണ്ണിച്ച ; കർശനമായ.

ജർതാർ - പും സ്വപ്നം കൊണ്ടോ വെള്ളി കൊണ്ടോ ഉള്ള കമ്പി ; കസവ്.

ജർതുഅ - വിം അസുയാലുവായ.

ജർദ് - വിം മഞ്ഞ നിറമുള്ള.

ജർദാ - പും വാസനപ്പുകയില ; അരികൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭക്ഷണ സാധനം.

ജർദാർ - വിം ധനികനായ.

ജർദാൽ - പും ഒരുതരം കിഴങ്ങ്.

ജർദുദ് - പും പാർസിമതസ്ഥാ പകൻ.

ജർദോജ് - പും കസവു വേല ചെയ്യുന്നവൻ.

ജർദോജി - സ്ത്രീം കസവുവേല.

ജർനാ - അം ദേം ജലനാ

ജർനിഗാർ - വിം സ്വപ്നം വേല ചെയ്യ.

ജർപർസ്ത - വിം പണത്തെ പുജിക്കുന്ന ; പണക്കൊതിയനായ.

ജർഖ് - സ്ത്രീം പരുക്കൻ ; പെരുക്കൽ ;

—ദേനാ - പരുക്കേല്പിക്കുക.

ജർഖീലാ - വിം പളുപളുപ്പുള്ള.

ജർസുഅ - വിം ദേം ജർതുഅ

ജർ - പും കേട് ; ഹാനി ; മുറിവ് ; —രസാଁ - നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ; മുറിവേറ്റിയിട്ടുള്ള ; —രസാനി - നഷ്ടപ്പെടുത്തൽ ; മുറിവേല്പിക്കൽ.

ജരാ - സ്ത്രീം വാൾകുറ.

ജരാ - വിം കുറച്ചു.

ജരാജ്ത - സ്ത്രീം കൃഷി ; വിളവ് ; നിലം ; പാടം.

ജരാഫത - സ്ത്രീം പരിഹാസം ; ബുദ്ധിസാമന്ത്വം.

ജറായ - പും കാരണങ്ങൾ ; ബന്ധങ്ങൾ ; വഴികൾ.

ജറായം - പും (जुर्म का बहुं) പലവിധത്തിലുള്ള അപരാധങ്ങൾ ; —പേഷ - കൊള്ള ചെയ്യുപജീവനം കഴിയുന്നവൻ.

ജരിയാ - പും ദേം ജദ്ദിയാ; വിം വററിച്ചു ; —നമക - വററിച്ചു ഉല്പ.

ജരിയാ - പും സംബന്ധം ; കാരണം ; മാറ്റം.

ജരി - ഹിം കസവുവേല ; ജരിക.

ജരിദാ - വിം തനിയെയായ ; ഏകാകിയായ.

ജരിഫ - പും നേരമ്പോക്കു പറയുന്നവനായ ; ബുദ്ധിമാനായ.

ജരിബ - ഹിം നിലം അളക്കുന്ന ചങ്ങല ; —കശ - നിലമളക്കുന്നവൻ ; —കശി - നിലമളക്കൽ.

ജരിയാ - പും ദേം ജരിയാ

ജരൂര - ക്രിം തീർച്ചയായും ; വിം ഒഴിപ്പിക്കാൻ.

ജരൂര - ഹിം ആവശ്യം.

ജരൂരിയാ - ഹിം (जरूरत का बहुं) ആവശ്യങ്ങൾ ; ആവശ്യമുള്ളവസ്തുക്കൾ.

ജരൂരി - വിം ആവശ്യമുള്ള ; ഒഴിച്ചുകൊണ്ട് കഴിയാത്ത.

ജരേ-അസ്ല - പും പലിശയ്ക്കു കൊടുത്ത മുതൽ.

ജരേ-പേഷഗീ - പും മുൻകൂറായി കൊടുക്കുന്ന പണം ; അച്ചാരം.

ജരേ-സുതാഖാ - പും ഇടക്കാകുവാനുള്ള പണം.

ജർഖ്ഖ് - വിം പളുപളുപ്പുള്ള ; പ്രകാശമുള്ള.

ജർ) വിം ജിണ്ണിച്ചു ; ഇടിഞ്ഞു
ജർ) പൊളിഞ്ഞു.

ജർദ് - വിം മഞ്ഞനിറമുള്ള.

ജർദ് - പും ദേം ജർദാ

ജർദ് - പും ദേം ജർദാ

ജർദ് - ഹിം മഞ്ഞനിറം ; മുട്ടയുടെ ഉള്ളിലെ മഞ്ഞനിറമുള്ള ഭാഗം.

ജർദ് - പും ദേം ജർദ്

ജർദ് - വിം അണു ; തരി.

ജർദ് - വിം വീരനായ.

ജർദ് - പും ശത്രുചികിത്സകൻ.

ജർദ് - ഹിം ശത്രുക്രിയ ; വിം ശത്രുക്രിയാസംബന്ധമായ.

ജൽ - പും വെള്ളം ; —ചര - ജലജന്തു ; —ജ, —ജാത - ജലത്തിലുണ്ടാകുന്ന ; താമര ;

—ധര - മേഘം ; മുത്തങ്ങ ; സമുദ്രം ; —ധി, —നിധി -

സമുദ്രം ; —ശ്വാവന - മലവെള്ളം ; —ധാന - ജലസഞ്ചാര

ത്തിനുള്ള വാഹനം.

ജലക - **ഈ** ഹസ്ത മൈഥുനം.

ജലകർ - **പു** വെള്ളത്തിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന വസ്തു (മത്സ്യം, താമര വളയം തുടങ്ങിയതു്); ജലത്തിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ചുമത്തുന്ന കരം.

ജലഖാവാ - **പു** **ദേ** ജലപാന

ജലജ്വാ - **പു** ഭൂകമ്പം.

ജലദ് - **പു** മേഘം.

ജലന - **ഈ** നീരൽ; എറിയൽ; അന്യയ.

ജലനാ - **ഈ** കത്തുക; നീറുക; എറിയുക; അന്യയപ്പെടുക.

ജലപാന - **പു** ലഘുഭക്ഷണം.

ജലപ്രപാത - **പു** വെള്ളച്ചാട്ടം.

ജലവാ - **പു** ശോഭ; പ്രഭ; സൗന്ദര്യം.

ജലസാ - **പു** ആഘോഷം; സഭ; സമ്മേളനം.

ജലാങ്കുലി - **ഈ** ഉദകക്രിയ.

ജലാങ്കുല - **പു** അലക്കു്.

ജലാതന - **വി** ദേഷ്യമുള്ള; അന്യയാലുവായ.

ജലാനാ - **ഈ** കത്തിയുക; ദഹിപ്പിയുക; ദഹിപ്പിക്കുക.

ജലാപാ - **പു** അന്യയ; ഇരപ്പു മുതലായതു കൊണ്ടു് മനസ്സി ലുണ്ടാകുന്ന അസ്വസ്ഥത.

ജലാല - **പു** തേജസ്സ്; പ്രതാപം.

ജലാവതന - **വി** നാടകത്തെപ്പറ്റി.

ജലാവതനി - **ഈ** നാടകത്തെ.

ജലാവന - **പു** വിരക്; കത്തുന്ന ഭാഗം.

ജലീല - **പു** പൂർവ്വീകൻ; വൃദ്ധൻ; —**ഉൽ-കദ്** - വളരെ മാനുനായ.

ജലീല - **വി** തുച്ഛമായ; നീചമായ; അപമാനിക്കപ്പെട്ട.

ജലുസ - **പു** ഘോഷയാത്ര.

ജലേതന - **വി** മുൻകോപിയായ.

ജലദ് - **കി** വേഗത്തിൽ; ഉടനെ; —**ബാദ്** - ബലപ്പാടുള്ള; ഗുതികൂട്ടുന്ന.

ജലദ് - **ഈ** വേഗത; **കി** വേഗത്തിൽ.

ജലപ്പ } **പു** പറയൽ; പുല
ജലപ്പന } നൽ.

ജലപ്പന - **ഈ** ജല്പനം; വീരവാദം; **ഈ** പുലമ്പുക.

ജലാദ് - **പു** നെറിയെപ്പറ്റി; ഘാതകൻ; ആരാച്ചാർ.

ജലവാ - **പു** **ദേ** ജലവാ

ജവ - **പു** യവം; വേഗം.

ജവനികാ - **ഈ** **ദേ** യവനികാ

ജവാ - **വി** യെരവുന്നമുള്ള; ശക്തിയുള്ള; —**മദ്** - വീരനായ; തുരനായ; —**മദ്** - വീരത; യീരത.

ജവാന - **വി** യുവാവായ; വീരനായ.

ജവാനി - ഹിം യെഴുതുന്നു.

ജവാബ - പും മറുപടി; ഉത്തരം;

എതിർത്തുനില്ക്കാൻ കഴിവുള്ള

വസ്തു; ജോലിയിൽ നിന്നും

പിരിച്ചുവിടൽ; —തലബ -

സമാധാനം ചോദിക്കൽ;

—ദാവാ - കോടതിയിൽ പ്രതി

കൊടുക്കുന്ന മൊഴി; —ദേഹ -

ഉത്തരവാദിയായ; —ദേഹി -

ഉത്തരവാദിത്വം.

ജവാബി - വിം മറുപടി കൊടുക്കേ

ണ്ടതായ; മറുപടിയുള്ള; മറു

പടിയായ.

ജവാർ - പും സമീപപ്രദേശം;

അയൽപക്കം; ദുഷ്ഘാലം;

ബുദ്ധിമുട്ട്.

ജവാർ - പും ചോദ്യത്തിന്റെ

മുള.

ജവാൾ - പും അധഃപതനം;

ആപത്തു.

ജവാസ് } പും ഒരു മുൾമെടി.

ജവാസാ }

ജവാഹർ - പും രത്നം.

ജവാഹരാത് - പും (ജവാഹർ കാ ബഹും)

രത്നങ്ങൾ.

ജവാഹിർ - പും ദേം ജവാഹർ

ജവാഹിരാത് - പും ദേം ജവാഹരാത്

ജ്ഞാൻ } പും ഉത്സവം; ആഘോഷം

ജ്ഞാൻ } ഷം; ആനന്ദം.

ജസ് - പും യജ്ഞ കീർത്തി,

ജസാമത് - ഹിം തടിപ്പ്; വണ്ണം വയ്ക്കൽ.

ജസീം - വിം തടിച്ച.

ജസ്ത് - ഹിം തള്ളിച്ചാട്ടം;

—ജസ്ത് - തള്ളിച്ചാടുക.

ജസ്ത് - പും തുത്തനാകം (zinc).

ജഹ് - പും പ്രസവം; സന്താനം;

പൊക്കിരിക്കാടി.

ജഹദ് - ഹിം പരിശ്രമം.

ജഹ്ദ് - അം ചളിയകക;

ക്ഷീണിക്കുക.

ജഹ് - പും ബുദ്ധി; അറിവ്.

ജഹ് - പും നരകം.

ജഹ് - ഹിം ആപത്തു.

ജഹ് - പും വിഷം; —അലു -

വിഷം കലർന്ന; —അലു -

അസഹ്യമായവയ്ക്കു പറയുക;

—കാ ഖുറ്റ പീന - കോപം അട

ക്കുക; —കാതിൽ - ഘാതകൻ;

—കാ ബുദ്ധിയാ ഹു - അതി

ദുഷ്ടൻ; —ദാർ - വിഷമുള്ള;

—വാദ് - വിഷക്കരു;

—മോഹ - വിഷക്കല്പം;

പാമ്പിൻ വിഷമിറക്കുവാ

നുള്ള ഒരുതരം പച്ചക്കല്പം.

ജഹ് - പും പിത്താശയം; യെ

യ്യം; സാഹസം.

ജഹ് - വിം വിഷമുള്ള.

ജഹ് - പും അജ്ഞാനം.

ജഹ് - വിം കലഹപ്രിയനായ;

അജ്ഞാനിയായ.

ജഹ് - പും ലോകം ; ക്രിം യാതൊരിടത്തും ; — **കാ തഹ്** - എവിടെയാണോ അവിടെത്തന്നെ ; — **തഹ്** - അങ്ങമിങ്ങും ; എല്ലായിടത്തും.

ജഹ്ഗീര - വിം ലോകവിജയിയായ.

ജഹ്ഗീരി - ഖിം ഒരുതരം വള.

ജഹ്ദീദ് } വിം ലോകപരിചയമുള്ള ; അനുഭവിച്ചായ.

ജഹ്പനാഹ - പും ലോകരക്ഷകൻ ; ചക്രവർത്തിമാരോടുള്ള സംബന്ധം.

ജഹാജ - പും കപ്പൽ.

ജഹാജി - വിം കപ്പലിനെ സംബന്ധിച്ച ; പും കപ്പിത്താൻ.

ജഹാദ് - പും മുഹമ്മദിയർ അന്യമതക്കാരോടു് മതസംബന്ധമായി ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം.

ജഹാന - പും ലോകം.

ജഹാലത് - ഖിം അജ്ഞാനം.

ജഹ് - ക്രിം യാതൊരിടത്തും ; **അന്യം** എപ്പോൾ.

ജഹീൻ - വിം ബുദ്ധിമാനായ.

ജഹീർ - പും സഹായകൻ.

ജഹ്റ - പും പ്രകടമാകൽ ; ആരംഭിക്കൽ ; — **മേ് അനാ** - പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക.

ജഹ്റാ - പും പ്രതാപം ; പ്രകാശം.

ജഹേജ - പും ദമേജ സ്ത്രീയനം.

ജഹ് - പും പുറം ; പുറത്തുള്ളതു് ; വെളിയിലുള്ളതു് ; വിഷം.

ജാ - ഖിം **ജാൻ** (സമസ്തപദങ്ങളിൽ) പ്രാണൻ ; — **കൻ** - പ്രാണഘാതകൻ ; — **നിവാജ** - ദയയുള്ള ; — **ഫിജാ** - അമൃതം ; — **ഫിശാനി** - കഠിന പരിശ്രമം ; — **ബാജ** - പ്രാണൻ കളയാനും ഒരുക്കമുള്ള വലിയ പരിശ്രമി.

ജാ - ഖിം **ദേം** **ജാ**

ജാഗ്ലിക - പും **ജാഗ്ലി** പാമ്പാട്ടി ; വിഷവൈദ്യൻ.

ജാഗ്ല - വിം **ദേം** **ജാഗ്ലി**

ജാഘ - ഖിം തുട.

ജാഘാ - പും കലപ്പ (കരി) ; കിണറ്റിന്റെ വക്കിൽ കപ്പി തൂക്കിയിടുന്നതിനുള്ള കാലം.

ജാഘിയാ - പും നികർ.

ജാഘ - ഖിം ഗവേഷണം ; പരിശോധന ; — **പട്ടാൽ** തെളിവെടുക്കൽ ; അന്വേഷണം.

ജാഘക - പും യാചകൻ ; പരീക്ഷകൻ.

ജാഘന - സം പരിശോധിക്കുക ; യാചിക്കുക.

ജാത } പും തിരികൾ ; ആടുകൾ.

ജാ - വിം ഉചിതമായ ; **ദ്രം** ജനിപ്പുക ; **ഖിം** അമ്മ ; സ്ഥലം ;

—**ബ-ജാ** - ഓരോ സ്ഥലത്തും ;

—**ബേ-ജാ** - സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ; **ബേജാ** - അനാചിതമായ ; തെറ്റായ.

ജാई - ഷിം മകൾ.

ജാईദാ - വിം ഉണ്ടായ.

ജാകു - പും ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിൽ മടക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നുള്ള കരാറിൽ സാമാനം വാങ്ങൽ അല്ലെങ്കിൽ വാങ്ങിയ വസ്തു.

ജാകേട - ഷിം ജാക്കറ്റ്.

ജാഗജീ - വിം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു.

ജാഗനാ - ഷം ഉണരുക ; ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരിക്കുക ; ഉദിക്കുക ; പ്രകാശിക്കുക.

ജാഗരണ - പും ഉറക്കമൊഴിക്കൽ.

ജാഗരുക - പും ഉണർന്നിരിക്കുന്നവൻ ; ശ്രദ്ധിക്കുന്നവൻ.

ജാഗീർ - ഷിം ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ ഭൂസ്വത്തു ;

—**ദാർ** - 'ജാഗീറി'ന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ; ധനവാൻ.

ജാഗീരി - വിം 'ജാഗീർ' സംബന്ധമായ ; **ഷിം** 'ജാഗീർ' സ്വത്തിന്റെ അവകാശം ; ധനികത്വം.

ജാഗ്രത - വിം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു.

ജാഗ്രതി - ഷിം ഉണർവ്.

ജാചക - പും യാചകൻ ; ഭിക്ഷു.

ജാചനാ - ഷം യാചിക്കുക.

ജാജമ - ഷിം പരവതാനി.

ജാജൂർ - പും കക്കൂസ്.

ജാജിമ - ഷിം **ദേം** **ജാജമ**

ജാജ്വല്യ } **വിം** ജ്വലിക്കുന്നു ;
ജാജ്വല്യമാന } പ്രകാശമുള്ള.

ജാട - പും വടക്കെ ഇന്ത്യയിലുള്ള ഒരു ഹിന്ദു ജാതി.

ജാഠ - പും ചക്കകണ ; കളത്തിന്റെ നടുക്ക് കഴിച്ചിട്ട കമ്പു.

ജാഢാ - പും തണുപ്പ് ; തണുപ്പുകാലം.

ജാത - പും ജനനം ; പുത്രൻ ; ജീവി ; **വിം** ജനിച്ചു ; പ്രകടമായ ; നല്ല ; **ഷിം** ജാതി.

ജാത - ഷിം ശരീരം ; ജാതി.

ജാതക - പും കട്ടി ; താരാവ് ; ഭിക്ഷു ; ബൈബലകഥ.

ജാതനാ - ഷിം **ദേം** **യാതനാ**

ജാത-പാଁതി } **ഷിം** ജാതിഭേദം ;
ജാതി-പാଁതി } ജാതി വിഭാഗം.

ജാതാ - ഷിം പുത്രി.

ജാതീ - വിം വ്യക്തിപരമായ ; സ്വന്തമായ.

ജാതീയ - വിം ജാതിസംബന്ധമായ.

ജാതീയതാ - ഷിം വർഗ്ഗീയത.

ജാദ } **മ്രം** ജനിച്ച എന്ന അർത്ഥം
ജാദാ } വരുന്ന പ്രത്യയം (**ജൈ**
അദമജാദാ, അമീർജാദാ).

ജാദു - പും ജാലവിദ്യ ; ഇരട്ടജാലം ; മന്ത്രം ; —**ഗർ** - ജാലവിദ്യക്കാരൻ ; മന്ത്രവാദി.

ജാദുഗരനി - **ഈ** ജാലവിദ്യക്കാരി;
മന്ത്രവാദിനി.

ജാദുഗരി - **ഈ** ജാലവിദ്യ; മന്ത്ര
വാദം.

ജാന - **ഈ** ജീവൻ; ജ്ഞാനം;
ബലം; സാരം; —**के लाले**
पड़ना - പ്രാണനെ രക്ഷിക്കു
വാൻ പ്രയാസമായി തോ
ന്നുക; പ്രാണൻ ആപത്തിൽ
പെടുക; —**खाना** - ബുദ്ധി
മുട്ടിക്കുക; —**में जान आना** -
മനസ്സമാധാനമുണ്ടാകുക.

ജാനകാ - **വി** അറിവുള്ള; പരി
ചയമുള്ള.

ജാനകാരി - **ഈ** അറിവു്; പരി
ചയം.

ജാനദാ - **വി** ജീവനുള്ള.

ജാനനാ - **സ** അറിയുക; ജാന
पड़ना - തോന്നുക; മനസ്സിലാ
ക്കുക; **जान-बूझकर** - അറിഞ്ഞു
കൊണ്ടു്; മനഃപൂർവ്വമായി;
जान-पहचान - **ഈ** പരിചയം;
അറിവു്.

ജാന-വർഷി - **ഈ** മാപ്പു്; പ്രാണ
ശിക്ഷയിൽ നിന്നു മാപ്പു
കൊടുക്കൽ.

ജാനബാജ - **വി** പ്രാണനെ ഗണ്യ
മാക്കാത്ത; ധീരനായ; **പു**
സനമുദേഹം.

ജാ-നമാജ - **ഈ** മുഹമ്മദിയർ

നിസ്സറിയുക്കുന്നവർ നിലത്തു്
വിരിയുന്ന തുണി.

ജാനവര - **പു** മൃഗം; ജീവി.

ജാനശീന - **വി** അനന്തരാവകാ
ശിയായ.

ജാനാ - **ജ** പോകുക; **സ** ജനി
പ്പിക്കുക.

ജാനിവ - **ഈ** ഓര ഭാഗം; വശം.

ജാനിയാ - **ഈ** വൃദ്ധിച്ചാരിണി.

ജാനി - **വി** ജീവനെ സംബ
ന്ധിച്ച; —**दुश्मन** - ബല
ശത്രു; —**दोस्त** - ഉറ്റ മിത്രം.

ജാനി - **വി** പരസ്ഥിഗാമിയായ.

ജാനു - **പു** ജാനു കാൽമുട്ടു്.

ജാനെ-മന - **പു** പ്രാണനാമാ;
ഈ പ്രാണനാഥ (സംബോ
ധന).

ജാപ - **പു** നാമജപം; ജപമാല.

ജാഫ - **പു** മോഹാലസ്യം;
—**आना** - ബോധം കെട്ടു
വീഴുക.

ജാകുത - **ഈ** സദ്യ.

ജാകുര - **പു** വലിയ നദി.

ജാകുരാന - **പു** കുങ്കുമ കങ്കരം.

ജാകുരി - **ഈ** നേരിയ മുളവാരി
കൊണ്ടുള്ള തട്ടിക; പനമ്പു
തട്ടിക; ഒരുതരം പൂജം.

ജാബിത - **വി** ജപി ചെയ്യുന്ന;
ജാബിത - **വി** നിയന്ത്ര
ണമുള്ള; ഉടമസ്ഥനായ.

ജാബിതാ - പും ദേം ജാബ്താ

ജാബിര - വിം അക്രമിയായ.

ജാബ്താ - പും നിയമം; ഛട്ടം;

—ദീവാനീ - പൊതുജനങ്ങളു

ടെ പണമിടപാടു സംബന്ധി

ച്ച നിയമം; സിവിൽ നിയമം;

—ഫീജദാരി - ക്രിമിനൽ നിയ

മം.

ജാമ - പും യാമം; 7½ നാഴിക

സമയം; കോപ്പ; പാന

പാത്രം; ഞാവൽപ്പഴം.

ജാമദാനീ - ഛീം ചിത്രവേലകൾ

ചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്ത്രം; മുണ്ടു

വസ്ത്രം തിന്നുള്ള തോൽ

പ്പെട്ടി.

ജാമന - പും ഉറയൊഴിക്കുന്ന

മോൽ; ഞാവൽപ്പഴം.

ജാമാ - പും വസ്ത്രം; ഉടുപ്പ്;

മസ്ലീം സ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന

ഭരതരം പർദാ (ബുക്);

ജാമെ سے बाहर होना - അത്യന്തം

കോപിക്കുക; ജാമെ में फूला न

समाना - അത്യന്തം സന്തോ

ഷിക്കുക.

ജാമാത് } പും മകളുടെ ഭർത്താവ്.
ജാമാതാ }

ജാമിന } പും ജാമ്യക്കാരൻ.
ജാമിനദാർ }

ജാമിനി - ഛീം ജാമ്യം.

ജാമുന - പും ഞാവൽ; ഞാറ.

ജാമുനീ - വിം ഞാവൽപ്പഴത്തിന്റെ നിറമുള്ള.

ജായ - വിം ഉചിതമായ; अन्यം വെറുതെ; ഛീം സ്ഥാനം.

ജായകാ - പും സ്വാഭാദുഃഖി.

ജായകേദാർ - വിം സ്വാഭാവിഷ്ടമായ; രുചികരമായ.

ജായചാ - പും ജാതകം.

ജായ്ജ - വിം ഉചിതമായ.

ജായ്ജാ - പും പരിശോധന;

ഹാജർ; എണ്ണം; സമ്മാനം.

ജായദ് - വിം അധികമായ; ബാ

ക്കിയായ; ആവശ്യമില്ലാത്ത.

ജായ്ദാദ് - ഛീം സ്വത്തു്; —मन-

कूला . ജംഗമസ്വത്തു്;

—गैरमन-कूला - സ്ഥാവര

സ്വത്തു്.

ജായ്പത്രി - ഛീം ജാവിത്രി ജാതിപത്രി.

ജായ്ഫൽ - പും ജാതിക്കായ.

ജായ്വർ - പും യാത്രി.

ജായ്വൽ - വിം നഷ്ടമായ; നശിച്ച.

ജായ്യാ - ഛീം ഭാര്യ; യത്നപത്നി.

ജായ്യാ - വിം നശിച്ച; പാഴായ;

ചിത്തയായ.

ജാർ - പും ജാരൻ.

ജാർ - പും സ്ഥലം; എന്തെങ്കിലും

ധാരാളമായി വളരുന്ന

സ്ഥലം (गुलज़ार പനിനീർ

ത്തോട്ടം); ക്രിം വളരെ;

—ज़ार रोना - വളരെ അധി

കം കരയുക.

ജാറജ - പും ജാരപുത്രൻ.

ജാറനാ - സം ദേം ജലാനാ

ജാറീ - ഖീം കരച്ചിൽ.

ജാറീ - വിം നടപ്പിലുള്ള; തുടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന; ഖീം പരസ്ത്രീഗമനം; ജാരവൃത്തി.

ജാല - പും വല; ചതി; കപടം; കടുക്കു്; —**ഫൈലാനാ യാ വിജ്ഞാനാ** - കടുക്കിൽ പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുക; —**സാജു** - ചതിയൻ.

ജാലസാജി - ഖീം ചതി; വഞ്ചന.

ജാലാ - പും എടുക്കാലി വല; ഒരുതരം നേത്രരോഗം; വലസ്സഞ്ചി; വെള്ളം വയ്ക്കുന്ന പാത്രം.

ജാലിമ - വിം അക്രമിയായ.

ജാലിയാ - വിം ജാലസാജു ചതിയുള്ള; പും മത്സ്യം പിടിക്കുന്നവൻ.

ജാലീ - ഖീം കണ്ണി; മരം, വസ്ത്രം, കല്ലു് മുതലായവയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ചെറിയ ദ്വാരങ്ങൾ;

വിം കളവായ; കൃത്രിമമായ.

ജാവിദ്യ് - ക്രിം എപ്പോഴും; വിം എന്നുമുള്ള.

ജാവിദാനി - ഖീം സ്ഥായിത്വം; ശാശ്വതമായിരിക്കൽ.

ജാവിന്ദി - ഖീം ജാതിപത്രി.

ജാവിധാ - പും മൂല; കോണം; അററം; മുക്കു്.

ജാബേദ് - വിം ശാശ്വതമായ.

ജാസു - വിം ജിസകാ ആരുടെ.

ജാസുസ - പും മുഖ്വീർ ചാരൻ; രഹസ്യപ്പോലീസ്.

ജാസൂസി - ഖീം രഹസ്യമായി അന്വേഷിക്കൽ; ചാരവൃത്തി.

ജാഹ് - പും ഉന്നത പദവി; ബഹുമാനം; —**തലബ** - മഹത്വം കാർഷ്ഠിയായ.

ജാഹ്ലിയത - ഖീം അജ്ഞാനം.

ജാഹിദ് - പും ധർമ്മിഷ്ഠൻ; ജ്ജി.

ജാഹിർ - വിം പ്രത്യക്ഷമായ; വെളിവാ; അറിയപ്പെട്ട.

ജാഹിരാ - ക്രിം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു്; ബാഹ്യമായിട്ടു്.

ജാഹിൽ - വിം മുഖനായ; അറിവില്ലാത്ത; അജ്ഞാനിയായ.

ജാഹി - ഖീം ഒരുതരം പിള്ളകം.

ജിദ് - പും ഭൂതം; പ്രേതം.

ജിദ്ഗാനി } ഖീം ജീവിതം.

ജിദ്ഗി }

ജിദ്ദാ - വിം ജീവനുള്ള; ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന; —**ദിൽ** - പ്രസന്നതയുള്ള; രസികനായ; വിനോദശീലനായ; —**ദിലി** - പ്രസന്നത; രസികത്വം; വിനോദശീലം; സഹൃദയത.

ജിദ്ദാബാദ് - വിം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന; (നീണ്ടാൾ വാഴട്ടെ).

ജിംസ - **ജിം** സാധനം ; തരം ; മാതിരി ; സാമാനം ; ധാന്യം.

ജിംസവാര - **വിം** തരം തിരിച്ചു.

ജിംസാനാ - **സം** **ദേം** ജില്ലാനാ

ജിംസ - **സം** പ്രസ്താവന ; ചർച്ച.

ജിംസ - **പും** ഹൃദയം ; ധൈര്യം ; സാരം (കാര്യം).

ജിംസ - **പും** ധൈര്യം.

ജിംസ - **വിം** ആത്മാർത്ഥമായ ; മാനസികമായ ; ഉററബന്ധമുള്ള ; ഹാർട്ടമായ.

ജിംസ } **ജിം** പരവശത ; നിവൃത്തി
ജിംസ } യില്ലായ്മ ; ചതുരംഗക്കളിയിൽ കരു മാറുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത അവസ്ഥ (ഇടക്കുവഴി) ; **വിം** പരവശമായ ; നിശ്ചിതമായി ; (dead-lock).

ജിംസ - **ജിം** സഹോദരി ; **പും** കരം (മുസൽമാൻ രാജാക്കന്മാർ അന്യമതക്കാരിൽ നിന്നും ഇടക്കാക്കിയിരുന്ന കരം).

ജിംസ - **ജിം** അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം.

ജിംസ } **വിം** അറിവാനാഗ്രഹി
ജിംസ } യ്ക്കുവാനം.

ജിംസ - **ജിം** ഭർത്താവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ.

ജിം - **വിം** ജയിച്ചു ; **കിം** യാതൊരിടത്തും.

ജിംസ - **കിം** എത്രത്തോളം ; **വിം** എത്ര.

ജിംസ - **സം** ജയിപ്പിക്കുക.

ജിം - **ജിം** ശാസ്ത്രം ; ശത്രു ; ദുരാഗ്രഹം ; —**പര** അനാ - ശാസ്ത്രം പിടിക്കുക.

ജിംസ - **ജിം** മത്സരം ; യുദ്ധം.

ജിംസ - **അം** ശാസ്ത്രം പിടിക്കുക.

ജിം - **ജിം** **ദേം** ജിം

ജിം - **ജിം** പുതുമ ; നവീനത.

ജിം - **വിം** ശാസ്ത്രമുള്ള ; ദുരാഗ്രഹിയായ ; അന്യന്റെ വാക്കു മാനിക്കാത്ത.

ജിം - **കിം** യാതൊരിടത്തും.

ജിം - **പും** ഭൂതം ; പ്രേതം.

ജിം - **കിം** ഒരിക്കലും (ഇല്ല).

ജിം - **പും** വൃദ്ധിചാരം.

ജിം - **വിം** വൃദ്ധിചാരിയായ.

ജിം - **ജിം** വൃദ്ധിചാര പ്രവൃത്തി.

ജിം - **വിം** } **പും** ബലാത്സം
ജിം - **വിം** } ഗം നടത്തൽ.

ജിം - **ജിം** **ദേം** ജിം

ജിം - **ജിം** **ദേം** ജിംഗാനി

ജിം - **വിം** **ദേം** ജിം

ജിം - **പും** **ജിം** കഴുത്തു കൊല്ലൽ.

ജിം - **സം** ഉത്തമ കഴിപ്പിക്കുക.

ജിം - **കിം** **ജിം** യാതൊരു വിധത്തിൽ ; പോലെ.

ജിഗ്മാ - പും ചുമതല; ഉത്തരവാദി; മേൽനോട്ടം;
—വാര - ഉത്തരവാദിയായ;
—വारी - ഉത്തരവാദിത്വം.

ജിഗ്മേദാർ } പും ഉത്തരവാദിയായ.
ജിഗ്മേവാർ }

ജിഗ്മേദാരി } ഓം ഉത്തരവാദിത്വം.
ജിഗ്മേവാരി }

ജിയ - പും മനസ്സ്.

ജിയന - പും ജീവിതം.

ജിയാ - ഓം സൂത്രപ്രകാരം;
വെളിച്ചം.

ജിയാദതീ - ഓം ദേം ങ്യാദതീ

ജിയാദാ - വിം ദേം ങ്യാദാ

ജിയാന - പും നഷ്ടം.

ജിയാനാ - സം ജീവിപ്പിക്കുക;
വളയ്ക്കുക.

ജിയാഫത - ഓം സദ്യ; ആതിഥ്യം.

ജിയാരത - ഓം തീർത്ഥദർശനം;
ദർശനം; —ഗാഹ - പുണ്യസ്ഥലം.

ജിയാരതീ - വിം തീർത്ഥയാത്ര ചെയ്യുന്ന; കാണാൻ വന്ന.

ജിരാ - പും കൂട്ടം; സംഘം.

ജിരഹ് - ഓം തക്കം; വാദം;
എതിർവിസ്താരം.

ജിരഹ് - ഓം കവചം; ഇരമ്പുചട്ട.

ജിരാജത } ഓം കൃഷിപ്രവൃത്തി.
ജിരാജത }

ജിരാഫാ - പും ടെക്സ്റ്റൈൽ.

ജിരാ - ഓം വാളിന്റെയും മറ്റുമുള്ള തിളക്കം; എലക്ട്രോപ്ലെയ്റ്റ് ചെയ്യൽ;
ലോഹസാധനങ്ങൾ പുശിമിനക്കുന്ന പ്രവൃത്തി.

ജിരാ - പും ജില്ല; പ്രദേശം.

ജിരാദാർ - പും ജില്ലയുടെ മേലധികാരി; കലക്ടർ; ജമീന്ദാരന്മാരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ; എക്സൈസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

ജിരാദാരി - ഓം ജില്ലയുടെ മേലധികാരിത്വം.

ജിരാദാ - സം ജീവിപ്പിക്കുക; മരണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുക.

ജിരാദാ - പും ലോഹസാധനങ്ങളിൽ മിനക്കവേല ചെയ്യുന്നവൻ.

ജിരാദാർ - പും ദേം ജിരാദാർ

ജിരാദി - ഓം ജിലേബി.

ജിരാ - ഓം തൊലി; തോൽ; ബൈൻഡ്; രണ്ടോ അതിലധികമോ വാളുകളുള്ള പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു വാളം.

ജിരാബ്ദ - പും ജിരാദാർ (പുസ്തകം) ബൈൻഡ് ചെയ്യുന്നവൻ (book-binder).

ജിരാദാ - ഓം ജിരാബ്ദി ബൈൻഡ് ചെയ്യൽ (binding).

ജിരാദി - വിം തൊലിസംബന്ധമായ.

जिह्व - स्त्री० अपभ्रंशः ; अन्या
 रवः ; तिरस्कारः ; —उठाना
 या पाना - अपभ्रंशान्तरा
 कः ; निष्कारणाकः.

जिस्म - पु० जिसिम शरीरम्.

जिस्मानी - वि० शारीरिकമായ.

जिह्व - पु० ബുദ്ധി ; ധാരണാ
 ശക്തി ; —ലഭാനാ - നല്ലവണ്ണം
 ആലോചിക്കുക ; —खुलना -
 ബുദ്ധിവികാസം സിദ്ധിക്കുക.

जिहाद - पु० മുഹമ്മദിയർ മത
 പ്രചരണത്തിനായി അന്യമത
 ക്ഷാരോടു ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം.

जिहालत - स्त्री० അജ്ഞാനം ;
 മൂഢത.

जिह्वा - स्त्री० നാവു.

जी - पु० മനസ്സ് ; ജീവൻ ; യൈ
 യുഗം ; ആശ ; अव्य० ഉവ്വു ;
 അതേ ; അവർകൾ ; —अच्छा
 होना - മനസ്സ് സ്വസ്ഥമാ
 കക ; (किसीपर) जी आना -
 പ്രേമിക്കുക ; —उचटना -
 മനസ്സ് മുഷിയുക ; —खट्टा
 करना - മനസ്സ് മടുപ്പിക്കുക ;
 —चुराना - മനസ്സ് പിന്തിരി
 ക്കുക ; —जान से - ആത്മാ
 ത്വമായി ; —पानी होना -
 മനസ്സ് പിയുക ; —बहलाना -
 സന്തോഷിപ്പിക്കുക ; —भरना -
 മനസ്സ് നിറയ്ക്കുക ; —स०

സംശയം ദുരീകരിക്കുക ;
 —मचलना - മനസ്സ് പിട
 ക്കുക ; —लगाना - മനസ്സിനു
 തുറക്കുക.

जी - प्र० 'ഉള്ള' എന്ന അർത്ഥം
 വാചി ; പിന്നെ ഒരു പ്രത്യയം.
 വാക്കുകളുടെ ആദിയിൽ ചേ
 ക്കുന്നു. (जैसे जीस्तबा - അഭി
 മാനമുള്ള)

जीजा - पु० ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ
 ഭർത്താവ്.

जीजी - स्त्री० ജ്യേഷ്ഠത്തി,

जीत - स्त्री० ജയം.

जीतना - स० ജയിക്കുക.

जीता - वि० ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ;
 കൃത്യമായ അളവിൽനിന്നു്
 അല്പം കവിഞ്ഞ ; जीते-जी -
 ജീവനോടെ.

जीन - पु० ജീനി ; —पोश - ജീനി
 മേൽ വിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം.

जीनत - स्त्री० ശോഭ ; സൗന്ദര്യ
 യുഗം.

जीनसाज - पु० ജീനിയുണ്ടാക്കുന്ന
 വസ്ത്രം.

जीनहार - क्रि० രെറിക്കലും (ഇല്ല).

जीना - अ० ജീവിക്കുക ; जीता
 जागता - ഓജസ്സും തേജസ്സും
 മുളള.

जीना - पु० സോപാനം ; കോണി
 പടി ; ഏണി.

जीम - स्त्री० നാവു.

ജിമി - ഷീം നാക്കവടിയ്ക്കുവാ
നുള്ള സാധനം.

ജിമന - ടം ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കുക.

ജിമൂത - പും പദ്യം; മേഘം;
ഇന്ദ്രൻ; സൂര്യൻ.

ജീര } പും ജീരകം; പുമ്പൊടി.
ജീരാ }

ജീരക - വിം ബുദ്ധിമാനായ;
അറിവുള്ള.

ജീൺ - വിം ജീണ്ണിച്ചു; ഭവിച്ചു;
—ശീൺ - പഴകിക്കേടുവന്ന.

ജീൺഹ്വാര - പും കേടുപാടുതീർക്കൽ
(repair).

ജീവത - വിം ജീവനുള്ള; പും പ്രാ
ണൻ; മരുന്ന്.

ജീവ - പും ജീവൻ; ജീവാത്മാവ്;
ജീവജന്തു.

ജീവക - പും പലിശ വാങ്ങുന്ന
വൻ; സേവകൻ; ജീവിയ്ക്കു
ന്നവൻ; പാമ്പാട്ടി.

ജീവട - ഷീം ധൈര്യം; ദൃഢത;
പെരുന്തപ്പ.

ജീവന - പും ജീവിതം.

ജീവനീ - ഷീം ജീവചരിത്രം.

ജീവിക - ഷീം നിത്യവൃത്തി.

ജീവിത - വിം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന.

ജീസ്ത - ഷീം ജീവിതം.

ജീഹ - ഷീം ദേം ജീമ

ജീഹ്യാത - വിം ജീവനുള്ള; പ്രായ
മായ.

ജുമാ - പും ചുരുക്കി; നകം

ജുമാകു - പും വിഷം തീണ്ടി മരി
യ്ക്കൽ.

ജുമാര - ഷീം ദേം ജ്വാര

ജുമാരീ - പും ചുരുക്കിക്കൊരൻ.

ജുമാ - ഷീം ചെറിയ പേൻ;
ചെളി.

ജുകാമ - പും സരദീ ജലദോഷം;
നീരിളക്കം.

ജുഗ - പും യുഗം; ജോഡി; തല
മുറ.

ജുഗുഗാനാ - ഷം മങ്ങിമങ്ങി പ്രകാ
ശിയ്ക്കുക; അധഃപതിച്ച സ്ഥി
തിയിൽ നിന്ന് ഉയരുക.

ജുഗന് - പും മിന്നാമിനുങ്ങ.

ജുഗരാത - പും തൈരു.

ജുഗരാഫിയാ - പും ഭൂമിശാസ്ത്രം.

ജുഗല - വിം ദേം യുഗല

ജുഗവന - ടം സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കുക.

ജുഗാലന - ഷം അയവിറക്കുക.

ജുഗാലി - ഷീം അയവിറക്കൽ.

ജുഗുപ്പ - ഷീം നിന്ദ; വെറുപ്പ.

ജുജ - പും പുസ്തകത്തിലെ നാലോ,
എട്ടോ, പതിനാറോ പേജ്
കൾ ചേർന്ന ഒരു 'ഫാറം';
ഖണ്ഡം; ഭാഗം; ഷഡ്ഘം കൂടാ
തെ; പുറമെ.

ജുജദാന - പും വസ്തു പുസ്തകം കെ
ട്ടാനുള്ള തൂണി.

ജുജുവീ - വിം അല്പമായ; നിസ്സാ
രമായ; അനവധി എണ്ണ
ത്തിൽനിന്ന് ഒന്ന്.

ജുജാക - വിം യുദ്ധസംബന്ധമായ.

ജുജാർ - വിം സൂരമാ വീരനായ;
യുദ്ധവീരനായ.

ജുട - ഖീം ജോഡി.

ജുടന - ഖം ഒന്നിച്ചു ചേരുക;
യോജിക്കുക.

ജുടാന - സം യോജിപ്പിക്കുക;
ചേർക്കുക; ശേഖരിക്കുക.

ജുടാറന - സം എച്ചിലാക്കുക.

ജുട്ന - ഖം ഒന്നിച്ചു ചേരുക;
ലഭിക്കുക; യോജിക്കുക;
നകത്തിൽ കെട്ടപ്പെടുക.

ജുട്വീ - വിം ഇരട്ടയായ;
—ഖ്വേ - ഇരട്ട പ്രസവിച്ച
കുട്ടികൾ.

ജുട്ന - ഖം തണക്കുക; ശാന്ത
മാവുക; തൃപ്തിയാകുക; സം
തണപ്പിക്കുക; ശമിപ്പിക്കുക.

ജുടന - ഖം ഉഴുക; നകത്തിൽ
പുട്ടപ്പെടുക.

ജുതാई - ഖീം ദേം ജോതാई

ജുതാന - സം ദേം ജോതന

ജുത - വിം വേറിട്ടു; ഭിന്നമായ.

ജുതാई - ഖീം വേർപാട്; ഭിന്നത.

ജുന - പും ഭ്രാന്തു്; ബുദ്ധിഭ്രമം.

ജുന്ദാർ - പും ദേം ജനേക

ജുന്ദരി - ഖീം ഒരുതരം ധാന്യം.

ജുന്ദാई - ഖീം നിലാവു്; ചന്ദ്രിക.

ജുനത - പും ജോഡി; ഇണ.

ജുനാഫ - പും വധുവരന്മാരുടെ
പ്രഥമ സമാഗമം.

ജുബാൻ - ഖീം ദേം ജുബാൻ

ജുബാനി - വിം ദേം ജുബാനി

ജുബാ - പും (സന്യാസിമാർ ധരി
ക്കുന്ന) നീളമുള്ള ഒരുതരം
കുപ്പായം; ജുബ.

ജുബല - വിം ആകെ; മുഴുവൻ;
പും വാക്യം (sentence).

ജുമാ - പും ഹെബ്രിയാട്ട.

ജുമേരാത - ഖീം വ്യാഴാട്ട.

ജുമ്മ - പും ദേം ജുമാ; ദേം ജുമ്മ

ജുബിഷ - ഖീം ഇളക്കം; ഗതി;
വീര.

ജുരഅ - ഖീം ധൈര്യം.

ജുരമാന - പും പിഴ (fine).

ജുരാഫ - പും ദേം ജുരാഫ

ജുർമ - പും അപരാധം; കുറ്റം.

ജുർമാന - പും ദേം ജുരമാന

ജുർത - ഖീം ദേം ജുരഅ

ജുർ - പും ഒരുതരം പക്ഷി.

ജുർബ - ഖീം സ്റ്റോക്കിംബ്സ്.

ജുലാബ - പും വയറിക്കുറം; വയ
റിക്കുറാനുള്ള മരുന്ന്.

ജുലാല - വിം നിമ്നമായ
(ജലം).

ജുലാഹ - പും നെയ്ത്തുകാരൻ;
(ഒരു മുഹമ്മദിയ ജാതി).

ജുലുസ - പും ദേം ജുലുസ

ജുലുസ - പും ഫോഷയാത്ര; ഉത്സ
വാഘോഷം; പട്ടാഭിഷേകം.

ജുലു - ഛിം പുറകിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നീളം കൂടിയ തലമുടി.

ജുലം - പും അക്രമം; അന്യായം; —കേശ, യാ പേഷ - അക്രമിയായ; —രസിദാ - അന്യായാരപീഡിതനായ.

ജുലമത - ഛിം അന്യകാരം; ഇരുട്ട്.

ജുലമി - വിം അക്രമിയായ.

ജുലാഖ - പും ദേം ജുലാഖ

ജുസ്തജു - ഛിം അനേപഷണം.

ജുഹി - ഛിം പിശുക്കപ്പുവു്.

ജു - ഛിം പേൻ.

ജുജാ - പും നകം; ചുതുക്കളി.

ജുജ്ഞാ - ഞം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള; യുദ്ധം ചെയ്യുക.

ജുട - പും തലമുടിക്കെട്ടു്; ജട.

ജുടന - ഛിം എച്ചിൽ.

ജുടാ - വിം ഹൃദിപായ; ജുടേ हाथ से कुत्ता न मारना - വളരെ അധികം പിശുക്കു കാട്ടുക.

ജുടാ - പും നെറ്റുകയിൽ മേല്പോട്ടാക്കിക്കെട്ടിയ തലമുടിക്കെട്ടു്; കോഴി, മയിൽ മുതലായതിന്റെ തലയിലെ പൂവു്.

ജുറ്റി - ഛിം ഒരുതരം വിറപ്പനി; മലമ്പനി.

ജുതാ - പും ഷൂസു്; —खोर - നെറികെട്ട; നാണവും മാനവും മില്ലാത്ത.

ജുതീ - ഛിം (സ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന) ചെരിപ്പു്.

ജുന - പും സമയം; പൂപ്പു്; ജൂൺ മാസം.

ജുവനാ - സം തിന്നുക.

ജുഠ - പും ജ്യേഷ്ഠമാസം (മേയ്, ജൂൺ); ഭർത്താവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ.

ജുഠാ - വിം പ്രായം കൂടിയ; മുത്ത.

ജുഠാനി - ഛിം ജ്യേഷ്ഠന്റേയോ, ഭർത്താവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റേയോ ഭാര്യ.

ജുതാ - പും ജയിച്ചവൻ.

ജുവ - ഛിം കീശ; പോക്കുറു്.

ജുവ - ഛിം ശോഭ; പ്രകാശം; വിം ശോഭിക്കുന്ന.

ജുവകട } പും കീശ മുറിച്ച് പ
ജുവകടരാ } ണം അപഹരിക്കുന്നവൻ.

ജുവഖുവ - പും സ്വകാര്യച്ചിലവു്.

ജുവാ - വിം ഉപയുക്തമായ; ഉചിതമായ; ശോഭിക്കുന്ന.

ജുവീ - വിം കീശയിൽ വെക്കുവാനു്; ചെറിയ.

ജുവ - വിം ജയിക്കത്തക്ക.

ജുവ - ഛിം ജീവൻ ഗർഭപാത്രം.

ജുവ - ക്രിം താഴെ; വിം താഴ്ന്നതരത്തിലുള്ള; തോററ; പും പാർസി അക്ഷരങ്ങളിൽ 'എ' കാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചിഹ്നം; ഒരു മരം.

ज़े-अन्दाज़ - पु० 'ഹുക്കയുടെ' അടിയിൽ വിരിയുന്ന തൂണി കഷണം.

ज़े-तजवीज़ - वि० വിചാരമണമായ; ചിന്താധിനമായ.

ज़े-दस्त - वि० അധീനത്തിലുള്ള; തോററ; പരാജിതനായ.

ज़े-बंद - पु० കതിരയുടെ വയററിനമീതെ കെട്ടാനുള്ള തോൽ പട്ട.

ज़े-बार - वि० കടം കൊണ്ടോ, അധികച്ചിലവു കൊണ്ടോ ഞെരുങ്ങിയ; ആപത്തു കൊണ്ട് ദുഃഖിക്കുന്ന; ദുഃഖപിഡിതനായ.

ज़े-साया - क्रि० തണലിൽ; അധീനത്തിൽ; സംരക്ഷണത്തിൽ.

ज़े - पु० ജയിൽ; തടവുമുറി.

ज़े-ख़ाना - पु० കാരാഗൃഹം.

ज़ेवना - सं० दे० जीमना

ज़ेवनार - स्त्री० സദ്യ; പാചകം; ഭക്ഷണം.

ज़ेवर - पु० ആഭരണം; അലങ്കാരം; മോടികൂട്ടുന്ന വസ്തു.

ज़ेवरी - स्त्री० കയറ്.

ज़े - पु० दे० जेठ

ज़ेह - स्त्री० ഞാൺ; തീരം; അററം; പാർപ്പം; പ്രസവം; സന്താനം; പൊക്കിൾക്കൊടി.

ज़ेहन - पु० ബുദ്ധി; ധാരണാശക്തി.

ज़ेहल - पु० ജയിൽ; स्त्री० ശാഠ്യം.

ज़ै - स्त्री० ജയം; वि० എത്ര.

ज़ैयद - वि० ശക്തിയുള്ള; ഉറപ്പുള്ള; വലിയ; വിശാലമായ; നല്ല; ധനവാനായ; ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ.

ज़ैल - पु० വക്കു; തൂമ്പു; താഴത്തെ ഭാഗം; ആദ്യത്തെ ഭാഗം; —में - താഴെ; ആദ്യത്തിൽ.

ज़ैसा - वि० യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള.

ज़ैसे - क्रि० യാതൊരു പ്രകാരത്തിൽ; പോലെ; —तैसे - ഒരു വിധത്തിൽ; അങ്ങിനെയിങ്ങനെ; —का तैसा - അങ്ങിനെ തന്നെ; അതേ വിധം തന്നെ.

ज़ोंक - स्त्री० അട്ട.

ज़ो - सर्व० യാതൊരു; अव्य० എങ്കിൽ; —हो - എന്തെങ്കിലു ചെയ്യുന്നതുണ്ട്.

ज़ोई - स्त्री० ഭാര്യ; അനേപഷിസ്തൽ; सर्व० യാതൊരു.

ज़ोक - स्त्री० दे० जोंक

ज़ोख - स्त्री० തുക്കൽ; തൂക്കം.

ज़ोखना - सं० തൂക്കിനോക്കുക; പരിശോധിക്കുക.

ജോഖമ - ഖീം ദേം ജോഖിമ

ജോഖാ - പും കണക്കു; പട്ടിക
(ഇതു അത്ഥത്തിൽ ഇതു
സമസ്തപദമായിട്ടാണ് ഉപ
യോഗിക്കാറുള്ളതു. ഉദാം
ലേഖാ-ജോഖാ)

ജോഖിമ - ഖീം ആപത്തു; ആപ
മരക; ആപത്തിന് കാരണ
മാകുമെന്നു കണക്കാക്കുന്ന
വസ്തു; —उडाना या सहना -
ആപമരകയുള്ള ജോലി
ചെയ്യുക.

ജോഗ - പും യോഗം.

ജോഗവനാ - സം നല്ലപോലെ
സൂക്ഷിക്കുക; ആദരിക്കുക;
ശേഖരിക്കുക; പുത്തിയാ
ക്കുക; ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക.

ജോഗിന - ഖീം യോഗിനി.

ജോഗീ - പും യോഗി.

ജോറാ - പും ജോടി.

ജോടു - പും ആകത്തുക; ചേപ്പ്;
സന്ധി; ഉല്പത.

ജോടുതോടു - പും അടവ്; യുക്തി.

ജോടുന - ഖീം പാലിൽ ഉറ കൂട
വാൻ ചേക്കുന്ന വസ്തു.

ജോടുനാ - സം കൂട്ടിച്ചേക്കുക;
ശേഖരിക്കുക; ആകത്തുക
കാണുക.

ജോടുവ് - വിം ഇരട്ട പ്രസവിച്ച
(കുട്ടികൾ).

ജോട്ടാ - പും ജോടി; ഇണ; സമ
മായ; ഉടുപ്പ്; ഒരേ തരത്തി
ലുള്ള രണ്ടു വസ്തുക്കൾ.

ജോട്ടാई - ഖീം കൂട്ടിച്ചേക്കുന്നതി
നുള്ള കൂലി; കൂട്ടിച്ചേക്കൽ.

ജോട്ടി - ഖീം ജോടി; ഇണ; ഒരേ
തരത്തിലുള്ള രണ്ടു സാധന
ങ്ങൾ.

ജോത - ഖീം നകക്കയറ്റ്; പ്രകാ
ശം.

ജോതനാ - സം ഉഴുക; കാള, കതിര
മുതലായവയെ നകത്തിൽ
കെട്ടുക; ബലം പ്രയോഗിച്ചു്
ജോലി ചെയ്യിപ്പിടിക്കുക.

ജോതാई - ഖീം ഉഴൽ; ഉഴവ്;
ഉഴവു കൂലി.

ജോതി - ഖീം (ഇതശ്വപരാധനയ്ക്കു
കത്തിച്ചുവയ്ക്കുന്ന) നെയ്യു
വിളക്കു്; പ്രകാശം; തീ
ജ്വാല; ഉഴുതുവിതയ്ക്കുവാൻ
പററിയ ഭൂമി (നിലം).

ജോതി - ഖീം പ്രകാശം; ഇതശ്വപരാ
ധനയ്ക്കു് വേണ്ടി നെയ്യു്
ഒഴിച്ചു കത്തിയുന്ന വിളക്കു്;
ഉഴുവാൻ പററിയ ഭൂമി
(നിലം); ത്രാസ തട്ടിനെ
ത്വാസുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന
കയറ്റ്; കതിരയുടെ കടി
ത്താൺ.

ജോഫ - പും വാൽകുറ; ദുബ്ബലത;
മോഹാലസ്യം.

ജോവന - പും യൌവനം ; സൌന്ദര്യം ; യുവതപത്തിലുള്ള രൂപസൌന്ദര്യം.

ജോമ - പും ഉന്മേഷം ; ഉത്സാഹം ; ആവേശം ; അഭിമാനം.

ജോയ - ഛിം കെട്ടിയവർ ; सर्वം യാതൊരു.

ജോർ - പും ശക്തി ; ബലം ; —ദാർ - ശക്തിയുള്ള ; —ദേനാ - ശക്തി പ്രയോഗിയ്ക്കുക ; നിബ്ബന്ധിയ്ക്കുക ; ഉഗന്നിപ്പറയുക.

ജോർജ്ജ് - പും അക്രമം.

ജോർജ്ജ് - പും ഉത്സാഹം ; ശക്തി.

ജോരാവർ - വിം ശക്തിമാനായ ; ബലമുള്ള.

ജോരാവരി - ഛിം ശക്തി ; പ്രബലത.

ജോർ - ഛിം വീട്ടുകാരി ; ഭാര്യ ; —ജാതാ - പരിവാരങ്ങൾ ; വീട്ടുകാർ.

ജോലി - ഛിം ഉല്പാദനം ; സമത.

ജോഷ - പും ആവേശം ; തിളയ്ക്കൽ ; ഉത്സാഹം ; —में

ജാനാ - ആവേശം കൊള്ളുക ;

—ജാനാ - തിളയ്ക്കുക ; —ദേനാ - വേവിയ്ക്കുക ; ആവേശം കൊടുക്കുക.

ജോഷൻ - പും ഭൂമിയിൽ ധരിയ്ക്കുന്ന ഒരു ആരേണം ; കവചം.

ജോഷ്ഠാ - പും കഷായം ; രക്താശയങ്ങളുടെ സത്ത.

ജോശീലാ - വിം ആവേശമുള്ള ; ഉത്സാഹമുള്ള.

ജോഷിതാ - സ്ത്രീ.

ജോഹ്നാ - സം നോക്കുക ; പ്രതീക്ഷിയ്ക്കുക ; അനേപഷിയ്ക്കുക ; വാട ജോഹ്നാ - കാത്തിരിയ്ക്കുക.

ജോഹ്നാ - പും വാട.

ജോഹർ - ഛിം പ്രണാമം ; നമസ്കാരം.

ജോ - പും യവം ; അന്തരീക്ഷം ; अव्यം ഏകീകൃതം.

ജോക് - പും സൈന്യം ; ആൾക്കൂട്ടം.

ജോക് - പും ആനന്ദം.

ജോക് - പും ജാതിയ്ക്കു ; നാളികേരം.

ജോക് - പും കെട്ടിയവൻ ; ജോഡി.

ജോക് - ഛിം ഭാര്യ.

ജോക് - പും മിഥുനരാശി.

ജോക് - പും വയറ് ; ഒഴിഞ്ഞ ഇടം ; ഒഴിവ് ; വിടവ് ; കഴി.

ജോർ - പും അതിക്രമം ; മദ്യം.

ജോഹർ - പും സാരാംശം ; ശ്രേഷ്ഠത ; വിശേഷത ; രത്നം ; തീയിൽ ചാടി മരിയ്ക്കൽ (ഉടന്തടി ചാട്ടം) ; പ്രാണത്യാഗം.

ജീഹ്വ - പു. രത്നത്തിന്റെ വിപ
നിഷ്ഠയിൽക്കുന്നവൻ ; രത്നവ്യാ
പാരി ; വി. ഗുണദോഷങ്ങളെ
വേർതിരിച്ചറിയുന്ന.

ജാത - വി. മാൽസ അറിഞ്ഞ ; മന
സ്സിലായ.

ജാതവ്യ - വി. അറിയേണ്ടതായ.

ജാതാ - വി. അറിവുള്ള.

ജാതി - പു. ബന്ധ.

ജാന - പു. അറിവ് ; ജ്ഞാനം.

ജാപക - വി. സൂചക അറിയിക്കുന്ന.

ജാപന - പു. അറിവിൽ.

ജേയ - വി. അറിയുവാൻ യോഗ്യ
മായ ; അറിയത്തക്ക.

ജ്യാ - ജി. (വില്ലിന്റെ) ഞാൺ.

ജ്യാദതീ - ജി. ആധികൃത ; അ
ക്രമം.

ജ്യാദഹ } വി. കൂടുതലായ.

ജ്യാപത - ജി. സഭ ; ആതിഥ്യം.

ജ്യാമിതി - ജി. രേഖാഗണിതം
(ജ്യോമിതി).

ജ്യേഷ്ഠ - വി. പ്രായം കൂടിയ ; മുത്ത ;
പു. ജ്യേഷ്ഠമാസം.

ജ്യോ - ക്രി. യാതൊരു വിധത്തിൽ ;
—ത്വം യാ, —ത്വം കരകേ - ഒരു
വിധത്തിൽ ; —കാ ത്വം -
അങ്ങിനെതന്നെ ; പഴയ
പോലെ.

ജ്യോതി - ജി. പ്രകാശം ; ശോഭ.

ജ്യോത്സന - ജി. നിലാവ് ; നിലാ
വുള്ള രാത്രി.

ജ്യോനാ - പു. പാകം ചെയ്ത
ഭക്ഷണം ; സഭ ; വിരുന്ന.

ജ്വലത - വി. പ്രകാശമുള്ള ; വള
രെ സ്പഷ്ടമായ.

ജ്വലന - പു. കത്തൽ ; തീജപാല ;
തീയ.

ജ്വലിത - വി. കത്തിയ ; ദഹിച്ച ;
പ്രകാശമായിത്തീർന്ന.

ജ്വാ - ജി. ചോളം ; വേലി
യേററം ; അലയടിയുൽ.

ജ്വാർമാറ്റാ - പു. വേലിയേററവും
വേലിയിറക്കവും.

ജ്വാല - പു. തീജപാല.

ജ്വാലാ - ജി. തീജപാല ; വിഷ
ജപാല ; ഉഷ്ണ ; ചൂട്.

ജ്വാലാമുഖീ പർവത - പു. അഗ്നിപ
ർവതം.

ജ

ജ്ഞാ - ജി. മുഴക്കം ; മുളൽ.

ജ്ഞാനാ - ജ. മുഴങ്ങുക ; മുളക ;
സം മുഴക്കുക.

ജ്ഞാന - ജ. ഉള്ളുകൊണ്ടു ഭേദപ്പി
യ്ക്കുക ; ഉള്ളുകൊണ്ടു ദുഃഖി
യ്ക്കുക ; അറിയപ്പെടുക.

ജ്ഞാപ - പു. തിങ്ങിയ മുളച്ചെടി
പ്പടപ്പ് ; ഇല കൊഴിഞ്ഞ
വൃക്ഷം ; കപ്പ.

ജ്ഞാ - ജി. കഴപ്പം ; വിഷമത ;
അനാവശ്യമായ വഴക്കം.

ജിജ്ഞാസ - അം 'സ്വൻ സ്വൻ'
 ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; മുഴങ്ങുക.

ഇംഗ്ലീഷ് - മലയാളം കടിയുണ്ടായവർ
 വെള്ളം വെക്കുന്ന ഒരുതരം
 മൺപാത്രം.

झंझरा - पु० यांरांतुं रूपांरान्
 कुंरुं अरुं; **वि०** यांरांतुं
 रूपांरान्कुंरुं.

മുഹമ്മദ് - ഖാദി ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിലുള്ള ചെറിയ ദോഷങ്ങളുടെ സമൂഹം; ചെറിയ ചെറിയ ദോഷങ്ങളുള്ള ജനാല; മാവരിയ്ക്കു നു അരിപ്പ; വല.

झंझरीदार - वि० चेरिय चेरिय
 चेरिय; वलपेले
 यणे.

ജ്ഞാ } പു० മഴയോടു കൂടിയ
 ജ്ഞാവാത } കൊടുങ്കാറ്റു; വലിയ
 കൊടുങ്കാറ്റു.

ഇംഗ്ലീഷ് - പുറം പാഠികൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന തീരുമാനം.

ഇംഗ്ലീ - സ്ത്രീം പൊട്ടിയ കവടി.

ഇംഗ്ലീഷ് - സൗകര്യമായിട്ടുള്ള
പിടിച്ചു കയ്യടക്കുക; കിടന്നു
കയ്യടക്കുക.

ജിന്ദാ - പുറം കൊടിക്കൂറ ; പന്ത്രാക ;
അടയാളം.

ഇണ്ടി - സ്ത്രീ. ചെറിയ കൊടി.

ജ്ഞാന - അ. മൂടുക; ഒളിയിക്കുക ;

மறவுக ; துணியூடக ; பணியூக ; டாசி வீழ்க.

ജപ്പാൻ - പുറം മലം പ്രദേശത്തു
നഷ്ടമായി വാനപര്യായം
നടന്ന ഒരു തരം മഞ്ചൽ.

ഭൂപിത - വി. മുടിയ ; മറച്ച ;
 മറഞ്ഞ.

சீவரானா - அஃ கரிவாழியுக்க ;
வாடக.

ജ്ഞാന - അം വാടിക്കരിയുക ;
തീയിന്റെ ശക്തി കറയുക ;
കുറിവാളിയുക.

ഭക് - സ്ത്രീ. കിറുക്കു; ചിന്ത.

ഇക-ഇക - ഖീം അനാവശ്യമായ
തക്ം ; വൃത്ഥജ്ജനം.

இக்கன்கா - வி. ப்ரகாஸ்குரு.

झकझोर - पु० ഉലച്ചിൽ ; ഇളക്കം ; **വി०** ഇളകുന്നു ; വേഗതയുളള.

झकझोरना - स० ग० क० यो० द० क०
 हु० क० क० ; उ० य० क०.

இலக்கண - வி. **புகழினை;**
மினிதிரிதிரி.

झकोर - स्त्री० कानरुडि; आलः
तडु.

ഇക്കോറന - അം കാനറയിൽ.

झकोरा - पु० क०००६१.

झकड - पु० वलिय कोडकारण.

ഭക്തി - വി० ജപിക്കുന്ന ; വായന
 ചെയ്ത ; കിട്ടുന്നതായ.

ഇഖ - ഖീം മത്സ്യം; പശ്ചാത്ത
പിച്ഛ് സങ്കടപ്പെടൽ; സങ്ക
ടം പറയൽ; സങ്കടവർത്ത
മാനം; —**മാരനാ** - വെറുതെ
നേരം കളയുക; സങ്കടപ്പെ
ടുക; നിഷ്ഠാനിഷ്ഠനാകുക.

ഇഖനാ - അം പശ്ചാത്തപിയ്ക്കുക;
ആവലാതിപ്പെടുക,

ഇഗഭ്നാ - അം കലഹമുണ്ടാകുക;
ശത്രുക്കളുക.

ഇഗഭ്നാ - പും കലഹം; ശത്രു;
—**ബഖേഭ്നാ** - ശത്രുവും ലഹള
യും.

ഇഗഭ്നാ - സം വഴക്കിടുക.

ഇഗഭ്നാ - വിം വഴക്കാളിയായ;
കലഹശീലമുള്ള.

ഇഗാ - പും ചെറിയ കുട്ടികൾ
ക്കുള്ള അയഞ്ഞ കപ്പായം.

ഇജക - ഖീം ഭയാശങ്കയാൽ പെ
ട്ടെന്നുള്ള നില്ക്കൽ; ദേവജ്വ
ലപ്പെട്ട സംസാരിയ്ക്കൽ; ഇട
യ്ക്കിടെയുള്ള ഭ്രാന്തിച്ചക്ക; ;
എന്തിൽ നിന്നെങ്കിലും ഇട
യ്ക്കിടെ വരുന്ന ദുർഗ്ഗന്ധം;
പ്രകാശം.

ഇജകനാ - അം ഭയാശങ്കകൊണ്ടു
പെട്ടെന്നു നില്ക്കുക; തെടുക;
ദേവജ്വലപ്പെടുക; മുറുമുറക്കുക;
പ്രകാശിയ്ക്കുക.

ഇജകനാ - സം ഭയപ്പെടുത്തുക;

ശകാരിയ്ക്കുക; ശാസിയ്ക്കുക;
നിസ്സാരമായി കരുതുക.

ഇട - ക്രിം പെട്ടെന്നു; —**സെ** -
വേഗത്തിൽ; ഉടനെ.

ഇടകനാ - സം ശക്തിയോടുകൂടി
ഇളക്കുക; ഉലയ്ക്കുക; കരുതുക.

ഇടകാ - പും ശക്തിയോടുകൂടി
ഉലയ്ക്കൽ; കരുതൽ; വെട്ട്.

ഇടകാ - സം **ഭേം** ഇടകനാ

ഇടപട - ക്രിം വളരെ വേഗത്തിൽ.

ഇടുതീ - ഖീം പരിശോധന.

ഇടുന - ഖീം കൊഴിയൽ.

ഇടുനാ - അം കൊഴിയുക; പൊഴി
യുക; അടിച്ചുവാരപ്പെടുക.

ഇടുപനാ - അം ആ ക്രിമിയ്ക്കുക;
ചാടി വീഴുക; തെറ്റിനില്ക്കുക.

ഇടുവേരി - ഖീം ഒരുതരം കാട്ടുകാര.

ഇടു - ഖീം കൊഴിയൽ; പൊഴി
യൽ; ഇടവിടാതെയുള്ള മഴ;
ഇടവിടാതെ സംസാരിയ്ക്കൽ.

ഇന } **ഖീം** കിലുക്കം.
ഇനക }

ഇനകനാ - അം കിലുക്കുക; ദേവ
ജ്വലംകൊണ്ടു് കൈയും കാലും
അടിയ്ക്കുക; നശിപ്പിക്കുക.

ഇനകാ - ഖീം } മുഴക്കം; തലങ്കാ
ഇനാഇന - ക്രിം } രം; മുഴക്കത്തോടു
കൂടി.

ഇപ - ക്രിം വേഗത്തിൽ;
പെട്ടെന്നു്.

ഭപക - ഖീം കണ്ണടച്ച തുറക്കാ
നുള്ള സമയം; നിമിഷം; മയ
ക്കം; ലജ്ജ.

ഭപകന - അം കണ്ണടയുക; മയ
ങ്ങുക; നാണിയ്ക്കുക; ചാടി
വീഴുക; ആക്രമിയ്ക്കുക.

ഭപകി - ഖീം കണ്ണടയ്ക്കൽ; മയ
ക്കം; ചതി.

ഭപട - ഖീം ആക്രമിക്കൽ; ചാടി
വീഴൽ.

ഭപടന - അം ചാടി വീഴുക;
ആക്രമിയ്ക്കുക.

ഭപന - അം കണ്ണടയുക; ഇമ
കൂടുക; ലജ്ജിയ്ക്കുക; കനി
യുക.

ഭപേട - ഖീം ദേം ഭപേട

ഭപേടന - അം ആക്രമിച്ചടക്കുക.

ഭപേട - പും ആക്രമിയ്ക്കൽ; ചാടി
വീഴൽ; പ്രേതബാധ.

ഭപഭാവി - ചിന്നിച്ചിതറിയ നീള
ഭവരാ } മുള രോമത്തോടു കൂടിയ.

ഭവ - പും പൊടിപ്പ്; തൊ
ങ്ങൽ; ചെണ്ട.

ഭമക - ഖീം പ്രകാശം.

ഭമകന - അം മിന്നിമിന്നി പ്രകാ
ശിയ്ക്കുക.

ഭമകാന - അം പ്രകാശിപ്പിക്കുക;
മിന്നിയ്ക്കുക.

ഭമഭമാന - അം പ്രകാശിയ്ക്കുക;
മുഴങ്ങുക; അം പ്രകാശിപ്പി
യ്ക്കുക; മുഴക്കുക.

ഭമാട - പും വള്ളിക്കടിൽ; ആൾ
ക്കൂട്ടം; മിന്നിപ്പട.

ഭമേല - ഖീം } കഴപ്പം; വഴക്കം;
ഭമേല - പും } ആർത്തിരക്കം.

ഭമേലിയാ - പും കഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന
വൻ; വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

ഭര - ഖീം വനനദി; അരുവി;
ജലപ്രവാഹം; ഇടവിടാതെ
യുള്ള മഴ; ജപാല; കൂട്ടം.

ഭരന - അം പൊഴിയുക; വെള്ളം
ഒഴുകി വീഴുക; പും അരുവി.

ഭരീ - ഖീം അരുവി; പൊഴി
യൽ.

ഭരോഖ - പും ചെറിയ ജനൽ;
കിളിവാതിൽ.

ഭരക - ഖീം പ്രകാശം; ശോഭ;
സ്പർശം; നിഴൽ.

ഭരകന - അം പ്രകാശിയ്ക്കുക;
സ്പർശിയ്ക്കുക; നിഴലിയ്ക്കുക.

ഭരക - പും ചാലാ പോളൻ.

ഭരകാന - അം പ്രകാശിപ്പിയ്ക്കുക;
സ്പർശിപ്പിയ്ക്കുക; നിഴലിപ്പി
യ്ക്കുക.

ഭരഭര - ഖീം മിന്നിത്തളക്കം;
ക്രിം മിന്നിമിന്നി.

ഭരന - അം വീശുക (വിശറി
കൊണ്ടു്).

ഭരമല - പും തിളക്കം; മിന്നിച്ച.

ഭരമല - വിം മിന്നിത്തളങ്ങുന്ന.

ഭരമലാന - അം തിളങ്ങുക;
മിന്നിമിന്നി പ്രകാശിയ്ക്കുക.

ഇള - പു. വലിയകൊട്ട; മഴ; ഭാഗം; വിശ്വ; വി. ഭാഗം; വിശ്വമായ; കൊഴുപ്പില്ലാത്ത.

ഇളം - അ. ദേവപ്രദാനം; സ. ദേവപ്രദാനം.

ഇള - പു. മത്സ്യം; ചുട്ട.

ഇള - ഖി. പ്രാ. ; ചതി; അന്ധകാരം; കാക്കപ്പള്ളി; പ്രതിപത്തി; —വാനം - ചതിക്കുക.

ഇള - ഖി. എത്തിനോക്കൽ; പു. കാട്ടിലുള്ള ഒരുതരം മരം.

ഇളം - അ. എത്തിനോക്കുക; ഒളിഞ്ഞുനോക്കുക.

ഇളം - പു. ജനാല.

ഇളം - ഖി. ഇളം എത്തിനോക്കൽ; ദൃശ്യം; ചെറിയ ജനം; കിളിവാതിൽ.

ഇള - ഖി. കൈമണി; ഇലത്താളം; ദേവപ്രദാനം; നീചത; കന്യതി.

ഇളം - ഖി. കാൽച്ചിലമ്പ്,

ഇളം - ഖി. അരിപ്പ; ചിലക; വി. പഴകിയ.

ഇളം - ഖി. കാൽച്ചിലമ്പ്; ഇലത്താളം.

ഇള - ഖി. മുടി; അടപ്പ്; (പനമ്പ്) തട്ടിക; മയക്കം; കണ്ണടക്കൽ; പു. തളിച്ചാടം.

ഇളം - സ. മറയ്ക്കുക; ലജ്ജിക്കുക; നാണിപ്പിക്കുക; പിടിചുവയ്ക്കുക.

ഇളം - ഖി. മുട്ടുന്ന കൊട്ട; പല്ല കൊണ്ടുള്ള കൂട; മയക്കം.

ഇളം - പു. നല്ലവണ്ണം വെളി കരിഞ്ഞ ഇഷ്ടിക.

ഇളം - സ. ചതിക്കുക; വഞ്ചിക്കുക.

ഇളം - പു. ചതിക്കൽ; വഞ്ചിക്കൽ.

ഇള - പു. ചുളമരം.

ഇള - പു. പത; നര.

ഇള - പു. മുളയ്ക്കു ചെടി; ഖി. അടിച്ചവാരൽ; ഭിഷണിപ്പെടുത്തൽ; —കുട - മന്ത്രവാദം ചെയ്യൽ; —പാള - അടിച്ച തുടച്ച വൃത്തിയാക്കൽ.

ഇളം - പു. കുറിക്കാട്.

ഇളം - പു. മുളയ്ക്കു ചെടിപ്പെടുത്തൽ; കുറിക്കാട്.

ഇളം - ഖി. പൊടിതട്ടി (duster); കുപ്പ.

ഇളം - സ. അടിച്ചവാരൽ; പൊടി തട്ടിക്കളയുക; കടയുക; തന്റെ യോഗ്യത പ്രകടിപ്പിക്കുക; അധികമായി സംസാരിക്കുക; തട്ടിവിടുക; അടിച്ചവാരൽ; ഭയപ്പെടുത്തുക.

झाड़-बुहार - स्त्री० असीച്ചുവാരൽ.

झाडा - पु० മന്ത്രവാദം ചെയ്യൽ;
അന്വേഷണം; മലം; ക
ക്കുസുപുര.

झाड़ी - स्त्री० പൊന്ത; കുററി
ക്കാട്; —ദാർ - മുളകളുള്ള.

झाड़ू - पु० ചുല്പ; വാൽനക്ഷത്രം;
—देना - അടിച്ചുവരുക;
—फेरना - തീരെ നശിപ്പി
യ്ക്കുക; —मारना - വെറുക്കുക;
നിരാദരിയ്ക്കുക.

झापड़ - पु० അടി.

झाबर - पु० ചളിപ്രദേശം; കൊട്ട.

झाबा - पु० കൊട്ട.

झाबी - स्त्री० തൊട്ടി.

झारना - सं० തലമുടി ചീകുക;
വേർപെടുത്തുക; അടിച്ചു
വരുക.

झारी - स्त्री० വാലുള്ള ലോട്ട;
കിണ്ടി.

झाल - पु० ഇലത്താളം; स्त्री०
എരുവ്; അല; ഓളം;
ഇരച്ചു.

झालना - सं० ലോഹങ്ങൾ വിള
ക്കിച്ചേക്കുക; ഐസിലും
മറ്റും വെച്ചു പാനീയങ്ങൾ
തണുപ്പിയ്ക്കുക.

झालर - स्त्री० പൊടിപ്പ്; തൊ
ങ്ങൽ; ഇലത്താളം; पु० ഒരു
തരം പലഹാരം.

झालरदार - वि० പൊടിപ്പും തൊ
ങ്ങലും വച്ചു.

झिझक - स्त्री० दे० झझक

झिझकना - अ० दे० झझकना

झिड़कना - सं० ദേവപ്രപഞ്ചം
നിന്നിച്ചു സംസാരിയ്ക്കുക;
ശകാരിയ്ക്കുക.

झिड़की - स्त्री० ദേവപ്രപഞ്ചം
നിന്നിച്ചു സംസാരിയ്ക്കൽ;
ശകാരം.

झिलमिल - स्त्री० മിന്നിത്തിളങ്ങൽ;
वि० മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന.

झिलमिला - वि० കൊഴുപ്പില്ലാത്ത;
നേരിയ; മിന്നുന്ന; മങ്ങിയ
പ്രകാശമുള്ള; അസ്ഥിമൃദല;
ധാരാളം ചെറു ദ്വാരങ്ങളുള്ള.

झिलमिलाना - अ० മിന്നിത്തിള
ങ്ങുക; सं० മിന്നിയ്ക്കുക.

झिह्री - पु० മണ്ണട്ട; ചീവീട്; स्त्री०
നേരിയ തൊലി (mem-
brane); കണ്ണിലെ പാട.

झिखना - अ० दे० झखना

झींगुर - पु० മണ്ണട്ട; ചീവീട്.

झींसी - स्त्री० മഴച്ചാരൽ.

झीन } वि० നേരിയ; ധാരാളം.
झीना } ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളുള്ള.

झील - स्त्री० തടാകം; ചിറ.

झुंझलाना - अ० കോപവും വ്യസ
നവും കലർന്ന സ്വരത്തിൽ
അല്പം വിരയലോടെ സംസാ
രിയ്ക്കുക.

ഇട - പും കൂട്ടം (പക്ഷിമൃഗാദികളുടെ).

ഇടനാ - അം കനിയുക; വളയുക.

ഇടനാ - സം വളയ്ക്കുക; കനിയ്ക്കുക.

ഇടവ - പും കനീവു; വളവു.

ഇടപുറ്റ - പും സന്ധ്യാസമയം.

ഇടലാനാ - സം പാലം നന്നാക്കിപ്പറയ്ക്കുക; കളവു പറഞ്ഞ് വഞ്ചിയ്ക്കുക (കട്ടികളെ).

ഇനഇനി - ളീം തരിപ്പു; മരവിപ്പു.

ഇനക - പും ഒരുതരം കണ്ണാടരണം; ലോലാക്ഷം.

ഇനകുട - വിം വാടിയ; കൃശമായ.

ഇരനാ - അം ഉണങ്ങുക; വളരെ അധികം ദുഃഖിയ്ക്കുക; ശോഷിയ്ക്കുക; മെലിയുക.

ഇരസുട - പും കുറിക്കാട്ടു; പൊന്ത; വളളിക്കുടിൽ; ആർത്തരിക്കു; മുടിപ്പുതയ്ക്കൽ; —**മാരനാ** - പുതുപ്പുകൊണ്ടു് പെട്ടെന്നു് ഒരാൾ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാക്കാത്ത വിധം മുടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുക.

ഇരാനാ - സം ഉണക്കുക; **അം** ദുഃഖം കൊണ്ടു് ദയംകൊണ്ടു് അമ്പരക്കുക; ശോഷിയ്ക്കുക.

ഇരീ - ളീം ചളിവു; തൊരിവു.

ഇരനി - ളീം മൂക്കിലണിയുവാ

നായി മുത്തുകൾ കമ്പിയിൽ കോത്തുണ്ടാക്കുന്ന ആഭരണം;

ഇരസനാ - അം പൊളുക; കരിയുക; വാടുക.

ഇരാനാ - സം (ഉറഞ്ഞാൽ) ആടുക.

ഇര - പും അസത്യം.

ഇരമുട - ക്രിം അസത്യമായി.

ഇര - വിം അസത്യമായ; കളവു പറയുന്ന.

ഇര - ളീം ആട്ടം; ഇളക്കം; മയക്കം.

ഇരക } പും ഹോളിക്കാലത്തു്
ഇരകാ } ഗ്രാമീണസ്ത്രീകൾ ആടിക്കൊണ്ടു് പാടാറുള്ള പാട്ടു്; അലക്കു (അലക്കുരണത്തിനായി സാരിയുടെ വക്കുകളിലും, ആനപ്പുറത്തു് പിടിയ്ക്കുന്ന കടകളുടെ വക്കിലും മറ്റും തൂണിപ്പിടിപ്പിയ്ക്കുന്നതു്); ലോലാക്ഷം.

ഇരക സാദി - ളീം അലക്കുകൾ തൂണിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാരി.

ഇരനാ - അം ആടുക; ഇളക്കുക.

ഇര - പും കാതിൽ തൂക്കിയിടുന്ന ലോലാക്ഷം; തലയിൽ ധരിയ്ക്കുന്ന പതക്കം; ഒരുതരം നൃത്തം.

ഇര - ളീം ഗുഹങ്ങളുടെ മേൽ ഭംഗിയ്ക്കുവേണ്ടി ഇടുന്ന വസ്ത്രം; ഉറഞ്ഞാൽ.

ഇല്ലനാ - അം ആടുക; പും ഉയ
ഞ്ഞാൽ; തൊട്ടിൽ; വിം
ആടുന്ന.

ഇല്ലാ - പും ഉയഞ്ഞാൽ; തൊ
ട്ടിൽ.

ഇപ്പനാ } അം ലക്ഷിക്കുക; സങ്കോ
ഇപ്പനാ } ചപ്പെടുക.

ഇല്ലനാ - സം സഹിക്കുക; വെള്ള
ത്തിലിറങ്ങുക; നീന്തുവാൻ
കയ്യും തുടയും തുട
യ്ക്കുക; (മുമ്പോട്ടു) തള്ളുക.

ഇക്ക - ഷീം വളവു; തള്ളൽ;
ഭാരം; വേഗത; അലങ്കാ
രം.

ഇക്കനാ - സം തള്ളിവിടുക; തള്ളുക;
ഉന്തിയിടുക; (മുമ്പോട്ടു) പിടി
ച്ചുതള്ളുക.

ഇക്ക - പും കാരറടി; തള്ളൽ;
—അനാ - ഉറക്കം തുങ്ങി വീ
ഴുക; —അനാ - ആഘാതമേറു
നിലംപതിയ്ക്കുക.

ഇക്ക - ഷീം പക്ഷിക്രൂട്.

ഇക്ക - പും നീണ്ട തലമുടി.

ഇക്കപ്പാ - പും } കടൽ.
ഇക്കപ്പി - ഷീം }

ഇക്കപ്പാ - പും പൊടിപ്പ്; ചെണ്ണ്.

ഇക്കപ്പാ - പും ദേം ഇക്കപ്പാ

ഇക്കപ്പി - ഷീം ദേം ഇക്കപ്പി

ഇക്കനാ - സം പിടിച്ചു കലക്കുക;
ഒന്നിച്ചു കൂടുക.

ഇക്കി - ഷീം ദേം ഇക്കി

ഇക്ക - പും കൂട്ടാൻറെ വെള്ളം;
കഞ്ഞിവെള്ളം; ഗിൽട്ട്;
ചേലത്തുമ്പ്; യവനിക;
മറവു; രക്ഷ; ചാരം; (തീ)
എറിയൽ; വിം അയഞ്ഞ
(വസ്ത്രം).

ഇക്കി - വിം ഗിൽട്ട് ചെയ്യ;
അയഞ്ഞ (വസ്ത്രം).

ഇക്കനാ - സം കത്തിയ്ക്കുക.

ഇക്ക - പും ആപത്തു; കാരറടി;
ആഘാതം; സഞ്ചി; അയഞ്ഞ
കപ്പായം; പക്ഷവാതം.

ഇക്കി - ഷീം മാറാപ്പ്; ചെറിയ;
സഞ്ചി; പൊക്കണം.

ഇക്കനാ - അം മുഴങ്ങുക.

ഇക്കപ്പാ - അം പൊള്ളുക.

ഇക്ക - പും വാക്കതക്കം.

ഇക്ക - ക്രിം സമീപം; കൂടെ.

ട

ടങ്ക് - പും ഒരു തോലയുടെ പത്ര
ണ്ടിലൊരു ഭാഗം തുക്കം;
നാണയം; കല്ലുളി; കോടാലി;
വാൾ; വാളറ; കാൽ; അഭി
മാനം; ടാങ്കു.

ടങ്ക്ന - വിം ലോഹവസ്തുക്കൾ
വിളക്കിച്ചേക്കൽ; ടെപ്പ
ചെയ്യൽ; —യങ്ക് - ടെപ്പ
രൈറർ.

ടങ്ക്ന - പും സുഗന്ധം; ഒരു ദേശം.

ടങ്കനാ - ഓം തുന്നിച്ചേക്കപ്പെടുക;
 തുന്നിച്ചേക്കുക; തിരികപ്പ്,
 തുടുകപ്പ് മുതലായവ
 കൊത്തിയതായുള്ള
 യാക്കപ്പെടുക.

ടങ്കാई - ഓം തുന്നിച്ചേക്കൽ;
 തുന്നിച്ചേക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

ടങ്കാർ - ഓം ഞാണൊലി;
 വലിച്ചു കെട്ടിയ കമ്പികളിൽ
 (വീണാദികളുടെ) വിരൽ
 തട്ടിയാലുള്ള ശബ്ദം; ലോഹ
 ങ്ങളിൽ തട്ടിയാലുള്ള മുഴക്കം;
 വിസ്മയം; കീർത്തി.

ടങ്കാർനാ - ഓം ഞാണൊലിയിടുക.

ടങ്കീ - ഓം വെള്ളം നിറയ്ക്കുവാ
 നുള്ള തൊട്ടി (tub); വെള്ളം
 നിറച്ചിടുന്ന കൽക്കുഴി.

ടങ്കോർ - പും ടേം ടങ്കാർ

ട്ഗാനാ - ഓം തുങ്ങുക; തുങ്ങിക്കിട
 കുക; പും അയക്കോൽ.

ട്ഗാനാ - ഓം തുക്കിയിടുക.

ട്ഗാരി - ഓം കോടാലി.

ട്ച - വിം പിതൃക്കനായ; നിഷ്ഠുര
 നായ; തെയ്യാറായ.

ട്റ ട്റ - പും മണികിലക്കി പൂജി
 യ്ക്കുന്ന ഒരു മിഥ്യാചാരം.

ട്റാ - പും ആഡംബരം; കലഹം;
 ലഹള; തകരാറ്.

ടക - ഓം കൺ ചിമ്മാതെയുള്ള
 നോട്ടം.

ടകടകാനാ - ഓം നിന്നിമേഷനായി
 നോക്കുക.

ടകടകീ - ഓം ഇമവെട്ടാതെയുള്ള
 നോട്ടം; തുറിച്ചുനോട്ടം.

ടകരാനാ - ഓം കൂട്ടിമുട്ടുക; കൂട്ടിയടി
 യ്ക്കുക; ഓം കൂട്ടിമുട്ടിയ്ക്കുക.

ടകസാല - ഓം കമ്മട്ടം; നാണയ
 മടിയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം; —**കാ**
ഖോടാ - നീചനായ; —**बाहर** -
 കള്ളനാണയം.

ടകസാലീ - വിം നാണയശാലയെ
 സംബന്ധിച്ച; ശുദ്ധമായ;
 സർവ്വസമ്മതമായ; **പും** നാണ-
 യശാലയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

ടകാ - പും അരയണ നാണു;
 വെള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പഴയ
 നാണു.

ടകാസീ - ഓം ഉറപ്പികയ്ക്ക് അര
 യണ വീതമുള്ള പലിശ.

ടകുചാ - പും റാട്ടിലെ നൂൽ
 നൂലുന്ന സൂചി; സ്റ്റീൻഡിൽ.

ടകുലീ - ഓം കറുപ്പു, ന ഉളി.

ടകർ - ഓം കൂട്ടിമുട്ടൽ; കിട;

—**ലേനാ** - കിടപ്പിടിയ്ക്കുക;
 അടിയേല്ക്കുക; എതിരിടുക;

पहाड़ से टकर लेना - വലിയ
 ശത്രുവിനോടു എതിരിടുക;

—**കാ** - തുല്യമായ.

ടഖനാ - പും കണങ്കാൽ.

ടഘരനാ - ഓം അലിയുക; ഉരുക്കുക.

ടടകാ - വിം പുതിയ.

ട്രോളന - **സം** തപ്പുക ; തപ്പി നോക്കുക ; സ്സർച്ചിയുക ; പരിശോധിക്കുക.

ട്രീ - **ക്രീം** തട്ടിക ; മറ ; കക്കൂസം ; പന്തൽ.

ട്രൂ - **പു** ഉയരം കുറഞ്ഞ കുതിര ;
—**പാർ** **ഹോ** - കായ്തം സാധിക്കുക.

ട്രക്കന - **അം** 'ടൻ ടൻ' ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; വെയിൽ കെട്ടാണോ, ചൂടുകൊണ്ടോ തലവേദനയുണ്ടാകുക.

ട്രനാന - **സം** 'ടൻ ടൻ' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക ; മണിമുഴക്കുക.

ട്രനമ - **വിം** (**അനമ** **കാ** **ഉടാ**) സ്വസ്ഥചിത്തനായ ; ആരോഗ്യമുള്ള ; ചൊറുചൊറുക്കുള്ള.

ട്രക് - **ക്രീം** ഇററിറു വീഴൽ ; ഇററിറു വീഴുന്ന ശബ്ദം ; ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന.

ട്രക്ന - **അം** ഇററിറു വീഴുക ; ചോരുക ; ഒലിക്കുക ; സ്പർശിക്കുക.

ട്രക്ന-ട്രക്ന - **ക്രീം** മഴച്ചാരൽ ; ഫലങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞുവീഴൽ.

ട്രക്ന - **സം** ഇററിറു വീഴുക ; ചോരുക ; ഒലിപ്പിക്കുക.

ട്രന - **സം** പട്ടിണി കിടത്തുക.

ട്രപ്പ - **പു** എറിഞ്ഞാലെന്നതു സ്ഥലം ; തുള്ളി ചുട്ടം ; നിശ്ചിത ദൂരം ; വ്യത്യാസം.

ട്രമ-ക്രീം രണ്ടു ചക്രങ്ങളുള്ള ഒരു തരം തുറന്ന സവാരി വണ്ടി.

ട്രമാ - **പു** ഒരുതരം ശീമ വഴുതിനങ്ങൾ ; ട്രമാറോ.

ട്ര - **ക്രീം** പരുഷശബ്ദം ; തവളയുടെ ശബ്ദം ; ശാഘം.

ട്രക്കന - **അം** മാറുക ; തെറുക.

ട്രക്കന - **സം** മാറുക ; തെററിക്കുക.

ട്രട്രന - **സം** ചിലയ്ക്കുക ; പുലമ്പുക ; ധിക്കരിക്കുക.

ട്രാ - **വിം** വണക്കമില്ലാതെ പരുഷമായി സംസാരിക്കുന്ന ; ധിക്കാരിയായ.

ട്രാന - **അം** വണക്കമില്ലാതെ മറുപടി പറയുക.

ട്രന - **അം** മാറുക ; തെറുക ; നീങ്ങുക ; ഒഴിയുക.

ട്രഹ - **വിം** (**ട്രഹ**) ; ചിത്തമായ ; ദൃഷ്ടിമായ.

ട്ര - **പു** തള്ളൽ.

ട്ര - **ക്രീം** നിരങ്ങുകയോ നിരക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി ;

—**സെ** **മസ** **ന** **ഹോ** - അല്പം പോലും ഇളകാതിരിക്കുക.

ട്രക് - **ക്രീം** **ട്രീ** ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന.

ട്രക്കന - **അം** ഇടയ്ക്കിടെ വേദനയുണ്ടാകുക ; സ്ഥാനത്തുനിന്നു തെറുക ; കണ്ണിരൊഴുക്കുക. ശാഘം വിടുക.

ടടകാനാ - ടം നീക്കുക.

ടടര - പും താണ തരത്തിലുള്ള കട്ടിയുള്ള പട്ട്.

ടടുക - ട്വിം ചടക സന്ധികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന.

ടടനീ - ട്വിം വൃക്ഷശാഖ.

ടടല - ട്വിം ശുശ്രൂഷ; ഭൃത്യവേല; —വജാനാ - ശുശ്രൂഷിക്കുക.

ടട്ലനാ - ടം ഉലാത്തുക; കാരറ കൊള്ളുക.

ടട്ലനീ - ട്വിം ഭൃത്യ; തിരി നീട്ടുന്ന കോലം.

ടട്ലാനാ - ടം ഉലാത്തിയുക; മെല്ലെ മെല്ലെ നടത്തുക.

ടട്ലുമാ } പും സേവകൻ; ഭൃത്യൻ.
ടട്ലു

ടട്ലിക്ക - പും കൈകൊണ്ടോ കാല കൊണ്ടോ ഉള്ള തള്ളൽ.

ടട്ക - ട്വിം തോലയുടെ പന്ത്രണ്ടി ചൊരു ഭാഗം തുക്കം; മതിപ്പ്; ഉഗ്രഹം; കണക്കറക്കൽ; പേനയുടെ മന (നിബ്ബ്); തുണിപ്പിടിപ്പിക്കൽ.

ടട്കനാ - ടം തുനിച്ചേക്കുക; തിരികൾ, ആട്ടകൾ മുതലായവ കൊത്തി വെക്കുക; കുറിച്ച വെയ്ക്കുക.

ടട്ക - പും കൂട്ടിച്ചേർക്കാനുള്ള ആണി; തുണൽ; മുറിവു തുണൽ; ലോഹങ്ങൾ വിള

ക്കിച്ചേർക്കാനുള്ള സാധനം; വെള്ളം നിറയ്ക്കുന്ന തൊട്ടി.

ടട്കീ - ട്വിം കല്ലുളി; അറക്ക വാളിന്റെ പല്ലം; വെള്ളം വയ്ക്കുന്ന തൊട്ടി.

ടട്ഗ - ട്വിം കാലം; —അടാനാ - വേണ്ടാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ തലയിടുക.

ടട്ഗന - പും വലിപ്പം കുറഞ്ഞ കതിര.

ടട്ഗനാ - ടം തുക്കുക; തുക്കിയിടുക.

ടട്ഗാ - പും വലിയതരം കോടാലി; ഒരുതരം കതിരവണ്ടി.

ടട്ഗീ - ട്വിം കോടാലി.

ടട്ച - ട്വിം അന്യരുടെ കാര്യത്തെ തകരാറാക്കുന്ന വാക്കു; തുണൽ.

ടട്ചനാ - ട്വിം തുനിച്ചേക്കുക; കടയുക; മുറിയ്ക്കുക.

ടട്ട - പും തലയോട്ടം.

ടട്ട - ട്വിം സാമാനം വെയ്ക്കുവാനുള്ള പലകത്തട്ട്; ഷെൽഫ്; കാവൽമാടം.

ടട്ടട്ട - ട്വിം പരുഷശബ്ദം; ചിലയ്ക്കൽ; ജലനം.

ടട്ട - ട്വിം ഒരേവിധത്തിൽ കുറച്ചുകൊണ്ടോ നേരം ഇരിക്കുന്നതിനാൽ കൈ, കാൽ, നടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന കഴപ്പ്; മരവിപ്പ്.

ടാട്സന - സം ദേം ടാട്കന; ദേം ടാട്ചന

ടാട - ഖീം ചണത്തുണി; (പണ)
വ്യാപാരികൾ ചാരിയിരി
യ്ക്കുന്ന പീഠം; —ഉലടന -
നിർമ്മാണകക.

ടാന - ഖീം ഞെളിവ്.

ടാനന - സം താനന നിവർത്തക.

ടാപ - ഖീം കതിരക്കുവു; കള
ബൊച്ച; മത്സ്യം പിടിക്കു
ന്നുള്ള ഒറ്റൽ (കൂട); കോഴി
ക്കൂട്.

ടാപന - അം (കതിരകൾ) കള
ബൊച്ചയുണ്ടാക്കുക; കരിച്ച
ചാടുക; എന്തെങ്കിലും കിട്ടു
വാനായി പരക്കം പായുക;
പട്ടിണികിടക്കുക; പശ്ചാത്ത
പിയ്ക്കുക.

ടാപ - ഖീം തരിശായി കിടക്കുന്ന
മൈതാനം; കരിച്ച ചാട്ടം;
അടയ്ക്കുവാനുള്ള കൊട്ട.

ടാപ് - പും ദ്രീപ്.

ടാറ - പും ദേം കുടന

ടാറന - സം ദേം ടാലന

ടാല - ഖീം ഉയർന്ന കുമ്പാരം;
ഒഴികഴിവ്.

ടാലമൂല - ഖീം ദേം ടാലമൂല

ടാലന - സം മാറുക; ഒഴികഴിവു
പറയുക; സമയം കഴിച്ചു
കൂടുക; നീട്ടിവെയ്ക്കുക; അനു
സരിപ്പിക്കുക.

ടാലമൂല - ഖീം ഒഴികഴിവ്.

ടികട - പും ടിക്കറു; മുറു.

ടികടി - ഖീം കറക്കാറെ കെട്ടി
അടിയ്ക്കുവാനുള്ള മുക്കാലി;
ശവപ്പെട്ടി; മുക്കാലി (പീഠം).

ടികന - അം നിലനില്ക്കുക;
ഉയരുക; നില്ക്കുക.

ടികലി - ഖീം ചെറിയ പരന്ന വസ്തു;
ചെറിയ പരന്ന വസ്തു; തീർത്ത
കിടിന്റേ (വേകടയുടേ)
യോ സ്തംഭത്തിന്റേയോ
ചെറിയ പരന്ന കഷണം;
(ഇതു അലങ്കാരത്തിനു്
വേണ്ടി സ്തംഭം നെറ്റിയിൽ
പതിയ്ക്കാറുണ്ടു്); തൂക്കി.

ടികസ - പും നികുതി; കരം;
ടാക്സ്.

ടികാई - പും യുവരാജാവ്.

ടികാऊ - വിം നിലനില്ക്കുന്ന;
ഇഴുകിനില്ക്കുന്ന.

ടികാന - ഖീം നില്ക്കൽ; നില
നിൽപ്പ്; താവളം.

ടികാന - സം നിൽക്കുക; താമസി
പ്പിക്കുക; ദാദാമടുത്തു പൊ
തിയ്ക്കുവാൻ സഹായിക്കുക.

ടികാവ - പും നിലനില്പ്പ്; സ്ഥി
രത; താവളം; വഴിയമ്പലം.

ടികിയാ - ഖീം വൃത്താകാരത്തി
ലുള്ള ചെറിയ പരന്ന വസ്തു;
ഹുക്കയ്ക്ക് തീ പിടിപ്പിക്കുക

വാൻ കരിപ്പൊടി കൊണ്ടു
ണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം ചെറിയ
ഉരുള; നെററി; നെററിത്തട
ത്തിലെ തിലകം.

ടിക്കൈ - പും യുവരാജാവു; അന
ന്തരാവകാശി; പ്രധാനി.

ടികോറ } പും കണ്ണിമാങ്ങ.
ടികോല }

ടിക്കി - ളീം ടികിയാ ഉണ്ടു പരന്ന
കഷണം; പൊട്ടു; ശീട്ടിലെ
ഡിസൈൻ.

ടിടിഹരി - ളീം കളക്കോഴി.

ടിട്ടാ - പും } വെട്ടുകിളി; —കാ
ടിട്ടി - ളീം } ടല - വലിയ സൈ
ന്യം.

ടിപ്പന - പും ടിപ്പണി; ജാതകം.

ടിപ്പണി } ളീം വ്യാഖ്യാനം;
ടിപ്പനി } ടിക.

ടിമറ്റിമാന - ളം (വിളക്കു) മങ്ങി
മങ്ങി പ്രകാശിക്കുക.

ടിമുനി - ളീം കൈമുട്ടു; കാൽ
മുട്ടു.

ടീകന - ടം കുറിയിടുക.

ടീക - പും (നെററിത്തടത്തിലെ)
കുറി; തിലകം; പട്ടാഭിഷേ
കം; (വസൂരി) കത്തിവെ
ക്കൽ (vaccination); ളീം
ടിപ്പണി; വ്യാഖ്യാനം.

ടീകാകാ - പും വ്യാഖ്യാതാവു.

ടീപ - ളീം അമർത്തൽ; ഷോര
ശബ്ദം; ജാതകം.

ടീപന - ടം അമർത്തുക; ഇടിച്ച
മർത്തുക; കുറിക്കുക.

ടീമറ്റാമ - ളീം ആഡംബരം.

ടീല - പും മേട്ടു; കന്നു.

ടീസ - ളീം ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന
വേദന; പീഡ,

ടീസന - ളം ഇടയ്ക്കിടെ വേദന
യുണ്ടാകുക; നോവുക.

ടൂന്റ - വിം കൈമുറിഞ്ഞ.

ടൂന്റ - വിം കൊമ്പൊടിഞ്ഞ
(തടി); കൈയൊടിഞ്ഞ;
അംഗഹീനനായ.

ടൂന്റ - ളീം പൊക്കിൾ; കൈ.

ടൂന്റ - വിം പൊക്കം കുറഞ്ഞ.

ടൂക് - വിം അല്പമായ.

ടൂക്ടാ - പും കഷണം; അംഗം.

ടൂക്ടീ - ളീം ചെറിയ കഷണം;
ഭാഗം; സേനയുടെ ഒരു ഭാഗം
(ഡിവിഷൻ); സംഘം.

ടൂച്ച - വിം തുളനായ; നിസ്സാര
നായ.

ടൂപ്പുജിയാ - വിം അല്പം മാത്രം
മൂലധനമുള്ള.

ടൂണ - ടം (ഗുരുക്കൾ) സന്യാ
ഭികളുടെ നാമ്പുകൾ കടിച്ചെ
ടുക്കുക; ടൂണി കടിച്ച
തിന്നുക.

ടൂട്ട - പും കൊതു, ഇളച്ച മുതലായ
തിന്റെ മൂലത്തെ കൊമ്പു.

ടൂക് - പും കഷണം.

ഭൂകാ - പും കഷണം ; റൊട്ടിയുടെ നാലിലൊന്നും ; ഭിക്ഷ

ഭൂട - സ്ത്രീം കഷണം ; പൊട്ടൽ ; വിട്ടുപോയ വാക്കോ വാചകമോ കടലാസിന്റെ അരികിൽ എഴുതൽ ; പും കുറവ്.

ഭൂടനാ - ജം പൊട്ടുക ; ഒടിയുക ; അടന്നു വീഴുക.

ഭൂടാ - വിം പൊട്ടിയ ; ഒടിഞ്ഞ.

ഭൂ - സ്ത്രീം തത്തയുടെ ശബ്ദം ;
—बोलना या होना - പെട്ടെന്ന് നാളെ മരണം സംഭവിക്കുക.

ഭൂട - സ്ത്രീം ഉടക്കുന്ന വസ്തുത്തിന്റെ അരയിലുള്ള തിരകൽ ; മടിക്കത്തു.

ഭൂടർ - പും കണ്ണിലെ ദശ.

ഭൂടവാ - പും പെരുവിരൽ ; തൊണ്ട്.

ഭൂക - സ്ത്രീം പല്ലവി ; നിഷ്ഠ ; ശാഠ്യം ; പ്രതിജ്ഞ ; ഉത്തര തടി ; താങ്ങു ; ദൃഢസങ്കല്പം.

ഭൂകനാ - സം ഉത്തരക ; താങ്ങുക ; ശാഠ്യം പിടിക്കുക ; साथ

ഭൂകനാ - നമസ്കരിക്കുക.

ഭൂകാന - സ്ത്രീം ഉത്തരതടി ; ചുമട്ടു താങ്ങി ; അത്താണി.

ഭൂകീ - പും പ്രതിജ്ഞയിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നവൻ ; ശാഠ്യക്കാരൻ.

ഭൂകുമാ - പും ഭംഗം മകുമാ

ഭൂകു - സ്ത്രീം വളവ് ; പിരി ; ഞെളിവ് ; അഹംഭാവം ; കന്യതി.

ഭൂകുവിടം - വിം വളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞ.

ഭൂകു - വിം വളവുള്ള ; ചെരിവുള്ള ; ദൃഢപദാവമുള്ള ; ധിക്കാരിയായ ; ഭൂകു കീഴ് - നാശിപ്പിച്ചു ജോലി.

ഭൂകു - ക്രിം വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു.

ഭൂകു - സം ആയുധങ്ങൾ തേച്ചു മുട്ടുവരുത്തുക ; മീശ പിരിയ്ക്കുക.

ഭൂകു - സ്ത്രീം ചെറുവിരൽ.

ഭൂകു - സ്ത്രീം വിളക്കിന്റെ നാളം.

ഭൂകു - സ്ത്രീം രാഗം ; ഉച്ചത്തിലുള്ള വിളി ; നിത്യവൃത്തി.

ഭൂകു - സം ഉച്ചസ്വരത്തിൽ പാടുക ; വിളിക്കുക ; കഴിച്ചു കൂട്ടുക ; എങ്ങിനെയെങ്കിലും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോവുക.

ഭൂകു - സ്ത്രീം സ്വഭാവം ; ശീലം ;

—പടുന്ന - ശീലമാവുക.

ഭൂകു - പും വീവാഹമുള്ളത് പത്രിക ; ജാതകം.

ഭൂകു - പും പൂർണ്ണ ; പ്ലാശിന്റെ പൂവ് ; വിജയദശമി ദിവസം കൊണ്ടാടുന്ന ഒരു ഉത്സവം.

ഭൂകു - സം തറയ്ക്കുക ; കോക്കുക.

ടോ - പു. ഓടിയ കിടന്നിന്റെ വാൽ (മുൽ); കിടന്നിന്റെ കൊക്ക പോലെ വളഞ്ഞ വസ്തു.

ടോടി - ഓ. പാത്രങ്ങളുടെ വാൽ (മുൽ); മൃഗങ്ങളുടെ ഉന്തിയ മുഖം.

ടോക - സ. തടയുക; മുടക്കുക.

ടോക - പു. വലിയ കൊട്ട.

ടോക - ഓ. ചെറിയ കൊട്ട.

ടോക - ഓ. മുള കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വാദ്യം (ഇതു ആനയെ പിടിയുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്നു).

ടോട - പു. മന്ത്രം; മന്ത്രവാദം.

ടോ - പു. നഷ്ടം; കുറവ്; തോട്ടം; മെഴുകുതിരിയുടെ കത്തി ബാക്കിയായ ഭാഗം.

ടോഹ - വി. മന്ത്രവാദം ചെയ്യുന്ന.

ടോ - പു. മന്ത്രവാദം.

ടോ } പു. തൊപ്പി; പട്ടാളക്കാരുടെ ഇരുമ്പുതൊപ്പി.

ടോ - ഓ. തൊപ്പി.

ടോ - പു. തുവരക്കായ.

ടോ - ഓ. സംഘം; എഴുത്തു പള്ളി.

ടോ - പു. ചരൽക്കല്ലു; തെരുവ്; തണുപ്പ്; കിഴക്കു.

ടോ - ഓ. സംഘം; ചെറിയ തെരുവ്.

ടോ - ഓ. അനേകം; തപ്പി നോക്കൽ; സംരക്ഷണം.

ടോഹ - സ. തിരയുക; തപ്പിനോക്കുക.

ടോഹി } പു. അനേകം; തപ്പിനോക്കി വൻ; തിരയുന്നവൻ.

ട

ട - വി. കൊമ്പുകൾ പോലെയുള്ള കറിയായ (മരം); ഉണങ്ങിയ (മരം).

ട } ഓ. തണുപ്പ്.

ട } ഓ. തണുപ്പ്; സന്തോഷം; സമാധാനം; കളി.

ട } വി. തണുത്ത; —ടോ - മരിച്ച പോകുക; ടോ യാ ടോ സീസ ലെ - ദിവസം വിടുക.

ട } ഓ. ശരീരത്തിലെ ഉഷ്ണം ടോ } ശമിപ്പിച്ചുവാനുള്ള ഒരു ടോ } യം; പാലം, പഞ്ചസാരയും, ബാദാം പരിപ്പും ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ശീതള പാനീയം.

ട - ഓ. തട്ട്, മുട്ട്, കൊട്ട് മുതലായതിന്റെ ശബ്ദം; വി. ആശ്ചര്യം ദിക്കളാൽ നൂണായ.

ട - ഓ. കഴുപ്പം.

ടകടകാന - സ. ടേ. ടേ.

മകുരസുഹാതി - ഷീം മുഖസ്തുതി.

മകുരാഇന - ഷീം പ്രഭി; യജമാനത്തി; ക്ഷരകത്തി.

മകുരാई - ഷീം പ്രഭുതപം; മഹതപം.

മകുരാനി - ഷീം പ്രഭി; യജമാനത്തി.

മകുരായ - പും ക്ഷത്രിയന്മാരുടെ ഒരു വർഗ്ഗം.

മകുരായത - ഷീം ആധിപത്യം; പ്രഭുതപം; പ്രഭുവിന്റെ ആധിപത്യത്തിലുള്ള പ്രദേശം.

മകുരീ - ഷീം യോഗദണ്ഡ്.

മഗ - പും കൊള്ളയെഴുന്നവൻ; ചതിയൻ; ധൂതൻ.

മഗई - ഷീം കൊള്ള; ചതി.

മഗാന - സം ചതിയ്ക്കുക; വഞ്ചിച്ച കൊള്ളയെഴുക.

മഗാനി - ഷീം കൊള്ളക്കാരൻ; വഞ്ചകി.

മഗപന - പും മഗई

മഗാന - സം വഞ്ചിയ്ക്കുക.

മഗിന - ഷീം മഗ മഗാനി

മഗി - ഷീം കൊള്ള; ചതി.

മഗിരീ - ഷീം സ്വബോധമില്ലാതാക്കുന്ന ശക്തി; ജാലവിദ്യ; മന്ത്രം.

മഗ - പും കൂട്ടം; അലങ്കാരം; —കേ മഗ - കൂട്ടം കൂട്ടമായി.

മഗന - സം തിളപ്പെടുത്തുക;

അലങ്കരിയ്ക്കുക; തയ്യാറാക്കുക;

ഷം ദ്രവ്യമായി നില്ക്കുക; തയ്യാറാക്കുക; ആരംഭിയ്ക്കുക.

മഗരീ - ഷീം അസ്ഥികൂടം; മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചട്ടക്കൂട്.

മഗ്ഗ - പും നേരമ്പോക്കു; ചിരി; പരിഹാസം.

മഗ്ഗബാജ - വിം നേരമ്പോക്കുകാരനായ; വിനോദപ്രിയനായ.

മഗ്ഗബാജി - ഷീം നേരമ്പോക്കു; പരിഹാസം; അട്ടഹാസം.

മഗ - പും മഗ

മഗരീ - ഷീം മഗ മഗരീ

മഗാന - സം അടിയ്ക്കുക; അട്ടഹാസിയ്ക്കുക.

മഗിരിന - ഷീം മൃഗാരി സ്ത്രീ.

മഗര - പും കടലാ മൃഗാരി.

മഗരീ - ഷീം മൃഗാരി പണി; മൃഗാരി സ്ത്രീ.

മഗല - പും മഗഖര വിനോദപ്രിയൻ; നേരമ്പോക്കുകാരൻ.

മഗലി - ഷീം മിശ്രി നേരമ്പോക്കു; പരിഹാസം.

മഗ്ഗ | വിം വടിപോലെ നിവർന്നിരിക്കുന്ന.

മഗ - ഷീം ലോഹങ്ങളിൽ മുട്ടുമ്പോളുള്ള ശബ്ദം; മുഴക്കം.

മഗക - ഷീം മൃഗാദികളുടെ നാദം; ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന.

ടനകനാ - **സം** ലോഹാദികളിൽ നിന്നും മുഴക്കമുണ്ടാകുക; ഉദം ഗാദികളിൽ നിന്നും ശബ്ദം പുറപ്പെടുക; **മാതാ ടനകനാ -** ഭർമ്മിമിത്തങ്ങൾ മൂലം മനസ്സിൽ ദുശ്ശങ്കയുണ്ടാകുക.

ടനകാ - **പും** **ദേം** **ടനക**

ടനനാ - **അം** തീർച്ചയാകുക; ആരംഭിക്കുക; ദ്രവമാകുക; നിശ്ചിതമാകുക; ഉദ്യമിക്കുക.

ടപ്പാ - **പും** അച്ചു; ബ്ലോക്ക്.

ടമകനാ - **അം** നടക്കുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കിടെ നില്ക്കുക; അന്തസ്സോടുകൂടി നടക്കുക.

ടട - **വിം** കട്ടിയായ; ഘനമുള്ള; ഉറപ്പുള്ള; മടിയുള്ള.

ടടക - **ഛീം** ഗദ്യോടുകൂടിയുള്ള; ചേഷ്ട; അഹംഭാവം; അന്തസ്സ്; —**ദാർ** - അന്തസ്സുള്ള.

ടടകാ - **പും** വറക്കര; തട്ടൽ; മുട്ടൽ.

ടടാടട - **കിം** നല്ലവണ്ണം (നിറച്ച); അമർത്തി നിറച്ച.

ടടർ - **പും** സ്ഥാനം; അടുക്കള; തേപ്പ്.

ടടരനാ - **അം** വിശ്രമിക്കുക; നില്ക്കുക; താമസിക്കുക; തങ്ങുക; സ്ഥിരമായി നില്ക്കുക; തീർച്ചയാകുക.

ടടരാട - **വിം** ഇഴക്കുക.

ടടരാനാ - **സം** വിശ്രമിക്കുക; നിവർത്തുക; നിർത്തുക; തീർച്ചപ്പെടുത്തുക; സ്ഥാപിക്കുക.

ടടരാവ - **പും** നിവർത്തിപ്പ്; സ്ഥിരത; പ്രമേയം; തീർപ്പ്.

ടടാകാ - **പും** അട്ടഹാസം.

ടട് - **വിം** ഉണങ്ങിയ; പാൽ വറ്റിയ (പശു മുതലായവ).

ടട് } **പും** സ്ഥാനം; സ്ഥലം;
ടട് } സമീപം.

ടട്സനാ - **സം** **ട്സനാ** കത്തിനിറയുക; തടയുക.

ടടൂർ - **പും** പ്രഭു; യജമാനൻ; ദൈവവിഗ്രഹം; ഇരുപെരൻ.

ടടൂർ } **പും** ദേവാലയം.
ടടൂർ }

ടട - **പും** മുളവാരി കൊണ്ടുള്ള തട്ടിക; അച്ചു; അലങ്കാരം; ആഡംബരം; —**ടാട** - പുറം പൂച്ചു; ആഡംബരം.

ടടർ - **പും** **ടടീ** തട്ടിക; അസ്ഥി പഞ്ചരം; അച്ചു.

ടട - **പും** **ദേം** **ടാട**; —**ടാട** - ബാഹ്യാഡംബരം; പളിപ്പ്.

ടടർ - **പും** **ദേം** **ടാടർ**

ടടാ - **വിം** (വടിപോലെ) നിവർത്തിപ്പുക; ഉരുവിച്ച.

ടാനനാ - **സം** തീർച്ചപ്പെടുത്തുക; നിശ്ചയിക്കുക; തുടങ്ങുക.

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം.

ദാമ - പും തൊഴിലില്ലായ്മ.

ദാമ - വിം തൊഴിലില്ലായ്മ.

ദാമ - വിം കറിയ; പൊക്കം
കറഞ്ഞ.

ദാമ } പും സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ശ്ചിത സ്ഥാനം; സ്ഥിരത;

അതിർത്തി; എപ്പാട്; ദാമ

അന - തനിക്കുണ്ടായ സ്ഥ

ലത്തു വന്നു ചേരുക; വളരെ

വാദവിവാദങ്ങൾക്കു ശേഷം

യഥാർത്ഥമായ അഭിപ്രായത്തി

ലെത്തിച്ചേരുക; ദാമ കീ

വാ - യുക്തിയുചേർന്നു സം

ഗതി; ദാമ ന രഹ - പത

റുക; ചഞ്ചലമാകുക.

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

ദാമ - ഹിം സ്ഥാനം; വാസ
ദാമ } സ്ഥലം; താവളം; നി

വാസ്തവമായ; ഹിം വേണ്ട
പോലെ; പും സ്ഥിരത; നി
ശ്ചയം; —ദേവ - ദുരൂഹിശ്ച
യം ചെയ്യുക.

ദാമ - പും ഗതിയായ എപ്പാട്;
തീരുമാനം; വിം ഗതിയായ.

ദാമ - പും മൺപാത്രമുടഞ്ഞ
കഷണം; ദക്ഷിണപാത്രം;
തൃപ്തവസ്തു; —ഫോട്ട - ദോഷം
മുതലുക; —സമീപ - തൃപ്ത
മാക്കിത്തള്ളുക.

ദാമ - പും കരാറ്; കാൺടാക്ട്.

ദാമ - പും കരാറുകാരൻ.

ദാമ - പും കൊമ്പെല്ലാമൊടിഞ്ഞു
ഉണ്ടായി കറിയായി നില്ക്കു
ന്ന മരം; കൈയൊടിഞ്ഞ
വൻ.

ദാമ - അം അടിയുപേക്ഷ;
അടി കൊള്ളുക; തടവിലാ
കുക; നഷ്ടം വരുക.

ദാമ - സം ചവിട്ടുക; കാല
കൊണ്ടു തട്ടി മാറിക്കളയുക.

ദാമ - ഹിം താടി.

ദാമ - അം ദേം ദാമ

ദാമ - അം കട്ടികൾ ആന
ത്തിൽ അപ്പാപ്പാ കാല
ടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുക; കാൽ
മണികൾ കിട്ടിയതുക
വണ്ണം നൃത്തം ചെയ്യുകൊണ്ടു
നടക്കുക.

കുമരി - ഖീം ഒരേ സ്ഥായിയിലവ
സാനിയുന്ന ഒരുതരം പാട്ട്.

കുന്ദ - പും ദേം കുന്ദ

കുന്ദ - വിം കൊമ്പൊടിഞ്ഞു
കുറിയായ (മരം); കൈയൊ
ടിഞ്ഞ; രിക്കമായ.

കുടനാ } സം കത്തിനിറയുക; വ
കുടനാ } യറ്റ നിറയെ ഭക്ഷിക്കുക;
കത്തിച്ചെലുത്തുക.

കുമാ - വിം ദേം കുമാ

കുമാ - പും പെരുവിരൽ; വടി;
ഗദ; വില്ലന നികതി.

കുമാ - പും താങ്ങു; താവളം;
തട്ടു; കരാറ്.

കുമാ - ഖീം ആശ്രയം; താങ്ങു;
അത്താണി.

കുമാ - പും ദേം കുമാ

കുമാ - സം തടയുക; നിരോധി
യ്ക്കുക; സഹായം തേടുക.

കുമാ - വിം തീരെ; കവർച്ച; കുമാ;
ഖീം ശുദ്ധമായ സംസാരഭാഷ.

കുമാ - സം തളുക; ഉത്തുക.

കുമാ - പും തളു; ഉത്തു; തിക്കം
തീരക്കം; ഉത്തു തളു.

കുമാ - ഖീം തട്ടൽ; മുട്ടൽ; അടി.

കുമാ - ഖീം മുട്ടൽ; അടി; തറ
യ്ക്കൽ.

കുമാ } സം തട്ടുക; മുട്ടുക; അടി
കുമാ } യ്ക്കുക; തറയ്ക്കുക.

കുമാ - ഖീം തട്ടൽ; മുട്ടൽ; അടി.

കുമാ } ഖീം താടി.

കുമാ - പും ഒരുതരം പലഹാരം;
(പക്ഷികളുടെ) മുണ്ടു.

കുമാ - വിം ഭാരമുള്ള; പൊള്ളയ
ല്ലാത്ത; ദൃഢമായ; കട്ടിയായ.

കുമാ - പും സ്ഥലം; സന്ദർശ;
അവസരം; —കുമാ - വാസ
സ്ഥലം; സ്ഥലവിവരം; മേൽ
വിലാസം; —കുമാ - മൃതിയട
യുക; നിശ്ചലമായിക്കിടക്കുക.

കു

കു - പും വിഷപ്രാണികളുടെ
കൊമ്പ്; പേനയുടെ നിബ്ബ;
—കുമാ - (വിഷജന്തുക്കൾ)
കൊത്തുക അല്ലെങ്കിൽ കടി
യ്ക്കുക.

കുമാ - പും പെരുമ്പറ.

കുമാ - പും നാല്ക്കാലി മൃഗം.

കുമാ - ഖീം പിഞ്ചു വെള്ളരിയ്ക്ക;
കക്കരിയ്ക്ക; പിശാചിനി.

കുമാ - പും } ചെടിയുടെ തണ്ടു.

കുമാ - ഖീം } ചെടിയുടെ തണ്ടു.

കുമാ - പും വടി; 'ഭണ്ഡാർ'
എന്ന ഒരുതരം വ്യായാമം;
പിഴ; ശിക്ഷ; —കുമാ -
(കുമാ) വ്യായാമം ചെയ്യുക.

കുമാ - പും 'ഭണ്ഡാർ' എന്ന
വ്യായാമം ചെയ്യുന്നവൻ.

കുമാ - പും വടി; ലാത്തി.

ഇന്ദ്രിയ - **ഈ** കോതമ്പിന്റെ
തണ്ടു്; കസവുസാരി; **പു**
കരം പിരിയുന്നവൻ.

ഇടി - **ഈ** ചെറിയ വടി; പിടി;
ത്രാസ്യതട്ടു് തൂക്കിയിടുന്ന കോ
ലു് (**beam of a scale**);
ഞെട്ടി; മലകേറുന്നതിനപ
യോഗിയുന്ന മഞ്ചൽ; ദണ്ഡ
ധാരിയായ സന്യാസി.

ഇടറന - **സം** അനേപഷിയ്ക്കുക.

ഇവർ - **പു** ബാഹ്യാധരംബരം;
മേക്കട്ടി; വിതാനം; പന്തൽ;
ഇവർ-ഇവർ - സന്ധ്യാസമയത്തു്
ആകാശത്തിൽ കാണുന്ന ലാ
ലിമ.

ഇവാഡോ - **വി** **ദേ** **ഇവാഡോ**

ഇട - **പു** ഒരുതരം വലിയ കൊതു;
വിഷജന്തുക്കൾ കൊത്തിയ
സ്ഥലം.

ഇടന - **സം** **ദേ** **ഇടന**

ഇടന - **അ** കാളയോ പോത്തോ
കരയുക.

ഇടവാഹ - **പു** **ദേ** **ഇടവാഹ**

ഇടവ - **ഈ** ഗജനം; ഏമ്പക്കം.

ഇടവ - **അ** ഏമ്പക്കം വിടുക;
അന്യന്റെ സ്വത്തുപഹരി
യ്ക്കുക; ദക്ഷണം ദഹിപ്പിയ്ക്കുക;
(നരി, സിംഹം മുതലായവ)
ഗജിയ്ക്കുക.

ഇടൈ - **പു** കൊള്ളക്കാരൻ;
കവച്ചുകാരൻ.

ഇടൈ - **ഈ** കൊള്ള; കവച്ചു്.

ഇഗ - **പു** കാലടി; ചുവടു്; ഒരു
കാൽപ്പാടു് (ദൂരം).

ഇഗ - **അ** ഇളകുക; തെറുക.

ഇഗ **ഇഗ** **ഇഗ** } **അ** ഇളകുക; തെ
ഇഗ **ഇഗ** **ഇഗ** } **റുക**; തേങ്ങിത്തേ
ങ്ങി നടക്കുക.

ഇഗ **മ** - **വി** ചഞ്ചലമായ;
തേങ്ങിയ.

ഇഗ **മ** **അ** **ദേ** **ഇഗ** **മ** **അ**

ഇഗ - **ഈ** വഴി; മാർഗ്ഗം.

ഇട - **അ** ഉറച്ചു നില്ക്കുക.

ഇട - **സം** കൂട്ടിച്ചേർക്കുക; ഉറ
പ്പിച്ചു നിത്തുക.

ഇട - **വി** താടിവളത്തിടുള്ള.

ഇട - **ഈ** ഭയപ്പെടുന്നതു്;
ശാസിയ്ക്കൽ; കതിരയുടെ
വേഗത്തിലുള്ള ഗതി.

ഇട - **സം** ശാസിയ്ക്കുക; ഭയ
പ്പെടുത്തുക.

ഇട **പ** **സം** **ഈ** **വീരവാദം** പറയ
ുന്നവൻ; വിസ്തരി.

ഇട - **പു** 'ഹോലി' ഉത്സവ
ത്തിൽ കൊട്ടാറുള്ള ഒരുതരം
വാദ്യം; തപ്പു്.

ഇട - **ഈ** 'ഖുജരി' ഒരുതരം
ചെറിയ വാദ്യം (തപ്പു്).

ഇട **ക** **ഈ** **പു** **തപ്പ** (ഒരുതരം
ഇട **ക** **ഈ** **പു** **തപ്പ**) കൊട്ടുന്നവൻ.

ഭവകന - **അ** കണ്ണിൽ വെള്ളം
നിറയുക; വേദനിയ്ക്കുക.

ഭവഭവാനാ - അം (കണ്ണുകൾ) അഗ്ര
പുണ്ണങ്ങളാകുക.

ഭവരാ - പും വെള്ളം കെട്ടി
നില്ക്കുന്ന ചെറിയ കുഴി.

ഭവിയ - സ്ത്രീം ഡപ്പി.

ഭവോ - സം ദേം ഭവോ

ഭവ്വാ - പും ഡപ്പി; തീവണ്ടിയുടെ
ഒരു പെട്ടി (bogie).

ഭവ്വ - പും വിളമ്പുവാനപയോഗി
യ്ക്കുന്ന ഒരുതരം വാലുള്ള
പാത്രം (കോരിക).

ഭവരൂ - പും ഉടുക്കുപോലെയുള്ള
ഒരുതരം വാദ്യം.

ഭവരൂഘ - പും കരയിടക്കം.

ഭവന - പും പറക്കൽ; ചിറക്.

ഭവ - പും ഭയം; അനിഷ്ടഗുണം.

ഭവനാ - അം വയ്പെടുക.

ഭവനോ - വിം ഭീരുവായ.

ഭവനാ } സം പേടിപ്പിക്കുക.
ഭവനാ }

ഭവവനാ - വിം ഭയങ്കരമായ.

ഭവവാ - പും പേടിപ്പെടുത്തുന്ന
വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ വാത്.

ഭവ - പും കഷണം; ഖണ്ഡം;
സ്ത്രീം തടാകം.

ഭവ - പും കഷണം; ചുരുത്
ക്കൊട്ട.

ഭവിയ - സ്ത്രീം ചെറിയ കഷണം;
ചെറിയ തൊട്ടി.

ഭവീ - സ്ത്രീം ചെറിയ കഷണം;
വെട്ടിയ അടയ്ക്ക.

ഭവനാ - സം വിഷജന്തുക്കൾ കടി
യ്ക്കുക അല്ലെങ്കിൽ കൊത്തുക.

ഭവനാ - സം കൊത്തിയ്ക്കുക.

ഭവന - സം ചതിയ്ക്കുക; വഞ്ചി
യ്ക്കുക; കൊതിപ്പിയ്ക്കുക; അം
ചതിപററുക; മുറവിളി കൂടുക.

ഭവനാ - സം കളയുക; തട്ടിയെടു
ക്കുക; കൊതിപ്പിയ്ക്കുക; അം
വഞ്ചിയ്ക്കപ്പെടുക.

ഭവഭവ - വിം തളിത്ത്; പ്രസന്ന
മായ; പുതിയ.

ഭവന - പും ചിറക്; സ്ത്രീം ഇരപ്പ.

ഭവനാ - അം ദേവിയ്ക്കുക; പരി
ഭവം വിചാരിയ്ക്കുക; കത്തി
ചാരമാകുക; സം ദഹിപ്പി
യ്ക്കുക; ദുഃഖിപ്പിയ്ക്കുക; പും
ചിറക്; തുവൽ.

ഭവനാ - സം ചാടിക്കടക്കുക;
അം മറുവിയ്ക്കുക.

ഭവന - പും നാലുപാലി മൃഗം;
വിം മെലിഞ്ഞ; വിസ്തീയായ.

ഭവ - സ്ത്രീം ഭയപ്പെടുത്തൽ;
ശാസിയ്ക്കൽ.

ഭവനാ - സം ഭയപ്പെടുത്തുക;
ശാസിയ്ക്കുക.

ഭവ - പും ദേം ഭവ

ഭവ - പും തുടുകോൽ (കഴ);
വടി; നട്ടെല്ലം; നേർവര;
വരമ്പ്; അതിൽ; നഷ്ടപരി
ഹാരം; പിഴ; ദണ്ഡ് (ഒരു
ഉപകോൽ).

ടീടന - ജം പിഴയടയ്ക്കാൻ
വിധിയ്ക്കുക (ശിക്ഷിയ്ക്കുക).

ടീട - പും വടി; ഗദ; തുടകോൽ;
അതിൽ; വരമ്പ്.

ടീടി - ളീം നീളമുള്ള വടി;
തൂണിന്റെ തണ്ടു (beam
of a scale); മരക്കൊമ്പ്;
തുഴയുന്നവൻ.

ടീവ - പും മകൻ.

ടീവീട്ര - വിം ഇളകുന്ന; ചഞ്ച
ലമായ; സ്ഥിരതയില്ലാത്ത.

ടീട - പും പൊട്ടൻ (ഒരുതരം
വലിയകൊതു); വിഷജീവി
കളുടെ കടി അല്ലെങ്കിൽ
കൊത്തു.

ടീട - ളീം പിശാചിനി.

ടീട - ളീം തപാൽ; മദ്യം.

ടീട - പും തപാലാപ്പീസ്.

ടീട-ടീടി - ളീം മെയിൽ വണ്ടി.

ടീട - പും ടീടി

ടീട-ടീടി - പും മുസാവരി
ബംഗാൾ.

ടീട-ടീടി - പും പോസ്റ്റ് മാസ്റ്റർ.

ടീട - പും കവച്ച്; കൊള്ള.

ടീട - പും കവർക്കാരൻ.

ടീട - ളീം കവച്ച് ചെയ്യൽ.

ടീടി } ളീം പിശാചിനി.
ടീടി }

ടീടി - പും തപാൽ ശിപായി.

ടീടി - പും കൊള്ളക്കാരൻ.

ടീടി - പും പെരുമ്പറയടിയ്ക്കാ
നുള്ള കോലു.

ടീടി - സം അണിയുക; ദ്വാര
മടയ്ക്കുക; കത്തി നിറയ്ക്കുക;
അമർത്തി വെയ്ക്കുക.

ടീടി - ളീം അണപ്പല്ലം.

ടീടി - സം കത്തിയ്ക്കുക; ഭസ്മ
മാക്കുക.

ടീടി - ളീം താടി; താടിമീശ.

ടീടി - ളീം ചതുപ്പിരിലം; മഴ
വെള്ളം കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന കഴി
(ചെറിയ കുളം); കൈ കഴ
കവാൻ വെള്ളം വച്ചിരി
യ്ക്കുന്ന പാത്രം; ചളിവെള്ളം.

ടീടി - പും ടീടി

ടീടി - പും ദർപ്പണം; മാവിന്റെ
പൂങ്കല; കരിക്ക.

ടീടി - പും ലഹള; ആഡംബരം;
അതുതത്രയും; കത്തിരിക്ക.

ടീടി - ളീം ജീവപയ്യന്തം തടവ്;
നാടുകടത്തൽ.

ടീടി - ളീം ടീടി

ടീടി } ളീം മരക്കൊമ്പ്; മരച്ചില്ല;
ടീടി } വാളിന്റെ മുട്ടയുള്ള ഭാ
ഗം; തൊട്ടി.

ടീടി - സം ഇടുക; ഒഴിയ്ക്കുക;
അണിയുക; വിരിയ്ക്കുക; കയ
റുക; ക്രിയയുടെ സമാപ്തിയെ
സൂചിപ്പിയ്ക്കുവാൻ സകലക
ക്രിയകളുടെയും സഹായക
ക്രിയയായി ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നു.

ഭാരി } ഖീം ചെറിയ മരക്കൊ
ഭാരി } ന്നു; ബൊക്ക; തൊട്ടി.

ഭാവര - പും ഭാവര

ഭാസന - പും വിരിപ്പ്.

ഭാസന - സം വിരിയുക; (വിഷ
ജന്തുക്കൾ) ദംഗിയുക; കൊ
ത്തുക; പും വിരിപ്പ്.

ഭാസന - ഖീം കട്ടിൽ.

ഭാഹ - ഖീം അസുയ.

ഭാഹന - സം നന്നുചെട്ടുക;
ദഃഖിപ്പിക്കുക; കഷ്ടപ്പെടു
ത്തുക.

ഭാഹി - വിം നന്നുചെട്ടുക.

ഭിഗ - പും തടിയൻ; ദുഷ്ടൻ;
ദാസൻ.

ഭിഗ - വിം നീചമായ; ഖീം
രാജപുത്രാണയിലെ ഒരു കാ
വ്യഭാഷ.

ഭിബ - പും ആത്മനാദം; ലഹള;
ശ്വാസകോശം; പ്ലീഹ; കിട
ങ്ങളുടെ കണ്ണു; മുട്ട.

ഭിബ - പും ചെറിയ കട്ടി; വിസ്തൃ;
വർണ്ണം.

ഭിബിയാ - വിം വിസ്തൃയായ; അഭി
മാനിയായ.

ഭിഗാന - ഖം ഇളക്കുക; അനങ്ങുക;
തെറ്റുക.

ഭിഗാന - സം ഇളക്കുക; തെറ്റി
യ്ക്കുക; അനങ്ങുക.

ഭിഗി - ഖീം കുളം; ധൈര്യം.

ഭിഗി - ഖീം ദുഷ്ടത.

ഭിഗി - പും മഷികൊണ്ടുള്ള
പൊട്ട് (കട്ടികൾക്കു കണ്ണു
തട്ടാതിരിക്കുവാനിടുന്നതു്).

ഭിബിയാ - ഖീം ഭിബിയാ

ഭിബിയാ - പും ഭിബിയാ

ഭിഗ - ഖീം ആത്മപ്രശംസ;
—മാരന - ഡിക്കടിയുക; ആ
ത്മപ്രശംസ ചെയ്യുക.

ഭിഗ - ഖീം ദുഷ്ടി; അറിവ്; കാഴ്ച.

ഭിഗ - ഖം കാഴ്ചയിൽ പെടുക;
സം നോക്കുക; കാണുക.

ഭിഗ - പും ശരീരത്തിന്റെ വലി
പ്പം; ആകൃതി; ശരീരം.

ഭിഗ - പും ഗ്രാമം; ഗ്രാമഭേദം.

ഭിഗഭിഗി } ഖീം ഒരു ചെറിയ വാ
ഭിഗി } ദ്വം; ചെണ്ട.

ഭിഗ - പും ഉപ്പുവാവ്; മേൽ
മുണ്ടു്.

ഭിഗ - ഖീം മുങ്ങിക്കുപ്പൽ.

ഭിഗ - ഖീം മുങ്ങൽ; —മാരന -
മുങ്ങുക.

ഭിഗ - സം മുക്കുക; നശിപ്പി
യ്ക്കുക; ഭിഗിയാ ഭിഗ - മാനം
കളയുക.

ഭിഗ - പും മുങ്ങുവാൻ തക്കവണ്ണ
മുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ആഴം.

ഭിഗ - സം ഭിഗ

ഭിഗ - ഖീം മുങ്ങൽ; മുങ്ങിക്ക
പ്പൽ.

ഭൂലനാ - അം ദേം ഭൂലനാ

ഭൂലാനാ - സം ഇളക്കുക; ആടുക.

ഭൂഗർ - പും കന്നം; മേടം.

ഭൂവനാ - അം മുങ്ങുക; അസ്ഥിമുക്കുക; നശിക്കുക; ചിന്താമഗ്നനാവുക.

ഭൂഹാ - പും നീക്കോലിപ്പാവു.

ഭൂ - വിം ഒന്നര (1½).

ഭൂ - വിം ഒന്നര ഇരട്ടി.

ഭൂ - പും കൂടാരം; താവളം; ഡാൻസ് പാട്ടി; വേശ്യാലയം; —ഭാലനാ - പാളയമടിച്ച താമസിക്കുക.

ഭൂ - പും കൂമൻ; മൺകട്ട; ചരൽക്കല്ലു; പക്ഷികളെ അടച്ചിടുന്ന കൊട്ട.

ഭൂ - പും കോയാ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിയുടെ ചുറ്റുമുള്ള വെളുത്ത ഭാഗം; ചരൽക്കല്ലു; കഷണം.

ഭൂ - ഖിം ദേം ഭൂലിയാ

ഭൂവദാ - വിം ദേം ഭൂവദാ

ഭൂവദി - ഖിം ദേം ഭൂവദി

ഭൂഹല - പും ഉമ്മറപ്പടി.

ഭൂ - പും ചിറകു.

ഭൂഗർ - പും ചെറിയ കന്നം; മേടം.

ഭൂഗാ - പും പായകെട്ടാത്ത വള്ളം; വഞ്ചി.

ഭൂഗി - ഖിം ചെറിയ തോണി.

ഭൂ - പും പറയജാതി.

ഭൂ - ഖിം കയർ; നൂൽ; —പ്ര

ലാനാ - ചെറിയ വസ്തു; മായ വഴിയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുക; —ഹോ - മുശനാകുക.

ഭൂ - പും ചെറിയ നൂൽ ചരട്ടം; നാളിന്റെ വായ്ത്തല; വര; (കിഴിപ്പർ) ഭൂരി ഭാലനാ - ആരെ യെങ്കിലും പ്രേമ പാശത്തിൽ ബന്ധിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

ഭൂരിയാ - പും തടിച്ച കരയുള്ള വസ്തു; ഒരതരം കൊറ്റി.

ഭൂരി - ഖിം ചരട്ടം; നൂൽ; കയർ.

ഭൂ - പും കിണററിൽനിന്നും വെള്ളം കോരുന്നതിനുള്ള തൊട്ടി (പാള); പല്ലക്കു; ഉത്തുണ്ണാൽ.

ഭൂഭാല - പും ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കൽ; മലവിസർജ്ജനം ചെയ്യൽ.

ഭൂലനാ - അം നടക്കുക; (മനസ്സു) ഇളക്കുക; ആടുക; ചഞ്ചലമാകുക.

ഭൂലാ - പും പാലക്കി സ്രീകൾക്കു യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള പല്ലക്കു;

—ഭൂലാ - രാജാവിനോ നേതാവിനോ മകളെ വിവാഹം;

—ഭൂലാ - കാഴ്ചയായി മകളെ സമീകരിക്കുക.

ഭൂകി - ഖിം പല്ലക്കു; മഞ്ചൽ.

ഭൂകി - ഖിം പെരുമ്പറ.

ഭൂത - പു. ആകൃതി; വലിപ്പം; അച്ച; —പരലാന - ചെത്തി മിനക്കി രൂപം കൊടുക്കുക.

ഭൂതാ - വി. നെര ഇരട്ടി; തീവണ്ടിയിലെ ഇൻറർക്ലാസ്.

ഭൂതാ - ഖി. പടിവാതിൽ.

ഭൂതാദാർ } പു. കാവൽക്കാരൻ;
ഭൂതാദാൻ } ഗേററു കിപ്പർ.

ഭ

ഭക്ത - പു. ഭക്ത

ഭക്ത - പു. മാതിരി; തരം; ആകൃതി; ക്രമം; സ്വഭാവം; യുക്തി; പ്രകാരം; പെരുമാറ്റം; ഭക്തി; ലക്ഷണം; സ്ഥിതി.

ഭക്തി - വി. സുഗന്ധമിയായ; സമത്വമായ.

ഭക്തി - സ. അനേകത്തിൽ; തിരയുക.

ഭക്തി - പു. പെരുമ്പറ; —പിറ്റ - കൊട്ടിയറിയിൽ.

ഭക്തി - പു. കൊട്ടിയറിയിൽ നവൻ.

ഭക്തി - അ. മുടിപ്പോകുക; അടയുക; മറയുക; പു. അടപ്പ്.

ഭക്തി - അ. പാടുകിടക്കുക; സതപതം.

ഭക്തി - പു. അടപ്പ്; അ. അടയുക; മുടുക; സ. അടയ്ക്കുക;

ഭക്തി - ഖി. അടപ്പ്; മുടി.

ഭക്തി - സ. ഉന്നിയിടുക; മുന്നോട്ടു തള്ളുക.

ഭക്തി - സ. നെരിച്ചുകൊടുക്കുക (gulp).

ഭക്തി - പു. കപടതരം; മൊട്ടുവിദ്യ; അന്യരെ ചതിക്കാനുള്ള പുരമോടി.

ഭക്തി - പു. അടപ്പ്; മുടി.

ഭക്തി - പു. പെരുമ്പറ.

ഭക്തി - പു. ചട്ടക്കൂട്; ഹ്രസ്വം; കപടതരം; ബാഹ്യം; ബരം; മെട്ട്.

ഭക്തി - അ. ഉള്ളുക.

ഭക്തി - പു. അടപ്പ്; മുടി; അ. അടയുക; മുടുക.

ഭക്തി - പു. പെരുമ്പറ.

ഭക്തി - പു. രീതി; മാതിരി; ഉപായം; ആകൃതി; സ്വഭാവം.

ഭക്തി - അ. (കെട്ടിടം, ചുമർ) ആദി) ഇടിഞ്ഞു വീഴുക; നശിക്കുക.

ഭക്തി - അ. ഒഴുകുക; ഒലിക്കുക; ഉരുണ്ടുവീഴുക.

ഭക്തി - സ. ഒഴുകുക; ഒലിപ്പിക്കുക; ഉരുട്ടിയടുക.

ഭക്തി - ഖി. നെരിച്ചുകൊടുക്കുക; അടപ്പ്.

ഭക്തി - അ. ഭക്തി

ഭക്തി - ഖി. താഴെ പതിക്കൽ; സ്പന്ദനം; അഭിരുചി; വാസന; ദിനാനന്ധം.

ദരീ - പും വഴി ; രീതി ; ഉപായം ; നടവടി .

ദലകനാ - അം ദേം ദരകനാ

ദലകാനാ - സം ദേം ദരകാനാ

ദലനാ - അം ഒഴുകുക ; ഒലിയ്ക്കുക ;

കഴിഞ്ഞുപോകുക ; അച്ചിലൊ

ഴിച്ചു വാക്കുപെടുക ; ജവാനി

ദലനാ - നെതവനം കഴിയുക ;

ജാതി ദലനാ - മുഖ വീഴുക (വൃദ്ധ

യാകുക) ; दिन दलना - സന്ധ്യ

യാവുക ; दिन दले - സന്ധ്യയ്ക്കു് ;

साँचे में दला हुआ - അച്ചിലിട്ടു

വാഞ്ഞെടുത്തപോലെ സുന്ദര

രൂപമുള്ള.

दलवाँ - वि० താച്ചിലൊഴിച്ചു വാ

ഞ്ഞെടുത്ത ; താഴോട്ടു ചരി

വുള്ള.

दलवाना - स० അച്ചിൽ വാപ്പി

യ്ക്കുക ; ഒഴക്കുക ; ഒഴിപ്പിയ്ക്കുക ;

ഒലിപ്പിയ്ക്കുക.

दलाई - स्त्री० താച്ചിലിട്ടു വാക്കൽ ;

വാപ്പുകുലി ; ഒഴക്കൽ.

दलवाँ - वि० ദേം ദലവാँ

दहना - अ० ദേം ദഹനാ

दहवाना - स० (കെട്ടിക്കാദികൾ) ഇ

ടിച്ച് വീക്ഷിക്കുക.

दहाना - स० (കെട്ടിക്കാദികൾ) ഇ

ടിച്ച് വീക്ഷിക്കുക ; നഗ്നിപ്പി

യ്ക്കുക.

दाँकना - स० മുടുക ; അടയ്ക്കുക ;

പൊതുക്ക ; മറയ്ക്കുക.

दाँचा - पु० അച്ചു ; അസ്ഥികൂടം ;

രൂപം ; ബ്രെയിൻ.

दाँपना - स० ദേം ഓക്കനാ

दाँसना - अ० ചുമയ്ക്കുക ; കറയ്ക്കുക.

दाँसी - स्त्री० ചുമ ; കറ.

दाई - वि० അമ്മ (2½).

दाक - पु० : : : : : രണ്ടരേരി ;

—के तीन पात - (വൃംഗ്യ

മായി) പഴയപടി തന്നെ ;

എന്നും ഒരുപോലെ.

दाड़ - स्त्री० ഗർജനം ; : : .

दाढ़स - पु० ചെയ്യും ; ആശ്വാ

സം ; സമാധാനം ; —बाँधना -

ആശ്വാസം കൊടുക്കുക ;

പ്രോത്സാഹിപ്പിയ്ക്കുക.

ढाना - स० (കെട്ടിക്കാദികൾ) ഇ

ടിച്ച് വീക്ഷിക്കുക ; നഗ്നിപ്പിയ്ക്കുക.

ढाबर - वि० കലങ്ങിയ (വെള്ളം).

ढार - पु० ഇറക്കം ; ചരിവു ;

പലതി ; മാർഗ്ഗം.

ढारना - स० ഒഴക്കുക ; ഒഴിയ്ക്കുക ;

അച്ചിലിട്ടു വാക്കുക.

ढारस - पु० ദേം ഓട

ढाल - स्त्री० പരിച ; ചരിവു ;

ഇറക്കം ; മാതിരി.

ढालना - स० ഒഴിയ്ക്കുക ; വീക്ഷിക്കുക ;

അച്ചിൽ വാക്കുക.

ढालुआँ - वि० താഴോട്ടു ചരിഞ്ഞ ;

അച്ചിലിട്ടു വാത്ത.

ढालू - वि० ദേം ഓട

—ഹി രഹനാ യാ ജാനാ - ക്ഷീണി
 ൧ താഴെ വീഴുക.

ഭേരി - ഖീം ചെറിയ കൂമ്പാരം.

ഭേൽവാട - ഖീം കവണ.

ഭേല - പും കട്ട; കല്ലിന്റെ കഷണം; മൺകട്ട; **आँख का डेला** - കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിയിരിക്കുന്ന വെളുത്ത ഗോളം.

ഭോംഗ - പും കപടം; വഞ്ചന.

ഭോംഗി - വിം കപടമുള്ള; വഞ്ചനയായ.

ഭോംഗി - ഖീം നാഭി; പൊക്കിൾ.

ഭോംഗ - പും പുത്രൻ.

ഭോംഗി - ഖീം പുത്രി.

ഭോംഗ - സം ചുമക്കുക; വഹിക്കുക.

ഭോം - പും കന്നുകാലി.

ഭോം - പും ഉടുക്കു; ചെണ്ട; (ear-drum) ചെവിയുടെ അകത്തു് ശബ്ദങ്ങൾ ചെന്നുവരുന്ന ഉദ്വലഭാഗം.

ഭോംക - ഖീം ചെറിയ ഉടുക്കു; ചെറിയ ചെണ്ട.

ഭോംകിയാ - പും ഭോംകിയാ

ഭോംകി - ഖീം തൊട്ടിൽ.

ഭോംകിയാ - പും ചെണ്ടയോ ഉടുക്കോ കൊടുമ്പൻ.

ഭോംകി - ഖീം ഇരുനൂറ്റു വെറിലുള്ള ഒരു കെട്ടു്.

ഭോം - പും തിരുമുൽക്കാഴ്ച.

ത

തംഗ - പും ജീനി വരിയുന്ന പട്ട;

വിം ഇടുങ്ങിയ; ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള;

മുളുങ്ങിയ; —**आना** - കഴങ്ങുക; ബുദ്ധിമുട്ടുക; —**करना** - ചെയ്യാനിടയിൽ.

തംഗദസ്ത - വിം ലുബ്ധനായ; ദരിദ്രനായ.

തംഗദസ്തീ - ഖീം പിന്തുക്കു; ദാരിദ്ര്യം.

തംഗദഹന - വിം വായവട്ടമിറ്റാത്ത ചെറിയ മുഖമുള്ള.

തംഗദിൾ - വിം സങ്കുചിതമനസ്സനായ; പിന്തുക്കനായ.

തംഗസാൾ - പും മഴയില്ലാത്ത കൊല്ലം.

തംഗഹാൾ - വിം നിർജനനായ; കഷ്ടസ്ഥിതിയിലായ.

തംഗ - പും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന നാണയം.

തംഗി - ഖീം ഞെരുക്കം; ദാരിദ്ര്യം; കഷ്ടത; കുറവു; സങ്കീർണ്ണത.

തംഗ - പും വ്യംഗ്യോക്തി.

തംഗേബ - ഖീം വളരെ നേരിയ മല്ലു വസ്ത്രം; ഗ്ലാസ്ഗോ മല്ലു്.

തംഗ - പും ഗുത്തം.

തംഗുൾ - പും അരി.

തംഗമന്ത - പും മന്ത്രതന്ത്രം.

തംഗു - പും നെല്പു; എട്ടുകാലിവല.

തംഗുവായ - പും ചാലിയൻ; എട്ടുകാലി.

തന്ത്ര - പും കമ്പി; നൂലി; ചാലി
യൻ; വസ്ത്രം; പുലത്തൽ;
രേഷ്യം; ഉഗതിയിറക്കുന്ന
കുഞ്ചം; സൈന്യം; ധനം;
പാരവശ്യം; കലം; ഗുപ്ത
ശാസ്ത്രം.

തന്ത്രി - സ്ത്രീ വീണ മുതലായവ
യുടെ കമ്പി; തെരുവു; കയറ്.

തന്തുസ്ത - വിം ആരോഗ്യമുള്ള.

തന്തുസ്തീ - സ്ത്രീ ആരോഗ്യം.

തന്തുർ - പും റൊട്ടി പാകം ചെയ്യുന്ന
ഒരുതരം മണ്ണുപ്പ.

തന്തേഹി - സ്ത്രീ പ്രയത്നം; പരിശ്രമം;
മുന്നിയിപ്പ.

തന്ത്രാ - സ്ത്രീ മയക്കം; ഉറക്കം
തുങ്ങൽ; ചെറിയ ബോധ
ക്ഷയം; മത്ത.

തന്താക - പും പുകയില; —നാ -
പുകയില കൃഷിയെന്നവൻ.

തന്താഹ - സ്ത്രീ ഉപദേശം; മുന്നി
യിപ്പ; സൂചന.

തന്തു - പും കൂടാരം.

തന്തുർ - പും തമ്പോറ്റ.

തന്തുർവീ - പും തമ്പോറിക്കുന്ന
വൻ.

തന്തുർ - പും തംബുരു വാദ്യം.

തന്തുർ - പും തംബുലം.

തന്തുലിന - സ്ത്രീ വരഭൻ വെറില
വിളക്കുവൻ.

തന്തുലി - പും വരഭൻ വെറില വി
ളക്കുവൻ.

തന്തുല - പും പിന്തുടരൽ.

തന്തുല - പും ആശയം.

തന്തുല - പും സംശയം; ധർമ്മ
സങ്കടം; മുൻപിമ്പാലോചന;
ചിന്ത; ധൈര്യം; കാലം.

തന്തുല - പും ബന്ധം; അടുപ്പം.

തന്തുല - പും ഒരു പ്രദേശം
(താലൂക്ക്).

തന്തുലാകാ - പും ഒരു പ്രദേശ
ത്തിന്റെ അധികാരി അല്ലെ
ങ്കിൽ ഉടമസ്ഥൻ.

തന്തുല - പും പ്രേമിക്കൽ.

തന്തുല - പും കടന്നു മതപരമായ
പക്ഷപാതം.

തന്തു - അധ്യം വേണ്ടി; മറ്റു ആത്മ;
ഭാഗ്യം; കൊണ്ടു; എ.

തന്തു - അധ്യം എന്നാലും; എന്നി
ട്ടും; എങ്കിലും.

തന്തു - അധ്യം വരെ; പോലും;
സ്ത്രീ ത്രാസം; ത്രാസതട്ട.

തന്തുമാ - പും അനന്തം; എന്തി
നേറ്റ.

തന്തുദീ - സ്ത്രീ ഭാഗ്യം; വിധി;
—വ - ഭാഗ്യശാലിയായ.

തന്തു - സം നോക്കുക; തുറിച്ചു
നോക്കുക; ശരണം പ്രാപി
ക്കുക.

തന്തുവീ - സ്ത്രീ ബഹുമാനിക്കൽ;
ദൈവസ്തുതി.

തന്തുവു - പും അഭിമാനം; ഗർവ്വം.

തക്മീല - **ഖീം** പുണ്യം ; പുത്തി.

തക്രാര - **ഖീം** തകരാറ് ; തക്കം ; വഴക്കം ; ആന്തിച്ചു പറയൽ.

തക്രീദ് - **ഖീം** വിമർശനം ; ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥാവസാനത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ചർച്ച.

തക്രീവ - **ഖീം** സാമീപ്യം ; അടുപ്പം ; ആഘോഷം ; ഉത്സവം.

തക്രീബന - **ക്രിം** സുമാറ് ; ഏകദേശം ; മിക്കവാറും.

തക്രീമ - **ഖീം** ബഹുമാനിക്കൽ.

തക്രീര - **ഖീം** പ്രസംഗം ; ഭാഷണം.

തക്രീരി - **വിം** വാദവിഷയമായ ; പറഞ്ഞ ; കാണാപ്പാഠമായ.

തക്രല - **പും** ടേക്സാറാട്ടയിൽ നൂൽ ചുറ്റുവാനുള്ള സൂചി ; (spindle).

തക്രലി - **ഖീം** തക്കി.

തക്രലീദ് - **ഖീം** അന്ധാനകരണം.

തക്രലീദി - **വിം** പകർത്തിയ ; പുറം പുച്ഛം മാത്രമുള്ള.

തക്രലീഫ - **ഖീം** ബുദ്ധിമുട്ട് ; കഷ്ടപ്പാട് ; ക്ലേശം.

തക്രലീബ - **ഖീം** മാറിമറിക്കൽ.

തക്രലൂഫ - **പും** മയ്യാദ ; ആചാരം ; ശിഷ്ടാചാരം.

തക്രവിയത് - **ഖീം** സമർത്ഥിക്കൽ ; ബലപ്പെടുത്തൽ.

തക്രസീമ - **ഖീം** വിഭജനം ; ഹരണക്രിയ ; —**നാമ** - ഭാഗപത്രം.

തക്രസീമി - **വിം** ദാരിദ്ര്യം ; ഭാഗിക്കാൻ പറയുന്ന.

തക്രസീര - **ഖീം** കുറവ് ; തെറ്റു ; ന്യൂനത ; —**മന്ദ്** **യാ വാ** - കുറവായിരുന്ന ; തെറ്റു ചെയ്യ.

തക്രാജാ - **പും** നിർണ്ണയം ; പ്രേരണ ; കിട്ടാൻ അവകാശമുള്ള വസ്തു ചോദിച്ച വാങ്ങൽ ; ചെയ്യാമെന്നേറ്റതിനെ ചെയ്യാൻ നിർണ്ണയിക്കൽ.

തക്രാജാई - **പും** അവകാശവാദി ; നിർണ്ണയിക്കുന്നവൻ.

തക്രാന - **പും** ക്ഷീണം.

തക്രാനാ - **സം** കാണിക്കുക.

തക്രാവി - **ഖീം** കൃഷിക്കാട് കൊടുക്കുന്ന കടം.

തക്രിയാ - **പും** തലയണ ; താങ്ങു ; ആശ്രയം ; വിശ്രമസ്ഥലം.

തക്രിയാ-കലാമ - **പും** ചിലർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ കൂടെക്കൂടെ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രത്യേകവാക്ക്.

തക്രൂഅ - **പും** **ദ്** തക്രല

തക്ര - **പും** ഞാളു മോൽ.

തക്രൂഫീഫ - **ഖീം** കുറവ് ; ന്യൂനത.

തക്രൂമീന - **ക്രിം** ഉദ്ദേശം ; സുമാറ്.

തക്രൂമീനാ - **പും** അനമാനം ; കുറുകണക്കു ; എസ്റ്റിമേറ്റ്.

തഖ്വരീ - **ഖീം** മണൽ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പല്ലി.

തഖ്വരീജ് - **ഖീം** വേർപെടുത്തൽ; പിരിച്ചു വിടൽ.

തഖ്വലിയാ - **പും** ഒഴിവാക്കൽ; വിജനസ്ഥലം.

തഖ്വൽസ - **പും** കവികളുടെ ഉപനാമം; പ്രതിപാദനം.

തഖ്വസീ - **ഖീം** വിശേഷസംഗതി; വിശേഷത.

തഖ്വ - **പും** രാജസിംഹാസനം; ഇരിപ്പടം; —**താക്സ** - മയൂരസിംഹാസനം; —**നശീന** - സിംഹാസനാരൂഢനായ; —**പോഷ** - സിംഹാസനത്തിൽ വിരിയുന്ന തൂണി; —**ബ്ദി** - പലക കൊണ്ടുള്ള (ചുമർ) നിര.

തഖ്വ്ത - **പും** പലക; ഇരിപ്പിടം; —**ഉൽടന** - ഒരു കായ്തും മുഴുവനാകാതെ മുടങ്ങുക.

തഖ്വ്തീ - **ഖീം** ചെറിയ പലക; എഴുത്തു പലക.

തഖ്വ്ദാ - **വിം** ശക്തിയുള്ള; വലിയ.

തഖ്വ്ന - **ഖം** കോർപ്പെടു്ക; തുന്നപ്പെടു്ക.

തഖ്വ്സ - **പും** പതക്കം; മെഡൽ.

തഖ്വ്സ്യൂർ - **പും** സമുപപരിവർത്തനം.

തഖ്വ്ദ് - **ഖീം** തുന്നൽ; തുന്നൽക്കുലി.

തഖ്വ്ദാ - **പും** **ദേം** തഖ്വ്ദാ

തഖ്വ്ന - **സം** തുന്നിക്കുക.

തഖ്വ്കുൾ - **പും** ഉപേക്ഷ; വകവെക്കാതിരിക്കൽ.

തഖ്വ്ഗാർ - **പും** കമ്മായം കൂട്ടുന്ന സ്ഥലം.

തജ് - **പും** ഇലവർഷം (bay-tree; woody cassia).

തജ്കിറ - **പും** ജിക്രപ്രസ്താവിക്കൽ; ചർച്ച.

തജ്ദീദ് - **ഖീം** പുതുക്കൽ; പുതുമ.

തജ്ന - **സം** ഉപേക്ഷിക്കുക.

തജ്സ്മുൾ - **പും** അലങ്കാരം; ആഡംബരം; മോടി; ധാടി; ശോഭ.

തജ്സർഖ - **പും** അനുഭവം; പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനം; —**കാർ** - അനുഭവിച്ചതായ; പരിചയമുള്ള.

തജ്സർദ് - **പും** ഏകാന്തവാസം; ബ്രഹ്മചര്യം.

തജ്സർഖ - **പും** **ദേം** തജ്സർഖ

തജ്ജി - **ഖീം** പ്രകാശം.

തജ്ജിജ് - **ഖീം** അഭിപ്രായം; തീരുമാനം; ഏല്പാട്; —**സാനി** - കേസിലെ പുനർവിചാരണ.

തജ്ജിഹൂൾ - **പും** അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് അറിയാത്തതുപോലെ നടിക്കൽ.

തജ് - **വിം** തത്വപരീക്ഷണം.

തട - പു० തീരം ; ക്രി० അടുക്കൽ.

तटमी - स्त्री० तटिनी णङी.

தரஸ்த - வி० திரிதிரிபுத்த; அநு
 துத்த; சௌந்திர நிகழ்வு;
 ஒரு பக்கத்திலும் உயராத.

തദ് - ഴം ഒരേ ജാതിയിലുള്ള
 വിഭാഗം (ഉദാഹരണം) ;
 പൊട്ടുന്ന ശബ്ദം ; താഴെ
 വീഴുന്ന ശബ്ദം.

தடிகனா - அஃ (ஸங்ஸுதோதெ)
பொதிக ; வரதிக ; விதிக ;
தேபஸுதெதிக .

തടുകാ - പും പ്രഭാതം ; കിടക്കവറ
ക്കൽ.

തദ്ദകീല - വി. പ്രകാശിതം.

തദ്ദ - ഖീം പിടയൽ; വ്യാക
ലത; പ്രകാശം; തിളക്കം.

தஃபுனா - அஃ பிஃயுஃ; வேரண
கொண்டு வுஃகலுஃபுஃ.

தஃபானா - சஃ ஃவியூபியூகி.

तड़फड़ाना - अ० दे० तड़पना

തദ്ദാഗ - പും തടാകം ; പൊയ്ക്ക.

തളിതള - ക്രി. 'തഡ' തഡ'

തദ്ദാവാ - പുറം ബാഹ്യാധാരം ;
 പുറംപുച്ഛം.

തദ്ദിത - സ്ത്രീ വിദ്യാലയം; ഇടി
മിന്നൽ.

തദ്ദീ - ഹി. അടി; ഇടി; വഞ്ചന;
ഒഴികഴിവ്.

തതവീര - സ്ത്രീം ദേം തദവീര
തതैया - സ്ത്രീം കടന്നൽ ; വിം എരി
വുള്ള ; നയശാലിയായ.

तत्कालीन - वि० आकाशवाणी.

तत्ता - वि० अङ्कित.

तत्तिष्मा - पु० पतिशिशु०.

तत्थ - वि० മുഖ്യമായ; पु० ബലം.

तत्त्ववेत्ता - पु० कृष्णभट्ट.

തത്ത്വാവधान - പു. മേൽനോട്ടം.

तथा - अन्य० आप्रकरण० ; ५०.

തथाപി - अव्य० എങ്കിലും ; എന്നാ
ലും.

தத்ய - பு. யாடாந்தம்.

तदपि - अव्य० दे० तथापि

തദ്ദർബീർ - സ്ത്രീ. ഉപായം ; യുക്തി.

தடாநக - பு - காகிப்போய கரு
காரணையோ, ஹுதெகிலு
அநிஷு ஸுடுவதெனையோ கரி
புது அருபுஷுணு; அநிஷு
ஸுடுவடு னேரிசாநிதிபுநு
முகுதி யெயுந ஹுபுாடு;
ஸிகுஷ.

തദ്വപരാംത - ക്രി. അതിന്നു ശേഷം.

തന - പും ശരീരം ; ക്രിം വശത്തു ;
ഭാഗത്തു ; —ദേഹ - മനസ്സിനു
താക,

तनक - वि० दे० तनिक

തനകീഹ് - ജി. അനേപഷണം ;
കേന്ദ്ര സംബന്ധമായ തെളി
വെടക്കൽ.

തനഖ്വാഹ് } ഖീം മാസപ്പടി; ശമ്പ
തനഖ്വാഹ് } ഉം.

തനഖ്വാഹ്ദാർ - പും ശമ്പളക്കാരൻ.

തനജ് - പും വ്യംഗ്യം.

തനജ്ജന - ക്രിം വ്യംഗ്യമായി.

തനജ്ജീമ - ഖീം സംഘടിപ്പിക്കൽ.

തനജ്ജേഖ - ഖീം ദേം ത്ജേഖ

തനജ്ജുല - പും } സ്ഥാനഭ്രംശം ;

തനജ്ജുലീ - ഖീം } അധഃപതനം ;

പോരായ്.

തന-തനഹ് - ക്രിം ഒറ്റയ്ക്കം ; തനി
യെ.

തനതന - പും ദേവഷ്യത്തോടു
കൂടിയ അധികാരപ്രകടനം ;
അഹങ്കാരം ; ഡംഭം.

തനതേഹ് - വിം മനസ്സുവെച്ച പ്രവൃ
ത്തിയ്ക്കുന.

തനതേഹ് - ഖീം പരിശ്രമം ; പ്രയ
ത്നം ; താക്കീതു്.

തനന - അം ആകർഷിക്കപ്പെടുക ;
അഹംഭാവത്തോടുകൂടി നി
വൺ നില്ക്കുക.

തനപരവർ - വിം സ്വാർത്ഥിയായ.

തനഹ് - വിം തനിയെയായ ; കൂട്ടി
ല്ലാത്ത ; ക്രിം തനിയെ.

തനഹ്വ് - ഖീം ഏകാന്തത ; ഒറ്റ
യായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി.

തന - പും മരത്തിന്റെ തടി ;
(trunk); ക്രിം വശത്തു് ;
ഭാഗത്തു്.

തനാई - ഖീം ദേം തനാവ

തനാജ് - പും കഴപ്പം ; അക്രമം ;
ശത്രുത.

തനാതനീ - ഖീം കടുത സ്വഭാവമുള്ള
യില്ലായ്മ.

തനാന - അം തിരിച്ചറിയൽ ; പര
ത്തിയ്ക്കുക ; നിവർത്തിയ്ക്കുക.

തനാവ - ഖീം കൂടാരത്തിന്റെ
കയറ്റം.

തനാവ - പും പരപ്പു് ; വ്യാപ്തി.

തനാവർ - വിം തടിച്ചു ; ശക്തിയുള്ള.

തനാസുഖ് - പും നാശം ; രൂപാ
ന്തരം പ്രാപിക്കൽ.

തനാസു - പും അവയവമുള്ള.

തനിക - വിം അല്പമായി ; കുറച്ചു്.

തനിയ - ഖീം ലംഗോട്ടി ; കോണ
കം ; താറ്റം ; ബോധീസ്യം.

തനീ - ഖീം ചരടു്.

തനു - വിം ചെറിയ ; ക്ഷീണിച്ചു ;
കോമളമായ ; സുന്ദരമായ ;

പും ശരീരം ; തൊലി ; ഖീം
ശ്ലീ.

തനാന - അം ഞെളിയുക ; അഹങ്ക
രിക്കുക.

തന്മയ - വിം ലയിച്ചു ; മഗ്നമായ.

തപ - പും തപസ്സു് ; ചൂടു് ; പനി.

തപന - അം ചൂടുപിടിക്കുക ; ദുഃ
ഖിയ്ക്കുക ; തപസ്സു ചെയ്യുക.

തപാക - പും ആവേശം ; ഉന്മേഷം ; വേഗത.

തപാനാ - **സം** ചൂടുപിടിപ്പിക്കുക ;
ദുഃഖിപ്പിക്കുക.

തപിഷ - **ഈ** ചൂട് ; ഉഷ്ണം.

തപേദിക - **പു** ക്ഷയരോഗം.

തസ - **വി** ചൂടു പിടിച്ചു ; ദുഃഖി
പ്പിക്കപ്പെട്ടു ; തീയിലിട്ടു പഴു
പ്പിച്ചു.

തരൂജീല - **ഈ** ശ്രേഷ്ഠമായി കരു
തൽ ; താരതമ്യം.

തരൂതീഷ - **ഈ** ജാഛ പരിശോ
ധന ; തെളിവെടുക്കൽ.

തരൂരകാ - **പു** വ്യത്യാസം ; ഭ്രമം ;
വേർപാട്.

തരൂരീക - **ഈ** വിഭജനം ; വേർ
തിരിക്കൽ ; കിഴിക്കൽ.

തരൂരീഹ - **ഈ** സന്തോഷം ; പ്രസ
ന്നത ; പൊട്ടിച്ചിരി ; കാരറ
പൊട്ടലുടനാശപ്പെട്ടു നടത്തം.

തരൂസീല - **ഈ** വിവരണം ; വിവ
രം ; വ്യാഖ്യാനം.

തരൂസീലവാര - **വി** വിവരമായുള്ള ;
വിവരമുള്ള.

തരൂവത - **പു** അകലം ; വ്യത്യാ
സം.

തവ - **അ** അപ്രേരം.

തവർ - **വി** പ്രാകൃതികമായ ; സ്വ
ഭാവനയുള്ള ; ഇമേതവർ - പ്ര
കൃതിശാസ്ത്രം.

തവക - **പു** ലോകം ; പരപ്പ് ;
ലോഹത്തകിട്.

തവകുറ - **പു** ലോഹത്തകിടുണ്ടാ
തവകിയാ } കണവൻ.

തവകാ - **പു** ലോകം ; വിഭാഗം ;
പരപ്പ് ; ജനസമുദായം.

തവദീല - **വി** സ്ഥലം മാറ്റം
പ്പെട്ടു ; സ്ഥലം മാറിയ ; പരി
വർത്തനം വന്നു.

തവദീലീ - **ഈ** സ്ഥലം മാറ്റം ;
പരിവർത്തനം.

തവദ്ദുല - **പു** ദേം തവദീലീ

തവദീ - **ഈ** ദത്തേടുക്കൽ.

തവർ - **പു** കോടാലി ; വെണ്മഴ.

തവൽ - **പു** പെരുമ്പറ.

തവൽചീ - **പു** ഉദംഗം വായി
യ്ക്കുന്നവൻ.

തവലാ - **പു** തബല ; ഉദംഗം.

തവലിയാ - **പു** ദേം തവൽചീ

തവലീനാ - **പു** മനപ്രാപ്തം ;
എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ.

തവസ്സുസ - **പു** പുഞ്ചിരി.

തവസ്സുര - **പു** മനസ്സിരുത്തൽ ;
ഗൌരവിക്കൽ.

തവക - **പു** ഭരതരം വലിയ
തളിക.

തവാദുകാ - **പു** മാറ്റം ; സ്ഥലം
മാറ്റം ; പരിവർത്തനം.

തവാവത - **ഈ** ചികിത്സ.

തവാഹ - **വി** നശിച്ചു.

തവാഹീ - **ഈ** നാശം.

തബീഅ - **ഈ** ദേം തബീയത

തബീവ - **പു** വൈദ്യൻ.

തബീയത - **ഖീം** മനസ്സ്; ശരീര സ്ഥിതി; ബുദ്ധി; അറിവ്; (കിസീപർ) തബീയത അനാ - ആശി യ്ക്കക; പ്രേമിയ്ക്കക; —**ഉലജ്ജനാ** - മനസ്സുപരിഭ്രമിയ്ക്കക; —**ഖരാബ് ഹോ** - ദീനം പിടിയ്ക്കക; —**ഫദ്ക് ഉടനാ** - മനസ്സ് പ്രസന്നമാകക; —**ലഗനാ** - ശ്രദ്ധിയ്ക്കക; പ്രേമം ഉണ്ടാകക; —**ദാർ** - അറിവുള്ള; രസികനായ; —**ദാരി** - അറിവ്; രസികത്വം; —**വിഗാഢ്നാ** - ദേപഷ്യപ്പെടുക.

തവേലാ - **പും** കതിരലായം; **തവേലേ മേ് ലതീ ചലനാ** - തൊഴുത്തിൽ കത്തു നടക്കുക; തമ്മിൽ തമ്മിൽ വഴക്കിടുക.

തവ്ദീൽ - **വിം** **ദേം** തവ്ദീൽ

തബീ - **ക്രിം** അപ്പോൾത്തന്നെ.

തമ്ചാ - **പും** കൈത്തോക്കം.

തമജ - **ഖീം** ലോഭം; അത്യാഗ്രഹം; ആഗ്രഹം; ആശ.

തമക് - **പും** ആവേശം; ദേപഷ്യം.

തമകനാ - **ജം** മുഖത്തു് ദേപഷ്യഭാവം സ്പർശിയ്ക്കുക.

തമഗ്നാ - **പും** പതക്കം; മെന്യൽ; രാജകല്പന.

തമതമാനാ - **ജം** കോപം കൊണ്ടോ, വെയിലിന്റെ ചൂടുകൊണ്ടോ മുഖം ചുവക്കുക.

തമദ്ഹുന - **പും** നഗരവാസം; നാഗരീകത; സംസ്കാരം.

തമജ്ജാ - **ഖീം** ആഗ്രഹം; പ്രാർത്ഥന.

തമരൂദ് - **പും** താന്തോന്നിത്തം; നിയന്ത്രണമില്ലായ്മ.

തമസ - **പും** ഇരുട്ട്; പാപം.

തമസീൽ - **പും** ഉദാഹരണം; ഉപമ; ദൃഷ്ടാന്തം.

തമസീലന - **ക്രിം** ഉദാഹരണമായി.

തമസ്സുക - **പും** പ്രോത്സാഹിപ്പ്; ബോധ്.

തമഹീദ് - **ഖീം** പ്രസ്താവന; മുഖവുര; വിരിപ്പ് വിരിയ്ക്കൽ.

തമാ്ചാ - **പും** **ദേം** തമാച

തമാ - **ഖീം** **ദേം** തമജ

തമാക് } **പും** പുകയില.
തമാഖ് }

തമാചാ - **പും** കരണത്തടി.

തമാദീ - **ഖീം** കാലാവധികഴിയൽ.

തമാനിയത - **ഖീം** ആശ്വാസം; വിശ്വാസം; സന്തോഷം.

തമാമ - **വിം** മുഴുവനായ; കഴിഞ്ഞ.

തമാൽ - **പും** കരിങ്ങാലി വൃക്ഷം; തമാലവൃക്ഷം.

തമാശഗീർ } **പും** തമാശ കാണുന്ന
തമാശബീൻ } വൻ; സ്ത്രീലമ്പടൻ.

തമാശബീനീ - **ഖീം** തമാശകാണൽ; ലമ്പടത്വം.

തമാശാ - പും വിനോദം ; — **गाह** -
നേര വോക്കുകാണിയ്ക്കുന്ന
സ്ഥലം.

തമാശാई - പും **दे०** തമാശാഗീര

തമീചര - പും രാക്ഷസൻ.

തമീജ - **स्त्री०** വിവേചനാശക്തി ;
തിരിച്ചറിവ് ; ബുദ്ധി ; ശിഷ്ടാ
ചാരം.

തമീശ - പും ചന്ദ്രൻ.

തമോല - പും വെററിലച്ചുരുൾ ;
വെററില ബീഡ ; താമ്രബു
ലം.

തമോലിന - **स्त्री०** **दे०** തംബോലിന

തമോലി - പും **दे०** തംബോലി

തമ്ബീഹ് - **स्त्री०** ഉപദേശം ;
താക്കിതു ; നല്ലവാക്ക്.

तय - **वि०** തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ ;
തീരുമാനിച്ച ; പൂർത്തിയായ.

तयार - **वि०** **दे०** तैयार

तरंग - **स्त्री०** തിര ; അല ; കാളം.

तरंगिणी - **स्त्री०** നദി.

तरंगित - പും അലയടിയ്ക്കുന്ന ;
കാളം തല്ലുന്ന.

तर - **वि०** നനഞ്ഞു ; ആർദ്രമായ ;
തണുപ്പുള്ള ; പച്ചപിടിച്ച ;
പും തരണം ചെയ്യൽ ; **क्रि०**
താഴെ ; **प्र०** ഗുണവാചക
ശബ്ദങ്ങളുടെ അവസാനം
ചേർത്തു 'മരൊറാനിനേക്കാൾ
കൂടുതൽ' ഗുണമുള്ള എന്ന

അർത്ഥത്തെ കാണിയ്ക്കുന്നു. (जैसे
मुशतर, गुरतर).

तरकश } പും ആവനാഴി ; തുണി
तरकस } രം.

तरका - പും ഒരാൾ മരിച്ച കഴി
ഞ്ഞാൽ അനന്തരാവകാശിയ്ക്കു
കിട്ടുന്ന സ്വത്തു്.

तरकारी - **स्त्री०** പച്ചക്കറി ;
ഉപ്പേരി ; കൂട്ടാൻ.

तरकी - **स्त्री०** കമ്മൽ.

तरकीब - **स्त्री०** ഉപായം ; മേളനം ;
യുക്തി ; രചനാരിതി.

तरक्की - **स्त्री०** അഭിവൃദ്ധി ; ഉന്നതി.

तरखान - പും മരാശാരി.

तरगीब - **स्त्री०** ഉത്തേജിപ്പിയ്ക്കൽ ;
പറഞ്ഞിരിക്കി തനിയ്ക്കുന്ന കൂല
മാക്കൽ.

तरजना - **अ०** ശിക്ഷിയ്ക്കുക ; ഭയ
പ്പെടുത്തുക ; ശാസിയ്ക്കുക.

तरजनी - **स्त्री०** ചൂണ്ട (ചൂണ്ടാണി)
വിരൽ ; ഭയം ; പേടി.

तरजीह - **स्त्री०** മുൻഗണന കൊടു
ക്കൽ (preference).

तरजुमा - പും തർജ്ജമ ; ഭാഷാന്തര
പ്പെടുത്തൽ ; പരിഭാഷ.

तरजुमान - പും പരിഭാഷകൻ ;
പ്രാസംഗികൻ.

तरणि - പും നൂമ്പൻ ; രശ്മി ; **स्त्री०**
വഞ്ചി ; തോണി.

तरतराना - **अ०** 'തഡ' തഡ' '
ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; നനയ്ക്കുക.

തരതീവ - **ഈ** ക്രമീകരണം ;
 ക്രമം ; — **വാര** - ക്രമത്തിലുള്ള.
 തര-ദാമന - **വി** അപരാധിയായ ;
 പാപിയായ.

തര-ദാമനീ - **ഈ** പാപം ; കുറ്റം.
 തരദീദ - **ഈ** റദ്ദുചെയ്യൽ ; വെട്ടി
 കളയൽ ; പ്രത്യുത്തരം.

തരദ്ദുദ - **പു** ചിന്ത ; ആശങ്ക.

തരനതാരന - **പു** മോക്ഷം ; ഉദ്ധരി
 യ്ക്കുന്നവൻ (ഇന്ദ്രശ്ചന്ദ്രൻ).

തരനാ - **ഈ** കുറുകേറുക ; മോക്ഷം
 പ്രാപിക്കുക.

തരപനാ - **ഈ** **ദേ** തട്വപനാ

തരക - **ഈ** ഭാഗം ; വശം ; **കി**
 നേരം ; വശത്തേയ്ക്ക് ;
 — **ദാ** - പക്ഷപാതിയായ ;
 അനുകൂലിയായ ; — **ദാ** -
 പക്ഷപാതം ; ആനുകൂല്യം.

തരകുന - **പു** രണ്ടു കക്ഷിയിലു
 മുളള ആളുകൾ.

തരവ - **പു** പ്രസന്നത.

തര-വതര - **വി** നനഞ്ഞ.

തരവിയത - **ഈ** വിദ്യ അഭ്യസി
 പ്പിക്കൽ.

തരവു } **പു** തണ്ണിമത്തൻ ; കമ്മ
 തരവു } ടിങ്ങ.

തരവുളിയാ - **വി** കടം പച്ച.

തരമീമ - **ഈ** ഭേദഗതി ; തെറ്റു
 തിരുത്തൽ.

തരല - **വി** ഉപമയമായ ; ഇള

കന്ന ; പ്രകാശമുള്ള ; പൊ
 ള്ളയായ ; **പു** മാലയിലെ
 മത്തു ; മത്തുമാല.

തരവന - **പു** ഒരുതരം കമ്മൽ.

തരവര - **പു** വലിയ മരം. ഇതി
 ന്റെ തൊണ്ടു്, തോപ്പു് ഉതറ
 യ്ക്കിട്ടു് വായിക്കുന്നതിന്നു
 പയോഗിക്കുന്ന (wattle).

തരവാര - **ഈ** **ദേ** തലവാര

തരസ - **പു** ഭയം ; ഭയ ; — **ഖാനാ** -
 ഭയത്തോന്നുക.

തരസനാ - **ഈ** എന്തെങ്കിലും വസ്തു
 കിട്ടാതെ വ്യാപനപ്പെടുക ;
 എന്തെങ്കിലും കിട്ടാത്തതി
 നാൽ അസ്വസ്ഥനായിത്തീ
 രുക ; കൊതിയ്ക്കുക.

തരസാനാ - **സ** ആവശ്യമുള്ള വസ്തു
 കൊടുക്കാതെ വ്യാകുലപ്പെട്ട
 ത്തുക ; കൊതിക്കുക.

തരഹ - **ഈ** തരം ; പ്രകാരം ;
 പോലെ ; — **ദേ** - ശ്രദ്ധിക്കാ
 തിരിക്കുക ; ക്ഷമിക്കുക.

തരഹടി - **ഈ** താഴ്വര.

തരഹദാ - **വി** മനോഹരമായ ;
 പരിഷ്കാരപ്രിയനായ.

തരഹര - **കി** ചുവട്ടിൽ ; **വി**
 താഴ്ന്ന ; നിമിഷമായ.

തരാई - **ഈ** താഴ്വര ; മലഞ്ചെ
 റിപ്പു ; നക്ഷത്രം.

തരാജു - **പു** തുലാസ്സു ; ത്രാസ്സു.

तराना - स० मोचीपिऊक ;
 करकेरुक ; पु० संगीत० ;
 राग० ; पाड्.

तराबोर - वि० सराबोर नल्लपोലെ
 നനഞ്ഞ ; മഗമായ ; ലയിച്ച.

तरावट - स्त्री० ഇഴപ്പം ; നനവ് ;
 ശരീരം നന്നായിത്തന്നത്രഹാ
 രം ; സ്തിമത.

तराश - स्त्री० മുറിയ്ക്കൽ ; മുറിച്ചു
 ശരിപ്പെടുത്തൽ ; നിർമ്മാണം ;
 ആകൃതി ; നിർമ്മാണരീതി.

तराशना - स० മുറിയ്ക്കുക ; മുറിച്ചു
 ശരിപ്പെടുത്തുക ; നിർമ്മിയ്ക്കുക.

तरिवन - पु० दे० तरकी

तरी - स्त्री० തോണി ; നനവ് ;
 ചേലത്തുവ്വ് ; ശീതളത ;
 ചതുപ്പനിഖം ; താഴ്വര ;
 ഒരുതരം കമ്മൽ.

तरीक - पु० दे० तरीका

तरीकत - स्त्री० മാറ്റം ; നടപടി ;
 മനഃശുദ്ധി.

तरीका - पु० രീതി ; മാതിരി ;
 ഉപായം ; വഴി.

तरीन - प्र० ഗുണവാചകശബ്ദ
 ങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ
 ചേർത്തു ' എല്ലാത്തിലും ഉയ
 ന്നതു ' എന്ന അർത്ഥം സൂചി
 പ്പിക്കുന്നു. (जैसे खुशतरीन).

तरनाई - स्त्री० യെറവനം.

तरेटी - स्त्री० दे० तलहटी

तरेरना - स० ക്രോധത്തോടെ
 നോക്കുക ; ദൃഷ്ടി കൈറങ്ങു
 വിരോധാഭിപ്രായം പ്രകടി
 പ്പിക്കുക.

तर्क - पु० യുക്തിയുക്തമായ തർക്കം ;
 വാദവിവാദം ; ഉപേക്ഷി
 യ്ക്കൽ.

तर्कमवालात - पु० നിസ്സഹകരണം.

तर्कश - पु० दे० तरकश

तर्की - पु० തർക്കിയ്ക്കുന്നവൻ.

तरकीब - स्त्री० दे० तरकीब

तर्कुल - पु० കരിമ്പന ; കരിമ്പന
 തേങ്ങ.

तर्ज - पु० രീതി ; പ്രകാരം ;
 രചനാശൈലി ; നിർമ്മാണം.

तर्जन - पु० ഭയപ്പെടുത്തൽ ;
 ശാസിയ്ക്കൽ.

तर्जना - अ० ഭയപ്പെടുത്തുക ;
 ശാസിയ്ക്കുക.

तरजनी - स्त्री० ചുണ്ടാണിവിരൽ.

तर्जुमा - पु० दे० तरजुमा

तल - पु० അടിഭാഗം.

तलक - अव्य० വരെ.

तलकर - पु० കളത്തിൽനിന്നും
 കിട്ടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ചുരു
 ത്തന്ന കരം.

तलख - वि० കയ്യളം ; രസ
 മില്ലാത്ത ; ഇഷ്ടമില്ലാത്ത.

तलछट - स्त्री० ഉയരൽ ; മടു
 കലുഷം ; കീടൻ.

തലനാ - ടം എണ്ണയിലോ,
നെന്തിലോ വറുക്കുക.

തലപട - വിം നശിച്ചു; പും വരവു
ചിലവിന്റെ സക്ഷിപ്പ
വിവരണം കാണിച്ചിട്ടുള്ള
കടലാസ്.

തലപ്പു - വിം നശിച്ചു.

തലക്കനാ - അം ദേം തട്ടുപനാ

തലപ്പി - ടിം നാശം.

തലപ്പുക്കു - പും ഉച്ചാരണം.

തലവ - ടിം അനേപഷണം;
കിട്ടുവാൻ ഉള്ള ആഗ്രഹം;
ക്ഷണനം; ആവശ്യം;
ശബ്ദം; വിളി; —നാമാ -
ക്ഷണനപത്രം; സമർപ്പം.

തലവ്വാര - വിം ആഗ്രഹിക്കുന്ന;
അനേപഷിക്കുന്ന.

തലവാനാ - പും സാക്ഷിബത്ത.

തലവീ - ടിം വിളി; ആവശ്യം.

തലവേലി - ടിം ഉൽക്കണ്ഠ; പരി
ഭ്രമം; വ്യാകുലത.

തലമലാനാ - അം കണ്ണമങ്ങുക.

തലവാ - പും ഉള്ളുകാൽ; —ചാടനാ -
മുഖസ്തുതി ചെയ്യുക; കാലു
നക്കുക.

തലവാര - ടിം വാൾ; —കാ ഖേത -
രണഭൂമി; —കാ പാനി - വാളി
ന്റെ മിനിച്ചു.

തലഹട്ടി - ടിം താഴ്വര.

തല - പും അടിഭാഗം; ചെരി
പ്പിന്റെ അടിഭാഗം.

തലാക് - പും വിവാഹമോചനം.
തലാവ - പും കുളം.

തലാശ - ടിം അനേപഷണം;
ആവശ്യം; പരീക്ഷണം.

തലാശീ - ടിം അനേപഷണം;
പരിശോധന; —ലേനാ - പരി
ശോധിക്കുക.

തലീ - ടിം അടിഭാഗം; ഉള്ളു
കൈ; ഉള്ളുകാൽ; കീടൻ.

തലുതാ - പും ദേം തലവാ; —ഉലനീ
ഹോ ജാനാ - നടന്ന തളരുക.

തലേ - ടിം ചുവട്ടിൽ; താഴെ.

തലേറ്റി - ടിം ദേം തലഹട്ടി

തലേയാ - ടിം ചെറിയ കുളം.

തലു - വിം ദേം തലു

തല്ലാ - പും അടിത്തട്ട്; സാമീ
പ്യം; തട്ട് (മാളികയുടെ).

തവ്വാര - വിം ധനികനായ.

തവ്വകാ - ടിം ആശ; പ്രതീക്ഷ.

തവ്വകു - പും വിളംബം;
താമസം.

തവ്വകുല - പും ലെതകികകായ്ക്കു
ളിൽ വിരക്കനായി ആലു
ത്തികകായ്ക്കുളിൽ;
ദൈവവിശ്വാസം.

തവ്വജ്ജ - ടിം ശ്രദ്ധ; കൃപാദൃഷ്ടി.

തവനാ - അം ദേം തപ്പനാ

തവാ - പും ചപ്പാത്തിക്കല്ലം;
ദോശക്കല്ലം.

തവാജാ - ടിം അതിമിസൽ
ക്കാരം; സൽക്കരിക്കൽ.

തവാന-നാ - വിം ധനവാനായ.
 തവാന - സം ചുടപിടിപ്പിക്കുക;
 വിം തടിച്ചുകൊടുത്ത.
 തവായ - ഖീം വേഗം; നൽകി.
 തവാരീഖ - ഖീം ചരിതം.
 തവാലത - ഖീം നീളം; ആധികൃതം;
 കഴപ്പം.
 തവീല - വിം നീളമുള്ള.
 തവേല - പും ദേം തവേലാ
 തശഖീസ - ഖീം നിശ്ശയം; നിശ്ച
 യം; രോഗം പരിശോധി
 ചരിയൽ.
 തശദീദ - ഖീം കരോരമാക്കൽ;
 പാസി ലിപിയിൽ ദ്വിതപം
 സൂചിപ്പിക്കുന്നചിഹ്നം.
 തശദുദ - പും (പെരുമാറ്റത്തി
 ലുള്ള) കരോരത; ക്രൂരത.
 തശവീഹ - ഖീം ഉപമ.
 തശരീഫ - ഖീം സാന്നിദ്ധ്യം;
 ബഹുമാനം; മഹത്വം;
 —രഖനാ - എഴുന്നള്ളുക (ഇരി
 ക്കുക); —ലാനാ - എഴുന്ന
 ഇരിക്കുക.
 തശരീഹ - ഖീം വ്യാഖ്യാനം;
 ശരീര ശാസ്ത്രം.
 തശവീശ - ഖീം ചിന്ത; വ്യസനം;
 പരവശത.
 തട - പും തളിക; —അജ് ബാമ
 ഹോ - ചിത്തപ്പേരുണ്ടാകുക;
 രഹസ്യം പരസ്യമാകുക.

തടതരി - ഖീം റിക്കാബി പിഞ്ഞാ
 ണം; തളിക; കിണ്ണം.
 തട - ക്രിം അങ്ങിനെ; വിം അങ്ങി
 നെയുള്ള.
 തടകീന } ഖീം ആശ്വാസം; സമാ
 തടകീന } ധാനം; സന്തോഷം.
 തടദീക് - ഖീം സാക്ഷ്യം; സത്യം
 തെളിയിക്കൽ; സത്യം;
 പിന്മാറ്റം.
 തടദീഹ - ഖീം കഷ്ടപ്പാട്; ദുഃഖം;
 തലവേദന.
 തടദുക് - പും ദാനം; അപ്പണം.
 തടനീക് } ഖീം ഗുണമയന.
 തടനീക് }
 തടക്വിയ } പും മനസ്സ് ശുദ്ധമാ
 തടക്വിയ } കൽ; തീപ്പ്.
 തടവീഹ - ഖീം തടവീഹ ജപമാല.
 തടമാ - പും തടമാ തോൽപട്ട.
 തടര - പും ഒരു താണതരം പട്ട്.
 തടല - പും ഒരുതരം പരന്ന
 പാത്രം; തവല; അടുക്ക
 പാത്രം.
 തടലീമ - ഖീം വന്ദനം; സമ്മതം.
 തടലീ - ഖീം തൃപ്തി; ആശ്വാസം;
 സമാധാനം; ധൈര്യം.
 തടവീര } ഖീം ചിത്രം.
 തടവീര }
 തടവ്വര } പും ശുദ്ധ; ഭാവന;
 തടവ്വര } വിചാരം.
 തടകരി - ഖീം കവച്ചുകൊരി.

തഹ - **ഖീം** പരപ്പ്; തട്ട്; അടുക്കു; മടക്കു; അടി പരപ്പ്; —**കരനാ** - മടക്കി വയ്ക്കുക; **തഹ്കര** **രഖോ** - അവിടെ ഇരിക്കട്ടെ (ആവശ്യമില്ലെന്നർത്ഥം); —**കീ** **ബാ** - ആന്തരാർത്ഥം; രഹസ്യം; —**തക** **പട്ടു** **ചനാ** - യഥാർത്ഥം കണ്ടു പിടിക്കുക; ആന്തരാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുക.

തഹ്കീ **ക** - **ഖീം** പരിശോധന; പരിശോധനയിൽ ശരിയെന്ന തീർച്ചപ്പെട്ടവസ്തു; **വിം** നല്ലപോലെ; വിശദമായി.

തഹ്കീ **കാ** **ത** - **ഖീം** പരിശോധിക്കൽ; അന്വേഷിക്കൽ; തെളിവെടുക്കൽ.

തഹ്കീ **ര** - **ഖീം** അപമാനം.

തഹ്ഖാനാ - **പും** നിലവറ; കല്ലറ.

തഹ്ജീ **വ** - **ഖീം** പരിജ്ഞാനം; സംസ്കാരം; ശിഷ്ടാചാരം; —**യാ** **പ്താ** - സദ്യനായ.

തഹ്ജീ **ര** - **ഖീം** ഉപദേശം; താക്കീത്; ഭീഷണി.

തഹ്ത - **പും** അധികാരം; അധിനത.

തഹ്തുക - **പും** അപമാനം.

തഹ്ദർ **ജ** - **വിം** വളരെ പുതിയ.

തഹ്മ **ത** - **പും** ളുങ്ങി ലുകി.

തഹ്മസു **ല** - **പും** സഹനശീലത.

തഹ്രീ **ക** - **ഖീം** ഇളക്കൽ; ഉത്തേജിപ്പിക്കൽ; പ്രമേയം.

തഹ്രീ **ര** - **ഖീം** കൈയക്ഷരം; ലേഖനശൈലി; എഴുത്തുകുലി; പ്രമാണപത്രം.

തഹ്രീ **രി** - **വിം** എഴുതപ്പെട്ട.

തഹ്ലകാ - **പും** ബഹളം; നാശം; മരണം; ക്ഷോഭം.

തഹ്വീ **ല** - **ഖീം** ഖജനാവു; നിക്ഷേപം; മുതൽ; —**ദാ** **ർ** - ഖജാൻജി.

തഹ്സ-നഹ്സ - **വിം** നശിച്ചു.

തഹ്സീ **ല** - **ഖീം** കരം പിരിവു; നികുതി; താലൂക്കു കച്ചേരി; താലൂക്കു; —**ദാ** **ർ** - തഹസിൽദാർ.

തഹ്സീ **ല** **നാ** - **സം** നികുതി പിരിക്കുക; പണം പിരിക്കുക.

തഹ് - **ക്രിം** അവിടെ.

തഹാനാ } **സം** മടക്കുക; മുതടുക.
തഹ്യാനാ }

തഹ് - **ക്രിം** അതേ സ്ഥലത്തു; അവിടെത്തന്നെ.

തഹി - **വിം** ഒഴിഞ്ഞു; —**ദ** **സ്ത** - ദരിദ്രനായ; —**മ** **ജ** - വിസ്ഥിയായ; ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.

തഹ്ദി **ല** - **ഖീം** ഹൃദയാന്തർഭാഗം; —**സെ** - ഹൃദയപൂർവ്വം.

തഹ്ദു **ർ** - **പും** ആശ്ചര്യം.

തഹോ-ബാ **ലാ** - **വിം** തലകീഴായ; നശിച്ചു.

തഹീവർ - പും വേഗത ; കോപം.
 താंगा - പും ജഡ്ഘാവം.
 താंत - വിം ക്ഷീണിച്ചു.
 താँതി } ഖീം വില്ലിന്റെ ഞാണി
 താँതി } നം മറ്റും ഉപയോഗി
 യ്ക്കുന്ന മൃഗ ചർമ്മം കൊണ്ടുണ്ടാ
 ക്കുന്ന കയർ ; ഞാൺ ; ഗട്ട്.
 താँത - പും വരി ; നിര ; —വീട് -
 അണിനിരക്കുക.
 താँതി - ഖീം ദേം താँതി
 താँതി - ഖീം അണി ; നിര ; സന്താ
 നം ; പും നെയ്യുകാരൻ.
 താँബ - പും ചെമ്പ്.
 താ - അവ്യം വരെ ; പ്രം ഒരു ഭാവ
 വാചകപ്രത്യയം (जैसे गुस्ता).
 താമത - ഖീം പുഷ്പ ; ദൈവാരാ
 ധന.
 താई - അവ്യം വരെ ; അടുക്കെ ;
 കൊണ്ടു ; വേണ്ടി.
 താई - ഖീം വലിയച്ചന്റെ ഭായ്യ.
 താई - ഖീം സമത്വമില്ലാത്ത ; അന
 മോദനം ; പിന്മാറ്റം ; പും
 വക്കിൽ ഗുരുതരം.
 താജ - പും വലിയച്ചൻ ; വജ്രിയാ
 ക്കെ താജ - മരമുണ്ടൻ.
 താജ - പും പ്ലേറ്റ്.
 താജ - പും മയിൽ ; താജ - താജ -
 മയൂരസിംഹാസനം.
 താക - ഖീം തുറിച്ചു നോക്കൽ ;
 പ്രതിഷ്ഠ ; തക്കം ; അനേക

ഷണം ; —में रहना - തക്കം
 നോക്കി ഇരിക്കുക.
 താക - പും ചുമരലമാരി ; വിഷമ
 സംഖ്യ ; വിം അഭിപ്രായ
 മായ ; —पर रखना - അനാ
 വശ്യമെന്നു കരുതി തള്ളിക്കള
 യുക.
 താക - ഖീം ശക്തി ; —वर -
 ശക്തിയുള്ള.
 താക - സം തുറിച്ചു നോക്കുക ;
 സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക ; ആലോ
 ചിപ്പുക ; ഉപഹിച്ചറിയുക.
 താക - അവ്യം യാതൊന്നുകൊണ്ടു ;
 യാതൊന്നിൽ.
 താക - ഖീം താക്കിത്തു ; മുന്നറി
 യിപ്പ്.
 താക - പും ചുമരലമാരി(niche).
 താക - ഖീം വിളംബം ; താമസം.
 താക - ഖീം വെച്ചാണം.
 താക - സം അകലെ അകലെ
 യായി തുണക ; നംകൂരമി
 ടുക.
 താക - പും നൂലിട ; ആൾ നികുതി.
 താക - പും കിരീടം ; താഴിക
 കടം ; —दार, वर - കിരീട
 പതി ; —पोशी - കിരീടധാര
 ണം.
 താജുഗീ - ഖീം ഉന്മേഷം ; സ്വ
 സ്ഥത ; പഴക്കം ചെല്ലാത്ത
 അവസ്ഥ ; പുതുമ.

താജ് - വിം പുതിയ; സ്വസ്ഥനായ; ഉന്മേഷമുള്ള; **മോറാ-താജ്** - തടിച്ചുകൊണ്ട.

താജിയത് - ഖീം അനുശോചനം; മരിച്ചവന്റെ ബന്ധുക്കളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കൽ; ദുഃഖമാചരിക്കൽ; —**നാസാ** - അനുശോചനപത്രം.

താജിയാ - പും 'ഇമാം ഹുസേനി'ന്റെ സ്മാരകമായി ശിയാ മുസ്തമാന്മാർ മുഹറം ദിവസം ആരാധിച്ചതിനു ശേഷം കഴിച്ച മുട്ടുന്നതിനായി മുള കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന മണ്ഡപാകൃതിയിലുള്ള കൂട്.

താജിയാന - പും ചമ്മട്ടി.

താജിർ - പും വ്യാപാരി.

താജീ - പും അറബിക്കുതിര; അറബിനായ; **ഖീം** അറബിഭാഷ; **വിം** അറേബ്യയിലുള്ള.

താജീമ - ഖീം വലിയവരെ ബഹുമാനിക്കുവാനായി ഏഴുനേരമുള്ള, നമസ്കരിക്കുക മുതലായ ചടങ്ങുകൾ.

താജീർ - ഖീം ശിക്ഷ.

താജീരാത് - പും ക്രിമിനൽ ശിക്ഷാനിയമ പുസ്തകം; പിനൽ കോഡ്.

താജുബ - പും ആശ്ചര്യം.

താടക് - പും ഒരുതരം കണ്ണാദരണം.

താദ് - പും പന; അടി; മുഴക്കം.

താട്ന - പും അടിക്കൽ; ശാസിക്കൽ; ശിക്ഷിക്കൽ.

താട്ന - സം അടിക്കുക; ശാസിക്കുക; ലക്ഷണം കൊണ്ടറിയുക; ഭാവംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുക; **ഖീം** യാതന; ശാസിക്കൽ.

താട്ത - വിം അടിക്കപ്പെട്ട; മറ്റിക്കപ്പെട്ട.

താട്തീ - ഖീം പനകളുടെ.

താത് - പും അച്ഛൻ; പുരുഷനായ; ഗുരു; സ്നേഹംകൊണ്ട് സഹോദരനെയോ, സ്നേഹിതനെയോ, വിരോധിച്ച് ചെറിയ കട്ടികളെയോ സംബോധന ചെയ്യാനായോടിക്കുന്ന ശബ്ദം; **വിം** ചുടയ്ക്ക.

താത്ന - പും ഖണ്ഡനപ്രക്രിയ.

താതൽ - പും മുളയാണി; പാകത; **വിം** പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു; ചുടയ്ക്ക.

താതാ - വിം ചുടയിടിച്ചിട്ടു.

താതീൽ - ഖീം ഭരിച്ച ദിവസം.

താത്പര്യ - പും ആശയം; ഉദ്ദേശം.

താദാദ് - ഖീം തുക; സംഖ്യ.

താന - ഖീം രാഗം; ആലാപനം; പരപ്പ്; വിസ്താരം.

താനന - സം പരത്തുക; നീട്ടുക; വിടയ്ക്കുക; ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക; നിവർത്തിക്കുക; ജയിലിൽ അയയ്ക്കുക.

താനപുരാ - പും തംബുരു.

താനബാന - പും ദേം താനാബാനാ

താനാ - പും നെയ്യുന്നതിനുള്ള പാവു; പരിഹാസം; അധിഷ്ഠിപ്പിക്കൽ; **സം** ചൂടുപിടിപ്പിക്കുക; ഉരുക്കുക (സ്വപ്നം മുതലായ ലോഹങ്ങൾ); പരിശോധിക്കുക.

താനാബാനാ - പും ഉരുടം പാവു.

താനാശാഹ - പും ഏകാധിപതി.

താനാശാഹി - **ഈ** ഏകാധിപത്യം.

താനി - **ഈ** നെയ്യുന്നതിനുള്ള പാവു.

താപ - പും ചൂടു; പനി; ദുഃഖം.

താപതിളി - **ഈ** ചൂടാവാൻബദ്ധമായ രോഗം.

താപനാ - **ഈ** തീ കായുക; ചൂടു പിടിക്കുക; **സം** ചൂടു പിടിപ്പിക്കുക.

താപമാനയന്ത്ര - പും ഉഷ്ണമാപനിയന്ത്രം (thermometer).

താപാ - പും കോഴിക്കൂട്ട്.

താപ്താ - പും തിളങ്ങുന്ന ഒരുതരം പട്ടുവസ്ത്രം; ടാഫ് ടാ സിമ്കി; —**രംഗ** - ടാഫ് ടാ സിമ്കി മുളളു ക്നിലധികം വിധത്തിൽ കാണുന്ന നിറം.

താബ - **ഈ** ചൂടു; പ്രകാശം; മനശ്ശിക്കി; കഴിവു.

താബ്ദതോഭ - **കിം** തുടച്ചയായി; മുറയ്ക്കു; ഇടവിടാതെ.

താബ്ദാനാ - പും റൊട്ടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉരുതരം അടുപ്പ്.

താബ്ദാന - പും ജനാല; വെളിച്ചം തരുന്നതു്.

താബ - **വിം** ദേം താബ

താബീര - **ഈ** ഫലം; വിശേഷിച്ചു സ്വപ്നത്തിന്റെ ശുഭാശുഭഫലം.

താബൂത - പും ശവപ്പെട്ടി.

താബെ - **വിം** അധീനത്തിലുള്ള; വശത്തായ; —**ദാർ** - ആജ്ഞാ നവത്തിയായ; ആജ്ഞാബദ്ധനായ; —**ദാരി** - ആജ്ഞാധീനത; ആജ്ഞാബദ്ധത.

താമ - പും മനശ്ശിന്റെ അസ്ഥസ്ഥത; ക്ലേശം; ഇരുട്ടു; കോപം; ഉൽക്കണ്ഠ; നിരാശ; **വിം** ഭയങ്കരമായ; അവരണ.

താമചീനി - **ഈ** 'ഇനാമൽ' പുതിയ ഇരുമ്പുപാത്രം.

താമഭാ - **വിം** ചെമ്പിച്ച; പും നിമ്ബലാകാശം.

താമീര - **ഈ** ഭവനനിമ്ബാണം.

താമീല - **ഈ** (ആജ്ഞാ) പാലനം.

താമുല - പും സംശയം; ധർമ്മസങ്കടം.

താമ്ര - പും ചെമ്പു.

താമ്രചൂടു - പും മുറു് കോഴി.

താമ്രപത്ര - പും ചെമ്പോല.

തായ - പും ചുട്ടു; വെയിൽ.
തായ്ദാദ് - സ്ത്രീം ദേം താദാദ്
തായ്കാ - സ്ത്രീം നൽകികളുടെ
സംഘം; വേശ്യ.

തായർ - പും പറവ; പക്ഷി.
തായാ - പും അയ്യൻറ ചേപ്പൻ.
താർ - പും കമ്പി; കമ്പിവാത്ത്;
നൂൽ; വിം അന്ധകാരപൂണ്ണ
മായ; —താർ करना - തവിട്ടു
പൊടിയാക്കുക.

താർക - പും നക്ഷത്രം; കണ്മണി;
മോക്ഷം നൽകുന്നവൻ.

താർകശ - പും കമ്പിയുണ്ടാക്കുന്ന
വൻ.

താർകശി - സ്ത്രീം കമ്പിയുണ്ടാക്കൽ.

താർകാ - സ്ത്രീം നക്ഷത്രം; കണ്മണി.

താർവർ - പും കമ്പിയാപ്പീസ്.

താർവാട - പും കായ്ക്കും നടത്താ
നുള്ള തക്കം.

താർവ - പും കടത്തൽ; ഉദ്ധരി
യ്ക്കൽ; കടത്തുന്നവൻ; വിഷ്ണു.

താർനാ - സം കരകേറുക; മുക്കി
കൊടുക്കുക; ഉദ്ധരിയ്ക്കുക.

താർപീന - പും ടർപൻസൈൻ
(കപ്പുറ തൈലം).

താർവർകീ - പും വർത്തമാനമയ്ക്കാ
നുള്ള വിദ്യതുകമ്പി; കമ്പി
വാത്ത്.

താർ - പും നക്ഷത്രം; കണ്മണി;
ഭാഗ്യം; താർ ഗിന്നാ - നക്ഷത്ര

മെണ്ണക; വിധോഗവ്യവ
കൊണ്ടോ, ചിന്തകൊണ്ടോ
രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമൊഴി
ഞ്ഞിരിയ്ക്കുക; —തൂട്നാ - നക്ഷ
ത്രം വീഴുക; आकाश के तारे
तोड़ लाना - വളരെ ബുദ്ധിമു
ട്ടുള്ള പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തു കാ
ണിയ്ക്കുക.

താർവ്വ - പും നാശം; കത്തിക്ക
വയ്ക്ക.

താരി - സ്ത്രീം താക്കോൽ; കള്ളു;
കെയ്യടി; ഇരുട്ടു; പ്രത്യ
ക്ഷപ്പെടാൻ; വ്യാപിയ്ക്കൽ.

താരിക - വിം കുറുത്ത; മങ്ങിയ;
ഇരുളടഞ്ഞ.

താരികീ - സ്ത്രീം കുറുപ്പു; മങ്ങൽ;
ഇരുട്ടു.

താരിഖ് - സ്ത്രീം തീയതി; ചരിത്രം;
—വാര - കാലക്രമത്തിൽ;
—ഇലനാ - തീയതി നിശ്ചയി
യ്ക്കുക.

താരികു - സ്ത്രീം പ്രശംസ; വണ്ണന;
വിശേഷത; ഗുണം.

താരികീ - വിം പ്രശസ്തമായ; വി
ശേഷമായ; വണ്ണിച്ച.

താൽ - പും താളം; കൈ കൊ
ട്ടൽ; കൈത്തലം; ജാലം;
പന; പൂട്ടു; വാൾപിടി;
കളം.

താൽ - പും പൂട്ടു; നീർക്കുറ്റം;
(उदाह ताल).

താലാബ - പും കളം; പൊയ്ക്ക.
 താലിക - ങ്കീം ലിസ്സം; പട്ടിക;
 വിഷയസൂചി.
 താലിഖ - പും അന്വേഷിക്കുന്ന
 വൻ; ജിജ്ഞാസു.
 താലിഖ്-ഇം - പും വിദ്യാർത്ഥി.
 താലിമ - ങ്കീം വിരിപ്പ്.
 താലി - ങ്കീം താക്കോൽ; ഹസ്ത
 താലനം; കള്ളി.
 താലീഫ് - ങ്കീം ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം;
 സങ്കലനം; ആകർഷിക്കൽ.
 താലീമ - ങ്കീം വിദ്യാഭ്യാസം;
 ഉപദേശം; —യാപ്ത - പഠി
 പള്ളി.
 താലീൽ - ങ്കീം കാരണങ്ങൾ കാ
 ണിക്കൽ.
 താലു - പും ദേം താൽ
 താലുക - പും താലൂക്കു.
 താൽ - പും താലു; അണ്ണാക്കു.
 താലേവർ - വിം ധനി ധനികനായ.
 താലുക - പും ദേം താലുക
 താവ - പും ഏതെങ്കിലും സാധന
 ണെ ചാടാൻ; ചാടുന്നവൻ
 തിളപ്പിക്കുവാനോ വേണ്ടി
 ഉണ്ടാക്കുന്ന ചൂട്; കടലാസു
 പായ; ഉല്ലാസം; അധികാ
 രം കലൻ കോപം; മൂർച്ഛി പര
 താവ് ദേന - മീശ തടവുക;
 —ഖാന - ചൂടാക്കുക; —~~ഖാ~~ -
 ചൂടാക്കുക.

താവത് - ക്രിം ആ സമയംവരെ.
 താവബാവ - പും മൗകാ അവസരം.
 താവരി - ങ്കീം ചൂട്; വെയിൽ;
 പനി; വെയിലേറാലുണ്ടാ
 കുന്ന തലച്ചുരൽ; ഇരപ്പു.
 താവാന - പും നഷ്ടപരിഹാരം;
 പിഴ.
 താവീജ് - പും നഗ്നമെഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന
 രക്ഷ.
 താശ - പും ചീട്ട്; ചീട്ടുകളി; ഒരു
 തരം കസവു തുണി.
 താശ - പും തോലുകൊണ്ടു പൊ
 തിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരുതരം വാദ്യം.
 താശീർ - ങ്കീം പ്രഭാവം; ശക്തി.
 താസ്സുഫ - പും ദുഃഖം.
 താഹമ - ങ്കീം എന്താലും;
 എന്തിട്ടും.
 തികോന } വിം ത്രികോണാകൃതി
 തികോന } യിലുള്ള.
 തികോനിയ }
 തിക്ന - പും മാംസക്കഷണം.
 തിക്നീ - ങ്കീം മൂന്നാം കൂലി ചീട്ട്.
 തിക്ത - വിം കയ്യുള്ള.
 തിഖാഇ - ങ്കീം തീക്ഷ്ണത;
 എരിവ്.
 തിഗുന - വിം മൂന്നിരട്ടിയായ.
 തിഗ്ഗ - വിം തീക്ഷ്ണമായ; പും
 വളം; തിപ്പലി.
 തിജാരി - ങ്കീം വ്യാപാരം.
 തിജാരി - ങ്കീം ഒരു ദിവസം ഇട
 വിട്ടു വരുന്ന പനി.

तिजोरी - स्त्री० इरुന്ദുപെട്ടി.
 तितना - क्रि० उतना അത്രത്തോളം.
 तितर-बितर - वि० ചിന്നിച്ചിതറിയ.
 तितली - स्त्री० ചിത്രശലഭം.
 तितिबा - पु० അനുബന്ധം; ഉപ
 സംഹാരം; കപടതന്ത്രം.
 तितिम्मा - पु० ബാക്കി; പരിശി
 ു.
 तिनकना - अ० കോപിയ്ക്കുക.
 तिनका - पु० ഉണങ്ങിയ പുല്ലിഴ;
 വയ്ക്കോൽ; —चुनना -
 വെറുതെ സമയം കളയുക;
 —दांतों में लेना - കേണപേ
 ക്ഷിയ്ക്കുക.
 तिपाई - स्त्री० മുക്കാലി; പീഠം.
 तिफ़ल - पु० കട്ടി; ബാലൻ.
 तिफ़ली - स्त्री० ബാലു.
 तिबाबत - स्त्री० ചികിത്സ.
 तिवारा - वि० മൂന്നാം പ്രാവശ്യ
 മുള്ള; പു० മൂന്നു പ്രാവശ്യം
 വാററിയ മദ്യം; മൂന്നുവായി
 ലുകളുള്ള മുറി അല്ലെങ്കിൽ
 വീട്.
 तिब्ब - स्त्री० യൂനാനി വൈദ്യ
 ശാസ്ത്രം.
 तिमंजिला - वि० മൂന്നു നിലയുള്ള.
 तिमि - पु० തിമിംഗലം; अन्य०
 അതുപോലെ.
 तिमुहानी - स्त्री० മൂന്നുകൂടിയവഴി.
 तिय - स्त्री० സ്ത്രീ; പത്നി.

तिरछा - वि० ചരിവുള്ള; ചരി
 ണ്ത.
 तिरना - अ० നീന്തുക; കരകേറുക.
 तिरपट - वि० വളഞ്ഞ; പ്രയാസ
 മുള്ള.
 तिरपाई - स्त्री० മുക്കാലി; സ്റ്റൂൾ.
 तिरपाल - पु० ഒരുതരം കാൻ
 വാസ്; പുര മേയുവാനുപ
 യോഗിയ്ക്കുന്ന പുല്ലു് അല്ലെ
 കിൽ വയ്ക്കോൽ.
 तिरयाक - पु० വിഷത്തെ നശിപ്പി
 യ്ക്കുന്ന ഔഷധം; എല്ലാ
 രോഗങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട മ
 രുന്നം.
 तिराना - स० നീന്തിയ്ക്കുക; കര
 കേറുക; ഉദ്ധരിയ്ക്കുക.
 तिरिया - स्त्री० സ്ത്രീ.
 तिरोधान } पु० മറയൽ; അന്തർ
 तिरोभाव } നം ചെയ്യൽ.
 तिरोहित } वि० മറഞ്ഞ.
 तिरोमूत }
 तिर्यक - वि० വിലങ്ങനെയുള്ള;
 പു० പക്ഷിമൃഗാദികൾ.
 तिल - पु० എള്ള; കാക്കപ്പള്ളി;
 കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി.
 तिलक - पु० പൊട്ട്; കറി; പട്ടാ
 ഭിഷേകം; ടിപ്പണി.
 तिलकना - अ० നനഞ്ഞ മണ്ണു്
 ഉണങ്ങി വിള്ളുക; വഴക്കുക.
 तिलकुट - पु० എള്ളണ്ട.

തൃഭ - പും } വായ : കൊക്കു ;
തൃഭി - സ്ത്രീ } വാളിന്റെ അഗ്രഭാഗം.

തൃഭി - വിം കടവയറുള്ള.

തൃഭി - സ്ത്രീ കൊക്കു ; തുമ്പിക്കൈ ; നാഭി.

തൃഭ - പും വയറു ; കമ്പ ; വിം വേഗതയുള്ള ; ഘോരമായ ; കയ്യുള്ള.

തൃഭി - പും നാഭി ; പൊക്കിൾ.

തൃഭി - വിം ദേം തൃഭി

തൃഭി - സ്ത്രീ നാഭി ; വേഗത ; ഉഗ്രത ; തീക്ഷ്ണത.

തൃഭി } വിം കടവയറുള്ള.
തൃഭി }

തൃഭ - പും ദേം തൃഭി

തൃഭി } സ്ത്രീ ദേം തോമി
തൃഭി }

തൃഭി - അം ചോരക ; ഭലിയുക്ക ; തുക്ക ; അലസിപ്പോകക.

തൃഭ - പും അഹര തുവര.

തൃഭ - സ്ത്രീ പ്രാസം ; അന്യാന പ്രാസം ; പദ്യത്തിന്റെയോ പാട്ടിന്റെയോ ഒരു ചരണം.

തൃഭി - സ്ത്രീ കാവ്യഗുണ മില്ലാതെ പ്രാസം മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതു ; കാവ്യഗുണ മില്ലാത്ത പദ്യം.

തൃഭി - പും ഭാഷാബിലയിട്ടന്ന കററി ; ജനാലയുടെ കററി.

തൃഭി - പും അന്യാനപ്രാസം.

തൃഭി - പും കാവ്യഗുണമില്ലാതെ പ്രാസം മാത്രം യോജിപ്പിച്ചു പദ്യമെഴുതുന്നവൻ.

തൃഭ - പും ഉമി ; മുട്ടത്തൊണ്ടു്.

തൃഭ - പും വിത്തു ; കരു.

തൃഭി - പും ദഹനക്കേടു്.

തൃഭ - പും ശോഭ ; പ്രതാപം ; ധാടി ; നിയമം ; ആത്മകഥ.

തൃഭി - അം പൊട്ടിപ്പിള്ളക ; ലംഘിപ്പിക്കുക ; പണം ചില്ലറയാക്കുക.

തൃഭി - സ്ത്രീ പൊട്ടിപ്പിള്ളക ; ലംഘിപ്പിക്കുക ; പണം ചില്ലറയാക്കുക ; ഇവയ്ക്കുള്ള കൂലി.

തൃഭി - അം ദേം തൃഭി

തൃഭി } അം (കട്ടികൾ) അവി
തൃഭി } കുമ്പുരമായി സംസാരിക്കുക.

തൃഭി - വിം ദേം തോതലി

തൃഭി - വിം ദുർബലമായ ; കോമളമായ ; നേർത്ത ; —मिज़ाज़ - പറയുമ്പോഴേയ്ക്കും കോപിയ്ക്കുകയോ നഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവമുള്ള ; —हवास - അന്യർക്കു് വേഗം അടിമപ്പെടുന്ന മനസ്സ്വഭാവമുള്ള.

തൃഭി - സ്ത്രീ ചെറിയ തോക്കു്.

തൃഭി - സ്ത്രീ കളിത്തോക്കു്.

തൃക്ക - പു. മുഖാന്തിരം; സാധനം;
കൃപ; ദാനം.

തൃക്ക - അ. സ്തംഭിച്ചു പോവുക.

തൃക്ക - ക്കി. സന്യാസിമാർ ഭിക്ഷ
മേടിയ്ക്കുവാനുപയോഗിയ്ക്കുന്ന
ഒരുതരം ചുരയ്ക്കു തൊണ്ട
കൊണ്ടുള്ള പാത്രം; പാമ്പാ
ട്ടികൾ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന ഒരു
തരം ഉത്തരകുഴൽ.

തൃക്ക - പു. സൈന്യങ്ങളുടെ കോ
ലാഹലം; ഘോരമായ യുദ്ധം;
വി. ഘോരമായ.

തൃക്ക - ക്കി. പെട്ടെന്നു; ഉടനെ.

തൃക്ക - ക്കി. പിച്ചിങ്ങ.

തൃക്ക - പു. ദേ. തൃക്ക

തൃക്ക - ക്കി. തൃക്ക; മുസ്ലീം
സ്ത്രീ.

തൃക്ക - വി. ക്കിദേശത്തുള്ള;
ക്കി. ക്കിദാഷ.

തൃക്ക - പു. കതിര; വി. കാൽ
വേഗതയുള്ള.

തൃക്ക - വി. ദേ. തൃക്ക

തൃക്ക - വി. അസാധാരണമായ;
വിചിത്രമായ.

തൃക്ക - ക്കി. ഒരുതരം ഉത്തര
കുഴൽ.

തൃക്ക - ക്കി. മെത്ത; പുതപ്പ്.

തൃക്ക - ക്കി. ദേ. തൃക്ക

തൃക്ക - ക്കി. ക്കിദാഷ; പു. ക്കി
ക്കാരുൻ; ക്കി; ക്കിക്കുതിര;
വി. ക്കിയിലുള്ള.

തൃക്ക - പു. അളകം; തലപ്പാവിൽ
തിരുന്ന പീലി ചെണ്ടു
(അങ്കവാൽ); തൃക്ക यह कि -
എല്ലാറ്റിനും പുറമെ
ഇത്രയും കൂടി; വിരോധിച്ചു
ഇത്രയും കൂടി.

തൃക്ക - വി. പുളിപ്പുള്ള; പരുഷ
മായ (sour).

തൃക്ക - വി. പരുഷമായും അനു
ചിതമായും സംസാരിയ്ക്കുന്ന.

തൃക്ക - ക്കി. പരുഷമായി സം
സാരിയ്ക്കൽ.

തൃക്ക - അ. പുളിയ്ക്കുക.

തൃക്ക - ക്കി. പുളിപ്പ്.

തൃക്ക - അ. തൃക്കപ്പെടുക; തൃക്ക
യുക; ക്കി. തൃക്ക; താരത
മ്യം; സാദൃശ്യം; ഉപമ.

തൃക്ക - അ. തൃക്കിയ്ക്കുക.

തൃക്ക - ക്കി. സാദൃശ്യം; തൃക്ക.

തൃക്ക - ക്കി. പുതപ്പ്; തൃക്ക;
തൃക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

തൃക്ക - അ. തൃക്കിയ്ക്കുക; വന്നെ
ത്തുക; തൃക്കമാകുക; വണ്ടി
ചക്രങ്ങളിൽ എണ്ണയൊഴി
ക്കുക.

തൃക്ക - പു. ഒരു രജപുത്ര ജാതി;
ചവപ്പരസം; തൃക്ക; വി.
ചവപ്പുള്ള.

തൃക്ക - പു. മഞ്ഞുള്ള.

തൃക്ക - ക്കി. ഉമി; തവിട്ട്.

തൃക്കാ - പു. **തൃക്കാ**
 തൃക്ക - **തൃക്കാ** **തൃക്കാ**
 തൃക്ക - പു. കളിർമ; മഞ്ഞു;
 നിലാവു.

തൃക്കാ - പു. **തൃക്കാ**
 തൃക്കാ - **തൃക്കാ** ചുരക്കുകകൊണ്ടുള്ള
 ഒരുതരം ചുരക്കുക.

തൃക്കാ - പു. പല്ലിട.
 തൃക്കാ - പു. ആവനാഴി.
 തൃക്കാ - പു. തൂരിയ (blue
 vitriol; sulphate of
 copper).

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** ഒരു തരം ചെറിയ
 കിളി; ഉയരുന്ന ഒരുതരം
 ചെറിയ കഴൽ; —**തൃക്കാ** -
 അധികാരം നടക്കുക; **തൃക്കാ**-
തൃക്കാ **തൃക്കാ** **തൃക്കാ** **തൃക്കാ**
തൃക്കാ **തൃക്കാ** - വലിയവർ എളിയ
 വരുടെ വാക്കിനെ വില
 വെക്കുന്നില്ല.

തൃക്കാ - പു. അതിർത്തി വരമ്പു; കൂട്ടം;
 ഉന്നം **തൃക്കാ** **തൃക്കാ** **തൃക്കാ**
 കൂട്ടിയ മൺ കൂമ്പാരം.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** **തൃക്കാ**
 തൃക്കാ - പു. **തൃക്കാ**
 തൃക്കാ - പു. കൊടുങ്കാറ്റു; കല
 ഹം; ആപത്തു.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്ന;
 കഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന; അത്യന്തം
 വേഗതയുള്ള.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** പാമ്പാട്ടികൾ ഉയരുന്ന
 ഒരുതരം കഴൽ; ചുരക്ക
 ടക്ക.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** പഞ്ഞി കടയുക;
 കൈകൊണ്ടു തിരുത്തുക; രഹ
 സ്വം പരസ്വമാക്കുക.

തൃക്കാ - പു. അന്നാവശ്യമായി വി
 ന്നരിച്ചു പറയൽ.

തൃക്കാ - പു. പെരുമ്പറ.

തൃക്കാ - പു. ആകാശം; മൽബെറി
 ചെടി; പഞ്ഞി; ചുവന്ന നിറ
 ത്തിലുള്ള വസ്ത്രം; **തൃക്കാ** തുല്യ
 മായ; പോലെ.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** പഞ്ഞി; പു. നീളം;
 വിസ്താരം.

തൃക്കാ } **തൃക്കാ** ചിത്രമെഴുതാനുള്ള
 തൃക്കാ } തുവൽ അഥവാ ബ്രഷ്,
 തൃക്കാ - പു. ഉമി; തവിട്ടു; കമ്പിളി
 വസ്ത്രം; കമ്പിളിരോമം.

തൃക്കാ - പു. ഉമി; തവിട്ടു.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** ദാഹം; ആഗ്രഹം.

തൃക്കാ } **തൃക്കാ** ദാഹമുള്ള; ആഗ്രഹ
 തൃക്കാ } മുള്ള.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** ദാഹം; മോഹം.

തൃക്കാ - പു. പള്ളിപ്പുലി.

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** } വാൾ; ഖഡ്ഗം.
 തൃക്കാ - പു. }

തൃക്കാ - **തൃക്കാ** തീക്ഷ്ണമായ; വേഗ
 തയുള്ള; മുട്ടിയുള്ള; ഉഗ്രമായ.

തൃക്കാ - പു. പ്രകാശം; പ്രതാപം;
 തേജസ്സ്; ചുട്ടു.

തേജപാത } പുറം കരിവേപ്പില.
തേജപാത }

തേജസ്ത - വി. ചൊറുചൊറുക്കുള്ള.

തേജമിജ്ജാജ - വി. ക്രൂരസ്വഭാവമുള്ള; കോപിയായ.

തേജ - പു. പഴിഹ വേഷാബൽ.

തേജാബ - പു. അളം; അസിദ്ധ്.

തേജി - ഹി. തിക്ഷ്ണത; വേഗത; മുട്ട; ഉഗ്രത.

തേജ - പു. എണ്ണ; തൈലം.

തേജഹ - ഹി. എണ്ണയെടുക്കുന്ന വിത്തുകൾ.

തേജാ - വി. എണ്ണമയമുള്ള.

തേജിന - ഹി. ചക്കാത്തി; വാണിയമ്പി.

തേജിയാ - വി. എണ്ണപോലെ മിനസമുള്ളതും പ്രകാശമുള്ളതുമായ; മിനമിനപ്പുള്ള.

തേജി - പു. വാണിയൻ; —കാർവ്വ - എപ്പോഴും പ്രവൃത്തിയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ.

തേജ - പു. പുരികം; ദേവപുത്രോടുകൂടിയ നോട്ടം; —ചന്ദന - ദേവപുത്രം കൊണ്ടു പുരികം മുളിയുക; —ബദലനാ യാവിഗാദന - ക്രൂരനാകുക; നിട്ടയനാവുക.

തേജി - ഹി. പുരികം; ദീപ്തി.

തേജാ - പു. ചെ. ത്യാഹാ

തേജ - പു. ക്രോധം; അഹങ്കാരം; ഉഗ്രത.

തേജാ - വി. മൂന്നടുക്കുള്ള; മൂന്നു കൂടിയ; മൂന്നാമത്തെ.

തേജാ - സ. മൂന്നാം പ്രാധാന്യം ചെയ്യുക.

തേജാ - പു. ചെ. ത്യാഹാ

തേജാ - പു. ദേവപുത്രം; അഹങ്കാരം.

തേജി - സ. അവനെ; അവൻ.

തേജി - പു. കപിതൻ; അഹങ്കാരി.

തേജ - പു. തിരുമാനം; പുത്തി;

വി. തിരുമാനിച്ചു; പുത്തിയായ; ക്രി. അത്രമാത്രം;

—തമാമ - അവസാനം.

തേജാ - പു. കല്ലം; നിലവരം.

തേജാ - വി. നിയമിയ്ക്കപ്പെട്ടു; നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.

തേജാ - ഹി. നിയമനം; നിശ്ചയിക്കൽ; ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കാര്യത്തിനുവേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കാവൽക്കാരൻ.

തേജാ - വി. തയ്യാറായ; ഒരുങ്ങിയ.

തേജാ - ഹി. ഒരുക്കം.

തേജ - പു. പക്ഷി.

തേജാ - ഹ. നീക്കുക.

തേജാ - ഹി. നീക്കൽ; നീക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

തേജാ - വി. നീക്കലിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ.

തേജാ - സ. നീക്കിയുക.

തേജ - പു. ചെ. ത്യാഹാ

തൈ - പും ആവേശം ; ക്രോധം.

തൈ - വിം അങ്ങിനെയുള്ള.

തൈ - ക്രിം അങ്ങിനെ.

തോ - ക്രിം തൊന്തി ; കടവയറ്റം.

തോ - വിം കടവയറ്റുള്ള.

തോ - ക്രിം അപ്പോൾ ; എങ്കിൽ.

തോ - പും പൊട്ടിയുൾ ; ശക്തി

യുള്ള ഒഴുക്കു ; അടവു ; പ്രതി

കാരം ; whey ; പ്രാവശ്യം ;

—തോ - അടവു.

തോ - സം പൊട്ടിയുൾ ; ഒടി

യുൾ ; പരിയുൾ ; ലംഘി

യുൾ ; നയിപ്പിയുൾ.

തോ - പും സ്വപ്നമുണ്ടു ; പണ

സ്സമ്മി ; തീരം ; ഡെൽട്ട ;

നഷ്ടം ; തോട്ട.

തോ - ക്രിം എണ്ണവിത്തുകൾ.

തോ - അം തോ - തുതലാനാ

തോ - വിം അസ്സച്ചമായി

സംസാരിയുൾ ; കൊഞ്ഞി

ക്കൊഞ്ഞി സംസാരിയുൾ.

തോ - അം തോ - തുതലാനാ

തോ - പും തത്ത ; തോക്കിന്റെ

കാഞ്ചി ; हाथों के तोते उड़

जाना - ഭയനമ്പരക്കുക ;

—തോ - ചിത്തത്തത്തിനു

വളം വച്ചുകൊടുക്കുക.

തോ - പും നിത്യൻ ; ദൃഷ്ട

ഭാവം ; അവിശ്വാസി.

തോ - ക്രിം പെൺതത്ത ;

വെപ്പാട്ടി.

തോ - പും ചാട്ട ; വേദന ;

വൃഥ.

തോ - ക്രിം പീരകി ; —തോ -

പീരകി മുതലായ വെടിക്കോ

പ്പകൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം.

തോ - പും പീരകിവെടിക്കാ

രൻ.

തോ - സം മുട്ടുക ; മറയ്ക്കുക.

തോ - പും തുറന്നു.

തോ - പും കതിരയ്ക്കു തീറ്റി

യിട്ട കൊടുക്കുന്ന സമ്മി ;

—തോ - വർത്തമാനം പറ

യുന്നതിനെ തടയുക.

തോ - ക്രിം പശ്ചാത്താപ

ത്തോടെ മേലിൽ ദൃഢവൃത്തി

കൾ ചെയ്തയില്ലെന്നുള്ള ദൃഢ

പ്രതിജ്ഞ ; നിന്ദിയുൾ.

തോ - പും കൂട്ടം ; കൂമ്പാരം.

തോ - ക്രിം ചുരക്കുക ; ചുരക്ക

ുക കൊണ്ടുള്ള പാത്രം ; ഒരു

തരം വാദ്യം (കുഴൽ).

തോ - പും ഒരുതരം കന്തം ; ഒരു

പുരാതന രജപുത്രവംശം ;

അന്ത്യത്തിൽ ഒരു ഗുരുവു

ലാലുവുമായിട്ടുള്ളതും മൊത്തം

പന്ത്രണ്ടു വാദ്യങ്ങളുള്ള ഒരു

ഹിന്ദി വൃത്തം.

തോ - പും വെള്ളം.

തോ - പും മോലം.

തോ - ക്രിം തോ - തോ

തോരനാ - സം. **തോറനാ**

തോല - പു. തുക്കം.

തോലന - പു. തുക്കൽ; പൊന്തി
യുക്കൽ; **തോ** തുണ.

തോലനാ - സം. തുക്കുക; ലക്ഷ്യം
ശരിയാക്കുക; താരതമ്യപ്പെടു
ത്തുക; വണ്ടിച്ചക്രത്തിന്റെ
അച്ചുതണ്ടിന് എണ്ണയിടുക.

• തോല - പു. ഒരുറ്റപ്പികത്തുക്കം.

തോശ - പു. നെഞ്ഞു; നെഞ്ഞുക്കു.

തോശക - **തോ** കിടക്ക; മെത്ത.

തോശദാന - പു. യാത്രാസാമഗ്രികൾ
സൂക്ഷിക്കുന്ന സഞ്ചി; പട്ടാ
ളക്കാർ തിര വെയ്ക്കുന്ന തോൽ
സഞ്ചി.

തോശാ - പു. പാഠ്യ പൊതിച്ചോറ്.

തോശാഖ്യാനാ } പു. രാജാക്കന്മാരുടെയോ പ്രഭുക്കന്മാ
രുടെയോ വസ്ത്രാഭരണങ്ങൾ
സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറി.

തോഴ - പു. സന്തോഷം; വി.
അല്പം.

തോഴക - വി. സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന.

തോഴണ - പു. സന്തോഷം; തൃപ്തി;
സന്തോഷിപ്പിക്കുക.

തോഴനാ - അ. തൃപ്തിപ്പെടുക; സം.
തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക.

തോഴുനി - **തോ** ശ്രേഷ്ഠത; മേന്മ.

തോഴു - പു. ഉപഹാരം; വി.
ഉത്തമമായ.

തോമത - **തോ** ദോഷാരോപണം;
മിഥ്യാപവാദം.

തോമതീ - വി. വ്യക്തമായി
ദോഷാരോപണം ചെയ്യുന്ന.

തോസനാ - അ. ചുട്ടു പൊള്ളുക.

തോസാ - പു. ഉഗ്രമായ ചുട്ടു.

തോ - ക്രി. എങ്കിൽ; പു. നിര;
അടുക്കു.

തോമ - പു. **തോ** ഇരട്ട പ്രസ
വിച്ച കട്ടികൾ; മിഥുനരാശി.

തോക - പു. വില്ല; പട്ട; കഴുത്തില
ണിയുന്ന ഒരുതരം ആഭരണം.

തോകീര - പു. ആഭരണം; ബഹു
മാനം.

തോകീക - **തോ** ഇശ്വരപരകൃപ;
ഭക്തി; സാമത്വം.

തോബ - **തോ** **തോ**

തോ - പു. രീതി; മാതിരി; പെരു
മാറ്റം; —**തോ** **തോ** -
താളം പിടയ്ക്കുക.

തോല - പു. തുലാസ്സ്; **തോ** തുക്കം;
തുക്കൽ.

തോലനാ - സം. **തോ** **തോ**

തോല - പു. ധാന്യം അളക്കുന്ന
വൻ; കരുവിപ്പക്ഷി; ചെമ്പു
തവല.

തോലാ - **തോ** തുക്കൽ; തുക്കുന്ന
തിനുള്ള കൂലി.

തോലാനാ - സം. തുക്കിക്കുക.

തോലിയാ - **തോ** തോത്തുമുണ്ടു;
ടവൽ.

തൗഹീദ് - ഹിം ഏകേശ്വരവാദം.
തൗഹീൻ } ഹിം അപമാനം ; അനാ
തൗഹീനി } ദരവ്.

ത്യാഗന - സം തൃജിജ്ഞക.
ത്യാഗപത്ര - പും ഇസ്തിഫാ രാജിക്കത്തു.
ത്യോ } ക്രിം അങ്ങിനെ ; അതേ സമ
ത്യ് } യത്തു.

ത്യോരി - ഹിം നോട്ടം ; — ചമുനാ -
ദൃഷ്ടിയിൽ ദേവേഷ്യം സ്പഷ്ടരി
ജ്ഞക.

ത്യോഹാർ - പും വിശേഷദിവസം.
ത്യോഹാരി - ഹിം വിശേഷ ദിവസ
ങ്ങളിൽ ഭൂതന്മാക്കോ, കട്ടി
കൾക്കോ, ആശ്രിതന്മാക്കോ
കൊടുക്കുന്ന ഉപഹാരം.

ത്യോനാർ - പും രീതി ; മാതിരി.
ത്യോഹാർ - പും ദേം ത്യാഹാർ
ബ്രസന - ഹം ഭയപ്പെടുക.
ബ്രസർ - പും നെയ്യുന്നതിനുള്ള
ഷട്ടിൽ.

ബ്രസാന - സം ഭയപ്പെടുന്നതുക.
ബ്രാണ - പും ബ്രാണൻ രക്ഷ.
ബ്രാതാ - പും രക്ഷിതാവ്.
ബ്രാസ - പും പേടി ; ബുദ്ധിമുട്ട്.
ബ്രാസിൽ - വിം പേടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ;
ബുദ്ധിമുട്ടിക്കപ്പെട്ട.

ബ്രാഹ്മി - ഹിം രക്ഷിക്കുന്നു.
ബ്രിമുജ - പും ത്രികോണം.
ബ്രിയാ - ഹിം സ്ത്രീ.
ബ്രുടി - ഹിം കറവ് ; നൂനത.

ബ്രുച - ഹിം തോൽ ; തൊലി.
ബ്രുവി - ഹിം ദീപ്തി.
ബ്രുവി - ഹിം കിരണം.
ബ്രു - പും പാമ്പ് ; വാൾപ്പിടി.
ബ്രു - പും വാൾപ്പയററിൽ
നില്ക്കുന്നു.

യ

യംബ } പും തൂണു ; താങ്ങു.
യംബ }
യംബന - പും സ്തംഭനം ; തടസ്സം.
യംബന - ഹം ദേം യംബന
യംബന - ഹം ക്ഷീണിക്കുക ; തള
യംബന - ഹം മോഹിച്ചു പോകുക ;
മടുക്കുക.

യംബന - ഹിം ക്ഷീണം ; തളച്ചു.
യംബന - സം ക്ഷീണിപ്പിക്കുക ;
മോഹിപ്പിക്കുക ; മടുപ്പിക്കുക.
യംബന-മാന്ദ - വിം വാണിജ്യ പര
വശനായ ; തളന്നു.

യംബന - ഹിം ക്ഷീണം ; തളച്ചു.
യംബന - വിം ക്ഷീണിച്ചു ; തളന്നു ;
മോഹിച്ചു.

യംബന - പും കൊഴുത്ത സാധന
ങ്ങൾ ഉറച്ചു കട്ടിയായതു ;
യംബന - ഉണങ്ങി കട്ട
യായ ചോര.

യംബന - വിം നിന്നുപോയ ; ശിഥി
ലമായ ; മന്ദമായ.

യംബന - പും ഉറങ്ങാതെ മുഖം.
യംബന - പും ഗ്രാമാധികാരി.

थपकना - स० स्नेहത്തോടുകൂടി
ദേഹത്തിൽ തപ്പാളിക്കുക;
സമാശ്വസിപ്പിക്കുക.

थपकी - स्त्री० സ്നേഹത്തോടുകൂടി
ദേഹത്തിൽ തപ്പാളിക്കൽ.

थपड़ी - स्त्री० കൈകൊട്ടൽ.

थपथपी - स्त्री० दे० थपकी

थपना - स० സ്ഥാപിക്കുക; ഉറപ്പിക്കുക; अ० സ്ഥാപിക്കപ്പെടുക; ഉറയ്ക്കുക.

थपेड़ा } पु० കൈകൊണ്ടുള്ള അടി;
थपड़ } തട്ടൽ.

थमना - अ० തങ്ങുക; നിന്നുപോകുക; യെയ്യ്പ്പെടുക.

थर - स्त्री० परत അടുക്കു; നിറം; पु० ഇടം.

थरकना - अ० दे० थरांना

थरकाना - स० കിടകിടെ വിറപ്പിക്കുക.

थरथर - स्त्री० കിടകിടെവിറയ്ക്കൽ.

थरथराना - अ० കിടകിടെ വിറയ്ക്കുക.

थरथरी - स्त्री० ഭയം കൊണ്ടുള്ള വിറയൽ.

थरना - स० ചുറ്റിക, കൂടം മുതലായവകൊണ്ടു അടിക്കുക.

थरांना - अ० ഭയന്നു വിറയ്ക്കുക; ഇളകുക.

थल - पु० സ്ഥലം; കര.

थली - स्त्री० സ്ഥലം; ജലത്തിന്റെ

അടിത്തട്ടു; ഇരിക്കാനുള്ള സ്ഥലം; മണലാരണ്യം.

थवई - पु० വീട് പണിയുന്നവൻ; കല്ലുവെട്ടുകാരൻ; കല്ലാശാരി.

थहना } स० ആഴം അളന്നു നോക്കുക.
थहाना }

थहरना - अ० വിറയ്ക്കുക.

थाँग - स्त्री० കള്ളന്മാരുടേയും, കവർച്ചക്കാരുടേയും രഹസ്യസങ്കേതം; കള്ളന്മാരേയും മറ്റും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കൽ.

थांगी - पु० മോഷ്ടിച്ച സാധനങ്ങൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയോ, കൈവശം വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ; കള്ളന്മാർക്കു കളുപ്പു ചെയ്യാൻ സ്ഥലവിവരം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നവൻ; റെറ്റുകാരൻ; കള്ളന്മാരുടെ തലവൻ.

थाँवला - पु० തടം.

थाक - पु० ഗ്രാമത്തിന്റെ അതിർത്തി; കൂമ്പാരം; स्त्री० തളച്ചു.

थाती - स्त्री० धरोहर നിക്ഷേപം; മൂലധനം; സൂക്ഷിക്കാൻ അന്യനെ ഏല്പിച്ച മുതൽ.

थान - पु० സ്ഥാനം; സ്ഥലം; താവളം; മൃഗങ്ങളെ കെട്ടുന്ന സ്ഥലം; അളന്നു മുറിച്ച വസ്തു; സംഖ്യ,

യാനാ - പും പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ;
താവളം.

യാനേദാർ - പും ദാദാദാ പോലീസ്
സ്റ്റേഷനിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ; ഇൻസ്പെക്ടർ.

യാനേത - പും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ; ഗ്രാമദേവത.

യാപ - ഓം കൈകൊണ്ടുള്ള അടി;
പാട് ; മാന്യത ; പ്രതാപം ; ശാപം.

യാപനാ - ഓം സ്ഥാപിക്കുക ; ഉറപ്പിക്കുക ; അച്ചിൽ അമർത്തി ഉണ്ടാക്കുക ; ഓം സ്ഥാപനം ; പ്രതിഷ്ഠ.

യാപർ - പും ദേം യപ്പർ

യാപാ - പും കൈപ്പടത്തിന്റെ പാട്.

യാപിയാ } ഓം കമ്മായമിടിക്കുവാ
യാപി } നുള്ള തടി.

യാമ - പും തൂണു ; താങ്ങു ; ഓം താങ്ങൽ.

യാമനാ - ഓം താങ്ങുക ; തടയുക ; പിടിക്കുക ; നിയന്ത്രിക്കുക ; ഭാരം കൈയേല്ക്കുക.

യാല - പും വലിയ തളിക.

യാലാ - പും തടം ; കൊളുത്തിടുന്ന തിനുള്ള കററി.

യാലി - ഓം തളിക ; കിണ്ണം ;

—കാ ബ്ലേസ് - കിണ്ണത്തിന്റെ വക്കത്തെ കട്ട.

യാഹ - ഓം വെള്ളത്തിന്റെ അടി

ഭാഗം ; അടിത്തട്ട് ; അതിരും ; ആഴമറിയൽ ; ആഴം കുറഞ്ഞ സ്ഥലം.

യാഹനാ - ഓം ആഴമറിയുക ; അടിക്കാണക ; ഉഴഹിച്ച മനസ്സി ലാക്കുക ; ആന്തരം മനസ്സി ലാക്കുക.

യാഗലി - ഓം കീറിയ സ്ഥലത്തു തുണിപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന തുണിക്കുഷണം ; പ്ലാസ്റ്റിരി.

യാഗി - ഓം സ്ഥിതി ; താവളം ; നിലനില്പ് ; കരാർ.

യാഗി - വിം സ്ഥിരതയുള്ള ; അചഞ്ചലമായ ; ദൃഢമായ ; ഇളക്കമില്ലാത്ത ; ശാന്തമായ.

യാഗനാ - ഓം ഗുണം ചവിട്ടുക.

യാഗതാ - ഓം സ്ഥിരത ; ശാന്തത.

യാഗനാ - ഓം ദ്രവപദാർത്ഥങ്ങൾ ഇളകാതെയൊക്കുക ; ഉയരുക ; (കലങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ജലം) തെളിയുക.

യാഗാ ഫുജിഹത - ഓം നിന്ദയോടു ചേർന്ന തിരസ്കാരം ; അപമാനം.

യാഗി - ഓം നിന്ദാസൂചകമായ വാക്കു ; നിന്ദ.

യാഗ - ഓം കാക്കിച്ച തുപ്പൽ ; തുപ്പലം.

യാഗനാ - ഓം തുപ്പുക.

യാഗന - പും } (മുഗങ്ങളുടെ) നിന്ദ
യാഗനീ - ഓം } മുഖം.

യൂന } ഖീം തുണഃ ; താങ്ങു.
യൂനീ }

യൂനാ - സം പൊടിയുക്ക ; ഇടി
യുക്ക ; കത്തിനിറയുക്ക.

യൂൽ } വിം തടിച്ചു ; സ്ഥൂലമായ.
യൂലാ }

യൂഹർ - പും ഇലക്കള്ളി.

യോഗലീ - ഖീം ദേം യിഗലീ

യേലാ - പും വലിയ സഞ്ചി.

യേലീ - ഖീം ചെറിയ സഞ്ചി.

യോക - പും തുക ; കൂട്ടം ; മൊത്തം ;

—ദാർ - മൊത്തക്കച്ചവടക്കാ
രൻ.

യോളാ - വിം അല്പം ; കുറച്ചു ; ക്രിം
അല്പമായി ; —बहुत - ഏറ
ക്കറെ ; കറേയ്ക്ക.

യോധരാ - വിം പൊള്ളയായ ; മുച്ചു
യില്ലാത്ത ; ഉപയോഗത്തു
മായ.

യോധാ - വിം ദേം യോധരാ

യോപഭീ - ഖീം കൈകൊണ്ടുള്ള
അടി.

യോപനാ - സം കഴച്ചു മെഴുകുക
അല്ലെങ്കിൽ പുതുക ; തല
യിൽ (കുറം) ചുമത്തുക ;
രക്ഷിക്കുക ; കള്ളക്കേസുണ്ടാ
ക്കുക.

യോപി - ഖീം കൈകൊണ്ടുള്ള അടി.

യോവ്വാ - പും മൃഗങ്ങളുടെ നീണ്ട
മുഖം.

യോർ } വിം ദേം യോളാ
യോരാ }

ദ്

ദ്വംഗ - വിം ആശ്ചര്യപ്പെട്ട ; നൃബു
മായ ; പും പരിഭ്രമം ; ഭയം.

ദ്വംഗീ - വിം ലഹളയുണ്ടാക്കുന്ന ;
വഴക്കുണ്ടാക്കുന്ന ; ഉഗ്രമായ.

ദ്വംഗൽ - പും ഗുസ്തിപിടുത്തം ; മല്ല
യുദ്ധം ; ഗുസ്തിപിടിക്കുന്നതി
നുള്ള സ്ഥലം (ഗോദ) ; സം
ഘം ; തടിച്ച മെത്ത.

ദ്വംഗാ - പും ലഹള ; കലഹം ;

—फुसाद - ലഹള ; ബഹളം.

ദ്വംഗൈ - വിം വാഗ്ദീ ലഹളയുണ്ടാ
ക്കുന്ന.

ദ്വംഭ - പും വടി ; ശിക്ഷ ; പിഴ.

ദ്വംഭനാ - സം ശിക്ഷിക്കുക.

ദ്വംഭ-न्यायालय - പും ക്രിമിനൽ
കോടതി.

ദ്വംഭനീയ - വിം ശിക്ഷാർഹനായ.

ദ്വംഭവത് - പും സാക്ഷാദഗ്രഹണമം.

ദ്വംഭവിധി - ഖീം ശിക്ഷാനിയമം.

ദ്വംഭ്യ - വിം ശിക്ഷാർഹനായ.

ദ്വംത - പും പല്ലു ; —धावन - പല്ലു
തേയ്ക്കൽ.

ദ്വംതകഥാ - ഖീം ഐതിഹ്യം ;
കേട്ടുകേൾവി.

ദ്വംതാദ്വംതീ - ഖീം അന്വേഷണം കടി
യ്ക്കൽ ; യുദ്ധം.

ദ്വംതിയാ - ഖീം ചെറിയ പല്ലു.

ദंतുല - വിം വലിയ പല്ലുകളുള്ള ;
പല്ലപൊങ്ങിയ.

ദന്ദ - ളീം പുരുഷചെയ്യ കഴിയു
മ്പോൾ ഭൂമിയിൽ നിന്നും
പൊങ്ങുന്ന ചൂട് ; ഖനിക
ളുടെ ഉള്ളിലെ ചൂട് ; പും
ഏതിരാളി ; കലഹം ; ഇരട്ട.

ദന്ദ-ഫന്ദ - പും ചതി ; വഞ്ചന ;
യുക്തി.

ദന്ദാന - പും (ഇരുട്ടുവാൾ, ചീപ്പ്
മുതലായവയുടെ) പല്ലുക
ളുടെ നിര ; അം ചൂട് അനു
ഭവപ്പെടുക.

ദന്ദി - വിം കലഹശീലമുള്ള ;
ഉപദ്രവിയായ.

ദന്പതി } പും ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ.
ദന്പതി }

ദന്മ - പും ഡന്മ് ; ഗർവ്വ് ; അഹ
ങ്കാരം.

ദന്മി - വിം അഹങ്കാരിയായ.

ദന്ശ - പും കടികൊണ്ടുള്ള മുറിവ് ;
കടിയ്ക്കൽ ; വിഷക്കൊമ്പു
കൊണ്ടുള്ള കൊത്തു് ; കട
ന്നൽ.

ദന്ശന - പും കടി.

ദന്ദ് - പും ദൈവം ; —സാരാ -
ഇതഗ്ഗപര കൃപയില്ലാത്ത ;
ഭാഗ്യംകെട്ട.

ദക്രിയാനൂസ - വിം യാമാസ്ഥിതിക
നായ ; പ്രാചീനമായ.

ദക്രിയാനൂസി - ളീം യാമാസ്ഥിതി
കതം ; പ്രാചീനത.

ദക്രിക - വിം സൂക്ഷ്മമായ ; നേരിയ ;
പ്രയാസമുള്ള.

ദക്രികാ - പും സൂക്ഷ്മത ; നേർമ്മ് ;
പ്രയാസം ; ക്ഷണനേരം ;
യുക്തി ; ഉപായം ; —വാക്രി ന
രഖ്യാ - പഠിച്ചുപണി പതിനെ
ട്ടും നോക്കുക.

ദക്രിഖന - പും ദക്ഷിണ തെക്കഭാഗം.

ദക്ഷ - വിം സാമന്ത്വമുള്ള ; നിപു
ണനായ.

ദക്ഷത - ളീം സാമന്ത്വം ; നിപു
ണത ; യോഗ്യത.

ദക്ഖല - പും പ്രവേശനം ; അധി
കാരം ; കൈചെയ്യത്തൽ ;

—നാമാ - അധികാരപത്രം ;

—യാബി - അധികാരം കിട്ടൽ.

ദക്ഖീല - വിം അധികാരമുള്ള.

ദക്ഖീലകാ - പും കൈവശക്കാ
രൻ.

ദക്ഖീലകാരി - ളീം കൈവശാവ
കാശം ; നടപ്പവകാശം.

ദഗദ് - പും രണഭേരി.

ദഗദ്ദാ - പും ഭയം ; സംശയം.

ദഗദ്ദാനാ - അം പ്രകാശിപ്പിക്കുക ;
സം പ്രകാശിപ്പിച്ചുക.

ദഗ്നാ - അം വെടിപൊട്ടുക ;
എറിയുക ; പ്രസിദ്ധമാകുക.

ദഗല-ഫസല - പും ചതി ; വഞ്ചന.

ദഗാ - **ഈ** ചതി; വഞ്ചന;

—**ബാജ** - ചതിയനായ;

—**ബാജി** - ചതിക്കൽ; വഞ്ചിക്കൽ.

ദഗ്ഗൈ - **വി** കളകമുള്ള; അടയാളമുള്ള; പുളളിയുള്ള; **പു** ചതിയൻ.

ദഗ്ദ്ധ - **വി** ദഹിച്ച; കത്തിയ; ദഃഖമുള്ള.

ദചകനാ - **ഈ** തട്ടേൽക്കുക; ഞെരുങ്ങിപ്പോകുക; **സ** തട്ടുക; ഞെരുക്കുക.

ദചനാ - **ഈ** വിഴുക.

ദദിയൽ - **വി** താടിമിശയുള്ള.

ദതവൻ } **ഈ** ചെല്ലത്തോളമായുള്ള
ദതുവൻ } കോൽ.
ദതീൻ }

ദതിയാ - **ഈ** ചെറിയ പല്ല.

ദത - **വി** കൊടുക്കപ്പെട്ട; **പു** ദത്തെടുക്കൽ; ദാനം.

ദതക - **പു** ദത്തപത്രൻ.

ദതചിത - **വി** മനസ്സുചെയ്യ; മനസ്സു ചെയ്യുന്നതിയ.

ദദിഹാൽ - **പു** തറവാട്; മുത്തച്ഛന്റെ വീട്.

ദദിരാ - **പു** കൊതു മുതലായവ കടിച്ചാലുണ്ടാവുന്ന തടിപ്പ്.

ദദ് - **പു** ചൊറി; ചിരഞ്ജ.

ദദി - **പു** വസ്ത്രം; തൈൽ; ഉഭയി.

ദദുജ - **പു** രാക്ഷസൻ.

ദപടനാ - **സ** ശാസിക്കുക; ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക.

ദപെട - **ഈ** ശാസന; ഭീഷണി.

ദപെടനാ - **സ** **ദേ** **ദപടനാ**

ദഫ - **ഈ** ഒരുതരം ചെണ്ട; **പു** വിഷം; ആവേശം; ക്രോധം; ഉഗ്രത.

ദഫതന് - **കി** യാദൃച്ഛികമായി; പൊട്ടുന്നവേ.

ദഫതരി - **പു** **ദേ** **ദഫതരി**

ദഫതരി - **പു** **ദേ** **ദഫതരി**

ദഫതീ - **ഈ** കാർഡ് ബോർഡ്.

ദഫന - **പു** (ശവം) കഴിച്ചിടൽ.

ദഫനാനാ - **സ** (ശവം) കഴിച്ചിടുക; (ശവം) മറവുചെയ്യുക.

ദഫാ - **ഈ** പ്രാവശ്യം; വകുപ്പ്; **വി** ഭൂതീകരിക്കപ്പെട്ട.

ദഫാദാ - **പു** പട്ടാളത്തിലെ ഒരു മേലുദ്യോഗസ്ഥൻ.

ദഫാലി - **പു** ചെണ്ടകൊട്ടുന്നവൻ.

ദഫീനാ - **പു** നിധി.

ദഫതരി - **പു** ആപ്പീസ്; കായ്കലയം; വിസ്മയവിവരണം.

ദഫതരി - **പു** ആപ്പീസ് ഗിപായി; ബൈൻഡ് ചെയ്യുന്നവൻ.

ദഫതീ - **പു** **ദേ** **ദഫതീ**

ദബ്ബ - **വി** പ്രഭാവശാലിയായ; അപമാനം ചെയ്യുക.

ദബക - **ഈ** ഒളിയൽ; പതുങ്ങൽ; ചുരുളൽ; ചുളുങ്ങൽ.

ദവകഗര - പും കമ്പിയുണ്ടാക്കുന്ന വൻ.

ദവകനാ - അം പേടി, നാണം മുതലായതു കൊണ്ടു ഒളിക്കുക; സം. ലോഹങ്ങളെ നാടിപ്പറിക്കുക; ശകാരിക്കുക.

ദവകാ - പും സ്വപ്നക്കമ്പി.

ദവകാനാ - സം ഒളിപ്പിക്കുക; മറയ്ക്കുക; പേടിപ്പെടുത്തുക.

ദവദവാ - പും പ്രതാപം; സ്വാധീനശക്തി.

ദവനാ - അം അമരുക; ഞെങ്ങുക; കിടക്കുക; മന്ദമാകുക; നിശ്ചയിതമാകുക; നാണിക്കുക.

ദവാനാ - സം അമരുക; ഞെക്കുക; കിടക്കുക; മന്ദമാക്കുക; നിശ്ചയിതമാക്കുക; കഴിച്ചു മുടുക.

ദവാവ - പും അമരൽ; ഞെക്കൽ; ഭാരം; നിശ്ചയം.

ദവിസ്താ - പും പാറശാല.

ദവീജ - വിം കൊഴുത്ത; കട്ടിയായ.

ദവീര - പും ലേഖകൻ.

ദവൈ - വിം കീഴടങ്ങിയ; വിവശനായ; അധീനനായ.

ദവോചനാ - സം പാടിച്ചമരുക.

ദമ - പും ശ്വാസം; പ്രാണൻ; നിമിഷം; പുകവലിക്കൽ; കപടം; —ദിശാ - ഒഴികഴിവു പറയൽ; —അടകനാ -

ശ്വാസം നിന്നുപോകുക;

—ഘൃണാ - ശ്വാസം മുട്ടുക;

—തോട്വ - അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുക; —പൂലനാ - കിതയ്ക്കുക; —മരണാ - ആരോടെ

കിലുമുള്ള സ്നേഹത്തേയോ, മൈത്രിയേയോ ദ്രവ്യമായി

നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി അഭിമാനപൂർവ്വം പ്രശംസിക്കുക; പരിശ്രമം കൊണ്ടു കീഴ്ത്തിപ്പോകുക;

—ഖീനാ - ശ്വാസം വലിക്കുക; മിണ്ടാതിരിക്കുക;

—മാരണാ - വിശ്രമിക്കുക; പറയുക; —ലേനാ - വിശ്രമിക്കുക; —സാധനാ - ശ്വാസ

മടക്കുക; മെഴനമവലംബിക്കുക; नाक में दम आना - പരവശമാകുക; —ദേനാ - കബളിപ്പിക്കുക.

ദമക - ഖീം പ്രകാശം; ശോഭ.

ദമകനാ - അം പ്രകാശിക്കുക; തിളങ്ങുക.

ദമകല - ഖീം പിച്ചാകുഴൽ; പമ്പു; ക്രയിൻ (crane).

ദമകലാ - പും വലിയ പനിനീർപാത്രം.

ദമ-ഖമ - പും ദ്രവ്യം; പ്രാണൻ; വാളിന്റെ വായ്ത്തല; വാളിന്റെ വളവു.

தமிழ் - பு. மோரகா அருமன
தை தக்கவாந் மனல் நி
ரது டாக்ககல் கொள்ளா
கன கோது.

தமிழ் - வி. குமராய; உருபு
கு; வகுரை நேரம் மயாசம்
அக்கவாந் கசியுது; துது
யுது.

தமிழ் - பு. அக்கல்; மிகு;
—**நிதி** - மதனமயம்; —**சில** -
நிதி மயாசம்; மது.

தமிழ் - வி. அக்கல்.

தமிழ் - வி. பரணை மிதன;
கவலிப்புகள.

தமிழ் - பு. காமரோம.

தமிழ் - பு. காமரோம.

தமிழ் - பு. பைதம.

தமிழ் - சி. குப.

தமிழ் - வி. கருணயுது.

தமிழ் - சி. கீமன மயமய
ம; —**தமிழ்** - மயமயமய.

தமிழ் - பு. காமரோம;
புருமம்; துருபாது.

தமிழ் - பு. காம; கசிய; வாதில்;
விது; மய; **சி. அரு**
மய; வில; மிதம்; க
மிதம்; —**தமிழ்** - பசியோடு.

தமிழ் - பு. கீதவாய; **சி.**
விது.

தமிழ் - சி. அமர்ந்தோ மை

மியிதோ உளாகன துமி
அவ்விலித் தமய.

தமிழ் - ச. அமர்ந்தோ
பொது; விது.

தமிழ் - பு. விது; பொது.

தமிழ் - ச. பொது; கி
டுக.

தமிழ் - வி. அருமய; **சி.**
அருமய.

தமிழ் - வி. வேரி; அகன.

தமிழ் - வி. துதுயாயி யாது
தமய.

தமிழ் - சி. அபை;
தமிழ் - சி. அபை.

தமிழ் - பு. மர.

தமிழ் - சி. உமரபு; கர்
மார்; மிலமாதை மய
மிதமம்; புமயமம்.

தமிழ் - வி. வேரி; மய
மய; மய கொது.

தமிழ் - ச. அரு மயகசியில்
பொகதை; மயகதில் பொ
கதை; **வி. மயமிதம.**

தமிழ் - வி. களகில் தம.

தமிழ் - சி. விது; பொது;
—**தமிழ்** - விதுதம.

தமிழ் - பு. தீர் தீர்

தமிழ் - பு. தீர் தீர்

தமிழ் - பு. தீர் தீர்

தமிழ் - பு. தீர் தீர்

ദരദരാ - വിം നല്ലപോലെ പൊടി
യാത്ത ; തരിയുള്ള.

ദരദരാനാ - സം തരികളാക്കിത്തീ
ക്കുക.

ദരനാ - സം ദേം ദലനാ

ദരപന - പും കണ്ണാടി.

ദരപനാ - അം ദേവപ്പൊട്ടുക ;
അഹങ്കരിയ്ക്കുക.

ദരപനി - ഖീം ചെറിയ കണ്ണാടി.

ദരപരദാ - ക്രിം ഒളിവിൽ ; ഒളിഞ്ഞു
കൊണ്ടു ; ഗൃച്ഛരൂപത്തിൽ.

ദരപേഷ - ക്രിം സാമനേ മുവിൽ ; മുൻ
വശത്തു.

ദരവ - പും ധനം ; സമ്പത്തു.

ദര-വന്ദ് - പും കോട്ട ; അണ ;
വാതിൽ.

ദരവാ - പും പ്രാക്കുട്ടു ; കോഴി
ക്കൂട്ടം.

ദരവാന - പും ദ്വാരപാലകൻ.

ദരവാര - പും രാജസഭ.

ദരവാരദാരി - ഖീം ആരുടേയെങ്കി
ലും അടുക്കൽ എപ്പോഴും
ചെന്നിരിയ്ക്കുകയും അയാളെ
പ്രശംസിയ്ക്കുകയും ചെയ്യൽ.

ദരവാരീ - വിം രാജസഭയെ സംബ
ന്ധിച്ചു ; പും രാജസഭാംഗം.

ദരമാദ്ഗീ - ഖീം ലാചാരി വിവ
ശത ; വിപത്തു.

ദരമാദ്ദാ - വിം ക്ഷീണിച്ചു ; വിവ
ശനായ.

ദരമാന - പും മരണം ; ചികിത്സ.

ദരമാഹാ - പും ശമ്പളം ; മാസപ്പടി.

ദരമിയാന - പും മദ്ധ്യം ; ക്രിം
മദ്ധ്യത്തിൽ ; ഇടയ്ക്കു.

ദരമിയാനി - വിം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ;
പും മദ്ധ്യസ്ഥൻ.

ദരവാജാ - പും വാതിൽ ; ജനാല.

ദരവീ - ഖീം കയിൽ ; തവി ;
പാമ്പിന്റെ പത്തി.

ദരവേഷ - പും സന്യാസി ; ഫക്കീർ.

ദരശനി ഹുണ്ടി - ഖീം കണ്ട ഉടൻ
പണം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന
ഇണ്ടി.

ദരസ - പും ദർശനം ; കൂടിക്കാഴ്ച ;
ഭംഗി ; ശോഭ.

ദരസനാ - അം കാഴ്ചയിൽ പെടുക ;
സം നോക്കുക.

ദരസാനാ - സം കാണിയ്ക്കുക ; പ്രക
ടിപ്പിയ്ക്കുക.

ദര-ഹകീകൃത - ക്രിം വാസ്തവത്തിൽ.

ദരഹമ - വിം ചിന്തിച്ചിതറിയ ;
അവ്യവസ്ഥിതമായ.

ദരാതീ - ഖീം അറിവാൻ.

ദരാ - പും മലയിടുക്കു ; താഴ്വര.

ദരാജ - വിം വളരെ ; വലിയ ;
ദീർഘമായ ; ഖീം മേശ, അല
മാരി മുതലായവയുടെ
വലിപ്പം.

ദരാജി - ഖീം നിളം.

ദരദരാ - പും വരവു ; ഇറക്കുമതി.

ദരാര - ഖീം വിളക്കു; പൊട്ടൽ.

ദരാരനാ - ങം വിളക്കു; പൊട്ടുക;
പിളക്കുക.

ദരാരാ - പും ഉരയൽ; ഇടി.

ദർിദാ - പും മാംസം തിന്നുന്ന ക്രൂര
മൃഗം.

ദരിയാ - പും നദി; സമുദ്രം;

—വരാര - നദീജലം വരറി
ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഭൂമി.

ദരിയാई - വിം നദിയിലുള്ള; സമു
ദ്രത്തിലുള്ള; ഖീം ഒരുതരം
പട്ടു വസ്ത്രം.

ദരിയാദില - വിം ഉദാരമനസ്സു
നായ; ദാനിയായ.

ദരിയാദിലി - ഖീം ഉദാരമനസ്സുത.

ദരിയാപുത - വിം അന്വേഷിച്ചു;
മനസ്സിലാക്കിയ; പും ചോദി
ച്ചറിയൽ; —करना - അന്വേഷി
ച്ചറിയുക.

ദരിയാവ - പും ദേം ദരിയാ

ദരി - ഖീം പരവതാനി; ഗൃഹം;
നദി ഒഴുകി വീഴുന്ന സ്ഥലം.

ദരി-ഖാനാ - പും ധാരാളം വാതി
ലും ജാലകങ്ങളുമുള്ള വീട്.

ദരിചാ - പും ജനൽ.

ദരിची - ഖീം ചെറിയ ജനൽ.

ദരിबा - പും വെറിലച്ചന്ത.

ദരോഗ - പും കുറവ്; ന്യൂനത.

ദരേനാ - സം ഉറയ്ക്കുക; പൊടി
യ്ക്കുക.

दरेरा - പും ഉരയൽ; ഉരസൽ.

दरोग - പും കുറവ്; അസത്വം.

दरोग-गो - വിം കുറവു പറയുന്ന.

दरोग-हलफ़ी - ഖീം സത്വം ചെ
യ്ക്കിട്ടും കുറവു പറയുന്ന (വിശേഷി
ച്ച കോടതിയിൽ).

दरोगा - പും ദേം ദാരോഗാ

दक़ार - क्रि० द० दरकार

दज - वि० എഴുതപ്പെട്ട; കുറിച്ചു.

दजन - പും ഡസൻ.

दर्जा - പും ക്ലാസ്; തരം; വിം
ഇരട്ടിയായ.

दर्जी - പും തുണൽക്കാരൻ.

दर्द - പും വേദന; ദയ; —अंग्रेज़ -
കരുണാജനകമായ; —शरीक -
സഹതപിയ്ക്കുന്നവൻ; —सर -
സഹതാപപൂർണ്ണമായ;
—नाक - ദയനീയമായ.

दर्दमंद } വിം ദുഃഖിതനായ; ദയ
दर्दी } യുള്ള.

दर्दुर - പും തവള; മേഘം;
അഭ്രം.

दर्दूसरी - ഖീം ബുദ്ധിമുട്ട്.

दर्प - പും ഗർവ്വം; അഹങ്കാരം.

दर्पण } വിം കണ്ണാടി.
दर्पन }

दर्पा - പും മലയിടുക്കു്.

दर्शक - പും കാണുന്നവൻ; വിം
കാണാൻ വന്ന.

दर्शन - പും കാഴ്ച; തത്വഗ്രാസ്തം.

ദർശനം - സം കാണിക്കുക.

ദർശനീയ - വിം കാണത്തക്കതു്.

ദർശി - പും കാണുന്നവൻ.

ദൾ - പും തുണ്ടം; ഇല; ഇതൾ; സംഘം (party); സമൂഹം; സൈന്യം.

ദൾക - ളീം കീറത്തുണി; തട്ടോ മുട്ടോ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വിറയൽ; വേദന.

ദൾകന - ളീം പൊട്ടൽ; വിള്ളൽ.

ദൾകന - ളം പൊട്ടുക; വിള്ളുക; വിറയ്ക്കുക; സം ഭയപ്പെടുത്തുക.

ദൾഗംജന - വിം വലിയ വീരനായ.

ദൾദൾ - ളീം ചളി; ചേറു്;

—में फँसना - കഴപ്പത്തിൽ പെടുക.

ദൾദൾ - വിം ചളിയുള്ള.

ദൾന - പും പൊടിയുൽ; സംഹരിയുൽ.

ദൾന - സം പൊടിയുൽ; ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുക; നഗിപ്പിയുൽ.

ദൾപതി - പും തലവൻ; സേനാനായകൻ.

ദൾബ്ദി - ളീം സംഘം രൂപീകരിയുൽ.

ദൾവൽ - പും സൈന്യം.

ദൾവാദൾ - പും മേഘസമൂഹം; വലിയ സേന; വലിയ കൂടാരം.

ദൾമലാന - സം തിരുമ്മി പൊടിയുൽ; ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുക; നഗിപ്പിയുൽ.

ദൾഹന - പും ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുക.

ദൾന - പും ദേം ദാലന

ദൾല - പും ദല്ലാളി; മദ്ധ്യസ്ഥൻ.

ദൾലി - ളീം ദല്ലാളിന്റെ പണി; മദ്ധ്യസ്ഥത; ദല്ലാളിയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന പണം.

ദൾത - വിം പൊടിയുൽപ്പെട്ട; മറ്റിയുൽപ്പെട്ട; ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കപ്പെട്ട; നഗിപ്പിയുൽപ്പെട്ട.

ദൾയാ - പും തരിയാക്കിയ ധാന്യം.

ദൾ - വിം ഇലകളുള്ള.

ദൾല - ളീം യക്കി; തെളിവു്; വാദം; തർക്കം.

ദൾല - ളീം പട്ടാളക്കാരെ ശിക്ഷയായി എടുപ്പിയ്ക്കുന്ന കവാതു്.

ദൾ - ളീം മാറാപ്പു്.

ദൾല - പും ദല്ലാളി.

ദൾല - ളീം ദല്ലാളി സ്ത്രീ (ഭൃതി).

ദവ - പും കാട്ടുതീയു്; കാടു്.

ദവനി - ളീം ദവ്വരി ധാന്യങ്ങൾ മുറങ്ങിക്കൊണ്ടു് ചവിട്ടി മെതിപ്പിയുൽ.

ദവാ } ളീം മരണം; ചികിത്സ;
ദവാ } —ഖാന - ഞെഷയാലയം.

ദവാസി - ളീം കാട്ടുതീയു്.

ദവാത - ളീം മഷിക്കപ്പി.

ദ്വാനല - പും } കാട്ടുതീയ്.
 ദ്വാരീ - സ്ത്രീം }
 ദ്വാമീ - വിം സ്ഥിരമായ; അധിക
 കാലം നിലനില്ക്കുന്ന;
 —ബ്ദോബസ്ത - ദീർഘകാലം സെ
 റിൽമെൻറു.
 ദശന - പും പല്ലം; കവചം.
 ദശഹര - പും വിജയദശമി;
 ദശറ.
 ദശ - സ്ത്രീം സ്ഥിതി; അവസ്ഥ.
 ദശ്ത - പും ജംഗൽ കാട്.
 ദശഖത - പും ദേം ദശ്തഖത
 ദസന - അം വിരിയപ്പെടുക;
 സം വിരിയുക; പും വിരിപ്പ്.
 ദസൗധീ - പും സ്തുതിപാഠകന്മാരു
 ടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു ബ്രാഹ്മ
 ണവർഗ്ഗം.
 ദസ്തദാജി - സ്ത്രീം കൈയെടുത്തത്.
 ദസ്ത - പും വയറിലൂക്കം; കൈ.
 ദസ്തക - സ്ത്രീം വാതിലിൽ മുട്ടൽ;
 നികുതിയുള്ള വാറണ്ടു; നി
 കുതി.
 ദസ്തകാർ - പും കൈത്തൊഴിൽ
 ക്കാരൻ; ശില്പി.
 ദസ്തകാരി - സ്ത്രീം കൈത്തൊഴിൽ;
 ശില്പകല.
 ദസ്തഖത - പും കൈയോപ്പ്.
 ദസ്തഗാർദ് - വിം കൊണ്ടു നടന്ന
 വില്ലുന്നവനോടു വാങ്ങിയ
 (സാധനം); കൈവായ്പയായി
 മേടിച്ച (പണം).

ദസ്തഗാഹ - സ്ത്രീം ശക്തി; സമ്പത്തു.
 ദസ്തഗീർ - വിം ആപത്തിൽ സഹാ
 യിയ്ക്കുന്ന.
 ദസ്തഗീരി - സ്ത്രീം ആപത്തിലുള്ള
 സഹായം.
 ദസ്തന്ദാജി - സ്ത്രീം ദേം ദസ്തദാജി
 ദസ്തപനാഹ - പും കൊടിയിൽ; ച
 വണ.
 ദസ്തപാക - പും ഉറുമാൽ; ടവൽ.
 ദസ്ത-വ-ദസ്ത - ക്രിം ഹായ് ഹായ് കൈ
 യോടെ.
 ദസ്തബരദാർ - വിം അധികാരം
 കൈയൊഴിച്ചു.
 ദസ്തബരദാരി - സ്ത്രീം അധികാരം
 വിട്ടൊഴിയൽ; കയ്യൊഴി
 യ്ക്കൽ.
 ദസ്തബസ്ത - വിം കൈ കെട്ടി
 കൊണ്ടു; കൈ കൂപ്പിക്കൊ
 ണ്ടു.
 ദസ്തയാവ - വിം കയ്യിൽക്കിട്ടിയ;
 കയ്യിറിയ.
 ദസ്തർഖാന - പും മുഹമ്മദീയർ ഭക്ഷ
 ണം വിളമ്പിവെയ്ക്കുവാൻപ
 യോഗിയ്ക്കുന്ന വിരിപ്പ്.
 ദസ്ത - പും പുച്ചെണ്ടു; ആയുധ
 ത്തിന്റെ പിടി; പട്ടാളക്കാ
 രുടെ ഒരു ചെറിയ കൂട്ടം;
 ഒരു പിടിയിലടങ്ങുന്ന സാധ
 നം; കടലാസിന്റെ ഒരു കപ
 യർ.

ദസ്താനാ - പും കൈയുറ.

ദസ്താർ - ഖീം തലേക്കെട്ട്.

ദസ്താവാര - വിം പാലിശ്ശെനാക്കുന്ന.

ദസ്താവേജു - ഖീം ആധാരം; ഇട പാട് സംബന്ധമായ നി ക്കാർപ്പ്; കരാറുപത്രം.

ദസ്താവേജി - വിം ആധാരസംബന്ധ മായ.

ദസ്തീ - വിം കൈയിലുള്ള; ഖീം പന്തം; ചെറിയ പിടി; പേ ന വെള്ളുന്ന ചെറിയ സ്റ്റാൻഡ്.

ദസ്തർ - പും രീതി; സമ്പ്രദായം; പതിവ്; വഴക്കം.

ദസ്തൂരി - ഖീം ഭൂതന്മാർ യജമാന ന്മാക്കുവേണ്ടി സാമാനം വാങ്ങുമ്പോൾ ചീടിക്കൊ രോട് മേടിക്കുന്ന കമ്മീഷൻ; മാമൂൽ; ഡിസ്കൗണ്ട്.

ദസ്തു - പും കള്ളൻ; അനായ്ക്കൻ.

ദഹ - പും കയം; വെള്ളമൊഴി യ്ക്കുന്ന തൊട്ടി; ഖീം തീ ജപാല; വിം പത്തു.

ദഹക - ഖീം ജപലിയ്ക്കൽ; തീ ജപാല.

ദഹകനാ - അം തീകത്തുക; ജപലി യ്ക്കുക; ചൂട് പിടിക്കുക.

ദഹകാന - പും ഘ്വാർ ഗ്രാമീണൻ; അപരിഷ്കൃതൻ.

ദഹന - പും തീകത്തൽ; അഗ്നി; മുഖം.

ദഹനാ - അം തീകത്തുക; ദേവജ്വം കൊണ്ടു ജപലിയ്ക്കുക; സം തീകത്തിയ്ക്കുക; ദഹിപ്പിയ്ക്കുക.

ദഹപട - വിം ഇടിച്ചു നിരത്തിയ; ചവിട്ടിത്തേച്ച; നശിപ്പിച്ചു.

ദഹപടനാ - സം നശിപ്പിയ്ക്കുക.

ദഹർ - പും കാലം; യുഗം; വെള്ളം കെട്ടിനിറുത്തിയിട്ടുള്ള സ്ഥലം; കയം.

ദഹൽ - ഖീം ഭയന്നു വിറയ്ക്കൽ.

ദഹലനാ - അം പേടിച്ചുവിറയ്ക്കുക; ഭയംകൊണ്ടു സ്തംഭിയ്ക്കുക.

ദഹലാ - പും പത്താക്കൂലിചീട്ട്; തടം; കഴി.

ദഹലാനാ - സം ഭയപ്പെടുത്തുക; ഭയപ്പെടുത്തി വിറപ്പിയ്ക്കുക.

ദഹലിജു - ഖീം ഉമ്മറപ്പടി.

ദഹശാ - ഖീം ഭീതി; —നാക - പേടിപ്പെടുത്തുന്ന; —ജുദാ - പേടിച്ചു.

ദഹാ - പും മുഹറമാസം; മുഹറം 1-ാംനു മുതൽ 10-ാംനു വരെ യുള്ള കാലം.

ദഹാദ് - ഖീം പത്തിന്റെ സ്ഥാനം.

ദഹാദ് - ഖീം സിംഹഗർജ്ജനം; നിലവിളി.

ദഹാദനാ - അം ഗർജ്ജിയ്ക്കുക; നില വിളിയ്ക്കുക.

ദഹാന - പും മുഖം; ദഹാരം; മുറിവ്.

ദഹാന - പും രണ്ടു നദികൾ ഒന്നിച്ചു ചേരുന്ന സ്ഥലം; നദീമുഖം.

ദഹാര - പും പ്രാണം; പ്രദേശം.

ദഹിന - വിം വലത്തെ.

ദഹിന - ക്രിം വലത്താട്.

ദഹി - പും തൈര്.

ദഹ്ളി - ളീം തൈർപ്പാത്രം.

ദഹ്ള - പും സ്ത്രീയനം.

ദഹ്ള - വിം കത്തിയ; ദഹിച്ചു; ദുഃഖിയായ; നന്നത്തെ; തണുത്തു മരവിച്ചു.

ദാ - പും പ്രാവശ്യം; തവണ; വിം അറിയുന്ന (ജൈ, ഉദ്ദാ)

ദാകന - അം ദേം ദഹാടന

ദാടന - സം ശിക്ഷിക്കുക; കഷ്ടപ്പെടുത്തുക; പിഴയിടവിക്കുക.

ദാടി - പും ദേം ടാടി

ദാന്ത - പും പല്ല്; —ഖട്ട് करना - തോല്പിക്കുക; വിവശനാക്കുക; . ദാന്തീ തലേ ട്റഗലി ദബാന - ആശ്ചര്യപ്പെടുക; —लगाना या गड़ाना - ആശിച്ചിരിക്കുക.

ദാന്തന - അം പ്രായം തികയുക; (മൃഗങ്ങൾക്കു്) പല്ലുവരിക.

ദാന്ത - പും ചീപ്പ്, അറക്കവാളു്, മുതലായവയുടെ പല്ല്.

ദാന്ത-കിടകിട - ളീം സാധാരണ യായുള്ള വാക്കേററം അല്ലെങ്കിൽ ചീത്തപറയൽ.

ദാന്ത - സം ധാന്യം ചവിട്ടി മെതിക്കുക.

ദാമിക - വിം ഡംട്ടുള്ള; അഹങ്കാരിയായ; കപടമുള്ള.

ദാവ് - ളീം തന്ത്രം; അടവ്; —പഞ്ച - യുക്തി; അടവു തടയു്; തന്ത്രം.

ദാവ്‌രി - ളീം ചരട്ട്; കയറ്.

ദാഇ - ളീം ധാന്തി; വളർത്ത.

ദാऊ - പും ജ്യേഷ്ഠൻ; ബലഭ്രൂൻ.

ദാऊदी - പും ഭരതരം നല്ല ഗോതമ്പ്.

ദാख - ളീം മുതിരിങ്ങ.

ദാखില - വിം പ്രവേശിച്ച; പ്രാപിച്ച.

ദാखില - പും പ്രവേശം.

ദാग - പും പൊള്ളിക്കൽ; ദഹനം; പൊള്ളിയ അടയാളം;

—देना - ശവം ദഹിപ്പിക്കുക.

ദാग - പും പുളളി; അടയാളം; കളങ്കം; ദോഷം; പൊള്ളിയ അടയാളം; —दार - പുളളിയുള്ള; കളങ്കമുള്ള.

ദാगना - സം കത്തിക്കുക; പൊളളിക്കുക; വെടിവെയ്ക്കുക; അടയാളപ്പെടുത്തുക.

ദാगवेल - ളീം തോടുവെട്ടുവാനും മറ്റും വെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന അടയാളം.

ദാगी - വിം കളങ്കമുള്ള; അടയാളപ്പെടുത്തിയ; ശിക്ഷ കിട്ടിയ.

ദാധ - പും മുട്ട്; കത്തൽ.
ദാജ - പും ഇരുട്ട്; ഇരുട്ടുള്ള രാത്രി.
ദാജന - പും അന്യയ; കത്തൽ.
ദാജനാ - ജം കത്തുക; അന്യയ പ്പെടുക; **സം** കത്തിയ്ക്കുക.
ദാഭിമ - പും മാതളനാരങ്ങ.
ദാഭി } **ഭിം** അണപ്പല്ലം; തേററ;
ദാഭി } നിലവിളി.
ദാഭി - **സം** കത്തിയ്ക്കുക; ദുഃഖിപ്പിക്കുക.
ദാഭി - **ഭിം** താടിമീശ; താടി.
ദാതവ്യ - **വിം** കൊടുക്കത്തക്കതു്.
ദാതാ } **പും** ദാനശീലൻ; കൊടു
ദാതാ } കുന്ന ആൾ.
ദാത - **ഭിം** പല്ലതേയ്ക്കുവാനുള്ള കോല്പ്.
ദാ - **ഭിം** ചൊരി; ന്യായം;
—ദേ - പ്രശംസിക്കുക.
ദാദനി - **ഭിം** വീട്ടേണ്ട സംഖ്യ;
 മുൻകൂർ കൊടുത്ത പണം.
ദാദരാ - **പും** പ്രചലിതമായ ഒരു
 തരം പാട്ട്; രണ്ടു് അർദ്ധമാത്ര
 കളുള്ള ഒരു താളം.
ദാദാ - **പും** പിതാമഹൻ; ജ്യേഷ്ഠൻ;
 മാനസ്യചക്രമായ സംബോധന.
ദാദി - **ഭിം** അച്ഛന്റെ അമ്മ;
പും സങ്കടക്കാരൻ.
ദാദുര - **പും** തവള.

ദാധനാ - **സം** കത്തിയ്ക്കുക; ദന്യമാക്കുക.
ദാനാ - **വിം** ധാന്യമണി; ധാന്യം;
വിത്തു്; **വിം** ബുദ്ധിയുള്ള.
ദാനാഭി - **ഭിം** ബുദ്ധിസാമത്യം.
ദാനാ-ചാരാ } **പും** ഭക്ഷണം; തീൻ.
ദാനാ-പാനി }
ദാനി - **ഭിം** ബുദ്ധി;—**മന്ദ്** -
 ബുദ്ധിയുള്ള.
ദാനി - **ഭിം** അറിവ്; ജ്ഞാനം.
ദാനി - **ഭിം** ജ്ഞാന-വൃദ്ധി; അറിവോടെ; മനഃപൂർവ്വമായി.
ദാനി - **വിം** ദാനശീലനായ.
ദാനി - **വിം** ധാന്യം; വിത്തുള്ള.
ദാ - **പും** ദപ്പം; അഹങ്കാരം.
ദാ - **പും** അമർത്തൽ; അമർച്ച;
 ഭാരം; സമ്പ്രദായം; ആധിപത്യം;
 സ്വഭാവം;—**ദാ** - സ്വാധീനശക്തിയുള്ള.
ദാ - **സം** ദേം ദബാനാ
ദാ - **പും** ദർ; കര.
ദാ - **പും** വില; കയറ്റ്; മാല;
 കടുക്കു്.
ദാ - **പും** ദാമനം; താഴ്വര;
—നീ - തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന;
 നിതിലഭിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന;
 അവകാശവാദം ചെയ്യുന്ന;
—പക - **ദാ** - ശരണം പ്രാപിക്കുക;
 അനുസരിക്കുക.
ദാ - **ഭിം** കയർ.

ദാമാദ - പും ജാമാതാവു.
 ദാമിനി - സ്ത്രീം ഇടിമിനൽ.
 ദാമി - സ്ത്രീം നികതി; വിലപി
 ടിച്ചു.
 ദായ - പും അവകാശം; ഓഹരി.
 ദായക - പും (സമാസത്തിൽ) ദാനം
 ചെയ്യുന്നവൻ (ജैसे, സുഖദായക)
 ദായജ } പും സ്ത്രീധനം.
 ദായജാ }
 ദായമാഗ - പും പിതൃസ്വത്തു പങ്കു
 വെക്കൽ.
 ദായമ - ക്രിം എല്ലായ്പ്പോഴും.
 ദായമി - വിം എന്നമുള്ള.
 ദായമുല ഹൃദയ - പും ജീവപയ്യത്തം
 തടവു; നാടകക്കത്തൽ.
 ദായര - വിം നടപ്പിലുള്ള; നില
 വിലുള്ള; —करना - കേസു
 ഫയൽ ചെയ്യുക.
 ദായരാ - പും വൃത്തം; ചുറ്റും;
 മണ്ഡലം; പരിധി; ക്ലാസ്സ്.
 ദായ്യാ - വിം വലത്തെ.
 ദായാ - സ്ത്രീം ധാത്രി; വളർത്തമ്മ.
 ദായാദ - പും സ്വത്തവകാശി;
 പുത്രൻ; പങ്കാളി.
 ദായ്വ - പും ചുമതല; ഉത്തര
 വാദം.
 ദായീ - വിം നൽകുന്നവൻ.
 ദായ് - ക്രിം വലത്തോട്ടു.
 ദാര - സ്ത്രീം തുക്കമരം; ഭാര്യ; വിം
 ഉള്ള (ജैसे, ദീമാനദാര).
 ദാരക - പും പുത്രൻ.

ദാരകർമ്മ - പും വിവാഹം.
 ദാരചീനി - സ്ത്രീം ലവംഗമരത്തി
 ന്റെ തോൽ.
 ദാരണ - പും കീറൽ; പിളർക്കൽ.
 ദാര-മദാര - പും ആശ്രയം; അവ
 ലംബം; ആധാരം.
 ദാരാ - സ്ത്രീം ഭാര്യ.
 ദാരിക - സ്ത്രീം പുത്രി; ബാലിക.
 ദാരിദ - പും ദാരിദ്ര്യം.
 ദാർ - പും വൃക്ഷം; തടി; വിറക്.
 ദാർണ്യ - വിം ഘോരമായ; കഠിന
 മായ; ഭയങ്കരമായ.
 ദാർ-സലതന - പും രാജധാനി.
 ദാർ - സ്ത്രീം മരുന്നു; മദ്യം; വെ
 ടിമരുന്നു.
 ദാശോ - പും പോലീസ് ഇൻ
 സ്പെക്ടർ; പരിശോധന ചെ
 യ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.
 ദാർശ്വ - വിം തത്വജ്ഞാനി
 യായ; തത്വജ്ഞാനസം
 ബന്ധമായ; പും തത്വജ്ഞാനി.
 ദാല - സ്ത്രീം പരിപ്പു; —
 നാല - കാച്ചും സാധിക്കാതി
 രിക്കുക; —में कुछ काला होना -
 നന്നായെടുക്കുക.
 ദാലചീനി - സ്ത്രീം ദേം ദാർചീനി
 ദാലമോട - സ്ത്രീം ഉപ്പു, മുളക് മുത
 ലായവ ചേർത്തു എണ്ണയി
 ലോ നെയ്തിലോ വറുത്ത
 പരിപ്പു.

ദാലാൻ - പും വരാൻ ; പൂമുഖം.
ദാവ് - പും പ്രാവശ്യം ; തവണ ;
 ഉത്ഭവം ; അവസരം ; കപടം ;
 യുക്തി ; തന്ത്രം.
ദാവ്നാ - സം ധാന്യം മെതിപ്പി
 യ്ക്കുക.
ദാവ്നീ - സ്ത്രീം കയറ്റം.
ദാവ - പും കാട് ; കാട്ടുതീയ് ;
 കത്തൽ.
ദാവത - സ്ത്രീം സദ്യ ; ക്ഷണനം.
ദാവന - പും അടക്കൽ ; നശിപ്പി
 യ്ക്കൽ ; അറിവാർ.
ദാവനാ - സം മെതിയ്ക്കുക ; അട
 ക്കുക.
ദാവാ - സ്ത്രീം കാട്ടുതീ ; പും അവ
 കാശം ; അവകാശവാദം ;
 ദുഷത ; ധൈര്യം ; ഉറപ്പ്.
ദാവാത - സ്ത്രീം മഷിക്കുപ്പി.
ദാവാദാർ } പും അവകാശപ്പെടുന്ന
ദാവേദാർ } വൻ.
ദാസ്താൻ - സ്ത്രീം വൃത്താന്തം ; വിവ
 രണം ; കഥ ; വിവരം.
ദാഹ - പും ദഹിപ്പിയ്ക്കൽ ; ദുഃഖം ;
 അസുഖം ; ദാഹകർമ്മം.
ദാഹക - വിം ദഹിപ്പിയ്ക്കുന്ന.
ദാഹകർമ്മ - പും ശവസംസ്കാരം.
ദാഹൻ - പും ദഹിപ്പിയ്ക്കൽ.
ദാഹനാ - സം ദഹിപ്പിയ്ക്കുക ; ദുഃഖി
 പിയ്ക്കുക.
ദാഹിനാ - വിം വലത്തേ ; അനുകൂല

മായ ; — **हाथ होना** - സഹായ
 കനാകുക.
ദാഹിൻ - ക്രിം വലത്തോട്ട്.
ദാഹി - വിം ദഹിപ്പിയ്ക്കുന്ന.
ദിഅലി } സ്ത്രീം ചെറിയ വിളക്കു ;
ദിഇലി } ചെറുതാൽ.
ദിഅ - പും വിളക്കു.
ദിക് - വിം അധിമുക്തി ;
 ഉപദ്രവിയ്ക്കപ്പെട്ട ; പും ക്ഷയ
 രോഗം.
ദിക് - വിം ദേം ദിക്
ദിക്കത - സ്ത്രീം ബുദ്ധിമുട്ട് ; കഷ്ടത ;
 പ്രയാസം.
ദിഖനാ - അം കാഴ്ചയിൽ പെടുക.
ദിഖലാനാ - സം കാണിയ്ക്കുക ;
 പ്രദർശിപ്പിയ്ക്കുക ; അറിയി
 യ്ക്കുക.
ദിഖവ്വൈ - പും കാണിയ്ക്കുന്നവൻ.
ദിഖായി } അം കാണപ്പെടുക.
ദിഖലായി }
ദിഖാ - വിം കാണുവാൻ യോഗ്യ
 മായ ; കാഴ്ചയ്ക്കുമാത്രം
 പററിയ ; പറമേകാണി
 യ്ക്കുന്ന ; കൃത്രിമമായ.
ദിഖാനാ - സം കാണിയ്ക്കുക.
ദിഖാവ - പും കാണൽ ; കാഴ്ച.
ദിഖാവട - സ്ത്രീം പുറമേയുള്ള രൂപ
 ഭംഗി ; പുറമോടി ; കൃത്രിമത.
ദിഖാവടി - വിം കൃത്രിമമായ ;
 പുറമോടിയുള്ള.

दिखावा - पु० ബാഹ്യാലംബരം ;

പുറപുച്ഛം.

दिखौवा - वि० दे० दिखाऊ

दिगंत - पु० ദിക്കിന്റെ അവസാനം ; ചക്രവാളം ; കണ്ണിന്റെ കോണം.

दिगंबर - पु० ശിവൻ ; നഗ്നനായ സന്യാസി (അവയുതൻ) ; അന്ധകാരം ; वि० നഗ്നമായ.

दिगारगू - वि० നിറംപകർന്നു ; ശോച്യമായ (അവസ്ഥ).

दिग्गज - पु० ദിക്കുകളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ആന ; वि० വളരെ വലിയ.

दिग्दर्शन - पु० ഉദാഹരണം ; അറിവ് ; ഉദാഹരണകാണിച്ചുകൊടുക്കൽ ; —करना - ഉദാഹരണകാണിച്ചുകൊടുക്കുക.

दिग्भ्रम - पु० ദിക്കുമാറ്റം.

दिशैना - पु० കണ്ണു തട്ടാതിരിക്കുവാൻ കട്ടികളുടെ നെററിമേൽതൊടുവിടുന്ന പൊട്ടം.

दिद्वाना - स० ഉറപ്പിക്കുക ; ദൃഢപ്പെടുത്തുക.

दिन - पु० ദിവസം ; പകൽ ;

—दहाड़ - പട്ടാപ്പകൽ ;

—रात - അഹോരാത്രം.

दिनाइ - पु० दाद ചൊരി ; ന്യായം.

दिनी - वि० വളരെ ദിവസമായിട്ടുള്ള ; പഴയ.

दिनीधी - स्त्री० പകൽ സമയത്തുകാഴ്ചകരുന്ന ഒരു നേത്രരോഗം.

दिमाग - पु० തലച്ചോറ് ; ബുദ്ധി ; അറിവ് ; —खाना या चाटना - വ്യത്നമായി സംസാരിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക ; —लड़ाना - വളരെ ആലോചിക്കുക ; ബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കുക ; —दार - നല്ല ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ; അഭിമാനിയായ.

दिमागी } वि० തലച്ചോറിനെ
दिमागदार } സംബന്ധിച്ചു.

दियरा } पु० വിളക്കു്.

दियानत - स्त्री० ധർമ്മബുദ്ധി ; സത്യനിഷ്ഠ ; നീതിബോധം ; ന്യായചിന്ത ; —दार - ന്യായബുദ്ധിയുള്ള ; നീതിമാനായ ; സത്യമുള്ള.

दियारा - पु० നദീതീരം ; പ്രദേശം.

दियासलाई - स्त्री० തീപ്പെട്ടിക്കോൽ.

दिरम - पु० ഇശജിപ്പിലെ ഒരു വെള്ളി നാണു്.

दिरमान - पु० ചികിത്സ ; വൈദ്യൻ.

दिरहम - पु० दे० दिरम

ദി - പും മനസ്സ്; ഹൃദയം;
—അജാ - നിർദ്വന്ദ്വനായ;
—ക - മനോഹരമായ;
—കു - ഭംഗിയുള്ള;
—ഭവാ - മനസ്സിനനുഭവമായ;
—ഗീ - ദുഃഖിതനായ;
—ഗീ - മനോദുഃഖം;
—ച - ധീരനായ; **—ച** - മനോരഞ്ജകമായ;
—ച - മനോരഞ്ജകത; **—ജ** - ദുഃഖിതനായ;
—ജ - ആശ്ചര്യം; സമാധാനം;
—ജ - സന്തപ്തചിത്തനായ;
—ജ - അജ്ഞാതനായ;
—ദ - ഉദാരനായ; പ്രിയപ്പെട്ട;
—പ - മനോഹരമായ;
—പ - മനോഹരമായ; മോഹിപ്പിക്കുന്ന;
—പ - പ്രിയപ്പെട്ട;
—പ - ഹൃദയം അപഹരിച്ചുപെട്ട;
—പ - മനോരഞ്ജനം;
—പ - മനസ്സിനെ ഉല്ലസിപ്പിക്കൽ;
—പ - നിരന്തരാപേക്ഷ;
—പ - സ്ത്രീ പ്രിയതമ; പും പ്രിയതമൻ;
—പ - പ്രസന്നനായ;
—പ - മനോവേദനയുണ്ടാക്കൽ;
—പ - ഹൃദയം തകൻ;
—പ - ദുഃഖിതനായ; **—പ** - സഹ

താപമുള്ള; ദയയുള്ള; **—ക**
 കരണ - ചെയ്യുപെടുക;
—ക - മനശ്ശാന്തിലഭിക്കുക;
—ക - മനസ്സ് കളയുക.
ദി - സംഭവം ദിവാലി
ദി - അധ്യം അല്ലയോ മനസ്സേ.
ദി - സംഭവം കൊടുപ്പിക്കുക;
 തരുവിക്കുക.
ദി - വിം ധീരനായ.
ദി - സ്ത്രീ വീരനായ; ശുര.
ദി - സംഭവം അപരിചിതനായ;
 ചെയ്യും; സമാധാനം.
ദി - വിം ഹൃദയസംബന്ധമായ;
 ഹൃദയം.
ദി - വിം വീരനായ; ധീരനായ.
ദി - വിം വീരോചിതമായ.
ദി - സ്ത്രീ വീരനായ.
ദി - സ്ത്രീ നേരമ്പോക്കു;
—പ - നേരമ്പോക്കുകാരൻ.
ദി - സംഭവം; പകൽ.
ദി - സംഭവം മുഖം.
ദി - സംഭവം; പകൽ.
ദി - സംഭവം ദിവാലി
ദി - സ്ത്രീ ഭിത്തി; ചുമർ;
 വിം കൊടുക്കുന്നു.
ദി - സംഭവം നിർദ്വന്ദ്വനായ;
 പാപരാകൽ; **—ന** - നിർദ്വന്ദ്വനായ;
 പാപരാകൽ.
ദി - സംഭവം നിർദ്വന്ദ്വനായ; പാപരാകൽ.

ദിവാലി - ഖീം ദീവാളി.

ദിവ്യ - വിം കൊടുക്കുന്നവനായ.

ദിവ്യ - വിം അലങ്കരിക്കമായ; തി
 ഉണ്ണുന്ന; ഭംഗിയുള്ള; യവം;
 ഗപഥം; —ചമു - ജ്ഞാന ച
 ക്ഷസ്സ്; അന്ധൻ; കണ്ണട.

ദിശാ } ഖീം ദിക്കു്.

ദിശാ - അം ദേം ദിശ്വനാ

ദിശാ - ഖീം ദേം ദിശാ

ദിശാവര - പും വിദേശം.

ദിശാവരീ - വിം വിദേശത്തുള്ള.

ദിഹ്വാ - വിം കൊടുക്കുന്ന.

ദിഹ്വാ - പും ദുർഗ്ഗം; പകൽ.

ദിഹ്വത - ഖീം ദേം ദേഹ്വത

ദിഹ്വതീ - വിം ദേം ദേഹ്വതീ

ദീപ - പും വിളക്കു്.

ദീപ്ത - അം കാശ്വരീ - ദീപ്ത.

ദീപന - വിം വെറെ; അന്യമായ.

ദീപി - ഖീം പൊയ്ക്ക; കളം.

ദീപ്ത - ഖീം ദൃഷ്ടി; —മര ദേവനാ -
 തൃപ്തി വരുന്നതുവരെ നോക്ക
 ക; —ബദി - കൺകെട്ടു്;
 ഇരുജാലം.

ദീപ്ത - വിം കാണാൻ കഴിവുള്ള;
 ജ്ഞാനിയായ.

ദീപ്ത - ഖീം ദർശനം; ദൃഷ്ടി.

ദീപാ - പും ദൃഷ്ടി; കണ്ണു്;

—ദാസി - കണ്ടുകൊണ്ടും
 അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും.

ദീപാ - പും ദർശനം; കൂടിക്കാഴ്ച.

ദീപാ - വിം കാണാൻ യോഗ്യ
 മായ; സുന്ദരമായ.

ദീപി - ഖീം ജ്യേഷ്ഠത്തി; മുത്ത
 സഹോദരി.

ദീപ - വിം ദീപനായ; ദുഃഖിത
 നായ; വിനീതനായ; പും മതം.

ദീപതാ - ഖീം ദാരിദ്ര്യം; ദയനീ
 യത.

ദീപദാ - വിം ദാരിദ്ര്യം; ദയനീ
 യത.

ദീപദാരി - ഖീം മതവിശ്വാസം.

ദീപ-ദുനിയ } ഖീം ഇഹലോകവും
 ദീപ-ദുനീ } പരലോകവും.

ദീപന - പും സ്വപ്നാഭരണം; ഒരു
 സ്വപ്നനാണയം.

ദീപി - വിം മതസംബന്ധമായ.

ദീപ - പും വിളക്കു്.

ദീപക - പും വിളക്കു്; ദീപകാല
 കാരം; വിം ദഹനശക്തി കൂ
 ടുന്ന; വെളിച്ചം തരുന്ന.

ദീപകിട്ട - പും കണ്ണടയെ നീ
 തള്ള മഷി.

ദീപദാനി - ഖീം വിളക്കുകാൽ;
 വിളക്കു തട്ടം.

ദീപന - പും ദഹനശക്തി; (വിളക്കു്)
 കത്തിയ്ക്കൽ; ഉത്തേജിപ്പി
 യ്ക്കൽ.

ദീപന - അം പ്രകാശിപ്പിക്ക.

ദീപമാലാ - ഖീം മാലപോലെ
 നിരത്തി തൂക്കിയിട്ടുള്ള വിള
 ക്കൾ.

ദീപശിഖാ - ഖീം ദീപനാളം.
 ദീപികാ - ഖീം ചെറിയ വിളക്കു.
 ദീപിത } വിം ജ്വലിക്കുന്ന.
 ദീപ്ത }
 ദീപി - ഖീം പ്രഭ; ശോഭ.
 ദീപ്യമാന - വിം ജ്വലിക്കുന്ന;
 ഒളി പരത്തുന്ന.
 ദീപ്താ - പും മുഖവുര; പ്രസ്താവന.
 ദീപക - ഖീം ചിതൽ.
 ദീപ്യത - ഖീം നശിപ്പിക്കുന്ന ആൾ
 കൊടുക്കുന്ന നഷ്ടപരിഹാരം.
 ദീപ്യത - ഖീം വിളക്കുകാൽ.
 ദീപ്ത - പും വിളക്കു.
 ദീപ്താ - ഖീം ദേം ദീപ്താ
 ദീപ്ത - പും നീളമുള്ള; ഗുരുമാത്ര.
 ദീപ്താ } വിം ഓരോ പ്രവൃത്തി
 ദീപ്താ } യിലും ആവശ്യത്തില
 യികം സമയം ചിലവാക്ക
 നവൻ.
 ദീപ്ത - ഖീം ദേം ദീപ്ത
 ദീപ - പും ദേം ദീപ
 ദീപ്ത - പും രാജസഭ; മന്ത്രി.
 ദീപ്താ - പും രാജസഭസ്സു;
 ദർബാർ; മന്ത്രിസഭ.
 ദീപ്ത-ഖാനാ - പും പുരുഷം.
 ദീപ്താ - പും രാജാവിന്റെ
 പ്രധാന സഭാമണ്ഡപം; രാജാ
 വിന്റെ പ്രധാന സഭസ്സു.
 ദീപ്താ - ഖീം പാഗലപന ഭ്രാന്തു.

ദീപ്താ - വിം ഭ്രാന്തു; —പന -
 കിറക്കു.
 ദീപ്താ - ഖീം മന്ത്രിപദവി;
 സിവിൽ കോടതി; വിം
 ഭ്രാന്തു.
 ദീപ്താ - ഖീം ചുമർ; മയിൽ;
 —ഗീര - വിളക്കു മുതലായവ
 വെക്കുവാൻ വേണ്ടി ചുമരിലു
 ഞ്ഞാക്കുന്ന തട്ടു.
 ദീപ്താ - ഖീം ദേം ദീപ്താ
 ദീപ്താ - ഖീം ദീപ്താ.
 ദീപ്താ - ഖം ദീപ്താ;
 ദീപ്താ - വിം നീളമുള്ള; വലിയ;
 പും ഗ്രാമം.
 ദീപ്താ - പും ദീപ്താ; ഉപദ്ര
 വം; ജോഡി; പെരുമ്പറ.
 ദീപ്താ - പും പെരുമ്പറ.
 ദീപ്താ - പും അതിസാഹസം.
 ദീപ്താ - ഖീം അതിസാഹസം;
 പ്രാർത്ഥന; അപേക്ഷ.
 ദീപ്താ } പും രണ്ടു നദികളുടെ
 ദീപ്താ } ഇടയിലുള്ള സ്ഥലം.
 ദീപ്താ } പും വാതിൽ.
 ദീപ്താ }
 ദീപ്താ - ഖീം ചെറിയ വാതിൽ.
 ദീപ്താ - ഖീം തോൽ; ദീപ്താ;
 ദീപ്താ - ഖീം ദീപ്താ;
 ദീപ്താ - പും രണ്ടാംവേളി.
 ദീപ്താ - വിം രണ്ടു; ദൈവധീഭാവം.
 തുകട - പും ഇരട്ട; കാലണയുടെ
 നാലിലൊരുഭാഗം.

ദുക്കനാ - അം ഒളിയുക.

ദുക്കന - ളീം പീടിക; —ദാർ -
പീടികക്കാരൻ; —ദാരി -
കച്ചവടം.

ദുക്കല - പും ക്ഷാമം.

ദുക്കുല - പും പട്ടവസ്ത്രം; വസ്ത്രം.

ദുക്കുലാ - വിം കൂട്ടുകാരനുള്ള;
തനിച്ചല്ലാത്ത; അകുലാ-ദുക്കുലാ -
തനിച്ചോ, ഒന്നോ രണ്ടോ
പേരൊന്നിച്ചോ.

ദുക്കുലേ - ക്രിം വേറെ ഒരാളോടു
കൂടി; രണ്ടാളൊരുമിച്ചു.

ദുക്ക - വിം ഇരട്ടയായ; രണ്ടോ
രുമിച്ചുള്ള; ഇക്ക-ദുക്ക - ഒന്നോ
രണ്ടോ.

ദുക്കി - ളീം രണ്ടാംകൂലിച്ചീട്ടു.

ദുഖ്വാ - വിം രണ്ടുനിലയുള്ള.

ദുഖ്വാ - പും ദുഃഖസ്ഥിതിയെക്ക
റിച്ചുള്ള വിവരണം; ദുഃഖ
വാത്ത്; ആപത്തു; —രോ -
ദുഃഖവാത്ത് പറഞ്ഞു കേൾ
പ്പിക്കുക.

ദുഖ്വത } ളീം മകൾ.
ദുഖ്വതര }

ദുഖ്വനാ - അം വേദനിക്കുക;
നോവുക; ദുഃഖിക്കുക.

ദുഖ്വന - പും ധൂമം; പുക.

ദുഖ്വനാ - സം വേദനിപ്പിക്കുക;
ദുഃഖിപ്പിക്കുക; ജീ ദുഖ്വനാ -
മനസ്സിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുക.

ദുഖ്വനീ - വിം ദുഃഖിപ്പിക്കുക;
ദുഃഖ (ജैसे, ദുഖ്വനീ ജഹാജ).

ദുഖ്വരാ }
ദുഖ്വരി } വിം ദുഃഖിതനായ.
ദുഖ്വത }
ദുഖ്വയാ }
ദുഖ്വയാ }
ദുഖ്വ }
ദുഖ്വ }

ദുഗദ് - ളീം വരാന; പോട്ടിക്കോ.
ദുഗദ്ഗി - ളീം മാറിനും വയറിനും
ഇടയിലുള്ള കഴി.

ദുഗനാ - വിം ഇരട്ടി.

ദുഗാദ - പും ഇരട്ടക്കുഴൽ തോക്കു.

ദുഗുനാ - വിം ദേം ദുഗനാ

ദുഗ്ദ്ധ - വിം കറക്കപ്പെട്ട; നിറഞ്ഞ;
പും പാലു.

ദുച്ഛ - വിം ഇരട്ടി.

ദുച്ഛി - വിം അസ്ഥിരചിത്ത
നായ; സംശയമുള്ള.

ദുജാൻ - ക്രിം കാൽമുട്ടുകൾ കത്തി;
—ബൈനാ - മുട്ടുകാലിമേൽ.
ഇരിക്കുക.

ദുദ് - പും കള്ളൻ.

ദുദ്ദി - ളീം മോഷണം.

ദുദ്ദിദാ - വിം കളവായ.

ദുദ്ദ - വിം രണ്ടു കഷണങ്ങളു
ക്കിയ.

ദുത - അഖ്യം നിന്ദയോടെ തള്ളി;
ക്കളയുന്നതിനെ സൂചിപ്പി.
യ്ക്കുന്ന ശബ്ദം.

ദുതകാര } ഹിം തിരസ്സരിയ്ക്കൽ ;
 ദുതകാരി } നിന്ദിച്ചു സംസാരി
 യ്ക്കൽ.

ദുതകാരനാ - ഹിം തിരസ്സരിയ്ക്കുക ;
 നിന്ദിയ്ക്കുക ; ആട്ടിയകറ്റുക.

ദുതകാ - ഹിം രണ്ടുഭാഗത്തുമുള്ള.

ദുതാരാ - ഹിം രണ്ടു കമ്പിയുള്ള
 ഒരു വാദ്യം.

ദുതി - ഹിം ധൃതി ശോഭ ; —വ്ത -
 ശോഭയോടുകൂടിയ.

ദുതിയാ - ഹിം ദ്വിതീയ.

ദുടലാനാ - ഹിം ദേം ദുതകാരനാ

ദുഗ്മഹ്വായ് } ഹിം മലകടിമാറാത്ത ;
 ദുഗ്മഹ്വായ് } (കട്ടി).

ദുഗ്മഹ്വായ് - ഹിം പാൽക്കലം.

ദുഗ്ധാ - ഹിം പാൽ തരുന്ന ; കറ
 വയ്ക്കുക (പശു).

ദുഗ്ധാ - ഹിം രണ്ടുവശവും മുട്ട്
 യുള്ള ; ഹിം ഒരുതരം വാൾ.

ദുഗ്ധാരി - ഹിം പാൽതരുന്ന ; കറ
 വയ്ക്കുക ; രണ്ടുവശവും മുട്ട്
 യുള്ള.

ദുഗ്ധാ - ഹിം ദേം ദുഗ്ധാ

ദുഗ്ധാ - ഹിം പാൽ കലർന്ന ;
 പാലുള്ള ; പാലുപോലെ വെ
 ഉത്ത ; ഹിം ചുണ്ണാമ്പു മണ്ണ്.

ദുഗ്ദ്ധൈ - ഹിം ധാരാളം പാലുള്ള.

ദുന്യാ - ഹിം രണ്ടു നദികൾ ഒന്നിച്ചു
 ചേരുന്ന സ്ഥലം.

ദുനാലി - ഹിം ഇരട്ടക്കുഴലുള്ള.

ദുന്ധീവീ - ഹിം ലെന്തകിമയ ;
 ഇഹലോകസംബന്ധമായ.

ദുന്ധീവായ് } ഹിം ലോകം ; ജനം ;
 ദുന്ധീവായ് } പ്രപഞ്ചം ; —കേ പദ്യേ പര -

ലോകം മുഴുവനും ; —കീ ഹ്വ

ലഗ്നാ - സാംസാരികസുഖങ്ങ
 ളുടെ അനുഭവം ഉണ്ടാകുക ;

—സേ ചല വസനാ - ഇഹലോക
 വാസം വെടിയുക.

ദുന്ധീവായ് - ഹിം ലെന്തകിമയ ;
 ഹിം ലോകം.

ദുന്ധീവാ - ഹിം ലെന്തകി കായ്
 ങ്ങളിൽ കടുങ്ങിയ ; കപടം
 കൊണ്ടു കായ് നേടുന്ന ;
 ലെന്തകി വ്യവഹാരങ്ങളിൽ
 നിപുണനായ ; ഗൃഹസ്ഥശ്ര
 മിയായ.

ദുന്ധീവാരി - ഹിം ലെന്തകി വ്യവ
 ഹാരം ; കപടമായ പെരു
 മാറം ; ഗൃഹസ്ഥ ജീവിത
 സംബന്ധമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ.

ദുന്ധീവായ് - ഹിം ദേം ദുന്ധീവായ്

ദുന്ധീവാ - ഹിം കപടം കൊണ്ടു
 കായ് നേടുന്ന ; മലസ്ഥിതി
 കാരനായ ; സ്വാർത്ഥിയായ.

ദുപട്ടാ } ഹിം തുപ്പട്ടാവ് ; രണ്ടാ
 ദുപട്ടാ } മുണ്ട.

ദുപട്ടി - ഹിം ചെറിയ തുപ്പട്ടാവ്.

ദുപഹര - ദേം ദുപഹര

ദുപഹരിയാ } ഹിം മദ്ധ്യഹ്നം.
 ദുപഹരി }

ദുഃഖം - വിം കൊല്ലത്തിൽ
രണ്ടു തവണകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു
(നിലം).

ദുഃഖം - ഖിം ദേം ദുഃഖം

ദുഃഖം - വിം ദേം ദുഃഖം

ദുഃഖം - അം ദുഃഖം; ദുഃഖം;
ശരീരം ശോഷിക്കുക.

ദുഃഖം - വിം മെലിഞ്ഞു; ദുഃഖം
മായ.

ദുഃഖം - വിം രണ്ടാമത്ത്; വീണ്ടും.

ദുഃഖം - ഖിം ധർമ്മം; സം
ശയം; അനിശ്ചിതം
വസ്തു.

ദുഃഖം } പും ദുഃഖം; രണ്ടു
ദുഃഖം } ദുഃഖം; ദുഃഖം സം
സാരിക്കുന്നവർ അന്യോ
ന്യം ആശയങ്ങൾ പറഞ്ഞു
മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കു
ന്നതു.

ദുഃഖം - വിം രണ്ടുനിലയുള്ള.

ദുഃഖം - ഖിം വാൽ; അറം; —കേ

പിള്ളി ഫിറന - പിന്നാലെ നട
ക്കുക; —ദുഃഖം - ഭയ
നോടുക; —മേ ധുസന - കാണാ
താകുക; —ദുഃഖം - വാലുള്ള.

ദുഃഖം - ഖിം കരിയുടെ വാലി
നടിയിൽക്കൂടി കെട്ടുന്ന
തോൽപ്പട്ട.

ദുഃഖം - വിം രണ്ടുനിലയുള്ള; രണ്ടു
തരമുള്ള; രണ്ടുതരം സ്വഭാവമുള്ള.

ദുഃഖം - ഖിം രണ്ടു കക്ഷിയിലും
ചേരൽ; അനിശ്ചിതാവസ്ഥ.

ദുഃഖം - വിം അപാരമായ; ദുഃഖം
മായ; പരിണാമം ചിത്ത
മായ; ദുഃഖമായ.

ദുഃഖം - പും മുത്തു; ലോലാക്ഷം;
—അക്ഷരം - മുത്തുകൾ വിത
രൽ; ഭംഗിയായി സംസാരി
ക്കൽ.

ദുഃഖം - അം മറയുക; ഒളിയുക.

ദുഃഖം - ഖിം ദേം ദുഃഖം

ദുഃഖം - ഖിം ദുഃഖം; ദുഃഖം.

ദുഃഖം - ഖിം മറയൽ; ഒളിക്കൽ.

ദുഃഖം - വിം അടക്കുവാൻ കഴി
യാത്ത; പ്രബലമായ.

ദുഃഖം - അം മറയുക; അകലുക;
സം മറയുക; അകറ്റുക.

ദുഃഖം - വിം ദുഃഖമായ.

ദുഃഖം - പും ഗോപ്യമായി വെ
ക്കൽ; കപടം; ചതി.

ദുഃഖം - പും ദുഃഖം.

ദുഃഖം - പും പാപം; ദുഃഖം;
വിം പാപിയായ.

ദുഃഖം - വിം രണ്ടു ഭാഗത്തേക്കും
മുഖമുള്ള.

ദുഃഖം - വിം ശരിയായ; കേടി
ല്ലാത്ത.

ദുഃഖം - ഖിം നന്നാക്കൽ; ശരി
പ്പെടുത്തൽ; കൃത്യം.

ദുഃഖം - വിം ഗുഹ്യമായ; മനസ്സി
ലാക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള.

ദുരീ - പും കോട്ട.

ദുർഗ്ഗ - വിം പോകാൻ പ്രയാസമായ.

ദുർവ്വ - വിം ദുർഘടമായ.

ദുർവ്വന - ഖീം ചിത്തസംഭവം; അനിഷ്ടസംഭവം; അപകടം.

ദുർജ്യ - വിം അജേയമായ.

ദുർജ്യ - വിം അറിവാൻ വിഷമമുള്ള.

ദുർദ്ദമനീയ } വിം അടക്കാൻ ദുർദ്ദമ്യ } കാത്ത.

ദുർദ്ദശ - ഖീം ദുരിതകാലം.

ദുർദ്വ - പും കഷ്ടകാലം; ദുർഭാഗ്യം.

ദുർദ്വർ - വിം പ്രബലനായ; മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള.

ദുർദ്വർ - വിം അടക്കാൻ വിഷമമുള്ള.

ദുർന്നാമ - പും ചിത്തപ്പെരും; ശകാരം; അശ്ശ്വം; മുത്തുച്ചിപ്പി.

ദുർമിഷ - പും ക്ഷാമം.

ദുർ - പും ചമ്മട്ടി; ചാട്ട.

ദുർവൃത്ത - പും ചിത്തനടവടിക്കാരൻ.

ദുർവ്വ്വസന - പും ദുസ്ഥിം.

ദുർലഭ - ഖീം കതിരയുടെ കരിച്ച ചാട്ടം.

ദുർലബ്ധ - സം വിഷം വിഷം പറയുക; ആവർത്തിക്കുക.

ദുർലഭ - ഖീം രണ്ടുവരിമാല.

ദുർലഭ - ഖീം മൃഗങ്ങളുടെ പിൻ കാൽകൊണ്ടുള്ള ചവിട്ട്.

ദുർലബ്ധ - സം ലാളിക്കുക; ഭാഗ്യമില്ലാത്തതുക; വാത്സല്യം കാണിക്കുക.

ദുർലഭ } ഖീം നവവധു. ദുർലഭി }

ദുർലഭ - പും വരൻ.

ദുർലഭ - ഖീം പണിനിറച്ച പുതപ്പ്.

ദുർലഭ - പും ലാളന; വാത്സല്യം.

ദുർലബ്ധ - സം ദേം ദുർലബ്ധ

ദുർലഭ - വിം പ്രിയപ്പെട്ട; അഭയമായ.

ദുർലഭ - പും പരവതാനി.

ദുർലഭ - ഖീം രണ്ടുനൂൽ.

ദുർലഭ - ഖീം ദേം ദുർലഭ

ദുർലബ്ധ - പും ശത്രു; എതിരാളി.

ദുർലബ്ധ - ഖീം ശത്രുത; വൈരം.

ദുർലഭ - വിം പ്രയാസമുള്ള; ദുസ്ഥിം ഹമായ; ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള.

ദുർലഭ - ഖീം പ്രയാസം; ബുദ്ധിമുട്ട്.

ദുർലഭ - പും ഒരുതരം ഷാല; പുതയ്ക്കുവാനുള്ള സാൽവ.

ദുർലഭ } വിം ദുസ്ഥിപദവിയാ. ദുർലഭി }

ദുർലബ്ധ - പും ദേം ദുർലബ്ധ

ദുർലഭ - വിം മുദിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള.

ദുർലഭ - പും ദുസ്ഥിപുത്തി ചെയ്ത നവൻ.

ദുർലഭ - പും കഷ്ടകാലം.

ദുസാധ - പും ഹിന്ദുക്കളിൽ പന്നിയെ വളർത്തുന്ന ഒരു നീച ജാതി; വിം ദുസ്സാദ്ധ്യമായ; അധമമായ.

ദുസ്മതീ - സ്ത്രീം ഇശ്വരിയെപ്പോലെയല്ലെന്നുള്ളതിന്നുപദം.

ദുസേജാ - പും കട്ടിൽ.

ദുസ്തർ - വിം കടക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള; ദുർഗ്ഗമമായ.

ദുസ്സഹ } വിം സഹിക്കുവാനാവാത്ത.

ദുഹതാ - പും നാതി മകളുടെ മകൻ.

ദുഹതീ - സ്ത്രീം മകളുടെ മകൾ.

ദുഹതാ - വിം രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും കൂടി ചെയ്യും.

ദുഹനാ - സം പാൽ കറക്കുക.

ദുഹനീ - സ്ത്രീം പാൽ കറക്കുവാനുള്ള പാത്രം.

ദുഹരാ - വിം ഇരുട്ടായ.

ദുഹരാനാ - സം ഇരട്ടിക്കുക; വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുക.

ദുഹാർ - സ്ത്രീം വിളംബരം; രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിലവിളി; പാൽ കറക്കൽ; പാൽ കറക്കുവാനുള്ള കൂലി.

ദുഹാഗ - പും ദുഃഖം; വൈയവ്യം.

ദുഹാഗിന - സ്ത്രീം വിധവ.

ദുഹാജ - വിം രണ്ടാമതും വിവാഹം ചെയ്യും.

ദുഹാനാ - സം പാൽ കറപ്പിക്കുക.

ദുഹിതാ - സ്ത്രീം മകൾ.

ദുഹേലാ - വിം ദുഃഖകരമായ; ദുസ്സാദ്ധ്യമായ; ദുഃഖിയായ.

ദൂഷാ - പും രണ്ടാംകൂലിച്ചിട്ടും; സ്ത്രീം അശീർവാദം.

ദൂകാന - സ്ത്രീം ദേം ദൂകാന

ദൂജ - സ്ത്രീം ദ്വിതീയ; —കാ ചാँद होना - ദുർല്ലഭമായി ലഭിക്കുക.

ദൂജാ - വിം രണ്ടാമത്തെ.

ദൂധ - പും പാല്; —पिलाई - പാൽ കുടിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീ; വിവാഹത്തിലെ ഒരു ചടങ്ങ്;

—पूत - സന്തതിയും സമ്പത്തും; —माई - വളർത്തയുടെ മകൻ.

ദൂധിയാ - വിം പാലുചേർന്നു; പാലു കൊണ്ടുള്ള; പാലിന്റെ നിറമുള്ള; പും ഒരുതരം വെളുത്ത രത്നക്കല്ലും.

ദൂന - സ്ത്രീം ഇരട്ടി; പും താഴ്വര; വിം നീചമായ; തുച്ഛമായ; अव्यം കൂടാതെ.

ദൂനാ - വിം ഇരട്ടിയായ.

ദൂവ - സ്ത്രീം കുറുകപ്പല്ലും.

ദൂവദ് - ക്രിം മുഖത്തോടുമുഖമായി; എതിരെ.

ദൂവരാ } വിം ദേം ദൂവരാ

ദൂമര - വിം പ്രയാസമുള്ള.

ദൂമനാ - അം ഇളകുക.

ദൂരദേശ - വിം ദൂരദേശിയാ.
 ദൂരദേശീ - ഹിം ദൂരദേശിത്വം.
 ദൂര - ഹിം ദൂരം; അകലം; വിം
 ദൂരത്തുള്ള; ക്രിം ദൂരെ.
 ദൂരദരാജ - വിം വളരെ ദൂരമുള്ള.
 ദൂരദർശിത - ഹിം എത്രം മുൻകൂട്ടി
 കാണാനുള്ള കഴിവു.
 ദൂരദർശി - വിം കഴിഞ്ഞു കഴി
 കാണാൻ കഴിവുള്ള.
 ദൂരദസ്ത - വിം വളരെ ദൂരെയുള്ള;
 എത്താനാവാത്ത; ദൂർഗ്ഗമായ.
 ദൂരബീന - ഹിം ദൂരദർശിനിയത്വം;
 ഭൂതകണ്ഠാടി.
 ദൂരവർതി - വിം ദൂരെയുള്ള.
 ദൂരവീക്ഷണ - പും ദേം ദൂരബീന
 ദൂരി - ഹിം ദൂരം; അകലം.
 ദൂർഹ } പും ദൂർഹ വരൻ; നവ
 ദൂർഹ } വിവാഹിതൻ.
 ദൂഷണ - പും ദൂഷിക്കൽ.
 ദൂഷിത - വിം ദൂഷിച്ചു.
 ദൂടന - സം കളകളെപ്പറ്റത്തുക.
 ദൂടര - വിം രണ്ടാമത്തെ; വേറെ.
 ദൂഹന - സം ദേം ദൂഹന
 ദൂർഗ്ഗ - പും പലക ഇമ; കൻ
 പോള.
 ദൂർഗ്ഗ - പും കണ്ഠ; ദൂർഗ്ഗ.
 ദൂർഗ്ഗ - വിം ഉറപ്പുള്ള; ബലമുള്ള;
 —പ്രതിജ്ഞ - പ്രതിജ്ഞയിൽ ഉറ
 ച്ചിരിക്കുന്ന.
 ദൂർഗ്ഗ - വിം കാണാവുന്ന; സുന്ദര
 മായ; പും ദൂർഗ്ഗം; കാഴ്ച.

ദൃഢ - വിം കാണപ്പെട്ട; അറിഞ്ഞ.
 ദൃഢാന്ത - പും ഉദാഹരണം.
 ദൃഢിഗത } വിം കാണപ്പെട്ട.
 ദൃഢിഗോചര }
 ദേ } ഹിം സ്ത്രീകളുടെ പേരിന്റെ
 ദേർ } അവസാനത്തിൽ ചേർന്ന
 അന്ത്യം; ചേർന്ന;
 ദേവത.
 ദേവ - ഹിം നോട്ടം.
 ദേവന - സം നോക്കുക; കാണുക.
 ദേവമാല } ഹിം മേൽ നോട്ടം;
 ദേവ-രേഖ } പരിശോധന.
 ദേവന - വിം ദിശാവ കാണുവാൻ
 മാത്രം; കാണാൻ; കാണാ
 നുള്ള.
 ദേവ-ദേവീ - ഹിം അനുകരണം;
 സാക്ഷാൽക്കാരം; ക്രിം അന
 കരിച്ചു; കണ്ടിട്ടു.
 ദേവന - സം ദേം ദിശാന
 ദേവ - പും ദൂർഗ്ഗയുടെ അതിർത്തി;
 ആധാരം.
 ദേവവ - ഹിം ദേം ദിശാവ
 ദേവ - പും കട്ടകം; അറിവയ്ക്കാ
 നുള്ള വലിയ ചെമ്പു പാത്രം.
 ദേവീ - ഹിം ചെറിയ കട്ടകം;
 ഉരുളി.
 ദേവീപ്രിയ - വിം തിളങ്ങുന്ന.
 ദേവ - ഹിം ദാനം; കൊടുക്കൽ;
 —ദാർ - കടപ്പെട്ടവൻ;
 —ദാരി - കടപ്പാടു.

ദേനാ - സം കൊടുക്കുക ; തരിക ;
പും കടം.

ദേയ - വിം കൊടുക്കത്തക്കതു്.

ദേ } ഹിം വിളംബം ; നേരം
ദേരി } വൈകൽ.

ദേ-പാ - വിം ഇഴക്കുക.

ദേവ - പും ഭർത്താവിന്റെ സഹോ
ദരൻ.

ദേവരാനി - ഹിം ഭർത്താവിന്റെ
അനുജന്റെ ഭാര്യ.

ദേവ - പും പുഷ്പാരി ; ദേവാലയം.

ദേവ - വിം കൊടുക്കുന്ന ; കട
പ്പെട്ട.

ദേവാന - പും രാജസഭ ; മന്ത്രി ;
മാന്യേജൻ.

ദേശജ - വിം ദേശത്തിലുണ്ടായ.

ദേശാന്തര - പും മറ്റുനാടു്.

ദേശാടന - പും ദേശസഞ്ചാരം.

ദേശീ } വിം സ്വദേശത്തുള്ള ; സ്വ
ദേശീയ } ദേശസംബന്ധമായ.

ദേസാവ - പും വിദേശം.

ദേസാവരി - വിം വിദേശത്തുള്ള.

ദേഹ - ഹിം ശരീരം ; പും ഗ്രാമം ;

—കാൻ - ഗ്രാമീണൻ ;

—കാനി - ഗ്രാമീണമായ.

ദേഹലി - ഹിം ഉമ്മറപ്പടി.

ദേഹാന്ത - പും മരണം.

ദേഹാത - പും ഗ്രാമം ; നാട്ടിൻപുറം.

ദേഹാതീ - വിം നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള ;

ഗ്രാമത്തെ സംബന്ധിച്ച ;

പും ഗ്രാമീണൻ.

ദൈ - പും ദീനത ; സമാസത്തിൽ
വരുമ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന

എന്ന അർത്ഥം കിട്ടുന്നു. (ജൈ,
സുഖദൈ-സുഖ ദേനവാലാ) ; കടം.

ദൈനിക - വിം ദിവസേനയുള്ള ; പും
ഒരു ദിവസത്തെ കൂലി.

ദൈന്യ - പും ദീനത ; വിനീതഭാവം.

ദൈ - പും അമ്പലം.

ദൈവ - വിം ദൈവികമായ ; പും
ഭാഗ്യം ; ദൈവം.

ദൈവയോഗ - പും തലയിലെഴുത്തു് ;
യാദൃച്ഛികസംഭവം.

ദൈവാ - ക്രിം അചാനക പെട്ടെന്നു്.

ദൈവി - വിം ദൈവികമായ.

ദൈഹിക - വിം ശാരീരികമായ.

ദോ - വിം രണ്ടു് ; —एक या चार -

അല്പം ; —चार होना - കണ്ടു

മുട്ടുക ; —दिन का - അല്പസമ

യത്തേയുള്ള.

दोआब } പും ദേം ഹുബാബ
दोआबा }

दोआला - പും ജാരപുത്രൻ.

दोआना } വിം ഇരട്ടിയായ.

दोचंद }

दोच } ഹിം ധർമ്മസങ്കടം ; ഞെരു
दोचन } കടം ; കഷ്ടം.

दोचना - സം നിബൃന്ധിയ്ക്കുക ;
ഞെരുക്കുക ; ബുദ്ധിമുട്ടിയ്ക്കുക.

दोज़ख - പും നരകം.

दोज़खी - വിം പാപിയായ.

ദോജ - പും രണ്ടു വിവാഹം ചെയ്ത വൻ.

ദോജൻ - ക്രിം മുട്ടുകുത്തി;
—വേടന - മുട്ടുകാലിൽ ഇരിക്കുക.

ദോജി - ഹിം ഉന്നൽപ്പണി.

ദോതർഫാ - വിം രണ്ടുഭാഗത്തുമുള്ള ക്രിം രണ്ടു ഭാഗത്തും.

ദോതലാ } വിം രണ്ടുനിലയുള്ള.
ദോതല്ലാ }

ദോതാരാ - വിം രണ്ടുകമ്പിയുള്ള.

ദോദിലാ - വിം അസ്ഥി രചിതമായ.

ദോധാരാ - വിം രണ്ടുവശവും മുട്ടിയുള്ള.

ദോന - പും മലയിടുക്ക്; രണ്ടു നദികളുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രദേശം.

ദോനാ - പും ഇലക്കമ്പിൾ.

ദോനീ - ഹിം ചെറിയ കമ്പിൾ.

ദോനോ - വിം രണ്ടും.

ദോപലിയാ } വിം രണ്ടു തട്ടുള്ള.
ദോപല്ലി }

ദോപഹർ - പും } നടുച്ച.
ദോപഹരിയാ - ഹിം }

ദോപിടാ - വിം രണ്ടു വശവും ഒരു പോലെയുള്ള; രണ്ടുവശവും എഴുതിയിട്ടുള്ള (കടലാസ്).

ദോഫസലി - വിം കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു തവണ കൃഷി ചെയ്യാവുന്ന (നിലം).

ദോബൽ - പും ദോഷം; അപരാധം.

ദോബാരാ - ക്രിം ദേം ദുബാരാ

ദോമാഷിയാ - പും ദേം ദുമാഷിയാ
ദോമംജിലാ } വിം ദേം ദുമംജിലാ
ദോമഹലാ }

ദോയം - വിം രണ്ടാമത്തെ.

ദോരംഗാ - വിം ദേം ദുരംഗാ

ദോരംഗി - ഹിം ദേം ദുരംഗി

ദോരൂഖാ - വിം ദേം ദോപിടാ

ദോല - പും } ഉത്തരവാൽ; ഒരു
ദോലാ - ഹിം } തരം പല്ലക്കം.

ദോലായമാന - വിം ആട്ടുന്ന; ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന.

ദോശംബാ - പും തികളാഴ്ച.

ദോശാലാ - പും ദുശാലാ സാൽവ.

ദോഷി - പും തെറ്റുകാരൻ; അപരാധി; വിം ദോഷമുള്ള.

ദോശാലാ - വിം രണ്ടുവശമായ.

ദോസുതീ - വിം രണ്ടിഴയുള്ള.

ദോസ്ത - പും സ്നേഹിതൻ.

ദോസ്താനാ - പും മൈത്രി; വിം മൈത്രിയുള്ള.

ദോസ്തീ - ഹിം മിത്രം; സ്നേഹം.

ദോഹതാ - പും ദേം ദുഹതാ

ദോഹതീ - ഹിം ദേം ദുഹതീ

ദോഹദ് - ഹിം ഗർഭമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ആഗ്രഹം; ഗർഭാവസ്ഥ; ഗർഭചിഹ്നം; —വതീ - ഗർഭിണി.

ദോഹന - പും പാൽ കുറക്കൽ.

ദോഹനീ - ഹിം ദേം ദുഹനീ

മോഹ - ഹിം രണ്ടായി മടക്കി
തന്നിയ ഒരുതരം പുതപ്പ്.

മോഹ - വിം മേം മോഹ

മോഹന - സം മേം മോഹന

മോഹ - പും ഹിന്ദി കവിതയിലെ
ഒരു വൃത്തം.

മോഹിത - പും മകളുടെ മകൻ.

മോഹി - ഹിം മോഹം ; —മുഴു - പരി
ശ്രമം ; അങ്ങമിങ്ങും ഓടി
നടക്കൽ.

മോഹി - അം മോഹക.

മോഹിമോഹി - ഹിം മേം മോഹമുഴു

മോഹിന - ഹിം ക്രമം ; മോഹം ;
ഉത്സാഹം.

മോഹിന - സം ഓടിക്കുക ; പായി
ക്കുക.

മോഹി - പും ചുറ്റൽ ; ഭ്രമണം ;
ദിവസങ്ങളുടെ മാറ്റം ;
അഭ്യുദയകാലം.

മോഹി } പും സഞ്ചാരം ; സങ്കീർണ്ണം ;
മോഹിന } ചുറ്റൽ.

മോഹിമോഹി - പും പ്രാബല്യകാലം ;
പ്രാധാന്യം.

മോഹിന - പും രണ്ടു ഘടനകളുടെ
ഇടയ്ക്കുള്ള സമയം ; പീരി
യഡ്.

മോഹി - ഹിം ചെറിയ കൊട്ട.

മോഹി - പും ക്ഷീണം ; ദുർബ്ബലത.

മോഹി - ഹിം സ്വത്തു ; ധനം ;

—മോഹി - വിം (ബഹുമാന

സുഖം) ; —മോഹി - ധനിക
നായ.

മോഹി - പും ദ്വാരപാലകൻ.

മോഹി - ഹിം പ്രകാശം.

മോഹി - പും ചുറ്റൽ.

മോഹി - വിം മോഹിപ്പിക്കൽ ;
സുഖിപ്പിക്കൽ.

മോഹി - പും പ്രകാശം ; നിർമ്മാണം ;
കാണിച്ചുതരൽ.

മോഹി - അം മോഹിക്കുക ; അലിയുക.

മോഹി - വിം കാണത്തക്കതു്.

മോഹി - വിം കാണൽ.

മോഹി - വിം അലിയുന്ന ; പും
ദ്രാവകം.

മോഹി - വിം അലിഞ്ഞ ; വേഗത
യുള്ള ; ഓടിയ ; —നാമി -
വേഗം പോകുന്ന.

മോഹി - പും മോഹി വൃക്ഷം.

മോഹി } പും ഇരട്ട ; ഇണ ; പരസ്പര
മോഹി } വിരുദ്ധമായ രണ്ടെണ്ണം ;
എതിരാളി ; ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം ;
വഴക്കം.

മോഹി - വിം രണ്ടു്.

മോഹി - പും ദ്വാരം ; വാതിൽ ;

—മോഹി - കാവൽക്കാരൻ ;

—മോഹി - വാതിൽക്കെട്ടുന്ന
കട്ടൻ.

മോഹി - അം വഴിയായി ; പും
വാതിൽ ; വഴി.

മുദ്ര - വിം മൂലം രണ്ടിരട്ടി.

മിര - വിം രണ്ടുകൊമ്പുള്ള ; പും
ആന.

മിര - പും മര വണ്ടി.

മിര - പും മിര.

മിര - വിം രണ്ടി ; രണ്ടി.

മ

മ - പും ഇടയൻ.

മ - പും വിഷമത ; കഴപ്പം ;

—മ - എപ്പോഴും പ്രവൃത്തി
യിലേപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
വൻ.

മ - പും വഞ്ചന ; വ്യാജം.

മ - അം വഞ്ചിക്കുക.

മ - പും തൊഴിൽ.

മ - മിര } തീജപാല.

മ - പും }

മ - അം ഇറങ്ങുക ; ആഴുക ;
താഴുക.

മ - മിര } ഇറങ്ങൽ ; ആണ്ടു
പോകൽ ; ചളിപ്രദേശം.

മ - അം } ഇറങ്ങുക ; ആഴുക ;
താഴുക ; താഴുക.

മ - പും മ - മ

മ - മിര } ഹൃദയത്തുനിന്നു ; കിം
പെട്ടെന്ന്.

മ - അം } ഹൃദയം തുടി
ക്കുക ; (തീ) ആളിക്കത്തുക.

മ - മിര } ഹൃദയത്തുനിന്നു ;
ആഗമം ; ഭയം.

മ - മിര } ഹൃദയത്തുനിന്നു ;
കിം പേടിക്കുക.

മ - അം പേടിക്കുക.

മ - മിര } തിരക്കും തിരക്കും.

മ - പും മ - ആഗമം.

മ - മിര } സം തള്ളുക ; ഉത്തരം.

മ - വിം തള്ളുക ; ഉത്തരം.

മ - പും തിരക്കും തിരക്കും ;
ഉത്തരം തള്ളുക.

മ - പും ആഹാരം ; മുട്ടൽ ;
അടിയേല്ക്കൽ ; തിരക്കൽ ;
ഭയം ; —മ - തള്ളുക ;
ഉത്തരം ; —മ - അടിയേല്ക്കൽ ;
അടിയേല്ക്കൽ.

മ - പും ജാതം.

മ - മിര } വേഗം.

മ - മിര } വേഗം.

മ - അം ചളിയിൽപ്പെടുക.

മ - പും ഉത്തരം ; തള്ളുക.

മ - മിര } അലങ്കാരം ; ആകൃതി ;
ശോഭ ; മ - മ - മിര } അലങ്കാരം ;
അലങ്കാരം.

മ - മിര } പതാക കൊടി.

മ - വിം മനോഹരമായ ;
മോടിയുള്ള.

മ - മിര } വസ്ത്രം, കടലാസ്

മുതലായവയുടെ കഷണം ;

മ - മ - മിര } കഷണം

കഷണമാക്കുക ; ത കഷണം ;
പൊളിക്കുക.

ധർമ്മ - വിം നഗ്നമായ.

ധർമ്മ - പും ഉടൽ; തടി.

ധർമ്മ - സ്ത്രീം ഹൃദയസ്സന്ദനം;
ഭയം; ആശങ്ക.

ധർമ്മന - സ്ത്രീം ഹൃദയത്തിന്റെ
മിടിപ്പ്.

ധർമ്മനാ - അം ഹൃദയം തുടിക്കുക.

ധർമ്മാ - പും ധർമ്മ വ്യക്തികളിൽ
പക്ഷികളെയും മറ്റും ഭയ
പ്പെടുത്തുവാൻ കത്തുന്ന നോ
ക്കു; ഭയപ്പെടുത്തൽ.

ധർമ്മാനാ - അം ഹൃദയം തുടിപ്പി
യ്ക്കുക; ഭയപ്പെടുത്തുക.

ധർമ്മാ - പും ദേം ധർമ്മ

ധർമ്മാ - പും ദേം ധർമ്മാ; ധർമ്മേ കേ
സാധ - തടസ്സം കൂടാതെ;
സങ്കോചമില്ലാതെ.

ധർമ്മാ - പും തുക്കാനുള്ള കട്ടി;
ഭാരം; തുക്കം; തുലാസ്സ്;
പടി; —കുനാ - തുക്കുന്നതിന്
മുമ്പ് തുലാസ്സ് തട്ട് ശരിപ്പെ
ടുത്തുക.

ധർമ്മാ - പും മുഴക്കം; 'യട യട'
എന്ന ശബ്ദം; ധർമ്മാ കേ -
വേഗത്തിൽ.

ധർമ്മാ - ക്രിം വേഗത്തിൽ; തുട
ച്ചുതായി; ഇടവിടാതെ.

ധർമ്മാ - പും താഴെ വീഴുന്ന ശബ്ദം.

ധർമ്മാ - സ്ത്രീം നാലോ അഞ്ചോ
സേർ തുക്കം.

ധർമ്മ - അന്യം ആശങ്കാപൂർവ്വമായ
മായ ശബ്ദം; സ്ത്രീം ഭൂസ്ഥലം
വം.

ധർമ്മാ - അം നിന്ദിച്ചുകൊടുക്കുക;
നിന്ദിക്കുക.

ധർമ്മാ - വിം ഭൂരികരിച്ച; അകന്ന;
അകറ്റിയ; —വർത്തന - അക
റ്റുക; ഭാടിക്കുക.

ധർമ്മാ - പും ഉമ്മം (ചെടി).

ധർമ്മ - സ്ത്രീം ആളിക്കത്തൽ;
തീജ്വാല.

ധർമ്മനാ - അം കത്തിക്കൊളക;
ആളിക്കത്തുക.

ധർമ്മകുറ്റി - സ്ത്രീം കൊയ്ത്തുകാലം.

ധർമ്മതേര - സ്ത്രീം കാത്തിരിക്കാത്തതി
ലെ കറുത്ത പക്ഷത്തിലെ
ത്രയോദശി. ഇത് ദീവാളി
യുടെ രണ്ടുദിവസം മുമ്പായി
യിരിക്കും.

ധർമ്മ-ദീപ്ത - സ്ത്രീം സമ്പത്തു;
സമ്പത്തു.

ധർമ്മയാ - പും കൊത്തുമല്ലി.

ധർമ്മ - വിം ധനമുള്ള; പും ധനി
കൻ; —ധൂരി - ധനവും മാന
വുമുള്ള; പും യജമാനൻ.

ധർമ്മ - പും വില്ല.

ധർമ്മ - സ്ത്രീം ചെറിയ വില്ല.

ധർമ്മ - സ്ത്രീം കളിവില്ല.

ധർമ്മാ - പും തൊഴിൽ; വ്യവ
സായം.

धन्ना - पु० दे० धरना ; वि० यन्त्र
നായ ; —सेठ - വലിയ യന്ത്ര
വാൻ.

धन्य - वि० യന്ത്രനായ ; —वाद -
നന്ദിപ്രകടനം : സ്വാഗത
വാക്യം.

धन्वा - पु० വില്ലു ; മരുഭൂമി ;
—कार - വില്ലുപോലെ വ
ളഞ്ഞ.

धन्वी - पु० വില്ലാളി.

धप्पा - पु० അടി ; തല്ലു ; നഷ്ടം.

धन्वा - पु० കളങ്കം ; അടയാളം ;
കറ ; —रुगाना - കളങ്കപ്പെടു
ത്തുക.

धमकाना - स० ധമപ്പെടുത്തുക.

धमकी - स्त्री० ഭീഷണി.

धमराजर - पु० കഴപ്പം ; ഉപദ്രവം.

धमधूसर - वि० തടിയനായ ; വി
ക്രപനായ.

धमनी - स्त्री० രക്തനാഡി ; കഴൽ.

धमाका - पु० വലിയ സാധന
ങ്ങൾ താഴെ വിഴുന്ന ശബ്ദം ;
വെടി പൊട്ടുന്ന ശബ്ദം ; ത
ട്ടൽ.

धमाचौकड़ी - स्त्री० കൂക്കവിളി ;
ഓട്ടവും ചാട്ടവും ; ഉപദ്രവം ;
തുളളിച്ചാട്ടം.

धमार - स्त्री० തുളളിച്ചാട്ടം ; ഉപ
ദ്രവം ; पु० 'ഹോലി' ആ
ഘോഷത്തിൽ പാടുന്ന ഒരു
തരം പാട്ടു്.

धर - वि० (സമാസത്തിൽ) ധരി
യ്ക്കുന്ന ; ഉള്ള ; पु० പർവ്വതം ;
തടി ; स्त्री० പിടിയ്ക്കൽ.

धरकना - अ० दे० धड़कना

धरता - पु० കടപ്പെട്ടവൻ ; ചുമ
തലയേറ്റെടുത്തവൻ ; കി
ഴിവു്.

धरती - स्त्री० ഭൂമി ; തറ ; ലോകം ;
—का फूल - കൂണ് ; പുതിയ
തായി പണക്കാരനായവൻ.

धरन - स्त्री० ധരിയ്ക്കൽ ; മച്ചി
ന്റെ തുലാം ; ഉത്തരം ;
പത്നി ; ഗർഭപാത്രത്തെ ഉറ
പ്പിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഞരമ്പു് ;
ശാഠ്യം.

धरना - स० താങ്ങുക ; വെയ്ക്കുക ;
പിടിയ്ക്കുക ; ഉറപ്പിയ്ക്കുക ;
धरा रह जाना - നിരുപയോഗ
മാകുക ; पु० സത്യാഗ്രഹണ
ഷ്ടിയ്ക്കൽ.

धरनेत - पु० പിന്നെ ചെയ്യുന്ന
വൻ.

धरपकड़ - स्त्री० അറസ്റ്റ് ചെയ്യൽ.

धरम - पु० ധർമ്മം ; കടമ.

धरसना - अ० അമരുക ; ഭയപ്പെ
ടുക ; स० അമർത്തുക ; അപ
മാനിയ്ക്കുക.

धरहर - स्त्री० തടവിലിടൽ ;
അറസ്റ്റ് ചെയ്യൽ ; ലഹള
യമന്തൽ ; രക്ഷ ; ധൈര്യം.

ധരഹരാ - പും 'ദീപസ്തംഭം' പോലെ വളരെ ഉയരമുള്ള കെട്ടിടം.

ധരഹരിയാ - പും രക്ഷിയ്ക്കുന്നവൻ; കലഹിയ്ക്കുന്നവരെ പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിയ്ക്കുന്നവൻ.

ധരാ - സ്ത്രീ ഭൂമി.

ധരാഋ - വിം വളരെ വിലപിടിച്ചു; വളരെക്കാലമായി സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള; വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ മാത്രം എടുത്തുപയോഗിയ്ക്കുന്ന.

ധരാതല - പും ഭൂതലം.

ധരാനാ - സം പിടിപ്പിയ്ക്കുക; വെപ്പിയ്ക്കുക; സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക; നിശ്ചയിപ്പിയ്ക്കുക.

ധരി - സ്ത്രീ വെപ്പാട്ടി.

ധരേജാ - പും ഉപപത്തിയുള്ളവൻ; സ്ത്രീ വെപ്പാട്ടി.

ധരേല - സ്ത്രീ വെപ്പാട്ടി.

ധരോഹര - സ്ത്രീ സൂക്ഷിക്കാൻ കൊടുത്ത മുതൽ.

ധർഷാ - പും ധരിയ്ക്കുന്നവൻ; കായ്ഭാരമേറേറടുത്തവൻ.

ധർഷ - പും മതം; കടമ; ആചാരം; രീതി.

ധർഷീ - വിം മതവിശ്വാസമുള്ള; പുണ്യാത്മാവായ.

ധവല - വിം വെളുത്ത; പ്രകാശമുള്ള; നിർമ്മലമായ.

ധസ - പും വെള്ളത്തിലിറങ്ങൽ; മുങ്ങൽ.

ധസക - സ്ത്രീ വാക്കര; അസുയ; ഇരപ്പ; താണുപോകൽ.

ധസകനാ - അം താണുപോകുക; അസുയപ്പെടുക; ഭയപ്പെടുക.

ധസനാ - അം ആണ്ടുപോകുക; നശിയ്ക്കുക; സം നശിപ്പിയ്ക്കുക.

ധസാന - സ്ത്രീം ദേം ധ്വസനാ

ധസാനാ - സം ദേം ധ്വസാനാ

ധസാവ - പും ദേം ധ്വസാവ

ധ്വാനാ - സം വളരെ അധികം ഭക്ഷിയ്ക്കുക; കത്തിനിറയ്ക്കുക; അടയ്ക്കുക.

ധ്വാനാ | സ്ത്രീം ഉപദ്രവം; ചതി; ധ്വാനാ | തിടുക്കം; തോന്നുവാസം;

വിം ഉപദ്രവിയാ യ; ചതിയായ.

ധ്വാനാപന - പും വഞ്ചന; കന്യതി.

ധ്വാനാ - അം (മൃഗങ്ങൾ) ചുമയ്ക്കുക.

ധ്വായ് - സ്ത്രീം ദേം ധ്വായ്

ധ്വായ് - പും ഹരിക്കാരൻ.

ധ്വായ് - സ്ത്രീം പ്രതാപം; പ്രഭാവം; സ്വാധീനശക്തി; പ്രസിദ്ധി.

ധ്വായ് - പും പിരിച്ചു നുല്കി; ചരടി.

ധ്വായ് - സ്ത്രീം തേററ; ദംഷ്ട്രം; ഗർജനം; കവർച്ച; കൂട്ടം.

ധ്വായ് - സ്ത്രീം ധ്വായ്ദ്രവ്യം.

ധ്വായ് - സ്ത്രീം വളർത്തു; അമ്മ; ഭൂമി; പശു.

ധന - പും നെല്ലു; ധാന്യം.

ധാനാ - അം ദൗട്നാ ഓടുക; അദ്ധ്വാനിക്കുക; പും മല്ലി; ധാന്യം.

ധാപ - പും ഒന്നോ രണ്ടോ മൈൽ ദൂരം; മൈതാനം; ഹിം സം തൃപ്തി.

ധാപനാ - അം സന്തോഷിക്കുക; തൃപ്തിപ്പെടുക; ഓടുക; സം സന്തോഷിപ്പിക്കുക; തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക.

ധാമ - പും വാസസ്ഥലം; ഇരിപ്പിടം; ശോഭ; പ്രഭാവം; പുണ്യസ്ഥലം; ദേഹം.

ധായ - ഹിം പോറ്റാനുള്ള; വളർത്തു.

ധാര - ഹിം ധാര; ഒഴുക്കു; അരുവി; ആയുധങ്ങളുടെ മുട്ടുയുള്ള ഭാഗം; തീരം; അറം; പും ശക്തിയായി ചെയ്യുന്ന മഴ; മഴവെള്ളം; കടം; പ്രദേശം; പ്രവാഹം.

ധാരക - വിം ധരിക്കുന്ന; തടയുന്ന; കടപ്പെട്ട; പും കടം.

ധാരനാ - സം ധരിക്കുക; ഭാരമേറ്റെടുക്കുക; കടപ്പെടുക.

ധാരാ - ഹിം ജലപ്രവാഹം; ഒഴുക്കു; കൂട്ടം; വകുപ്പു; വര; അരുവി; ദ്വാരം; യശസ്സു.

ധാരാല - വിം മുട്ടുയുള്ള.

ധാരാലി - ഹിം വാൾ.

ധാരാവാഹി - വിം ഒഴുക്കുള്ള; തടസ്സമില്ലാതെ ഒഴുകുന്ന.

ധാരാസമാ - ഹിം നിയമനിർമ്മാണസഭ.

ധാരി - വിം (സമാസത്തിൽ) ധരിക്കുന്ന; ഹിം സേന; കൂട്ടം; വര; —ദാ - വരയുള്ള; കരയുള്ള.

ധാരോണ് - പും കറന്ന ചൂടാറാത്ത പാലു.

ധാർമികതാ - ഹിം ധാർമികബോധം. ധാർമികനിഷ്ഠ.

ധാവക - പും ഹരിക്കാരൻ; വെളുത്തേടൻ; അലക്കുകാരൻ.

ധാവന - പും ഓട്ടം; ദൂതൻ; ഹരിക്കാരൻ; ഏതു കെട്ടാണു കഴുകി വൃത്തിയാക്കുന്നവോ അതു.

ധാവനാ - അം ഓടുക.

ധാവനി - ഹിം ആക്രമണം; ഓട്ടം.

ധാവാ - പും ആക്രമണം; എതിർപ്പു; ഓട്ടം; —ഭാലനാ - ആക്രമിക്കുക; —മാരനാ - ഓടുക.

ധിഗ - ഹിം ഉപദ്രവം; ബഹളം.

ധിഗാ - പും തെമ്മാടി; നിർബലൻ.

ധിഗാർ - ഹിം തെമ്മാടിത്തരം; നാശനീറ്റം.

ധിഗാനാ - സം തെമ്മാടിത്തരം കാട്ടുക; ബഹളമുണ്ടാക്കുക.

ധിജ - ഹിം പുത്രി; ബാലിക.

ധിക - अव्यം നിന്ദാസൂചകമായ ശബ്ദം; വികാരസൂചകശബ്ദം.

വിക്രമ - അം മുട്ടപിടിക്കുക.

വിക്രമ - സം മുട്ട പിടിപ്പിക്കുക.

വിക്രമ - ഖീം ധിക്കരിക്കൽ;
നിമിക്കൽ.

വിക്രമ - സം ധിക്കരിക്കുക;
നിമിക്കുക.

വിക്രമ } ഖീം പുതി; ബാഹിക.
വിക്രമ }

വിക്രമ - സം ദയപ്പെടുത്തുക; അം
യെയ്യപ്പെടുക; മന്ദീഭവി
ക്കുക.

വിക്രമ } പും ബലവാനായ മനു
വിക്രമ } ഷ്യൻ; തെമ്മാടി.

വിക്രമ - പും തെമ്മാടി; ദുഷ്ടൻ.

വിക്രമ } ഖീം തെമ്മാടിത്ത
വിക്രമ } രം; ബലാപ്താരം.

വിക്രമ } വിം തെമ്മാടിയായ;
വിക്രമ } ശക്തിയുള്ള; ദുഷ്ടനായ.

വിക്രമ - പും മുക്കവൻ.

വിക്രമ - ഖീം ബുദ്ധി; മനസ്സ്;
കർമ്മം; മകൾ.

വിക്രമ - സം സ്വീകരിക്കുക; അം
സന്തോഷിക്കുക; യെയ്യ
പ്പെടുക.

വിക്രമ - വിം മനമായ; ലഘുവായ.

വിക്രമ - പും ബുദ്ധിമാൻ.

വിക്രമ - ഖീം പുതി; ബാഹിക.

വിക്രമ - വിം സ്ഥിരചിത്തനായ;
പും യെയ്യും; സമാധാനം.

വിക്രമ - പും ക്ഷമ; യെയ്യും;
—വിക്രമ - യെയ്യപ്പെടുത്തുക.

വിക്രമ - ക്രിം മെല്ലെ; പതുക്കെ.

വിക്രമ - പും മുക്കവൻ.

വിക്രമ - ഖീം മുക്കവസ്ത്രം.

വിക്രമ - ഖീം നാശനാശി.

വിക്രമ - ഖീം കടകവറക്കൽ.

വിക്രമ - സം കടകവറത്തിടുക;
അടിക്കുക.

വിക്രമ } ഖീം പൊടിപടലം കൊ
വിക്രമ } ണ്ടുണ്ടാകുന്ന മുടൽ അല്ലെ
വിക്രമ } കിൽ മങ്ങൽ; കാഴ്ചക്കുറവ്.

വിക്രമ - പും മുടൽ; മങ്ങൽ;
ഗർജ്ജനം.

വിക്രമ - ഖീം കാരനിൽ പറക്കുന്ന
പൊടി; മങ്ങൽ; മുടൽ;
ഇരുട്ട്.

വിക്രമ - അം ദേം ധുവലാനാ

വിക്രമ - വിം മങ്ങിയ; അസ്സഷ്ട
മായ.

വിക്രമ } ഖീം } മങ്ങൽ; മുടൽ.
വിക്രമ } പും }

വിക്രമ - അം മങ്ങുക; മുടുക.

വിക്രമ - ഖീം ദേം ധുവ

വിക്രമ - അം പുകയുക; പുകഞ്ഞു
കത്തുക.

വിക്രമ - പും പുക; —कश - തീ
ബോട്ട്; സ്റ്റീമർ; —दान -
പുകക്കുഴൽ; —धार - കുറ്റത്ത;
ഗംഭീരമായ; ഘോരമായ;
പുകനിറഞ്ഞ; ക്രിം വളരെ
അധികമായി; ശക്തിയോടെ.

മുജ്ജിന - അം പുകപിടിച്ച് (ഭക്ഷണം മുതലായവ) ചീത്തയാക്കുക.

മുജ്ജിന - വിം പുകനാററമുള്ള.

മുജ്ജിന } ഓം ഉഴന്ന മാവ്.

മുജ്ജിന - ഓം മാവ്യിടത്തിലെ കഴി; ഭയം; വ്യാകുലത; ഹൃദയം; നെഞ്ചിടിപ്പ്; ഒരു തരം ആദരണം (പതക്കം).

മുജ്ജിന - അം വീഴുക; കനിയുക; ചാടിവീഴുക; സം സാമ്പ്രാണിയിട്ടു പുകയ്ക്കുക.

മുജ്ജിന - ഓം പെരുമ്പറയുടെ ശബ്ദം.

മുജ്ജിന - ഓം ദേം മുതുക

മുജ്ജിന - ഓം മുമ്പുപിമ്പും നോക്കാതെയും മുടക്കം കൂടാതെയും എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക; ലാലസ; ചിന്ത; വിചാരം; —का पक्का - വിചാരിച്ച കാര്യം പൂർത്തിയാക്കുന്ന; ദൃഢപ്രതനായ.

മുജ്ജിന - സം ദേം മുജ്ജിന

മുജ്ജിന - ഓം പഞ്ഞി കടയുന്ന കോലം; കളിവില്ല.

മുജ്ജിന - സം പഞ്ഞി കടയുക; അന്യന്റെ വാത്ത് കേൾക്കാതെ തന്റെ കാര്യം വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുക; നല്ല പോലെ പ്രവർത്തിക്കുക.

മുജ്ജിന - ഓം ധ്വനി; നദി.

മുജ്ജിന - സം പഞ്ഞികടയുന്നവൻ.

മുജ്ജിന - ഓം നദി; ധ്വനി; നാമ്പ്രാണി, മു.

മുജ്ജിന - വിം ശ്രേഷ്ഠനായ; പ്രധാനിയായ; ഭാരം വഹിക്കുന്ന.

മുജ്ജിന - സം അക്ഷം; ഭാരം; തൂക്കം; നകം; വിം ദൃഢമായ; അന്യം യോജിച്ച; ശരിയായ.

മുജ്ജിന - സം നാമ്പ്രാണി.

മുജ്ജിന - സം ഏതെങ്കിലും ദോഷത്തെ യുക്തി കൊണ്ടു ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക; പൊടികൊണ്ടു മറയ്ക്കുക.

മുജ്ജിന - ഓം നാമ്പ്രാണി.

മുജ്ജിന - സം പൊടികൊണ്ടു പൊതിയുക.

മുജ്ജിന - സം അണ്ണ; കണ്ണ; മുജ്ജിന

മുജ്ജിന - മിന്നിനിന്നമാക്കുക; നന്നായി അടിക്കുക.

മുജ്ജിന - അം അലക്കപ്പെടുക; കഴുകപ്പെടുക; നിർമ്മലമാക്കുക.

മുജ്ജിന - സം അലക്കിക്കുക; കഴുകിക്കുക.

മുജ്ജിന - ഓം അലക്കു; അലക്കുക; കഴുകുക.

മുജ്ജിന - സം ദേം മുജ്ജിന

മുജ്ജിന - സം ദേം മുജ്ജിന

മുജ്ജിന - സം രോമംകൊണ്ടുള്ള തടിച്ച പുതപ്പ്.

മൂത - വിം ഇളകുന്ന; വിറയ്ക്കുന്ന;
ഭീഷണിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട; ചതി
യനായ; ഉപേക്ഷിച്ചു.

മൂതനാ - സം വഞ്ചിയ്ക്കുക.

മൂനി - ഖീം സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ
കത്തിച്ചു പുക; സന്യാസി
മാർ കായുന്ന തീയ്യം.

മൂപ - ഖീം വെയിൽ; സുഗന്ധ
ദ്രവ്യങ്ങൾ കത്തിച്ചു പുക;

—മുളി - വെയിലത്തുവെച്ചു്
സമയമറിവാനുള്ള യന്ത്രം;

—മുഹി - വ്യത്യസ്തനിറങ്ങളി
ലുള്ള നൂലുകൊണ്ടു് നെയ്ത

കുത്തരം വസ്ത്രം; **—മുന** -
പുകയ്ക്കുവാൻ സുഗന്ധദ്രവ്യ

ങ്ങൾ ഇടുന്ന പാത്രം; **—മുതി** -
ചന്ദനത്തിരി; സാന്ദ്രാണി

ത്തിരി; **—മുനാ** - വെയിൽ
കൊള്ളുക; **—മു ബാല സഫേ**

കരനാ - ജീവിതം പാഴാക്കുക.

മൂപനാ - അം സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങ
ളിട്ടു പുകയ്ക്കുക; **സം** സുഗന്ധ
ദ്രവ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു് പുകച്ചു്
പ്രയോഗിക്കുക.

മൂസ - പും പുക; തേട്ടൽ; **ഖീം**
മോഷം; കോലാഹലം;
ബഹളം; കച്ചപ്പാട്; പ്രാതി;

—കേതു - വാൽനക്ഷത്രം;

—മുളകാ യാ മദാ - ആഘോ
ഷം; ആഹ്ലാസം; **—പാന** -

പുകവലി; **—പോത** - തീ
ബോട്ട്.

മൂമലാ - വിം പുകനിറമുള്ള.

മൂമില - വിം പുകനിറത്തിലുള്ള;
അവ്യക്തമായ.

മൂമ - പും പുകനിറത്തിലുള്ള.

മൂര - ഖീം പൊടി; **പും** കരേക്ക
റിന്റെ നൂറിലൊരു ഭാഗം.

മൂര-മൂരേടാ - പും പൊടിമണ്ണുള്ള
സ്ഥലം; **വിം** പൊടിപുരണ്ടു്.

മൂരാ - പും പൊടി; മൂളി.

മൂര - വിം ചതിയനായ.

മൂരതാ - ഖീം ചതി; വഞ്ചന.

മൂല } **ഖീം** പൊടിമണ്ണു്;
മൂകി } പൊടി.
മൂലി }

മൂസ } **വിം** മണ്ണിന്റെ നിറ
മൂസാ } മുള്ള; കാക്കിനിറത്തി
മൂസരി } ലുള്ള; പൊടി പ
റിയ.

മുത - വിം തീർച്ചയായ; ധരിയ്ക്കു
പെട്ട.

മുതി - ഖീം പിടിയ്ക്കൽ; ദ്രവതഃ
സ്ഥിരത; ധൈര്യം; തൃപ്തി.

മുഴ - വിം സങ്കോചമോ ലജ്ജ
യോ ഇല്ലാത്ത; അഹങ്കാരി
യായ,

മുനു - ഖീം പതു.

മുലാ - ഖീം അരയണ (രണ്ടു
മുക്കാൽ).

മുലി - ഖീം എടുത്തുട്ടു്.

മുഖ്യ - പും ധൈര്യം.

മുഖാ - പും വിക്രമമായ; മിറ്റി കാ
മുഖാ - മുഖൻ; വിഷ്ണി.

മുഖഭു - വിം ശക്തിയുള്ള; തടിച്ച.

മുഖാ } പും ചതി; വഞ്ചന; തെ
മുഖാ } റിജാരണ; —ഖാനാ -
ചതി പററുക; —മുനാ - ചതി
യ്ക്കുക.

മുഖേബാജ - വിം ചതിയനായ.

മുഖേബാജി - ഖീം ചതി; വഞ്ചന.

മുഖി - ഖീം മുഖം; —മിറ്റി
മുഖാ - ധൈര്യം ക്ഷയിയ്ക്കുക.

മുഖാ - സം നഗ്നിപ്പിയ്ക്കുക; കഴ
കുക; അലക്കുക; (किसी वस्तु
से) हाथ धोना - നഷ്ടപ്പെടുക.

മുഖന } ഖീം അലക്കുകാരി.
മുഖിന }

മുഖി - പും അലക്കുകാരൻ.

മുഖി - പും ചുരുട്ടുകാൻ; കാള;
പ്രധാനി; ധനികൻ.

മുഖി - ക്രിം അടുക്കൽ; —മുഖി -
ചുരുട്ടാക്കം.

മുഖന - പും കഴുകൽ; കഴുകിയ
വെള്ളം.

മുഖാനാ - സം മേം മൂലാനാ

മുഖ് - ഖീം ഉല ഉത്തൽ; അ
നൽക്കാരം; തീയുതുന്ന
കഴൽ,

മുഖ്നാ - സം ഉല ഉത്തുക;
ശിക്ഷിയ്ക്കുക.

മ. കോ—22

മുഖ്നീ } ഖീം ഉല; തീയുതുന്ന
മുഖ്നീ } കഴൽ.

മുഖ്നാ - ഖീം അനൽക്കാരം.

മുഖ്ജ - ഖീം പരിശ്രമം; വ്യാക
ലത; പരിശ്രമം.

മുഖ്ജനാ - ഖം പരിശ്രമിയ്ക്കുക;
പരിശ്രമിയ്ക്കുക; സം ചവിട്ടി
ത്തെയ്ക്കുക.

മുഖ്താല - വിം എതെങ്കിലും പ്ര
ത്യേക വിചാരം കടന്ന കൂടി
യ; ധീരനായ; നിപുണനാ
യ; തടിച്ച; സാഹസിയായ.

മുഖ്സ - ഖീം ഭീഷണി; പ്രതാപം;
ചതി; ഭ്രമം; —മുഖ്സാനാ -
ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക; —പട്ടി -
ചതി.

മുഖ്സനാ - സം അമർത്തുക; ഭീഷണി
പ്പെടുത്തുക; അടിയ്ക്കുക.

മുഖ്സാ - പും പെരുമ്പറ; സാമ
ത്വം; ശക്തി.

മുഖ്ത - വിം കഴുകിയ; വൃത്തിയാ
യ; വെളുത്ത; പും വെളുത്ത.

മുഖ്ത - ഖീം അടി; നഷ്ടം; വിം
വെളുത്ത; —മുഖ്ത - അടി
പിടി.

മുഖ്താ - വിം വെളുത്ത; വൃത്തി
യായ.

മുഖ്താ - ഖീം വെളുപ്പ്.

ധ്യാതാ } വിം ധ്യാനിയ്ക്കുന്നവൻ.
ധ്യാനീ }

ധ്യാന - പും ശ്രദ്ധ; വിചാരം;
ചിന്ത; ധ്യാനം.

ധ്യാന - സം ധ്യാനിക്കുക; സ്മരി
ക്കുക.

ध्येय - പും ലക്ഷ്യം; ശ്രദ്ധിക്കു
ത്തക്കതു്.

ध्रुव - വിം സ്ഥിരമായ.

ध्वंस - പും നാശം.

ध्वंसक } വിം നശിപ്പിക്കുന്ന.
ध्वंसी }

ध्वज - പും } കൊടി; പതാക.
ध्वजा - स्त्री }

ध्वस्त - വിം നശിച്ച.

ന

नंगा - പും നഗ്നത; ലജ്ജ; മാനം;

—घङ्गा, मुङ्गा - നഗ്നമായ.

नङ्गा - വിം നഗ്നനായ; നിർല്ല
ജനായ; പോക്കിരിയായ.

नङ्गा - വിം നഗ്നമായ; നിർല്ലജ
നായ.

नङ्गाबुद्धा } വിം തീരെ ദരിദ്ര
नङ्गाबूचा } നായ.

नङ्गालुङ्गा - വിം തെമ്മാടിയാ.

नन्द - പും ആനന്ദം; മകൻ.

नन्दक - വിം ആനന്ദം നൽകുന്ന.

नन्दन - പും മകൻ; മേഘം; വിം
ആനന്ദം നൽകുന്ന.

नन्दित - വിം ആനന്ദിച്ച.

नन्दोई - പും ഭയ്യാസഹോദരി
യുടെ ഭർത്താവു്.

नंबर - പും നമ്പർ; സംഖ്യ;

—दार - ജമീൻദാർ; ജന്മി;

—वार - ക്രമമായി.

नंबरी - വിം നമ്പറുള്ള; പ്രസിദ്ധി
യുള്ള.

न - अव्य ഇല്ല; അല്ല; അരുതു്.

नईम - स्त्रीം എത്തൽ; സ്വർഗ്ഗം;
ലാളിക്കൽ; ഉപഹാരം.

नउआ - പും ക്ഷുരകൻ.

नककटा - വിം മൂക്കുമറിഞ്ഞ; അ
പമാനിതനായ; നാണം
കെട്ട.

नकचढ़ा - വിം മുൻകോപിയായ.

नकद - പും ധനം; റൊക്കം
പണം; —जान - ആത്മാവു്;

—दम - തനിച്ചു്.

नकदी - स्त्रीം दे० नकद

नकफूल - പും മൂക്കുത്തി.

नकव - स्त्रीം सेंघ മോഷ്ടിക്കുവാൻ
കള്ളന്മാർ ചുമരിലുണ്ടാക്കുന്ന

തൂരകം; —जून - ചുമരിന്

തൂരകം വെയ്ക്കുന്നവൻ;

—जूनी - തൂരകം വെയ്ക്കൽ.

नकवत - स्त्रीം ആപത്തു്; കഷ്ട
കാലം.

नकवेसर - स्त्रीം ചെറിയ മൂക്കുത്തി.

नकमोती - പും മൂക്കിൽ ധരിക്കുന്ന
രോദരണം.

नकुल - स्त्रीം അനുകരണം; പ
കുപ്പു്; നക്കൽ; —नवीस - പ

കപ്പു ഗുമസ്തൻ; —നവീസി - പകർത്തിയെഴുത്തു്,

നകുലി - വിം പകർത്തിയ; അനു കരിച്ച; കളവായ.

നകുശ } പും മായാപടം; രൂപ
നകുശ } രേഖ; ചിത്രം; രൂപം; ഐശ്വര്യം.

നകുശ - വിം ദേം നകുശ

നകുലേ മജ്ജഹവ - പും മതംമാററം.

നകുലീര - ഹിം മുക്കിൽനിന്നു് രക്ഷമൊലിക്കുന്ന രോഗം.

നകുസൂര - പും കൂക്കം വലി.

നകുഹത - ഹിം സുഗന്ധം.

നകുവ - ഹിം മുഖം മുട്ടുന്ന വസ്ത്രം; മുട്ടുപടം; —പോശ - മുട്ടുപടം ധരിച്ച.

നകുവസ - പും ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ.

നകുവ - പും നിഷേധം; അസ്ഥി കാരം.

നകുവന - സം നിഷേധിക്കുക; സ്ഥിരീകരിക്കാതിരിക്കുക.

നകുവാന - സം ലോഹങ്ങൾ, കല്ലു മുതലായവയിൽ കൊത്തു പണി ചെയ്യുക.

നകുവീ - ഹിം ദേം നകുവീ; —ദാർ - കൊത്തുപണിക്കാരനായ.

നകുവീന - ഹിം അനുനാസിക മായി ഉച്ചരിക്കുക; മുക്കുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുക; വളരെ ദുഃഖിയാകുക; സം വ്യാകുലപ്പെടുത്തുക.

നകുവീ - വിം പൊട്ടിക്കുന്ന; വീഴ്ത്തുന്ന; വിപരീതമായ; ഹിം വിരോധം; വിപരീതം; നഗ്നിപ്പിക്കൽ.

നകുവീ - പും സ്തുതിപാഠകൻ.

നകുവീ - വിം ദുർബ്ബലമായ.

നകുല - പും കീറി.

നകുല - ഹിം മുക്കുകയർ; —हाथ में होना - അധീനപ്പെടുക.

നകുലവ - പും അവഹേളന.

നകുലാഖാന - പും പെരുമ്പറയടിക്കുന്ന സ്ഥലം.

നകുലാഖീ - പും പെരുമ്പറയടിക്കുന്നവൻ.

നകുലാ - പും പെരുമ്പറ.

നകുലാ - പും അനുസരിക്കുന്നവൻ; അനുസരിച്ചു വേഷം കെട്ടുന്നവൻ.

നകുലീ - ഹിം അനുസരിക്കൽ; അനുസരിച്ചു വേഷം കെട്ടൽ.

നകുലാ - പും ലോഹങ്ങൾ മുതലായവയിൽ കൊത്തുപണി കൾ ചെയ്യുന്നവൻ.

നകുലാ - ഹിം ലോഹങ്ങൾ മുതലായവയിലുള്ള കൊത്തു പണി.

നകു - വിം നിണ്ട മുക്കുള്ള; ദുർഭിമാനിയായ; എല്ലാവരിൽ നിന്നും വേറിട്ടു് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന.

നക്ത - പും സന്ധ്യാസമയം ; രാത്രി.

നക്ദ് - പും ദേം നക്ദ്

നക്ര - പും മുതല.

നക്ശ - വിം വായുക്കുപ്പെട്ട ; അടയ്ക്കപ്പെടുന്നപ്പെട്ട ; ഏഴുതപ്പെട്ട.

നക്ശാ - പും ഭൂപടം ; ആകൃതി ; സ്തംഭം ; സ്ഥിതി ; രീതി ;

—നവീസ - ഭൂപടം വരയ്ക്കുന്നവൻ ; —നവീസി - ഭൂപടം വരയ്ക്കുന്ന പ്രവൃത്തി.

നക്ശീ - വിം കൊത്തുപണികൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള.

നഖ - പും നഖം ; കഷണം.

നഖ - ളീം ചിപ്പുതൂൽ ; കനം കറഞ്ഞ ചരട്.

നഖചീര - പും നായാടേണ്ട മൃഗങ്ങൾ (സിംഹം, പുലി മുതലായവ) ; നായാട് ; —गाह-നായാട് സ്ഥലം.

നഖനാ - സം ലംഘിക്കുക ; കടക്കുക ; അം കടക്കപ്പെടുക.

നഖ്യാ } പും നാജ വികാര
നഖ്യാതിജ്ഞ } ചേയ്ക്കു ; ശ്രംഗാര
ചേയ്ക്കു ; ചഞ്ചലത ; ഹാവഭാവം.

നഖ്യാരിജ്ഞ } വിം ശ്രംഗാരചേയ്ക്കു
നഖ്യാരിജ്ഞ } കാണിക്കുന്ന.

നഖ്യാരിജ്ഞ - ളീം ശ്രംഗാരചേയ്ക്കുകാണിക്കൽ.

നഖ്യാരിജ്ഞ } പും ഇത്തൽ ; മരം.

നഖ്യാരിജ്ഞ - ളീം അഹങ്കാരം.

നഖ്യാരിജ്ഞ - പും കതിരച്ചുത.

നഖ്യാരിജ്ഞ - സം നുള്ളുക ; മാത്തുക.

നഖ്യാരിജ്ഞ - പും നെടുമിനളിൽ അവിടവിടെയായി കാണാവുന്ന തോപ്പ് (oasis) ; തോട്ടം.

നഖ്യാരിജ്ഞ - പും പർവ്വതം ; മരം ; രത്നം.

നഖ്യാരിജ്ഞ - വിം തുച്ഛമായ ; സാധാരണമായ.

നഖ്യാരിജ്ഞ - പും }
നഖ്യാരിജ്ഞ - ളീം } ദേം നക്ദ്

നഖ്യാരിജ്ഞ - വിം ദേം നഖ്യാരിജ്ഞ

നഖ്യാരിജ്ഞ } പും രാഗം ; ഗീതം ; മധുര
നഖ്യാരിജ്ഞ } സ്വരം.

നഖ്യാരിജ്ഞ - ളീം പട്ടണം ; പും പട്ടണത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ.

നഖ്യാരിജ്ഞ }
നഖ്യാരിജ്ഞ } പും പെരുമ്പറ.

നഖ്യാരിജ്ഞ - ക്രിം ദേം നഖ്യാരിജ്ഞ

നഖ്യാരിജ്ഞ - പും രത്നം ; —साज-രത്നം പതിയ്ക്കുന്നവൻ.

നഖ്യാരിജ്ഞ - വിം ഉത്തമമായ.

നഖ്യാരിജ്ഞ - വിം നഗ്നമായ ; മറവില്ലാത്ത.

നഖ്യാരിജ്ഞ - പും ദേം നഖ്യാരിജ്ഞ

നഖ്യാരിജ്ഞ - സം കടക്കുക ; ഉല്ലംഘിക്കുക.

നവാനാ - **സം** കടത്തുക; ഉല്ലാസം
പ്രിയക.

നവനാ - **അം** ഗുണം വയ്ക്കുക.

നവനി - **ഖീം** ഗുണം.

നവനിയ്ക്ക് - **പും** നന്മകൻ.

നവനാ - **സം** ഗുണം ചെയ്യുക.

നവജ - **പും** നവ്വാ മരണവലി;
അന്യഗ്രഹം.

നവദീക - **കിം** അടുക്കൽ; **വിം**
അടുപ്പമുള്ള.

നവദീകീ - **ഖീം** അടുപ്പം; **വിം**
അടുപ്പമുള്ള.

നവമ - **ഖീം** കവിത; മാല
കോക്കൽ; ഏപ്പാട്.

നവര - **ഖീം** ദൃഷ്ടി; കാഴ്ചയും;
മേൽനോട്ടം; —**ബാ** - കാഴ്ച
യിൽ പെടുക; —**ബ്ദ** - കർമ്മ
മായ മേൽനോട്ടത്തിൽ തട
ങ്ങലിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള; —**ബ്ദി**;
കർമ്മമായ മേൽനോട്ട
ത്തിൽ തടങ്ങലിൽ വെക്കൽ;

—**വാ** - നവനോടുകൂടിയോ മുൻവശ
ത്തോ ചുറ്റു ഭാഗത്തോ ഉള്ള
പുറത്തോട്ടും; —**ബാ** -
തീക്ഷ്ണ ദൃഷ്ടിയുള്ള; സൂത്ര
ശാലിയായ; ധാരണാശക്തി
യുള്ള; —**സാനി** - സൂക്ഷ്മമായ
പരിശോധന.

നവരാനാ - **പും** കാഴ്ചദ്രവ്യം; ഉപ
ഹാരം; **അം** കണ്ണുപറക.

നവര - **പും** നിരീക്ഷണം; ജല
ദോഷം; —**ബ്ദ** - നിരീക്ഷ
ണം നിത്തുവാൻ പുറത്തു
മരണം; ഒരു കണ്ണാഭരണം
(തോട).

നവരാക - **ഖീം** സുകുമാരത; കോ
മളത.

നവരാ - **ഖീം** മുക്കി; മോചനം.

നവരാ - **ഖീം** കലിനത; സജ്ജ
നത.

നവരാ - **ഖീം** ഏപ്പാട്;
വ്യവസ്ഥ; കാര്യസ്ഥത.

നവരാ - **വിം** ചടച്ച; ദരിദ്രനായ.

നവരാ - **ഖീം** മേൽനോട്ടം.

നവരാ - **പും** ദൃശ്യം; കാഴ്ച; പ്രേമ
ത്തോടെ നോക്കൽ; —**ബാ** -
പ്രേമദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നോ
ക്കൽ.

നവരാ - **വിം** അടുക്കൽ; അതു
മായ.

നവരാ - **പും** കലിനത; പട്ടാള
ക്കാരൻ.

നവരാ - **ഖീം** ഉദാഹരണം.

നവരാ - **പും** സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി.

നവരാ - **പും** ജ്യോത്സ്യൻ.

നവരാ - **പും** പുറമ്പോക്കു നില്പം;
ജലദോഷം; ഹാജരാകൽ;
ഇറങ്ങൽ.

നവരാ - **പും** വെളി മരാശാരി.

നവരാ - **ഖീം** മരാശാരിപ്പണി.

നനിഹാല - പും ദേം നനസാര

നന്ഹ - വിം ചെറിയ ; എളിയ.

നനാई - ളീം അളക്കൽ ; അളക്കുവാൻ
വാനുള്ള കൂലി.

നപാക - വിം ദേം നാപാക

നപുര - പും സേവകൻ ; വ്യക്തി.

നപുര - ളീം വെറുപ്പ്.

നപുരി - ളീം ശാപം ; ഒരു ദിവസത്തെ കൂലി ; ഒരു ദിവസത്തെ കൂലിപ്പണി ; കൂലിപ്പണി ചെയ്യുന്ന ദിവസം.

നപുസ - പും ദേം നപുസ

നപുസാനിയ - ളീം സ്വന്തം ; തൻകാര്യം മാത്രം നോക്കൽ ; അഹങ്കാരം.

നപുസാനി - വിം ദേം നപുസാനി

നപു - പും ലാഭം.

നപുസ - ളീം വിശിഷ്ടത ; മേന്മ.

നപു - ളീം ഇല്ലായ്മ ; ദുരികരിയ്ക്കൽ ; വിസമ്മതം.

നപുരി - വിം വെറുക്കുന്ന ; ളീം ആവലാതി.

നപുരി - ളീം ഒരുതരം വിസിൽ അഥവാ കഴൽ.

നപുരി - വിം നല്ല ; സ്വച്ഛമായ സുന്ദരമായ.

നപുര - വിം വെറുക്കുന്നവനായ.

നപു - പും ആത്മാവ് ; പ്രാണൻ ; നിലനിൽപ്പ് ; തത്വം ; പുരുഷേന്ദ്രിയം ; കാമവാസന ;

പ്രതിപാദ്യവിഷയം ; ശ്വാസോച്ഛവാസം ; നിമിഷം ; ക്ഷണം.

നപുസാനിയ - ളീം ദേം നപുസാനിയ

നപുസാനി - വിം ആദ്ധ്യാത്മികമായ ; ലൈംഗികമായ.

നപു - ളീം യുദ്ധം ; —**ബാജുമാ** - യോദ്ധാവായ ; —**ബാഹ** - രണഭൂമി.

നപു - ളീം പച്ചക്കറി.

നപു - പും ദൈവഭൂതൻ.

നപു - സം തീരുമാനിയ്ക്കുക ; അവസാനിയ്ക്കുക.

നപു - പും തീപ്പ് ; തീരുമാനം.

നപു - ളീം നാവി.

നപു - പും ആകാശം.

നപു - വിം നനഞ്ഞ.

നപു - പും ഉപ്പ് ; —**ബദാ** - കടമ നിർവ്വഹിയ്ക്കുക ; ജലം

നപു **ബദാ** - ദുഃഖിതനെയെന്നെയും ദുഃഖിപ്പിയ്ക്കുക ;

—**ഖാന** - സഹായിയ്ക്കപ്പെടുക ; —**ഖാ** - ആശ്രിതനായ ; —**സാ** - ഉപ്പളം ;

—**ഹാ** - നന്ദിയെ ;

—**ഹാ** - നന്ദിയല്ലായ്മ ;

—**ഹാ** - നന്ദിയുള്ള ; സ്വാ

മിദയുള്ള ; —**ഹാ** -

കൃതജ്ഞത.

നമകീന - വിം ഉപ്പാമുള്ള ; ഉ
പ്പചേൻ ; ഭംഗിയുള്ള.

നമദാ - പും രോമംകൊണ്ടുള്ള
വസ്ത്രം (ബ്ലാങ്കെറ്റ്).

നമന - പും നമിക്കൽ ; കനിയൽ.

നമനാ - അം നമിക്കുക ; കനിയുക.

നമാജ - ഖീം മുഹമ്മദീയരുടെ
പ്രാർത്ഥന ; —**ഗാഹ്** - മുഹമ്മദീ
യരുടെ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലം.

നമാജി - പും നിസ്തരിയ്ക്കുന്നവൻ ;
നിസ്തരിയ്ക്കുവാനായി നിലത്തു
വിരിയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രം.

നമാനാ - സം കനിയ്ക്കുക ; താഴ്ന്നുക.

നമിത - വിം കനിഞ്ഞു ; വണ
ങ്ങിയ.

നമി - ഖീം നനവ് ; ആർദ്രത.

നമൂദാർ - വിം പ്രകടമായ ; പ്രത്യ
ക്ഷമായ.

നമൂനാ - പും മാത്രക ; സാമ്പിൾ.

നമ്ര - വിം വിനീതമായ ; വണക്ക
മുള്ള.

നമ്രതാ - ഖീം വിനയം ; താഴ്മ.

നയ - പും നീതി ; നമ്രത ; ഖീം
നദി.

നയനഗോചർ - വിം കാണാവുന്ന.

നയനപട - പും കണ്ഠപോള.

നയനാ - അം കനിയുക ; വണങ്ങുക.

നയന് - പും മഖ്ഖന വെണ്ണ.

നയശീല - വിം നീതിജ്ഞനായ.

നയാ - വിം പുതിയ ; —**നവേലാ** -

യുവാവ് ; —**പന** - നവീനത ;
പുതുവ.

നയാമ - പും വാളറ.

നര - പും മനുഷ്യൻ ; ആൺ.

നരകട - പും നരപാറ്റാതിൽപ്പെട്ട
ഭരതരം പൂപ്പ് (ഇഗ്നറ).

നരഗിട - ഖീം ഉള്ളിപോലെ
യുള്ള ഭരതരം ചെടി. ഉറുദു
കവികൾ കണ്ണുകളെ ഇ
തിന്റെ പൂവിനോട് ഉപമി
യ്ക്കാറുണ്ട് (കരിംകൂവളം).

നരദന - ഖീം ശബ്ദമുണ്ടാക്കൽ ;
ശബ്ദനം ; അലച്ചു.

നരദാ - പും നപുംസകൻ ; ഭീരു.

നരവദാ - ഖീം നമ്മദാ നദി.

നരമ - വിം മുദവായ ; മിതമായ ;
ശാന്തമായ ; സൗമ്യമായ.

നരമാ - ഖീം ഭരതരം പരുത്തി.

നരമാई - ഖീം മാർദ്ദവം ; സൗ
മ്യത.

നരമാനാ - സം മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുക ;
സൗമ്യമാക്കുക.

നരമി - ഖീം മാർദ്ദവം.

നരസിംവാ - പും ഭരതരം കൊമ്പു
വാദ്യം ; കാഹളം.

നരസീ - ക്രിം കഴിഞ്ഞ നാലാം
നാൾ ; വരുന്ന നാലാംനാൾ.

നരഹർ - പും കാൽമുട്ടിനു താഴെ
യുള്ള എല്ല.

നരാച - പും അസ്ത്രം.

നരാജ - വിം **ദേം** നാരാജ
നരാജനാ - **സം** മുഷിപ്പിക്കുക;
 ദേഷ്യപ്പെടുക.
നരിയാ - **പും** പുരമേയുന്നതിനുള്ള
 മാടോട്.
നരി - **ഈം** ഉറക്കിട്ട തോലു്;
 കഴൽ; നൂലു ചുറ്റുന്നതിന
 ുള താൽ; സൂി.
നർക്ക - **പും** നൽകൻ.
നർദ് - **ഈം** പകിടക്കുക; ചതുരം
 ഗക്കുക; —**ബാജി -** പകിട
 കളി; ചുരുക്കളി.
നർദ്ബാന - **ഈം** കോണിപ്പടി.
നർദ് - **പും** ഭാവു്.
നർബ്ദാ - **ഈം** **ദേം** നരബ്ദാ
നർദ്ന - **ഈം** **ദേം** നരദ്ന
നർമ - **പും** പരിഹാസം; നേര
 ബോക്കു്; വിനോദം; **വിം**
 ഉദ്വായം; സൗമ്യതയുള്ള.
നർമദ് - **പും** വിദ്വേഷൻ.
നർമി - **ഈം** **ദേം** നർമി
നല - **പും** കഴൽ; നാളം; ചാലു്.
നലാ - **പും** മുത്രനാളം; കഴൽ.
നലിനി - **ഈം** താമരപ്പൊയ്ക്ക.
നലി - **ഈം** ചെറിയ കഴൽ;
 തോക്കിന്റെ കഴൽ; മുട്ടുകാ
 ലിന്റെ താഴെയുള്ള ഭാഗം;
 ചെറിയ ചാലു്.
നവ - **വിം** പുതിയ; ബെതു്.
നവനാ - **അം** **ദേം** നമനാ

നവനീത - **പും** വെണ്ണ; ത്രീകുണ്ഡൻ.
നവയുവക - **പും** യുവാവു്.
നവയുവാ - **ഈം** യുവാവി.
നവയൗവനാ - **ഈം** യുവാവി.
നവരംഗ - **വിം** ഭംഗിയുള്ള; നവീ
 നീതിയിലുള്ള.
നവൽ - **വിം** പുതിയ; സുന്ദരമായ;
 യുവാവായ.
നവലാ - **ഈം** യുവാവി.
നവസര - **പും** ബെതുവരിയുള്ള
 മാല; **വിം** യുവാവായ.
നവസിഖാ - **വിം** പുതുതായി പഠിച്ച.
നവ്വ - **വിം** ബെതാമത്തെ.
നവാ - **വിം** **ദേം** നവാ; **ഈം** സം
 ഗീതം; ഗദ്യം; ജീവിക.
നവാദ് - **ഈം** വിനീതഭാവം;
 പുതുമ; **വിം** പുതിയ.
നവാജ - **വിം** (സമാസങ്ങളിൽ)
 ദയാലുവായ; സന്തോഷിപ്പി
 യ്ക്കുന്ന.
നവാജിഷ - **ഈം** ദയാലുത; കനിവു്.
നവാനാ - **സം** **ദേം** നമാനാ
നവാബ - **പും** നവാബു്; രാജപ്രതി
 നിധി; **വിം** ആഡംബരജീവി
 തം നയിക്കുന്ന; —**ജാദാ -**
 നവാബിന്റെ പുത്രൻ; പ്രഭു
 കമാരൻ.
നവാബി - **ഈം** നവാബിന്റെ ഭര
 ണം; ധനികത്വം; **വിം** ന
 വാബിനെ സംബന്ധിച്ച.

നവാലാ - പും ക്കീർ ഉരുള.

നവാസാ - പും മകളുടെ മകൻ.

നവാഹ് - സ്ത്രീം ബെതു ദിവസം കൊണ്ടു പുത്തിയാകുന്ന രാമായണപാരായണം ; സ്ത്രീം ചുറ്റുപാടുമുള്ള പ്രദേശം.

നവിഷ്ഠാ - വിം ഏഴുതപ്പെട്ട ; പും ആധാരം ; ഭാഗ്യം.

നവീസ - പും (സമാസത്തിൽ) ഗുമാസ്തൻ ; എഴുത്തുകാരൻ.

നവീസി - സ്ത്രീം എഴുത്തുപണി.

നവേദ് - സ്ത്രീം ശുഭവർത്തമാനം ; പും ക്ഷണനപത്രം.

നവേലാ - വിം പുതിയ ; യുവാവായ.

നവോദ്ദാ - സ്ത്രീം നവവിവാഹിതയായ സ്ത്രീ.

നവ്യ - വിം പുതിയ.

നവാബ - പും ദേം നവാബ

നവാബി - സ്ത്രീം ദേം നവാബി

നശനാ - അം നശിക്കുക.

നശാ - പും ഉല്ലാഭിപ്പിക്കൽ ; ലഹരി ; ലഹരിസാധനം ; ധനം, വിദ്യ മുതലായതിലുള്ള അഭിമാനം ; —പാനി - മാദകവസ്തുക്കൾ.

നശാഖ്വോ - പും ലഹരി വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവൻ.

നശീന - വിം ഇരിക്കുന്ന (തദ്ദേശം) നശീന, നശീനമുതലായ സമസ്തപദങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇതു പാടിയിട്ടുള്ളൂ).

നശീലാ - വിം ലഹരിയുള്ള ; മാദകമായ.

നശേബ - പും താഴ്ന്ന ഭൂമി ; താഴ്വ.

—വ ഫരാജ് - ഉച്ചനീചതപം.

നശോബാജ് - പും ദേം നശാഖ്വോ

നശ്തർ - പും ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യുന്നതുള്ള ആയുധം.

നശ്വ - പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തൽ ; പരക്കൽ ; ചിന്ത ; സുഗന്ധം ; ജീവിതം.

നസ - സ്ത്രീം രക്ഷക്കുഴൽ ; തെരുവു ; —നസ മേ - നാവിതോറ്റം.

നസകടാ - പും നപുംസകമാക്കപ്പെട്ട ; നപുംസകമാക്കപ്പെട്ട.

നസനാ - അം നശിക്കുക ; ഓടിപ്പോകുക.

നസബ - പും വംശം ; വംശാവലി ; —നാമാ - വംശാവലിപ്പട്ടിക.

നസബി - വിം വംശത്തെ സംബന്ധിച്ചു.

നസർ - സ്ത്രീം സഹായം ; പിന്തുടങ്ങൽ ; ഗദ്യലേഖനം ; പും കഴുകൽ.

നസരാനി - പും നസ്രാണി ; ക്രിസ്ത്യാൻ.

നസൽ - സ്ത്രീം വംശം ; വർഗ്ഗം.

നസവാർ - സ്ത്രീം നാസ മുക്കിൽ വലിക്കുന്നതുള്ള പുകയിലപ്പൊടി.

നസാനാ - അം നശിക്കുക ; സം നശിപ്പിക്കുക.

നസിനി - സ്ത്രീം കോണിപ്പടി.

നടീവ - പും ഭാഗ്യം; വിധി:

(किसीको) നടീവ होना - കിട്ടുക.

നടീവവര - വിം സൗഭാഗ്യമുള്ള.

നടീവാ - പും ദേം നടീവ

നടീമ - ളീം ഇളങ്കാരം.

നടീര - പും സഹായി; ഇശ്വരൻ.

നടീല - വിം ഞരമ്പുള്ള; ബീജശ്രദ്ധിയുള്ള; നല്ല വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട.

നടീഹത - ളീം ഉപദേശം.

നടീന - ളീം കോണിപ്പടി.

നടീവ - പും പകുപ്പ്; കോപ്പി; പഴയതിനെ റട്ടാക്കൽ.

നടീവ - പും സ്ഥാപിക്കൽ.

നടീവ - പും പൊടി; മൃഗങ്ങളുടെ മുക്കു തുളച്ചിടുന്ന കയർ; നമ്പ്രം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മരണം.

നടീവ - ളീം ദേം നടീവ

നടീവ - പും വിവാഹാവസരത്തിൽ വരണം ക്ഷേമം ചെയ്യുന്ന ഒരു ചടങ്ങ്.

നടീവ - സം പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തുക; (നകത്തിൽ) പൂട്ടുക.

നടീവ - ളീം വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ തോട്ടം.

നടീവ - ളീം നഖം മുറിക്കാനുള്ള രൊരായം.

നടീവ - വിം തോടുസംബന്ധമായ;

നടീവ - തോടുവെട്ടു ഉപയോഗിച്ചു കൃഷി ചെയ്യുന്ന നിലം.

നടീവ - ളീം തേനീച്ച.

നടീവ - ളീം കളിപ്പിക്കൽ.

നടീവ - സം കളിപ്പിക്കുക.

നടീവ - വിം അശുഭമായ.

നടീവ - പും നഖക്ഷരം.

നടീവ - പും ചക്രത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ദ്വാരം; വീടിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മുറം.

നടീവ - പും കളി.

നടീവ - അം കളിക്കുക; दूधों नहाओ पूतों फलो - (ആശിർവദം) സന്തതിയും സമ്പത്തും വർദ്ധിക്കട്ടെ.

നടീവ - വിം രാവിലെ മുതൽ ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാത്ത;

—तोड़ना - ലഘുഭക്ഷണം കഴിക്കുക; —रहना - ഉപവാസം ചെയ്യുക.

നടീവ) अव्यം ഇല്ല; അല്ല; —तो -

നടീവ) ഇല്ലെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ;

—सही - ഇല്ലെങ്കിൽ സാരമില്ല; ഇല്ലെങ്കിൽ പോകട്ടെ.

നടീവ - പും മെലിഞ്ഞ.

നടീവ - ളീം അശുഭലക്ഷണം; ഉദാസീനത.

നടീവ - സം ചാടിക്കടക്കുക.

നടീവ - അം നശിക്കുക.

നാട് - ഹിം പുല്ലുതൊട്ടി; ഉഗ
 ണ്ടെക്കു തീറ്റ ഇടുക്കൊടുക്ക
 നതിനുള്ള പാത്രം.

നാ - ഹിം ഇല്ല; അല്ല; ഉപം
 അഭാവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
 (ജैसे, നാപാക, നാഹക).

നാഇന - ഹിം ക്ഷരക സ്ത്രീ.

നാई - ഹിം ഉല്പാദനം; ക്രിം
 പോലെ; ഉല്പാദനം.

നാई - പും ക്ഷരകൻ.

നാക - പ്രം നാമങ്ങളെ വിശേഷ
 ണങ്ങളാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യയം;
 (ജैसे, ദർദ്ദനാക); ഹിം മുക്കം;
 മാനം; പും സ്വർഗ്ഗം;
 —കടനാ - മാനഹാനി നേരി
 ടുക; —മേ ദമ करना - ബുദ്ധി
 മടിക്കുക; —രഗദനാ - അപേ
 ക്ഷിക്കുക; —സികോദനാ -
 വെറുപ്പാണിയുക.

നാകു - പും മുക്കപഴുപ്പ്.

നാകുദരി - ഹിം അനാരോഗ്യം.

നാകസ - വിം നിസ്സാരമായ;
 ഉച്ഛമായ.

നാകാ - പും വഴിയുടെ അറ്റം
 അഥവാ ആരംഭം; പ്രവേശ
 ദ്വാരം; ചുരുക്കം; സൂചി
 യുടെ ദ്വാരം; —കടനാ -
 മാറ്റി നിരോധം ചെയ്യുക.

നാകാബ്ദി - ഹിം മാറ്റിനിരോധം.

നാകാര - വിം ഉപയോഗമില്ലാത്ത.

നാകില - വിം പകർത്തുന്നു; അനു
 കരിയ്ക്കുന്നവനായ.

നാകിലാ - പും ചരിത്രം; കെട്ടു
 കഥ.

നാകിസ - വിം ചീത്തയായ; നൂന
 തയുള്ള; അപൂർണ്ണമായ.

നാകൂസ - പും ശംഖ്.

നാകുദാ - പും പാറാവുകാരൻ;
 ചുരുക്കം പിരിയുന്ന ഉദ്യോഗ
 സ്ഥൻ; വിം ദ്വാരമുള്ള.

നാകുബ്ദി - ഹിം ദേം നാകാബ്ദി

നാഖനാ - സം നശിപ്പിക്കുക;
 വീഴ്ത്തുക; ഉല്ലാസിക്കുക.

നാഖുദാ - പും തോണിക്കാരൻ.

നാഖുനഗീര - പും ദേം നഹരനി

നാഖുനാ - പും കണ്ണിന്റെ വെള്ള
 മിഴിയിൽ ചുവന്ന പാടപോ
 ലെയുണ്ടാകുന്ന ഒരു രോഗം.

നാഖുദ - വിം സന്തോഷമില്ലാത്ത;
 ദേഹാശ്വമുള്ള.

നാഖുദി - ഹിം അപ്രസന്നത.

നാഖുന - പും നഖം; അകൽ കേ
 നാഖുന ലേനാ - ബുദ്ധിപൂർവ്വം
 പ്രവർത്തിക്കുക.

നാഗ - പും പാമ്പ്; നാകം (ഒരു
 ധാതു); വെററില.

നാഗഫനി - ഹിം വിഷമുള്ള ഒരു
 തരം മുറുച്ചെടി; മുറുക്കുള്ളി.

നാഗവേല - ഹിം വെററില
 കൊടി.

നാഗര - വിം നഗരത്തിൽ താമസിക്കുന്ന; നഗരത്തെ സംബന്ധിച്ച; **പും** നഗരവാസി; സമത്മൻ; ഗുജറാത്തി ബ്രാഹ്മണരിൽ ഒരു വർഗ്ഗം.

നാഗരതാ - ളീം നാഗരികത; പെരുതരപം; ചതുരത.

നാഗരമോദാ - പും മുത്തങ്ങ.

നാഗരിക - വിം നഗരസംബന്ധമായ; നഗരത്തിൽ വസിക്കുന്ന; **പും** പെരുതൻ.

നാഗരികതാ - ളീം പെരുതരപം.

നാഗരി - ളീം നഗരത്തിൽ വസിക്കുന്ന സ്ത്രീ; സമത്മം; സംസ്കൃത ലിപി.

നാഗവളി - ളീം വെററിലക്കൊടി.

നാഗവാര - വിം അസഹ്യമായ; അപ്രിയമായ; ദഹിക്കാത്ത.

നാഗഹീ - ക്രിം പെട്ടെന്ന്.

നാഗഹാനി - വിം യാദൃച്ഛികമായ.

നാഗാ - പും അവധൂതൻ.

നാഗാ - പും മുടക്കം.

നാഗാഹ - ക്രിം യാദൃച്ഛികമായി.

നാഗുജീര - വിം അത്യാവശ്യമായ; ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത.

നാഗിന - ളീം സപ്പിണി.

നാഗോദ് - പും മാർദ്ദ.

നാച - പും നൃത്തം; —കൂദ് - ചാട്ടവും കളിയും; വിനോദം;

—घर या महल - നൃത്തശാല;

—रंग - നൃത്തവിനോദാദികൾ; ഉത്സവം; —**നചാനാ -** ഇഷ്ടം പോലെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക; नःखिः, नःखिः.

നാചനാ - ളം നൃത്തം ചെയ്യുക.

നാചാക - വിം രോഗിയായ; ആനന്ദമില്ലാത്ത.

നാചാര - വിം വിവശനായ; നിശ്ചിതമായില്ലാത്ത; ശോഷിച്ചു.

നാചാരി - ളീം ദേം ലാചാരി

നാചീജ - വിം ഉച്ഛമായ; നിസ്സാരമായ; കൊള്ളുതാത്ത.

നാജ - പും ധാന്യം; ഭക്ഷണസാധനം.

നാജ - പും യുവതീയവാക്കന്മാർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ആകർഷിക്കുന്നതിന്നു ചെയ്യുന്ന ശൃംഗാരചേഷ്ട; അഹംഭാവം; നാട്യം; —**നഖര** - കൊഞ്ചിക്കളി; —**बालिश** - ചെറിയതലയണ.

നാജിനി - ളീം സുന്ദരി.

നാജിരീന } **പും** കാണികൾ;
നാജിരീന } അഭ്യന്തരാക്കൾ.

നാജി - വിം അഭിമാനിയായ.

നാജായജ - വിം നിയമവിരുദ്ധമായ; അനാചിതമായ.

നാജിമ - പും കാൽപ്പന്തൻ; വ്യവസ്ഥാപകൻ; കവി; ഭരണാധികാരി.

നാജിര - പും നിരീക്ഷകൻ ;
ഹെഡ്ക്ലിക്ക് ; വേഗ്യകളുടെ
രല്ലാളി.

നാജിരാ - പും കാണുന്നതിനുള്ള
ശക്തി ; കണ്ണു ; ക്രിം പരി
ച്ചിട്ട്.

നാജിര - വിം വീഴുന്ന ; താഴോട്ടു
വരുന്ന.

നാജിര - പും സങ്കട ആപത്തു്.

നാജിശ - ഖീം അഹങ്കരിയ്ക്കൽ ;
വികാരദാഹകാണിയ്ക്കൽ.

നാ-ജിന്സ് - വിം നാമ്പുചാലിച്ചിൻ
പ്പെട്ട ; നാമ്പിപ്പിടുന്ന ;
കൊള്ളരുതാത്ത.

നാജുക - വിം കോമളമായ ; സൂക്ഷ്മ
മായ ; മെലിഞ്ഞ ; ആപലു
രമായ ; —ദിമാഗ - സഹന
ശക്തിയില്ലാത്ത ; —മിജാജ -
നാലുപദാർഥമുള്ള ; സഹന
ശക്തിയില്ലാത്ത.

നാജുകീ - ഖീം കോമളത ; മാർദ്ദവം.

നാജുബ - വിം മഹാ വിക്രമമായ ;
വിരൂപമായ.

നാടകീ - പും നാടകക്കാരൻ ;
നടൻ.

നാടകീയ - വിം നാടകസംബന്ധ
മായ.

നാടന - ഖം വാക്കുതെറ്റി നട
ക്കുക ; പറഞ്ഞപോലെ ചെ
യ്യാൻ വിസമ്മതിയ്ക്കുക ; സം

നിഷേധിയ്ക്കുക ; സ്വീകരിയ്ക്കാ
തിരിയ്ക്കുക.

നാടാ - വിം പൊക്കം കുറഞ്ഞ ;
കുറിയ.

നാടിക - ഖീം നാമ്പുവുള്ള ഒരു
തരം ചെറിയ നാടകം.

നാട്യ - പും നടനം ; അഭിനയം ;
ഗുണസംഗീതവാദ്യാദികൾ.

നാട - പും നാശം ; അഭാവം.

നാടന - സം നശിപ്പിയ്ക്കുക ; ഖം
നശിയ്ക്കുക.

നാട - പും അനന്തരാവകാശിയി
ല്ലാത്തവൻ.

നാടു - ഖീം കഴുത്തു്.

നാടാ - പും സ്ത്രീകൾ അരയിൽ
കെട്ടുന്ന നാട.

നാട്രിയാ - പും വൈദ്യൻ ; നാഡി
പരീക്ഷകൻ.

നാട്രി - ഖീം നാഡി ; രക്തക്കുഴൽ ;
—മുടല - വിഷുരേഖ.

നാത - പും ബന്ധു ; ബന്ധം.

നാതരാശ - വിം കടയാത്ത ; മിന്ന
വെട്ടുന്നവൻ ; അപരിഷ്ക
തമായ.

നാതവ്വ് - വിം ദുബ്ബലമായ.

നാതവാനി - ഖീം അശക്ത.

നാതാ - പും ബന്ധം ; ചാർച്ച.

നാതിക - പും വാക്യപാടവം.

നാതിന - ഖീം മകളുടെ മകൾ.

നാതി - പും മകളുടെ മകൻ.

നാതെ - ക്രിം സംബന്ധമായി; കാ
രണമായി; —ദാർ - ബന്ധ
വായ; ചാർച്ചയുള്ള; —ദാരി -
ബന്ധുത്വം.

നാഥനാ - സം കാള, പശു മുതലാ
യ മൃഗങ്ങളുടെ മുക്കു തുളച്ച
കയറിടുക; മാല കോക്കുക;
പിൻചെയ്യുക.

നാദനാ - സം ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക;
മുഴക്കുക; അം ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക;
മുഴക്കുക.

നാദാന - വിം അറിവില്ലാത്ത;
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത; മുൻപറയ.

നാദാനി - ഹിം അറിവില്ലായ്മ;
ബുദ്ധിയില്ലായ്മ; മൂഢത.

നാദാർ - വിം നിർവ്വനമായ.

നാദാരി - ഹിം ദാരിദ്ര്യം.

നാദിമ - വിം ലജ്ജിതനായ.

നാദിയാ - പും ഭിക്ഷുക്കൾ കൂടെ
കൊണ്ടുനടക്കുന്ന കാള.

നാദിർ - വിം അതുതകരമായ;
നിമഗ്നനായ.

നാദിർശാഹി - ഹിം നാദിഷാവിന്റെ
തുപോലെയുള്ള ദുർഭരണം.

നാദിരി - ഹിം ഒരുതരം കപ്പായം;
ദുർഭരണം.

നാദിഹ്ന്ദ് - വിം പണം വേഗം മട
ക്കിക്കൊടുക്കാത്ത.

നാദിഹ്ന്ദി - ഹിം പണം വേഗം
മടക്കി കൊടുക്കാതിരിപ്പാൻ
ഭഴികഴിവു പറയൽ.

നാദി - വിം ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന.

നാദിദാ - വിം കാണാത്ത.

നാദുസ്ത - വിം അനാചിതമായ;
ശരിയല്ലാത്ത.

നാഥനാ - സം നകത്തിൽ പുട്ടുക;
തൂടങ്ങുക; കോക്കുക; ചേക്കുക.

നാന - ഹിം റൊട്ടി; ചപ്പാത്തി.

നാനഖ്താദ് - ഹിം ഒരുതരം മി
ട്ടായി.

നാനവാദ് - പും റൊട്ടിയുണ്ടാക്കി
വില്ക്കുന്നവൻ.

നാനാ - പും അമ്മയുടെ അച്ഛൻ;
ഒരുതരം ചെടി (ഇതിന്റെ
ഇല ചമ്മന്തി അർത്ഥം ഉ
പയോഗിക്കുന്നു); വിം പല;
അനേകം; സം നമിക്കുക;
എറിയുക.

നാനിഹാൽ - പും മുത്തച്ഛന്റെ വീട്.

നാനി - ഹിം അമ്മയുടെ അമ്മ;
—യാദ് അനാ, സർ ജാനാ -
കഴക്കുക; ബുദ്ധിമുട്ടുക.

നാനുക് - പും നിഷേധം.

നാഹ് - വിം ചെറിയ; കറം
കറഞ്ഞ.

നാപ - ഹിം അളവു; അളവുകോൽ.

നാപജോഖ് } ഹിം അളക്കൽ; തു
നാപതോഖ് } കൽ.

നാപനാ - സം അളക്കുക; തിട്ടപ്പെ
ടുത്തുക; സിർ നാപനാ - കഴുത്തു
വെട്ടുക.

നാപിത - പും ക്ഷരകൻ.

നാപൈദാ - വിം ജനിക്കാത്ത ; നശിച്ചു ; അപ്രാപ്യമായ.

നാക - ഹിം പൊക്കിൾ ; നാഭി.

നാകരജാമ - വിം പരിണാമം ചിത്തമായ ; കൊള്ളരുതാത്ത.

നാകാ - പും കസ്തുരിമൃഗത്തിന്റെ കസ്തുരിപ്പുഞ്ചി ; വിം ലാഭമുള്ള.

നാഭദാന - പും അഴുക്കുവെള്ളമൊഴുകുന്ന ചാൽ ; ഓട.

നാഭലദ് - വിം മുഖനായ ; അപരിചിതനായ.

നാഭാലിംഗ - വിം പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത.

നാഭീനാ - വിം അസ്ഥനായ.

നാഭൂദ് - വിം നശിച്ചു ; നാശമുള്ള.

നാഭി - ഹിം നാഭി.

നാമജൂർ - വിം അസഹിക്കാത്തതായ ; സമ്മതമില്ലാത്ത.

നാമജൂരി - ഹിം അസഹിക്കാരം ; വിസമ്മതം.

നാമ - പും പേര് ; കീർത്തി ;

—ലേനാ - പേർ പറയുക ;

സ്മരിക്കുക ; പ്രസ്താവിക്കുക ;

—കമാനാ - പേരു സമ്പാദിക്കുക ;

—ധരനാ - കറപ്പെടുത്തുക ;

—ബികനാ - പ്രസിദ്ധമാക്കുക ;

—അവരയാവര - പ്രസിദ്ധനായ ;

—ജുദ് - പ്രത്യേകമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട ;

പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ;

—ദാർ - പേരു

കേട്ടു ; —ധാമ - പേരും മേൽ

വിചാസവും ; —വരി -

പ്രസിദ്ധി ; കീർത്തി ; —ലേവാ -

പേരുപറയുന്നവൻ ; പേരു

സ്മരിക്കുന്നവൻ ; അനന്തരാവ

കാശി ; —ദൃഷ്ട - നാമാവ

ശേഷമായ ; നശിച്ചു ; മരിച്ചു.

നാമക - വിം പേരായ.

നാമ-നിശാൻ } പും പേരും അട

നാമോനിശാൻ } യാളവും ; പേ

നാമ വ നിശാൻ } രും മേൽവിചാ

സവും.

നാമാ - പും കത്തു ; (അധികാര)

പത്രം ; —നിഗാർ - പത്ര ലേഖ

കൻ (റിപ്പോർട്ടർ).

നാ-മാലുസ - വിം അറിയാത്ത ;

അപരിചിതമായ.

നാമീ - വിം പേരുകേട്ട ; പ്രസിദ്ധ

പ്പെട്ട ; —ഗാമീ - വളരെ

പ്രസിദ്ധനായ.

നാമൂസ - ഹിം മാനം ; സൽപ്പേരും ;

പാതിവ്രത്യം ; നാണം.

നാമൂസി - ഹിം അപമാനം ;

ദുഷ്ടേരും ; നാണക്കേടും.

നാമേഖുദാ - अव्यം ഇതഗ്രന്ഥൻ

ആപത്തിൽനിന്നും രക്ഷി

ക്കപ്പെട്ട.

നാമ്നാ - വിം പേരുള്ള.

നായ - ഹിം വേണം.

നായക - പും നേതാവ്.

നായന - പും നാഭനു ക്ഷരകസ്തി.

നായക - വിം സഹായകൻ ; പ്രതി
നിധി.

നായകത്വം } ധീം പ്രതിനിധിത്വം.
നായകി }

നായക - വിം ദുർല്ലഭമായ ;
വളരെ വിശേഷപ്പെട്ട.

നാർഗ - പും } മധുരനാരങ്ങ ; മധു
നാർഗി - ധീം } രനാരകം.

നാർജി - ധീം നാരങ്ങയുടെനിറ
ത്തിലുള്ള ; മഞ്ഞ.

നാർ - പും തോട്ടം ; കയറ് (വക്ക) ;
അരയിൽ കെട്ടുന്ന നാട ; ധീം
കഴുത്തു ; അഗ്നി.

നാർകി - വിം പാപിയായ.

നാർനാ - സം അടിത്തട്ടു കാണുക.

നാർവാ - വിം അനചിതമായ ;
നിയമവിരുദ്ധമായ ; നടപ്പി
ലില്ലാത്ത ; നിരാശനായ.

നാർസാ - വിം ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തിൽ
എത്താൻ കഴിയാത്ത.

നാർ - പും നാട ; വലിയ ശബ്ദം ;
വിജയധ്വനി.

നാർജ - വിം അപ്രസന്നനായ ;
ശുദ്ധനായ.

നാർജി } ധീം അപ്രസന്നത ;
നാർജി } ദേഷ്യം.

നാർകി } പും നാളികേരം.
നാർകി }

നാർകി - ധീം ചിരട്ട ; ചിരട്ട
കൊണ്ടുള്ള ഇക്ക.

നാരി - ധീം സ്ത്രീ ; നാഡി ; കാവു
ചാൽ.

നാർ - പും പേൻ.

നാർ - ധീം നാളം ; തണ്ടു ;
തോട്ടം ; കഴലു ; പും ലാടം ;
പൊക്കിരിക്കൊടി ; —ബ്ദ -
ലാടം തറയ്ക്കുന്നവൻ ;
—ബ്ദി - ലാടം തറയ്ക്കൽ.

നാർകി - ധീം ഒരുതരം തുറന്ന
പല്ലക്കു.

നാർ - വിം കരയുന്ന ; കരഞ്ഞു
കൊണ്ടു തുറന്നതിന്റെ ;

നാർ - പും തോട്ടം ; നാട ;
കരഞ്ഞപേക്ഷിയ്ക്കൽ ; കച്ച
പ്പാട്ടം ; —ഖീച്ചനാ - ദീർഘ
ശ്വാസം വിടുക.

നാർകി - ധീം ചെറിയ തണ്ടു ;
ചെറിയ തോട്ടം.

നാർകി - ധീം കേസു ; അന്യായം ;
ആവലാതി.

നാർകി - വിം കേസു സംബന്ധ
മായ ;

നാർകി - ധീം ചെറിയതോട്ടം ;
നാഡി ; രക്ഷക്കുഴൽ.

നാർകി - വിം കൂട്ടാക്കാത്ത.

നാവ - ധീം തോണി ; വള്ളം ;
—വാർ - തോണിക്കടവു.

നാവക - പും ഒരുതരം ചെറിയ
അമ്പ്രം ; നാവികൻ ; തേനീച്ച
യുടെ വിഷക്കൊമ്പു.

നവകൃത - വിം സമയോചിതമല്ലാത്ത ; തമസം.
നവനാ - സം വളയ്ക്കുക ; കനിയ്ക്കുക ; പ്രവേശിപ്പിയ്ക്കുക.
നാവര - ളീം തോണി ; ഒരുതരം തോണികളി.
നാവിക - പും വഞ്ചിക്കാരൻ.
നാശ - പും നാശം ; ഹാനി ; ളീം ഉതഗരിരം ; നാശം.
നാശപാതീ - ളീം ഒരുതരം പേരക്ക.
നാശവാൻ - വിം നശപരമായ.
നാശ്താ - പും ലഘുഭക്ഷണം.
നാസ - ളീം പുക്കയിലപ്പൊടി ; നാസികാ മുണ്ണ് — **ദാന -** പൊടിപ്പി.
നാസാ - വിം അനാചിതമായ.
നാസപാൽ - പും പച്ച മാതളംകായുടെ തോട്ട്.
നാസഹ - വിം ഉപദേശിയ്ക്കുന്ന.
നാസാ - ളീം മുക്കു ; മുക്കിലെ ഭാഗം.
നാ-സാ - വിം വിരുദ്ധമായ ; ഉപയുക്തമില്ലാത്ത ; രോഗിയായ.
നാസിഖ - പും എഴുതുന്നവൻ ; റദ്ദ് ചെയ്യുന്നവൻ.
നാസिर - വിം ഗദ്യമെഴുതുന്ന ; സഹായിയ്ക്കുന്ന.
നാസൂർ - പും ആഴമുള്ള വ്രണം ; കാൻസർ.
നാസ്തിക - പും നിരീശ്വരവാദി.

നാഹ്ജാർ - വിം ദുസ്സംഭാവിയാലായ ; നീചനായ.
നാഹക - ക്രിം വൃത്ഥമായി ; നിഷ്പ്രയോജനമായി ; അകാരണമായി ; കാഷ്ടിപ്പാടാ.
നാഹനൂഹ - ളീം നിഷേധ ശബ്ദം ; നിഷേധം.
നാഹർ - പും സിംഹം ; വ്യാപ്രം ; ഒരുതരം പൂഷ്പം.
നാഹീ - अव्यം ഇല്ല ; അല്ല.
നിദക - വിം നിന്ദിക്കുന്ന.
നിദനാ - സം നിന്ദിയ്ക്കുക.
നിദനീയ - വിം നിന്ദിക്കത്തക്ക.
നിദരനാ - സം **देം** നിദനാ
നിദാ - ളീം നിന്ദിയ്ക്കൽ ; ദുഷിയ്ക്കൽ.
നിദാई - ളീം പുല്ലുപറി.
നിദാസാ - വിം ഉറക്കം വരുന്ന.
നിദിത - വിം നിന്ദിയ്ക്കപ്പെട്ട.
നിദിയാ - ളീം ഉറക്കം ; മയക്കം.
നിന്ദ - വിം നിന്ദിയ്ക്കത്തക്ക.
നിവ - ളീം വേപ്പമരം.
നിവ് - പും ചെറുനാരങ്ങ.
നിഅർ - ക്രിം അടുക്കൽ ; **വിം** തുല്യമായ.
നിഅരാനാ - സം അടുത്താക്കുക ; **अം** അടുത്തുചെല്ലുക ; അടുത്തെത്തുക.
നിഅന - പും അവസാനം ; अव्यം അവസാനത്തിൽ.
നിഅമത - ളീം ദുർല്ലഭമായ വസ്തു.

നികട - ക്രിം അടുക്കൽ ; വിം അടുത്തുള്ള.

നികടസ്ഥ - വിം അടുത്തുള്ള.

നികമ്മാ - വിം ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത ; ഉപയോഗമില്ലാത്ത ; പ്രവൃത്തി ചെയ്യാത്ത.

നികര - പും കൂട്ടം ; സമൂഹം.

നികലനാ - അം പുറത്തുവരിക ; പുറപ്പെടുക ; പ്രത്യക്ഷമാകുക ; ഉദിക്കുക ; തെളിയുക ; കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുക ; കഴിഞ്ഞുപോകുക.

നികലവാനാ } സം പുറത്താക്കി
നികലാനാ } യ്ക്കുക.

നികപ - പും ചാണ ; ഉരകല്ല.

നികാർ - ളീം സുന്ദരത ; ശ്രേഷ്ഠത ; വിശിഷ്ടത ; പും കൂട്ടം ; വീട്.

നികാജ - വിം പ്രാബല്യമില്ലായ്മ.

നികാനാ - സം കള പഠിക്കുക.

നികാമ - വിം ദേം നിക്സമാ ; ക്രിം വൃതമായി.

നികായ - പും കൂട്ടം ; കൂമ്പാരം ; വീട് ; ഇഗമപരൻ.

നികാല - പും ഉപായം ; അടവ് ; പുറപ്പെടൽ.

നികാലന - ളീം പുറത്തെടുക്കൽ ; പുറത്താക്കൽ.

നികാലനാ - സം പുറത്തെടുക്കുക ; പുറത്താക്കുക ; കണ്ടുപിടിക്കുക ; വ്യക്തമാക്കുക ; പുറപ്പെടുവിക്കുക.

നികാലാ - പും പുറത്താക്കൽ ; ബഹിഷ്കരണം.

നികാസ - പും പുറപ്പെടൽ ; പുറത്താക്കൽ ; വാതിൽ ; മൈതാനം ; ഉപായം ; ആദായ മാർഗ്ഗം.

നികാശി - ളീം പുറപ്പെടൽ ; ലാഭം ; വരവ് ; കയറുമതി ; വില്പന ; ചുങ്കം ; രക്ഷാമാർഗ്ഗം ; നിരക്ക.

നികാഹ - പും മുഹമ്മദീയ ചടങ്ങു പ്രകാരമുള്ള വിവാഹം ; —പട്ടാനാ - വിവാഹം ചെയ്യുക.

നികിയാനാ - സം നുള്ളി എടുക്കുക ; മാന്തിപ്പെടുത്തുക ; പഠിക്കുക.

നിക്സ - പും വള്ളിക്കുടിൽ.

നിക്സ - വിം തരംതാഴ്ന്ന.

നികേതന - പും വീട് ; സ്ഥാനം.

നികിസ - വിം എറിഞ്ഞ ; ഉപേക്ഷിച്ചു ; നിരസിച്ചുപെട്ടു.

നിഖംഗ - പും ദേം നിഖംഗ

നിഖണ്ഡ - വിം നിഷ്കരമായ.

നിഖണ്ഡ - വിം ജോലിയില്ലാതെ അലയുന്ന ; മടിയനായ.

നിഖരനാ - അം നിർമ്മലമാകുക ; നിറം തെളിയുക.

നിഖരവാണാ - സം നിർമ്മലമാക്കുക ; നിറം തെളിയിപ്പിക്കുക.

നിഖരി - ഖീം നെയ്യ് ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഭക്ഷണം.

നിഖര - പും നിർമ്മലത ; സ്വച്ഛത ; അലങ്കാരം.

നിഖാരനാ - സം വൃത്തിയാക്കുക ; പരിശുദ്ധമാക്കുക.

നിഖാലിസ - വിം ശുദ്ധമായ ; കലപ്പില്ലാത്ത.

നിഖില - വിം എല്ലാം.

നിഖോട - വിം ദോഷമില്ലാത്ത ; ശുദ്ധമായ ; നിർമ്മലമായ ; ക്രിം സങ്കോചം കൂടാതെ ; നിർമ്മലമായി.

നിഗ്ദനാ - സം കോസടി തുറന്നുക.

നിഗദ് - ഖീം ആനശൃംഗം.

നിഗരീ - പും മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നവൻ ; ദൃഷ്ടിവെയ്ക്കുന്നവൻ.

നിഗരാനി - ഖീം മേൽനോട്ടം.

നിഗര - വിം കനം കുറഞ്ഞ.

നിഗലനാ - സം വിഴുങ്ങുക.

നിഗഹ - ഖീം ദേം നിഗാഹ ; —ബാന - സംരക്ഷകൻ ; മേൽനോട്ടക്കാരൻ ; —ബാനീ - മേൽനോട്ടം ; സംരക്ഷണം.

നിഗാ - പും ചിത്രം ; പ്രതീകം ; വിഗ്രഹം ; വിം ചിത്രകാരനായ ; —ഖാനാ - ചിത്രശാല.

നിഗാലി - ഖീം ഇക്കയുടെ കഴൽ.

നിഗാഹ - ഖീം ദൃഷ്ടി ; നോട്ടം ; ശ്രദ്ധ.

നിഗുനീ - വിം നിർഗുണമായ.

നിഗുദ് - വിം ഗോപ്യമായ.

നിഗോദ് - വിം ഭാഗ്യംകെട്ട ; ദുഷ്ടനായ ; നീചനായ.

നിഗ്രഹ - പും തടയൽ ; അടക്കൽ ; പീഡിപ്പിക്കൽ ; അതിർ.

നിബ്ദു - പും നിഖണ്ടു ; ശബ്ദകോശം.

നിബടനാ - ങം കറയുക.

നിബരബട - വിം വീടുംകടിയുമില്ലാത്ത ; നിർബലനായ.

നിബരാ - വിം വീടില്ലാത്ത ; നീചനായ ; തെങ്ങിയായ.

നിചയ - പും സമൂഹം ; നിശ്ചയം.

നിചലാ - വിം താഴെയുള്ള ; ശാന്തമായ ; സ്ഥിരമായ.

നിചാഇ - ഖീം താഴ്ച ; നീചത.

നിചാന - ഖീം താഴ്ച ; ചരിവ്.

നിചുടനാ - ങം പിഴിയുക ; പിഴിയപ്പെടുക ; നെക്കി രസം എടുക്കപ്പെടുക.

നിചോദ് - പും സാരം ; രസം ; ചാറ് ; സത്തു ; സാരാംശം.

നിചോടനാ - സം പിഴിഞ്ഞു ചാരെടുക്കുക ; പിഴിയുക.

നിചോല - പും സ്ത്രീകൾ പുതയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രം ; മൂടുപടം ; ഉത്തരീയം.

നിചോഹ് - വിം താഴോട്ടു കനിഞ്ഞു ; കനിച്ചു.

നിഘണ്ട - പും വിജനസ്ഥലം.

നിള - വിം കപടമില്ലാത്ത.

വിളാവര - ളീം അപ്പുണഃ ;

ത്യാഗഃ ; അപ്പിതൽ ;

—ഹോന - അപ്പിതൽപ്പെടുക ;

—കരണ - അപ്പിതൽ.

നിളോഹ) വിം സ്നേഹമില്ലാത്ത ;

നിളോഹി) ദയയില്ലാത്ത.

നിജ - വിം തന്റെ ; സ്വന്തമായ ;

പ്രത്യേകമായ ; യഥാർത്ഥ

മായ.

നിജാ - പും വഴക്കം.

നിജാമ - പും ഏപ്പാട് ; ക്രമം ;

മത്തുകൊണ്ടോ രത്നം കൊ

ണ്ടോ ഉള്ള മാല ; അടി

സ്ഥാനം.

നിജാമത - ളീം दे० नजामत

നിജ - വിം സ്വന്തമായ ; വ്യക്തി

പരമായ.

നിജരണ - ളം കൊഴിയുക ; പൊ

ഴിയുക ; സാരരഹിതമാകുക ;

കററക്കാരനല്ലെന്നു തെളിയി

യുക.

നിജ്ഞാന - ളം പ്രജ്ഞാനം ; നോ

ക്കുക ; ഒളിഞ്ഞുനോക്കുക.

നിജ്ഞാത - സം പിടിച്ചു പറയുക ;

തട്ടിപ്പറിയുക.

നിജ്ഞാ) വിം പ്രവൃത്തിയില്ലായ്മ ;

നിജ്ഞാ) തൊഴിലില്ലാത്ത.

നിജാല - പും പ്രവൃത്തിയില്ലായ്മ

സമയം ; ജോലിയില്ലായ്മ.

നിമുര - വിം നിഷ്കരമായ.

നിമുരാई - ളീം നിഷ്കരത ; കൂരത.

നിമുര - പും ചിത്തസ്ഥലം.

നിമുര - വിം പേടിയില്ലാത്ത ;

സാഹസിയായ.

നിമുല - വിം ക്ഷീണിച്ചു ; ശക്തി

യില്ലാത്ത ; ഉത്സാഹമില്ലാത്ത.

നിമുല - പും (സ്ത്രീകളുടെ) അരക്കെ

ട്ടിന്റെ പിൻഭാഗം ; മല

വാരം ; തോൾ ; തീരം.

നിമ - अव्य० നിത്യവും.

നിമിത - വിം വളരെ അധികമായ ;

ഏറെവും ; തീരെ.

നിമിത - ളം ഉയരുക ; ഉയറി

ത്തെയ്യുക.

നിമിത - പും ഉയറിത്തെയ്യിനെ

വെള്ളം ; ഉയരൽ.

നിമിത - സം ഉയറിത്തെയ്യി

യ്ക്കുക.

നിമിത - വിം ദയയില്ലാത്ത.

നിമിത - സം നിരാഭിമുഖ്യം ;

അപമാനിയ്ക്കുക.

നിമിത - പും ഉദാഹരണം ;

ചിഹ്നം.

നിമിത - സം കത്തിയ്ക്കുക.

നിമിത - പും വേനൽക്കാലം ;

മൃദ് ; വെയിൽ ; —കര -

സൂര്യൻ.

നിമിത - പും കാരണം ; രോഗമറി

യൽ ; अव्य० ഒടുവിൽ.

നിമിശ - പു. ശാസനം; അടുപ്പം;
ആജ്ഞ.

നിമിശ - വി. ഉറങ്ങുന്നു.

നിമിശ - വി. ഉറങ്ങിയ.

നിമിശ - ക്രി. യു. സി. കാലം;
നിമിശമായി.

നിമിശ - പു. നാശം; മരണം;
വി. നിമിശനായ.

നിമിശി - വി. നിമിശനായ.

നിമിശ - പു. ആശ്രയം; നിമിശ;
ഇരിപ്പിടം.

നിമിശ - വി. വേറിട്ട; പ്രത്യേക
തയുള്ള.

നിമിശ - പു. ശബ്ദം.

നിമിശ - പു. അവസാനം; ക്രി.
ഭട്ടവീൽ; വി. അങ്ങേ അറ
ത്തുള്ള; ചീത്തയായ.

നിമിശ - പു. മുട്ട.

നിമിശ - വി. വേറിട്ട; ഭിന്നമായ.

നിമിശ - പു. വായുണ്ണ.

നിമിശ - സ. താഴ്ന്നു; കനിയ്ക്കുക.

നിമിശ - പു. മുത്തുക്കുഞ്ചൻ വീട്.

നിമിശ - വി. കയ്യും കാലുമൊടി
ത്തെ; ഉപയോഗമില്ലാത്ത.

നിമിശ - അ. ഉണ്ടാക്കുക; മുള
യ്ക്കുക; വളയ്ക്കുക; പുഷ്പിപ്പെ
ടുക.

നിമിശ - അ. തീരെ; കേവലം.

നിമിശ - അ. നിമിശ

നിമിശ - സ. നിമിശ

നിമിശ - പു. നിമിശ

നിമിശ - പു. വീഴ്ച; പതനം; നാ
ശം; മരണം; വി. ഇലയി
ല്ലാത്ത.

നിമിശ - പു. വീഴ്ത്തൽ.

നിമിശ - വി. വീഴ്ത്തൽ; കൊല്ല
ൽ; ഇലയില്ലാത്ത.

നിമിശ - പു. കളം; വെള്ളത്തൊട്ടി.

നിമിശ - സ. അമർത്തുക; കയ്യ
പ്പെടുത്തുക.

നിമിശ } വി. പുതുമില്ലാത്ത.

നിമിശ - അ. ഉള്ളത്തു കയറുക;
സ്സഷ്ടമാക്കുക; തുറക്കുക.

നിമിശ - പു. വിരോധം; ദ്രോ
ഹം; വൈരം; ഭിന്നിപ്പ്.

നിമിശ - പു. പ്രബന്ധം; ഉപന്യാ
സം; ലേഖനം.

നിമിശ - പു. ബന്ധനം; എപ്പാ
ട്; നിയമം; കർത്തവ്യം; കാ
രണം.

നിമിശ - ഖീ. വേപ്പിൻകായ.

നിമിശ - വി. ഭാഗ്യംകെട്ട.

നിമിശ - അ. നിവൃത്തനാക്കുക;
ശിശു കിട്ടുക; പുണ്യമാക്കുക;
തീരുമാനം വരുക്കുക.

നിമിശ - സ. പുത്തിയാക്കുക;
തീർക്കുക; തീർച്ചപ്പെടുത്തുക.

നിമിശ } പു. പുത്തിയാക്കൽ; ഭ
നിമിശ } ശിശു; തീരുമാനം.

നിമിശ - അ. നിമിശ

നിബദ്ധ - വിം കെട്ടപ്പെട്ട; തടയപ്പെട്ട.

നിബരണ - അം വിട്ടുപോകുക; മോചിപ്പിക്കുക; കെട്ടഴിയുക; വഴികിട്ടുക; തീരുമാനമുണ്ടാക്കുക.

നിബല - പും നിബലൻ.

നിബഹ - പും സമൂഹം.

നിബഹന - അം ഒഴിവിട്ടു കിട്ടുക; നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുക; പൂർണ്ണമാകുക.

നിബാഹ - പും നിർവ്വഹിക്കൽ; പൂർണ്ണമാക്കൽ; മോചിപ്പിക്കൽ.

നിബാഹക - വിം നിർവ്വഹിക്കുന്നവൻ.

നിബാഹന - സം നിർവ്വഹിക്കുക; നടത്തുക.

നിബിഢ - വിം നിബിഡമായ.

നിബുദ്ധ - പും ചെറുനാരങ്ങ.

നിബുക്ന - അം വിട്ടുപോകുക.

നിബേഢന - സം വിട്ടുവെയ്ക്കുക; മോചിപ്പിക്കുക; വേർതിരിച്ചെടുക്കുക; തീരുമാനിക്കുക; തീരുമാനം.

നിബേഢാ - പും മോചനം; വേർതിരിയ്ക്കൽ; തീരുമാനം.

നിബേര - വിം തീരുമാനം.

നിബേരീ - ഓം വേപ്പിൻകായ, നിബേരീ

നിബ - വിം ഉല്പന്നമായ; പും ശോഭ.

നിബന - അം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുക; മോചനം പ്രാപിക്കുക; നടത്തപ്പെടുക; പൂർണ്ണമാകുക; ചരിതാർത്ഥമാകുക.

നിബരോസ } വിം നിരാശനായ; ആ
നിബരോസി } ശ്രയമില്ലാത്ത.

നിബാഗ - വിം ഭാഗ്യമില്ലാത്ത.

നിബാന - സം നിർവ്വഹിക്കുക; ശരിയായി നടത്തുക; പൂർത്തിയാക്കുക.

നിബാവ - പും ദേം നിബാഹ

നിബൃത - വിം ഇളകാത്ത; ഒളിഞ്ഞ; വിനീതനായ; ഏകാന്തമായ.

നിബന്ദന - പും ക്ഷണനം; —പത്ര - ക്ഷണനപത്രം.

നിബന്ദിത - വിം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട.

നിബക - പും ദേം നമക

നിബകീ - ഓം ചെറുനാരങ്ങാക്കറി.

നിബകൗഢീ - ഓം ദേം നിബേരീ

നിബന്ദ - വിം മുഴുകിയ.

നിബജന - പും മുങ്ങൽ.

നിബടന - അം ദേം നിബടന

നിബാന - വിം താഴ്ന്ന; ചരിഞ്ഞ.

നിബന്ദ - പും നിബന്ദ നിമിഷം.

നിബന്ദ - പും കാരണം; ലക്ഷണം.

നിബന്ദ - പും ഇമകൃത്; ക്ഷണം.

നിബന്ദ - വിം താഴ്ന്ന; —ലിഖിത - താഴെ എഴുതിയ.

നിയന്ത - പും നയിക്കുന്നവൻ.

നിയന്ദ്ര - പും നിയന്ത്രിക്കൽ.

നിയത - വിം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട; ഉറപ്പിച്ച; നിശ്ചിത.

നിയതി - ഹിം ഭാഗ്യം; വിധി; സ്ഥിരത; കർമ്മഫലം; നിയമം.

നിയമന - പും നിയമാനുസൃതമാക്കൽ; ഭരണം.

നിയമിത - വിം നിയന്ത്രിയ്ക്കപ്പെട്ട.

നിയറാർ - ഹിം അടുപ്പം.

നിയരാനാ - ഹം അടുത്തു വരിക.

നിയജ - ഹിം അഭിലാഷം; ദിനതഃ; പ്രേമപ്രദർശനം; വലിയവരുടെ അനുഗ്രഹം; മരിച്ചവരുടെ സദഗതിയ്ക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ധർമ്മക്കർമ്മ മുതലായവ; ഉപഹാരം; വലിയവരുമായുള്ള വേഷം; —**हासिल करना** - വലിയവരുമായി വേഷപ്പെടുക; —**मन्द** - അഭിലാഷിയായ; സേവകനായ; അധീനത്തിൽപ്പെട്ട.

നിയാബത - ഹിം പ്രാതിനിധ്യം; പകരം ജോലിനോക്കൽ.

നിയമ - പും വാളം.

നിയമക - പും നിയമം നടത്തുന്നവൻ; വ്യവസ്ഥാപകൻ; അമരക്കാരൻ.

നിയമത - ഹിം ദർപ്പദാനം; സ്വാദുള്ളഭക്ഷണം; സമ്പത്തും.

നിയറാ - വിം ന്യറാ ദിനമായ; പ്രത്യേകതയുള്ള.

നിയറിയ - വിം സമർത്ഥനായ;

സുരശാലിയായ; **പും** രത്നവ്യാപാരിയുടേയോ, സ്വപ്നവ്യാപാരിയുടേയോ കപ്പയിൽനിന്നു സ്വപ്നവും മറ്റും അരിച്ചെടുക്കുന്നവൻ.

നിയവ - പും **देം** **न्याय**

नियुक्त - വിം നിശ്ചയിയ്ക്കപ്പെട്ട; നിശ്ചയിച്ച.

नियुक्ति - ഹിം നിയമനം.

नियोग - പും നിയമിയ്ക്കൽ; കല്പന; ആദേശം.

नियोजक - പും നിയമിയ്ക്കുന്ന ആൾ; പ്രവർത്തിപ്പിക്കപ്പെടുത്തുന്ന ആൾ.

नियोजन - പും നിയമിയ്ക്കൽ; പ്രവർത്തിപ്പിക്കൽ.

निरंकुश - വിം അസ്സമീപ്തനായ; നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത; നിർഭയനായ.

निरंतर - ക്രിം ഇടവിടാതെ.

निरक्षर - വിം പഠിപ്പില്ലാത്ത.

निरखना - ഹം നിരീക്ഷിയ്ക്കുക.

निरचू - വിം നിശ്ചിന്തനായ; ധാരാളം ഭരിച്ച സമയമുള്ള.

निरत - വിം പ്രവൃത്തിയിലേപ്പെട്ട; തല്പരനായ.

निरधारना - ഹം നിശ്ചയിയ്ക്കുക; സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക; മനസ്സിടുക.

निरन्न - വിം ആഹാരമില്ലാത്ത.

നിരപേക്ഷ - വിം ആശ്രയിക്കുന്നത് ;
ആശ്രയിക്കുന്നത് ; വേറിട്ട.
നിരപേക്ഷി - വിം **ദേം** നിരപേക്ഷ
നിരബ്ധി - വിം കലമോ സന്താ
നമോ ഇല്ലാത്ത.
നിരമന - വിം നിർമ്മിക്കുക.
നിരർത്ഥ - വിം അർത്ഥമില്ലാത്ത.
നിരവർണ്ണ - വിം ആശ്രയിക്കുന്നത്.
നിരവാര - പും മോചനം.
നിരവാരന - വിം മോചിപ്പിക്കുക ;
തടസ്സം നീക്കുക ; വിടുവിക്കുക ;
തൃപ്തിപ്പെടുക ; നിർമ്മിക്കുക ;
(കെട്ട്) അഴിക്കുക.
നിരസ - വിം രസമില്ലാത്ത.
നിരസന - പും തള്ളിക്കളയൽ.
നിര - വിം ശുദ്ധമായ ; തീരെ ;
കുടില്ലാത്ത.
നിരീ - **ഖിം** കളപറിയൽ ; കള
പറിയുന്നതിനുള്ള ക്രമം.
നിരീകരണ - പും തള്ളിക്കളയൽ.
നിരീദർ - പും നിരാദരവ്.
നിരീദർ - വിം ആശ്രയിക്കുന്നത്.
നിരീദർ - വിം കളപറിയുക.
നിരീദർ - വിം ആപത്തില്ലാത്ത ;
സുരക്ഷിതമായ.
നിരീദർ - വിം അന്യന്തരമായ.
നിരീദർ - വിം ആരോഗ്യമുള്ള.
നിരീദർ - വിം മാംസം കല
രാത്ത ; —**भोजी** - മാംസം
തിന്നാത്ത.
നിരീദർ - വിം വേറിട്ട ; ഭിന്നമായ.

നിരീദർ - വിം ഏകാന്തസ്ഥാനം ;
വിം ഏകാന്തമായ ; അതുത
കരമായ ; ദീർഘമായ.
നിരീദർ - വിം **ദേം** നിരീദർ
നിരീദർ - വിം നിരീദർ.
നിരീദർ - വിം } മേൽനോട്ടം ;
നിരീദർ - **ഖിം** } നോട്ടം.
നിരീദർ - വിം ആശ്രയിക്കുന്നത് ;
വിരക്തനായ ; സമാധാന
കാർഷ്ഠ്യമായ.
നിരീദർ - വിം } നിരീദർ.
നിരീദർ - വിം പ്രയത്നിക്കുന്നത്.
നിരീദർ - വിം അനപമമായ.
നിരീദർ - വിം നിവൃത്തിയില്ലാത്ത.
നിരീദർ - വിം വിവേചിച്ചറിയാൻ ;
നിരീദർ - വിം ചെയ്യൽ.
നിരീദർ } വിം രോഗമില്ലാത്ത ;
നിരീദർ } വിം ആരോഗ്യവാൻ.
നിരീദർ } വിം തടസ്സം ; തടയൽ.
നിരീദർ } വിം തടസ്സം ; തടയൽ.
നിരീദർ - വിം നിരീദർ ; നിലവാരം ;
—**नामा** - നിരീദർ ; ദീർഘ ;
—**बदी** - നിരീദർനിർമ്മിക്കുക ;
തടസ്സം.
നിരീദർ - വിം പുറപ്പെടൽ.
നിരീദർ - വിം ശബ്ദം ; വിം നിശ്ശബ്ദ
മായ.
നിരീദർ - വിം അഭിവി ; ഉറവ്.
നിർണ്ണായക - വിം നിശ്ചയിക്കുന്ന
വൻ ; —**मत** - അഭ്യക്ഷന്റെ
വോട്ട് (casting vote).

നിരീതി - വി. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട.
 നിർദ്ദിഷ്ട - വി. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട;
 നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട; —സ്ഥാന -
 ഉദാഹരണം.
 നിർദ്ദേശ - പു. കല്പന; നിശ്ചയം;
 പ്രസ്താവിക്കൽ; പേര്.
 നിർദ്ദോഷ - വി. പറ്റാത്ത;
 തെറ്റാത്ത.
 നിർദ്വേദ്യ - പു. വിരോധിയാത്ത;
 നിർദ്വേദ്യ - തത്വം; രാഗദോഷാദി
 രഹിതം.
 നിർദ്ധാര - പു. നിശ്ചയിക്കൽ;
 നിർദ്ധാരണം - നിർണ്ണയം.
 നിർദ്ധാരണ - സ. നിശ്ചയിക്കുക;
 നിർണ്ണയിക്കുക.
 നിർമ്മിത - ക്രി. കല്പനയാൽ.
 നിർവ്വോധ - വി. വിവേകമില്ലാത്ത;
 അറിവില്ലാത്ത.
 നിർമ്മർ - വി. ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന;
 പൂർണ്ണമായ.
 നിർമ്മിത - വി. പേരിയില്ലാത്ത.
 നിർമ്മിത - ക്രി. നിർമ്മിതം.
 നിർമ്മിത - വി. സന്ദേഹമില്ലാത്ത.
 നിർമ്മിത - വി. മമതയില്ലാത്ത.
 നിർമ്മിത - പു. ഉണ്ടാക്കൽ.
 നിർമ്മിത - സ. നിർമ്മിക്കുക.
 നിർമ്മിത - പു. നിർവ്വേദിച്ചുകഴിഞ്ഞ
 ത്വം; ഉപയോഗിച്ചത്.
 നിർമ്മിത - വി. ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.
 നിർമ്മൂല - വി. വേരില്ലാത്ത; അടി
 സ്ഥാനമില്ലാത്ത; നശിച്ച.

നിർമ്മിത - വി. ദയവിലാത്ത;
 വിവേകമില്ലാത്ത.
 നിർമ്മിത - പു. കയറ്റമതി; —കര -
 കയറ്റമതിച്ചുക; —ശുഭക -
 കയറ്റി നോക്കുന്നതിനുള്ള
 ഫീസ്.
 നിർമ്മിത - വി. ആസക്തിയില്ലാത്ത
 നിർമ്മിത - അ. നിർമ്മിതപ്പെ
 ടുക.
 നിർമ്മിത - പു. തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന
 വൻ.
 നിർമ്മിത - പു. തിരഞ്ഞെടുപ്പ്;
 —ക്ഷേത്ര - നിർമ്മാണക മണ്ഡ
 ലം; —കരണ - തിരഞ്ഞെടു
 ക്കുക.
 നിർമ്മിത - വി. തിരഞ്ഞെടുത്ത.
 നിർമ്മിത - വി. കെട്ട; അടങ്ങിയ;
 ചത്ത; പു. പൂർത്തി; നിർമ്മി
 ത്വം; മുക്തി.
 നിർമ്മിത - പു. നാടകടത്തൽ;
 കൊല.
 നിർമ്മിത - പു. നിർമ്മിതം.
 നിർമ്മിത - സ. നിർമ്മിതം.
 നിർമ്മിത - വി. വികാരമില്ലാത്ത;
 ദാവദോഷം വരാത്ത.
 നിർമ്മിത - വി. ബീജമില്ലാത്ത;
 കാരണമില്ലാത്ത.
 നിർമ്മിത - വി. കപടമില്ലാത്ത.
 നിർമ്മിത - വി. നീലത്തെ സംബ
 ധിച്ച.

നിലാമ - പും **ദേം** നീലാമ
നിവസന - പും **ഗ്രാമം** ; **വീട്** ;
 വസ്തു.
നിവാജ - വിം കൃപകാണിക്കുന്ന.
നിവാജന - **സം** ദയ കാണിക്കുക.
നിവാജിഷ - **സ്ത്രീ** ദയാലുത ; ദയ.
നിവാള - പും ചെറിയ തോണി ;
 തോണികളി.
നിവാര - **സ്ത്രീ** വീതികൂടിയ നാട.
നിവാരന - **സം** നിവാരണം ചെയ്യുക ; തടയുക ; മാറ്റുക.
നിവാല - പും **കോ** ഉരുള.
നിവിട - പും തിങ്ങിയ ; ഇടത്തു.
നിവൃ - വിം മടങ്ങിവന്ന ; പിരിഞ്ഞ ; —**ഹോ** - മടങ്ങുക ; പിരിയുക.
നിവൃ - **സ്ത്രീ** മോചനം ; (retirement) ; —**വേ** - പെൻഷൻ.
നിവേദക - പും അപേക്ഷകൻ.
നിവേദ - പും അപേക്ഷ ; —**പ** - അപേക്ഷക്കടലാസ്.
നിവേ - **സം** **ദേം** **നിവേ**
നിവേ - പും വിവാഹം ; കൂടാരം ; പ്രവേശം ; വീട്.
നിശ - **സ്ത്രീ** സന്തോഷം ; തൃപ്തി ; സമാധാനം.
നിശ - പും അടയാളം ; കൊടി.
 —**വേ** - സമൻസ് നടുത്തുവാൻ വേണ്ടി കടിയാന്മാരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ; —**വ** -
ദാ - കൊടി പിടിക്കുന്നവൻ.

നിശ - പും കൊടിപിടിക്കുന്നവൻ.
നിശ - പും ഉന്നം ; ലക്ഷ്യം ;
 —**വേ** - ഉന്നം നോക്കുക ;
 —**സ** - ഉന്നത്തിന് വെടി വയ്ക്കുവാൻ പറയുക ; ഉന്നം വയ്ക്കുക.
നിശ - **സ്ത്രീ** സ്വാരകം ; സ്തൂതിചിഹ്നം ; അടയാളം.
നിശ - പും കഴച്ച ഗോതമ്പു മാവ് ; കഞ്ഞിപ്പുര.
നിശ - വിം **വേ** .
നിശ - **സ്ത്രീ** കോണിപ്പടി ; മോക്ഷം.
നിശ - പും ഉച്ഛ്വസിക്കുന്ന വായു.
നിശ - വിം ബാക്കിയില്ലാത്ത ; മുഴുവനം.
നിശ - പും ആവനാഴി ; വാൾ.
നിശ - പും ആനക്കാരൻ.
നിശ - പും വിലക്കൽ ; —**ക** - വിലക്കുക.
നിശ - വിം **വേ** .
നിശ - വിം നികുതിയില്ലാത്ത.
നിശ - പും നിശ്ചയം ; തത്വം ; സാരം.
നിശ - വിം ആസക്തിയില്ലാത്ത ; പ്രതിഫലമില്ലാത്ത.
നിശ - പും പുറത്താക്കൽ.
നിശ - പും പുറത്തുപോകൽ ; വാതിൽ ; മാപ്പാട്.

നിഷ്കയ - പും ശബ്ദം; വിനിമയം; വില്പന; സമ്മാനം; ഇനാം.

നിഷ്കൃയ - വിം പ്രവർത്തിക്കാത്ത.

നിഷ്ഠ - വിം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന.

നിഷ്ഠാ - ഓം വിശ്വാസം; സ്ഥിതി.

നിഷ്ഠുര - വിം ദയവില്ലാത്ത.

നിഷ്ണാത - വിം നിപുണനായ; പണ്ഡിതനായ.

നിഷ്പാതി - ഓം അവസാനം; സിദ്ധി; നിശ്ചയം.

നിഷ്ക - വിം നിസ്സംശയമായ.

നിഷ്കത - ഓം വിവാഹാലോചന; താരതമ്യം; ബന്ധം; ഉപന.

നിഷ്ക - പും പ്രകൃതി; സ്വഭാവം; ആകൃതി; സൃഷ്ടി; അപ്പണം.

നിഷ്ക - വിം ശ്വാസമില്ലാത്ത; ബോധമില്ലാത്ത.

നിഷ്ക - ഓം സ്ത്രീകൾ; തൃപ്തി.

നിഷ്കാ - പും മുഖധനം; സ്വത്തു.

നിഷ്കാ - പും അപ്പണം; ബലി; വിം അപ്പിച്ചു.

നിഷ്കാ - സ - അപ്പിക്കുക; വെളിയിൽ കളയുക.

നിഷ്കാ - പും ദീർഘനിശ്വാസം; വിം ശ്വാസമില്ലാത്ത; മരിച്ചു.

നിഷ്കാ - വിം ശ്വാസമില്ലാത്ത.

നിഷ്കാ - പും ഓർമ്മക്കുറവ്; മറവി; തെറ്റ.

നിഷ്കാ - വിം നിസ്സാരമായ.

നിഷ്കാ - ഓം കോണി; കൽപ്പട.

നിഷ്കാ - വിം ശുദ്ധമായ.

നിഷ്കേവല - വിം നിർവ്വചനമായ; കലപ്പില്ലാത്ത.

നിഷ്കേവ - വിം നിർവ്വചനമായ.

നിഷ്കേവ - പും മോചനം; ഉദ്ധരണം; മുക്തി.

നിഷ്കേവ - അം മോചനം കിട്ടുക; മുക്തി ലഭിക്കുക.

നിഷ്കേവ - പും മോചനം

നിഷ്കേവ - പും മോചനം; ഉദ്ധരണം; ഉദ്ധരിക്കൽ.

നിഷ്കേവ - സ - മോചിപ്പിക്കുക; ഉദ്ധരിക്കുക.

നിഷ്കേവ - വിം ആഗ്രഹമില്ലാത്ത; ലോഭമില്ലാത്ത.

നിഷ്ക - വിം പകുതി; അര.

നിഷ്കാ - വിം പകുതി.

നിഷ്കാ - ഓം നിഷ്കാ

നിഷ്കാ - വിം ഏകാകിയായ; നിർവ്വചനമായ; വിവാഹം കഴിക്കാത്ത; നിസ്സംശനായ; പും മുതല; വാൾ.

നിഷ്കാ - വിം നശിച്ചു; എറിയപ്പെട്ട; കൊല്ലപ്പെട്ട.

നിഷ്കാ - വിം ആയുധമില്ലാത്ത; നിർവ്വചനമായ.

നിഷ്കാ - പും പഴ, തോട്ട് മുതലായവ നികന്നുണ്ടായ ഭൂമി; ചതുപ്പുനിലം.

निहाँ - वि० മറഞ്ഞ; ഗോപ്യമായ.

निहाँ - स्त्री० തട്ടാനാരുകയോ കൊല്ലുവാനാരുകയോ അടകല്ലു (anvil).

निहाद - स्त्री० കാരണം; അടി സ്ഥാനം; മനസ്സ്; സ്വഭാവം.

निहानी - स्त्री० മറയ്ക്കൽ.

निहायत - वि० അത്യധികം; വളരെ; स्त्री० സീമ.

निहार - पु० മഞ്ഞു; മുടൽമഞ്ഞു.

निहारना - स० അവലോകനം ചെയ്യുക; വീക്ഷിക്കുക.

निहाल - वि० എല്ലാവിധത്തിലും സമ്പുഷ്ടമായ; पु० നായാട്ടു; കഷൻ; മെത്ത; പുതിതായി നട്ട വൃക്ഷം അല്ലെങ്കിൽ ചെടി.

निहालचा - पु० കഷൻ; മെത്ത.

निहाली - स्त्री० കഷൻ; മെത്ത; പുതപ്പ്; ലോഹാദികൾ വെച്ചിരിക്കുന്ന കല്ലു; അടകല്ലു.

निहुरना - अ० കനിയുക.

निहुराना - स० കനിക്കുക.

निहोरना - स० അപേക്ഷിക്കുക; നേരുക; കൃതജ്ഞനാകുക.

निहोरा - पु० അനഗ്രഹം; അപേക്ഷ; കൃതജ്ഞത; ഉപകാരം.

नींद - स्त्री० ഉറക്കം.

नीक } वि० നല്ല; മനോഹരമായ;

नीका } —लगना - രചിക്കുക.

नीके - क्रि० നല്ലവണ്ണം.

नीचा - वि० താഴ്ന്ന; ആഴമുള്ള;

—दिखाना - അപമാനിക്കുക;

തോല്പിക്കുക; —खाना - ലഭിക്കുക.

नीचे - क्रि० താഴെ; ചുവട്ടിൽ.

नीज - अव्य० ഉം; കൂടി.

नीजू - स्त्री० വെള്ളം കോരുന്ന തിനുള്ള കയറ്.

नीठ } स्त्री० അരുചി; ആഗ്രഹ
नीठि } മില്ലായ്മ; क्रि० ഒരു വിധത്തിൽ; പ്രയാസപ്പെട്ട്.

नीठे - वि० അപ്രിയമായ; ഇഷ്ടമില്ലാത്ത.

नीड़ - पु० പക്ഷിക്കൂട്ട്.

नीति - स्त्री० നയം; ആചാരരീതി; ന്യായം; തത്ത്വം.

नीदना - स० നിന്ദിക്കുക.

नीव - पु० ചെറുനാരങ്ങ.

नीम - पु० വേപ്പ്; മദ്ധ്യഭാഗം;

वि० പകുതി; —हकीम - മുറിവെദ്വൻ; —ज्ञान - അർത്വപ്രാണനായ; മൃതപ്രായനായ;

—निगाह - കടാക്ഷം; കടക്കണ്ണ്; —बाज़ - പകുതിയുറന്ന;

—विस्मिल - അർത്വപ്രാണനായ; —रज़ा - അല്പസന്തോഷമുള്ള; —रोज़ - മദ്ധ്യാഹ്നം.

नीमचा - पु० ഒരുതരം ചെറിയ വാൾ; കറാറി.

നീമന - വിം ആരോഗ്യമുള്ള ; ശരിയായ.

നീമാസ്തീന - ളീം പാതിനശ്ശിത കപ്തായം ; (ഹാഫ് ഷട്ട്).

നീയത - ളീം ഉദ്ദേശം ; ആശയം ; സങ്കല്പം.

നീര - പും വെള്ളം ; നീര് :
—ജ - താമര ; —ദ് - മേഘം.

നീരോഗ - വിം രോഗമില്ലാത്ത.

നീല - വിം നീലനിറത്തിലുള്ള ;
പും നീലനിറം ; നീലം ;
—നായ - കാഴ്ചയിൽ പശുവിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു തരം മാൻ.

നീലമ - പും നീലരത്നം.

നീലാ - വിം നീലനിറത്തിലുള്ള.

നീലാമ - പും ലേലംവിളി.

നീലിമാ - ളീം നീലനിറം.

നീവ് } ളീം അസ്ഥിവാതം.
നീവ }

നീവി } ളീം (സ്ത്രീകളുടെ) മടിക്ക
നീവി } ുത് ; സ്ത്രീകൾ അരയിൽ മുണ്ടുടുത്തതിന്റെ മീതെ കെട്ടുന്ന ചരട്ട് ; പാവടച്ചരട്ട്.

നീഹാര - പും മഞ്ഞു് ; മുടൽമഞ്ഞു്.

നീഹാരികാ - ളീം ചുവതടുത്ത രാത്രിയിൽ മുടൽമഞ്ഞുപോലെ കാണുന്ന ആകാശത്തുള്ള പ്രകാശപുഞ്ചം.

നുകുതാ - പും ബിന്ദു ; ഫലിതം ; ദോഷം ; —നീര - ദോഷം

ദുഷ്ടം ; —ചീന - കുറവ് (ദൃഷ്ട്യം) കണ്ടുപിടിയ്ക്കുന്ന ;
—ചീനി - ദൃഷ്ട്യം കണ്ടുപിടിയ്ക്കൽ.

നുകുതാ - പും വെള്ളി ; വിം വെളുത്ത (കുതിര).

നുകുതാന - പും നഷ്ടം ; ഹാനി ; ദോഷം ; —ദേഹ - ഹാനികരമായ ; —രസാനി - നഷ്ടപ്പെടുത്തൽ ; —ഉദാനാ - നഷ്ടം സഹിയ്ക്കുക ; —പുറുചാനാ - നഷ്ടപ്പെടുത്തുക ; —മരണ - നഷ്ടം നികത്തുക.

നുകുതാ - വിം മനയുള്ള.

നുകുത - പും മന ; അറവ്.

നുകുത - പും ദൃഷ്ട്യം ; കുറവ് ; കുറവ്.

നൂന - ഷം നുള്ളപ്പെടുക ; മാന്ദ്യപ്പെടുക.

നൂനവാനാ - സം നുള്ളിയ്ക്കുക ; മാന്ദ്യപ്പെടുക.

നൂന - പും നശിപ്പിക്കുക ; നഷ്ടം തുടങ്ങുക.

നൂന - പും നശിപ്പിക്കുക ; നഷ്ടം തുടങ്ങുക.

നൂന - പും നശിപ്പിക്കുക ; നഷ്ടം തുടങ്ങുക.

നൂന - പും (ആരെങ്കിലും മരിച്ച ദുഃഖം കൊണ്ടുള്ള) മുറവിളി ; ദുഃഖമാചരിയ്ക്കൽ.

നൂന } വിം ഉപേക്ഷിക്കുക.
നൂന }

നൂന - സം (വയൽ) കൊയ്യുക.

സുമാ - വിം കാണപ്പെടുന്ന, കാണിക്കുന്ന, പോലെ എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെ ദ്രോഷപ്രദിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യയം; **अन्यം** പോലെ.

സുമാഇന്ദ്രാ - പും പ്രതിനിധി.

സുമാഇഷ - ഖീം പ്രദർശനം (exhibition); ആഡംബരം; അലങ്കാരം; —**गाह** - പ്രദർശനസ്ഥലം.

സുമാഇശീ - വിം കാഴ്ചയ്ക്കുമാത്രമുള്ള; ഒന്നിനും കൊള്ളരുതാത്ത.

സുമാई - ഖീം കാണിക്കൽ; പ്രദർശിപ്പിക്കൽ.

സുമായാ - വിം പ്രകടമായ; സ്പഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്ന.

സുശൂര - പും അവസാനദിവസം മരിച്ചവർ വീണ്ടും ജീവിച്ചെഴുന്നേൽക്കൽ.

സുസഖാ } പും കുറിച്ചു; ചിററു.

സുസരത - ഖീം സഹായം; വിജയം; തന്റെ പക്ഷം ശരിയെന്നു സമർത്ഥിക്കൽ.

സുസാര - പും സുഹൃത്ത്; പണയത്തെ വിതരണം ചെയ്യൽ.

സൂത - വിം സൂതൻ പുതിയ.

സൂന - പും ഉപ്പു.

സൂപുര - പും പാദസരം; കാൽച്ചിലമ്പു.

സൂര - പും പ്രകാശം; ശോഭ; ശ്രീ.

സൂരാ - പും രോമസംഹാരി തൈലം; **വിം** പ്രകാശമുള്ള.

സൂരാനീ - വിം ശോഭയുള്ള; സുന്ദരമായ.

സുക - വിം ഉത്തമമായ; അല്പമായ; **കിം** അല്പമായി;

—**स्वाह** - ശുഭചിന്തകൻ;

—**चलन** - സദാചാരിയായ; നല്ലനടപടിയുള്ള;

—**चलनी** - സദാചാരം; നല്ല നടപടി;

—**नाम** - സൽപ്പേരുള്ള; കീർത്തിയുള്ള;

—**नामी** - സൽപ്പേര്. കീർത്തി; —**निहाद** - സത്സദാചാരിയായ;

—**नीयत** - നന്ദിയാഗമ്യ;

—**वस्त** - ഭാഗ്യവാനായ; സത്യവാനായ; യോഗ്യനായ; —**मजुर** - സേവനയ്ക്കുള്ള.

സുകീ - ഖീം നന്മ; സജ്ജനത; ഉപകാരം; —**वदी** - നന്മതിന്മ; പാപപുണ്യം.

നേഗ - പും വിവാഹാദി ശുഭാവസരങ്ങളിൽ ബന്ധുക്കൾക്കോ, ആശ്രിതന്മാർക്കോ സമ്മാനം കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അഥവാ കൊടുക്കുന്ന വസ്തു; —**जोग** - ശുഭകാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു സമ്മാനം കൊടുക്കുന്ന ചടങ്ങു.

നേജാ - പും കന്തം; —**झार या बरदार** - കന്തക്കാൻ; —**बाज** - കന്തംകൊണ്ടു കത്തുന്നവൻ.

നേട്ടെ - ക്രിം അടുക്കൽ,

നേത - പും തീർച്ച; നിശ്ചയം; സങ്കല്പം; തെൻ കടയുവാനുള്ള കയറ്; **स्त्री** സ്ത്രീകളുടെ മാറ്റുമാർക്കു ഉത്തരീയം.

നേതാ - പും **विघातरोई** ഒരുതരം പിച്ചിങ്ങ.

നേപത്യ - പും അണിയറ.

നേഫാ - പും കാലുറയിലോ, പാവായിലോ നാട കോക്കുന്ന സ്ഥലം.

നേമ - പും നിയമം; രീതി; പതിവ്; പകതി.

നേമത - **स्त्री** ദേം നിയമത

നേമി - **स्त्री** ചക്രപരിധി; കിണറിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള തറ.

നേമി - വിം കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള.

നേര - ക്രിം അടുക്കൽ.

നേവളാവര - **स्त्री** ദേം നിളാവര

നേവജ - പും നൈവേദ്യം.

നേവതനാ - **സം** ക്ഷണിക്കുക.

നേവതാ - പും ദേം **न्योता**

നേവര - പും നൃപനും; വിം ചീത്തയായ; കൊള്ളരുതാത്ത.

നേവലാ - പും കീരി.

നേവാ - പും സമ്പ്രദായം; രീതി.

നേവാജ - വിം ദേം നിവാജ

നേവാരനാ - **സം** ദേം നിവാരനാ

നേവारी - **स्त्री** വനമല്ലിക.

നേജ്തര - പും ദേം **नइतर**

നേസ - പും തേററ (പല്ലം).

നേസ്ത - വിം ഇല്ലാത്ത; നശിച്ച; —**नावूद** - നശിച്ച.

നേസ്തീ - **स्त्री** ഇല്ലായ്മ; ആലസ്യം; നാശം.

നേഹ - പും സ്നേഹം; പ്രേമം.

നേഹി - വിം സ്നേഹിക്കുന്ന; സ്നേഹമുള്ള.

നേ - **स्त्री** നീതി; നമ്രത; നദി; കാടക്കുഴൽ; വേണു; ഹുക്കുക്കുഴൽ.

നേചാ - പും ഹുക്കുയുടെ കുഴൽ.

നേനസുഖ - പും ഒരുതരം മിനസമുള്ള പരുത്തി വസ്ത്രം.

നേനൂ - പും ചിത്രപ്പണികളുള്ള ഒരുതരം വസ്ത്രം; വെണ്ണ.

നേയാ - **स्त्री** തോണി.

നേരംഗ - പും ചതി; കൺകെട്ട്;

നേരംഗി - **स्त्री** വിവക്ഷണ വസ്ത്രം; ചിത്രം മുതലായതിന്റെ സ്തംഭം.

നേഷ്ടിക - വിം നിഷ്ഠയുള്ള.

നേസർഗ്ഗിക - വിം സപാഭാവികമായ; പ്രാകൃതികമായ.

നേസാ - വിം ചീത്തയായ.

നേഹർ - പും മൈകാ ഭാഗ്യയുടെ അച്ചനമ്മമാരുടെ വീട്.

നീസത - പുറം നീസത; നീസത
അലങ്കാരം.

നീസാദർ - പുറം നവസാരം.

നീസിഖ } വി. പുതുതായി
നീസിഖിയാ } പഠിച്ച (ആൾ);
അഭ്യാസം കറഞ്ഞ.

നീസേന - ളീം കടൽ സൈന്യം.

ന്യസ്ത - വി. വെച്ചു; ഉപേക്ഷിച്ചു;
അടുക്കിവെച്ചു; —കരണ -
വെയ്ക്കുക.

ന്യാര - വി. വേറിട്ടു; അസാധാ
രണമായ; പ്രത്യേകതയുള്ള.

ന്യारे - ക്രി. ഭൂര; വേറെ;
വേറിട്ട്.

ന്യാവ - പു. നീതിന്യായം; വിവേ
കം; ന്യായം.

ന്യാസ - പു. സ്ഥാപിക്കൽ;
നിക്ഷേപം; അപ്പണം;
ത്യാഗം.

ന്യൂന - വി. കുറവായ; അല്പമായ.

ന്യോളാവർ - ളീം ദേം നിളാവർ

ന്യോതനീ - ളീം വിവാഹാദി മംഗ
ളാവസരങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന
സദ്യ.

ന്യോതഹരി - പു. നീതിയുടെ;
വൻ.

ന്യോത - പു. ക്ഷണനം; സദ്യ.

ന്യോള - പു. കീറി.

ന്യോളീ - ളീം ഹഠയോഗത്തിൽ
കടൽ കഴുകുന്ന ഒരു ക്രിയ.

ന്ഹാന - ളം ദേം നഹാന

പ

പങ്ക - പു. ചേറ്റ്; ചളി; —ജ -
താമര.

പങ്കിൽ - വി. ചേറുള്ള; ചളിയുള്ള.

പങ്കി - ളീം അണി; നിര; പന്തി;
വരി; പത്തു.

പങ്ഖ - പു. ചിറകു; പീലി; തു
വൽ; —ജമന - നാശലക്ഷ
ണം കാണുക; ദുർബലിയ
ടെ ലക്ഷണം കണ്ടുതുടങ്ങുക.

പങ്ഖി - ളീം പൂവിന്റെ ഇതൾ;
ദളം.

പങ്ഖാ - പു. വിശദി; പങ്ക.

പങ്ഖി - പു. പക്ഷി; പാറ; ഒരു
തരം ദോഷംകൊണ്ടുള്ള വ
സ്തു; ളീം ചെറിയ പങ്ക.

പങ്ഖി - പു. ചുമലിന്റേയും കയ്യി
ന്റേയും സന്ധി.

പങ്ഖി - ളീം ദേം പങ്ഖി

പങ് - വി. മുടന്തനായ; സ്തബ്ധ
നായ.

പങ്ഗ } ളീം അണി; നിര; പന്തി;
പങ്ഗി } സമാജം.

പങ്ഗ }
പങ്ഗ } വി. ദേം പങ്
പങ്ഗ }

പഞ് - പു. അഞ്ച്; പഞ്ചായത്തി
ലെ അംഗങ്ങൾ; പഞ്ചായ
ത്തു; —നാമാ - പഞ്ചായത്തി
ലെ തീപ്പു; —മേൽ - അഞ്ചു
സാധനങ്ങൾ കൂടിക്കലർ;

പലതും ചേർന്നു; —**ഹജ്ജാരി** -
മുഹമ്മദീയ രാജാക്കന്മാരുടെ
കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ
ദവി; അയ്യായിരം പടയാളി
കളുടെ നായകൻ.

പഞ്ചക - **പു** അഞ്ചെണ്ണം ചേ
ർന്നതു്.

പഞ്ചത - **ഈ** മരണം; വിനാശം.

പഞ്ച - **പു** പഗ; നീൽ; ചലം.

പഞ്ചി - **പു** പക്ഷി.

പഞ്ച - **വി** അഞ്ചു്.

പഞ്ചര - **പു** കൂട്ടം; അസ്ഥിപഞ്ചരം;
ദേഹം.

പഞ്ച - **പു** കൈപ്പടം; കൈപ്പി
ടി; അഞ്ചെണ്ണത്തിന്റെ കൂ
ട്ടം; അഞ്ചാംകൂലിച്ചീട്ടു്; **പഞ്ച**
മേ - കൈപ്പിടിയിൽ; അധീന
തയിൽ; **ഛന്ദാപഞ്ച** - അടവു്;
കാപട്യം.

പഞ്ചാര - **പു** പഞ്ഞികടയുന്നവൻ;
നൂലു നൂൽക്കുന്നവൻ.

പഞ്ചീരി - **ഈ** മാവു് നെയ്യിൽ വ
റ്റത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം പല
ഹാരം.

പഞ്ചെര - **പു** പാത്രങ്ങൾ ഇതയം
പൂശുന്നവൻ.

പഞ്ച - **പു** ശാന്തിക്കാരൻ; പൂജാ
രി; പുരോഹിതൻ.

പഞ്ചാല - **പു** പന്തൽ; നെടുമ്പുറ.

പഞ്ചിതാ - **ഈ** പാണ്ഡിത്യം;
പെരുമോഹിത്യം.

പഞ്ചിതാ - **വി** പണ്ഡിതന്മാരുടെ
നീതിവിരുദ്ധ; പണ്ഡിതന്മാ
രെ സംബന്ധിച്ചു.

പഞ്ചിതാനി - **ഈ** പണ്ഡിതന്റെ
ഭായ്യ; പുരോഹിതന്റെ സ്ത്രീ;
ബ്രാഹ്മണി.

പഞ്ച - **വി** വെള്ളനിറമുള്ള; പാ
ണ്ടു പിടിച്ചു.

പഞ്ചക - **വി** ഒരുതരം കാടുപ്രാവു്.

പഞ്ച - **പു** മാറ്റം; വഴി; സമ്പ്രദാ
യം; പദ്ധതി.

പഞ്ചി - **പു** വഴിപോക്കൻ; ഒരു
പ്രത്യേക മതത്തെ അനുസരി
ക്കുന്നവൻ; അനുയായി.

പഞ്ച - **ഈ** ഉപദേശം.

പഞ്ചര - **ഈ** നീന്തുക; അടിത്തട്ടു
കാണുക; വിവരം കിട്ടുക;
അറിയുക.

പഞ്ചരി - **ഈ** പ്രവേശദോരം; പ
ടിപ്പുറ.

പഞ്ചരിയാ - **പു** ദോരപാലകൻ.

പഞ്ചാ - **പു** കെട്ടുക; ഐതി
ഹ്യം; നാടാടിപ്പാട്ടു്.

പഞ്ചാരി - **പു** പലവൃണ്ണനാച്ചവട
ക്കാരൻ.

പഞ്ചുലി - **ഈ** വാരിയെല്ലു്.

പഞ്ചേരി - **ഈ** അഞ്ചുസേർ തൂക്കം.

പദ്യ } **പു** പതിൽ.

പദ്യ - **ഈ** ഉള്ളിൽ കടക്കുക.

പദ്യസാര - പു. പ്രവേശിക്കുക.

പദ്യരി } ഹിം പടിവാതിൽ.
പദ്യരി }

പദ്യ - ഹിം പടിയിൽ; പിട
ത്തം; പടി.

പദ്യന - സ. പടിയിൽ.

പദ്യവാനാ } സ. പടിയിൽ.
പദ്യവാനാ }

പദ്യന - അ. പാകമാകുക; പദ്യ
ക്കുക; വിളയുക; വെന്തു പാ
കമാകുക; നരയ്ക്കുക; പാ
പദ്യന - തല നരയ്ക്കുക.

പദ്യവാന - പു. നെന്തിനാണി
പലഹാരം.

പദ്യവാന - സ. പാകം ചെയ്തി
യ്ക്കുക.

പദ്യ - ഹിം പാകം ചെയ്യൽ;
വേവിക്കൽ; പഴുപ്പിക്കൽ;
പാകം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള
കുലി.

പദ്യന - സ. പഴുപ്പിക്കുക; വേവിക്കുക;
പാകംചെയ്യുക.

പദ്യ - പു. പൊക്കവട; ഒരു
പദ്യ - ഹിം തരം പലഹാരം.

പദ്യ - വി. പഴുത്ത; വിളഞ്ഞ.
ഉറപ്പുള്ള; സ്ഥിരമായ; സമ
ത്വമായ; തീർപ്പുള്ള; ഉറച്ച;
പാകം വന്ന; —പദ്യ - ഒരു
നിലം; —പദ്യ - കല്ലുപട
ത്തുണ്ടാക്കിയ വിട്.

പദ്യ - ഹിം മാർഗ്ഗം; ഉറപ്പ്.

പദ്യ രസം - ഹിം നെയ്യിൽ പാകം
ചെയ്ത ആഹാരം.

പദ്യ - പു. വശം; ചിറകു; 15
ദിവസം; —വാത - പക്ഷ
വാതം.

പദ്യവാത - പു. പക്ഷവാതം.

പദ്യ - പു. ദേം പാർവ്വ

പദ്യ - പു. ദേം പാർവ്വ

പദ്യ - ഹിം അടങ്ങാ നന്നിനോടു
കൂടി ഘടിപ്പിക്കുന്ന അനാ
വശ്യമായ മരൊന്നു; ബാധ
കമായ നിയമം; വഴക്കു;
തെറ്റു; വ്യക്തമായ
സംഗതി.

പദ്യ - ഹിം അസഭ്യവാക്കു;
മലം; ചെലു; ബുദ്ധിമുട്ടു;
ഇല്ലാത്ത ദോഷം കണ്ടുപിടിക്കൽ.

പദ്യ - ഹിം ദേം പാർവ്വ

പദ്യന - സ. കഴുകിക്കുക.

പദ്യ - പു. കല്ലു.

പദ്യ - പു. പഴഞ്ചൊല്ലു; കഥ.

പദ്യ - സ. കഴുകുക.

പദ്യ - ഹിം വെള്ളം നിറയ്ക്കുന്ന
തിനുള്ള കാളത്തോലു കൊണ്ടു
ണ്ടാക്കിയ സഞ്ചി; ഉല.

പദ്യ - ഹിം ഉദാഹരണം.

പദ്യ - വി. ലഹളക്കാരനായ;
കഴപ്പക്കാരനായ.

പദ്യ - പു. കക്ഷം.

പശ്ചിമ - പുറം പശ്ചിമ.

പശ്ചി - പുറം കാൽ; കാലടി;

—പാലി - റോഡിപ്പാത;

ഉയർന്ന വഴി; —തരി -

ചെരിപ്പ്; —പാലി - മെതി

യടി.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ തലപ്പാവ്;

—പാലി - നേരിട്ടുക;

—പാലി - അപമാനിക്കുക;

പരിഹസിക്കുക; —പാലി -

പട്ടം കിട്ടുക; —പാലി -

കൂട്ടു പിടിക്കുക; —പാലി -

അപേക്ഷിക്കുക; പ്രാർത്ഥി

ക്കുക.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ രസത്തിൽ മുക്കുക;

പ്രേമത്തിൽ മുക്കുക.

പശ്ചിമ - പുറം കാലടി; പ്രഭാതം.

പശ്ചിമ - പുറം ഭാഗത്ത്.

പശ്ചിമ - പുറം ഭാഗത്തുള്ള കെട്ടാ

നുള്ള കയറ്.

പശ്ചിമ - പുറം തുപ്പട്ടാവ്; ഭാഗ

ത്തുള്ള കെട്ടാനുള്ള കയറ്;

കാലടി.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ രസത്തിൽ മുക്കുക;

അനന്തരമുണ്ടാക്കുക.

പശ്ചിമ - പുറം ചുറ്റുമതിൽ; കഴച്ച

മണ്ണ് അഥവാ കമ്മായം;

ഇറങ്ങി കടക്കാൻ കഴിയുന്ന

നദി; ഗന്ധം; കാലുകൊണ്ടു

ചവട്ടാൻ പററുന്നവസ്തു.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്ന

സമയം; പ്രഭാതം.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ അയവിറക്കുക.

പശ്ചിമ - പുറം പശ്ചിമ

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ പശ്ചിമ

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ പശ്ചിമ

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ പശ്ചിമ

പശ്ചിമ - പുറം കഴപ്പം; ബുദ്ധിമുട്ട്;

ഒരുതരം ഭജനപ്പാട്ട്.

പശ്ചിമ - പുറം ജിണ്ണമാകൽ; പാക

ചെയ്യൽ.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ (ആഹാരം കഴിച്ചു

വസ്തുക്കൾ) ഭവിക്കുക; നഷ്ട

മാകുക; ഒന്നിനോടൊന്നു

അലിഞ്ഞു ചേരുക; പശ്ചിമ -

നല്ലവണ്ണം അദ്ധ്യയനം.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ ഭവിക്കുക;

നശിപ്പിക്കുക; ജിണ്ണമാക്കുക;

അന്യരുടെ വസ്തുവിനെ അപ

ഹരിക്കുക; പരിശ്രമം കൊണ്ടു

തലച്ചോറിനേയോ, മനസ്സി

നേയോ ക്ഷീണിപ്പിക്കുക.

പശ്ചിമ - പുറം പശ്ചിമ; ആപ്പ്;

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ; —പാലി -

തടസ്സപ്പെടുത്തുക; —പാലി -

കഷ്ടപ്പെടുത്തുക; —പാലി -

വിഷ്ണുവിന്റെ.

പശ്ചിമ - പശ്ചിമ രത്നം പതിക്കുന്ന

വേല; ഇഴയിടൽ; —പാലി -

രത്നം പതിക്കൽ.

പഴ്ചിടി - ളിം ഒരുതരം കളി;
ഒരുതരത്തിലുള്ള ഇരു
പത്തഞ്ച് വസ്തുക്കളുടെ കൂട്ടം.

പഴ്ചി } പുറം പക്ഷി.
പഴ്ചി }

പഴ്ചുറ്റ - ളിം നിലം പതിക്കുക;
തോലുക; പിന്മാറുക.

പഴ്ചുറ്റ - ളിം പശ്ചാത്തപിക്കുക.

പഴ്ചുറ്റ - പുറം പശ്ചാത്താപം.

പഴ്ചുറ്റ - ളിം തുറക്കപ്പെടുക; പുറം
തുറക്കുവാനുള്ള ആയുധം.

പഴ്ചുറ്റ - വിം പടിഞ്ഞാറുള്ള.

പഴ്ചുറ്റ - പുറം പശ്ചിമപ്രദേശം.

പഴ്ചുറ്റി - വിം പശ്ചിമപ്രദേശ
ത്തുള്ള.

പഴ്ചുറ്റ - ളിം മോഹാലസ്യപ്പെട്ട
വീഴൽ; — ളിം - ബോധം
കെട്ട് നിലത്തു വീഴുക.

പഴ്ചുറ്റ - സിം ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിൽ
എതിരാളിയെ നിലത്തു
വീഴ്ത്തുക; അലക്കുവാൻ തുണി
കുപ്പിലടിക്കുക.

പഴ്ചുറ്റി - വിം പശ്ചിമപ്രദേശ
ത്തുള്ള.

പഴ്ചുറ്റി - സിം പിന്തുടരുക.

പഴ്ചുറ്റ - പുറം പഴ്ചുറ്റ

പഴ്ചുറ്റ - ളിം പടിഞ്ഞാറൻ
കാറ്റ്.

പഴ്ചുറ്റ - ളിം ധാന്യാദികൾ
കാറ്റിൽനിട്ടു പാറ്റയോടെ
കിടന്ന പതിൽ.

പഴ്ചുറ്റ - സിം പാറ്റയുക.

പഴ്ചുറ്റ - വിം വാടിയ.

പഴ്ചുറ്റ - ളിം കത്തുക.

പഴ്ചുറ്റ - പുറം കാലു; പൈശ്ചം.

പഴ്ചുറ്റ - സിം കത്തിയുക.

പഴ്ചുറ്റ - പുറം ഇഷ്ടിക, മൺകലം
മുതലായവ വേവിക്കുന്നതിന്
ഉള്ള ചൂള.

പഴ്ചുറ്റ - പുറം പട്ടവസ്ത്രം.

പട്ട - പുറം വസ്ത്രം; കട്ടൻ; ചിത്രം
വരയ്ക്കുവാനുള്ള കടലാസ്;
തകിട്; കതക്.

പട്ടക - ളിം നിലത്തു വീഴ്ത്തൽ;
അടി; വടി.

പട്ടക - സിം ശക്തിയോടുകൂടി
തള്ളിയിടുക; താഴെയെറി
യുക; മല്ലയുദ്ധത്തിൽ എതി
രാളിയെ വീഴ്ത്തുക; ളിം പിതൃ
ങ്ങൾ; പൊളിയുക.

പട്ടക - പുറം അരയിൽ കെട്ടുന്ന
വസ്ത്രം; ബെൽട്ട്.

പട്ടക - ളിം പട്ടക

പട്ടക - പുറം സമത; തുല്യത;
ഉപമ; വിം സമതലമായ.

പട്ടക - ളിം ഉപമിക്കുക.

പട്ടക - ളിം തുറന്ന് സമനിരപ്പാ
ക്കുക; പട്ടകവിചാര
ത്തിലോ, സ്വഭാവത്തിലോ
തുല്യതയുണ്ടാകുക; കൊടുക്കൽ
വാങ്ങലിൽ രണ്ടു കക്ഷികളും
യോജിക്കുക; കടം വീടുക.

പടപടാനാ - ങം മഞ്ഞും വെയിലും കൊണ്ടു കഷ്ടപ്പെടുക; ഖേദിഷ്ഠക; **സം** 'പടപട' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക.

പടപര - **വിം** സമതലമായ; **പും** മഴക്കാലത്തു വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നദീതീരപ്രദേശം.

പടവീജ്ഞാ - **പും** മിന്നാമിനങ്ങു.

പടരാ - **പും** പലക.

പടരാനി - **ഈ** പട്ടമഹിഷി.

പടരീ - **ഈ** പട്ടിക; എഴുത്തുപലക; നിറത്തിന്റെ രണ്ടു വശത്തും ആളുകൾക്കു നടക്കുവാനുള്ള വഴി; വണ്ടിപ്പാത; പുത്തോട്ടത്തിൽ തടത്തിന്നു ചുറ്റുമുള്ള വീതി കുറഞ്ഞ പാത; കസവുനാട; ഒരുതരം വള.

പടൽ - **പും** മുടി; മുടപടം; മേൽപ്പുര; കണ്പോള; പലക; അദ്ധ്യായം; കൂട്ടം; തിലകം.

പടലി - **ഈ** നിറം; വരി; പലക.

പടവാനാ - **സം** തുത്തു നിരപ്പാക്കിത്തുക.

പടവാരഗരി - **ഈ** അംഗം അധികാരിയുടെ പണി.

പടവാരീ - **പും** അംഗം മേനോൻ.

പടവാട - **പും** പാവോട; ശിബിരം.

പടടന - **പും** ചണം; ചണനാൽ.

പടഹാര - **പും** മാല കോർന്നവൻ.

പടാ - **പും** ഒരുതരം പരിച; അധികാരപത്രം; കൊടുക്കൽവാങ്ങൽ.

പടാഇ - **ഈ** തുത്തു നിരപ്പാക്കൽ; നിരപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

പടാകാ } **പും** പടക്കം; അടി.
പടാഖാ }

പടാനാ - **സം** നിരപ്പാക്കിത്തുക; വില തീർച്ചപ്പെടുത്തുക; കടംവീടുക.

പടാവ - **പും** നിരപ്പാക്കൽ.

പടയാ - **ഈ** ചന്ദനം; കട്ടിൽപ്പലക; എഴുത്തുപലക.

പടീലനാ - **പും** പറഞ്ഞു വശപ്പെടുത്തുക; വഞ്ചിത്തുക; സമ്പാദിത്തുക; വിജയകരമായി ചെയ്യുക.

പടു - **വിം** സമത്വമായ; സുതശാലിയായ.

പടുകാ - **പും** **പടകാ**

പടുതാ - **ഈ** സാമത്വം.

പടുവാ - **പും** ചണം.

പടേവാ - **പും** പരിചയപ്പെടുത്തു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവൻ; പയറുകാരൻ; യുത്തൻ.

പടേര - **പും** വെള്ളത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം പുല്ലു.

പടേൽ - **പും** ഗ്രാമത്തിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ; അംഗം അധികാരി.

പടേലാ - **പും** നടുനിരപ്പായ വള്ളം.

പടേര - **പും** ഒരുതരം പട്ടുവസ്ത്രം.

പട്ട - പും പീഠം ; പലക ; ചെമ്പോല ; കല്ലി ; പട്ടയം ; പരിച ; തലപ്പാവു ; സിംഹാസനം.

പട്ടന - പും പട്ടണം.

പട്ടാ - പും പട്ടയം ; അധികാരപത്രം ; തോൽവാറ് ; ഗിപായിമാരുടെ വില്പ ; അരപ്പട്ട.

പട്ടി - स्त्री ഏഴത്തുപലക ; പാഠം ; ഉപദേശം ; പട്ടീസ് ; —**ദാർ** - ഓഹരിക്കാരൻ ; ഉദ്യോഗാധികാരി.

പട്ടർ - പും ഒരുതരം തടിച്ച കമ്പിളിവസ്ത്രം.

പട്ടേ - പും വിസ്തൃതി ; ദൃശ്യവ്യക്തത.

പട്ടാ - യുവാവു ; ഗുന്ധിക്കാരൻ ; നാഡി ; തരസ്സ്.

പട്ടി - स्त्री യുവതി.

പട്ടന - പും പഠിപ്പ്.

പട്ടനീയ - വിം വായിക്കേണ്ടതു്.

പട്ടവന - സം അയയ്ക്കുക.

പട്ടാന - പും പട്ടാണി.

പട്ടാന - അയയ്ക്കുക.

പട്ടാനി - स्त्री പട്ടാണി സ്ത്രീ ; പട്ടാണി സ്വഭാവം.

പട്ടാവന - പും ദൂതൻ.

പട്ടി - വിം പഠിച്ചു.

പട്ടത - പും അസ്സൽവില ; കൊടുത്തവില ; നിരക്കു്.

പട്ടതാല - स्त्री പരിശോധന ; അന്വേഷണം.

പട്ടതാലന - സം പരിശോധിക്കുക ; അന്വേഷിക്കുക.

പട്ടതീ - स्त्री കറച്ച കാലമായിട്ടു കൃഷിയെയാത്ത ഭൂമി.

പട്ടന - അം താഴെ വീഴുക ; സംഭവിക്കുക ; പെടുക.

പട്ടപട്ടാന - അം 'പഡ' പഡ' ശബ്ദമുണ്ടാകുക.

പട്ടപോത - പും പെരുത പുത്രൻ.

പട്ടവാ - स्त्री പ്രതിപദം.

പട്ടാവ - പും താവളം ; പാളയം.

പട്ടോട - പും അയൽപക്കം.

പട്ടോടിന - स्त्री അയൽപക്കക്കാരി.

പട്ടോടി - പും അയൽവാസി.

പട്ടന - സം പഠിക്കുക ; വായിക്കുക ; ഉരുവിടുക.

പട്ടവैया - സം പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പട്ടാई - स्त्री പഠിപ്പ് ; പഠിപ്പിക്കൽ ; പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതി.

പട്ടാന - സം പഠിപ്പിക്കുക.

പട്ടാ-लिखा - വിം പഠിപ്പള്ള.

പണ്യ - പും വാതു ; പത്തയം ; പ്രതിജ്ഞ ; കരാറ് ; വില ; വ്യാപാരം.

പണ്യ - വിം കച്ചവടം ചെയ്യാനുള്ള പ്രശംസിക്കത്തക്ക ; **പും** കച്ചവടവസ്തു ; അങ്ങാടി ; —**शाला** - ചീടിക.

പതംഗ - പും പക്ഷി; പട്ടം; പാറ; നൂർ; പത്ം: — **बाज** - പട്ടം പറപ്പിക്കുന്നവൻ.

പതംഗ - പും പാറ; ചിത്രശലഭം: തിപ്പൊരി.

പത - പും ഭത്താവു; യജമാനൻ; **स्त्री** മാനം; — **पानी** - അഭിമാനം.

പതപ്പട്ട } **स्त्री** ശിശിരം; വൃക്ഷങ്ങൾ
പതപ്പട്ട } ഉടെ ഇല കൊഴിയുന്ന കാലം.

പതന - പും വിഴ്ച; അധഃപതനം.

പതല - **वि** മെലിഞ്ഞ; നേരിയ.

പതലാई - **स्त्री** നേർ; മെലിപ്പി.

പതല - പും കാലം.

പതവാര - **स्त्री** അമരം; പങ്കായം; ചുക്കാൻ.

പതാ - പും മേൽവിലാസം; വിവരം; അറിവ്.

പതാക - **स्त्री** കൊടി.

പതാകിനി - **स्त्री** സൈന്യം.

പതാല - പും പാതാളം.

പതാശി - **स्त्री** ചെറിയ ഉളി.

പതി - പും ഭത്താവ്; ഉടമസ്ഥൻ.

പതിയാന - **सं** വിശ്വസിക്കുക; മാനിക്കുക.

പതിവ - **वि** വീണ്ട; അധഃപതിച്ചു.

പതിയാന - **सं** വിശ്വസിക്കുക.

പതിയാ - പും വിശ്വസിക്കൽ.

പതിയാ - **सं** ദേം പതിയാ

പതിശി - **स्त्री** ചെമ്പോ, പിച്ചളയോ കൊണ്ടുള്ള ഒരുതരം കട്ടകം.

പതിശി - **स्त्री** ചെറിയ മൺപാത്രം; ചട്ടി.

പതിശി - **स्त्री** വേശ്യ; നത്തകി.

പതിശി - പും ഇലക്കമ്പിൾ.

പതിശി } **स्त्री** പുത്രവധു.

പതിന - പും പട്ടണം.

പതിന - പും ലോഹത്തകിട്.

പതിന - **स्त्री** ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ വേണ്ടി തുണിച്ചെത്ത ഇല.

പതി - പും ഇല; ഒരു കണ്ണാഭരണം; ഏട്; — **हो जाना** - ഓടിമറയുക.

പതി - **स्त्री** ചെറിയ ഇല; ഓഹരി; ഭരം; തകിട്; — **दार** - പങ്കാളി.

പതി - പും കല്ല്; രത്നം; **क्रि** തീരെ ഇല്ല (തൃപ്തയോടും തിരസ്കരിച്ചും ഇല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നു).

പതി - പും എഴുത്തു; ഇല; വർണ്ണപ്പട്ടം; തകിട്; — **कार** - പത്രപ്രവർത്തകൻ; — **वाहक** - തപാൽശിപായി; ഹരിക്കാരൻ; — **व्यवहार** - കത്തെടപാട്; എഴുത്തുകുത്തു.

പന്ത്ര - പും പഞ്ചാംഗം.

പന്ത്രീ - സ്ത്രീം എഴുത്തു; പക്ഷി.

പന്ത്ര - പും വഴി; പലതി.

പന്ത്രാനാ - അം ഉണങ്ങി കല്ലുപോലെ കട്ടിയാകുക; സ്തംഭിച്ചു പോവുക; വിറങ്ങലിക്കുക.

പന്ത്രീ - സ്ത്രീം കൽച്ചട്ടി; മാണക്കല്ല.

പന്ത്രീലാ - വിം കല്ലുള്ള.

പന്ത്രക - പും വഴിയാത്രക്കാരൻ.

പന്ത്ര - പും കാലടി; സ്ഥാനം; പദവി; ശ്ലോകത്തിലെ ഒരു വരി; കീർത്തനം; —ചര - കാലാദി; —ച്യുത - സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ; —ത്യാഗ - രാജി; —ത്യാഗ - ചെയ്യപ്പെട്ട; —ദലിത - മദ്യീതൻ.

പന്ത്രക - പും മെഡൽ.

പന്ത്രവീ - സ്ത്രീം സ്ഥാനം; വഴി.

പന്ത്രാധികാരി - പും പദവിയുള്ളവൻ; സ്ഥാനവലിപ്പമുള്ളവൻ; ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

പന്ത്രാനാ - അം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക.

പന്ത്രാദ - പും കാലിലെ പൊടി.

പന്ത്രാപ്ത - പും കാൽവെയ്പ്പ്.

പന്ത്രാലി - സ്ത്രീം വാക്യങ്ങൾ; കീർത്തന സംഗ്രഹം.

പന്ത്രതി - സ്ത്രീം വഴി; രീതി.

പന്ത്രാഗ - പും മാണിക്കം.

പന്ത്രീനി - സ്ത്രീം ചെറുതാമര; പിടിയാന.

പന്ത്രാനാ - അം എതിരേറ്റുകൊണ്ടുപോകുക അഥവാ ഇരയ്ക്കുക; സ്ഥാപിക്കുക.

പന്ത്രാനാ - അം ചെറുതാമര.

പന്ത്ര - പും പ്രതിജ്ഞ; സങ്കല്പം; മൃം ഭാവവാചക പ്രത്യയം; जैसे, पागलपन.

പന്ത്രഗട - പും കടവു.

പന്ത്രച - സ്ത്രീം വില്ലിന്റെ ഞാൺ.

പന്ത്രചക്രീ - സ്ത്രീം ജലപ്രവാഹത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു തിരിയ്ക്കപ്പെടുന്ന യന്ത്രം.

പന്ത്രഭുഖാ - പും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുന്നവൻ.

പന്ത്രഭുഖി - സ്ത്രീം മുങ്ങിക്കുപ്പൻ.

പന്ത്രപനാ - അം തളിക്കുക; തഴയ്ക്കുക; ആരോഗ്യമുണ്ടാകുക.

പന്ത്രവ്യാ - പും വെററിലെച്ചെല്ലം.

പന്ത്രവാളി - സ്ത്രീം വെററിലെക്കുളുവടക്കാരൻ.

പന്ത്രസ - പും ചക്ക.

പന്ത്രസാരി - പും ദേം പ്പ്സാരി

പന്ത്രസാല - സ്ത്രീം വെള്ളത്തിന്റെ ആഴം അളന്നു നോക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണം.

പന്ത്രഹാ - പും വെള്ളം മുക്കുന്നവൻ.

പനഹ - പും വീതി ; ഗുഹാത്ഥം ;
മോഷണത്തിന്റെ തുമ്പുണ്ടാ
ക്കുന്നവൻ.

പനഹാന - സം കളവിന്റെ വിവര
മനേചിജ്ഞ.

പനഹാര - പും ദേം പനഹ

പനഹാരിന - സ്ത്രീം വെള്ളം നിറയ്ക്ക
ന്നവൾ.

പനഹീ - സ്ത്രീം ചെരിപ്പ്.

പനാ - പും ഒരുതരം സർപ്പത്തു്.

പനാല - പും ഓവ് ; ചാലു്.

പനാഹ - സ്ത്രീം അഭയം ; ആശ്രയം ;
രക്ഷ.

പനിഹ - വിം വെള്ളത്തിൽ ജീവി
യ്ക്കുന്ന ; വെള്ളം കലൻ ; പും
രഹസ്യപ്രാപിതം.

പനീര - പും ഒരുതരം പാൽക്കട്ടി.

പനീല - വിം വെള്ളം കലൻ.

പനഗ - പും പാമ്പു്.

പനാ - പും മരതകം ; ഏടു് ;
പേജു് ; ചെരിപ്പിന്റെ മുകൾ
ഭാഗത്തെ തോൽ ; ഒരുതരം
സർപ്പത്തു്.

പനീ - സ്ത്രീം ലോഹത്തകിടു് ;
തീത്തകിടു്.

പപാ - പും } മരത്തിന്റെ പൊ
പപാ - സ്ത്രീം } ഉത്ത തോലു് ;
പൊററ.

പപരയാ } പും കമുസ ; കയ്യുളങ്ങ ;
പപിതാ } പപ്പായം ; കപ്പയ്ക്ക.

പപിഹ - പും വേഴാമ്പൽ.

പപാ - പും കണ്പോള.

പപ - പും പാലു് ; വെള്ളം.

പപാ - പും ദേം പപാ

പപാ - സ്ത്രീം കറവയുള്ളപതു ;
നദി.

പപാ - പും പോക്കു് ; അവ
സാനം ; സമാപ്തി.

പപാ - പും സന്ദേശം ; —വര -
സന്ദേശവാഹകൻ.

പപാ } പും വെക്കോൽ.
പപാ }

പപാ - പും മേഘം.

പപാ - പും മൂല ; മേഘം.

പപാ } പും സമുദ്രം.
പപാ }

പര - അന്യം എന്നാൽ ; എന്നാ
ലും ; ഇനിയും.

പര - വിം ശത്രുക്കളെ ദുഃഖിപ്പി
യ്ക്കുന്ന.

പര - അന്യം എന്നാൽ.

പര - വിം പരമ്പരയായി
ആചരിച്ചു വരുന്ന.

പര - വിം അന്യമായ ; വേറിട്ട ;
മറ്റുള്ള ; ഭിന്നമായ ; കഴിഞ്ഞ ;
ശ്രേഷ്ഠമായ ; മേൽ ;
മീതെ ; അന്യം പിന്നീടു് ;
എന്നാൽ ; പും ശത്രു ; ചിറകു്.

പരകനാ - അം ഇണങ്ങുക ; ശീല
മാവുക.

പരകാജി - വിം പരോപകാരി
യായ.

പരകാ - പും വൃത്തം വരയ്ക്കുവാ
നുള്ള ഉപകരണം ;
കോമ്പസ്സം.

പരകാർന്ന - സം കോമ്പസ്സം
കൊണ്ടു വൃത്തം വരയ്ക്കുക.

പരകാല - പും കോണി ; കട്ടിള ;
കുഷണം ; തീപ്പൊരി ; അക്രത
കാ പരകാല - ഭയങ്കരനായ ;
അസാധാരണനായ (മനു
ഷ്യൻ).

പരകാസ - പും പ്രകാശ പ്രകാശം.

പരകീയ - വിം അന്യന്റെ.

പരകോട - പും കോട്ടമതിൽ.

പരക - ങ്കീം പരിശോധന ; പരി
ക്ഷണം.

പരകന - സം പരിശോധിക്കുക ;
പരിക്ഷിക്കുക.

പരകാന - സം പരിശോധിപ്പി
യ്ക്കുക ; പരിക്ഷിപ്പിക്കുക.

പരകാന - പും പല അംശങ്ങളുള്ള
പ്രദേശം ; താലൂക്ക്.

പരകാ - പും കടലാസുകുഷണം ;
ചോദ്യക്കടലാസ് ; ലഘു
പത്രിക ; ചീട്ട് ; പരിചയം ;
പരിശോധന ; തെളിവ്.

പരകാന - സം ഇണക്കുക ; പരി
ചയപ്പെടുത്തുക ; ആകർഷി
യ്ക്കുക ; അഭിരുചി ജനിപ്പി
യ്ക്കുക.

പരകൂന - പും പരിപ്പ്, മാവ്,
മസാല മുതലായ ഭക്ഷണ
സാധനങ്ങൾ.

പരകൂനീ - പും പരിപ്പ്, മാവ് മു
തലായ ചില്ലറ ഭക്ഷണസാധ
ങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവൻ.

പരകുന - ങ്കീം വരനെ എതിരേ
ററ ദീപം കൊണ്ടുഴിയൽ.

പരകുന - സം വരനെ എതിരേ
ററ ദീപം കൊണ്ടുഴിയുക.

പരകാർ - ങ്കീം പ്രതിച്ഛായ ; നി
ഴൽ ; പ്രതിബിംബം.

പരകാ - ങ്കീം പ്രജ.

പരകേന്ദ്ര - വിം പരായീനമായ.

പരക - ങ്കീം പരപ്പ് ; നിരപ്പ് ;
അടിപ്പറപ്പ് ; അടുക്കു ; അട്ടി ;
തട്ട് ; അടിത്തട്ട്.

പരകീ - ങ്കീം ഉഴാതെ ഇട്ടിരി
യ്ക്കുന്ന ഭൂമി.

പരകവ - പും അന്യനെന്ന ഭാവം ;
ആദ്യം കഴിഞ്ഞുപോകൽ.

പരകന - പും റൊട്ടിയുണ്ടാക്കുവാ
നുള്ള മാവ് കൈയിൽ ഒട്ടാ
തിരിയ്ക്കുവാനുപയോഗിയ്ക്കുന്ന
ഉണക്കിയ മാവുപൊടി.

പരകാ - പും തിരശ്ശീല ; മുടുപടം ;
മറ ; —നശീന - മുടുപടം
ധരിച്ചു.

പരദാജ - പും അലങ്കാരം ; ചിത്ര
വേല.

പരദാജി - **ജിം** അലങ്കരിയ്ക്കൽ.
പരദാദാ - **പും** പ്രപിതാമഹൻ ;
 മുത്തച്ഛന്റെ അച്ഛൻ.
പരദാദി - **ജിം** മുത്തച്ഛന്റെ അമ്മ.
പരദേശി - **വിം** മറുനാട്ടിൽ നിന്നു
 വന്ന.
പരദാമ - **പും** വൈകുണ്ഠം.
പരനാലാ - **പും** കാവുചാൽ ; കാട.
പരപ്തീ - **വിം** വഴക്കിടുന്ന ; മായാ
 വിധായ.
പരപട - **പും** സമതലപ്രദേശം.
പരപരാനാ - **ജം** ഏരിയക ; നീറ്റക.
പരപോതാ - **പും** പെരുതലപ്പുറൻ.
പരമാന - **പും** തെളിവു ; യാഥാ
 ത്വം ; അതിർത്തി.
പരമാർത്ഥി - **വിം** യാഥാത്വം തിര
 യുന്ന.
പരലാ - **വിം** അങ്ങേഅറ്റത്തെ ;
 മറ്റുഭാഗത്തെ ; അത്യധികമായ.
പരവര - **വിം** (സമാസത്തിൽ) ര
 ക്ഷിയ്ക്കുന്നവനായ ; —**വിഗാര** -
 പാലിയ്ക്കുന്നവൻ ; ഇശ്വര
 റൻ.
പരവരദാ - **വിം** വളർത്തപ്പെട്ട.
പരവരിശ - **ജിം** തീറ്റിപ്പോറ്റാൻ.
പരവല - **പും** കോവയ്ക്കുപോലെ
 യുള്ള ഒരുതരം കായ.
പരവസ്തി - **ജിം** പാലന വളർത്തൽ.
പരവാ - **ജിം** കൂസൽ ; വകവെ
 യ്ക്കൽ ; ചിന്ത ; ഭയം ; പ്രതി
 പദം ; **പും** മൺചട്ടി.

പരവാജ - **പും** ഉടുനാ പറക്കൽ.
പരവാനഗി - **ജിം** അനമതി ;
 ആജ്ഞ.
പരവാനാ - **പും** അനമതിപത്രം ;
 ചിത്രശലഭം.
പരവാഹ - **ജിം** ദേം പരവാ
പരശ - **പും** ദേം പരശ
പരശു - **പും** വെണ്മഴ.
പരസ - **പും** സ്വർണം ; ഇന്ദ്രനീല
 കല്ലു.
പരസനാ - **സം** സ്വർണക ; വിള
 ന്വക.
പരസാല - **പും** കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ;
 വരുന്ന കൊല്ലം.
പരസാ - **ജം** മിനിഞ്ഞാൻ ;
 മറെറന്നാൾ.
പരസ്ത - **വിം** (സമാസത്തിൽ) പൂ
 ജിയ്ക്കുന്ന (ജൈ, ഭുതപരസ്ത).
പരസ്താ - **പും** ആരാധകൻ ; ഭാ
 സൻ ; സേവകൻ.
പരസ്തിശ - **ജിം** പൂജ ; ആരാധന.
പരഹരനാ - **സം** പരിഹരിയ്ക്കുക.
പരഹേജ - **പും** പത്മം ; വർണ്ണം ;
 —**ഗാര** - പത്മമാലരിയ്ക്കുന്ന
 വൻ ; ദോഷങ്ങളെ വർണ്ണി
 ന്നവൻ.
പരഹേനാ - **സം** അനാദരിയ്ക്കുക ;
 തിരസ്സരിയ്ക്കുക.
പരാ - **പും** ദേം പരാ
പരാ - **പും** നിര ; അണി ; വരി.

പരാകാഷ്ഠ - സ്ത്രീം ചരമസീമ.
 പരാഗ - പും പൂമ്പൊടി.
 പരാത - സ്ത്രീം വലിയ തളിക.
 പരാനാ - ജം ഭാടിക്കളയുക.
 പരാംവ - പും പരാജയം; തിര
 സ്താരം; വിനാശം.
 പരാംത - വിം തോററ; നശിച്ചു.
 പരാംശ - പും കൂടിയാലോചന;
 അഭിപ്രായം; ഉപദേശം.
 പരാധ - വിം അന്യന്റെ; അന്യ
 നെ സംബന്ധിച്ചു.
 പരാസ്ത - വിം പരാജിതനായ.
 പരാഹ് - പും ഉച്ചതിരിഞ്ഞു.
 പരിദ് } പും പക്ഷി.
 പരിദ് }
 പരിക്ര - പും കൂട്ടം; കട്ടിൽ; ഒരു
 കണം; ആരംഭം; ബെൽട്ട്.
 പരിക്രമാ - സ്ത്രീം പ്രദക്ഷിണം;
 ചുറ്റിത്തിരിയൽ.
 പരിഖന - വിം രക്ഷിക്കുന്ന.
 പരിഖനാ - സം പരീക്ഷിച്ചറിയുക;
 പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുക.
 പരിഖാ - സ്ത്രീം കിടങ്ങു.
 പരിഖാന - സ്ത്രീം വണ്ടിച്ചുരും ഉരു
 ങ്ങളുപോയതിന്റെ അട
 യാളം.
 പരിഗത - വിം കഴിഞ്ഞ; മരണം;
 അറിഞ്ഞ; ചുറ്റിയ; ചത്ത.
 പരിഗൃഹീത - വിം സ്വീകരിച്ചു.
 പരിഗ്രഹ - പും സ്വീകരിക്കൽ;

വിവാഹം; ഭാര്യ; ദാനം
 സ്വീകരിക്കൽ; പരിവാരം.
 പരിചര - പും പരിചാരകൻ.
 പരിചരണ - പും ശുശ്രൂഷ; സേവ
 പരിചര്യ - സ്ത്രീം) നം.
 പരിചായക - വിം പരിചയപ്പെട്ട
 ത്തന്ന; സൂചിപ്പിക്കുന്ന.
 പരിചാര - പും ശുശ്രൂഷ; പരിചയ്ക്ക.
 പരിചിത - വിം പരിചയമുള്ള;
 അറിവുള്ള.
 പരിച്ഛിന്ത - വിം സീമിതമായ;
 വിഭക്തമായ.
 പരിച്ഛേദ - പും അലപ്പായം;
 വിഭാഗം.
 പരിച്ഛിന്ത - സ്ത്രീം പ്രതിച്ഛായ;
 പ്രതിബിംബം; നിഴൽ.
 പരിജന - പും ആഹ്വാനം;
 പരിവാരം.
 പരിണത - വിം പരിണമിച്ചു;
 രൂപാന്തരപ്പെട്ട.
 പരിണതി - സ്ത്രീം രൂപാന്തരം; അവ
 സാനം.
 പരിണയ - പും വിവാഹം.
 പരിണിത - വിം വിവാഹിതനായ;
 പൂർത്തിയായ.
 പരിണിതാ - സ്ത്രീം വിവാഹിത.
 പരിത്യാജ്യ - വിം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട.
 പരിത്യാഗ - പും രക്ഷ.
 പരിധാന - പും വസ്ത്രം; വസ്ത്രം
 ധരിക്കൽ.

परिधि - स्त्री० अणु०; अणु०;
 പരിവേഷം.
 परिपाक - पु० പാകപ്പെടൽ;
 ദഹിക്കൽ; പ്രയത്നം; നൈ
 പുണ്യം.
 परिपाटी - स्त्री० ക്രമം; ശൈലി;
 ആചരിച്ചുവന്ന സമ്പ്രദായം.
 परिपुष्ट - वि० പുഷ്ടിപ്പെട്ട.
 परिपोषण - पु० १. २. ३. ४. ५.
 परिപ്ലുത - वि० മുങ്ങിയ; നനഞ്ഞ.
 परिभव }
 परिभाव } पु० അനാദരവ്.
 परिभाषा - स्त्री० തർജ്ജമ; വ്യാഖ്യാ
 നം; ലക്ഷണം.
 परिभूत - वि० പരാജിതനായ;
 അപമാനിക്കനായ.
 परिमाण - पु० അളവ്.
 परिमार्जन - पु० പരിഷ്കരണം;
 സംശോധനം.
 परिमित - वि० ശരിയായ തോതി
 ലുള്ള; മിതമായ.
 परिमिति - स्त्री० അളവ്; അതിരും.
 परिमेय - वि० അളക്കപ്പെടുവാൻ
 കഴിയുന്ന; അളക്കേണ്ടതായ.
 परिंभ }
 परिंभण } पु० ആലിംഗനം.
 परिवर्तित - वि० മാറിയ; രൂപാ
 ന്തരം വരുത്തിയ; പകരം
 ചേർത്ത.
 परिवर्ती - वि० മാറുന്ന.

परिवार - पु० കുടുംബം; മൃഗി;
 വാളൻ; രാജപരിവാരം;
 കലം.
 परिवृत - वि० ചുറ്റപ്പെട്ട.
 परिवेष }
 परिवेषण } पु० പരിധി.
 परिवेष्टन - पु० ചുറ്റൽ.
 परिव्राज }
 परिव्राजक } पु० ഭിക്ഷു; സന്യാസി.
 परिशिष्ट - पु० അനുബന്ധം;
 ശേഷിച്ചത്.
 परिशोध - पु० നല്ലപോലെ ശുദ്ധി
 ചെയ്യൽ; കടം വീട്ടൽ.
 परिषत् }
 परिषद् } स्त्री० സഭ.
 परिस्तान - पु० ദേവലോകം.
 परी - स्त्री० അപ്പാര സ്ത്രീ; സുന്ദരി;
 —जाद } അപ്പാരയിൽനിന്നു
 ജനിച്ച; സൗന്ദര്യം.
 परुष - वि० പരുപരുത്ത.
 परे - क्रि० അകലെ; അപ്പുറത്തു;
 വെളിയിൽ; ഉപരിയായി;
 പിന്നീട്.
 परेई - स्त्री० പെൺപ്രാവ്.
 परेखना - सं० दे० परखना
 परेवा - पु० മാടപ്രാവ്.
 परेशान - वि० വ്യാകുലനായ; കഷ
 ണിയ.
 परेशानी - स्त्री० വ്യാകുലത; പര
 വശത.

പരോസന - സം വിളമ്പുക.

പരോസ - പും പകർച്ച (ഭക്ഷണം).

പരോട - പും നെയ്യ് പുരട്ടി ചുട്ട ചപ്പാത്തി.

പര്യന്യ - പും മേഘം.

പര്യങ്കുടി } ഖീം കടിൽ ; ആശ്രമം.
പര്യശാലാ }

പർദ്ദ - പും ദേം പരദാ

പര്യക - പും ആട്ടുകുട്ടിൽ.

പര്യത - അന്യം വരെ.

പര്യടന - പും ദേശസഞ്ചാരം ; ചുറ്റിനടക്കൽ.

പര്യവसान - പും അന്ത അവസാനം.

പര്യ്യാ - വിം വേണ്ടുവോളമുള്ള.

പര്യ്യാ - പും ഒരേ അത്ഥം കറിക്കുന്ന വാക്ക് ; ക്രമം.

പര്യ്യാലോचना - ഖീം നിരൂപണം.

പര്യ്യാപാടക - പും ദാസൻ.

പര്യ്യാപാസന - പും സേവനം.

പർവ്വ - പും പുണ്യദിനം ; ശുഭമുഹൂർത്തം ; ഉത്സവം ; ദിവസം.

പർവ്വരിഷ - ഖീം ദേം പരവരിഷ

പർവ്വേ - പും ദേം പരവേ

പർവ്വ - പും കട്ടിൽ.

പർവ്വഗിയാ - ഖീം ചെറിയ കട്ടിൽ.

പർവ്വ - പും ക്ഷണനേരം ; നിമിഷം ; മാംസം ; വഞ്ചന ; വശ്ലോൽ.

പർവ്വ - ഖീം കൺപോള ; ക്ഷണനേരം ; —ലഗാന - ഉറക്കം തുടങ്ങുക.

പർവ്വ - പും കട്ടിൽ.

പർവ്വടന - ഖീം പട്ടാളം.

പർവ്വടന - അം മാറുക ; മറിയുക ; പരിവർത്തനമുണ്ടാക്കുക ; മടങ്ങുക ; സം പരിവർത്തനം വരുത്തുക ; തിരിയുക ; മറിയുക ; മടക്കുക.

പർവ്വട - പും പ്രതിഫലം ; പരിവർത്തനം ; —ഖാനാ - പരിവർത്തനം വരുക്കുക.

പർവ്വടാന - സം പരിവർത്തനം വരുത്തുക ; മറിയുക.

പർവ്വട - പും തുലാസിന്റെ തട്ട്.

പർവ്വത - ഖീം ചന്ദ്രം പടിഞ്ഞാറിയ്ക്കൽ ; —മാരകർ വേദന - ചന്ദ്രം പടിഞ്ഞാറിയ്ക്കൽ.

പർവ്വത - അം വളരുക ; വളർത്തപ്പെടുക.

പർവ്വതാന - സം വളർത്തിപ്പിയ്ക്കുക.

പർവ്വതർ - പും ചുമരിൽ കമ്മായം തേയ്ക്കൽ.

പർവ്വത - അം ഓടുക ; സം ഓടിയ്ക്കുക.

പർവ്വത - പും ഓട്ടം.

പർവ്വത - പും പ്ലാതുമാം.

പർവ്വത - വിം വൃദ്ധനായ ; നരച്ച.

പർവ്വ - ഖീം വലിയ പാത്രത്തിൽ നിന്ന് എണ്ണ മുതലായ ദ്രവപദാർത്ഥങ്ങളെപ്പൊന്നുള്ള പമ്പ്.

പരിതാ - പും തിരി; പന്തം; നാട; മന്ത്രങ്ങളെഴുതിയ കടലാസു ചുരുൾ.

പരിദ - വിം അനുജമാൾ; വൃത്തി കെട്ട; വെറുക്കത്തക്ക; പും ഭൂതം.

പരിയാ - വിം വളർന്നു; വളർത്ത പ്പെട്ട.

പരിയന - പും ദേം പരയന

പരിയാ - സം കാൽ തിരുമ്മുക; അം കഷ്ടപ്പെട്ടു വലയുക.

പരിവ - പും തളിർ.

പരിയാ - പും ദൂരം; വസ്തുതുന്യം; തുലാസിന്റെ തട്ടം;

—**കുടാനാ** - മോചനം പ്രാപിക്കുക; **പരി പടനാ** - കിട്ടുക;

—**മാരി रहना** - പിടിച്ചുഭാഗം ജയിക്കുക; —**ബാധനാ** - ഭാരമേല്ക്കുക.

പരി - ക്കീം ചെറിയ ഗ്രാമം.

പരിദാ - പും ചുമട്ടുകാരൻ; ധാന്യം അളക്കുന്നവൻ.

പരിയാ - പും ദേം പ്പാവാ

പരിവ - പും ശ്വാസം; കാരറ്റ്;

—**ചക്ര** - കാരറ്റകൊണ്ടു തിരിയുന്ന യന്ത്രം (windmill);

—**ചക്ര** - ചുറ്റിക്കൊറ്റ.

പരിയാ - സം ഉത്തേജിപ്പിക്കുക.

പരി - പും വക്ത്രം; ഇടിമിന്നൽ.

പരിയാ - പും വളരെ മൃദവായ കമ്പിളി രോമം.

പരിയാ - പും വളരെ മൃദവായ കമ്പിളിരോമം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം.

പരിയാ - ക്കീം മൃഗീയത.

പരിയാ - ക്കീം പിന്നീട്; ശേഷം.

പരിയാ - പും ദേം പരിയാ

പരിയാ - പും ദേം പരിയാ

പരിയാ - വിം ഇഷ്ടമുള്ള; ക്കീം അഭിരുചി; ഇഷ്ടം.

പരിയാ - വിം ഇഷ്ടപ്പെട്ട; വിശേഷപ്പെട്ട.

പരിയാ - ക്കീം പിന്നീട്; അവസാനത്തിൽ; അതു കൊണ്ടു;

—**കുടാ** - വയസ്സുകാലത്തോ, കഷ്ടകാലത്തോ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടി നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ധനം; —**ചക്ര** - ഇല്ലാത്തപ്പോൾ; —**പാ** - പിന്മാറിയവൻ; —**മാ** - ബാക്കിവന്ന.

പരിയാ - പും ഉള്ളകമ്പിളി കൊള്ളുന്ന അളവ്; കൈക്കമ്പിൾ; വ്യാപ്തി; ആക്രമണം.

പരിയാ - അം പരക്കുക; മുമ്പോട്ടു പോകുക.

പരിയാ - പും പലചരക്കു പീടികകളുള്ള അങ്ങാടി.

പരിയാ - ക്കീം വാരിയെല്ലം.

പരിയാ - പും പ്രസാദം; കൃപ.

പരിയാ - സം അരി വാക്കുക; ഉത്തറുക; അം സന്തോഷിക്കുക.

പടാര - പും പരക്കൽ ; വ്യാപ്തി.
പടാരനാ - സം നീട്ടുക ; പരത്തുക.
പടാവ } പും അറിവാത്ത വെള്ളം ;
പടാവന } കഞ്ഞിവെള്ളം.
പടീജനാ - പും ആർദ്രമാകുക ;
 വെള്ളം കിനിഞ്ഞു വരിക.
പടീനാ - പും വിയപ്പ്.
പടേരി - ങ്കീം ദേം പ്പേരി
പടേവ - പും കഞ്ഞിവെള്ളം ; വി
 യപ്പ്.
പടോപേഷ - പും സംഗതം ; സങ്കോ
 ചം ; ധർമ്മസങ്കടം.
പട്ത - വിം ക്ഷീണിച്ചു ; തോറ്റം ;
 ക്ഷയിച്ചു ; നീചനായ ; താണു ;
 —हिम्मत - ഹിംമത് ; ഹിംമത് ;
 ഭീരുവായ ; —कद - കട
 നായ.
പട്തി - ങ്കീം നീചത ; കുറവ്.
പട്സുല - ങ്കീം കുറിക്കത്തീ.
പട്ചാന - ങ്കീം തിരിച്ചറിവ് ; അ
 ധ്യാനം ; ലക്ഷണം ; പരി
 യയം.
പട്ചാനനാ - സം തിരിച്ചറിയുക.
പട്നനാ - സം ധരിയ്ക്കുക ; ഉടക്കുക.
പട്നവാനാ - സം ധരിപ്പിയ്ക്കുക ;
 (വസ്ത്രം) ഉടപ്പിയ്ക്കുക.
പട്നാർ - ങ്കീം മുണ്ടുടക്കൽ ; മുണ്ടു
 ട്പ്പിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.
പട്നാനാ - സം (ആഭരണാദികൾ)
 അണിയിയ്ക്കുക ; ഉടപ്പിയ്ക്കുക
 (വസ്ത്രം).

പട്നാവാ - പും ആരേണം ; വസ്ത്രം ;
 ഉടപ്പ് ; വസ്ത്രധാരണരീതി.
പട്ത - പും യാഥം ; മൂന്നു മണി
 കൂർന്നേരം ; കാലം.
പട്താ - പും പാറാവ് ; കാവൽ.
പട്താനാ - സം ദേം പട്താനാ
പട്താവനീ - ങ്കീം പ്രഭുക്കന്മാർ എ
 ഉറിയ പട പാരിതോഷിക
 മായി കൊടുക്കുന്ന വസ്ത്രം.
പട്തരി - പും പാറാവുകാരൻ.
പട്ത - പും ഉപരിതലം ; പാർപ്പം ;
 നിരപ്പ് ; വശം ; ഭാഗം ;
 എതിർപ്പുണ്ടാകുമെന്ന് ഉറ
 പ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി
 യുടെ ആരംഭം.
പട്തവാന - പും മല്ലൻ ; ഗുസ്തിക്കാ
 രൻ.
പട്തവാനീ - ങ്കീം ഗുസ്തിക്കാരന്റെ
 തൊഴിൽ ; പട്തവാനീ.
പട്താ - വിം ഒന്നാമത്തെ ; ആദ്യ
 ത്തെ ; മുഖിലത്തെ.
പട്ത - പും പാർപ്പം ; വരിപ്പുള്ള ;
 കക്ഷത്തിന്റെ താഴെയുള്ള
 ഭാഗം ; വശം.
പട്ത - अव्यം ഒന്നാമത്ത് ; ആദ്യം ;
 മുൻ ; മുഖ്യമായി ; ആരംഭ
 ത്തിൽ ; പണ്ടു ; —പട്ത -
 എല്ലാവരിലും മുൻ ; ആദ്യ
 മായി.
പട്തോടാ - ങ്കീം കടിഞ്ഞുൽ പ്രസ
 വത്തിലുണ്ടായ (കട്ടി).

പഹലൗठी - ഷീം കടിഞ്ഞുൽ പ്രസവം.

പഹാഡ് - പും പർവ്വതം; പ്രയാഗ മേറിയ പ്രവൃത്തി.

പഹാഡ് - പും ഗുണനപ്രദിക.

പഹാഡ് - വിം മലയിലുള്ള; പും മലയൻ; ഷീം കണ്.

പഹിചാൻ - ഷീം ദേം പഹ്ചാൻ

പഹ്യാ - പും ചക്രം (wheel).

പഹിരാവനീ - ഷീം ദേം പഹ്നാവാ

പഹിലാ - വിം ഒന്നാമത്തെ; കടിഞ്ഞുൽ പ്രസവിച്ച.

പഹ്വ - ഷീം എത്തൽ; വ്യാപ്തി; പ്രവേശനം; എത്തിയതിനെ കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പ്; ഗ്രഹണശക്തി; പരിചയം.

പഹ്വ്ചാ - ഷം എത്തുക; പ്രവേശിക്കുക; മനസ്സിലാക്കുക.

പഹ്വ്ച - പും മണിബന്ധം; മുട്ടുകൈയിൽ താഴെയുള്ള ഭാഗം.

പഹ്വ്ചാ - സം എത്തിക്കുക; പ്രദാനം; മനസ്സിലാക്കുക.

പഹ്വ്ചി - ഷീം ഒരതരം വളം.

പഹ്വ്ചാ - ഷം കിടക്കുക; ആടുക.

പഹ്വ്ച - പും ദേം പാഹ്വ്ച

പഹ്വ്ചാ - ഷീം വിരുന്നം; അതിമിസ്തം; അതിമിയാകൽ.

പഹ്ലി - ഷീം കടങ്കമ; പ്രഹേലിക; വിഷമപ്രശ്നം.

പാങ്ക് - പും ചളി.

പാങ്ക് - പും ചിറക്.

പാങ്ക് - ഷീം പക്ഷി; ചിത്രശലഭം.

പാങ്ക് - ഷീം ദേം പാങ്ക്

പാങ്ക് - സം ലോഹങ്ങൾ വിളക്കിക്കുക.

പാങ്ക് - പും കക്ഷത്തിന്റേയും അരയുടേയും ഇടയ്ക്കുള്ള ഭാഗം; വാരിയെല്ലം; പാശം.

പാങ്ക് - പും ഇളം മഞ്ഞ; വെളുപ്പ്; വെളുത്ത; പാണ്ടുരോഗം.

പാങ്ക് - ഷീം കൈയെഴുത്തുപ്രതി.

പാങ്ക് - പും ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഒരു ബ്രാഹ്മണവർഗ്ഗം; പണ്ഡിതൻ.

പാങ്ക് } ഷീം പന്തി; വരി; നിര;
പാങ്ക് } കൂട്ടം; ജാതി-പാങ്ക് ജാതിമതഭേദം.

പാങ്ക് - പും വഴിയമ്പലം; സത്രം.

പാങ്ക് - പും കാല്.

പാങ്ക് - പും കക്കുസ് പുറയിലും മറ്റും കാൽ വെയ്ക്കുവാൻ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രത്യേകസ്ഥലം.

പാങ്ക് - പും കട്ടിലിന്റേയോ കിടക്കയുടേയോ കാൽ വെയ്ക്കുന്ന ഭാഗം.

പാവ് - പും കാല്; കാൽ ഭാഗം;

—പാവ് - കാൽ വെയ്ക്കുവാനുള്ള വസ്തു; ചവിട്ടുപടി.

പാഴ്വട്ട - പും ഒരാൾ വരുമ്പോൾ
ആദരസൂചകമായി വഴിയിൽ
വിരിയുന്ന വസ്ത്രം; കാൽ
തടയ്ക്കുവാനുള്ള വസ്ത്രം.

പാഴ്വരി - ളീം കോണി; ചെരിപ്പ്;
മെതിയടി.

പാഴ് - പും പാഴ്വട്ടം കരു.

പാഴ്വരി - ളീം ദേം പടലി

പാഴ് - ക്രിം പാഴ് അരികെ.

പാ - പും കാലു; (ചില വാക്കുകൾ
ഉടെ അന്ത്യത്തിൽ ചേർത്താൽ
“ഇഴുട്ടുള്ള” എന്ന അർത്ഥം
കിട്ടുന്നു. जैसे, देरपा വളരെ
ക്കാലം നിലനില്ക്കുന്നു);
—अन्दाज - ചവിട്ടി; കാലുതടയ്ക്കുവാനുള്ള തൂണി.

പാഴ് - ളീം പൈ (നാണ്യം);
കാൽ ഭാഗത്തെ കാണിയുന്ന
ഒരു വര; മണ്ഡലം; തേയ്ക്കു
വന്ന ടൈപ്പ്.

പാക - പും പാകപ്പെടുത്തൽ;
(ഭക്ഷിച്ചുസാധനങ്ങൾ) ഭവ
നം; വിം പരിശുദ്ധമായ;
—**ദാമന** - പതിവുതയായ;
—**ദാമിനി** - പാതിവ്രത്യം.

പാകർ - പും യുദ്ധത്തിൽ ആന,
കുതിര മുതലായവയെ ധരി
പ്പിക്കുന്ന ഇരുമ്പു കവചം;
ഒരുതരം അത്തിമരം.

പാകി - ളീം പവിത്രത; ശുദ്ധത;

—**ജുഗി** - പവിത്രത; ശുദ്ധി;
സൗന്ദര്യം; —**ജാ** - പരി
ശുദ്ധമായ; സുന്ദരമായ.

പാഴ്വട്ട - പും വേദവിരുദ്ധമായ
ആചാരം; കപടാചാരം;
ചതി; നീചത.

പാഴ്വട്ടി - വിം പാഴ്വട്ടമുള്ള;
ചതിയനായ.

പാഴ് - പും പക്ഷം (15 ദിവസം);
ചിറകു.

പാഴ് - ളീം ദേം പാകർ

പാഴ് - പും കോണം; അററം;
പക്ഷം.

പാഴ് - പും കക്കുസ്; മറപ്പു;
മലം.

പാഴ് - ളീം തലപ്പാവു; ശക്ത
പ്പാവു.

പാഴ് - സം ശക്തപ്പാവിൽ
മുക്കുക; അം മഗ്നനാകുക.

പാഴ് - വിം ഭ്രാന്തനായ;

—**ഖാന** - ഭ്രാന്തശാല;

—**പന** - ഭ്രാന്തു.

പാഴ് - പും അയവിറക്കൽ.

പാഴ് - സം അയവിറക്കുക.

പാഴ് - വിം ഭഹനശക്തിയുണ്ടാ
ക്കുന്നു; പും അരിവെക്കുകാരൻ.

പാഴ് - പും ഭഹനശക്തി; വെപ്പു
പണി; ഭഹിഷ്കര.

പാഴ് - സം മരത്തിലോ, മൃഗങ്ങ
ളുടെ ശരീരത്തിലോ കത്തി
കൊണ്ടു കീറിയ വൃണം.

പാഠനാ - പും മരത്തിലോ, മൃഗങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലോ രസമോ, രക്ഷമോ എടുക്കുവാൻ വേണ്ടി കത്തികൊണ്ടു കീറുക.

പാഠില - വിം **പിള** **ല**

പാളെ - अव्यം **പിളെ**

പാജാ - പും കാലുറ; പൈജാമ.

പാജി - വിം ദൃഷ്ടനായ; **പു** കാലാൾ; —**പന** - ദൃഷ്ടത; നീചത.

പാജെ - स्त्रीം നൃപനും; കാൽത്തള.

പാട - പും പട്ടം; പട്ടനാൽ; സിംഹാസനം; വീതി; വിസ്താരം; വക്കം; ഉണിയിച്ചു നനയ്ക്കാനുള്ള കല്ല.

പാടന - സം കഴി നികത്തുക; തട്ടിടുക; മച്ചിടുക; നനയ്ക്കുക.

പാടല - പും ഇളം ചുവപ്പു നിറം; വിം ഇളം ചുവപ്പായ.

പാടല - പും പാച്ചോററി; ദുർഗ്ഗ; തങ്കം.

പാടവ - പും സാമന്ത്വം.

പാടാ - പും പീഠം.

പാടി - വിം പിഴുതെടുത്ത; നശിപ്പിച്ച.

പാടി - स्त्रीം പരിപാടി; ക്രമം; നിര; എഴുത്തുപലക; പാഠം; പായ; രണ്ടു വശത്തേക്കും ചീകിവെച്ചു മുടി.

പാട - പും പാഠം; പഠിപ്പം; അദ്ധ്യായം.

പാടക - പും വായനക്കാരൻ; പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ; പഠിക്കുന്നവൻ; ഒരു ബ്രാഹ്മണവർഗ്ഗം.

പാടന - പും പഠിപ്പിക്കൽ.

പാടാ - വിം യുവാവായ; തടിച്ച; യുവപ്രായത്തിലുള്ള (ആട്, മാട് മുതലായവ).

പാടി - പും വായിക്കുന്നവൻ.

പാട്യ - വിം പഠിക്കേണ്ടതായ; പഠിപ്പിക്കേണ്ടതായ.

പാട - പും മുണ്ടിന്റെ വക്കം; മഞ്ചം; കിണർ മുതന്നു വല; തിന്നാൻ നിൽക്കുന്ന പലക.

പാട - പും ഏറ്റുമാടം.

പാണി - പും കയ്യ്; —**ग्रहण** - വിവാഹം.

പാ - പും വീഴ്ച; ഇല.

പാതക - പും പാപം.

പാതകീ - വിം പാപി.

പാതര - स्त्रीം പതല തകിട്; വേഗം; വിം വൃദ്ധനായ; നേരിയ.

പാതാ - പും സ്റ്റേഷൻ.

പാതീ - स्त्रीം കയ്യ്; ഇല.

പാതൂ - स्त्रीം വേഗം.

പാതന - സം തട്ടിപ്പാത്തുക; അടിച്ച പരത്തുക; വാക്കുക.

പാതേ - പും വഴിച്ചിലവ്; പൊതിച്ചോറ്.

പാഠോദി - പും സമുദ്രം.

പാദനാ - ജം അധോവായു വിടുക.

പാദന } പും ചെരുപ്പ്.
പാദനാജ

പാദപ - പും വൃക്ഷം.

പാദരി - പും പാതിരി.

പാദശാഹ - പും ദേം ബാദശാഹ്

പാദാക്രാന്ത - വിം ചവിട്ടിത്തേച്ച.

പാദാതി } പും കാലാൾ സൈ
പാദാതിക } ന്യം.

പാദുക - ജിം മെതിയടി; ചെ
രുപ്പ്.

പാഘ - പും ആചാര്യൻ.

പാപ - പും വെററില; കടിയ്ക്കൽ;

—പാപി - കള്ളുകടിയന്മാരുടെ
സംഘം; —പാപ - വെററില
ചെല്ലം.

പാനാ - സം പ്രാപിയ്ക്കുക; നേട
ക; കാണുക; അനുഭവിയ്ക്കുക;
സാധ്യമാകുക.

പാനാഗാര - പും കള്ളുഷാപ്പ്.

പാനിപ - പും കാന്തി; തിളക്കം.

പാനി - പും വെള്ളം; മഴ; നീർ;

പ്രകാശം; മാനം; ശീതോ
ഷ്ണസ്ഥിതി; —പാദ - ആത്മാ
ഭിമാനമുള്ള; തിളങ്ങുന്ന;
—പാന - ദയാർദ്രമാകുക;

—പാന - ശാന്തമാക്കുക; അട
ക്കുക; —പാന - നിരാശപ്പെ
ടുക; —പാ വലുതാ - വെള്ള

ക്കുമിള; ക്ഷണഭംഗരം;

—പാദ - പിണ്ഡം വെള്ളേ
ണ്ടവൻ; അനന്തരാവകാശി;

—പാദ കോസന - നല്ലപോ
ലെ ചീത്ത പറയുക; —പാ

പാഗ ലഗാനാ - അത്യുതപ്രവൃ
ത്തികൾ ചെയ്യുക; —പാന -
അപമാനിയ്ക്കുക.

പാപ - പും പപ്പടം; വിം ഉണ
ങ്ങിയ കടലാസുപോലെ.

പാപി - പും ചെരുപ്പ്.

പാപ് - വിം ബന്ധിതനായ;
നിയമബദ്ധനായ; പ്രതിജ്ഞാ
ബദ്ധനായ.

പാപ് - ജിം നിയമബദ്ധത.

പാപി - ജിം വലിയവരുടെ
കാല ചുംബിയ്ക്കൽ.

പാപാല - വിം ചവിട്ടിത്തേക്കു
പ്പെട്ട; നശിച്ച.

പാപാലി - ജിം ദുരവസ്ഥ; നാശം.

പാപ് - പും പായ കാലു.

പാപ് - പും കട്ടിലിൽ കാൽ
വെയ്ക്കുന്ന ഭാഗം.

പാപ് - പും ചവിട്ടി; ചകിരി
മെത്ത.

പാപ - പും ഹരിക്കാരൻ; അനു
ചരൻ; സേവകൻ.

പാപ് - പും പാപാനാ

പാപ് - പും പാപാനാ

പാപ് - പും പാപ്

പായതർജ്ജ - പും രാജധാനി.
പായതാബ - പും സ്റ്റോക്കിങ്ങ്സ്.
പായദാർ - വിം ഇഴക്കുളം; ഉറപ്പുള്ള.
പായപോഷ - സ്ത്രീം ദേം പാപോഷ
പായമാല - വിം ദേം പാമാല
പായമാലി - സ്ത്രീം ദേം പാമാലി
പായല - പും നാപരം.
പായാ - പും കട്ടിൽക്കാൽ; പദവി;
 കോണി; തുണി.
പായാന - പും സമാപ്തി.
പായി - വിം കടിയുണുവനായ.
പാർഗ്വ - വിം കര കടന്ന; പുണ്യ
 ജ്ഞാനിയായ.
പാർ - പും കര; തീരം; മറ്റുഭാഗം;
 അതിർ; — **കരണാ യാ ഹോണാ** -
 കടക്കുക; — **പാനാ** - അവസാ
 നം വരെ എത്തുക; **അരപാർ** -
 ഇക്കരയിൽനിന്നും അക്കര
 വരെ.
പാർഖ - സ്ത്രീം വിവേചന; ഗുണ
 ദോഷം തിരിച്ചറിയുന്ന ദൃഷ്ടി.
പാർഖി - പും പരിശോധകൻ;
 മാറ്റം അറിയുന്നവൻ; പരി
 ശോധിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന
 വൻ.
പാർഗ - വിം കരകടക്കുന്നവൻ;
 എടുത്ത പണി മുഴുമാക്കിയ
 വൻ; സമർത്ഥൻ; എല്ലാമറി
 യുന്നവൻ.
പാർച - പും കഷണം; ചീത്ത

(കടലാസിന്റെയോ വസ്ത്ര
 ത്തിന്റെയോ); ഒരുതരം
 പട്ട വസ്ത്രം.
പാർദ് - പും രസം (ഒരുതരം ധാതു
 ദ്രവ്യം). പേർഷ്യയിലെ ഒരു
 പ്രാചീന ജാതി.
പാർദ്ദാർ - വിം മറ്റുഭാഗം കാണാ
 വുന്ന (transparent).
പാർദ്ദാർ - വിം മറ്റുഭാഗം കാണാൻ
 കഴിവുള്ള; ദീർഘദൂരമായ;
 ബുദ്ധിയുള്ള.
പാർന - സം ഇടുക; വിട്ടുക;
 കിടത്തുക; വെക്കുക;
 അച്ചിൽ വാക്കുക; ധരിയ്ക്കുക;
 ചേർത്തുക.
പാർലൈക് - വിം പരലോകസംബ
 ന്ധമായ.
പാർസ - പും സ്പർശമണി (ഇതിന്റെ
 സ്പർശകൊണ്ട് ഇരുമ്പ് സപ
 ണ്ണമാകുമെന്ന് സങ്കല്പിക്കപ്പെ
 ടുന്നു); പേഷ്യാരാജ്യം.
പാർസ - വിം പാപം ചെയ്യാത്ത.
പാർസാർ - സ്ത്രീം സദാചാരം; ധർമ്മ
 നിഷ്ഠ.
പാർസാർ - പും കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം.
പാർസ്പാർ - വിം തമ്മിൽത്തമ്മി
 ലുള്ള.
പാർ - പും രസം (ധാതുദ്രവ്യം);
 കഷണം; ഉപഹാരം.
പാർവത - പും മാടപ്രാവ്.

പാവാവ - പും അതിൽ; ഇരകര
കളും; അററം; സമുദ്രം.

പാരി - സ്ത്രീം അതിൽ; ഭാഗം;
ദിക്കു; തീരം.

പാരിതോഷിക - പും ഇനാമം; ഉപ
ഹാരം.

പാരിമാഷിക-വിം സാങ്കേതികമായ.

പാരിവാരിക - വിം കൈയടംബിക
മായ.

പാരിശ്രമിക - പും കൂലി; പ്രതി
ഫലം.

പാരിഷദ് - പും രാജസഭാംഗം;
അനുയായി വർഗ്ഗം.

പാരി - സ്ത്രീം ഉത്ഭവം; തവണ; മുറ.

പാരിയ - പും വേർപാട്; ഭിന്നത.

പാരിയ - വിം ഭൂമിസംബന്ധമായ;
മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട;
രാജകീയമായ; പും രാജാവ്.

പാരിവ - പും വശം; പാർവ്വഭാഗം;
—വർഗ്ഗം - ഒപ്പം നടക്കുന്നവൻ;
ദേഹസംരക്ഷകൻ.

പാരിവ - പും പാർവ്വവർത്തി.

പാരി - പും രക്ഷിക്കുന്ന ആൾ;
കുപ്പൽപ്പായ; കൂടാരം;
വിതാനം; കാമ്പ് പഴുപ്പി
യ്ക്കുവാൻവേണ്ടി വയ്ക്കാൽ
മാനവയായിട്ട് ചൂടു പിടി
പ്പിക്കുന്ന രീതി; പല്ലക്കിന്റെ
മുട്ടുപടം; അണക്കെട്ട്;
വരമ്പ്.

പാരികീ - സ്ത്രീം പല്ലക്കു; മഞ്ചൽ.

പാരി - വിം പാരിയെപ്പറ്റി.

പാരി - സ്ത്രീം ദേം പരിയ

പാരി - പും രക്ഷ; പാരിയൻ.

പാരി - സം വളയ്ക്കുക; രക്ഷി
യ്ക്കുക; നിറവേറുക; പും
ആട്ടു തൊട്ടിൽ.

പാരി - പും മഞ്ഞു; മഞ്ഞുതളളി;
തണുപ്പ്; ഇടപാടിനുള്ള
സന്ദർഭം; —പാരി - ഇടപെ
ടുക; ആവശ്യം നേരിടുക;
കേ പാരി പാരി - വശത്താകുക;
സപായീനത്തിലാകുക.

പാരി - സ്ത്രീം ഭണ്ഡനമണ്ഡാ
രം.

പാരി } വിം വളയ്ക്കപ്പെട്ട;
പാരി } പാരിയെപ്പറ്റി.

പാരി - വിം വളയ്ക്കുന്ന; രക്ഷി
യ്ക്കുന്ന; സ്ത്രീം പാരിയെ.

പാരി - പും കാലു; കാൽഭാഗം
(തുക); —പാരി - അനാ
വശ്യ കാൽക്കൽ കയ്യിടുക;
—പാരി-പാരി-ചലന - സൂചി
ച്ചു നടക്കുക; —പാരി -
ഗർഭമുണ്ടാകുക.

പാരി - പും ദേം പാരി

പാരി - പും കാലു; കാൽഭാഗം;
സേറിന്റെ നാലിലൊരു ഭാ
ഗം; —പാരി - ചവിട്ടുപടി.

പാവന - വിം പവിത്രമായ.

പാവനാ - സം പ്രാപിക്കുക ; ഉണ്ണുക ; പും മരൊരാളിൽനിന്നു പണം കിട്ടുവാനുള്ള അവകാശം.

പാവലി - ഹിം കാൽ ഉറപ്പിക.

പാവസ - ഹിം മഴക്കാലം.

പാശ - പും കയറ് ; കടുക്കു ; പൊട്ടൽ ; വിളുൽ ; കഷണം.

പാശക - പും പാശി (കുളി).

പാശവിക - ഉഗ്രീയമായ.

പാശാ - പും 'പാദശാ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് ; ആഫീസർ.

പാശ്വത്യ - വിം പടിഞ്ഞാറുള്ള.

പാഷ്ട - പും പാഷ്ട ചതിയൻ ; നിഷിദ്ധകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ.

പാഘാണ - പും പാറ.

പാസംഗ - പും തുലാസിന്റെ തട്ടുകളുടെ ഘനം തുല്യമാക്കുവാൻ വേണ്ടി വെയ്ക്കുന്ന കട്ടി ; (किसीका) പാസംഗ भी न होना - താരതമ്യേന ഒന്നും നടക്കാതിരിയ്ക്കുക ; ത്രാസിന്റെ സുചി സമമല്ലാതിരിയ്ക്കുക.

പാസ - പും വശം ; ഭാഗം ; സാമീപ്യം ; അധികാരം ; വിചാരം ; പക്ഷപാതം ; രക്ഷ ; ക്രിം അരികെ ; കൈവശം ; അസ്പാസ - ചുറ്റുപാടും ; സുമാറ്റം ; —ദാർ - രക്ഷിതാവ് ;

പക്ഷപാതി ; —बान - സംരക്ഷകൻ ; വെപ്പാട്ടി.

പാസനി - ഹിം ചോറുണ്.

പാസാ - പും ചുതു ; ചുതുകളി ;

—പട്നാ - ഭാഗ്യം നൽകുന്ന ഞാകക ; —പലട്നാ - ഭാഗ്യം മാറുക (ക്ഷയിയ്ക്കുക) ; —फैटना - ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കുക.

പാസി - ഹിം കടുക്കുവെച്ച പക്ഷികളെ പിടിയ്ക്കുന്നവൻ ; ഹിം കടുക്കു ; കതിരയുടെ കാൽ കെട്ടുന്ന കയറ്.

പാഹന - പും കല്ലു.

പാഹു - പും പാറാവുകാരൻ.

പാഹുനാ - പും അതിഥി ; ജാമാതാവ്.

പാഹുര - പും ഉപഹാരം ; തിരുമുൽകാഴ്ച ; കാഴ്ചവുമ്പം.

പിംഗ-വിം മഞ്ഞയായ ; തവിട്ടുനിറമുള്ള.

പിംഗല - വിം മഞ്ഞയായ ; പും ഹനശാസ്ത്രം ; ഹനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആചാര്യൻ.

പിംഗളാ - പും ദേം പിങ്ജരാ

പിംഗര - പും പക്ഷിയെ വളർത്തുവാനുള്ള കൂട് ; അസ്ഥിശുദ്ധ്.

പിംഗരാ - പും പക്ഷിയെ വളർത്തുവാനുള്ള കൂട് ; —पोल - തൊഴുത്തു.

പിട - പും ഉരുള ; ശരീരം ; കൂട്ടം ;
കുബാരം ; — **കൂടന** - ബുദ്ധി

മുട്ടിൽ നിന്നു മോചനം ലഭി
യ്ക്കുക ; ബന്ധമില്ലാതാകുക.

പിടങ്ങ - പും ഗർഭത്തിൽ നിന്നു
ജനിയ്ക്കുന്ന ജീവി.

പിടലി - ങ്കീം വണ്ണക്കാൽ ; മുട്ടി
നം കണങ്കാലിനം ഇടയി
ലുള്ള മാംസമയമായ ഭാഗം.

പിടീ - ങ്കീം ചെറിയ ഉരുള ;
ഗുളിക ; നൂലുണ്ട.

പിഅറാई - ങ്കീം മഞ്ഞളിപ്പു.

പിഅരി - ങ്കീം മഞ്ഞളിൽ മുക്കിയ
മുണ്ടു്.

പിട - പും പതി ഭത്താവു്.

പിക - പും കോയല കയിൽ.

പികനിക - പും ഉല്ലാസയാത്ര.

പിഘലന - അം ഉരുക്കുക ; അലി
യുക ; ആർദ്രമാകുക.

പിഘലാന - അം ഉരുക്കുക ; അലി
യിയ്ക്കുക.

പിഘന - അം ഒട്ടുക ; ചുളങ്ങുക.

പിഘന - അം ഉയന്നു നില്ക്കുന്ന
ഭാഗം അമയ്ക്കുക ; ഞെക്കുക.

പിഘന - ങ്കീം പീച്ചാങ്കുഴൽ.

പിഘന - അം പിന്നിലാകുക.

പിഘല - വിം വഴക്കുന്ന.

പിഘല - വിം നനവും മിനുപ്പു
മുള്ള ; വഴുവഴുപ്പുള്ള.

പിഘല - പും പിൻഗാമി ; ആശ്രി
തൻ ; ഭൃത്യൻ.

പിഘല - വിം പിന്നിലുള്ള ; കഴി
ഞ്ഞ ; മുറുക്കുള്ള.

പിഘലാ - പും വീടിന്റെ പിൻ
ഭാഗം.

പിഘല - ങ്കീം പിൻഭാഗം ; കതി
രയുടെ പിൻകാലുകൾ കെട്ടാ
നുള്ള കയർ.

പിഘല - പും പുതപ്പു്.

പിഘല - ങ്കീം അടിപിടി.

പിഘല - അം അടി കൊള്ളുക.

പിഘല - അം അടിപ്പിയ്ക്കുക.

പിഘല - ങ്കീം ഇടിയ്ക്കൽ ; അടി.

പിഘല - പും കൂട ; വട്ടി.

പിഘല - ങ്കീം ചെറിയ കൂട.

പിഘല - പും നൂലുകൊള്ളി.

പിഘല - പും അനയായി ; സഹായി.

പിഘല - പും പിതൃക്കൾ ; മരിച്ച
പോയ പുരൂഷന്മാർ.

പിഘല - ങ്കീം കിളപ്പു്.

പിഘല - ങ്കീം വിയപ്പുകര.

പിഘല - പും അച്ഛൻ.

പിഘല - വിം നൂലുകൊള്ളി.

പിഘല - ങ്കീം ഒരുതരം ചെറിയ
കരുവി ; തുളു ജീവി.

പിഘല - അം അവിനിന്റെ
ലഹരികൊണ്ടു തലമുറകൾ ;
ഉറക്കം തുങ്ങുക.

പിഘല - അം കരയുമ്പോൾ
മുക്കുകൊണ്ടു ശബ്ദമുണ്ടാകുക ;
രോഗികളോ, കട്ടികളോ കര
യുക ; മുളുക ; ഞരങ്ങുക.

പിനഹ് - വിം മറഞ്ഞ ; ഒളിച്ചു.

പിപാസാ - ഹിം ദാഹം ; ആഗ്രഹം.

പിപീലികാ - ഹിം ചീറ്റി ഏറുപ്പ്.

പിയ - പും പ്രിയതമൻ.

പിയങ്കു - പും (കുളു) കടിയൻ.

പിയാർ - ഹിം മഞ്ഞനിറം ; വിള
റിയ നിറം.

പിയാറാ - അം മഞ്ഞളിക്കുക ;
വിളക്കുക.

പിയാദാ - പും കാലാൾ ; ശിപായി.

പിയൂഷ - പും പിയൂഷം (അമൃതം).

പിരാ - അം വേദനിക്കുക ; നോ
വുക.

പിരിതാ - വിം പ്രിയപ്പെട്ട.

പിരോ - സം കോക്കുക ; പിന്നുക.

പിരല - അം പെട്ടെന്ന് ആക്രമി
ക്കുക ; പ്രവഹിക്കുക ; പ്രവർത്ത
നത്തിലേപ്പെട്ടുക ; എണ്ണ
യെടുക്കുവാനായി അമർത്തുക
(ആടുക).

പിരപിര - വിം ഉള്ളിൽ നനവും
മാർദ്ദവമുള്ളതായ.

പിരപിരാനാ - സം ചാരോ, കഴ
മ്പോ ഉള്ള വസ്തുവിനെ
ഞെക്കി ചാരെടുക്കുക ; പിഴി
യുക.

പിരാനാ - സം കുടിപ്പിക്കുക.

പിരള - പും നായക്കുട്ടി.

പിരള - പും അളിഞ്ഞ പഴത്തിലോ,
പഴത്ത പ്രണത്തിലോ

കാണുന്ന ഒരുതരം വെളുത്ത
പുഴ.

പിവ - പും പിയ പ്രിയൻ.

പിശുന - പും നൃചിപ്പിക്കുന്നവൻ ;
നൃചിപ്പിക്കുന്നവൻ.

പിശ്തപേഷ - പും പറഞ്ഞതുതന്നെ
വീണ്ടും പറയൽ.

പിസനഹാരി - ഹിം മാവുപൊടിച്ചു
ജീവിക്കുന്നവൻ.

പിസനാ - അം പൊടിയുക ; അര
യുക ; ഞെരുങ്ങുക ; അമരുക.

പിസവാനാ - സം ചൊടിപ്പിക്കുക ;
നോട്ടിക്കുക.

പിസാർ - ഹിം പൊടിക്കൽ ;
പൊടിക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി ;
കഠിനപരിശ്രമം.

പിസാ - പും മാവ് (അരി,
പരിപ്പ് മുതലായതിന്റെ
പൊടി).

പിസാനി - ഹിം ഇടിക്കൽ ; പ്രയാ
സമുള്ള പണി.

പിസ്താ - പും ഒരുതരം ഫലം.

പിസ്തീല - ഹിം കൈത്തോക്കം.

പിസ്തൂ - പും ഒരുതരം കൊതു.

പിഹ്ന - അം കയ്യിൽ മുതലായവ
മനോഹരമായി ശബ്ദിക്കുക.

പിഹ്ന - വിം മറച്ചു.

പിജനാ - സം പഞ്ഞി കടയുക.

പി - പും ഭർത്താവ് ; ചക്രവാകത്തി
ന്റെ ശബ്ദം.

പീക - ഛീം മുറക്കിത്തുപ്പിയ
തുപ്പൽ; —**ദാന** - കോളാമ്പി.

പീക - പും തളിർ; —**കൂട്ടന** -
തളിരിടുക.

പീഛ - പും പിൻഭാഗം; —**കര** -
പിത്തുടരുക; —**ദിഖാന** -
പിന്തിരിയുക.

പീള } ക്രിം പിന്നിൽ; പിന്നിട്;
പീള } ശേഷം; നിമിത്തമായി;
വേണ്ടി; ഒടുവിൽ.

പീടന - സം അടിക്കുക.

പീഠ - പും പീഠം; സിംഹാസനം;
മണ്ഡപം; വേദി; ആസനം;

ഛീം പുറം; പ്രഷ്ടഭാഗം;
—**ദിഖാന** - യുദ്ധത്തിൽ

പിന്തിരിഞ്ഞൊടുക; —**ടോക്ക** -
അഭിനയിക്കുക; —**പീള** -
പരോക്ഷമായി.

പീഠ - പും പീഠം.

പീഠി - ഛീം വെള്ളത്തിലിട്ടു
കുത്തി അരച്ച ഉഴുന്ന മുത
ലായതിന്റെ മാവ്.

പീടന - പും പീഡിപ്പിക്കൽ;
ദുഃഖിപ്പിക്കൽ.

പീഠ - ഛീം ദുഃഖം; വേദന;
രോഗം.

പീഠ - പും പീഠം.

പീഠി - ഛീം ചെറിയ പീഠം;
തലമുറ; സന്തതി; വംശപര
മ്പര.

പീത - വിം മഞ്ഞയായ; കടിച്ച.
പീതക - പും മഞ്ഞനിറം; ചിച്ചു;
പീതചന്ദനം; തേൻ.

പീതമ - പും പ്രിയതമൻ.

പീതല - പും ചിച്ചു.

പീന - വിം തടിച്ചു; സ്വലമായ.

പീനക - ഛീം ലഹരികൊണ്ടുള്ള
തലച്ചുറുത്ത്; ഉറക്കം തുങ്ങൽ.

പീനത - ഛീം തടിപ്പ്.

പീനസ - പും മൂക്കിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു
രോഗം; പല്ലക്ക.

പീന - സം കടിക്കുക.

പീപ - ഛീം ചലം.

പീപര } പും അറയാൽ.

പീപല } പും അറയാൽ.

പീപ - പും പീപ്പ.

പീയൂഷ - പും ദേം പിയൂഷ

പീര - ഛീം ദുഃഖം; പീഡ; പും
വൃദ്ധൻ; സിദ്ധൻ; മഹാ
ത്മാവ്.

പീരി - ഛീം വാർദ്ധ്യം; ആചാര്യ
ത്വം; കല്പന; ശാസന;
സൂത്രം.

പീല - പും ആന; പൂഴ; —**പാവ** -
പെരുക്കാൽ; മന്തുകാൽ;
—**വാന** - ആനക്കാരൻ.

പീല - വിം മഞ്ഞനിറമുള്ള;
—**പന** - മഞ്ഞനിറം.

പീലിയാ - പും മഞ്ഞക്കാമില
(മഞ്ഞപ്പിത്തം).

പീവ - പും പ്രിയതമൻ ; ഭർത്താവു ;

വിം തടിച്ചു ; ഷീം ചലം.

പീവര - വിം തടിച്ചു ; ഘനമുള്ള.

പീവരി - ഷീം യുവതി ; പശു ; ഗതാവരി.

പീടന - സം പൊടിക്കുക ; അറക്കുക ; നല്ലപോലെ പ്രയത്നിക്കുക.

പീഹര - പും ഭാര്യയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഗൃഹം.

പുജ - പും കൂടം.

പുസ്വ - പും പുരുഷത്വം.

പുഷാ - പും ഒരുതരം പലഹാരം.

പുങ്കാല - പും ദേം പയാല

പുങ്കാ - ഷീം വിളി ; രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള നീല വിളി ; വെല്ലവിളി ; ആവലാതി.

പുങ്കാരനാ - സം വിളിക്കുക ; നീല വിളിക്കുക ; രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി വിളിക്കുക ; വെല്ലവിളിക്കുക.

പുഷരാജ - പും പുഷ്പരാഗം.

പുസ്തഗീ - ഷീം ഉറപ്പു ; ദൃഢത.

പുസ്താ - വിം ഉറപ്പുള്ള ; ദൃഢമായ ; പാകമായ.

പുചകാ - ഷീം വാത്സല്യ സൂചകമായ ശബ്ദം.

പുചകാ - സം വാത്സല്യ സൂചകമായ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുക ; സ്നേഹസാക്ഷാതയായി ചുംബിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുക.

പുചകാരി - ഷീം ദേം പുചകാ

പുചാ - പും നനഞ്ഞ തുണി കൊണ്ടു തുടയ്ക്കൽ ; ലേപനം ; ലേപനം ചെയ്യാൻ വെള്ളത്തിൽ കലക്കിയ വസ്തു ; പ്രോത്സാഹനം ; മുഖസ്തുതി.

പുച്ഛ - ഷീം വാൽ ; പിൻഭാഗം.

പുച്ഛല - വിം വാലുള്ള.

പുച്ഛലാ - പും വലിയ വാൽ ; വാലുപോലെ കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടുള്ള സാധനം ; എപ്പോഴും പിന്നാലെ നടക്കുന്നവൻ.

പുച്ഛാ - പും ആദരിക്കുന്നവൻ ; അനേകങ്ങളാക്കുന്നവൻ.

പുജനാ - സം പുജിക്കപ്പെടുക.

പുജവാനാ - സം പുജിപ്പിക്കുക ; പൂർത്തിയാക്കുക ; സഫലമാക്കുക.

പുജാപാ - പും പൂജാസാമഗ്രി.

പുജാരി - പും പൂജാരി.

പുട - പും കറേക്കയായി തളിക്കൽ ; നിറം പിടിപ്പിക്കൽ ; സ്ഫുടം ചെയ്യുവാനുള്ള പാത്രം ; ആച്ഛാദനം ; —പാക - സ്ഫുടം വെയ്ക്കൽ.

പുട്ടാ - പും പൂഷ്ടഭാഗം ; മുതുക.

പുട്ടിയാ - ഷീം ചെറിയ പൊതി ; പൊതിയിൽ കെട്ടിയ ഒരു ഡോസ് മരുന്നു.

പുതരി } ഓം കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണ
പുതരി } മണി; പാവ; മുണ്ടനെ
യുവാക്കളെ യത്രം; —വര -
നെത്തുവാവ.

പുതരി - പും പാവ.

പുതരി - ഓം (കമ്മായം) പുശൽ;
തേപ്പുകുടി.

പുതരി - ഓം പാവ.

പുതരി - പും മകൻ; —വരി - മക
നുള്ള സ്ത്രീ; —വരി - പുത്രന്റെ
ഭാര്യ.

പുതരി - ഓം മകൻ; ഭത്താപുത്രി;
സ്ത്രീയുടെ ചിത്രം; വിഗ്രഹം;
കൃഷ്ണമണി; പാവ; —രാജ്യ -
പുത്രികാരാജ്യം. (ഇന്ത്യ മു
ഖ്യ ബ്രിട്ടന്റെ പുത്രികാരാജ്യ
മായിരുന്നു).

പുതരി - പും സുഗന്ധമുള്ള ഒരു
തരം ചെടി (ചടനി ഉണ്ടാ
ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു).

പുതി - ക്രിം പിന്നെയും; രണ്ടാ
മതും.

പുതി - വിം പരിശുദ്ധമായ.

പുതി - വിം പുണ്യമായ; നിറഞ്ഞ;
—അടി - പ്രഭാവം നിറഞ്ഞ.

പുതി - ഓം താമരയില; താമര.

പുതി - പും പുഷ്പികൻ.

പുതി - പും ഭാഗം; അംഗം;
യത്രത്തിന്റെ ഭാഗം.

പുതി - വിം കിടക്കുള്ള.

പുതി - പും ചെറിയഗ്രാമം; കിട
ക്കാൻ കാര്യം; മൺചട്ടി.

പുതി } ഓം കിടക്കാൻ കാര്യം.
പുതി }

പുതി - വിം ചോദിക്കുന്നവൻ.

പുതി - പും നാലരയോ, അഞ്ചോ
മുഴമുള്ള ഒരു അളവ്; മരിച്ച
വരുടെ അടുത്തുള്ള സമാധാ
നിപ്പിക്കൽ.

പുതി - പും സമ്മാനം; പാരി
തോഷികം; മുൻനിർത്തൽ;
ആദരവ്.

പുതി - വിം മുൻനിർത്തിയ; ആ
ദിക്കപ്പെട്ട; സമ്മാനം ല
ഭിച്ച.

പുതി - അർത്ഥ് പണ്ടു; പും ഗ്രാമം.

പുതി - പും പ്രാചീനകാലത്തെ
സംബന്ധിച്ച വിദ്യ.

പുതി - വിം പഴയ; പണ്ടുള്ള;
ജിണ്ണി; സം പുത്തിയാക്കുക;
അനുസരിക്കുക.

പുതി - പും പണ്ടു നടന്ന കഥ;
ചരിത്രം.

പുതി - ഓം പുരിപ്പിക്കൽ; പുണ്യ
ത; ഖാന-പുതി - കള്ളിപുരി
പ്പിക്കൽ.

പുതി - പും പെരുഷം; പുരുഷ
ന്റെ ലക്ഷ്യം.

പുതി - വിം പരിശുദ്ധി; ബല
വാൻ.

പുല - പും പാലം.

പുലക - പും രോമാഞ്ചം; പുളകം.

പുലകന - അം രോമാഞ്ചമുണ്ടാകക.

പുലകാലി } ഓം രോമാഞ്ചം.
പുലകാവലി }

പുലകിത - വിം രോമാഞ്ചമുള്ള.

പുലട്രിസ - ഓം പ്രണം, കരു മുതലായവ പഴുപ്പിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി കനത്തിൽ തേച്ചിട്ടുള്ള ലേപനം; പോൾട്ടീസ്

പുലപുല - ഓം അകം മുദുവായ; അമത്തിയാൽ കൈ താഴത്തു കൈവണ്ണം മുദുവായ.

പുലപുലാന - സം ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗമുള്ള വസ്തുവിനെ തിരയുക; ഇറുക്കുക.

പുലാവ - പും വിരിയാണി (മാംസവും ചോറും കൂടി വേവിച്ച ഭക്ഷണം).

പുലിന്ദ - പും പൊതി (കടലാസിന്റെയോ തുണിയുടെയോ കെട്ട്).

പുലിന - പും ചന്ദനത്തിട്ട്.

പുലിസ - ഓം പോലീസ്.

പുവാ - പും പുഷ്പ ബോളി.

പുസ്ത - ഓം തലമുറ; വംശപരമ്പര; സഹായം; താങ്ങു; പുഷ്പം; പുറം; —ദ്ര പുസ്ത - പാരമ്പര്യമായി; —ഹ പുസ്ത - വളരെ തലമുറകൾവരെ;

—നാമാ വംശാധിവാപ്പദിക;

—പനാഹ - രക്ഷിയ്ക്കുന്നവൻ; ആശ്രയസ്ഥാനം.

പുസ്തക - ഓം ഗ്രന്ഥപുടക പിൻ കാലുകൊണ്ടുള്ള ചവിട്ടൽ.

പുസ്ത - പും താങ്ങു; വരമ്പ്; തിണ്ടു; ബൈൻഡ് ചെയ്ത പുസ്തകത്തിന്റെ പിൻ പുറത്തുള്ള തോൽ.

പുസ്തീ - ഓം താങ്ങു; ആശ്രയം; സഹായം; ചാരിയിരിക്കാനുള്ള തലയണ.

പുസ്തേനീ - വിം പരമ്പരാഗതമായ.

പുഷ്കര - പും വെള്ളം; കുളം; താമര; ആകാശം; ബാണം; സ്പ്രം; യുദ്ധം; ഭാഗം.

പുഷ്കല - വിം വളരെ; അധികം; കൃന്ധാരംപോലെയുള്ള; പവിത്രമായ; ശ്രേഷ്ഠമായ.

പുഷ്ട്വ - ഓം പുഷ്ടീകരമായ ഭക്ഷണം.

പുഷ്ടി - ഓം വർദ്ധന; ദൃഢത; ശക്തി; അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തൽ; —കര യാകാരക - പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്ന.

പുതുപ - പും പുഷ്പം.

പുതുശീ - ഓം ഭൂമി.

പൂർ - ഓം വാല്യം; പിൻഭാഗം.

പൂജി - ഓം മുഖധനം; കൂട്ടം; —പതി - മുതലാളി.

പൂജ - പും ദേം **പുജാ**

പൂജിത - പും അടക്ക.

പൂജ - ഹിം ചോദിക്കൽ ; അനേച
ഷണം ; —**താജ** - ചോദിച്ചറി
യൽ.

പൂജന - സം ചോദിക്കുക ; അനേച
ഷിക്കുക.

പൂജന - സം പുജിക്കുക ; ആദരി
യ്ക്കുക ; സേവിക്കുക ; **ജം** നിക
തക ; വീടുക ; പുത്തിയാകുക.

പൂജി - ഹിം ദേം **പൂജി**

പൂത - വിം പരിശുദ്ധമായ ; **പും**
സത്യം ; പുത്രൻ.

പൂതി - ഹിം നൂ ചുറ്റു വാനുള്ള
പഞ്ഞിത്തരി.

പൂതി - ഹിം വെളുത്ത വാവു.

പൂ - പും നിറയ്ക്കൽ ; **വിം** പുണ്ണ
മായ.

പൂന - സം പുത്തിയാക്കുക ; പിരി
യ്ക്കുക (നൂൽ) ; **ജം** പുണ്ണ
മാകുക.

പൂർവ - പും കിഴക്കു.

പൂർവ - പും പുർവ്വകാലം ; പുർവ്വ
ജനം.

പൂർവ - വിം കിഴക്കുള്ള.

പൂർ - വിം പുണ്ണമായ ; മുഴുവൻ.

പൂർ - വിം നിറഞ്ഞ ; പുണ്ണമായ.

പൂരി - ഹിം പുരി (ഗോതമ്പു മാവു
കൊണ്ടുള്ള ഒരുതരം പല
ഹാരം).

പൂർണിമാ - ഹിം വെളുത്ത വാവു.

പൂർവ - പും കിഴക്കു.

പൂർവ - ക്രിം (സമാസത്തിൽ)
കൂടെ ; കൂടി (ജैसे, ജ്യാപൂർവ്വക).

പൂർവ - പും ജ്യേഷ്ഠൻ ; പുറംകരൻ.

പൂർവ - ക്രിം പണ്ടത്തേപ്പോലെ.

പൂർവ - വിം മുന്പുകഴിഞ്ഞ.

പൂർവ - പും ചരിത്രം.

പൂർവ - ക്രിം മുന്പു പിന്പു.

പൂർവ - വിം കിഴക്കുള്ള.

പൂർ - പും ഒരു കെട്ടു പുല്ലു ; ഒരു
മുടി വയ്ക്കാൽ ; ഒരു പിടി.

പൂർ - പും പെരുഷമാസം (ധനു
മാസം).

പൂർ - വിം വേറിട്ട ; ഭിന്നമായ.

പൂർ } വിം തടിച്ചു.

പൂർ - വിം ചോദിക്കുക.

പൂർ - പും പുറം ; —**പോഷ -**
സഹായി ; —**മൂർ -** പശ്ചാ
ത്തലം.

പൂർ - ഹിം ഉത്തരാലാട്ടം.

പൂർ - ജം ഉത്തരാലാടുക.

പൂർ - ഹിം പ്രാവു ; തട്ടാമ്പാർ
തി ഉത്തന്ന കഴൽ.

പൂർ - പും അടിഭാഗം ; പിൻ
ഭാഗം.

പൂർ - സം നോക്കുക ; **പും** കാഴ്ച.

പേച്ച - പും തിരിവു ; വളവു ;
ചുറ്റു ; കടുക്കു ; കപടം ;
അടവു ; കടുപ്പം.

പേച്ചക - ഖീം നൂലുണ്ട ; മുങ്ങ ;
ആനവാൽ ; പേൻ.

പേച്ചകശ - പും ആശാരിയുടെ തിരി
പ്പളി.

പേച്ചതാവ - പും മനസ്സിലടക്കിയ
ദേവേഷ്യം.

പേച്ചദാ - വിം ദേം പേച്ചിദാ

പേച്ചവാന - പും വലിയ ഹുക്ക.

പേച്ചിശ - ഖീം വയറുവലി ; ക
ടൽവലി ; പാർപ്പിന്റെ ഒരു
വകഭേദം.

പേച്ചിദഗീ - ഖീം വക്ത്ര ; വിഷമ
ത ; കഴപ്പം.

പേച്ചിദാ } വിം വക്ത്രമായ ; വിഷമ
പേച്ചീലാ } മായ ; കഴപ്പമുള്ള.

പേട - പും വയറ് ; ഗർഭം ; ഉൾഭാ
ഗം ; —ആന - വയറിലുകക ;
—സേ ഹോ - ഗർഭമുണ്ടാകക.

പേടാ - പും പിടാറ പെട്ടകം.

പേടിക - ഖീം പെട്ടി ; ചെറിയ
കൂട.

പേറ്റി - ഖീം പെട്ടി ; പെട്ടകം ;
അറപ്പട്ട ; ശിപായിമാരുടെ
വില്ല.

പേറ്റ - വിം അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന.

പേറ്റാ - പും പൊട്ടിക്കുന്ന പട്ട.

പേറ്റ - പും മരം ; —ലഗാനാ -
നട്ടക.

പേറ്റാ - പും ഒരുതരം പലഹാരം.

പേറ്റി - ഖീം തടി ; ഉടൽ ; വൃക്ഷ
നികതി.

പേറ്റ - പും അടിവയർ ; ഗർഭാശയം.

പേറ്റാനാ - ഖം (പാൽ) ചുരത്തുക ;
സം ധരിപ്പിക്കുക (വസ്ത്രം).

പേറ്റന - സം (ചക്കിലിട്ട്) ആട്ടുക ;
ഉപദ്രവിക്കുക ; പ്രേരിപ്പി
ക്കുക.

പേറ്റല - സം അമർത്തിക്കൊള്ളുക ;
തള്ളുക ; അനാദരിക്കുക.

പേറ്റല - പും തകരാറ് ; കലഹം ;
അപരാധം ; ആക്രമണം ;
തള്ളൽ.

പേറ്റസ - പും പ്രസവിച്ച് അധിക
ദിവസം കഴിയാത്ത എരുമ,
പത്തു മുതലായവയുടെ പാൽ.

പേറ്റ - ക്രിം മുമ്പിൽ ; പും മുൻ
ഭാഗം ; —ആന - പെരുമാറ്റക ;
—കരനാ - ഹാജരാക്കുക ;
—ദസ്തി യാ ബ്ദി - മുൻകൂട്ടി
ചെയ്ത ഏർപ്പാട് ; മുൻകരു
തൽ ; —കുട്രി - (ഏതെങ്കി
ലും പ്രവൃത്തിയിൽ) പുരോ
ഗതി ; നേതൃത്വം ; —കുശ -
തിരുമുൽക്കാഴ്ച ; —കാര - മേലു
ദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുമ്പിൽ റി
ക്കാർഡുകൾ ഹാജരാക്കുന്ന
കീഴ്ദ്യോഗസ്ഥൻ ; —ഖേമാ -
സൈന്യങ്ങൾക്കു മുമ്പേ അയ
ക്കുന്ന സാമാനം ; ഏതെങ്കി
ലും സംഭവത്തിന്റെ പുറുവ
ക്ഷണം.

പേശാഗി - ഖീം മുൻകൂർ ; അച്ചാരം.

പേശാതർ - പും ദേം പേശ്തർ

പേശാജ - പും കല്ലച്ചമട്ടുകാരൻ.

പേശവാ - പും നേതാവ് ; മഹാരാജാ രാജാക്കന്മാരുടെ മന്ത്രിമാരുടെ സ്ഥാനപ്പേർ.

പേശവാദ് - ഖീം എതിരേല്ക്കൽ.

പേശവാജ - ഖീം വേശ്യകളോ നൽകികളോ റുത്തം ചെയ്യുന്ന സമയങ്ങളിൽ ധരിയ്ക്കുന്ന ഒരു തരം പാവാട.

പേഷ - പും തൊഴിൽ ; വ്യവസായം ; ജോലി ; —വർ - തൊഴിലെടുക്കുന്നവൻ.

പേഷാനി - ഖീം നെററിത്തടം ; ഭാഗ്യം ; മുൻവശം.

പേഷാബ - പും മുത്രം ; —ഖാനാ - മുത്രപ്പുറം.

പേഷി - ഖീം (കേസം) വിചാരന ; മാംസപേശി.

പേഷ്തർ - ക്രിം മുമ്പ് ; പണ്ടു്.

പേജനി - ഖീം കാൽച്ചിലമ്പു്.

പേ്ഠ - ഖീം ചന്ത ; ചന്തദിവസം.

പേ്തേർ - പും പീടിക.

പേ്ഛ - പും കാലടി ; വഴി.

പേ്ഛാ - പും വഴി ; കതിരലായം ; രീതി.

പേ്ത - ഖീം പന്തയം ; വാശി.

പേ - अव्यം എന്നാൽ ; നിശ്ചയമായും ; പിന്നീടു് ; അടുക്കൽ ; प्रत्यം മേൽ (पर).

പേ്കാർ - പും ചില്ലറക്കച്ചവടക്കാരൻ.

പേ്ഖാനാ - പും ദേം പാഖാനാ

പേ്ഗാബർ - പും ദൈവഭൂതൻ.

പേ്ഗാമ - പും സന്ദേശം.

പേ്ജ - ഖീം പ്രതിജ്ഞ ; നിബന്ധന ; മത്സരം.

പേ്ജാമാ - പും ദേം പായ്ജാമാ

പേ്ജാർ - പും ചെൽപ്പു്.

പേ്ഠ - ഖീം പ്രവേശം.

പേ്ഠനാ - ഖം പ്രവേശിയ്ക്കുക.

പേ്ഠാർ - പും പ്രവേശം ; വാതിൽ,

പേ്ഢി - ഖീം കോണി.

പേ്തെരാ - പും അടവു് ; കാൽപ്പാടു് ; കാലുവയ്ക്കൽ.

പേ്തുക - വിം പൈതൃകമായ ; പാരമ്പര്യമായ.

പേ്തൾ - വിം കാൽനടയായി പോകുന്ന ; ക്രിം കാൽനടയായി പും കാൽനട ; കാലാഹരൻ.

പേ്താ - വിം ജനിച്ചു ; ഉല്പന്നമായ ; പ്രാപ്തമായ ; ഖീം ആയം ; വരവു്.

പേ്താഭ്ശ - ഖീം ജനനം ; ഉല്പത്തി.

പേ്താവർ - ഖീം വിളവു്.

പേ്താ - വിം മുച്ഛയുള്ള.

പേ്താഭ്ശ - ഖീം അളവു് ; അളവുകോൽ.

പേ്താൻ - പും വാക്കു് ; സന്ധി.

പേ്താനാ - പും അളവുകോൽ.

പൈയ് - ഖീം കാലു.

പൈ - പും പതിൽ.

പൈ - പും കാലു; —നാടി - സൈ
ക്കിൾ; പാടി.

പൈന - അം നീതുക.

പൈവീ - ഖീം (കേസ) വാദിക്കൽ;
ആശ്വാപാലനം; അനുസ
രിക്കൽ; പക്ഷം പിടിച്ചു
വാദിക്കൽ; പരിശ്രമം;
—കാ - പക്ഷം പിടിച്ചു വാദി
ക്കുന്നവൻ.

പൈ - പും കാലിലണിയുന്ന ഒരു
ആരേണം; കാലടി.

പൈദ് - ഖീം നീത്തൽ.

പൈക - പും നീതുന്നവൻ.

പൈന - സം നീതിക്കുക.

പൈവ - പും രോമിക്ക് നിലയി
ല്ലാത്ത (വെള്ളം); നീതി
ക്കേക്കേണ്ടിവരുന്നതു ആഴ
മുള്ള വെള്ളം.

പൈ - പും കേസുവാദിക്കൽ; വിം
അനുയായിയായ; —കാ -
കേസുവാദിക്കുന്നവൻ.

പൈഗീ - പും നമസ്കാർ നമസ്കാരം.

പൈദ് - പും കിറിയ ഭാഗം തുനി
പ്പിടിച്ചു; നിശ്ചിതമായ തുനി
ക്കണം; ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ
ഒട്ടിച്ചു പിടിപ്പിക്കൽ.

പൈവീ - വിം ഒട്ടിച്ചു പിടിപ്പിച്ചു
(ഫലവൃക്ഷം); തുനിപ്പിടി
പ്പിച്ചു (വൃക്ഷം).

പൈസ്ത - വിം കലൻ; യോജിച്ചു;
ലീനമായ; മുഴുകിയ; നനഞ്ഞ;
പരന്ന.

പൈച്ചീ - ഖീം പിശാചിനെ സം
ബന്ധിച്ച ഒരു ഭാഷ.

പൈസ - അം പ്രവേശിക്കുക.

പൈ - പും കാലണ; പണം.

പൈസ - പും പ്രവേശം.

പൈരീ - വിം പാൽ മാത്രം കടിച്ചു
ജീവിക്കുന്ന.

പൊ - പും (ഇതര) കഴൽ; വിം
പൊള്ളയായ; വിഷ്ണിയായ.

പൊ - ഖീം പുല്ലുകൾ; പാമ്പാ
ട്ടിയുടെ കഴൽ.

പൊ - പും തുടച്ചെടുത്ത ചട്ടി,
പൊടി മുതലായവ; തുടച്ചു
തൂണി.

പൊ - സം തുടക്കുക; പും തുട
ച്ചുതൂണി.

പൊ - പും പാമ്പിൻ കണ്ണു.

പൊ - സം (റൊട്ടി മുതലായവ)
പരത്തുക; പിന്നിക്കുക.

പൊ - പും കളം; പൊയ്ക്ക.

പൊ - വിം നിശ്ചയമായ; തുച്ഛ
മായ; ഹീനമായ.

പൊ - ഖീം നിശ്ചയമായ; നീചത;
ഹീനത.

പൊ - സം ദേം പൊ

പൊ - ഖീം ഭാഗ്യം; പൊതി;
കെട്ടു; കൂമ്പാരം.

പോട്ടന - സം ശേഖരിക്കുക; ഒന്നി ചുട്ടുക; പറഞ്ഞുമെറുടുക.

പോട്ടലി - ളീം ചെറിയ കെട്ട്; പൊതി.

പോട്ടാ - വിം ബലമുള്ള; കറോരമായ.

പോട്ട - പും ഉറപ്പുള്ള; പക്ഷി കൂടുകയോ കഞ്ഞി; മാതിരി; ഉത്തമം; ഇളയൊരി; നെയ്യ്; തോണി; **ളീം** മാലയുടെ മണി.

പോട്ടദാ - പും ഖജാൻജി; ഖജാനയിൽ നാണു പരിശോധിക്കുന്ന ആൾ.

പോട്ടന - സം ലേപനം ചെയ്യുക; മെഴുകുക; പുത്തുക; **പും** മെഴുകു വാനുള്ള സാധനം.

പോട്ടാ - പും പുത്രന്റേയോ, പുത്രിയുടേയോ പുത്രൻ; കുറം; അബലകോശം.

പോട്ടി - ളീം പുത്രന്റേയോ, പുത്രിയുടേയോ പുത്രി.

പോട്ടാ - പും വലിയ പുസ്തകം; കടലാസു കെട്ട്.

പോട്ടി - ളീം ചെറിയ പുസ്തകം.

പോട്ടാ - പും പോട്ടദാ

പോട്ട - സം (റോട്ടി) പരത്തുക; പാകം ചെയ്യുക; കോക്കുക; പിന്നുക.

പോട്ടല - വിം ഒട്ടിയ (കവിൾ); വായിൽ പല്ലില്ലാത്ത.

പോട്ടലാന - അം വായിൽ പല്ലില്ലാതാകുക.

പോ - ളീം വിരലിന്റെ സന്ധി; കരിമ്പ്, മുള മുതലായവയുടെ മുട്ട് (കമ്പ്); നട്ടെല്ല്.

പോ - ളീം പൊള്ള; ശുന്ധത; നിസ്സാരത; — **ഖുലന - കള്ളി** വെളിച്ചത്താകുക (ദോഷം വെളിപ്പെടുക).

പോല - വിം പൊള്ളയായ; നിസ്സാരമായ.

പോലവ - പും പുലാവ

പോളാ - ളീം വസ്ത്രധാരണിതി; വസ്ത്രം (dress).

പോളിദാ - ളീം ഒളിവ്; ഗോപ്യത.

പോളിദാ - വിം ഗോപ്യമായ; ഒളിഞ്ഞ; രഹസ്വമായ.

പോഴ - പും പോഷിപ്പിക്കൽ.

പോഴന - സം പോരുക; വളത്തുക; രക്ഷിക്കുക.

പോഴ - വിം വളത്താൻ യോഗ്യമായ; വളത്തുപുത്രൻ; ഭത്തുപുത്രൻ.

പോ - പും തിന്നചോറിനോടുള്ള കൂറ്.

പോസ - സം പോരുക; വളത്തുക; രക്ഷിക്കുക.

പോസ്ത - പും തോൽ; തൊണ്ട; തോട്; അവിൻ ചെടി.

പോസ്ത - പും അവിൻ ചെടി.

പോസ്തി - പും ലഹരിയ്ക്കുവേണ്ടി അവിനിന്റെ തണ്ടു അരച്ചു കടിയ്ക്കുന്നവൻ ; മടിയൻ.

പോഹ്ന - സം കോക്കുക ; പിന്നുക ; മെഴുകുക ; പൊടിയ്ക്കുക ; അറയ്ക്കുക.

പൌ - സ്ത്രീ - തണ്ണീർപ്പന്തൽ ; ഉഷസ്സ് ; പ്രകാശം ; പും കാലു ; മൂലം ; അടിസ്ഥാനം ;

—ഫटना - പ്രഭാതമാകുക.

—बारह होना - ജയിയ്ക്കുക ; വാദം കിടുക ; നേടുക.

പൌआ } പും സേറിന്റെ നാലി
പൌवा } ലോനം കൊള്ളുന്ന പാത്രം.

പൌട്ന - അം ആടുക ; കിടക്കുക ; ഉറങ്ങുക.

പൌട്നാ - സം ആടുക ; കിടത്തുക ; ഉറക്കുക.

പൌദ് - സ്ത്രീ - ചെറിയ ചെടി.

പൌദ് - സ്ത്രീ - കാലടിപ്പാട് ; ഒറ്റയടിപ്പാത.

പൌദ്വാ - പും ചെടി.

പൌന - പും കാരറ്റ് ; വിം മക്കാൽ ഭാഗം.

പൌനാ - സ്ത്രീ - താമരത്തണ്ടു്.

പൌനി - സ്ത്രീ - വിവാഹം മുതലായ അവസരങ്ങളിൽ യജമാനന്മാരിൽനിന്നു് സമ്മാനം വാങ്ങു

ന്ന കച്ചരകൻ, വണ്ണാൻ മുതലായ ആശ്രിതവർഗ്ഗം.

പൌനെ - വിം കാൽ കുറവുള്ള.

ജैसे, പൌനെ चार മുന്നേമക്കാൽ.

പൌ - സ്ത്രീ - പടിവാതിൽ ; കോണി ; മെതിയടി.

പൌരിയാ - പും ദ്വാരപാലകൻ.

പൌരി - സ്ത്രീ - മേം പൌ

പൌര്യ - പും പെന്തരയ്ക്കം ; ബലം.

പൌഷ്ടിക - വിം പുഷ്ടികരമായ.

പ്യാऊ - പും തണ്ണീർപ്പന്തൽ.

പ്യാज - പും ചുവന്ന ഉള്ളി.

പ്യാजी - വിം ഉള്ളിനിറമുള്ള.

പ്യാदा - പും കാലാൾപ്പട ; ഹരിക്കാരൻ ; ദൂതൻ.

പ്യാര - പും സ്നേഹം.

പ്യാരാ - വിം പ്രിയപ്പെട്ട.

പ്യാലാ - പും കോപ്പ.

പ്യാस - സ്ത്രീ - ദാഹം ; പ്രബലമായ ആഗ്രഹം ; തൃഷ്ണ.

പ്യാसा - വിം ദാഹമുള്ള ; ആഗ്രഹമുള്ള.

പ്യാസ - പും പ്രസവിച്ചു് അധികദിവസം കഴിയാത്ത പതുവിന്റെ പാൽ.

പ്യാസാ - പും മേം പീഹർ

प्रकट) വിം സ്പഷ്ടമായ ; പ്രത്യക്ഷമായ.

प्रकरण - പും സന്ദർഭം ; വൃത്താന്തം ; അദ്ധ്യായം ; വണ്ണ ; ഉണ്ടാക്കൽ.

പ്രകാട - വിം വളരെ വലിയ.
 പ്രകാശമാന - വിം പ്രകാശിക്കുന്ന.
 പ്രകാശിത - വിം പ്രകാശിപ്പിച്ചു.
 പ്രകൃത - വിം യഥാർത്ഥമായ; സ്വ
 തവേയുള്ള.
 പ്രകൃതിസ്ഥ - വിം സ്വാഭാവികമായ.
 പ്രകോപ - പും വളരെ അധികം ദേവ
 ഷ്ഠം.
 പ്രകോष्ठ - പും കൈമുട്ടിനു താഴെ
 യുള്ള ഭാഗം; പ്രധാന ഗേയ്
 ററിനടുത്തുള്ള മുറി; നാലു
 വശവും മതിലുള്ള വലിയ
 മുററം.
 പ്രക്രിയാ - स्त्रीം പ്രകരണം; ക്രിയ;
 യുക്തി.
 പ്രക്ഷാലന - പും കഴുകൽ.
 പ്രക്ഷിപ്ത - വിം എറിയപ്പെട്ട; പി
 നീട്ട് ചേർക്കപ്പെട്ട.
 പ്രഖര - വിം തീക്ഷ്ണമായ; ക
 രോരമായ; മുളയുള്ള.
 പ്രഗटना - അം സ്പഷ്ടമാകുക.
 പ്രഗഭ - വിം സമർത്ഥനായ; പ്രതി
 ഭാഗാലിയായ; അഹങ്കാരി
 യായ.
 പ്രചേദ - വിം അടക്കാനാവാത്ത.
 പ്രചലന - പും പ്രചാരം.
 പ്രചലിത - വിം നടപ്പുള്ള.
 പ്രചാരിത - വിം പ്രചരിപ്പിച്ചു
 പ്പെട്ട.

പ്രചുര - വിം വളരെ അധികമായ.
 പ്രചുരതാ - स्त्रीം ആധിക്യം.
 പ്രച്ഛन्न - വിം മറഞ്ഞ.
 പ്രജാതന്ത്ര - പും ജനകീയ ഭരണം.
 പ്രജ്വലിത - വിം ആളിക്കത്തിച്ച.
 പ്രണ് - പും പ്രതിഷ്ഠ; ദ്രവനിശ്ചയം.
 പ്രണത - വിം താഴ്ന്ന; നമിച്ച.
 പ്രണയിനി - स्त्रीം കാമുകി.
 പ്രണയീ - പും കാമുകൻ.
 പ്രണവ - പും ഭാഗം എന്ന മന്ത്രം.
 പ്രണാലി - स्त्रीം പദ്ധതി; മാതിരി.
 പ്രണീത - വിം റചിക്കപ്പെട്ട; നിർമ്മി
 യ്ക്കപ്പെട്ട.
 പ്രണേതാ - പും നിർമ്മാതാവ്.
 പ്രതാരണ - स्त्रीം വഞ്ചന; ചതി.
 പ്രതി - अव्यം തോറ്റം; പോലെ;
 കരിച്ചി; ഓട്ട്; स्त्रीം പകർപ്പ്;
 കോപ്പി; उपം ഒരു ഉപ
 സർഗ്ഗം; —कार - പക വീ
 ങ്കൽ; —क्रिया - स्त्रीം പ്രതി
 കാരം; പ്രതിക്രിയ (react-
 ion); —ग्रह - സ്വീകാരം;
 ദാനം; പിടിക്കൽ; വിവാ
 ഹം; —घाती - ശത്രു; എതി
 രാളി; —च्छाया - നിഴൽ;
 ചിത്രം; —द्वंद्व - എതിരുള്ള;
 —द्वंद्वी - എതിരാളി; —पक्ष -
 എതിർപക്ഷം; —पदा - പ്രതി
 പദം; —योगिता - എതിർത്;
 മത്സരം; —योगി - പും എതി

രാളി; —രോധ - തടസ്സം;
—ലിപി - പകർപ്പ്; കോപ്പി;
—ശോധ - പ്രതികാരം;
—സ്पर्धा - മത്സരം; —രൂപ -
ചിത്രം; പ്രതിച്ഛായ; പ്രതിമ;
പ്രതിനിധി; —हिंसा - പ്രതി
കാരം.

പ്രതിമ - പും തുല്യം.

പ്രതിഷ്ഠ - स्त्रीം മാനം; ആദരവ്;
സ്ഥാപിക്കൽ.

പ്രതിഷ്ഠിത - വിം ആദരിക്കപ്പെട്ട;
സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട.

പ്രതിഹാരി - പും ദ്വാരപാലകൻ.

പ്രതീക - പും പ്രതിമ; ബിംബം;
ചിഹ്നം; പ്രതീകം.

പ്രതീചി - स्त्रीം പടിഞ്ഞാറ്.

പ്രत्यंचा - स्त्रीം ഞാൺ.

പ്രത്യുത - अव्यം बल्कि നേരേ
മറിച്ച്.

പ്രत्यേക - വിം ഓരോ.

പ്രഥാ - स्त्रीം രീതി; സമ്പ്രദായം;
നടപ്പ്.

പ്രदर्शिनी - स्त्रीം പ്രദർശനം.

പ്രदोष - പും സന്ധ്യ; വലിയ
അപരാധം.

പ്രद्यോത - പും കിരണം; തിളക്കം.

പ്രपंच - പും ലോകം; കപടം;
ചതി.

പ്രपंची - വിം കപടമുള്ള; ചതിയ
നായ.

प्रपौत्र - പും പുത്രപുത്രൻ.

प्रफुलना - अ० വികസിക്കുക;
പുഷ്പിക്കുക.

प्रबंध - पु० ഏർപ്പാട്; വ്യവസ്ഥ;
ഉപന്യാസം; രേഖ.

प्रबोध - पु० ഉണർവ്; യഥാർത്ഥ
ജ്ഞാനം; ആശ്വാസം; മുന്ന
റിവ്.

प्रमंजन - पु० കെട്ടുകുറുപ്പ്;
നാശം.

प्रमा - स्त्रीം പ്രകാശം.

प्रमाती - स्त्रीം പ്രഭാതഗീതം.

प्रमदा - स्त्रीം യുവതി.

प्रमाद - पु० തെറ്റു.

प्रमाण - पु० തെളിവ്; —पत्र -
സർട്ടിഫിക്കറ്റ്.

प्रमुदित - वि० സന്തുഷ്ടനായ.

प्रयास - पु० പരിശ്രമം; യത്നം.

प्रयोजन - पु० ഉദ്ദേശം; ആശയം;
അർത്ഥം.

प्रलेप - पु० പുരട്ടൽ; ലേപന
രൂപം.

प्रलोभ } पु० പ്രലാപിക്കൽ;
प्रलोभन } ആഗ്രഹിക്കൽ

प्रवाल - पु० തളിത്.

प्रवास - पु० വിദേശവാസം.

प्रश्वास - पु० ഉച്ഛ്വാസം.

प्रसंग - पु० സന്ദർഭം; സംബന്ധം;
വിഷയം; കാരണം; പ്രച
രണം.

प्रसादी - स्त्रीം പ്രസാദം; നിവേ
ദ്യം.

പ്രസാർ - പും വ്യാപ്തി ; വിസ്താരം.
 പ്രസൂത - വിം പ്രസവിച്ചു ; ഉണ്ടായ ;
 പ്രസവാനന്തര രോഗം.
 പ്രസൂതാ } ഓം പ്രസവിച്ച കിട
 പ്രസൂതികാ } കുന്ന സ്ത്രീ.
 പ്രസൂന - പും പഷ്ടം.
 പ്രസ്തർ - പും കല്ലു ; വിരിപ്പു.
 പ്രസ്താവ - പും പ്രമേയം ; ചുട്ടു ;
 പ്രസ്താവിതം ; മുഖവുര ;
 വിഷയപരിചയം.
 പ്രസ്താവനാ - ഓം മുഖവുര ;
 ആരംഭം.
 പ്രസ്താവന - വിം പ്രസ്താവിതം
 ചെട്ടി.
 പ്രസ്വേദ - പും വിചപ്പു.
 പ്രഹരീ - പും പാറാവുകാരൻ.
 പ്രഹാർ - പും അടി.
 പ്രാന്ത - പും സംസ്ഥാനം ; അതിരും ;
 ഭാഗം.
 പ്രാന്തീയ - വിം സംസ്ഥാനസം
 ബന്ധമായ.
 പ്രാജ്ഞ - വിം സരളമായ ; യഥാ
 ത്വമായ ; തുല്യമായ.
 പ്രാകൃത } വിം പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന
 പ്രാകൃതിക } ഉണ്ടായ ; നൈസർ
 ഗ്ഗികമായ ; പും പ്രകൃതഭാഷ.
 പ്രാചീര - പും കോട്ട.
 പ്രാണാപാത - പും മരണം.
 പ്രാദേശിക - വിം പ്രദേശത്തെ സം
 ബന്ധിച്ച.
 പ്രാപ്തി - ഓം ലഭിക്കൽ.

പ്രാർത്ഥന - ഓം അപേക്ഷ ; —പത്ര -
 പ്രായശ്ചിത്തം.
 പ്രായശ്ചിത്ത - പും അർപ്പിപ്പു.
 പ്രീതിഭോജ - പും സദ്യ ; (dinner-
 party) വിരുന്നും.
 പ്രേരിത - വിം അയച്ചു.
 പ്രോത - വിം കോത്തിണക്കിയ ;
 ഒളിഞ്ഞ.

ക

ക്ഷാ - പും ഒരു മാത്ര (ധോസ) യായി
 കഴിക്കുന്ന സാധനം.
 ക്ഷീ - ഓം ഒരു ധോസ മരുന്നു.
 ക്ഷു } പും കടുക്കു ; കെട്ടു ; ചതി ;
 ക്ഷു } —വാര - കടുക്കുന്നവൻ.
 ക്ഷണ - ഓം കടുക്കുക ; അകപ്പെ
 ടുക.
 ക്ഷണാ - സം കടുക്കുക ; അകപ്പെ
 ടത്തുക ; വശത്താക്കുക.
 ക്ഷ - വിം വെളുത്ത ; വിളുത്ത.
 ക്ഷുത - ക്രിം മാത്രം ; പശുപു.
 ക്ഷീര - പും ഭിക്ഷു ; സന്യാസി ;
 ഭരിതൻ.
 ക്ഷീര - ഓം യാചിക്കൽ ; സന്യാ
 സം ; ഭാരിതം.
 ക്ഷ - ഓം അറിയിച്ചിട്ടുള്ള
 രണ്ടു സാധനങ്ങളെ വേർ
 പെടുത്തൽ ; മോചനം.
 ക്ഷ - പും ഭരിത ; സന്യാസം ;
 അലംഭാവം.

കുഴർ } പും അഭിമാനം ; ഗർവ്വം.
കുഴർ

കുഴിയാ - ക്രിം അഭിമാനത്തോടെ.

കുറുപ്പാ - പും ഹാൽ ഗുന മാസത്തിൽ വടക്കേ ഇന്ത്യക്കാർ ആലോഷിക്കുന്ന വസന്തോത്സവത്തിൽ (ഹോലി) പാടാറുള്ള പാട്ട് ; 'ഹോലി' ഉത്സവദിവസം ; 'ഹോലി' ആലോഷം.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം ഹാൽഗുനമാസത്തിലടിക്കുന്ന ശക്തിയുള്ള കാര്യം.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം പ്രഭാതസമയം.

കുറുപ്പൻ - പും ആധിക്യം ; കൃപ ; അനുഗ്രഹം.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം തുറസ്സായിരിക്കുന്ന മൈതാനം ; ശോഭ.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം മഹിമ ; ശ്രേഷ്ഠത.

കുറുപ്പൻ - വിം ദുഷ്ടതയുണ്ടാക്കുന്ന.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം ദുർഗ്ഗം ; ദുഷ്ടത.

കുറുപ്പൻ - വിം അനാവശ്യമായ ; ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ ; അതിരിക്കമായ ; —**കുറുപ്പൻ** - അനാവശ്യചിലവു ചെയ്യുന്ന (ആർ) ; —**കുറുപ്പൻ** - അനാവശ്യചിലവ് ; ദുർവ്വ്യയം.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം കനം കറഞ്ഞ സാധനം ഇളകുകയോ, വീഴുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്.

കുറുപ്പൻ - പും ദേം കുറുപ്പൻ

കുറുപ്പൻ - ക്രിം 'ഹാൽ ഹാൽ' ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; എത്തുക ; പോകുക ; വേർപെടുക ; സം എറിയുക ; നടത്തുക ; 'ഹാൽ ഹാൽ' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക ; പാറുക.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം ശകാരം : ധിക്കാരം ; ശാപം.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം ശകാരിയായ ; അടിക്കുക ; അടിക്കുക ; (വസ്ത്രാദികൾ).

കുറുപ്പൻ - ക്രിം പൊട്ടുക ; വിളക്കുക ; പിളരുക ; കീറുക ; പിരിയുക (പാല്).

കുറുപ്പൻ - വിം പൊട്ടിയ ; പിരിഞ്ഞ ; കീറിയ ; പും ദ്വാരം ; പിളർപ്പ്.

കുറുപ്പൻ - പും സ്റ്റിക്കം ; വെണ്ണക്കല്ല ; മാർബിൾക്കല്ല.

കുറുപ്പൻ - പും ഗുരിവീ ദാരിദ്ര്യം.

കുറുപ്പൻ - പും മുളവടി.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം തുടിക്കുക ; ഇളക്കുക ; കുതിക്കുക ; കുറുപ്പൻ - ആനയെക്കുറിച്ച് ; കുറുപ്പൻ - മുഴുനാകുക.

കുറുപ്പൻ - പും മഹാരാജാക്കളുടെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രാജപദവി.

കുറുപ്പൻ - ക്രിം പിടിച്ചുകൊണ്ടു ; ക്രിം പിടിക്കുക.

കുമാരി - ഏതു കാരണത്താലാണ് ഇത്രയും വേഗം വിട്ട് പോയത്? എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊരു തീരുമാനമെടുത്തു?

फण - पु० दे० फन

ഘനിക }
 ഘനീ } പു. പാണ്യ.

കൂതവാ - പും മുസൽമാന്മാരുടെ
 വെറുപ്പുപറമ്പിൽ തീര
 മാന്മം,

കൃതം - സ്ത്രീ. വിജയം; —മന്ദ
 യാ യാവ - വിജയിയായ.

കുതിंगा - പും ചിത്രശലഭം ; ഇ
യുൻപാറ.

കുതൂ - പുറം ദോഷം; ഹാനി;
വിഷ്ണു; ലഹരി.

ഫൂരിയ) വി. ഹാനിയുണ്ടാക്കുന്ന;

കുതൂഹി) വിചിത്രമുണ്ടാക്കുന്ന.

ഫതൂഹി - ഖിം 'കഫ്' ഇല്ലാത്ത
 ഒരുതരം കുപ്പായം ; യുദ്ധത്തി
 ലോ, കൊള്ളയിലോ കിട്ടി
 യ ധനം.

फतेह - स्त्री० दे० फतह

பதகனா - அஃ 'அதுபடு' அஃ
திருநகர.

കുറ - പുറ പാമ്പിന്റെ പത്തു.

புன - பு விட; விமேஷத;
 கெபேப; வ ஸி யு ந
 ரீதி.

പുന - സ്മി. വിനാശം.

फह्वी - स्त्री० आक्षुः पृष्ठः नमः
युगमिन्द्रा आक्षुः

കുറുപ്പി - സി. പുപ്പായി; സി. കുറുപ്പി
 ടെ മടിക്കത്ത (നീവി).

ഫഫോല - പു. പൊള്ളം ; പേര്.
ഒൻ.

ഫർത്തി - ഹി. അഡ്വക്കേറ്റി
 മായ വാക്കു; പരിഹാസം:

—ഉടാനാ - പരിഹസിയ്ക്കുക.

புத்த - சூரி. ௫௫௦௩ ; ஸெயுநத்யு.௦.

പവന - അ. നന്നായി തോന്നുക:
 ശോഭിക്കുക.

ഫബ്രില - വി. നന്നായി തോന്നുന്നു ; ശോഭിയുന്നു.

കുറയ - ശ്രീ. കോമ്പു; ചിറ്റ.

പുറം - പുറം മുതല : അതിക്രമി :
അധികാരി.

കരക - പു. വൃത്യാസം ; കുറവ് :
 അന്യതപം.

ഫരജുന്ദ് - പുറം പുറം ; സന്താനം..

ഫർജി } പും ബുദ്ധിമാൻ ; ചതു
 ഫർജീൻ } നംഗത്തിലെ മന്ത്രി
 (കുരു).

ഫുർജീൻ } നംഗത്തിലെ മന്ത്രി
 (കുരു).

കുറുപ്പു - പു. അടവ്; തന്നു :
കുറുപ്പു.

ഫരബാ - വി० തടിച്ച.

फरमावरदार - वि० अत्राश्रय नमस्
रियुक्त.

പ്രമാ - പുറത്തു; മേലിൽ:
 (അടുത്ത) ഒരു ഘാതം:
 (കുടലാസം),

കുമാഭാഷ - ഹിം ആജ്ഞ; കല്പന.

കുമാഭാഷി - വിം ആർദ്ധർ കൊടുത്തു തയ്യാറാക്കിയിട്ടു.

കുമാഭാ - പും രാജകല്പന.

കുമാഭാ - സം ആജ്ഞാപിതക; അനുജ്ഞാപിത (പറയുക).

കുമാഭാ - ഹിം പൊരി; മലർ പൊരി.

കുമാഭാ - പും തറ; വിരിപ്പ്.

കുമാഭാ - ഹിം ഹുക.

കുമാഭാ - പും പരശു; വെണ്മഴ.

കുമാഭാ - പും പഴയതും കൊള്ളതും താത്തത്വമായ; ക്ഷീണിയി.

കുമാഭാ - ഹിം ബുദ്ധിസാമന്ത്വം; അറിവ്; നിഷ്പന്ന.

കുമാഭാ } ഹിം ആനന്ദം; സന്തോഷം; —**കുമാഭാ** - സന്തോഷദായകമായ.

കുമാഭാ - പും പതാക; കൊടി.

കുമാഭാ - പും കല്പിൽ കൊത്തുപണി ചെയ്യുന്നവൻ.

കുമാഭാ - വിം വിസ്മൃതമായ; വലിയ; പും മൈതാനം.

കുമാഭാ - വിം വിസ്മൃതവും സമതലവുമായ.

കുമാഭാ - വിം വിസ്മൃതമായ; വിശാലമായ.

കുമാഭാ - പും } ഭൂവി സമയം; കുമാഭാ - ഹിം } മോചനം; നിശ്ചിതത; മലവിസർജ്ജനം.

കുമാഭാ - വിം മരണ; വിസ്മൃതി.

കുമാഭാ - പും (कज्ञ का बहु) കർത്തവ്യങ്ങൾ.

കുമാഭാ - വിം ഓടിപ്പോയ.

കുമാഭാ - വിം ഓടിപ്പോകുന്ന; ഏകദേശാഭിപ്രായം.

കുമാഭാ - വിം ഓടിപ്പോകുന്ന; ഒന്നിച്ചു കൂടിയ.

കുമാഭാ - ഹിം ആവലാതി; സങ്കടം; സങ്കടമുണർത്തിക്കൽ.

കുമാഭാ - വിം ആവലാതിയുള്ള; സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്ന.

കുമാഭാ - സം തിരിഞ്ഞു വേർപെടുത്തുക; തീരുമാനിക്കുക.

കുമാഭാ - പും ദൈവഭൂതൻ.

കുമാഭാ - ഹിം കൊഴു; തോലു കൊണ്ടുള്ള ചെറിയ പരിച.

കുമാഭാ - പും എതിരാളി; വിരോധി.

കുമാഭാ - പും ഇതുകക്ഷികളും; വാദിയും പ്രതിയും.

കുമാഭാ - ഹിം ചെറിയകൈക്കോട്ട്.

കുമാഭാ - പും ഒത്തരം ഞാവൽ.

കുമാഭാ - വിം വഞ്ചിതനായ; ആസക്തനായ.

കുമാഭാ - പും വഞ്ചന; ചതി; —**കുമാഭാ** - ചതിക്കൽ.

കുമാഭാ - വിം വഞ്ചകനായ; ചതിയനായ.

കുമാഭാ - ഹിം വില്പന.

കുറോ - പും ജ്യോതി; തിളക്കം.
 കുറോ-തന - പും ദവിത്രൻ.
 കുറോ-ശ - പും വിൽക്കുന്നവൻ.
 കുറു - പും ദേം കുറു
 കുറു - പും കുത്തവു; ഉറഹം;
 സകലം; ക്ഷീം വിളുൽ;
 സന്ധി; ചേപ്പു; യോനി.
 കുറു - ക്രിം വിചാരിച്ചിട്ടു;
 സകലിച്ചിട്ടു.
 കുറു - വിം നന്ദിപ്പു;
 അനകരിച്ച.
 കുറു - ക്ഷീം കടലാസിനേറയോ,
 തുണിയുടേയോ കഷണം;
 കരിപ്പു.
 കുറു-കുറു - ക്രിം ഓരോന്നാ
 യിട്ടു; വെച്ചേറെ.
 കുറു - പും വേഗത.
 കുറു - വിം വേഗം ഓടുന്ന.
 കുറു - പും ഭൂതൻ.
 കുറു - പും തറ; നിലം; വിരിപ്പു.
 കുറു - ക്ഷീം ഒരേതരം വലിയ
 ഇക്ക; വിം നിലത്തെ സം
 ബന്ധിച്ചു; വിരിപ്പിനെ സം
 ബന്ധിച്ചു.
 കുറ - പും പഴം; കായ; ലാഭം;
 ഗുണം.
 കുറ - പും പലക; ഉള്ളംകൈ;
 പുതപ്പു; വരം.
 കുറ - പും ആകാശം; സ്വർഗ്ഗം.
 കുറ - അം തുളുമ്പുക; കവി
 ഞ്ഞെഴുകുക.

കുരത; - അവ്യം ഫലമായിട്ടു;
 അതുകൊണ്ടു.
 കുരത - പും വിവാഹ നിശ്ചയ
 കർമ്മം.
 കുരത - വിം കായുള്ള; കായ്ക്കുന്ന.
 കുരത - അം കായ്ക്കുക; ഫലി
 ക്കുക.
 കുരത - പും തപശ്ശാസ്രം.
 കുരത - ക്ഷീം വന്യഫലം.
 കുരത - വിം ഇന്ന; ഇന്നതായ.
 കുരത - ക്ഷീം കരിച്ച ചാട്ടം.
 കുരത - ക്ഷീം കരിച്ച ചാട്ടുക.
 കുരത - പും താലൂക്കും; സാ
 രാംഗം.
 കുരത - ക്ഷീം ആപത്തു; ദാവി
 ഗ്ഗം.
 കുരത - വിം ദേം കുരത
 കുരത } പും ഫുളാനൽ തുണി.
 കുരത }
 കുരത - ക്ഷീം പയറുവസ്തുതിൽ
 പെട്ട കായ.
 കുരത - പും തിരി; പന്നം.
 കുരത - വിം ഫലവത്തമായ.
 കുരത - പും ഉറവു; ഉറവു;
 ധാരായത്തം; ജലകണം.
 കുരത - ക്ഷീം വിളവു; ജുത;
 അദ്ധ്യായം; വേർപാടു;
 വ്യത്യാസം കാട്ടുന്ന വസ്തു;
 ചതി.
 കുരത - വിം ജുതവിളവു; പും
 കോളഭിന്നം; വിഷുചിക.

കുസാദ - പും വഴക്കു; കലഹം.
 കുസാദീ - വിം വഴക്കാളിയായ;
 കലഹിയായ.
 കുസാന - പും കല്പിതകഥ.
 കുസാഹ - ളീം മനോഹരമായ
 വസ്ത്രം; വാചിതപം.
 കുസീല - ളീം നഗരത്തിന്നു ചുറ്റു
 മുളള കോട്ട.
 കുസീഹ - വിം വാചിയായ; വസ്ത്രം
 നാശകിയുള്ള.
 കുസ് - ളീം ഞരമ്പു കീറി ഭുഷിച്ച
 രക്തം കളയൽ.
 കുസ്-ബഹാർ - ളീം വസന്തകാലം.
 കുസ്സാദ - പും ഞരമ്പു കീറുന്ന
 വൈദ്യൻ.
 കുഹ - ളീം ബുദ്ധി; ജ്ഞാനം;
 അറിവ്.
 കുഹമാഭ്യാ - ളീം മുന്നറിയിപ്പ്;
 ജാഗ്രതപ്പെടുത്തൽ.
 കുഹരാന - ജം കാരനിൽ പറ
 ക്കുക; സം (കൊടി മുതലാ
 യവ) പറപ്പിക്കുക.
 കുഹരിസ്ത - ളീം താലിക വിഷയ
 സൂചി; ലിസ്ത്; പട്ടിക.
 കുഹ് - വിം അസഭ്യമായ; അ
 ശ്ലീലമായ.
 കുഹീമ - വിം അറിവുള്ള; ബുദ്ധി
 യുള്ള.
 കുക് - ളീം ഉരുണ്ട വസ്തുവിന്റെ
 ഒരു കീറ്; ഒരു കഷണം.

കുക്ന - സം കൊറിയക്ക.
 കുക്നീ - ളീം പഴക്കേണം.
 കുക് - പും കഷായം.
 കുക് - പും അരയിൽ ചുറ്റിയ
 വസ്തുത്തിന്റെ ഭാഗം.
 കുക് - ളീം കരിച്ചുചാട്ടം; കരി
 യ്ക്കൽ; പും കുടുക്കു.
 കുക്ന - ജം കരിച്ചു ചാടുക;
 സം ചാടിക്കടക്കുക; കുടുക്കിൽ
 പെടുത്തുക.
 കുക്നീ - ളീം കെട്ട്.
 കുക് - ളീം കുടുക്കു; ബന്ധനം;
 മുള, വിറക് മുതലായവയുടെ
 ആൽ; ചെറിയ മുളവരി.
 കുക്ന - സം ചാടിക്കിട്ടുള്ള
 ക; ചരിച്ച അധീനത്തിലാ
 ക്കുക.
 കുക്നീ - ളീം കുടുക്കു; തുക്കിക്കൊ
 വ്വാനുള്ള കയറ്; തുക്ക
 ഭണ്ഡനം; —കുക്ന - തുക്കിക്കൊ
 ല്ലുക.
 കുക്ന - പും ഉപവാസം; ദാരി
 ദ്ര്യം; പട്ടിണി; —കുക്ന - പ
 ടിണിയായ; ദരിദ്രനായ;
 —കുക്ന - വിശപ്പുകൊണ്ടു വ
 ലഞ്ഞ; —കുക്ന - വിശപ്പിനേ
 യോ, പട്ടിണിയേയോ വക
 വെക്കുന്നത്.
 കുക്ന - പും പ്രാവ്.
 കുക്ന - പും 'ഹോലി' ഉത്സവം.

കാഗുന - പും പരിശോധനം.
 കാജിര - വിം വ്യഭിചാരിയായ;
 പാപിയായ.
 കാജിര - വിം ആവശ്യത്തിലധി
 കമായ; വർദ്ധിച്ചു; പും വി
 പ്രാൻ; പണ്ഡിതൻ.
 കാടക - പും പടിവാതിൽ.
 കാടന - ഛിം കടലാസുചീന്തം.
 കാടനാ - സം കീറുക; ചീന്തുക;
 പിളർക്കുക.
 കാതിഹ - പും (മുഹമ്മദീയരുടെ)
 പ്രാർത്ഥന; മരിച്ചവരുടെ പേ
 രിൽ അർപ്പിക്കുന്ന സാധനം.
 കാതേഹ - വിം ആരംഭിക്കുന്ന; ഉൽ
 ഘാടനം ചെയ്യുന്ന; വിജയി
 യായ; മരിക്കുന്ന.
 കാതന - സം പഞ്ഞികടയുക;
 അനുഷ്ഠിക്കുക.
 കാനി - വിം നാശമുള്ള; നശിപ്പി
 യ്ക്കുന്ന.
 കാനൂസ - പും ശരറാത്തൽ.
 കാന - പും നിറം.
 കായക - വിം ശ്രേഷ്ഠമായ; വിശി
 ഷ്ടമായ.
 കായജ - വിം പ്രാപിച്ചവനായ;
 വിജയിയായ.
 കായദാ - പും ലാഭം; ഗുണം;
 പ്രയോജനം.
 കായദേമന്ദ - വിം ഗുണകരമായ;
 പ്രയോജനകരമായ.

കാരുതീ - ഛിം കടം മുഴുവൻ വീ
 ടിയതിനുള്ള രേഖ.
 കാരുസ - പും പേഷ്യ; ഇറാൻ.
 കാരുസി - ഛിം പാസിഭാഷ; വിം
 പാസിഭാഷ.
 കാരിഗ - വിം നിശ്ചിതനായ;
 മുക്തനായ; നിവൃത്തനായ.
 കാല - ഛിം പകിടക്കരു എറി
 ണ്റ് അതിന്റെ എണ്ണമനു
 സരിച്ച് ഹൃദയാനുഭൂതി പര
 യൽ.
 കാല - ഛിം കൊഴു.
 കാലത് - വിം ആവശ്യത്തിലധിക
 മായ; അവശേഷിച്ചു; ഉപ
 യോഗമില്ലാത്ത.
 കാലിജ - ഛിം പക്ഷവാതം.
 കാലുദാ - പും ഗോതമ്പുകൊണ്ടു
 ഞ്ഠാക്കുന്ന ഒരുതരം പാനീയം.
 കാവദാ - പും കൈക്കോട്ട്; തുവ.
 കാശ - വിം സ്പഷ്ടമായ; പ്രകട
 മായ; പരദാ കാശ കരന - ര
 ഹസ്യമായി ചൊല്ലിക്കേൾക്കുന്നതി
 നെ സ്പഷ്ടമാക്കുക.
 കാസല } പും ദുരം; അകലം.
 കാസില }
 കാഹാ - പും എണ്ണയിലോ, കഴ
 നിലോ നനച്ച് മുറി കെട്ടുവാ
 നപയോഗിക്കുന്ന തുണി.
 കാഹിഷ - വിം ദുഷ്ടനായ; ദുഷ്ട
 പടിയുള്ള.

കാഹിശാ - ഖീം ദുസ്തപടിക്കാരി.

കിഴു - പും വാചകം ; ചതി ;
പരിഹാസം ; വ്യംഗ്യം.

കിഴു - വിം തെറിമരിപ്പി
യ്ക്കുന ; ചതിയ്ക്കുന.

കിഴു - ഖീം ചിന്ത ; വിചാരം ;
—മന്ദ് - ചിന്താഗ്രസ്തനായ.

കിഴു - വിം ദേം ക്കു

കിടകാ - ഖീം നിന്ദിയ്ക്കൽ ; ശപി
യ്ക്കൽ.

കിടകിരി - ഖീം പടിക്കാരൻ
(alum).

കിടന - ഖീം നാലു പട്ടണമുള്ള
തൂറുന്ന സവാരി വണ്ടി.

കിടന - പും പാപം ; അപരാധം ;
കലഹം ; ഒരുതരം അത്തർ ;

വിം ദുഷ്ടനായ ; വഴക്കാളി
യായ.

കിടന - ഖീം പ്രകൃതി ; സ്വഭാ
വം ; ബുദ്ധിസാമന്ത്വം.

കിടന - വിം പ്രകൃതികമായ ;
സ്വാഭാവികമായ.

കിടന - ഖീം ബുദ്ധിസാമന്ത്വം.

കിടന - പും ദുഷ്ടം ; കലഹം ;
കുഴപ്പം ; വിഷ്ണു.

കിടന - വിം സ്വാമിഭക്തിയുള്ള ;
പും ദാസൻ.

കിടന - വിം ആസക്തനായ ; അനു
രക്തനായ ; അപ്രീതമായ.

കിടന - പും ആസക്തൻ ; അനു

രക്തൻ ; പ്രാണനെ അപ്രീത
വൻ.

കിടന - പും കുറുക്കാരനെ ജെയി
ലിൽനിന്നോ, മരണശിക്ഷ
യിൽനിന്നോ മോചിപ്പിയ്ക്കു
വാൻ പകരം കൊടുക്കുന്ന
പണം ; പിഴയിടുവിയ്ക്കൽ ;
മതനികതി (ജസിയ).

കിടന - പും ഫ്രാൻസ് ; യൂറോപ്പ് ;
ഉഷ്ണപ്പുറം.

കിടന - പും ഫ്രാൻസ് ;
യൂറോപ്പ്.

കിടന - പും ഫ്രാൻസുകാരൻ ;
യൂറോപ്യൻ.

കിടന - വിം എതിരായ ; വഴക്കി
നൊരുങ്ങിയ.

കിടന - കിം വീണ്ടും ; പിന്നെ ;
പിന്നീട് ; അപ്പോൾ ; ആ സ്ഥി
തിയ്ക്കും ; ഇതിന്നു പുറമെ ;
മേലാൽ ; ശേഷം ; ഇനി ;
—മീ - എന്നിടം ; എങ്കിലും ;
എന്നാലും ; പിന്നീടും ; പുറ
മേയും ; മേലാലും.

കിടന - പും ജാതി ; സംഘം ;
സമുദായം ; വർഗ്ഗം ; —ബാദി -
വർഗ്ഗീയത ; സാമുദായികത്വം.

കിടന - പും മടക്കി അയയ്ക്കൽ ;
വിം മടക്കി അയച്ചു.

കിടന - പും പുഷ്പവാടിക ;
സ്വർഗ്ഗം.

കിരനാ - അം ചുറ്റുക; തിരിയുക;
അലഞ്ഞു നടക്കുക; മടങ്ങുക;
വിപരീതമാക്കുക; വ്യതി
ചലിക്കുക; തേക്കപ്പെടുക.

കിരനി - ളീം ഒരുതരം പാൽ
പ്രായസം.

കിരാക - പും വേർപാട്; വിചാ
രം; ചിന്ത; അന്വേഷണം.

കിരാഗ - പും റിഹ്വ് മോചനം;
മോചനാവസരം; സൗ
കര്യം; ആധിക്യം; സന്തോ
ഷം.

കിരാനാ - സം അങ്ങു മിങ്ങുകൊണ്ടു
പോവുക; ചുറ്റിക്കുക;
പിറിക്കുക.

കിരാര - പും മണ്ടൽ; പായൽ.

കിരാവ - പും തിരിവ്; വളവ്;
ചുറ്റൽ; തിരിയൽ.

കിരാസത - ളീം ബുദ്ധിസാമത്വം.

കിരജുമല - ക്രിം അതായത്;
ചുരുക്കത്തിൽ.

കിരകിര - ളീം കരുമുള്ളത്.

കിരകീര - ക്രിം ഉടനെ;
പെട്ടെന്നു്.

കിരഹകീര - ക്രിം വാസ്തവ
ത്തിൽ.

കിരഹാല - ക്രിം ഇത സമയത്തു്;
ഇതയവസരത്തിൽ.

കിരളി - ളീം വണ്ണക്കാൽ; കാലി
ന്റെ പിൻഭാഗം.

കിര - अव्यം ഒന്നുമില്ല (ഹാസ്വ
മായി).

കിരളി - വിം ഒന്നിനും കഴി
യാത്ത; പിന്നണിയിലായ.

കിരലനാ - അം വഴുതുക; തെറ്റുക.

കിരസാ - പും കവഹം; ശബ്ദം.

കിരസാനാ - പും ദേം കിരസാനാ

കിരഹിസ്ത - ളീം ദേം കിരഹിസ്ത

കി - अव्यം ഒരോ; —ജ്ഞാനാ -
ഇക്കാരത്തു്.

കി - വിം പ്രകാശം കറഞ്ഞ;
മങ്ങിയ; വിളുത്ത; നിരസ
മായ; —പന - മങ്ങൽ; രസമി
ല്ലായ്മ; വിളുപ്പ്.

കിതാ - പും നാട.

കിരോജ - വിം വിജയിയായ;
സുഖിയും സമ്പന്നനുമായ.

കിരോജാ - പും പച്ചനിറം കവർ
നീലരത്നം.

കിരോജി - വിം പച്ച കൂടിക്കവർ
നീലനിറമുള്ള.

കിര - പും ആന; —ഖാനാ - ആന
പ്പതി; —പാ - പെരുക്കാൽ;
മതുകാൽ; —പാ - തുണ്ട്;
—ബാന - ആനക്കാരൻ.

കിരീ - ളീം വണ്ണക്കാൽ.

കിരീ - ക്രിം ശതമാനം (ശരാ
ശരി നൂറ്റിനൂറ്).

കൂകനാ - അം ഉത്തരപ്പെടുക;
കത്തുക; എറിയുക; നശി
ക്കുക.

കുക്കുനി - ളീം തീയുതി കത്തിയു
വാറുള്ള കഴൽ.

കുക്കുന - ളം 'ഏ ഏ' ശബ്ദ
മുണ്ടാകുക; ചീറുക.

കുക്കു - പും ഹുകാരം; ചീററൽ.

കുക്കു - പും പൊടിപ്പു; തൊ
ങ്ങൽ.

കുക്കു - ളീം കടുക്കു; കെട്ടു;
പൊട്ടു.

കുക്കു - ളീം ചൊറി; ചീറങ്ങു.

കുക്കു - വിം കെട്ടു

കുക്കു - വിം കെട്ടായ; വേറിട്ട;
പും കെട്ടു (അടി); —മ -
മതഭേദം.

കുക്കു - വിം ചീററായ; കെട്ടു
കുക്കു - വിം ചീററായ; പലവിധത്തി
ലുള്ള.

കുക്കു - പും പൊള്ളം; പോളൻ.

കുക്കു - ളം കത്തിച്ച ചാടുക;
ഉന്മേഷഭരിതനാകുക.

കുക്കു - ളീം അടയ്ക്കാക്കിളി.

കുക്കു - ളീം വൃക്ഷശാഖയുടെ
അഗ്രഭാഗം; അകരം.

കുക്കു - പും ശ്വാസകോശം.

കുക്കു - പും പാമ്പിന്റെ ചീ
ററൽ.

കുക്കു - ളം (പാമ്പ്) ചീറുക.

കുക്കു - വിം അച്ഛന്റെ സഹോ
ദരിയിൽനിന്നു ജനിച്ച; അച്ഛ
ന്റെ സഹോദരിയെ സംബ
ന്ധിച്ച.

കുക്കു - വിം സത്യമായ; ഉള്ള.

കുക്കു - ളീം വിധോഗം; വേർ
പാട്ടു.

കുക്കു - ളീം വേഗത.

കുക്കു - വിം വേഗതയുള്ള;
ചൊടിയുള്ള.

കുക്കു - സം 'കുർ കുർ' ശ
ബ്ദമുണ്ടാക്കുക; പരക്കുമ്പോൾ
ചീറുക ശബ്ദമുണ്ടാക്കുക.

കുക്കു - ളീം കെട്ടുസമയം; അ
വസരം.

കുക്കു - ളീം ചീറുകിച്ച ശബ്ദ
മുണ്ടാക്കൽ.

കുക്കു - പും പൊള്ളം; ചപ്പാ
ത്തി.

കുക്കു - ളീം പൂവിന്റെ ചിത്ര
മുള്ള തൂണി.

കുക്കു - ളീം വെടിക്കെട്ടിലു
ള്ള പൂവു.

കുക്കു - പും പട്ടണൽകൊണ്ടു
ചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള
വസ്തു.

കുക്കു - ളീം പൂത്തോട്ടം.

കുക്കു - പും മാലി തോട്ടക്കാ
രൻ.

കുക്കു - വിം കെട്ടു

കുക്കു - സം വീപ്പിക്കുക; വിക
സിപ്പിക്കുക; പൂപ്പിക്കുക.

കുക്കു - പും വീക്കൽ; വിങ്ങൽ.

കുക്കു - പും തീപ്പെരി.

കുലേ - പും സുഗന്ധതൈലം.

കുലേഹ്വ - പും തോരണം.

കുലൗരീ - സ്ത്രീം കടലമാവുകൊണ്ടു
ഉള്ള പൊക്കവട.

കുല - വിം വികസിച്ചു; വിടൻ.

കുസകുസ - വിം അമത്തിയാൽ
പൊടിയുന്ന; ശക്തികറഞ്ഞ.

കുസകുസാന - സം മന്ദസപരത്തിൽ
സംസാരിയ്ക്കുക; മന്ത്രിയ്ക്കുക.

കുസലാക - വിം കബളിപ്പിക്കുന്ന;
പറഞ്ഞു മിറട്ടുന്ന.

കുസലാന - സം കബളിപ്പിക്കുക;
പറഞ്ഞു മിറട്ടുക.

കുസലാവ - പും കബളിപ്പിക്കൽ.

കുഹാര - സ്ത്രീം ജലകണം; ചാരൽ.

കുഹാര - പും ജലധാരായന്ത്രം;
വെള്ളം തുളളിയായി ശക്തി
യോടെ പുറത്തേയ്ക്കു വിടുന്ന
യന്ത്രം.

കൂകന - സം ഉഴയുക; കത്തിയ്ക്കുക;
അനാവശ്യച്ചിലവു ചെയ്യുക.

കൂട - സ്ത്രീം പൊട്ടൽ; ഭിന്നിപ്പ്;
പിളപ്പ്. വൈരം.

കൂടന - അം പൊട്ടുക; ഉടയുക;
പിളയുക; ഭിന്നിയ്ക്കുക; പ്രകടമാകുക;
കൂട-കൂടക്കര രോണ - പൊട്ടിക്കരയുക.

കൂടാ - വിം പൊട്ടിയ; ഉടഞ്ഞ.

കൂടാ - പും 'കൂ' എന്ന ശബ്ദം.

കൂക - പും അച്ഛന്റെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവ്.

കൂകി - സ്ത്രീം പിതൃസഹോദരി.

കൂല - പും പുഷ്പം; കാട്ട് (ലോഹം); —കൂലന - പ്രിയവും മധുരവുമായ വാക്ക് പറയുക;
—കൂല - പുഷ്പത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ ചിത്രപ്പണികൾ ചെയ്യുക; —കൂല - പൂച്ചെണ്ടു വെയ്ക്കുന്ന പാത്രം.

കൂലഗോമീ - സ്ത്രീം മുട്ടക്കോസം.

കൂലന - അം വികസിയ്ക്കുക; പുകയുക; വീക്കുക; ചീക്കുക;

കൂല-കൂല കിരണ - സൂര്യനായിരിയ്ക്കുക; കൂല അംഗന സമാന - അത്യാഹ്ലാദം കൊള്ളുക.

കൂല - വിം പുഷ്പിച്ചു; വിടൻ.

കൂലി - സ്ത്രീം വെള്ളെഴുത്തു (നേത്രരോഗം).

കൂട - പും വയ്ക്കോൽ; ഉണക്കിയ പൂപ്പ്.

കൂട - വിം മയനായ; മുരടനായ; അസഭ്യനായ.

കൂടന - സം ഹനിയുക.

കൂട - സ്ത്രീം അരപ്പട്ട; ബെൽട്ട്;

—കൂടനാ യാ കൂടനാ - അരയും തലയും മുറക്കി തയ്യാറാക്കുക.

കൂടന - സം കലക്കുക; ശീട്ടു കലക്കുക.

കൂടാ - പും ചെറിയ തലപ്പാവ്; ബെൽട്ട്.

കേന - പു. നര ; പത.

കേനില - വി. നരയുള്ള ; പതയുള്ള.

കേനി - ളീ. പാലുമിറായി.

കേനറ്റ - പു. ദേ. കൃഷ്ണ

കേര - പു. തിരിവ് ; ചുറ്റൽ ; പരിവർത്തനം ; വ്യത്യാസം ; ചതി ; തെറ്റിപ്പോലായ ; കഴുപ്പം ; —**മേ പറ്റാ** - സംശയത്തിലാവുക.

കേരനാ - സ. തിരിയുക ; ചുറ്റിയുക ; പിൻതിരിയുക ; മടക്കുക ; മടക്കിക്കൊടുക്കുക ; തടവുക ; തേയുക ; തിരിച്ചു മറിച്ചു വെയ്ക്കുക.

കേരപ്പാ - പു. പരിവർത്തനം ; മാറ്റം ; ഒഴികഴിവ്.

കേരാ - പു. ചുറ്റൽ ; ചുറ്റം ; മടങ്ങിവരൽ ; പരിധി.

കേരി - ളീ. പ്രദക്ഷിണം ; ചുറ്റൽ ; —**ദാ** - കടക്കാരുടെ വീടു തോറ്റുപോയി പണം പിരിയുന്ന ഭൂത്വം.

കേരിവാലാ - പു. ചുറ്റി നടന്നു വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നവൻ.

കേര - പു. പ്രവൃത്തി ; ഭരണം ; —**ജാമിനി** - നല്ല നടുപ്പം ജാമ്യം.

കേരി - വി. സുതാര്യത ; ഭർത്താവ് ; പാലകൻ.

കേരിസ്ത - ളീ. ദേ. കേരിസ്ത

കേരി - പു. ഉപകാരം ; പ്രയോജനം ; —**രസാ** - ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന ; ഗുണം ചെയ്യുന്ന.

കേരിപ്പാ - പു. ലോകോപകാരം.

കേരിപ്പാ - വി. വലിയ ദാനിയായ ; ഉദാരനായ.

കേരിപ്പാ - ളീ. ദാനശീലം ; ഭരണാർത്ഥം.

കേരി - പു. പ്രവൃത്തി ; കളി ; ചേഷ്ട ; ശാസ്ത്രം.

കേരിനാ - ള. വ്യാപിയുക ; പരക്കുക ; വിസ്തൃതമാകുക ; ചിതറുക.

കേരിപ്പാ - പു. വിപ്രാൻ ; വിദ്വാതലൻ ; ചതിയൻ ; അനാവശ്യചിലവ് ചെയ്യുന്നവൻ.

കേരിനാ - സ. വ്യാപിപ്പിക്കുക ; പരത്തുക ; പ്രചരിപ്പിക്കുക.

കേരിവ - പു. വിസ്താരം ; പരപ്പ് ; പ്രചാരം ; വ്യാപ്തി.

കേരിപ്പാ - പു. തിപ്പ് ; (കേസിലെ) വിധി ; തീരുമാനം.

കേരി - വി. നിസ്സാരമായ ; —**മേ** - വെറുതെ ; വിലയില്ലാതെ.

കേരി - വി. പൊള്ളയായ.

കേരി - പു. തൊലി ; കായ്ക്കളുടെ തോട്ട്.

കേരി - സ. പൊട്ടിയുക ; ഉടയുക ; തന്റെ പക്ഷത്തിലാക്കുക ; ഭിന്നിപ്പിക്കുക.

കോട്ട - പും ശരീരത്തിലുണ്ടാകുന്ന കരു (വ്രണം).

കോട്ടിയാ - स्त्रीം ചെറിയ വ്രണം.

കോത - പും ഭൂമികുതി; സഞ്ചി; അന്ധകോശം; —കോതാ - വജ്രം.

കോതേദാര - പും വജ്രാർജ്ജി; കാഷ്ഠിയാർ.

കോല - പും പൊള്ള; പോള.

കോന്ന - വിം ശ്രേഷ്ഠമായ; ഉത്തമമായ; പും ശ്രേഷ്ഠത; കുന്നത്തും.

കോജ - പും വിജയം; ലാഭം; മോചനം.

കോജ - स्त्रीം സൈന്യം; സംഘം; കൂട്ടം; —കോജ - സേനാനായകൻ; —കോജി - ശബ്ദം; കലഹം; ക്രിമിനൽ കോടതി.

കോജി - വിം സൈന്യസംബന്ധമായ.

കോത - स्त्रीം നാശം; മരണം; വിം മരിച്ചു.

കോതീ - स्त्रीം മരണം; വിം മരിച്ചു.

കോര - പും സമയം; ബലപാട്; വേഗത.

കോര - വിം പെട്ടെന്ന്; ഉടനെ.

കോലാ - പും ഉരുക്ക.

കോലാ - വിം ഉരുക്കുകൊണ്ടുള്ള.

കോവാര - പും ജലയന്ത്രം; ചെറിയ ജലകണം.

കോടി - വിം ഫ്രാൻസ് ദേശത്തി

ലുള്ള; ഫ്രാൻസിൽ വസിക്കുന്ന.

വ

വക - വിം വളഞ്ഞ; വിക്രമിയായ; പും ബാഹ്യം.

വകാ - വിം വളഞ്ഞ; പരാക്രമിയായ.

വകാ - വിം ബകാളിലുള്ള; ബകാളിനെ സംബന്ധിച്ച; സ്ത്രീം ബകാളിഭാഷ; പും ബകാളാവു.

വകാ - സ്ത്രീം വഞ്ചന; സം ചതിക്കുക; വായിക്കുക.

വകാ - സം വായിപ്പിക്കുക.

വകാ - സം ആശിക്കുക.

വകാ - പും തരിശായ നിലം.

വകാ - അം വിഭജിക്കപ്പെടുക; വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുക.

വകാ - സം ഭാഗിപ്പിക്കുക; വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുക.

വകാ - പും വിഭജനം; ഭാഗിക്കൽ; വിതരണം.

വകാ - സ്ത്രീം ഭാഗിക്കൽ; പാട്ടം.

വകാ - സം ഭാഗിപ്പിക്കുക; ഹാജരായ വകാ - മറ്റുള്ളവരുടെ

പ്രവൃത്തിയിൽ സഹായം നൽകി ഭാരം കുറയ്ക്കുക.

വകാ - സ്ത്രീം ബന്ധിതൻ; ബോധി.

വകാ - വിം അടഞ്ഞ; നിന്ന; മുടിയ; ബന്ധിക്കപ്പെട്ട; പും കെട്ടുന്ന സാധനം; വരമ്പ്

അണക്കെട്ട്; സന്ധി; നാട;
ബന്ധനം; തടവ്.

ബ്ദഗീ - ഖീം നമസ്കാരം; സലാം;
ഇശ്വരപ്രാർത്ഥന; സേവ
നം.

ബ്ദഗോമീ - ഖീം വിരിയാത്ത മുട്ട
ക്കോസ്.

ബ്ദനവാര - പും തോരണം.

ബ്ദനാ - ഖീം വന്ദിക്കൽ; വന്ദ
നം; സം വന്ദിക്കുക.

ബ്ദറ - പും കരണ്ണം; തുറമുഖം;
—**ഗാഹ** - തുറമുഖം.

ബ്ദാ - പും സേവകൻ; ദാസൻ;
തടവുകാരൻ.

ബ്ദിശ - ഖീം ബന്ധിക്കൽ; രചി
ക്കൽ; ഉപായം; എപ്പാട്;
ദോഷാരോപം.

ബ്ദീ - പും തടവുകാരൻ; സ്തുതി
പാഠകൻ; **ഖീം** ഒരു ശിരോ
ഭൂഷണം; ദാസി; —**ഖാനാ** -
തടവുമുറി; —**വാന** - ജയി
ലർ; ജയിൽപ്പള്ളി.

ബ്ദുക - ഖീം തോക്കു.

ബ്ദുകുചീ - പും വെടിക്കാരൻ.

ബ്ദോബസ്ത - പും എപ്പാട്; ബന്ധ
വസ്തു; ഭൂമികൃതി ഡിപ്പാർട്ട്
മെന്റ്.

ബ്ദ - പും ബന്ധനം; അണക്കെട്ട്.

ബ്ദക - പും പണയപ്പാട്; കെട്ട
നവൻ.

ബ്ദന - പും ബന്ധനം; കെട്ട്;
പ്രതിബന്ധം; തടവ്.

ബ്ദനാ - ഖം കെട്ടപ്പെടുക; തട
വിലാക്കുക; കെട്ടുക; പ്രതി
ജ്ഞാബദ്ധനാകുക.

ബ്ദവാനാ - സം ബന്ധിപ്പിക്കുക.

ബ്ദാई - ഖീം ബൈൻഡ് ചെയ്യ
ൽ; ബൈൻഡ് ചെയ്യാ
നുള്ള കൂലി.

ബ്ദാന - പും കൊടുക്കൽ വാങ്ങ
ലിടപാടിനുള്ള നിയമം; ഇശ്വ
നിയമമനുസരിച്ച് കൊടുക്ക
കയോ, വാങ്ങുകയോ ചെയ്യ
ന്ന സാധനം; അണക്കെട്ട്.

ബ്ദാനാ - സം കെട്ടിത്തടയ്ക്കുക; ബന്ധി
പ്പിക്കുക.

ബ്ദാല - പും തോണിയിലോ,
ചപ്പറിനോ ദ്വാരത്തിൽ കൂടി
വരുന്ന വെള്ളം കെട്ടിനിർത്തു
ന്നതിന് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട സ്ഥ
ലം; തുളം.

ബ്ദികാ - വിം നെയ്തുകാരൻ പാവു
കെട്ടാനുപയോഗിക്കുന്ന ച
രട്ട്.

ബ്ദിത - വിം പ്രസവിക്കാത്ത;
ഖീം വന്ധ്യ.

ബ്ദു - പും സഹോദരൻ; സഹായി;
സ്നേഹിതൻ.

ബ്ദുഷാ - പും തടവുകാരൻ.

ബ്ദുദത് - പും സ്ത്രീധനം.

बंधुदा - स्त्री० ऒ२५०००.

ബുദ്ധ - പുറം കിരീടം ; ബാധിതൻ ;
 അരയന്നം ; കൊക്കു ; വിം
 സുന്ദരമായ .

ബ്ദുല - ഫു. വേശ്വയുടെ പുത്രൻ;
വി. സുന്ദരമായ.

ഖ്വേജ - ഴം നിശ്ചിതസമയത്തു്
നിശ്ചിതരീതിയിൽ കിടക്കു
യോ, കൊട്ടക്കുകയോ ചെയ്യു
ന്ന വസ്തു; ബന്ധിയ്ക്കുവാനോ,
തടയുവാനോ ഉള്ള യുക്തി;
പ്രതിബന്ധം.

ബന്ധ്യ - വി. പ്രസവിത്താത്തവർ.

ബംഗളൂരു - സി. പബ്ലിഷ് ക
കുസ.

ബ്ബ - **സ്ത്രീ** രണഘോഷം ; രണ
 ഭേരി ; ശബ്ദം.

ബ്ബാ - പും ജലയന്ത്രം (പമ്പ്) ;
ഉറവ്; വെള്ളം കഴുകുന്ന
ചാല്.

ව්‍යාපාර - අං රිමානා කි 0 0 කි
 (ප්‍රශ්න).

ബു - പു 'ചംഡ' എന്ന ലഹരി സാധനം വലിയ വാണപയോഗിയ്ക്കുന്ന മുള കൊണ്ടുള്ള കപ്പൽ; ഇതറക്കമ്പം.

वंसलोचन - पु० मृदुलपुष्प०.

ബംസി - സി. ഓടക്കുഴൽ ; ചുണ്ടൽ.

ബഹു - സി. ക്വീറ ഭാരം ചുമന്നു
 കൊണ്ടുപോകാനുള്ള കാവു.

ബക - പു. കൊറ്റി (കൊക്കു) ;

ശ്രീം ജല്ലനം ; പുലമ്പൽ.

बकुचा - पु० दे० बकुचा

വകുപ്പ് - സി. ജി. ജി. ; പ.പ.
വ.പ.

बकतर - पु० इरुन्मुयुत्तु ; कवचम्.

बकध्यान - पु० കുളുസ്സുനാസം.

വകുപ്പ് - സ. ജില്ലാ ജൂറി; പുലമ്പു
 ക; പിറ്റുപിറ്റുക്ക.

വകനാല - പും തീയ്യുന്നതിനുള്ള
തട്ടാമ്പാരുടെ ഒരുതരം വള
ഞ്ഞ കഴൽ (blow-pipe).

बकबक - स्त्री० दे० बकभक

बकरना - स० पुलन्नुक ; സ്വന്തം
ദോഷം തന്നത്താൻ പറയുക.

बकरा - पु० (आरु) कोषाङ्ग.

बकरी - स्त्री० (पेण्ड) कोबाड°.

बकला - पु० वल्लभं ; मरविरी;
मङ्गलम् **तथापि.**

बकवाद } स्त्री० निरन्तर क म य
 बकवास } सन्सारात् ; ज्ञानम्.

பகசனா - சம் ப்ரதாநம் மெய்யுத; க்ஷமியுத; மாபுக்ஷாதுத.

വകുപ്പ് - സ. മാപ്പ് കൊടുപ്പി
 യുക; ദാനം ചെയ്തിട്ടി
 യുക.

വകുപ്പ് - സി. ഭാഗം; ഇനം;
 പരിശോധന.

बकाया - पु० ബാക്കി; ശേഷം.

बकावली - स्त्री० ङङत० पु०।

വകിയാ - വിം ബാക്കിയായ.
വകുചനാ - ങം ചുരുങ്ങുക ; ചുരുക്കുക ;
 ചുളിയുക.
വകുചാ - പും ചെറിയ ഭാഗം.
വകുല - പും ഏലത്തിമരം.
വകോടനാ - സം നുള്ളുക ; മാതൃക.
വകൗല - ക്രിം പറഞ്ഞപോലെ.
വകീല - പും വക്കീലം ; മര
 തൊലി.
വകു്കാല - പും വണിക്കു് ; ബനിയ
 ജാതി ; വ്യാപാരി.
വകീ - പും വായാടി ; അനാവശ്യ
 മായി അധികം സംസാരിക്കു
 നവൻ.
വകസ - പും പെട്ടി.
വകസനാ - സം ദേം വകസനാ
വഖരാ - പും ഭാഗം ; ഓഹരി.
വഖസീസ - ങീം ദേം വകസീസ
വഖാന - പും വണ്ണന ; പ്രശംസ ;
 സ്തുതി.
വഖാനനാ - സം വാണിയ്ക്കുക ; പ്രശം
 സിയ്ക്കുക.
വഖാര - പും ധാന്യം സൂക്ഷിയ്ക്കുന്ന
 കളം.
വഖിയാ - പും ഒരുതരം തൂനൽ.
വഖീല - വിം പിശുക്കനായ.
വഖീലീ - ങീം പിശുക്കു് ;
 ലുബ്ധു്.
വ-ഖുഖീ - വിം നല്ലപോലെ.
വഖേദാ - പും കഴുപ്പം ; കലഹം.

വഖേദിയാ - വിം കഴുപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന ;
 വഴക്കുണ്ടാക്കുന്ന.
വഖേരനാ - സം വിതരുക ; ചിതരുക.
വഖേര - വിം ക്ഷേമപൂർവ്വം ; നല്ല
 വണ്ണം.
വഖ്ത - പും ഭാഗ്യം ; വിധി.
വഖ്തര - പും ഇരുമ്പുമട്ട ; കവചം.
വഖ്താവര - വിം സൈന്യാഗ്രമുള്ള.
വഖ്ശ - വിം മാപ്പുകൊടുക്കുന്ന
 (ആൾ).
വഖ്ശാനാ - സം പ്രദാനം ചെയ്യുക ;
 കൊടുക്കുക ; ക്ഷമിയ്ക്കുക.
വഖ്ശിശ - പും ഇനാം ; പാരിതോ
 ഷികം ; ഉപഹാരം ; ദാനം ;
 —നാമാ - ദാനപത്രം.
വഖ്ശി - പും ശമ്പളം വിതരണം
 ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.
വഖ്ശ - ങീം നാശമുള്ള ഒരു ശരീര
 ത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരുതരം
 ഇഴച്ച.
വഖ്ശുട } ക്രിം അതിവേഗത്തിൽ.
വഖ്ശുട }
വഖ്ശെല - പും രണ്ടു കതിരുകളിൽ
 രണ്ടാളുകൾ ഒരുമിച്ച് സവാരി
 ചെയ്യൽ ; സമതപം ; ക്രിം
 ചേന്ദ്രചേന്ദ്രം.
വഖരനാ - ങം ചിതരുക ; വിതര
 പ്പെടുക.
വഖരാനാ - സം ചിതറിയ്ക്കുക ; പര
 ത്തുക ; വിതരുക ; തളിയ്ക്കുക.

ബഗല - ഖീം കക്ഷം ; പാർപം ; ഭാഗം ; —**ഗീര** - ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ട ; പാർപത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ; —**ബ്ദീ** - ഒരുതരം ഷർട്ട്.

ബഗലാ - പും **ഭം** **ബഗുലാ**

ബഗലിയാനാ - അം പാർപത്തിൽ കൂടിപ്പോവുക ; **സം** വേർ പെടുത്തുക ; പാർപത്തിലാക്കുക.

ബഗുലീ - വിം പാർപത്തെ സംബന്ധിച്ച ; **ഖീം** തുണക്കാർ സൂചിയും നൂലും സൂക്ഷിക്കുന്ന സഞ്ചി.

ബഗാര - പും പശുത്തൊഴുത്തു്.

ബഗാരനാ - സം **ഭം** **ബഗാരനാ**

ബഗാവത - ഖീം രാജദ്രോഹം ; ലഹള.

ബഗിയാ } **ഖീം** ചെറിയ തോട്ടം.
ബഗീച്ചാ }

ബഗുലാ - പും കൊററി ; —**ബഗത** - കള്ളസ്തമ്പാണി.

ബഗുലാ - പും മുഴലിക്കാറ്റു്.

ബഗേരി - ഖീം കാക്കിനിറത്തിലുള്ള ഒരുതരം ചെറിയ പക്ഷി.

ബഗീര - अव्यം കൂടാതെ.

ബഗീ } **ഖീം** ഒരുതരം വണ്ടി ;
ബഗീ } നാലു ചക്രങ്ങളുള്ള ഒരു തരം കുതിരവണ്ടി.

ബദ്ബർ - പും പുലിത്തോൽ.

ബघनहॉ - പും പുലിനഖമെന്ന ഒരു ആയുധം ; പുലിനഖമെന്ന ഒരു ആഭരണം.

ബघार - പും കടുകു വറുക്കാനുള്ള മസാല ; കടുകുവറുത്തിടൽ.

ബघारना - സം കടുകു വറുക്കുക ; യോഗ്യതയിൽ കവിഞ്ഞു് സംസാരിക്കുക ; **शेखी** **ബघारना** - വീരവാദം പറയുക.

ബचकाना - വിം കുട്ടികളെപ്പോലെ.

ബचत - ഖീം ബാക്കി ; ലാഭം ; രക്ഷ.

ബचन - പും വാക്ക് ; പ്രതിജ്ഞ.

ബचना - അം രക്ഷപ്പെടുക ; ബാക്കിയാക്കുക ; പിന്മാറുക ; ശേഷിക്കുക ; ഒഴിഞ്ഞു മാറുക.

ബचपन - പും ശൈശവം.

ബचाना - സം രക്ഷിക്കുക ; ബാക്കിയാക്കുക ; മാറിനിൽക്കുക.

ബचाव - പും രക്ഷ.

ബचेखुचे - വിം ശേഷിച്ചു്.

ബच्चा - പും ഗിത്ര ; കുഞ്ഞു് ; കുട്ടി.

बच्छ } **പും** കാറ്റാടി.
बछड़ा }

बछनाग - പും വത്സനാഭി ; നേപ്പാളിലെ ഒരുതരം ചെടി.

बछरा - പും **ഭം** **बछड़ा**

बछेड़ा - പും കുതിരക്കുട്ടി.

ബജ്ജീ - പും **ഭം** **बजनियाँ**

ബജനാ - അം വാദ്യങ്ങളിൽനിന്നും
ശബ്ദമുണ്ടാകുക ; അടിയുക്കുക ;
കൊട്ടുക ; (വാദ്യങ്ങൾ) കിലു
ങ്ങുക ; മുഴങ്ങുക.

ബജനിയ്ക്കു - പും വാദ്യക്കാരൻ.

ബജവജാനാ - അം പതഞ്ഞുപൊ
ങ്ങുക.

ബജവാദ് - സ്ത്രീം വാദ്യം കൊട്ടൽ ;
വാദ്യം കൊട്ടുന്നതിനുള്ള
കൂലി.

ബജവാനാ - സം വാദ്യം കൊട്ടിപ്പി
യ്ക്കുക ; വാദ്യശബ്ദമുണ്ടാക്കി
യ്ക്കുക.

ബജാ - വിം ഉചിതമായ ; ശരി
യായ ; — **ലാനാ - (ആജ്ഞ)**
അനുസരിയ്ക്കുക ; പൂർണ്ണമാക്കുക.

ബജാജ - പും ജെതളിക്കച്ചവടക്കാ
രൻ ; ഉത്തരേന്ത്യയിലുള്ള
ഒരു ജാതി.

ബജാജാ - പും ജെതളിക്കച്ചവടക്കാ
രുടെ അങ്ങാടി.

ബജാജി - സ്ത്രീം ജെതളിക്കച്ചവടം.

ബജാനാ - സം വാദ്യങ്ങൾ വായി
യ്ക്കുക ; കൊട്ടുക ; കിലുക്കുക ;
മുഴക്കുക.

ബജായ - अव्यം പകരമായി.

ബജാർ - പും ദേം ബാജാർ

ബ-ജിസ് - ക്രിം അങ്ങിനെതന്നെ.

ബജു - ക്രിം ഇതിനും പുറമെ ;
കഴികെ.

ബജർ } പും വൈരക്കല്ലു ; മിന്നൽ.
ബജ്ര }

ബദ്മ - സ്ത്രീം സഭ ; സമ്മേളനം ;
ഗുത്തശാല ; — **गाह -** ഗുത്ത
ഗീതാദികളും മദ്യപാനവും
ഒരുമിച്ചു നടക്കുന്ന ക്ലബ്ബ്.

ബദ്നാ - അം ബന്ധനത്തിൽ പെ
ടുക ; അകപ്പെടുക.

ബദ്നാനാ - സം കടുക്കുക ; അകപ്പെ
ടത്തുക.

ബദ്നാവ - പും കടുക്കിപ്പോകൽ ;
കടുക്കു്.

ബട - പും വട ; വടവൃക്ഷം ; കയ
റിന്റെ പിരി ; വഴി.

ബടഖരാ - പും വടവൃക്ഷം കട്ടി.

ബടനാ - സം പിരിയ്ക്കുക ; **അം**
പൊടിയ്ക്കപ്പെടുക ; അറയ്ക്ക
പ്പെടുക ; **പും** കയറു പിരിയ്ക്ക
നതിനുള്ള യന്ത്രം.

ബടപാർ } പും കൊള്ളക്കാരൻ ; കവ
ബടമാർ } ചുറ്റക്കാരൻ.

ബടമാരി - സ്ത്രീം കൊള്ള ; കവച്ചു.

ബടലി } സ്ത്രീം ദേവകീ ഒരുതരം വ
ബടലോई } ലിയ പരന്നപാത്രം.

ബടവാര - പും പാറാവുകാരൻ ;
ചുങ്കം പിരിയ്ക്കുന്നവൻ.

ബടാई - സ്ത്രീം (കയറു) പിരിയ്ക്കൽ ;
പിരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

ബടാ - പും വഴിയാത്രക്കാരൻ.

ബടാനാ - അം നിലയ്ക്കുക.

വർണി - ഖീം ജാഭൂ ചൂലം; മുൻകൂർ കൊടുക്കുന്ന വസ്തു.

വർണാ - സം വർണ്ണിക്കുക; അധികമാക്കുക; മുന്പോട്ടു നയിക്കുക; (വിളക്കു്) കെട്ടത്തുക; (കട) പൂട്ടുക.

വർദ്ധ - പും വർദ്ധിക്കൽ.

വർദ്ധാ - പും പ്രോത്സാഹനം; വർദ്ധിപ്പിക്കുക; ഉത്തേജനം.

വർദ്ധി - വിം ശ്രേഷ്ഠമായ; ഉത്തമമായ.

വർദ്ധി - ഖീം ദേം വർദ്ധി

വർണ്ണ - പും വ്യാപാരി.

വർണ്ണ - പും വഴക്കു്; കലഹം.

വർണ്ണ - ഖീം വാത്തം, കൊക്കിന്റെ അകൃതിയിലുള്ള മദ്യം വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പാത്രം.

വർണ്ണ - ഖീം നേരമ്പോക്കായിട്ടുള്ള സംഭാഷണം; വാദവിവാദം.

വർണ്ണ - പും വായാടി.

വർണ്ണ - ഖീം വാത്തം; താരാവം.

വർണ്ണ - പും വേണ്ടാതെ സംസാരിച്ചു വഴക്കു വർണ്ണിക്കൽ.

വർണ്ണ - പും സംഭാഷണത്തിലുള്ള ആനന്ദം.

വർണ്ണ - ജം സംസാരിക്കുക.

വർണ്ണാ } സം പറയുക; പരിച
വർണ്ണ } വർണ്ണിക്കുക; മനസ്സി

ലാക്കുക; നിർദ്ദേശിക്കുക; പ്രകടിപ്പിക്കുക.

വർണ്ണ - ഖീം വാതരോഗം; കാര്യം.

വർണ്ണ - പും ഒരു മധുര പലഹാരം.

വർണ്ണ - ഖീം പിഞ്ചുകായ.

വർണ്ണാ - സം സംസാരിക്കുക.

വർണ്ണ - പും സംഭാഷണം.

വർണ്ണ - ക്രിം വിധത്തിൽ; രീതിയിൽ; പോലെ.

വർണ്ണ - ഖീം തിരി; വിളക്കു്; മെഴുകുതിരി; പന്തം; നാട; ചൂട്ടു്; വ്രണം കെട്ടുവാനുള്ള തുണിക്കഷണം.

വർണ്ണ - പും ഒരുതരം ചീര.

വർണ്ണ - വിം ചീത്തയായ; ദുഷ്ടതയുള്ള; നീചമായ (വാക്കുകളുടെ ആദ്യം ചേർത്തു് 'നീചത്വം' വരുത്തുന്നു. जैसे, വർണ്ണ, വർണ്ണ); ഖീം പകരം; പ്രതികാരം; പക്ഷം; അപകടമുള്ളതു്; —കാ - വകയായി; പങ്കായി.

വർണ്ണ - ഖീം ദുർഭരണം; അരാജകത.

വർണ്ണ - ഖീം ദുർന്നടപടി.

വർണ്ണ - ഖീം അവ്യവസ്ഥ.

വർണ്ണ - വിം ദുരാചാരിയായ.

വർണ്ണ - വിം വർണ്ണിക്കുകയായ.

വദ്യുമാന - വിം സംഗ്രഹമുള്ള;
സന്തോഷമില്ലാത്ത.

വദ്യു - വിം ചിത്ത പറയുന്ന;
നിന്ദിക്കുന്ന; ഏഷണി പറയുന്ന.

വദ്യുചലന - വിം ദുരാചാരിയായ.

വദ്യുജ്വലന - വിം നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത
തെ സംസാരിക്കുന്ന.

വദ്യുജ്വാത - വിം നീലനായ; ലവണമായ.

വദ്യുതര - വിം കൂടുതൽ ചിത്തയായ.

വദ്യുതന്യ - വിം ദുസ്സപദാവിയായ.

വദ്യുതാ - ഹിം ശാപം.

വദ്യുത - പും ശരീരം.

വദ്യുതന - വിം ദുരാത്മാവ്.

വദ്യുതസിഖ - വിം ഭാഗ്യമില്ലാത്ത.

വദ്യുതസിഖി - ഹിം ദൈവഭാഗ്യം.

വദ്യുതാ - സം പറയുക; സ്വീകരിക്കുക;
നിന്ദിക്കുക; പന്തയം വെക്കുക;
വദ്യുതാ - തലയിലെഴുതുക;
വദ്യുത - അറിവോടെ.

വദ്യുതാ - വിം ദുഷ്ടതയുള്ള.

വദ്യുതാസി - ഹിം ദുഷ്ടത്വം.

വദ്യുതാനി - വിം ദുസ്സപദാവിയായ.

വദ്യുതാ - വിം വിരൂപമായ.

വദ്യുതപര - വിം ശരിയായി പത്മമാചരിക്കാൻ കഴിയാത്ത.

വദ്യുത - വിം ഭാഗ്യംകെട്ട.

വദ്യു - ഹിം ദുർഗ്ഗന്ധം.

വദ്യുത - വിം ലഹരിപിടിച്ചു.

വദ്യുതാ - വിം തെമ്മാടിയായ.

വദ്യുതാസി - ഹിം യുത്തത.

വദ്യുതാജ - വിം ദുസ്സപദാവമുള്ള.

വദ്യുത - വിം നിറം മങ്ങിയ.

വദ്യുത - പും മേഘം.

വദ്യുതാ } വിം ദുർമാർദ്ദിയായ.

വദ്യുത - പും പകരം; മാററം;
പരിവർത്തനം; ബദൽ.

വദ്യുതാ - ഹിം മാറുക; പരിവർത്തനമുണ്ടാകുക;
സം മാറുക.

വദ്യുതാ - പും പകരം; പരസ്परം കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ;
പരിഹാരം; പ്രതികാരം; ഫലം;
—ലേന - പകരം വീടുക.

വദ്യുതാ - ഹിം വ്യാപിച്ച മേഘം;
പകരം; സ്ഥലംമാററം.

വദ്യുത - ക്രിം പകരമായിട്ട്.

വദ്യുതാ - ഹിം പരിവർത്തനം;
മാററം; വിനിമയം.

വദ്യുതാ - വിം വിവിതരൂപമുള്ള.

വദ്യുതാ - ഹിം ചിത്ത പെരുമാററം.

വദ്യുതാ - വിം ദേം വദ്യുതാ

വദ്യുത - ക്രിം കൈകൊണ്ടു;
പ്രാപ്തം.

വദ്യുത - ക്രിം പരിവർത്തനമുള്ള;
മാറ്റവർത്തനമുള്ള.

बदहजमी - स्त्री० ദഹനക്കേട്;
बदहवास - वि० ചെറിയപ്പിള്ള; വ്യാ
കലനായ; അമ്പരന്ന.

बदहाल - पु० ദുരവസ്ഥ.

बदा - वि० ഭാഗ്യത്തിൽ (ശിര
സ്സിൽ) ദാഹമില്ലായ്മ.

बदान - स्त्री० നിശ്ചയിക്കൽ;
വാതുവയ്ക്കൽ.

बदाबदी - स्त्री० മത്സരം; രണ്ടു
കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള വാശി.

बदाम - पु० दे० बादाम

बदी - स्त्री० കുറുത്തപക്ഷം; തിന്മ;
അപകാരം.

बदीह - वि० സ്പഷ്ടമായ; തുറന്ന.
बदौलत - क्रि० വഴിയായി; നിമി
ത്തമായി; കൃപകൊണ്ട്.

बद्ध - वि० ബന്ധിതമായ; തടസ്സ
മുള്ള; —कोष्ठ - മലബന്ധം;
—परिकार - അരയും തലയും
മുറക്കിയ; ഒരുങ്ങിയ.

बद्धी - स्त्री० ചരട്; കയറ്.

बधना - स० കൊല്ലുക; पु० കിണ്ടി.

बधाई - स्त्री० അഭിനന്ദനം; അഭി
പ്രശ്ശി; മംഗളം; അനുമോ
ദനം; മംഗളാശംസ.

बधावा - पु० അഭിനന്ദനം; പാരി
തോഷികം.

बधाया - पु० दे० बधाई

बधिक - पु० കൊലയാളി; വേടൻ.

बधिया - पु० വരിയടുക്കപ്പെട്ട

(കാള മുതലായ മൃഗങ്ങൾ);

—बैठना - വലിയ ഹാനി
തട്ടുക; വളരെ കറയുക.

बधिर - वि० ബധിരനായ.

बधूटी - स्त्री० മകന്റെ ഭാര്യ;
നവവധു; ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ.

बन - पु० കാട്; വെള്ളം;
കൂട്ടം; വാടിക; स्त्री० അണി;
ഞൊതലങ്ങൾ.

बनकर - पु० വനനികരി.

बनखंड - पु० കാട്ടുപ്രദേശം.

बनखंडी - स्त्री० വനപ്രദേശം; पु०
കാട്ടിൽ താമസിക്കുന്നവൻ.

बनचर - पु० കാട്ടുമൃഗം; കാട്ടു
മനുഷ്യൻ.

बनज - पु० താമര; വാണിജ്യം.

बनजारा - पु० കാളപ്പുറത്തു് ധാ
ന്യം കയറ്റി ദേശങ്ങൾ
തോറും നടന്നു വില്ക്കുന്നവൻ.

बनना - अ० ആകുക; ആയിത്തീ
രുക; ഉണ്ടാകുക; ഉണ്ടാക്ക
പ്പെടുക; സഫലമാകുക; സാ
ദ്ധ്യമാകുക; അവസാനിക്കു
വുക; തയ്യാറാവുക.

बनपट - पु० മരവിരി; വല്ലക്കം.

बनबिलाव - पु० കാട്ടുപൂച്ച.

बनमानुस - पु० മനുഷ്യക്കുറുങ്ങ്.

बनमाला - स्त्री० തുളസി, മുല്ല,
മന്ദാരം, പാരിജാതം, താമര
ഇവ കൊണ്ട് കെട്ടിയ മാല.

വനമാലി - പു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ; മേ
 ഘം; ൧൯൩൩.

വനരാ - പു. കരങ്ങു; വരൻ; വി
 വാഹസമയത്തു പാടുന്ന ഒരു
 പാട്ട്.

വനരീ - സ്ത്രീ. വധു.

വനവാനാ - സ. ഉണ്ടാക്കിയുക;
 പണിയിയുക.

വനവാരീ - പു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

വനസ്ഥലി - സ്ത്രീ. വാഗ്വദാനം.

വനാത - സ്ത്രീ. ഒരുതരം വിശേഷ
 പെട്ട രോമം കൊണ്ടുള്ള
 വസ്ത്രം.

വനാനാ - സ. ഉണ്ടാക്കുക; ആക്കി
 തീർക്കുക; രചിയ്ക്കുക; ശരി
 യാക്കുക.

വനാമ - അ. പേരിൽ; പേരു
 കൊണ്ടു; കറിച്ചു.

വനാവ - പു. രചന; നിർമ്മിക്കൽ;
 അലങ്കാരം; യുക്തി.

വനാവരീ - വി. നിർമ്മാണം; ആ
 കൃതി; രചന; ബാഹ്യാവം
 ബരം; കൃതിമം.

വനാവരീ - വി. കൃതിമമായ; അന്ത
 കരിച്ചു; ബാഹ്യമായ; പുറ
 മെ നടിയ്ക്കുന്ന.

വനാസപതി - സ്ത്രീ. വേരും, ഇല,
 പൂവ് മുതലായവ.

വനിജ - പു. വ്യാപാരം; വ്യാപാ
 രം ചെയ്യുന്ന വസ്തു.

വനിയാ - പു. ഒരു വൈശ്വ ജാതി;
 വ്യാപാരി.

വനിയാഭന - സ്ത്രീ. വ്യാപാരിയുടെ
 ഭാര്യ; ബന്ധിതൻ.

വനിസ്വത - അ. അപേക്ഷിച്ചു;
 'കാർ; താഴെ.

വനേരീ - സ്ത്രീ. കരിമരുണിമുള്ള
 ചക്രം; വാർദ്ധ്യവരകരുടെ
 വീശുവാനുള്ള ഒരുതരം വടി.

വനേല - വി. കാട്ടിലുള്ള (മൃഗം).

വനോദി - വി. പരുത്തിയുടെ പുഷ്പം
 പോലെയുള്ള; പരുത്തിച്ചെ
 ടിയെ സംബന്ധിച്ച.

വനോരീ - സ്ത്രീ. ആവിപ്പഴം; മഞ്ഞ
 മഴ.

വപതിസ്മാ - പു. ക്രിസ്ത്യാനിയാ
 കുന്ന കമ്മം (baptism).

വപുരാ - വി. വേചാര പാവപ്പെട്ട.

വപുരീ - സ്ത്രീ. പൈതൃകസ്വത്തു.

വപു - പു. അച്ഛൻ.

വപുരാ - പു. ബാഷ്പസ്നാനം; ആ
 വി പിടിയ്ക്കൽ.

വവർ - പു. സിംഹം.

വവു - പു. പുത്രനേയോ, മക
 ളുടെ ഭർത്താവിനേയോ സ്നേ
 ഹനൂചകമായി ചെയ്യുന്ന സം
 ബോധന; ജന്മി; ധ്നികൻ.

വവു - പു. കരുവേലമരം.

വവു - പു. ചുഴലിക്കാറ്റു; നിർ
 പോള; അഗ വവു - വല്ലാതെ
 കോപിച്ചു.

बभूत - स्त्री० ङन्तु० ; विभ्रुति.

बस - पु० ग्रेडो०; न०क०.

ಬಹುಕನ - ಅಂ ವೀರವಾಚಂ ಪಂ
 ಯು.

बसूजिब - क्रि० आनन्सरी०.

ചയാ - പും കരുവി; ധാന്യം തുക്ക
നവൻ.

ചയാന - പുറം വസ്ത്രം ; വിവരണം ;
 വൃത്താന്തം ; വിചാരണം.

बयाना - पु० മുൻകൂറ്; അച്ചാരം.

ବ୍ୟାବୀନ - ପୁଂ ଯୋଗୁଁ.

ചയ്ക്ക - സ്ത്രീ ൦ ൧൦൦൦°.

ചര - പുറം വരൻ ; ആശീർവാദം ;
 ശക്തി ; വര ; വടവുവെഴു ;

വി० ശ്രേഷ്ഠമായ ; നല്ല ; പുണ്യമായ ; അവ്യ० മകളിൽ ; മേൽ ;

എന്നാൽ ; — അനാ യാ പാനാ -
കീടപിടിത്തക ; (मराठ) बर

അനാ - അഗ്നിമുഖ് മുഴുവ
 നാകക.

बरई - पु० दे० तंबोली

ചരകുമാർ - പു. തോക്കോ, വടി
 യോ ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭടൻ.

பரகத - ச்ரீ० அடீவூடீ; ஞாயி
 க்ரம்; அந்ரம்; ஸபந்ரம்;
 டய; வக்ந்ரம்.

ചരകതനാ - അ കവിഞ്ഞുനില്ക്കുക.

ചരകനാ - അ. പിന്മാറ്റം; വലി
 യക.

பரகரார - வி. ௨௦௪௩; ஸ்மி.

മായ ; ഹാജരുള്ള ; നില
വിലുക്കു.

बरकाज - पु० विवाह०.

बरकाना - स० तिन्मये तट्टकक ;
 सन्तोषिप्पिक्क ; पण्ठ
 मिट्टक.

बरखना - अ० वन्शीरुक्मि.

बरखा - स्त्री० २५.

बरखास्त - वि० पीरियुविट.

1. **ബരഖിലാഫ് - ക്രി. വിരുദ്ധമായി.**

बरगद - पु० वऽवृक्षः ; पेराळ्.

बरगइता - वि० पिन्तिरिण्ठः
 विरुद्धमाय; वि० ००००
 यय.

बरछा - पु० क०.

बरछैत - पु० कान्तिशरणम्.

बरजना - स० पञ्जीयुक्त; तद्
 क्त; प्रजीयुक्त.

वरजुबान - वि० मनःपा०मा०किय.

बरजोर - वि० प्रबलമായ ; ശക്തി
 യുള്ള ; അക്രമിയായ ; ക്രി०
 ബലാധാരമായി.

बरजोरी - स्त्री०. ब्रह्मचारिणः ;
 क्रि० ब्रह्मचारिण्य।

വരത - ഛിം കയർ ; ഞാണിന്മേൽ
 എളിക്കാട്ടുടെ കയർ ; വ്രതം;
 പെവാസം.

बरतन - पु० पत्र०.

बरतना - स० பெருமாடிக; உப
 யோகப்பெற்றது.

വർതര - വിം ശ്രേഷ്ഠമായ ; ഏറ്റവും നല്ല.

വർതര - വിം വേർപെടുത്തിയ ; പിരിച്ചുവിട്ട.

വർതാന - സം വിതരണം ചെയ്യുക.

വർതാവ - പും പെരുമാറ്റം.

വർതീ - വിം വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്ന.

വർതോര - പും രോമം പറിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന കരു.

വർദാ - പും അടിമ ; യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചു അടിമയാക്കപ്പെട്ടവൻ ; കാള.

വർദാനാ } സം മൃഗങ്ങളെ ചവിട്ടി
വർധാനാ } ജ്ഞക.

വർദാർ - വിം (സമാസത്തിൽ) വഹിക്കുന്ന ; ചുമക്കുന്ന ; അനുസരിക്കുന്ന.

വർദാഷ്ട - ളീം സഹിക്കൽ ; സഹനശീലം ; സാമാനം കടം വാങ്ങൽ.

വർന - സം വിവാഹം ചെയ്യുക ; തിരഞ്ഞെടുക്കുക ; ദാനം ചെയ്യുക ; കത്തുക.

വർപാ - വിം സ്വന്തമകികൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന ; ഉറപ്പുള്ള ; — കർനാ - ഏപ്പെട്ടുക (അതു ദമായ എന്തെങ്കിലും).

വർഫ - ളീം മഞ്ഞുകട്ട ; മഞ്ഞു ; ഐസ്യം.

വർഫീ - ളീം ഒരുതരം പലഹാരം.

വർബ്ദ - വിം ബലവാനായ ; ഉദ്ധതനായ ; അഹങ്കാരിയായ.

വർവർ - ളീം പുലമ്പൽ.

വർവസ - ക്രിം ബലാളക്കാരമായി.

വർവാദ് - വിം നശിച്ചു.

വർവാദീ - ളീം നാശം.

വർവ - പും ഇരുമ്പു ചട്ട.

വർവാ - പും തമരളി.

വർവീ - പും ബർമ്മക്കാൻ ; വിം ബർമ്മീ ; ളീം ബർമ്മരുടെ ഭാഷ.

വർവ - പും കൊല്ലം ; — ഗാർ - പിറന്നാൾ ; ജന്മദിനം.

വർവസാ - ളം മഴ പെയ്യുക ; വർഷിക്കുക ; പാറുക ; ചൊരിയുക.

വർസാഭ്ത } ളീം ആരയാലിനെ
വർസാഭ്ത } പുളിക്കുന്ന അമാവാസ്യ ദിവസം.

വർസാത - ളീം മഴക്കാലം.

വർസാതീ - വിം മഴക്കാലത്തു ; പും മഴക്കാട്ട്.

വർസാനാ - സം പെയ്യിക്കുക ; വർഷിക്കുക ; പാറുക.

വർസീ - ളീം ശ്രാദ്ധം.

വർഹന - വിം നഗ്നമായ.

വർഹം - വിം പരിഭ്രമിച്ചു ; ദേഷ്യപ്പെട്ട ; ചിന്നിച്ചിതറിയ ; അമ്പരന്ന.

വർഹാ - പും ചെറിയ കൈത്തോട്ട് ; കയറ് (വടം) ; മയിൽ.

വർഹി - **ഈം** പ്രസവിച്ച സ്ത്രീയുടെ പന്ത്രണ്ടാം ദിവസത്തെ കളി മുതലായ ചില ചടങ്ങുകൾ ; വലിയ കയർ ; വിറകുകെട്ട് ; **പും** മയിൽ.

വരാ - **പും** ഉഴന്നുവട ; തോളിൽ കെട്ടുന്ന ആരേണം.

വരാത - **ഈം** വിവാഹത്തിൽ വര നോന്നിച്ചുള്ള പാട്ടി.

വരാതീ - **പും** വിവാഹത്തിൽ വര നെറ പാട്ടിനിന്നു ; ആൾ.

വരാനാ - **സം** ഒഴിച്ചുവിടുക ; തിരഞ്ഞെടുക്കുക ; **ഔം** രക്ഷിക്കുക ; ഒഴിഞ്ഞു മാറുക.

വരാവര - **വിം** തുല്യമായ ; ഒരു പോലെയുള്ള ; നന്മ ; **ക്രിം** തുല്യമായി ; തുടർച്ചയായി ; പരസ്പരം.

വരാവരി - **ഈം** തുല്യത ; താരതമ്യം.

വരാംദ - **വിം** തെളിഞ്ഞ ; കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ട ; മുഖിൽവന്ന ; **ഈം** ലാഭം ; വരവ് ; നദീജലം വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഭൂമി.

വരാംദാ - **പും** വരാനു ; കോലായ.

വരായ - **ഐം** വേണ്ടി ; — **നാമ -** പേരിന്നു വേണ്ടി മാത്രമുള്ള.

വരായന - **പും** വിവാഹസമയത്തു വരന്റെ കൈയിലണിയിക്കുന്ന ഇരുമ്പുവള.

വരാവ - **പും** ഒഴിഞ്ഞു മാറൽ. പിന്മാറ്റം ; വർജ്ജിക്കൽ.

വരാഹ - **ക്രിം** വഴിയായി ; മട്ടിൽ ; വിധത്തിൽ.

വരി - **ഈം** ഗുളിക ; ചെറിയവട ; **വിം** ഒഴിഞ്ഞു ; വിട്ടു ; വേർപെടുത്തിയ.

വര - **ഐം** വേണമെങ്കിൽ.

വരൂനി - **ഈം** കൺപീലി.

വരേ - **ഐം** പകരം ; വേണ്ടി ; **ക്രിം** വളരെ വേഗതയോടെ ; ഉയന്നു സ്വരത്തിൽ.

വരോക - **പും** വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കന്യാപക്ഷക്കാർ വരപക്ഷക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ധനം.

വരോഠ - **പും** പുരുഷൻ.

വരോനി - **ഈം** വരൂനി കൺപീലി.

വരോവര - **വിം** **ദേം** വരാവര

വരോഹ - **ഈം** പേരാലിന്റെ കൊമ്പിൽ നിന്നു തുങ്ങുന്ന വേര.

വർക് - **ഈം** വിദ്യച്ഛക്തി ; **വിം** തിഷ്ഠണമായ ; വേഗതയുള്ള.

വർക്ത - **ഈം** **ദേം** വർക്ത

വർഗ - **പും** ഇല ; സാമഗ്രി.

വർണ് - **പും** **ദേം** വർണ്

വർത്തന - **സം** തടയുക.

വർത്തന - **പും** **ദേം** വർത്തന

വർത്തന - **സം** **ദേം** വർത്തന

വർത്ത - പും ദേം വർത്ത
 വർത്ത - സ്ത്രീം ദേം വർത്ത
 വർത്ത - സ്ത്രീം ദേം വർത്ത
 വർത്ത - പും ഹിമപ്രദേശം.
 വർത്ത - സ്ത്രീം ദേം വർത്ത
 വർത്ത - പും ചുരുങ്ങ (മുടി); വിം
 അപരിഷ്കൃതമായ.
 വർത്ത - പും കര; കാട്; —ഏ-മാതൃ -
 ഭൂമി.
 വർത്ത - വിം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു;
 വേഗതയുള്ള; വർത്ത; വർത്ത
 നിർമ്മലമായ.
 വർത്ത - അം പലവക; ഉറക്ക
 ത്തിലോ, മോഹാലസ്യത്തി
 ലിലോ ജ്വലിക്കുക.
 വർത്ത - പും കടന്നത്.
 വർത്ത - സ്ത്രീം ദേം വർത്ത
 വർത്ത - വിം ഉയർന്ന; ഉച്ചത്തി
 ലുള്ള; ശ്രേഷ്ഠമായ.
 വർത്ത - പും ശക്തി; സൈന്യം;
 പാർപ്പം; പിരി; ചുറ്റും;
 വളവ്; ചുളിവ്; കുറവ്;
 വ്യത്യാസം; —ഖാന - വള
 യുക; ചുരുക്കുക; നഷ്ടം
 സഹിക്കുക.
 വർത്ത - അം തിളക്കുക; ആവേ
 ശം കൊള്ളുക.
 വർത്ത - അം തിളപ്പിക്കുക;
 ആവേശമുണ്ടാക്കുക; ക്ഷോഭി
 പ്പിക്കുക.

വർത്ത - പും കഥം.
 വർത്ത - അം കത്തുക; എറിയുക.
 വർത്ത - അം വ്യത്യാസമായി ജ്വലി
 ക്കുക; (ഒട്ടകം) ശബ്ദിക്കുക.
 വർത്ത - പും ഭർത്താവ്.
 വർത്ത - പും വർത്ത വർത്ത.
 വർത്ത - വിം ബലവാനായ.
 വർത്ത - പും ലഹള; വിപ്ലവം;
 പ്രക്ഷോഭം.
 വർത്ത - പും ലഹളക്കാരൻ;
 പ്രക്ഷോഭക്കാരൻ.
 വർത്ത - പും ദേം വർത്ത
 വർത്ത - പും ശ്രീകൃഷ്ണൻ.
 വർത്ത - സ്ത്രീം ആപത്തു; ദുഃഖം;
 പ്രേതബാധ; രോഗം; —കാ -
 ലോരമായ; മേരി വർത്ത -
 വർത്ത - ചേതം.
 വർത്ത - പും കൊറ്റി.
 വർത്ത - സ്ത്രീം സന്ദർശിത
 മായി സംസാരിക്കൽ; യെ
 വർത്ത.
 വർത്ത - ക്രിം ബലാൽക്കാരമായി.
 വർത്ത - പും ബലാൽക്കാരം;
 ബലാത്സംഗം.
 വർത്ത - സ്ത്രീം ദേം വർത്ത
 വർത്ത - സ്ത്രീം നികുതി; ഉപഹാരം;
 വർത്ത; നൈവേദ്യം;
 ബലി; അപ്പണം; —വർത്ത -
 ബലിയപ്പിക്കുക; —ജാന -
 വർത്ത -

ബലിदान - പും ബലി കൊടുക്കൽ.

ബലിഹാരനാ - സം അർപ്പിക്കുക ;

ബലികൊടുക്കുക.

ബലിഹാരി - സ്ത്രീം പ്രേമം കൊണ്ടോ,

ഭക്തികൊണ്ടോ അവനെ

നെത്തുന്ന അർപ്പിക്കൽ.

ബലുഘ - വിം മണലുള്ള.

ബലൈയാ - സ്ത്രീം ദേം വലാ

ബലിക - अव्यം എന്നാൽ ; നേരേ

മറിച്ചു.

ബലമ - പും വടി ; ഇഴടി ; കന്തം.

ബലമടേര - പും സ്വയംസേവകൻ ;

സന്നദ്ധഭടൻ.

ബലമവദാർ - പും വിവാഹസംഘ

ത്തിന്റേയോ, മറ്റു യാത്രാ

സംഘത്തിന്റേയോ കൂടെ

വടിയെടുത്തു നടക്കുന്ന ആൾ.

ബലാ - പും കഴക്കോൽ ; വലിയ

വടി ; തുടകോൽ ; പന്തടിയ്ക്ക

വാണുള്ള വടി.

ബലി - സ്ത്രീം ചെറിയ തുടകോൽ ;

ചെറിയ വടി.

ബവ്വടർ - പും ചുഴലിക്കാറ്റു ;

കൊടുങ്കാറ്റു.

ബവാസിര - സ്ത്രീം മൂലക്കുരു ; അ

ഗ്സ്സു.

ബശർ - പും മനുഷ്യൻ.

ബശാ - പും ആകൃതി ; രൂപം ;

മുഖം.

ബശർ - ക്രിം (എന്ന) നിബന്ധ

നയിൽ.

ബശാർ - പും ശുഭവാത്ത് ; ഇഴ
വാറ്റാലം.

ബശീർ - വിം ശുഭവാത്ത്യറിയി
യ്ക്കുന്ന ; മനോഹരമായ.

ബശാശ - വിം നന്ദാവിമളു.

ബസന്തി - വിം വസന്തകാലത്തുള്ള ;

മഞ്ഞനിറമുള്ള.

ബസ - अव्यം മാത്രം ; മതി ; വിം

വേണ്ടുവോള

മുള്ള ; പും കഴിവു ; സാധ്യത ;

നിവൃത്തി.

ബസനാ - अव്യം വസിയ്ക്കുക ; സ്ഥാപി

തമാകുക ; വാസന തോന്നുക ;

സുഗന്ധമുണ്ടാകുക.

ബസർ - പും നിത്യവൃത്തി ; ഉപ

ജീവനം.

ബസവർ - പും കടക് വറുക്കൽ.

ബസഹ - പും കാള.

ബസാനാ - സം താമസിപ്പിക്കുക ;

സ്ഥാപിയ്ക്കുക ; ജനവാസമുള്ള

താക്കിത്തീക്കുക ; अव്യം താമസി

യ്ക്കുക ; സുഗന്ധമുണ്ടാകുക.

ബസിക്ത } സ്ത്രീം വാസസ്ഥലം ;
ബസിഗത } വാസം.

ബസൂലാ - പും ആശാരിയുടെ ഉളി.

ബസൂലി - സ്ത്രീം ചെറിയ ഉളി.

ബസെറ - വിം വസിയ്ക്കുന്ന ; പും താ

വളം ; വഴിയമ്പലം ; പക്ഷി

കളുടെ വാസസ്ഥാനം ;

വാസം.

ബസോവാസ - പും വാസസ്ഥാനം.

बसौंधी - स्त्री० पाळकोगाण्डा
 कित्तु पल्लवारु.

வசூ - பு. புருகணுலு ரி
காருகலு கெடுவெயு
வாருகு துளிகுயு.

வஸ்தார - பு. ன்னிச்சுக்கெதியு ஸா
யுனணு ; கெது.

வஸ்தி - ச்ரீ. அருப்பாச்சு நம்
ப. ; ப்ரம.

बहंगी - स्त्री० दे० बहंगी

বহুকা - অ০ **বഴি** **തെററീപ്പോ**
കക ; ഭൂമത്തിൽ പെടുക.

வகனா - ச வசி நெரிக்;
நெரிவரிப்பிக் ; ப
ந் மிரதிக.

വहन - സ്ത്രീ. സഹോദരി.

बहना - अ० ഒഴുകുക; (കാറ്റാറ്റം)
അടിയുക.

बहनापा - पु० सहोदरि०
 बहनाई - पु० सहोदरि०
 ഭന്താവു (അളിയൻ).

बहबूद - पु० नमः ; उपकारम्.

बहम - क्रि० कृ० ६०६.

बहर - क्रि० पेशी ; पु० समुद्र०.

बहरहाल - क्रि० ए० ए०
 किरा.

വഹര - വി. ബധിരനായ ; പു.
 പക്ഷ് ; ഭാഗ്യം ; —**മന്ദ** യാ
വര - ഭാഗ്യവാനായ.

बहराना - स० मयूरमाथी न०

சாரிஷ் டி:வமகரூக; வ
ஷியூக.

बहराम - पु० च्यात्रागृहम्.

बहरिया - वि० आ० परिशिष्टनाम.

बहरियाना - स० वेङ्गिയില
 ക്ക; വേർപെടുത്തുക; അം
 വേർപെടുക.

வஹரி - சிஃ ப்ராஹ்மினியநெஹ்ஹா
 டெய்யுஹ்ஹு க்ருதநம் நாயாஹ்ஹு
 பஹ்மி ; **விஃ** ஸஹ்ருதெ ஸம்
 ஸஹ்மித.

बहलना - अ० मनस्सु^० सन्तुष्टि^०
 टी. टी.

बहलाना - स० मनस्वीने सन्तोष
 शिपियुक्त.

बहलाव - पु० (मनस्सिने) स
नैताक्षिपित्तम्.

बहली - श्री० काठुवലിയ്ക്കുന്ന ഒരു
തരം സവാരിവണ്ടി.

बहस - स्त्री० तर्क० ; वादवि
वाद०.

बहसना - स० തർക്കിക.

बहा - पु० विल ; मूल्य०.

बहादुर - वि० वीरनाथ ; पठा
 (कमिनाथ).

बहादुरी - स्त्री० वीरता; पराक्रम०.

बहाना - स० ङ्कडक ; पु० ङ्कड
 कडिपु.

बहार - स्त्री० वसन्तकालः ; ऋतु
 നന്ദം ; യൗവ്വനത്തിന്റെ
 ചൈതന്യം ; രമണീയത.

बहाल - वि० മുൻസിഫിനുള്ള;
സംസ്ഥാനം; സന്തോഷ
മുള്ള.

बहाली - स्त्री० മുൻസിഫിയിൽ
ലാക്കൽ.

बहाव - पु० ഒഴുക്കു്.

बहिन - स्त्री० സഹോദരി.

बहिनापा - पु० दे० बहनापा

बहियाँ - स्त्री० കൈകൾ.

बहिरंग - वि० വെളിയിലുള്ള.

बहिरंग - वि० പുറത്തേയ്ക്കുപോയ.

बहिला - वि० വസ്ത്രമായ (മുഗം).

बहिस्त - पु० സ്വർഗ്ഗം.

बही - स्त्री० നാൾവഴിക്കണക്കു
പുസ്തകം.

बहुत - वि० വളരെ; അധികം;

അസംഖ്യം; വേണ്ടുവോളം;

क्रि० അധികമായി; —करके -

അധികപക്ഷവും; മിക്കവാ

റും; —कुछ - ഏറെക്കുറെ.

बहुतात } स्त्री० ആധിക്യം.
बहुतायत }

बहुतेरा - वि० അധികമായ; വള
രെയുള്ള; क्रि० വളരെ പ്രകാ
രത്തിൽ.

बहुधा - क्रि० പല വിധത്തിൽ;
മിക്കവാറും; അധികപക്ഷവും.

बहुमत - पु० ഭൂരിപക്ഷം
(majority).

बहुमूल्य - वि० വളരെ വില
പിടിച്ചു.

बहुरंगी - वि० പല നിറത്തിലുള്ള;
പലവിധം തന്ത്രങ്ങൾപ്രയോ
ഗിയ്ക്കുന്ന.

बहुरना - अ० മടങ്ങുക.

बहुरि - क्रि० വീണ്ടും; അതിനു
ശേഷം.

बहुरिया - स्त्री० പുതിയ വയു.

बहुरूपिया - पु० പലരൂപവും എടു
ക്കുന്നവൻ.

बहुश्रुत - वि० വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ
നിന്നും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കേട്ട
റിഞ്ഞവൻ.

बहुसंख्यक - वि० എണ്ണത്തിൽ
ഏറെയുള്ള.

बहू - स्त्री० പുത്രവയു; പുത്രി; ഭാര്യ.

बहेड़ा - पु० താനിമരം.

बहेतू - वि० അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന.

बहेलिया - पु० വേടൻ.

बह - पु० സമുദ്രം.

बाँक - वि० വളഞ്ഞ; स्त्री० വള;
വില്ലു്; पु० വളവു്.

बाँका - वि० വളഞ്ഞ; വിരനായ;
മനോഹരമായ.

बाँकिया - स्त्री० ഒരുതരം വളഞ്ഞ
വാദ്യം (കൊമ്പു്).

बाँग - स्त्री० വിളി; മുഹമ്മദീയ
രുടെ പ്രാർത്ഥനാസമയത്തുള്ള
ബാംഗ് വിളി; കോഴിയുടെ
കൂകൽ; —देना - ബാംഗ്
വിളിക്കുക.

വാളാ - പും പശുവിന്റെ കട്ടി;
ബാലൻ.

വാജ - പും കരം; നികതി.

വാജ - പും പരുന്തു; വിം ചില;
കറച്ചി; ഏതാനും; ക്രിം
പിന്നിട്ട്; നേരേമറിച്ചി;

—അനാ - മടങ്ങുക; പിന്മാ
റുക; ഒഴിയുക; ഉപേക്ഷി
യ്ക്കുക; പ്രത്യം കത്തുമുഖക
മായ ഒരു പ്രത്യയം; जैसे,
धोखेबाज; कबूतर-बाज

വാജാഗ്ത - ളീം മടങ്ങിവരൽ.

വാജാഗുജാ - പും നികതി കൊടുക്ക
ന്നവൻ.

വാജാവാ - പും തന്റെ അവകാ
ശത്തിൽനിന്നൊഴിയൽ.

വാജന - പും ദേം വാജാ

വാജാനാ - ഷം വാദ്യം മുഴക്കുക;
യുദ്ധം ചെയ്യുക; പ്രസിദ്ധി
നേടുക; വിളിക്കപ്പെടുക.

വാജരാ - പും കമ്പം; (ധാന്യം).

വാജാ - പും വാദ്യം.

വാജാവാ - ക്രിം വിചാരിക്കുക;
വിം നിയമവിധേയമായ.

വാജാ - പും അങ്ങാടി; —गरम
होना - വില്ലന വർദ്ധിക്കുക.

വാജാരി } വിം അങ്ങാടിയെ സം
വാജാരി } ബന്ധിച്ച; സാധാരണ
മായ; അശ്ലീലമായ.

വാജി - ളീം പന്തയം; വാശി.

വാജീഗർ - പും ജാലവിദ്യക്കാരൻ.
വാജീഗരി - ളീം ജാലവിദ്യ.

വാജു - പും കൈ; ഒരു ഭുജാഭ
രണം; ചിറക്; വശം;
പാർപ്പം; ഒരു കക്ഷിയിലുള്ള
സൈന്യം.

വാജുബ്ദ - പും ഒരു ഭുജാഭരണം.

വാജന - ളീം കടുങ്ങൽ; കഴപ്പം.

വാട - പും വഴി; അമ്മിക്കഴവി;

—जोहना - പ്രതീക്ഷിക്കുക;

—पड़ना - കഷ്ടപ്പെടുത്തുക;
പുറകെ കൂടുക; ആക്രമിക്കുക.

വാടനാ - സം പൊടിക്കുക; പിരി
യ്ക്കുക (കയറ്).

വാടികാ - ളീം പുത്തോട്ടം.

വാടി - ളീം ഉരുള; ഉണ്ട; തീക്ക
നലിൽ ചുട്ട റൊട്ടി.

വാട്ടാ - പും വളപ്പ്; മൃഗങ്ങളെ
കെട്ടിയിടുന്ന സ്ഥലം.

വാട്ടി - ളീം പശുവാടിക.

വാട്ട - ളീം വെള്ളപ്പൊക്കം; വൃ
ദ്ധി; ആധിക്യം.

വാണ - പും അമ്പ്; അഗ്നി; പശു
വിന്റെ മൂല.

വാത - ളീം സംഗതി; കായ്തം;
വാക്കു; വിഷയം; —काटना -
വല്ലവരും സംസാരിയ്ക്കു
മ്പോൾ ഇടയിൽ കടന്ന സം
സാരിയ്ക്കുക; —बनाना - അതു
മിതം പറയുക (വ്യാജം പറ

യുക); —**पी जाना** - കേട്ടിട്ടും കേട്ടില്ലെന്നു നടിക്കുക; —**की बात में** - ഉടനടി; **बातों-बातों में** - പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു; **बातों में आना** - വശത്താവുക; മെരുട്ടിൽ പെടുക; —**चीत** - സംഭാഷണം; —**क्रोश** - ഇല്ലാത്തതു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

वातिन - പും ഉൾഭാഗം; മനസ്സ്.

वातिनी - വിം അകത്തുള്ള; മനസ്സിലുള്ള.

वातिल - വിം കളവായ; നിരർത്ഥമായ; റദ്ദാക്കപ്പെട്ട.

वातुल - വിം ഭ്രാന്തുള്ള; കിറക്കുള്ള.

वातूनि (വിം) ധാരാളം സംസാരിക്കുന്ന; വായാടിയായ.

बाद - പും കാരറ്റ; തക്കം; വാതു; **क्रिं** ശേഷം; പിന്നീട്; **विं** വേർപെടുത്തിയ; വിട്ട; —**कश** - പങ്കു; കാരറ്റവരുന്നതിനുള്ള ജനൽ; —**क्रोश** - മുഖസ്തുതി ചെയ്യുന്നവൻ; വെറുതെ പുലമ്പുന്നവൻ; —**बान** - കപ്പൽപ്പായ.

बादल - പും മേഘം.

बादला - പും സ്വപ്നത്തിന്റേയോ,

വെള്ളിയുടേയോ പരന്ന കമ്പി.

बादशाह - പും രാജാവു; ചക്രവർത്തി; പ്രധാനി.

बादशाहत - **स्त्री** രാജ്യഭരണം; സാമ്രാജ്യം.

बादशाही - **स्त्री** ചക്രവർത്തിത്വം; **विं** ചക്രവർത്തിയെ സംബന്ധിച്ച.

बादसख्त - **स्त्री** കൊടുങ്കാറ്റു; അത്യാപത്തു.

बादहवाई - **क्रिं** വെറുതെ; കായ്മില്ലാതെ.

बादाम - പും ബദാം.

बादामी - **विं** ബദാമിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള; ബദാമിന്റെ നിറമുള്ള.

बादि - **अन्य** വ്യത്യാസമായി.

बादिया - പും ഒരുതരം ചെമ്പുപാത്രം; കാട്.

बादी . **विं** വായുസംബന്ധമായ; **स्त्री** വാതകോപം.

बादुर - പും കടവാതിൽ; നരിച്ചീർ.

बादेसबा - **स्त्री** കിഴക്കൻകാറ്റു.

बाध - പും തടസ്സം; വിഷമത.

बाधक - പും തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നവൻ; **विं** തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന, **बाधा** - **स्त्री** തടസ്സം; കഷ്ടത; ബുദ്ധിമുട്ട്.

बाधित - **विं** തടയപ്പെട്ട; തടസ്സമുള്ള.

വാധ്യ - വിം ബാധ്യതപ്പെട്ടു ;
നിർബന്ധിതനായ.

വാന - പും അസ്ത്രം ; വാണം ;
ശോഭ ; തിരമാല ; **ഖീം** ആ
കൃതി ; അലങ്കാരം ; സ്വഭാവം.

വാനക - **ഖീം** അലങ്കാരം ; വേഷം.

വാനഗി - **ഖീം** പാമ്പിനായി അയ
ച്ചുകൊടുക്കുന്ന വസ്തു.

വാനവാ - വിം നല്ല ശബ്ദമുള്ള ;
സമർത്ഥനായ ; ധനവാനായ ;
ശക്തിയുള്ള.

വാനാ - പും വേഷം ; ഉടുപ്പ് ;
സ്വഭാവം ; രീതി ; ഉത്ഭവം ;
നാമം ; **സം**(വായ്) പിളർക്കുക.

വാനി - **ഖീം** സ്വഭാവം ; അല
ങ്കാരം ; വാക്കു ; പ്രകാശം.

വാനിക - **ഖീം** വേഷം ; അല
ങ്കാരം.

വാനി - **ഖീം** വാക്കു ; സരസ്വതി.
ഉപദേശം ; ശോഭ.

വാനൈത - പും പോരാളി ; വില്ലാളി ;

വാപ - പും അച്ഛൻ ; —**ദാദാ** -
പൂർപ്പിൻ ; —**വനാനാ** - മാനി
യ്ക്കുക ; ആദരിയ്ക്കുക ; —**തക**
ജാനാ - തെറിപറയുക.

വാപുരാ - വിം തുച്ഛനായ ; സാധു
വായ.

വാപു - പും വാപ അച്ഛനെ സംബോ
ധന ചെയ്യുവാൻ ഉള്ള ശബ്ദം ;
ആദരസൂചകമായ ശബ്ദം.

വാഫ - **ഖീം** മാപ നിരാവി ; വിം
അപമാനം ; **പും** നെക്കുകാരൻ.

വാക്താ - പും ചിത്രവേലയുള്ള
ഒരുതരം പട്ടുവസ്ത്രം.

വാഫി - **ഖീം** നെക്കു.

വാവ - പും അദ്ധ്യായം ; വാതിൽ.

വാവത - **ഖീം** സംബന്ധം ; വിഷ
യം ; **അവ്യം** സംബന്ധിച്ചു ;
പററി.

വാവാ - പും അച്ഛൻ ; മുത്തച്ഛൻ ;
സന്താനിനായ സംബോ
ധന ചെയ്യുവാനുള്ള ശബ്ദം ;
സ്നേഹസൂചകമായി കുട്ടികളെ
സംബോധന ചെയ്യുവാനുള്ള
ശബ്ദം.

വാവു - പും ഒരു ബഹുമാനസൂചക
മായ ശബ്ദം.

വാമന - പും ബ്രാഹ്മണൻ.

വാമ - വിം ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ള ;
പും മാളിക ; മുക്കുത്തട്ടു ;
മടുപ്പാവു.

വാസുരാദ് - വിം ആഗ്രഹമുള്ള.

വാസുഹാവരാ - വിം ഗൈലിയോടു
കൂടിയ.

വാഹ്വന - പും ബ്രാഹ്മണൻ.

വായദ് - **ക്രിം** വേണ്ടപോലെ ;
ആവശ്യമായ തരത്തിൽ ;
—**വ** **ശായദ്** - എങ്ങിനെ വേ
ണമോ അങ്ങിനെ ; ആദർശ
മായ ; വളരെ നല്ല.

ബായന - പും വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ ബന്ധുക്കൾക്ക് ഉപഹാരമായി കൊടുക്കുന്ന പലഹാരം ; കാഴ്ച.

ബായ്ബീ - വിം പുറമേയുള്ള ; അപരിചിതമായ ; പുതുതായി വന്ന.

बायँ - विं ഇടത്തുഭാഗത്തെ ; बायँ हाथ का खेल - അനായാസേന ചെയ്യാവുന്ന പണി ; — **देना** - ഒഴിഞ്ഞു മാറുക ; വിട്ടുകളയുക.

बाया - विം വിൽക്കുന്നവനായ.

बारंवार - क्रिം വീണ്ടും വീണ്ടും ; തുടർച്ചയായി.

बार - स्त्रीം വേള ; പ്രാവശ്യം ; വിളംബം ; **पुं** വാതിൽ ; അഭയസ്ഥാനം ; തീരം ; വേലി ; ഭാരം ; ഫലം ; പരിണാമം ; — **आम** - എല്ലാവർക്കും പോകാവുന്ന രാജകീയ ദർബ്ബാർ ; കച്ചേരി (കോടതി) ; — **कश** - സാമാനവണ്ടി ; — **गाह या गाह** - പടിവാതിൽ ; കൂടാരം ; ദർബ്ബാർ ; — **गीर** - ഭാരം ചുമക്കുന്നവൻ ; — **बार** - വീണ്ടും വീണ്ടും.

बारजा - पुं മട്ടപ്പാവ് (balcony) ; മാളിക ; വരാന്ത.

बारदाना - पुं സൈന്യങ്ങളുടെ ഭക്ഷണസാധനം ; സാമാനങ്ങൾ അനുസ്മരണയ്ക്കുവാൻ ഉള്ള പെട്ടി, സഞ്ചി മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ.

बारना - स० നിരോധിക്കുക ; തടയുക ; കത്തിയ്ക്കുക.

बारवधू - स्त्रीം വേശ്യാസ്ത്രീ.

बारबरदार - पुं ചുമട്ടുകാരൻ.

बारबरदारी - स्त्रीം സാമാനം ചുമക്കൽ ; സാമാനം ചുമക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി.

बार-याच - पुं രാജാവിന്റെയോ, അതുപോലുള്ളവരുടെയോ അടുത്തു് പോകാൻ തക്ക ഭാഗ്യം ലഭിച്ചവൻ.

बारहखड़ी - स्त्रीം വൃണനത്തോടു ചേർന്ന സ്വരചിഹ്നങ്ങൾ.

बारहदरी - स्त्रीം വേനൽക്കാലത്തു് താമസിക്കുവാനുള്ളതും വായു സഞ്ചാരത്തിന്നു വേണ്ടി 12 ദിക്കുകളുള്ള വീട്.

बारहमासी - स्त्रीം പന്ത്രണ്ടുമാസവും കാഴ്ച (മരം).

बारहसिंगा - पुं കലമാൻ.

बारहा - क्रिं വീണ്ടും വീണ്ടും ; പല പ്രാവശ്യവും ; മിക്കവാറും.

बारँ - पुं മഴ ; മേഘം.

बारात - स्त्रीം **दे०** **बरात**

വാരാനി - ഖീം കാലവഷത്തെ
 ആഴ്ന്നു നില്ക്കുന്ന കൃഷി ചെയ്
 യാവുന്ന ഭൂമി; വഷ്കാലങ്ങളിൽ
 മാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന വിളവ് (ഉല്പന്നം); മഴക്കാലത്തു
 നനയാത്ത തുണി (മഴക്കാടു).

വാരീഷ - ഖീം മഴ; മഴക്കാലം.

വാരീ - ഖീം ഉയഴം; തവണ;
 മുറ; തീരം; വേലി; തോട്ടം;
 തടം; വീടു; ജനൽ; ഒരു
 ജാതി; **പും** ഇഴശ്ശി.

വാരീക - വിം നേരിയ; സൂക്ഷ്മ
 മായ; ഗുരുമായ; —**വീന** -
 സൂക്ഷ്മദർശിയായ; —**വീനീ** -
 സൂക്ഷ്മദർശിത്വം.

വാരീകീ - ഖീം സൂക്ഷ്മത; നേർ;
 നിഗുഹത.

വാരൂ - ഖീം വെടിമരുന്ന്.

വാരേ - ക്രിം അവസാനത്തിൽ;
 —**അം** - ദർബാർ; —**മേ** -
 പറ്റി; കരിച്ചു; സംബ
 ധിച്ചു.

വാര - പും രോമം; മുടി; കട്ടി;
 ചിറകു; —**വീകാ ന ഹോ** -
 ഒട്ടും ഹാനി തട്ടാതിരിക്കുക;
ഖീം കതിൽ.

വാരീര - പും കതിരനോട്ടക്കാ
 രൻ.

വാരൂ - ഖീം ജടാമാഞ്ചി.

വാരീ - ഖീം ബക്കറു (വെള്ളം
 കോരുന്നതിനുള്ള തൊട്ടി).

വാരൂ - പും രോമം പറിഞ്ഞാ
 ലുണ്ടാകുന്ന കരു.

വാരൂ - സം കത്തിയുക; പ്രകാ
 ശിപ്പിയുക.

വാരൂ - പും ബാലൂം.

വാരൂ - വ്വേ - **പും** സന്താനം;
 കണ്ടുകുട്ടികൾ.

വാരൂ - പും ഭർത്താവ്; കാമുകൻ;
 ജാരൻ.

വാരൂ - ഖ്യം മുകളിൽ. **ഖീം**
 ബാലിക; സ്ത്രീ; പുത്രി; വള;
വിം ഉയർന്ന; **വാരൂ** - പ്ര
 ചാരം; ആധിക്യം; —**വാരൂ** -
 മുകളിലുള്ള മുറി; —**നീന** -
 ഇരിപ്പിടമുള്ള ഉയർന്ന സ്ഥാ
 നം; ഉയർന്ന പദവിയിലിരി
 യ്ക്കുന്നവൻ; —**വാരൂ** - പുറമേ;
 വേറെ വേറെ.

വാരൂ - വിം മുകളിലുള്ള; പുറ
 മേയുള്ള; **ഖീം** പാൽപാട.

വാരൂ - പും പ്രായപൂർത്തി വന്ന.

വാരൂ - ഖീം തലയണ; **വിം**
 അറിവില്ലാത്ത; ബാലിശ
 മായ.

വാരൂ - പും ചാൺ.

വാരൂ - ഖീം ഒരുതരം കണ്ണാട
 രണം; ധാന്യങ്ങളുടെ കതിർ.

വാരൂ - പും തലയണ.

ബാലുക്ക - ഹിം } മണൽ ; —കീ
 ബാലു - പും } മീത - ഏറ്റുപ്പ
 ത്തിൽ നശിക്കുന്ന.

ബാലുസാഹി - ഹിം ഒരുതരം മിഠായി.

ബാലു - ഹിം മേം ബാലു

ബാവ - പും വായു ; അപാനവായു.

ബാവു - ഹിം ഇറങ്ങുന്നതിന്
 കല്പവുകൾ കെട്ടിയിട്ടുള്ള
 കിണർ ; ചെറിയ കുളം.

ബാവു - ക്രിം എന്നിട്ടുകൂടി.

ബാവ - പും വിശ്വാസം.

ബാവു - പും അറിവയ്ക്കുകാരൻ ;

—ബാന - അടുക്കള ; വെപ്പ
 പുറ.

ബാവു - വിം ഭ്രാന്തുള്ള.

ബാവു - ഹിം മേം ബാവു ; വിം
 ഭ്രാന്തിയായ.

ബാവു - ക്രിം ഇത്രയൊക്കെയൊ
 യിട്ടും ; വിം ഗുണവാനായ.

ബാവു - പും നിവാസി.

ബാവ - പും നിവാസി ; കണ്ണൻ ;
 ഇരുമ്പ്.

ബാവ - പും നിവാസം ; ഗന്ധം ;
 വസ്ത്രം ; ഹിം ആഗ്രഹം ;
 അഗ്നി.

ബാവ - പും പാത്രം.

ബാവ - ഹിം ആഗ്രഹം ; ഗന്ധം ;
 സം സുഗന്ധിതമാക്കുക.

ബാവ - പും പകൽ ; പ്രഭാതം.

ബാവ - പും ഹോട്ടൽ.

ബാവ - പും കാണാനുള്ള കഴിവ് ;
 കണ്ണ്.

ബാവ - വിം പഴയ ; പാകം ചെ
 യ്തിട്ട് വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞ ;
 വാടിയ ; —കുടി മേം ഉവാ
 അന - വാൽകൃത്തിലും യെ
 വൃനത്തള്ളിച്ചുണ്ടാകുക.

ബാവ - ഹിം കാമവാസന.

ബാവ - സം വഹിക്കുക ; ആയ
 യം പ്രയോഗിക്കുക ; വണ്ടി
 തെളിക്കുക ; ഒഴുകുക ; ഉഴുക
 (കന്ന പൂട്ടുക).

ബാവ - വിം അന്യോന്യം കൂടെ ;
 —മുറ്റ - പരസ്പരം ; യോജി
 ചിട്ട്.

ബാവ - വിം പരസ്പരമുള്ള.

ബാവ } ക്രിം വെളിയിൽ ; പുറ
 ബാവ } ത്ത് ; പുറമേ ; —അന -
 പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക ; —കറ -
 പാത്രം ; —ക - അന്യ
 നായ.

ബാവ - വിം വെളിയിലുള്ള ;
 അന്യമായ ; ബാഹ്യമായ.

ബാവ - പും കയ്യ്.

ബാവ - പും ആധിക്യം.

ബാവ - പും വെള്ളത്തുള്ളി ; ഭൂ
 മദ്ധ്യം ; തിലകം.

ബാവ - ഹിം പൂജ്യം ; തിലകം ;
 കത്തു ; ബിന്ദു.

ബാവ - അം തുളക്കുപ്പെടുക ; അ
 കപ്പെടുക ; കോർപ്പെടുക.

വിഭാനാ - അം പ്രസവിക്കുക (മൃഗങ്ങൾ).

വികനാ - അം വില്ലപ്പെടുക.

വികല - വിം വ്യാകലമായ ; പരിഭ്രമിച്ചു.

വികവാനാ - സം വില്ലിക്കുക.

വികസനാ - അം വികസിപ്പിക്കുക ; പ്രസന്നമാക്കുക.

വികസാനാ - സം വികസിപ്പിക്കുക ; പ്രസന്നമാക്കുക.

വികാട - വിം വില്ലപ്പെടുന്നു ; വില്ലപ്പെടുന്നു.

വികാനാ - അം ദേം വികനാ

വികാര - പും വികാരം ; മനോവൃത്തി ; ദർശനം ; രൂപപരിവർത്തനം.

വിക - ഖീം കന്യകാരത്നം ;
—തോട്നാ - കന്യകാരത്നം നശിപ്പിക്കുക.

വിക്രി - ഖീം വില്പന ; വിറ്റുകിട്ടിയ ധനം.

വിഖരനാ - അം ചിന്നിച്ചിതറുക ; വിതറപ്പെടുക.

വിഖേരനാ - സം ചിതറിക്കുക ; വിതറുക.

വിഗാട്നാ - അം ചീത്തയാക്കുക ; പിണങ്ങുക ; അപ്രസന്നമാക്കുക ; ദേഷ്യപ്പെടുക ; തകരാറാക്കുക ; വിഗാഭീ ബാത ബനാനാ - കഴഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കായ്ക്കും ശരിപ്പെടുത്തുക.

വിഗാഭേ - വിം ശാഠ്യമുള്ള ; ദേഷ്യസ്വഭാവമുള്ള.

വിഗരനാ - അം ദേം വിഗാട്നാ

വിഗാട് - പും വൈമനസ്യം ; മുഷിയൽ ; ചീത്തയാക്കൽ.

വിഗാട്നാ - സം ചീത്തയാക്കുക ; ദേഷ്യപ്പെടുത്തുക.

വിഗാനാ - വിം അന്യമായ.

വിഗാ - പും ദേം വിഗാട്

വിഗാരി - ഖീം ദേം വിഗാരി

വിഗുന - വിം ഗുണമില്ലാത്ത.

വിഗുല - പും വിസിത ; കാഹളം.

വിഗോ - സം നരി ; പിഴുതുക ; ഒളിപ്പിക്കുക ; കഷ്ടപ്പെടുത്തുക ; തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക ; കഴിച്ചുകൂട്ടുക.

വിഗട്നാ - സം നശിപ്പിക്കുക.

വിഗ്ന - പും വിഗ്ന വിഹ്നം.

വിചകാനാ - സം വെറുപ്പിക്കുക ; മുഖം ചുളിക്കുക.

വിചരനാ - അം സഞ്ചരിക്കുക ; ചുറ്റിനടക്കുക.

വിചലനാ - അം ഇളകുക ; ചഞ്ചലമാക്കുക.

വിചലാ - വിം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള.

വിചലാനാ - സം ഇളക്കുക ; ചഞ്ചലമാക്കുക.

വിചവദ് - പും മദ്ധ്യസ്ഥൻ ; ഖീം മദ്ധ്യസ്ഥം.

വിചവാന } പും മദ്ധ്യസ്ഥൻ.
വിചവാനി }

വിചാരനാ - **സം** ആലോചിക്കുക ;
വിചാരിക്കുക.

വിചാര - **വിം** ദേം വേചാര

വിച്ഛേ - **പും** തേരി.

വിച്ഛേ - **അം** (കിടക്ക) വിരിയ്ക്കുക ;
പെട്ടുക ; പരക്കുക.

വിച്ഛേ - **സം** (കിടക്ക) വിരിയ്ക്കുക ;
പരത്തുക.

വിച്ഛേവന - **പും** വിരിപ്പ് ; കിടക്ക.

വിച്ഛേ - **പും** കാലിലണിയുന്ന
ഒരു ആഭരണം ; ഒരുതരം
കത്തി.

വിച്ഛേ - **സ്ത്രീം** വേർപാട്.

വിച്ഛേ } **അം** വേർപെടുക ; വി
വിച്ഛേ } യോഗമുണ്ടാകുക.

വിച്ഛേ - **പും** വേർപാട് ; വിര
ഹം.

വിച്ഛേ - **പും** വിരിപ്പ് ; കിടക്ക.

വിജന - **പും** വിശദി ; **വിം** വിജന
മായ ; ഏകാകിയായ.

വിജന - **പും** ക്ലേശമ കൂട്ടുകൊല.

വിജലി } **സ്ത്രീം** വിച്ഛേ ; ഇടി
വിജു } മിന്നൽ.

വിജാത - **സ്ത്രീം** മുലധനം.

വിജാതിഹി - **ക്രിം** സ്വയം ; തന്ന
ത്താൻ.

വിജു } **പും** വയലിൽ പക്ഷി
വിജു } കൾ വരാതിരിക്കുവാൻ
വെയ്ക്കുന്ന കലം.

വിജു - **അം** വെട്ടുക ;
ക്ഷോഭിക്കുക ; വളയുക.

വിട - **പും** വൈശ്വൻ ; വിടൻ ;
പക്ഷികളുടെ മലം.

വിടാരനാ - **സം** അഴക്കാക്കുക ;
കലക്കുക.

വിടയാ - **സ്ത്രീം** മകൾ.

വിടാനാ - **സം** ഇരത്തുക.

വിടവ - **പും** ആഡംബരം.

വിടവനാ - **സ്ത്രീം** നിന്ദ ; പരിഹാ
സം ; അനുകരണം.

വിടര - **വിം** വേർപെട്ട ; പേടി
യില്ലാത്ത ; ധൃഷ്ടനായ.

വിടരനാ - **അം** ചിന്തിച്ചുക ;
വെറുപ്പുവെട്ടുക ; നശിക്കുക.

വിടരാനാ } **സം** വിതരുക ; ഭയപ്പെ
വിടരാനാ } ട്വണിപ്പെടുക.

വിടല - **പും** പുഷ്പ.

വിതരനാ - **സം** വിതരണം ചെയ്യുക.

വിതാനാ - **സം** കഴിച്ചുകൂട്ടുക ;
(കാലം) സമയം കഴിക്കുക.

വിതാ - **പും** ചരൺ.

വിതകനാ - **അം** ആത്മപ്പെടുക ;
ക്ഷീണിക്കുക ; വിവശനാകുക.

വിതരനാ } **അം** ചിതരുക ; വിതര
വിതരനാ } പെടുക.

വിതരനാ - **സം** ചിതരിക്കുക ;
വിതരുക ; തളിക്കുക.

വിദഗ്ദ്ധ - **സ്ത്രീം** മുഹമ്മദിയ മത
ത്തിലെ നബിയുടെ പ്രവചന
ത്തിലില്ലാത്ത പുതിയ സമ്പ്ര
ദായം ; അനീതി ; അന്യായം ;
യുദ്ധം ; ശത്രു.

വിദ്യകന - അം പിളയക ; മുറി
വേളുക ; ക്ഷോഭിക്കുക.

വിദ്യകന - സം പിളയ്ക്കുക ; മുറി
പ്പെടുത്തുക.

വിദ്യ - ഹിം പിരിഞ്ഞുപോകൽ ;
വിട ; —ഹിന - യാത്രയാ
കുക ; പിരിഞ്ഞു പോകുക.

വിദ്യ - ഹിം വേർപാട് ; വിട
വാങ്ങൽ.

വിദ്യ - സം പിളയ്ക്കുക.

വിദ്യ - അം വിനാ പുറമെ ;
കൂടാതെ.

വിദ്യ - പും ദേം വിദ്യ

വിദ്യ - ഹിം ദോഷം ; തിന്മ ;
ബുദ്ധിമുട്ട് ; ആപത്തു ; അക്ര
മം ; കഷ്ടകാലം.

വിദ്യ - ഹിം പ്രകാരം ; വിധം ;
വരവുചിലവു കണക്കു ;
—വേദന - വരവുചിലവു ശരി
പ്പെടുക ; —മിശ്രണ - (സുഹം)
വരവുചിലവു ശരിയ്ക്കേണ്ടതി
യിട്ടുണ്ടോ എന്നു നോക്കുക.

വിന - അം കൂടാതെ ; പും മകൻ.

വിന - ഹിം അപേക്ഷ ; പ്രാ
ർത്ഥന.

വിന - സം പെറക്കിയെടുക്കുക.
തിരഞ്ഞെടുക്കുക ; നെയ്യുക.

വിന - അം നശിക്കുക.

വിന - സം നശിപ്പിക്കുക.

വിന - അം കൂടാതെ ; ഹിം

അസ്ഥിവാതം ; അടിസ്ഥാനം ;

വിനാശവാ - അവകാശവാദം
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന്നു
അല്ലെങ്കിൽ അന്യായം കൊടു
ന്നതിന്നു കാരണം.

വിനാശ - ഹിം പെറക്കിയെടു
വിനാശ - ഹിം കൽ ; തിരിഞ്ഞെടു
ക്കൽ ; നെയ്യ്.

വിനാശ - സം നശിപ്പിക്കുക.

വിനാശ - പും പരത്തിക്കുരു.

വിനാശ - പും ശത്രുപക്ഷം.

വിനാശ - പും എതിരാളി.

വിനാശ - വിം നിറംമാറിയ ; വിവ
ണ്ണമായ ; പും വിവരണം.

വിനാശ - വിം വിവശനായ ; നിവൃ
ത്തിയില്ലാത്ത ; ക്രിം നിവൃത്തി
യില്ലാതെ.

വിനാശ - ഹിം ചുടുവായം ; കാൽ
വിളക്കൽ.

വിനാശ - വിം ദേം വേദക

വിനാശ - വിം ദുഃഖിതനായ ; മടി
യനായ ; ക്രിം മനസ്സില്ലാത്ത
സ്ഥോടെ.

വിനാശ - സം മോഹിപ്പിക്കുക.

വിനാശ - പും ബിജം ; വിം അന്യ
മായ.

വിനാശ - പും മരുഭൂമി.

വിനാശ - വിം പലനിറമുള്ള ; നിറ
മില്ലാത്ത.

വിനാശ - പും ചോറ് ; പിശു ;
അരി.

വിരളി - ഹിം ഹെറിയ ഹെടി;
പച്ചമരണം.

വിരളി - ഹിം കലഹിക്കുക.

വിരളി - ഹിം സാമന്തം; ശക്തി.

വിരളി - ഹിം ബിരളി; കീർത്തി;
പദവി; കീർത്തിഗാനം.

വിരളി - ഹിം വിരളിക്കുക; വിശ്ര
മിക്കുക; മോഹിച്ചു നിന്നു
പോകുക.

വിരളി - ഹിം നിർത്തുക; വിരളി
പ്പിക്കുക; മോഹിപ്പിച്ചു
നിർത്തുക.

വിരളി - ഹിം വറുത്ത.

വിരളി - ഹിം മാംസവും അരി
യും കൂടി നെയ്യിൽ പാകം
ചെയ്യണമെന്ന ഒരുതരം
ഭക്ഷണം (ബിരിയാണി).

വിരളി - ഹിം ദുർല്ലഭമായ; വളരെ
കുറഞ്ഞ.

വിരളി - ഹിം ഹെടി.

വിരളി - ഹിം ശോഭിക്കുക;
ഇരിക്കുക.

വിരളി - ഹിം സഹോദരൻ.

വിരളി - ഹിം സഹോദര്യ
ത്തോടുകൂടിയ.

വിരളി - ഹിം സഹോദര്യം;
ബന്ധുത്വം; ഒരേ ജാതിയി
ലുള്ള ആളുകളുടെ കൂട്ടം.

വിരളി | വിം അപരിചിതനായ;
വിരളി | അന്യനായ.

വിരളി - ഹിം മുഖം ചുളിക്കുക.

വിരളി - ഹിം പ്രാവശ്യം;
സമയം.

വിരളി - ഹിം രക്ഷിക്കേണം!
രക്ഷിക്കേണം!

വിരളി - ഹിം വിളംബം; താമ
സം.

വിരളി - ഹിം ദ്വാരം; പൊതു;
മാളം; —**द्वारे** **फिरना** - വിവ
ശതയോടെ തന്റെ രക്ഷ
യ്ക്കുള്ള വഴി നോക്കുക.

വിരളി - ഹിം തീരെ; പൂർണ്ണ
മായി.

വിരളി - ഹിം കരയുക; ദുഃഖി
ക്കുക.

വിരളി - ഹിം വേർപെട്ടു; ഹിം
വേർപെടൽ; നിരസഭാവം;
ദുഃഖം.

വിരളി - ഹിം വേർപെടുക;
ഹിം വേർപെടുത്തുക; തിര
ഞ്ഞെടുക്കുക; പെറുക്കിയെടു
ക്കുക.

വിരളി - ഹിം റെയിൽവേ
പാർസൽ രശീതി.

വിരളി - ഹിം വേട്ടാവളിയൻ;
കൺപോളയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന
കരു.

വിരളി - ഹിം **दे** **बिलखना**

വിരളി - ഹിം **ഇതുവിചാരിച്ചിട്ട്.**

വിരളി - ഹിം **ഇതു സമയത്തു്.**

വിലവിലാനാ - അം പുഴക്കര ഇഴയുക; ദുഃഖംകൊണ്ടു് പുലമ്പുകയോ വിവരം വിളമ്പുകയോ ചെയ്യുക.

വിലമനാ - അം വൈകുക; താമസം നേരിടുക; പ്രേമപാശത്തിൽപ്പെട്ടു നില്ക്കുക.

വിലമാനാ - സം വൈകിക്കുക; പ്രേമാശ്വാസത്തിൽ പെടുത്തി സമയം വൈകിക്കുക.

വിലലാനാ - അം ദേം വിലയ്ക്കുവാനാ

വിലയ്ക്കുവാനാ - അം വിലയ്ക്കുക; 'ശോഭിക്കുക.

വിലയ്ക്കുവാനാ - പുറം ചാൺ.

വിലാ - അയ്യം ദേം വിനാ

വിലാ - അയ്യം ചാൺപുച്ച; കിണററിൽനിന്നു് പാത്രമെടുക്കാനുള്ള ഇടം (പാത്രാളക്കരണ്ടി); സാക്ഷ.

വിലാനാ - അം നശിക്കുക; അശുഭമാകുക.

വിലാ - പുറം ആൺപുച്ച.

വിലോകനാ - സം നോക്കുക; അവലോകനം ചെയ്യുക.

വിലോഭനാ - സം കടയുക; ക്രമമില്ലാതെ അങ്ങമിങ്ങമിടുക.

വിലോ - സം കടയുക; ഒഴിക്കുക.

വിലകുല - ക്രിം ദേം വിലകുല

വിലാ - പുറം ആൺപുച്ച; ശിപായിമാരുടെ വില്ല.

വിലി - അയ്യം ചാൺപുച്ച; സാക്ഷ.

വിലി - പുറം സ്തംഭം.

വിലി - സം തലമുടി ചികി വേർപെടുത്തുക.

വിലി - അയ്യം ദേം വിലി

വില - പുറം താമരവളയം.

വില - വിം മുറിവേറ; അപ്പിക്കപ്പെട്ട.

വില - പുറം 'ഇതരപരാപ്പണം'; ആരംഭം; —കരണ — ഗണപതിക്കു് വെക്കുക (ആരംഭിക്കുക).

വില - സം മറക്കുക.

വില - സം വിവിധ.

വില - പുറം ദേം വിശ്വാസ

വില - സം വിലയ്ക്കു വാങ്ങുക.

വില - പുറം സ്തംഭം.

വില - വിം ചീഞ്ഞ മത്സ്യത്തിന്റെ മണമുള്ള.

വില - അയ്യം നില; സാമത്വം; സ്ഥിതി; വിരിപ്പ്; മുലയനം; ചതുരംഗപ്പലക; —ചാനാ - നടന്നു കയറുവടം ചെയ്യുന്നവനിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന സൂചി, നൂൽ മുതലായവ.

വില - പുറം സൂചി, നൂൽ, വള, കളിക്കോപ്പ് മുതലായവ കൊണ്ടുനടന്നു വില്ലുന്നവൻ (പെട്ടിക്കയറുവടക്കാരൻ).

വീചാരനാ - സം ദേം വീചാരനാ
 വീചാഹനാ - സം വീചായ്ക്കുവാങ്ങുക.
 വീചാഹാ - പും വാങ്ങിയ വസ്തു.
 വീചുകനാ - അം കറവ മാറുക
 (പതു).

വീചൂരനാ - അം ദുഃഖിയ്ക്കുക.
 വീചൂര } പും വീരിപ്പ് ; കിടക്ക.
 വീചൂരാ }
 വീചൂരനാ - സം വീചൂരപ്പെടു
 ത്തുക ; പരത്തുക.

വീചൂരനാ - പും ദേം വീചൂരനാ
 വീചൂര - പും ദേം വീചൂരനാ
 വീചൂരനാ - അം പുഞ്ചിരി തുകുക.
 വീചൂര - വിം ദേം വീചൂരനാ
 വീചൂര - പും വീചൂരനാ ; നാളെ.
 വീചൂര - സം ഉപേക്ഷിയ്ക്കുക.
 വീചൂര - വിം വീചൂരനായ ;
 അസ്വസ്ഥമായ.

വീചൂര - പും സ്വപ്നം.
 വീചൂര - സം തുളയ്ക്കുക ; കോക്കുക.
 വീ - ഖീം ദേം വീവീ
 വീച - പും ഏക്കറിന്റെ അഞ്ചി
 ലൊന്നു വീചൂരീണ്ണമുള്ള
 സ്ഥലം.

വീച - പും മദ്ധ്യം ; ഇട ; ക്രിം
 മദ്ധ്യത്തിൽ ; —വീചാവ - മദ്ധ്യ
 സ്ഥം ; വീചോ വീച - ശരിയ്ക്കു
 മദ്ധ്യത്തിൽ.

വീച - പും വീത്തു ; വീച്ചു ; കാ
 രണം.

വീചക - പും പട്ടിക ; വീചവീചര
 പട്ടിക.

വീചഗണിത - പും വീചഗണിതം ;
 (algebra).

വീചന - പും വീചറി.
 വീച - വിം വീചിൽനിന്നു മുള
 യ്ക്കുന്നു.

വീച - ഖീം പക്ഷികളുടെ മലം.

വീച - പും ചുമാട്ടു ; തെരിക.

വീച - പും വെറിലിച്ചുരുൾ ;

—വീച - ഏതെങ്കിലും വ്ര
 വൃത്തിയുടെ ഭാരമേറേറടുക്ക
 കയോ അല്ലെങ്കിൽ സങ്കല്പം
 ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുക.

വീച - ഖീം വീചി ; ചുണ്ടു നിറം
 പിടിപ്പിയ്ക്കുവാൻ സ്ത്രീകൾ
 ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാ
 ധനം ; വെറിലിച്ചുരുൾ.

വീചനാ - അം (സമയം) കഴിയുക ;
 സംഭവിയ്ക്കുക.

വീച - പും ചാൺ.

വീച - ഖീം വീച.

വീചനാ - സം പെറുക്കുക ; തിര
 ണ്ണ വേർപെടുത്തുക ; നെ
 യ്ക.

വീച - വിം കാണപ്പെടുന്നു.

വീചാ - ഖീം കാഴ്ചക്കുള്ള ശക്തി ;

വീച - ഖീം മുക്കു.

വീച - പും വ്യാഴാഴ്ച.

വീച - ഖീം കലീന സ്ത്രീ ; ഭായ്യ.

बीमत्स - वि० വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ;
നിന്ദ്യമായ.

बीमा - पु० ഇൻഷുറൻസ് ;
ഇൻഷുർ ചെയ്യൽ.

बीमार - वि० രോഗിയായ ;
—दार - രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവൻ.

बीमारी - स्त्री० രോഗം.

बीरन - पु० സഹോദരൻ.

बीरबहूटी - स्त्री० इन्द्रगोप കടും
ചാപ്പുവണ്ണത്തിലുള്ള ഒരു
പുഴ. ഇതിനെ മഴക്കാല
ത്താണു് കാണാറുള്ളതു്
(lady cow).

बीरा - पु० दे० बीड़ा

बीसी - स्त्री० 20 എണ്ണങ്ങളുടെ
കൂട്ടം ; ഗ്രാസു്.

बीहड़ - वि० നിശ്ശേഷമായ.

बुंद - स्त्री० തുള്ളി.

बुंदकी - स्त्री० ചെറിയ പുളളി.

बुंदिया - स्त्री० ഒരുതരം മിഠായി ;
തുള്ളി.

बुझा - स्त्री० അച്ഛന്റെ സഹോദരി.

बुक - स्त्री० ഒരുതരം മൽമൽ.

बुकचा - पु० പൊതി ; ഭാഷണം ;
നന്ദനാദി ചെറിയ കെട്ടു്.

बुकची - स्त्री० ചെറിയ കെട്ടു് ;
തൂണൽക്കാരുടെ സൂചി, നൂൽ
മുതലായവ വെള്ളുവാനുള്ള
സഞ്ചി.

बुकनी - स्त्री० പൊടി.

बुक्का - पु० അഭൂഷണം.

बुखार - पु० പനി ; നീരാവി ;
ക്രോധം, ദുഃഖം മുതലായവ
യുടെ ആവേശം.

बुज - स्त्री० പെണ്ണാടു്.

बुजदिल - वि० ഭീരുവായ.

बुजुर्ग - वि० വൃദ്ധനായ ; പൂർവ്വീക
നായ ; പു० പൂർവ്വീകർ.

बुजुर्गी - स्त्री० പൂർവ്വീകതപം ; വാ
ർദ്ധക്യം.

बुझना - अ० കെടുക ; അണയുക ;
ശമിക്കുക ; മന്ദമാകുക.

बुझाना - स० കെടുത്തുക ; ശമി
പ്പിക്കുക ; മനസ്സിലാക്കിക്കൊ
ടുക്കുക.

बुड़ड़ा - वि० വൃദ്ധനായ.

बुड़ाई - स्त्री० വാർദ്ധക്യം.

बुढ़ाना - अ० വൃദ്ധനാകുക.

बुढ़ापा - पु० വാർദ്ധക്യം.

बुढ़िया - स्त्री० വൃദ്ധ.

बुढ़ीती - स्त्री० दे० बुढ़ापा

बुत - पु० പ്രതിമ ; വിഗ്രഹം ;

പ്രിയതമൻ ; പ്രിയതമ ;

സ്തബ്ധൻ ; —कदा या खाना -

ക്ഷേത്രം ; അമ്പലം ; പ്രേമി

യുടേയോ പ്രേമികയുടേയോ

വാസസ്ഥലം ; —परस्त - വി

ഗ്രഹാരാധകനായ ; —परस्ती -

വിഗ്രഹാരാധന ; —शिकन -

വിഗ്രഹധാരണകനായ.

വൃത്തനാ - അം ദേം വൃത്തനാ
 വൃത്താനാ - സം ദേം വൃത്താനാ
 വൃത്താ - പും ചതി; വ്യാജം; ഒഴി
 കഴിവു.
 വൃത്തവൃത്ത - പും നീപ്പോള; കമിള.
 വൃത്ത - വിം ജ്ഞാനിയായ; പും
 ഗൗതമബുദ്ധൻ.
 വൃത്തിമത്ത - ളീം ബുദ്ധിസാമത്ത്വം.
 വൃത്ത - പും മനയൻ; —വൃത്തമിത്യാ -
 ആനമനയൻ; മരമഞ്ജൻ.
 വൃത്ത - പും കാപ്പിക്കുരു; കാപ്പി
 ചെടി; മുരട്ട്; അടിസ്ഥാനം.
 വൃത്തനാ - സം നെയ്യക.
 വൃത്താ - ളീം നെയ്യ്; നെയ്യ
 കൂലി.
 വൃത്താ - ളീം നെയ്യുന്ന രീതി.
 വൃത്തിയാ - ളീം അടിസ്ഥാനം;
 വാസ്തവികത; യാഥാർത്ഥ്യം.
 വൃത്തി - ളീം വിശപ്പ്.
 വൃത്തി - വിം വിശപ്പുള്ള.
 വൃത്തി - പും ദേം വൃത്തി
 വൃത്തി - പും തക്കം; വാദമുഖം;
 തെളിവ്.
 വൃത്തി - വിം ചീത്ത; തിന്മയായ;
 —പന - ചീത്തത്തം.
 വൃത്തി - ളീം തിന്മ; ചീത്തത്തം;
 ദോഷം; നിന്മ; ദുർഗ്ഗണം.
 വൃത്തി - പും അറക്കപ്പാടി;
 ഇഴച്ചപ്പൊടി.
 വൃത്തി - വിം മുറിച്ച അല്ലെങ്കിൽ
 കടത്ത.

വൃത്ത - ളീം തണുപ്പ്; ശൈത്യം.
 വൃത്തി - പും മുസൽമാൻ സ്ത്രീകൾ
 അടിമുതൽ മുടിവരെ ആവര
 ണം ചെയ്യുന്നതിന് ഉപയോഗി
 ഗിയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രം.
 വൃത്തി - പും ഗോപുരം; കെട്ടിടങ്ങ
 ഉിലെ പാലാശ്വരണി; പാലാ
 ഉയൻ ഭാഗം.
 വൃത്തി - ളീം പുറത്തുള്ള വരവ്;
 ലാഭം; പന്തയം; നിബന്ധന;
 ചതുരംഗത്തിൽ ദേവൻ
 മാത്രം ശേഷിയ്ക്കുന്ന അവസ്ഥ.
 വൃത്തി - വിം സഹനശീലമുള്ള;
 സുശീലനായ.
 വൃത്തി - വിം നല്ല മുച്ചയുള്ള.
 വൃത്തി - വിം ഉയൻ; ഉച്ചമായ;
 ശ്രേഷ്ഠമായ.
 വൃത്തി - ളീം ഉയർച്ച; ഉച്ചത;
 അഭിമാനം.
 വൃത്തി - ളീം ഒരുതരം പക്ഷി.
 വൃത്തി - പും കമിള; നീപ്പോള.
 വൃത്തി - വിം അറക്കപ്പാടി;
 ലോഭിയായ.
 വൃത്തി - സം വിളിപ്പിക്കുക.
 വൃത്തി - പും സ്ത്രീകൾ മുക്കിലണി
 യുന്ന ഒരു ആഭരണം
 (മുക്കത്തി).
 വൃത്തി - സം വിളിക്കുക; വിളി
 പിക്കുക; പറയിപ്പിക്കുക.
 വൃത്തി - പും ക്ഷണനം.

ബുദ്ധ - പും യുവതപം പ്രാപി
യുതഃ; പ്രായം തികയൽ.

ബുദ്ധ - പും ദേം ബുദ്ധ

ബുദ്ധ - പും തോട്ടം; പൂങ്കാവനം.

ബുദ്ധ - സം അടിസ്ഥാനം.

ബുദ്ധ - സ്ത്രീം ചുവ്.

ബുദ്ധ - സ്ത്രീം ഉള്ളി.

ബുദ്ധാവാദി - സ്ത്രീം ചാരൽ മഴ.

ബുദ്ധി - സ്ത്രീം ഒരുതരം പലഹാരം.

ബു - സ്ത്രീം ഗന്ധം; മണം.

ബു - ദേം ബുദ്ധ

ബുദ്ധ - സം പൊടിക്കുക; അറ
യ്ക്കുക.

ബുദ്ധ - പും കശാപ്പുകാരൻ;

—ബുദ്ധ - കശാപ്പുശാല.

ബുദ്ധ - വിം ചെവി മുറിഞ്ഞ;
അംഗവിഹിനനായ.

ബുദ്ധ - പും കരങ്ങു.

ബുദ്ധ - സം ഒളിപ്പിക്കുക; ചതി
യ്ക്കുക.

ബുദ്ധ - പും ഒരുതരം മദ്യം.

ബുദ്ധിയാന - പും ചാരായ ഷാപ്പ്;
മദ്യശാല.

ബുദ്ധ - സ്ത്രീം അറിവ്; ബുദ്ധി.

ബുദ്ധ - സം മനസ്സിലാക്കുക;
ചോദിക്കുക.

ബുദ്ധ - പും കടലച്ചെടി; പച്ച
ക്കടല; മരം.

ബുദ്ധ - പും ചെടി; ചെടികളു
ടെയോ, ചെടികൾ
ആകൃതിയിലുള്ള ചിത്രപ്പണി.

ബുദ്ധ - സ്ത്രീം പച്ചമരണം; പച്ചപ്പു
ളുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ചിത്ര
പ്പണി; ചിട്ടിലെ പള്ളി.

ബുദ്ധ - അം മുങ്ങുക; ലയിക്കുക.

ബുദ്ധ - വിം വൃദ്ധനായ; പും വൃദ്ധൻ.

ബുദ്ധ - പും ശക്തി; സാമത്വം.

ബുദ്ധ - പും പട്ടിണി; പട്ടിണി
കണക്കു.

ബുദ്ധാ - സ്ത്രീം നിവാസം.

ബുദ്ധ - പും പഴയതു്; വിസ്തരി.

ബുദ്ധ - പും മുങ്ങി; ഭൂമി.

ബുദ്ധ - പും പഞ്ചസാര.

ബുദ്ധ } വിം വലിയ.

ബുദ്ധ - പും തവള.

ബുദ്ധ } സ്ത്രീം ആയുസ്സുള്ള മര
ബുദ്ധ } പിടി.

ബുദ്ധ - വിം വളഞ്ഞ; ചരിഞ്ഞ.

ബുദ്ധ - പും ചുരുൾ; ചുരുൾവടി.

ബുദ്ധ - സ്ത്രീം പൊട്ടു്; ഒരു ശിരോ
ഭൂഷണം.

ബു - अव्यം എടാ; കൂടാതെ;
ഇല്ലാതെ जैसे, വേദാഭ, വേദാഭ

വേദാഭ - വിം ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.

വേദാഭ - വിം വണക്കമില്ലാത്ത.

വേദാഭ - വിം പ്രഭാവമില്ലാത്ത;
ശക്തിയില്ലാത്ത.

വേദാഭ - വിം അടിസ്ഥാനമി
ല്ലാത്ത; യഥാർത്ഥമല്ലാത്ത.

വേദാഭ - വിം പ്രകാശമില്ലാത്ത;
തുമ്പമായ; വെള്ളമില്ലാത്ത.

വേദാഭര - വിം മാനമില്ലാത്ത ;
അപമാനിയ്ക്കപ്പെട്ട.

വേദജ്ഞി - ഹിം അപമാനം.

വേദന്താ - വിം അവസാന
മില്ലാത്ത ; അതിരില്ലാത്ത.

വേദന്താ - വിം അന്യായിയായ ;
നൃപതില്ലാത്ത.

വേദന്താ - ഹിം അന്യായം.

വേദിമാന - വിം അന്യായില്ലാത്ത ;
വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത ;
അധർമ്മിയായ.

വേദിമാനി - ഹിം അന്യായില്ലാത്ത ;
വിശ്വാസവഞ്ചന ; അധർമ്മം.

വേദജ - വിം വിരോധമില്ലാത്ത.

വേദദർ - വിം അപമാനിതനായ ;
ആദരവില്ലാത്ത.

വേദദരി - ഹിം നിരാദരവ്.

വേദരാര } വിം വ്യാകലനായ ;
വേദല } അസപത്മനായ.

വേദരരി } ഹിം വ്യാകലത ; അസപ
വേദലി } ത്വമത.

വേദസ് - വിം നിസ്സഹായിയായ.

വേദസൂ - വിം നിരപരാധിയായ.

വേദഹ - വിം അനുസരണമില്ലാത്ത.

വേദാ - വിം വിവശമായ ; നിവൃ
ത്തിയില്ലാത്ത ; സപാധീന
മല്ലാത്ത.

വേദാമ - വിം ഉപയോഗശൂന്യ
മായ.

വേദായദാ - വിം നിയമവിരുദ്ധ
മായ.

വേകാ - വിം ഉപായാഗമില്ലാത്ത ;
വ്യർത്ഥമായ ; തൊഴിലില്ലാ
ത്ത.

വേകാരി - ഹിം തൊഴിലില്ലായ്മ.

വേകുസൂ - വിം ദേം വേകുസൂ

വേഖടകേ - ക്രിം സങ്കോചം കൂടാതെ ;
നിർഭയമായി ; നിർബാധമായി.

വേഖര - ക്രിം അറിവില്ലാതെ ;
ബോധമില്ലാതെ.

വേഗ - പും ധനവാൻ ; ഭരണമാന
പേർ.

വേഗമ - ഹിം പട്ടമഹിഷി ;
കലീന.

വേഗരജ - വിം ദുർബ്ബലനായ ;
ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത.

വേഗാനഗി - ഹിം അന്യതപം.

വേഗാനാ - വിം അന്യനായ ; അന്യ
ന്ദേഹനായ.

വേഗാ - ഹിം കൂലി കൊടുക്കാതെ
നിർബാധിച്ച് ചെയ്തിട്ടുള്ള
പ്രവൃത്തി ; മനസ്സ് വെച്ച്
ചെയ്യാത്ത പ്രവൃത്തി.

വേഗാരി - പും കൂലിയില്ലാതെ നിർബാ
ധം കൊണ്ട് പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നവൻ.

വേഗി - ക്രിം വേഗം.

വേഗുനാഹ - വിം നിരപരാധിയായ.

വേചനാ - സം വില്പന.

വേചാര - സം ദീനനായ ; സാധു
വായ ; നിസ്സഹായനായ.

വേചന - വിം അസപസ്ഥനായ ;
സമാധാനമില്ലാത്ത.

വേചിനി - ളീം അസപസ്ഥത.

വേജുബാന - വിം ദരിദ്രനായ ; സം
സാരിയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത.

വേജാ - വിം അനചിതമായ ; ശരി
യല്ലാത്ത.

വേജാന - വിം ജീവനില്ലാത്ത.

വേജാബ്താ - വിം നിയമവിരുദ്ധമായ.

വേജാർ - വിം ദുഃഖിതനായ ; അപ്ര
സന്നനായ ; ബേജാരായ.

വേജോടു - വിം അനപമമായ ;
അദൃഷ്ടിയമായ.

വേറ്റാ - പും പുത്രൻ.

വേറ്റി - ളീം മകൾ.

വേടന - പും പൊതിയുവാനുള്ള
തുണി.

വേടികാനെ - വിം അസ്ഥാനത്തായ ;
വൃത്തമായ.

വേട്ട - പും വൃക്ഷത്തറ.

വേട്ടാ - പും ചങ്ങാടം ; തോണിക
ളുടെ സമൂഹം ; വിം പ്രയാസ
മുള്ള ; —പാർ करना - ദുഃഖ
ത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുക.

വേട്ടി - ളീം വിലങ്ങു ; കയററു
കൊട്ട.

വേട്ടീല - വിം വിരൂപമായ.

വേട്ട്ഗാ - വിം ക്രമമില്ലാത്ത ;
വികൃതമായ.

വേടനാ - സം വേലി കെട്ടുക.

വേടവ - വിം ദേം വേട്ട്ഗാ

വേത - പും ദേം വേത

വേതകുൽലു - വിം ഉപചാരം വക
വെക്കുന്നതെ സ്പഷ്ടമായി
കാഴ്ച പറയുന്ന.

വേതമീട്ട - വിം സഭ്യതയില്ലാത്ത ;
മയ്യാദയില്ലാത്ത.

വേതർഹ - ക്രിം ചീത്തയായ വിധ
ത്തിൽ ; വല്ലാതെ.

വേതരീക - വിം ക്രമമില്ലാത്ത.

വേതഹാശാ - ക്രിം വളരെ വേഗ
ത്തിൽ ; പരിഭ്രമത്തോടു കൂടി.

വേതാബ - വിം വ്യാകലനായ ;
അസപസ്ഥനായ ; ദുർബ്ബല
നായ.

വേതാബി - ളീം വ്യാകലത ; അസ
സ്ഥത ; ദുർബ്ബലത.

വേതാർ - വിം കമ്പിയില്ലാത്ത ;
—का तार - കമ്പിയല്ലാക്കമ്പി.

വേതാല - പും ദ്വാരപാലകൻ ;
വേതാളം ; സ്തുതിപാഠകൻ.

വേതുകാ - വിം യോജിപ്പില്ലാത്ത ;
ക്രമരഹിതമായ.

വേടഖൽ - വിം അധികാരമില്ലാത്ത.

വേടഖലി - ളീം അധികാരത്തിൽ
നിന്നൊഴിവാക്കൽ.

വേടമ - വിം ഉതപ്രായമായ ;
മരിച്ച.

വേട്ദ് - വിം നിഷ്കരുണനായ ;
കഠിനഹൃദയനായ.

വേദർ - ഖീം ദയയില്ലായ്മ ; കഠിനഹൃദയതപം.

വേദാ - വിം നൂതനമില്ലാത്ത ; ശുദ്ധമായ ; നിരപരാധിയായ.

വേദാനാ - പും കാബുളിമുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം മാതളം ; വിം ബുദ്ധിയില്ലാത്ത.

വേദാർ - വിം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു.

വേദാരി - ഖീം ഉണർന്നിരിക്കൽ.

വേദഭക് - ക്കിം സങ്കോചംകൂടാതെ ; നിർഭയമായി.

വേദനാ - സം തുളയ്ക്കുക.

വേന - പും ഓടക്കുഴൽ.

വേനജീർ - വിം അനപമമായ.

വേനാ - പും മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വിശറി ; രാമച്ചം.

വേനീമൂന - വിം അനപമമായ.

വേനീയാ - വിം യാതൊരു വിധ ബന്ധങ്ങളും വിധേയനാകാത്ത ; സ്വച്ഛന്ദോദാരിയായ.

വേനീ - ഖീം സ്ത്രീകളുടെ തലമുടി കെട്ട് ; ത്രിവേണി.

വേനു - പും വേന

വേനാർ - വിം മറവില്ലാത്ത ; നശമായ.

വേനാർവാ } വിം കൂസലില്ലാത്ത ;
വേനാർവാഹ് } കൂട്ടാക്കാത്ത ; നിശ്ചിതമായ.

വേനാർവാഹീ - ഖീം കൂസലില്ലായ്മ ; അശുദ്ധ.

വേനാർ - വിം ഗുരുവില്ലാത്ത ; നിർഭയമായ.

വേനാർ - വിം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ;
—का लोटा - (मुहा०) പെട്ടെന്നു അഭിപ്രായം മാറ്റുന്നവർ.

വേനാർവാ - വിം പ്രയോജനമില്ലാത്ത ; വ്യർത്ഥമായ.

വേനാർ - വിം നിശ്ചിതമായ.

വേനാർ - ഖീം നിശ്ചിതത.

വേനാർ - വിം വിവശനായ ; നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ; ഗതികെട്ട.

വേനാർ - ഖീം വിവശത ; നിവൃത്തിയില്ലായ്മ.

വേനാർ - വിം വേഷക്രീമത വിലപിടിച്ചു.

വേനാർ - വിം മുഴുവൻ വീട്ടിയ ; ബാക്കിയില്ലാത്ത ; പൂർണ്ണമായ ; നിർഭയനായ.

വേനാർവാ - വിം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത.

വേനാർവാ - വിം അസംഖ്യമായ ; അതിരില്ലാത്ത.

വേനാർവാ - വിം രസമില്ലാത്ത ; ആനന്ദമില്ലാത്ത.

വേനാർവാ - വിം കേടുപാട് തീർക്കാത്ത.

വേനാർവാ - വിം അസമയത്തുള്ള.

വേനാർവാ - വിം അനാചിതമായ.

വേനാർവാ - വിം ദയയില്ലാത്ത.

ബേസീക - വിം അവസരോചിതമല്ലാത്ത.

ബേസീസിം - വിം കാലാനുസരണമല്ലാത്ത.

ബേ - പും ഇലന്തപ്പുഴ; ബീം പ്രാവശ്യം; തവണ; വിളംബം.

ബേഹ്മ - വിം ദയയില്ലാത്ത.

ബേഹ്മി - ബീം നിർയത.

ബേ - പും സമയം; പ്രഭാതം.

ബേരി - ബീം ഒരു മുളയുടെ മരം; തവണ; ഇലന്ത; അമാന്തം.

ബേര - വിം നിർയനായ; ക്രമനായ.

ബേരക് - ക്രിം തടസ്സനിവാരണം.

ബേരജ്ജാഗ - വിം ഉപജീവനമാർഗ്ഗമില്ലാത്ത.

ബേല - പും കൂവളം; ബീം ലത; വള്ളി.

ബേലാ - പും കൈക്കോട്ട്.

ബേലാ - പും കൈക്കോട്ടുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ.

ബേലന - പും ഭൂമി നിറപ്പാക്കുവാനുള്ള റോളർ; ചക്കിന്റെ കണ; പരുത്തികടയുമ്പോൾ വില്ലിൽ അടിക്കുവാനുള്ള മരപ്പിടി.

ബേലന - സം റൊട്ടി മുതലായവ പരത്തുക; പും റൊട്ടി മുതലായവ പരത്തുവാനുള്ള ഉരുണ്ടവടി.

ബേലവ്വ - പും ലത, പുഷ്പം മുതലായവയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ചിത്രപ്പണി.

ബേല - പും ഒരുതരം മുല്ല; തിര; സമുദ്രതീരം; സമയം.

ബേലാ - വിം തീരെ വേറിട്ട; ശുദ്ധമായ; കറയററ.

ബേലോ - വിം യഥാർത്ഥമായ; നല്ല.

ബേവകൂ - വിം വിശ്ലീയായ; ബുദ്ധിഹീനനായ.

ബേവകൂ - ബീം വിശ്ലീയം; ബുദ്ധിഹീനത.

ബേവക് - ക്രിം അസമയത്തു്.

ബേവ - ബീം കഷ്ടകാലം; വിവരത.

ബേവത - വിം പരദേശിയായ; നാടന്തീർപ്പിടം.

ബേവ - വിം വിശ്വാസയോഗ്യനല്ലാത്ത; ഭ്രാന്തമുള്ള; കൃതഘ്നനായ.

ബേവ - പും ദേം വ്യാപാരം

ബേവ - വിം വിവരണത്തോടുകൂടിയ.

ബേവ - പും പലിശയ്ക്കുകൊടുക്കുന്നവൻ.

ബേവ - ബീം വിധവ.

ബേവ - ബീം ബിവാഹ് വൈവാഹ്യം.

ബേവ - വിം അധികമായ; കൂടുതൽ; ശ്രേഷ്ഠമായ; മേന്മയേറിയ.

ബേവ - ക്രിം സംശയമില്ലാതെ.

വേശകീമത } വിം വളരെ വില
വേശകീമതീ } പിടിച്ചു.

വേശരം - വിം ലജ്ജയില്ലാത്ത.

വേശരീ - ഹിം നിർലജ്ജത.

വേശി - ഹിം ആധികൃത.

വേശുമാര - വിം കണക്കില്ലാത്ത ;
ഏണ്ണമററ.

വേശ്വ - പും വീട്.

വേശന - പും കടലമാവ്.

വേശവവ - ക്രിം അകാരണമായി.

വേശവര - വിം അധീനനായ ; സമാ
ധാനമില്ലാത്ത ; അക്ഷമനായ.

വേശവരീ - ഹിം ഛമയില്ലായ്മ ;
അസഹ്യത ; അടയ്ക്കൽ.

വേശമണ്ണ - വിം അറിവില്ലാത്ത.

വേശമണ്ണി - ഹിം അറിവില്ലായ്മ.

വേശര - പും ദേം ഖച്ഛര ; മൃക്കിൽ
ധരിയ്ക്കുന്ന ഒരു ആഭരണം.

വേശര - വിം ആഗ്രഹമില്ലാത്ത.

വേശാഹന - സം വിലയ്ക്കുവാങ്ങുക.

വേശാഹ - പും വിലയ്ക്കുവാങ്ങിയ
സാധനം.

വേശിലസില - വിം ക്രമമില്ലാത്ത.

വേശുവ - വിം ബോധമില്ലാത്ത.

വേശുര } വിം അപസംഗമായ ;

വേശുര } അവസരോചിതമല്ലാത്ത.

വേശുദ - വിം വേഷ്യാദാ ഫലമി
ല്ലാത്ത ; ലാഭമില്ലാത്ത.

വേഷ്വസ - വിം വിരൂപമായ.

വേഷ് - പും ഉണങ്ങിയ പഴം ;
മീറ്റം ; വിം ഉത്തമമായ.

വേഷ്വ - വിം ദേം വീഹ്വ

വേഷ്വര - വിം കൂടുതൽ നല്ല.

വേഷ്വരീ - ഹിം ഉത്തമത ; മേന്മ.

വേഷ്വ - വിം അതിരില്ലാത്ത ;
അപാരമായ.

വേഷ്വൈയത - വിം നാണക്കെട്ട.

വേഷ്വ - വിം ലജ്ജയില്ലാത്ത.

വേഷ്വായ് - ഹിം ലജ്ജയില്ലായ്മ.

വേഷ്വ - വിം വ്യാകലനായ ;
വിവരനായ.

വേഷ്വ - ഹിം വ്യാകലന ; വിവ
രത ; അസംഗത.

വേഷ്വ - വിം കണക്കില്ലാത്ത ;
അതിരറ്റ.

വേഷ്വദഗീ - ഹിം അസഭ്യത.

വേഷ്വ - വിം അസഭ്യമായ ; അപ
രിഷ്ടകൃതമായ ; —പന - അസ
ഭ്യത.

വേഷ്വ - വിം നിശ്ചിന്തനായ.

വേഷ്വ - വിം ബോധക്കെട്ട.

വേഷ്വ - ഹിം ബോധക്ഷയം.

വേഷ്വ - പും വഴുതിനങ്ങ.

വേഷ്വ } വിം വൈലരറ്റ് നിറ
വേഷ്വ } മുളു.

വേഷ് - ഹിം ചീപ്പ് ; വയസ്സ് ;
വിലന ; —ലേന - തീറ്റവാ
ങ്ങുക ; —കരന - വില്ക്കുക.

വേഷ്വ - പും ദേം വ്യാന

വേഷ്വ } ഹിം ശിഷ്യപ്പെടൽ ;
വേഷ്വ } ആജ്ഞാനുസരിയ്ക്കൽ.

ബൈ - പും പക്ഷികളുടെ മുട്ട.
ബൈ - **ബൈ** ഇരിപ്പിടം; ഇരി
 യ്ക്കാനുള്ള സ്ഥലം; പീഠം;
 ആധാരം; യോഗംകൂടൽ;
 ഇരിയ്ക്കൽ; ഇരുന്നെഴുന്നേ
 ല്ലതന്ന വ്യായാമം.
ബൈകുലാനാ } പും ഇരിയ്ക്കാനുള്ള
ബൈകു } മുറി.
ബൈകുലാ - വിം പറഞ്ഞു പറി
 യ്ക്കുന്നവനായ; സൂത്രശാലി
 യായ.
ബൈ - **ബൈ** ഇരിയ്ക്കുക.
ബൈ } **ബൈ** ഇറയ്ക്കുക.
ബൈ }
ബൈ - **ബൈ** പദ്യം; കവിത; പും
 വീട് (സമാസത്തിൽ).
ബൈ - പും വൈദ്യം.
ബൈ - **ബൈ** വൈദ്യം.
ബൈ - പും വചനം; വാക്കു; ക്രിം
 മദ്ധ്യത്തിൽ; ഇടയ്ക്കു.
ബൈ - പും വിവാഹാവസരങ്ങ
 ളിൽ ഇഷ്ടമിത്രങ്ങൾക്കു കൊ
 ടുക്കുന്ന പലഹാരം.
ബൈ - പും തീരാധാരം.
ബൈ - പും വ്യാപാരം.
ബൈ - പും വ്യാപാരി.
ബൈ - പും ദേവൻ; ശത്രുത;
 —**ബൈ** - വൈരം നടിയ്ക്കുക;
 —**ബൈ** **ബൈ** - ശത്രുത പം
 സമ്പാദിയ്ക്കുക; —**ബൈ** -
 പകരം വീടുക.

ബൈ - പും കൊടി.
ബൈ - **ബൈ** കൊടുങ്കാറ്റിൽ
 പെട്ടു ഉലയുക.
ബൈ - പും കാള; മന്ദബുദ്ധി.
ബൈ - **ബൈ** വയസ്സ്.
ബൈ - **ബൈ** മുടന്തന്മാർ കക്ഷ
 ത്തിലൂന്നി നടക്കുവാനുപ
 യോഗിയ്ക്കുന്ന വടി.
ബൈ - **ബൈ** നടന്നതിനുള്ള കൂലി;
 നടൽ; വിതയ്ക്കൽ.
ബൈ - പും കോലാട്.
ബൈ - പും ഭാരം; ചുമട്ട്.
ബൈ - **ബൈ** ഭാരം കയറുക.
ബൈ } **ബൈ** ഭാരമുള്ള.
ബൈ }
ബൈ - പും **ബൈ**
ബൈ - പും വിറക്; മരക്കഷണം.
ബൈ - **ബൈ** മാംസക്കഷണം.
ബൈ - പും പെരുമ്പാവൂർ; ഒരു
 തരം പച്ചക്കറി.
ബൈ - പും ഒരുതരം കതിര.
ബൈ - **ബൈ** കപ്പി; —**ബൈ** -
 കളുകുകിയ്ക്കുക.
ബൈ - പും ഒട്ടകക്കുഞ്ഞു.
ബൈ - വിം വിസ്ഥിതമായ; പതു
 പതുപ്പുള്ളി.
ബൈ - പും അറിവ്.
ബൈ - പും ഗുരു; വിം ബോധക
 മായ; ഉപദേശിയ്ക്കുന്ന.
ബോധഗമ്യ - വിം

ബോധന - **സം** അറിയിക്കുക ; അറിവുണ്ടാക്കുക.

ബോ - **സം** നടുക ; വിതയ്ക്കുക.

ബോനി - **ബിം** വിത.

ബോബ - **പും** മുഖ ; ഭാഗ്യം.

ബോരന - **സം** മുക്കുക ; കളങ്കപ്പെടുത്തുക.

ബോരസി - **ബിം** അടുപ്പ്.

ബോറ - **പും** ചാക്ക.

ബോരിയ - **ബിം** പായ ; വിരിപ്പ് ;

—**ബാധനാ** **യാ** **ഉത്താന** - യാത്രയ്ക്ക്

തേങ്ങുക (കെട്ടുകെട്ടുക).

ബോറി - **ബിം** ചെറിയ ചാക്ക.

ബോൾ - **പും** വാക്ക ; വാണി ; പരിഹാസം ; മുത്രം ; —**ചാൽ** - സംസാരം ; സംസാരഭാഷ.

ബോൾത - **വിം** വാചാലനായ ; **പും** സംസാരിയ്ക്കുവാൻ കഴിവുള്ള പ്രാണി.

ബോൾന - **അം** സംസാരിയ്ക്കുക ; പറയുക ; ഗണ്യീയ്ക്കുക.

ബോൾവാന - **സം** സംസാരിപ്പിയ്ക്കുക ; പറയിപ്പിയ്ക്കുക.

ബോൾന - **സം** **ദേം** **ബുലാന**

ബോൾവ - **പും** **ദേം** **ബുലവ**

ബോൾ - **ബിം** ഭാഷ ; വാക്ക ; സംസാരം.

ബോൾവാന - **സം** നടുവിയ്ക്കുക ; വിതപ്പിയ്ക്കുക.

ബോൾ - **പും** ചുംബനം.

ബോൾസി - **വിം** പഴുകിയ ; ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ.

ബോൾ - **പും** മുങ്ങൽ ; —**ലേന** - മുങ്ങുക.

ബോൾനി - **ബിം** കൈനീട്ടം വില്ലന.

ബോൾത - **പും** കപ്പൽ ; വള്ളം.

ബോൾഹി - **ബിം** ചൈനയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം ചായ.

ബോൾ - **ബിം** മറച്ചില്ല ; വത ; മുന്തിരിവള്ളി.

ബോൾ - **പും** ചെറിയവ.

ബോൾ - **ബിം** പേടുകായ.

ബോൾന - **അം** പിച്ച് പേയം പറയുക ; ഭ്രാന്ത പറയുക.

ബോൾ - **വിം** ഭ്രാന്തുള്ള.

ബോൾന - **അം** ഭ്രാന്തനാകുക.

ബോൾ - **ബിം** മഴ ; കാരോടു കൂടി ബോൾ - യുള്ള മഴ.

ബോൾ - **വിം** ഭ്രാന്തുള്ള.

ബോൾ - **വിം** പൊക്കം കുറഞ്ഞ.

ബോൾ - **പും** മാംപുവ.

ബോൾ - **ബിം** ഭ്രാന്ത്.

ബോൾ - **അം** (മാവ്) പൂക്കുക.

ബോൾ - **വിം** ഭ്രാന്തനായ.

ബോൾ - **വിം** ഭ്രാന്തുള്ള ; അറിവില്ലാത്ത ; മൂകനായ.

ബോൾ - **ബിം** **ദേം** **ബോൾ**

ബോൾന - **അം** ഭ്രാന്തനാകുക ; വിചാരിക്കുന്നതായ ; **സം** വിവേകത്തു നൂനാക്കുക.

ബീലഭാ - വിം തലയിൽ ധരി
യ്ക്കുന്ന ഒരു ആഭരണം.

ബീഹർ - ഖീം വയു; സ്ത്രീ; ഭാര്യ.

ബ്യവഹർ - പും കടം.

ബ്യവഹരിയാ - പും ഇണ്ടിക്കുകയുവ
ക്കാരൻ.

ബ്യവഹാർ - പും പെരുമാറ്റം; ഇട
പാട്.

ബ്യാജ - പും പലിശ.

ബ്യാനാ - അം പ്രസവിയ്ക്കുക; സം
ജനിച്ചിട്ടുക.

ബ്യാപനാ - അം വ്യാപിയ്ക്കുക; പര
ക്കുക.

ബ്യാരീ - ഖീം രാത്രിഭക്ഷണം.

ബ്യാൽ - പും പാമ്പ്.

ബ്യാലീ - ഖീം സപ്പിണി.

ബ്യാൽ - പും അത്താഴം.

ബ്യാഹ - പും വിവാഹം.

ബ്യാഹതാ - വിം വിവാഹം ചെയ്ത,

ബ്യാഹനാ - സം വിവാഹം ചെയ്യുക.

ബ്യാച്ചനാ - അം ഞരമ്പ് ഇടുക.

ബ്യാത - ഖീം വ്യവസ്ഥ; മാതിരി;
യുക്തി; രീതി; അവസരം;
മറിയ്ക്കൽ.

ബ്യാതനാ - സം ഉടുപ്പിനുവേണ്ടി
തുണി അളന്നു വെട്ടി ശരിയാ
ക്കുക.

ബ്യാതാനാ - സം ദേഹത്തിന്റെ
അളവനു വിട്ട് തുണി മുറ
ിയ്ക്കുക.

ബ്യാപാർ - പും വ്യാപാരം.

ബ്യാരന - ഖീം തലമുടി ചീകി
ശരിപ്പെടുത്തൽ.

ബ്യാരനാ - സം തലമുടി ചീകി
ശരിയാക്കുക.

ബ്യാറ - പും വിവരണം.

ബ്യാരേവാർ - ക്രിം വിവരണത്തോടെ.

ബ്യാഹർ - പും പണമിടപാട്.

ബ്യാഹരിയാ - പും പലശയ്ക്കു പണ
മിടപാട് ചെയ്യുന്നവൻ.

ബ്യാജനാ - അം പോകുക.

ബ

ബ്യാഹ് - ഖീം ദേം ബ്യാഹ്

ബ്യാഹ് - ഖീം ഒരുതരം ചെറിയ
കൊതു.

ബ്യാ - പും നാശം; തടസ്സം;
പരാജയം; തീർ; വളവ്.

ബ്യാഗ് - വിം കഞ്ചാവുവലിയ്ക്കുന്ന
വനായ.

ബ്യാഗനാ - അം പൊട്ടുക; ഞെരി
യുക; തോൽവി സമ്മതി
യ്ക്കുക; സം പൊടിയ്ക്കുക; അ
മയ്ക്കുക.

ബ്യാവാസാ - ഖീം മഞ്ഞൾ.

ബ്യാഗീ - പും തോട്ടിവേലക്കാരൻ.

ബ്യാഗുർ - വിം നശപരമായ.

ബ്യാഗ് - വിം ദേം ബ്യാഗ്

ബ്യാഗ് - വിം നശിപ്പിയ്ക്കുന്ന.

ബ്യാജന - പും നശിപ്പിയ്ക്കൽ;
നാശം.

മംജനാ - അം ഭജിക്കുക ; നാണ്യം
ചില്ലറയായി മാറപ്പെടുക.

മംജാനാ - സം കഷണം കഷണമാ
ക്കുക ; ചില്ലറയാക്കുക.

മംഗ - പും വഴുതിനങ്ങ.

മംഗ - വിം അസഭ്യവാക്കു പറ
യുന്ന ; യുക്തനായ.

മംഗാ - പും പാത്രം ; രഹസ്വം ;
—ഫൂട്ടനാ - രഹസ്വം വെളി
വാക്കുക ; —ഫോട്ട - രഹസ്വം
വെളിപ്പെടൽ.

മംഗാരി } പും വജനാവു ; ഭണ്ഡാ
മംഗാരി } രം ; പത്തായം ; കല
വര.

മംഗാരി - ഹിം വജനാവു ; ചെറി
യ മുറി ; പും വജാൻജി ;
വെപ്പുകാരൻ ; കലവറക്കാ
രൻ.

മംഗേരിയാ - പും ദേം മട്ടുര

മംഗോ - പും അശ്ലീലഭാഷയി
ലുള്ള കവിത ; പുരപ്പാട്ട്.

മംഗാനാ - അം ദേം രംഗാനാ

മംഗവ - പും നീർച്ചുഴി ; വണ്ടു ;
—ജാല - പ്രാപഞ്ചിക വിഷ
മത ; —മേ പട്ടനാ - കഴങ്ങുക ;
ചിത്രീകരിക്കുക.

മംഗവ - പും ദേം മംഗ

മംഗവ - ഹിം നീർച്ചുഴി ; രോമ
ച്ചുഴി ; കൊണ്ടുനടന്നു വിപ്ലവം ;
രോതുചുറ്റൽ.

മംസനാ - അം വെള്ളത്തിൽ
വീഴ്ത്തപ്പെടുക ; (വെള്ള
ത്തിൽ) പൊങ്ങിക്കിടക്കുക.

മന്ദാ - പും സഹോദരൻ.

മന്ദാ - വിം കയ്യിള്ള ; വളിച്ച.

മന്ദാനാ - അം വളിക്കുക.

മന്ദാ - വിം വിസ്തീയായ.

മന്ദാനാ - അം പരിഭ്രമിക്കുക ;
വിസ്തീയാക്കുക ; സം പരിഭ്രമി
പ്പിക്കുക ; വിസ്തീയാക്കുക.

മന്ദോസനാ - സം വിഴങ്ങുക.

മന്ദ - പും ആഹാരം.

മന്ദനാ } സം ഭക്ഷിക്കുക.
മന്ദനാ }

മന്ദന്ദ - പും ഭഗവതരോഗം.

മന്ദ - പും സൂര്യൻ ; ഹൈശച്യം ;
സൈഭാഗ്യം ; ധനം ; ഹിം
യോനി.

മന്ദ - പും ഭക്തൻ.

മന്ദതി - ഹിം ഭക്തി.

മന്ദാ } ഹിം ഭാഗം ; പരക്കം
മന്ദാ } പാച്ചിൽ.

മന്ദാനാ - അം ഭാഗം.

മന്ദാ - പും ചതി ; വഞ്ചന ;
കപടം ; ജാലവിദ്യ.

മന്ദാ - പും ചതിയൻ ; ജാല
വിദ്യക്കാരൻ.

മന്ദാ - വിം മേന്മ കാണായവണ്ണ
ത്തിലുള്ള.

മന്ദാ - പും അശോഭനം.

മഗ്നാന - സം രാടിയുക്ക; തര
യുക്ക; അം രാടുക.

മഗ്നാല - പും (മനഷ്യന്റെ) തല
യോട്.

മഗ്നിനി - സ്ത്രീം സഹോദരി.

മഗ്നിരത്ന - പും അത്യുജ്വലം.

മഗ്നിദാ } വിം രാടിപ്പോയ; ഭീരു
മഗ്നി } വായ.

മഗ്നിഹാ - വിം പായാൻ തുനിഞ്ഞ;
ഭീരുവായ; കാഷായനിറത്തി
ലുള്ള.

മഗ്നക - സ്ത്രീം തൊങ്ങിനടക്കൽ.

മഗ്നകന - അം അമ്പരക്കുക;

മഗ്നന - സം ഭജിയുക്ക; അം രാടി
പ്പോകുക; എത്തുക.

മഗ്നനി - പും കീർത്തനം പാടുന്ന
വൻ; ഭജിയുന്നവൻ.

മഗ് - പും ഭടൻ.

മഗ്നകടയ - സ്ത്രീം കണ്ടുകാരി.

മഗ്നകന - അം അലഞ്ഞുതിരിയുക;
വഴിതെറ്റി അലയുക.

മഗ്നക - വിം അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന;
വഴിതെറ്റിയ.

മഗ്നകാന - സം വഴിതെറ്റിയുക്ക;
ചതിയുക്ക.

മഗ്ന - പും } ചുള; അടുപ്പ്.
മഗ്നി - സ്ത്രീം }

മഗ്നിയ - പും സത്രം സൂക്ഷിച്ച
കാരൻ.

മഗ്നക - സ്ത്രീം പുറമേയുള്ള പള
പളപ്പ്; ജപലിയുക്ക.

മഗ്നകന - അം ജപലിയുക്ക;
... ഞെടുക; കപിതനാകുക.

മഗ്നകാന - സം ജപലിപ്പിയുക്ക;
ഉത്തേജിപ്പിയുക്ക.

മഗ്നകീല - വിം പ്രകാശമുള്ള;
പളപളപ്പുള്ള.

മഗ്നജ - പും ധാന്യം വരക്കുന്ന
വൻ.

മഗ്നിഹ - പും കള്ളൻ.

മഗ്നിഹാ - സ്ത്രീം കളവ്; ക്രിം
കള്ളന്മാരെപ്പോലെ.

മഗ്നി - സ്ത്രീം - തിന്മചെയ്യുന്നുള്ള
പ്രോത്സാഹനം; ദുഷ്ടരണ.

മഗ്നി - വേശ്യകളുടെ ദല്ലാളി.

മഗ്നി - പും ബ്രാഹ്മണരുടെ ഒരു
താണ ജാതി.

മഗ്നി - പും ഭട്ടാവ്.

മഗ്നിജ - പും സഹോദരപുത്രൻ.

മഗ്നിജി - സ്ത്രീം സഹോദരപുത്രി.

മഗ്നി - പും ബത്ത (batta).

മഗ്നി - സ്ത്രീം ഭാദ്രപദ (ചാങ്ങം,
കന്നി) മാസത്തിൽ കൊയ്യുന്ന
വിളവ്.

മഗ്നി - വിം വിരൂപമായ.

മഗ്നി - വിം പരിഷ്കൃതനായ; നന്മ
ചെയ്യുന്ന; നന്മ.

മഗ്നിത - സ്ത്രീം ശിഷ്യത; സഭ്യത.

മഗ്നക - സ്ത്രീം മനസ്സാധനം; കിംവ
ദന്തി.

മഗ്നകന } സം പറയുക; മനമായി
മഗ്നന } ശബ്ദിയുക്ക.

മനമനാനാ - അം മുഴങ്ങുക; മുളുക.

മനമനാഹ്ത - ളീം മുളുത.

മവകാ - പും (മദ്യം) വാറുന്ന
യത്രം (retort).

മവമഭു } ളീം അ വ്യ വ സ്ഥിത
മവമഭു } മായ ജനക്കൂട്ടം.

മവകനാ - അം ആളിക്കത്തുക;
തിളയ്ക്കുക; ചൂടുകൊണ്ടു പൊ
ടുക; അമ്പരക്കുക.

മവകീ - ളീം ഭയപ്പെടത്തൽ.

മവരനാ - അം ഭയപ്പെടുക; പരി
ഭ്രമിക്കുക.

മവകാ - പും ജപാല.

മവത - പും ഭസ്മം.

മവാനക - വിം ഭയങ്കരമായ.

മവാനാ - അം പേടിക്കുക; സം
പേടിപ്പിക്കുക.

മവാരാ - വിം ഭയാനകമായ.

മവാവനാ } വിം പേടിപ്പെടു
മവാവഹ } ത്തന്ന.

മവ - വിം ചുണ്ണമായ; മുഴുവനായ.

മവകനാ - അം മേ മടുക്കനാ

മവതാര - പും ഭത്താവ്.

മവതീ - ളീം നിറയ്ക്കൽ; പുത്തി
യാക്കൽ; ചേക്കൽ; ചേരൽ;
(appointment).

മവനാ - സം നിറയ്ക്കുക; നിക
ത്തുക; അം നിറയുക; നിക
ക്കുക.

മവനി - ളീം ഉടുപ്പ്; ധ്രുവം.

മവപാई - ക്രിം മുഴുവനും; ളീം
ബാക്കിയുള്ളതു മുഴുവൻ ലഭി
യ്ക്കൽ.

മവപൂ - വിം പരിപൂർണ്ണമായ;
ക്രിം നല്ലവണ്ണം; പൂർണ്ണമായി.

മവസ - പും സംഗ്രഹം; രഹസ്യം;
ഭ്രമം.

മവസനാ - അം ചുറ്റിത്തീരുക;
സംസാരിക്കുക; ചതി
പറുക.

മവസാനാ - സം തിരിയ്ക്കുക; തെറ്റി
ലരിപ്പിക്കുക; ഭ്രമത്തിൽ.
പെടുത്തുക; കഴക്കുക.

മവസാര - ളീം ആധികൃതം.

മവരാനാ - അം പൊട്ടി വീഴുക.

മവവാനാ - സം നിറപ്പിക്കുക.

മവസക - ക്രിം നിറയ്ക്കുക; നിറയ്ക്കുക;
യഥാശക്തി.

മവപാई - ളീം നിറയ്ക്കൽ.

മവ } വിം നിറഞ്ഞ; ചുണ്ണമായ.
മവരിത }

മവവ - പും നിറയ്ക്കൽ.

മവരീ - ളീം തെറ്റിപ്പിടിക്കുക.

മവ - പും ഭാരം.

മവഹാനാ - സം ഭ്രമിപ്പിക്കുക; അം
ഗർവ്വിക്കുക.

മവരോ - പും വിശ്വാസം; ആശ്ര
യം; അവലംബം; ആശ.

മവർത്യാ } പും മേ മവതാര
മവർത്യാ }

മർത്സനാ - ളീം നിന്ദ ; ശകാരം.

മർാനാ - ളീം രാജ്യനിടവ.

മലമനസത } ളീം സജ്ജനത ; സൽ
മലമനസീ } ഗുണം.

മലാ - വിം നല്ല ; ഉത്തമമായ ;
അവ്യം കൊള്ളാം ; ആകട്ടെ ;
പും നന്മ ; ഗുണം ; —ചംഗാ -
ആരോഗ്യമുള്ള ; —ചുരാ -
ഗുണവും ദോഷവും ; —ചുരാ
കഹ്നാ - ഗുണദോഷിജ്ജക,
ശകാരിജ്ജക.

മലാई - ളീം നന്മ ; ഉപകാരം ;
ഗുണം.

മലാമാനസ - പും ഗുണവാൻ ;
ഉദാരൻ.

മലേ - ക്രിം നല്ലവണ്ണം ; —ഹീ -
ആയിക്കൊള്ളട്ടെ.

മവ - പും ലോകം ; ഉൽപത്തി ;
ശിവൻ ; മോഘം ; ജനനമരണ
ദഃഖം.

മവന - പും വീട്.

മവദീയ - സർവ്വം നിങ്ങളുടെ.

മവമയ - പും സംസാരദഃഖം.

മവതവ്യ - വിം സംഭവിക്കാനുള്ള.

മവതവ്യതാ - ളീം ഭാവി ; ഭാഗ്യം.

മവ്യ - വിം സുന്ദരമായ ; ശ്രേഷ്ഠ
മായ ; ശുഭമായ ; സംഭവിക്കാ
നുള്ള.

മവ്യതാ - ളീം ശ്രേഷ്ഠത.

മസനാ - അം നീതുക ; മുങ്ങുക.

മസാനാ - സം വെള്ളത്തിലൊഴ
ക്കുക.

മസുന്ദ - പും ഹാഴി ആന.

മസുര - പും ഭർത്താവിന്റെ ഭ്യേ
ഷൻ.

മസ്മക - പും ഭക്ഷണം കഴിച്ച
ഉടനെ ദഹിയ്ക്കുന്ന രോഗം.

മസ്മീമൂത - വിം ദന്യമാക്കപ്പെട്ട.

മഹരാനാ - അം ചാടിവീഴുക ;
പെട്ടെന്നു ഭയന്നു ഞെട്ടി
വീഴുക.

മാ്ഗ - ളീം കഞ്ചാവ്.

മാ്ജ - ളീം മടക്കൽ ; തിരി
യ്ക്കൽ ; ചിപ്പറ മാററിത്തര
ന്നതിനു പകരം കൊടുക്കുന്ന
പ്രതിഫലം.

മാ്ജനാ - സം ചുരുട്ടുക ; മടക്കുക ;
തിരിയ്ക്കുക ; ഗദ വിതുക.

മാ്റ്റാ - പും വഴുതിനങ്ങ.

മാ്റ്റു - പും വിദൂഷകൻ ; നടൻ ;
കടം ; പാത്രം ; വിം നഗ്നമായ.

മാ്റ്റുനാ - അം അലഞ്ഞുതിരിയുക ;
ദുഷ്ടേര പഠഞ്ഞു നടക്കുക ;
കഴപ്പമുണ്ടാക്കുക.

മാ്റ്റാ - പും പാത്രം.

മാ്റ്റാഗാ - പും മോളാ

മാ്റ്റാഗാരിക - പും മോളാ

മാ്റ്റാ - പും കലവറ ; ഭണ്ഡാരം.

മാ്റ്റാ } ളീം പ്രകാരം ; മാതിരി ;
മാതി } രീതി.

ജീവനാ - സം ഉപഹിച്ഛ മനസ്സി
ലാക്കുക; തിരിച്ചറിയുക.

ജീവനാ - സം വാങ്ങുക; നല്ല
രൂപം കൊടുക്കുക.

ജീവര - ജീം വിവാഹാവസരങ്ങ
ളിൽ അഗ്നികണ്ഡത്തിന
ചുറ്റും വയുവരന്മാർ ചെ
യുന്ന പ്രദക്ഷിണം; വണ്ടു്.

ജീവ് - പും സഹോദരൻ;

—ജീവദരി - ഒരേ ജാതിക്കാർ;

—ചാര - സഹോദര്യം;

—ജീവ - സഹോദരന്മാർ,
ബന്ധുക്കൾ മുതലായവർ.

ജീവ - പും ചിത്തവൃത്തി; ഭാവം;
വിചാരം; ഉൽപ്പത്തി.

ജീവനാ - സം പറയുക.

ജീവനാ - ജീം ഭാഷ.

ജീവ - പും ഖണ്ഡം; ഭാഗം;
ഭാഗ്യം.

ജീവജ - ജീം ജനങ്ങളുടെ പര
ക്കുപാച്ചിൽ.

ജീവനാ - ജം ഓടുക.

ജീവധേയ - പും ഭാഗ്യം.

ജീവഫല - പും ഹരണഫലം;
ലാഭം.

ജീവി - വിം പങ്കുകാരനായ;
ഭാഗ്യവാനായ; അവകാശി
യായ.

ജീവിരതി - ജീം ഗംഗാനദി.

ജീവക - വിം ഭാഗിയുടന; പും
ഹാരകം.

ജീവന - പും പാത്രം; ഭാജനം.

ജീവനാ - ജം ദേം ഭാഗനാ

ജീവി - ജീം പച്ചക്കറി; കഞ്ഞി
വെള്ളം.

ജീവ - പും ഭാഗിയുടന സംഖ്യ
(ഹായ്).

ജീവ - പും സ്തുതിപാഠകൻ.

ജീവ - പും വേലിയിറക്കം.

ജീവ - പും ചുള; അടുപ്പ്;

—ജീവനാ - ഹിനപ്രവൃത്തി

ചെയ്യുക; വെറുതെ സമയം

കളയുക; —ജീവനാ - തീയി

ലിടുക; നശിപ്പിക്കുക.

ജീവ - പും വാടക; കൂലി; ജീവ

കാട്ടു - ക്ഷണികമായ;

കൊള്ളരുതാത്ത.

ജീവ - പും ചോറ്; പ്രഭാതം;
പ്രകാശം.

ജീവ - പും ആവനാഴി.

ജീവ - ജീം തീയുതുന്ന ഉല.

ജീവ } പും ഭാഗ്യപദമാസം
ജീവ } (ചിങ്ങമാസം).
ജീവപദ

ജീവ - പും പ്രകാശം; തോന്നൽ.

ജീവ - പും സഹോദരപുത്രൻ.

ജീവ - ജീം ഇന്ദ്രജാലക്കുറി.

ജീവ - ജം നന്നായിത്തോന്നുക;
ശോഭിക്കുക.

ജീവ - ജീം നീരാവി; —ജീവ -
ആവി പിടിക്കുക.

മാർഗ്ഗ - ഖീം ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ.
മാർഗ്ഗ } ഖീം സ്ത്രീ; ഒരു വൃത്തത്തിൽ
മാർഗ്ഗ } ന്റെ പേര്.

മാർഗ്ഗ - പും ദേം മാർഗ്ഗാ

മാർഗ്ഗ - പും ഭാര്യ; ചുമതല;

—മാർഗ്ഗ - ഭാര്യമേൽക്കുക;

—മാർഗ്ഗ - കർത്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തി നേടുക.

മാർഗ്ഗ - ഖീം വാക്കു; സരസ്വതി.

മാർഗ്ഗ - വിം ദേം മാർഗ്ഗാ; പും ഭാര്യ.

മാർഗ്ഗ - വിം ഭാര്യവഹിയായ.

മാർഗ്ഗ - വിം ഘനമുള്ള; വിഷമമായ; വലിയ; അധികമായ; ഗംഭീരമായ; പ്രബലമായ.

മാർഗ്ഗ - പും നെറ്റിത്തടം; കരം; അവിന്റെ മന.

മാർഗ്ഗ - സം അനേകങ്ങളുക; സംരക്ഷിക്കുക.

മാർഗ്ഗ - പും കരം; —മാർഗ്ഗ - കരം പിടിക്കുന്നവൻ.

മാർഗ്ഗ - ഖീം ശുഭം; കരുമ.

മാർഗ്ഗ - പും കരം.

മാർഗ്ഗ - പും നിരക്കു; ഭാവം; വിചാരം; ആശയം; താല്പര്യം; ആകൃതി; പ്രേമം; രീതി; സ്ഥിതി; —മാർഗ്ഗ - വിലയിടുക.

മാർഗ്ഗ - ഖീം മാർഗ്ഗ സോദരപത്നി.

മാർഗ്ഗ - വിം നന്നായിത്തന്നെ; പ്രിയപ്പെട്ട.

മാർഗ്ഗ - പും നിരക്കു; വില.

മാർഗ്ഗ - ഖീം വിചാരം; ചിത്തവൃത്തി; ആഗ്രഹം; സങ്കല്പം; അം നന്നായിത്തന്നെ; ഇഷ്ടമാകുക.

മാർഗ്ഗ - വിം ഭാവന ചെയ്യത്തക്ക.

മാർഗ്ഗ - പും ആശയം.

മാർഗ്ഗ - വിം നെറ്റി.

മാർഗ്ഗ - ഖീം ഭാവി; ഭാഗ്യം.

മാർഗ്ഗ - വിം ഭാവനാശക്തിയുള്ള; നെറ്റിയിലുള്ള; തരളിതമായ.

മാർഗ്ഗ - പും പ്രസംഗം; സംഭാഷണം.

മാർഗ്ഗ - പും തർക്കം.

മാർഗ്ഗ - വിം പറഞ്ഞ.

മാർഗ്ഗ - പും സംസാരിക്കുന്നവൻ.

മാർഗ്ഗ - പും പ്രകാശം; തോന്നൽ.

മാർഗ്ഗ - അം പ്രകാശിക്കുക; തോന്നുക.

മാർഗ്ഗ - വിം പ്രകാശിക്കുന്ന; തോന്നുന്ന.

മാർഗ്ഗ - വിം പ്രകാശമുള്ള.

മാർഗ്ഗ } മാർഗ്ഗ } സം ദേം മാർഗ്ഗാ

മാർഗ്ഗ - ഖീം വെണ്ടയ്ക്ക.

മാർഗ്ഗ } പും ഭിക്ഷക്കാരൻ;
മാർഗ്ഗ } സന്യാസി.

മിശ്രസംഗാ } പും പിശുക്കാരൻ.
 മിശ്യാരി }
 മിശ്യാരിണി } സ്ത്രീം ഭിക്ഷക്കാരി.
 മിശ്യാരിന }
 മിഗാനാ } സം നനയ്ക്കുക.
 മിഗാനാ }
 മിജവാനാ - സം അയപ്പിക്കുക.
 മിജാനാ - സം അയപ്പിക്കുക ;
 കരിക്കുക ; നനയ്ക്കുക.
 മിജ - വിം അറിവുള്ള ; അറിയുന്ന.
 മിജ - സ്ത്രീം വരേ കടന്നത്.
 മിജനാ - അം എറുമുട്ടുക ; എതിർക്കുക ; യുദ്ധം ചെയ്യുക.
 മിജ്ജാ - പും അറിവില്ലാത്തതിനുള്ള
 മുണ്ടിന്റെ തലപ്പ്.
 മിജ്ജി - സ്ത്രീം ചുമത്ത് ; ഭയം.
 മിജ്ജാ - അം തുളയുക ; പ്രവേശിപ്പിക്കുക ; മുറിവേല്ക്കുക.
 മിജ്ജനാ } അം (ഇഴച്ച) മുളയ്ക്കുക.
 മിജ്ജനാനാ }
 മിജ്ജാ - പും പ്രഭാതം.
 മിജ്ജ - വിം വേർപെട്ട ; വ്യത്യസ്തമായ ; പും ഭിന്നസംഖ്യ.
 മിജ്ജതാ - സ്ത്രീം വ്യത്യസ്തം.
 മിജ്ജാവ് - പും ദ്രോഹകവൃഷ്ടം.
 മിജ്ജി - പും സങ്കാ വെള്ളം ചമക്കുന്നവൻ.
 മിജ്ജാ } അം ദേം മിജ്ജാ
 മിജ്ജാ }
 മി - അവ്യ കൂടി ; സ്ത്രീം ഭയം.

മിജ്ജ - സ്ത്രീം പിശു ; വിം ഭയപ്പെട്ട.
 മിജ്ജ - വിം ഭയങ്കരമായ.
 മിജ്ജ - സ്ത്രീം ഭിക്ഷ ; പിശു.
 മിജ്ജാ - അം നനയുക.
 മിജ്ജാ - പും കന്നിൻപുറം ; പൊക്കപ്രദേശം.
 മിജ്ജ - സ്ത്രീം ആറുള്ളത്.
 മിജ്ജമുട്ടാ - പും } ആറുത്തരിക്കു.
 മിജ്ജമാ - സ്ത്രീം }
 മിജ്ജ - സ്ത്രീം ചുമത്ത് ; വിം ഭയന്ന.
 മിജ്ജ - ക്രിം ഉള്ളിൽ.
 മിജ്ജി - വിം ഉള്ളിലുള്ള.
 മിജ്ജി } സ്ത്രീം ഭയം ; ചുമത്ത്.
 മിജ്ജി }
 മിജ്ജ - പും പ്രഭാതം.
 മിജ്ജനാ - അം നിറയുക.
 മിജ്ജ - ക്രിം അടുക്കൽ.
 മിജ്ജ - പും ഒരു കാഴ്ചക്കാരൻ.
 മിജ്ജ - സ്ത്രീം ഭൂമി.
 മിജ്ജാ - സം ദേം മിജ്ജാ
 മിജ്ജാ - പും പാവ്.
 മിജ്ജ - പും മിജ്ജാ ലോകം.
 മിജ്ജാ - പും രാജാവ്.
 മിജ്ജാ - പും ഭൂകമ്പം.
 മിജ്ജ - പും ഭക്ഷണസാധനം ; അഗ്നി.
 മിജ്ജ - വിം വിശപ്പുള്ള ; വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്ന ; ദരിദ്രനായ.
 മിജ്ജ - വിം ഭക്ഷിക്കപ്പെട്ട ; അന്നഭവിക്കപ്പെട്ട.

മുഖമര - വി വിശന്നവലയന ;
വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്ന.

മുഗതന - സഹിക്കുക ; അന
ഭവിക്കുക ; **അ** പുണ്യമാകുക ;
വീടുക ; കഴിഞ്ഞുപോകുക.

മുഗതന - **പു** തീപ്പ് ; (കടം)
വീടൽ ; (കടിയ്ക്കിവ) തീക്കൽ.

മുഗതാന - **സ** അനുഭവിക്കുക ;
പുണ്യമാക്കുക ; (കടം) വീടുക.

മുജ - **ക** കൈ.

മുജാലി - **ക** ഒരുതരം വളഞ്ഞ
കത്തി.

മുജിയാ - **പു** പുഴുങ്ങലരി.

മുജ - **പു** ചോളക്കുതിര.

മുന - **പ** പാറ.

മുന - **അ** വറുക്കപ്പെടുക ;
ചില്ലറയായി മാറപ്പെടുക.

മുന - **സ** വറുക്കുക ; ചില്ലറ
മാറുക.

മുന - **സ** ഉണങ്ങി മൊരിയുക ;
മറക്കുക.

മുന } **പ** പൊടി.
മുന }

മുന - **പ** ചട്ടിണി ; ചമ്മന്തി.

മുന - **വി** ഉണങ്ങി പൊടി
യാറായ.

മുന - **വി** മറവിയുള്ള.

മുന } **സ** മറപ്പിക്കുക ;
മുന } തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക.

മുന - **പ** തെറ്റിദ്ധരിപ്പി
ക്കൽ ; ഭ്രമിപ്പിക്കൽ ;

— **മ** - വിശ്വരൂപിക്കുക ;
തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക.

മ - **ക** അഗ്നി ; ഭ്രമി ;
പുറികം.

മ - **പ** പഞ്ഞി.

മ - **പ** രാജാവ്.

മ - **പ** **മ**

മ - **അ** (നായ) കറയ്ക്കുക.

മ - **പ** ഭ്രമികലക്കം.

മ - **സ** വറുക്കുക ; ഭ്രമിപ്പി
ക്കുക.

മ - **വി** വറുത്ത.

മ - **പ** ഭ്രമികലക്കം.

മ - **ക** ഭ്രമി.

മ - **ക** വിശപ്പ്.

മ - **വി** വിറപ്പുള്ള.

മ - **പ** ഭ്രമോളം (globe) ;
ഭ്രമിശാസ്ത്രം.

മ - **പ** കരജീവി ; ചിതൽ.

മ } **പ** ഭ്രമനം.
മ }

മ - **ക** ദ്രവ്യശാസ്ത്രം.

മ - **വി** മുമ്പായിരുന്ന ;
സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ.

മ - **ക** ഐശ്വര്യം ; ഭ്രമം ;
ആധിക്യം.

മ } **ക** പിശാചിനി.
മ }

മ - **പ** പർവ്വതം ; ശേഷനാഗം ;
രാജാവ്.

മൂന്നാ - **സം** വറുക്കുക; പൊരിയ്ക്കുക; കഷ്ടപ്പെടുത്തുക.

മൂമികാ - **ഈ** മുഖവുര.

മൂർ - **പു** കരടി.

മൂരാ - **വി** കാക്കിനിറമുള്ള.

മൂരി - **വി** വളരെ; വലിയ.

മൂൾ - **ഈ** മറവി; തെറ്റു്;

—**മൂലൈയ്** - വിഷമമായ സംഗതി; ഭൂമപുണ്ണമായ സംഗതി.

മൂലനാ - **അ** മറക്കുക.

മൂവാ - **പു** പഞ്ഞി.

മൂഴ - **പു** } ആഭരണം; അല
മൂഴ - **ഈ** } കാരം.

മൂഴി - **വി** അലകുറിക്കുപ്പെട്ട.

മൂഴാ - **പു** } ഉമി; തവിട്ടു് മുത

മൂഴി - **ഈ** } ലായവ.

മൂറ്റ - **പു** വണ്ടു്.

മൂറ്റാരാജ - **പു** ഒരുതരം ചെടി;
ഒരു കറുത്ത പരവ.

മൂറ്റ - **ഈ** സന്ദർശനം; ഉപഹാരം; അർപ്പനം; കൂടിക്കാഴ്ച; അർപ്പണം; —**കര** - കാഴ്ച വെയ്ക്കുക; കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുക; —**ദേ** - സമ്മാനിയ്ക്കുക.

മൂറ്റനാ - **സം** സന്ദർശിയ്ക്കുക; ആലിംഗനം ചെയ്യുക.

മൂക - **പു** തവള.

മൂഖ - **പു** വേഷം.

മൂജനാ - **സം** അയയ്ക്കുക.

മൂജവാനാ - **സം** അയച്ചിയ്ക്കുക.

മൂജ - **പു** തലച്ചോറു്.

മൂട്ട - **ഈ** പെൺ ചെമ്മരിയാട്ടു്.

മൂട്ടാ - **പു** ആൺ ചെമ്മരിയാട്ടു്.

മൂട്ടിയാ - **പു** ചെന്നായ.

മൂട്ടി - **ഈ** ദേം മേട

മൂട - **പു** രഹസ്യം; വ്യത്യാസം;

താല്പര്യം; പ്രകാരം; തുളയ്ക്കൽ; —**മൂലനാ** - രഹസ്യം

പുറത്താക്കുക; —**മൂല** -

രഹസ്യമറിയുക.

മൂടക - **വി** തുളയ്ക്കുന്ന; പിളക്കുന്ന.

മൂടന - **പു** തുളയ്ക്കൽ; ഭേദിയ്ക്കൽ.

മൂടനാ - **സം** തുളയ്ക്കുക; പിളക്കുക.

മൂടിയാ - **പു** ചാരൻ; രഹസ്യപ്രോലീസ്.

മൂടി - **വി** തുളയ്ക്കുന്ന; **പു** ചാരൻ.

മൂടിസാര - **പു** ബ്രഹ്മ; തമരളി.

മൂട്ട - **വി** ദേവിയുടെ പാദം.

മൂരി - **ഈ** പെരുമ്പറ.

മൂരി - **ഈ** ഉണ്ട; ഉരുള.

മൂവ - **പു** രഹസ്യം.

മൂവനാ - **സം** നനയ്ക്കുക.

മൂഴ - **പു** വേഷം.

മൂഴ - **പു** മരുന്നു്.

മൂട - **പു** വേഷം.

മൈസ - ഹിം ഏതമ.

മൈസ - പും പോത്തു.

മൈചക - വിം അമ്പരന്ന ; പരിഭ്രമിച്ചു ; ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

മൈന } ഹിം സഹോദരി.
മൈന }

മൈയാ - പും സഹോദരൻ ; സമന്മാരെയോ, എളിയവരെയോ ചെയ്യുന്ന സംബോധന ;
—ചാരി - സാഹോദര്യം.

മൈയാദൂജ - ഹിം കാത്തികമാസത്തിൽ നൂറ്റുപന്ത്രണ്ടു ദിവസം സഹോദരിമാർ സഹോദരന്മാരെ തിലകം തൊടുവിക്കുന്നു).

മൈവ - വിം കാഴ്ചയിൽ ഭയങ്കരമായ ; പും ശിവൻ.

മൈകന - സം കത്തിയിറക്കുക.

മൈചാല - പും ഭൂമികലുക്കം.

മൈറ്റാ - വിം വികൃതമായ.

മൈറ്റൂ - വിം വിസ്തീയായ.

മൈപ്പൂ - പും ദേം മോപാ

മൈക്ത - വിം ഭക്ഷിക്കുന്ന ; അനുഭവിക്കുന്ന.

മൈഗ - പും അനുഭവിക്കൽ ; വിഷയസുഖം.

മൈഗന - സം അനുഭവിക്കുക.

മൈഗി - പും അനുഭവിക്കുന്നവൻ ; പാമ്പ് ; വിം അനുഭവിക്കുന്ന ; ഇന്ദ്രിയലോലുപനായ.

മൈഗ്യ - വിം അനുഭവിക്കാൻ യോഗ്യമായ.

മൈജ - പും സദ്യ.

മൈഡല - പും ചക്ര അഭം.

മൈപാ - പും ഒരതരം കാഹളം.

മൈര - പും പ്രഭാതം ; തെറ്റിദ്ധാരണ ; ചതി.

മൈലാ - വിം നിഷ്പടനായ ; അറിവില്ലാത്ത ; —മാലാ - നിഷ്പളകനായ.

മൈ - ഹിം പുരികം.

മൈർ - പും വണ്ടു ; നീർച്ചുഴി.

മൈറാ - പും വണ്ടു.

മൈരാനാ - സം വട്ടത്തിൽ കറക്കുക ; തിരിയ്ക്കുക ; ചം ചുറ്റുക ; തിരിയുക.

മൈരി - ഹിം മൃഗങ്ങളുടെ രോമച്ചുഴി ; വിവാഹാവസരത്തിൽ വധുവരന്മാർ അഗ്നികണ്ഡത്തിന്നു ചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യൽ ; നീർച്ചുഴി.

മൈഹ് - ഹിം പുരികം ; —ചടാനാ യാ താനനാ - പുരികം ചുളിക്കുക ; കോപം പ്രകടിപ്പിക്കുക ; —ടേറ്റി കരനാ - നീരസം ഭാവിക്കുക.

മൈഗോലിക - വിം ഭൂമിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ.

മൈചക - വിം അമ്പരന്ന ; സ്തംഭിച്ചു.

മൈജാദ് - ഹിം സഹോദരഭാല്യം.

മൗന - പും ഭവനം.

മൗമ - വിം ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചു;

പും ചൊവ്വ; —വാര - ചൊവ്വാഴ്ച.

മ്രമ - പും ചുറ്റൽ; തെറ്റിദ്ധാരണ; ഭ്രമം.

മ്രമര - പും വണ്ടു്.

മ്രമണ - പും ചുറ്റിത്തിരിയൽ; ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കൽ.

മ്രമനാ - അം ചുറ്റുക; ചതിപറുക; വഴിതെറ്റുക.

മ്രമാനാ - സം തിരിക്കുക; വഴിതെറ്റിക്കുക.

മൃഷ്ട - വിം നശിച്ചു; ദുഷിച്ചു; സ്ഥാനം തെറ്റിയ.

മൃത - വിം ഭൂമിച്ചു; ഭൂമത്തിൽപ്പെട്ടു; ഉന്മത്തനായ.

മൃതി - ളീം ഭ്രമം; തെറ്റിദ്ധാരണ; സംശയം; ഭ്രാന്തു്.

മൃ - ളീം പുറികം.

മൃണ - പും ഗർഭം.

മ

മുഗതാ } പും ഭിക്ഷക്കാരൻ.

മുഗന } വിവാഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തൽ.

മുഗല - പും മംഗളം; ശുഭം; ചൊവ്വ; —വാര - ചൊവ്വാഴ്ച.

മുഗവാനാ } സം വരുത്തിക്കുക.

മുഗാനാ }

മുഞ്ച } പും കട്ടിൽ; മഞ്ചം; മുഞ്ചക } സഭാമണ്ഡപം.

മുഞ്ജന - പും പൽപ്പൊടി.

മുഞ്ജനാ - അം ശീലമാവുക; കുറവിക്കുക.

മുഞ്ജരീ - ളീം തളിരു്; പൂങ്കുല.

മുഞ്ജാനാ - സം തേപ്പിക്കുക; വൃത്തിയാക്കുക.

മുഞ്ജാ - ളീം പൂച്ച.

മുഞ്ജില - ളീം താവളം; വീടിന്റെ നില (മാളിക); ലക്ഷ്യം.

മുഞ്ജിലത - ളീം സ്ഥാനം; പദവി.

മുഞ്ജീര - പും നൃപന.

മുഞ്ജു } വിം മനോഹരമായ.

മുഞ്ജുല } വിം സഹിഷ്ണുവായ; താഴ്മയുള്ള; —കരണ - സമ്മതിക്കുക; സഹിക്കുക; അംഗീകാരം ചെയ്യുക.

മുഞ്ജൂരി - ളീം സഹിക്കാരം; സമ്മതം.

മുഞ്ജൂല - ളീം ചെറിയ പെട്ടി; ചെറിയ കൂട്; ഡപ്പി.

മുഞ്ജലാ } വിം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള.

മുഞ്ജന - പും അശുഭവാദിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കൽ; തെളിയിക്കൽ; അലങ്കരിക്കൽ.

മുണ്ടരാനാ - അം ചുറ്റിപ്പറക്കുക; ചുറ്റിത്തിരിയുക.

മുണ്ട - പും ചുറ്റും; വൃത്തം;
സംഘം; ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭ്രമണ
പരിധി.

മുണ്ടലാകാര - വിം ഗോളാകാര
മായ.

മുണ്ടലാന - അം ദേം മുണ്ടരാന

മുണ്ടലി - ളീം സംഘം; സമാജം.

മുണ്ടവ - പും മണ്ഡപം.

മുണ്ടി - വിം അലങ്കാരപ്പെട്ട;
നിറഞ്ഞ; വ്യാപിച്ചു.

മുണ്ടി - ളീം ചന്ദ്രൻ; വലിയ
അങ്ങാടി.

മുണ്ടവ്യ - പും വിചാരം; അഭി
പ്രായം.

മുണ്ട - പും മന്ത്രം; കൂടിയാഭവാ
ചന്ദ്രൻ; രഹസ്യം; —ജന്മ -
മന്ത്രവാദം; കൂടായം;
—കൂടന - കൂടായം ചെയ്യുക.

മുണ്ടന - ളീം കൂടിയാലോചന.

മുണ്ടി - പും ഉപദേശം; സമീ
പൻ; കാര്യം; സിദ്ധി.

മുണ്ട - പും കടൽ; തത്വാനുഭവ
ജ്ഞം; കടലോരം.

മുണ്ട - വിം അലസമായ; മന്ദ
മായ; സമുദായം; മന്ദബലി
യായ.

മുണ്ട - വിം മന്ദമായ; അലസ
മായ; മന്ദബലിയായ;

—മാന്യ ഭാഗ്യംകെട്ടു.

മുണ്ടനി - ളീം അജിഹ്വം.

മുണ്ടി - പും അമ്പലം; ദേവാ
ലയം.

മുണ്ടി - ളീം വിലയിടിവ്.

മുണ്ട - വിം മനോഹരമായ;
ഗംഭീരമായ; മന്ദമായ.

മുണ്ട - വിം നടുവെയ്ക്ക.

മുണ്ട - പും സ്വപ്നം, വെള്ളി
മുതലായവ എടുക്കുന്ന ഖനി.

മുണ്ടനിയായ - ളീം ഖനിയൽ
നിന്നും എടുക്കപ്പെട്ട
പദാർത്ഥം.

മുണ്ടമുണ്ട - ളീം ന്യായം; നീതി.

മുണ്ടമുണ്ട - വിം എണ്ണപ്പെട്ട; പരി
മിതമായ.

മുണ്ടമുണ്ട - വിം ദേം മാമുണ്ട

മുണ്ടമുണ്ട - പും അമ്പലം, പള്ളി,
തൂങ്ങിയ ഇരപ്പരമ്പരയന
യുള്ള സ്ഥലം.

മുണ്ടമുണ്ട - പും ആരാധിക്കുന്നതെ
വൻ; ഇരപ്പരമ്പര.

മുണ്ടമുണ്ട - വിം അപേക്ഷിക്കു
പ്പെട്ട; നിവേദനം ചെയ്തു.

മുണ്ടമുണ്ട - വിം തന്നിച്ച തെളിയി
ക്കപ്പെട്ട.

മുണ്ടമുണ്ട - അന്യം ഇരപ്പരമ്പരൻ
രക്ഷിക്കപ്പെട്ട.

മുണ്ടമുണ്ട - ളീം മടങ്ങിവരേണ്ട
സ്ഥാനം; പരലോകം; വരാ
നിരിക്കുന്ന ജനം.

മുണ്ടമുണ്ട - പും അർത്ഥം; ഉദ്ദേശം.

മമാവ - പും നിവാസസ്ഥാനം ;
 ഭൂജതമമാവ പരമാദരണീയ
 നായ.

മമാല - പും അന്തം ; അവസാനം.

മമാശ - സ്ത്രീം അജീവികാ ഉപജീവ
 നമാഗ്നം.

മമദ് - സ്ത്രീം ഒരുതരം ചോളം.

മമദ്ദാ - പും വലിയ ചിലന്തി.

മമദ്ദീ - സ്ത്രീം എട്ടുകാലി; ചി
 ലന്തി.

മമതവ - പും സ്ത്രീ; പാശാല.

മമതൽ - പും വധ്യഭൂമി; പ്രേമിക
 യുടെ വിഹാരസ്ഥലം.

മമതൂവ - വിം എഴുതിയ; പും
 ലേഖനം; എഴുത്തു; —ഇലഹ് -
 മേൽവിലാസക്കാരൻ.

മമദൂർ - പും സാമന്ത്രി; ശക്തി.

മമനാതീട - പും കാന്തക്കല്ലു.

മമപൂല - വിം പണയംവെച്ചു.

മമവരാ - പും ശവകടീരം.

മമവുജാ - വിം അധീനത്തിലാ
 കിയ; കീഴടക്കിയ.

മമവൂല - വിം സമ്മതിച്ച; ഇഷ്ടം
 തോന്നാവുന്ന; നല്ല; തിര
 ഞ്ഞെടുത്ത.

മമരൂജ - വിം ക്ഷണി കടപ്പെട്ടു.

മമരൂഹ - വിം ചാർക്കുട്ടി;
 ചീത്തയായ.

മമസദ് - പും ഉദ്ദേശം; അഭി
 പ്രായം; ആശയം; —വർ

അനാ - ആഗ്രഹം പുർത്തിയാ
 ക്കുക.

മമസൂദ് - വിം ഉദ്ദേശിച്ചു; ആ
 ശിച്ചു.

മമസൂമ - വിം വിഭക്തമായ; പും
 ഭാഗ്യം.

മമന - പും വീടു; കെട്ടിടം.

മമകാമ - പും ദേം സുകാമ

മമകു - അന്യം ശാസ്ത്രം ഒരു പക്ഷെ.

മമകുട - പും കിരീടം.

മമകുനാ - പും മോഴയാന.

മമകൂലാ - പും പഴയൊല്ലം;
 ഉക്കി.

മമകുറ്റാ - പും പുഴ; കീടം.

മമകോയ - സ്ത്രീം ഒരുതരം ചെടി.

മമകാ - പും ചോളം.

മമകാർ - വിം ചതിയനായ.

മമകാരി - സ്ത്രീം ചതി; വഞ്ചന.

മമഖന - പും വെണ്ണ.

മമഖി - സ്ത്രീം തേനീച്ച; ഇച്ചു;
 —മാരനാ - ജോലിയില്ലാതി
 രിയുള്ള (അലസനായിരി
 യുള്ള).

മമഖിച്ഛ - പും പിശുക്കൻ.

മമഖിമാർ - പും ചെറുക്കുട്ടൻ.

മമക്ഷികാ - സ്ത്രീം ഇച്ചു.

മമഖ - പും യാഗം.

മമഖ്യാന - പും ഖജനാവു; ശബ്ദ
 നിഷ്പന്നം.

മമഖതൂല - പും കറുത്ത പട്ടം.

മഖമൂം - പും യജമാനൻ ; മുഹ
മ്മദിയമതാചായ്തൻ.

മഖനിയ - പും വെണ്ണയുണ്ടാക്ക
കയോ, വില്ക്കുകയോ ചെയ്യ
ന്നവൻ ; വിം വെണ്ണയെടുത്ത.

മഖവുത-ഉഹ്വാസ - പും ഭ്രാന്തൻ.

മഖമല - ഖീം നൂയ്പടം ;
വെൽവെറു്.

മഖമലി - വിം വെൽവെറുകൊ
ണ്ടുള്ള.

മഖൽക - ഖീം ദൈവനുഷ്ഠി ; വിം
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട.

മഖൽകാത - ഖീം (മഖൽക കാ
ബുഹ്) ദൈവനുഷ്ഠി ; പ്രാ
ണികൾ.

മഖൽ - വിം മിശ്രിതമായ.

മഖശാല - ഖീം യാഗശാല.

മഖാന - പും താമരയുടെ വറ്റു
ത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ചെടി
(ഇതിന്റെ ബീജം മരു
ന്നായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്).

മഖല - പും പരിഹാസം ; നേര
മ്പോക്കു്.

മഗ - പും വഴി.

മഗ - പും തലച്ചോറു് ; കഴമ്പു് ;

—ഖാനാ യാ ചാടന - സംസാരി
ച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക ; —ഖാലി

കരന - വളരെ ചിന്തിക്കുക ;

—പച്ചി - വളരെ ചിന്തി
ക്കൽ.

മഗ്ജി - ഖീം വസ്തുത്തിന്റെ
വക്കിലുള്ള കര ; വക്കു്.

മഗന - വിം മഗമായ ; മുഴുകിയ.

മഗ്നിര - ഖീം തെറ്റു ക്ഷമി
ക്കൽ ; മാപ്പു്.

മഗ്നൂ - വിം മരിച്ച.

മഗ്മൂ - വിം ദുഃഖമുള്ള.

മഗ - പും മുതല ; അന്യം എന്നാൽ.

മഗ്നി - പും പടിഞ്ഞാറു്.

മഗ്നൂ - വിം അഭിമാനിയായ ;
അഹങ്കാരിയായ.

മഗ്നൂ - ഖീം അഭിമാനം ; ഗുപ്തം.

മഗ്നൂ - വിം പരാജിതമായ.

മഗ - പും വഴി.

മഗ് - പും ദേം മഗ്

മഗ് - വിം ദേം മഗ്

മചക - ഖീം ഞെങ്ങൽ ; ഞെ
ക്കം ; അമർച്ച ; സന്ധിവീക്കം.

മചകന - സം അമർച്ച ; ഞെ
ക്കക.

മചന - അം ഉണ്ടാകുക ; (ശബ്ദം,
വഴക്കു്, ഇളക്കം മുതലായവ).

മച - ഖീം ശാഘം.

മചലന - അം ശാഘംപിടിക്കുക.

മചല - വിം ശാഘംപിടിക്കുന്ന ;
സംസാരിക്കുമ്പോൾ മനഃപു
ഷ്ടമായി മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന.

മചലാന - അം ഓക്കാനം വരിക ;
മനഃപുരട്ടുക ; സം ശാഘം
പിടിപ്പിക്കുക.

മചാന - പും ഏറ്റുമാടം ; മണ്ഡപം.

മചാനാ - സം ഉണ്ടാക്കുക (ശബ്ദം, ലഹള മുതലായവ).

മചിയാ - ളീം പീഠം ; സീറുൾ.

മച്ഛ - പും വലിയ മത്സ്യം.

മച്ഛഭു } പും കൊതുകു്.

മച്ഛി } ളീം മത്സ്യം.

മച്ഛു } പും മുക്കുവൻ.

മജ്ജകൂ - വിം പ്രസ്താവിച്ചു ; പറയപ്പെട്ട.

മജ്ജകൂ-വാലാ - വിം മുക്കളിൽ

മജ്ജദൂ - പും കൂലിക്കാരൻ ; ചുമട്ടുകാരൻ.

മജ്ജദൂരി - ളീം കൂലി.

മജ്ജന് - വിം പ്രേമോന്മത്തനായ ; ക്ഷീണിച്ചു ; മെലിഞ്ഞ.

മജ്ജബഹ - പും വധ്യഭൂമി.

മജ്ജവൃത - വിം ശക്തിയുള്ള ; ഉറപ്പുള്ള.

മജ്ജവൃതീ - ളീം ദൃഢത ; ഉറപ്പു്.

മജ്ജവൃ - വിം വിവശമായ ; നിവൃത്തിയില്ലാത്ത.

മജ്ജവൃന - ക്രിം നിവൃത്തിയില്ലാതെ ; വിവശനായിട്ടു്.

മജ്ജവൃതീ - ളീം വിവശത ; നിവൃത്തിയില്ലായ്മ.

മചമാ - പും ജമഘട ആർക്കുട്ടം.

മജ്ജമൂഖാ - പും വളരെ സാധനങ്ങളുടെകൂട്ടം ; വിം ശേഖരിച്ചു പെട്ട.

മജ്ജമൂഢ് - വിം ഒന്നിച്ചുമേൽ ; ആകെ ; എല്ലാം.

മജ്ജമൂന - പും വിഷയം ; ലേഖനം.

മജ്ജമൂമ - വിം ഒന്നിച്ചുമേൽ ; നിറഞ്ഞു ; ദുഃഖം.

മജ്ജമത - ളീം നിന്ദ.

മജ്ജരാ - പും വയൽ ; ചെറിയ ഗ്രാമം.

മജ്ജരൂഢ - വിം ഉഴുതുവിതച്ച (വയൽ).

മജ്ജരൂഹ - വിം മുറിവേററ ; പ്രേമം കൊണ്ടോ, വിരഹം കൊണ്ടോ വ്യാകുലമായ.

മജ്ജലിസ - ളീം സഭ ; സമാജം ; ഗുണശാല ; മീരമജ്ജലിസ - സഭാപതി.

മജ്ജലിസീ - വിം സഭാസംബന്ധമായ ; സഭയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന.

മജ്ജലുസ - വിം അക്രമത്താൽ പീഡിതനായ.

മജ്ജഹബ - പും മതം.

മജ്ജഹവീ - വിം മതസംബന്ധമായ.

മജ്ജാ - പും സ്വാദു് ; ആനന്ദം ; രസം ; —ചഖനാ - രസമനുഭവിക്കുക ; —ചഖാനാ - രസമനുഭവിപ്പിക്കുക ; ചെയ്തതെറ്റിന് ശിക്ഷിക്കുക.

മജാകു - പും ഹംസി-മട്ടാ പരിഹാസം;
നേരമ്പോക്കു; അധിയറിയാ
നുള്ള ശക്തി.

മജാകുന - ക്രിം നേരമ്പോക്കായി;
വിനോദമായി.

മജാക്രിയാ - വിം പരിഹാസപ്രിയ
നായ; നേരമ്പോക്കു സംബ
ന്ധമായ.

മജാജു - പും നിയമാനുസാരം
കിട്ടിയ അധികാരം; വിം
നിയമാനുസാരം അധികാരം
കിട്ടിയ.

മജാജി - വിം കൃത്രിമമായ; ലൗ
കികമായ.

മജാറ - പും ശവകുടീരം; സമാധി
സ്ഥലം; ആളുകൾ തീർത്ഥയാ
ത്രയായിപോകുന്ന സ്ഥലം.

മജാറ - പും കൃഷിക്കാരൻ.

മജാരി - ളീം ഭിക്ഷു പുരുഷ.

മജാല - ളീം ശക്തി; സാമർത്ഥ്യം;
യോഗ്യത.

മജീഠ - ളീം മഞ്ചട്ടി.

മജീഠി - വിം ചുവന്നനിറത്തിലുള്ള.

മജീദ് - വിം പരിശുദ്ധവും പുഷ്പ
വുമായ; മഹത്തായ; പും
കറാൻ.

മജീദ് - പും ആധിക്യം; വിം
വളരെ.

മജീരാ - പും ഇലത്താളം; കൈ
മണി.

മജൂരി - ളീം ദേം മജൂർ

മജേദാർ - വിം സ്വാഭാമുഖം; രസകര
മായ; ആനന്ദകരമായ.

മജന - പും മുങ്ങൽ; കളി.

മജാ - ളീം എല്ലിലുള്ള വസ്തു.

മജാധാർ - ളീം നദിയുടെ നടു
ക്കുള്ള ഭട്ടക്കു; ഏതെങ്കിലും
പ്രവൃത്തിയുടെ നടുവു്.

മജ്ജലാ - വിം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള.

മജ്ജാർ - ക്രിം മദ്ധ്യത്തിൽ; ഇടയ്ക്കു്.

മജ്ജൊലാ - വിം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള;
അധികം ഉയരമുള്ളതോ കുറി
യതോ അല്ലാത്ത.

മടക - ളീം ഗതി; അംഗമില്ലാത്ത.

മടകനാ - അം കണങ്ങിക്കണങ്ങി
നടക്കുക (ശൃംഗാരദ്വേഷ
തകം); വിചലിതമാകുക.

മടകാ - പും വലിയ മൺകടം.

മടകാനാ - സം കണ്ണു്, പുരികം,
കൈ മുതലായ അംഗങ്ങൾ
വെട്ടിയുക.

മടകീ - ളീം ചെറിയ മൺകടം.

മടകീലാ - വിം ശൃംഗാരരസ
ദ്വേഷാതകമായി കഴഞ്ഞാടുന്ന.

മടമൈലാ - വിം കാക്കി നിറമുള്ള.

മടർ - പും പട്ടാണിക്കടല.

മടർഗദ്ദ് - പും ഉലാത്തൽ; ചുറ്റി
സ്തഞ്ചരിക്കൽ.

മട്രിയാമസാൻ } വിം നഷ്ടപ്രായ
മട്രിയാമെട } മായ; നശിച്ചു.

മട്ടി - ളീം ദേം മിട്ടി

മട്ടാ - പും മോൽ.
 മഠ - പും മഠം; സന്യാസിമഠം.
 മഠിയാ - പും ചെറിയ; മഠം;
 ളീം ഓട്ടവള.
 മടുई - ളീം ചെറിയ മണ്ഡപം;
 ക്കിൽ.
 മടുക് - ളീം ഗുഡരഹസ്വം;
 താല്പര്യം.
 മടുവാ - പും മണ്ഡപം.
 മടുനാ - സം പൊതിയുക; ചുമ
 തുക; ആരോപിക്കുക.
 മടുീ - ളീം ചെറിയ മഠം;
 ക്കിൽ; കാവു.
 മണിധര - പും സപ്തം.
 മതംഗ - പും ആന; മേഘം.
 മത - പും അഭിപ്രായം; മതം;
 വോട്ട്; ഹവ്യം അരുത്.
 മതന - പും നടുവു; പുറം; വിം
 ഉറപ്പുള്ള.
 മതബാ - പും യന്ത്രാലയം; അച്ച
 കൂടം.
 മതലബ - പും താല്പര്യം; ആശയം;
 അത്മം; ഉദ്ദേശം; സ്വാത്മം;
 സംബന്ധം; പ്രയോജനം.
 മതലബീ - വിം സ്വാത്മിയായ.
 മതലീ - ളീം മിച്ലീ (ഗർമുള്ള
 സ്ത്രീകളുടെ) ഓക്കാനം; മനം
 പിരട്ടൽ.
 മതവാലാ - വിം ലഹരിപിടിച്ചു;
 ഉന്മത്തനായ.
 മതാ - പും സമ്പത്തു.

മതാധികാര - പും വോട്ടവകാശം.
 മതാനത - ളീം ദ്രവത; ശക്തി.
 മതീന - വിം ഉറപ്പുള്ള; ദ്രവമായ.
 മതീരാ - പും തണ്ണിമത്തൻ.
 മത - വിം ഉന്മത്തനായ; ലഹരി
 പിടിച്ചു.
 മതാ - പും നെററി; നെറുക;
 —ടേകനാ - പ്രണാമം ചെയ്യുക.
 മതസര - പും അസൂയ; മത്സരം.
 മതന - പും കടയൽ.
 മതനാ - സം കടയുക; പും കട
 കോലു.
 മതനീ - ളീം തൈർക്കലം.
 മതാനീ - ളീം കടകോലു.
 മതിത - വിം കടയപ്പെട്ട.
 മദ് - പും മദം; മദജലം; ആന
 നം; മദ്യം; ലഹരി; ഗർവ്വം;
 ളീം ഇനം; വക; വകപ്പു.
 മദ്ക - ളീം അവിനിശ്ചിത സത്തു
 കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു ലഹരി
 പദാത്മം; —बाज़ या—ची -
 ലഹരിസായനം ഉപയോഗി
 ക്കുന്നവൻ.
 മദ്ഖുലാ - ളീം ചെറുപ്പാട്ടി.
 മദ്ദ - ളീം സഹായം.
 മദ്ദഗാര - പും സഹായി.
 മദ്ദന - പും ശുശ്രൂഷ.
 മദ്മത - വിം മദമത്തനായ.
 മദ്ദസാ - പും പള്ളിക്കൂടം.
 മദ്ഹോശ - വിം മത്തുപിടിച്ചു.

മദ്യം - പു. ദേ. മദമത്

മദ്യം - ഹി. അധികാരമുറ
പ്രിയം; —വേദ - അനധികാര
മദ്യം പ്രവേശിക്കൽ.

മദ്യം - പു. ഭൂമിമാറ്റം; സഞ്ചി
രീതിപ്രകാരം വഴി; ആശ്ര
യം; എന്തും.

മദ്യാൽ - ഹി. സൽക്കാരം.

മദ്യം - പു. കരങ്ങൾ മുതലായ
വയെ കളിപ്പിക്കുന്നവൻ;
ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരൻ.

മദ്യം - ഹി. മദ്യം; ചാരായം.

മദ്യം - വി. നശിപ്പാലം.

മദ്യം - പു. രോജി നിത്യവൃത്തി.

മദ്യം - ഹി. ഇടയ്ക്കം; പറ്റി;
വകയിൽ; ഇനത്തിൽ.

മദ്യം - പു. കളി.

മദ്യം - പു. തേൻ; മദ്യം.

മദ്യം } പു. വണ്ടി.
മദ്യം }

മദ്യം - ഹി. അനന്തം; വണ്ടി.

മദ്യം - പു. പഞ്ചമം.

മദ്യം - ഹി. തേനീച്ച.

മദ്യം - ഹി. സെന്തം.

മദ്യം - വി. മദ്യം.

മദ്യം - വി. ഇടയിലുള്ള.

മദ്യം - ക്രി. ദേ. മദ്യം

മദ്യം - പു. മനസ്സ്; ഒരു മനസ്സ്;

—കേ. ലഭ്യം; ഹി. സകല
സുഖമനുഭവിക്കുക; വൃന്ദ

മദ്യം ആശിച്ച് സുഖമനുഭവിക്കുക;
—ചലനം - ആശിച്ച്
ണ്ടാകുക; —വഹ്വ - മനോ
വിനോദം; —രജനം - ആശിച്ച്
പുണ്യമേകുക; —മാനം
യാ ഉദാസം - നിരസം
പ്പെടുക; —മോഹം -
വൈരാഗ്യം ജനിക്കുക;
—വാഞ്ചിതം - ഇഷ്ടപ്പെടുക.

മനസ്സ് - പു. മനസ്സ്.

മനസ്സ് - ഹി. അനുഭവിക്കുക;
മോടുക; മോഷ്ടം കാണിക്കുക.

മനസ്സ് - പു. മാലയിലെ മണി;
കഴുത്തിന്റെ ചിന്താശക്തി
എല്ലാം.

മനസ്സ് - വി. ജ്ഞാനം; ഇഷ്ട
കരം.

മനസ്സ് - വി. വിവാഹിതനായ.

മനസ്സ് - വി. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ.

മനസ്സ് - വി. കപോലകല്ലിനായ;
സകലമുണ്ടാക്കിയ;
ഹി. വൈദ്യം സകലം.

മനസ്സ് - വി. സാഹസികനായ.

മനസ്സ് } വി. ആശിച്ച്പ്പെടുക;
മനസ്സ് } ഇഷ്ടപ്പെടുക.

മനസ്സ് - പു. ദൃഷ്ടി കാഴ്ച.

മനസ്സ് - പു. വിചാരം; ചിന്ത;
ധ്യാനം; —ശീലം - വിചാര
ശീലനായ; ആലോചനാ
ശീലമുള്ള.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. മനസ്സിനു പി
ടിച്ചു.

മനഃശാസ്ത്രം } വി. മനസ്സിനു പ്രിയ
മനഃശാസ്ത്രം } പ്പെട്ടു.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. യഥേഷ്ടമായ ; ക്രി.
തന്നിഷ്ടമായി.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. താനോന്നിത്തം.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. വൈമനസ്സം ;
(manasik).

മനഃശാസ്ത്രം - പു. സങ്കല്പസം.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. സേച്ഛാശാസ്ത്രം ;
മാനസോല്പാസം.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. യഥേഷ്ടം പ്രവ
ത്തിക്കുന്നു.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. ഉദ്ദേശം ; ആഗ്രഹം.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. പദവി ; ഉദ്യോഗം ;
അധികാരം ; —ദാർ - പദവി
കാരി.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. ആഗ്രഹം ; വിചാ
രം ; അഭിപ്രായം ; വി.
മനസ്സിലുള്ള ; ക്രി. മനസ്സ്
കൊണ്ടു്.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. കാമദേവൻ.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. റദ്ദ്യായുഷ്യപ്പെട്ട ;
മനഃശാസ്ത്രം ;

മനഃശാസ്ത്രം - പു. യുക്തി ; വിചാരം.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. ബുദ്ധിമാനായ ;
ദൃഢചിത്തനായ.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. അശുഭമായ ; ചിത്ത
യായ ; കാണാൻ കൊള്ളാത്ത.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ;
അനചിതമായ ; നിരോധിച്ചു ;

—കരണ - നിരോധിക്കുക ;
തടയുക.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. മനഃശാസ്ത്രം

മനഃശാസ്ത്രം - സ. ആലോചിക്കുക ;
കൊണ്ടു ടുക ; നേരുക ;
സന്തോഷിപ്പിക്കുക.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. പിണങ്ങിയവരെ
സന്തോഷിപ്പിക്കുക.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. നിരോധം ;
നിഷേധം ; നിരോധിക്കുക.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. വളക്കാരൻ.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. അഹങ്കാരം ; രത്നം.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. മനഃശാസ്ത്രം

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. പിണങ്ങിയവരെ
സന്തോഷിപ്പിക്കുക വാനുള്ള
സേവപരയൽ ; മുഖസ്തുതി ;
സല്ക്കാരം ; ശാന്തി.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. മനേജർ മാന്യജർ.

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. മനഃശാസ്ത്രം

മനഃശാസ്ത്രം - ക്രി. ആഗ്രഹം.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. മനസ്സിലുള്ള.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. കാമദേവൻ.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. മനോഹരമായ.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. തിരഞ്ഞെടുക്ക
പ്പെട്ട ; മനഃശാസ്ത്രം ;

മനഃശാസ്ത്രം - പു. മനോവിനോദം.

മനഃശാസ്ത്രം - പു. ആഗ്രഹം.

മനഃശാസ്ത്രം - വി. ആഗ്രഹിച്ചു.

மரசியா - பு. உரமல்லோகம் ;
மரிச்சித்தூடு டு:வம்.

ਸਰਹਟ - ਪੁੰ. ਯੁਗਮਾਨੰ.

മരഹം - സ്ത്രീ. കഴമ്പ്; ലേപം.

मरहूम - वि० मी०.

मराठ - स्त्री० ण्यी.

मरातिब - पु० १०० ; प० १०० ;

വീട്ടിന്റെ നില ; കൊടി.

सरल - पु० आर्यन्त०.

മരിച്ച - സ്ത്രീ ൧൫൫.

ମାସିକ - ବି० ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି
ହାଏ.

മരി - സി. സാംക്രമികരോഗം.

മരിച്ചി - സ്ത്രീ. രശ്മി; കിരണം.

मरीचिका - स्त्री०. मूली; मूत्रपुच्छ ;

മരീജ് - വി. രോഗിയായ.

ਸਰੂ - ਪੁ० ਮਠਫ਼ੁਮੀ.

മരുന്ന - പു. മോന്തായം ; ഉപ
 ഞ്ഞാൽ തുടങ്ങുന്ന മരത്തടി.

மருத - பு. வாய்.

मरुस्थल - पु० दे० मरु

മരോട് - സ്മി. പിരിയൽ.

மரோடீனா - ச. பிரியங்கா.

മരോള - പു. കോച്ചൽ ; കോച്ചി
പിള്ളയ്ക്കു വയറ്റിൽ വേദന.

मर्ग - पु० २०८००.

मर्चो - स्त्री० दे० मिर्च

मर्जी - स्त्री० दे० मरजी

मर्तबा पु० दे० मरतबा

મર્તબાન - પુ. ૩૦૮૧.

मर्त्यलोक - पु० ६३।

മദ് - പു. പുരുഷൻ ; ഭർത്താവ്.

சர்ட்நா - ச஦ மத்ரீயு஑க; தலலு
஑க; ஁ர஑க; ஑ஸி஑ி஑க;
஁வித்ரிதெ஑ு஑க.

मर्दानगी - स्त्री० दे० मरदानगी

मर्दाना - वि०दे० मरदाना

मर्दी - स्त्री० दे० मरदानगी

मर्दुम - पु० दे० मरदुम

മർദ്ദം - സ്ത്രീ. പെരുന്നെ.

मर्दूद - वि० दे० मरदूद

മർദ്ദന - പുറം ചവിട്ടിത്തേക്കൽ ;
 മർദ്ദനം ; അടിച്ചമർത്തൽ.

सम - पु० मम्; रणस्य;
तपः; तद्वत्.

मर्मज्ञ - वि० तत्पश्यन्; रूपा
पश्यन्.

सर्मभेदी - वि० मन्त्र० उद्देश्येन..

மமாஹத - வி० ஹரையபேரநயோத
கூசிய : மஹ்ணிலசிபு.

മര്യാദാ - സ്ത്രീ. രീതി; മാനം; സമ്പ്ര
 ദായം; പ്രതിജ്ഞ; സീമ.

மல - பு. அழகம் ; மலம்.

மலகா - ச்ரீ. பத்மஹிணி; ப்ர
திட; ஸாமந்த்ரம்.

മലഖ്വ } പും വ്യായാമം ചെയ്യാ
 മലഖ്വ } നുള്ള മരംകൊണ്ടുള്ള
 തൂൺ.

മലനാ - സം തിരുമ്മുക ; തേയ്ക്കുക;
हाथ मलना - പശ്ചാത്തപി
 യ്ക്കുക ; ക്രോധം കാണിയ്ക്കുക.

മലമല - ഹി. മലമലം; മൽമൽ.

मलमास - पु० आ० १०००००.

മലയ - പും മലയപർവ്വതം.
 മലഹമ - സ്ത്രീം ദേം മരഹമ
 മലാई - സ്ത്രീം പാലാട.
 മലാമത - സ്ത്രീം നിമിത്തം; തിര
 ന്നിമിത്തം.
 മലാര - പും മഴക്കാലത്തു പാടാ
 റുള്ള ഒരു പാട്ടിന്റെ രാഗം.
 മലാല - പും ദുഃഖം; ഉദാസീനത.
 മലാഹ - പും ദേം മല്ലാഹ
 മലിദ് - പും വണ്ടി.
 മലിക - പും രാജാവ്; അധിപൻ.
 മലികാ - സ്ത്രീം റാണി.
 മലിന - വിം അഴുകായ; പാപി
 യായ; ഉത്സാഹമററ.
 മലിയാമേട - പും നാശം.
 മലീദാ - പും മൃദുവായ ഒരുതരം
 രോമവസ്ത്രം; വെണ്ണയും പഞ്ച
 സാരയും ചേർത്ത റൊട്ടിക്ക
 ഷണം.
 മലീന - വിം ദേം മലിന
 മലീഹ - വിം ഉപ്പുരസമുള്ള;
 സുന്ദരമായ; കറുത്ത.
 മല്ല - വിം ചിന്തിതനായ.
 മല്ല - പും മല്ലൻ.
 മല്ലാഹ - പും കേവട മുക്കുവൻ.
 മല്ലാഹി - സ്ത്രീം തോണി തുഴയുന്ന
 തിനുള്ള കൂലി; തോണി തുഴ
 യൽ.
 മൽഹാനാ } സം സ്നേഹപരനായ
 മൽഹാനാ } ശബ്ദം പുറപ്പെടുവി
 യ്ക്കുക.

മൽഹാർ - പും ദേം മലാർ
 മവക്വില - പും വക്കാലത്തു കൊടു
 കുന്ന കക്ഷി.
 മവഹിദ് - പും ഏകേശ്വരവാദി.
 മവാഖ്ജാ - പും സമാധാനം ആവ
 ശ്യപ്പെടൽ.
 മവാജിബ - പും നിശ്ചിതസമയത്തു
 കിട്ടുന്ന പദാർത്ഥം (ശമ്പളം
 മുതലായവ).
 മവാജി - വിം ആകെ; മുഴുവൻ.
 മവാദ് - പും ചലം.
 മവാലാത് - സ്ത്രീം സഹയോഗം;
 മൈത്രി.
 മവാസ് - പും രക്ഷാസ്ഥാനം;
 ആശ്രയം; കോട്ട.
 മവേശി - പും മൃഗം; —ഖാനാ -
 മൃഗശാല.
 മശക് - പും കൊതുക്; സ്ത്രീം വെ
 ള്ളം നിറയ്ക്കുവാനുള്ള സഞ്ചി.
 മശക്ത - സ്ത്രീം പരിശ്രമം; ബുദ്ധി
 മുട്ട്.
 മശക്ര - വിം നന്നിയുള്ള.
 മശഗൂ - വിം പ്രവൃത്തിയിൽ നിമ
 ഗ്നമായ.
 മശരിക് - പും കിഴക്കുഭാഗം.
 മശരീകി - വിം കിഴക്കുള്ള.
 മശരൂ - പും മുഹമ്മദീയർ ധരി
 യ്ക്കുന്ന ഒരുതരം കരയുള്ള
 വസ്ത്രം.
 മശവീര - പും കൂടിയാലോചന.

മശഹൂർ - വിം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട.
മശാന - പും ശൂദാനം.
മശായറ - പും കവിസമ്മേളനം.
മശാല - ഖീം പന്തം.
മശാലചീ - പും പന്തം കാണിക്കുന്നവൻ.
മശ്ക് - പും അദ്യാസം; പരിശീലനം.
മശ്ശാക് - വിം അദ്യേന്യനായ.
മശ് - വിം സംസ്കാരശൂന്യമായ; വിസ്മരിച്ച; ഉദാസീനനായ; നിഗൂഢനായ.
മസ - ഖീം മഷി; മീശ; **പും** സംഭോഗം; സ്വർഗ്ഗം; —**മീജനാ**-മീശ മുളയ്ക്കുക.
മസക് - പും കൊതുക്; കാക്കപ്പുള്ളി; മശക്കൽ; പൊട്ടൽ.
മസകന - സം പൊളിയ്ക്കുക; തിരുത്തുക; മശക്കുക; **ഛം** കീറുക; പൊട്ടുക.
മസക്ല - പും ലോഹങ്ങൾക്കു നിറം വരുത്താനുള്ള ഒരു ഉപകരണം.
മസക് - പും വെണ്ണ; കുമ്മായപ്പൊടി.
മസഖ്വ - പും വിദൂഷകൻ; അന്യരെ ചിരിപ്പിക്കുന്നവൻ.
മസഖ്വരി - ഖീം നേരമ്പോക്കു; പരിഹാസം.
മസജിദ് - ഖീം മുഹമ്മദിയപള്ളി.

മസനദ് - ഖീം ചാരുതലയണ.
മസർക് - പും ഉപയോഗം; പ്രയോഗം; ചിലവിനുള്ള ഇനം.
മസർക് - വിം ചിലവുചെയ്യും; പ്രയോഗം; ചിലവുചെയ്യും.
മസല - ഖീം പഴഞ്ചൊല്ലു; കെട്ടുകഥ; ദൃഷ്ടാന്തം.
മസലന - ക്രിം ഉദാഹരണമായി.
മസലന - സം (മാവു) കഴയ്ക്കുക; ശക്തിയായി അമർത്തുക.
മസലഹത് - ഖീം ഭൂമിയിൽ ചെയ്യുന്ന സഹായം.
മസല - പും പഴഞ്ചൊല്ലു; ആലോചനാവിഷയം.
മസവിദ് - പും കറുപ്പുകല്പി; യുക്തി; ഉപായം.
മസഹ്വരി - ഖീം കൊതുവവല.
മസ - പും കാക്കപ്പുള്ളി; കൊതു.
മസാന - പും ശൂദാനം.
മസാന - പും മുത്രാശയം.
മസായല - പും വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾ.
മസാല - ഖീം മശാല
മസാലഹത് - ഖീം സമ്പിച്ചെയ്യൽ.
മസാല - പും സാമഗ്രി; ഉപകരണം; ശുഭവാത്ത്; ഏജൻ; സാക്ഷാത്കാരികൾ കൂട്.
മസാലേദാർ - വിം (ഭക്ഷണ) സാമഗ്രികൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ.
മസാഹത് - ഖീം അളവു; ഭൂമി അളക്കൽ.

മരീ ളീം മരീ.

മരീഹ } പും ഭൗതികം.
മരീഹാ }

മരീടാ - പും (പല്ലിന്റെ) മോണ.

മരീ - പും ഒരുതരം ചുവന്ന
തുവര.

മരീ - ളീം വസുരി.

മരീ - പും ദേം മരീ

മരീസനാ } അം മനോവികാരത്തെ
മരീസനാ } അടക്കുക ; മനോവേദ
നപ്പെടുക.

മരീദാ - പും ദേം മരീവിദാ

മരീ - പും ദേം മരീഖര വിദുഷ
കൻ ; നേരമ്പോക്കുകാരൻ.

മരീജ - ളീം ദേം മരീജ

മരീ - വിം ലഹരിപിടിച്ചു ;
ലയിച്ചു ; മരിച്ചു ; മുഴുകിയ.

മരീനാ - വിം ഉത്തരനെപ്പോ
ലെയുള്ള ; അം മത്തനാകുക.

മരീ - പും തലച്ചോറ്.

മരീ - ളീം ഉത്തര ; മദജലം ;
സംഭോഗേച്ഛ.

മരീ - പും പാമരം.

മരീ - പും ദേം മരീ

മരീ വിം വിലകൂടിയ.

മരീ } ളീം വിലകൂടൽ ;
മരീ } ക്ഷാമം.

മരീ - പും മറുപടി.

മരീ - പും ചന്ദ്രൻ ; അന്യം ഇത് ;
വിം മഹത്തായ.

മരീ - ളീം ഗന്ധം ; വാസന ;

—ദാ - വാസനയുള്ള.

മരീ - അം വാസനിക്കുക.

മരീ - പും വിദഗ്ദ്ധം ; വിപ്രാർ
മെണ്.

മരീ - വിം സുഗന്ധമുള്ള.

മരീ - വിം അധീനനായ ;
ആശ്രിതനായ.

മരീ - വിം ഭരിക്കപ്പെടേണ്ട.

മരീ - വിം യാതൊരു കലപ്പ
മില്ലാത്ത ; ക്രിം കേവലം ;
മാത്രം ; തീരെ.

മരീ - ളീം വെറുതെപ്പോ.

മരീ - പും വിദഗ്ദ്ധനായ ;
സുചിന്തനായ ; മഹത്തര.

മരീ - വിം പ്രസന്നനായ.

മരീ - വിം സുഷുമായി എഴുത
പ്പെടുന്നതും എന്നാൽ ആശ
യം വെളിപ്പെടുന്നതുമായ ;
എഴുതുമ്പോൾ വിട്ടുപോയ.

മരീ - വിം ഗുഹ്യമായ ; സുഷു
മല്ലാത്ത.

മരീ - വിം വെളിപ്പെടുന്നതും ;
വിഭജിക്കപ്പെട്ട ; ഉപേക്ഷി
ക്കപ്പെട്ട ; ദുഃഖിതനായ ;
ചിന്തിതനായ.

മരീ - വിം നിയമവിരുദ്ധമായ ;
വെളിപ്പെട്ട.

മരീ - വിം മഹത്തായ ; ശ്രേഷ്ഠ
മായ ; വലുതായ.

മഹതാവ - **ഈ** നിലാവു; **പു**
ചന്ദ്രൻ.

മഹതാവി - **ഈ** മത്താപ്പ; ചന്ദ്രി
കയുള്ള ചന്ദ്രിയിൽ ആനന്ദി
യുവനായി ജലാശയത്തിനു
സമീപത്തുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള
ചെറിയ ഭവനം; നോട്ടപ്പള്ളി;
പിരിയുപ്പള്ളി; മലപ്പുറം;
മണ്ഡപം (കേളിഗൃഹം).

മഹതാരി - **ഈ** അമ്മ.

മഹതീ - **ഈ** മഹിമ.

മഹത്ത്വ - **വി** ഹൃദയവും വലുതായ.

മഹത്ത - **വി** മഹത്തരമായ.

മഹത്വാകാഷി - **പു** ഉയരവാനാഗ്ര
ഹിയുണവൻ.

മഹദ്വീ - **പു** നല്ലപ്പാൽക്കൽ സ
ഞ്ചരിയുണവൻ; പത്തുണ്ടാ
മത്തെ 'ഇമാം' (ഷിയാ
മുസൽമാന്മാർ ഇദ്ദേഹം
ഇന്നും ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നുവെ
ന്നു കരുതുന്നു).

മഹദ്വു - **വി** പരിമിതമായ; സീ
മിതമായ; ശരിയായി വ്യാ
ഖ്യാനിക്കപ്പെട്ട.

മഹദ്വു - **വി** തികച്ചും നശിപ്പി
യ്ക്കപ്പെട്ട; വിനശമായ.

മഹഫി - **ഈ** സഭ; യോഗം;
സമ്മേളനം; നാട്യശാല,

മഹഫു - **വി** സുരക്ഷിതമായ.

മഹബ - **പു** കാരാഗൃഹം;
ജയിൽ.

മഹവ - **പു** ദൃഢമായ.

മഹവു - **ഈ** പ്രേമം.

മഹവു - **വി** തടവുകാരനായ.

മഹമഹ - **കി** സുഗന്ധത്തോടു കൂടി.

മഹമഹാന - **ഈ** വാസനിയുടേ.

മഹര - **പു** ആഘോഷം; അടുത്ത
ജന്മമുള്ളവർ; മുഖമുള്ള
വാനുള്ള ബോധിസ്.

മഹരാ - **ഈ** പ്രാധാന്യം.

മഹരാ - **പു** മഹാരാജാവു;
ബ്രാഹ്മണൻ, ഗുരു മുതലായ
വരെ സംബോധന ചെയ്യുവാ
നുള്ള പദം.

മഹരാ - **ഈ** പടിവാതിലിന്റെ
മുകൾഭാഗത്തുള്ള കമാനം
അല്ലെങ്കിൽ ആപ്പ്.

മഹരൂ - **വി** രഹിതനായ; ലഭി
യ്ക്കാത്തവനായ; ഭാഗ്യംകെട്ട.

മഹര - **പു** മാളിക; കൊട്ടാരം;
അന്തഃപുരം; അവസരം;
സന്ദർശനം; **വരമഹര** - ഉപയുക്ത
സമയം.

മഹരസ - **ഈ** അന്തഃപുരം.

മഹര - **പു** അന്തഃപുരത്തിലെ
കാവൽക്കാരൻ.

മഹര - **പു** തെരുവ്.

മഹശാ - **വി** മുഹമ്മദിയമതമനു
സരിച്ച് ഇശ്ശാഖൻ മരിച്ച
വരുടെ ന്യായവിചാരണ
ചെയ്യുന്ന അന്തിമദിനം.

മഹസൂര - വിം ചുറ്റും വളയപ്പെട്ട.

മഹസൂര - പും കരം ; നികുതി ;
ചുങ്കം ; കൂലി.

മഹസൂരദാർ - പും നികുതി കൊടു
ക്കുന്നവൻ ; വിം കരമുള്ള.

മഹസൂര - വിം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ;
അനുഭവിച്ച ; അറിയപ്പെടാ
വുന്ന ; —കരണ - അറിയുക ;
അനുഭവപ്പെടുക.

മഹാ - വിം മഹാനായ ; മഹ
ത്തായ ; വലിയ.

മഹാദ്വീ - ളീം കടയൽ (തെരുവ്) ;
കടയുന്നതിനുള്ള കൂലി.

മഹാഭൂത - പും ദേം മഹാഭൂത

മഹാഭൂത - പും ദേം മഹാഭൂത

മഹാഭൂത - പും (ബാഹ്യ) ഹൃദിക
ക്കച്ചവടക്കാരൻ ; ധനവാൻ ;
ശ്രേഷ്ഠൻ.

മഹാഭൂത - ളീം ഹൃദികക്കച്ചവടം.

മഹാഭൂത - പും ഭൂമി.

മഹാഭൂത - ളീം മരണം.

മഹാഭൂത - പും മഹാഭൂതം ;

മഹാഭൂത - വിം ഭാഗ്യശാലിയായ.

മഹാഭൂത - ളീം ദുർഗ്ഗ.

മഹാഭൂത - ളീം പ്ലേഗ്, വസൂരി
തുടങ്ങിയ ഭയകരങ്ങളായ പ
കച്ചവടം.

മഹാഭൂത - പും തെരുവ് ; താലൂക്ക്.

മഹാഭൂത - പും ആനക്കാരൻ.

മഹാഭൂത - പും സ്ത്രീകൾ കാൽ ചുവ

പ്പിള്ളുന്നതിനപയോഗിക്കുന്ന
ചെമ്പണിച്ചാർ.

മഹാഭൂത - വിം ദേം മഹാഭൂതദാർ

മഹാഭൂത - പും മാന്യൻ.

മഹിപ - പും പോത്തു.

മഹിപി - ളീം രാജാ ; എരുമ.

മഹി - ളീം ഭൂമി ; —ധര - പർവ്വ
തം.

മഹിന - വിം നേരിയ ; കട്ടി
കറഞ്ഞ.

മഹിന - പും മാസം ; തീണ്ടാരി ;
മാസസ്ഥലം.

മഹാഭൂത - പും ഇരിപ്പ (മധ്യകം).

മഹാഭൂത - പും മഹാഭൂതൻ.

മാ - ളീം അമ്മ.

മാ - ളീം ആവശ്യം ; ആവശ്യ
പ്പെടൽ ; സീമത്തരവ.

മാ - സം ആവശ്യപ്പെടുക ;
യാചിക്കുക ; ചോദിക്കുക.

മാ - പും മത്സ്യം.

മാ - ളീം ദേം മഹാഭൂത

മാ - സം പാത്രം തേക്കുക ;
പോളീഷ്ചെയ്യുക.

മാ - ളീം ഇത് ; ഉള്ളിൽ.

മാ - പും തുരുത്തു ; തലപ്പാ
വിൽ വെക്കുന്ന ആഭരണം ;
മഞ്ഞവസ്ത്രം.

മാ - വിം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള.

മാ - പും മുക്കുവൻ ; തോണി
തുഴയുന്നവൻ ; മദ്ധ്യസ്ഥൻ.

മാറ് - പും ഒരുതരം വലിയ മൺ
കടം ; വീട്ടിന്റെ മുകൾത്തട്ട്.

മാറ് - പും കഞ്ഞി ; കഞ്ഞിപ്പുറം.

മാറ് - സം തിരുത്തുക ; കഴിക്കുക ;
പുതുക്കുക ; തേക്കുക ; മെതി
ക്കുക.

മാറ് - സ്ത്രീ വക്കം ; അറം.

മാറ് - പും മണ്ഡപം ; പന്തൽ.

മാറ് - പും ഒരു നേത്രരോഗം ;
ഒരു പലഹാരം.

മാറ് - സ്ത്രീ കഞ്ഞി.

മാറ് - വിം ഉന്മത്തനായ ; ശോഭ
യില്ലാത്ത ; സന്തോഷമി
ല്ലാത്ത.

മാറ് - അം ഉന്മത്തനാകുക.

മാറ് - സ്ത്രീ ഗൃഹ ; വിം പ്രകാശം
കുറഞ്ഞ ; ദുഃഖിതനായ ; പരാ
ജിതനായ.

മാറ് - സ്ത്രീ രോഗം.

മാറ് - വിം ക്ഷീണിച്ച ; ശേഷിച്ച ;
രോഗിയായ.

മാറ് - പും മാംസം.

മാറ് - വിം മാംസളമായ ;
തടിച്ചുകൊഴുത്ത.

മാറ് } അന്യം ഇൽ ; ഉള്ളിൽ ;
മാറ് } മദ്ധ്യത്തിൽ.
മാറ് }

മാറ് - സ്ത്രീ അമ്മ ; പും ജലം ;
രസം ; സത്ത.

മാറ് - പും ദേം മാധകാ

മാറ് - സ്ത്രീ അമ്മ ; — കാ ലാല -
ഉദാരചിത്തൻ.

മാറ് - ക്രിം ഇതിന്നുമുമ്പ്.

മാറ് - വിം ഉചിതമായ ;
യോഗ്യമായ ; നല്ല ; എതിർ
കക്ഷിയുടെ വാദത്തെ സമ്മ
തിച്ചു.

മാറ് - സ്ത്രീ സംഭവം.

മാറ് - വിം വിപരീതമായ ;
തിരിച്ചാമറിച്ചായ.

മാറ് - പും മുലം ; ഉദ്ഗമം.

മാറ് - പും വെണ്ണ.

മാറ് - അം അപ്രസന്നനാകുക ;
വ്രുണാകുക.

മാറ് - സ്ത്രീ ഇഴച്ചു.

മാറ് - പും ഒരു പ്രാചീന ജാതി ;
സ്തുതിപാഠകൻ.

മാറ് - പും സോഫ.

മാറ് - സ്ത്രീ ചെറിയ സോഫ ;
നകം ; വണ്ടിയിൽ വണ്ടിക്കാ
രൻ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം.

മാറ് - പും മത്സ്യം.

മാറ് - സ്ത്രീ ഇഴച്ചു.

മാറ് - പും സംഗതി ; വിവരം ;
സംഭവം.

മാറ് - വിം പുഷ്പനായ ; മാന്യ
നായ.

മാറ് - വിം മുന്യണ്ടായിരുന്ന ;
കഴിഞ്ഞ കാലത്തുള്ള.

മാറ് - സ്ത്രീ ഭരണധമായുപയോ
ഗിക്കുന്ന മധ്യമുള്ള ലേഹ്യം.

മാജൂफल - പും ഒരുതരം മരത്തിന്റെ പല.

മാട - പും ചായം കലക്കുന്നതിനുള്ള വലിയ ഒരുതരം മൺപാത്രം.

മാടീ - സ്ത്രീം മണ്ണു.

മാതംഗ - പും ആന; ചണ്ടാളൻ.

മാത - സ്ത്രീം അമ്മ; പരാജയം; വിം പരാജിതനായ; ഉന്മത്തനായ; —കരനാ - പരാജയപ്പെടുത്തുക.

മാതദിൽ - വിം വളരെ ഉഗ്രമോ, വളരെ ശാന്തമോ അല്ലാത്ത; വളരെ ഉഷ്ണമോ, വളരെ തണുപ്പോ ഇല്ലാത്ത.

മാതനാ - ജം ഉന്മത്തനാകുക.

മാതവർ - വിം വിശ്വസിക്കത്തക്ക; സത്യമുള്ള.

മാതവരീ - സ്ത്രീം വിശ്വാസയോഗ്യത; സത്യസന്ധത.

മാതമ - പും മരിച്ചവളുള്ള ദുഃഖം; —ജ്വദാ - ശോകഗ്രസ്തനായ; —ദാരി - ദുഃഖമാലിന്യം; —പുരീ - മരിച്ചവന്റെ ബന്ധുക്കളോടു കാണിക്കുന്ന സഹതാപം; അനുശോചനം.

മാതമീ - വിം ശോകസൂചകമായ.

മാതഹത - വിം അധീനത്തിലുള്ള; താഴ്ന്ന തരത്തിലുള്ള.

മാതഹതീ - സ്ത്രീം അധീനത; താഴ്ന്നതരത്തിലുള്ളസ്ത്രീ.

മാതാ - സ്ത്രീം അമ്മ; —ഛാപനാ - (വസൂരി) കത്തിവെക്കുക (vaccinate).

മാതാമഹ - പും അമ്മയുടെ അച്ഛൻ.

മാതൾ - പും അമ്മാവൻ.

മാതൃക - സ്ത്രീം ധാത്രി; അമ്മ.

മാത്രാ - സ്ത്രീം അളവു; മരുന്നുകഴിക്കുന്നതിന്റെ മാത്ര; അക്ഷരങ്ങളുടെ മാത്ര.

മാത്സര്യം - പും ഓഹ അസൂയ.

മാത - പും ദേം മാതാ

മാതാ - പും നെററി; നെറുക; —പടകനാ - തലതല്ലുക; (വളരെ ശ്രമിക്കുക); —രണ്ടുനാ - താണ കേണപേക്ഷിക്കുക.

മാതാപാർവ്വതീ - സ്ത്രീം തലപ്പുണ്ണാക്കൽ; വളരെ ആലോചിക്കൽ; വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കൽ.

മാതേ - ക്രിം വിശ്വാസത്തിൽ; ആശ്രയത്തിൽ; തലയിൽ; —ചണ്ഡനാ - (തലയിൽകയറുക) ചണ്ഡനം; —ചണ്ഡനാ - ആദരവോടെ സ്വീകരിക്കുക.

മാദക - വിം ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന.

മാദകതാ - സ്ത്രീം ലഹരി; മത്തു.

മാദർ - സ്ത്രീം അമ്മ.

മാദരി ജ്വാന - സ്ത്രീം മാത്രഭാഷ.

മാദാ - ഓം (നര കാ ഉല്പാ) പ്രാണി
കളിലുള്ള സ്രീ ജാതി.

മാദൂം - വിം നശിച്ചു.

മാദാ - പും മുഖതപം; യോ
ഗ്യത; ചലം.

മാധുരി - ഓം മാധുര്യം; ശോഭ;
സുന്ദരത; മദ്യം.

മാധ്യമ - വിം മദ്ധ്യത്തിലുള്ള;
പും കാർഷ്വര്യമുള്ള മാർഗ്ഗം;
(medium).

മാന - പും ഭാരം; തൂക്കം; അളവു്;
അളവുകോൽ; അഭിമാനം;
ആദരവു്; —**രഖ്യാ** - മാനം
രക്ഷിക്കുക; —**കർമ്മ** - ബഹു
മാനിക്കുക.

മാനചിത്ര - പും രൂപം; പ്ലാൻ.

മാനതാ - ഓം പ്രാർത്ഥന; നേർച്ച.

മാനനാ - സം സമ്മതിക്കുക; അം
ഗീകരിക്കുക; കൂട്ടാക്കുക;
ഗണ്യമാക്കുക; സമർപ്പിക്കുക;
വിചാരിക്കുക; ആദരിക്കുക.

മാനസമന്ദിര - പും നന്മയുടെ സ്ഥലം;
കോലഭവനം.

മാനസമുദായം - ഓം പ്രാർത്ഥന;
നേർച്ച; പിണങ്ങിയവനെ
നന്മയായിട്ടുള്ളത്.

മാനവി - ഓം സ്രീ; വിം മാനുഷിക
മായ.

മാനസ - പും മനസ്സ്; മാനസ
സരസ്സ്; മനസ്സു്; കാമദേ
വൻ.

മാനസര } പും മാനസസരസ്സ്.
മാനസരോവര }

മാനിമ - വിം ഉല്പമായ; ക്രിം
ഉല്പമായി; പോലെ.

മാനിക - പും മാണിക്യം; —**രത്ന** -
ആദരണം മിന്നക്കുന്ന മണൽ.

മാനി - വിം അഭിമാനിയായ;
അഹങ്കാരിയായ; മാനുനായ;
പും നായികയാൽ അപമാനി-
തനായി പിണങ്ങിയിരിക്കുന്ന
നായകൻ; ഓം അന്ദം;
താല്പര്യം; ഉദ്ദേശം; സാ-
രം.

മാനേ - പും അന്ദം; താല്പര്യം;
ഉദ്ദേശം; സാരം.

മാനോ - ഓം എന്നപോലെ;
തോന്നുമാറ്റം.

മാന്യ - വിം മാനിക്കത്തക്ക.

മാപ - ഓം അളക്കൽ; അളവു്.

മാപക - പും അളവു്; അളക്കുന്ന
തിനുള്ള ഉപകരണം; അള-
ക്കുന്ന ആൾ.

മാപനാ - സം അളക്കുക.

മാപ - വിം മാനിക്കപ്പെട.

മാപകത } ഓം അനുകൂലത;
മാഫിക് } പൊരുത്തം.

മാഫിക് - വിം അനുകൂലമായ;
അനുകൂലമായ; പോലെയുള്ള;
ക്രിം അനുകൂലമായി; അനന്ദ-
രിച്ചു്; പോലെ.

മാഫീ - ഖീം മാപ്പ്; ക്ഷമ;
 സക്കാരിൽനിന്നും കരം ഇള
 വ്വ് ചെയ്തു കിട്ടിയ ഭൂമി;
 —ദാർ - നികുതി ഇളവായി
 ഭൂമി കൈവശം കിട്ടിയവൻ.

മാമലാ } പും സംഗതി; വിഷയം;
 മാമിലാ } കേസ്; തക്കം.

മാമാ - പും അമ്മാവൻ; ഖീം
 ഭാസി; വേലക്കാരി.

മാമീ - ഖീം അമ്മായി.

മാമ് - പും അമ്മാമൻ.

മാമൂർ - വിം നിറഞ്ഞ; നിയമി
 യ്ക്കപ്പെട്ട.

മാമൂൽ - പും മാമൂൽ; രീതി;
 പഴയ സമ്പ്രദായം.

മാമൂലീ - വിം സാധാരണമായ;
 നിശ്ചിതമായ.

മായ - ഖീം അമ്മ.

മായകാ - പും വിവാഹം കഴിഞ്ഞ
 സ്ത്രീയുടെ അജ്ഞാതമാരുടെ
 വിട്ടം.

മായൽ - വിം തുനിഞ്ഞ; ഏപ്പെട്ട;
 കലൻ.

മായാ - ഖീം മായ; വഞ്ചന;
 ധനം; കപടം; ഇരുജാലം.

മായാവിനി - ഖീം വഞ്ചകി.

മായാവി - പും സൂത്രശാലി; വഞ്ച
 കൻ; ഇരുജാലക്കാരൻ.

മാധാസുത - പും ബുദ്ധൻ.

മാധിക - വിം കപടമുള്ള; കൃത്രിമ
 മായ; മായാവിയാ.

മായൂർ - വിം ഭൂമി; നിന്ദനമായ.

മായൂസ് - വിം നിരാശനായ.

മായൂസി - ഖീം നിരാശ.

മാർ - ഖീം പ്രഹരം; അടി; പും
 കാമദേവൻ; പാമ്പ്;

—ഖാനാ - അടികൊള്ളുക.

മാരക - വിം കൊല്ലുന്ന; നശിപ്പി
 യ്ക്കുന്ന.

മാരകാ - പും ചിഹ്നം; അടയാളം;
 യുദ്ധം; പ്രധാന സംഭവം;
 യുദ്ധക്കുളം; മാർകേ കാ - പ്രധാ
 നപ്പെട്ട.

മാർകാട - ഖീം യുദ്ധം; കത്തം
 കൊലയു.

മാർകീൻ - പും തടിച്ച വസ്ത്രം.

മാർഗ - പും മാർഗ്ഗം.

മാർഗൻ - പും അസ്ത്രം; ഭിക്ഷ.

മാർഗ - പും കൊലചെയ്യൽ;
 മാർഗപ്രയോഗം.

മാർതീൽ - പും വലിയ ചുറ്റിക.

മാർനാ - സം കൊല്ലുക; അടിയു
 ക; എറിയുക; മാർനാ - വിട്ടം.

മാർപീട - ഖീം അടിപിടി.

മാർപേച് - പും ഗുത്തം; സൂത്രം.

മാർഫുത - അവ്യം വഴിയായി;
 ദാറാ; മുഖേന.

മാരാ - വിം കൊല്ലപ്പെട്ട; —മാരാ

ഫിർനാ - അലഞ്ഞുതിരിയുക;

—മാർ - വളരെ വേഗത്തിൽ.

മാരീ - ഖീം പകർച്ചവ്യാധി.

മാർ - പും യുദ്ധസമയത്തു പാടുന്ന ഒരു പാട്ട്; പെരുമ്പറ; വിം കൊല്ലുന്ന; അപായകരമായ. മാർ - ക്രിം കൊണ്ടു; നിമിത്തമായി; കാരണത്താൽ.

മാർഗ്ഗ - പും അന്വേഷണം.

മാർഗ്ഗീ - പും ധനമാസം.

മാർഗ്ഗി - പും വഴിപോക്കൻ.

മാർജ്ജന - പും അടിച്ചുതളിച്ചു വൃത്തിയാക്കൽ; വൃത്തി.

മാർജ്ജന - സ്ത്രീം വൃത്തി; മാപ്പ്.

മാർജ്ജിനി - സ്ത്രീം ചുവപ്പ്.

മാർജ്ജി - പും പൂച്ച.

മാർജ്ജിത - പും വൃത്തിയാക്കപ്പെട്ട.

മാർജ്ജിത - ഛന്ദം മാർജ്ജിത

മാർജ്ജി - വിം പ്രഭാവപൂർണ്ണമായ; മർദ്ദനം.

മാർ - പും സാമാനം; ധനം; സ്ത്രീം മാല.

മാർജ്ജിന - സ്ത്രീം യജമാനത്തി.

മാർജ്ജിത - സ്ത്രീം ഉടമസ്ഥത.

മാർജ്ജിന - പും കലവറമുറി.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം സാമാനവണ്ടി.

മാർജ്ജി - പും കടിയാൻ; നികത്തുകൊടുക്കുന്നവൻ; വസ്തു ഉടമസ്ഥൻ.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം നികത്തി; കരം.

മാർജ്ജി - പും ഗുണം (goods-shed).

മാർജ്ജി - വിം ധനവാനായ.

മാർജ്ജി - പും വിവിധവിധമായ; മാർജ്ജി - ഒരു മധുരപലഹാരം.

മാർജ്ജി - വിം സമ്പന്നനായ.

മാർജ്ജി - പും യജമാനൻ; ഉടമസ്ഥൻ; ഭർത്താവ്; ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥൻ.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം നിര; മാല; തോട്ടക്കാരി.

മാർജ്ജിന - പും യജമാനത്വം; ഉടമസ്ഥാവകാശം; വിം യജമാനനെപ്പോലെയുള്ള.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം ഉടമസ്ഥത.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം തോട്ടക്കാരി.

മാർജ്ജി - പും അഴക്കം.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം വില; സമ്പത്തു; വിലപിടിച്ച സാധനം.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം തിരുമ്മൽ; തടവൽ; ഉരയ്ക്കൽ; ജീ മാർജ്ജി - കൊന്നു വരുക.

മാർജ്ജി - പും തോട്ടക്കാൻ; വിം മാല ധരിച്ച; ധനസംബന്ധമായ; —ഹാൽ - സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി.

മാർജ്ജി - പും മാർജ്ജി

മാർജ്ജി - വിം സുപരിചിതനായ; എററുവു പ്രിയപ്പെട്ട.

മാർജ്ജി - വിം അറിയിച്ചെടു; അറിഞ്ഞ; മനസ്സിലായ; തോന്നിയ.

മാർജ്ജി - സ്ത്രീം കറുത്ത വാവു.

മാവാ - പും കഞ്ഞിവെള്ളം ;
സത്തു°; സാരം.

മാശാ - പും എട്ടു മഞ്ചാടിക്കു
വിന്റെ തൂക്കം ; കൊടി.

മാശാ അളാഹ് - अव्यം ദൈവം
കണ്ണു കിട്ടാതെ രക്ഷിക്കട്ടെ.

മാശി - പും കുറുപ്പോട്ടുകൂടിയ പച്ച
നിറം ; വിം ഉഴുന്നിന്റെ നിറം
മുള്ള.

മാശുക - പും പ്രേമപാത്രം ;
स्त्रीം പ്രേമിക ; വിം കാമക
നായ ; കാമകിയായ.

മാശുകാനാ - വിം പ്രിയതമയെ
പോലെയുള്ള.

മാശുകീ - സ്ത്രീം പ്രേമം ; സൗ
ന്ദര്യം ; കാമകുതപം.

മാസനാ - അം ചേരക ; കിട്ടുക ;
सं ചേർക്കുക.

മാസിക - വിം മാസത്തോറുമുള്ള ;
മാസത്തിലൊരിക്കലുള്ള.

മാസിയത - സ്ത്രീം അപരാധം.

മാസീ - സ്ത്രീം മാത്രസഹോദരി.

മാസ്മ - വിം നിരപരാധിയായ ;
അറിവില്ലാത്ത.

മാസ്മിയത - സ്ത്രീം ശൈശവകാലം ;
അറിവില്ലായ്മ.

മാഹ് - ക്രിം ഇത് ; മദ്ധ്യത്തിൽ.

മാഹ - പും മാഷമാസം ; മാസം ;
ഉഴുന്ന്.

മാഹ്താബ - പും ചന്ദ്രൻ ; നിലാവ്.

മാഹ്താബി - സ്ത്രീം നിലാവിൽ
വെച്ചു തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട
രേഷ്യം മുതലായവ ;
നിലാവു മുററം ; ഭരതരം
ചട്ടാമ്പു.

മാഹർ - വിം നല്ല പണ്ഡിതനായ.

മാഹർ - വിം സൗന്ദര്യമുള്ള.

മാഹ്ലി - പും അന്തഃപുരസ്സേവ
കൻ.

മാഹ്വാര - ക്രിം മാസത്തോറും ;
വിം മാസമാസം ; പും
മാസഗന്ധം.

മാഹ്വारी - വിം മാസത്തോറുമുള്ള.

മാഹി - പ്രം ഇത് ; മേൽ ;
ഉള്ളിൽ.

മാഹിയത - സ്ത്രീം ഏതെങ്കിലും
വസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ
പ്രകൃതി ; സാരം.

മാഹിയാനാ - പും മാസാന്തഗന്ധം.

മാഹിർ - വിം വിദഗ്ദ്ധനായ.

മാഹിളാ - പും തോണിക്കാരൻ.

മാഹി - ക്രിം ദേം മാഹി

മാഹി - സ്ത്രീം മത്സ്യം ; —गीर -
മുക്കവൻ.

മാഹൂർ - പും വിഷം.

മിഹ്വൈ - സ്ത്രീം മദ്യം ; തിരു
മ്മൽ ; കഴുത്തു.

മിഹ്വൈ - സ്ത്രീം ദേം മേഹ്വൈ

മിഥാദ് - സ്ത്രീം ദേം മിഥാദ്

മിഥാദി - വിം ദേം മിഥാദി

മിക്ര - **ഖീ** മലയാളം.
മിക്ര - **ഖീ** പരിമാണം;
 അളവ്; മാത്ര.
മിക്ര - **അ** (കണ്ണുകൾ)
 വീണ്ടും വീണ്ടും അടയ്ക്കുകയും
 തുറക്കുകയും ചെയ്യുക.
മിക്ര - **അ** (കണ്ണുകൾ)
 വീണ്ടും വീണ്ടും അടയ്ക്കുകയും
 തുറക്കുകയും ചെയ്യുക.
മിക്ര - **അ** (കണ്ണുകൾ) അടയ്ക്കുക.
മിക്ര - **അ** വിശപ്പില്ലാതെ
 'വേണം വേണ്ട' എന്ന
 മട്ടിൽ ഉള്ളുക.
മിക്ര - **അ** മനം പിറട്ടുക;
 ഭാക്കാനം വരിക.
മിക്ര - **അ** കണ്ണടപ്പിക്കുക.
മിക്ര - **ഖീ** കൺപീലി.
മിക്ര - **പു** ഓടക്കുഴൽ; കതിര
 പുത്തയത്തിനുള്ള മൈതാനം.
മിക്ര - **ഖീ** 'സിതാർ' മുത
 ലായ വാദ്യങ്ങൾ വായിക്കുക
 വാണപയോഗിക്കുന്ന ഒരു
 തരം വളയം.
മിക്ര - **പു** പ്രകൃതി; സ്വഭാവം;
 മനസ്ഥിതി; മനസ്സ്; ഗദ്യ്;
 അഭിമാനം; —**ഖരാബ് ഹോ** -
 മനസ്സ് അപ്രസന്നമാവുക;
 —**പാനാ** - സ്വഭാവം അറി
 യുക; —**ദാർ** - അഹങ്കാരി;
 —**പുരസി** - കരുതപ്രശ്നം.

മിക്ര **ശരീഫ്** - **അ** താങ്കൾക്കു്
 സുഖം തന്നെയോ.
മിക്ര - **ഖി** സ്വഭാവമുള്ള.
മിക്ര - **അ** നശിക്കുക; മായുക.
മിക്ര - **അ** നശിപ്പിക്കുക;
 ഇല്ലാതാക്കുക; മായ്ക്കുക.
മിക്ര - **ഖീ** മൺകുരു.
മിക്ര - **ഖീ** മണ്ണ്; —**കര** -
 നദി; ദുഃഖം; തകരാറാക്കുക;
 —**കാ** തെല - മണ്ണെണ്ണ; —**കേ**
മോ - നിസ്സാരവിലയ്ക്കു്;
 —**ടാല** - ദോഷം മൂടി
 വെക്കുക; —**പലി** **ഹോ** - വ
 ല്ലാത്ത നിലയിലാവുക;
 —**ടിക്ക** **ലഗ** - വേണ്ടതു്
 വേണ്ട സ്ഥലത്തു് വെക്കുക;
 —**മേ** **മി** - നശിക്കുക;
 —**മേ** **മി** - നശിപ്പിക്കുക,
മിക്ര - **ഖി** മധുരമുള്ള.
മിക്ര - **ഖീ** ഉമ്മ (കട്ടികളെ).
മിക്ര - **പു** മധുരമായി സംസാ
 രിക്കുന്നവൻ; തത്ത.
മിക്ര - **പു** ഉള്ളിൽ കപടം
 വെച്ച് പുറമെ മധുരമായി
 സംസാരിക്കുന്നവൻ.
മിക്ര - **ഖി** ഉപ്പു കറവുള്ള.
മിക്ര - **ഖീ** മാധുര്യം; മധുര
 പലഹാരം.
മിക്ര - **ഖീ** മാധുര്യം.
മിക്ര - **പു** ആന (കവിതയിൽ).

മിത - വിം പരിമിതമായ ;
കുറഞ്ഞ.

മിതാഭ് - ഖീം മൈത്രി.

മിതി - ഖീം അളവ് ; അതിൽ ;
കാലാവധി ; —പൂജന - കാല
ഹരണമാകുക.

മിതി - ഖീം തിഥി ; തിയതി.

മിത്രതാ - ഖീം സ്നേഹം ; മൈത്രി.

മിഥു - പും കളവ്.

മിथുന - പും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ
ജോഡി ; സംഭോഗം.

മിത്യാ - വിം അസത്യമായ.

മിനകാ - പും (പക്ഷികളുടെ)
കൊക്ക് ; മരം തുളയ്ക്കുന്ന ആ
യുധം (ബ്രഹ്മ).

മിനജാനിഖ - ക്രിം ആരെങ്കിലും
മുഖാന്തിരം.

മിനജുമല - ക്രിം ഇവയെല്ലാം
റിലുറുന്നിനു ; മൊത്ത
ത്തിൽ.

മിനതീ - ഖീം അപേക്ഷ ; പ്രാ
യ്ക്കന.

മിനഹ - വിം വെട്ടിച്ചുരുക്കിയ.

മിനാ - പും ദേം മീനാ

മിന - ഖീം ദേം മിനതീ

മിമിയാന - അം ആട്ട് കരയുക.

മിയാ - പും വലിയവരോടുള്ള
സംബോധന ; മഹാശയൻ ;
ശ്രീമാൻ.

മിയാമിറ്റ - പും മധുരമായി സം

സാരിയ്ക്കുന്നവൻ ; अपने मुँह
मियाँमिट्ट बनाना - ആത്മപ്ര
ശംസ ചെയ്യുക.

മിയാന - ഖീം വാളറ ; പും അറ
($\frac{1}{2}$) ; മദ്ധ്യഭാഗം ; ദർമിയാന -
മദ്ധ്യേ.

മിയാന - വിം ഇടത്തരത്തിലുള്ള ;
പും കേന്ദ്രം ; മദ്ധ്യഭാഗം ;
ഒരുതരം പല്ലുക്ക്.

മിറ - പും മാൻ.

മിറഗീ - ഖീം അപസ്മാരരോഗം.

മിറച } ഖീം കരുമുള്ളത് ; നല്ല
മിർ } മുളക്.

മിർലാല - പും കപ്പൽമുളക്.

മിർഹ - പും പച്ചമുളക്.

മിർച - പും കപ്പൽമുളക്.

മിർജ്ജ - ഖീം ബനിയൻ.

മിർജ - പും രാജകുമാരൻ ; പ്രഭ
കുമാരൻ ; ഗുഹാജനകൾ ഒരു
സ്ഥാനപ്പേർ.

മിർജ്ജ - ഖീം പ്രഭകുമാരൻ
പദവി ; നേതൃത്വം ; ഗർവ്വം.

മിർകീ - പും ജമീന്ദാർ ; ധനവാൻ.

മിർന - പും കൂടിക്കാഴ്ച ; സന്ദർ
ശനം ; ചേർച്ച.

മിർനാ - വിം സത്സമഭാവവി
യായ ; സുശീലനായ ; ഭരതാ
യ്യമുള്ള.

മിർന - അം കിട്ടുക ; കണ്ടുമുട്ടുക ;
സന്ദർശിക്കുക ; ചേരുക.

മിലവാന - **സം** സന്ധിപ്പിക്കുക ; യോജിപ്പിക്കുക.
 മിലന - **പു** യോജിപ്പിക്കൽ ; യോജിപ്പ് ; തുലനം.
 മിലാന - **സം** സന്ധിപ്പിക്കുക ; കൂട്ടിച്ചേർക്കുക ; താരതമ്യപ്പെടുത്തുക ; **വി** വിവരണം.
 മിലപ - **പു** കൂടിക്കാഴ്ച ; ചേർപ്പ്.
 മിലവ - **പു** കലപ്പ് ; ചേർക്കൽ.
 മിലവട - **ഖി** കലപ്പ്.
 മിലിത - **വി** ചേർ ; യോജിച്ച.
 മിലൌനി - **ഖി** കലപ്പ് ; മുസൽമാന്മാരുടെ വിവാഹകർമ്മം.
 മिल्क - **ഖി** ഭൃഗുപത്തു ; ജന്മിത്വം ; ഉടമസ്ഥത.
 मिलिक्यत - **ഖി** ഭൃഗുപത്തു ; ഉടമസ്ഥാവകാശം.
 മिल्की - **പു** ജമീന്ദാർ ; **വി** ജന്മിത്വസംബന്ധമായ.
 മില്ലത - **ഖി** യോജിപ്പ് ; സൌശീല്യം ; മതം.
 मिश्र - **പു** **ദേ** മിശ്ര
 मिश्रित - **വി** കലർത്തിയ ; ചേർത്ത.
 मिश्री - **ഖി** **ദേ** മിസരി
 मिष - **പു** കപടം ; ചതി.
 मिष्ट - **വി** മധുരമുള്ള ; —भाषी - മധുരമായി സംസാരിക്കുന്ന.
 मिष्टान्न - **പു** മധുരപലഹാരം.
 मिस - **പു** വ്യാജം ; ഒഴികഴിവ് ; ചെമ്പ് ; —गर - ചെമ്പുകൊട്ടി.

मिसकीन - **വി** **ദേ** മിസ്കീന
 मिसना - **ഖ** ചേതുക ; കലതുക ; തിരുമ്മപ്പെടുക ; അമതുക.
 मिसरा - **പു** ഉർദുവിലോ, പാർസിയലോ ഉള്ള കവിതയുടെ ഒരു ചരണം.
 मिसरानी - **ഖി** ഭൃത്യ.
 मिसरी - **ഖി** കൽക്കണ്ടം ; ഈജിപ്ത് നിവാസി ; ഈജിപ്തിലെ ഭാഷ.
 मिसाल - **ഖി** ഉദാഹരണം ; ഉപമ ; പഴഞ്ചൊല്ല്.
 मिसिल - **വി** തുല്യമായ ; **ഖി** കേസിനേറയോ, മറ്റു സംഗതികളോ-യോ തുല്യമാകാൻ കഴിയും.
 मिसकीन - **വി** സാധുവായ ; ദരിദ്രനായ.
 मिस्तर - **പു** നിലത്തല്ലി.
 मिस्തरी - **പു** മേന്തിരി ; ശിഥി.
 मिस्मार - **വി** ഇടിച്ചു പൊടിച്ചു തട്ടിത്തകർന്ന (കെട്ടിടം).
 मित्र - **പു** ഈജിപ്ത്.
 मिस्ल - **വി** തുല്യമായ.
 मिस्ली - **ഖി** സുരംഗലികൾ പല്ലു കറുപ്പിക്കുവാൻ പയോഗിക്കുന്ന ഒരു ചുണ്ണാൻ.
 मिह - **പു** വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേഘം.
 मिहतर - **പു** **ദേ** മേഹത

മിഹന - **ഖീ** അലപാനം ; പരിശ്രമം.

മിഹനതാന - **പു** പരിശ്രമഫലം ; അലപാനത്തിനുള്ള കൂലി.

മിഹനതീ - **വി** പരിശ്രമിയായ.

മിഹമാന - **പു** അതിഥി.

മിഹർ - **ഖീ** **ദെ** മേഹർ

മിഹർബാനി - **ഖീ** മേഹർബാനി

മിഹരാ - **പു** **ദെ** മേഹരാ

മിഹിക - **ഖീ** കപ്പുറം ; ആകാശത്തിൽനിന്നു വീഴുന്ന മഞ്ഞു.

മിഹിർ - **പു** നൂയ്യൻ ; ചന്ദ്രൻ ; ഹരിക്കിൻ ചെടി ; **വി** വൃദ്ധനായ.

മീംഗി - **ഖീ** വിശപ്പിനുള്ളിൽ കഴമ്പു.

മീംജന - **സ** കൈകൊണ്ടു തിരുമുക ; മട്ടിയൂക.

മീംഭ - **ഖീ** ഗമകം.

മീംഭന - **സ** തിരുമുക ; കഴയൂക.

മീംഭാദ - **ഖീ** കാലാവധി.

മീംഭാദി - **വി** കാലാവധിയുള്ള.

മീംചന - **സ** (കണ്ണു) ചിമുക.

മീംചു - **ഖീ** മരണം.

മീംജാന - **ഖീ** ശ്രാസു ; ആകത്തുക.

മീംഗ - **വി** മധുരമുള്ള ; സ്വാദുള്ള ; —തേല - നല്ലെണ്ണ ;

—നീവ് - ഒരുതരം നാരങ്ങ ;

മീംഗി ഹുരി - വഞ്ചകൻ ; ചതിയൻ.

മീന - **പു** മത്സ്യം ; മീൻ.

മീനാ - **പു** ഒരുതരം നീലക്കല്ലു ; സ്വപ്നത്തിലോ, വെള്ളയിലോ പല ദണ്ഡങ്ങളിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ചിത്രവേല ; മദ്ധ്യമെടുക്കുവാനുള്ള സ്തംഭികപാത്രം ; —കാർ - കൊത്തുപണി ചെയ്തിട്ടുള്ള ; —കാരി - കൊത്തുപണി ; —ബാജാർ - ബന്ധൻ.

മീനാർ - **ഖീ** നൂറും ; വൃത്താകാരത്തിലുള്ള ഉയർന്ന ഗോപുരം.

മീയാദ - **ഖീ** അവധി.

മീർ - **പു** തലവൻ ; മതാചാര്യൻ ; ചിട്ടിലെ രാജാവു ; ‘അമീർ’ എന്നതിന്റെ ചുരുക്കരൂപം.

മീർഫർഷ് - **പു** കാരറത്തു പറക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി കാൽപ്പററിന്റെ മുകളിൽ വെയ്ക്കുന്ന കല്ലു.

മീർമജ്ലിസ് - **പു** സഭാനാമൻ ; അദ്ധ്യക്ഷൻ.

മീർസ - **ഖീ** അനന്തരാവകാശമായി ലഭിക്കുന്ന സ്വത്തു.

മീൽ - **പു** നാഴിക (ഭൂമി).

മുഗ്ഗ - **പു** ഗദ ; കൊടുവടി.

മീലി - **പു** കൂമ്പിയ.

मुँगौरी - स्त्री० बलिपुत्रः.

സുന്ദ - പും ഉടലിൽ നിന്നു വേർ
പെട്ട തല; മരത്തിന്റെ
കുറി; **വിം** മൊട്ടയടിച്ച.

മുൻ - പു. മൊട്ടയടിയ്ക്കൽ.

मुंडना - अ० ३७३९२ सी.पू. ३३।१८०.

मुंडा - पु० १७३५२. २१. १७३५३.

मुँडित - पु० ३११५२ सी. ११. १५.

മുണ്ടി - **ജി. മൊട്ടയടിച്ചവർ ;**
വിധവ.

മുദ്ര - ഖീ० മട്ടുപ്പാവിന്റെ മുക
ളിലുള്ള ഉയരംകറഞ്ഞ ചുമർ;
തിണ്ടു്; വരമ്പു്.

मुँतकिल - वि० दे० मुन्तकिल

मुंतज़िम - वि० दे० मुन्तज़िम

मुंतज़िर - वि० दे० मुन्तज़िर

முதாஹிப - வி० திரிபுரத்தை ;
 நபுது நோகியதை.

சுட்டி - அ. அ. அ. ; உரிமை.

മുൻദ്രാ - പുറം യോഗികൾ കാതിലുറപ്പിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു.

മുണ്ടരി - സ്ത്രീ. മോതിരം.

മുണ്ടി - പുറം ഗുഹസ്തംഭം ; ലേഖകൻ ;
 പണ്ഡിതൻ.

மு்ஸரிம - பு0 மாநேஜர் ; கோட
 தியிலெ ஹெட்காக்க0.

மு்ஸலிகு - வி. கெட்டிய; டேர்ன் ; அடணிய.

മുസിഫ് - പു. മുൻസിഫ്.

സുസിഫി - ടി. മുൻസിഫി
 പ്രവൃത്തി; ന്യായം.

मुँह - पु० मुख० ; वायु ; —काला

बनाना - മുഖത്തു കരിന്റേയ്ക്കക
(അപമാനിയ്ക്കുക); —की

ഖാനാ - അപമാനിതനാകുക ;

—ബനാന - മുഖം ചുളിക്കുക ;
കൊഞ്ഞനം കാണിക്കുക.

മുഹൂർത്തം - പുറം അക്ഷരം ;
ഭൂമി.

സുഹജോര - വി० വായാടിയായ.

സുഹൃദ്ദിവാൻ - ജി. വധുവിൻ
 മുഖം കാണുന്ന ചടങ്ങു.

സുഹൃദ് - വി. അസഭ്യങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ നാണമില്ലാത്ത ; വായിൽത്തോന്നിയതു പറയുന്ന.

मुँहबोला - वि० **पेरिन्मातुं**
 १११८८.१२३३.

मुँहभराई - स्त्री० कक्रेलुपि.

മുഹമ്മാദ് - വി. ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു.

മുഹമുഹ - ക്രിം മുക്കറററ ; പുണ്ണ
മായി.

മുഹാസാ - പു० മുഖക്കുരു.

1. **முஅஹ்யன் - வி.** **நியமித்து;**
 நியോഗித்து.

சுபஜ்ஜம் - க்ரி. மாந்யநாய :
 ஞாநாநீயநாய.

മുജ്ജിന - പുറം മുഹമ്മദിയ പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ബാംഗ് വിളിക്കുന്ന ആൾ.

മുജ്ജിമ - വിം മാന്യനായ;

മാന്യനായ.

മുജ്ജി - വിം സന്തോഷം ചെയ്ത.

മുജ്ജി - ഖിം സന്തോഷം.

മുജ്ജി - ഖിം സ്ത്രീ ലിംഗം ;
പെൺ.

മുജ്ജി - പും ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ;
സംഗ്രഹകർത്താവ്.

മുജ്ജി - പും അദ്ധ്യപകൻ.

മുജ്ജി - ഖിം ഭണ്ഡനം ;
ശിക്ഷ.

മുജ്ജി - വിം ദേം മാക്

മുജ്ജി - വിം അനുസരിച്ചുള്ള ;
സമാനമായ.

മുജ്ജി - ഖിം അനുസരിച്ച ;
സാദൃശ്യം.

മുജ്ജി - ഖിം ദേം മാക്

മുജ്ജി - പും ദേം മാക്

മുജ്ജി - പും നിരീക്ഷണം ;
പരിശോധന.

മുജ്ജി - പും വൈദ്യൻ.

മുജ്ജി - പും ചികിത്സ.

മുജ്ജി - പും പ്രതിഫലം ; പരി
വർത്തനം.

മുജ്ജി - പും - അനുസരിച്ച ;
കരാർ.

മുജ്ജി - വിം കഴിച്ചാൽ മറ്റി
ല്ല.

മുജ്ജി - പും കേസം (അന്യായം);

—ഖണ്ഡം - കേസം
ക്ക.

മുജ്ജി - പും കേസകാരൻ ;
വ്യവഹാരക്കാരൻ.

മുജ്ജി - ഖിം കേസം നടത്തൽ.

മുജ്ജി - വിം മുജ്ജി ; പ്രധാന
മായ ; പും പ്രധാനി.

മുജ്ജി - പും ദേം മുജ്ജി

മുജ്ജി - വിം അഴകുള്ള ; കല
ങ്ങിയ ; അനുഷ്ഠാനായ ;
പും ഭാഗ്യം ; വിധി.

മുജ്ജി - വിം പരിശുദ്ധമായ.

മുജ്ജി - വിം പുണ്യമായ.

മുജ്ജി - ഖിം പറഞ്ഞതിന് വി
പരീതമായി ചെയ്യുക ; നിഷേ
ധിക്കുക.

മുജ്ജി - സം അന്യനെ പറഞ്ഞു
തെറ്റിക്കുക.

മുജ്ജി - ക്രിം വീണ്ടും ; വിം കരാർ
ചെയ്യുക ; നിയമിച്ചു ; നിശ്ചയിച്ചു.

മുജ്ജി - ഖിം നിശ്ചിതമായ
നികതി, ഗമ്പളം മുതലായവ ;
നിയമനം.

മുജ്ജി } പും എതിർപ്പ് ; സമാ
മുജ്ജി } നത ; താരതമ്യം.

മുജ്ജി - ക്രിം മുൻഭാഗത്തു ;
പും ഗത ; എതിരാളി.

മുജ്ജി - പും കേസം ; പാളയം ;
വാസസ്ഥാനം ; താവളം.

മുജ്ജി - സം മുജ്ജി മുതലി ഇടി
ക്കുക.

മുജ്ജി - വിം താമസിക്കുന്ന ; താമ
സിച്ചു.

മുകുട - പും കിരീടം.

മുകുട - പും കണ്ണാടി; പൂമൊട്ട്.

മുകുല - പും പൂമൊട്ട്; ആത്മാവ്; ശരീരം.

മുകുലിത - വിം മൊട്ടിട്ട; വിടരായ മൊട്ട്; അടഞ്ഞ (കണ്ണ്).

മുക്ത - പും മുഷി.

മുക്തീ - സ്ത്രീം മുഷിയുലം; മുഷി; ഇടി.

മുക്തീവാജി - സ്ത്രീം മുഷിയുലം.

മുക്തേഷ - പും സ്വപ്നക്കുസവോ, വെള്ളിക്കുസവോ ഇട്ട വസ്ത്രം.

മുക്തകന്ത - വിം ഉറക്കെപ്പറയുന്ന.

മുക്തക - പും എറിഞ്ഞു കൊള്ളിക്കുന്ന ആയുധം; മുക്തകം (രോദശ്ലോകം).

മുക്തജി - വിം ആവശ്യക്കാരനായ.

മുക്തത - സ്ത്രീം മുക്തി; മോചനം.

മുക്തതാ - പും നേതാവ്; മതാചാര്യൻ.

മുക്തഹസ്ത - വിം ധാരാളമായി ദാനം ചെയ്യുന്ന.

മുക്ത - സ്ത്രീം മുത്തു; —फल - മുത്തു.

മുഖഭാ - പും സുന്ദരമുഖം.

മുഖതാര - പും പ്രതിനിധി; മുകുടാർ; കായസ്ഥൻ; —आम - സർവ്വായികാരി; —नामा - അധികാരപത്രം.

മുഖതാരി - സ്ത്രീം പ്രതിനിധിതപം; മുകുടാർ,

മുഖനാസ - വിം നപുംസകനായ.

മുഖപട - പും മുഖം മറയ്ക്കുവാനുള്ള വസ്ത്രം; മുട്ടപടം.

മുഖസ്ത - വിം ചുരുക്കിയ; സംക്ഷിപ്തമായ; പും സംഗ്രഹിക്കൽ.

മുഖബന്ധ - പും മുഖവുര.

മുഖവിര - പും ചാരൻ; രഹസ്യപ്രോഫീസ് (സി.ഐ.ഡി.).

മുഖവിരി - സ്ത്രീം ഗുഹമായി വർത്തമാനമറിയിക്കുന്ന പണി.

മുഖര - വിം അപ്രിയമായി സംസാരിക്കുന്ന; വായാടിയായ; പ്രമാണിയായ; പും കാക്ക; ശംഖ്.

മുഖലിസ - വിം സത്യവാനായ; റോജായ; അവിവാഹിതനായ.

മുഖലിസി - സ്ത്രീം മോചനം.

മുഖസ്ത } വിം വായാഘോഷമായ;
മുഖാഗ്ര } വായാഘോഷമായ.

മുഖാതിഭ - പും സംസാരിക്കുന്നവൻ; സംസാരിക്കുവാൻ തിരിഞ്ഞവൻ; —होना - ആരുടേയെങ്കിലും നേക്കു തിരിഞ്ഞു വർത്തമാനം പറയുക; വർത്തമാനം കേൾക്കാൻ തയ്യാറാവുക.

മുഖ്യാലിഫ് - പുറം വിരോധി ; എതിരാളി ; വിരുദ്ധമായ.

മുഖ്യാലിഫ് - **ഖീം** ഗതൃത.

മുഖ്യാ - പുറം തലവൻ ; പ്രധാനി.

മുഖ്യാലിഫ് - **വിം** വെച്ചേറേയുള്ള ; ഭിന്നമായ ; പലതരത്തിലുള്ള.

മുഖ്യാസർ - **വിം** സംക്ഷിപ്തമായ ; ചെറിയ ; കുറച്ചു.

മുഖ്യാ **ന്യായാധീശ** - പുറം നോം ജഡ്ജി.

മുഖ്യാ മന്ത്രി - പുറം മന്ത്രിയുടെ ഉടമസ്ഥിയായ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രധാനമന്ത്രി (Chief Minister).

മുഗാദർ - **വിം** ഗദ ; വ്യായാമം ചെയ്യാനുള്ള ക്ലബ്ബ്.

മുഗാലത - പുറം ചതി ; വഞ്ചന ; ഭ്രമം ; തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കൽ.

മുഗ്ധ - **വിം** മോഹിച്ച ; ലയിച്ച ; മഴുകിയ ; മനോഹരമായ.

മുചക് - **ഖീം** ഞരമ്പ് ഇടറൽ.

മുചലക് - പുറം നല്ലനടപ്പ് ജാമ്യ പത്രം.

മുഷ്ഠർ - പുറം കൊമ്പൻ മീശക്കാൻ ; വിരൂപിയാവൻ.

മുജ്ജർ - പുറം പുല്ലിംഗം ; ആൺ.

മുജ്ജർ } **വിം** വേർതിരിച്ചു വെക്കുക
മുജ്ജർ } കെട്ടുക.

മുജ്ജർ - **വിം** വിജയിയായ.

മുജ്ജർ - പുറം വേഗ്യയുടെ പാട്ടു

കച്ചേരി ; അഭിവാദനം ; തുടർച്ച ; വെട്ടിക്കുറച്ച തുക.

മുജ്ജർ - **വിം** വിവാഹം കഴിയാത്ത ; ഏകാകിയായ.

മുജ്ജർ - **വിം** പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയ ; അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ.

മുജ്ജർ - **പുറം** (കേസിലെ) പ്രതി ; അപരാധി ; കുറ്റക്കാരൻ.

മുജ്ജർ - **പുറം** ഹാനി.

മുജ്ജർ - **വിം** കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ; പീഡിപ്പിക്കുന്ന ; തടയുന്ന.

മുജ്ജർ - **ഖീം** കഷ്ടപ്പെടുത്തൽ ; തടയൽ.

മുജ്ജർ - **വിം** ഹാനിയുണ്ടാക്കുന്ന ; ചീത്തയായ.

മുജ്ജർ - **ഖീം** സ്ഥൂലത ; പുഷ്പി ; തടിപ്പ് ; അഹങ്കാരം.

മുജ്ജർ - **ഖം** തടിക്കുക ; അഹങ്കരിക്കുക.

മുജ്ജർ - **പുറം** ചുമട്ടുകാരൻ.

മുജ്ജർ - **പുറം** ഒരു കൈപ്പിടിയിൽ കൊള്ളുന്നതു പുല്ലിന്റേയോ, വയ്ക്കോലിന്റേയോ കെട്ട് ; ഒരു പിടിയിൽ കൊള്ളുന്ന സാധനം ; ആയുധങ്ങളുടെ പിടി.

മുട്ടി - **ഖീം** മുഷി ; പിടി ;

—**ഗർമ** **കർന** - കൈക്കൂലി കൊടുക്കുക ; —**മർ** - ഒരു പിടി ; —**മേ** - അധീനത്തിൽ.

സുഗമദ് - പും പൊണ്ണത്തടിയൻ.
സുഗമേദ് - സ്ത്രീം എതിപ്പ്; യുദ്ധം.
സുധിയാ - സ്ത്രീം തുറന്നു തുറന്നു
 പിടി; ഭിക്ഷക്കാർക്കു ഭാരോ
 പിടി അന്നം കൊടുക്കൽ.
സുദ്ധ്യാ - അം തിരിയുക; മടങ്ങുക;
 വളയുക; മൊട്ടയടിക്കുപ്പെ
 ടുക.
സുദ്ധ്യാനാ - സം തിരിപ്പിക്കുക;
 തല മൊട്ടയടിക്കുക.
സുദ്ധ്യാ - സം തിരിക്കുക; മട
 ക്കുക; തല മൊട്ടയടിക്കുക.
സുതജ്ജി - വിം സംബന്ധിച്ച;
 ക്രിം സംബന്ധിച്ച്; പററി.
സുതജ്ജി - വിം പ്രഭാവിതനായ.
സുതദായരാ - വിം അവകാശവാദം
 ചെയ്തു.
സുതജ്ജി - വിം ചിന്തിതനായ.
സുതജ്ജി - വിം സൂത്രശാലിയായ.
സുതജ്ജി - പും പലവിധത്തി
 ചുള്ള ചില്ലറ സാധനങ്ങൾ;
 പലവക.
സുതജ്ജി - വിം വിവിധമായ;
 ചിതറിയ; പലവകയിലുള്ള.
സുതജ്ജി - പും ദത്തുപത്രൻ.
സുതജ്ജി - പും സുതമദ് തൃപ്തൻ;
 ശാന്തൻ; നിശ്ചിന്തൻ.
സുതജ്ജി - വിം ധനവാന്നായ.
സുതജ്ജി - പും വിവർത്തകൻ.
സുതജ്ജി - ക്രിം തീരെ; മുഴുവൻ;

ഭട്ടം; വിം പൊണ്ണത്തടിയൻ; സ്വ
 തത്രമായ.
സുതജ്ജി - ക്രിം ലഗാതാർ തുടർച്ച
 യായി; നിരന്തരമായി.
സുതജ്ജി - പും ക്ലാഷ്; ഗുണമൻ;
 മാനേജർ.
സുതജ്ജി - ക്രിം അനുസരിച്ച്.
സുതജ്ജി - പും ബാക്കി കിട്ടാനുള്ള
 സംഖ്യ; ആവശ്യം; തുക.
സുതജ്ജി - പും പഠിപ്പ്; അദ്ധ്യ
 യനം.
സുതജ്ജി - വിം യോജിച്ച; ഐക
 മത്യമുള്ള.
സുതജ്ജി - വിം കൂടെച്ചേർന്ന;
 സഹചര്യമുള്ള.
സുദ് - പും സന്തോഷം.
സുദ്ഗർ - പും ദം സുദ്ഗർ
സുദ്ഗർ - പും അദ്ധ്യാപകൻ.
സുദ് - അവ്യം താല്പര്യമിതാണു്;
 എന്നാൽ; സ്ത്രീം ആനന്ദം.
സുദ് - ക്രിം എല്ലായ്പ്പോഴും; തുട
 ര്ച്ചയായി.
സുദ് - വിം എല്ലായ്പ്പോഴും; തുട
 ര്ച്ചയായുള്ള.
സുദ് - വിം സുതജ്ജി.
സുദ് - പും മേഘം; കാമുകൻ;
 തവള.
സുദ് - പും ഉദ്ദേശം; താല്പര്യം.
സുദ് - പും അന്യായക്കാരൻ;
 വാദി; ശത്രു.

സുഭ - ഹിം കാലാവധി; വളരെ
കാലം; —കാ - വളരെക്കാല
മായുള്ള.

സുഭാലേഹ - പും (കേസിലെ) പ്രതി.

സുഭക - പും അച്ചടിക്കുന്ന ആൾ
(printer).

സുഭന - പും അച്ചടി.

സുഭാങ്ക-ശുഭക - പും അച്ചടിക്കുവ.

സുഭാ - ഹിം മുറ്റ; അടയാളം;
സ്തംബം; മോതിരം; ഭാവം;
നാണം.

സുഭാസ്കിതി - ഹിം നാണയപ്പെ
രുപ്പം.

സുഭികാ - ഹിം മോതിരം.

സുഭിത - വിം അച്ചടിക്കപ്പെട്ട;
മുറ്റവെച്ച; അടഞ്ഞ.

സുഭാ - വിം വെറുതെ; വ്യത്ന
മായി; പും അസത്യം; മിഥ്യ;
വിം വ്യത്നമായ.

സുഭകിര - വിം നിഷേധിക്കുന്ന;
പും നാസ്തികൻ.

സുഭകുശ - വിം കൊത്തുപണി
ചെയ്യ.

സുഭകാ - പും കരുവുള്ള വലിയ
തരം മുന്തിരിങ്ങ.

സുഭഗാ - പും മുറിഞ്ഞുകായ.

സുഭാശി - പും സുതസഹി ഗുഹസ്ഥൻ;
ലേഖകൻ; എഴുത്തുകാരൻ.

സുഭാസരിമ - പും മാനേജർ; കോട
തിയിലെ ഹെഡ്ഗുമസ്തൻ.

സുഭാഹസര - വിം അഹസരിച്ചു.

സുഭാദി - ഹിം കൊട്ടിയറിയി
യ്ക്കൽ; വിളംബരം; കൊട്ടി
യറിയിയ്ക്കാനുള്ള വാദ്യം
(ചെണ്ട).

സുഭാഫാ - പും ലാഭം.

സുഭാസിഖ - വിം ഉചിതമായ; ശരി
യായ.

സുഭാസിഖത - ഹിം സംബന്ധം;
യോജിപ്പ്; ഉപയുക്ത.

സുഭിയാ - ഹിം ഒരുതരം പക്ഷി.

സുഭിവാ - പും സഹായി; കണക്കെ
സുഭിമ - ശതകാരൻ; ഇഗമഗര
ഭക്തൻ; യജമാനൻ.

സുഭകിര - വിം സ്ഥലംമാറിയ.

സുഭകിര - പും മാനേജർ.

സുഭകിര - വിം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന.

സുഭകിര - വിം ചിന്നിച്ചിതറിയ;
കഷ്ടത്തിൽപ്പെട്ട.

സുഭകിര - വിം എഴുതിയ; ചേർത്ത;
കരിച്ച; അന്തർഗതമായ.

സുഭകിര - വിം നിർന്നനായ.

സുഭകിര - ഹിം ദാരിദ്ര്യം.

സുഭകിര - വിം വിവരണത്തോടു
കൂടിയ; പും നഗരത്തിന്നു
ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ.

സുഭകിര - വിം പ്രയോജനകരമായ.

സുഭകിര - വിം വെറുതെ ലഭിക്കുന്ന.

സുഭതല - വിം ആപത്തിലക
പ്പെട്ട.

சுபலிங் - பு. பளத்துக ; உடா.

சுபலிங் பச்சாசு ருபே

சுபஹம் - வி. அஸ்பஷுமாய ;
சுபநிஷுமாய.

சுபாடலா - பு. ஓரு சாயனம்
கொடுத்துப் பகரம் வேறொரு
வாணம் ; பரிவர்த்தனம்.

சுபாரக - வி. ஹுமாய ; மஹ
கரமாய ; —பாட - அடிகள
னம் ; —பாடி - அடிகள
யுடன்.

சுபாலகா - பு. அநிதயோகி.

சுபாஹிசா - பு. வாஹிவாஹம் ;
தகம்.

சுமகிந - வி. சந்தாபுமாய.

சுமதஹிந - பு. பரிஷகம்.

சுமதாஜ - வி. அநாதரணியமாய ;
மாபுமாய.

சுமானபத - ச்வி. நிரோயம் ; நி
ஷேயம் ; வஜ்ஜனம்.

சுமது - வி. மோக்ஷம் கொதி
யுள்ளவமாய.

சுமூர் - ச்வி. மரிஷுமனனா ஹு.

சுமூ - வி. மரிஷுமனாய.

சுமஸ்சர - வி. தே. மயஸ்சர

சுர்டா - பு. சோதநபுலயஸு ;
வி. உளணிய ; ஹுஷிபு.

சுர - பு. அநிதயேகியம்
மூதன வஸு ; அந்யம் ரண
மஹம்.

சுரீ - ச்வி. ஓருதரம் மஹகி.

சுரக - ச்வி. வஹயம் ; திரியம்.

சுரகநா - அ. வஹயம் ; மஹகி.

சுரகா - பு. பூவந்கோசி.

சுரகாபி - ச்வி. மஹகி.

சுரகா - பு. வாகோஷ வாயி
யுள்ள வாகு (மோர்மஹ).

சுரகா } அ. மோஹபஸு
சுரகா } பூதக ; மூர்மஹகி.

சுரக - பு. மஹகி.

சுரகா - அ. வாகு.

சுரக - வி. மஹபஸுமாய.

சுரக - பு. மூர்மஹகி.

சுரக - பு. மஹகி.

சுரக - ச்வி. மஹபஸுமாய ;
மஹபஸுமாய மஹபஸுமாய
மஹபஸுமாய மஹபஸுமாய

சுரக - பு. மஹபஸுமாய ; மஹ.

சுரக - வி. மஹபஸுமாய ; அபவி
மாய ; வாகு ; பு. மஹ
மஹகி.

சுரகா - பு. ஓருதரம் மஹகி.

சுரகா - பு. மஹபஸுமாய ;
பூவிபிஷு மஹபஸுமாய
மஹபஸுமாய மஹபஸுமாய
மஹபஸுமாய மஹபஸுமாய

சுரக - பு. மஹபஸுமாய.

சுரக - ச்வி. மஹபஸுமாய.

சுரக - வி. மஹபஸுமாய.

മുരവ്വത - ഖീം ദേം മുരവ്വത

മുരശിദ് - പും ഗുരു; മാർഗ്ഗശി.

മുരഹ - പും തീർപ്പു; വിം

മുലം നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച;

അജ്ഞാനമമാരില്ലാത്ത; അനാ

മനായ; കന്യതിക്കാരനായ.

മുരാദ - പും തീക്കൊള്ളി.

മുരാദ് - ഖീം ആഗ്രഹം; അഭിലാ

ഷം; ആശയം; അഭിപ്രായം.

മുരാദി - വിം അനുകൂലമായ;

ഇച്ഛാനുസാരമായ; പും അഭി

ലാഷി.

മുരാഫ - പും അപ്പീൽ.

മുരീദ് - പും ശിഷ്യൻ; അനുയായി.

മുരേഖ - പും തലപ്പാവ്.

മുരൈഖ് - ഖീം സൽസ്വഭാവം;

മുരൈഖ് - സെതലിലും; ഞെരുട്ടും;

ആദരവ്; നാണം; മാനം.

മുറാ - പും ദേം മുരഗ

മുദ്ദനീ - ഖീം ദേം മുരദ്ദനീ

മുദ്ദാ - പും ദേം മുരദ്ദാ

മുദ്ദാ - ഖീം വില്ലിന്റെ ഞാൺ.

മുശിദ് - പും മുരശിദ്

മുശ്കീ - വിം ദേം-മുശ്കീ

മുശ്ജിമ - വിം കററം ചുമത്ത

പ്പെട്ട; അപരാധിയായ.

മുശ്തവീ - വിം നീട്ടിവെയ്ക്കപ്പെട്ട.

മുശ്ഗ്ഗ - പും ഗിൽട്ട്; പുഷ്പ്;

പുറംപുഷ്പ്; വിം ഗിൽട്ടിട്ട.

മുശ്ഹദീ - ഖീം ഇരട്ടിമധുരം.

മുശ്കാത് - ഖീം കൂടിക്കാഴ്ച.

മുശ്കാതീ - പും പരിചിതൻ;

സന്ദർശകൻ.

മുശ്ജിമ - പും പരിചാരകൻ

സേവകൻ.

മുശ്ജിമത് - ഖീം സേവനം;

പരിചയ്.

മുശ്ജിമ - വിം മാർഗ്ഗമുള്ള.

മുശ്ജിമിയത് - ഖീം മാർഗ്ഗം.

മുശ്ജിമ - പും നിരീക്ഷണം;

മേൽനോട്ടം; പരിശോധന.

മുശ്ക - പും ദേം മുശ്ക

മുശ്കീ - ഖീം ദേം മുശ്കീ

മുശ്ക - പും ദേശം; രാജ്യം.

മുശ്കീ - വിം ദേശസംബന്ധമായ;

ദേശീയമായ.

മുശ്തവീ - വിം നീട്ടിവെച്ചു; നിർത്തി

വെച്ചു.

മുശ്ത - പും മെതലവി; വിദ്വാൻ;

മുഹമ്മദീയ പുരോഹിതൻ.

മുശ്കിൽ - പും (കേസിലെ) കക്ഷി.

മുശ്ജിമ - വിം ഉചിതമായ; ശരി

യായ.

മുശ്ജിമ - പും ചരിത്രകാരൻ.

മുശ്ജിമ - പും ആസ്തികൻ.

മുശ്ജിമ - പും കാരണം ചോദി

യ്ക്കൽ; നഷ്ടപരിഹാരം.

മുശ്ജിമ - വിം ദേം മുശ്ജിമ

മുശ്ജിമ - വിം കൂലാലുവായ;

പും സ്നേഹിതൻ.

മുശരിക - പും ഉയന്നവൻ ;
നേതാവ്.

മുശായദ - പും കവിസമ്മേളനം.

മുശാഹദ - പും മാസഗന്ധം.

മുശ്ക - പും കസ്തുരി ; ളീം ഭൂഷം ;

—മുശ്കേ കടന - രണ്ടുകയ്യും
പറകോട്ട് പിടിച്ചുകെട്ടുക.

മുശ്കല - വിം പ്രയാസമുള്ള ; ളീം
പ്രയാസം ; —കുശ - ദഃഖമു
കരുന്നവൻ (ഇശഗപരൻ).

മുശ്കീ - വിം കസ്തുരിനിറമുള്ള ;
കറുത്ത ; കസ്തുരിയുള്ള ; പും
കറുത്ത കരിര.

മുശ്ത - പും മുഷ്ടി.

മുശ്തക - വിം ഒരുവക്കിൽ നിന്നു
ണ്ടായ മരൊറാത വാക്കു ;
കോപിച്ചു.

മുശ്തരക - വിം കൃത്യകാരനുള്ള.

മുശ്തഹിര - വിം പ്രസിദ്ധീകരി
ക്കുന്നു ; പ്രകാശകനായ.

മുശ്താക - വിം ആഗ്രഹമുള്ള.

മുഷ്ടി - ളീം മുട്ടി മുഷ്ടി ; പിടി.

മുഷ്ടിക - പും മുഷ്ടി ; ചുരുട്ടിയ
കൈ.

മുശ്കുരാന - അം പുഞ്ചിരിയിടുക.

മുശ്കുരാഹ്വട്ട } ളീം മനഹാസം ;
മുശ്കാന } പുഞ്ചിരി.
മുശ്കയാന }

മുശ്കുസ - പും ആറുകോണുള്ള
വസ്തു ; ആറുവരിയുള്ള വൃത്തം.

മുസന - അം മോഷ്ടിക്കപ്പെടുക.

മുസന്ദ - പും പകുപ്പ് ; രസീതു
കററി.

മുസന്ദിക - പും ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

മുസന്ദക - വിം വൃത്തിയാക്കിയ.

മുസന്ദകി - വിം ശുദ്ധീകരിച്ചു.

മുസമ്മ - വിം പേരുക്കേട്ട.

മുസമ്മാത - ളീം സ്ത്രീ ; ബഹുമാനം
കാണിക്കുവാൻ സ്ത്രീകളുടെ
പേരിന്റെ മുഖിൽ ഇതു
പദം ചേർക്കുന്നു.

മുസരാ - പും നാരായണവേൽ.

മുസരമാനി - വിം മുസൽമാനെ
സംബന്ധിച്ചു.

മുസരമ - വിം മുഴുവനായ ; മെ
ത്തുള്ള ; സമ്മതിച്ചു.

മുസരഹ - വിം ആയുധധാരിയായ.

മുസര - പും മുഹമ്മദീയർ പ്രാ
ർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഇരിക്കുവാൻ
വിനീതനായി വിരിപ്പ്.

മുസഖിര - പും ചിത്രകാരൻ.

മുസഫഹ - പും കൈ കൊടുക്കൽ.

മുസഫിര - പും വഴിയൊരുക്കാരൻ ;
—ഖാന - വഴിയമ്പവം ;
സത്രം.

മുസഫിര - ളീം സഞ്ചരിക്കൽ ;
വിദേശം.

മുസഫിരി - ളീം വഴിയൊരു.

മുസാഹബ - പും രാജാവിന്റെയോ,
പ്രഭുവിന്റെയോ പാർശ്വ
വർത്തി.

മുസിബത - ഖീം ആപത്തു; ബുദ്ധി മുട്ടു.

മുസ്കീ - ഖീം ദേം മുസകുരാഹ്; വിം ദേം മുസ്കീ

മുസ്ക്യാന - ഖീം ദേം മുസകുരാഹ്

മുസ്റ്റ്‌ാ - വിം തടിച്ചു; തെമ്മാടി യായ.

മുസ്തക്വില - വിം സ്ഥിരമായ.

മുസ്തഗീസ - പും അവകാശി; വാദി.

മുസ്തനദ് - വിം പ്രമാണീകൃതമായ; സട്ടിഫിക്കറു കിട്ടിയ.

മുസ്തന്ന - വിം വേർപെടുത്തിയ; ഒഴിവാക്കിയ.

മുസ്തഹക് - വിം അധികാരം കിട്ടിയ; യോഗ്യനായ.

മുസ്തൈദ് - വിം സന്നദ്ധനായ; തല്പരനായ; സമർത്ഥനായ.

മുസ്തൈദീ - ഖീം സന്നദ്ധത; തല്പരത; സാമർത്ഥ്യം.

മുസ്തൗഫീ - പും കണക്കു നോക്കുന്നവൻ (ആഡിറ്റർ).

മുഹക്മാ - പും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു; വിഭാഗം.

മുഹദ്ദുബ - വിം ശിഷ്യനായ.

മുഹതമിമ - പും വ്യവസ്ഥാപകൻ; മാനേജർ.

മുഹതർകാ - പും വ്യാപാരനികുതി.

മുഹതാജ - വിം ദരിദ്രനായ; ആശ്രിതനായ; തന്റെ കയ്യി

ലില്ലാത്തതിനത്യാവശ്യമുള്ള; അഭിലാഷിയായ.

മുഹ്വത - ഖീം പ്രേമം; സ്നേഹം;

മുഹർ - ഖീം മോഹർ; മുദ്ര; സീൽ.

മുഹുരാ - പും മുൻഭാഗം; മുഖം; ചതുരംഗക്കുരു.

മുഹർമ - പും മുഹമ്മദീയവർഷത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മാസം.

മുഹർമീ - വിം മുഹറത്തെ സംബന്ധിച്ച; ശോകസംബന്ധമായ;

—സൂരത - ദുഃഖസൂചകമായ ഭാവം.

മുഹർറി - പും ക്ലാക്കു; ഗുമസ്തൻ.

മുഹർറീ - ഖീം ക്ലാക്കിന്റെ പ്രവൃത്തി; എഴുത്തുപണി.

മുഹൽ - ഖീം ദേം മോഹൽ

മുഹല്ല - പും ദേം മഹല്ല

മുഹസിന - വിം ഉപകാരിയായ.

മുഹസില - വിം കരം പിരിയ്ക്കുന്ന.

മുഹാജ - പും എതിരിലുള്ള ഭാഗം.

മുഹാജരത - ഖീം വേർവിടൽ; കടിയേറിപ്പാക്കൽ.

മുഹാജിർ - പും പട്ടിണിപ്പാർപ്പുകാരൻ.

മുഹാഫാ - പും മഞ്ചൽ.

മുഹാഫിജ - വിം രക്ഷിയ്ക്കുന്നവനായ; —ഖാന - റിക്കാർഡു സൂക്ഷിയ്ക്കുന്ന മുറി.

മുഹാല - വിം അസംഭാവ്യമായ; അസാധ്യമായ.

സുഹാവാ - പും ശൈലിപ്രയോഗം (idiom); അപ്രാസം; ശീലം.

സുഹാസിഖ - പും പരീക്ഷിക്കുന്നവൻ; ഗണിതജ്ഞൻ; കണക്കു നോക്കുന്നവൻ.

സുഹാസिर - പും കോട്ടയുടേയോ, സേനയുടേയോ ചുറ്റും വളയൽ.

സുഹാസില - പും വരവു; ലാഭം; പിരിവുസംഖ്യ.

സുഹിവ - പും കാമുകൻ; പ്രേമി; സ്നേഹിതൻ.

സുഹിമ) ഓം പ്രവേശനം പ്രവൃത്തി; യുദ്ധം.

സുഹീവ - വിം ഭയങ്കരമായ.

സുഹിയാ - വിം ഒരുങ്ങിയ; —करना - ഒരുക്കുക.

സുഗ് - ഓം ചെറുപയറു്.

സുഗഫലി - ഓം നിലക്കടല.

സുഗ് - പും പവിഴം.

സുജ - ഓം മേൽമീശ; —उखाड़ना; അപമാനിക്കുക; ഉപദ്രവിക്കുക; സുജ്ഞാൻ - മീശ മുറക്കുക; സുജ്ഞാൻ - നാണിച്ച മുഖം താഴ്ന്നു.

സുജ - ഓം മേഖല പിരിയുന്നതിനുള്ള പല്ലി (മെന്റലിറ്റി).

സുജന - പും തല മൊട്ടയടിക്കൽ.

സുജന - സം മൊട്ടയടിക്കുക; തട്ടിയെടുക്കുക; ശിഷ്യനാക്കുക.

സുജി - ഓം തല; ശിരസ്സ്.

സുജന - സം അടയ്ക്കുക; മുടുക.

സുപ - പും തലമുടി.

സുക് - വിം ഉയരമായ; വിവരനായ.

സുക് - പും ഉയരത്തിലുള്ള ഉയരമുള്ള ജനൽ; മുഷിപ്രഹരം.

സുജി - വിം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന.

സുജി - പും കാരണം.

സുജി - പും കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവൻ; ദുഷ്ടൻ.

സുജി } ഓം മുഷി; ആയുധങ്ങളുടെ
സുജി } പിടി; മന്ത്രതന്ത്രം.

സുത - പും പേശാബ മുതം.

സുതന - അം മന്ത്രമൊഴിക്കുക.

സുന - അം മരിക്കുക.

സുനീ - പും മിത്രം; സഹായി.

സുബാ - പും റിബ്ബൺ.

സുര - പും ദേം സുര

സുര } ഓം ആകൃതി; മുത്തി.
സുര } വിം ആകൃതിയുള്ള.

സുരി - ഓം മുലിക; വേരും; പച്ച മരനും.

സുരി - വിം ആകൃതിയുള്ള.

സുരി - ഓം വിഗ്രഹം; ബിംബം.

സുര - പും വേരും; കാരണം; അടിസ്ഥാനം; മുലയറം.

സുര - പും മുളകി; വിം കാരണമായ; ഉണ്ടാക്കുന്ന.

സുരി - ഓം ദേം സുരി

മൂലീ - ഖീം മുളുങ്കി ; പച്ചമരന്നം.

മൂല്യ - പും വിഭ.

മൂലക } പും എലി.

മൂലദാനി - ഖീം എലിക്കൈ.

മൂലസാ - സം കട്ടെടുക.

മൂലസര - പും ഉലക്ക.

മൂലസർവ്വ - പും അപരിഷ്കൃതൻ ;
വകൻ ; ഒന്നിനും കൊള്ളരു
താത്തവൻ.

മൂലസ - പും ഉലക്ക ; —ധാര -
തടി ചുറ്റിയോട്ടുകൂടിയി
(വലിയമഴ).

മൂലശാ - പും നാരായണൻ.

മൂലാ - പും എലി.

മൂലീ - വിം മരണപത്രമെഴുതുന്ന
വനായ.

മൂല - പും മാൻ.

മൂലജല - പും } കാനൽ വെള്ളം ;
മൂലജല - ഖീം } മൃഗമൃഗ.

മൂലാ - പും നായാട്ട്.

മൂലാ - പും ചന്ദ്രൻ.

മൂലീ - ഖീം പേടമാൻ ; അപ
സ്താരം.

മൂലാ - ഖീം താമരവളയം.

മൂലക - പും മരിച്ച ജീവി ; പുല.

മൂലക - ഖീം മണ്ണ്.

മൂല - ക്രിം വൃഥാ ; വെറുതെ.

മൂല - വിം മാട്ടുവമുള്ള.

മൂല - അഖ്യം വൃഥാ ; വെറുതെ ;
വിം അസത്യമായ.

മേ - അഖ്യം ഇൽ ; പും ആടിന്റെ
കരച്ചിൽ.

മേണി - ഖീം (ആട്ട്, ഒട്ടകം മുത
ലായ മൃഗങ്ങളുടെ) ഗുളിക
പോലുള്ള മലം.

മേടക - പും മേടക

മേഖ - പും ചെമ്മരിയാട്ട്.

മേഖ - ഖീം കുറു ; ആണി ;
പുളി ; ആപ്പി ; —ട്റേണ -
കുറുയിടിക്കുക.

മേഖല - ഖീം അരഞ്ഞാണം ;
മേഖല ; മണ്ഡലം ; മുറു.

മേഘ - പും ഇരുട്ട് ; പീലിക്കണ്ണ് ;
പുക ; മേഘം ; വിം കുറുത്ത.

മേഘ - ഖീം മേഘ ; —പോ -
മേഘവിരി.

മേഘാല } പും ആതിഥേയൻ.

മേഘാല - പും മേടക

മേടനഹാര } പും നഗ്നീ പീലിക്കുന്ന
മേടനഹാര } വൻ.

മേടന - സം നഗ്നീപ്പിക്കുക.

മേടന - ഖീം മൺകലം.

മേട - പും ആനക്കാരൻ.

മേട - പും വരമ്പ് ; വേലി.

മേടക - പും തവള.

മേട - പും ചെമ്മരിയാട്ട്.

മേടീ - ഖീം പിന്നിയിട്ട മുടി.

മേടീ - ഖീം ഉലുവ.

മേടാ - ഖീം വയറ് ; പകുത്തായം.

മേദിനി - ഖീം ഭൂമി.
 മേഘ - പും യാഗം; ഹവിസ്സു;
 ബലി മൃഗം.
 മേഘ - ഖീം ധാരണാശക്തി.
 മേഘാവി - വിം ബുദ്ധിമാനായ;
 ധാരണാശക്തിയുള്ള.
 മേന - അം മാവിൽ നെയ്തൊഴിച്ച
 കഴുക്കുക; ഖീം മേനക.
 മേമ - ഖീം മദാമ്മ; ശീട്ടിലെ
 റാണി.
 മേമന - പും ആട്ടിൻകുട്ടി.
 മേമാര - പും കൽപണിക്കാരൻ;
 കല്ലാശാരി.
 മേരവന - സം കൂട്ടിക്കെട്ടുക;
 കൂട്ടിച്ചേർക്കുക.
 മേരൂർ - പും നട്ടെല്ലു; രണ്ടുവ
 ങ്ങളെയും യോജിപ്പിക്കുന്ന
 കല്പിത രേഖ (അച്ചുതണ്ടു).
 മേര - പും അനിഷ്ടമാർ; യോ
 ജിപ്പു; ചേർച്ച; മൈത്രി;
 ഉപയുക്തത; സമതപം; കിട;
 മാതിരി; കലപ്പ്.
 മേരജോല - പും കൂട്ടുകെട്ട്.
 മേരണ - സം ചേർക്കുക; ധരിപ്പി
 ുക്കുക; അം അനിഷ്ടമാർ.
 മേര - പും ഉത്സവം; ആർക്കുട്ടം.
 മേരീ - പും ധാരാളം അടുത്തു
 പരിചയമുള്ളവൻ.
 മേവാ - പും ഉണക്കിയ പഴം
 (മുതിരിങ്ങ, ബദാം മുതലാ

യവ); —फरोश - ഉണക്കിയ
 പഴങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവൻ.
 മേവാസ - പും വീടു; കോട്ട;
 രക്ഷാ കേന്ദ്രം.
 മേവാസി - പും വീട്ടുടമസ്ഥൻ; കോ
 ടയുടെ അധിപതി.
 മേഘ - പും ചെമ്മരിയാട്; മേടം
 രാശി.
 മേഹ് - ഖീം മയിലാഞ്ചി.
 മേഹ - പും മേഘം; മഴ; പ്രമേഹ
 രോഗം.
 മേഹതര - പും വലിയവൻ;
 മഹാൻ; തോട്ടി (ഒരു ജാതി).
 മേഹതരാനി - ഖീം (മേഹതര കീ ഖീ);
 തോട്ടിപ്പണി ചെയ്യുന്നവർ.
 മേഹനത - ഖീം അലപാനം; പരി
 ശ്രമം; പണിയെടുക്കൽ.
 മേഹനതാന - പും വേലയ്ക്കുള്ള കൂലി;
 പ്രതിഫലം.
 മേഹനതീ - വിം പരിശ്രമിയായ.
 മേഹമാന - പും അതിഥി; —दारी -
 അതിഥിസല്ക്കാരം; —नवाज़ -
 ആതിഥ്യം ചെയ്യുന്നവൻ.
 മേഹമാനീ - ഖീം അതിഥിസല്ക്കാ
 രം; അതിഥിയാകൽ; സദ്യ.
 മേഹര - ഖീം ദയ; —बान - ദയ
 യുള്ള; —बानी - കൃപ; അനു
 ഗ്രഹം.
 മേഹര - പും അതിഥിസല്ക്കാരം
 (ഷണ്ഡൻ).

മെഹരാബ - ഖീം ആർച്ച; കമാനം;
—ദാർ - കമാനം വെച്ചു.

മെഹറാ - ഖീം സ്ത്രീ.

മെഹറिया } ഖീം സ്ത്രീ; ഭാര്യ.
മെഹരി }

മൈ - ഖീം മദ്യം; ക്രിം കൂടെ;
ഒരുമിച്ചു.

മൈകാ - പും മദ്യശാല,

മൈകശി - ഖീം മദ്യപാനം.

മൈകാ - പും ദേം മാധകാ

മൈഖാനാ - പും കള്ളപ്പാപ്പ.

മൈഖാർ - പും മദ്യപാനി.

മൈദാ - പും അരി, ഗോതമ്പ് മുതലായ ധാന്യങ്ങളുടെ പൊടി.

മൈദാൻ - പും യുദ്ധക്കളം; കളിസ്ഥലം; മൈതാനം; —में आना -

എതിരിൽ വരിക; —मारना -

മത്സരിച്ചു ജയം നേടുക;

—साफ़ होना - തടസ്സം നീങ്ങുക.

മൈൻ - പും കാമദേവൻ; മെഴുകു.

മൈൻസിൽ - പും ചായിലുറ.

മൈന - ഖീം മൈന (ഒരു പക്ഷി).

മൈയൽ - ഖീം മരണം; ശവം.

മൈയാ - ഖീം മാതാവു്.

മൈർ - ഖീം സ്പ്പവിഷജപാല.

മൈരേയ - ഖീം ഒരുതരം മദ്യം.

മൈൽ - ഖീം അഴക്കു്; കമ്പം;
പും അഭിലാഷം; വാസന.

മൈൽഖോറാ - വിം ചളിപററിയാലറിയാത്ത; പും സോപ്പ.

മൈലാ - പും ചപ്പു ചവറു്; മലം;

വിം അഴക്കുള്ള; ദുഷിച്ചു;

—कुचैला - വൃത്തികെട്ട.

മൈഹർ - പും നെയ്തിന്റെ കീടൻ.

മോൻ - ഖീം ദേം മൂർ

മോൻ - പും മുളകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ

പീരം (സ്പറൂർ); തോളു്.

മോ - സർവ്വം എന്റെ; എന്റേതു്.

മോക്ദമാ - പും ദേം മുക്ദമാ

മോക്നാ - ഖം ഉപേക്ഷിക്കുക;
എറിയുക.

മോക്ല - വിം സ്വതന്ത്രമായ.

മോക്ലാ - വിം വീതിയുള്ള; സ്വതന്ത്രമായ.

മോഖാ - പും ചെറിയ ജനൽ.

മോഗൽ - പും മുഗളൻ.

മോഖ - വിം നിഷ്പലമായ; പിഴയ്ക്കുന്ന.

മോഖ - ഖീം ഞരമ്പുതെററൽ;
ഉളുക്കു്.

മോഖനാ - സം മോചിപ്പിക്കുക.

മോഖി - പും ചെരുപ്പകുത്തി.

മോള - ഖീം ദേം മോള; മോക്ഷം.

മോജ്ജാ - പും അതൃതകൃത്യം.

മോജ്ജാ - പും കാലുറ; കാലിന്റെ
പിള്ള.

മോട്ട - ഖീം ഭാഷണം; വെള്ളം
കോരുവാനുള്ള തോൽസഞ്ചി;

വിം വിലകുറഞ്ഞ.

മോട്ടറി - ഖീം ചെറിയ ഭാഷണം.

മോടാ - വിം തടിച്ചു; കൊഴുത്ത;
സാധാരണമായ; —असामी -
ധനവാൻ; मोटे तौर पर -
പൊതുവെ.

മോടാई - ഹിം തടിച്ചു; വണ്ണം;
കൊഴുപ്പു; സ്ഥലം; ദൃഷ്ടി;
—चढ़ना - അഹങ്കരിക്കുക.

മോടാനാ - അം തടിക്കുക; അഹങ്കാ-
രിയാകുക; ധനികനാകുക.

മോടिया - പും കട്ടിയുള്ള പരു-
പരുത്ത സപദേശിവസ്ത്രം
(ഖദർ); ചുമട്ടുകാരൻ.

മോठ - ഹിം പയറു്.

മോड़ - ഹിം തിരിവു്; വളവു്.

മോड़ना - സം മടക്കുക; തിരി-
യ്ക്കുക; വളയ്ക്കുക.

മോड़ी - ഹിം വേഗത്തിലൊഴുതാ-
വുന്ന ഒരു ലിപി.

മോतकिद - പും വിശ്വസിക്കുന്ന
വൻ; മതവിശ്വാസി.

മോतदिल - വിം മിതവാദിയായ.

मोतबर - विं മിതവാദിയായ.

मोताद - ഹിം (മരുന്നിന്റെ)
മാത്രം.

मोतिया - പും ഒരുതരം മല്ലിക;
—बिंद - ഒരുതരം നേത്ര-
രോഗം; (cataract).

मोती - പും മുത്തു്; —रोलना - അല്പ-
പരിശ്രമംകൊണ്ടു് അധികം
സമ്പാദിക്കുക.

मोतीचूर - പും ഒരുതരം ലഡു്.

मोथा - പും മുത്തങ്ങ.

मोदक - പും കൊഴുക്കട്ട; ലഡു്.

मोदी - പും പലവ്യഞ്ജനക്കടക്ക-
രൻ; —खाना - കലവറ;
അറ.

मोना - സം നനയ്ക്കുക.

मोम - പും മെഴുകു്; —जामा -
മെഴുകുശീല; —दिल - കോമ-
ളഹൃദയനായ; —बत्ती - മെഴു-
കതിരി.

मोमिन - പും മതനിഷ്ഠനുള്ള
മുസൽമാൻ; മുഹമ്മദിയ.
നേതൃക്കാരൻ.

मोयन - പും മാവിൽ നെയ്യു് മുത-
ലായതു ചേർത്തു ചാട്ടാട്ടെടു-
ത്തൽ.

मोरंग - പും നേടു് ചാട്ടിന്റെ കിഴക്കു-
ഭാഗം.

मोर - പും ഏറുമ്പു്; മയിൽ;
—पंख - മയിൽപ്പിരി;

—लेना - യുദ്ധം ചെയ്യുക.

मोरचा - പും തുരുമ്പു്; കിടങ്ങു്;
വക്രം; —बंदी - വക്ര-
രഥന.

मोरछल - പും ആലവട്ടം.

मोरना - സം മോടാനാ

मोरनी - ഹിം മയിൽപ്പേട.

मोरी - ഹിം അഴുക്കവെള്ളച്ചാൽ;
ഭാട.

മോല - പും വില; —കുരണ - വില
ഉറപ്പിക്കുക; —ലേന -
വാങ്ങുക.

മോലവീ - പും ദേം മൗലവീ

മോലാई - ഖീം വിലനിർത്തിയതിൽ.

മോഹ - പും അജ്ഞാനം; ഭ്രമം;
(മായാ) മോഹം; പ്രേമം.

മോഹക - വിം മോഹിപ്പിക്കുന്ന.

മോഹഭാ - പും പാത്രത്തിന്റെ
വായ; മുക്കം ഭാഗം.

മോഹതമിസ - പും മാനേജർ.

മോഹതാജ - വിം ദേം മുഹതാജ

മോഹതാജി - ഖീം ദേം മുഹതാജി

മോഹനമോഗ - പും ഒരുതരം അലുവ;
ഒരുതരം മാങ്ങ; ഒരുതരം
പഴം.

മോഹന - ഖം മോഹിക്കുക; സം
മോഹിപ്പിക്കുക; ഭ്രമിപ്പി
യ്ക്കുക.

മോഹനീ - ഖീം വശീകരണമന്ത്രം.

മോഹഫിൾ - ഖീം മഹഫിൾ

മോഹബത് - ഖീം ദേം മുഹബത്

മോഹമിൽ - വിം നിരർത്ഥകമായ;
തൃപ്തിച്ച.

മോഹർ - ഖീം ദേം മുഹർ

മോഹരാ - പും ദേം മോഹഭാ; സേന
യുടെ മുന്നണി; —ലേന -
സൈന്യത്തെ എതിർക്കുക.

മോഹരിർ - പും ദേം മുഹരിർ

മോഹൽ - ഖീം അവധി; ഭൂവി
സമയം; വിശ്രമം.

മോഹലിക - വിം മാനപ്പെടുത്തുന്ന.

മോഹല - പും ദേം മുഹല

മോഹസിന - വിം നന്ദിയുള്ള; കൃത
ജ്ഞനായ; —കുശ - കൃതസ്ഥ
നായ; നന്ദികെട്ട.

മോഹർ - പും വാതിൽ; പ്രവേശ
ഭാഗം; മുൻവശം; വൻതേനി
ച്ച; തേനിച്ചുള്ളട്; വണ്ടി.

മോഹാൽ - പും ദേം മുഹാൽ

മോഹി - സർവ്വം എന്നെ; എന്നിയ്ക്കും.

മോഹി - വിം മോഹിപ്പിക്കുന്ന;
മോഹിപ്പിക്കുന്ന; അത്യാഗ്ര
ഹിയായ.

മൗക - പും സന്ദർഭം; അവസരം;
സ്ഥലം; സംഭവസ്ഥലം;
—ദേന - അവസരം കൊടു
ക്കുക; —ദേഖന - തക്കംനോ
ക്കുക; —ഹാത്ഥ ലഗന - തക്കം
കിട്ടുക.

മൗക്വ - വിം തടഞ്ഞ; നിർത്തി
വെച്ചു; പിരിച്ചുവിട്ടു; റദ്ദ്
ചെയ്യപ്പെട്ടു; ആശ്രയിച്ച.

മൗക്വ - ഖീം പ്രതിബന്ധം;
പിരിച്ചുവിടൽ; ആശ്രയി
ക്കൽ.

മൗഖിക - വിം വാക്കാലുള്ള;
സംഭാഷണരൂപത്തിലുള്ള.

മൗന - വിം നപുംസകനായ;
വിസ്തൃതമായ.

മൗനീ - ഖീം സ്ത്രീ.

മൗജ - ഛീം ആനന്ദം ; ആവേശം ;
ഭാളം ; അല.

മൗജാ - പും സ്ഥലം ; വയൽ ;
ഗ്രാമം.

മൗജി - വിം പ്രസന്നനായ ;
സേച്ഛാചാരിയായ.

മൗജു - വിം ശരിയായ ; ഉചിത
മായ.

മൗജുദ് - വിം ഹാജരുള്ള ; തയ്യാ
രായ ; സജ്ജന.

മൗജുദഗീ - ഛീം ഹാജർ ; ഉണ്ടായി
രിക്കൽ ; തയ്യാറു്.

മൗജുദാ - വിം ഇപ്പോഴുള്ള.

മൗത - ഛീം മരണം.

മൗതാദ് - ഛീം (മരണിന്റെ)
മാത്ര.

മൗര - പും പൂങ്കുല ; മാവിൻപുവു് ;
വിവാഹസമയത്തു് വരൻ
അണിയുന്ന ഒരുതരം ശിരോ
ഭൂഷണം.

മൗരനാ - ജം (മാവു്) പൂക്കുക.

മൗരീ - ഛീം വിവാഹസമയത്തു്
വധുധരിക്കുന്ന ഒരു ശിരോ
ഭൂഷണം.

മൗരൂസി - വിം പൈതൃകമായ.

മൗവീ - ഛീം ദേം മുവീ

മൗലവീ - പും മുഹമ്മദിയമതാ
ചായ്വൻ.

മൗലസിരി - ഛീം എലഞ്ഞിമരം.

മൗലാ - പും സ്നേഹിതൻ ; സഹായി ;
യജമാനൻ ; ഇഗമപരൻ.

മൗലാനാ - പും വലിയ വിദ്വാൻ.

മൗസമ } പും ജ്വരം ; കാലം ; അന
മൗസിമ } കൃലസമയം.

മൗസാ - പും അമ്മയുടെ സഹോ
ദരിയുടെ ഭർത്താവു്.

മൗസിമി - വിം കാലാനുസരണ
മായ ; ജ്വരഃസംബന്ധി.

മൗസി - ഛീം അമ്മയുടെ സഹോ
ദരി ; ചിരദമ്മ ; വല്ലഭമ്മ.

മൗസുഫ് - വിം പ്രസ്താവിച്ചുപെട്ട ;
ചെയ്തപെട്ട.

മൗസൂമ - വിം പേരുള്ള.

മൗസൂല - വിം സംബന്ധിച്ച ;
കിട്ടിയ.

മൗസേരാ - വിം അമ്മയുടെ സഹോ
ദരിയെ സംബന്ധിച്ച.

മ്യാന - പും വാളറ.

മ്ലാന - വിം മങ്ങിയ ; വാടിയ ;
മലിനമായ.

മ്ലേച്ഛ - പും നീചൻ.

യ

യന്ത്ര - പും യന്ത്രം ; ആയുധം ;
തോക്കു് ; വാദ്യം ; വീണ ;
താഴു് ; —മന്ത്ര - മന്ത്രതന്ത്രം.

യന്ത്രണ - പും നിയന്ത്രണം ; രക്ഷ
ണം.

യന്ത്രണാ - ഛീം യാതന ; ക്ലേശം ;
പീഡ.

യന്ത്രാലയ - പും യന്ത്രശാല ; അച്ചടി
ശാല.

യന്ത്രി - പും മന്ത്രവാദി; വാദ്യം കൊടുക്കുന്നവൻ.

യക - വിം ഒന്നു്; ഒരു; —കുലം - ക്രിം ഒരറ്റം മുതൽ മുഴുവൻ; ഒന്നായിട്ടു്; വിം പത്തായിട്ടു്; —ജുവ് - ദ്രവ പ്രതിജ്ഞയായ; ക്രിം ഐകകണ്ഠ്യന; —ജുഹ്വ - ഒരേ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു; —ജാ - ഒരേസ്ഥലത്തു് ഒന്നിച്ചുകൂടിയിട്ടു്; —ജാദ്യ - ഒരേ സ്ഥലത്തു് ഒന്നിച്ചുകൂടിയ; —ദിഗർ - പരസ്പരം; —വയക, —വാരണീ - പെട്ടെന്ന്; —സുജ്ഞ - പ്രാപ്തമായി; ഒന്നിച്ചു് (രൂപ മുതലായതു കൊടുക്കൽ); —രംഗ - അകവും പുറവും ഒരു പോലെയുള്ള; നിഷ്പന്നമായ; —സർ - ഏറ്റവും; തീരെ; —സാ - ഒന്നുപോലെയുള്ള; സമാനമായ.

യക്താ - വിം അഭിപ്രായമായ; അനുപമമായ.

യക്തായക - ക്രിം പെട്ടെന്ന്.

യക്തീന - പും വിശ്വാസം; തീർച്ച.

യക്തീനന - ക്രിം തീർച്ചയായും.

യക്തീനി - വിം വിശ്വാസമുള്ള; വിശ്വസിക്കത്തക്ക.

യക്ത - പും കരളു് (liver).

യക്ഷാ - പും ക്ഷയരോഗം.

യഗാനാ - വിം തന്റേറതായ; ബന്ധമുള്ള.

യജന - പും യാഗം.

യജമാന - പും യാഗം ചെയ്യുന്നവൻ; ബ്രാഹ്മണക്കു ഭാഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

യജമാനീ - സ്ത്രീ യാഗം ചെയ്യൽ; യാഗാദികൾ.

യതന - പും യത്നം; പ്രയത്നം.

യതി) പും സന്യാസി; പദ്യം യതി) ചൊല്ലുവേണ്ടി ഇടയ്ക്കു് നിർത്തേണ്ട സ്ഥലം.

യതീമ - പും അനാഥൻ; —ഖാനാ - അനാഥാലയം.

യന്ത്ര - ക്രിം യാന്ത്രികത്തു്; —തന്ത്ര - അവിടവിടെ; അങ്ങുമിങ്ങും.

യഥാ - अव्ययം जैसे എപ്രകാരത്തിൽ; —ക്രമ - ക്രമമനുസരിച്ചു്; —तथ्य - എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെ; സത്യം പോലെ; —पूर्व - പണ്ടത്തേപ്പോലെ; —योग्य - വേണ്ടപോലെ; യോഗ്യമായരീതിയിൽ.

യथावत् - अव्ययം അതേവിധം; വേണ്ടപോലെ; നല്ല പോലെ.

യथേഷ്ഠ - ക്രിം ഇഷ്ടപോലെ.

യഥോക്ത - ക്രിം പരഞ്ഞപോലെ.
 യഥോചിത - ക്രിം ഉചിതപോലെ.
 യദ് - പും ഹാथ കൈ.
 യദാ - अव्यം യാതൊരുസമ
 യത്തു; —കദാ - ചിലപ്പോൾ.
 യദി - अव्यം എങ്കിൽ.
 യമ - പും दरिया നദി.
 യമജ - പും ഇരുട്ടപെറവർ.
 യമൽ - പും ഇരുട്ട.
 യമീന - പും വലത്തുകൈ; ശപ
 മം; ശക്തി; विം വലത്തെ.
 യരകാൻ - പും പാണ്ടുരോഗം.
 യലാർ - स्त्रीം ചട്ടാई ആക്രമണം.
 യവ - പും യവം; കടുകിട; ഒരി
 ബിന്റെ മുനിലൊന്നും; വിര
 ലിലെ ഒരു രേഖ; വേഗം;
 യവന - പും ഗ്രിക്കുകാരൻ; മുസൽ
 മാൻ; വേഗത.
 യവനികാ - പും തിരശ്ശീല; കട്ടൻ.
 യശ - പും കീർത്തി.
 യശസ്വി) विം യശസ്സ്; കീർത്തി
 യശി) യുള്ള.
 യष्टി - स्त्रीം വടി; ശാഖ; ഇരുട്ടി
 മധുരം.
 യസാർ - പും ഇടത്തുകൈ; സമ്പ
 ന്നത; ഭാഗ്യദോഷി.
 യഹ്വ് - ക്രിം ഇവിടെ.
 യഹീ - ക്രിം ഇവിടെത്തന്നെ.
 യഹീ - सर्वം (यह+ही) ഇതുതന്നെ;
 ഇവൻതന്നെ; ഇവർതന്നെ.

യഹൂദീ - പും കൂതൻ.
 യാ - ക്രിം देം യഹ്വ്
 യാ - अव्यം ഓ; അല്ലെങ്കിൽ;
 അഥവാ.
 യാകൂത - പും ചുവന്ന രത്തക്കല്ല.
 യാചികാ - स्त्रीം പിച്ചക്കാരി,
 യാതനാ - स्त्रीം ക്ലേശം; ദുഃഖം.
 യാതായാ - പും പോക്കവരവ്.
 യാദ് - स्त्रीം ഓർമ്മ; ഓർമ്മിക്കൽ;
 —गार - സ്മരണം; —दाश्त -
 ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്; ഓർമ്മശക്തി;
 (memorandum).
 യാന - പും വാഹനം; ഗതാക്കള
 ആക്രമിക്കൽ.
 യാനീ) अव्यം അതായത്; എന്ന
 യാനെ) വെച്ചാൽ.
 യാപന - പും നടത്തൽ; കഴിച്ച
 കൂട്ടൽ.
 യാപ്ത - स्त्रीം ലഭിക്കൽ; വരവ്.
 യാപ്തനീ - स्त्रीം കിട്ടേണ്ട പണം.
 യാബ - विം 'കിട്ടുന്ന' എന്ന അ
 ത്തം കുറിക്കുന്ന പ്രത്യയം.
 ഉദാം कामयाब; फतहयाब
 യാബിന്ദാ - विം ലഭിക്കുന്ന.
 യാബി - स्त्रीം 'ലഭിക്കൽ' എന്ന
 അത്ത്ം കുറിക്കുന്ന പ്രത്യയം.
 ഉദാം कामयाबी; फतहयाबी
 യാബ് - പും ചെറിയ കുതിര.
 യാഥ - പും യാഥം; 3 മണിക്കൂർ
 സമയം; स्त्रीം രാത്രി.

യാമിനി - स्त्री० രാത്രി.

യാര - पु० സഹായി; പ്രേമപാത്രം;
സ്നേഹിതൻ; ജാരൻ; —बाश
या बाज - സ്നേഹിതന്മാരുടെയി
ടയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവൻ;
കാമുകൻ; വേശ്യ; —फरोश -
സേവപരയന; —सार -
മിത്രങ്ങളെ ചതിക്കുന്നവൻ.

യാരാ - पु० സാമന്ത്രി.

യാരാന - क्रि० സ്നേഹിതന്റെ
മട്ടിൽ; वि० സ്നേഹിതനെ
പ്രാപ്തപ്പെടുത്തു; पु० മൈത്രി.

യാരി - स्त्री० സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ
അനുമതി സമ്പന്നം; ചങ്ങാ
തിത്തം.

യാൽ - स्त्री० കഴുത്തു; (കുതിര
യുടേയോ, സിംഹത്തിന്റേറ
യോ) കഞ്ചിരോമം.

യാവന - वि० യവനനെ സംബ
ന്ധിച്ച.

യാവര - पु० സഹായി.

यास - स्त्री० നിരാശ.

यासमन - पु० चमेली പിചുക.

याहू - अव्य० ഹേ ദൈവമേ; ഒരു
തരം പ്രാവു.

युक्त - वि० യോജിച്ച; ഉചിത
മായ.

युक्ति - स्त्री० ഉപായം; നൂതനം;
ചാതുര്യം; തർക്കം.

युग - पु० കാലം; യുഗം;
ജോഡി.

युगल - पु० ജോഡി.

युगांतर - पु० മറ്റൊരു യുഗം.

युग्म - पु० ജോഡി.

युत - वि० യോജിച്ച; കൂടിയ.

युमन - पु० ഭാഗ്യം; സഫലത.

युयुत्सा - स्त्री० യുദ്ധമോഹമുള്ള
ആഗ്രഹം; ശത്രുത.

युयुत्सु - वि० യുദ്ധം ചെയ്യാനാഗ്ര
ഹിക്കുന്ന.

युवक - पु० യുവാവു.

यू - अव्य० यों ഇപ്രകാരം.

यूथ - पु० സമൂഹം; സംഘം;
സൈന്യം.

यूनान - पु० ഗ്രീസുരാജ്യം.

यूनानी - वि० ഗ്രീസുരാജ്യത്തിലുള്ള.

यूप - पु० വിജയസ്തംഭം; യാഗ
ത്തിൽ ബലികഴിക്കുവാനുള്ള
മൃഗത്തിനെ കെട്ടിയിടുന്ന
സ്തംഭം.

यों - अव्य० ഇങ്ങനെ; ഇപ്രകാ
രം; —ही - ഇങ്ങനെതന്നെ;
വെറുതെ; ഉദ്ദേശമില്ലാതെ.

योग - पु० ചേർച്ച; യോജിപ്പു,
ചതി; ശുഭസമയം; യോഗം.

योजक - वि० കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന.

योजन - पु० കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ; ഒരു
യോജന ദൂരം.

योजना - स्त्री० നിയോഗിക്കൽ;
നിയമിക്കൽ; ഏർപ്പാടു;
പദ്ധതി; വ്യവസ്ഥ.

യോദ്ധ - പും ഭടൻ.

യോനി - സ്ത്രീ വിളനിലം; ഉൽ പത്തിസ്ഥാനം; സ്ത്രീകളുടെ ജനനേന്ദ്രിയം; ഗർഭാശയം; പ്രാണിവർഗ്ഗം; ദേഹം.

യോമ - പും ദിവസം; തിയതി.

യോ - अव्यം - യോ

യോഗിക - പും ചേർത്തു; പ്രകൃതി പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർന്ന വാക്ക്; സമസ്തപദം.

യൗവരാജ്യ - പും യുവരാജ്യപട്ടം.

ര

രക് - വിം ദരിദ്രനായ; പിശുക്കനായ; അലസനായ.

രംഗ - പും നിറം; നൃത്തം, ഗാനം മുതലായവ; യുദ്ധക്ഷേത്രം; യൌവനം; സൌന്ദര്യശോഭ; ആനന്ദം; യുദ്ധം; മാതിരി; രീതി; —जमाना - പ്രഭാവമുണ്ടാക്കുക; —बदलना - ഭാവം മാറുക; —में भंग पड़ना - ആനന്ദത്തിന് വിച്ഛേദം നേരിടുക.

രംഗ-ഭംഗ - പും സ്ഥിതിഗതി; മാതിരി; പെരുമാറ്റം.

രംഗത - സ്ത്രീ നിറം; ആനന്ദം; വർണ്ണരൂപം.

രംഗനാ - സം നിറം പിടിപ്പിക്കുക; രംഗീനയെപ്പോലുള്ളവ.

രംഗബിരംഗ - വിം പലവർണ്ണത്തിലുള്ള.

രംഗമവന - പും ദേം രംഗമഹൽ

രംഗമൂലി - സ്ത്രീ നാട്യശാല; യുദ്ധക്ഷേത്രം; ആഘോഷസ്ഥലം.

രംഗമഹൽ - പും കേളിസെന്തം.

രംഗമാർ - പും ഭക്തരും ശിഷ്യരും.

രംഗരക്ഷിയാ - പും നവനവനാട്ടിൻ മുഴുകിയവൻ.

രംഗരളി - സ്ത്രീ ആനന്ദകോലം ഹലം.

രംഗരൂട്ട - പും പുതിയതായി പ്രവൃത്തിചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയവൻ; പട്ടാളത്തിൽ പുതിയതായി ചേർന്ന ആൾ.

രംഗരേജ - പും മുണ്ടു ചായം മുക്കുന്നവൻ.

രംഗരേളി - സ്ത്രീ ദേം രംഗരളി

രംഗവാനാ - സം നിറം കൊടുപ്പിക്കുക.

രംഗസാജ - പും ചായപ്പണിക്കാരൻ; ചായമുണ്ടാക്കുന്നവൻ.

രംഗസാജി - സ്ത്രീ ചായപ്പണി.

രംഗാഭി - സ്ത്രീ ചായത്തേക്കുൾ; ചായപ്പണിയിൽ കൂലി.

രംഗീ - വിം ആനന്ദശീലനായ.

രംഗീന - വിം നിറംപിടിപ്പിച്ച; ഭോഗാസക്തനായ; രസകരമായ.

രംഗീനീ - **ഖീം** നിറം പിടിപ്പിച്ച സ്ഥിതി; ഭോഗാസക്തി; വിനോദപ്രിയതപം.

രംഗീലാ - **വിം** നിറം പിടിപ്പിച്ച; രസികനായ; കാമുകനായ; ലബധനായ.

രഞ്ച, രഞ്ചക - **വിം** കുറച്ചു.

രഞ്ജ - **പും** ദുഃഖം; ഖേദം; ശോകം.

രഞ്ജക - **പും** നിറം പിടിപ്പിക്കുന്നവൻ; **വിം** സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന; **ഖീം** വെടിമരുന്ന്.

രഞ്ജന - **പും** നിറം പിടിപ്പിക്കൽ; സന്തോഷിപ്പിക്കൽ.

രഞ്ജിത - **വിം** നിറം പിടിപ്പിച്ച; സത്തൃപ്തനായ; അനരക്തനായ.

രഞ്ജിത } **ഖീം** ദുഃഖാവസ്ഥ; വി
രഞ്ജിത } രോധം; വൈമനസ്യം.

രഞ്ജിതാ - **വിം** ദുഃഖിതനായ; അപ്രസന്നനായ.

രണ്ടാ - **ഖീം** വിധവ.

രണ്ടാപാ - **പും** വൈധവ്യം.

രണ്ടി - **ഖീം** വേഗം; നടി; —**ബാജു** - വേഗാലോകനം; വ്യഭിചാരി.

രണ്ടുതാ } **പും** ഭാര്യ മരിച്ച പുരുഷൻ.
രണ്ടുതാ }

രണ്ടു - **പും** വെളിച്ചം വരുവാനുള്ള ദ്വാരം; വെടിവെക്കുവാൻ വേണ്ടി കോട്ടയുടെ മതിലി ലുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ദ്വാരം.

രണ്ടു - **സം** നിറം; നിറം.

രണ്ടാ - **പും** ഇഴപ്പു; ചിത്തേരുളി; ചിപ്പുളി.

രണ്ടന - **പും** ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യൽ; നശിപ്പിക്കൽ.

രണ്ട - **പും** ദ്വാരം.

രണ്ടാ - **അം** പശു കരയുക.

രണ്ട - **പും** ഇടിമുഴക്കം.

രണ്ടാ - **വിം** അലങ്കരിച്ചും, ശുശ്രൂഷിച്ചും നടക്കുന്നവനായ; വളരെ സുന്ദരമായ.

രണ്ടാ - **ഖീം** അലങ്കാരം; സൗന്ദര്യം.

രണ്ടയ്യത - **ഖീം** പ്രഭ.

രണ്ടാ - **പും** വിറയൽ; കൈകാലുകൾ വിറയുന്ന ഒരു രോഗം.

രണ്ട - **ഖീം** കടകോൽ.

രണ്ട - **പും** (വളം രണ്ടാ) പ്രഭ; ജന്മി; വലിയ ധനവാൻ.

രണ്ടി - **ഖീം** പ്രതപം; ജന്മിതപം.

രണ്ടന - **ഖീം** അഭിമാനം; അഹംഭാവം.

രണ്ടത - **ഖീം** വക്ത്രം; വളവു; കനിവു.

രണ്ടാ - **പും** ക്ഷേത്രഫലം.

രണ്ട - **ഖീം** തുക; പണത്തിന്റെ തുക; സംഖ്യ; കൈയെഴുത്തു; പ്രകാരം; മാതിരി; —**വാര** - വിവരണത്തോടെ.

രക്തം - വിം ഏഴുതീയ ; അടയാ
പ്രകാരം.

രക്തം - ഖീം യുക്തി ; മട്ട് ; മാ
തിരി.

രക്തം - ഖീം കതിരസ്സവാരി
ചെയ്യുമ്പോൾ കാൽ വെയ്ക്ക
വാനുള്ള കാൽത്താങ്ങി ;
—മേ പാവ രക്തം - പോകാൻ
തികച്ചു തയ്യാറാകുക.

രക്തം - പും ക്ഷേത്രഫലം.

രക്തം - പും പ്ലേറ്റ് ; പിഞ്ഞാ
ണം.

രക്തം - വിം ഉദ്വായ ; ആർമാ
യ ; ദയാലുവായ ; ദുബ്ബല
നായ ; ലോലനായ.

രക്തം - വിം പ്രേമികയുടെ വേ
റൊരു കാമുകൻ.

രക്തം - പും രക്തമൊഴുക്കൽ.

രക്തം - പും മാതളനാരങ്ങ.

രക്തം - പും ഒരു വിശേഷ
ദിവസം.

രക്തം - വിം രക്ഷിയുത്തക്ക.

രക്തം - സം വെയ്ക്കുക ; താമസി
പ്പിക്കുക ; രക്ഷിക്കുക.

രക്തം - ഖീം രഖേലി വെപ്പാട്ടി.

രക്തം - ഖീം വയലുകാക്കൽ ;
കാവൽ ; കാവൽക്കുളി.

രക്തം } പും കാവൽക്കാരൻ ;
രക്തം } രക്ഷകൻ.

രക്തം - ഖീം കാവൽ ; കാത്തു
രക്ഷിക്കൽ.

രക്തം - സം വെപ്പിക്കുക ; കാത്തു
രക്ഷിക്കുക.

രഖേലി - ഖീം രഖേല വെപ്പാട്ടി.

രഖേല - പും രക്ഷകൻ.

രഗ - ഖീം ഞരമ്പ് ; നാഡി ;

—ഫട്കന - ആവേശമുണ്ടാ
കുക ; —രഗ മേ - ദേഹം
മുഴുവൻ.

രഗ - ഖീം ഉരയൽ ; കലഹം.

രഗ - സം ഉരയ്ക്കുക ; അരയ്ക്ക
ക ; ബുദ്ധിമുട്ടിയ്ക്കുക ; അത്യാ
ലോചനം ചെയ്യുക.

രഗ - പും ഉരയൽ ; പരിശ്രമം ;
കലഹം.

രഗ - ഖീം അഭിരുചി ; താല്പ
ര്യം.

രഗ - പും ഇലകളുടെ ഞ
രമ്പ് ; ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളി
ലെ ഓരോ അംഗവും ; രഗ -
മേ - ഓരോ ഞരമ്പുതോറും ;
രഗ - സേ വാക്യം ഹോ - പൂർണ്ണ
മായ പരിചയമുണ്ടായിരി
യ്ക്കുക.

രഗ - സം ഓടിയ്ക്കുക.

രച - പും രചിയ്ക്കുന്നവൻ.

രച - ഖീം (കൃതി) രചിയ്ക്കൽ ;
സം രചിയ്ക്കുക ; ഉണ്ടാക്കുക.

രച - വിം നിർമ്മാണപര
മായ.

രച - പും രചിയ്ക്കുന്നവൻ.

രചിത - വിം രാഗിണിമുദ്രപുട.
രജ - പും പൊടി; വെള്ളി.
രജക - പും അലക്കുകാരൻ.
രജത - **രജി** വെള്ളി; **വി** വെളുത്ത; ചുവന്ന.
രജനി - **രജി** രാത്രി; മഞ്ഞൾ;
 —**കര** - ചന്ദ്രൻ.
രജപുര - **രജി** ക്ഷത്രിയതപം.
രജവാള - പും രാജ്യം; നാട്ടു രാജ്യം; രാജാവ്.
രജാ - **രജി** ആഗ്രഹം; ഒഴിവ്;
 ആജ്ഞ; സമ്മതം; —**മന്ദ** - സമ്മതിച്ച; —**മന്ദി** - സമ്മതിക്കൽ.
രജാഭ്യ - **രജി** ആജ്ഞ; കല്പന.
രജാഭി - **രജി** പണിയിനിറച്ച ഒരു തരം പുതപ്പ്.
രജായ - **രജി** } ആജ്ഞ; കല്പന;
രജായ - **പു** } അനുവാദം; സമ്മതം.
രജീ - **പു** താണ ജാതിക്കാരൻ.
രജു - **രജി** കയറ്.
രത് } **രജി** ഉരുവിടൽ.
രത്ന - **സ** ഉരുവിടുക.
രത് - **വി** ഉണങ്ങിയ; ശുഷ്കമായ.
രത്ന - **പു** യുദ്ധം; —**രത്ന** വിജയ സ്മാരകസ്തംഭം; —**രത്ന** - യുദ്ധക്കളം; അനുവാദം; സമ്മതം; ഉത്സാഹം; യുദ്ധം.

രത് - **വി** ആസക്തമായ; എപ്പോൾ; **പു** സംഭോഗം; പ്രേമം; രക്തം.
രത്ന - **പു** ഉറക്കമൊഴിയുൽ.
രത്ന } **വി** അല്പം ചുവന്ന;
രത്ന } ചുവപ്പുള്ള.
രത്ന - **രജി** ചുവപ്പ്.
രത്ന - **ജ** ആസക്തനാകുക; എപ്പോഴും.
രത്ന - **പു** കാച്ചിൽക്കിഴങ്ങ്.
രത്ന - **രജി** രാത്രി. മയത്തു ഭട്ടം കാഴ്ചയില്ലാത്തതെന്ന ഒരു നേത്രരോഗം.
രത്ന - **രജി** കന്നിക്കരു; എട്ട് നെല്ലിട; —**മര** - എള്ളിടയ്ക്കം.
രത്ന - **പു** സമുദ്രം.
രത്ന } **പു** സാരമി; കതിര.
രത്ന } **പു** പല്ലം.
രത്ന - **പു** ചുണ്ട.
രത് - **വി** റദ്ദാക്കിയ; കൊള്ളരുതാത്ത; **രജി** ഹസ്തി; —**കര** - റദ്ദാക്കുക; തള്ളുക; **വദ** - പരിവർത്തനം.
രദ്ദാ - **പു** ചുമരിലെ ഇഷ്ടികകളുടെ ഒരു നിര; ഒന്നിനമീതെ മറെറാന്നായി വെച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളുടെ നിര.

രദ്ദീ - വിം വൃത്തികെട്ടു; ഉപ
യോഗ ശുശ്രൂഷയ.

രന - പും യുദ്ധം; കാട്ട്; തടാകം.

രനബ്കാ } പും ശൂരൻ; യുദ്ധ
രനബ്കുരാ } വീരൻ.

രനവാസ } പും അന്തഃപുരം.
രനിവാസ }

രനീ - പും യോദ്ധാവ്.

രപട - ഖീം ഉരയൽ; വഴുതൽ.

രപടന - ഖം ഉരയുക; വഴുതുക.

രപടാ - പും വഴുക്കൽ; ഓടി
നടക്കൽ; അടി.

രപടാന - ഖം ഉരയ്ക്കുക; ഉരപ്പി
യ്ക്കുക.

രഫൽ - പും കൈത്തോക്കു;
തടിച്ച കമ്പിളി.

രഫാ - വിം ദൂരീകരിച്ചു; വിര
മിച്ചു; തീരുമാനിച്ചു.

രഫീക - പും കൂട്ടുകാരൻ; സഹായി.

രഫ് - പും കീറിയ വസ്ത്രം തുണി
പ്പിടിപ്പിക്കൽ; —ഗര -
കീറിയ വസ്ത്രം തുണന്നവൻ.

രഫൂവകർ - വിം അദൃശ്യമായ.

രഫ്ത - വിം കഴിഞ്ഞു; പോയ;
പ്രാപ്തിപ്പെട്ടു.

രഫ്തഗീ - ഖീം പോക്കു.

രഫ്തഗീർ - പും പോകുന്നവൻ.

രഫ്തനീ - ഖീം കയറുമതി.

രഫ്താർ - ഖീം ഗതി; പോക്കു.

രഫ്താ-രഫ്താ - വിം മെല്ലെ മെല്ലെ.

രഖ - പും രക്ഷകൻ; ഇശ്വരൻ.

രഖദ് - പും രബ്ബർ.

രഖദ്ദീ - ഖീം പാലിപ്പാലിപ്പ
പാൽ.

രഖീ - ഖീം വസന്തകാലം; വസന്ത
കാലത്തു കൊയ്യുന്ന വിള.

രഖീഖ - പും വളർത്തുമകൻ; മുൻ
ഭർത്താവിന്റെ കട്ടി.

രഖ്ത - പും അഭ്യാസം; ചേർച്ച;
ബന്ധം; —ജുഖ്ത - മൈത്രി.

രമജ്ജാന - പും മുസൽമാന്മാർ
നോമ്പ് ഇരിക്കുന്ന മാസം.

രമഠ - പും കായം.

രമണ - പും കളി; ക്രീഡ; സഞ്ച
രിക്കൽ; വിം ഭംഗിയുള്ള.

രമണീക } വിം മനോഹരമായ.
രമണീയ }

രമതാ - വിം സഞ്ചരിക്കുന്ന.

രമനാ - ഖം ആനന്ദിക്കുക; അനു
രക്തമാകുക; ചുറ്റിത്തിരി
യുക.

രമൽ - പും പകിടയെറിഞ്ഞു്
ശുഭാശുഭഫലമറിയുന്ന ഒരു
ജ്യോതിഷം.

രമാ - ഖീം ലക്ഷ്മി.

രമാനാ - ഖം വാഹിപ്പിക്കുക;
അനുസരിക്കുക; അനുക്രമ
മാക്കുക; തടയുക.

രസൂജ - ഖീം കടാക്ഷം; ആംഗ്യം;
കടങ്കഥ; രഹസ്യം.

രമണീ - **ഈ** കമ്പിർസൂക്ഷികളുടെ
ഒരു ഭാഗം.

രമാല - **പു** പകിട എറിയുന്ന
വൻ.

രമാന - **അ** **ദേ** **ര** **മാ** **ന**

ര - **പു** പൊടി; വേഗത;
പ്രവാഹം.

രനി - **ഈ** രാത്രി.

രന്ധ - **ഈ** പ്രജ.

ര - **വി** കേണയാചിയ്ക്കുന്ന
വനായ; അധമനായ.

ര - **ഈ** ക്രീഡ; വിഹാരം;
സന്തോഷം.

ര - **പു** ശബ്ദം.

ര - **വി** ഭുജനം; നടക്കുന്ന;
തുടരുന്ന; നാശനീക്കം; പ്രച
ലിതമായ.

ര - **പു** ചെറിയ കഷണം;
തരി; **വി** ഉചിതമായ; പ്രച
ലിതമായ.

ര - **ഈ** സമ്പ്രദായം; രീതി.

ര - **വി** ശുഭചിന്തകനായ;
ബന്ധമുള്ള; തരിയുള്ള.

ര - **ഈ** പുറപ്പാട്.

ര - **വി** പുറപ്പെട്ട; അയച്ച;
— **ഹ** - പുറപ്പെടുക.

ര - **ഈ** ഭുജനം; വേഗത.

ര - **ഈ** ഒരോരം പറഞ്ഞ
തിനെ എടുത്തുപറയൽ;
പഴഞ്ചൊല്ല്; കഥാവസ്തു.

ര - **ഈ** വേഗത; പരി
ഭ്രമം.

ര - **ഈ** ഗതി; രീതി; സമ്പ്ര
ദായം; തോട്ടങ്ങളിൽ പുത്ത
ടങ്ങിക്കിടയിലുള്ള വഴി.

ര - **ഈ** ദൃശ്യമാകൽ; കാഴ്ച.

ര - **പു** നടപടി; സമ്പ്രദാ
യം; രീതി.

ര - **വി** അഭ്യസിക്കപ്പെട്ട;
സഭ്യനായ; പഠിച്ചുള്ള.

ര - **പു** ദേവൻ; അസൂയ;
ശത്രു.

ര - **ഈ** കിരണം.

ര - **പു** സ്വാദ്; രസം; സാ
രം; ആനന്ദം; — **ര** - പ്രേമ
ലീല; — **ഗ** - ഒരുതരം
മധുരപലഹാരം; — **ദ** -
രസമുള്ള; സ്വാദുള്ള.

ര - **വി** രസമറിയുന്ന.

ര - **ഈ** സൈന്യങ്ങൾക്കുള്ള
ഭക്ഷണസാധനം.

ര - **പു** നാവു; രുചി നോ
ക്കൽ.

ര - **ഈ** നാവു.

ര - **പു** ഗുഹാരസം;
രസം (ധാതുപദാർത്ഥം).

ര - **ഈ** കയറ്.

ര - **വി** എത്തിയെന്നവനായ.

ര - **ഈ** ഭൂമി; നാവു; **വി**
എത്തുന്നവനായ; ഉയരത്തി
ലോ, ദൂരത്തിലോ എത്തുന്ന.

രസാഭി - **രഹി** പൂർവ്വ എത്തൽ.
രസാതല - **പു** ഭൂമിക്കടിയിലുള്ള
 ആറാമത്തെ ലോകം.
രസാല - **പു** കരിമ്പ്; തേന്മാവ്;
 പ്ലാവ്; **വി** മധുരമായ.
രസിയ - **പു** ധ്വനി; മുന്തിരിച്ചാ
 റ്റ; **വി** ശബ്ദിക്കുന്ന; രസ
 മുളള.
രസിയ - **പു** രസികൻ.
രസീദ് - **രഹി** രസീതി.
രസീല - **വി** രസമുള്ള; സവാദ്യ
 ഉള്ള; മനോഹരമായ.
രസം - **പു** (**രസം കാ വഹു**) നിയ
 മം; നടപ്പുള്ള നിയമമനുസ
 രിച്ച കോട്ടത്ത ധനം.
രസൂ - **പു** ദൈവഭൂതൻ.
രസോദ്യ - **പു** അരിവെയ്ക്കുകാരൻ.
രസോദ്യ **രഹി** പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷ
രസോദ്യ ബലാത്കരം; അരിവെപ്പ്;
 —**ദാ** - പാചകൻ; —**വ** -
 അടുക്കള.
രസ്ത - **പു** **ദേ** രാസ്ത
രസ് - **പു** സമ്പ്രദായം; രീതി;
 യോജിപ്പ്.
രസ് - **രഹി** **ദേ** രസ്
രസീ - **വി** നടപ്പിലുള്ള; മാമുൽ
 പ്പടിയുള്ള; സാധാരണമായ.
രസ് - **പു** കയർ; വടം.
രസ് - **രഹി** ചെറിയ കയർ.
രസ്ക - **പു** പീരങ്കിവണ്ടി.

രസ്ക - **പു** റാട്ട; ചക്ര.
രസ്ക - **രഹി** പണം കടം കൊടു
 കുന്നതിനുള്ള ഒരു രീതി.
രസ്ക - **രഹി** **ദേ** രസ്ക
രസ് - **പു** പണയപ്പാട്; **രഹി**
 നടപടി; പെരുമാറ്റം; പ
 ണയം; —**സ** - ജീവിത
 രീതി.
രസ് - **അ** ഒരു അവസ്ഥയിലി
 രിക്കുക; ഉണ്ടായിരിക്കുക;
 താമസിക്കുക; പാക്കുക; ശേ
 ഷിക്കുക; ജീവിക്കുക; **രസ്**-
സ - ശേഷിച്ച.
രസ് - **വി** മാർഗ്ഗരഹിതമായ.
രസ് - **വി** **ദേ** രസ്
രസ് - **രഹി** ആചാരം; പ്രേമം.
രസ് - **പു** മാപ്പ്; ദയ; അനു
 കമ്പ; ഗർഭാശയം; —**ദ** -
 ദയയുള്ള.
രസ് - **രഹി** ദയ; മഴ.
രസ് - **വി** ദയ കാണിക്കുന്ന;
പു ദൈവം.
രസ് - **രഹി** വീടുവാടക.
രസ് - **പു** രഹസ്വം; ആനന്ദം;
 ക്രീഡ; ഗുരുതരതപം; ഏകാന്ത
 സ്ഥലം.
രസ് - **അ** ആനന്ദിക്കുക;
 സന്തോഷിക്കുക.
രസ് - **രഹി** ഗോപ്യമായ സ്ഥലം;
 ഏകാന്തസ്ഥലം.

रहाइश - स्त्री० जीवितरुती ; वा
सम्भल०.

रहाई - स्त्री० रहन सुख०.

रहित - क्रि० बिना कृताते.

रहिला - पु० कडल.

रहीम - वि० दयालुवाय.

रांगा - पु० तकर० ; वेवुठ्ठीय०.

राँचना - अ० आनुरक्तनाकक ;
സ്നേഹിയ്ക്കുക ; स० നിറം
കൊടുക്കുക.

राँजना - स० കണ്ണെഴുതുക ; നിറം
കൊടുക്കുക ; വിളക്കുക ;

रांड - स्त्री० വിധവ ; വേശ്യ.

राँदना - अ० കരയുക.

राँदा - वि० ബഹിഷ്കരിച്ചു.

राँधना - स० ഭക്ഷണം പാകം
ചെയ്യുക.

रापी - स्त्री० ചെതപ്പകത്തിയുടെ
രോധയം (ഉടക്കുസൂചി).

राँभना - अ० दे० रंभाना

राइ - पु० ചെറിയ രാജാവ്.

राई - स्त्री० കടക് ; —का पर्वत
बनाना - ചെറിയ കായ്തും വലു
താക്കി കാണിയ്ക്കുക.

राड - पु० രാജാവ്.

राडत - पु० ക്ഷത്രിയൻ ; വീരവം
ശത്തിൽ ജനിച്ചവൻ.

राडर - पु० അന്തഃപുരം ; वि०
നാലുക്കട.

राकस - पु० രാക്ഷസൻ.

राका - स्त्री० വെളുത്ത വാവു ;
—पति - ചന്ദ്രൻ.

राकेश - पु० ചന്ദ്രൻ.

राख - स्त्री० ചാരം ; ഭസ്മം.

राखना - स० രക്ഷിയ്ക്കുക.

राखी - स्त्री० (ശരീരത്തിൽ
കെട്ടുന്ന) രക്ഷ ; തകിട്.

रागना - अ० അനुरक्तനാകുക ;
മുഴുകുക ; നിറംപിടിയ്ക്കുക.

रागिनी - स्त्री० രാഗം.

रागी - पु० അനരക്തൻ ; പ്രേമി ;
ഭക്തൻ ധാന്യം.

राचना - स० രചിയ്ക്കുക ; अ०
നിറം പിടിപ്പിക്കുപ്പെടുക ;
അനരക്തനാകുക.

राज - पु० രാജ്യം ; ഭരണം ;
രാജാവ് ; കല്പണിക്കാരൻ.

राज - पु० രഹസ്യം.

राजकर - पु० നികുതി ; കരം.

राजकीय - वि० രാജാവിനേയോ,
രാജ്യത്തേയോ സംബന്ധിച്ചു.

राजगी - स्त्री० രാജപദവി.

राजगीर - पु० കല്പണിക്കാരൻ.

राजत - वि० ശോഭിയ്ക്കുന്ന ; വെള്ളി
കൊണ്ടുള്ള ; पु० വെള്ളി.

राजतिलक - पु० പട്ടാഭിഷേകം.

राजत्व - पु० രാജപദവി ; ഭരണം.

राजद्वार - पु० കോടതി ; ന്യായാ
ലയം.

राजनय } स्त्री० രാജ്യതന്ത്രം ;
राजनीति } ഭരണതന്ത്രം.

राजन्य - पु० राजാവु; क्षत्रियൻ.
राजबाड़ी - स्त्री० राजകീയോദ്യാനം; കൊട്ടാരം.
राजयक्ष्मा } पु० क्षയരോഗം.
राजरोग }
राजसत्ता - स्त्री० രാജാധികാരം; രാജശക്തി.
राजसी - वि० രാജകീയമായ; രജോഗുണപ്രധാനമായ.
राजस्व - पु० സക്കാർ നികുതി.
राजित - वि० ശോഭിക്കുന്ന.
राजी - स्त्री० നിര; വരി.
राज्ञी - वि० സമ്മതമുള്ള; പ്രസന്നനായ; സുഖത്തോടുകൂടിയ; സ്ത്രീ० അനുകൂലത; സമ്മതം;
 —करना - സമ്മതിപ്പിക്കുക;
 —खुशी - ക്ഷേമപൂർവ്വം;
 —नामा - സമ്മതപത്രം; സന്ധിപത്രം.
राजीव - पु० നീലത്താമര.
राज्यव्यवस्था - स्त्री० രാജ്യഭരണം.
राड़ - वि० നീലനായ; ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത; ഭീരുവായ.
राड़ - स्त्री० വഴക്കം; वि० കൊള്ളരുതാത്ത; ഭീരുവായ.
रात - स्त्री० രാത്രി; —आँखों में काटना - ഉറങ്ങാതിരിക്കുക.
राता - वि० ചുവന്ന; നിറം പിടിപ്പിച്ച.

रातिव - पु० ഉഗ്രജാതക തീനി സാധനം; ആഹാരം.
राधन - पु० അനുഷ്ഠാനം; സിദ്ധി; സന്തോഷം.
राधना - स० ആരാധിക്കുക; സിദ്ധമാക്കുക.
रान - स्त्री० जांव തുട.
राब - स्त्री० ശർക്കരപ്പാവു.
राबड़ी - स्त्री० दे० रबड़ी
राबता - पु० യോജിപ്പ്; ബന്ധം.
राम - वि० ആജ്ഞാകാരിയായ; സേവകനായ.
रामतरोई - स्त्री० വെണ്ടയ്ക്ക.
रामरज - स्त्री० ഗോപിമണ്ഡം.
रामरस - पु० ഉപ്പ്.
रामबान - वि० അതിവേഗം ഫലം തരുന്ന (ഔഷധം).
रामिश - पु० സംഗീതം; ആനന്ദം; പാട്ടുകാരൻ.
राय - पु० രാജാവു; സാമന്തൻ; സ്ത്രീ० അഭിപ്രായം; സമ്മതം.
रायज - वि० നടപ്പിലുള്ള.
रायता - वि० തയിപ്പച്ചടി; (salad).
रार - पु० കലഹം.
राल - स्त्री० കന്തിരിക്കം; കഞ്ഞിക്കൂടെ വായിൽനിന്നുമൊഴുകുന്ന വെള്ളം; —टपकना - വായിൽ വെള്ളം വരിക.

शव - पु० राजावु; यपनि;

—चाव - डोगविलासु;
सपाडाविक्रमय स्नेहम्.

शवटी - स्त्री० खेरिय कूडारम्.

शवत् - पु० सामन्तराजावु;
वीरुन्; प्रमाणि.

शवल - पु० अन्तेपुत्रम्; कोडा
रुम्; राजावु; राजपुत्रान्
यिले खिल राजाकन्मा
रुते सम्मानप्रेरु.

शशा - पु० दे० रशशा

शशि - स्त्री० कूटम्.

शशिद् - वि० सन्मार्गीयम्.

शशी - वि० केकेकुलि वाङ्मन.

शश्वत्त्र - पु० राजपुत्रेणम्.

शस - पु० मन्त्रागम्; कोडी
(मन्त्र); कोडाहम्;

स्त्री० खण्ड; रासक्रीड;
कडीन्ताम्; वशि.

शसभ - पु० कष्टम्.

शसायनिक - वि० रसायन शास्त्र
सम्बन्धम्; रसायन
शास्त्रम्.

शसो - पु० पद्म, शिखर, युद्ध
तेजो, वीरतेजो
करीचु वृद्धिजन्यम्
राजाकन्मा रुते जीव
यतिम्.

शस्त - वि० शरीयम्; उचित
म्; सुरुयम्; वलन्ते;

अनकुलम्; —गो - सत्य
म्, उचितम्; वाक्
परम्; —बाज - स
त्यम्.

रास्ता - पु० वशि; उपायम्;

—देखना - काठिरी;

रास्ते पर आना - अनकुल
म्; नेरवशिक्क वक्क;
(नेरयवक्क); —पकडना -

पोकक; —बताना - पशि
म्; उपायम् परम्
कोडक; रास्ते पर लगाना -
ननाकिन्तीक; मल्ल
यन्त्रम् प्रेरीप्ति.

रास्ती - स्त्री० सत्यम्; यामा
म्.

राह - स्त्री० वशि; रीति; नाड
म्; —गीर - वशिपो

कन्; —जुन - कवच
म्; —जुनी - कवच;

—दारी - युक्क; वशि.

राहत - स्त्री० सत्वम्.

राहर - पु० तुवरम्.

राही - पु० वशिपो.

रिंगाना - स० इच्छिक्क;
पिच पिच नक्किक्क;
(कडिके).

रिंद् - पु० रसायनशास्त्रम्;

यन्त्रम्; सपञ्चाशति;
वि० उचितम्.

റിമാ - വിം നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ;
കന്യതിക്കാരനായ.

റിമായ - ളീം കിഴിപ്പു ; ഇളവു ;
ദയവു ; കറവു .

റിമായാ - ളീം പ്രജ.

റിമാവീ - ളീം പിഞ്ഞാണം ;
പ്ലേറ്റു .

റിമാ - ളീം ദയ ; മാർഗ്ഗം ; നി
ലവിളി ; ആനന്ദാവേശം .

റിമാ - വിം ഒഴിഞ്ഞ ; അന്യമായ ;
ദരിദ്രനായ .

റിമാ - പും ഉപജീവനം ; താങ്ങു .

റിമാലി - ളീം നിർല്ലജ്ജത ;
ദുഷ്ടത .

റിമാ - ളീം ദേം റിമാ

റിമാനാ - സം സന്തോഷിപ്പിക്കുക .

റിമാവ - പും സന്തുഷ്ടി .

റിമാ } വിം ഋണി കടക്കാര
റിമാ } നായ .

റിമാ - ളീം മഴത്തുള്ളി വിഴൽ .

റിമാ - പും ദേം ഫെറ്റാ

റിമാ - ളീം ചതി ; വഞ്ചന ;
കപടം ; —കാ - വഞ്ചകൻ .

റിമാ - പും ദോഷങ്ങൾ ; അദ്ധ്വാ
നം ; തപസ്സു ; അദ്ധ്വാനം .

റിമാ - ളീം പരിശ്രമം ; തപ
സ്സു ; അദ്ധ്വാനം .

റിമാ - വിം പരിശ്രമിയായ .

റിമാ - ളീം ഗണിതശാസ്ത്രം .

റിമാ - ളീം നാട്ടുരാജ്യം ;
ഐശ്വര്യം .

റിമാ - പും സമ്പ്രദായം ; രീതി .

റിമാ - പും ബന്ധം .

റിമാ - പും ബന്ധ .

റിമാ - ളീം കൈക്കൂലി ; —ഖോര -
കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നവൻ ;
—ഖോര - കൈക്കൂലി വാ
ങ്ങൽ .

റിമാ - ളീം ദേവ്യം ; അരിശം .

റിമാ - വിം ദേവ്യമുള്ള .

റിമാ - അം ദേവ്യപ്പെടുക .

റിമാ - പും നികുതി ; —മാ -
നികുതി .

റിമാ - പും കതിരപ്പട്ടാളം .

റിമാ - വിം ദേവ്യമുള്ള ;
ശ്രോധസുചകമായ .

റിമാ - ളീം പന്തകം ;
വായിയുവാക്കളെ മരംകൊ
ണ്ടുള്ള സ്റ്റാൻഡ് .

റിമാ - ളീം മരണം ; പുറപ്പാടു .

റിമാ - വിം മോചിച്ചു .

റിമാ - ളീം വിട്ടതൽ ; മോചനം .

റിമാ - സം ദേം രാമനാ

റിമാ - പും കരടി .

റിമാ - ളീം പ്രസന്നത ; ലയി
ക്കൽ .

റിമാ - അം പ്രസന്നമാകുക ;
മോഹിച്ചുപോകുക .

റിമാ - പും ഉറങ്ങിക്കായ .

റിമാ - ളീം നട്ടെല്ലു .

റിമാ - ളീം രീതി .

രീതന - അം ഭൂമിവാക്കുക; സം
ഭൂമിവാക്കുക.

രീത - വിം ഭൂമിത്ത; ഇന്ദ്രിയം.

രീതി - ഖീം പ്രകാരം; പോലെ;
സമ്പ്രദായം; നിയമം; കാവ്യ
ശൈലി.

രീമ - ഖീം പീഠ ചലം.

രീസ - ഖീം കോപം; അസുയ; മത്സരം.

രീശ - ഖീം ദാമി മീശ.

രീഹ - ഖീം വായു; അപാനവായു;
ശരീരാനന്തർഗതത്തിലെ വായു.

രൂഢ - പും നിറപ്പിപ്പാൻ ഉടൽ.

രൂഢന - അം തടയുക; തടഞ്ഞു
നില്ക്കുക; കടുങ്ങുക.

രൂഢാഭ - പും പ്രഭാവം; ഭയം.

രൂഢന - അം തടയുക; നിന്നു
പോകുക.

രൂഢാവ - ഖീം തടസ്സം.

രൂഢ - പും കുറിപ്പ്; വെച്ചർ.

രൂഢ - പും സ്വപ്നം; ഉമ്മം
(ചെടി).

രൂഢ - വിം പരപരതത്വം; ശുഷ്ക
മായ.

രൂഢ - പും കവിർത്തടം; മുഖം;
മുഖഭാവം; പാശ്ചാത്യം; മുൻ
ഭാഗം; ചതുരഗതകര.

രൂഢസ - ഖീം പുറപ്പെടൽ;
ആജ്ഞ; പ്രവൃത്തിയിൽ
നിന്നു ഭൂമിപ്പുറം; വിം പുറ
പ്പെട.

രൂഢസതാന - പും യാത്രയയക്കുക
ബോധം കൊടുക്കുന്ന ധനം.

രൂഢസതീ - ഖീം (ഭരണഗൃഹത്തിൽ
ലേക്കു) വധുവിന്റെ യാത്ര
യയപ്പ്.

രൂഢസാര - പും കവിർത്തടം.

രൂഢാഭ് - ഖീം ശുഷ്കത; നിർവൃത്ത.

രൂഢാന - അം ശുഷ്കത; ഉണ
ക്കുക.

രൂഢാനി - ഖീം ആശാരികളുടെ
ഉളി.

രൂഢ - വിം രോഗിയായ.

രൂഢന - അം രൂഢത; നന്നായി
ത്തോന്നുക.

രൂഢി - ഖീം രൂഢി; അനന്തരം;
ആഗ്രഹം; സേവനം;
ശോഭ.

രൂഢി - വിം മനോഹരമായ;
രൂഢകരമായ.

രൂഢ - വിം ഉണങ്ങിയ; കൃശ
മായ.

രൂഢ - ഖീം രോഗം.

രൂഢാഭി - ഖീം ബുദ്ധിമുട്ട്.

രൂഢി - വിം രോഗിയായ.

രൂഢ - വിം ഏതെങ്കിലുമൊന്നിൽ
മനസ്സുചെയ്യുന്നതായ; ഏല്പിട്ട.

രൂഢന - അം (വ്രണം) ഉണക്കുക.

രൂഢാന - അം കോപിപ്പിക്കുക.

രൂഢാ - പും പദവി; മാതൃ.

രൂഢ - പും കരച്ചിൽ.

രൂഢി - പും ലോകം.

രൂഢ - വിം വളയപ്പെട്ട; അടഞ്ഞ.

രൂഢ - പും ശിവൻ; വിം ഭയങ്കരമായ.

രൂഢി - വിം കിലുങ്ങുന്ന; ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന.

രൂപ - അം നാട്ടുപെട്ടുക.

രൂപ - പും രൂപ.

രൂപ - വിം വെള്ളിനിറമുള്ള.

രൂപ - ഷീം നാലുവരിയുള്ള പദ്യം.

രൂപ - ഷീം ആംഗ്യം; മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള കാര്യം; രഹസ്യം; വ്യംഗ്യം.

രൂപ - ഷീം സെന്തെൻ്റ്.

രൂപ - പും മുങ്ങ.

രൂപ - ഷീം കരച്ചിൽ; കരയൽ.

രൂപ - അം കരയിപ്പിക്കുക.

രൂപ - വിം കൃത്യമായ.

രൂപ - വിം അപമാനിതനായ; ദുഷ്ടനുള്ള.

രൂപ - ഷീം അപമാനം; ദുഷ്ടൻ്റ്.

രൂപ - പും ദൃഢത; യെയ്യം; പരിശ്രമം; വിശ്വാസം; യോജിപ്പ്.

രൂപ - പും ദേം രൂപ

രൂപ - പും പേഷ്യയിലെ പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ഒരു ഗുസ്തിക്കാരൻ; വീരൻ.

രൂപ - അം വാലികെട്ടുക; വളയുക; തടയുക; തടക്കുക.

രൂ - പും മുഖം; വാതിൽ; ഷീം മുൻവശം; കാരണം; അടിഭാഗം; ആശ; —വ-രൂ അഭിമുഖമായി; സമക്ഷം.

രൂ - ഷീം പഞ്ഞി.

രൂ - പും വൃക്ഷം.

രൂ - വിം ഉണങ്ങിയ; ഉദാസനമായ; പരുഷമായ; രുചിയില്ലാത്ത; നീരസമായ.

രൂ - അം പിണങ്ങുക; ക്രുദ്ധനാകുക.

രൂ } വിം ശ്രേഷ്ഠമായ.

രൂ - വിം കയറിയ; ഉണ്ടായ; പ്രസിദ്ധമായ; അപരിഷ്കൃതനായ; ഒറ്റയായ; പും പ്രചലിതമായ അർത്ഥം.

രൂ - ഷീം കയററം; ഉല്പത്തി; പ്രസിദ്ധി; രീതി; വിചാരം.

രൂ - ഷീം വർത്തനം; സ്ഥിതി; വിവരണം; കോടതി നടപടി.

രൂ - പും ആകൃതി; സ്വഭാവം; സെന്തെൻ്റ്; സ്ഥിതി.

രൂ - പും പ്രതിമ; ദൃശ്യകാവ്യം; ഉദ്ദേശ്യം.

രൂ - പും വെള്ളി; —ജീവാവേശ്യ.

രൂപോഷ - വിം ഒളിച്ചു; ഗോപ്യമായ; ശിക്ഷയെ ഭയന്നു് ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന (അണ്ടർ ഗ്രൗണ്ടിലിരിക്കുന്ന).

രൂപോഷി - ളീം ഗോപ്യത.

രൂപകാര - പും ഹാജരാക്കൽ; കോടതിയിലെ കല്പന (summons).

രൂപകാരി - ളീം കേസുവിചാരണ.

രൂപാല - പും ഉറുമാൽ; ദവൽ.

രൂപനാ - അം ഉറക്കെ ശബ്ദിക്കുക; ഉറക്കെക്കരയുക.

രൂപാ - വിം ഉത്തമമായ; മനോഹരമായ; വലിയ.

രൂപിയായത - ളീം പക്ഷഭേദം.

രൂപ - പും രഷ്യ.

രൂപനാ - അം ദേം രൂപനാ

രൂപ - ളീം ആത്മാവു്; സത്തു്.

രൂപാനി - വിം ആത്മീയമായ.

രൂപനാ - അം (കഴുത) കരയുക.

രൂപനാ - അം ഇഴയുക.

രൂപ - പും ആവണക്കു്.

രൂപി - ളീം ആവണക്കിൻ കായ.

രൂപ - ളീം വര.

രൂപതാ - പും ഒരുതരം വൃത്തം.

രൂപാഗണിത - പും ജ്യോമിടി.

രൂപ - ളീം മണൽ.

രൂപിസ്താന - പും മണലാരണ്യം.

രൂപക - വിം വയറിളക്കാനുള്ള.

രൂപന - പും വയറിളക്കം.

രൂപനാ - സം വയറിളക്കം.

രൂപ-രൂപി (കിളികളുടെ) കളവം.

രൂപാരി } ളീം രണ്ടു നൂട്ടു്.
രൂപാരി } നാലു നൂട്ടു് മുതലായ ചിലൂറ നാണുങ്ങൾ.

രൂപാ - പും ചെറുകുപ്പം.

രൂപ - ളീം പൊടി; കണിക; മണൽ.

രൂപക - ളീം മണൽ; പൂഴി; പൊടി; ഭൂമി.

രൂപ - ളീം മണൽ.

രൂപനാ - സം അരംകൊണ്ടു രാകുക.

രൂപാ - പും മണൽ; മണലാരണ്യം.

രൂപി - ളീം അരം.

രൂപിനാ - വിം മണലുള്ള.

രൂപ - ളീം തീവണ്ടിപ്പാളം; ഒഴക്കു്; ആധികൃതം; —പേല - തിരക്കു്.

രൂപ - പും ഒഴക്കു്; ആധികൃതം; ആക്രമണം.

രൂപ - പും ആട്ടിൻപററം.

രൂപി - ളീം എള്ളുണ്ട.

രൂപ - പും പരുക്കേറാവൻ.

രൂപ - പും പട്ടു്.

രൂപി - വിം പട്ടുകൊണ്ടുള്ള.

രൂപ - പും ചകിരി; നാൽ.

രൂപ - ളീം ഉപ്പുമണ്ണു്.

രൂപ - പും തരിശുഭൂമി.

രൂപ - പും പണയം; —ദാർ - പണയം വാങ്ങുന്നവൻ; —നാമാ - പണയാധാരം.

രേഹ - **രീ**ം **രേ**ം **രേ**ഹ

രേന - **രീ**ം രാത്രി.

രേയത - **രീ**ം പ്രഭ.

രേഗറ്റാ - **പു**ം ശരീരത്തിലെ രോമ സമൂഹം; —**ഖ**റ്റാ **ഹ**ോന - കോർമയിക്കൊള്ളുക.

രോബ - **പു**ം **രേ**ം **രോ**ബ

രോക-**രീ**ം തടസ്സം; തടയൽ; പ്രതിബന്ധം;—**രോ**ക-പ്രതിബന്ധം; —**താ**മ - മുൻകരുതൽ.

രോകു - **രീ**ം കഷ്ടിനി; 1, 1111.

രോകുറ്റിയാ - **പു**ം വജ്രാർജ്ജി; കാഷി യർ.

രോകന - **സ**ം തടയുക; നിർത്തുക.

രോഗ - **പു**ം സുഖക്കേട്.

രോഗന - **പു**ം എണ്ണ; പോളിഷ്; വാഷ്ണിഷ്; പൂശൽ; —**ദാ**ര - പോളിഷ്.

രോഗിയാ - **പു**ം രോഗി.

രോചക - **വി**ം രുചികരമായ; മനോരഞ്ജകമായ.

രോചന - **വി**ം രുചികരമായ.

രോജ - **പു**ം ദിവസം; **അ**വ്യം ദിവസേന; —**ഗാ**ര - നിത്യവൃത്തി; തൊഴിൽ; വ്യാപാരം; —**ഗാ**രി - വ്യാപാരി; തൊഴിലാളി.

രോജ്ഞാമച - **പു**ം ഡയറി.

രോജ്മര - **അ**വ്യം ദിവസേന.

രോജാ - **പു**ം ഉപവാസം; വ്രതം.

രോജ്ഞാ - **കി**ം ദിവസേന; **വി**ം ദിവസേനയുള്ള.

രോജ്ജി - **രീ**ം നിത്യഭക്ഷണം; നിത്യവൃത്തി; ഉപജീവനം.

രോജ്ജിന - **പു**ം ഭരണദിവസത്തെ കൂലി; മാസപ്പടി; —**ദാ**ര - കൂലിയോ, ശമ്പളമോ വാങ്ങുന്നവൻ.

രോട - **പു**ം വലിയതരം റൊട്ടി.

രോടി - **രീ**ം റൊട്ടി; ചപ്പാത്തി; ഭക്ഷണം; —**ക**പറ്റാ - ഉപജീവനമാർഗ്ഗം; —**ദാ**ല - ജീവിതനിർവ്വഹണം.

രോട്ടാ - **പു**ം പാറക്കല്ല്; —**അ**ടകാനാ യാ **ദാ**ലന - തടസ്സമുണ്ടാക്കുക.

രോദന - **പു**ം കരച്ചിൽ.

രോദാ - **പു**ം വില്ലിന്റെ ഞാൺ.

രോധക - **പു**ം തടയുന്നവൻ.

രോധന - **പു**ം തടസ്സം.

രോന - **അ**ം കരയുക; **പു**ം ദുഃഖം; —**പീ**ടന - മാറത്തടിച്ചു നില്ക്കുന്ന വിളിക്കുക.

രോപണ - **പു**ം ആരോപിക്കൽ; വെയ്ക്കൽ; നാട്ടൽ; മോഹിപ്പിക്കൽ.

രോപന - **സ**ം വിത്തു കത്തിയിടുക; നട്ടുക; (കൈ) കാട്ടുക.

രോബ - **പു**ം സ്വാധീനശക്തി; പ്രഭാവം; പ്രതാപം; —**ദാ**ര - പ്രഭാവമുള്ള; സ്വാധീനശക്തിയുള്ള.

രോമപാട - പും കമ്പിളി.

രോമഹർഷണ - പും പുളകം ; രോമം
ഞ്ചം ; വിം ഭയങ്കരമായ.

രോയ് - പും രോമം.

രോധ - പും സ്വപ്നം.

രോര - ളീം ശോര ലഹള.

രോല - ളീം കോലാഹലം ; ഒച്ച
പ്പാട് ; പും ഒഴുക്കു്.

രോലാ - പും കോലാഹലം ; യുദ്ധം.

രോലി - ളീം ചുണ്ണാമ്പും മഞ്ഞളും
ചേർന്നുണ്ടാക്കുന്ന ചോപ്പ
പൊടി.

രോവനഹാര - വിം കരയുന്ന ; ച
ത്താൽ കരയാനുള്ള (വീടു
കാർ).

രോവാസാ - വിം കരയുവാൻ ഭാവി
യ്ക്കുന്ന.

രോശന - വിം പ്രകാശമുള്ള ; പ്രസി
ദ്ധമായ ; —ദാന - വിം വെളി
ച്ചു കടക്കുന്നതിനുള്ള ദാനം ;
വിം വെളിച്ചം കൊടുക്കുന്ന ;
—ദിമാഗ - മൂക്കിൽ വലിയ്ക്കാ
നുള്ള പൊടി ; നല്ല തലച്ചോ
റുള്ളവൻ.

രോശനചൗകി - ളീം ഒരുതരംവാദ്യം.

രോശനാഭ് - ളീം മഷി ; പ്രകാശം.

രോശനി - ളീം വെളിച്ചം ; വിളക്കു്.

രോശി - വിം കോപമുള്ള.

രോഹിത - വിം ചുവന്ന ; പും ചുവപ്പു
നിറം ; മഴവില്ലു്.

രോഹ് - ളീം ഒരുതരം വലിയ
മത്സ്യം.

രോഹ് - ളീം ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കൽ ;
റോഹുചുററൽ.

രോഹ് - സം ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കുക ;
മട്ടിയ്ക്കുക.

രോ - ളീം ഗതി ; വേഗത ; ഒഴുക്കു് ;
രീതി ; വിം നടക്കുന്ന.

രോഗന - പും ദേം രോഗന

രോജന - പും ദ്വാരം ; കിളിവാ
തിൽ.

രോജാ - പും ശവകുടീരം ; തോട്ടം.

രോജാ - ളീം സാമന്തരാജാ
വിന്റെ ഭാര്യ.

രോജാ - ളീം സാമന്തരാജപദവി.

രോദ് - വിം ഭയങ്കരമായ ; കോപ
മുള്ള ; പും ഒരുതരം അമ്പു് ;
രെയറുരസം ; കോപം.

രോനക് - ളീം രൂപഭംഗി ; ശോഭ ;
പ്രകാശം ; —ദാർ - ശോഭ
യുള്ള.

രോരവ - വിം ഭയങ്കരമായ ; പും ഒരു
ഭയങ്കരനരകം.

രോരാ - പും കോലാഹലം.

രോര - സർവ്വം താങ്കൾ (സംബോ
ധന).

രോലാ - പും ദേം രോല

രോശന - വിം ദേം രോശന

രോഹാൽ - ളീം കതിരയുടെ ഒരു
ചാട്ടം ; ഒരു ജാതി കതിര.

ല

ലങ്ക - ളീം കടി അരക്കെട്ടു്.

ലംഗ - ളീം താറ്റു്; പും ഒരു കാലൊടിഞ്ഞവൻ; ജാരൻ.

ലംഗഭു } വിം മുടനനായ;
ലംഗഭു } —ഭുഖാര - ഒരുതരം പനി; പും നംകൂരം.

ലംഗഭാനാ - ളം (നൊണ്ടി) നടക്കുക.

ലംഗര - പും നംകൂരം; —ഖാനാ - ധർമ്മശാല; —ഗാഹ - തുറമുഖം.

ലംഗൂര - പും കരങ്ങു്; കരങ്ങിന്റെ വാൽ.

ലംഗൂരഫല - പും നാളികേരം.

ലംഗൂല - പും വാൽ.

ലംഗോട്ട } വിം ലംഗോട്ടി.
ലംഗോട്ട } പും ലംഗോട്ടി.

ലംഗോട്ടി - ളീം കെഴുപിന്നം; ലംഗോട്ടിയാ - ബാല്യസുഹൃത്തു്.

ലംഗുന - പും ലംഘിക്കൽ; ഉപവാസം.

ലംഗുന - സം ദേം ലംഗുന

ലംജ - പും കാലു്; താറ്റു്; വാൽ; ലമ്പടതപം; അരുവി.

ലംഠ - വിം വിസ്തീയായ.

ലംഭൂര - വിം വാൽ മുറിഞ്ഞ (പക്ഷി).

ലംതരാനി - ളീം വീരവാദം.

ലംപട - വിം സ്തീജിതനായ.

ലംപടത - ളീം സ്തീജിതതപം; വൃദിചാരംചെയ്യൽ.

ലംബ - പും സമകോണരേഖ; ളീം (നേരം) വൈകൽ; വിം നീളമുള്ള; —കണ് - പും ആട്ടു്; ആന; മുയൽ; വിം നീണ്ട ചെവിയുള്ള; —തടു്ഗ - പനപോലെ നീണ്ട.

ലംബര - പും നമ്പർ; അക്കം; കുറുക്കൻ; —ദാ - ജമീന്ദാർ.

ലംബാ - വിം നീളമുള്ള; വലിയ; —ചോട്ട - വിസ്താരമുള്ള; വിശാലമായ.

ലംബാർ - ളീം } നീളം.
ലംബാൻ - പും }

ലംഭുന - വിം ശ്ലീക്കപ്പെട്ട.

ലംഭുനോട്ട - പും മരകൊത്തി (പക്ഷി).

ലംഭുനോട്ട - പും കഴുതപ്പുലി.

ലംഭുനോട്ട - പും ജിരോഫി.

ലംഭുനോട്ട - പും വിറകുവെട്ടുകാരൻ.

ലംഭുനോട്ട - പും മുട്ടി; തടി.

ലംഭുനോട്ട - ളീം വിറകു്; വടി; തടി.

ലംഭുനോട്ട - പും പദവി; സ്ഥാനം.

ലംഭുനോട്ട - പും അരയന്നം; വിം മെലിഞ്ഞ; ക്ഷീണിച്ച.

ലംഭുനോട്ട - പും പക്ഷവാതരോഗം.

ലംഭുനോട്ട - ളീം മുളകൊണ്ടുള്ള തോട്ടി.

ലകീര - ഖീം വരി; വര; നിര;

—കാ കകീര - യാമാസ്ഥിതി

കൻ; മാമുൽപ്രിയൻ;

—പീടന - മാമുൽപ്രിയൻ;

നടക്കുക.

ലകുവ - പും ശീമച്ചക്ക; ലാത്തി;

മുണ്ടൻ വടി.

ലകുട } ഖീം വടി.
ലകുടി }

ലകുട - പും മുട്ടി; തടി.

ലക-വ-ദക - വിം ശുന്ധമായ;

ആവാംബരപ്രിയനായ.

ലക - പും ഒരുതരം മാടപ്രാവു.

ലക്ഷി - വിം അരക്കിന്റെ നിറ

മുള്ള; പും ലക്ഷപ്രഭ.

ലക്ഷി - വിം നിർദ്ദേശിച്ച; ലക്ഷ്യ

മാക്കിയ.

ലഖന - ഖീം അനമാനിയുൽ;

കാണൽ; പും ലക്ഷ്യണൻ.

ലഖന - സം നോക്കുക; മനസ്സി

ലാക്കുക; ഖം കാണപ്പെടുക;

തോന്നുക.

ലഖപതി - പും ലക്ഷപ്രഭ.

ലഖലഖ - പും (മോഹാലസ്യം

തീക്കാനുള്ള) സുഗന്ധദ്രവ്യം.

ലഖലുട - പും വലിയ ദുഷ്ടയ

ക്കാറൻ.

ലഖാട - പും അടയാളം;

ചിഹ്നം.

ലഖേദന - സം തള്ളിനിടക്കുക;

ഭാടിയുക.

ലഖേ - പും അരക്കവളയുണ്ടാക്കു നവൻ.

ലഖീട - പും സിന്ധുചെപ്പു;

ചന്ദനം, സിന്ധുരം മുതലായവ

കൊണ്ടുള്ള ഒരു അംഗലേപം.

ലഖീരി - ഖീം വേട്ടാളുകൾ; ഒരു

തരം ഇഷ്ടിക.

ലഖ - പും തുകുട കഷണം.

ലഗ - ഖീം പ്രേമിയുൽ;

ദോഷിയുൽ; ചേരൽ;

എപ്പെടൽ.

ലഗ - ക്രിം വര; സമീപത്തിൽ;

അവ്യം വേണ്ടി; കൂടെ; ഖീം

ആസക്തി; താല്പര്യം;

പ്രേമം.

ലഗ്നി - ഖീം വഴക്കൽ;

തെറ്റു; വികിവികി പറ

യൽ.

ലഗ - ഖീം താല്പര്യം; ആസക്തി;

പ്രേമം; പും ലഗ്നം; ചെമ്പു

കിണ്ണം; താലം; തളിക.

ലഗ്ന - ഖം തുടങ്ങുക; എപ്പെ

ടുക; പററുക; കൊള്ളുക;

ചേരുക; പിടിയുക (തീ);

എല്ലുക; ഉറയ്ക്കുക; തറ

യ്ക്കുക; ചിലവാകുക.

ലഗ്ന - ക്രിം ഏകദേശം;

സുമാറ്റം.

ലഗ്ന - പും ജാറൻ; കാമുകൻ.

ലഗാതാ - ക്രിം തുടച്ചയായി; ഇട

വിടാതെ.

लगान - पु० निकति.

लगाना - सं० ऋषेष्टः;
 धेक्क; തേയ്ക്ക; പുരട്ടുക;
 ഉറപ്പിക്കുക; ക്രമമായി വെ
 യ്ക്കുക; ചിലവാക്കുക; ഉപ
 യോഗപ്പെടുത്തുക; ചുമത്തുക;
 (തീ) വെയ്ക്കുക; സ്പർശിക്കുക;
 ധരിക്കുക; നട്ടുവെള്ളം;
 (മറി) എല്പിക്കുക; ഒട്ടിക്കുക.

लगाम - स्त्री० കടിത്താൺ.

लगायत - क्रि० സഹിതം; അവി
 ടം വരെ.

लगालगी - स्त्री० സ്നേഹം; ബന്ധം.

लगാവ - पु० ബന്ധം; അടുപ്പം.

लगूल - स्त्री० വാൽ.

लगो - वि० വേണ്ടാത്ത (വന്ത
 മാനം).

लगा - पु० } നീളമുള്ള മുള; മുള
 लगी - स्त्री० } നോട്ടി; കഴ
 കോൽ; (കായ്) ആരംഭി
 ക്കൽ.

लगड़ - पु० പരുന്തു; പുളി
 പ്പി.

लघुचेता - पु० നീചൻ; തുച്ഛൻ.

लघुमति - वि० ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവനായ.

लघुशंका - स्त्री० മുതുമട.

लघूकरण - पु० ലഘൂകരിക്കൽ.

लचक - स्त्री० വളയൽ.

लचकना - अ० വളയുക.

लचकीला - वि० വളവുള്ള.

लचाना - सं० വളയ്ക്കുക,

लचीला - वि० വളയുന്ന; മൃദ
 വായ,

लच्छ - पु० വ്യാജം; ലക്ഷ്യം;
 ഉന്നം; ഒരു ലക്ഷം.

लच्छन - पु० ലക്ഷണം; ലക്ഷ
 ണൻ.

लच्छा - पु० കല; പൊടിപ്പ്.

लच्छी - स्त्री० ഒരുതരം കതിര;
 ലക്ഷ്മി.

लच्छेदार - वि० ശ്രുതിമധുരമായ;
 രസകരമായ.

लजना - अ० ലജ്ജിക്കുക.

लजाधुर - वि० നാണംകണങ്ങി
 യായ; पु० തൊട്ടാവാടി
 (ചെടി).

लजाना - अ० ലജ്ജിക്കുക; सं०
 ലജ്ജിപ്പിക്കുക.

लजाल - वि० ലജ്ജാശീലമുള്ള;
 पु० തൊട്ടാവാടി (ചെടി).

लजीज़ - वि० സ്വാദുള്ള; രുചി
 യുള്ള.

लजीला }
 लजोहा } वि० ലജ്ജാശീലമുള്ള.
 लजौहाँ }

लज़्म - पु० ആവശ്യമായിത്തീരൽ.

लज़्मत - स्त्री० സ്വാദ്; ആനന്ദം.

लजा - स्त्री० ലജ്ജ; നാണം.

लजित - वि० നാണിച്ചു.

लटंग - पु० ബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു
 തരം മുള.

ലട - ഖീം തലമുടി; കുറുനിര;
തീജപാല.

ലടക - ഖീം തുങ്ങിക്കിടക്കൽ;
അംഗഭംഗി; വളവു.

ലടകന - പും തുങ്ങൽ; തുങ്ങിക്കി
ടക്കുന്ന സാധനം.

ലടകനാ - ഖം തുങ്ങിക്കിടക്കുക.

ലടകാ - പും ഗതി; കൃത്രിമനാട്യം;
മന്ത്രവാദം.

ലടകാനാ - സം തുക്കിയിടുക.

ലടകാവ - പും തുക്കിയിടൽ.

ലടകീലാ - വിം തുങ്ങുന്ന.

ലടകു - പും ഒരു വൃക്ഷം. ഇതിന്റെ
തൊലി ചെളിപ്പോലെയായിട്ടു തിള
പ്പിച്ചു ചായം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ലടകൗവാ - വിം തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന.

ലടനാ - ഖം ക്ഷിണിച്ചു വീഴുക;
അശക്തനാകുക; മോഹമുണ്ടാ
കുക.

ലടപട } വിം തേങ്ങിത്തേങ്ങി നട
ലടപടാ } കുന്ന; അശക്തനായ;
ക്രമമില്ലായ്മ; അയഞ്ഞ;
അസ്വസ്ഥത.

ലടപടാനാ - ഖം വേച്ചവേച്ച നട
ക്കുക; ലയിക്കുക; മോഹി
യ്ക്കുക.

ലടാ - വിം ലമ്പടനായ; തുച്ഛ
നായ.

ലടാപടീ - ഖീം കലഹം; വേച്ച
വേച്ച നടക്കൽ.

ലടാപോട - വിം മുഴുകിയ; ലയിച്ച;
മോഹിതനായ.

ലടയാ - ഖീം പൊടിപ്പ്; തൊ
ങ്ങൽ.

ലടീ - ഖീം ചിതറുകയും; കള
വായ കായും; സോളുൽ.

ലട - പും ദുഷ്ടൻ.

ലടപട - വിം ദേം ലഘപഥ

ലടു - പും ഏറുപമ്പരം; (കിസിപര)

ലടു ഹോ - ആസക്തനാകുക.

ലട - പും വലിയവടി; —വാജ -
വടി ഉപയോഗിച്ചു യുദ്ധം
ചെയ്യുന്നവൻ; —മാര - വടി
കൊണ്ടടിക്കുന്നവനായ; ക
രോരമായ.

ലടാ - പും ഉലാം; ഉത്തരം.

ലടേത - പും ദേം ലടവാജ

ലടുത - ഖീം കലഹം; യുദ്ധം;
എതിപ്പ്.

ലഭ - ഖീം നിര; വരി; മാല;
ഇഴ.

ലഭുകു - ഖീം } കട്ടിക്കാലം.
ലഭുകുപന - പും }

ലഭുകാ - പും ആൺകട്ടി; പുത്രൻ;
—ബാലാ - സന്താനം; കഡം
ബം.

ലഭുകുരീ - ഖീം ആൺകഞ്ഞുള്ള
വര.

ലഭുഖഭാനാ - ഖം വേച്ചവേച്ച നട
ക്കുക; തെറ്റി വീഴുക.

ലഭുനാ - അം യുദ്ധം ചെയ്യുക;
കലഹിക്കുക; ഇടയുക.

ലഭാഭ് - ഞ്ഞിം യുദ്ധം; കലഹം.

ലഭാകാ - വിം യുദ്ധത്തിനുള്ള;
ലഭാകൂ - കലഹപ്രിയനായ.

ലഭാനാ - സം യുദ്ധം ചെയ്യിക്കുക.

ലഭീ - ഞ്ഞിം ദേം ലഭ

ലഭൈതാ - വിം അരുമായായ; പ്രിയ
പ്പെട്ട; യോദ്ധാവായ.

ലഭു - പും ലബ്ധ.

ലഭാ - പും }
ലഭിയാ - ഞ്ഞിം } കാളവണ്ടി.

ലത - ഞ്ഞിം ദൃശ്യം.

ലതഖോര - വിം ചിത്രകലാപര;
നീചനായ; പും ചവിട്ടുമെത്ത.

ലതാഭ - ഞ്ഞിം നിലത്തു ഉരുട്ടി
യിട്ടിടയ്ക്കൽ; തോൽവി;
നഷ്ടം; ഭർത്തനം.

ലതാഭനാ - സം ചവിട്ടുക; ചവിട്ടി
ത്തേക്കുക; ചവിട്ടിത്തിരുക്കുക.

ലതാകൃത - ഞ്ഞിം സൂക്ഷ്മത; കോമ
ളത; ശ്രേഷ്ഠത; സ്വാദു.

ലതീക - ഞ്ഞിം ചെറിയ വള്ളി.

ലതിയല - വിം എപ്പോഴും ചവിട്ട
കൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന.

ലതിയാനാ - സം കാലുകൊണ്ട
ചവിട്ടിയമയ്ക്കുക.

ലതീക - വിം സ്വാദുള്ള; ഉദ
വായ.

ലതീകാ - പും ഫലിതം നിറഞ്ഞ

ചെറുകഥ; ഫലിതം; —ഗോ -
ഫലിതക്കാരൻ.

ലതാ - പും കീറത്തുണി.

ലതീ - ഞ്ഞിം ഗുഹയുടെ ചവിട്ട്;
നീളമുള്ള തുണിക്കുപ്പണം;
പട്ടത്തിന്റെ വാല്യം.

ലതാഭനാ - അം നിലത്തിടയുക.

ലതപഥ - വിം നനഞ്ഞ; മുടകിയ.

ലതാഭ - ഞ്ഞിം നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള;
അല്ലെങ്കിൽ ഇഴയ്ക്കൽ; പരാ
ജയം; നഷ്ടം; ചീത്തപറ
യൽ.

ലതാഭനാ - സം വാണിജ്യിക്കുക;
ലതാഭനാ - ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക;
ചിന്തിക്കുക.

ലഭനാ - അം വഹിക്കപ്പെടുക;
ഭാരം കയറപ്പെടുക.

ലഭു - വിം ഭാരം ചുമക്കുന്ന.

ലഭു - വിം മടിയനായ; ചുണ
കെട്ട.

ലപക - ഞ്ഞിം ജപാല; പ്രകാശം;
കതിച്ചുചാട്ടം.

ലപകനാ - അം കതിച്ചുചാടുക;
ഓടിപ്പോകുക.

ലപലപ - വിം കൃത്ത്; ചുറ്റുചുറ്റ
ക്കുള്ള; ചഞ്ചലമായ.

ലപട - ഞ്ഞിം ജപാല; ചുറ്റുള്ള
കാറ്റു; ഗന്ധം.

ലപടനാ - അം ദേം ലപടനാ

ലപലപാനാ - അം ഇളക്കുക; വാൾ
തിളങ്ങുക.

ലപസി - ഖീം ഒരുതരം അലുവ ;

വിം കൊഴുത്ത (കറുക്കു).

ലപാന - സം (വടി മുതലായവ)
ഉലയ്ക്കുക.

ലപിത - വിം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള.

ലപേട } ഖീം ചുറ്റൽ ; ചുറ്റു ;

ലപേടന } തിരിവു ; പരിധി.

ലപേടന - സം ചുറ്റുക ; പൊതി
യുക ; വളയുക ; കടുക്കുക.

ലപേടവ് - വിം ചുറ്റിയിട്ടുള്ള ;
ചുറ്റാവുന്ന ; അത്ഥം ഒളിഞ്ഞു
കിടക്കുന്ന ; ഗുഹയായ ; വ്യം
ഗ്യാത്ഥമുള്ള.

ലപ്ത - പും അടി.

ലപ്തം - പും ദുർന്നപകാരൻ ;
തെമ്മാടി.

ലപ്തം - വിം ദുർന്നപുള്ള ;
തെമ്മാടിയായ.

ലപ്ത - പും വാക്കു ; ശബ്ദം.

ലപ്ത - വിം വാക്കിനെ സംബ
ന്ധിച്ചു ; — മാനി - വാക്കത്ഥം.

ലപ്ത - വിം വീമ്പുപറയുന്ന.

ലപ്ത - ഖീം വീമ്പുപറയൽ.

ലബ - പും ചുണ്ടു ; തുപ്പലം ;
തീരം ; തടം ; — വ ലഭ്യാ -
സംഭാഷണ രീതി.

ലബ - ഖീം വെറുതെയുള്ള
ബഹളം ; കഴപ്പം ; ദുർന്നപ്ത ;
അനീതി ; അന്യായം.

ലബ - അം അസത്യം പറയുക ;
വെടിപറയുക.

ലബ - പും പുലമ്പൽ.

ലബ - പും മുണ്ടൻ വടി.

ലബ - ഖീം കറുപ്പി ; ലാത്തി.

ലബ - ഖീം മദ്യപാത്രം (മാട്ടം).

ലബ - വിം കളവുപറയുന്ന ;
വെടിപറയുന്ന.

ലബ - വിം വായവരെ നിറഞ്ഞ.

ലബ - ഖീം തോക്കിന്റെ
കാഞ്ചി.

ലബ - വിം എന്തെങ്കിലും
കണ്ടയടനെ അതിന്നു നേരെ
ചാടിവീഴുന്ന ; അക്ഷമനായ ;
അത്യാഗ്രഹിയായ ; ചഞ്ചല
നായ.

ലബ - പും പുതപ്പു ; കോട്ടു.

ലബ - വിം ലബ

ലബ - ഖീം കളവുപറയൽ.

ലബ - വിം വായവരെ
നിറഞ്ഞ ; തീരം വരെ നിറഞ്ഞ ;
തുളയുന്ന ; ക്രിം നിറയെ ;
തുളയെ.

ലബ - വിം മരണാസനമായ.

ലബ - പും ജൈനരിൽ ഒരു
ജാതി.

ലബ - വിം നദീതീരം.

ലബ - പും തടിച്ച വടി.

ലബ - വിം ലഭിച്ചു ; — പ്രതിष्ठ -
മാന്യനായ.

ലബ - പും ലഭിക്കൽ.

ലബ - പും കതിരയെ കെട്ടുന്ന
കയറ്റു ; ധനം ; യാചകൻ.

ലമई - ഖീം ഒരുതരം തേനിച്ചു.
ലമക - പും ജാരൻ; ലമ്പടൻ.
ലമകനാ - ഖം ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടാകുക; ചാടിവീഴുക.
ലമഗോഭാ - വിം നീണ്ടകാലമുള്ള.
ലമവിചാ - വിം നീണ്ട കഴുത്തുള്ള.
ലമഛഭ - പും കനം; പഴയതരം നീണ്ട തോക്കു; **വിം** നീണ്ട.
ലമടംഗാ - വിം **ലമഗോഭാ**
ലമതടംഗ - വിം വളരെ ഉയരമുള്ള; വളരെ നീളമുള്ള.
ലമധീ - പും മകളുടെ ഭർത്താവിന്റേയോ, മകന്റെ ഭാര്യയുടേയോ മുത്തച്ഛൻ.
ലമഹാ - പും ക്ഷണനേരം.
ലമാനാ - സം നീട്ടുക; **ഖം** നീളുക; വളരെ ദൂരം പോകുക.
ലരജനാ - ഖം വിറയ്ക്കുക; ഭയക്കുക.
ലരാई - ഖീം **ലഭാई**
ലരി - ഖീം **ലഭി**
ലലക - ഖീം അത്യാഗ്രഹം.
ലലകനാ - ഖം അത്യാഗ്രഹിക്കുക.
ലലകാ - ഖീം ചൊല്ലിയിട്ടിരിക്കുക.
ലലകാ - സം വെല്ലുവിളിക്കുക.
ലലചനാ - ഖം ആഗ്രഹമുണ്ടാകുക; മോഹം ജനിക്കുക.
ലലചാനാ - സം ആഗ്രഹിക്കുക; ആഗ്രഹിപ്പിക്കുക.

ലലചൗഹ് - വിം അത്യാഗ്രഹം.
ലലന - പും പ്രിയപ്പെട്ട കട്ടി; പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവ്; ക്രിയ.
ലലനാ - ഖീം സ്ത്രീ; നാക്കു.
ലലാ - പും ഭാഗ്യമുള്ള; പ്രിയ ഭർത്താവ്.
ലലാई - ഖീം ചുവപ്പ്.
ലലാട - പും നെററിത്തടം.
ലലാമ } **വിം** സുന്ദരമായ.
ലലിത }
ലലിഹ് - വിം ചുവപ്പുനിറമുള്ള.
ലലാ - പും **ലലാ**
ലലാ - ഖീം നാവ്.
ലലാ-ചപ്പോ - ഖീം മുഖസ്തതി.
ലലംഗ - പും കരയാനുവ്; ഗ്രാമ്പൂ.
ലവ - പും ലേശം; അല്പസമയം; കരയാനുവ്; പപ്പ്; പൂട.
ലവണ് - പും ഉപ്പ്.
ലവണ് - പും കൊയ്ത്ത്; മുറിയ്ക്കൽ.
ലവലിന - വിം ലയിച്ചു.
ലവലേഷ - പും വളരെക്കുറച്ചു.
ലവാ - പും മലത്ത്; ഒരുതരം പക്ഷി.
ലവാജ്ജി } **പും** കൂടെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ സാമഗ്രികൾ.
ലവാജ്ജി }
ലവാഹക് - പും ബന്ധുക്കൾ; പരിവാരം; ദാസ്യങ്ങളുടെ അന്തത്തിൽ ചേർന്ന പ്രത്യയം.
ലവാരാ - പും പശുവിന്റെ കട്ടി.

ലഭകർ - പു. സൈന്യം; ആൾ
 കൂട്ടം; ആക്രമണം; —**करी** -
 സൈന്യം ശേഖരിയ്ക്കൽ;
 —**गाह** - ചട്ടാട്ടം; പാളയം.

ലഭകരി - വി. സൈന്യസംബന്ധ
 മായ; —**बोली** - പല ഭാഷ
 കളിലേയും ശബ്ദങ്ങൾ ചേ
 നിട്ടുള്ള ഭാഷ.

ലഭ - പു. ഭട്ടൽ; —**दार** - ഭട്ടലുള്ള.

ലഭസ - സ. ഭട്ടിയ്ക്കുക; അം ശോ
 ഭിയ്ക്കുക; പ്രകാശിയ്ക്കുക.

ലഭലസ - വി. പശയുള്ള;
 ഭട്ടന.

ലഭി - ഖി. ഭട്ടൽ; ആകർഷണം;
 പാലും വെള്ളവും ചേർത്തുണ്ടാ
 കിയ ഒരു സ്പർശ്ശ്; കൂട്ട
 കെട്ട്.

ലഭിശ - വി. ഭട്ടന; മനോഹര
 മായ; ആകർഷകമായ.

ലഭമ-പഭമ - ക്രി. എങ്ങിനെ
 യെങ്കിലും; ഒരുവിധത്തിൽ.

ലഭ - വി. ക്ഷീണിച്ച; അശക്ത
 നായ; അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയ.

ലഭ്സാന - പു. നല്ല പ്രാസംഗികൻ.

ലഭി - ഖി. ഭം. ലഭി

ലഭ്യാ - പു. പാവാട.

ലഭക - ഖി. (കാറ്റ) അടിയ്ക്കൽ;
 വിശൽ; ജപാല; ശോഭ.

ലഭകന - അ. അടിക്കുക (കാറ്റ);

ഭാളമടിയ്ക്കുക; വിശുക;
 (അഗ്നി) ആളിക്കത്തുക; കതി
 യ്ക്കുക; ശോഭിയ്ക്കുക.

ലഭ്യാ - പു. സ്വരം; ലയം
 (intonation).

ലഭ്യാ - പു. വളരെക്കുറച്ച് സമ
 യം; നിമിഷം.

ലഭദ് - ഖി. ശൃഗാനം.

ലഭന - ഖി. ശബ്ദം.

ലഭനദാർ - പു. കടം കൊടുക്കുന്ന
 വൻ.

ലഭന - സ. പ്രാപിയ്ക്കുക; അം
 ഉപയോഗപ്പെടുക; കൊയ്യുക;
 പു. ഭാഗ്യം; കടംകൊടുത്ത
 പണം.

ലഭർ - ഖി. അല; തിര; ആവേ
 ശം; ആനന്ദം; സുഗന്ധം;
 —**दार** - വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ;
 വളവുള്ള; അലകളുള്ള.

ലഭ്യാ - പു. അല; തിര; ആനന്ദം.

ലഭ്യാന - അ. അലയടിയ്ക്കുക;
 കാരറടികൊണ്ടു് ഇളകുക; മ
 നസ്സിലുന്മേൽമുണ്ടാകുക; ശോ
 ഭിയ്ക്കുക.

ലഭി - ഖി. തിര.

ലഹലഹ - വി. തഴച്ചുവളർന്ന; ആ
 നന്ദപൂർണ്ണനായ; വികസിച്ച.

ലഹലഹാന - അ. തഴച്ചുവളരുക;
 വികസിയ്ക്കുക; ആനന്ദം
 കൊണ്ടു നിറയുക.

ലഹസന } പും വെളുത്ത ഉള്ളി.
 ലഹസുന }

ലഹാലോട - വിം ആനന്ദംകൊണ്ടു
 നിറഞ്ഞ; പ്രേമത്തിൽ മുഴ
 കിയ.

ലഹീം - വിം തടിച്ച; സ്വലമായ.

ലഹൂ - പും രക്തം; —കാ വൂട്ട പിനാ -
 ക്ഷമയോടുകൂടി സഹിക്കുക.

—പാനി ഏക करना - അത്യ
 ലപാനം ചെയ്യുക; —ലുഹാന

ഹോന - രക്തം കൊണ്ടുനിറയുക.

ലാങ്ക - ളീം കുറു; മാത്ര; പരി
 മാണം; അരക്കെട്ട്.

ലാങ് - ളീം തററുടുത്തമുണ്ടിന്റെ
 പിൻഭാഗം (കോന്തല).

ലാങ്ഗോ - പും ഹനമാൻ.

ലാങ്ഗ - പും വയൽ ഉഴുന്ന കുരി;
 പനമരം.

ലാങ്ഗലഗ്രഹ് - പും കഷ്കൻ.

ലാങ്ഗൂ - പും വാൽ.

ലാങ്ഗൂലി - പും കരങ്ങൻ.

ലാഖനാ - സം അതിരുകടക്കുക;
 ലംഘിക്കുക

ലാഖ - ളീം റിഷ്വത കൈക്കൂലി.

ലാഖന - പും ചിഹ്നം; കളങ്കം.

ലാ - ള്യം ഗന്ധമുള്ള ആദ്യം
 ചേർത്താൽ 'ഇല്ലാത്ത' എന്ന
 അർത്ഥം കിട്ടുന്നു; —ഇക്രാജ -
 ചികിത്സിച്ച് മാറുവാൻ കഴി
 യാത്ത; പ്രതിവിധിയില്ലാത്ത;

—ഇഹം - അജ്ഞാനിയായ;

—കലാം - ശരിയായ; തീർച്ച
 യായ; സ്ഥിരമായ; യാതൊരു

കുറവുമില്ലാത്ത; —ഖിരാജ -
 നികരിയില്ലാത്ത; —ജവാബ -

ഉത്തരം പറവാൻ കഴിയാത്ത;
 അനുപമമായ; —ദാവാ - അവ

കാശമില്ലാത്ത; —പതാ -
 കാണാതായ; വിവരം

കിട്ടാത്ത; —സകാൻ - വീടി
 ല്ലാത്ത; —സജ്ജഹ് - മത

ത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത;
 മതഭ്രഷ്ടനായ. —യജ്വാൽ -

ശാശ്വതമായ; സ്ഥിരമായ;
 —യമൂത് - ഒരിക്കലും മരി

ക്കാത്ത; —രേഖ - സംശയ
 മെന്യേ; —ഖവാലി - ആലോ

ചനയില്ലായ്മ; ഉപേക്ഷ;
 —ഖദ് - സന്താനമില്ലാത്ത;

—ഖാരിസ് - അവകാശിയി
 ല്ലാത്ത —ഖാരിസി - അവകാശി

യില്ലാത്ത സ്വത്തു്; —സാനി -
 അഭിപ്രായമായ; അനുപമ

മായ; —ഹാസിൽ - പ്രയോജന
 മില്ലാത്ത; നിരർത്ഥകമായ;

ആവശ്യമില്ലാത്ത.

ലാई - ളീം പൊരി; പരോക്ഷ
 നിന്ദ.

ലാഖ്യാ - ളീം കോലരക്കു്.

ലാഖ്യാ - പും സ്ഥാനം.

ലാഖ - പും ലക്ഷം; ഖീം അരക്കു.

ലാഖനാ - സം മനസ്സിലാക്കുക;
അരക്കുകൊണ്ടു് ദപാരമട
യ്ക്കുക.

ലാഗ - ഖീം സമ്പക്കം; പ്രേമം;
തല്പരത; ഉപായം; മത്സരം;
ശത്രുത; മന്ത്രം; നികുതി;
—ഓട - ശത്രുത; മത്സരം.

ലാഗത - ഖീം ഒരു വസ്തുവിന്റെ
നിമിതിയ്ക്കു് ചിലവായ ശരി
വില (prime cost).

ലാഗര - വിം മെലിഞ്ഞ;
ക്ഷീണിച്ചു.

ലാഗരി - ഖീം ദുർബ്ബലത.

ലാഗു - വിം യോജിച്ചു; ബാധക
മായ; —ഹോന - ബാധക
മാകുക.

ലാഖവ - പും ലക്ഷ്യതപം; കുറവു്;
ആരോഗ്യം; ക്ഷിം ലാഘവ
ത്തോടെ; ഏറ്റുപിടി.

ലാചാര - വിം വിവശനായ; നിവൃ
ത്തിയില്ലാത്ത.

ലാചാരി - ഖീം വിവശത; നിവൃ
ത്തിയില്ലായ്മ.

ലാജ - ഖീം ലജ്ജ; നാണം.

ലാജാ - ഖീം അരി; പൊരി.

ലാജിമ } വിം ആവശ്യകമായ;
ലാജിമി } അനിവാര്യമായ.

ലാട - ഖീം സ്തംഭം; പും പ്രഭു;
ബड़े लाट - വൈസരോയി;

—साहव - ഗവണ്മർ; —जंगी -
സർവ്വസൈന്യം; . . .

ലാമി - ഖീം വടി.

ലാമു - പും സ്നേഹം; വാത്സല്യം.

ലാമുല - വിം അരുമയായ.

ലാത - ഖീം ചവിട്ടു്; കാലു്.

ലാമ - ഖീം ഭാരംകയററൽ.

ലാമനാ - സം ഭാരംകയറുക;
ഭാരം ചുമത്തുക.

ലാമി - ഖീം ഭാഗ്യം; മുണ്ടു്
കെട്ടു്; ചുമട്ടു്.

ലാനത - ഖീം തിരസ്കരിയ്ക്കൽ;
നിന്ദിയ്ക്കൽ.

ലാനതീ - വിം തിരസ്കരിയ്ക്കപ്പെട്ട;
നിന്ദിയ്ക്കപ്പെട്ട.

ലാനാ - അം കൊണ്ടുവരിക; ഹാജ
രാക്കുക; സം തീവെയ്ക്കുക.

ലാപരവാ } വിം വകവയ്ക്കാത്ത;
ലാപരവാഹ } ഗ്രാമയില്ലാത്ത; കൂട്ടാ
ക്കാത്ത.

ലാപരവാഹി - ഖീം അശ്രദ്ധ; കൂസ
ലില്ലായ്മ; സൂക്ഷ്മക്കുറവ്.

ലാഫ - ഖീം ബദ്ധായി പറയൽ;
—व-गिजाफ - ശകാരം; അപ
ശബ്ദം; ദുർവ്വചനം.

ലാബുദ - വിം അത്യാവശ്യമായ;
നിശ്ചയിയ്ക്കപ്പെട്ട.

ലാമ - പും ലാഭം; ഗുണം;
പ്രയോജനം; ഉപകാരം;

—कारी या दायक - ഗുണകര
മായ.

ലാമ - ഖീം സൈന്യം; ആൾക്കൂട്ടം.

ലാമകാഫ - പും ചീത്തവാക്കു.

ലായക - വിം യോഗ്യമായ; ഉചിതമായ; യോജിച്ചു.

ലായകീ - ഖീം യോഗ്യത; ഒരു ചിത്രം.

ലായന - പും പണയപ്പാട്.

ലാര - ഖീം വായിൽനിന്നൊലിക്കുന്ന വെള്ളം; നിര; വരി; —ടപ്കന - കൊതിക്കുക.

ലാല - വിം ചുവന്ന; പും പുത്രൻ; ചുവന്ന രത്നം; —പീലാ ഹോന - കോപിക്കുക.

ലാലച - പും അത്യാഗ്രഹം.

ലാലചീ - വിം അത്യാഗ്രഹിയായ.

ലാലടേന - ഖീം റാത്തൽവിളക്കു.

ലാലന - പും ലാളനം; —പാലന - ലാളിച്ച വളർത്തൽ.

ലാല-ബുദ്ധ്വകു - പും ഉതഹിച്ചുപറയുന്നവൻ; ഭോഷൻ.

ലാല-മിർവ് - ഖീം കപ്പൽമുളകു.

ലാലസാ - ഖീം ആഗ്രഹം.

ലാലസീ - വിം ആഗ്രഹമുള്ള.

ലാലാ - പും ഒരു സംബോധന; ശ്രീമാൻ; ഖീം ചെറിയ കട്ടികളുടെ വായിൽയിന്നമൊലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജലം.

ലാലാ-ഫാമ - വിം രക്ഷവണ്ണമായ.

ലാലാധിത - വിം ആഗ്രഹിക്കുന്ന

ലാലാക്ഷ - വിം വളരെ സുന്ദരമായ.

ലാലിത - വിം സുന്ദരമായ.

ലാലിത്യ - പും സൗന്ദര്യം.

ലാലിമാ - ഖീം ചുവപ്പു.

ലാലീ - ഖീം ചുവപ്പു; മാനം; കൽപ്പൊടി.

ലാലേ - പും ആഗ്രഹം; —പട്ന - ആഗ്രഹിക്കുക.

ലാലനി - ഖീം ലാവണ്യം.

ലാല-ലഷ്കർ - പും സൈന്യവും സാമാനങ്ങളും.

ലാവാ - പും മലയ്ക്ക്; ലാവ.

ലാശ - ഖീം } മൃതശരീരം.
ലാശാ - പും }

ലാസ - പും നൃത്തം; കഷായം.

ലാസാ - പും ഭട്ടലുള്ള സാധനം.

ലാസ്യ - പും ലാസ്യനൃത്തം.

ലാഹ - ഖീം അരക്കു; ലാഭം; പ്രകാരം.

ലാഹക - വിം അടങ്ങിയ; സംബന്ധപ്പെട്ട.

ലാഹിക - പും ബന്ധു; ആഗ്രഹൻ.

ലാഹീല - അഖ്യം ഇതഗതമല്ലാതെ മറെറാരു ശക്തിയുമില്ല (വെറുപ്പിനെ സാധിക്കാതെ, ഭൂതപ്രേതങ്ങളെ ഭാടിക്കുവാനോ വേണ്ടി ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ).

ലിഖിതം - പും വലിയ എഴുത്തുകാരൻ (പരിഹാസമായി).

ലിഖനാ - **സം** എഴുതുക; ചിത്രീകരിക്കുക.

ലിഖാദ് - **ഈ** ലിപി; എഴുതൽ; എഴുത്തുകുറിപ്പ്.

ലിഖാനാ - **സം** എഴുതിയുക.

ലിഖാ-പട്ടി - **ഈ** എഴുത്തുകത്തു്.

ലിഖാവട - **ഈ** എഴുതുന്ന രീതി; കൈയക്ഷരം; എഴുത്തു്.

ലിഖിത - **വിം** എഴുതപ്പെട്ട.

ലിതാനാ - **സം** കിടത്തുക.

ലിട്ട - **പും** വലിയ റൊട്ടി.

ലിറ്റാ - **പും** കുറുമ്പി; **വിം** ഭീരുവായ.

ലിപടനാ - **ഈ** കെട്ടിപ്പിണയുക; മാറോടണയുക.

ലിപടാനാ - **സം** കെട്ടിയണയുക; ആലിംഗനം ചെയ്യുക.

ലിപനാ - **ഈ** പൂശപ്പെടുക; തേയ്ക്കപ്പെടുക.

ലിപാദ് - **ഈ** ലേപനം ചെയ്യൽ; തേപ്പുകുറിപ്പ്; പുരട്ടൽ.

ലിപാനാ - **സം** തേയ്ക്കുക; മെഴുകുക; പൂശുക.

ലിപിബദ്ധ - **വിം** എഴുതപ്പെട്ട.

ലിപ്ത - **വിം** തേയ്ക്കപ്പെട്ട; മെഴുകപ്പെട്ട; ലയിച്ച.

ലിപ്താ - **ഈ** ആഗ്രഹം.

ലിപ്താനാ - **പും** ലക്കോട്ടു്; കവർ.

ലിപ്താനി - **പും** വെറും പുറം പൂകാനായ.

ലിബാസ - **പും** വസ്ത്രം; വേഷം.

ലിബാസി - **വിം** മുടിയ; മറച്ച; കൃത്രിമമായ.

ലിയാകുത - **ഈ** യോഗ്യത.

ലിജ്ജാ - **കിം** ഇതഗപരന്റെ പേരിൽ; ഇതഗപരന വേണ്ടി.

ലിബാനാ - **സം** കൊണ്ടുവരുന്ന യുക; **ലിബാ ലാനാ** - കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക.

ലിവാല - **പും** വാങ്ങുന്നവൻ.

ലിസാന - **ഈ** നാവു്; ഭാഷ.

ലിഹാജ - **പും** വിചാരം; വണക്കം; ശ്രദ്ധ; ആദരവു്; സങ്കോചം.

ലിഹാജാ - **വിം** നീചമായ; അസഭ്യമായ.

ലിഹാ - **പും** ദേം രജാദ്

ലീക - **ഈ** വര; മാനം; യശസ്സ്; ലോകാചാരം; പ്രതിബന്ധം; കളവു്; ഗണന;

—ലീടനാ - പഴയ നടപടിയനുസരിയുക.

ലീഖ - **ഈ** പേനിന്റെ മുട്ട; ഇതത്.

ലീചദ് - **വിം** വഴുവഴുപ്പുള്ള; മടിയനായ.

ലീചി - **ഈ** ഒരുതരം പഴം.

ലീദ് - **ഈ** കതിര, കഴുത, ഒട്ടകം, ആന തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളുടെ മലം.

ലീന - **വിം** ലയിച്ച; മഗ്നമായ; എരിഞ്ഞ.

ലീപനാ - **സം** തേയ്ക്കുക; ലേപനം ചെയ്യുക; മെഴുകുക; പുരട്ടുക.
ലീപാപോതീ - **ഈം** ലേപനം ചെയ്യൽ; തേയ്ക്കൽ; പുരട്ടൽ.
ലീല - **പും** നീലം; **വിം** നീലനിറത്തിലുള്ള.
ലീലനാ - **സം** വിഴങ്ങുക.
ലുംഗി - **ഈം** ലുകി; ഒരുതരം വസ്ത്രം.
ലുങ്ജ - **വിം** ചെറുപ്പംകാലമില്ലാത്ത; **പും** കററിയവൻ.
ലുങ്ങ് - **പും** തലയില്ലാത്ത ഉടൽ; കള്ളൻ.
ലുങ്ഗാ - **വിം** വാലം ചിറകുമില്ലാത്ത.
ലുമാ - **പും** } കത്തിക്കൊണ്ടി
ലുമാ - **ഈം** } തിളക്കുന്ന വിറകു.
ലുമാവ - **പും** } കഴമ്പ്;
ലുമാവ - **ഈം** } ഉപ്പലം; —**ദാ** - വഴുവഴുപ്പുള്ളി.
ലുക - **പും** വാണിജ്യം; തീജപാല.
ലുകന - **ഈം** വിക്കിവിക്കി സംസാരിക്കൽ (രോഗം, മദ്യം മുതലായതു നിമിത്തം).
ലുകനാ - **ഈം** ഒളിയുക; മറയുക.
ലുകമാ - **പും** ഉരുള.
ലുകാനാ - **സം** ഒളിപ്പിക്കുക; മറയ്ക്കുക.
ലുഗ - **ഈം** ഭാഷ; നിഘണ്ടു.
ലുഗാ - **പും** } നനഞ്ഞ വസ്തുവി
ലുഗാ - **ഈം** } നെറു ഉരുള.

ലുഗാ - **ഈം** സ്ത്രീ.
ലുചാ - **വിം** ദുരാചാരിയായ; തെമ്മാടിയായ.
ലുടനാ - **ഈം** കൊള്ളയെടുക്കുക.
ലുടനാ - **സം** കൊള്ളയെടുക്കുക; വെറുതെ കൊടുക്കുക; ധാരാളം വിതരണം ചെയ്യുക.
ലുട്രിയാ - **ഈം** ചെറിയ ലോട്ട.
ലുട്രെ - **പും** കൊള്ളക്കാരൻ.
ലുടാനാ - **സം** താഴത്തിടുക; നിലത്തെയ്ക്കുക; തട്ടിയിടുക.
ലുടുകനാ - **ഈം** ഉരുളുക.
ലുടുകാനാ - **സം** നിറത്തിട്ടുക.
ലുടനാ - **ഈം** ഉരുളുക; വീഴുക.
ലുട് - **പും** ദേവ; രോചകത; ശ്രേഷ്ഠത; ആനന്ദം; നന്മ; വിജയം.
ലുനനാ - **സം** കൊയ്യുക; നശിപ്പിക്കുക.
ലുനാ - **ഈം** സെതുമ്പം.
ലുനേ - **പും** വിള കൊയ്യുന്നവൻ.
ലുപനാ - **ഈം** ഒളിയുക; ലോപിക്കുക.
ലുസ - **വിം** ഒളിച്ചു; ഗുപ്തമായ; ലോപിച്ചു; അദൃശ്യമായ.
ലുവ - **പും** സത്തു; കാമ്പ്; ജീവൻ.
ലുമാനാ - **സം** മോഹിപ്പിക്കുക; ആശിപ്പിക്കുക; **ഈം** മോഹിപ്പിക്കപ്പെടുക; ആശിപ്പിക്കപ്പെടുക.

ഭൂ - വിം മണ്ടനായ.

ഭൂകന - അം ദേം ഭൂകന

ഭൂഹാ - പും കൊല്ലൻ.

ഭൂ - ഖീം ചുടുകാരൻ.

ഭൂക - ഖീം തീജപാല; എറിയുന്ന
വിറകകൊള്ളി; ചുടുകാരൻ;
കൊള്ളിയാൻ.

ഭൂകന - സം തീ വെയ്ക്കുക; കത്തി
യ്ക്കുക; പൊള്ളിയ്ക്കുക.

ഭൂക - പും തീജപാല; തീക്കൊള്ളി.

ഭൂകീ - ഖീം തീപ്പൊരി.

ഭൂട - ഖീം കൊള്ള; കവർപ്പ;
—ഖസോട - കൊള്ളയ്ക്കവർപ്പ
യ്ക്കം; —മാര - കൊള്ളയ്ക്കം
കൊലയ്ക്കം.

ഭൂടന - സം കൊള്ളയ്ക്കുക.

ഭൂത - ഖീം ചിലന്തി.

ഭൂത - വിം മുറിഞ്ഞ.

ഭൂത - പും വാലു.

ഭൂതന - അം തുണിക്കിടക്കുക.

ഭൂത - വിം കൈമുറിഞ്ഞ.

ഭൂത - വിം വിസ്തീയായ.

ഭൂത - പും കൂട്ടം; പററം.

ഭൂത - ഖീം ലേപനം; അരിമുത
ലായത് കറക്കിയത്; പശ.

ഭൂതപുജി - ഖീം സർപ്പസ്വം.

ഭൂതന - അവ്യം എന്നാൽ.

ഭൂത - പും അക്ഷരം; എഴുതൽ;
കണക്കുപുസ്തകം; ലേഖനം.

ഭൂതക - പും എഴുത്തുകാരൻ;
ഗ്രന്ഥകർത്താവ്.

ഭൂതന - പും എഴുത്തു; ലേഖന
കല; ചിത്രം വരയ്ക്കൽ;
കണക്കു കൂട്ടൽ; —സാമഗ്രീ -
എഴുതുവാനുള്ള ഉപകരണം.

ഭൂതനീ - ഖീം തുവൽ; പേന.

ഭൂത - പും എണ്ണം; കണക്കു
പുസ്തകം; അനുമാനം; വരവു
ചെയ്യുക; കണക്കു; —പരീക്ഷ -
വരവു ചിലവു പരിശോധന.

ഭൂതക - ഖീം ഗ്രന്ഥകർത്രി.

ഭൂത - ഖീം ഒരുതരം വില്ലു;
(വ്യായാമം ചെയ്യാൻ ഉപ
യോഗിയ്ക്കുന്നതു്).

ഭൂതന - അം കിടക്കുക.

ഭൂതന - സം കിടത്തുക.

ഭൂത - പും വാങ്ങൽ; —ഭൂത -
കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ.

ഭൂതന - സം എടുക്കുക; വാങ്ങുക;
സ്വീകരിയ്ക്കുക.

ഭൂത - പും ലേപനം; കഴമ്പു.

ഭൂതന - സം ലേപനം ചെയ്യുക;
പുരട്ടുക.

ഭൂതലക - പും ദത്തുപത്രൻ.

ഭൂതവാ - പും മുരിക്കട്ടി.

ഭൂത - പും ദേം ലേപ

ഭൂത - പും വാങ്ങുന്നവൻ; മണ്ണു
പുശൽ; പാത്രങ്ങൾ അടു
പ്പിൽ വെയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു്
പുതുനമണ്ണു് അഥവാ ചാരം.

ഭൂതദേ - ഖീം ദേം ഭൂതദേന

ലേവാര - പും വാങ്ങുന്നവൻ.

ലേസന - സം കത്തിയുക; (ചുമ
രിൽ വെള്ള) തേയുക; പുര
ടുക; മണ്ണു തേയുക; ഏഷണി
കൂടുക.

ലേഹ്യാ | ക്രിം അതു കൊണ്ടു;
ലേഹ്യാ | അതിനാൽ.

ലേസ - വിം ആയുധം ധരിച്ച;
തയ്യാറായ; പും നാട; ലേസു.

ലോ - പും കഴുത്തുവെട്ടിയ ഉരുള.

ലോ - ഹൃദയം ഇതാ; നോക്കുക.

ലോഭ - ഹിം പുതപ്പ്; സാൽവ;
ചപ്പാത്തി പറത്തുവാനായി
കഴുത്തുവെട്ടി വച്ച ഉരുള.

ലോകന - സം മുകളിൽ നിന്നു
വീഴുന്നതിനെ താഴെ വീഴുന്ന
തിനുമുമ്പേ കൈകൊണ്ടു
പിടിയുക; ഇടയ്ക്കു വച്ചു
തട്ടിപ്പറിയുക.

ലോകസംഗ്രഹ - പും പൊതുനമ്പ.

ലോകസമാ - ഹിം സർവ്വരാജ്യസഭ.

ലോകാചാര - പും നാട്ടുനടപ്പ്.

ലോകോക്തി - ഹിം പഴഞ്ചൊല്ലു.

ലോകോത്തര - വിം അലൈശ്വര്യമായ.

ലോകര - പും ക്ഷുരകന്റേയോ,
ആശാരിയുടേയോ, കൊല്ല
ന്റേയോ പണിയായുധം.

ലോഗ - പും ആളുകൾ.

ലോച - ഹിം പശിമ; കോമളത;
മയം; അഭിലാഷം; പ്രകാശം.

ലോചന - പും കണ്ണു.

ലോട - ഹിം ഉരുളൽ; —പോ

ഹോ - കിടന്നു പിടിയുക.

ലോടന - ഹിം കിടന്നുരുളുക; പിട
യുക; അമ്പരക്കുക.

ലോടാ - പും മൊത്ത; —ഭുബോ -
കളുക്കപ്പെടുത്തുക; നശിപ്പി
യുക.

ലോടിയ - ഹിം ചെറിയ മൊത്ത.

ലോടന - സം (പു) പൊട്ടിയുക;
പെറുക്കുക; (പഞ്ഞി) കട
യുക.

ലോടാ - പും മറ്റു അമ്മിക്കുഴവി;
—ഭാലന - തുല്യമാക്കുക.

ലോയ, ലോയി - ഹിം ശവശരീരം.

ലോയ്യാ - പും മാംസപിണ്ഡം.

ലോന - പും ഉപ്പ്; ലാവണ്യം;
—മിർവ്വ ലുഗാന - ഉള്ളതില
ധികം ഉണ്ടാക്കി പറയുക.

ലോന - വിം ഉപ്പുരസമുള്ള; മ
നോഹരമായ; പും പഴക്കം
കൊണ്ടു ചുമൽ ഭൂവിച്ചു
താഴെ വീഴുന്ന മണ്ണു; സം
കൊയ്യുക.

ലോനാ - ഹിം സുന്ദരത.

ലോനാ - പും ഉപ്പെടുക്കുന്ന സ്ഥലം.
(ഉപ്പുളം).

ലോനിയ - പും ഉപ്പുണ്ടാക്കുന്നവൻ;
ഹിം ഒരേതരം ചീര.

ലോനി - ഹിം ഒരേതരം ചീര.

ലോപ - പു കാണാതാവൽ ;
നാശം.

ലോപന - പു കാണാതാക്കൽ.

ലോബ - ഖീം ലോമഭി കുറന്നി.

ലോബന - പു സാബ്രാണി.

ലോബിയാ - പു അച്ചിങ്ങ.

ലോബാന - സം ദേം ലുബാന

ലോബര - വിം മോഹിപ്പിക്കുന്ന.

ലോമ - പു രോമം ; തലമുടി ;
കറുക്കൻ.

ലോമഭി - ഖീം കുറന്നി.

ലോമഹർഷണ - വിം രോമാഞ്ചമുണ്ടാ
ക്കുന്ന ; ഭയങ്കരമായ.

ലോയന - പു കണ്ണം.

ലോര - വിം ദേം ലോല

ലോരി - ഖീം താരാട്ടം.

ലോല - വിം ലോലമായ ; ഇള
കുന്ന ; ഒരൽസുകുമുള്ള.

ലോലക - പു ഒരുതരം കണ്ണാഭര
ണം (ലോലക്കം).

ലോലാ - ഖീം നാവു ; പു ഒരു
കളിപ്പാട്ടം.

ലോലുപ - വിം കൊതിയനായ.

ലോവാ - ഖീം കുറന്നി.

ലോഘ - പു കല്ലു ; മൺകട്ട.

ലോഹ്ളാ - പു ഒരുതരം ഇരമ്പ
പാത്രം (ചീനച്ചട്ടി).

ലോഹ്സാര - പു ഉരുക്കു ; ഉരുക്ക
ചങ്ങല.

ലോഹ - പു ഇരമ്പു ; ലോഹേ കേ

ചനെ ചബാന - വളരെ പ്രയാസ

മുള്ള പ്രവൃത്തി ചെയ്യുക ;

—പകുടന - ആയുധമേന്തുക ;

—ബജന - യുദ്ധം നടക്കുക ;

—മാനന - ആധിപത്യം സ്ഥി

കരിക്കുക ; —ലേന - യുദ്ധം

ചെയ്യുക.

ലോഹര - പു കൊല്ലൻ.

ലോഹിത - വിം ചുവന്ന.

ലോഹിയാ - പു ഇരമ്പുവ്യാപാരി ;
ഒരു മാർവാഡി ജാതി.

ലോഹൂ - പു രക്തം ; —കാ ഘൃട്ട

പീന - കോപമടക്കുക ; വലി

യ ആപത്തു സഹിക്കുക.

ലോ - अव्यം വരെ ; പോലെ.

ലോകന - അം ദൃഷ്ടിഗോചരമാകുക ;

പ്രകാശിക്കുക.

ലോംഗ - പു കരയാമ്പുവു ; ഒരു
തരം കണ്ണാഭരണം (കൊട
ക്കെട്ടുക്കൻ).

ലോംഭാ - പു ചെറുക്കൻ ; വിം
അറിവുവരാത്ത.

ലോംഭി - ഖീം ദാസി ; വേശ്യ.

ലോ - ഖീം ജപാല.

ലോകന - അം ദേം ലോകന

ലോകീ - ഖീം ചുരക്ക.

ലോംജോ - പു ധാതുക്കൾ ഉരുക്ക
നവൻ.

ലോം - ഖീം മടക്കം ; —ഫേ -
തിരിച്ചടി ; പരിവർത്തനം.

ലീടനാ - അം മടങ്ങുക.

ലീടാനാ - സം മടക്കുക; മടക്കി
അയയ്ക്കുക.

ലീന - പും ഉപ്പ്.

ലീനീ - സ്ത്രീം കൊയ്ത്ത്.

ലീസ - പും കലപ്പ്; സമ്പക്കം.

ലീഹ - പും ഇരുമ്പ്; സ്ത്രീം എഴു
ത്തുപലക; പുസ്തകത്തിന്റെ
എടു.

വ

വക് - വിം വളഞ്ഞ.

വ്വാജ - പും നിശ്ചരം; പിശു.

വ്വചിത - വിം വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട;
ഭഗവാനുപേക്ഷ; രഹിതമായ.

വ്വദനാ - സ്ത്രീം സ്തുതി; വന്ദിക്കൽ;
നമസ്കാരം.

വ്വദനീയ - വിം വന്ദിക്കത്തക്ക.

വ്വദീജന - പും സ്തുതിപാഠകൻ.

വ്വശ - പും ഇഴയറ; മുള; നട്ടെല്ലു;
വംശം; —വ്വ - വംശജൻ.

വ്വശീ - സ്ത്രീം ഭാടക്കുഴൽ.

വ്വശീയ - വിം വംശത്തിൽ ജനിച്ച.

വ - अव्यം और ഉം.

വദ്യ - ക്രിം വരണ അല്ലെങ്കിൽ.

വക് - പും കൊറ്റി.

വക്ര - സ്ത്രീം ശക്തി; ഉയരം;
വിശ്വാസം; മാനം (വില).

വക്ര - പും മഹത്വം; പ്രാപ്തി.

വക്രയാ - പും സംഭവങ്ങൾ;

—നിഗാര - പത്രറിപ്പോർട്ടർ.

വക്ര - പും സെതുമീലം; സ്ഥിര
ചിത്തത; പ്രാവീണ്യം.

വക്ര - സ്ത്രീം വക്രയിൽ പ്രവൃത്തി;
—നാമാ - വക്രവർത്തകൊടു
ക്കുന്ന അധികാരപത്രം.

വക്ര - പും വക്രയിൽ.

വക്ര - പും സംഭവിക്കൽ.

വക്ര - പും അറിവ്; ബുദ്ധി.

വക്ര - പും സമയം; അവസരം.

വക്ര-വക്ര-ക്രിം ചിലപ്പോൾ;
ഇടയ്ക്കിടെ.

വക്ര - പും പ്രസ്താവന; വിം
പ്രസ്താവയോഗ്യമായ.

വക്ര - പും പ്രാസംഗികൻ.

വക്ര - സ്ത്രീം പ്രസംഗം; ഭാഷ

വക്ര - പും ഞം; വാചിതം.

വക്ര - പും ധർമ്മികകാര്യങ്ങൾ
ക്കായി ദാനംചെയ്ത സ്വത്തു;

—നാമാ - ധർമ്മികകാര്യങ്ങൾ
ക്കുള്ള ദാനപത്രം.

വക്ര - പും ഭഗവദ്.

വക്ര - വിം വളഞ്ഞ; —നാമി;
ദുർമ്മായായ; ദുഷ്ടനായ -
—വക്ര - കോപദൃഷ്ടി; കള്ള
നോട്ടം.

വക്ര - പും മാർപ്പിടം; കാള;
—സ്ഥല - ഹൃദയതലം.

വക്ര - പും മുഖ.

വക്ര - अव्यം മുതലായവ;
ആദി.

വചന - പും വാക്കു; വാദത്തം;
—പത്ര - പ്രോമിസറിനോടു്.

വജ്ര - പും ഭാരം; തൂക്കം; ഗൌരവം; മാനം; —ദാർ - ഭാരമുള്ള; തൂക്കമുള്ള.

വജ്രി - വിം കനമുള്ള; മാന്യനായ.

വജ്രഹ - ളീം കാരണം; ആക്രതി; രീതി; സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള വഴി.

വജാ - പും പീഡ; വേദന.

വജ്രാ - ളീം രചന; നിർമ്മാണം; സ്ഥിതി; രീതി; അലങ്കാരം;
—ദാർ - നന്നായിനിർമ്മിക്കപ്പെട്ട; പ്രതിജ്ഞയേയോ, ആദർശത്തേയോ പാലിക്കുന്ന.

വജ്രാത - ളീം മന്ത്രിപദം; മന്ത്രിയുടെ ജോലി; സിക്രട്ടറിയേറ്റു്.

വജ്രാഹത - ളീം സൈന്യത്തും; മുഖത്തിന്റെ ഗൌരവം; മാനം.

വജ്രീകാ - പും സ്റ്റോളർഷിപ്പു് (വിദ്യാർത്ഥികൾക്കോ, വിദ്യാർത്ഥിനാക്കോ, സമ്പ്രദാനികൾക്കോ കൊടുക്കുന്ന ധനസഹായം).

വജ്രീര - പും മന്ത്രി.

വജ്രീരി - ളീം മന്ത്രിപദവി.

വജ്രീരേ അജ്ഞ - പും പ്രധാന മന്ത്രി.

വജ്രീഹ - വിം സുന്ദരമായ.

വജ്ര - പും മുഹമ്മദീയരുടെ പ്രാർത്ഥന

നസ്തുഖമുഖ് കൈകാൽ തുലിച്ചെയ്യുന്ന ക്രിയ.

വജ്രഹ - പും കായ്സിദ്ധി; ശരീരം; പ്രത്യേകഭാവം; താവളം.

വജ്രഹാത - ളീം കാരണങ്ങൾ.

വജ്ര - പും വജ്രം; ഇടി; വൈരം;
വിം ഘോരമായ; കഠിനമായ.

വജ - പും പേരാൽ.

വജിക്ക } ളീം ഗുളിക.
വജി }

വജു } പും ബ്രഹ്മചാരി.
വജുക }

വജിക - പും വ്യാപാരി.

വതന - പും ജന്മഭൂമി.

വതനി - വിം ജന്മദേശത്തിലുള്ള.

വതീരാ - പും രീതി; മാതിരി.

വത്സല - വിം വാത്സല്യമുള്ള.

വടന - പും മുഖം; വായ.

വടാന്യ - വിം ദാനശീലനായ.

വദി - ളീം കുറ്റത്ത പക്ഷം.

വദീയത - ളീം ഭയമണി; ഡെപ്യൂട്ടാൻ.

വന്ദ് - പ്രത്യം 'വൻ' 'യജമാനൻ' മുതലായ അർത്ഥം കുറിക്കുന്നു.

ഉദാം ഖുദാവന്ദ്

വധക } പും കൊലയാളി.
വധിക }

വധു } ളീം പത്നി; പുത്രഭാര്യ;
വധൂട്ടി } നവവിവാഹിത.

വധ്യ - വിം വധിക്കപ്പെടുന്ന.

വന - പും കാട്; വെള്ളം; വീട്;
വാടിക; —ചര - കാടൻ.

വനജ - പും താമര.

വനസ്തലി - സ്ത്രീം കാട്പ്രദേശം.

വനസ്ഥി - സ്ത്രീം സസ്യവർഗ്ഗം;
—ശാഖ - സസ്യശാഖ.

വന്യ - വിം കാട്ടിപ്പുള്ളി.

വപന - പും (വിത്തു) വിതയ്ക്കൽ.

വപാ - സ്ത്രീം കൊഴുപ്പ്; മേദസ്സ്.

വപു - പും ശരീരം.

വപ്ര - സ്ത്രീം കർത്തവ്യപാലനം;

വാക്കു നിറവേറൽ; ആജ്ഞ

യനസരിയ്ക്കൽ; —ദാർ - നന്ദി

യുള്ള; കർത്തവ്യം പാലി

യ്ക്കുന്ന; അനുവാദം;

—ദാരി - കർത്തവ്യപാലനം;

ആജ്ഞയനസരിയ്ക്കൽ; വാക്കു

നിറവേറൽ.

വപ്രാത - സ്ത്രീം മരണം.

വവാ - സ്ത്രീം സാംക്രമികരോഗം.

വവാല - പും ഭാരം; ആപത്തു;
വിഷമത.

വവന - പും മദ്യം.

വവ - സ്ത്രീം } വയസ്സ്
വവസ - പും }

വവസ്ക - വിം പ്രായമുള്ള.

വവോവൃദ്ധ - വിം വളരെ പ്രായമായ.

വവർ - അവ്യം എന്നാൽ.

വവ - പും വരൻ; വിം ശ്രേഷ്ഠനായ; 'വൻ' 'ഉള്ള' എന്ന

അർത്ഥം കാണിയ്ക്കുന്ന പ്രത്യയം. ഉദാ. താമരവര

വവർ - പും ഏട്; താമ്രം.

വവദ്വി - സ്ത്രീം വ്യാധിമം.

വവദി - സ്ത്രീം യുനിഫോറം.

വവൻ - അവ്യം എന്നാൽ.

വവന - അവ്യം അല്ലെങ്കിൽ; സംവരിയ്ക്കുക.

വവസത - സ്ത്രീം അനന്തരാവകാശം; അനന്തരാവകാശമായി ലഭിയ്ക്കുന്ന സ്വത്തു.

വവദ്വി - വിം ശ്രേഷ്ഠനായ.

വവർ - പും ക്ലാസ്സ്; വർഗ്ഗം; തരം; അദ്ധ്യായം; സമയതരം.

വവർലാന - സം പ്രേരിപ്പിയ്ക്കുക; പറഞ്ഞിരിക്കുക.

വവർജന - പും തൃഷ്ണയ്ക്കൽ.

വവർജിത - വിം തൃഷ്ണയ്ക്കപ്പെട്ട; നിഷിദ്ധമായ.

വവർജ്യ - വിം തൃഷ്ണയ്ക്കപ്പെടേണ്ട.

വവർ - പും നിറം; അക്ഷരം; ജാതി; —മാല - അക്ഷരമാല; —സങ്കര - വിജാതീയസ്രീപുരുഷന്മാരിൽ നിന്നുണ്ടായവൻ; ജാരസന്തതി.

വവർജന - പും പെരുമാറ്റം; തിരിയൽ; പരിവർത്തനം; പാത്രം.

വവർജ്ജന - വിം ഇപ്പോഴുള്ള; പുറത്തു.

വവർജ്ജ - വിം പുറത്താകാതെ.

वर्दी - स्त्री० दे० वरदी

वर्णा - अव्य० दे० वरणा

वर्म - पु० कवचम्; पोर्वाद्यु.

വർഷ - പുറം കൊല്ലം ; —ഗാଁത്ത് -
പിറന്നാൾ.

वर्षा - स्त्री० २७.

வலய - பு. வலயம் ; ஆரம்.

वलयित - वि० ०१७४:७३-१५.

വലവല - പും ഉന്മേഷം; ആവേശം; ക്ഷീ; ബഹു.

വലാകാ - സ്ത്രീ. കൊററി; കൊക്കു.

വലി - സി. കൂട്ടം ; നിര ; പു. യ
ജമാനൻ ; സന്യാസി.

വലിമാ - പുറം കലയാണു സദ്യ.

വൽകൽ - പുറം മരവിരി.

വർദ്ധ - പുറം പുത്രൻ.

વલ્મીક - પુ. ૧૧૭ : ૧૭૭.

वल्लभ - पु० इच्छावृ०; सपत्नी.

वल्लभा - स्त्री० ङा०.

வலுரி - சூரி. உரு : வலுரி.

വല്ലാഹ - अव्य० ദൈവം സാക്ഷി
യായി.

वल्लिका } स्त्री० वहुव्री०
वल्ला }

വശ - പു० നിവൃത്തി; സ്വായീനം;
 കഴിവു; പ്രത്യം പോലെ;

—ചലന - കഴിവുണ്ടാകുക ;

—वर्त्ती - न महीपञ्चीकृतः.

വശീഭൂത - വി० സപ്രധീനമാക്കിയ.

വश्यതാ - സ്ത്രീ० സപ്രധീനത.

வசஅத - ச்ரீ० விந்நாரம் ; க்ஷேத்ர
ஹலம் ; ஸக்சி ; ஸௌக்யம்.

वसन - पु० वसु०.

വടഹ - പു० കുറ്റം.

വസവസാ } പു० സന്ദേഹം ; ഭയം ;
 വസവാസ } ധർമ്മസങ്കടം.

വടീകാ - പു. ബന്ധക്കുറക്കോ,
മററു ചാർച്ചക്കാക്കോ പലിശ
കിട്ടുവാൻവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ്
ഖജനാവിൽ നിക്ഷേപിച്ചി
ട്ടുള്ള സ്വത്തു്; ആ സ്വ
ത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന പലിശ.

वसीयत - स्त्री० कस्युत्तमः

—നാമാ - വിൽപ്പനം.

വടീല - പു. ബന്ധം; സഹായം;
ഉപായം ; വഴി.

വസൂല - വി० വസൂലായ ; **പു०**
വസൂൽ.

വസൂലി - സ്രീ० വസുലാക്കൽ.

വസ്തുത: - ഛവ്യം വാസ്തവത്തിൽ.

വസ്തു - പുറം ഗുണം; വിശേഷത;
പ്രശംസ.

வஸ்ல - பு. யோஜிப்பு; மேய்.

വഹദത് - സ്ത്രീ. ഏകത; അദ്വൈത
ഭാവം.

വഹന - പുറം വഹിയിൽ.

बहम - पु० मि म्पु ा ङे षा य ० ;
तेरिषारण.

वहश - पु० ००५४००.

வஹத - ச்ரீ० பரிஷ்ஹரிபுரம்;
தெய० ; மக.

വഹ്ശീ - വിം കാട്ടിൽ താമസി
യ്ക്കുന്ന ; കാടനായ.

വഹ് - ക്രിം അവിടെ.

വഹ് - അഖ്യം അവിടെത്തന്നെ.

വഹി - സർവ്വം (വഹ്+ഹി) അവൻ
തന്നെ ; അവൾ തന്നെ ; അതു
തന്നെ ; ഹിം ഇഗമപര സ
ന്ദേശം.

വഹിദ് - വിം അനപമമായ.

വാങ്ഢനീയ - വിം ആശാസ്യമായ ;
അഭിലാഷണീയമായ.

വാങ്ഢ - ഹിം ആഗ്രഹം.

വാ - അഖ്യം അഥവാ ; അല്ലെ
ങ്കിൽ.

വാദ് - പും ധർമ്മോപദേശകൻ.

വാദ് - വിം വാക്കുകൊടുത്ത.

വാക്ദ് - വിം വാസ്തവത്തിലുള്ള ;
അഖ്യം വാസ്തവത്തിൽ.

വാക്ഫീയ - ഹിം പരിചയം ;
അറിവ്.

വാക്യാ - പും സംഭവം ; വർത്ത
മാനം ; —നവീസ - പത്രറി
പ്രോട്ടർ.

വാക്യാ - വിം സംഭവിക്കുവാൻ
പോകുന്ന ; സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന.

വാക്രി - വിം പരിചയമുള്ള ;
അറിവുള്ള ; —കാ - പരിച
യക്കാരനായ ; അനുഭവിയായ.

വാക്പദ് - വിം വാക്കുസാമന്ത്വമുള്ള.

വാഗീഷ - പും ബ്രഹ്മാവ്.

വാഗ്മീ - പും പണ്ഡിതൻ ; നല്ല
പ്രാസംഗികൻ.

വാവിലാസ - പും വാക്കുപാടവം.

വാദ്യ - പും സാഹിത്യ സാഹിത്യം.

വാചക - വിം പറയുന്നവനായ.

വാചന - പും വായന ; പ്രതിപാ
ദനം ; പ്രസ്താവന.

വാചാ - ഹിം വാക്കു.

വാചാ - വിം വായാടിയായ.

വാചി - വിം സൂചിപ്പിക്കുന്ന.

വാച്യ - വിം പറയാൻ യോഗ്യ
മായ.

വാജ - പും ഉപദേശം ; കഥ
മതോപദേശം ; ക്രിം സ്പഷ്ട
മായി.

വാജാ - വിം വ്യക്തമായ ; വിവ
രണത്തോടുകൂടിയ.

വാജിബ } വിം ഉചിതമായ ; ശരി
വാജിബി } യായ ; പും ശമ്പളം.

വാജി - പും കതിര.

വാട - പും വഴി ; കെട്ടിടം.

വാടിക - ഹിം ഉദ്യാനം.

വാണ - പും അമ്പ് ; ബാണം.

വാണിജ്യ - പും കച്ചവടം.

വാത - പും വായു ; കാറ്റ ; വാത
രോഗം.

വാതായന - പും ജനൽ.

വാതൂല - പും ഉന്മത്തനായ.

വാദ്-പ്രതിവാദ് } പും വാദപ്രതിവാ
വാദ്-വിവാദ് } ദം.

വാദാ - പും വാദത്തം ; —**ശിക്നി**
 യാ **ഖിലാഫീ** - വാക്കിനെതി
 രായ പ്രവൃത്തി.

വാദീ - പും പ്രാസംഗികൻ ;
 അന്യായക്കാരൻ . **ഖീം** താഴ്
 വര ; വനം ; —**പര** **അനാ** -
 ശാഘ്യം പിടിക്കുക.

വാപസ - വിം മടങ്ങിയ.

വാപസി - വിം മടങ്ങുന്ന ; മടക്ക
 ത്തിലുള്ള ; **ഖീം** മടങ്ങൽ.

വാപികാ } **ഖീം** ചെറിയ ജലാശയം.
 വാപി }

വाम - വിം ഇടത്തെ ; പ്രതികൂല
 മായ ; സുന്ദരമായ ; **പും** കടം.

वामन - വിം പൊക്കം കുറഞ്ഞ.

वामाँदा - വിം ബാക്കിയായ ;
 ക്ഷീണിച്ചു ; നെറ്റിപായ.

वामा - **ഖീം** സ്ത്രീ.

वायस - പും കാക്ക.

वारंवार - अव्यം **ദേം** വാർവ്വാര

वार - വിം തുല്യമായ ; ഉള്ള
 (പ്രത്യയം) ; **പും** വാതിൽ ;
 തടസ്സം ; മുടി ; പ്രാവശ്യം ;
 വെട്ടു ; ആക്രമണം ; —**करना** -
 വെട്ടുക ; ആക്രമിക്കുക.

वारदात - **ഖീം** അനിഷ്ടസംഭവം ;
 ഭയങ്കരസംഭവം ; ലഹള.

वारना - **സം** അപ്പിക്കുക.

वारपार - **പും** ഇക്കരയും അക്കര
 യും.

वारफेर - **പും** അപ്പണം ; ബലി.

वारांगना - **ഖീം** വേശ്യ.

वारा - **പും** ചിലവുകഴിച്ച് ബാക്കി
 യുള്ളപണം ; മിച്ചം ; മിത
 വ്യയം ; **വിം** ചിലവുമുരു
 ണിയ.

वारान्यारा - **പും** തീരുമാനം.

वारि - **പും** വെള്ളം ; —**ज** -
 താമര ; —**द** - മേഘം ; —**धि** -
 സമുദ്രം.

वारिद - **വിം** വരുന്ന ; **പും**
 അതിഥി ; ദൂതൻ.

वारिस - **പും** അനന്തരാവകാശി.

वारणी - **ഖീം** മദ്യം ; പടിഞ്ഞാറ്.

वार्तालाप - **പും** സംഭാഷണം.

वार्द्धक्य - **പും** **ദേം** ബുദ്ധി

वालदैन - **പും** മാതാപിതാക്കന്മാർ.

वाला - **പ്രം** 'ഉള്ള', 'കാരൻ',
 'വൻ' മുതലായവയെസൂചി
 പിക്കുന്ന. **उदाം** **गाड़ीवाला**,

मकानवाला

वालिद - **പും** അച്ഛൻ.

वालिदा - **ഖീം** അമ്മ.

वालिदैन - **പും** മതാപിതാക്കൾ.

वाली - **പും** രക്ഷകൻ ; രാജാവു ;
 ഉടമസ്ഥൻ ; സഹായി.

वावैला - **പും** കരച്ചിൽ ; കച്ചപ്പാട്ട്.

वासक - **പും** **अड्डसा** കാസരോഗ
 ത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു
 ചെടി.

വാടന - ഷീം ആഗ്രഹം ;
ജ്ഞാനം ; സംസ്കാരം ; ഭാവന.

വാടര - പും പകൽസമയം.

വാടിക - വിം ദൃഢമായ.

വാടി - വിം സുഗന്ധിതമാക്കിയ ;
പും മദ്ധ്യഭാഗം.

വാടില - വിം എത്തിയ ; വസു
ലായ.

വാടവിക - വിം യമാത്മമായ.

വാടാ - പും ബന്ധം ; മൈത്രി.

വാടേ - അന്യം വേണ്ടി.

വാഹ - അന്യം ആഹ്ലാദം, ആശ്ച
ര്യം, വെറുപ്പ് എന്നിവയെ
സൂചിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദം.

വാഹക - പും ചുമട്ടുകാരൻ ;
സാരഥി ; വിം വഹിക്കുന്ന.

വാഹവാഹീ - ഷീം പ്രശംസ ; സ്തുതി.

വാഹിദ് - വിം റോഡായ ; പും
ഇഴശ്ചരൻ.

വാഹിഖ - വിം ഉദാരനായ.

വാഹിമാ - പും സൂക്ഷ്മദർശിത്വം ;
കല്പനാശക്തി.

വാഹിനി - ഷീം സൈന്യം.

വാഹിയാത - വിം വ്യത്നമായ ;
ചിത്തയായ.

വാഹീ - വിം മടിയനായ ; ശിഥില
മായ ; വിഷ്ണിയായ ; —तवाही -
കൊള്ളുതടത്ത ; ഉത്തര
വാദിത്വമില്ലാത്ത ; തെങ്ങി
യായ ; വാലും തലയുമില്ലാത്ത.

വികട - വിം ഭയങ്കരമായ ;
വളഞ്ഞ ; പ്രയാസമുള്ള.

വികടാല - വിം ഭയങ്കരമായ.

വികട - വിം വ്യക്തമായ ; മുറി
യ്ക്കപ്പെട്ട.

വികട് - പും ഭ്രാന്തി ; തെറ്റു ;
രണ്ടിലേതെങ്കിലും ഒന്നിനെ
സംഗീകരിക്കൽ ; സംശയം.

വികടന - അം വിടരക.

വികാ - പും രൂപം, നിറം മുത
ലായതിന്റെ പരിവർത്തനം ;
ദോഷം ; കുറവ് ; പരിണാ
മം ; മനോവികാരം.

വികാശ - പും പ്രകാശം ; പരക്കൽ.

വികാ - പും പ്രസരണം ; വിട
രൽ ; പരിണാമവാദം.

വികീണ് - വിം ചിതറിയ ; പ്രസി
ദ്ധമായ.

വികൃത - വിം വികാരംവന്ന ;
വിരൂപമായ ; അപ്രാകൃതിക
മായ.

വിക്രേത - പും വില്പനവൻ.

വികുടി - വിം എറിഞ്ഞ ; ചിത
റിയ ; ഭ്രാന്തപിടിച്ചു ; വ്യാക
ലപ്പെട്ട.

വികുദ്ധ - വിം ക്ഷോഭിച്ചു.

വിഗത - വിം പോയ ; കഴിഞ്ഞ ;
രഹിതമായ ; നഷ്ടപ്പെട്ട.

വിഗലി - വിം വീണപോയ ;
അലിഞ്ഞ ; അയഞ്ഞ ; ചീത്ത
യായ ; ഒലിച്ചുപോയ.

വിഗ്രഹ - പും കലഹം; യുദ്ധം;
പ്രതിമ.

വിഗതന - പും വേർതിരിയ്ക്കൽ;
ഉടയ്ക്കൽ.

വിചരണ - പും സഞ്ചരിക്കൽ.

വിചരണ - അം സഞ്ചരിക്കുക.

വിചരണ - അം പിന്മാറ്റുക; പരി
ഭ്രമിക്കുക; വാക്കു മാറ്റുക.

വിചരിത - വിം ഇളകിയ; അസ്ഥി
രമായ; പതറിയ.

വിചാരിത - പും ചിന്താശക്തിയു
ള്ളവൻ.

വിചാരിത - വിം ആലോചിക്കുക;
ബോധിക്കുക.

വിചാരിത - സം ആലോചിക്കുക;
ചർച്ചയ്ക്കുക.

വിചാരിത - വിം ആലോചനയി
ലുള്ള.

വിചിത്ര - വിം വേർപെടുത്തിയ.

വിചിത്ര - പും വേർപെടുത്തൽ;
ക്രമമനുസരിച്ചാൽ; നാശം;
വിരഹം.

വിചിത്ര - പും വിശേഷം.

വിജന - വിം ഏകാന്തമായ; പും
വിശിഷ്ട.

വിജയ - പും ജയിച്ചവൻ.

വിജാതീയ - വിം അന്യജാതിയി
ലുള്ള.

വിജാതീയ - ഹിം വജ്രാ

വിജിത - വിം ജയിക്കുക; പട്ട
(തോറ്റ); കീഴടക്കിയ.

വിജിത - പും ജയിച്ചവൻ.

വിജ് - വിം അറിവുള്ള.

വിജ്ഞ - ഹിം അറിയിപ്പ്.

വിജ്ഞ - പും ശാസ്ത്രം (Science).

വിജ്ഞാപന - പും പരസ്യം.

വിജ്ഞ - പും വൃക്ഷം.

വിജ്ഞ - ഹിം അനുകരിക്കൽ;
പരിഹാസം; ക്രോധം.

വിജ്ഞ - അം മിന്നിനിറയുക.

വിജ്ഞ - സം മിന്നിനിറയുക;
ഭാഷിക്കുക; നഷ്ടമാക്കുക.

വിജ്ഞ - പും പുഷ്പം.

വിജ്ഞ - ഹിം മറ്റൊരാളെ അ
ർത്ഥം സ്വന്തമാക്കുക; സ്ഥാപി
ക്കുക.

വിതരണ - പും വിതരണം;
വിതരണം.

വിതരണ - സം വിതരണം ചെയ്യുക.

വിതരണ - പും പരപ്പ്; യാഗം;
വിതരണം; കൂടാരം; സമൂഹം;
ഭക്ഷണസ്ഥലം.

വിദ് - പും അറിവുള്ളവൻ.

വിദ്യ - അം പിള്ള; സം പി
ള്ള.

വിദ്യ - ഹിം വേർപാട്; പുറ
പ്പാട്; വിട; —ഹിം - വിട
യാകുക; യാത്രയാകുക.

വിദ്യ - ഹിം വേർപെടൽ; പുറ
പ്പെടൽ; വിം യാത്രാസംബ
ന്ധമായ.

വിമാരണ - പും പിളക്കൽ.
 വിമാരണ - സം പിളക്കുക.
 വിമാരിത - വിം പിളക്കപ്പെട്ട.
 വിമിത - വിം അറിയപ്പെട്ട.
 വിമിത - വിം പിളക്കപ്പെട്ട.
 വിമുഖന - സം ഉപദ്രവിക്കുക;
 കറററുമുതൽ; അം ദഃഖി
 ക്കുക.
 വിമേശീയ - വിം വിമേശത്തിലുള്ള.
 വിമുത - ഹിം വിമുതക്കുക.
 വിമുത - പും രാജകുമാരൻ;
 കലാപം.
 വിമുത - പും രാജകുമാരി.
 വിമുത - പും ഗുരു.
 വിമന - ഹിം സംഭവിക്കുന്ന
 ഇതു; പും വിധി; സം
 കിട്ടുക.
 വിമിത - പും അന്യരായവർ.
 വിമിത - ഹിം ഭർത്താവില്ലാത്ത സ്ത്രീ.
 വിമിത - പും സൃഷ്ടിക്കത്താവി;
 ബ്രഹ്മാവു.
 വിമിത - പും പലതി; നിർമ്മാണം;
 എപ്പാടു; —परिषद् - നിയമ
 നിർമ്മാണസഭ. (Constitu-
 tant Assembly).
 വിമിത - പും ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ.
 വിമി - ഹിം കല്പന; വ്യവസ്ഥ;
 രീതി; പും ഭാഗ്യം; ബ്രഹ്മാവു;
 —वत् - വിധിയനുസരിച്ചു;
 വേണ്ടതുപോലെ.

വിമിത - പും ബ്രഹ്മാവു.
 വിമു - പും ചന്ദ്രൻ; വായു;
 കല്പന.
 വിമു - പും ദഃഖിതൻ; പരിഭ്രമി
 ചവൻ; അസമത്വം.
 വിമു - വിം വിരക്തൻ; ആടുന്ന;
 ഇളകുന്ന; തൃപ്തിപ്പെട്ട.
 വിമിത } ഹിം അപേക്ഷ; വിന
 വിമിത } യം; പ്രാത്ഥന.
 വിമിത - വിം വണക്കമുള്ള.
 വിമിത - ഹിം വണക്കം; അപേ
 ക്ഷ; —शील - വിനയശീല
 നായ.
 വിമിത - വിം മൂക്കില്ലാത്ത.
 വിമിത - അം നശിക്കുക.
 വിമിത - अव्यം കൂടാതെ.
 വിമിത - പും കനിവു; വളവു.
 വിമിത - പും വിനാശം; വധം;
 അപമാനം.
 വിമിത - പും ഒന്നുകൊടുത്തു
 പകരം മറെറാന്നു വാങ്ങൽ;
 വിനിമയം (exchange).
 വിമിത - പും പ്രയോഗിക്കൽ;
 അയക്കൽ; ഉപയോഗം.
 വിമിത - പും എതിർപക്ഷം.
 വിമിത - പും എതിരാളി; വിം
 എതിർക്കുന്ന.
 വിമിത }
 വിമിത } ഹിം ആപത്തു.
 വിമിത }

വിപ്ലവ - വിം ആപത്തിൽപ്പെട്ട;
ദുഃഖിതനായ.

വിപിന - പും കാട്.

വിപുല - വിം വിസ്താരമുള്ള;
വലിയ.

വിപുല - വിം വിസ്തൃതപ്പെട്ട.

വിപുല - പും ഐശ്വര്യം; ധനം.

വിഭാഗ - പും വകുപ്പ്; വിഭജനം.

വിഭാജന - പും വിഭജിക്കൽ.

വിഭാതി - സ്ത്രീം ശോഭ.

വിവിധ - വിം വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട;
പലപ്രകാരത്തിലുള്ള.

വിമുക്ത - പും വ്യത്യാസം.

വിമുക്ത - വിം വിമുക്തനായ;
ക്രൂര.

വിമുക്ത - പും വിമുക്തനായ.

വിമാതാ - സ്ത്രീം അമ്മയുടെ അമ്മ
ഭാര്യ; ചെറിയമ്മ; മറ്റമ്മ.

വിമുഖ - വിം വിമുഖനായ; ഉദാ
സീനനായ; പിന്തിരിഞ്ഞ.

വിമോചന - പും വിട്ടുപോൽ.

വിമോഹ - പും വ്യാമോഹം; ഭ്രമം;
അജ്ഞാനം.

വിധുക്ത - വിം വേർപെട്ട.

വിധോഗി - പും വിരഹി.

വിരക്ത - വിം വിരക്തിവന;
പ്രസന്നതയില്ലാത്ത.

വിരക്തി - സ്ത്രീം വിമുഖത; അപ്ര
സന്നത; ഉദാസീനത.

വിരക്ത - വിം രചിക്കപ്പെട്ട.

വിരക്ത - വിം വിമുഖനായ; വിര
ക്തനായ; അതിതലുരനായ.

വിരക്ത - പും വിരക്തി; കീർത്തി.

വിരക്ത - സ്ത്രീം യശോഗാമ.

വിരക്ത - അം മനസ്സുപതിയുക;
മോഹിതനാവുക; വിരക്തി
യുക്ത.

വിരക്ത - വിം ദുർല്ലഭമായ; ക്രിം
ദുർല്ലഭമായി; കറുപ്പ്.

വിരക്ത - വിം അപ്രിയമായ; രസ
മില്ലാത്ത.

വിരക്ത - പും വേർപാട്.

വിരക്തി - സ്ത്രീം ഭർത്താവിനെ
പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നവൾ.

വിരക്തി - പും ഭാര്യയെ പിരിഞ്ഞി
രിക്കുന്നവൻ.

വിരക്ത - പും വൈരാഗ്യം.

വിരക്ത - അം ശോഭിക്കുക.

വിരക്തമാന } വിം പ്രശോഭിക്കുന്ന.
വിരക്തമാന }

വിരക്ത - വിം മഹത്തായ.

വിരക്ത - പും അവസാനം; പൂർത്തി.

വിരക്ത - സ്ത്രീം വേദം വരാതെ

വിരക്ത - പും കീർത്തിമുദ്ര; വിരക്തി.

വിരക്ത - പും വയറിളക്കൽ; വയ
റിളക്കുന്ന മരുന്ന്.

വിരക്തി - പും ശത്രു; എതിരാളി.

വിരക്ത - പും താമസം (നേരം).

വിരക്ത - വിം അസാധാരണമായ.

വിരക്ത - അം വിലപിക്കുക;
അം മനസ്സിലാക്കുക.

விலக - விஃ அகந் ; புஃ கேரஃ.

விலகாநா - அஃ வேர்பெட்க ;
சஃ வேர்பெட்குதுக.

விலபநா - அஃ விலபயித்க.

விலம - புஃ தாமஸம் (நேரம்).

விலமநா - அஃ தாமஸம்நேரிட்க.

விலயந - புஃ உயித்குத் ; விலி
நமாவத் ; மரயத்.

விலசநா - அஃ ஸோகித்க ;
அருநித்க ; விலசுக.

விலாபநா - அஃ விலபயித்க ;
சஃ பூக்ஷம் நட்க.

விலாயத - புஃ ஸிலாத்தி ; அந்ய
கேரஃ.

விலாயதி - விஃ ஸிலாத்தியி
புஜு ; விரேஸுதுஜு.

விலாச - புஃ ஸுவகோம் ; மனோ
விநோஃ ; மூலாரகேஷு.

விலீந - விஃ உயித்சு ; அநுஸு
மாய ; மரணை.

விலோகநா - சஃ நோக்ஷக.

விலோசந - புஃ கஜ்ஜு.

விலோல - விஃ உஷ்பமாய ; ஸுந
ரமாய.

விலர் - புஃ பாரஃ ; மூஹ.

விலச - விஃ விவஸுமாய ; நிபு
த்தியிபூத.

விவாடாஸ்பத - விஃ தக்ந்திபுஜு ;
விவாடவிஷயமாய.

விவாதி - புஃ வாதித்கநவந்.

விலிர - புஃ பாரஃ ; மூஹ.

வिवेचन - புஃ } திரிபுரிபு ;
विवेचना - स्त्री } விவேகம்.

विशद - वि० ஸபஜமாய ; ஸுஷு
மாய ; வெஜுத ; காலித்சு.

विशारद - वि० விபாநாய ;
ஸமத்மநாய.

विशिख - पु० அந்யு.

विशिष्ट - वि० குருஷுமாய ;
யேந் ; —करना - யேக்ஷக ;

—कला - விஸோகித்சு கவ.

विश्वखल - वि० நியநுளமி
பூத.

विशेषता - स्त्री० விலக்ஷணை.

विश्रांति - स्त्री० } விஞ்ரம்.
विश्राम - पु० }

विश्रुत - वि० பேருகேத ; ப்ரஸி
புஷ்பத.

विश्लेषण - पु० வேர்திரித்குத் ;
அபகுமநம்.

विश्वस्त - वि० விஸபஸித்குதகை.

विश्वास - पु० விஸபாஸம் ;

—घात - விஸபாஸவஷ்ண ;

—पात्र - விஸபஸித்குதகை
வந் ; —प्रस्ताव - விஸபஸித்கு
தகை வாத்த்.

विश्वासी - वि० விஸபஸித்கு
புந் ; விஸபஸித்குந்.

विषधर - पु० பாயு.

विषम - वि० ஸமமபூத ; ஸுபி
மதுஜு ; கரஃ (ஸம்ஷு).

വിഷയ - പും വിഷയം; സംഭോഗം; —സുഖ - സംഭോഗസുഖം; —വാസനാ - സംഭോഗേച്ഛ.

വിഷയീ - പും ഭോഗിഷ്ഠനവൻ.

വിഷയക - വിം സംബന്ധിച്ച.

വിപുല - വിം വിഷമുള്ള.

വിസർജന - പും ത്യജിക്കൽ; അവസാനിക്കൽ; പുറത്തേക്കു വിടൽ.

വിസാല - പും സംഘടന; മരണം.

വിस्तാരനാ - സം വിസ്താരിപ്പിക്കുക; പരത്തുക.

വിസ്ഫോട - പും പൊട്ടിത്തെറി.

വിസ്മരണ - പും മറവി.

വിസിമത - വിം ആശ്ചര്യപ്പെട്ട.

വിഹ്ഗമ } പും പറവ.

വിഹ്ഗമ }

വിഹ്വന - ജം വിഹരിക്കുക; സഞ്ചരിക്കുക.

വിഹ്വര - പും ഉലാത്തൽ; ബ്രൗഢസ്ത്യാസിമം; സംഭോഗം.

വിഹിത - വിം വിധിച്ച.

വിഹ്വല - വിം അധീരനായ.

വീചി - ളീം തിരമാല; ഇട; ദീപ്തി.

വീചി - ളീം തിര; അല.

വീരാന - വിം നശിച്ച; ശൂന്യമായ.

വീരാനാ - പും നശിച്ചസ്ഥലം.

വൃന്ദ - പും സമൂഹം; നൂറുകോടി.

വൃത്തി - ളീം നിത്യവൃത്തി; സഹായനം; വ്യാപാരം; സ്വഭാവം.

വേതന - പും ശമ്പളം; മാസപ്പടി.

വേദനാ - സം ഉള്ളുക.

വേദശാല - ളീം നക്ഷത്രബംഗ്ലാവ്.

വേല - ളീം സമയം; തിരമാല; സമുദ്രതീരം.

വേഷ } പും വേഷം; ഉടുപ്പ്; കൂടാവേഷ } രം; വീട്; വേശ്യാലയം.

വൈകുണ്ഠ - വിം സന്ദീപനമായ; ഇഷ്ടപോലെ സ്വീകരിക്കാവുന്ന.

വൈജയന്തി - ളീം കൊടി; അഞ്ചു നിറമുള്ള മാല.

വൈതനിക - പും ശമ്പളക്കാരൻ.

വൈദേശിക - വിം വിദേശത്തിലുള്ള.

വൈ - വിം വിധിയനസരിച്ച.

വൈദാനിക - വിം നിയമപരമായ; നിയമവിധേയമായ.

വൈമനസ്യ - പും തെറ്റിദ്ധാരണ; വിദ്വേഷം.

വൈരാഗി - പും വെറുപ്പുള്ളവൻ.

വൈ - ക്രിം അങ്ങിനെ.

വ്യംഗ } പും പരിഹാസം.

വ്യംഗ }

വ്യംജന - പും പ്രകടിപ്പിക്കൽ; കറി.

വ്യംജനാ - ളീം പ്രകടിപ്പിക്കൽ; സാധാരണ അർത്ഥത്തിന്നു പുറമേ വേറൊരു അർത്ഥത്തെ കൂടി സൂചിപ്പിക്കൽ.

വ്യക്തിഗത - വിം വ്യക്തിപരമായ.

വ്യഗ്ര - വിം വ്യാകുലമായ ; പരി
ഭൂമിച്ചു ; പ്രവൃത്തിയിലേ
പ്പെട്ട.

വ്യതിക്രമ - പും ക്രമക്കേട് ;
വിഹ്നം.

വ്യതിരിക്ത - ക്രിം കൂടാതെ ; വിം
ഭിന്നമായ.

വ്യതിരേക - പും അഭാവം ; അന്തരം ;
ഭിന്നത ; അതിക്രമം.

വ്യതീത - വിം കഴിഞ്ഞുപോയ.

വ്യथിത - വിം ദുഃഖിച്ചു ; വേദ
നിച്ചു.

വ്യവस्था - स्त्रीം ഏർപ്പാട് ; മാനേജ്
മെന്റ് ; —പക - മാനേജർ ;
കാര്യസ്ഥൻ.

व्यवहार - പും പെരുമാറ്റം.

व्यष्टि - स्त्रीം വ്യക്തി.

व्यसन - പും ദുഷ്ടീലം ; വിഷയാ
സക്തി ; ദുർഭാഗ്യം ; ബുദ്ധിമുട്ട്.

व्यस्त - വിം പരിഭൂമിച്ചു ; വ്യാ
കുലമായ ; പ്രവൃത്തിയിലേ
പ്പെട്ട.

व्याख्या - स्त्रीം വ്യാഖ്യാനം ; വണ്ണ
നം ; വിവരണം.

व्याख्यान - പും പ്രസംഗം ; ഭാഷ
ണം ; വ്യാഖ്യാനം.

व्याज - പും പലിശ ; കപടം ;
ചതി ; കളവ്.

व्याध - പും വേടൻ.

व्यापना - अം പരക്കുക.

व्यापार - पुं കച്ചവടം ; തൊഴിൽ ;
പ്രവൃത്തി.

व्यायाम - പും കസർത്ത് ; പരി
ശ്രമം.

व्याल - पुं സപ്പ് ; ഹിംസ്രജന്തു ;
രാജാവ് ; വിണ്ണ.

व्याल - स्त्रीം അത്താഴം.

व्यास - पुं വിസ്താരം ; വ്യാസം.

व्युत्पत्ति - स्त्रीം പാണ്ഡിത്യം ;
ഉൽപത്തിസ്ഥാനം.

व्यूह - पुं സമൂഹം ; രചന ;
ശരീരം ; സേന.

व्रीडा - स्त्रीം ലജ്ജ.

श

शंक - पुं ഭയം ; ആശങ്ക.

शंकर - अं ശങ്കിതുക ; ഭയ
ക്കുക.

शंका - स्त्रीം സംശയം.

शंकित - विं ഭയന്ന ; സംശയിച്ചു.

शंठ - पुं നപുംസകൻ ; വിണ്ണി ;
അവിവാഹിതൻ.

शंपा - स्त्रीം വിദ്യച്ഛക്തി ; അറ
ക്കെട്ട്.

शंवर - पुं യുദ്ധം.

शंवल - पुं യാത്രാവസാങ്ങളിൽ
കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്ന ഭക്ഷ
ണസാധനം ; തടം ; തീരം ;
വിഭവം.

शंबा - पुं ശനിയാഴ്ച.

ശബ്ദക - പും മത്തുചിപ്പി; കക്ക.
ശാഭാര - പും രീതി; സമ്പ്രദായം;
 സ്വഭാവം; അഭ്യസനം.
ശാജര - പും പ്രാദേശികമായ
 കഴിവ്; രീതി; ബുദ്ധിശക്തി;
 —**ദാര** - ബുദ്ധിമാൻ; സമ-
 ത്വൻ.
ശക - പും സംശയം.
ശകട - പും കാളവണ്ടി.
ശകര - ഖ്യം പഞ്ചസാര; —**കന്ദ** -
 മധുരക്കിഴങ്ങ്; —**പാലാ** -
 ഒരു തരം ഫലം; ഒരുതരം
 പലഹാരം; —**രഞ്ജി** - സ്നേ-
 ഹിതന്മാർ തമ്മിലുണ്ടാവുന്ന
 ദൗഷ്ഠ്യം; —**ലബ** -
 മധുരമായി സംസാരിക്കുന്ന.
ശകരാനാ - പും പഞ്ചാരോപായസം.
ശകുല - ഖ്യം മുത്തി; ആകൃതി;
 ഉപദേശം; ഉപായം;
 —**സുരത** - രൂപം.
ശകീല - വിം സുന്ദരമായ; നല്ല
 ആകൃതിയുള്ള.
ശകോഹ - പും മാഹാത്മ്യം; വലി-
 പ്പം; പ്രഭാവം.
ശക്ത - ഖ്യം പഞ്ചസാര.
ശക്തി - വിം സംശയിക്കുന്നവ-
 നായ.
ശക്യ - വിം കഴിവുള്ള.
ശക്ത - ഖ്യം ദേം ശക്ത
ശക്ത - പും വ്യക്തി; ആൾ.

ശക്തിയത - ഖ്യം വ്യക്തിത്വം.
ശക്തി - വിം വ്യക്തിപരമായ.
ശാഗുല - പും തൊഴിൽ; നേര-
 വോക്ക്.
ശാഗുല - പും ഗീദഭു കറുക്കൻ.
ശാഗുന - പും ശകനം.
ശാഗുനിയ് - പും സാധാരണനില-
 യിലുള്ള ജോത്സ്യൻ.
ശാഗുപ്തഗി - ഖ്യം പ്രസന്നമാകൽ;
 വികസിക്കൽ.
ശാഗുപ്താ - വിം വിടൻ; പ്രസന്ന-
 മായ.
ശാഗുപ്താ - പും പൂമൊട്ട്; പൂജ്ഞം;
 അസാധാരണസംഭവം.
ശാജര - പും വൃക്ഷം.
ശാജരാ - പും വൃക്ഷം; വംശാവലി;
 (നിലത്തിന്റെ) പ്ലാൻ.
ശാ - വിം ചരിയനായ; തെമ്മാ-
 ടിയായ.
ശാതദല - പും താമര.
ശാതരഞ്ജ - പും ചതുരംഗം; —**ബാജ** -
 ചതുരംഗപ്പിന്നം.
ശാതരഞ്ജി - ഖ്യം വിവിധവണ്ണത്തി-
 ലുള്ള പരവതാനി; പും ചതു-
 രംഗപ്പിന്നം.
ശാതാർ - ഖ്യം നൂററാണ്ടു.
ശാതാഹ - വിം നിർലുപ്തനായ;
 ഉദ്രസ്ഥനായ.
ശാതാഹ - വിം സുഖ ആപൽക്കര-
 മായ; ഗൌരവാവഹമായ;
 കഠിനമായ.

ശദ് - **ഈ** റൂത; ബലം; കറിയ; കറോരത.

ശദ് - **പു** ആകൃമണം; യുദ്ധം.

ശനാസ്ത - **ഈ** തിരിച്ചറിവി; പരിചയം.

ശനാസ് - **വി** തിരിച്ചറിയുന്ന (സമാസത്തിൽ).

ശനീഷ - **വി** ചിത്ത; ഭൃഷ്ടനായ.

ശനീഷാ - **പു** ചിത്ത പ്രവൃത്തി അഥവാ കാഷ്ഠം.

ശനൈ - **കി** മെല്ലെ; ക്രമേണ;

—**ശനൈ** - മെല്ലെമെല്ലെ.

ശക്ത - **ഈ** സന്ധ്യയ്ക്കോ ആകാശത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചുവപ്പുനിറം.

ശക്ത - **ഈ** ദയ; കാരുണ്യം.

ശക്ത - **ഈ** ആരോഗ്യം;

—**ഖാന** - ചികിത്സാലയം;

ഔഷധാലയം; ആശുപത്രി.

ശക്താ - **ഈ** ആഗ്രഹം; ശുപാർശ.

ശക്തി - **വി** ആഗ്രഹിക്കുന്ന; ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന.

ശക്തി - **വി** ദയാലുവായ.

ശവ - **ഈ** രാത്രി; —**കോ** -

‘രാക്കണ്ണ’ ഉള്ളവനായ;

—**ഖ** - രാത്രി ശത്രുവിന്റെ നേരെ ആക്രമണം നടത്തൽ;

—**ബരാ** - മുഹമ്മദീയരുടെ ഒരു വിശേഷദിവസം;

—**വേദാ** - രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമൊഴിയുന്നവൻ.

ശബനം - **ഈ** മഞ്ഞു; ഒരുതരം നേരിയ വസ്ത്രം.

ശബനം - **ഈ** കൊതുവല.

ശബാന - **കി** റാത്രിസന്ധ്യ;

—**രോ** - രാവു പകലും.

ശബാ - **പു** യുവാവസ്ഥ; സൗന്ദര്യം; ആരംഭം.

ശബാഹ - **ഈ** ആകൃതി; രൂപം.

ശബീസ് - **പു** ശയനമുറി.

ശബീന - **വി** രാത്രിയിലെ; രാത്രിയിലുള്ള; രാത്രിയിലെ ബാക്കിയായ.

ശബീഹ - **ഈ** ചിത്രം.

ശബ്ബ - **ഈ** വധുവരന്മാർ ആദ്യമായി സമ്മേളിക്കുന്ന രാത്രി.

ശബ്ബ - **ഈ** ഇരുട്ടുള്ള രാത്രി.

ശബ്ബാഹ - **ഈ** നിലാവുള്ള രാത്രി.

ശബ്ബരോ - **ഈ** രാവു പകലും.

ശമ - **പു** മോക്ഷം; സമാധാനം;

ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം.

ശമന - **പു** സമാധാനം; അടക്കൽ; മൃഗബലി.

ശമല - **പു** ഒരുതരം തലക്കെട്ട്.

ശമശേ - **ഈ** വാളി.

ശമാ - **ഈ** മെഴുകു; മെഴുകുതിരി;

—**ദാന** - മെഴുകുതിരി കത്തിയോറുള്ള സ്താൻഡ്.

ശമായൽ - പും ശീലങ്ങൾ.
 ശമീ - പും ശമീവൃക്ഷം; വിം ക്ഷമ
 യുള്ള.
 ശമീമ - ഹിം സുഗന്ധം.
 ശമ്ബ - പും ശനിയാഴ്ച.
 ശമ്മ - വിം വളരെക്കുറച്ചു;
 അല്പമായ; പും നേരിയ സു
 ഗന്ധം.
 ശമ്മാസ - പും ശമിപ്പാലം.
 ശയനാഗാര - പും ശയനഗൃഹം.
 ശയ്യാ - ഹിം കിടക്ക.
 ശര - ഹിം വികൃതി; കന്യതി.
 ശരഭ - ഹിം ഖുറാനിലെ കല്ലറ;
 മതം; രീതി; പതിവ്; മുഹ
 മ്മദിയുടെ മതഗ്രന്ഥം.
 ശരദ് - വിം മുഹമ്മദിയമതശാസന
 മാനുഷിയുള്ള; —പാജാമാ -
 മുട്ടിനു മുകൾവരെയുള്ള ഒരു
 തരം കാലുറ; —ദാദി -
 നീണ്ട താടിമീശ.
 ശരണ - ഹിം രക്ഷ; ആശ്രയം.
 ശരണാഗത - വിം ആശ്രയിച്ചവന.
 ശരണാർത്ഥി - പും അഭയാർത്ഥി.
 ശരത് } ഹിം കൊല്ലം; ശരൽക്കാ
 ശരദ് } ലം.
 ശരഫ് - പും യോഗ്യത; മഹത്വം;
 സൈദാശ്വം; —യാവ - മാന്യ
 നായ; യോഗ്യനായ.
 ശരവത - പും സർപ്പത്തു്.
 ശരബ - പും ആനക്കുട്ടി; വെട്ടു
 കിളി; സിംഹം.

ശരമ - ഹിം ലജ്ജ; സങ്കോചം;
 മാനം; —ഗാഹ - സ്ത്രീയുടെ
 ജനനേന്ദ്രിയം (യോനി);
 —നാക - ലജ്ജാജനകമായ;
 നാണക്കേടുള്ള.
 ശരമാക - വിം ലജ്ജാശീലമുള്ള.
 ശരമാന - ജം ലജ്ജിക്കുക; ടം
 ലജ്ജിപ്പിക്കുക.
 ശരമാൽ - വിം ദേം ശരമീലാ
 ശരമാ-ശരമീ - ക്രിം ലജ്ജകൊണ്ടു്.
 ശരമിന്ദഗീ - ഹിം ലജ്ജിക്കൽ.
 ശരമിന്ദാ - വിം ലജ്ജിതനായ.
 ശരമീല - വിം ദേം ശരമാക
 ശര - പും തീപ്പെരി.
 ശരഹ - ഹിം വ്യാഖ്യാനം; നിരക്കു്.
 ശരകുത - ഹിം പങ്കാളിത്വം;
 പങ്കുചേരൽ.
 ശരകുത - ഹിം സജ്ജനത്വം.
 ശരാവ - ഹിം മദ്യം; —ഖാന -
 മദ്യശാല; —ഖോരി - മദ്യ
 പാനം.
 ശരാഖി - വിം മദ്യപാനിയായ.
 ശരാഖോര - വിം നനഞ്ഞ; മുഴുകിയ.
 ശരാര - പും തീപ്പെരി.
 ശരാരത - ഹിം വികൃതിത്തരം;
 ഭ്രഷ്ടത; തെമ്മാടിത്തം.
 ശരാര - പും ദേം ശരാര
 ശരീര - ഹിം സ്പഷ്ടവും ശുദ്ധവു
 മായ വഴി; ദൈവീകനിയ
 മം; മുഹമ്മദിയ മതഗ്രന്ഥം.

ശരീക - വിം ചേൻ ; പങ്കുകൊണ്ടു ;
 പും പങ്കാളി ; സഹായി ;
 കൂട്ടാളി.

ശരീക - പും മയ്യാദയുള്ള ; കവി
 നനായ ; പും മയ്യാദയുള്ളവൻ ;
 കവീനൻ.

ശരീക - പും സീതപ്പഴം.

ശരീര - പും ശരീരം ; വിം ഭുഷു
 നായ ; കന്യതിയുള്ള.

ശരീര - പും ആത്മാവ്.

ശർക് - പും സുയ്യോദയം ; കിഴക്കേ
 ദിക്കു ; —से गर्व तक - കിഴ
 ക്കുമുതൽ പടിഞ്ഞാറുവരെ.

ശർക - ഷിം പഞ്ചസാര ; ചരൽ
 കല്ലു ; മണൽത്തരി.

ശർവ് - ഷിം നിബന്ധന ; നിയമം ;
 വാതുവെയ്ക്കൽ.

ശർത്രി - ക്രിം നിബന്ധനയിൽ ;
 നിശ്ചയമായി ; വിം നിശ്ചിത
 മായ ; ശരിയായ.

ശർമ - ഷിം ദേം ശരമ

ശർഗ്ഗം } പും മുളകി പേര പെ
 ശർജ്ജം } യുള്ള ഒരുതരം കിഴങ്ങു.

ശർമ - പും പാറ ; ശലഭം.

ശർല - പും മുളുൻപന്നിയുടെ
 മുളു.

ശർവ്വ - പും പൈജാമയുള്ളിൽ
 ഉടുക്കുന്ന മുട്ടുവരെയുള്ള
 ഭാഗം.

ശർലാ - ഷിം ശലാക ; കമ്പി.

ശർലാ - പും ഒരുതരം വലിയ
 ചാക്കുസഞ്ചി ; ഒരുതരം ത
 ടിച്ച വസ്ത്രം.

ശർലാ - പും അരക്കെയുള്ള
 കപ്പായം (ഹാഫ് ഷട്ട്).

ശർല - പും ശസ്ത്രധികിത്വ ; എല്ലു ;
 ചിത്തവാക്കു ; ശല്യം ; മുളു ;

—ക്രിയാ - ശസ്ത്രക്രിയ.

ശർലാഹ - പും ശവസംസ്കാരം.

ശർവ - പും കാടൻ ; കാട്ടാളൻ.

ശർ - പും മുയൽ ; വിം ആറ് (6).

ശർശാഹി - വിം അർദ്ധവാഷികം.

ശർ-വ-പ്ജ - പും ചിത്രകലിപ്പാ
 നുള്ള കരു ; സംശയം ;
 ആലോചന.

ശർശാങ്ക } പും ചന്ദ്രൻ.
 ശർശി }

ശർശ - ഷിം പച്ചപ്പല്ലു ; സസ്യാം.

ശർശ - പും പെരുവിരൽ ; മുണ്ടൽ ;
 വളയം ; ലക്ഷ്യം ; ഭൂമിയുടെ
 നിരപ്പു നോക്കുവാനുള്ള യ
 ന്തം ; ശരീരം ; വിം പ്രശസ്ത
 മായ.

ശർശ - പും ആയുധം.

ശർശാഗാർ - പും ആയുധശാല.

ശർശ - പും സസ്യാം.

ശർശാഹ - പും ചക്രവർത്തി.

ശർശാഹി - വിം ചക്രവർത്തിയെ
 സംബന്ധിച്ച ; സാമ്രാജ്യ സം
 ബന്ധമായ ; ഷിം ചക്രവ
 ത്തിതപം.

ശഹ - പും ചക്രവർത്തി; വരൻ;
വിം ശ്രേഷ്ഠതരമായ; ഹിം
ദേവനെ വെട്ടുവാൻ ഉള്ള
സ്ഥലത്തു് ചതുരംഗത്തിലെ
കരുവെങ്കൽ (അതതു് കൊടു
ക്കൽ); പ്രേരണ.

ശഹജാദാ - പും രാജകുമാരൻ.

ശഹജ്ജര - വിം ബലവാനായ.

ശഹജ്ജരി - ഹിം ഗംകി.

ശഹത - പും ദേം ശഹദ്

ശഹതീർ - പും അഴി; മരത്തടി.

ശഹതൂത - പും മൽബറി ചെടി;
മൽബറി പഴം.

ശഹദ് - പും തേൻ.

ശഹനാ - പും പോലീസുദ്യോഗ
സ്ഥൻ; കാവൽക്കാരൻ.

ശഹനാദ് - ഹിം നാദസ്വരം.

ശഹബാജ - പും ഒരുതരം വലിയ
പരുത്തു്.

ശഹബാലാ - പും വിവാഹാവസര
ത്തിൽ വരനോടൊന്നി ചു
പോകുന്ന ചെറിയ കുട്ടി.

ശഹമ - ഹിം കൊഴുപ്പു്; തടി;
സ്ഥൂലത; കഴമ്പു്.

ശഹർ - പും പട്ടണം; —पनाह -
പട്ടണത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള
കോട്ട മതിൽ; —यार - നഗര
വാസികളെ രക്ഷിക്കുകയും,
സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
വൻ.

ശഹരിയത് - ഹിം നാഗരീകത.

ശഹരി - വിം നഗരസംബന്ധമായ;
നഗരത്തിലുള്ള.

ശഹരേ ഖാമോഷ് - പും ശവകുടീരം.

ശഹലാ - ഹിം ചെമ്മരിയാടിന്റെ
തുപോലുള്ള കണ്ണുകളുള്ള
ശ്ലീ; ഒരുതരം പുഷ്പം.

ശഹവത് - ഹിം കാമവാസന;
—अंगेज - കാമോദ്ദീപകമായ;
—परस्त - കാമുകനായ.

ശഹാദ് - ഹിം സാക്ഷി; തെളിവു്;
ധാർമ്മികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു
പ്രാണനെ തൃപ്തിക്കൽ.

ശഹാനാ - പും ഒരു രാഗം; വിം
രാജകീയമായ; വളരെ
മേന്മയുള്ളതായ.

ശഹാബ - പും കടും ചുവപ്പു്.

ശഹാമത് - ഹിം മഹത്വം; വീരത.

ശഹീദ് - പും ധാർമ്മികകാര്യങ്ങളെ
ക്കുറിച്ചു പ്രാണനെ തൃപ്തിക്കു
ന്നവൻ (രക്ഷസാക്ഷി).

ശാഇസ്തഗീ - ഹിം സദ്യുത; ശിഷ്യത.

ശാഇസ്താ - വിം സദ്യുനായ; ശിഷ്യ
നായ; شاگرد.

ശാക് - പും സന്യസ്തന.

ശാക് - വിം പ്രയാസമുള്ള; അസ
ഹ്യമായ; അപ്രിയമായ.

ശാകൽ - പും കഷണം.

ശാകാഹാർ - പും സന്യാസം.

ശാകാഹാരി - പും സന്യസ്തൻ.

ശാകിര - വിം കൃതജ്ഞനായ.
ശാകീ - വിം ആവലാതിപ്പെടുന്ന
 വനായ; ഏഷണി പറയുന്ന.
ശാഖ - ഖീം മരക്കൊമ്പ്; മൃഗ
 ങ്ങളുടെ കൊമ്പ്; മുറിഞ്ഞ
 കഷണം; മാതിരി; പോഷക
 നദി; —**നികാലനാ** - കുറവ്
 കണ്ടുപിടിക്കുക.
ശാഖ്യാ - പും മരച്ചില്ല.
ശാഖ്യാസാന - പും യുദ്ധം; തക്കം;
 കളങ്കം; കുറവ്; കുറവ്; സംഗ്രഹം.
ശാഖേ ഖാഹ് } **ഖീം** മാൻകൊമ്പ്;
ഖാഖേ ഗാദാ } വില്ല; ദേശീയ
 നാളിലെ ചന്ദ്രൻ.
ശാഖേ ജാകുറന - വിം വിലക്കുണ
 മായ; പ്രത്യേകതയുള്ള;
 അത്യന്തകരമായ; അപൂർവ്വ
 മായ.
ശാഖിദ് - പും ശിഷ്യൻ; —**പേഷാ** -
 തൊപ്പിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന
 വൻ; ഉദ്യോഗസ്ഥൻ; ഭൂത
 നാരുടെ വാസസ്ഥലം.
ശാഖിദ് - ഖീം ശിഷ്യത്വം; സേ
 വനം.
ശാഖിള - വിം ജോലിയിലേ
 പെട്ട; ഇരുപതു രാജ്യം
 ചെയ്യുന്ന.
ശാഖ് - വിം ഏകാകിയായ; അന
 പമമായ; നിയമവിരുദ്ധ

മായ; അസാധാരണമായ;
 —**ഖ നാദിര - ചിലപ്പോൾ.**
ശാഖ - പും ചാണ; ഉരകല്ല.
ശാഖ - വിം ചാണയ്ക്കുവച്ച.
ശാഖിര - പും ധൂതൻ; സുതഗാലി;
 ഭൂതൻ.
ശാഖ - വിം സന്തുഷ്ടനായ; പ്രസ
 നനായ; പുണ്യമായ; **പും**
 പതനം; വിജ്ഞാ; പുണ്യം;
 ചെയ്തി.
ശാഖമാന - വിം പ്രസന്നനായ.
ശാഖമാനീ - ഖീം പ്രസന്നത.
ശാഖാന - വിം ഉപയുക്തമായ;
 ഉചിതമായ; ഉത്തമമായ.
ശാഖാഖ - വിം തളിർത്തുപൊടിച്ച;
 സന്യസ്തമളമായ.
ശാഖിയാന - പും മംഗളവാദ്യം;
 അഭിനന്ദനം; തിരുമുൽക്കാഴ്ച.
ശാഖി - ഖീം വിവാഹം; സന്തോ
 ഷം.
ശാഖ - ഖീം ആഡംബരം; പ്രതാ
 പം; ഗംഭീരത; —**ദാ** -
 പ്രതാപമുള്ള; ഗംഭീരമായ;
 —**ശൗകത** - ആഭാസം; ഗംഭീര
 ഭാവം; പ്രഭാവം.
ശാഖ - പും ചീപ്പ്; ചുമൽ.
ശാഖി - വിം ആരോഗ്യമുണ്ടാ
 കുന്ന; പുണ്യമായ; സ്പഷ്ട
 മായ (മറുപടി).
ശാഖ - പും 24 മുതൽ 40 വരെ
 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളവൻ.

ശാബാഷ - अव्य० ബലേഭേഷ്.
ശാബാശീ - स्त्री० പ്രശംസ.
ശാബ്ദിക - वि० ശബ്ദസംബന്ധമായ.
ശാമ - स्त्री० സന്ധ്യ; വൈകുന്നേരം; അന്ത്യകാലം; ഉലക്കച്ചുറ്റു; പു० സയാം ദേശം.
ശാമത - स्त्री० ദുർഗ്ഗ; ആപത്തു; ദുർഭാഗ്യം; —जुदा - ദുരവസ്ഥയിൽപ്പെട്ട; ആപത്തിൽപ്പെട്ട; **ശാമതേ** ऐमाल - ചെയ്ത ദുഷ്കൃത്യങ്ങളുടെ ഫലം.
ശാമിയാനാ - पु० പന്തൽ; കൂടാരം.
ശാമിൾ - वि० ചേൻ; യോജിച്ചു; —हाल - ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും വിടുപിരിയാത്ത.
ശാമിലാത - स्त्री० പക്ഷി; ഓഹരി.
ശാമീ - वि० സയാം ദേശത്തുവെ; स्त्री० സയാമീസ് ദാഷ; ഉലക്കച്ചുറ്റു.
ശാസ്താ - पु० പ്രാണശക്തി.
ശായക - पु० അമ്പു.
ശായക് - वि० ആഗ്രഹമുള്ള; ആസക്തിയുള്ള.
ശായദ് - अव्य० ഒരുപക്ഷേ.
ശായർ - पु० കവി.
ശായരാ - स्त्री० കവയിത്രി.
ശായരീ - स्त्री० കവിത; കാവ്യരചന.
ശായ് - वि० ഉപയുക്തമായ; അഭിഷ്ടമായ.

ശായാ - वि० വെളിച്ചെടുത്തിയ; പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.
ശാര - पु० പാത; നിരത്തു; —आम - പൊതുനിരത്തു; ജനങ്ങൾക്കു് ധർമ്മാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുന്നവൻ.
ശാരഹ - पु० വ്യാഖ്യാതാവു; ടീകാകാരൻ.
ശാരിക - स्त्री० മൈന (പക്ഷി).
ശാരിരിക - वि० ശാരീരികമായ.
ശാൽ - स्त्री० ചുമലിലിടുന്ന വേഷി; സാൽവ; പു० കരിമ്പന.
ശാൽമലി - पु० ശാൽമലിമരം.
ശാവക - पु० ശിശു.
ശാശ - पु० മൃതം.
ശാസക - पु० ഭരണാധികാരി.
ശാസന - पु० ഭരണം; ആജ്ഞ.
ശാസित - वि० ഭരിക്കപ്പെടുന്ന.
ശാസ്തി - स्त्री० ഭരണം; ശിക്ഷ.
ശാഹ്ശാഹ - पु० दे० शहशाह
ശാഹ്ശാഹീ - स्त्री० दे० शहशाही
ശാഹ - पु० ചക്രവർത്തി; യജമാനൻ; വേതം; വരൻ; —जादा - രാജകുമാരൻ; —जादी - രാജകുമാരി; —नामा - രാജാക്കന്മാരുടെ ചരിത്രം; —बाज - കഴുകൻ; —वार - രാജകീയമായ.
ശാഹാനാ - वि० രാജയോഗ്യമായ; രാജകീയമായ; മഹത്തരമായ.

शाहिद - पु० साക്ഷി ; वि० മനോ
ഹരമായ.

शाही - वि० രാജാവിനെ സംബ
ന്ധിച്ച; स्त्री० ഭരണം.

शिकंजा - पु० അമർത്തുവാനോ,
വരിയുവാനോ, പിഴിയുവാ
നോ ഉള്ള യന്ത്രം (clamp).

शिकन - स्त्री० ചുളിവു.

शिकम - पु० पेट വയറ്.

शिकमी - वि० വയറുസംബന്ധ
മായ ; ജനനസംബന്ധമായ ;
ആന്തരികമായ.

शिकरा - पु० ഒരുതരം പ്രാപ്പിടി
യൻ (പരുന്തു).

शिकवा - पु० ആവലാതി;

शिकस्त - स्त्री० തോൽവി ; പൊളി
യൽ ; —देना - നോട്ടീയ്ക്കുക ;
—खाना - തോൽവിപററുക.

शिकस्ता - वि० ഇടിഞ്ഞുപൊളി
ഞ്ഞ ; —हाल - ദുർഗതിലായ ;
മോശസ്ഥിതിയിലായ.

शिकायत - स्त्री० കററം പറയൽ ;
ആവലാതി ; രോഗം.

शिकार - स्त्री० നായാട്ടു ; ഇര ;
—खेलना - വേട്ടയാടുക ;
—गाह - വേട്ടയാടുവാനുള്ള
സ്ഥലം.

शिकारी - पु० നായാട്ടുകാരൻ ;
നായാട്ടിനപയോഗമുള്ള വസ്തു.

शिक्षक - पु० അദ്ധ്യാപകൻ.

शिक्षण - पु० പഠിപ്പിക്കൽ.

शिक्षा - स्त्री० വിദ്യാഭ്യാസം ;
—विभाग - വിദ്യാഭ്യാസ വ
കുപ്പ്.

शिक्षार्थी - पु० വിദ്യാർത്ഥി.

शिक्षित - वि० പഠിപ്പിച്ചു.

शिखंड - पु० മയിൽപ്പീലി ; ശിഖ.

शिखा - स्त्री० കടുമ ; ശിഖ ; ജപാ
ല ; കൊടുമുടി.

शिखि - पु० മയിൽ.

शिगाफ - पु० പിളപ്പ് ; വിള്ളൽ ;
ഭാഗം.

शिगुफ़ता - वि० വിടർ ; പ്രസന്ന
മായ.

शिगूफ़ा - पु० പൂമൊട്ടു ; പുഷ്പം ;
—खिलना - അസാധാരണ
സംഭവമുണ്ടാകുക.

शिताब - क्रि० വേഗത്തിൽ.

शिताबी - स्त्री० വേഗത.

शिति - वि० വെളുത്ത ; കറുത്ത.

शिथिल - वि० അയഞ്ഞ ; ശക്തി
കുറഞ്ഞ ; മന്ദമായ.

शिद - स्त्री० കറോരത ; ഉഗ്രത ;
ആധിക്യം ; ബലം പ്രയോഗി
ക്കൽ.

शिनाख्त - स्त्री० പരിചയം ; തിരി
ച്ചറിവ്.

शिनास - वि० തിരിച്ചറിയുന്ന.

शिनासाई - स्त्री० പരിചയം.

शिफर - पु० പരിച.

ശിക്വാ - പും ആരോഗ്യം ; ചാട്ട
നാടകങ്ങളുള്ള അടി ; താമര
വേരും ; നദി ; — **ഖാനാ** - ആ
തുപത്രം.

ശിര - പും ശിരസ്സ് ; — **മൗര** -
ശിരോഭൂഷണം ; കിരീടം ;
— **ഖ്യാന** - പടയാളികൾ ധരി
ക്കുന്ന ഇരുമ്പു തൊപ്പി.

ശിരക്ത - സ്ത്രീം പക്ഷു ; ഭാഹരി ;
കൂട്ടം ; സഹയോഗം.

ശിരഹ്ന - പും തലയണ.

ശിരാ - സ്ത്രീം നാഡി ; അരുവി ;
ഉയരവും ; വെള്ളം കോരുന്നതി
നുള്ള കയറ്റം.

ശിരാക്ത - സ്ത്രീം ദേം ശരാക്ത

ശിരീഷ - പും നെന്മേനിവാക.

ശിരംഗ - പും കാലടി ; ചാട്ടം.

ശിലാ - സ്ത്രീം കല്ലും ; പാറ.

ശിലാജിത - പും കന്മദം.

ശിവാ - സ്ത്രീം പാവതി ; കറുനരി.

ശിവാലാ - പും അമ്പലം.

ശിവിക്കാ - സ്ത്രീം പല്ലക്കം.

ശിവീര - പും കൂടാരം ; താവളം.

ശിശിര - പും മഞ്ഞുകാലം ; മഞ്ഞും.

ശിഷ്ട - സ്ത്രീം ചുണ്ടൽ ; ഉന്നം ;
അച്ചടക്കം.

ശീകര - പും മഴച്ചാററൽ.

ശീതലാ - സ്ത്രീം വസൂരി.

ശീയാ - പും ഷിയാ ജാതി.

ശീര - പും പാൽ ; വിം മുച്ചുയുള്ള.

ശീരഗർമ - വിം ഇളം ചൂടുള്ള.

ശീരാ - പും ശർക്കരപ്പാവും ;
സർവ്വത്തും ; ഉറവു ; ചെറിയ
രക്കുനാഡി.

ശീരീ - വിം മധ്യമുള്ള ; പ്രിയ
പ്പെട്ട ; — **ജുബ്** - മധുരവാക്കു.

ശീരീനീ - സ്ത്രീം മായുതും.

ശീര്യ - വിം ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞു ;
ജിണ്ണിച്ചു ; ഭൃഞ്ചലമായ.

ശീർഷ - പും ശിരസ്സ്.

ശീർഷക - പും തലവായകം.

ശീല - പും സ്വഭാവം ; പെരു
മാററം ; ആചരണം ; — **വാന** -
നന്മ ഭാവന.

ശീശമ - പും ഒരുതരം മരം.

ശീശമഹല - പും സ്റ്റിക്കക്കൊട്ടാരം.

ശീശാ - പും സ്റ്റിക്കം ; കണ്ണാടി.

ശീശി - സ്ത്രീം കപ്പി.

ശുർ } സ്ത്രീം സോർ ചുക്കും.

ശുർ } സ്ത്രീം സോർ ചുക്കും.

ശുർ - പും ഇമ്പിക്കൈ.

ശുക് - പും തത്ത.

ശുക്രാനാ - പും കൃതജ്ഞത ; സഹ
ഭാവന.

ശുക് - വിം പുളിപ്പിച്ചു ; പുളി
യുള്ള ; ഇന്ദ്രമായ ; ഇഷ്ടമി
ല്ലാത്ത ; പും പുളിപ്പി.

ശുക്തി - സ്ത്രീം മുത്തുച്ചിപ്പി.

ശുക് - പും കൃതജ്ഞത ; നന്ദി ;

വിം ഉജ്വലമായ ; — **ഗുജാർ** -
കൃതജ്ഞനായ ; — **ഗുജാരി** -
കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം.

ശുക്രിയാ - പും ദ്വന്ദ്വവാദ് കൃതജ്ഞത.

ശുക്ല - വിം വെളുത്ത.

ശുഭ - വിം വീരനായ ; —അത - വീരത.

ശുഭസുഗം - പും ഒട്ടകപ്പക്ഷി.

ശുഭ - വിം കഴിഞ്ഞുപോയ ; ഹീനമായ ; പും ആരംഭം.

ശുഭനി - സ്ത്രീം ഭാവി ; ഭവിഷ്യത്തു്.

ശുഭാ - പും അയൽപക്കം.

ശുഭാ - പും സംശയം ; തെറ്റിദ്ധാരണ.

ശുഭ - വിം വെളുത്ത.

ശുമാര - പും കണക്കു് ; എണ്ണം.

ശുമാരി - സ്ത്രീം കണക്കെടുക്കൽ.

ശുമാല - സ്ത്രീം വടക്കേദിക്കു്.

ശുരു - പും ആരംഭം ; ഉത്ഥാനം.

ശുരുത - സ്ത്രീം ദേം ശുരു

ശുക്ല - പും ഹീനു് ; കൂലി ; ചുങ്കം.

ശുക്ല - വിം ഉണങ്ങിയ.

ശുശ്രൂഷ - സ്ത്രീം സേവനം ; പരിചയ്.

ശുക്ര - പും പന്നി.

ശൂന്യ - പും ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലം ; ആകാശം ; പൂജ്യം ; സ്വർഗ്ഗം ; ഇന്ദ്രഗപരൻ ; വിം ഒഴിവാ ; നിരാകാരമായ ; നിഷ്കന്മമായ.

ശൂപ - പും മുറം.

ശൂമ - വിം ഭാഗ്യംകെട്ട ; ലുബ്ധനായ ; അശുഭമായ.

ശൂല - പും ശൂലം ; വേദന.

ശുഖ്യാ - സ്ത്രീം ചങ്ങല ; —വദ്യ -

കൃമത്തിലുള്ള ; ചങ്ങല കൊണ്ടു് കെട്ടിയ.

ശൃംഗ - പും കൊടുമുടി ; മൃഗങ്ങളുടെ കൊമ്പു്.

ശൃംഗാര - പും ശൃംഗാരം ; ആഡംബരം ; —ദാന - അലങ്കാരപ്പെട്ടി.

ശൃംഗാല - പും കറുക്കൻ.

ശേഷ - പും മുഹമ്മദു് നബിയുടെ വംശക്കാരുടെ ഒരു സ്ഥാനപ്പേർ ; മുഹമ്മദിയ മതാചാര്യൻ.

ശേഷചിഹ്ന - പും മനോരാജ്യക്കാരൻ.

ശേഷ - പും ശിരസ്സു് ; കിരീടം.

ശേഷി - സ്ത്രീം ഗർഭം ; അഹങ്കാരം ; കന്യതി ; —വധാരണയാ മാരണ - വീരവാദം പറയുക ; —ബാജ - അഭിമാനിയായ ; വീരവാദം പറയുന്ന.

ശേഷ്ത - വിം ആസക്തനായ.

ശേഷ - പും പുലി ; സിംഹം ; ഉർദ്ദകവിത (രണ്ടുവരിയുള്ളതു്) ; —വവര - സിംഹം ; —ഹോ - നിർഭീകനാവുക.

ശേഷ്വാനി - സ്ത്രീം ഇംഗ്ലീഷ് മട്ടിലുള്ള ഒരുതരം കപ്പായം.

ശേഷ - വിം ബാക്കിയായ ; പും ബാക്കി ; സമാപ്തി ; പരിണാമം ; നാശം ; അനന്തൻ ; —പുതി - കറവു നികത്തൽ.

ശൈ - ഷീം വസ്തു ; ഭൂതപ്രേതം.
ശൈതാന - പും ചെങ്കുത്താൻ ; വിം
 ദൃഷ്ടനായ.
ശൈതാനീ - ഷീം ദൃഷ്ടത.
ശൈദാ - വിം ആസക്തനായ.
ശൈദാർ - പും ആസക്തൻ.
ശൈല - പും പർവ്വതം ; പാറ ; വിം
 കരോരമായ ; കല്ലുള്ള.
ശൈലീ - ഷീം രീതി ; മട്ട് ; വാക്യ
 രചനാരീതി ; കാഠിന്യം.
ശൈവാല - പും പായൽ.
ശൈശവ - വിം ബാല്യത്തിലുള്ള ;
 പും കട്ടിക്കാലം.
ശോഖ - വിം ധൂർത്തനായ ; വികൃതി
 യായ ; നല്ല പ്രകാശമുള്ള
 (നിറം).
ശോഖീ - ഷീം ധൂർത്ത ; വികൃതി
 തരം ; തിളക്കം ; ചഞ്ചലത.
ശോച - പും ദുഃഖം.
ശോചനീയ - പും ദുഃഖിക്കത്തക്ക.
ശോണിത - വിം ചുവന്ന ; പും രക്തം.
ശോയ - പും വീക്കം.
ശോധ - പും പരിശോധന ; നന്നാ
 കൽ ; പരീക്ഷണം ; അന്വേഷണം ; —**പത്ര** - ശുദ്ധീകരണം.
ശോധക - പും നന്നാക്കുന്നവൻ ;
 അന്വേഷിക്കുന്നവൻ.
ശോധന - പും ശുദ്ധീകരണം ;
 അന്വേഷണം ; വയറിളക്കൽ.

ശോധനാ - സം ശുദ്ധീകരിക്കുക ;
 അന്വേഷിക്കുക ; ശരിയാക്കുക.
ശോവദാ - പും വഞ്ചന ; ഇരുജാലം.
ശോവാ - പും കൂട്ടം ; വകപ്പ് ;
 തോട്ട്.
ശോമനാ - ഷം ശോഭിക്കുക.
ശോമായമാന } വിം ശോഭിക്കുന്ന.
ശോമിത }
ശോര - പും ക്ഷാരം ; ഉപ്പ് ; ഉപ്പ്
 മണ്ണ് ; ശബ്ദം ; വിം കാരുള്ള ;
 —**ഗുല** - കച്ച ; ബഹളം.
ശോരവാ - പും നൃപ്പ്.
ശോരാ - പും വെടിയുപ്പ്.
ശോരാവാ - പും ഉപ്പുപൊട്ടം.
ശോരിഷ - ഷീം ബഹളം ; വഴക്കം.
ശോരൂ - പും തീജപാല.
ശോലാഖ - വിം ഉഗ്രസ്വഭാവിയായ.
ശോലാരു - വിം വളരെസുന്ദരനായ.
ശോശാ - പും മന ; അതുതകര
 മായ സംഗതി.
ശോഷക - വിം ശോഷിപ്പിക്കുന്ന ;
 പും ശോഷിപ്പിക്കുന്നവൻ.
ശോഷണ - പും ശോഷിപ്പിക്കൽ ;
 ഉണക്കൽ.
ശോഷിത - വിം ശോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
ശോഹദാ - പും ഗുണ്ട ; വൃദിചാരി ;
 തെമ്മാടി.
ശോഹരത - ഷീം } വിവൃതി.
ശോഹരാ - പും }

ശൗക - പും ആസക്തി; ആഗ്രഹം;
അഭിലാഷം; അഭിരുചി;
താല്പര്യം.

ശൗകത - സ്ത്രീം ദേം ശാന്ത

ശൗകിയാ - ക്രിം ആസക്തിയോടെ;
നേരംപോക്കായി; വിം ആസ
ക്തിയുള്ള.

ശൗകീന - പും ആസക്തിയുള്ളവൻ;
തല്പരൻ; രസികൻ; ആഡം
ബരപ്രിയൻ.

ശൗകീനി - സ്ത്രീം ആഡംബരപ്രിയ
ത്വം; തല്പരത; ഉല്ലാസ
പ്രിയത്വം.

ശൗച - പും മലവിസർജ്ജനം;
ശുദ്ധി.

ശൗഘ - വിം നിർമ്മലമായ.

ശൗഹര - പും ഭർത്താവ്.

ശമശാന്ത - പും ചുടുകാട്.

ശ്യാമസുന്ദര - പും ശ്രീകൃഷ്ണൻ.

ശ്യാമ - പും പരുന്ത്.

ശ്യാമ - സ്ത്രീം ആദരഭാവം; ഭക്തി.

ശ്യാമേയ - വിം ആദരണീയനായ.

ശ്രമ - പും പരിശ്രമം; ക്ഷീണം;
ക്ലേശം; വ്യാകുലത; —കണ്

യാ ജല - റിയപ്പുതുളി;

—ജീവി - ജോലി ചെയ്ത്
ജീവിയ്ക്കുന്നവൻ.

ശ്രമണ - പും ബൈതലസന്യാസി.

ശ്രമി - പും പരിശ്രമി; തൊഴി
ലാളി.

ശ്രവണ - അം ഭട്ടകക; ചോരക.

ശ്രവ്യ - വിം കേൾക്കത്തക്ക.

ശ്രാന്തി - സ്ത്രീം പരിശ്രമം; ക്ഷീണം;
വിശ്രമം; ദുഃഖം.

ശ്രീഖണ്ഡ - പും ചന്ദനമരം.

ശ്രീഫല - പും നാളികേരം; കൂവ
ളം; ധനം; നെല്ലിട്ത;
പത്ത.

ശ്രേണി } സ്ത്രീം നിര; വരി.
ശ്രേണി }

ശ്രേണീവർദ്ധ - വിം വരിയായ.

ശ്രേണീയുദ്ധ - പും വർഗ്ഗകലഹം.

ശ്രേയ - പും ശ്രേയസ്സ്; പുണ്യം;
മംഗളം; വിം ഉത്തമമായ.

ശ്ലാഘനീയ } വിം പുകഴ്ത്തക്ക.
ശ്ലാഘ }

ശ്ലാഘ - സ്ത്രീം പ്രശംസ.

ശ്ലീല - വിം സദ്യമായ.

ശ്ലേഷ - പും ചേല്പ്; ആലിംഗനം;
ഭവയാത്മം.

ശ്ലേഷാ - പും കഹം; കയറ്.

ശ്വപച് - പും ചണ്ഡാളൻ.

ശ്വസുര - പും ദേം സസുര

ശ്വാന - പും നായ.

ശ്വാസാ - സ്ത്രീം ശ്വാസം; പ്രാണ
വായു.

ഘ

ഘ്ജന - പും ആലിംഗനം; സമാ
ഗമം.

ഘ്ജ - പും നപുംസകൻ.

ഘട്ട - പും ആറു (6).

ഘട്ടപദ് - പും വണ്ടു.

ഘട്ട്യന്ത്ര - പും ഉപകരണങ്ങളെ
ഉപയോഗിച്ച്; ഉപയോഗം
ചെയ്യ.

ഘോഷ - വിം പതിനാറാമത്തെ;
പും പതിനാറു.

ഘോഷീ - स्त्रीം പതിനാറു വയസ്സു
തികഞ്ഞ പെൺകുട്ടി.

സ

സംകട - പും ആപത്തു്; കഷ്ട
പ്രാപ്തി; ദുഃഖം; മലമ്പാത;
വിം ഇടുങ്ങിയ; ഘനീഭവിച്ച;
ദുഃഖമായിത്തീർന്ന.

സംകന - അം ശക്തിയുള്ള.

സംകര - പും കൂടിക്കലരൽ.

സംകരാ - വിം ഇടുങ്ങിയ; പും
കഷ്ടത; ആപത്തു്; स्त्रीം
ചങ്ങല.

സംകരാന - സം സന്മാനപ്പെട്ട
ത്തുക; വിഷമിപ്പിക്കുക;
നിന്തിക്കുകയ.

സംകർഷണ - പും ആകർഷണം; ഉഴവു.

സംകല - स्त्रीം ചങ്ങല.

സംകലന - പും ശേഖരിക്കൽ;
കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ.

സംകലിത - വിം സംഗമിച്ച;
സംഗ്രഹിച്ച.

സംകാര - स्त्रीം ആത്മം; സങ്കേതം;
സൂചന.

സംകാരന - സം ആത്മം കാണി
യുക; സൂചിപ്പിക്കുക.

സംകീർണ്ണ - വിം ഇടുങ്ങിയ.

സംകീർണ്ണത - स्त्रीം ഇടുങ്ങിയ മനോ
ഭാവം; നീചത; ക്ഷുദ്രഭാവം.

സംകുല - വിം ഇടുങ്ങിയ; നിറ
ഞ്ഞ; കൂട്ടംകൂടിയ; പും യുദ്ധം.

സംകേത - പും ആത്മം; സങ്കേത
സ്ഥലം; സംവാദം.

സംകോചന - അം സംഭാവപ്പെടുക.

സംക്രമക - വിം പകരുന്ന.

സംക്ഷേപത: } अव्यം ചുരുക്കത്തിൽ.
സംക്ഷേപतया }

സംഖിയാ - പും പാഠശാസ്ത്രം.

സംഗ - പും സഹവാസം; ആസക്തി;
രണ്ടു നദികൾ കൂടിച്ചേരുന്ന
സ്ഥലം; കല്ലു്; ഭാരം; ക്രിം
കൂടെ; —तराश - കല്ലൻ;
—दिल - കഠിനഹൃദയനായ;
—दिली - കഠിനഹൃദയതപം;
—पुस्त - ആമ; —सरसर -
മാർബിരിക്കല്ലു്; —रेखा -
ചരൽക്കല്ലു്; —सूसा - ഒരു
തരം കറുത്ത മാർബിരിക്കല്ലു്.

സംഗത്ന - പും സംഘടന.

സംഗത } स्त्रीം സഹവാസം;
സംഗതി } ബന്ധം; വിം ഒന്നിച്ചു
ചേർന്ന.

സംഗാതി - പും സാധി കൂട്ടുകാരൻ;
ചങ്ങാതി.

സംഗിനി - **ഈ**ം കൂട്ടുകാരി; ഭായ്യ.
സംഗി - **പു**ം കൂട്ടുകാരൻ; **വി**ം കല്ലുകൊണ്ടുള്ള.
സംഗീന - **വി**ം കല്ലുകൊണ്ടുള്ള; ഉറപ്പുള്ള; വിഷമമായ; **പു**ം ബയണററു.
സംഗൃഹീത - **വി**ം സംഗ്രഹിച്ച.
സംഗ്രാമ - **പു**ം യുദ്ധം.
സംഗ - **പു**ം സഭ; സന്യാസിമഠം.
സംഘടന - **പു**ം യോജിപ്പ്; ചേർച്ച; നിർമ്മാണം.
സംഘടിത - **വി**ം യോജിപ്പിക്കപ്പെട്ട.
സംഘർഷ } **പു**ം കൂട്ടിമുട്ടൽ; കൂട്ടിയറ
സംഘർഷണ } യൽ; മത്സരം.
സംഘാടി - **ഈ**ം ബൈതലസന്യാസിമാർ പുതയ്ക്കുന്ന ഒരുതരം വസ്ത്രം.
സംഘാത - **പു**ം ആഘാതം; ശരീരം; നിവാസസ്ഥാനം; സംഘം.
സംഘാതി - **പു**ം കൂട്ടുകാരൻ.
സംഘാരനാ - **സ**ം സംഹരിക്കുക; നശിപ്പിക്കുക; കൊല്ലുക.
സംഘാരാമ - **പു**ം ബൈതലസന്യാസിമഠം (വിഹാരം).
സംഘേലാ - **പു**ം **ദേ**ം **സംഘാതി**
സംഘ - **പു**ം ശേഖരിക്കൽ; രക്ഷ; എഴുതാനുള്ള മഷി.
സംഘകർ - **പു**ം ശേഖരിക്കുന്നവൻ; പിതൃക്കൻ.
സംഘനാ - **സ**ം ശേഖരിക്കുക; രക്ഷിക്കുക.

സംഘ - **പു**ം കൂട്ടം; സംഘം; ശേഖരിക്കൽ.
സംഘർ - **പു**ം അണക്കെട്ട്; നടക്കൽ; വഴി; സ്ഥലം; ശരീരം; കൂട്ടുകാരൻ.
സംഘരനാ - **ഈ**ം സഞ്ചരിക്കുക; പരക്കുക; നടപ്പിലാക്കുക.
സംഘാലക - **പു**ം (ഭരണം) നടത്തുന്ന ആൾ; മാനേജർ.
സംഘാലന - **പു**ം നടത്തിപ്പ്; മാനേജ്മെന്റ്.
സംഘിത - **വി**ം ശേഖരിക്കപ്പെട്ട.
സംഘമ - **പു**ം **ദേ**ം **സംഘ**
സംഘമീ - **വി**ം **ദേ**ം **സംഘമീ**
സംഘാ - **ഈ**ം വസ്ത്രത്തിന്റെ കര; പൊടിപ്പ്.
സംഘിദഗീ - **ഈ**ം യോജിപ്പ്; ഉപയുക്തത; ധീരത; ഗംഭീരത.
സംഘിദാ - **വി**ം യോജിച്ച; ഉപയുക്തമായ; ഗാഢീയ്യമുള്ള.
സംഘീവന - **പു**ം നല്ലവണ്ണം ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടൽ.
സംഘോഗ - **പു**ം **ദേ**ം **സംഘോഗ**
സംഘോന - **സ**ം ഒരുക്കുക; അലങ്കരിക്കുക.
സംഘാ - **ഈ**ം ബോധം; ബുദ്ധി; അറിവ്; നാമശബ്ദം; —**ഹീന** - ബോധംകെട്ട.
സംഘവാതീ - **ഈ**ം സന്യാസമയത്തു കത്തിയുന്ന വിളക്കു.

സംജ്ഞ - ജിം ശാമ സന്ധ്യ.
 സം - പും ശാന്തി; നിശ്ചിതം.
 സ്ട്ര - പും ദേം സ്ട്ര; —സ്ട്ര -
 തടിച്ചുകൊഴുത്ത.
 സ്ട്രസി - ജിം കൊടിൽ; ചവണ.
 സ്ട്രാ - വിം തടിച്ചുകൊഴുത്ത.
 സ്ട്രാസ - പും കക്കുസ്.
 സന്ത - ജിം എപ്പോഴും.
 സന്തതി - ജിം സന്താനം.
 സന്തരാ - പും മധുരനാരങ്ങ.
 സന്തരി - പും പാറാവുകാരൻ.
 സന്താന - ജിം സന്താനം.
 സന്താപി - വിം ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന.
 സന്ദ - പും ദ്വാരം.
 സന്ദല - പും ചന്ദനം.
 സന്ദൂക - പും പെട്ടി.
 സന്ദൂകാ - പും } ചെറിയ പെട്ടി.
 സന്ദൂകി - ജിം }
 സന്ദേശ } പും സന്ദേശം; വർത്ത
 സന്ദേശാ } മാനം.
 സന്ദോഹ - പും കൂട്ടം; സമൂഹം.
 സന്ധാന - പും ഉന്നംനോക്കൽ;
 അനുപ്രാപനം.
 സന്ധാനന - പും ഉന്നം നോക്കുക.
 സന്പദ്, സന്പതി } ജിം സമ്പത്തു.
 സന്പദ്, സന്പദാ }
 സന്പദ് - വിം ധനവാനായ; പുത്തി
 യാക്കിയ; പുണ്യമായ; കൂടിയ.
 സന്പദ് - പും ചേർച്ച; സഹവാസം.
 സന്പ - ജിം വിദ്യയുക്തി.

സന്പാത - പും സംസ്കാരം; സംഗമം.
 സന്പാദക - പും പത്രാധിപർ.
 സന്പാദകീയ - വിം പത്രാധിപസം
 ബന്ധമായ; പും പത്രാധിപ
 ക്കുറിപ്പ്.
 സന്പാദന - പും ക്രമപ്പെടുത്തൽ;
 നിർവ്വഹിക്കൽ; പുത്തിയാ
 കൽ.
 സന്പാദിക - ജിം പത്രാധിപ.
 സന്പാദിത - വിം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട.
 സന്പുട - പും അളക്കു; ഡബ്ബി; ദളം;
 വാളം.
 സന്പൂർണ്ണത; } ക്രിം പൂർണ്ണമായവിധ
 സന്പൂർണ്ണതയാ } ത്തിൽ.
 സ്പെറ - പും പാമ്പാട്ടി.
 സ്പെറാ - പും പാമ്പിൻകണ്ഠം.
 സ്പെറിലിയാ - പും പാമ്പാട്ടി.
 സ്പ്രതി - ജിം അംഗം ഇപ്പോൾ;
 താരതമ്യം; വേണ്ടവിധം.
 സ്പ്രദാന - പും പ്രദാനംചെയ്യൽ;
 മന്ത്രോപദേശം ചെയ്യൽ.
 സ്പ്രദായ - പും ഒരേ മതാവലം
 ബികളുടെ സംഘം; മാറ്റം;
 പരിപാടി; സമ്പ്രദായം.
 സ്പർശ - വിം അമ്പിഴയെടുപ്പ്.
 സ്പർശ - പും വഴിച്ചിലവു; പൊതി
 യോടു.
 സ്പർശന - പും നിയന്ത്രിയെടുപ്പ്;
 ടക; ജാഗ്രതയുള്ളവനാകുക;
 രക്ഷപ്പെടുക.

സംഭവ - പും ഉല്പത്തി ; യോജിപ്പ് ;

വിം സംഭാവ്യമായ.

സംഭവതഃ - ക്രിം ഒരു പക്ഷെ.

സംഭാര - പും ഒരുക്കം.

സംഭാരനാ - സം ഭവം സംഭാലനാ

സംഭാല - സ്ത്രീം നിയന്ത്രണം ; മേൽ നോട്ടം.

സംഭാലനാ - സം നിയന്ത്രിക്കുക ;

നിർവ്വഹിക്കുക ; രക്ഷിക്കുക ;

നടത്തുക.

സംഭാവനാ - സ്ത്രീം സംഭാവ്യത ;

ഉപഹാരം ; അനുമാനം ; മാനം.

സംഭാവതഃ - വിം മനസ്സിൽ വിചാ

രിച്ചു ; കൂട്ടിച്ചേർത്ത.

സംഭൂത - വിം ഉണ്ടായ.

സംഭ്രാന്ത - വിം കലിനനായ ; മാനു

മായ ; പരിഭ്രമിച്ചു.

സംഭൃത - വിം നിയന്ത്രിച്ചു.

സംഭൃത - പും അടക്കിനിറുത്തൽ.

സംയുക്ത } വിം കൂടിയ.

സംയുത }

സംയോഗ - പും ചേർച്ച ; സഹവായസം ;

—സം - യാദൃച്ഛികമായി.

സംയോജക - പും യോജിപ്പിക്കുന്ന

വൻ ; കൺവീനർ.

സംയോജന - പും യോജിപ്പിക്കൽ.

സംലഗ്ന - വിം ചേർന്നു ; ഏകപ്പെട്ട.

സംലാപ - പും സല്ലാപം.

സംവത് - പും സംവത്സരം ; ആണ്ടു ;

വിക്രമാബ്ദം.

സംവരണ - പും മാററൽ ; മറയ്ക്കൽ ;

ദൂരീകരിക്കൽ ; അടക്കൽ ;

പതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ.

സംവരണ - അം ശരിയാക്കുക ; അലം

കൃതമാക്കുക ; സം സൂരിക്കുക.

സംവർത്തന - പും ചുറ്റൽ ; എത്തൽ ;

തിരിയൽ.

സംവാദ - പും സംഭാഷണം ;

വാത്സല്യം ; —ദാതാ - പത്ര

റിപ്പോർട്ടർ.

സംവാരണ - സം അവലംബിക്കുക ;

ക്രമപ്പെടുത്തുക ; ശരിപ്പെടു

ത്തുക.

സംവിധാന - പും ഭരണഘടന ;

(Constitution).

സംവേദന - പും അനുഭവിക്കൽ ;

പ്രകടിപ്പിക്കൽ.

സംശയാത്മക - വിം സംശയമുള്ള.

സംശോധക - പും ശരിപ്പെടുത്തുന്ന

വൻ ; തെറ്റുതിരുത്തുന്നവൻ ;

പരിശോധകൻ.

സംശോധന - പും നന്നാക്കൽ ; ഭേദ

ഗതി ; തെറ്റുതിരുത്തൽ.

സംശോധിത - വിം ശരിപ്പെടുത്ത

പ്പെട്ട.

സംശ്ലിഷ്ട - വിം ചേർന്നു ; പുണർന്ന.

സംസാര - പും ലോകം.

സംസ്കരണ - പും പതിപ്പ് ; ശരിപ്പെടു

ത്തൽ.

സംസ്കൃതി - സ്ത്രീം സംസ്കാരം ; പരി

ഷ്ഠാരം.

संस्था - स्त्री० स्वामिती; स्वामा

പനം ; വ്യവസ്ഥ ; സംഘം.

സംസ്ഥാപക - പു. സ്വാമിയിട്ടനവർ.

സംസ്ഥാന - പുറം സ്ഥാപിതം.

संस्थापित - वि० २००१ ई० ११-१२-१३.

സംസ്ഥാന - പുറം നല്ലപോലെ ഭാഷി
യുൽ.

संहारना - स० सम्मेलनिक.

सभद - पु० १११३१७७२; वि०
१११३१७७२.

சனவ - வி. க. கிராமம் ; கரோ
மம் ; அடியம்.

सभादत्त - स्त्री० नैष्ठिकगुणः
 नमः ; —**मन्द -** भाग्यदुष्टः
 अशुभानुसन्धियः ; यो
 ग्यः ।

சர்ஜஸ் - பு. அமரபாபகர்.

सईद - वि० शुद्धमय ; भाग्यशुद्ध.

சஜத . ச்ரீ० ப்ரயாஸ० ; ஸுலி
மத்ர० ; ஔபத்ர० .

சகட - பு. வளநி ; உகடாவளநி.

സകത - സ്ത്രീ. ശക്തി; ബലം;
സമ്പത്തു.

സകതാ - ജിംഗി; കുറുത്തു;
 പും ദാഹാദന്യം; യതി
 ഭംഗം.

சகனா - அஃ கசியுது; ஸாயி
யுது.

சகபகாநா - அஃ நுநொய்யெப்டம்.
அந்நரணிக ; பஜ்ஜியூக.

सकर - स्त्री० न०

சகானா - அஃ மகியுக்க; நகோ
உபெடக; இவியுக்க.

சகாம - வி० ആഗ്രഹമുള്ള ; ആഗ്രഹപൂർത്തിയാക്കുന്ന ; കാമവാസനയുള്ള ; പ്രതിഫലമുള്ള.

സകാരനാ - സം സ്വീകരിയ്ക്കുക.

सकारे - क्रि० आतिशायिले.

सकालत - स्त्री० ङा० ; गृह्यत०.

சகிம - வி. ரோபியாய; டிஷி.

ਸਕੀਲ - ਵਿ० ਫਾਰਮੂਲੇ ; ਗੁਣਪ
ਮੂਲ (ਭਾਗਵਾਨ).

சகுவனா - அஃ ஸகோயபெடிக ;
(பூக்கல்) கிருக.

சகுகானா - அஃ ஸகோ஡புடக;
 ஸஃ ஸகோ஡புடஹக;
 ஡ுஹகஹக.

சக்சுசீலா - வி. ஸகோயமுதூ.

सकुड़ना - अ० दे० सिकुड़ना

சகுகு - ஸு. ஸகுகு : ஸகுகு.

சகுனி - சூரி. பகி.

സകൂന - പു. താമസിക്കൽ; മന
ശ്ശാന്തി.

सकूनत - स्त्री० वासन्तप्र०.

सकेलना - स० गेवरीयु.क.

सकोरा - पु० मन्त्रकुज.

சகரிய - வி. ப்ரவந்தனனோடு
கூடிய.

சக்தி - வி. சாமந்நயமுடி;
பிராபியோதகசிய.

സഖരാ - പും } ചോറ്റു. പരിഷ്കാരി
സഖരി - സ്ത്രീ } മുതലായ വെള്ള
ത്തിൽ വേവിച്ച ഭക്ഷണ
പദാർത്ഥം.

സഖാവത - സ്ത്രീം ദാനശീലം ;
ജെദായ്.

സഖീ - വിം ദാനശീലനായ ; ഉദാ
രനായ.

സഖുഷാ - പും സാലവൃക്ഷം.

സഖുന - പും സംഭാഷണം ; കാ
വ്യം ; പ്രതിജ്ഞ ; വാക്കു ;
കവിത ; പഴയൊല്ലം ;

—ചീന - മുഖസ്തുതി ചെയ്യുന്ന ;

ഏഷണി കൂട്ടുന്ന ; —तकिया -

ചിലർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ

കൂടെക്കൂടെ ഉപയോഗിക്കുന്ന

പ്രത്യേക വാക്കു ; —दाँ -

വാക്കുകളുടെ മൺ മനസ്സിലാ

ക്കുന്നവനായ ; കവി ; —परवर -

വാക്കുപാലിക്കുന്ന ; കണിശ

മുള്ള ; —फहम - വാക്കുകളുടെ

മൺ അറിയാവുന്നവനായ ;

സമർത്ഥനായ ; —साज -

സരസമായി സംസാരിക്കുന്ന

വൻ ; പൊളി പറയുന്നവൻ.

सख्त - വിം കഠിനമായ ; കടുപ്പ

മുള്ള ; क्रिം വളരെ കൂടുത

ലായി ; —ज्ञान - കഠിനഹൃദ

യനായ ; നിർദ്യനായ ; സഹന

ശീലനായ ; —दिल - കഠിന

ഹൃദയനായ.

सख्ती - സ്ത്രീം കാഠിന്യം ; കടുപ്പം.

सग - പും നായ.

सगबग - വിം നനഞ്ഞ ; പരി

പുഷ്ടമായ ; क्रिം വേഗത്തിൽ.

सगरा } വിം മുഴുവൻ.
सगल }

सगा - വിം സഹോദരനായ.

उदां सगा भाई ഏകോദര

സഹോദരൻ.

सगाई - സ്ത്രീം വിവാഹനിശ്ചയം ;

ബന്ധുത്വം.

सघन - വിം നിബിഡമായ ; തി

ങ്ങിയ ; ഇടതൂർന്ന.

सच - വിം സത്യമായ ; പും

സത്യം ; —मुच - വാസ്തവ

ത്തിൽ.

सचाई } സ്ത്രീം വാസ്തവം ; യാഥാ

सचाई } തത്വം.

सचान - പും ദയ്യേന പരത്തു.

सचिक्कण } വിം മിനസമുള്ള.

सचिक्कन }

सचिव - പും മന്ത്രി.

सचेत - വിം ജാഗ്രതയുള്ള ; ഉണ

ർപ്പുള്ള ; സൂക്ഷ്മയുള്ള.

सचरित्र - വിം സത്യാപദാവിയായ.

सचा - വിം യഥാർത്ഥമായ ; സത്യ

സന്ധനായ ; സത്യമുള്ള.

सज - സ്ത്രീം അലങ്കാരം ; ആകൃതി ;

സൗന്ദര്യം ; ശോഭ ; —धज -

വേഷവിധാനം ; മോടി.

സജഗ - വിം ജാഗ്രതയോടുകൂടിയ.

സജന - പും സജ്ജനം; ഭന്താവ്.

സജനാ - അം അലങ്കരിക്കപ്പെടുക;

ശോഭിക്കുക; അണിഞ്ഞൊരു

ങ്ങുക; സം അലങ്കരിക്കുക.

സജല - വിം ജലത്തോടുകൂടിയ;

അശുപുണ്ണമായ.

സജവാനാ - സം അലങ്കരിപ്പിക്കുക.

സജാ - പും പക്ഷികളുടെ മനോ

ഹരമായ കളരവം; കവിത.

സജാ - ഖീം ശിക്ഷ; —ഏകൽ -

മരണശിക്ഷ.

സജാദ് - ഖീം അലങ്കരിക്കുക;

അലങ്കരിക്കുന്നതുള്ള കൂലി.

സജാതീയ - വിം ഒരേജാതിയി

ലോ, വംശത്തിലോ ഉള്ള.

സജാനാ - സം അലങ്കരിക്കുക.

സജാധാപ്താ } വിം ശിക്ഷയനുഭവി

സജാധാബ } യ്ക്കേണ്ടവനായ.

സജാവ - പും ഒരുതരം തൈർ;

ഖീം അലങ്കാരം; അണിയൽ.

സജാവട - ഖീം അലങ്കാരം;

ഒരുക്കം.

സജാവാര - വിം ഉചിതമായ; ശുഭ

കരമായ.

സജാവുല - പും സക്കാർപണം വ

സുൽ ചെയ്യുന്നവൻ.

സജീലാ - വിം അലങ്കാരത്തോട

കൂടിയ; സുന്ദരമായ.

സജീവ - വിം ജീവനുള്ള; കാജ

സ്സുള്ള; ഉണർന്നുള്ള.

സജന - പും മാനുസ്; മഹാ

ശയൻ; അലങ്കരിക്കൽ;

ഒരുക്കൽ.

സജാ - ഖീം അലങ്കരിക്കൽ;

വേഷഭൂഷ; കട്ടിൽ; കിടക്ക.

സജാദ് - വിം നമസ്കരിക്കുന്ന

(മുസൽമാൻ).

സജ്ജിത - വിം അലംകൃതമായ;

ഒരുങ്ങിയ.

സജ്ജി - ഖീം ക്ഷാരം; പൊട്ടാഷ്.

സജ്ജാന - പും ബുദ്ധിമാൻ; വിം

ജ്ഞാനമുള്ള; ബുദ്ധിയുള്ള;

ജാഗ്രതയുള്ള.

സടക - ഖീം ഒഴിഞ്ഞുമാറൽ;

വളച്ചാൽ വളയുന്ന ചെറിയ

വടി; ടൂബ്.

സടകനാ - അം ഒഴിഞ്ഞു മാറുക;

കടന്നുകളയുക.

സടകാരനാ - സം വടികൊണ്ടോ,

ചമ്മട്ടികൊണ്ടോ അടിക്കുക.

സടനാ - അം ചേരുക; ഒട്ടുക.

സടപട - ഖീം പരിഭ്രമം; സങ്കോ

ചം; സംശയം.

സടപടാനാ - അം അടങ്ങുക; മന്ദ

മാകുക; കിംകർത്തവ്യം; നിന്ദ

നാകുക; നിന്ദിക്കുക; നിന്ദ.

സടരപടർ - വിം സാധാരണമായ;

ഉള്ളമായ.

സടാന - ഖീം ചേർച്ച; അടുപ്പം.

സടാനാ - സം ചേർക്കുക; അടുപ്പി

യ്ക്കുക.

സടീക - വിം വ്യാഖ്യാനത്തോടു കൂടിയ.

സട് - പും കരാറുപത്രം; കൺ ടാക്സ്; ചന്ത; —बट्टा - യോ ജിപ്പ്; തന്ത്രം; കാപട്യം.

സട്ബാജ - പും സാട്ടക്കച്ചവടക്കാൻ.

സട്ബിയാന - അം 60 വയസ്സാകുക; വൃദ്ധനാകുക; വാൾ കൃത്താൽ ബുദ്ധി കറയുക.

സട്ക - ഖീം നിരന്തു്; റോഡ്.

സട്ന - അം അളിയുക; ചീയുക; ദുരവസ്ഥയിൽ പെട്ടിരിക്കുക.

സട്നാന - സം ചീയിക്കുക.

സട്ഡിയൽ - വിം ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ; ചീത്തയായ.

സട്ത - अव्यം १११५२.

സട്തെറ - പും വിവാഹ സമയത്തു് അഗ്നികണ്ഡത്തിന്നു ഏഴു പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കൽ (ഇതിനെ സപ്തപദി എന്നും പറയാറുണ്ടു്).

സട്തര - ഖീം വര; നിര; മറവു്; വിം വളമായ; കപിതനായ.

സട്തരാന - അം ദേവസ്വപ്പെടുക.

സട്തർക് - വിം ജാഗ്രതയുള്ള.

സട്തർക്ത - ഖീം ജാഗ്രത; സൂക്ഷ്മത.

സട്തസദ് - ഖീം സദാശക്തി 700 പദ്യങ്ങളുള്ള പുസ്തകം.

സതഹ - ഖീം ഉപരിതലം; പരപ്പു്; അടിത്തട്ടു്; —जमीन-മൈതാനം.

സതാഹ് - ഖീം പ്രശംസ.

സതാന - സം പീഡിപ്പിക്കുക; ഉപദ്രവിക്കുക.

സതാവര - ഖീം ശതാവരിക്കിഴങ്ങു്.

സതീ - ഖീം പതിവുത; —होना - ഉടന്തി ചാടുക.

സതുഅ - പും മലപ്പെട്ടി.

സതുന - പും തുണു്.

സത്ത് - പും ശക്തി; അധികാരം; ഉണ്ടെന്നുള്ള സ്ഥിതി; അസ്തിത്വം (existence).

സത്ത്യാധാരി - പും ഭരണാധികാരി.

സതു - പും മലപ്പെട്ടി.

സത്യസംഘ - വിം സത്യസന്ധനായ.

സത്യാഗ്രഹ - പും സത്യാഗ്രഹം.

സത്യാനാശ - പും സർവ്വനാശം.

സത്യാനാശി - വിം നാശംചെയ്യുന്ന.

സത്ത് - പും സത്രം; യാഗം.

സത്വ - പും അസ്തിത്വം; തത്വം; സാരം; ചിത്തവൃത്തി; പ്രാണൻ; ജീവി; അധികാരം.

സദ് - ഖീം മറവു്; തടസ്സം; ചുമതു്; സ്വഭാവം; വിം പുതിയ; നൂറു് (100); अव्यം പെട്ടെന്നു്.

സദന - പും വീടു്.

സദ്മാ - പും ദുഃഖം; ആഘാതം.

സദർ - പും മാർപ്പിടം ; മുൻഭാഗം ; മുററം ; കേരളം ; തലസ്ഥാനം ; താവളം ; **വിം** പ്രധാനമായ ; ശ്രേഷ്ഠമായ ; —**അജ്ഞ** - പ്രധാനമന്ത്രി ; —**അലാ** - സബ് ജഡ്ജി ; —**നശീൻ** - സഭാധ്യക്ഷൻ ; —**സുകാം** - മുഖ്യസ്ഥാനം ; തലസ്ഥാനം ; —**സദൂർ** - പ്രധാന ന്യായാധിപതി.

സദരി - **ഈ** 'കൈ' ഇല്ലാത്ത കപ്പായം.

സദസ്യ - പും മെമ്പർ ; സദസ്യൻ.

സദഹ - **വിം** നൂറുകണക്കായ ; അനേകം.

സദാ - **അവ്യം** എല്ലായ്പ്പോഴും ; **ഈ** പ്രതിജ്ഞ ; മുഴക്കം ; വിളി ; നിലവിളി.

സദാകൃത - **ഈ** സത്യം ; സാക്ഷ്യം.

സദാചരണ } പും നല്ല നടപടി ;
സദാചാര } സൽപ്രവൃത്തി.

സദാബഹാർ - **വിം** എന്നും കാര്യം പൂവുമിലയുമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന (വൃക്ഷം).

സദാർത്ഥ - **ഈ** സഭാധ്യക്ഷൻ ; നായകത്വം.

സദാർത്ഥ - പും സർവ്വാനിസദ്യ ; സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കൽ.

സദാസുഹാഗിന - **ഈ** വേഷ്യ.

സദീ - **ഈ** നൂററാണ്ടു ; ഗതാബ്ദം.

സഖ } **അവ്യം** ഉടനെ ; പെട്ടെന്ന്.
സഖ }

സമന - **അം** കാര്യം സാധിക്കുക ; സിദ്ധിക്കുക ; മെരുങ്ങുക.

സമവാ - **ഈ** ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ ; നെടുമംഗലമുള്ളവൾ.

സമാന - **സം** അഭ്യസിപ്പിക്കുക ; മെരുക്കുക.

സന് - പും സംവത്സരം.

സന - പും ചണം ; **വിം** നൂണ്ണമായ ; നിശ്ശൂന്യമായ.

സനത } **ഈ** ശിഥിലവേല.
സനാത }

സനദ് - **ഈ** ചെറിയതരം ചണം.

സനക - **ഈ** ചിന്ത ; ഭ്രാന്തു ; കിറുക്കു ; കോളു.

സനകന - **അം** ഭ്രാന്തുപിടിക്കുക.

സനകാന - **സം** ഭ്രാന്തുപിടിപ്പിക്കുക.

സനകീ - **വിം** ഭ്രാന്തുളള ; കിറുക്കനായ.

സനദ് - **ഈ** സർട്ടിഫിക്കറ്റു ; തെളിവു ; ചാരുതലയണ ; പ്രമാണമുള്ള സംഗതി ; —**യാപ്ത** - സന്നതു കിട്ടിയ ; സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടിയ.

സനന - **അം** നനയുക ; ലീനമാകുക ; വെള്ളം ചേർന്നു കഴുകുക.

സനസ - പും പ്രിയതമൻ ; വിഗ്രഹം.

सनमानना - स० सुलंकुनरियुक्.

सनसनी - स्त्री० प रि ड म० ;
क्षेत्र० ; अन्वयः ; निष्
सृत.

സനഹകീ - ഖ്വീം ഭരതരം മൺ
പാതം.

സനാഗര - പും പ്രശംസിക്കുന്നവൻ;
സുതിയ്ക്കുന്നവൻ.

സനായ - സ്രീ. വയറിളക്കാനുള്ള ഒരു മരുന്നു് (ചെന്നാമുക്കി).

സനാധ - പു० കിരുകിരശലം ;
ശിലവേല.

सनाह - पु० क० म०.

सनेह - पु० श्रेष्ठ०.

सनेही - वि० स्नेहीयान्.

सन्दल - पु० अ० अ०.

सन्दूक - पु० दे० सन्दूक

സമ - വി. സ്കൂളനായ ; ഭയഭീതനായ.

സന്നാമ - പുറം വലിയ ശീർഷി.

सन्नाटा - पु० निष्कृष्ट; ഏക
 നത; സ്കൃഷ്ട; सन्नाटे में
आना - സുസ്കൃതയിലാടുക.

सन्नाह - पु० कवच०.

സബ്ജിക്ട് - അന്യം സമീപത്തിൽ.

സന്നിധാന - പും സാമീപ്യം;
സ്ഥാപിതം.

സബ്ബിപാത - പും ലേച്ചു; ഒന്നിച്ചു
 വിഴൽ; ഒന്നിച്ചു കൂടൽ;
 സന്നിപാതജപരം.

सन्निविष्ट - वि० वैयाकरणः
 गणितज्ञः; समीप
 त्तमे.

സബ്ജിവിഷ - പും ന്നീച്ചിരിയ്ക്കൽ ;
 വെക്കൽ ; ചേക്കൽ ; വീട് ;
 സംഘടന .

സമ്മിഹിത - വി. നമ്പ്യാവേഷ; അടുത്തിരുന്ന.

சப்தமீக - வி. டாய்மையாடகுகுசிய.

सपथ - पु० दे० शपथ

सपन } पु० म० ।
सपना }

സപരന - അ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാ
കക ; ചെയ്യുവാൻ കഴിയുക.

സപരാനാ - സം പ്രവൃത്തിപൂർത്തിയാ
കിടക.

സ്പാട - വി. മിനസമായ ; സമ
നിരപ്പായ.

സപാഠ - പു. വേഗത ; കാട്ടം.

सपुर्द - स्त्री० ३०७८१६५४९९.

സപുത - പു. സൽപുത്രൻ.

ಸಪ್ತತಿ - ಸ್ತೀಂ ನಲ್ಲ ಮಹಾಶ್ವೇತ
 ಅಂ.

सपेद } वि० दे० सफेद
सपेद }

सपेरा - पु० दे० सँपेरा

सपेला } पु० दे सँपोला
सपोला }

सप्तम - पु० ७७५.

സഫ - ഖ്യിം നിര; വരി; നീള
 മുളള പുൽപായ.

സകുമാര - വിം വ്യുഹരചന ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

സകുജംഗ - ഖീം വ്യുഹരചന.

സകുഗോല - പും ചക്രവർണ്ണം.

സകുര - പും യാത്ര; —നാമാ - യാത്രാവിവരണം.

സകുരാ - പും പിത്തം.

സകുരാവി - വിം പിത്തസംബന്ധമായ.

സകുരീ - വിം യാത്രയിലുപയോഗമുള്ള; പും വഴിച്ചിലവു്.

സകുല - വിം സഹലമായ; ജയിച്ച.

സകുലതാ - ഖീം സാഹല്യം; ജയം.

സകുഹ - പും പേജ്; വശം; താളം.

സകു - വിം ശുദ്ധമായ; മിന്നസമുള്ള; പ്രകാശമുള്ള; പും ഏഴ്.

സകുഭി - ഖീം ശുചി; ശുചിത്വം; നിദ്രോഷത; തീരുമാനം; തെളിവു്.

സകുചട - വിം വളരെ വൃത്തിയായ.

സകുചാ - പും സമ്പൂർണ്ണത; നിശ്ശേഷത; പൂർണ്ണവിനാശം.

സകുനീ - പും തോണി; സമൻ; അറിയിപ്പ്; കുറിപ്പ്; കുറിപ്പുകടലാസ് (ചിററ).

സകുര - പും രാജദൂതൻ; ഖീം കിളികളുടെ കളകളുമാം; പക്ഷികളേയും മറ്റും വിളിയ്ക്കുവാനുള്ള വിസിൽ.

സകുര - പും ചുണ്ണം; പൊടി.

സകുര - വിം വെളുത്ത; —പോശ - ശുഭവസ്ത്രം ധരിച്ച; സുശീലനായ.

സകുര - പും ഇരയടങ്ങും.

സകുരീ - ഖീം വെളുപ്പ്; വെള്ള പുശൽ; —അനാ - വൃദ്ധനാവുക; —പുതവാനാ - വെങ്കിളിയടിപ്പിയ്ക്കുക.

സക - അവ്യം എല്ലാം; മുഴുവൻ.

സകു - പും പാറം; ഉപദേശം.

സകുത - ഖീം അഗ്രഗാമിത്വം.

സകു - പും കാരണം.

സകു - പും ദേം സദ്ര

സകുരീ - ഖീം കാട്ടാളൻ.

സകുല - വിം ശക്തിയുള്ള; പും ഒരു നേത്ര രോഗം.

സകുഹ - പും മാലയിലെ മണി.

സകു - ഖീം പ്രഭാതത്തിലടിയ്ക്കുന്ന കിഴക്കൻകാറ്റു്; വിം ഏഴ്.

സകുവ - പും സ്ഥിരത; ദൃഢത.

സകുവ - ഖീം പ്രഭാതം.

സകുവ - ഖീം വെളുപ്പ്; സൗന്ദര്യം.

സഖീല - ഖീം നിരന്തരം; വഴി; ഉപായം; തണ്ണീർപ്പുതൽ.

സബീഹ - വിം വെളുത്ത ; മനോ
ഹരമായ.

സഖ് - പും മൺകടം.

സഖ്യാ - പും ചെറിയ മൺകടം.

സഖ്യാ - പും തെളിവ് ; സ്ഥിരത ;
ദൃഢത.

സഖ്യാ - സ്ത്രീം ദേം സഖ്

സഖ്യാ - സ്ത്രീം തവിട്ട്.

സഖ്യാ - സ്ത്രീം പ്രഭാതകാലത്തു
കടിയുടന്ന ഭരതരം മദ്യം.

സഖ്യാ - വിം പച്ചനിറത്തിലുള്ള ;
സസ്യശ്യാമളമായ ; ഉത്തമ
മായ ; —**बाग़ दिखलाना** -
കാച്ചും സാധിയ്ക്കാനായി
വളരെ ആശങ്കിതനാകുക ;
—**पोश** - പച്ചനിറത്തിലുള്ള
വസ്ത്രം ധരിച്ചു ; —**बाख़्त** -
ഭാഗ്യവാനായ.

സഖ്യാ - പും പച്ചനിറം ; പച്ച
ക്കല്ല്.

സഖ്യാ - സ്ത്രീം സസ്യം ; പച്ചക്കറി.

സഖ്യാ - പും കയ്യുഷണം ; മുട്ട.

സഖ്യാ - പും സന്തോഷം ; ധൈര്യം ;
സഹനശീലം.

സഖ്യാ - വിം ഭാഗ്യമുള്ള.

സഖ്യാ - പും സഭാധ്യക്ഷൻ.

സഖ്യാ - പും സാമാജികൻ.

സഖ്യാ - വിം പരിഷ്കൃതമായ.

സഖ്യാ - സ്ത്രീം പരിഷ്കാരം.

സഖ്യാ - വിം ഉചിതമായ ; ശരി
യായ.

സമന്ത - പും അതിർ ; അററം.

സമ - വിം തുല്യമായ ; മുഴുവൻ ;
പും വിഷം.

സമ - പും ചെവി ; —**खराशी** -
വേണ്ടാത്തതു് പറഞ്ഞു്
സൈപരം കെട്ടത്തൽ.

സമ - വിം തുല്യനിറത്തിലുള്ള ;
ഭരതരത്തിലുള്ള.

സമ - വിം സമകോണങ്ങൾ
ഉള്ള.

സമ - വിം സമ്പൂർണ്ണമായ ; മുഴു
വൻ.

സമ - പും സമചിത്തനായ.

സമ - സ്ത്രീം അറിവ് ; ബുദ്ധി ;
—**दार** - അറിവുള്ള ; ബുദ്ധി
യുള്ള.

സമ - അം അറിയുക ; മന
സ്സിലാക്കുക.

സമ - അം ഗ്രഹിപ്പിക്കുക ;
മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുക ;
ഉപദേശിക്കുക.

സമ - പും സന്ധി.

സമ - പും കാഴ്ചരൂപം ; യുദ്ധം.

സമ - അം പ്രേമപൂർവ്വം സന്ദ
ർശിക്കുക.

സമ - പും പുത്രിയുടേയോ.
പുത്രന്റേയോ ശപതരന്റെറ
വിട്ട്.

സമ - പും പുത്രിയുടേയോ, പുത്ര
ന്റേയോ ശപതരൻ.

സമന - പും വിഭ; സമൻ; ഹിം
മുഖ്യം.

സമന്ദ് - പും കതിര.

സമന്ദർ - പും സമുദ്രം.

സമന്വയ - പും യോജിപ്പ്; ചേർച്ച.

സമന്വിത - വിം യോജിച്ചു; ചേർന്നു.

സമർ - പും യുദ്ധം; ഫലം;
ലാഭം; ധനം; സന്താനം.

സമരാഗ്ന - പും യുദ്ധഭൂമി.

സമർത്ഥ - വിം പ്രാപ്തനായ; കഴി
വുള്ള.

സമർത്ഥക - വിം പിന്മാങ്ങുന്ന.

സമർത്ഥന - പും പിന്മാങ്ങൽ.

സമവർത്തി - വിം അരികിൽ സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്ന; എന്നും ഒരു
പോലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന.

സമവേത - വിം ഒന്നിച്ചുചേർത്ത്;
സഞ്ചിതമായ.

സമവേദന - ഹിം അന്തരാപം;
സഹതാപം.

സമപ്ര - ഹിം സമുഹം; കൂട്ടം.

സമസാമ - ഹിം ഉറയിൽനിന്ന്
ഉരയിയ വാളും.

സമസ്ത - ഹിം വിഷമപ്രശ്നം.

സമാ - പും സമയം; —വർദ്ധന -
ആളുകൾ സുബ്ബചിത്തരായി
ത്തീരത്തക്കവണ്ണം നന്നായി
(പാട്ടു കച്ചേരിമുതലായവ)
നടക്കുക.

സമാ - പും ആകാശം.

സമാ - പും } കേൾക്കൽ.
സമാ - ഹിം } കേൾക്കൽ.

സമാ - വിം കേട്ടുകേൾപ്പിച്ചു;
മറയ്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞു.

സമാ - പും ഒരുതരം വെണ്ണ
ക്കല്ലും.

സമാഗത - വിം വന്നു.

സമാഗമ - പും വരവ്; കൂടിക്കാഴ്ച.

സമാചാര - പും വർത്തമാനം;
—പത്ര - വർത്തമാനപ്പത്രം.

സമാജ - പും സമുദായം; സംഘം;
കൂട്ടം; —വാദ് - സോഷ്യ
ലിസം; —വാദി - സോഷ്യ
ലിസ്റ്റും.

സമാജത - ഹിം ലജ്ജ; അപേക്ഷ;
മുഖസ്തുതി; സേവപരയൽ.

സമാദർ - പും ആദരവ്.

സമാന - ഹിം നിറയുക; കൊള്ളുക;
സം നിറയുക; ഉള്ളിലാ
ക്കുക.

സമാപക - പും പൂർത്തിയാക്കുന്ന.

സമാപിത - വിം അവസാനിപ്പിച്ചു.

സമാർത്ഥ - പും നന്നായിത്തുടങ്ങൽ.

സമാരോഹ - പും ആഘോഷം.

സമാലോചക - പും നിരൂപകൻ.

സമാലോചന - പും } നിരൂപണം.
സമാലോചന - ഹിം }

സമാവർത്തന - പും തിരിച്ചുവരവ്;
സമാവർത്തനകർമ്മം.

സമാവിദ്യ - വിം ഉൾക്കൊണ്ടു;
നിറഞ്ഞു.

സമാവീ - വിം മുകളിൽനിന്നു വന്നു; ദൈവികമായ.

സമാवेश - പും ഉൾക്കൊള്ളൽ; ഒരിടത്തിരിയ്ക്കൽ; മനസ്സിനെ ഒന്നിൽ കേന്ദ്രീകരിയ്ക്കൽ.

സമിതി - ളീം സഭ; സംഘടന; യോഗം; കമ്മിറ്റി.

സമീകൃത - വിം സമമാക്കപ്പെട്ട.

സമീക്ഷണ - പും } നിരൂപണം;
സമീക്ഷ - ളീം } മീമാംസ; സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണം.

സമീचीन - വിം യഥാർത്ഥമായ; ഉചിതമായ; ശരിയായ.

समीर(न) - പും വായു.

समुदर - പും സമുദ്രം.

समुचित - വിം ഉചിതമായ.

समुच्चय - പും കൂട്ടം.

समुत्थान - പും ഉയർച്ച; ഉൽപത്തി.

समुदाय - പും സമുദായം; സംഘം.

समुन्नत - വിം ഉയർന്നു; അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചു.

समुन्नति - ളീം ഉയർച്ച; അഭിവൃദ്ധി.

समुहाना - അം മുമ്പിൽ വരിക.

समूचा - വിം എല്ലാം.

समूम - ളീം ചുടുകാറ്റു; വിഷവായു.

समूल - വിം വേരോടുകൂടിയ; കാരണത്തോടുകൂടിയ; ക്രിം വേരോടുകൂടി.

समेटना - സം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക; ചുരുട്ടുക; ചുറ്റിക്കെട്ടുക.

समेत - अव्यം साथ കൂടെ.

सम्त - ളീം വശം; നേരെ; നേർവശം.

सम्म - പും വിഷം; सम्मे-कातिल - മരണത്തിന്നിടയാക്കുന്ന വിഷം.

सम्मति - ളീം അഭിപ്രായം; അനുവാദം; ആജ്ഞ.

सम्मान - പും ആദരവ്.

सम्मानित - വിം ആദരിക്കപ്പെട്ട.

सम्मिलन - പും കൂടിച്ചേരൽ.

सम्मिलित - വിം കൂടിച്ചേർന്ന.

सम्मिश्रण - പും കൂടിക്കലർന്ന.

सम्मुख - अव्यം മുൻഭാഗത്തു്.

सम्मेलन - പും സഭ; സമ്മേളനം.

सम्मोहन - പും മോഹിപ്പിയ്ക്കൽ; മോഹിപ്പിക്കുന്നവൻ.

सम्यक - വിം പൂർണ്ണമായ; ക്രിം നല്ലപോലെ.

सम्राट - പും ചക്രവർത്തി.

सम्हालना - സം ദേം സമാലനം

सयाना - വിം പ്രായം തികഞ്ഞു; ബുദ്ധിമാനായ; സമർത്ഥനായ.

सर - പും കളം; ശിരസ്സ്; നേതാവ്; ആരഭം; വിം ജയിച്ചു; കീഴടക്കിയ; ക്രിം മുകളിൽ; മുമ്പിൽ; — करना - കീഴടക്കുക; — हथेली पर लेना -

മരിയ്ക്കാൻ തയ്യാറാവുക ;
—भंजाम - പ്രവൃത്തി മുഴുപ്പി
 യ്ക്കൽ ; സാമഗ്രി ; വ്യവസ്ഥ ;
—भामद - ദാസ്യം ; പ്രിയപ്പെട്ടവ
 നായ ; പുണ്യമായ ; ശ്രേഷ്ഠ
 മായ ; വലിയ ; നല്ല ; **—कोबी** -
 തല ചതയ്ക്കൽ ; ശിക്ഷിത ;
—खत - വാടകച്ചീട്ട് ; വീട്ടിയ
 കടത്തിന്റെ വിവരണം ;
 പെർമിറ്റ ; **—खुश** - എല്ലാ
 വിധത്തിലും സുഖിയായ ;
—खेल - വംശത്തലവൻ ;
 നേതാവ് ; **—गर्द** - പരിഭ്ര
 മിച്ച ; അപ്പീൽ ചെയ്യുക ;
—गरम - തലുനായ ; സന്ന
 ഭനായ ; **—गर्मी** - തലുനായ ;
 സന്നദ്ധത ; ഉത്സാഹം ; ആവേ
 ശം ; **—गर्तगी** - വ്യാകലത ;
 ദുരവസ്ഥ ; **—गस्ता** - ദുരവ
 സ്ഥയിൽപ്പെട്ട ; വ്യാകല
 നായ ; **—गिर** - ലഹരി മുത
 ലായ വയറൽ തലക്കണം
 പിടിച്ചവനായ ; അപ്രസന്ന
 നായ ; കപിതനായ ;
—गुज्ज - അനുഭവിച്ച സംഗ
 തി ; ജീവചരിത്രം ; സംഭവം ;
 വിവരണം ; **—गोदी** - സ്വ
 കാര്യം പറയൽ ; കേൾക്കാ
 തെ ആവലാതി പറയൽ ;
 നിന്ദ ; **—चश्मा** - നദിയുടെ

ഉത്ഭവസ്ഥാനം ; അരുവി ;
—चोट - തലയ്ക്കടി കൊണ്ട
 പോലെ തോന്നുന്ന ; അപ്രി
 യമായ ; ദുസ്സഹമായ ; **—जुद** -
 പ്രകടമായ ; ചെയ്യപ്പെട്ട ;
—जमीन - ദേശം ; ഭൂമി ;
—जोर - ബലവാനായ ; ദൃഷ്ട
 നായ ; ദ്രോഹിയായ ; **—जोरी** -
 പ്രാബല്യം ; ദൃഷ്ടത ; ദ്രോഹം ;
—ताज - വളരെ ശ്രേഷ്ഠനായ ;
 മാനുനായ ; **—ता-पा** - മുടി
 മുതൽ അടിവരെ ; ആദ്യനം ;
—ताबी - വിദ്രോഹം ; ഉദ്ദ
 ഘാത ; കൃതഘ്നത ; **—दाबा** -
 തണുത്ത വെള്ളം കൊണ്ടുള്ള
 കളി ; ഭൂമിയ്ക്കടിയിൽ ഉണ്ടാക്ക
 ്പ്പെട്ട അറ ; **—दार** - തലവൻ ;
 നായകൻ ; **—दारी** - നേതൃത്വം ;
—नविस्त - ഭാഗ്യം ; **—नाम** -
 പ്രസിദ്ധമായ ; **नामा** - തല
 വാചകം ; എഴുത്തിലെ
 ആരംഭം ; മേൽവിലാസം ;
—निग - തല കീഴോട്ടായ ;
 ലജ്ജയുള്ള ; **—पंच** - അദ്ധ്യ
 ക്ഷൻ ; പഞ്ചായത്തിലെ
 പ്രസിഡൻറ് ; **—परस्त** -
 സംരക്ഷകനായ ; **—परस्ती** -
 സംരക്ഷകത്വം ; **—पेच** -
 തലപ്പാവിലണിയുന്ന രത്നം
 പതിച്ച ഒരു ആഭരണം ;

—**पोश** - തളിക, താലം മുതലായവ മുടവാനുള്ള വസ്ത്രം; മുടി; അടുപ്പ്; —**फराज** - മാനുനായ; —**बराह या बराह-कार** - കായ്സ്ഥൻ; മാനേജർ; തലവൻ; —**बराही** - മാനേജർ; ഏജൻ്റ്; വ്യവസ്ഥ; —**ब-सर** - ഒരറ്റം മുതൽ; തീരെ; മുഴുവൻ; —**बस्ता** - ഗോപ്യമായ; ഒളിച്ചു; —**बाज़** - വിരനായ; —**बुलन्द** - മാനുനായ; ഭാഗ്യവാനായ; —**मगज़न** - കഠിനപരിശ്രമം; തലപ്പത്താക്കൽ; ചിന്ത; വേവലാതി; —**मस्त** - ഉന്മത്തനായ; ലയിച്ചു.

सरकंडा - പു. ഒരുതരം ഇഴററ വസ്തുത്തിൽപ്പെട്ട പൂപ്പ്.

सरक - പു. ഇഴയൽ; മദ്യപാത്രം; യാത്രക്കാരന്റെ സംഘം.

सरकना - അ. ഇഴയുക; വഴക്കുക.

सरकश - വി. ദ്രോഹിയായ; രാജദ്രോഹിയായ; ധിക്കാരിയായ.

सरकशी - ഖീ. ദ്രോഹം; ധിക്കാരം; രാജദ്രോഹം.

सरकार - ഖീ. യജമാനൻ; ഗവണ്മെന്റ്; ഭരണകൂടം.

सरकारी - വി. ഗവണ്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചു.

सरग - പു. स्वर्ग സ്വർഗ്ഗം.

सरगना - പു. നേതാവ്; തലവൻ.

सरगम - പു. സപ്തസ്വരം.

सरदर्ई - വി. പച്ചയും മഞ്ഞയും കലർന്നു.

सरदी - ഖീ. दे. सर्दी

सरपट - പു. (കുതിരയുടെ) വേഗത്തിലുള്ള ഓട്ടം; ക്രി. അതിവേഗത്തിൽ.

सरपत - പു. പുരമേയാനപയോഗിയ്ക്കുന്ന ദർപ്പോലെയുള്ള ഒരുതരം പൂപ്പ്.

सरमद - വി. ചേർന്നു; സംബന്ധിച്ചു; ശാശ്വതമായ; അനന്തമായ; ഇഴശ്ചരഭകീയിൽ ലയിച്ചു; മത്തനായ.

सरमा - പു. തണുപ്പുകാലം.

सरमाई - ഖീ. स. मा. मा. मा. ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രം.

सरमाया - പു. മൂലധനം; സമ്പത്തു്; കരുതൽധനം (ഫണ്ടു്).

सरमुख - ക്രി. മുഖിൽ.

सरवत - ഖീ. സമ്പത്തു്; ഐശ്വര്യം.

सरवर - പു. സരസ്സ്; പൊയ്ക്കു; നേതാവ്; ഖീ. തുല്യത.

सरवरि - ഖീ. തുല്യത; സമത്വം.

सरशार - വി. നിറഞ്ഞു; മദോന്മത്തനായ.

सरस - वि० रसമുള്ള; നന്നത്ത;
സുന്ദരമായ; മധുരമായ;
ഉത്തമമായ; രസികനായ.

सरसना - अ० സന്ദർശനം;
ശോഭിപ്പിക്കുക; തഴച്ചുവളയ്ക്കുക.

सरसब्ज - वि० പച്ചനിറത്ത;
തഴച്ചുവളന്ന്.

सरसर - स्त्री० കൊടുങ്കാറ്റു്.

सरसराना - अ० 'സർ സർ' ശബ്ദം
ത്തോടു കൂടി കാരറടിക്കുക.

सरसरी - क्रि० സൂക്ഷ്മതയില്ലാതെ;
സാധാരണരീതിയിൽ; വേഗ
ത്തിൽ.

सरसाना - स० രസപൂർണ്ണമാക്കുക;
अ० ശോഭിപ്പിക്കുക.

सरसाम - पु० സന്നിപാതജപരം.

सरसार - वि० മുഴുകിയ; മദമത്ത
നായ.

सरसी - स्त्री० ചെറിയസരസ്സ്.

सरसों - स्त्री० പെരുങ്കടക്.

सरहंग - पु० സേനാപതി; മല്ലൻ;
കാവല്ലാരൻ; ഭടൻ.

सरहंगी - स्त्री० സേനാനായക
ത്വം.

सरहतन - क्रि० സ്പഷ്ടമായി; വെളി
വായി.

सरहद - स्त्री० അതിർത്തി.

सरहदी - वि० അതിർത്തിസംബന്ധ
മായ; അതിർത്തിയിലുള്ള.

सरा - पु० ഭൂമിയുടെ അടിയിലുള്ള
മണ്ണ്; स्त्री० സത്രം.

सराचा - पु० ചരിയകൂടാരം.

सरात - स्त्री० നേർവഴി.

सराप - पु० ശാപം.

सरापना - स० ശപിക്കുക.

सरापरदा - पु० രാജകീയ ദർബ്ബാർ
അഥവാ കൂടാരം.

सरापा - क्रि० മുടിമുതലടിവരെ.

सराफ - पु० ഉണ്ടിക്കെച്ചുവട
ക്കാരൻ; സ്വച്ഛ്വയാപാരി;
സ്രാപ്.

सराफा - पु० } സ്രാപിൻ
सराफी - स्त्री० } പ്രവൃത്തി; ഉണ്ടി
ക്കട; ബാങ്കു്.

सराब - पु० മൃഗശൃംഗ; കാനൽ
വെള്ളം; തെററിജാരണ.

सराबोर - वि० മുഴുകിയ; മുങ്ങിയ.

सराय - स्त्री० സത്രം; വഴിയ
മ്പലം.

सरायत - स्त्री० ചുറ്റുമതി;
കടക്കൽ; പ്രഭാവം.

सरासन - पु० മനുഷ്യ വില്പ.

सरासर - अव्य० മുഴുവൻ; തീരെ;
ചുറ്റുമായി; ഒരറ്റമുതൽ
മറ്റേ അറ്റം വരെ.

सरासरी - स्त्री० വേഗത; क्रि०
വേഗത്തിൽ; സാധാരണ
രീതിയിൽ.

सरासीमा - वि० പേടിച്ചമ്പരന;
വ്യാകലനായ.

सराहत - स्त्री० വ്യാഖ്യാനം; ടിക;
സ്പഷ്ടത; വിശുദ്ധി.

സരാഹ്ന - **സം** പ്രശംസിക്കുക;
പുകയ്ക്കുക; **ഖീം** പ്രശംസ.

സരാഹ്നീയ - **വിം** പ്രശംസനീയ
മായ.

सरि - **ഖീം** നദി; തുല്യത; **വിം**
സദൃശമായ; തുല്യമായ.

सरित } **ഖീം** നദി.
सरिता }

सरियाना - **സം** ക്രമമായി ഒന്നിച്ചു
ചേർത്തു അടുക്കിവയ്ക്കുക.

सरिइता - **പും** കയറ്റം; ചരട്ടം;
കോടതി; ആപ്പീസിലെ
വിഭാഗം; ഭൂതൻ; ബന്ധം;
യോജിപ്പ്.

सरिइतेदार - **പും** ഏതെങ്കിലും
വകുപ്പിലെ പ്രധാനി; ശിര
സ്തദാർ.

सरिस } **വിം** തുല്യമായ; ഒരു
सरिखा } പോലെയുള്ള.

सरिका - **പും** സീതപ്പഴം.

सरिर - **പും** രാജസിംഹാസനം;
ഖീം എഴുതുവോൾ പേന
യിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം.

सरिह - **വിം** പ്രകടമായ; സ്പഷ്ട
മായ.

सरिहन - **ക്രിം** സ്പഷ്ടമായി; പ്രക
ടമായി.

सरूप - **പും** സ്വരൂപം; **വിം**
തുല്യരൂപമായ; സുന്ദരമായ.

सरुर - **പും** പ്രസന്നത; ലഘുവായ
ലഹരി.

सरिदस्त - **ക്രിം** ഈ സമയത്തു;
ഇപ്പോൾത്തന്നെ; ഈ സമ
യത്തേയ്ക്കു; പെട്ടെന്നു;
—**നീ** - ആദ്യം മുതൽക്കു;
—**ബാജാ** - എല്ലാവരുടേയും
മുമ്പിൽ; പരസ്ഥമായി;
—**ശാമ** - സന്ധ്യ; **ക്രിം** സന്ധ്യ
യായ ഉടനെ.

सरेश } **പും** കൊഴുപ്പ്; മീനേണ്ണ-
सरिस }

सरो - **പും** ഒരുതരം മരം (fir).

सरोकार - **പും** ബന്ധം; പ്രയോ
ജനം.

सरोजी - **വിം** താമരയുള്ള; താമര
യുടെ നിറമുള്ള.

सरोद - **പും** നീർപ്പൊക്കിയുള്ള
ഒരുതരം വാദ്യം; പാട്ട്;
ഉക്തി.

सरो-सामान - **പും** സാമാനങ്ങൾ;
ഉപകരണങ്ങൾ.

सरौता - **പും** }
सरौती - **ഖീം** } പാക്കുവെട്ടി.

सर्ग - **പും** അദ്ധ്യായം; ഗമനം;
ഗതി; സൃഷ്ടി; ഭൂഷണം; ഉത്ഭ
വം; സന്താനം; പ്രകൃതി.

सर्द - **വിം** തണുത്ത; മടിയനായ;
ശിഥിലമായ; നപുംസകമായ;
മന്ദമായ; —**മിജാ** - കഠിന
ഹൃദയനായ; ശുഷ്കഹൃദയ
നായ.

सर्दी - **ഖീം** തണുപ്പ്; നീരിളക്കം.

सर्पिणी - स्त्री०. പെൺപാമ്പ്.

சர்ப - பு. ஹிவர்பு ; வ்யாகரணம் ;
 அநாவஸ்யஹிவர்பு : வி. ஹி
 ஹிவர்பு மெய்யுறு.

सर्ग - पु० ऋषिकृ०; मीतव्य
॥०.

सर्वस - पु० सर्वस्व मन्त्रम०.

सरौफ - पु० दे० सराफ

സർവ്വത: - അവ്യം എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ; നാലുഭാഗത്തും.

सर्वथा - अव्य० १३५१३०७८७७३५८

सर्वसाधारण - पु० पौतुञ्ज
 ञ्जो ; वि० सन्तुसायारण
 माय.

सर्वांगीण - वि० एल्लुगुडुगुडु
 य० स०

सलगम } पु० दे० शलगम
सलगम }

சுலஜ - வி. பரமேஸ்வரன்.

സലതനത - ഖ്വീം സാമ്രാജ്യം; ഭരണം; സുഖസൗകര്യം.

சலனா - அஃ உத்யுபெதிக;
மேலியுபெதிக.

സലഫ് - വി० കഴിഞ്ഞുപോയ.

സലമാ - പു० കസവ്.

सलवट - स्त्री० दे० सिलवट

സലവാത - ഖ്വീം മംഗളാശംസ ;
ചിത്തവാക്കു്.

സലസലാന - അം ഇഴയുക ; ചൊ
റിയുക ; ഇക്കിട്ടിയാകുക.

සළහු - **ඍ** භාග්‍යයෙහි සහ
 රෙපනි.

സലാई - ഖീ० കമ്പി; ഉള്ളിൽ :
 ഉള്ളിനുള്ളിലി.

சலாஃ - ச்வி. மலாக; கம்பி;
வசி; வர.

സലാബത് - സി. ദുരന്ത ; ഉറപ്പ് ;
 (അ)തകം.

ಸಲಾಮ - ಪುಂ. ವಾಚನಂ ; ನಮಸ್ಕಾರಂ ;
 —ಅಲೈಕಮ್ - ವಾಚನಂ.

சலாமத - வி. நூரக்ஷிதமாய ;
 நூவனேதா டுதுகிய ; **கி.**
 நூவனேதா டுதுகி ; **சு.** கரு
 பம்.

சலாமி - ச்ரீ. அந்நிதம் ;
 ரக்ஷ ; க்ஷமம் ; —சே - நுவ
 தோடகி.

സഹാമി - ഖീം സലാം ചെയ്യൽ :
വന്ദിക്കൽ ; ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാ
രുടേയോ, രാജാക്കന്മാരുടേ
യോ, പണ്ഡിതന്മാർ ആദ
രസൂചകമായി വെടിവെയ്പ്പു ന
ൽക്കുന്നു.

സലാസത - സ്ത്രീ. എളുപ്പമാകൽ ;
 എളുപ്പം ; മദുരം.

सलाह - स्त्री० आङ्गिप्रायः ; उप
 णेयः ; कृत्वायायायः ;
—कार - उपण्युपः ; यम्
 निष्पद्यते.

સલિલ - પુ. વેબુટુ.

സലീകാ - പും നല്ല പെരുമാറ്റം ;
സദ്യത ; മയ്യാദ ; യോഗ്യത ;
പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വശത ;
—**മ്ദ** - സദ്യനായ ; മയ്യാദ
യുള്ള ; നന്നായി പെരുമാറുന്ന.

സലീമ - വിം ശരിയായ ; ശുദ്ധ
ഏടയനായ ; ശാന്തമായ ;
സഹനശീലമുള്ള ; ആരോഗ്യ
വാനായ.

സലീസ - വിം എളുപ്പമുള്ള ;
മൈലിയോടുകൂടിയതും, നട
പ്പിലുള്ളതുമായ (ഭാഷ) ;
സമതലമായ.

സൽക - പും പെരുമാറ്റം ; ഉപ
കാരം ; യോജിപ്പ്.

സൽതാ } **വിം** ഉപ്പുകലർന്ന ; സുന്ദര
സലോനാ } മായ ; —**പന** - ഉപ്പു
രസം ; സൗന്ദര്യം.

സലോതര - പും ഉഗ്രചികിത്സാ
ശാസ്ത്രം.

സലോതരീ - പും ഉഗ്രവൈദ്യൻ.

സവാ - വിം നാലിലൊന്നാം ശ
ത്തോടു കൂടിയ ; **ഖീം** ഒന്നേ
കാൽ.

സവാई - ഖീം മുതലിന്റെ നാലി
ലൊന്ന് പലിശ കൊടുക്കുന്ന
ഒരു സമ്പ്രദായം ; **വിം** ഒന്നേ
കാൽ.

സവാവ - പും പുണ്യം ; സൽക്കർമ്മം ;
നന്മ.

സവാർ - പും അശ്വാരൂഢൻ ;
സവാരിചെയ്യുന്നവൻ.

സവारी - ഖീം സവാരി ചെയ്യൽ ;
വാഹനം ; **പും** സവാരിചെയ്യ
ുന്നവൻ ; ഛോഷയാത്ര.

സവാൽ - പും ചോദ്യം ; നിവേദ
നം ; ചോദിക്കൽ ; —**ജവാബ** -
വാദപ്രതിവാദം.

സവേദ - പും പ്രഭാതം.

സവैया - പും 1½ ദേശർ തുക്കമുള്ള
കട്ടി ; ഒരു ഹിന്ദീവൃത്തം.

സസക - പും മുയൽ.

സസുർ - പും ശ്വശുരൻ.

സസുരൽ - ഖീം ശ്വശുരാലയം.

സസ്താ - വിം വിലകുറഞ്ഞ.

സസ്താനാ - ഖം വില ഇടിയുക ;
സം വില കുറച്ചുവില്ക്കുക.

സസ്തീ - ഖീം വിലക്കുറവ് ; വില
കുറഞ്ഞുകിട്ടുന്ന കാലം.

സഹ - अव्यം കൂടെ ; **വിം** ഉള്ള ;
സഹനശീലനായ.

സഹകാർ - പും സുഗന്ധവസ്തു ;
സഹായകൻ ; സഹകരണം ;
മാവു.

സഹകാർതാ } **ഖീം** സഹായം ; സഹ
സഹകാരിതാ } കരണം.

സഹകാരി - പും സഹായി.

സഹഗാമീ - പും അനുയായി.

സഹചർ - പും തോഴൻ ; സേവകൻ.

സഹചരീ - ഖീം കൂട്ടുകാരി ; സഖി.

സഹജ - വിം എളുപ്പമായുള്ള;
സ്വാഭാവികമായ; സാധാരണമായ; കൂടപ്പിറന്ന; പുറം
സോദരൻ.

സഹജന - പുറം സഹജന മുറിഞ്ഞ.

സഹന - പുറം സഹിക്കൽ; മുററം;
ഒരുതരം പട്ടവസ്ത്രം; —ശീല -
സഹിക്കാൻ കഴിവുള്ള.

സഹനാ - സറം സഹിക്കുക; അനുഭവിക്കുക; വഹിക്കുക.

സഹനീയ - വിറം സഹിക്കത്തക്ക.

സഹജന - പുറം പന്തിരോജനം.

സഹമ - പുറം ഭയം; സങ്കോചം.

സഹമത - വിറം അനുസരണത്തോടു
സഹിക്കൽ.

സഹമനാ - അറം ഭയപ്പെടുക.

സഹമാനാ - അറം ഭയപ്പെടുത്തുക.

സഹയോഗ - പുറം സഹകരണം.

സഹയോഗീ - പുറം സഹകരിക്കുന്ന
വൻ.

സഹര - ളീറം പ്രഭാതസമയം; പുറം
ഇരുന്നൂറുവർഷം; പട്ടണം.

സഹരാ - പുറം മൈതാനം; കാട്.

സഹല - വിറം എളുപ്പം.

സഹലാനാ - അറം തലോടുക; തടവുക;
ഇക്കിളിയാക്കുക; അറം ഇക്കിളിയാക്കുക.

സഹവാസ - പുറം ഒന്നിച്ചുപാർക്കൽ.

സഹസാ - അവ്യം പെട്ടെന്നു്.

സഹാധ്യാതീ - പുറം സഹപാഠി.

സഹാനുമതി - ളീറം സഹതാപം;
സഹാനുഭൂതി.

സഹാര - പുറം സഹനശീലം.

സഹാരനാ - അറം സഹിക്കുക; ചുമതല
വഹിക്കുക.

സഹാരാ - പുറം സഹായം; ആശ്രയം;
വിശ്വാസം.

സഹിത - അവ്യം കൂടെ.

സഹിണ്യ - വിറം സഹനശീലനായ.

സഹീ - വിറം ശരിയായ; സത്യമായ;
—സലാമത - ആരോഗ്യമുള്ള; ക്ഷേമപൂർവ്വമായ;
ദോഷരഹിതമായ; —സരനാ -
സമ്മതിക്കുക.

സഹൂലത } ളീറം എളുപ്പം; സൗകര്യം;
സഹൂലിയത } കയ്യും; ശിഷ്ടാചാരം.

സഹൃദയ - പുറം രസികൻ; സഹ
ഭയൻ.

സഹേജനാ - അറം പരിശോധിക്കുക;
നിവൃത്തിക്കുക; എളുപ്പിക്കുക.

സഹേലീ - ളീറം സഖി; ദാസി.

സാഹ്വീ - പുറം സ്വാമി; ഇതഥപരൻ.

സാഹ്വീ - പുറം പാദസരണം; കലുസ്.

സാങ്കര - ളീറം ചങ്ങല; വിറം ഇടുങ്ങിയ;
ദുഃഖത്തോടുകൂടിയ.

സാങ്കരാ - വിറം സങ്കീർണ്ണമായ; പുറം
പാദസരണം.

സാങ്ക - ളീറം വേലു; വിറം പൂർണ്ണമായ.

സാങ്ക - പുറം സത്യം.

സാঁച്ച - പും അച്ചു.

സാँझ - സ്ത്രീം സായാഹ്നം.

സാँട - സ്ത്രീം വടി; ചാട്ട; അടി
കൊണ്ട പാട്ട് (വട്ട).

സാँठ - പും കരിമ്പൂ; ഒരുതരം
പൂക്കു; —സാँठ - കൂട്ടിച്ചേർച്ച;
കൂട്ടുകെട്ട്; ഗോപ്യവും അനു
ചിതവുമായ ബന്ധം.

സാँड़ - പും വിത്തുകൊള്ള.

സാँड़नी - സ്ത്രീം കൂട്ടി പെണ്ണൊട്ട
കം.

സാँड़ा - പും ഉടുമ്പു.

സാँखना - സ്ത്രീം ആശ്വാസനം.

സാँध्य - വിം സന്ധ്യയ്ക്കുള്ള.

സാँप - പും പാമ്പു.

സാँपत्तिक - വിം ധനപരമായ.

സാँपिन - സ്ത്രീം പെൺപാമ്പു.

സാँप्रत - അവ്യം ഇപ്പോൾ.

സാँप्रदायिक - വിം സാമുദായികമാ
യ; വർഗ്ഗീയമായ (commu-
nal).

സാँमर - പും പൊതിച്ചോറ്.

സാँवर } വിം ശ്യാമനിറമുള്ള.
സാँवला }

സാँवाँ - പും ചാമ.

സാँस - സ്ത്രീം ശ്വാസം; —चड़ना

या फूलना - ദീർഘനിശ്വാസം
വിടുക; —भरना - കിതയ്ക്ക
ക; കാരറ്റ നിറയ്ക്കുക;
—लेना - ശ്വാസിക്കുക;

—रोकना - ശ്വാസം തടയുക;

एक साँस में - പെട്ടെന്ന്.

साँसत - സ്ത്രീം ശ്വാസം മുട്ടുന്നതു
പോലേയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്;
കഴപ്പം.

साँसारिक - വിം വൈകാരികമായ.

सा - അവ്യം പോലെ.

साइत - സ്ത്രീം രണ്ടരനാഴികനേരം;
ക്ഷണം; മുഹൂർത്തം.

साई - പും ദേം സാई

साई - സ്ത്രീം അച്ചാരം; അ
ഡ്വാനർസ്.

साईस - പും അശ്വപാലകൻ.

साईसी - സ്ത്രീം അശ്വപാലനം.

साका - പും പ്രസിദ്ധി; കീർത്തി;
പ്രതാപം; അന്തസ്സ്.

साकिन - വിം നിവാസിയാ
യ; സ്വരം മേരാത്ത (വൃജനാ
ക്ഷരം).

साकिन - സ്ത്രീം മദ്യംകുടിപ്പിക്കുന്ന
വൾ.

साकिब - വിം പ്രകാശിക്കുന്ന.

साकी - പും പ്രേമി; പ്രിയതമൻ;
മദ്യം കുടിപ്പിക്കുന്നവൻ.

साक्षर - വിം വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള.

साक्षरता - സ്ത്രീം വിദ്യാഭ്യാസം.

साक्षात् - ക്രിം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ;
വിം പ്രത്യക്ഷമായ; പും കൂടി
ക്കാഴ്ച.

साक्षात्कार - പും സന്ദർശനം; കൂടി
ക്കാഴ്ച; സാക്ഷാൽക്കാരം.

സാഖ - പും സാക്ഷി; സാക്ഷ്യം;
തെളിവു; പ്രതാപം; ഗൗരവം;
അന്തസ്സ്; മതിപ്പ്.

സാഖീ - പും സാക്ഷി; ഖീം സാക്ഷ്യം.

സാഖോച്ഛാരന - പും വിവാഹാവസരത്തിൽ വധുവരന്മാരുടെ ഗോത്രം മുതലായവ പരിചരിക്കുവാൻ ചടങ്ങു.

സാഖ്താ - വിം നിമ്മിച്ച.

സാഗ - പും ഇലക്കറി; —പാത - സാധാരണ ഭക്ഷണം.

സാഗര - പും കോപ്പ; പാനപാത്രം.

സാഗര - പും സമുദ്രം.

സാഗൗന - പും നാലമരം.

സാജ - പും അലങ്കാരം; ഉപകരണം; സാമഗ്രി; വാദ്യം; യോജിപ്പ്; വിം നിമ്മിക്കുന്ന; റിപ്പയർ ചെയ്യുന്ന (സമാസത്തിൽ) ഉദാ. വദ്ദീസാജ; —നാഗ - ശുഭമായ; ശരിയായ; —ബാജ - തെക്കും; യോജിപ്പ്.

സാജന - പും ഭർത്താവ്; പ്രേമി; ഇരശപരൻ; സജ്ജനം.

സാജനാ - സം അലങ്കരിക്കുക.

സാജിദാ - പും വാദ്യം കൊടുക്കുവാൻ.

സാജിഷ - ഖീം ശുശ്രൂഷാചന; യോജിപ്പ്.

സാജ്ജാ - പും പങ്കു; ഭാഗം; ഭാഗി.

സാജി } പും പങ്കുകാരൻ;
സാജ്ജദാ } പങ്കാളി.

സാജ്ജദാരി - ഖീം പങ്കാളിത്വം.

സാടനാ - സം ചേക്കുക; ഒട്ടിക്കുക.

സാടീ - ഖീം സാരി.

സാട്സാതീ - ഖീം ഏഴരശ്ശനി.

സാടീ - ഖീം കന്നിവിള; പാൽപ്പാട; സാരി.

സാട് - പും ഭാര്യയുടെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവ്.

സാട് - വിം അറ കൂടുതലായ;
—തീന - മൂന്നര.

സാത - പും ഏഴ്; —പാँച - നൂറും; ചതി.

സാതഫേരി - ഖീം ദേം സതഫേരി

സാത - പും കൂട്ട്; കൂട്ടുകെട്ട്;
സഹകരണം; अव्यം കൂടെ;
—ദേനാ - സഹായിക്കുക.

സാതീ - പും കൂട്ടുകാരൻ; മിത്രം.

സാദ് - പും ശരിയാകുകയോ, സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന അടയാളം; കണ്ണ്.

സാദ്ഗീ - ഖീം സരളത; നിഷ്പടത; എളിയ രീതി.

സാദാ - വിം സാധാരണ രീതിയിലുള്ള; എളിയ; ലഘുവായ; കലപ്പില്ലാത്ത; നിഷ്പടമായ; —ദിൾ - ശുദ്ധഹൃദയനായ; നിഷ്പടചിത്തനായ.

सादिक - वि० सत्यनिष्ठनाय ;
 ഉപയുക്തനായ ; ശരിയായ.

सादिर - वि० पुरोषोत्तमः नः
प्रीलाकन.

സാധ - പു० സമ്പ്രദായി; സജ്ജനം;
സ്ത്രീ० ഗർഭവതിയുടെ ആഗ്രഹം.

സാധക - പു. അനുഷ്ഠിതം നവം ;
 യോഗി ; ഉപയോഗം ;
 സഹായി.

साधन - पु० सामग्री; उपकरण; उपकरण; सिद्धि; उपकरण; उपकरण; उपकरण.

साधना - स्त्री० **निलमा** कलः ;
 उपासन ; आनन्दानन्द ;
स० **निलमा** कलः ; (हृन्) ;
 नोक्क ; श्रुतिकरिक्क ;
 उरुप्पिक्क ; कनिच्चुक्क ;
 वरुप्पुक्क ; सायकम्
 चय्युक्क .

साधारण - वि० साधारणമായ ;
 എളുപ്പമായ ; പൊതുവായ.

साधारणतः - अव्य० सामान्य
 मായി; साधारणമായി.

സാധു - പു. ധർമ്മനിഷ്ഠൻ ;
 സമ്പ്രാസി ; സഞ്ജനം ; വി.
 നല്ല ; ഉചിതമായ ; അന്യം
 അഭിനന്ദനസൂചകമായ
 ശബ്ദം.

സാധ്യ - വി. സിദ്ധിക്കത്തക്ക;
 സാധിക്കുന്ന; എളുപ്പമായ;
 തെളിയിക്കേണ്ടതായ.

साध्वी - स्त्री० पतिव्रत.

சான - வி. ஸமானமாய் ; பு.
 உாஸ; —**தீனா**, **தரனா** யா
ததானா - ஐரூய்யம் தேயு துத்
 வரணாக.

சானநா - ச० கழகம் ; கிபந்து;

സാനാ - പു० നിർമ്മാതാവു; ശില്പി.

சானி - ஷி வெള്ളு மேற்று
கபகி மூண்டுகொண்டு
கொண்டு வந்தன ; **வி** ரண்டா
மறை ; துபுமாய ; —**பானி** .
பிண்டா கொண்டு வெള്ളுவும் .

சாக் - வி. ஸ்ரீமாய; பூணி
 யாய; ஸ்ரீமாய; கி. ஸ்ரீ
 மாயி; பூகமாயி; தீர.

സാക്ഷി - പു. ഇന്നു പറയുന്ന
 വൻ.

साफा - पु० तल्ल्यावर.

साफी - स्त्री०. उठ्ठमाळ.

സാവിക - വി० മുമ്പുള്ള; —ദസ്തൂർ -
 മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ.

साबिका - पु० कृषिकोश; ग्रन्थ०.

സാവിത - വി० തെളിഞ്ഞ ; സിദ്ധ
 മായ ; ശരിയായ ; പൂർണ്ണമായ.

சாபிர - வி. அமரம் ; மனம்
அமரம் ; மனம்.

സാബുത - വി. നമ്പൂറ്ററായ ; ശരി
 യായ ; നിശ്ചലമായ.

साबुन - पु० ३०००००.

സാർവ്വദാനാ - പും ചൈതന്യം.
 സാമഞ്ജസ്യ - പും ഭേദമിതി;
 ഉപയുക്തത; ആനുകൂല്യം.
 സാമന്ത - പും ഇടപ്രദ.
 സാമഗ്രീ - സ്ത്രീം ഉപകരണം; അവ
 ഗ്രവസ്തു.
 സാമന - പും എതിരിടൽ; മുൻ
 ഭാഗം; — **കരനാ** - എതിരിടുക.
 സാമനേ - ക്രിം മുൻവശത്തു;
 എതിരേ.
 സാമയിക - വിം തത്സമയത്തുള്ള.
 സാമരിക - വിം യുദ്ധസംബന്ധ
 മായ.
 സാമർത്ഥ്യം - പും സമർത്ഥൻ; ശക്തി.
 സാമർത്ഥ്യം - സ്ത്രീം യോഗ്യത; ശക്തി.
 സാമാജിക - വിം സാമുദായിക
 മായ; പും സദസ്സൻ.
 സാമാന - പും ഉപകരണം; സാമാ
 നം; ഏകപദം.
 സാമാന്യ - വിം സാധാരണമായ.
 സാമാന്യത: } **അവ്യം** സാധാരണ
 സാമാന്യതയാ } യായി.
 സാമുഹ്യം - ക്രിം മുൻവശത്തു.
 സാമൂഹിക - വിം സാമുദായം.
 സാമ്യവാദ - പും കമ്മ്യൂണിസം;
 സ്ഥിതിസമതപവാദം.
 സായക - പും അമ്പ്.
 സായത - സ്ത്രീം ഒരുമണിക്കൂർ;
 ശുഭമുഹൂർത്തം; നല്ല സമയം.
 സായബാന - പും ഇറ; വരാന്ത;
 ഇറക്കാലി.

സായര - പും സമുദ്രം; മുക്കം;
 തലഭാഗം; സങ്കീർണ്ണമായ
 നവൻ; തെങ്ങി; നികരി
 യില്ലാത്ത ഭൂമി; **വിം** മുഴുവൻ;
 ആകെ; ബാക്കിയായ.
 സായല - പും ചോദിക്കുന്നവൻ;
 ഭിക്ഷക്കാരൻ; അപേക്ഷകൻ;
 ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ.
 സാധാ - പും തണൽ; നിഴൽ;
 പ്രഭാവം; ഭൂതപ്രേതം; ഒരു
 തരം പാവാട.
 സാർവ്വ - പും ഒരുതരം വാദ്യം;
 മാനം; കയീൽ; സൂയൻ;
 സരസ്സ്; ചന്ദ്രൻ; ചന്ദനം;
 പാമ്പ്; രാത്രി; താമര;
 മയിൽ.
 സാർവ്വീ - സ്ത്രീം ഒരുതരം വാദ്യം.
 സാര - പും തലപം; സാരം;
 ഒട്ടകം; **വിം** 'ഉള്ള' 'വൻ'
 മുതലായ അർത്ഥം കറിക്കുന്ന
 ഒരു പ്രത്യയം.
 സാരനാ - സം (ജോലി) മുഴുമാക്കി
 ക്കുക; ശരിയാക്കുക; സംര
 ക്ഷിക്കുക; കണ്ണെടുക്കുക;
 അസ്തം പ്രയോഗിക്കുക.
 സാരമാറ്റം - പും വേലിയേറ്റവും
 വേലിയിറക്കവും.
 സാരസ - പും അരയന്നം; താമര;
 ചന്ദ്രൻ; തടാകം.
 സാരസന - പും ഡ്രൊണം.

സാരാ - വിം മുഴുവൻ; പൂർണ്ണമായ.

സാരികാ - ളീം മൈന.

സാർവ്വജനിക } വിം പൊതുവേയുള്ള;
സാർവ്വജനീന } എപ്പോഴും ബാധക
മായ.

സാർവ്വമൗമ - പും ചക്രവർത്തി.

സാല - പും സാലമരം; കൊല്ലം;
ദുഃഖിപ്പിക്കൽ; മുറിവ്;
വേരും; കുറുക്കൻ; ളീം
ഭാരം; ദുഃഖം; —गिरह-
പിറന്നാൾ; —तमाम- വഷാ
വസാനം.

സാലന - പും കുറി.

സാലനാ - സം ദുഃഖിപ്പിക്കുക; അം
തരയുക; ദുഃഖിക്കുക.

സാലസ - പും മദ്ധ്യസ്ഥൻ.

സാലസാ - പും നന്നാറിട്ടാവകം.

സാലസി - ളീം മദ്ധ്യസ്ഥത.

സാലാ - പും ഭാര്യാസഹോദരൻ.

സാലാനാ - വിം കൊല്ലത്തോടുമുള്ള.

സാലാ - പും മാറ്റുദാരി; നേതാ
വ്; —जंग - സേനാപതി.

സാലിക - പും ധർമ്മനിഷ്ഠൻ;
യാത്രി.

സാലിമ - വിം പൂർണ്ണമായ; രോഗ
മില്ലാത്ത.

സാലിയാനാ - വിം ദേം സാലാനാ

സാലി - ളീം ഭാര്യയുടെ സോദരി;
പാട്ടഭൂമി.

സാലേഹ - വിം നല്ല; സദാചാരി
യായ; ഭാഗ്യവാനായ.

സാഖ്വത - പും ദേം സാഖ്വത

സാഖ - പും ഉണ്ടിക്കക്കുകാരൻ.

സാഖ്വകാശ - പും ഭജിതൃസമയം;
ക്രിം ഭജിതൃസമയം.

സാഖ്വധാന - വിം സാഖ്വധാന.

സാഖ്വന - പും ശ്രാവണമാസം.

സാസ } ളീം ഭർത്താവിനേറയോ
സാസ } ഭാര്യയുടേയോ അമ്മ.

സാസത - ളീം ദേം സാസത

സാസു - പും ശപതക്കാരൻ; ശപത
രാലയം; അമ്മത്ത.

സാഹ - പും സജ്ജനം; വ്യാപാരി;
സേട്ട്; പണമിടപാടുകാരൻ.

സാഹ്വര്യ - പും സാഹ്വര്യം; കൂട്ട
കെട്ട്.

സാഹ്വനി - ളീം സൈന്യം; പും
കൂട്ടുകാരൻ.

സാഹ്വ } പും പ്രഭു; യജമാനൻ;
സാഹ്വ } മഹാശയൻ; സാഹ്വ്;

—जादा - കലീനൻ; പ്രഭു
പുത്രൻ; —सलामत - അന്യോ
ന്യവന്ദനം.

സാഹ്വ } ളീം (സാഹ്വ കാ ളീം)
സാഹ്വ } യജമാനത്തി; മദാമ്മ.

സാഹ്വാന - പും (സാഹ്വ കാ ഭൂം)
പ്രഭുക്കന്മാർ.

സാഹ്വീ - വിം പ്രഭുവിനെ സംബ
ന്ധിച്ച; ളീം പ്രഭുതപം;
വലിപ്പം.

സാഹ്വ - പും ധൈര്യം.

साहसी - वि० दैवतुत्സാലियाय.

साहाय्य - पु० सहाय.

साहित्यिक - वि० साहित्यसम्बन्ध
सम्बन्ध.

साहिर - पु० जालविद्युत्कार.

साहिल - पु० तीर.

साही - स्त्री० മുളുൻപന്നി.

साह } പു० ഉണ്ടികക്കച്ചവടക്കാ
साहूकार } രൻ ; പണക്കാരൻ.

साहूकारी - स्त्री० ഉണ്ടികക്കച്ചവ
ടം ; പണവ്യാപാരം.

सिकना - अ० ചുടപ്പെടുക്ക ; വേവ
ക ; പെരിയുക.

सिंगा - पु० കൊമ്പ് ; കാഹളം.

सिंगार - पु० ശൃംഗാരരസം ;
ശോഭ ; അലങ്കാരം ; —दान -
കണ്ണാടി, ചീപ്പ് മുതലായവ
വെക്കുന്ന പെട്ടി (toilet-
box) ; —हार - പാരിജാത
പൂജ.

सिंगारना - स० അലങ്കരിക്കുക.

सिंगी - स्त्री० ഒരുതരം മത്സ്യം ;
പു० കൊമ്പ് (കാഹളം) ;
രക്കം വലിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള
ഒരുതരം കഴൽ.

सिंघाड़ा - पु० വെള്ളത്തിൽ വള
രുന്ന ഒരു ലത.

सिंचन - पु० ജലസേചനം ; വെ
ള്ളം തളിക്കൽ.

सिंचना - अ० നനയ്ക്കപ്പെടുക.

सिंचाई - स्त्री० നനയ്ക്കൽ ; ജല
സേചനത്തിനുള്ള കൂലി.

सिंचित - वि० നനയ്ക്കപ്പെട്ട.

सिंदूरदान - पु० വരൻ വധുവിന്റെ
ഗിരസ്സിൽ സിന്ദൂരമണിയി
യ്ക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങ്.

सिंहद्वार - पु० പ്രധാന ഗോപുരം.

सिंहावलोकन - पु० ചുരുക്കത്തിൽ
വിവരിയ്ക്കൽ ; ആപാദചൂഡം
നോക്കൽ.

सिंहीनी - स्त्री० പെൺസിംഹം.

सिकंदर - पु० അലക്സാണ്ടർ.

सिकंदरा - पु० കൈകാട്ടി (sig-
nal).

सिकड़ी - स्त्री० ചങ്ങല ; സാക്ഷ.

सिकता - स्त्री० മണൽ.

सिकली - स्त्री० ആയുധം ചാണയ്ക്ക
വെക്കൽ ; —गर - ആയുധം
ചാണയ്ക്ക വെക്കുന്നവൻ.

सिकहर - पु० ഉറി.

सिकुड़न - स्त्री० ചുളിവ് ; ചുങ്ങൽ.

सिकुड़ना - अ० ചുളിയുക ; ചുങ്ങുക.

सिकोड़ना - स० ചുളിയ്ക്കുക ; ചുരു
ടുക ; ചുരുക്കുക.

सिकोही - वि० ഗർവ്വുള്ള ; വീരനായ.

सिकड़ } पु० दे० सीकड़
सिकर }

सिक्का - पु० നാണ്യം ; മുദ്ര ;
—बैठना या जमना - അധികാ
രം സ്ഥാപിതമാക്കുക.

सिक्त - वि० നനയ്ക്കപ്പെട്ട.
 सिख - स्त्री० ഉപദേശം ; ശിഖ ;
 പു० ശിഷ്യൻ ; സിക്ഷകാരൻ.
 सिखलाना } സ० പഠിപ്പിക്കുക ;
 सिखाना }
 सिखावन - पु० ഉപദേശം.
 सिजदा - पु० നിശ്ചയിച്ചത് ;
 പ്രണാമം.
 सिझना - अ० വേവുക.
 सिझाना - स० വേവിക്കുക ; മണ്ണു
 ചവിട്ടിക്കഴയ്ക്കുക ; തപസ്സു
 ചെയ്യുക ; ഉരക്കുക.
 सिटकिनी - स्त्री० ഭാടാമ്പൽ ;
 തഴുത്ത്.
 सिटपिटाना - अ० അമുഷുക ; സ്തബ്ധ
 നാകുക ; വിവശനാകുക.
 सिट्टी - स्त्री० വാചാലത.
 सिङ्ग - स्त्री० ഭ്രാന്തു് ; കോളു്.
 सिङ्गी - वि० ഭ്രാന്തുള്ള.
 सित - वि० വെളുത്ത.
 सितता - स्त्री० വെളുപ്പു്.
 सितम - पु० ആപത്തു് ; അക്രമം ;
 അനന്തം ; —गर - അക്രമി ;
 അന്യായി ; —जदा - അതി
 ക്രമത്തിനിരയായ ; —रसीदा -
 അക്രമപീഡിതനായ.
 सिता - स्त्री० പഞ്ചസാര ; ശുക്ല
 പക്ഷം.
 सिताब - क्रि० വേഗത്തിൽ ;
 ഉടനെ.

सितार - पु० ഒരുതരം വീണ.
 सितारा - पु० നക്ഷത്രം ; ഭാഗ്യം ;
 —चमकना - ഭാഗ്യമുദിക്കുക.
 सितारिया - पु० സിതാർവായിക്കു
 നവൻ.
 सिदिक - वि० യഥാർത്ഥമായ ;
 സത്യസന്ധനായ.
 सिद्धहस्त - वि० നിപുണനായ ;
 നല്ല പരിശീലനമുള്ള.
 सिधाई - स्त्री० സരളത ; നിഷ്ഠ
 പടത.
 सिधाना } अ० പോകുക ; സ്വർഗ്ഗാ
 सिधारना } രോഹണം ചെയ്യുക.
 सिन - पु० വയസ്സ് ; പ്രായം.
 सिनक - स्त्री० മുക്കിട്ട.
 सिनकना - अ० മുക്കു ചീറ്റുക.
 सिपर - स्त्री० പരിച ; തടുക്ക
 വാനുള്ള സാധനം.
 सिपह - स्त्री० സൈന്യം ; —गरी -
 സൈനികവൃത്തി ; —सालार -
 സേനാപതി.
 सिपहर - पु० ആകാശം ; ഉണ്ട.
 सिपारस - स्त्री० दे० सिफारिश
 सिफारसी - वि० दे० सिफारशी
 सिपास - स्त्री० കൃതജ്ഞത ; നന്ദി ;
 പ്രശംസ.
 सिपाह - स्त्री० സൈന്യം ; —गिरी -
 സൈനികവൃത്തി.
 सिपाहियाना - वि० ഭടന്മാരുടേതു
 പോലെയുള്ള.

സിപ്പാഹി - പു० പടയാളി; ശിപായി.

സിപുർ - ഖീ० ദേ० സുപുർ

സിക്ര - ഖീ० വിശേഷത ; ലക്ഷണം ; സ്വഭാവം.

സിക്ര - പു० പൂജ്യം ; ശുഭം.

സിക്രഗി - ഖീ० നീചത.

സിക്ര) വി० നീചനായ ; ദുഷ്ട
സിക്ര) നായ ; താഴ്ന്ന.

സിക്രാരത - ഖീ० ദൈത്യം ; പു० രാജദൂതൻ.

സിക്രരിഷ - ഖീ० ശിപാഹി.

സിക്രരീ - വി० ശിപാഹിയെക്കുറിച്ചു ; ശിപാഹിയുള്ള.

സിക്രഹത - ഖീ० വിസ്ഥിതം.

സിക്ര - വി० തടിച്ച.

സിക്ര - ഖീ० ചളിവു ; ചുളക്കം.

സിക്രന - ഖ० ചളിയുക ; ചുളക്കുക ; സങ്കോചപ്പെടുക.

സിക്രന - സ० ദേ० സമേതന

സിക്ര - ഖീ० ദേ० സമ

സിക്ര - വി० തണുത്ത ; പച്ചയായ ; പാകമാകാത്ത.

സിക്രർ - ഖീ० ശീതളത.

സിക്രരാന - ഖ० തണുക്കുക.

സിക്രഹ - വി० കറുത്ത ; അശുഭമായ ; ചീത്തയായ.

സിക്രദത - ഖീ० നേതൃത്വം ; ഭരണം.

സിക്രപാ - പു० മുറവിളിക്കുതൽ ; (മരിച്ചവളെ) കൂട്ടനിലവിളി.

സിക്ര - പു० കറുക്കൻ.

സിക്രസത - ഖീ० രാജ്യഭാരം ; ഭീഷണിപ്പെടുത്തൽ.

സിക്രസതീ - വി० രാജ്യരക്ഷാസംബന്ധമായ.

സിക്രഹാ - പു० വരവു ചിലവുകൾക്കു പുസ്തകം.

സിക്രഹി - ഖീ० ദേ० സിക്രഹി

സിക്ര - പു० തല ; —**आँखों पर होना** -

സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കപ്പെടുക ;

—**उठाना** - എതിർത്തുനില്ക്കുക ;

—**ऊँचा करना** - അഭിമാനത്തോടെ തലയുയർത്തി

നില്ക്കുക ; —**खपाना** - ആലോചിച്ചു വിഷമിക്കുക ;

—**घूमना** - തലചുറ്റുക ; പരിഭ്രമിക്കുക ;

—**का बोझ टलना** ഭാരമൊഴിയുക ;

—**खाना** - അത്ഭുതം ;

—**चढ़ाना** - മടുപ്പിക്കുക ;

—**देना** - പ്രാണനെ അർപ്പിക്കുക ;

—**धुनना** - പശ്ചാത്തപിക്കുക ;

—**नीचा करना** - തലകനിക്കുക ; ലജിക്കുക ;

—**पटकना** - വളരെ ശ്രമിക്കുക ;

—**दु:ഖിക്കുക** ; പശ്ചാത്തപിക്കുക ;

—**पर पाँव रखना** - പാഞ്ഞു പോവുക ;

—**पर**

सवार होना या खून चढ़ना - കൊല്ലുവാനടുക്കുക ; —**फिर-
ना** - തലച്ചുറുക ; ഭ്രാന്തു
 പിടിയ്ക്കുക ; —**मारना** -
 പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു വിഷമി
 യ്ക്കുക ; —**मुड़ाते ही ओले पड़ना** -
 തുടക്കത്തിൽത്തന്നെ തകരാ
 റാവുക ; —**पर आना** - വളരെ
 അടുത്തെത്തുക ; —**पटना** -
 ഭാരം തലയിലാകുക ; —**पच्ची
करना** - പഴുപ്പാക്കുക ; —**से
कफन बाँधना** - മരിയ്ക്കാൻ
 തയ്യാറാകുക.
सिरका - പുറം ചൊറുക്ക ; കരിമ്പൂ,
 മുന്തിരിങ്ങ മുതലായവയുടെ
 നീൽ നിറം ; —**सिरका** -
 ഒരുതരം മാദക ദ്രാവകം.
सिरकी - **खी** ഒരുതരം തട്ടിക.
सिरजनहार - പുറം നൃഷ്ടികത്താവ്.
सिरजना - **स** നൃഷ്ടിയ്ക്കുക ; നിമ്മി
 യ്ക്കുക.
सिरताज - പുറം കിരീടം ; നേതാവ് ;
 ശിരോമണി.
सिरनामा - പുറം മേൽവിലാസം ;
 തലവാചകം.
सिरनेत - പുറം തലപ്പാവ്.
सिरपेच - പുറം തലപ്പാവിന്മേലണി
 യുന്ന രോദരണം.
सिरफेंटा - പുറം തലപ്പാവ്.

सिरमौर - പുറം കിരീടം ; ശിരോ
 മണി ; പ്രമാണി.
सिरहाना - പുറം കട്ടിലിൽ തലവെ
 യ്ക്കുന്ന ഭാഗം.
सिरा - പുറം അറ്റം ; തലഭാഗം ;
खी സിര ; നനയ്ക്കുവാൻ വെ
 ള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്ന ചെറു
 തോട് ; **सिरे का** - ഏറ്റവും
 നല്ലതായ.
सिराज - പുറം സൂര്യൻ ; വിളക്കു.
सिराना - **अ** - അറുത്തുവെക്കുക ;
 നിരുത്സാഹനാകുക ; അവസാ
 നിയ്ക്കുക ; നശിയ്ക്കുക ; കഴിയുക.
सिराली - **खी** മയിലിന്റെ തല
 യിലെ പൂവ്.
सिरिद्ध - പുറം വകുപ്പ് ; വിഭാഗം.
सिरिस - പുറം ശിവിപ്പവചനം.
सिरोना - പുറം തെരിക ; ചുമ്മാട്.
सिरोपाव - പുറം ബഹുമാനസൂചക
 മായി രാജാക്കന്മാർ കൊടു
 ക്കുന്ന ഒരുതരം ഉടുപ്പ്.
सिरोही - പുറം ഒരുതരം കറുത്ത
 പക്ഷി.
सिर्फ - **वि** മാത്രമായ ; **क्रि**
 മാത്രം.
सिल - **खी** ശില ; കല്ലു ; അമ്മി
 കല്ലു ; പുറം ക്ഷയരോഗം.
सिलपट - **वि** വൃത്തിയായ ; സമ
 മായ ; ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ;
 നശിച്ചു ; തേഞ്ഞ.

സിലവട - ഖീം ചുളിപ്പ്.

സിലവാന - സം. ദേം. സിലാന

സിലസില - പും. ക്രമം; വ്യവസ്ഥ;
നിറം; വിം. നനഞ്ഞ; തുടച്ച
യായ; മിനസമുള്ള; —ബ്ദി -
ക്രമബദ്ധത.

സിലഹ - പും. ആയുധം; —ഖ്യാന -
ആയുധശാല; —പോശ - ആ
യുധധാരിയായ; —ബ്ദ - ആ
യുധത്തോടുകൂടിയ; —സാജ -
ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന
വൻ.

സില - ഖീം. കല്ലു; പും. പാരി
തോഷികം; പ്രഭാവം;
കൊയ്ത വയലിൽനിന്നു് പെ
റുക്കിയെടുക്കുന്ന ധാന്യം; പി
ടിത്താൾ.

സിലാई - ഖീം. തുണൽ; തുണൽ
ക്കുലി; തുണിയപാടു്.

സിലാന - സം. തുണിക്കുക.

സിലാഹ - പും. കവചം; ശസ്ത്രം.

സിലാഹീ - പും. ഭടൻ.

സിലൌട } പും. അമ്മിയും കഴവിയും.
സിലൌടാ }

സില്ലി - ഖീം. ചാണക്കല്ലു്.

സിവई - ഖീം. സേമിയാപായസം.

സിവാ - ക്രിം. പുറമേ; അല്ലാതെ.

സിവാന - പും. അതിർത്തി.

സിവാധ - ക്രിം. ദേം. സിവാ

സിവാര } ഖീം. പായൽ; പാശാ
സിവാല } റ്റു; ചങ്ങി.

സിവീര - പും. ക്യാമ്പു്; കൂടാരം.

സീസകന - ഖം. തേങ്ങിക്കരയുക.

സീസകാരി - ഖീം. സീൽക്കാരം;
ചുളംവിളി.

സീസകീ - ഖീം. തേങ്ങിക്കരയൽ;
സീൽക്കാരം.

സീഹരന - ഖം. തണത്തുവിറയ്ക്കുക;
പുറപ്പെടുക.

സീഹരാന - സം. വിറപ്പിക്കുക; ഭയ
പ്പെടുത്തുക.

സീഹരി - ഖീം. ഭയപ്പെടൽ; തുള്ള
പ്പനി; രോമാഞ്ചം; വിറ
യൽ.

സീഹാന - ഖം. നന്മുഴക്കു്.

സീഹോ } പും. കള്ളിച്ചെടി.
സീഹോ }

സീക - ഖീം. ഇരക്കിൽ; പുല്ലി
ന്റെ ഇഴ; ഭരതരം നാസാ
ഭരണം.

സീകാ - പും. ചില്ല.

സീംഗ - പും. മൃഗങ്ങളുടെ കൊമ്പു്.

സീംച - ഖീം. നനയ്ക്കൽ.

സീംചന - സം. നനയ്ക്കുക; തളി
യ്ക്കുക.

സീംവ് - പും. അതിർ.

സീ - ഖീം. സീൽക്കാരം.

സീകട - ഖീം. ചങ്ങല.

സീകര - പും. വെള്ളത്തുള്ളി;
വിയപ്പു്.

സീകൾ - ഖീം. ആയുധങ്ങളുടെ
തരമ്പു് കളയൽ.

ശീകട - പും തരിശുനിലം.
 ശീഖ - ഖീം വിദ്യ ; ഉപദേശം ;
 പഠിപ്പിക്കൽ.

ശീഖ - ഖീം } ഇരമ്പുകമ്പി ; ഇ
 ശീഖ്വാ - പും } തമ്പഴി.

ശീഖ്വാ - സം പഠിക്കുക ; അഭ്യ
 സിക്കുക.

ശീശ - പും വകുപ്പ് ; തൊഴിൽ.

ശീജ്ഞാ } അം ഉരുകുക ; വേവുക ;
 ശീജ്ഞാ } ചുടുകൊണ്ടു മാറ്റം ചെയ്
 ടുക ; ബുദ്ധിമുട്ടു സഹിക്കുക.

ശീട്ന - സം ശേഖി മാർന്നാ വീരവാ
 ദം പറയുക.

ശീറ്റി - ഖീം ചൂളം ; വിസിൽ.

ശീഠ - വിം നീരസമായ.

ശീറ്റി - ഖീം പിശുറു ; കോച്ച.

ശീടു - ഖീം ആർദ്രത ; നനവ്.

ശീറ്റി - ഖീം ജീനാ കോണിപ്പടി.

ശീതലപാടി - ഖീം പുൽപ്പായ.

ശീതല - ഖീം വസൂരി.

ശീതകാ - പും സീൽക്കാരം.

ശീട്ന - അം ദഃഖമനുഭവിക്കുക.

ശീഘ - ഖീം ചൊവ്വ ; ലക്ഷ്യം.

ശീഘ - വിം നേരേയുള്ള ; സരള
 മായ ; പും അരിയം കോപ്പം ;

ക്രിം മുൻഭാഗത്തേയ്ക്കു ;

—കർന്ന - അടിച്ച ശരിപ്പെ
 ടത്തുക ; —സാധ - നിഷ്പപട
 നായ.

ശീഘ - ക്രിം നേരം ; നേക്കു.

ശീന - സം തുണുക ; പും മാറ്റി
 ടം ; —ബന്ധ - റെതുക ;
 മുലക്കച്ച ; —ജോ - അക്രമി ;
 —സിപർ - എതിരായി ;
 നേരിട്ടു.

ശീപ - ഖീം മുത്തച്ചിപ്പി.

ശീപി - ഖീം ദേം ശീപ

ശീമന്ത - ഖീം സീമന്തരേഖ ; എല്ല
 കൾ സന്ധിക്കുന്ന സ്ഥലം ;
 —പുത്ര - ആദ്യത്തെ മകൻ.

ശീമ - പും അതിർ ; ഖീം വെള്ളി ;
 സമ്പത്തു ; —തന - വെള്ളി
 പോലെ വെളുത്ത.

ശീമാന്ത - പും അതിർത്തി.

ശീമാ - ഖീം അതിർ ; —കേ
 बाहर जाना - അതിരുകവിഞ്ഞു
 പോകുക ; —ബദ്ധ - അതിരിട്ട.

ശീമാവ - പും രസം (ധാതു).

ശീര - പും കരി ; കലപ്പ ; ഉഴവു
 കാള ; ഖീം തനതു നടപ്പു
 ഭൂമി ; അനവധിപേക്ഷ വിള
 വിവരകാശമുള്ള ഭൂമി.

ശീരനി - ഖീം മധുരപലഹാരം.

ശീരാ - പും ശക്തപ്രാവു.

ശീല - പും ശീലം ; ഖീം നനവ്.

ശീവന - പും തുണൽ ; വിളക്കു.

ശീട - പും ശീരസ്സ്.

ശീടമഹൽ - പും സ്തംഭികക്കൊട്ടാരം.

ശീടാ - പും സ്തംഭികം ; കറുത്തീയം.

ശീശി - ഖീം കപ്പി ; സീൽക്കാരം.

സുഖനി - ഖീം നാസികാമൃണ്ണം.

സുഖാനാ - സം മണപ്പിള്ളക.

സുതി - ഖീം ചുക്കു.

സുടാ - പും തുമ്പിക്കൈ.

സുവാ - പും സ്തബ്ധം; തോക്കിന്റെ ചുട്ടകളെന്നതിനുള്ള നനച്ച തുമ്പി.

സുചാ - പും തത്ത.

സുദൈ - ഖീം സുമി.

സുദര - വിം എളുപ്പമായ.

സുദരതാ - ഖീം എളുപ്പം.

സുകൂത - പും മെഴനം.

സുകൂനത - ഖീം വാസസ്ഥലം.

സുകുദാ - പും ചെറിയ മൺകുരു.

സുകൂത - പും പുണ്യവാൻ; പുണ്യം.

സുഖധാമ - പും സുഖത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടം; സ്വർഗ്ഗം.

സുഖമാ - ഖീം ശോഭ.

സുഖസാര - പും മോക്ഷം.

സുഖാനാ - സം ഉണക്കുക.

സുഖാരാ } വിം സുഖിയായ; സുഖ
സുഖാരി } മുളള.

സുഖിയാ } വിം സുഖത്തോടുകൂടിയ.
സുഖി }

സുഗന്ധിത } വിം സുഗന്ധമുള്ള.
സുഗന്ധി }

സുഗതി - ഖീം മോക്ഷം.

സുഗമ - വിം എളുപ്പമുള്ള.

സുഗാ - പും തത്ത.

സുവട - വിം സുന്ദരമായ.

സുവദിത - വിം നിഷ്കഷിച്ചുണ്ടാക്കിയ.

സുവര } വിം സുന്ദരമായ; നിപുണ
സുവദ് } നായ.

സുചാനാ - സം സുന്ദരമായിട്ടുള്ള; കാണിക്കുക; ശ്രദ്ധയെയാകർഷിക്കുക.

സുചാര - വിം സുന്ദരമായ.

സുചി - വിം ശ്രദ്ധമായ; ഖീം സുമി.

സുചിത - വിം വിരമിച്ച; നിശ്ചിതനായ; ഏകാഗ്രമായ.

സുജന - പും സജ്ജനം.

സുജനീ - ഖീം കരിമ്പടം.

സുജസ - പും സൽക്കീർത്തി.

സുജാഗര - വിം സുശോഭിതമായ.

സുജാന - വിം അറിവുള്ള; പ്രവീണനായ.

സുജോഗ - പും നല്ല അവസരം.

സുജ്ഞാനാ - സം അന്യന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരിക; തോന്നിക്കുക; അഭിപ്രായപ്പെടുക.

സുതി - വിം സുന്ദരമായ; നല്ല.

സുതീല - വിം സുന്ദരരൂപമുള്ള.

സുത - പും പുത്രൻ.

സുതരാ - ഛന്ദഃ കരേണുടി.

സുതരീ - ഖീം കാഹളം.

സുതലീ - ഖീം കയറ്റം.

സുതാ - ഖീം പുത്രി.

സുതാര - പും ആശാരി; ശിപ്പി;

വിം നല്ല; ഉത്തമമായ.

സുതൂഹി - ങ്കീം മുത്തുചിപ്പി.

സുതൂന - പും സ്തംഭം.

സുതനാ - പും കാലുറ.

സുതനീ - ങ്കീം സ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന ഒരുതരം അയഞ്ഞ കാലുറ.

സുതരാ - വിം നിർമ്മലമായ.

സുതീ - ങ്കീം ശുദ്ധമായ.

സുതൂര - വിം വളരെ ദൂരത്തുള്ള; പും പ്രചരിക്കൽ.

സുത - ങ്കീം ഓർമ്മ; ബോധം;

—ലേനാ - കായ്ക്കും മനസ്സിലാക്കുക;

—ബുധ - ബോധം;

—മാരീ ജാനാ - സുബോധമില്ലാതാകുക.

സുതരനാ - അം നന്നാകുക; നന്നാക്കപ്പെടുക.

സുതാർജ്ജ - പും ചന്ദ്രൻ.

സുതാര - പും നന്നാക്കൽ; പരിഷ്കരണം.

സുതാരക - പും നന്നാക്കുന്നവൻ.

സുതാരനാ - അം നന്നാക്കുക; പരിഷ്കരിക്കുക.

സുധി - ങ്കീം ദേം സുധ

സുനനാ - അം കേൾക്കുക.

സുനവാർ - ങ്കീം കേൾക്കൽ; കേൾപ്പിൽ വാദം കേൾക്കൽ.

സുനവैया - വിം കേൾക്കുന്ന.

സുനസാന - വിം ശുന്യമായ; നിർജ്ജനമായ; പും നിശ്ശബ്ദത.

സുനഹരാ } വിം സപ്തശ്ശനിറത്തി;
സുനഹരാ } ലുള്ള.

സുനാനാ - അം കേൾപ്പിക്കുക.

സുനാമ - പും സമുദ്രം; കീർത്തി.

സുനാർ - പും തട്ടാൻ.

സുനാരി - ങ്കീം സപ്തശ്ശനി.

സുബ - വിം നിശ്ചേഷ്ടമായ; സ്വസ്ഥമായ; പും പുഷ്പം.

സുബത - ങ്കീം മുഹമ്മദീയരുടെ സുന്നത്തു കല്പനാണം.

സുബീ - പും മുഹമ്മദീയരുടെ ഒരു വസ്ത്രഭാഗം.

സുപന്ത - പും നല്ലവഴി; സന്മാർഗ്ഗം.

സുപച - പും ഓടിക്കൊണ്ടുപോകൽ.

സുപാരി - ങ്കീം അടുക്കു; കമകം.

സുപാസ - പും സുഖസൗകര്യം.

സുപുർ - പും ദാഹദാഹിപ്പിക്കൽ.

സുപൂത - പും സൽപ്പതൻ.

സുപേദ - വിം ദേം സഫേദ്

സുപേദി - ങ്കീം വെളുത്ത നിറം; പരുപ്പ്; വിരിപ്പ്.

സുപേലി - ങ്കീം ചെറിയ മുററം.

സുപ്രതിഷ്ഠ - വിം ബഹുമാന്യനായ.

സുവഹ - ങ്കീം പ്രഭാതസമയം;

—ദമ - അതിരാവിലെ;

—സാദിക - ഉഷഃകാലം.

സുവഹാന - വിം പരിശുദ്ധമായ;

സപതന്ത്രമായ; —അജ്ഞാതമായ;

—പരിശുദ്ധനല്ലാത്തവൻ ഇതു ശപരനെ സ്മരിക്കൽ.

സുവാസ - ഹിം സുഗന്ധം.

സുവാസിത - വിം സുഗന്ധമുള്ള.

സുവീതാ - പും ദേം സുവീതാ

സുവൃക - വിം കനംകറഞ്ഞ ; സുന്ദരമായ.

സുവ - പും ദേം സുവഹ

സുവൃത - പും ദേം സുവൃത

സുവോധ - വിം സ്വപ്നമുള്ള ; എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാവുന്ന.

സുബഗ - വിം സുന്ദരമായ.

സുമാഗിന - ഹിം സൈതലാഗ്രവതി.

സുമാന - വിം ദേം സുബഹാന

സുമാവ - പും സ്വഭാവം.

സുമീതാ - പും സൈതകൃത്ത്.

സുമാ - പും കതിര, കഴുത മുതലായതിന്റെ ഒറ്റക്കുപ്പ് ; പൂപ്പം.

സുമാന - പും പൂപ്പം ; വിം ദയാലുവായ ; സുന്ദരമായ.

സുമാരനി - ഹിം ജലമാല.

സുമാരിന - സം സൂരിയ്ക്കുക ; ജപിയ്ക്കുക.

സുമാഗ - പും നല്ല അവസരം.

സുമാ - ഹിം തുരകം ; വിം സുന്ദരമായ നിറമുള്ള.

സുമാ - പും ദേവൻ ; ധ്വനി.

സുമാകന - പും ഇഴമ്പി കടിയ്ക്കുക ; അം കാറ്റിൽ പറക്കുക.

സുമാഖ - പും ചക്വാ ചക്രവാകം ;

—കാ പര ലഗ്ന - വിശേഷത എന്തെങ്കിലുമുണ്ടാകുക.

സുമാപ - പും ഭുജനമുഴുപ്പ്.

സുമാന - അം ദേം സുമാന

സുമാ - ഹിം കാൽ ; പും സംഭോഗം.

സുമാ - ഹിം സ്മൃതി ; സംഭോഗം.

സുമാ - ഹിം സുഗന്ധം.

സുമാ - വിം വാസനയുള്ള.

സുമാ - വിം ഇളം നീലനിറമുള്ള.

സുമാ - പും അഞ്ജനം.

സുമാ - അം പഴുക്കം ഇഴയുക ; ചൊറിയുക.

സുമാ - ഹിം മദ്യം.

സുമാ - പും ദ്വാരം.

സുമാ - പും അതിയായ അനുരാഗം.

സുമാ - പും അനേചഷണം.

സുമാ - വിം അനേചഷിയ്ക്കുന്ന.

സുമാ - ഹിം ജലപാത്രം ; കൂജ ;

—ദാ - ജലപാത്രത്തിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള.

സുമാ - വിം മധുരശബ്ദമുള്ള.

സുമാ - വിം അനുകൂലമായ ; പ്രസന്നമായ ; ചുവന്ന.

സുമാ - പും പ്രസന്നത ; ആനന്ദം ; ലഘുവായ ലഹരി.

സുമാ - പും കാത്തിരിക്കത്തക്ക.

സുമാ - വിം ചുവന്ന ; പും കടുപ്പം.

സുമാ - വിം തേജസ്വിയായ ; ശോഭയുള്ള ; മാന്യനായ.

സുഖ്വർദ്ദ - ഖീം തേജസ്സ്; ശോഭ;
മാനം; കീർത്തി.

സുഖ്വീ - ഖീം ചുവപ്പനിറം; തല
വാചകം; ചോര.

സുലഗ്നാ - അം കത്തുക; എറിയുക.

സുലഗ്നാ - സം കത്തിയുക.

സുലഭ്വ - ഖീം കടുക്കിൽനിന്നു
വേർപെടൽ; അഴിയൽ.

സുലഭ്വ - അം കടുക്കിൽനിന്നു
വേർപെടുക; മോചിപ്പിക്കുക;
അഴിയുക.

സുലഭ്വ - സം കടുക്കിൽനിന്നു
വേർപെടുത്തുക; മോചിപ്പി-
ക്കുക; അഴിക്കുക.

സുലഭ്വ - പും ദേം സുലഭ്വ

സുലഭ - വിം നേരേയുള്ള.

സുലതാ - പും ചക്രവർത്തി.

സുലഭ - പും ഹൃദയയിലുപയോഗി-
ക്കുന്ന ഒരുതരം പുകയില.

സുലഭ - ഖീം സന്ധി; ഒതുങ്ങിപ്പി-
ന്നാ - സന്ധിപത്രം.

സുലാ - സം ഉറക്കുക.

സുലഭ - പും ദേം സുലഭ

സുവാ - പും സുഗന്ധം.

സുവിധ - ഖീം സൗകര്യം.

സുഖ്യവസ്ഥിത - വിം ശരിയായി നട-
ത്തുക; നടന്നു.

സുശിക്ഷിത - വിം നല്ല പഠിച്ചുള്ള.

സുഖാ - ഖീം ശോഭ; സൗകര്യം.

സുഖ്യ - വിം ഉറങ്ങിയ.

സുസജിത - വിം നല്ലവണ്ണം അവ-
കരിച്ച; ഒരുങ്ങിയ.

സുസതാന - അം വിശ്രമിക്കുക.

സുസരാ - ഖീം ദേം സുസരാ

സുസ്ത - വിം മടിയുള്ള.

സുസ്തീ - ഖീം മടി; ആലസ്യം.

സുഹാഗ - പും സൗഭാഗ്യം; നെടു-
മംഗല്യം.

സുഹാഗ - പും ബോറക്സ് (borax).

സുഹാഗിനി } ഖീം സൗഭാഗ്യവതി;
സുഹാഗിനി } ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ.

സുഹാന - അം ശോഭിക്കുക; നന്നാ-
യിത്തോന്നുക.

സുഹാവന } വിം സുന്ദരമായ; മനോ-
സുഹാവന } ഹരമായ (കാഴ്ച).

സുഹാ - പും പുഞ്ചിരി.

സുഹേല - വിം സുന്ദരമായ.

സുഖ്വ - സം മണക്കുക.

സുഖ്വ - ഖീം തുവിക്കൈ.

സുഖ്വ - പും പന്നി.

സുഖ - പും തത്ത.

സുഖ്വ - ഖീം സുഖി.

സുഖ്വ - പും പന്നി.

സുഖ്യ - വിം നന്നെ ചെയ്ത;

—ദർശക യന്ത്ര - ഭൂതക്കണ്ണാടി;

—ദർശി - അതിബുദ്ധിമാൻ.

സുഖ്വ - അം ഉണക്കുക; ശോഷി-
ക്കുക; വരുക.

സുഖ - വിം ഉണങ്ങിയ; വരിയ;
കറോരമായ; —ജവാ -

നിഷേധാത്മകമായ മറുപടി.

സൂചക - വിം സൂചിപ്പിക്കുന്ന; പും സൂചി; സൂത്രധാരൻ; തുനൽക്കാരൻ.

സൂചനാ - അം മുന്നറിയിപ്പു കൊടുക്കുക; ങ്കീം സൂചന; അറിയിപ്പ്; —പത്ര - വിജ്ഞാപനം.

സൂചിക - ങ്കീം സൂചി; തുമ്പിക്കൈ.

സൂചിത - വിം സൂചിപ്പിച്ച; അറിയിച്ച.

സൂചി - പും ചാരൻ; ഭൃഷൂൻ; ങ്കീം സൂചി; ഭൃഷൂ; ലിസ്ത്; —പത്ര - വിലവിവരപ്പട്ടിക.

സൂജന - ങ്കീം വീക്കം.

സൂജനാ - അം വീങ്ങുക.

സൂജാ - പും വലിയ സൂചി.

സൂജി - ങ്കീം ഗോതമ്പുറവ; സൂചി.

സൂജ - ങ്കീം തോന്നൽ; ബുദ്ധി; ഭാവനാശക്തി.

സൂജനാ - അം തോന്നുക; പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക.

സൂത - പും തേരാളി; നാല്; —കാതനാ - നാലു നാലുക.

സൂതക - പും ജനനം; വാലാമ്മ; പൂവ.

സൂതാ - ങ്കീം പ്രസവിച്ച സ്ത്രീ.

സൂതി - ങ്കീം പ്രസവം.

സൂതികാ - ങ്കീം പ്രസവിച്ച കിടക്കുന്ന സ്ത്രീ; —ഗൃഹ - ഇരറില്ലം.

സൂതീ - വിം പരുത്തിനാലുകൊണ്ടുള്ള,

സൂത്ര - പും നാൽ; പുണ്യം; വര; നിയമം; വ്യവസ്ഥ; —പാത - ആരംഭം.

സൂതനീ - ങ്കീം സ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന പൈജാമ.

സൂദ - പും പലിശ; ലാഭം; നന്മ; —ദര സൂദ - പലിശയ്ക്കു പലിശ; ഖോര - പലിശ വാങ്ങുന്നവൻ; —ബഹ്വ - ലാഭനഷ്ടം.

സൂദന - വിം നശിപ്പിക്കുന്ന; പും വധിക്കൽ.

സൂദീ - വിം പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുകയോ, എടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന (പണം).

സൂധാ - വിം ദേം സിദ്ധ

സൂധേ - ക്കിം ദേം സിദ്ധ

സൂന - പും പ്രസവം; പുമാട്ട്; പുഷ്പം; വിം ശുശ്രൂഷ.

സൂനാ - വിം ശുശ്രൂഷ; ഏകാന്തമായ; ആത്മമില്ലാത്ത.

സൂപ - പും മുറം.

സൂര - പും കമ്പിളി വസ്ത്രം.

സൂക്തിയാനാ } വിം സൂചിമുഹമ്മദീയ
സൂക്തിയാനാ } വർത്തന സംബന്ധിച്ച; നേരിയതും ഉത്തമവും മനോഹരവുമായ.

സൂക്തി - പും സൗമ്യമായ ആശയങ്ങളുള്ള ഒരു മുഹമ്മദീയ വർഗ്ഗം; കമ്പിളിധരിക്കുന്നവൻ.

സൂച - പും സംസ്ഥാനം.

സൂരേന്ദ്ര - പും സംസ്ഥാനത്തലവൻ; ഒരു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

സൂര്യ - പും പുഷ്പം; വിം ലുബ്ധനായ.

സൂര്യ - പും സൂര്യൻ; കരുതൻ; വീരൻ; സന്തോഷം; പ്രസന്നത.

സൂര്യ - പും സൂര്യൻ; —സൂര്യ - സൂര്യൻ.

സൂര്യ - സ്ത്രീം ആകൃതി; ശോഭ; ഉപായം; രൂപം; സ്ഥിതി; ഭാഷ.

സൂര്യ - പും ചേന.

സൂര്യ - പും യോദ്ധാവു; വീരൻ.

സൂര്യ - പും പുറംനിൽക്കുന്നതെങ്കിലും ഭരണാധികാരി.

സൂര്യ - പും ദാസ്യം.

സൂര്യ - പും ശുഭം; മുളം; വേദന.

സൂര്യ - പും ശുഭം കൊണ്ടു കത്തുക; അതിൽനിന്നും; അം ശുഭം കൊണ്ടു തുളയുക; ദുഃഖമുണ്ടാകുക.

സൂര്യ - സ്ത്രീം തുക്കമരം; ശുഭത്തിൽ തറയ്ക്കൽ.

സൂര്യ - അം ഭവിക്കുക.

സൂര്യ - പും ചിങ്കണ്ണി.

സൂര്യ - സ്ത്രീം ചങ്ങല; ക്രമം.

സൂര്യ - പും കുറുക്കൻ.

സൂര്യ - പും സൂര്യൻ.

സൂര്യ - സ്ത്രീം പൊരിയ്ക്കൽ; ചുട്ടുപിടിപ്പിയ്ക്കൽ.

സൂര്യ - പും പൊരിയ്ക്കുക; വറുക്കുക; അയ്യപ്പ സേന - ഭംഗിയുള്ള രൂപം കാണുക; മൂപ്പ സേന - വെയിൽ കായുക.

സൂര്യ - സ്ത്രീം വെറുതെകിട്ടൽ; —ക - വെറുതെ കിട്ടുന്ന; —മേൽ - വില കൂടാതെ; വ്യക്തമായി; വെറുതെ.

സൂര്യ - പും ശേഖരിയ്ക്കുക; സൂക്ഷിയ്ക്കുക.

സൂര്യ - സ്ത്രീം കള്ളന്മാർ ചുമരിലുണ്ടാക്കുന്ന തുരങ്കം.

സൂര്യ - പും ഇത്തപ്പ്.

സൂര്യ - സ്ത്രീം സേനാധിപായനം.

സൂര്യ - പും വിഭാഗം; വകുപ്പ്.

സൂര്യ - സ്ത്രീം കിടക്ക.

സൂര്യ - പും ശേഖരം; ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവകാരൻ; മൊത്തക്കച്ചവടക്കാരൻ; ധനവാൻ.

സൂര്യ - സ്ത്രീം ശേഖരവിന്റെ ഭാര്യ.

സൂര്യ - പും അണക്കെട്ട്.

സൂര്യ - പും കണ്ണുവെച്ചൻ.

സൂര്യ - സ്ത്രീം സൈന്യം; പും ശുശ്രൂഷിക്കുക; മുട്ടുവിരിയിക്കുക.

സൂര്യ - പും സേനാപതി; സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

സേനി - ഖീം പിത്താണം; പ്ലേ
ററു; കോണി; നിര.

സേബ - പും നാപ്പിഡി-പു.

സേമ - ഖീം ഒരുതരം കായ.

സേമര - പും ചളിപ്രദേശം.

സേമല - പും ഇലവു മരം.

സേര - വിം തൃപ്തമായ; പും ഒരു
സേർ (തൂക്കം).

സേരാ - പും കട്ടിലിന്റെ തല
വെയ്ക്കുന്ന ഭാഗത്തുള്ള മരപ്പ
ലക; നനച്ച ഭൂമി.

സേരാനാ - സം തണുപ്പിക്കുക; അം
തണുക്കുക; തൃപ്തമാക്കുക; അവ
സാനിക്കുക; തീരുക.

സേരാവ - വിം വെള്ളം നിറഞ്ഞ;
പുത്തുകാച്ച.

സേരാഖി - ഖീം നനയ്ക്കൽ; സന്ധ്യ
പൂർണ്ണത; പൂജിക്കൽ.

സേരി - ഖീം തൃപ്തി.

സേല - പും കനം.

സേലഖുഡ്ഢി - ഖീം ചുണ്ണാമ്പുനാൽ;
ചോക്കു.

സേലനാ - അം മരിക്കുക.

സേലാ - പും പട്ടുപുതപ്പ്.

സേലി - ഖീം സന്യാസികൾ ധരി
യ്ക്കുന്ന ചരടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു
തരം മാല; ചെറിയകുന്തം.

സേവ്ഢി - ഖീം സേമിയാപായസം.

സേവ - പും സേവ (പലഹാരം).

സേവകാഢി - ഖീം സേവകവൃത്തി.

സേവനി - ഖീം ഭാസി; പരിചാ
രിക.

സേവാ - ഖീം സേവനം; ശുശ്രൂഷ;

—സേ - സമക്ഷത്തിൽ; ശരണ

ത്തിൽ; —ടഹ്ല - പരിചയ്ക്ക;

—ബ്ദഗീ - ആരാധന; പൂജ.

സേവാര - ഖീം പായൽ; ചണ്ടി.

സേവികാ - ഖീം ഭാസി; ഭൃത്യ.

സേവ്യ - വിം സേവിക്കത്തക്ക.

സേഹ - വിം മൂന്ന്; —സെജിലാ -
മൂന്നിലയുള്ള (കെട്ടിടം);

—മാഹീ - ഐമാസികം,

സേഹ്ത - ഖീം ആരോഗ്യം; ശരി
പ്പെടുന്നത്; —ബുഷ - ആ
രോഗ്യപ്രദമായ.

സേഹ്റാ - പും വിവാഹത്തിന് വരൻ
ധരിക്കുന്ന കിരീടം.

സേഹ്ശവാ - പും ചൊവ്വാഴ്ച.

സേഹി - പും ദേം സാഹി

സേഹുഷ്ഠി - പും ഒരുതരം ചമ്മരോഗം.

സൈതനാ - സം ദേം സൈതനാ

സൈവ - പും ഇതുപ്; സിന്ധിലെ
കുതിര; വിം സിന്ധിനെ
സംബന്ധിച്ച; സമുദ്രത്തിലു
ള്ള; സമുദ്രത്തിൽ നിന്നും
കിട്ടുന്ന.

സൈവ - പും ദേം സൈവ

സൈ - വിം നൂറു (100); ഖീം
സത്തു; വീയം; കാലസ്സ.

സൈകു - പും ശതമാനം.

സൈകുറ്റി - വിം നൂറുകണക്കായ.

സൈകുറ്റി } വിം മാനുവൽ.

സൈകുല - പും ആയുധം തേച്ച മുട്ടു
വരത്തൽ ; —ഗർ - ആയുധം
തേച്ചുമുട്ടു വരത്തുന്നവൻ.

സൈനിക - പും ഭടൻ.

സൈഫ് - ഹിം വാൾ ; —ജവാ -
വായാടിയായ ; മുട്ടയുള്ള
വാക്കോടുകൂടിയവൻ.

സൈഫി - വിം തുളച്ചുകയറുന്ന.

സൈദ് - പും മുഹമ്മദീയരുടെ
നാലു വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ;
നേതാവ്.

സൈദ് - പും നായാട്ടുകാരൻ ;
പ്രേമി.

സൈയർ - പും സന്ന്യാസികാരൻ.

സൈഹി - ഹിം യാത്ര.

സൈ - ഹിം ഉല്ലാസയാത്ര ; സങ്കീർട്ടം.

സൈ - ഹിം ഭരണം.

സൈനീ - വിം സഞ്ചരിക്കുന്ന ;
ഇഷ്ടപോലെ നടക്കുന്ന.

സൈല - പും വെള്ളപ്പൊക്കം.

സോട്ട - പും മുണ്ടൻവടി.

സോട്ട - ഹിം ചുക്കം.

സോമി - പും ഒരുതരം ലഡ്ഡു.

സോധ - വിം സുഗന്ധമുള്ള.

സോ - സർവ്വം അവൻ ; അവൾ ;
അതു്. अव्यം അതുകൊണ്ടു് ;
വിം ആ.

സോജ - പും ഒരുതരം ഇലക്കറി.

സോജ് - സർവ്വം അവൻതന്നെ ;
അവൾതന്നെ ; അതുതന്നെ ;
ഹിം നദീജലം കെട്ടിക്കിട
ക്കുന്ന സ്ഥലം.

സോജന - സം ഉണക്കുക ; ചുഷ
ണം ചെയ്യുക.

സോജനീ - ഹിം നീൽ ; പീഡ ;
ഭുവം.

സോജ്ത - പും പ്പെകടലാസ് ;
വിം കത്തിയ ; പൊള്ളിയ.

സോജ - പും ശോക് ഭുവം ; —വർ -
ഭുവിതൻ.

സോജ് - പും ചിന്ത ; ഭുവം ; പശ്ചാ
ത്താപം ; —വിചർ - ഗാഢാ
ലോചന ; വിചാരം.

സോജന - സം ആഗോചരിക്കുക ;
വിചരിക്കുക ; ചരിക്കുക.

സോജ് - ഹിം വീക്കം.

സോജ് - പും നീറൽ ; താപം ;
ഭുവം ; —നാക് - നീറുന്ന.

സോജ്ന - ഹിം സുചി ; —കാരി -
തുന്നൽപ്പണി.

സോജ്ജ - ഹിം നീറൽ ; മനഃ
ക്ലേശം.

സോത് } പും ഉത്തരം ; അത്വി.

സോത - പും സഹോദരൻ.
സോധന - സം നിർമ്മിക്കുക ;
അന്വേഷിക്കുക ; വീടുക ;
തെറ്റുതിരുത്തുക.

സോന - പും സ്വർണ്ണം; അം ഉറക്കുക; മരവിയ്ക്കുക.

സോനര - പും തട്ടാൻ.

സോപന - പും കോണിപ്പടി.

സോപ്താ } പും ഏകാന്തസ്ഥലം;
സോപ്താ } രോഗശമനം.

സോഫീ - പും ദേം സൂഫി

സോഹന - വിം സുന്ദരമായ.

സോഹനാ - അം ശോഭിയ്ക്കുക;
നന്നായിത്തോന്നുക.

സോഹനീ - ളീം ചുരുപ്പ്.

സോഹബത് - ളീം സഹവാസം.

സോഹരാനാ - സം ദേം സഹലാനാ

സോഹാഗാ - പും ദേം സുഹാഗാ

സോഹാഗിന - ളീം ദേം സുഹാഗിന

സോഹാനാ - അം ദേം സോഹനാ

സോഹാവനാ - വിം ദേം സുഹാവനാ

സോദനാ - സം കൂട്ടിച്ചേർക്കുക.

സോധ - ളീം സുഗന്ധം; പും മാളിക.

സോധനാ - സം സുഗന്ധിതമാക്കുക.

സോപനാ - സം

സോക് - ളീം പെരുന്മാരികൾ.

സോഗ്ദ് - ളീം ശപഥം; ആണ.

സോഗ്ദ്ധ - പും സുഗന്ധം; ശപഥം.

സോഗാത് - ളീം കാഴ്ച
ദൃശ്യം; തിരുമുൽക്കാഴ്ച.

സോധാ - വിം വിലകറഞ്ഞ.

സോജ - ളീം സാമഗ്രി; ഉപകരണം.

സോത } ളീം സഹപത്നി.

സോതിയാ - വിം സഹപത്നിയെ സംബന്ധിച്ചു.

സോതേലാ - വിം സഹപത്നിയെ സംബന്ധിച്ചു; സഹപത്നിയിൽ ജനിച്ചു.

സോദാ - വിം കുറുത്ത; പും വ്യാപാരം; വില്പനവസ്തു; ഭ്രാന്തു;
—സുഖ - വാങ്ങുന്നവസ്തു;
—ഗർ - വ്യാപാരി; —ഗരി - വ്യാപാരം ചെയ്യൽ.

സോദാദ് - പും ഭ്രാന്തൻ

സോദാമിനി - ളീം ഇടിമിന്നൽ; വിദ്യുച്ഛക്തി.

സോധ - പും മാളിക; വെള്ളി; വിം വെങ്കളിയിട്ട.

സോമാഗിനി - ളീം ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ.

സോർ - ളീം പുതപ്പ്; പും വിത്തു കാള; ഇടവംരാശി.

സോർമ - പും സുഗന്ധം.

സോരീ - ളീം ഇളംറിലും.

സോഘവ - പും സൗന്ദര്യം.

സോഹ് - ളീം ശപഥം; ആണ.

സോഹാദ് - പും സൗഹൃദം.

സ്കന്ധ - പും ചുമൽ.

സ്ഖലിത - വിം തെറിച്ച്; പിഴച്ചു; സ്പെലിച്ചു.

സ്തംബ - പും തൂൺ; കള്ളി.

സ്തംഭിത } വിം സ്തംഭിച്ചു.
സ്തവ }

স্তর - পুং নিরপু°; কিসক;
അടക്ക (layer).

স্তবন - পুং স্তুতি; স্তോത്രം.

স্থবির - পুং বৃദ്ധൻ; ബൈരള
സന്യാസി.

স্থগিত - বিং তടയപ്പെട്ട; നിട്ട
വെയ്പ്പെട്ട.

স্থানচ্যুত } বিং സ്ഥാനത്തു നിന്ന
স্থানভ্রষ্ট } নീക്കിയ.

স্থানাপন্ন - বিং രൊധക്ക പകരം
തക്കൊലം ജോലിനോക്കുന്ന.

স্থানীয় - বিং സ്ഥാനীয়.

স্থায়ী - বিং സ്ഥിരമായ;
—সমিতি - സ്ഥിരം കമ്മറ്റി
(standing committee).

স্থাবর - পুং ഇড়ുകാരাম;
বিং ഇড়ുകার.

স্নাতক - পুং বিദ്യാർത്ഥী ജীবিতം
അവসാനিഷিদ্ধবൻ.

স্নানাগার - পুং കുളিঘর.

স্নিগ্ধ - বিং স്പেদাമുള്ള; എണ്ണ
മയമുള്ള.

স্পন্দন - পুং মিসিപ്പ°; ഇളക്കം;
തുടിയൽ.

স্পর্ধা - স্ত্রীং মത്সর.

স্পষ্টতয়া - ক্রিং স্পഷ্টമായി; ব্যক্ত
മായി.

স্পষ্টীকরণ - পুং স্পষ্টীকরণ.

স্পৃহণীয় - বিং আশ্রয়িতব্য.

স্ফীত - বিং വർദ്ധിച്ച; സമൃദ്ധമായ.

স্কুরিত - বিং স° অরিয়ുന്ന.

স্কুলিং - পুং തീപ്പൊരി.

স্কুর্তি - স্ত্রীং ফুর্തി স° অরണം;
ആവേശം.

স্পোটক - পুং കുരു; বিং പൊട്ടി
ഞെറിയുന്ന.

স্বন্দন - পুং তേত°; ഇററിറ
വീഴൽ; അലിയൽ.

স্বাৎ - অব্য° শায়দ ഒരു പക്ഷে.

স্বানা - বিং ബുദ്ധിমানായ;
ശാലിയായ; പ്രായঃবয়স;
পুং বৃദ്ധൻ; വൈദ്യൻ.

স্বাপা - পুং দে° সয়াপা

স্বার - পুং দে° সিয়ার

স্বাহ - বিং করুণ.

স্বাহী - স্ত্রীং মখি; করুപ്പ°; —চ
যা সোখ - অ° ক্রিয়.

স্ববনা - অ° শুকক; বীഴক;
স° শুকক; বীজক.

স্বাব - পুং বহনা শুকল.

স্বোত - পুং উত্তর°.

স্বগত - ক্রিং তন্নোদৃতনৈয়ুগ
পরাতে (ആത്মগত).

স্বচ্ছন্দ - বিং সপতনুগায়;
তোന്നিয়ত কাড়ন; তন্ন
তাননাচক.

স্বচ্ছ - বিং নিম্বলমায়; স্পষ্ট
মায়.

স্বতঃ - অব্য° তন্নতান.

স্বয়ংসেবক - পুং সন্নসেবক.

स्वर्णकार - पु० तडान्.

स्वाँ - पु० വേഷംകെട്ടൽ; കൃത്രിമവേഷം; —**ലാന** - ചതിയ്ക്കുവാനായി വേഷം മാറുക.

स्वाँ - स्त्री० } സ്വാസം.
स्वासा - पु० }

स्वादिष्ट } വി० സ്വാദുള്ള.
स्वादिष्ट }

स्वाध्याय - पु० അനുശീലനം; അദ്ധ്യയനം; വേദം.

स्वाम्य - पु० ഉടമസ്ഥത.

स्वायत्त - वि० അധീനത്തിലുള്ള; അധികാരത്തിലുള്ള; —**शासन** - പ്രാദേശികസ്വയംഭരണം.

स्वायन्ध - वि० സ്വന്തം ലാഭത്തിനുമുമ്പിൽ അന്യന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ കണക്കാക്കാത്തവൻ.

स्वास्थ्य - पु० ആരോഗ്യം.

स्वीकृति - स्त्री० സമ്മതം.

स्वेद - पु० വിയപ്പ്.

स्वेदज - वि० വിയപ്പിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പേൻ, മൂട്ട മുതലായ ക്ഷുദ്രജീവികൾ.

स्वैर - वि० ഇഷ്ടപോലെ ചെയ്യുന്നവനായ; പതുക്കെയുള്ള.

ह

हँकड़ना } अ० അഹങ്കാരത്തോടെ
हँकरना } സംസാരിക്കുക; വെല്ലുവിളിക്കുക.

हँकवाना - स० വിളിപ്പിക്കുക; (മൃഗങ്ങളെ) ആട്ടിയോടിക്കിട്ടിരിക്കുക.

हँकाना - स० വിളിക്കുക; മൃഗങ്ങളെ ആട്ടിയോടിക്കുക.

हँकार - स्त्री० വിളി; വിളിപ്പാട്ട്.

हँकारना - स० ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കുക; വെല്ലുവിളിക്കുക.

हँकारा - पु० വിളി; ക്ഷണനം.

हँकारी - वि० അഹങ്കാരമുള്ള.

हंग - पु० ഗുരുത്വം; നിശ്ചയം; കനം; ശക്തി; അറിവ്; സേന.

हंगाम - पु० സമയം; കാലം; പ്രേത.

हंगामा - पु० ഉപദ്രവം; ലഹള; ക്ഷേ; ബഹളം; ആഹ്ലാടം.

हंजार - पु० വഴി; രീതി.

हंडना - अ० ചുറ്റിത്തിരിയുക; അങ്ങുമിങ്ങു അന്വേഷിക്കുക.

हंडा - पु० ചെമ്പുകലം.

हंडाना - स० തിരിക്കുക; പിന്നുക.

हंडिया } स्त्री० ചെറിയ കലം.
हंडी }

हंता - पु० കൊല്ലുന്നവൻ.

हंस - पु० അരയനം.

हंसना - अ० ചിരിക്കുക.

हंसमुख - वि० പ്രസന്നവദനനായ.

हंसली - स्त्री० കഴുത്തിനതാഴെയുള്ള വളഞ്ഞ എല്ല.

ഹ്സാई - **ഈ** ചിരിയ്ക്കൽ ; പരി
ഹാസം ; നിന്ദ.

ഹ്സാഝ - **വി** ചിരിപ്പിയ്ക്കുന്ന.

ഹ്സാന - **സ** ചിരിപ്പിയ്ക്കുക.

ഹ്സിയ - **പു** അരിവാൾ.

ഹ്സി - **ഈ** ചിരി ; പരിഹാസം ;
നേരമ്പോക്കു ; — **ഝ** — **ഝ** — **ഝ** —
പരിഹസിയ്ക്കുക ; — **ഝ** — **ഝ** —
വിനോദം ; — **ഝ** — **ഝ** — **ഝ** —
കായ്ക്ക ; — **ഝ** — **ഝ** — **ഝ** — **ഝ** —
മ്പോക്കാക്കിത്തള്ളുക.

ഹ്സി-ദില്ലി } **ഈ** നേരമ്പോക്കു ;
ഹ്സി-മജാ } വിനോദം.

ഹ്സു } **പു** ഹ്സിയ അരിവാൾ.
ഹ്സു } **പു** ഹ്സിയ അരിവാൾ.

ഹ്സോഝ - **പു** നേരമ്പോക്കുകാരൻ ;
വിദ്വേഷകൻ.

ഹക് - **വി** സത്യമായ ; ഉചിത
മായ ; ശരിയായ ; **പു** അധി
കാരം ; അവകാശം ; ഇതഗ്ര
രൻ ; കർത്തവ്യം ; — **പൂ** — **പൂ** —
കടമ നിരവേററുക ; — **ത** — **ത** —
അന്യായം ; — **ദ** — **ദ** — **ദ** —
ഗി ; അധികാരമുള്ളവൻ ;
— **ന** — **ന** — **ന** — **ന** —
അകാരണമായി ; വെറുതെ ;
— **പ** — **പ** — **പ** — **പ** —
മുള്ള ; — **മ** — **മ** — **മ** — **മ** —
കാശം ; — **മ** — **മ** — **മ** — **മ** —
കാവകാശം ; — **ര** — **ര** — **ര** — **ര** —

ഹക്വകാന - **ഝ** പാഠിപ്പിയ്ക്കുക ;
അമ്പരന്നപോകുക.

ഹക്ല - **വി** വിചലിക്കുക.

ഹക്ലാന - **ഝ** വിചലിപ്പിക്കുക ;
സാരിയ്ക്കുക.

ഹക്ര - **ഈ** വെറുപ്പു ; അപ
മാനം.

ഹക്ര - **സ** മൃഗങ്ങളെ ഓടുക.

ഹക്ര - **ഈ** വാസ്തവം ; സത്യം.

ഹക്ര - **വി** യഥാർത്ഥമായ ;
സ്വന്തമായ.

ഹക്ര - **പു** വൈദ്യൻ ; ആചാ
ര്യൻ ; തത്വജ്ഞാനി.

ഹക്ര - **ഈ** യുനാനിചികിത്സ.

ഹക്ര - **ഈ** അവകാശം ;
ഉടമ.

ഹക്ര - **വി** അമ്പരന്ന ; പരി
ഭ്രമിച്ചു ; പകച്ചു.

ഹക്ര - **പു** പാഠിപ്പിച്ചി.

ഹക്ര - **ഝ** മലവിസർജ്ജനം
ചെയ്യുക.

ഹക്ര - **പു** മുസൽമാന്മാരുടെ
തീർത്ഥയാത്ര.

ഹക്ര - **പു** സേതുകാശം ; ആനന്ദം.

ഹക്ര - **പു** ദഹനശക്തി ; **വി**
(വയറിൽ) ദഹിച്ചു ; അന്യാ
യമായി അപഹരിച്ചെടുത്ത.

ഹക്ര - **പു** മഹാത്മാവു.

ഹക്ര - **പു** കല്ലു.

ഹക്ര - **പു** വർജ്ജിതം.

ഹജാമത - ഖീം ക്ഷേത്രം.

ഹജാർ - വിം ആയിരം.

ഹജാർഹാ - വിം ആയിരക്കണക്കായ.

ഹജാറാ - വിം ആയിരം ദളമുള്ള;

പും ഉഗറു° (fountain).

ഹജാരി - പും ആയിരം ഭടന്മാരുടെ സേനാപതി; —ബാജാരി-ധനികരും ദരിദ്രമായ എല്ലാവരും.

ഹജാറോ - വിം ആയിരക്കണക്കായ.

ഹജൂരി - പും രാജസേവകൻ.

ഹജോ - ഖീം നിന്ദ; ആവലാതി.

ഹജാമ - പും ക്ഷരകൻ.

ഹടകനാ - സം നിഷേധിക്കുക; തടയുക.

ഹടകാ - പും സാക്ഷ.

ഹടകാനാ - സം നിഷേധിപ്പിക്കുക; തടയിക്കുക.

ഹടനാ - അം പിന്മാറുക; മാറുക.

ഹടവാई - ഖീം ക്രയവിക്രയം.

ഹടവാനാ - സം മാറിക്കുക.

ഹടവാര - പും പീടിക്കാരൻ.

ഹടാനാ - സം മാറുക; ദൂരീകരിക്കുക.

ഹടുവാ - പും പീടിക്കാരൻ,

ഹട - പും അങ്ങാടി; പീടിക.

ഹടാ-കടാ - വിം തടിച്ചു; കൂറ്റനായ.

ഹട - പും ശാഘം; വാഗ്നി; ദ്രവ്യസങ്കല്പം.

ഹടർമ - പും മക്കടമുഷ്ടി.

ഹടനാ - അം ശാഘംപിടിക്കുക.

ഹടീ } വിം ശാഘക്കാരനായ;
ഹടീലാ } ശാഘംപിടിക്കുന്ന; ദ്രവ്യസങ്കല്പമുള്ള.

ഹട - ഖീം കടക്ക.

ഹടകംപ - പും ബഹളം; കഴപ്പം.

ഹടകാനാ - സം ദുഃഖിപ്പിക്കുക; തുരത്തി കാടിക്കുക.

ഹടതാല - ഖീം ഹത്താൽ; പണിമുടക്കം (hartal).

ഹടപ - വിം വിഴങ്ങിയ; അപഹരിച്ചെടുത്ത.

ഹടപനാ - സം വിഴങ്ങുക; തട്ടിയെടുക്കുക.

ഹടകൂടന - ഖീം എല്ലാവേദന.

ഹടവട - ഖീം ബലപ്പാട്.

ഹടവടാനാ - അം ബലപ്പെടുക; സം ബലപ്പെടുത്തുക.

ഹടവട്വിയ - വിം ബലപ്പെടുന്ന.

ഹടവട്വീ - ഖീം ബലപ്പാടുകൊണ്ടുള്ള പരിഭ്രമം.

ഹടഹടാനാ - സം ബലപ്പെടുത്തി പരിഭ്രമിപ്പിക്കുക.

ഹട്വ - പും കടന്നത്.

ഹട്വീ - ഖീം എല്ലാം.

ഹട്വീലാ - വിം എല്ലുള്ള; കടപ്പമായ.

ഹത - വിം കൊല്ലപ്പെട്ട; നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ; —ബുദ്ധി - ബുദ്ധിശൂന്യനായ; —മാഗ്നി യാ - മാഗ്നി - ദ്രവ്യം.

हत्क - स्त्री० अपभ्रंशः ;

—इज्जती - मगधभाषा.

हताश - वि० निराशനായ.

हताशा - स्त्री० निराശ.

हताहत - वि० കൊല്ലപ്പെട്ട; മുറിവേററ.

हतोत्साह - वि० നിരുത്സാഹനായ.

हत्ता - अव्य० यहाँ तक कि ഇത്രത്തോളം; അതായത്.

हत्था - पु० ആയായ്ക്കളുടെ പിടി.

हत्थे - क्रि० കയ്യിൽ.

हत्याकांड - पु० കൊലപാതകം.

हत्यारा - पु० കൊലപാതകി.

हथ-उधार - पु० കൈവായ്.

हथकंडा - पु० കരകൗശലം; കപടത്തരം (trick).

हथकड़ी - स्त्री० കൈയാമം.

हथनी - स्त्री० പിടിയമ്പ.

हथफेर - पु० സ്നേഹത്തോടു കൂടി തലോടൽ; കൈവായ്.

हथलेवा - पु० പാണിഗ്രഹണം.

इथसार - स्त्री० ആനപ്പന്തി.

इथियाना - स० കൊമ്പപ്പെട്ടത്തുക; അപഹരിച്ചെടുക്കുക.

इथियार - पु० ആയുധം; —बंद - ആയുധധാരിയായ.

इथेली - स्त्री० ഉള്ളംകൈ; കൈത്തലം.

इथौटी - स्त्री० കരകൗശലം; കൈ ചെലുത്തൽ.

हथौड़ा - पु० ചുറിക.

हथौड़ी - स्त्री० ചെറിയ ചുറിക.

हद् - स्त्री० അതിരും; അതിർത്തി;

—बंदी - അതിർത്തിനിശ്ചയിക്കൽ.

हदिया - पु० കാഴ്ച.

हदीस - स्त्री० മുഹമ്മദനബിയുടെ വചനങ്ങൾ; —खीचना - സത്യം ചെയ്യുക.

हनन - पु० കൊല്ലൽ.

हनना - स० കൊല്ലുക.

हफ्ता - पु० ആഴ്ച.

हबकना - स० പെട്ടെന്ന് വായ തുറക്കുക; പല്ലുകടിക്കുക.

हबरदबर } क्रि० വേഗത്തിൽ;
हबरहबर } ബാധപ്പെട്ട്.

हबशी - पु० നിഗ്രോ; ആപരിഷ്കൃതൻ.

हबीब - पु० സ്നേഹിതൻ; പ്രിയൻ.

हबूब - पु० നിക്ഷമിള; ധാന്യമണികൾ; ഉണ്ടകൾ; കാരാടിയ്ക്കൽ.

हब्स - पु० തടവ്; തടവുമുറി; ഉണ്ണ.

हम - सर्व० ഞങ്ങൾ; നാം;

अव्य० കൂടെ; തുല്യമായി;

—असर - സമകാലീനമായ;

—आगोश - ആലിംഗിതൻ;

—उन्न - സമവയസ്സനായ;

—जिन्स - ഒരേതരത്തിലുള്ള;

—जोली - സമവയസ്സനായ ;
 കൂട്ടുകാരനായ ; —दई - സഹ
 താപമുള്ള ; —ददी - സഹ
 താപം ; —नाम - ഒരേപേ
 രുള്ള ; —राह - കൂട്ടുകാരനാ
 യ ; अव्यം ഒരുമിച്ചു ; —राही -
 ഒരുമിച്ചു യാത്ര ചെയ്യൽ ;
 —वतन - സ്വദേശിയായ ;
 —वार - സമതലമായ ;
 —शक् - ഒരേ ആകൃതിയുള്ള ;
 —सबक - സഹപാഠി ;
 —सर - തുല്യതയുള്ള ; കിട
 നില്ക്കുന്ന ; —सरी - തുല്യത ;
 സമതലം ; —साया - അയൽ
 പക്കക്കാരൻ ; —सिन - സമ
 വയസ്സനായ .

हमपा - पु० കൂടെ നടക്കുന്നവൻ.

हमल - पु० ഭാരം ; ഗർഭം.

हमला - पु० ആക്രമണം.

हमाम - पु० കളിമറ.

हमाल - पु० ഭാരവാഹി ; ചുമ
 തലക്കാരൻ ; ചുമട്ടുകാരൻ.

हमेशा } अव्य० എല്ലായ്പ്പോഴും.
 हमेस }

हमाम - पु० दे० हमाम

हय - पु० കതിര.

हया - स्त्री० ലജ ; —दार - ല
 ജാഗീലനായ.

हयात - स्त्री० ജീവിതം.

हर - पु० കലപ്പ ; वि० ഓരോ ;

തോറം ; —एक - ഓരോന്നും ;

—दम - അനന്തിമിഷം.

हरकत - स्त्री० ഭൂഷത ; ഗതി ;
 രീതി ; ചേഷ്ട.

हरकारा - पु० ഹരിക്കാരൻ ;
 തപാൽഗിപായി ; സന്ദേശ
 വാഹകൻ.

हरख - पु० ഹഷം ; സന്തോഷം.

हरखना - अ० സന്തോഷിക്കുക.

हरगिज़ - क्रि० ഒരിയ്ക്കലും.

हरचंद - अव्य० വളരെ പ്രാവശ്യം ;
 എങ്കിലും ; എത്രതന്നെ.

हरज़ा - वि० അത്ഥമില്ലാത്ത ;
 ചീത്ത ; വൃത്തികെട്ട.

हरजाई - पु० തെണ്ടി ; स्त्री० വേശ്യ.

हरजाना - पु० നഷ്ടപരിഹാരം.

हरण - पु० അപഹരണം ; നശി
 പ്പിക്കൽ ; ഹരിക്കൽ.

हरता-धरता - पु० രക്ഷിക്കാനും ശി
 ക്ഷിക്കാനുമധികാരമുള്ളവൻ.

हरताल - स्त्री० അരിതാരം (ഒരു
 ധാതുപദാത്ഥം) ; ഹത്താൽ.

हरतेज - पु० കണ്ണാടിയിലും മറ്റും
 തേയ്ക്കുന്ന രസം.

हरदिया - वि० മഞ്ഞനിറമുള്ള.

हर-दिल-अज़ीज़ - वि० സർവ്വപ്രിയ
 നായ.

हरना - स० അപഹരിക്കുക ;
 നശിപ്പിക്കുക ; ഭൂരികരിക്കുക.

हरनी - स्त्री० മാൻപേട.

हरनौटा - पु० माൻകഞ്ഞു്.

हरफ - पु० അക്ഷരം ; കളങ്കം ; ദോഷം ; —गीर - ദോഷൈക ദൂഷായ ; —गीरी - കുററം കണ്ടുപിടിക്കൽ.

हरबा - पु० ആയുധം ; ആക്രമണം.

हरबीज - पु० രസം (ഒരു ധാതു).

हरबोंग - वि० അപരിഷ്കൃതമായ ; വിഷ്ണിയായ.

हरम - स्त्री० വെപ്പാട്ടി ; पु० അന്തഃപുരം ; —ज़दगी - ദൃഷ്ടത ; തെമ്മാടിത്തരം.

हरमसरा - स्त्री० അന്തഃപുരം.

हरसिंगार - पु० പാരിജാതം.

हरा - वि० പച്ചനിറമുള്ള ; വാടാത്ത ; പച്ചയായ ; —भरा - പച്ചനിറത്തേ ; സമ്പൂർണ്ണമായ ; —पन - പച്ചനിറം ; ഉണങ്ങാത്ത അവസ്ഥ.

हराई - स्त्री० തോൽവി.

हराना - स० തോല്പിക്കുക ; ക്ഷിണിപ്പിക്കുക.

हराम - पु० ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്നു വിരുദ്ധമായ വസ്തു ; പന്നി ; അധർമ്മം ; അന്യായം ; പാപം ; वि० നിഷിദ്ധമായ ; അനുമതിയായ ; —कार - വൃദിചാരി ; —कारी - വൃദിചാരിണി ; —खोर - പാപവൃത്തിയിലുപജീവനം കഴിക്കു

ന്നവൻ ; —ज़ादा - ജാരവൃത്തിയിൽ ജനിച്ചവൻ ; ദൃഷ്ടൻ.

हरामी - वि० ജാരവൃത്തിയിൽ ജനിച്ച ; ദൃഷ്ടനായ.

हरारत - स्त्री० ചൂടു ; മേക്കാച്ചിൽ ; ഉഷ്ണം.

हरावल - पु० മുന്നണിപ്പട.

हरि - पु० വിഷ്ണു ; സിംഹം ; കരങ്ങു ; കതിര ; മയിൽ ; പാമ്പു്.

हरिजन - पु० ഇന്ദ്രശംഭരകൻ ; നാഗരാജാവു്.

हरिण - पु० മാൻ.

हरिणी - स्त्री० മാൻപേട.

हरित - वि० പച്ചനിറത്തിലുള്ള.

हरिद्रा - स्त्री० മഞ്ഞൾ ; കാടു്.

हरियाली - स्त्री० പച്ചപരപ്പു്.

हरीफ - पु० പ്രതിഭാസി ; വിരോധി ; നാശി.

हरुऊ - पु० അക്ഷരങ്ങൾ.

हरैया - पु० നശിപ്പിക്കുന്നവൻ ; ദുരീകരിക്കുന്നവൻ.

हर्ज - पु० ഹാനി ; ഉപദ്രവം ; തടസ്സം ; വിരോധം.

हल - पु० കലപ്പ ; ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കൽ ; വശ്യകരിക്കൽ ; —जोतना - ഉഴുക ; കന്നുപുടുക ; —करना - (ഉത്തരം) കണ്ടുപിടിക്കുക.

हलकंप - पु० ബഹളം ; വിപ്ലവം.

ഹലക് - പും കണ്ണനാളം ; തൊണ്ട.

ഹലക്ദ് - ഖീം ലഘുതപം ; അനാദരവ് ; തുച്ഛത.

ഹലകാ - വിം കനംകറഞ്ഞ ; നേരിയ ; തുച്ഛമായ ; എളുപ്പമുള്ള ; —പന - ലഘുതപം ; തുച്ഛത ; നേമ്.

ഹലകോരാ - പും തിരമാല.

ഹലചല - ഖീം ബഹളം ; പരിഭ്രമം.

ഹലജീവി - പും കഷ്കൻ.

ഹലദീ - ഖീം മഞ്ഞൾ ; —ലഗ്നാ - വിവാഹം നടക്കുക ; —ലഗ്നാകേ ബേത്നാ - കഷ്ടപ്പെടാൻ തെയ്യം വെക്കുന്നതിനുള്ളതുക ; —ബോലനാ - പരാജയം സമ്മതിക്കുക.

ഹലധര - പും ബലരാമൻ ; കാള.

ഹലനാ - ഖം ഇളകുക ; ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുക.

ഹലഫ - പും ശപഥം ; —നാമാ - പ്രതിജ്ഞാപത്രം.

ഹലഫന - ക്രിം സത്യമായിട്ടും.

ഹലഫാ - പും തിരമാല.

ഹലരാനാ - സം ഇളക്കുക ; (കട്ടിയെ) കൈത്തലത്തിൽ കിടത്തി താരാടുക.

ഹലവാ - ഖീം അലുവ.

ഹലവാദ് - പും മിട്ടായിക്കടക്കാരൻ.

ഹലവാഹ് } പും കന്നു പുട്ടുന്നവൻ.
ഹലവാഹ് }

ഹലക് - വിം കൊല്ലപ്പെട്ട ;

—കരനാ - കൊല്ലുക.

ഹലാല - വിം മുഹമ്മദിയ ധമ്നാശ്ശാരിയ ; —ഖോര - വേലയെയ്ത് ജീവിക്കുന്നവൻ ; —ഖോരി - വേലയെയ്തുപജീവനം കഴിക്കുന്നവൻ.

ഹലാഹല - പും കാളകൂടവിഷം.

ഹലീമ - വിം സാധുവായ ; സഹനശീലനായ.

ഹലോര - ഖീം }
ഹലോരാ - പും } ഡേം ഹിലോരാ

ഹല്ലാ - പും കൂട്ടവിളി ; ബഹളം.

ഹവന - പും ഹോമം ; അഗ്നി.

ഹവലദാർ - പും ഒരു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.

ഹവസ - ഖീം ആഗ്രഹം ; കോളി ; അഭിലാഷം ; കാമവാസന.

ഹവാ - ഖീം വായു ; കാറ്റ ; കാമിതം ; —കരനാ - വീശുക ; —ഖാനാ - കാറ്റുകൊള്ളുക ; —ദാർ - കാറ്റു വെളിച്ചവുമുള്ള ; —ബാവ്നാ - വിമ്പിക്കുക ; വൻപു പറയുക ; —ബദ്ലനാ - മരൊറാ നിലവരുക ; —വിഗാഢ്നാ - ദുഃഖമാരം ഉണ്ടാകുക ; —സെലാഢ്നാ - അകാരണമായി വഴക്കിടുക ; —സെ വാത്ത് കരനാ - വേഗം ഓടുക ; തന്നത്താൻ

സംസാരിയ്ക്കുക; —**ലഗ്നാ** - സംസ്കൃതഭാഷം ഉണ്ടാവുക; —**ഹോ ജാനാ** - പെട്ടെന്നു മറയുക; കഴിയുക; ഓടിപ്പോകുക.

ഹവാർ - വിം വായുവിനെ സംബന്ധിച്ച; റൂപിയാച്ചെട്ട; കളവായ; —**ജഹാജ്** - ആകാശവിമാനം; (**സുഹ് പർ**) **ഹവാദ്യായ്** **ഉദ്ദുനാ** - മുഖം വിവർണ്ണമാകുക.

ഹവാൽ - പും സ്ഥിതി; അവസ്ഥ; വാൽ; —**ദാർ** - ഹവൽദാർ.

ഹവാലാ - പും ഉദാഹരണം; ഉത്തരവാദിത്വം; ചുമതല; **ഹവാലേ** **करना** - ഏല്പിക്കുക.

ഹവാലാ - **ഖീം** തടങ്ങലിൽ വെക്കൽ (**detention**).

ഹവാ - പും ബോധം; പ്രജ്ഞ.

ഹവി - പും ഹോമരൂപം.

ഹവേലി - **ഖീം** മാളിക; ഭായ്.

ഹശമ - **ഖീം** ഗൌരവം; പ്രഭാവം; വൈഭവം; സമ്പത്തു്.

ഹശ - പും **क्यामत** പ്രളയം; യുഗാവസാനം; —**ബദ്യ** **ഹോ** - ചെയ്യുണ്ടാകുക.

ഹസദ് - പും ഇരച്ഛ; അനൂയ.

ഹസ - പും ചിരി; വിനോദം.

ഹസ - **अव्यം** അനുസരിച്ചു്.

ഹസ - **खी** എന്തെങ്കിലും കിട്ടാത്താലുള്ള ദുഃഖം; ആശ.

ഹസീ - വിം മനോഹരമായ.

ഹസ് - **ഖീം** ഉണ്ടായിരിയ്ക്കൽ; ജീവിതം; പും കയ്യു്.

ഹസ്ത - പും കൈ ചെലുത്തൽ.

ഹസ്ത - വിം കയ്യിൽ കിട്ടിയ.

ഹസ്ത - പും കൈയൊപ്പു്.

ഹസ്തി - പും ആന; **ഖീം** അസ്തിത്വം; ഉണ്ടെന്നുള്ള അവസ്ഥ.

ഹസ് - **क्रि** അനുസാര അനുസരിച്ചു്; —**ദസ്** - പതിവുപോലെ.

ഹർ - **ഖീം** വിറയൽ; ഭയം.

ഹർ } **अ** വിറയ്ക്കുക; ആശയച്ചു്
ഹർ } **പ്ര** ഏക; അമ്പരക്കുക.

ഹ് - **अव्य** ഉച്ചു്; അതെ.

ഹ് - **खी** ഉറക്കെ കൂവിവിളിയ്ക്കൽ; വെല്ലുവിളി; ആത്മരക്ഷയ്ക്കുള്ള വിളി.

ഹ് - **स** ഉറക്കെവിളിയ്ക്കുക; (വണ്ടി) തെളിയ്ക്കുക.

ഹ് - **खी** കലം.

ഹ് } **अ** കിതയ്ക്കുക.
ഹ് }

ഹ് - **खी** ചിരി; പരിഹാസം; നേരമ്പോക്കു്; നിന്ദ.

ഹ് - **पु** ഭരണാധികാരി.

ഹ് - **खी** ഭരണം.

ഹ് - **खी** ആഗ്രഹം; ആവശ്യം; തടവുമുറി; മലവിസർജ്ജനം.

ഹ് - **पु** ഭവനശക്തി.

हाज़िर - वि० हाजिरായ; हाजि
 രുള്ള; —जवाब - ഉടൻ
 ഉത്തരം പറയുന്ന (ready-
 witted); —जवाबी - ഉട
 നടി ഉത്തരം പറയൽ.

हाज़िराई - पु० मन्त्रവാദി;
 മായാവി.

हाजी - पु० ദാരിയദാസ്ത
 തീർത്ഥയാത്ര കഴിഞ്ഞ ആൾ.

हाट - स्त्री० ചന്ത; അങ്ങാടി;
 കട.

हाटक - स्त्री० സ്വപ്നം.

हाड़ - पु० അസ്ഥി; കലിനത.

हाड़ना - स० തുക്കുന്നതിന് ഇട
 യിട്ടു ശരിയാക്കുക.

हाता - पु० വളപ്പ്; പറമ്പ്;
 അതിർത്തി.

हातिम - पु० നിപുണൻ; അറേ
 ബ്യയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഉദാ
 രമതിയായ ഒരാൾ.

हाथ - पु० കൈ; —आना - കൈ
 വശമാകുക; —ऊँचा होना -
 വന്നുവെട്ടുക; സ
 വന്നുവെട്ടുക; —कट जाना -
 ഒന്നു ചെയ്യാൻ കഴിയാതാ
 കുക; പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനാ
 കുക; —का मैल - തുച്ഛവസ്തു;
 —खींचना - പിന്മാറ്റുക;
 खुजलाना - അടിക്കാൻ തോ
 നുക; കിട്ടുമെന്നു തോന്നുക;

म. को—40

—चलाना - അടിക്കുക;
 —चमना - കര
 കൈശലത്തിൽ സത്തുഷ്ടനാ
 വുക; —छोड़ना - അടിക്കുക;
 —डालना - പ്രവേശിക്കുക;
 പങ്കെടുക്കുക; —धोना - കള
 ണ്ണെക്കളിക്കുക; —धोकर पीछे
 पड़ना - ഏതെങ്കിലും കാര്യ
 ത്തിൽ ആത്മാർത്ഥമായി ഏ
 പ്പെടുക; —पर हाथ धरे बैठे
 रहना - വെറുതെയിരിക്കുക;
 —पाँव चलाना - പ്രവർത്തിപ്പാ
 നുള്ള സാമർത്ഥ്യമുണ്ടാവുക;
 —पसारना या फैलाना - യാചി
 ക്കുക; —पाँव फूलना - പരി
 ഭ്രമിക്കുക; —मारना - തട്ടി
 യെടുക്കുക; —साफ़ करना -
 തട്ടി ചെ്കുക; —मलना -
 പശ്യാത്തപിക്കുക; നിരാശ
 പ്പെടുക; —लगना - ആരംഭി
 ക്കുക.

हाथा - पु० ആയുധങ്ങളുടെ പിടി.

हाथापाई } स्त्री० മുഷിയുലം.
 हाथाबाँही }

हाथी - पु० ആന.

हाथीपाँव - पु० മന്തുക്കാൽ.

हाथीवान - पु० ആനക്കാരൻ.

हाथों हाथ - क्रि० കൈയോടെ.

हादसा } पु० പുതിയ സംഗതി;
 हादिसा } അനാശാസ്വസംഭവം.

हादिस - वि० പുതിയ ; നശ്വരമായ.

हादी - पु० മാർഗ്ഗദർശി; നേതാവ്.

हानिकारक - वि० ഹാനിയെയ്യുന്ന.

हाफिज़ - पु० കറാൻ മനഃപാഠമാക്കിയ മുസൽമാൻ,

हाफिज़ा - पु० സ്മരണശക്തി.

हामिल - वि० ഭാരം ചുമക്കുന്ന.

हामिला - स्त्री० ഗർഭവതി.

हामी - वि० സഹായിയായ ; അനുകൂലിയായ ; स्त्री० സ്വീകാരം ; സമ്മതം ; —भरना - സമ്മതിയ്ക്കുക.

हाय - अव्य० അയ്യോ ; കഷ്ടം.

हार - पु० മാല ; പാടം ; स्त्री० തോൽവി ; പരാജയം ;

—खाना - തോല്ക്കുക.

हारना - अ० തോല്ക്കുക ; ക്ഷീണിയ്ക്കുക.

हारा - प्रत्य० 'കാരൻ' എന്ന അർത്ഥം സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്നു. उदा० लकड़हारा

हारिल - पु० ഒരു പക്ഷി.

हारीत - पु० കള്ളൻ ; കളവ്.

हार्दिक - वि० ഹൃദയപൂർവ്വമായ.

हाल - पु० സ്ഥിതി ; വിവരം ;

वि० ഇപ്പോഴുള്ള ; ക്ഷി.

ഇപ്പോൾ ; ഇതു സമയത്തു ;

—में - ഇതയിടെ.

हालत - पु० പരിതസ്ഥിതി ; അവസ്ഥ ; ചുറ്റുപാട്.

हालाँकि - अव्य० എങ്കിലും.

हाला - स्त्री० മദ്യം ; पु० ചന്ദ്രന്റെ പരിവേഷം.

हालात - पु० സ്ഥിതിഗതികൾ.

हाली - अव्य० വേഗത്തിൽ.

हावभाव - पु० പുരുഷന്മാരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള നൃകളുടെ ഭാരോത്തരം ചേഷ്ട.

हावी - वि० പരമമായ ; സമർത്ഥനായ.

हाशिया - पु० അരികു ; തീരം ; വക്കു ; മാർജിൻ.

हास - पु० ചിരി ; കളിയാക്കൽ.

हासिद - वि० അസുയാലുവായ.

हासिल - पु० ലഭം ; ഉല്പാദനം ;

वि० പ്രാപ്തമായ ; കിട്ടിയ ;

—करना - പ്രാപിയ്ക്കുക ; കിട്ടുക.

हास्यास्पद - वि० പരിഹാസ്യമായ.

हाहाकार - पु० ഭയനമുള്ള നിലവിളി.

हिंगु - पु० കായം.

हिंदोरा } पु० യന്ത്രമുതൽ ;
हिंदोल } ചക്രമുതൽ.

हिंद - पु० ഭാരതവർഷം.

हिंदवी - स्त्री० ഹിന്ദിഭാഷ.

हिंदी } वि० ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച ; पु० ഇന്ത്യക്കാരൻ ; स्त्री० ഹിന്ദിഭാഷ.

हिंदुस्तान - पु० ഭാരതവർഷം.
 हिंसक - पु० ഹിംസിക്കുന്നവൻ.
 हिंसारु } വി० ഹിംസിക്കു ശീലമാ
 हिंसाळु } യിട്ടുള്ള.
 हिंस्र - വി० ക്രൂര ഭൂതമായ.
 हिभाव - പു० ധൈര്യം; ചങ്കുറപ്പ്.
 हिक्मत - स्त्री० വിദ്യ; തത്വജ്ഞാ
 നം; ഉപായം; വൈദ്യ
 വൃത്തി.
 हिक्मती - वि० തത്വജ്ഞാനിയായ;
 സമർത്ഥനായ; ചതുരനായ.
 हिकायत - स्त्री० കഥ.
 हिक्का - स्त्री० ദേ० ഹിച്കീ
 हिचक - स्त्री० സങ്കോചം.
 हिचकना } अ० സങ്കോചപ്പെ
 हिचकिचाना } ടുക.
 हिचकी - स्त्री० ഏവക്കം; എക്കി
 ടും; എക്കിടം; —आना -
 എക്കിട്ടം വരുക; മരിക്കാ
 റാവുക.
 हिजड़ा - पु० നപുംസകൻ.
 हिजरत - स्त्री० അന്യനാട്ടിൽ
 പോയിക്കിടയേറിയപ്പാക്കൽ.
 हिजरी - पु० മുഹമ്മദീയവർഷം.
 हिजाब - पु० കുട്ടൻ; മറവ്;
 ലജ്ജ.
 हिज्जे - पु० അക്ഷരോച്ചാരണം.
 हिज्र - पु० വേർപാട്.
 हित - पु० നന്മ; ലാഭം; ഗുണം;
 अव्य० വേണ്ടി; —कारक -

ഗുണം ചെയ്യുന്ന; —चितन -
 നന്മയാലോചിക്കൽ.
 हिताई - स्त्री० ബന്ധം.
 हितू - पु० ഗുണകാക്ഷി.
 हितैषी - वि० ഗുണകാക്ഷിയായ.
 हिदायत - स्त्री० നിദ്ദേശം; ഉപ
 ദേശം; വഴികാണിക്കൽ.
 हिनहिना - अ० (കതിര) കറ
 യുക.
 हिना - स्त्री० മയിലാഞ്ചി.
 हिफाज़त - स्त्री० പക്ഷ.
 हिफज़ - क्रि० മനഃപാഠമായി; पु०
 രക്ഷ; വിനയം.
 हिवा - पु० സമ്മാനം; ദാനം;
 —नामा - ദാനപത്രം.
 हिमकर } पु० ചന്ദ്രൻ.
 हिमांशु }
 हिमाकृत - स्त्री० വിഷ്ണിത്തം.
 हिमायत - स्त्री० പക്ഷപാതം;
 സഹായം; ആനുകൂല്യം.
 हिमायती - वि० പക്ഷപാതിയായ;
 സഹായിയായ; അനുകൂല
 മായ.
 हिमोपल - पु० മഞ്ഞുകട്ടി.
 हिम्मत - स्त्री० ധൈര്യം.
 हिम्मती - वि० ധൈര്യശാലിയായ.
 हिय } पु० ഹൃദയം; —हारना -
 हिया } ധൈര്യമുപേക്ഷിക്കുക.
 हियारा }
 हियाव - पु० ധൈര്യം; സാഹസം.

ഹിരണ്യ - പും മാൻ.

ഹിരണ്യ - പും സോനാ സ്വർണ്ണം.

ഹിരാന - അം നഷ്ടപ്പെടുക; നശി
യ്ക്കുക; അമ്പരന്നു പോകുക;
മറന്നു പോകുക.

ഹിരസ - സ്ത്രീം ഭയം; നിരാശ.

ഹിരസത - സ്ത്രീം പാറാവു; തടവു.

ഹിരകോര } പും തീരമാല; കാളം.
ഹിരകോര }

ഹിരഗാന - അം കടുങ്ങുക; യോജി
യ്ക്കുക; അടുക്കലാകുക.

ഹിരഗാന - സം തടയുക; തുടക്കുക;
കടുക്കുക; യോജിപ്പിക്കുക.

ഹിരനാ - അം ഇളക്കുക; ഇണ
ക്കുക; —ഭുലനാ - ചാഞ്ചാ
ടുക; —മിരനാ - ഇണങ്ങി
ച്ചേരുക; യോജിക്കുക.

ഹിരാന - സം ഇളക്കുക; ഇണ
ക്കുക; ചാഞ്ചാടുക.

ഹിരോര - സ്ത്രീം } തീരമാല.
ഹിരോര - പും }

ഹിരോരനാ - സം കാളംതല്ലുക.

ഹിരോര } പും ദേം ഹിരോ
ഹിരോര }

ഹിരകാ - പും അസുയ; സ്വർണ്ണം.

ഹിരബ - പും കണക്കു; —കിതാബ -
കണക്കുപുസ്തകം; —ലഗാനാ -
കണക്കുകൂട്ടുക; —ചുകാനാ -
കണക്കുതീർക്കുക; —വേദാക
കരനാ - ബാക്കിവെക്കാനാതെ
തീർക്കുക.

ഹിരാര - പും കോട്ടമതിൽ.

ഹിരസാ - പും കാഹളി; പങ്കു;
ഭാഗം.

ഹിരസേദാ - പും പങ്കാളി.

ഹിരം - സ്ത്രീം കായം.

ഹിരസനാ - അം ദേം ഹിരഹിനാനാ

ഹി - അവ്യം തന്നെ; മാത്രം.

ഹിരഹയാത - സ്ത്രീം ജീവിതകാലം.

ഹിര } പും വൈരക്കല്ലു.
ഹിരക }

ഹിര - പും വ്യാജം; ചതി; ഉപാ
യം; —ഹവാലാ - ഒഴികഴിവു.

ഹിരകാ - പും ഗർഭനം; ഹൃദയം;
വെല്ലുവിളി.

ഹിരകാനാ - അം ഗർഭിക്കുക; വെല്ലു
വിളിക്കുക; നിലവിളിക്കുക.

ഹിര - സ്ത്രീം ഉണ്ടിക; ചെക്കു
(Draft); —പടാനാ - കടം
തീർക്കുക.

ഭുക്ത - പും ദേം ഭുക്ത

ഭുക്ത - സ്ത്രീം ആധിപത്യം;
ഭരണം; പ്രഭുത്വം.

ഭുക്ത - പും പുക വലിയൊന്നുപ
യോഗിക്കുന്ന കഴലോട്ടുകിയ
രത്നപകരണം; —പാനി വ്യാ
കരനാ - ജാനിദാസ് നാദാദ.

ഭുക്ത - പും അധികാരിവർഗ്ഗം.

ഭുക്ത - പും കല്ലന; ആദേശം;
—ചലാനാ - കല്ലന നടത്തുക;

—बजाना - കല്ലനയനസരി
യ്ക്കുക; —नामा - ആജ്ഞാ
പത്രം; —बरदार - ആജ്ഞാ
കാരി.

हुक्मराँ - പും കല്പിക്കുന്നവൻ;
രാജാവു.

हुक्मरानी - स्त्रीം രാജ്യദാരം.

हुक्मी - वि० ഫലിക്കുന്ന; ഒഴിച്ചു
കൂടാത്ത (കർത്തവ്യം); ആജ്ഞ
യനുസരിച്ച മാത്രം പ്രവർത്തി
യ്ക്കുന്ന.

हुक्म - पु० ആൾത്തരിക്കു.

हुज़ूर - पु० സാനിധ്യം; യജമാ
നൻ; ഹജൂർകച്ചേരി.

हुजत - स्त्री० തക്കം; തകരാറു.

हुजती - पु० താക്കീകൻ; വ്യക്ത
മായി വാദിക്കുന്നവൻ.

हुड़दंगा - पु० ഉപദ്രവം.

हुताशन - पु० അഗ്നി.

हुदहुद - स्त्री० മരകൊത്തി.

हुनर - पु० കലാവിദ്യ; സാമർത്ഥ്യം;
തൊഴിൽ; —मंद - കലാ
നിപുണനായ; സമർത്ഥനായ.

हुमत् - स्त्री० മാനം.

हुलसना - अ० ആനന്ദിക്കുക.

हुलसाना - स० ആനന്ദിപ്പിക്കുക.

हुलसी - स्त्री० ഉല്ലാസം.

हुलास - स्त्री० ഉല്ലാസം; ആഹ്ലാ
ദം.

हुलड़ - पु० ശബ്ദം; ബഹളം.

हुस्न - पु० സൗന്ദര്യം.

हुक - स्त्री० ഹൃദയവേദന; ദുഃഖം.

हुकना - अ० വേദനിക്കുക.

हुडा - पु० 'ചക്കകത്തി' കാട്ടൽ

—देना - 'ചക്കകത്തി' കാ
ട്ടുക.

हुदा - वि० ശരിയായ; बेहूदा -
ഉപയോഗമറ്റ; തെറ്റായ.

हुबहु - क्रि० അങ്ങിനെ തന്നെ;
അതേവിധം; ति० തുല്യമായ.

हुर - स्त्री० (മുഹമ്മദീയരുടെ)
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അപ്പാരസ്സു.

हुल - स्त्री० കത്തൽ; വേദന.

हुलना - स० കത്തുക; വേദനി
പ്പിക്കുക.

हुत - वि० നശിപ്പിക്കുക; हुत -

हृदयंगम - वि० മനസ്സിലായ.

हृदयविदारक - वि० ദുഃഖമുണ്ടാ
ക്കുന്ന.

हृष्ट - पु० പ്രസന്നതയുള്ള; —पुष्ट -
ആരോഗ്യവാനായ.

हेकड़ी - स्त्री० ഗർഭം; ബലാ
ഹ്ലാരം.

हेच - वि० തുല്യമായ; നിസ്സാര
മായ.

हेठा - वि० താഴ്ന്ന; നീചമായ;
തുല്യമായ.

हेठी - स्त्री० മാനഹാനി.

हेम - पु० സ്വർണം; മഞ്ഞു.

हेमा - स्त्री० വിറകു.

ഹേർവ്വ - പും ഗണപതി.

ഹേർ - ഹീം അനേപഷണം ;

—കേർ - പരിവർത്തനം ; തന്ത്രം.

ഹേർനാ - സം അനേപഷിഷ്ഠക ;

നോക്കുക ; പരിശോധി

ഷ്ഠക.

ഹേർനാ - അം നഷ്ടപ്പെടുക ; ലോ

പിഷ്ഠക ; ലയിഷ്ഠക ; സം

അനേപഷിപിഷ്ഠക ;

ഹേർകേരി - ഹീം പരിവർത്തനം.

ഹേർ - പും ചളി, ചാണകം, മുത

ലായവ ; ഘൃണ.

ഹേർനാ - അം കളിഷ്ഠക ; വിനോ

ദിഷ്ഠക ; പ്രവേശിഷ്ഠക ;

നീത്തുക.

ഹേർമേൽ - പും പരിചയം ; യോ

ജിപ് ; ഇണക്കം ; കൂടുകെട്ട്.

ഹേർ - ഹീം തിരസ്സരിഷ്ഠക ;

കാമലീല ; പും വിളി ; ആകൃ

മണം.

ഹേർ - ഹീം സഖി.

ഹേർ - പും തീണ്ടാറി.

ഹേർ - പും കോളം ; വിഷ്ഠിക.

ഹേർ - അവ്യം ഹാ ! ; കഷ്ടം !

ഹേർ - ഹീം ആശ്ചര്യം ; —അംഗേജ -

ആശ്ചര്യജനകമായ.

ഹേർ - വിം ആശ്ചര്യചക്രിതമായ ;

കഴങ്ങിയ ; വ്യാകലമായ ;

പകച്ച.

ഹേർ - പും മൃഗം ; ജന്തു.

ഹേർനാ - വിം മൃഗീയമായ.

ഹേർസിയ - ഹീം യോഗ്യത ; നില.

ഹേർ - പും ചുണ്ട.

ഹേർ - അവ്യം ആയിട്ട് ; —രഹ്നാ -

ആയിട്ടിരിക്കുക.

ഹേർ - ഹീം മത്സരം ; വാഗി.

ഹേർഹേർ - ഹീം കിടമത്സരം.

ഹേർഹേർ - വിം വരാനുള്ള ; നല്ല

ഭാവിയുള്ള ; ശുഭലക്ഷണമുള്ള.

ഹേർ - അം ഉണ്ടാകുക ; സംഭവി

ഷ്ഠക ; ആകുക.

ഹേർ - ഹീം ഉല്പത്തി ; ഭാവി ;

സംഭവിഷ്ഠകവാന്നുള്ള കായ്.

ഹേർ - പും ചാണക്കല്ല.

ഹേർ } ഹീം വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ

ഹേർ } ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു

ഉത്സവം.

ഹേർ - പും ഉണർപ്പ് ; ബലി ;

—ഉർനാ - ബോധം കെടുക ;

—മന്ദ - ഉണർച്ച.

ഹേർ - വിം സാമന്ത്മ്യമുള്ള.

ഹേർ - ഹീം സാമന്ത്മ്യം.

ഹേർ } പും വെള്ളം നിറയ്ക്കുവാ

ഹേർ } നുള്ള തൊട്ടി.

ഹേർ - പും അമ്പാറി.

ഹേർ - പും ഒച്ച ; ബഹളം.

ഹേർ - പും ഭയം ; പരിഭ്രമം ;

—ദിൽ - ഭീരുവായ ; —നാക -

ഭയങ്കരമായ.

ഹേർ - ഹീം കള്ളപ്പാപ്പ.

ഹീലേ - ക്രിം മെല്ലെ.

ഹീവാ - ഖീം ഇമ്പാച്ചി (Eve).

ഹീസ - ഖീം ആഗ്രഹം; ഉത്സാഹം.

ഹീസലാ - പും അഭിലാഷം; ആഗ്രഹം; ഉത്സാഹം; ധൈര്യം.

ഹദ് - പും തടാകം; ധ്വനി.

ഹാസ - പും അവനതി; കറവ്.

ഹാദ് - പും സന്തോഷം; ഉത്സാഹം.

ഹാദന - പും സന്തോഷിക്കൽ.

ഹീ - अव्यं वही അവിടെ.

സമാപ്തം.

परिशिष्ट

EQUIVALENTS FOR CONSTITUTIONAL TERMS

अक्षम

अनुच्छेद

अ	
अक्षम - Incompetent.	अधिवासी - Domiciled.
अक्षमता - Incompetency.	अधिष्ठाता - Presiding Officer.
अग्रिम धन - Advance.	अधिसूचना - Notification.
अतिक्रमण - Violation.	अधीक्षक - Superintendent.
अतिरिक्त न्यायाधीश - Additional Judge.	अधीक्षण - Superintendence.
अतिरिक्त लाभ - Excess Profit.	अधीन - Subject.
अधिकरण - Tribunal.	अधीन अधिकारी - Subordinate Officer.
अधिकार - Right.	अधीन न्यायालय - Subordinate Court.
अधिकार-अभिलेख - Record of Rights.	अध्यक्ष - Speaker.
अधिकार-पृच्छा - Quo Warranto.	अध्यादेश - Ordinance.
अधिग्रहण - Requisition.	अध्यासीन होना - Preside.
अधिनियम - (v.) Enact.	अनन्य क्षेत्राधिकार - Exclusive Jurisdiction.
अधिनियमन - (n.) Act.	अनर्हता - Disqualification.
अधिपत्र - Warrant.	अनर्हीकरण - Disqualify.
अधिमार्ग - Surcharge.	अनियमितता - Irregularity.
अधिमान - Preference.	अनुकूलन - Adaptation.
अधिवक्ता - Advocate.	अनुच्छेद - Article.
अधिवास - Domicile.	

अनुज्ञप्ति - Licence.
 अनुज्ञा - (v.) Permit.
 अनुज्ञा - (n.) Permission.
 अनुदान - Grant.
 अनुदेश - Instruction.
 अनुत्सुक्त - Undischarged.
 अनुपाती प्रतिनिधित्व - Proportional representation.
 अनुपूरक - Supplementary.
 अनुपूरक अनुदान * - Supplementary Grant.
 अनुमति - Assent.
 अनुमोदन - (v.) Approve.
 अनुमोदन - (n.) Approval.
 अनुशासन - Discipline.
 अनुशासन-संबन्धी - Disciplinary.
 अनुषक्ति - Adherence.
 अनुष्ठान - Exercise.
 अनुसमर्थन - Ratification.
 अनुसमर्थन - (v.) Ratify.
 अनुसंधान - (v.) Investigate.
 अनुसंधान - (n.) Investigation.
 अनुस्मारक - Reminder.
 अनुसूचित क्षेत्र - Scheduled area.
 अनुसूचित जनजाति - Scheduled Tribe.
 अनुसूचित जनजाति - Scheduled Caste.

अनुसूची - Schedule.
 अन्तर्ग्रसन - Involve.
 अन्तर्ग्रस्त - Involved.
 अन्तर्देशीय जलपथ - Inland Waterway.
 अन्तर-राष्ट्रीय - International.
 अन्तःकरण - Conscience.
 अन्य-देशीय - Aliens.
 अन्य-संक्रामण - (v.) Alienate.
 अन्य-संक्रामण - (n.) Alienation.
 अपमान-लेख - Libel.
 अपमान-वचन - Slander.
 अपमिश्रण - Adulteration.
 अपर न्यायाधीश - Additional Judge.
 अपराध - Crime.
 अपराध - Offence.
 अपराधी - Criminal.
 अपवर्जन - (v.) Exclude.
 अपवर्जन - (n.) Exclusion.
 अपात्र - Ineligible.
 अपात्रता - Ineligibility.
 अपील - Appeal.
 अपील न्यायालय - Court of Appeal.
 अप्रवृत्त - Inoperative.
 अभिकथन - Allegation.
 अभिकरण - Agency.
 अभिकर्ता - Agent.

अभिप्राय - Opinion.
 अभियाचना - Demand.
 अभियुक्त - Accused.
 अभियुक्ति - Charge.
 अभियुक्ति - Prosecution.
 अभियोग - Accusation.
 अभियोजन - Prosecution.
 अभियोज्य दोष - Actionable wrong.
 अभिरक्षा - Custody.
 अभिलेख - Record.
 अभिलेख न्यायालय - Court of Record.
 अभिशस्त - Convicted.
 अभिशस्ति - Conviction.
 अभिसमय - Convention.
 अभ्यर्थी - Candidate.
 अमान्य - Invalid.
 अयुक्त प्रभाव - Undue Influence.
 अर्जन - Acquisition.
 अर्जी - Petition.
 अर्थ करना - Construe.
 अर्थ-दण्ड - Fine.
 अर्हता - Qualification.
 अल्पसंख्यक वर्ग - Minority.
 अल्पीकरण - Derogation.
 अवधिदान - Adjourn.
 अवमान - Contempt.
 अवयस्क - Minor.

अविभक्त कुटुंब } - Joint Family.
 अविभक्त परिवार }
 अविश्वास-प्रस्ताव - Motion of No-confidence.
 अवैध - Illegal.
 अवैधाचरण - Illegal practice.
 असमर्थता - Incapacity.
 असमर्थता-निवृत्ति वेतन - Invalidity pension.
 असैनिक - Civil.
 असैनिक शक्ति - Civil power.
 अहितकारी - Detrimental.
 अंकन - Endorse.
 अंकित - Endorsed.
 अंग - Unit.
 अंश - Share.
 अंशदान - Contribution.

आ

आकलन - (v.) Credit.
 आकस्मिकता-निधि - Contingency Fund.
 आचार - Custom.
 आज़ादी - Freedom.
 आजीविका - Callings.
 आजीविका-कर - Callings Tax.
 आज्ञा - Decree.
 आदेश - Order.
 आदेशिका - Process.
 आनुषंगिक - Consequential.

आपराधिक - Criminal.
 आपात - Emergency.
 आपाती - Emergent.
 आपात की उद्घोषणा - Proclamation of Emergency.
 आभार - Obligation.
 आय-कर - Income Tax.
 आयात शुल्क - Import Duty.
 आयुक्त - Commissioner.
 आयोग - Commission.
 आरक्षक - Police.
 आरक्षक बल - Police Force.
 आरोप - Allegation.
 आरोपण - Levy.
 आरोपण करना - Impose.
 आर्थिक - Economic.
 आर्थिक क्षेत्राधिकार - Pecuniary Jurisdiction.
 आवर्तक - Recurring.
 आवारागरदी - Vagrancy.
 आवेदन-पत्र - Application.
 अस्ति - Property.
 अहिंडन - Vagrancy.
 आह्वान - Summons.
 आंक - Estimate.

इ

इच्छा-पत्र - Will.
 इच्छा-पत्रहीन - Intestate.
 इच्छा-पत्रहीनत्व - Intestacy.

उ

उगाहना - (v.) Levy.
 उच्चतम न्यायालय - Supreme Court.
 उच्च न्यायालय - High Court.
 उत्तरवादिता - Liability.
 उत्तराधिकार - Succession.
 उत्तराधिकार-शुल्क - Succession Duty.
 उत्तराधिकारी - Successor.
 उत्पादन - Production.
 उत्पादन-शुल्क - Excise Duty.
 उत्प्रवास - Emigration.
 उत्प्रेषण-लेख - Certiorari.
 उद्ग्रहण - Levy (n.).
 उद्घोषणा - Proclamation.
 उद्भव - Descent.
 उद्यम - Enterprise.
 उद्योग - Industry.
 उधार - Loan.
 उधार-ग्रहण - Borrowing.
 उन्मत्त - Lunatic.
 उन्माद - Lunacy.
 उन्मुक्ति - Immunity.
 उपकर - Cess.
 उपक्रमण - Initiate.
 उपचार - Remedy.
 उपजीविका - Occupation.
 उपादान - Gratuity.
 उपदेश - Advisory.

उपनिर्वाचन - Bye-election.
 उपनिवेशन - Colonization.
 उपबन्ध - Provision.
 उपभोग - Consumption.
 उपराज्यपाल - Lieutenant Governor.
 उपराष्ट्रपति - Deputy President.
 उपराष्ट्रपति - Vice-President.
 उपलब्धि - Emolument.
 उपविभाग - Sub-Division.
 उपवेशन - Sitting.
 उपविधि - Bye-Law.
 उपसभापति - Deputy Chairman.
 उपस्थित होना - Appear.
 उपाध्यक्ष - Deputy Speaker.
 उपायुक्त - Deputy Commissioner.
 उपायोजन - Employment.
 उपार्जित - Accrued.
 उम्मेदवार - Candidate.
 उल्लंघन - Contravention.

ऋ

ऋण - Debt.
 ऋणग्रस्तता - Indebtedness.
 ऋण-पत्र - Debenture.

ए

एकक - Unit.

एकल निगम - Corporation, Sole.

एकल संक्रमणीय मत - Single Transferable Vote.

एकस्व - Patent.

क

कटक - Cantonment.

कणक्कु - Account.

कदाचार - Misbehaviour.

कब्जा - Possession.

कंपनी - Company.

कर - Tax.

करार - Agreement.

कर्तव्य - Duty.

कर्तुमन्निघेत - Purporting to be done.

कर्मचारी-वृंद - Staff.

कानूनसंबन्धी - Legal.

कारखाना - Factory.

कारबार - Business.

कारागार - Prison.

काराबन्दी - Prisoner.

कारावास - Imprisonment.

कार्मिक संघ - Trade Union.

कार्य - Business.

कार्यकारी - Acting.

कार्यपालिका - Executive.

कार्यपालिका शक्ति - Executive power.

कालदान - Adjourn.

कावल - Custody.
 कांजी हौस - Cattle-pound.
 किराया - Fare.
 किसान - Tenant.
 कुर्की - Attach.
 कृति स्वाम्य - Copyright.
 कृत्य - Function.
 केन्द्रीय गुप्त वार्ता विभाग - Central Intelligence Bureau.
 कैद - Imprisonment.
 कैदी - Prisoner.
 क्षति - Injury.
 क्षतिपूर्ति बिल - Bill of Indemnity.
 क्षमताशाली - Competent.
 क्षमा - Pardon.
 क्षेत्र - Area.
 क्षेत्राधिकार - Jurisdiction.

ख

खनिज - Mineral.
 खनि-वसति - Mining Settlement.
 खनिज-संपत् - Mineral resources.
 खर्च - Cost.
 खंड - Clause.

ग

गज़ट - Gazette.
 गणना - Account.

गणनानुदान - Vote on Account.
 गणना-परीक्षा - Audit.
 गणपूर्ति - Quorum.
 गवेषणा - Research.
 गूढ़ पत्र - Ballot.
 ग्राम-परिषद् - Village Council.
 ग्राह्य - Admissible.

घ

घोषणा - Declaration.

च

चट्टम - Act (n.)
 चर्चा - Discussion.
 चल अर्थ - Currency.
 चलावणी - Currency.
 चित्त विकृति - Unsoundness of mind.

चिन्ह - Mark.

चुकती - Agreement.

चुने हुए - Elected.

चुंगी - Octroi.

चेक - Cheque.

छ

छावनी - Cantonment.

ज

जगह - Post.

जनगणना - Census.

जन-जाति - Tribe.

जनजाति-क्षेत्र - Tribal Area.

जनजाति-परिषद् - Tribal Council.

जल-दस्युता - Piracy.

जल-प्रांगण - Territorial waters.

जामिन - Bail.

जांच करना - Inquire.

ज़िला - District.

ज़िला-गण - District Board.

ज़िला-निधि - District Fund.

ज़िला-न्यायालय - District Court.

ज़िला-परिषद् - District Council.

ज़िला-मंडली - District Board.

जीविका - Livelihood.

जुआ - Gambling.

जुर्माना - Fine.

जेल - Prison.

ज्वार-जल - Tidal waters.

ज़

ज़ाप - Memo.

ज़ापन - Memorandum.

ट

टंकन - Coinage.

टांच - Attach

ट्राम - Tramway.

ट्राम-गाड़ी - Tram Car.

ड

डिक्री - Decree.

त

तत्समय - For the time being.

तत्स्थानीय - Corresponding.

तदर्थ - Ad hoc.

तीर्ण - Passed.

तीर्ष - Assessment.

तृतीय पढ़न - Third Reading.

त्रैवार्षिक - Triennial.

थ

थाना - Police Station.

द

दत्तक-ग्रहण - Adoption.

दत्तक-स्वीकरण - Adoption.

दस्तकारी - Handicraft.

दस्तावेज - Document.

दंड देना - Punish.

दंड-न्यायालय - Criminal Court.

दंड-विधि - Criminal Law.

दंड-संबंधी - Criminal.

दंडादेश - Sentence.

दंडाधिकारी-न्यायालय - Magistrate's Court.

दाखला - Entry.

दातव्य - Charities.

दाय - Inheritance.

दायित्व - Liability.
 दावा - Claim.
 दिवाला - Bankruptcy.
 दिवाला - Insolvency.
 दीवानी - Civil.
 दीवानी-अदालत - Civil Court.
 दृष्टांक - Visas.
 देय - Fee
 देशीयकरण - Nationalisation.
 दोघरा - Bicameral.
 दोष-प्रमाणित - Convicted.
 दोष-सिद्धि - Conviction.
 दोषारोप - Charge. (cr.)
 द्यूत - Gambling.
 द्विगुही - Bi-cameral.
 द्वितीय पठन - Second Reading.

ध

धन - Money.
 धन-विधेयक - Money Bill.
 धर्म - Faith.
 धर्मस्व - Endowments.
 धंधा - Occupation.

न

नक्ष - Design.
 नगरक्षेत्र - Municipal Area.
 नगर-ट्रामवे - Municipal Tramway.

नगरपालिका - Municipality.
 नगर-निगम - Municipal Corporation.
 नगर-स्थायान - Municipal Tramway.
 नगर-समिति - Municipal Committee.
 नागरिकता - Citizenship.
 नाम-निर्देशन - Nominate.
 नावधिकरण - Admiralty.
 निकाय - Body.
 निक्षेप-निधि - Sinking Fund.
 निष्ठात-निधि - Treasure Trove.
 निगम - Corporation.
 निगम-कर - Corporation Tax.
 निगमन - Incorporation.
 निगम-निकाय - Corporate Body.
 निर्देश - Direction.
 निधि - Fund.
 निबद्ध - Registered.
 निबंघन - Registration.
 निबंघन - Term.
 नियन्त्रक-महालेखा परीक्षक - Comptroller and auditor-General.
 नियन्त्रण - Control.

नियम - Rule.	निर्वाचन-अधिकरण - Election Tribunal.
नियुक्ति - Appointment.	निर्वाचन-क्षेत्र - Constituency.
नियोजक-उत्तरवादिता - Employer's Liability.	निर्वाचित - Elected.
नियोजक-दातव्य - Employer's Liability.	निर्वासन - Transportation.
निरसन - Repeal.	निर्वाह मजूरी - Living wage.
निराकरण करना - Abrogate.	निलम्बन - (v.) Suspend.
निरोध - Custody.	निलम्बन - (n.) Suspension.
निरोधा - Quarantine.	निवारक-निरोध - Preventive detention.
निर्णय - Judgement.	निवृत्त होना - Retire.
निर्णायक मत - Casting vote.	निवृत्ति - Retirement.
निर्देश - Reference.	निवृत्ति-वेतन - Pension.
निर्धारण - Assessment.	निषेध - Forbid.
निर्बन्धन - Restriction.	निषिद्ध - Forbidden.
निर्माण - Manufacture.	निष्ठा - Allegiance.
निर्यात - Export.	नोंदना - Register (v.)
निर्यात-कर - Export Tax.	नौकरी - Employment.
निर्यात-शुल्क - Export Duty.	नौकरी-कर - Employment Tax.
निर्योग्यता - Disability.	नौकाधिकरण - Admiralty.
निर्वचन - Interpretation.	नौ-परिवहन - Navigation.
निर्वसीयत - Intestate.	नौ-सेना संबंधी - Naval.
निर्वसीयता - Intestacy.	न्यस्त करना - Entrust.
निर्वहन - Discharge.	न्यायपालिका - Judiciary.
निर्वाचक-गण - Electoral College.	न्यायाधिकरण - Tribunal.
निर्वाचक नामावली - Electoral rolls.	न्यायाधिपति - Justice.
निर्वाचन - (v.) Elect.	न्यायाधीश - Judge.
निर्वाचन - (n.) Election.	न्यायालय - Court.

न्यायालय-अवमान - Contempt
of Court.

न्यायिक-कार्यरीति - Judicial
proceedings.

न्यायिक मुद्रांक - Judicial
Stamps.

न्यायिक शक्ति - Judicial
Power.

न्यास - Trust.

न्यूनन - Abridge.

प

पक्ष - Party.

पण लगाना - Bet.

पण क्रिया - Betting.

पण्य-चिन्ह - Merchandise
Mark.

पत - Credit (n.)

पत्तन-निरोधा - Port-Quaran-
tine.

पथ-कर - Toll.

पथ-नियम - Rule of the
Road

पद - Post.

पद - Office.

पदच्युत करना - Dismiss.

पदत्याग - Resignation.

पदधारी - Incumbent of an
office.

पदाधिकारी - Officer.

पदावधि - Tenure.

पदावास-Official residence.

पदेन - Ex-Officio.

परकीकरण - Alienation.

परमादेश - Mandamus.

परन्तु - Provided.

परमट - Permit (n.)

परामर्श - Consultation.

परित्यजन - Abandonment.

परित्याग - Abandonment.

परित्राण - Safeguard.

परिपालन - Implement.

परिग्रह - Inquiry

परिलब्धि - Perquisite.

परिवहन - Transport.

परिवहन - Carriage.

परिव्यय - Cost.

परिषद् - Council.

परिषद्-आदेश - Order in
council.

परिसीमन - Delimitation.

परिसीमा - Limitation.

परिहार - Remission.

परिहार विधेयक - Bill of Inde-
mnity.

परोक्ष निर्वाचन - Indirect
Election.

पर्यवेक्षण - Inspection.

पर्यालोचन - Deliberate.

पशु-अवरोध - Cattle Pounds.

पंचाट - Award.

पंजी - Register.
 पंजीबद्ध - Registered.
 पंजीबन्धन - Registration.
 पंजीपन - Registration.
 पात्रता - Eligibility.
 पात्र - Eligible.
 पार-पत्र - Passport.
 पारण - Pass.
 पारित - Passed.
 पारितोषिक - Reward.
 पारिश्रमिक - Remuneration.
 पावती - Receipt (paper).
 पीठासीन होना - Preside.
 पीठासीन पदाधिकारी - Presiding Officer.
 पुनरीक्षण - Revision.
 पुनर्विचार-न्यायालय - Court of Appeal.
 पुनर्विलोकन - Review.
 पुरःस्थापन - Introduce.
 पुरःस्थापना - Introduction.
 पूर्त - Charity.
 पूर्त धार्मिक धर्मस्व - Charitable and Religious Endowments.
 • पूर्त संस्था - Charitable Institution.
 पूर्व मंजूरी - Previous Sanction.
 पूर्व सम्मति - Previous consent

पूंजी - Capital.
 पृष्ठांकन - Endorse.
 पृष्ठांकित - Endorsed.
 पेशगी - Advance.
 पेशा - Profession.
 पोषण - Maintenance.
 पोषण करना - Maintain.
 पौरत्व - Citizenship.
 प्रकट करना - Discovery.
 प्रकाशन - Publication.
 प्रक्रिया - Procedure.
 प्रख्यापन - Promulgate.
 प्रग्रहण - Arrest.
 प्रचलित - Current.
 प्रचार करना - Propagate.
 प्रतिकर - Compensation.
 प्रतिकूल असर डालना - Affect prejudicially.
 प्रतिकूलता - Contravention.
 प्रतिकूल प्रभाव - Prejudice.
 प्रतिकूल प्रभाव डालना - Affect prejudicially.
 प्रतिकृति - Copy.
 प्रतिज्ञान - Affirmation.
 प्रतिनिधि - Representative.
 प्रतिनिधित्व - Representation.
 प्रतिपत्नी - Proxy.
 प्रतिपालक अधिकरण - Court of Wards.

प्रतिभूति - Security.
 प्रतिरक्षा - Defence.
 प्रतिलिपि - Copy.
 प्रतिलिप्यधिकार - Copyright.
 प्रतिवेदन - Report.
 प्रतिव्यक्ति-कर - Capitation Tax.
 प्रतिषिद्ध - Prohibited.
 प्रतिषेध - Prohibition.
 प्रति-शुल्क - Countervailing duties.
 प्रतिषेध-लेख - writ of prohibition.
 प्रतिसंहरण - Revoke.
 प्रत्यक्ष निर्वाचन - Direct Election.
 प्रत्यय - Credit.
 प्रत्यय-पत्र - Letters of Credit.
 प्रत्ययानुदान - Votes of Credit.
 प्रत्यर्पण - Extradition.
 प्रत्याभूति - Guarantee.
 प्रथम पठन - First Reading.
 प्रथम सदन - Lower House.
 प्रधान मंत्री - Prime Minister.
 प्रपत्र - Form.
 प्रभाव - Influence.
 प्रभु - Sovereign.

प्रभुता - Sovereignty.
 प्रमाण-पत्र - Certificate.
 प्रमाणीकरण - Authentication.
 प्रमोद-कर - Entertainment Tax.
 प्रयुक्ति - Application.
 प्रयोग - Application.
 प्रयोग - Exercise.
 प्रविलम्बन - Reprieve.
 प्रवर-समिति - Select Committee.
 प्रविष्टि - Entry.
 प्रवेश - Access.
 प्रवेशन - Accession.
 प्रव्रजन - Migration.
 प्रशान्ति - Tranquillity.
 प्रशासन - Administration.
 प्रशासक - Administer.
 प्रशासन-कार्यक्षमता - Efficiency of Administration.
 प्रशासन कार्यपटुता - Efficiency of Administration.
 प्रशासनीय - Administrative.
 प्रशासनीय कृत्य - Administrative functions.
 प्रशासित - Administered.
 प्रशिक्षण - Training.
 प्रसंग - Context.
 प्रसारण - Broadcasting.

प्रसूति सहायता - Maternity Relief.

प्रसूति साहाय्य - Maternity Relief.

प्रस्ताव - Motion.

प्रस्तावना - Preamble.

प्रस्तापना - Proposal.

प्राक्कलन - Estimate.

प्रादेशिक आयुक्त - Regional Commissioner.

प्रादेशिक क्षेत्राधिकार - Territorial Jurisdiction.

प्रादेशिक निधि - Regional Fund.

प्रादेशिक निर्वाचन क्षेत्र - Territorial Constituency.

प्रादेशिक परिषद् - Regional Council.

प्रादेशिक भार - Territorial Charges.

प्राधिकार - Authority (ad.)

प्राधिकारी - Authority (con).

प्राधिकृत - Authorised.

प्रान्त - Province.

प्रापण - Accrue.

प्राप्त होना - Accrue.

प्राप्ति - Receipt.

प्रामिसरी नोट - Promissory note.

प्रासंगिक - Incidental.

प्रोद्भव - Accrue.

प्रोद्भूत - Accrued.

फ

फरियाद - Complaint.

फारम - Form.

फीस - Fee.

फेडरल न्यायालय - Federal Court.

व

बंटवारा - Allocation.

बनाये रखना - Maintain (v.)

बन्दी करना - Arrest.

बन्दी प्रत्यक्षीकरण - Habeas Corpus.

बंधक - Mortgage.

बल - Forces.

बहिःशुल्क - Customs Duty.

बहुमत - Majority.

बांट - Allotment.

बिल - Bill.

बीमा - Insurance.

बीमा-पत्र - Policy of Insurance.

बेकारी - Unemployment.

बैठक - Sitting.

बैंक - Bank.

बोर्ड - Board.

भ

भत्ता - Allowance.

मविष्य-निधि - Provident Fund.
 मर्त - Recruitment.
 भागिता - Partnership.
 भाटक - Rent.
 भाड़ा - Fare.
 भार - Charge.
 भारग्रस्त संपदा - Encumbered estates.
 भारत सरकार - Government of India.
 भारित करना - Charge.
 भू-अभिलेख - Land Records.
 भूधृति - Land Tenure.
 भू-राजस्व - Land Revenue.
 भ्रष्ट - Corrupt.

म

मजूरी - Wage.
 मंडल - District.
 मंडल न्यायालय - District Court.
 मंडलाधीश - Deputy Commissioner.
 मंडलायुक्त - Deputy Commissioner.
 मंडली - Board.
 मत - Vote.
 मतदाता - Voter.
 मतदान - Voting.
 मताधिकार - Suffrage.

मतिमान्द्य - Dullness.
 मध्यस्थ-न्यायाधिकरण - Arbitral Tribunal.
 मध्यस्थ - Arbitrator.
 मध्यस्थ-निर्णय - Arbitration.
 मनोदौर्बल्य - Mental weakness.
 मनोनयन - Nominate.
 मनोवैकल्य - Mental Deficiency.
 मंत्रणा - Advice.
 मन्त्रणा देना - Advise.
 मंत्रणा-परिषद् - Advisory Council.
 मन्त्रि-परिषद् - Council of Ministers.
 मंत्री - Minister.
 मरण-शुल्क - Death-Duty.
 महाजनी - Banking.
 महाधिवक्ता - Advocate-General.
 महान्यायवादी - Attorney-General.
 महाप्रशासक - Administrator-General.
 महालेखा परीक्षक - Auditor-General.
 महाभियोग - Impeachment.
 मंजूरी - Sanction.
 मानदेय - Honorarium.

मानव-पण्य - Traffic in human beings.

मान-हानि - Defamation.

मान्यता - Validity.

मार्ग-प्रदर्शन - Guidance.

मांग - Demand.

मीन-क्षेत्र - Fishery.

मीन-वण्णै - Fishery.

मुक्त - Exempted.

मुखिया - Headman.

मुख्य - Chief.

मुख्य-आयुक्त - Chief Commissioner.

मुख्य-निर्वाचन-आयुक्त - Chief Election-Commissioner.

मुख्य-न्यायाधिपति - Chief Justice.

मुख्य-न्यायाधीश - Chief Judge.

मुख्य-मंत्री - Chief Minister.

मुद्रा - Seal.

मुद्रांक-शुल्क - Stamp duty.

मूलधन - Capital.

मूलधन-मूल्य - Capital value.

य

यथास्थिति - As the case may be.

यन्त्र-शास्त्र - Engineering.

याचिका - Petition.

यातायात - Traffic.

योगकाल - Joining time.

र

रक्षण - Reservation.

रक्षाकवच - Safeguard.

रक्षित वन - Reserved forest.

रथयायान - Tram-car.

रद्द करना - Annulment.

रसीद - Receipt.

राजगामी - Escheat.

राजनय - Diplomacy.

राजस्व - Revenue.

राजस्व-न्यायालय - Revenue Court.

राज्य - State.

राज्य की सरकार - Government of a State.

राज्य-क्षेत्र - Territory.

राज्य क्षेत्रातीत प्रवर्तन - Extra-Territorial Operation.

राज्य-निधि - State-Fund.

राज्य-परिषद् - Council of States.

राज्यपाल - Governor.

राज्य-सूची - State-list.

राय - Opinion.

राशि - Amount.

राष्ट्र - Nation.

राष्ट्र-ऋण - Public Debt.

राष्ट्रपति - President.

राष्ट्रपति-प्रसाद-पर्यन्त - During
the Pleasure of the
President.

राष्ट्रीय राज्यपथ - National
High-ways.

राष्ट्रों की विधि - Laws of
Nations.

रिक्तता - Vacancy.

रिक्त स्थान - Vacancy.

रिक्ति - Vacancy.

रिक्थ - Property.

स्कावट - Bar.

रुढ़ि - Custom.

रूप - Form.

रूपभेद - Modification.

रूपांकन - Design.

रेल - Railway.

ल

लगान - Rent.

लगाना - Impose.

लघुकरण - Commute.

लम्बमान - Pending.

लम्बित - Pending.

लाइसेंस - Licence.

लागत - Cost.

लागू होना - Application
(n.)

लाभ - Profit.

लाभांश - Dividend.

लिखत - Instrument.

लिखित सूचना - Notice in
Writing.

लेख - Writ.

लेखा - Account.

लेखा-परीक्षा - Audit.

लेखानुदान - Vote on
accounts.

लेख्य - Document.

लेना-देना - Dealings.

लोक - People.

लोक-अधिसूचना - Public
Notification.

लोकसभा - House of the
People.

लोक-समाज - Community.

लोक-सेवाएँ - Public
Services.

लोक-सेवायोग - Public
Service Commission.

लोक स्वास्थ्य - Public Health.

व

वकालत करना - Plead.

वकील - Pleader.

वचन-पत्र - Promissory
Note.

वचन-बंध - Engagement.

वणिक्-पोत - Merchandise
Marine.

वयस्क - Major.

वयस्क-मताधिकार - Adult
Suffrage.

वरी - Duty.
 वसीयत - Will.
 वस्तु भाड़ा - Freight.
 वहन-पत्र - Bill of Lading.
 वंटन - Allot.
 वाक्-स्वातंत्र्य - Freedom of Speech.
 वाणिज्य - Commerce.
 वाणिज्य-दूत - Consul.
 वाणिज्य संबंधी - Commercial.
 वाद - Cause.
 वाद-पद - Issue.
 वाद-प्रतिवाद - Controversy.
 वाद-मूल - Cause of action.
 वाद-विवाद - Debate.
 वाद-विषय - Subject-matter.
 वायदा बाज़ार - Future Market.
 वायु-पथ - Airways.
 वार्षिक - Annual.
 वार्षिक वित्त-विवरण - Annual Financial Statement.
 वार्षिकी - Annuities.
 विकलन - Debit (v.)
 विकृत-चित्त - Unsound mind.
 विक्रय - Sale.
 विक्रय-कर - Sales-Tax.
 विघटन - Dissolution.
 विचार - Consideration.

विचारार्थ प्रस्ताव - Motion for Consideration.
 वितरण - Distribution.
 वित्त - Finance.
 वित्त-विधेयक - Finance Bill.
 वित्तायोग - Finance Commission.
 वित्तीय - Financial.
 वित्तीय भार - Financial obligation.
 वित्तीय विवरण - Financial Statement.
 विदेशीय कार्य - Foreign Affairs.
 विदेशीय विनिमय - Foreign Exchange.
 विधान - Legislation.
 विधान-परिषद् - Legislative Council.
 विधान-मंडल - Legislature.
 विधान-सभा - Legislative Assembly.
 विधायिनी शक्ति - Legislative Power.
 विधि - Law.
 विधि-प्रश्न - Question of law.
 विधि-मान्य - Legal tender.
 विधियों का समान संरक्षण - Equal protection of law.
 विधि-संबंधी - Legal.

विधेयक - Bill.	विशेषाधिकार - Privilege.
विनिमय-पत्र - Bill of exchange.	विश्वास-प्रस्ताव - Motion of Confidence.
विनिमय - Regulation.	विश्वास का अभाव - Want of Confidence.
विनिमयन - Regulate.	विषय - Subject.
विनियोग - Appropriation.	विसर्जन - Disperse.
विनियोग-विधेयक - Appropriation Bill.	विसंगत - Irrelevant.
विनिश्चय - Decision.	विस्तार - Extend.
विभाग - Section.	विस्फोटक - Explosive.
विभाजन - Distribution.	विसा - Visas.
विभेद - Discrimination.	वृत्ति - Profession.
विमति - Dissent.	वृत्ति-कर - Profession tax.
विमान-परिवहन - Air Navigation.	वृद्धि - Interest.
विमान-यातायात - Air Traffic.	वेतन - Pay.
विमान-बल - Air Forces.	वेतन - Salary.
विमोचन - Redemption.	वेलई - Employment.
विमोचन-भार - Redemption Charges.	वेला-जल - Tidal water.
वियुक्त - Deprive.	वैदेशिक कार्य - External Affairs.
विराम - Respite.	वोटदाता - Voter.
विरुद्ध - Repugnant.	वंचित करना - Deprive.
विरोध - Repugnance.	व्यक्ति - Person.
विरोध - Repugnancy.	व्यपगत होना - Lapse.
विल - Will.	व्यय - Expenditure.
विलेख - Deed.	व्यवसाय - Vocation.
विवरणी - Return.	व्यवस्था - Order.
विवाद - Dispute.	व्यवहार - Civil ; Dealings.
विवाह-विच्छेद - Divorce.	व्यवहार-अदालत - Civil Court.

व्यवहारालय - Civil Court.
 व्यवहार न्यायालय - Civil Court.
 व्यवहार प्रक्रिया - Civil procedure.
 व्यवहार प्रक्रिया संहिता - Civil procedure Code.
 व्यवहार लाना - Sue.
 व्यवहार-विषयक अपकृत्य - Civil wrong.
 व्यवहार-विषयक दोष - Civil wrongs.
 व्यवहार-शक्ति - Civil power.
 व्याख्या - Explanation.
 व्यापार - Trade.
 व्यापार-कर - Trade Tax.
 व्यापार-चिह्न - Trade Mark.
 व्यापार-संघ - Trade Union.
 व्यावहार-वाद - Civil Suit.
 व्यावृत्ति - Savings.

श

शक्ति - Power.
 शर्त - Condition.
 शलाका - Ballot.
 शलाका-पद्धति - Ballot.
 शान्ति - Peace.
 शाश्वत उत्तराधिकार - Perpetual succession.
 शासक - Ruler.

शासन - Governance.
 शासन - Govern.
 शासन - Government.
 शासी निकाय - Governing Body.
 शास्ति - Penalty.
 शिक्षा - Education.
 शिक्षा - Instruction.
 शिल्पी-प्रशिक्षण - Technical Training.
 शिविर - Camp.
 शिशु - Infant.
 शिस्त - Disciplinary.
 शुल्क - Duty.
 शुल्क-सीमान्त - Customs Frontiers.
 शून्य - Void.
 शेरिफ - Sheriff.
 शोधन - Research.

श्र

श्रद्धा - Faith.
 श्रम - Labour.
 श्रमिक-संघ - Labour Union.
 श्रेष्ठि चत्वर - Stock Exchange.

स

सक्षम - Competent.
 सत्र - Session.

सत्र-न्यायालय - Sessions Court.

सत्रावसान - Prorogue.

सदन - House.

सदस्य - Member.

सदाचरण-पर्यन्त - During good behaviour.

सदाचार - Morality.

संस्था - Association.

सन्धि - Treaty.

सभा - Assembly.

सभापति - Chairman.

समता - Equality.

समर्पण - Dedicate.

समवर्ती सूची - Concurrent List.

समवाय - Company.

समवाय संस्था - Co-operative Society.

समवेत होना - Assemble.

समागम - Intercourse.

समाचार पत्र - Newspaper.

समापन - Winding up.

समिति - Committee.

समुदाय - Community.

समुद्र-नौवहन - Maritime Shipping.

सम्पदा - Estate.

सम्पदा-शुल्क - Estate Duty.

सम्पूर्ण-प्रभुत्व-संपन्न लोकतंत्रात्मक

गणराज्य - Sovereign Democratic Republic.

सम्मेलन - Conference.

सरकार - Government.

सरकारी अभियाचना - Public Demand.

सर्वक्षमा - Amnesty.

सर्वोच्च समादेश - Supreme Command.

सलाह - Advice.

सशस्त्र बल - Armed Forces.

सहकारी संस्था - Co-operative Society.

सहमति - Concurrence.

सहायक - Ancillary.

सहायक अनुदान - Grants-in-aid.

संकटमय - Hazardous.

संकल्प - Resolution.

संक्रमण - Transition.

संगणना - Compute.

संघ - Union.

संघटन - Organization.

संघ-सूची - Union List.

संचार - Communication.

संचार करना - Communicate.

संचार-साधन - Means of Communication.

संचित निधि - Consolidated Fund.

संदर्भ - Context.	सामान्य मुद्रा - Common seal.
संदेश - Message.	सामान्य मुहर - Common seal.
संबोधित - Addressed.	सार्वजनिक अधिसूचना - Public Notification.
संपत्ति - Property.	सार्वजनिक अभियाचना - Public Demand.
संपत्ति-हस्तान्तरण-पत्र - Assurance of property.	सार्वजनिक कल्याण - Common Good.
संपर्क - Contact.	सार्वजनिक व्यवस्था - Public Order.
सम्मति - Consent.	साहूकार - Money lender.
सम्भावना - Honorarium.	साहूकारी - Money lending.
संरक्षक - Guardian.	सांसर्गिक - Contagious.
संलग्न - Appended.	सांक्रामिक - Infectious.
संविदा - Contract.	सिद्ध-दोष - Convicted.
संविधान - Constitution.	सिफारिश - Recommendation.
संविधान-सभा - Constituent Assembly.	सिफारिश करना - Recommend.
संशोधन - Amendment.	सीमा - Boundary.
संसद - Parliament.	सीमा-कर - Terminal Tax.
संस्था - Institution.	सीमान्त - Frontiers.
संस्थापन - Establishment.	सीमा-शुल्क - Customs Duty.
संहिता - Code.	सीमांकन - Demarcation.
साक्ष्य - Evidence.	सुधार-ग्रन्थास - Improvement Trust.
साखं - Credit.	सुधारालय - Reformatory.
साधारण निर्वाचन - General Election.	सुसंगत - Relevant.
सामर्थ्य - Capacity.	
सामाजिक बीमा - Social Insurance.	
सामाजिक रूढ़ि - Social Custom.	
सामाजिक सेवा - Social Service.	

सुसंगति - Relevancy.	स्थानीय निकाय - Local Body.
सूचना - Notice.	स्थानीय प्राधिकारी - Local Authority.
सूचना-पत्र - Gazette.	स्थानीय मंडली - Local Board.
सूचना-पत्र - Notice.	स्थानीय शासन - Local Government.
सूची - List.	स्थानीय स्वशासन - Local Self-Government.
सूद - Interest.	स्थापना - Establishment.
सूत्र - Formula.	स्थापित करना - Establish.
सूत्रित - Formulated.	स्थायी आदेश - Standing Orders.
सेना - Military.	स्थायी समिति - Standing Committee.
सेना-न्यायालय - Court Martial.	स्पष्टीकरण - Clarification.
सेवा - Service.	स्पष्टीकरण - Explanation.
सेवा की शर्तें - Conditions of service.	स्मारक - Memorial.
सेवा-नियोजन - Employment.	स्वतंत्रता - Freedom.
सेवाभार - Service Charges.	स्ववश - Possession.
सैनिक - Military.	स्वविवेक - Discretion.
सैन्य-नियोजन - Demobilization.	स्वातंत्र्य - Freedom.
सौंपना - Assign.	स्वाधीनता - Liberty.
सौंपना - Entrust.	स्वामित्व - Ownership.
स्थगन - Adjourn.	स्वामिलभ्य - Royalties.
स्थगित करना - Adjourn.	स्वामिस्व - Royalties.
स्थान - Post.	स्वामी - Owner.
स्थान - Seat.	स्वामिहीनत्व - Bona Vacantia.
स्थानान्तरण - Transfer (n).	
स्थानीय क्षेत्र - Local Area.	
स्थानीय गण - Local Board.	

स्वामी होना - Own.
स्वायत्तता - Autonomy.
स्वीय विधि - Personal Law.

ह

हक - Title.

हक होना - Entitled.
हटाना - Removal.
हस्त-शिल्प - Handicraft.
हस्तान्तर-पत्र - Conveyance.
हस्तान्तरण - Transfer (n.).
हिदायतें - Instructions.